

This is a reproduction of a book from the McGill University Library collection.

Title: Farhang-i Shu'ūrī va al-musammāt bi-Navāl al-fuḡalā va Lisān al-'ajam
Volume: 2
Author: Hasan Şu'uri, d. 1693
Publisher, year: Qusṭanṭīniyah : Ibrāhīm Mutafarriqah, 1155 [1742]

The pages were digitized as they were. The original book may have contained pages with poor print. Marks, notations, and other marginalia present in the original volume may also appear. For wider or heavier books, a slight curvature to the text on the inside of pages may be noticeable.

ISBN of reproduction: 978-1-77096-076-3

This reproduction is intended for personal use only, and may not be reproduced, re-published, or re-distributed commercially. For further information on permission regarding the use of this reproduction contact McGill University Library.

McGill University Library
www.mcgill.ca/library

استصحبه الفقير جبارا محمد سعيد
في مكة المنطوق

طُبِعَتْ هَذِهِ النُّسخَةُ الشَّرِيفَةُ فِي عَهْدِ هَيْوَانٍ

پادشاه سلیمان منقبت
دیہیم افروز مسند خلافت
سیرت ارارامک و دولت خاقان البرین
والبحرین خادم الحرمین الشریفین شہنشاہ
جهان الا وهو السلطان الغازی سلطان
محمود خان ابن السلطان الغازی صوفي خان
ابن السلطان الغازی محمد خان خلعت
خلافتہ وابد سلطانہ
الی انتہاء الزمان

و فی ایام صدر

و فی او از حضرت

صدر عالی جناب
دستور معانی انصاف ناظم
امور جمہور حافظ بلاد و ثغور
تشریفناز مقام صدارت عظمی
رونق افزای مسند و کالک کبری
صدر اعظم وزیر الفخام غازی
پادشاہ دام بالبرز کر و افشاہ

اعلم العلماء المبینین
افضل الفضلاء المنور عین
بحر زخار علوم شتی مسند نشیروال
فتوی کاشف مستکلات نام شیخ
مشایخ الاسلام مولانا السید
الشیخ مصطفی افندی دامت
وقایة الربانی

و قسطنطنیة المحمیتة

۱۱۰۵

فهرست جلد ثانی

- باب الذال المعجمة المفتوحه ١ باب الراء المهملة المفتوحه ٢ باب الراء المهملة المكسور
١٧ باب الراء المهملة المضمومه ٢٠ باب الزاء المعجمة المفتوحه ٢٨ باب الزاء المعجمة
المكسور ٤١ باب الزاء المعجمة المضمومه ٤٦ باب الزاء الفارسی المفتوحه ٤٩
باب الزاء الفارسی المكسور ٥١ باب الزاء الفارسی المضمومه ٥٢ باب السين المفتوحه ٥٢
باب السين المكسور ٨٣ باب السين المضمومه ١٠٠ باب الشين المفتوحه ١١٣ باب
الشين المكسور ١٣٩ باب الشين المضمومه ١٤٨ باب الصاد المهملة المفتوحه ١٥٥ باب
الصاد المهملة المكسور ١٥٩ باب الصاد المضمومه ١٧٠ باب الضاد المعجمة المفتوحه ١٧٠
باب الطاء المهملة المفتوحه ١٧١ باب الطاء المهملة المكسور ١٧٦ باب الطاء المهملة
المضمومه ١٧٧ باب الطاء المعجمة المفتوحه ١٧٨ باب الطاء المكسور ١٧٩ باب العين المهملة
المفتوحه ١٧٩ باب العين المكسور ١٧٤ باب العين المضمومه ١٧٦ باب الغين المعجمة
المفتوحه ١٧٧ باب الغين المكسور ١٨٦ باب الغين المضمومه ١٨٨ باب الفاء المفتوحه ١٩٢
باب الفاء المكسور ٢١٠ باب الفاء المضمومه ٢١٤ باب القاف المفتوحه ٢١٨
باب القاف المكسور ٢٢٥ باب القاف المضمومه ٢٢٦ باب الكاف العربی المفتوحه ٢٢٨
باب الكاف المكسور ٢٦٦ باب الكاف المضمومه ٢٧٣ باب الكاف الفارسی المفتوحه ٢٩٠
باب الكاف الفارسی المكسور ٣٠٨ باب الكاف الفارسی المضمومه ٣١٤
باب اللام المفتوحه ٣٢٨ باب اللام المكسور ٣٣٨ باب اللام
المضمومه ٣٤٠ باب الميم المفتوحه ٣٤٣ باب الميم المكسور
٣٦١ باب الميم المضمومه ٣٦٦ باب النون المفتوحه ٣٧٥
باب النون المكسور ٣٩٨ باب النون المضمومه ٤٠٥
باب الواو المفتوحه ٤١٠ باب الواو المكسور
٤٢٢ باب الواو المضمومه ٤٢٣ باب
الهاء المفتوحه ٤٢٤ باب الهاء المكسور
٤٣٥ باب الهاء المضمومه ٤٣٨ باب
الياء المفتوحه ٤٤١ باب الياء
المضمومه ٤٤٩ خاتمه ٤٥٠

الجلد الثاني من لسنا العجم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب الذال المعجمه * معلوم اوله كذا باب لغت جمع و تأليف ايتدكاري كتابلر نده ذال معجمه ايجون مستقل باب ايتدكاري بالكلية لسان عجمه او ايل كلمه ده ذال معجمه اولدوغى ايجون دروا ولدوغى حاله شاذ مقوله سى او لغله النادر كالمعدوم حكمنده اولور اقنوم عجم صاحبي ذرخش و ذلالدن غيرى واقع اولماش ديد و كنه بناء ذال معجمه باني طى ايلش لرو شرفنامه صاحبي انجق درت لغت يازمش بوقفيرا خير برده بولد و غم لغتارى جمع و ترتيب اوزن بومحله ثبت ايلدم في المفتوحة ذرخش في سكون اء مهمله و فتح خايله يلدرم كه عربيه صاعقه ديرلر و بعض نسخه ده شمشك كه عربيه برق ديرلر شمس فخرى بيت از اربار بفرمان اقبال او * بوقت بهاران بخندد ذرخش * في ذرع في سكون راء مهمله ايله بمعنى كوشة كشت يعنى اكين كنارى عربيه زرع زاء معجمه ايله اكين اككدراستاد رودكى بيت زرع و ذرع از بهار شد ظاهر * زرع كشتست و ذرع كوشة كشت * في ذوراق في سكون واو و فتح رايله برطعام دراون ايله بشوررلر في ذافينو في كسرفاوسكون ياي تحتاني و ضم نون ايله براوتدر حكيم شيرازى بيت عربنيه اود ماغست و كتم * بك ذافينو بناس و هم رتم * حزف و هم بدر جماسوس آمة * هم شتر غاز و افيموس آمة * في المكسورة في ذروه في طاغك الك سنورى ديه سى كه جمله دن على اوله و اكا بكر نرسنه لك باشى مولانا هائى بيت بزركان آن محشر آيين سپاه * كشيده نذروه مهر و ماه في ذيفنوس في سكون ياي تحتاني و ضم فاو نون ايله برمشهور مطرب آديد ر فلقر اط شاه خدمتده اولوردى حكيم عنصرى بيت جهان ديه نام اود بفتوس * ككردى بر آوى بابل فسوس * في المضمومة في ذلال في سربح

مضرع الهضم و لذیذ و صاف اولان صویه دیر لر عریبده زای معجه ایله در طالب آملی بیت چنان
 بخار زمین نیره ساخت آب ذلال * که قطره بر لب جو میکند بیابیت خال کی دوش کی بوزن
 کوش بد طبع و تند خو معناسنه حکیم فردوسی بیت بانگ کرد است ای بت سیمین * دوش
 خواندم ترا که هستی دوش کی ذکر کی ضم کافله دمشقی تیمور دیر لر عریبده انا تک ضدیدر خواجه
 سلمان دانشاد خاتون وصفندک دیش بیت اگر بنودی مرات تودر لباس ذکور * زعفتت نمودی
 جمال چهرن عیان * بغایت مصنع بیتدر کی باب الرء المهمله المفتوحة مع الالف کی راجی قاج
 معنایه استعمال اولندیغی مقدمه ده تفصیلا ذکر اولمشیدی نکرارندن اجتناباطی ذکر اولندی
 ایچق بونده زانده اولدیغنه بر بیت ثبت اولندی حکیم انوری بیت هر آن مثال که توقیع تو بر آن
 نبود * زمانه طی نکند جز برای حنی را * بونده بورا واسه معنایه خلل کلز کی راحت کی کسر سیمین
 و فتح تاء مثناة ایله اوکک ستایش و مدح معناسنه در ابو المعانی بیت چو حسن خلق ترا دیده اند
 خلق جهان * کنند وصف ترا استاش و در زبان * و سکون سین ایله راست معناسنه اولور
 آخر نه کی الف تحسین لفظ ایچون اولور امیر خسرو بیت سوی راستا کرده قغفور جاست *
 امیر ختن سوی چب کشته راست کی راورا کی سکون و اوو فتح ایله کر پی که خار پشت و تسی
 و رزه دخی دیر لر عریبده قنقد دینگری جانور در استاد بیت رفتم بسوی خواجه ابو الفضل
 ساوه * بر طمع آنکه یام از ووجه زرو سیم * روز دیگر چو شعر تقاضای من شنید * سر در کشید
 همچو راور از ترس و بیم * عماد الدین یوسف بیت کر سایه نمود تو افتد بفرق او * سر در کشید
 بسینه عدوبت چو راورا کی راهنا کی یول کو سترچی رهنما دخی دیر لر عریبده که دلیل معناسنه
 مولانا طبعی بیت جز سایه درین راه کسی همزه مایست * حضری بجز از نفس قدم راهنا
 نیست کی رابکا کی سکون یای تحتانیله محبوب و مطلوب معناسنه حضرت مولانا قدس سره
 بیت رابکا روی نمود دست غلط افتادی * باش تادر طلب پویه جهان بهمانی کی رخشا کی
 سکون حاو فتح شین معجزتین ایله یادر پی رخشمیدن لفظندن صیغه مبالغه اسم فاعلدر
 استاد دقیقتی بیت جمال کوهر آکینست چون زی قبله ترسا * کهر ایمان زراندر چنان چو کوکب
 و رخشا کی رسا کی فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول بسیار وافر و کثیر معناسنه میر نظمی
 بیت بسلاک خدم کرد رایم روا * چومن بنده کن در در اورسا کی رشای شین معجه ایله منازل نوردن
 بر منزلتک اسمیدر کی رعنا کی اول محبوبه دیر که محبوبان نازله کو ستره عریبده وفار سید مستعملدر
 خواجه سلمان بیت کل رعنا چو سر زکس محمود کردان * دیددر ساغر زکس می حمر آورد *
 ظاهر بودر که صفت مشبهه صیغه سی در رعوتندن محبوبه نسبت اولمقدن معنای
 مدح قصد اولنور کی رنگ بالایی یعنی رنگین صحیح رنگ کل و سازشکوفه و متاع و اثوابه استعمال
 اولنور تنه کم دیشلردر * مصرع * بالاتر از سیاهی رنگ دیگر نباشد کی رنگینا کی سکون نون
 ویای تحتانی و کسر کاف فارسی و فتح نون ثانیه ایله یعنی شفت رنگ یعنی شفتا لو کذا فی المجمع کی رواج
 الی معنایه کلور اول یعنی جائز شاعر بیت رواداری زشمشیر خطر زک * توان یکقطره در بارا
 کنی خاک * ثانی راج معناسنه استاد بیت همان نقد حکمت بمن شد روا * بحکمت منم
 بر همه پیشوا * ثالث لایق معناسنه صراکی حکیم خاقانی بیت دمیده در مشب آخر زمان

۵

سپید حشر * محققن توچوا اصحاب کشف نیست روا * رابع حصوله کلک که گامروا معناسنه
وله ایضا بیت این دم طلب که راحت ازین دم شود دید * اینجای طلب که راحت از پنجاشود روا
* خامس یعنی قبول خواجه سلمان بیت یا با عبد الله از لطف تو حاجات همه * چون روا شد
حاجت من کبر اید هم رواست * سادس روان معناسنه در حضرت مولانا بیت محو بیم منور
شمس تبریز * او محو ازل نه اونه ما بیم * امروز زمانه در خو زماست * هر وجه که در اینم روا بیم *
محمد همکر بیت پناه ملک جهان شهر بار زوی زمین * تویی که حکم تو بر آسمان روا باشد *
ضمم را ایله عریبه خوبی منظر معناسنه در و کسر ز ایله ینه عریبه ایکی معنایه در اول یعنی
سیراب یعنی صوارش ثانی دیوه او زینه یوک باغلا دقلری ایله دیرلر زها بی زماندن
لفظندن مشتق فعلد ز خلاص معناسنه اکثر ترکیب اولنوب رخبره مبتدا اولور زها یافت
ورها کرد کی ابوالعانی بیت چون بوی زلف یارها کرد روزگار * در ملک صبر و قرارم
چهار کرد روزگار ز رهنا بی راهنما کبید ز ابوطالب کلیم بیت صاحب قران و شاه جهان که
ز محنت او * هر خطه اش بعمرابد و همنا شود * مع الباء بی واتب بی کسرتاء مثناة ایله رزق
ونفقه معینه و معلومه عریبه در فارس سینه ذخی استعمال اولنور میرنظمی بیت این سخن نشنوم کن
هر کز جدل * هر کسی راهست راتب از ازل بی راهب بی کشیش نصهارا بودخی عریبه در حکیم
خاقانی بیت لباس زاهبان پوشیده روزم * چو راهب زن بر آرم هر شب او بی رباب بی مشهور
سازد عریبه در فارس سیمی ششتادر اما بو عبارتله استعمالی شایعدر * خواجه حسین ثانی
بیت زهره کواصل شادمانیها * لولوی نغمه رباب منست بی رتب بی سکون تاء مثناة ایله
دیرلک زلف کافی معناسنه عریبه تعیش دیرلر میرنظمی بیت رواج اینقدر محنت مکش * باغم
ورنجی نیاشد رتسباخوش بی رستتاب بی ایپ بوکچی رسن ایله تابدن مرکبدر تاب بونده
وصف ترکیبی اولور زوله بیت فکر دل زلف وزوی مهتابست * اندرین معنی دل رستتابست بی
رقیب بی عاشق ایله معشوق اراستنه اولان انکل خواجه حافظ بیت زرقیب دیوسیرت بخدای
خود پشام * مکر این شهاب ثاقب مددی کند سهارا * عریبه ذخی بو معنایه استعمال اولنور
صاحب بهاء الدین زهیری بیت حبیبی فیک اعدای ضروب * حسود عادل و اش رقیب بی
رکاب بی پیاله معناسنه در که ساقی په رکب ادر دیر بعض نسخه ده شش پهلو نوع پیاله در بی مع التاء
بی راحت بی دکلمک آسایش معناسنه لفظ عریبه در فارس سینه ذخی مستعملدر ابوالعانی
بیت راحت طلبی از اختلاط مردم بگریز * شورا است زووزرا پی بگریز * خامس نشین
ونعمره پیهوده منز * از خود بجوش چو باد هوا زخم بگریز بی راست بی اوج معنایه کلور
اول صاع جانب که صوله چب دیرلر مولانا هانی بیت برار است شاه رخ دست راست * که ان
برقدش جامه بود راست * ثانی طوغری که مقابلی یکدر شیخ سعدی بیت کس ندیدم که کم شد
از راست * راستی موجب رضای خداست * ثالث لفظ مرکبدر ایله است دن مثلاً فلانهدو
دیه جک یده فلانراست دیرلر ترکیب اولند قد استک النی حذف اولنور بی راحت بی سکون
سین و ضم خایله راستق طابشیدر بی رامشت بی ضم میم و سکون شین معجه ایله ایکی معنایه در
اول یعنی رامش که عن قریب ذکر اولنور انشا الله تعالی ثانی خمسة مسترقه نك در دخی کونی

کوئی اسمیدر گورابت فی فتح یای تحتانیله علم و سنجاق قدر الفک اثباتیه جار و همزه مجتلبه ایله ده جائز در
 ابو المعانی بیت رابت فتنه کشد زلف دلا ویز ترا * تیغ سر نیز زند غمزه خوزیز ترا روت فی ضم
 ضم بام موصله و او معروفه ایله هد هد دید کاری قوشدر روت فی چبلاق عریان معناسنه شمس
 فخری بیت تیغ سر نیز تو کهر زاشد * که بکین عدوت آمدت * و خالی از پوشش یعنی
 اثواب سر روت رخت فی سکون خاء معجه ایله بش معنایه کلور اول اثواب و تجملات معناسنه
 اسم عام در طالب آملی بیت بکنن دل به محبت زاهد نمیکشد * ساقی بیا که در کروتست
 رخت ما * ثانی یعنی راست و درست شیخ نظامی بیت کیره بلندست و سیلاب سخت *
 میچان عنان من از راه رخت * ثالث یعنی اسب یعنی آت وله بیت کره بردوال کر کرد سخت
 بچنگ دوالی روان کرد رخت * رابع غم و غصه و اندوه معناسنه در مولانا شهابی بیت دام کشته
 با فکر و اندیشه یار * زدستم برون شد برخت اختیار * خامس طعام بکمرده یعنی بر آدمه کفایت
 مقداری غد اوله شهابی بیت زانده آتش بجان در زده * باب مهری از خامشی بر زده *
 زده بردن نطق من قفل سخت * دل بی نوار از غم داده رخت روت فی سکون سین مهمله
 ایله اوج معنایه کلور اول یعنی صف شمس فخری بیت همیشه تا که باشد سر و سوسن *
 بیستان بر کشیده هر یکی دست * حکیم فردوسی بیت نمیکردم از بروم دست * پدر
 بر سر برهمی راه دست * ثانی رستن لفظنک ماضی سیدر قورتلدی دیمک اولور کاهی
 مصدر استعمال اول نور خلاص معناسنه شیخ اوحدی در جام جم بیت خویشتن دار
 و باش دست آیین * که یسار توناظر اند و بمین * ثالث یعنی زمین و مکان و موضع حکیم فردوسی
 بیت طلا به برون بر طلا به محبت * بخون غرقه کشت ان همه بوم و دست * فرهنگ
 جهانگیری ده صفه و ایوان معناسنه و مجمع الفرسده یعنی محکم روایت اولتشد روت فی رشت فی
 سکون شین معجه ایله ابکی معنایه در اول ولایت کیلاندر بر شهر آدیدر بیه پس دخی دیر لاند
 دختران ایو طومان باغی طوقر لر شاعر بیت دخترانی که ساکن رشتند * همچو طاوس مست
 همیکردند * از پی مشتری بهر بازار * بند تپان بدست میگردند * ثانی یعنی خاک قرالوی
 بیت چون نیاشد بنای خانه درست * بیگمانم که زیر رشت آینی * حکیم زجاجی بیت کس
 از روز بد چون تواند کیر یخت * خصوصاً که بر سرفاک رشت ریخت * مجمع الفرسده بر بندن
 آریلوب دو کفن نسنه به ده دیر لرونسخه میرزاده طو و طوبراق معناسنه مر ویدر روت فی رفتن
 لفظنک ماضی سیدر مقابل آمد در شیخ سعدی بیت هر که آمد عمارت نوساخت * رفت منزل
 بد بگری پرداخت و کاهی رجوع و عودتی ممکن اولماین نسنه بیانیه ایراد ایدر لوله بیت جهان
 چون رفت دپکر یافت نتوان * عنان زنده کانی تافت نتوان روت فی سکون یای تحتانی ایله
 زند کانی یعنی دیرلک میرنظمی بیت زندگی و بوده در رزق سد * مرده شدن به که چنین ریت بد *
 فی مع الحیم راتیاخ فی کسرتاء مشتاقونون و فتح یای تحتانیله چام صقزی راتیاخ لفظندن معر بدر
 فی رایج فی کسرتونله نارچیلد که باب النون ذکرا و لنور انشا الله تعالی فی رایج فی کسر
 یای تحتانیله کراچه و غیره که سره دخی دیرلک کراچه به ناسره دیرلک لفظ عر بیدر فارسیده
 دخی مستعملدر فی رایج فی فتح خایله چرکین وزشت و بدخوی و سکون خایله کنج وزنی اوزن ده

باز در میرنظمی بیت قضا از بوده اندم در کشفوده * یکی طبعش چو رویش رنج بوده در رنج
سکون نونه اوج معنایه در اول بمعنی بیماری یعنی خسته لک حضرت مولانا بیت گفت من رنجش
همیدانم که چیست * چون سبب دانی دوا کردن که چیست * ثانی زحمت و مشقت معناسنه
شیخ سعدی بیت کیمیا کربغصه مرده و رنج * ایله اندر خرابه یافته کنج * ثالث بمعنی
رنک یعنی لون شاه داعی شیرازی بیت رنج بارنج آتشین از عشق اوست * میفرود زد روز و شب
از نار اوست در رواج * رایج و مقبول و مطلوب معناسنه میرنظمی بیت رواج یافته
نظم بالتفات و پسند * اگر دهد بنظر امتیاز شاه بلند در رواج * فتح و اووسکون نونه قیون
بغرسنی که قیمة ات و پر رنج ایله طولدروب بشودر لر که چرغند و جگر اکنددخی دیر لر عریبند عسب
دید کلیدر کدافی المجمع در مع الخاء * راجح و بوزنی کاخ ایکی معنایه در اول طن و کزن معناسنه ابوالمدنی
بیت ندارم راجح بامن چرخ کردون دوستی دارد * باین علت که از روزازل مختم سینه بود است *
ثانی بمعنی غم و اندوه حکیم فردوسی بیت دو کوشش بجز که سوراخ کرد * دل مرد توران
پر از راجح کرد در راسخ * ضم سین ایله راسخت مرقوم معناسنه درودخی کوسه آمده دیر لر
و عریب کسر سین ایله کوه بیخ آور یعنی یرو و کوکلی طاع مراد یوکسک و عظیم اولدوغن بیاند
جبل راسخ دیر لر و محکم و متمیز که راسخ الارکان دیر لر و تکمیل مواد ایش اهل علم و فاضله دخی
راسخ العلم دینور در راجح ایکی معنایه کلور اول ناله و این بیمار خواهه عمید لو یکی بیت صبا
مثال در آینه شاه و خرم و خوش * بخاک بوس جنابش صد و راز غم و رخ * ثانی بمعنی مشکاف
یعنی یارق حکیم سوزنی بیت تو شاد یادی و از ادا بی از غم دهر * عدوت مانده زیار عنا و غم رخ
در مع الدال راد * بش معنایه کلور اول سخی و جوانمرد معناسنه استاد عبجدی
بیت اگر نسبتم نیست یا هست خرم * اگر نعمت نیست یا هست رادم * استاد رودکی
بیت حاتم طایی تویی اندر صخا * رستم دهنان تویی اندر نبرد * فی کما تم نیست باجود
توراد * فی که رستم نیست در جنگ تو مرد * ثانی شجیع و دلور معناسنه حکیم اسدی بیت
و فاخته کن و در عرادای بیوش * کان از خرد ساز و خنجر ز هوش * ثالث فرهنگ
جهان کپریده حکیم و دانا و خردمند رابع سخنگوی و شاعر و ادیب خامس مجمع الفرسده دیوار حولی
معناسنه در که رادخانه دیر لر در راد * ضم دال ایله انیشلی و یوقشلی پرو چایر و چمنلی موضع
معناسنه حکیم فردوسی بیت فسیده براددهمید اشنی * شب و روز درد مشت بکد اشنی *
ودخی سخی و جوانمرد معناسنه شمس فخری بیت بعدل و ادبمی دید در جهان شاهان *
چون او دید چشم سپهر عادل و راد در راستاد در سنکون سین و فتح تاء مثناه ایله و طیفه در
راتبه معناسنه حکیم فردوسی بیت خدا یا نخواستم ز تو استاد * چو جودت همه را وظیفه
بداد در رافد * کسرفایله فرات ایرما غنه دیر لر ابوالمعانی بیت سرشکم کشته چون جیحون
ورافد * گرفته روی عالم همچو دریا در رامناد و رامیاد در کلاهما بکسر المیم ایکی معنایه در
اول مطیع و منقاد معناسنه ثانی شه و رفارسیه نک بکرمی سکر نیمی کونی امید در راناد در
سکون نون و فتح باء موحد ایله بمعنی رامناد و رامیاد مرقوم کدافی المجمع در راد * ضم وا ایله
پشته پشته اولوب چایر و چمنلی اولان پر راد مرقوم معناسنه استاد عبجدی بیت الاتازی

الاتازی از که بدست ورا شد * بکوه اندرون زد از شخ و زاود * استاد لطیفی بیت همه را اول
 بود کوه وز مینش * نبلشد دیو لایخ و شون و خورد * راوند * فتح و او و سکون نونله مشهور
 گوید را عیلاسی و لایق چینه اول اندر و روم دیارنده دخی اولور جگری تازه ایدوب حرارتن دفع
 ایدر و صفرائی اخراج ایدر غایتله نافع و معتبر در اکثر مهمل اشربه لده استعمال ایدر لر * راوید *
 کسرو او و سکون یای تحتانیله اشترغاز دیدکاری اوتدر امکدان دیدکاری اغاجک گویدر
 خمغه اولور * راه آورد * ارمغان اکثر مسافرتن و لایقترینه کلان کمنه لرا حبابه و کبان
 ارمغان و یردکاری اجلدن راه آورد دید بلور و بر معنای مصطلاحی ده یول ایله حرکت ایلمی یعنی بر قاعده
 دپندی دیمک اولور ابو المعانی بیت عباس زکوی جاتان بان آورد امده بر ما * حیات تازه بخشیده
 نبوی زلف مشکینش * راه بند * ایکی معنایه در * اول راهزن یعنی یول کسی * ثانی یعنی
 با جدار * راه نورد * یورغه و زیاده اشکون آتیه صفت ایدر لر معنای ترکیب یول و وزیجی دیمک
 اولور آت و صفنه بیت اسب تازی بود چندان ره نورد * وقت رفتن میرساند چرخ کرد *
 * رپد و رپود * کلاهما بضم الباء الفارسیه بر اوتدر که اوتلیان حیوانی مست ایدر کندانی فرهنگ
 حسین و قانی * رد * تخفیف ایله رادلفظندن اختصار اولنشد در حکیم فیلسوف و عاقل
 و عالم معناسنه حکیم فردوسی بیت یکی لحن ساخت با بخردان * هشیار و کار آزموده
 ردان وله بیت پیده در است این سخن رازجوی * به پیش ردان آشکارا بکوی *
 و دلاور و بهادر معناسنه وله بیت سیاوش ردر ابرادر تویی * بکوه ز سالار بر تویی * عربیه
 دال مشیده ایله منع و دوند رمک معناسنه در میرظمی بیت نیامد پسند سخن رد کرد * که باب
 قیوایش بر وسد کرد * رزد * سکون زاء معجه ایله اکول و سیار خوار معناسنه ابو مشکور بیت
 زدیدار خیزد هزار آرزو * ز چشمست کوبندرز دکلو * رزد * زای فارسیله ده اول معنایه
 مروید روله بیت زدیدار خیزد همه آرزو * ز چشمست کوبندرز دکلو * رزد *
 سکون زاء معجه و ضم راء مهمله ایله ماوراء النهر به بر ارمق آیدر کندانی الجمع * رساید *
 فتح سین مهمله و کسریای تحتانیله ریم آهن تور کیمده موربوقی عربیه خبث ایلد ایدر لر شمس
 فخری بیت چو آهنگری شکر جود تو گوید * بکون درون زر شود هر رساید
 * رشتاد * سکون سین و فتح تاء مثناة ایله معنی استاد مرقوم یعنی وظیفه و راتبه کندانی
 فرهنگ جهانگیری * رشتواد * سکون پیش معجه و ضم نونله همای بنت بهمن شاهک ایام
 سلطنتند سر عسکری بر بهلوان آیدر منقولدر که رومیلردن بر مقدار لشکر کلوب همانک
 و لایقنه چاید بلر سرحد بکاری مقابل اولوب جنگ ایلد پارس شواد که هم سر عسکر و هم سر عسکر
 زاده ایدی رومیلر جنگنه کلوب دارا خد متنبه رشتواد لشکری همایه عرض ایلد که همای
 دارایی کورد که مه لرندن سود قینادی تفصیل احوال شهنامه ده مسطور در بر جمله حکیم
 فردوسی بیت یکی مرد بد نام اور شتواد * سپهبد دوم سپهبد نژاد * بفرمود تارکشه
 سوی روم * بشمشیر ویران کند مرز و بوم * رصد * اول قیودر که ارباب هیأت بز عمیق قیو
 قازد و بوب ایچنه کوروب آسمانه نظر ایدر لر تا که نجوم ثوابت و سیار نک سیر و حرکتلری نه منوال
 اولور در کوروب کتابلره یازر لر آکا زنج در لر سال بسال ایند تقویم استخراج ایدر لر حالا استعمال

۴

۵

اولنان زینج اولغ بگك وصفیله استخراج اولناندر **رعد** **رعد** سکون عین مهمله ایله کوك
کوردیسنه دیر اهل هیأت دیرلکه زمیندن صعود ایدن بخارود میان ابرده محتبس
اولوب چقیم اقتضا ایتد کله بولودی خرق ایدر صد ائدن اولور و قوللرینه دلیللری رعد اکثر
ایام بهارده واقع اولدیغی درکه فصل بهارده ارضك بخاری چقد یغیر که آنکله خان هوا به
صعود ایدر اما اهل شرع سحابه موکل اولان ملک اسمی رعد در بولودی امر خدای جهان آفرین
ایله سوق ایتد کله بولوتدن صد اظا هر اولور دیر لفظ مبین ده و بسج الرعد بحمد بگادلیل قطعیدر
رعد **رعد** فتح غین معجزه و سکون نوله صدای وحوش و سباع عوما و آواز یارس خصوصاً
استاد رودکی بیت کرد و به یوزواری یک رعد * خویشتمن راستد بیدر بیرون فکنت **رعد** **رعد**
سکون کاف فارسی و فتح باد موخا بعد سکون نوله فصد طسمه سی که فصد محلتله قوله بغلر
لفظ مرکب **رعد** ایله بندن میرنظمی بیت کفر کزن بسین بازو پیوند * در اندم رشته جان
کردر کبند **رعد** **رعد** کسر کاف فارسی و سکون یای تحتانیاه عم والمدن و یا خود رنج و زحمتدن
آهسته و نرم سو بگله دیرلکه حکیم فردوسی بیت بگفت این و تیغ از میان بر کشید * زخون
سیاوش فراوان رکید **رعد** **رعد** فتح هم ایله کوز آغریسی عریدر فاد سید دخی مستعملدر
میرنظمی بیت رعد عارض شده در چشم بینا * زرد حسرتش بگریست تنها **رعد** **رعد**
سکون نوله بوزن بند یعنی تراش ایدر یونازدیمکدر حکیم انوری بیت بشغالی
از و فرورند * پس چوز نار بر میان بندد **رعد** **رعد** بوزن بندیدی معنایه کوز اول یعنی سخن
حضرت مولانا بیت گفتار کند ید کز و هج امان نیست * میچید میچید بر استمیزه مرند ید
ثانی رندیدن لفظندن اسم مصد را اولور تراش یعنی یونق معناسنه اغاج اولسون غیر اواسون
حکیم انوری بیت روز کارت جگر نحو اعداد * خصم کور و زوشب جگر میرند * ثالث خوشبو
تسنه یه دیر لره اولور سه حکیم سوزنی بیت چوتند باد اجل کشت جان سیار عدوت * تو جان
فرای بروی نکار و باده رند * زایع یعنی کرده یعنی تو زک خاک رند دیر لو استاد رودکی بیت چونور قبله
زرد شت نور دوزخ تو * نشسته کردوی اندر زمشک غایه رند * سیف اسفرنگی بیت سمند
تراباد در نو بهار * ز کافور جولان دهد خاک رند * خامس یعنی ربودن و دزدیدن یعنی قایمق
واوغور لقی حضرت مولانا بیت نفس موشی نیست از خود لقمه رند * قدر حاجت موشی را
هقلی دعد * سادس بر مقدار آجی اولان نسنه عوما مثلاً هلیله و مازو و انار قبوغی کی که اغزی
بورشدر سابع دفته یمشی خصوصاً که عریده خب الغار دیر **رعد** **رعد** دنک بر آرد **رعد** یعنی شرمند
کند خجیل ایدر و خجیل اولور بوبر کله در که هم فاعل وهم مفعول اولور حکیم انوری بیت باغ و خود
اؤ بهار عدل تو چونان * رند بر اردنکار خانه چین را **رعد** **رعد** بوزن سواد بسته بسته اولان
محلله دیرلر جمع الفرسه ارمق کناری که سیره زار اوله و دخی بولانق آقن صوبه دیر لضم رایله ده
روایت اولمشدر **رعد** **رعد** روان آورد **رعد** یعنی عاقل و دانا و اهل تجرید کنافی المجمع معنای ترکیب
صاحب ریاضت اقتضا ایدر نیکم میرنظمی بیت علایق بریده ز دینای دون * روان آورد شد
با علم مقرون **رعد** **رعد** راه آورد **رعد** معنی راه آورد مرقوم ابوالعانی بیت بمرده جان دهمم اینچنین
به آوردش * پیام وصلت جانان که آمده به نسیم **رعد** **رعد** معنی راه آورد مرقوم غایت سرعتله

سرعتله یورچی آت حکیم فردوسی بیت چرانده کرکس اندر نبرد * چمانده چرمه ن تورد
ی ریبند ی سکون یای تحتانی وفتح باء موحد ایله بر بحر اسمیدر که ایرانیلرک تورانیلر ایله مشهور
جنکی اول صحرا ده واقع اولشیدی حکیم فردوسی بیت چو کوذرز نزدیک ریبدر سید *
بر ارسیده رافرو آورید ی مع الراء المهمله * راستکار ی طوغروایشلی و اعمال صاحبه صاحبی
ودینه ارمستقیم معناسنه و دخی هرایشنه قادر و صنعتند ماهر دیمکدر ی رام اردشیر ی
بر شهرک اسمیدر که اردشیر بنا ایلشد رکذانی المجمع ی رامشکر ی میمک ضمی و کسر یله ده جایز
وسکون شین و فتح کاف فارسیله یعنی خنیا کر مطرب و نغمه پرداز معناسنه مسعود سعد سلمان
بیت نجب کرفلک شود مجلس * ماه ساقی وزهره رامشکر ی رامشخورا ی کسر میم و سکون
شین و فتح خاء معجتین و واو معدوله ایله موسیقیه بر نو آدیدر ی رامر ی فتح میله بوزن ساغر
بر شهر اسمیدر که آنده ی نظیر کوزه و ابریق ایدر کوزه رامری و ابریق رامری دیرلر غایت
پسندیده و مقبول رکذانی المویده اما مجمع الفرمده کسر میله ضبط اولمشدر ی راه آور ی
یعنی یوخی معنای ترکیب یول کتوری دیگ اولور میرنظمی بیت چوراه آور برآمد
زسویش * رسد بوی وفا جا ناز کویش ی راهبر ی قول اغوز عریبه دلیل معناسنه معنای
ترکیب یول ایلدی دیگ اولور خلاق المعانی بیت برین صفت که توکم کرده طریق نجات *
زبیروی بزرگان راهبر یابی ی راهدار ی بمعنی باجدار و دخی راهزن یعنی باج آلچی و یول کسچی
معناسنه در راه بند دخی دیرلر ی راهگذار ی سکون هاو ضم کاف فارسیله یول اوغراضی و صو
یکیدی معناسنه که راه یول و کذر کدشتن لفظندن صیغه امر در وصف ترکیبی اولور ابوالمعانی
بیت سمل سرشک چشم حزین راهگذار نیست * در بحر خون کشتی تن را قرار نیست *
راه گستر ی ضم کاف فارسی و سکون سین و فتح تاء مثناه ایله زیاده اشکون آت و قاطره
ودویه دیرلر زین الدین سنجری بیت دران چنان راه گستر براند * که وهم از پیش چند منزل
ماند ی راهوار ی یعنی یورغه آت که چاقون دخی دیرلر میرنظمی بیت رزاوراهوار خوش
دقتار * بیددر پی صبانید غبار ی رخشکر ی سکون حاوشین و فتح کاف فارسیله یعنی
خنیا کر و له بیت ساخت دران مجلس عشرت فزا * بود در ورخشکر خوش نوا ی رخوگر ی
ضم حاو فتح کاف فارسیله یا اورچی و یرتق کوزیچی که رفو کرور کوزر دخی دیرلر ی رزور ی سکون
زاء معجمه و ضم باء موحد ایله باغ بودایه حق کوچک اگری دمور که طهره دیمکله معروف در رز اوزم
چبوغی و بریریدن دن مشتق اسم فاعلدر ی رزمگیر ی سکون زاو میم و یای تحتانی و کسر کاف
فارسیله شه و رسال ملکی دن اون برنجی کونک اسمیدر میرنظمی بیت بروز رزمگیر مشور رزم
ساز * بکشن رو و بزم عشرت بساز ی رستار ی بوزن دستار دستکار لفظندن اختصار
اولمشدر شاه ناصر خسرو بیت کرهمی کوید که یک بد را بدی هم یک دهم * باز چون کوید که هرگز
بد کنش رستار نیست ی رستکار ی سکون سین و تا و فتح کاف فارسیله یعنی خلاص یافته
شیخ نظامی بیت سکانده کاروان وقت کار * زدشمن بدشمن شود رستکار * و نیکو کار معناسنه
حکیم فردوسی بیت بهترش از خد او میازار کس * در رستکاری همینه ست و بس ی رستک آور ی
سکون شین و کاف موقوفه حسود معناسنه در بعض محله غیرت چکی معناسنه ده استعمال

اولنور ابوالمعانی بیت رسنکم اید چون بهینم یار باغیار بود * هر چه باد آ باد یا اغیار یا خود
 میکشم و رفتار و یوریمک وصالتمق معنالیته مثال اول مولانا عرفی بیت میروی باغیر
 و میگوی بیاعرفی توهم * لطف فرمودی برو کین پای رفتار نیست * مثال ثانی ابوالمعانی
 بیت بعاشق جور کردن شیوه دلدارمی باید * کشد کر چشم خونی خنجر پرکاری باید *
 خرامیدن نداند هر سعی قد از سر عشوه * بان حسن کلاوسوزا بنچنین رفتارمی باید و رفو کر و
 خم فافتح کاف فارسیله یرنق دیکچی و کوزه بی معناسنه وله بیت شود دست تمنای وصال *
 رفو کر چاک چاک سینه دل و رفو کر و اول کاف عربی ثانی کاف فارسیله بمعنی رفو کر مرقوم
و رمیار و سکون میم و فتح یای تختانیه چوبان معناسنه در رامیاد دخی دیرل کدانی فرهنگ
 جهانگیری بومعنایه حکیم زاری قهستانی بیت منم رمیار بابت ای رمیده * که سازم خاک بابت کحل
 دیده و رنجور و کارو کسب ایدن کسنه معنای ترکیب زحمت چکچی اگر چه بر خم بایله کرک
 ایدی که بردن لفظندن مشتق اسم فاعل اولور لکن تلفظ نوع ثقل اولغین بایی مفتوح اید بلر
و رنجور و خسته و علیل معناسنه مثال اول میرزا فصیحی بیت خون میچکد ز ناله فصیحی مکر
 اجل * پیکانم شب از دل رنجور میکشد * مثال ثانی ابوطالب کلم بیت شب تاریک و بیم و راه
 بس دور * ازان کردیده ام زینگونه رنجور * وابنه زحمته مبتلا اولانه دیرل میر نظمی بیت مکن
 یاری بهر رنجور واپشت * که کردم تر اسوای عالم و رنگ آور و حیل کار و خیل اولانه ده
 دیرل و صحیح لونی اولان نسنه یه ده دینلور و روار و محبوسه خدمت اید نریعی زند انداز کذا
 فی المجمع و روزنگ سر و سکون و اووکاف و فتح زانون و سین ایله باشه اولان استخوان نرم ترکیب
 کسر نین ایله ایک دیرل و ن آور و راه آور مرقومدن اختصارا و انشد و رهبر و راهبر
 مرقومدن مخففد رقولا غوز معناسنه خواجه حسین ثانی بیت رهنمای رهی که سختی آن *
 هر قدم پای رهبر اندازد و رهدار و مختصر راهدار مرقومد ابوالمعانی بیت زده راه دل و صبر و
 شکیم * دو چشم شوخ او رهدار بود دست و رهدار و رهدار و راهگذار مرقوم کی درخواجه
 حسین ثانی بیت چون ابرد نثار بهر در که بگذری * تاحشر بهره یابد ازان رهدار دوست *
و رهوار و راهوار مرقومدن مختصر در یورغه آت معناسنه میر خسرو بیت به ارعنان
 ادب در کشم درین میدان * که نه نشیب و فرازش بیای رهوار است و مع الراء المعجزة و راز و
 یدی معنایه کلور اول سر معناسنه کر کسه قول اولسون بیت کنکر طاقش بزبان دراز *
 پیش فلک گفته سخنهای راز * و کر کسه فعلا اولسون بیت چو آمد برین روز کار دراز *
 سپهر آن زهر کس که میداشت راز * کلا الخالتین معنای اختفالا لزم اولغین مقابل آشکار
 اولور نته کیم بو بیتده واقعدر بیت گذشت اندران روز کار دراز * که میگرد کش آشکار اوراز *
 کاهی مبالغه قصد اولنور دراز نهان دیرل ثانی رنگ در لون معناسنه رنگین ایتکه امر ایدوب راز
 دعی دیرل فخر کور کانی بیت همیرفت از زمین بر آسمان کرد * تو کفشی چاک جامه راز میگرد *
 ثالث بمعنی خار پشت یعنی کر پی ملک الشعرا حکیم رو حانی بیت چون کرد سوی روز و شب تار
 ترکناز * درخس کشید روز سرازیم شب چوراز * رابع با لحق ایله یا پان دیوان دیرل استاد
 عشق دی بیت بیکی نبر همه فاش کند راز حصار * و بر و کرده بود سنک مجای کل راز * کذا

کذا فی تحفه الاحباب خامس بر شهر یا خود بر قصبه آدیدر که امام مفسر فخر رازی اول
 قصبه دندر میخسرو بیت بر سوی رازی شده کار ساز * ملک زاده کار فرمای راز *
 بویتدن شهر اولق فهم اولنور سادس فرهنگ جهانگیریده شهر سبزول بر فرسخ یرده واقع
 بر قریه اسمیدر سابع بر کتاب حاشیه سنه امام فخر رازینک خطیله تحیر اولنش در که زمان
 سابقه ایکی شهرزاده و ایددی برینک نامی رازو برینک نامی ری ایدی اتفاق ایله بر شهر بنا
 ایلدیله هر بری کند و نامه مضاف ایتیمک مراد ایددی میانرنده منازعه واقع اولوب محاربه یه
 مؤدی اولد قده عقلای وقت ومد بران امور مملکت بو یله معقول کوردیلر که شهری برینک اسمنه
 مضاف و اهل شهری برینک نامیله ملقب ایلیله لربناء علی هذا شهره ری و اهل شهره رازی تسمیه
 ایلدیلر اما عربیله رأس المنابین معناسنه در حکیم سنایی بیت جان بدانش کن مزین تاشوی
 زیبا از انک * زیب کی کیرد عمارت بی نظام دست رازو رازو مجیز فی مؤلف لغتک بری راز لفظنی
 بناء معناسنه مجیزه مضاف ایدوب بو بیٹی قولنه شاهد ایراد ایش * مصرع * در برو کرده بود قیر
 همی راز مجیز * اما بو قولک صحنی مشکو کدر فی راوز فی کسر و اووسکون یای تحتانیله علف
 شتر معناسنه که شتر غاردخی دیر لر آنک کو کنی ترشی ایدر لر اعلا اولور فی راموز فی ضم میله بمعنی
 ناخذ یعنی کچی عربیله ملاح دیر لر شیخ آذری بیت تن جه کشنیست اندرین دریا * رهبر و بادبان
 و فضل و عطا * هست راموز مرشد کامل * که بر دمتر اسوی سیاحل فی رام هرز فی سکون میم
 و ضم هایله اهوازده واقع شهر آدیدر زمان قدیمه سنمکن دیر لر ایدی فی راه شبد یز فی خسرو
 پرویزک مشهور ایدی مصنفاتدن برلجن اسمیدر شیخ نظامی در صفت بارید بیت هران شب
 کو کرفنی راه شبد یز * شدندی جمله آفاق شبخیز فی رز فی اوج معنایه در اول درخت
 انکور و انکور معناسنه در استاد فرخی بمعنی درخت انکور بیت اگر مخالف تو رزنشاند اندر باغ *
 بوقت بارعنا بر دهد بجای عنب * حکیم سوزنی بمعنی انکور بیت به پیش لفظ او شکر چنانست *
 که اندر پیش شکر غوغ رز * شرابه دختر رز دیر لر تک معناسنه اولان اوزم چپوغنی رز
 اولق مناسبتنه اقر بدرزیر اوزم چپوقدن طوغر شیخ عبدالسلام بیانی بیت صد طفل
 فرح دختر رز زاده بعقدم * آن نطفه که غم زاید از و در کرم نیست * اوزم دختر رز اولق بو بیته
 واضحدر حکیم انوری بیت دختر رز که تو بر طارم تا کش دیدی * مدتی شد که در اونک سرش
 در کینست * ثانی باغ معناسنه حضرت مولانا بیت از ره رخنه چو دزدان بر زخود در فتم *
 همچو دزدان شکر از کلبن خود میچیدم * شیخ نظامی بیت چوسیب سرخ در دست شادمان *
 نه سیب رز بود سیب صفاهان * ثالث رنگ یعنی لون بو یا جیه رنگ رز دینلدوکی بوندند بر رشید الدین
 وطواط بیت بدودار چاهه که ای رنگ رز * تو این را بر رنگ رخ من برز * شیخ نظامی بیت
 کسی زا که جانش باهن کرم * جنسی جامه ادر سکا هن رزم * حکیم خاقانی بیت سرانگشت میزند
 بی بی * برمه انگشت میگردنی بی * از پی پک فشان دویم چاهه * لاجوردی همی رزد
 بی بی فی رسیباز فی یعنی جانباز اپ اوزر تده اویناد و غندن رسن ایله بازی ترکیب ایدوب
 تسمیه ایتمشلر کال بخندی بیت چون رسن باز که جان باز دوهم سر رسن * من زلفت میر و جان
 نیز چنان خواهم یافت فی رشکر فی سکون شین معجزه و فتح کاف فارسیله بمعنی زاک که معربنی

۱۰

زاجد زمر ككبك بر جزو يدرو رشميزي سكون سين ويای محتانی و كسر ميمله اغاج بر قورد جغزدر
 عربيه ارضه ديرل فحات ثلثه ايله كذا في المجمع في رعد انداز في يعنى طوب و طوب آتجي
 بومعنى بوعيارته استعاره طريقيله در رعد مثال كوردلى ايله صد اوپردو كى جهندن في رمز في
 سكون ميمله اول اشارته ديرلر كه كوزايله يا خود بر مق و ياد و داق ايله حاصل ايها ام و زكوت ايله
 اوله عربيه كه شعراى عربك شعر لرنده چوق بولنور كوزايله اشارته بدرالد بن يوسف
 بن لو لوبيت وقد لاح في اجفانه السحر ظاهرا * ولكن في توجيه الحائطه رمزاً في رنكامير في
 بر قاج لون اولان نسنه كه مختلط الالوان معنا سنه و دخی استعاره و جبهى اوزن هر نسنه دن خبردار
 و دخی دوستلنى محكم اولين كسنه يه ديرلر ابو المعانى بيت باد و ستان بكنرنگ شود در راه رنكاور مرو *
 باش درونت صاف و چون بر نقش و رنكامير مشو في رنكرز في سكون نون و كاف فارسي و فتح راء
 مهمله ايله بوياجي معنا سنه عربيه صباغ ديرلر خواجه سلمان بيت تاباد خزان رنكرز رنكرز انست *
 كوني كه چن كار كه رنكرز انست في رواز في بوزن جواز بمعنى روار مر قوم كه خدمتكار محبوب ساند
 كذا في المؤيد في مع الزاء الفارسي * راز في چاج كه خرمين رنده غله همان دن چيقده بغمش
 اوله ابو المعانى بيت براز صبر و دل آتشن زده غم * هميسوخت حاصل و محصول اميد في رز في
 غضب و تمهور معنا سنه شاعر بيت نباشد در جهان هر كز پسنه * زيد خليفست يعنى
 رزنده * مع السين المهمله في راس رواس في الفاظ مترادفه دندرباب الداله مند كور اولان
 داس دلوس كى و تورت مرت و خرد مرد قبيلند ندر ابو المعانى بيت صفات حاسداو بود
 داس دلوس * كه بود راس بر يواس دشمن مخوس في راس في كنجك ديد كبرى جانور در كه
 اصل اسمى راسودر و اوى تخيم اولمشدر و فرهنگ جهان كيريده راه معنا سنه مرويدر
 في رس في بش معنا يه كلورا اولار سيدن لفظندن صيغه امر و وصف تركيبى اولور مددرس
 و فريادرس كى امر معنا سنه اولد قده ايرش ديمك اولور شيخ ابو سعيد ابو الخير بيت يارب
 توبفرياد من بيكس رس * لطف و كرمت يار من بيكس بيس * هر كس بكسى و حضرتى مى نازد *
 جز حضرت تويست من بيكس كس * ثانی فرهنگ جهان كيريده رسن و كند معنا سنه شمس
 قخرى بيت از موى زنج دشمن شه رافلك آرد * هنگام خفه كردن و او بختش رس * ثالث
 سرحد عجمه بر نهر عظيم آديد كه ارس دخی ديرلر رابع نقره و طلا و مس و سيماب و سائر فلزات
 معنا سنه در زبان هند يده دخی بونلره رس ديرلر خامس مؤيد الفضلا ده بمعنى كلوبند زنان كه عورتلر
 انجور و اعل و زمرد ايله مشيك ديزوب بوغاز لرينه بغلر لر عربيه سين مشدده ايله بش معنا يه كلور
 اول اصلاح ابلك ثانی افساد ابلك معنا سنه اسماء اضداد دن اولور ثالث بر نسنه دن خبر و حكايه
 معنا سنه رابع اول علمت حما خامس اسم جبلدر بمعنى اول شيخ يحيى البوصرى في نعت الرسول
 بيت يامن رست و سميت قواعد دينه * وبه هوى اس الضلالة زا حا في رماس في فتح ميمله
 مصطكى ساقزيدر كذا في فرهنگ جهان كيرى في رمس في سكون ميمله حاك معنا سنه در ايضاً
 منه في رواس في فتح و ايله صوتره سى در شاعر بيت شود باغبان دلخوش و روى شاد *
 كه در باغ رويد رواس و رشاد * مع الشين المعجزة في رادمنش في كريم الطبع معنا سنه در كه راد
 سخا و جوانمرد و منش طينت و جبلت معنا سنه در كذا في شرفنامه بومعنا يه ركن الدين

رکن الدین بکرانی بیت رادمش بیجهان دیده * در همه اخلاق پسندیده * راست
 روش * درست حرکت اید می و مستقیم الاوضاع معناسنه درود نخی بهرام کورک وزیر نامیدر
 ظالم و مردم آزار اولدوغی اجلدن بهرامانی قتل ایلدی کنافی المجمع * وراش * بوزن ماش غله
 انباری معناسنه در که چاش دخی دیلر کنافی نسخه * میرزا ابراهیم * رامش * کسر میله درت
 معنایه کاور اول بمعنی سرود ایلر که ایلر لاینه رامشکر دیلر حکیم اسدی بمعنی سرود بیت زکوس
 و تیره بر آمد خروش * جهان پر شد از رامش ونای ورود * ثانی بمعنی عیش و طرب شیخ نظامی
 بیت زمین بوسید شیرین کای خداوند * ز رامش نسوی دانش کوش بکچند * ثالث فکر و زای
 معناسنه استاد لطیفی بیت هر ان شه که بارای ورامش بود * همه ملک منقاد ورامش بود *
 رابع فرهنگ جهانگیریده چونکه ساز و نغمه باعث آرامش در یعنی سبب راحت و قرار در آکا بناه
 سرود و نغمه یه رامش و سازنده یه رامشکر دیلر استاد منوچهری بیت زرامشکران رامشی کن
 طلب * که رامش بود ز درامشکران * منقولدر که نوش الزوانک نقش مهری بو عنوانه قازاش
 که * راه بسیمار تار یکست مراجه بینش * عمر د و بان نیست مراجه خواهش * مرک در قفاست
 مراجه رامش * رخس * سکون خا * معجه ایله الی معنایه کلور اول رستمک مشهور آتی
 امید رخس فخری بیت کین بنده شه بود روز رزم * اگر زنه کرد خد آوند رخس * فرهنگ
 جهانگیریده مسطور در که رستمک کندویه مخصوص اولان آتی سرخ رنگ و بنک بنک بیاض ایدی
 وارش دید کاری آتک دولی ایدی که فردوسی آکا پور ارش دیر بیت همی رخس خوانم که پور
 ارش است * برقتن چو آب و بنک آتش است * مجمع الفرسده هر کلکون آته رخس دیلر
 رستمک آتی اول طونده اولغله رخس دیدلر حکیم اسدی بیت زبس سرکه کز رش زتن کزد
 بخش * زمین کشت کلکون و خورشید رخس * غلبه * استعمالله کیدرک مطلق آت
 معناسنه اولدی هر نه طونده اولور سه میرنظمی بیت رخس دولت همیشه در زین باد *
 ثرو آداز کفش عنان مراد * و شعرا مقام توصیفده ممدوح آته استعاره طریقیله رخس دیلر
 حکیم خاقانی بیت آن رخس که روح برنشسته * بر آخور تو طویله بسته * ثانی تحفه
 الاخباریه بمعنی قوس قزح مرویدر قرالوی بیت میخ چون ترکی * آشفته نیراند ازست *
 برق نیرش بو دور رخس کانش باشد * فرهنگ جهانگیریده دخی بو معنایه روایت اولمشدر بو
 ایکی بیت ایراد اولمش سنجری بیت میخ چون ترکش و او نیراند از * برق نیر است و ارش
 کان * رشید الدین و طواط * زبستان طبعش نشا نیست خلد * زایوان قدرش
 مثال نیست رخس * مجمع الفرسده بو بیت شمس فخریدن نقل اولمشدر * ثالث ضیا و پرو
 معناسنه در شمس و قرشعاعی کبی درخشیدن لفظندن مشتق اولور استاد عنصری بیت
 چو خون دشمن او شد بجز مغرب آب * فکنند تیغ پائیش رخس در عمان * بو معنای موید
 شمس فخری بیت روی مرغ زرد کرداگر * او فکنند بر سپهر تیغ تور رخس * رابع عکس
 معناسنه که برنسنه نک و یا خود آدمک صورتی صوده و آینه ده و مصیقل نسنه لده کورینور
 کنافی فرهنگ میرزا خامش بمعنی دورنگ سمید و سرخ کبی وغیری حکیم فردوسی بیت بخشای
 بر من تو ای داد بخش * که از خون دل کشت رخسان رخس * سادس فرهنگ جهانگیریده

یعنی فرخ و فرخندگ و مبارک معناسنه در رُش فِی طقوز معنایه کور اول بر فرشته اسمیدر که
 روز رشتن واقع اولان امور و تدبیر مصالح اکامه تعلقدر ثانی هر ماه شمسی نك اون سکر نجی کونی
 اسمیدر بو کونه اجبا و دوستان ایله عیش و محبت مناسب در اما سفر ایتمک ممنوعدر حکیم
 فردوسی بیت چو هور سپهر آورد روزش * ترا زنده کی باد یدرام و خوش * واستاد عنصری
 بیت در آمد در آن خانه چون بهشت * بروزش از ماه اردی بهشت * ثالث بر قسم جامه
 ابریشمی در که غایت لطیف و قیمتودر رابع ارش معناسنه که بمقلرا و جندن در سبک باشنه
 و آنچه بوابکی معنایه کمال اسمعیل بیت چو شاه خلق تو عرض سپاه لطف دهد *
 سلاحدارش سوین کش سپرکش باد * اگر چه دامن کوهست جای پردردش * بساط
 کوه که خارست اطلس و رش باد * بیای همت عالی اگر به بهمانی * چهار طاق فلک جمله کم
 زیکرش باد * خامس مجمع قارش معناسنه که عربیه شهر دیر کسر مشین و بلاء موحد
 ایله حکیم اسدی بیت برانکجنت ان بان آتشی * بکف اندرون نیزه چل رشی * و شاه ناصر
 خسرو بیت یکی کوه دان مر مر ابرز کوه * بمن پایه پایه بر آینه رش رش * سادس
 زمین که پشته پشته اوله منجیک بیت هر چه خواهد بده که کند ز بانست * دیور میله نه کند
 داندونه رش * سابع بر نوع خر مادریه بالید و سپاه اولور کندانی مشرف نامه ثامن فرهنگ
 جهانگیر به معنی سیاب که جیوه و ژئودنخی دیر لر تاسع بر نوع احمید در عربیه تشدید ایله باران
 اندک و ریزه که رشتاش جمیدر و صوصیک معناسنه دخی رشتاشه دیر لر رُش فِی سکون
 فایله در رُش لفظندن اختصار اولمشدر بر معناسنه سراج و کفش کرا لیدر رُش فِی رندش فِی
 سکون نون و کسر دال ایله رندیدن لفظندن اسم مصدر در براده چوب و غیره یعنی یونقه که
 اغاجک و غیرک اوله رنده اغزندن چقار رُش فِی رنکرش فِی سکون نون و کف ایله ابریشم فروش
 و ابریشم تاب یعنی ابریشم صابنی و ابریشم بو کچی کندانی فرهنگ میرزا ابراهیم رُش فِی رنک فروش فِی
 یعنی ابریشم فروش کندانی فرهنگ جهانگیری رُش فِی رواش فِی بمعنی رواج یعنی برنسنه قیمتلو
 و بهالو اوله شاعر بیت چو ارباب صنعت که ماهر شوند * همی بایدش کار خود در ارواش *
رُش فِی روان بخش فِی بر فرشته در که علم لدن انک الله در عربیه اکا روح القدس دیر لر کندانی
 فرهنگ جهانگیری رُش فِی رواش فِی بمعنی رواج هر نکه رایج اوله رُش فِی کسر و او ایله اوج
 معنایه در اول رفتن لفظندن مشتق اسم مصدر در ثانی عادت و طرز و اسلوب ثالث
 باغ اراسنه اولان راهر و حکیم ازرقی بیت چنهای اورا ز نزهت ریا حین * روشهای اورا
 بخوبی صنوبر رُش فِی مع الصاد رقص فِی سماع ایدیمی و دونه رنک اوینایمی معناسنه عربیدر
رُش فِی رقص فِی سماع و دونیک مجد استجلو بیت همچو کشتی رقص میگردم درون استک خویش *
 در دل هر قطره صد بحر طوفان یافتیم رُش فِی مع العین * ربع فِی فتح بلاء موحد ایله خانه و سرای
 و منزل معناسنه که ربع و اطلال دیر لر مربع مثله و اطلال کالوشن و الجمع اطلال
 و طول و ربع بستن سرائی معشوق معناسنه مشهور اصطلاحدر و طلال کالبد معناسنه
 بودنی اصطلاحیدر مشنوبه حضرت مولانا قدس سره بیور در بیت چون عرب باربع
 و اطلال ای ایاز * میکشی از عشق کفت خود دراز * بویقه ربع سکون بایله واقع اولمش

اولین مفتوح اولسه ناموزون اولور **ر** مع الغین راع **ر** طاع دپه سی و طاع انکی اولق اوزن
روایت اولمشدر شمس فخری بیت کربادخلق کنی اندرمیان دین * چون باغ در بهار شود کوه
ودشت راع * بویتدن سحره زار و تفر جگاه اولق مناسبتد راسته لطیفی بیت کجا باغ بودی
همه راع بود * کجا باغ دینی همه زاع بود * وحرای سیره زارود امن کوه معناسنه حضرت مولانا
بیت ای نو بهار حسن بیباکان هوای خوش * بر باغ و راع و گلشن و سحر امبار کست * کذا فی
فرهنگ جهانگیری و مجمع الفرصه زمین نشیب و فراز که چمنزار و سنکوفه زار اولوب مرغزار
و تفر جگاه معناسنه در خلاق المعانی بیت تاران مرکب تویی سپرد * همه تن روی کشته
لاله راع * مع الفاء **ر** راف **ر** اطبا بسباسبه دید کاری دارودر بر بارس دخی دیرل **ر** ر جاف **ر**
فتح جمله آواز کوس معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری **ر** رف **ر** اولرا یچنده دیوان
میخند قلری انسیر تخمه که عربده و ترکیه رف دیرل مولانا هاتنی در معراج حضرت رسول
علیه الصلوٰة و السلام بیت هماغباراق از دیدن بماند * که روح الامین از پریدن بماند *
پس انگاه رفرف کرانهای شد * رف خانه مکمنش جای شد **ر** رفاف **ر** فتح فایله حنا
معناسنه میرنظمی بیت به پیرایه خودش تزیین کردند * دود سنش بارفان رنگین کردند *
ر مع القاف * رواق **ر** کوچ بالندن صیزیلوب اقان صاف بال که غسل مصفا دیرل
ترکیه رواق بال دیرل شمس فخری بیت نکر که چون بود احوال عیش آن بد بخت * که شهید
قائق اوشد ز رواق کوز آب * و شرابک و شربتک سو زیلوب صاف اولانته دخی دیرل
خواجوی کرمانی بیت ای ساقی سوقی بیاران آفتاب رواقی * باشد که در چرخ آوریم آن ماه
سیمین ساقرا * و صاف شرابه دیرل خواجه سلمان بیت وانکه ز رواق عنی پیشش آورم *
قرابه زجاجی رواق فشان چشم * اصل فارسیمی راو کدر کاف فارسیله تعریب ایدوب رواق
دیدلر **ر** رزدق **ر** سکون زاء معجه و فتح دال ایله بمعنی صاف که رسته دخی دیرل مثلاً بری
یا نه طورمش آدم و صره ایله دیکلمش اغاج و امثالی نسنه لده استعمال اولنور
ر رق **ر** جیران در یسندن و قیون و یکی در یسندن پرداخت ایدوب کاغذ کی ایدرل او زینه
یا زویا زیبور ابوالمعانی بیت میشود حال دل افتاده ظاهر کر رسد * خاکپائیش رواق
رق داد خواه عاشقان **ر** رمق **ر** فتح میله بقیه روح دریدن قسمی بیک بیت با کم از
کشته شدن نیست ازان میترسم * که هنوز رمقی ماند و قائل بود **ر** رواق **ر** چارطاق
وقیوا و کلرنده اولان سچاق و صوند رمه و بعض دیرک اوزرنده قیوا و کلرنده اوسنی اورتیل ایدرل
خواجه حافظ بیت رواق منظر چشم من اشیا نه نست * گرم نما و فرودا که خانه خانه تست
ر رونق **ر** سکون و او و فتح نونه لطافت ویراشق معناسنه شاعر بیت نمکین نشود طبع کل از
قاله بلبل * فریاد کدار و نق بازار کریمست * و حسن و زینت معناسنه خواجه حافظ بیت
رونق عهد و شبابست دکر دستازا * میرسد مرده کل بلبل خوش الخانرا * میرنظمی
بیت رونق حسن نوای رشک جهان * کرده آشفته نکه دبه جان * مع الکاف **ر** راک **ر**
قوج که ایری بونوزی اولور کند و کی قوج ایله جنک ایدرمنصور شیرازی بیت بتافت بازوی
حکمت به پنجه قوت * زموی کردن شیر زبان قلاده راک * فرهنگ جهانگیری کاسه

معناسنه ده مرویدر **ر** رامک **ی** برترکیمدر دفع اسهال ایچون ایدرلرماز و پوست انار و صمغ
و عسل ایله ایدرلر **ر** راوک **ی** فتح و اوایلہ صافی و سوزلش شراب و عسل و شربت و غیره
معربی راوق در معنی باده صاف ظمیر فاریابی بیت بکشدت ماه روزه بخیر و مبارکی * پرکن قدح
زباده کلرنک و راوکی * بومعنایه اثیرالدین آخسیکنی بیت همی تایفزیاید از زیر امش *
همی تایفزیاید از راست سملک * دلت همی زهنی باد دائم * کفت همد باده بدر اوک
ر رجعک **ی** سکون جم و فتح عین مهمله ایله ککر مک آرونغ و آجل معناسنه رچک دخی دیرلر
ر رچک **ی** ضم جم ایله ککر مک رجعک معناسنه طیمان مرغزی بیت بپندد دهان خود از
قرط بخل * که بزناید از سیننه اورچک **ر** رسناک **ی** سکون سین و فتح تاء مثنایه ایله بوزن
افلاک اغاج دیندن تازه بتن فلسکه عربیه علیان دیرلر تحفة الاحبابه سین معجه ایله مرویدر
ر رمزک **ی** سکون میم و فتح زای فارسیله اوج معنایه در اول مجمع الفرسه کنه ایتمک
معصیت معناسنه ثانی بمعنی لغزیدن یعنی صورچک عربیه زحلوقه دیرلر ثالث فرهنگ
میرزا ابراهیم بمعنی انداختن بر افاق معناسنه در **ر** رک **ی** غضب و تهور و دخی حدت طبعدن
کند و کند و ایله سو بلتمک زای فارسیله ده مرویدر کدافی المجمع بومعنایه میرنظمی بیت بکن
زندگانی باطف و خوشی * کدب خلق باشدرک و سرکشی **ر** رمک **ی** بوزن تمک بمعنی ربه
یعنی سوری هر نوع حیوانک کدافی المجمع **ر** رنک لاک **ی** لک بویاسندن اولان سرخ رنک
معناسنه در ترکیب اقتضاسیله رنک معلوم و لاک لک در که عربیه و ترکیده لک دیرلر **ر** مع الکف
الفارسی * رامشک **ی** کسر میم و سکون شین ایله رامشکر لفظندن ترخیم اولمشدر معنی
و مطرب معناسنه **ر** رشک **ی** سکون شین معجه ایله غیرت و حسد معناسنه میرزا حسابی
بر حسابی رشک دارد مدعی خوش حالتست * رشک می بودست بر حسرت نکش دیدار هم *
حضرت مولانا قدس سره بیت یک رهان خوام بیهنای فاک * تابکوم و وصف آن رشک
ملاک * بر نوع حسد نامرد و دوار در ترکیده کونی و عربیه غبطه دیرلر زیر احسد ایله غبطه نکر فرقی
بودر که حسد آخرک بمعنی زوالنی استتمک و غبطه آخرک بمعنی کبی کندونک دخی اولدوغن استمکدر
شمس فخری بیت حاتم طی و برنک اندر کور * از تو کشتند غرق خوی و رشک * و بر معناسی
دخی تخم سپش معناسنه در ابوا خطیر بیت مخرج کند جهنم دهندش * محشر رشک سپش
پیرهنش * سپش کسر معین ایله بندر قطنادر **ر** رغنک **ی** فتح غین معجه و سکون نوله کوز
اوجی معناسنه و کوز اوجیله باقغه دیرلر میرنظمی بیت کشته حال دلش بشیوه تباه *
که برغنک دکر نکر دنگاه **ر** رک **ی** طمر عربیه کسر عین ایله عرق دیرلر خواجه حسین ثنائی
بیت فسرده که بخصم تو کرد خون دکر * رکش درون جگر کرد کلر چویه نیر * وله بیت رکزن
از هر کم کدکوش کرد * جای خون کوهر مند آب گرفت * و بداندیش اولانه بدرک دیرلر برامز
صانعی دیمک اولور **ر** رنک **ی** اوتوز اوج معنایه کلور ۱ معروفند لرون معناسنه محتشم
کاشی بیت صدرنک بوالعجب هست در حسن لیک از انها * بالاتراز سیاهی بالای چشم ابرو *
۲ حصه و نصیب معناسنه حکیم سنایی بیت انده خال و غم غم بکندار * تاشوی شادخوار
ورخوردار * چون زرت باشد از تو جویدر نک * چون بوی مفلس از تودار دنک * رضی

رضی الدین نیشابوری بیت درشای منت از ان رنگست * گر تو بودی گرم همی آید *

۳ یعنی عیب حکیم سنایی بیت نفس تست آنکه کفرودین دارد * لاجرم چشم رنگ بین داری *

۴ یعنی ریج و محنت حکیم سنایی بیت آنکه بپیرنک زد ترا نیرنک * هم تواند که داردت نیرنک *

۵ یعنی قوت استاد عنصری بیت بعد از امان جامه جنک داد * پانک در آگاه رانک داد *

استاد فرخی بیت مبارزی که بردی چیره دسنی ورنک * جوار یکی نبود در میان بیست هزار *

۶ یعنی جان روح معناسنه استاد عسجدی بیت چو آمد که زادن زن فراز * بکشکینه *

گرمش آید نیاز * من وزن دران خانه تنها و بس * مرا گفت کای شوی فریادرس * اگر

شور پای بجنک آوری * من مرده را باز رنگ آوری * ۷ یعنی شتر قوی که نتاج ایچون

بسلر یعنی دیشی دوهیه اشور مق ایچون استاد فرخی بیت کاروانی بیسرا کم داده جمله

بارکس * کاروانی دیگرم بخشید بختی جمله رنگ * ۸ النون معناسنه شیخ نظامی بیت

یکی آنکه سعیران مکوشند سخت * که تر سفد از ایشان ستانند رخت * دکر آنکه تاسیزی

آید بجنک * دودستی زند تیغ بر بوی رنگ * ۹ یعنی نفع حکیم خاقانی بیت بوی از تو

شدم قانع و همی دایم * که هیچ رنگ مرا از تو جز که بوی تونه * ۱۰ یعنی حالت و احوال ابوالعباس

بیت ز فروغش بشب تار شده نقش نکین * ز سر کنکره بر خواند مراد رنگا * ۱۱ یعنی

چان که زاکت ایله اوله حکیم اسدی بیت من آور اچکویم چه رنگ آورم * که تادست وی زیر سنک

آورم * ۱۲ طمع و امید معناسنه که رنگی بدو دارد دیر لر استاد عنصری بیت هیچ نروی

تادران نه بینی سعود * هیچ کس نروی تادران نداری رنگ * ۱۳ یعنی رنده که یمالی خرقه

و جامه در اثیرالدین اخسیمکئی بیت از ان پوشی تو رنگ ای از خدادور * که تا کویندت این مرد

خدا ایست * بوم عنایه میر خسرو بیت اگر بارنک پوشان صفا بکرنک شد مردی * چنان

پاید که از خاطر دورنکی را برون آرد * ۱۴ یعنی طرز زوروش و مانند و شبیه حکیم ازرقی بیت

بر بخت برک کل مشکبوی پروین رنگ * چو شکل پروینی بر آسمان کشید اشکال * ۱۵ یعنی

بزکوهی یعنی طاع کجیسی حکیم سوزنی بیت تا شاخهای خود بکمانت کنند وصل * نیر تر اید به

پذیرنده گرم ورنک * حکیم اسدی بیت بنقاشی نوک نیر خدنگ * تهی کرده سحرای چین

راز رنگ * اثیرالدین اخسیمکئی بیت جهان روبه دستان چه سگ بود که کند * بعهد تو ز

هرون شهری و برون رنگی * ۱۶ یعنی مکر و حیله رفیع الدین لبنانی بیت برنگ عارض

و دستان زلف بردی دل * که هست مایه جادو و چیر حیات ورنک * حکیم ازرقی بیت

مشعبد آمد و آواز داد در دل کوه * چو وهم مردم مشعبد همی نماید رنگ * ۱۷ یعنی رستن

یعنی بتمک مثلا خود در و اولان نباته خود رنگ دیر لر حکیم ناصر خسرو بیت رنگ جو خوردن

گرفت لاله خود رنگ * شش مه ننبول خورد دارد دندان * ۱۸ یعنی خوبی و نیکی حضرت

مولانا بیت چون کم نشود سنکت چون بد نشود درنکت * بازار مرادیده بازارد کر رفتی *

۱۹ یعنی خوشی استاد فرخی بیت هزار اسب فزون از دو هزار اسب گرفت * همه را تر شده

از خون خداوندان تنک * رنگ از وزه میگردد و بی رنگ شود * چون بر آرامکه شیر بگرداند

رنگ * ۲۰ یعنی بخت و شرمندگی کمال اسمعیل بیت زنازکی رخ معنی او چنان روشن * که رنگ

بیت

آرد او لاله های نعمانی * ۲۱ یعنی خون یعنی قان میر خسرو بیت شاعران کد بکینه برستینند *
 شمشیر کشند ورنک ریزند * ۲۲ رونق کار معناسنه ۲۳ یعنی مایه اندک بوایکی معنایه
 استاد میشود. بیت رنک دارد کار عاشق با عم عشق حبیب * تاب عم کار بهری برد و بار ورنک
 نیست * ۲۴ زرو سیم دزدی * ۲۵ قار معناسنه بوایکی معنایه استاد منوجهری بیت رنک
 سیم و زر کند هر جا که یابد دست رس * با خصوص آن کج عمل چون رنک بازی میکند * ۲۶ والی
 و خداوند ۲۷ یعنی بد بوایکی معنایه منجیک بیت آنکه شاه ورنک او مدوح باشد در جهان *
 هر که فکر رنک دارد داء آیدند زیان * ۲۸ فرهنگ جهانگیریده نقطه معناسنه ۲۹ شیرین
 کار ۳۰ یعنی خلاخل ۳۱ خشم که بحالتدن عارض اوله ۳۲ یعنی شرم و حیا ۳۳ خیانت
 معناسنه مسطور در رنک رنک فی الوان یعنی هر رنگدن بولنه شیخ سعدی بیت روضه
 ما نه راه سلسال * دوحه سجع طیرها موزون * آن پراز لاله های رنکارنک * وین پراز میوه
 های کونا کون فی رواق یعنی رواق غالباً رواقدن نجیم اولنشد فی مع اللام * راه کل فی
 موسیقی ده بر نوا اسمیدر استاد منوجهری بیت تقریان راه کل و نوش لبینان دانند *
 صلصلان باغ سیاوشان با سردستاه * باغ سیاوشان و سردستاه دخی اسم نوادر فی ربل فی
 فتح باء موحد ایله سر و بکر بر اجاج در خزان اولن فی رسل فی فتح سین ایله دوه سورسی
 قطار اولیوب عربری کند و باشنه کزه فی رطل فی سکون طایله بر مقدار وزن معین دن عبارتدر
 ترکیه بطمان دید کوری در اصل فارسی من در رطل عربیدر هر ولایتک مخصوص رطلی
 وارد اطباء دویه ده استعمال ایدر لیبوز بکرمی سکر در همد رطل عراقی و رطل بغدادی دخی دیرلر
 حلبه ید بیوز بکرمی در همدر شامه التیوز در همدر غزه ده طقوز بیوز در همدر سائر ولایتلرک
 دخی مخصوص رطللری وارد و کسر ایله طلوجام شرا به دیرلر فی رنجال فی سکون نون و فتح
 جمله طعام معناسنه در کذا فی الادات فی مع الیم * راز نام فی سکون زا و فتح باء موحد ایله رازیانه
 معناسنه در که بادیان دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری فی رام فی اون معنایه کلور اول
 مطیع و منقاد و فرمان بر معناسنه که معروف و مشهور در ثانی شهور فارسیه ننگ بکرمی برنجی کونی
 اسمیدر بوایکی معنایه مسعود سعد سلمان بیت رام روزست و بخت و دولت رام * ای دلارام
 خیز و درده جام * ثالث و نسه ننگ عاشقی رامین در رابع عیاش و خوش وقت معناسنه
 بوایکی معنایه از کتاب ویسه و رامین بیت تهی خوش زندگانی بوده خوش رام * که خود در
 لفظ ایشان خوش بدرام * خامس مجمع الفرسه نام پادشاه سنند اولنق دخی مرویدر سادس
 فرهنگ جهانگیری ده یعنی آرام حضرت مولانا بیت جلوه میگردیدک غزه او * فتنه نمود و
 دوجهان رام داد * سابع یعنی روان حکیم فردوسی بیت بسوی نطفه کردم ان نیرام *
 میدان تابدوزم زبانش بکام * ثامن بر شخص نامیدر کد چنکی اختراع ایلشدر حکیم خاقانی بیت
 گرچه تن چنک شبهه ناقه لیلی است * ناله مجنون ز چنک رام براید * تاسع شادی و خوشی
 حکیم اسدی بیت سپهبد از ان گفتهها کشت رام * که پیغام بد نابدید و حرام * عاشر
 هندوستان مملکتند برده ننگ اسمیدر استاد فرخی بیت ان کرد نیمه کونام که اندر دزی رام *
 پاییل همان کرد که با کرک و کرازی * و زبان هندیده بر ذی شوکت پادشاه اسمیدر استاد فرخی

بیت گاهی بد ریادرشوی گاهی بچگون بگذری * که رای بگریزد تو که رام و که خان که نکین *

بومصر اعدا هب پادشاه آدلریدر و رتم و سکون تاء مثناه ایله بر معهود نسنه ایچون

پرمغه بغلد قبری ایلک معناسنه ابوالمعانی بیت رسته جازاهمی بستم چودر وقت وداع * تایباد

خاطر آرد رتم انکشت کرده ام و رخم و سکون خاء معجه ایله قر تال دید کبری بیوک سینه

آوجی قوشدر و رزم و سکون زاء معجه ایله ایکی معنایه در اول جنک که محاربه و مقاتله

معناسنه خواجه حسین ثنایی بیت مردیش روز رزم نسبت مرد * از برادر بخواهر اندازد *

ظہیر فاریابی بیت چاکر انت بکه رزم چو خیاطا نند * چونکه خیاط نیند ای ملک کشور کیر *

بکزنیزه قد خصم تومی پیمانند * تابیرند بشمشیر و بدوزند بنیر * ثانی بمعنی همه و هیزم یعنی اودن

و فتح زایله بمعنی رزیدن رنگ کردن یعنی یویامق نفس متکلم اولور رنگ ایدرم دیمک اولور شیخ

نظامی بیت برانکس که چاش باهن کرم * بسی جامها در سکاھن رزم * سکاھن کسر سین ایله

سینه رنگ معناسنه در و رسام و سین مشدده ایله اسم خاصه راول کسنه ایچون که اسکندرک

تدبیر یله آینه کیتی نمناک فولادین دوز مشد رتبه کیم شیخ نظامی بیت چو پر داخت رسام

آهنکرش * بهیقل فروزنه شد پیکرش * ودخی بهرام کورک خدمت متغده اولوردی بر استاد

نقاش نامیدر وله در هفت پیکر بیت هرچه کردی بدین صفت بهرام * بر خورش

مینکارشی رسام * واسم عامدر رسم ایدمی معناسنه و رسم و قانون وقاعد و طرز و اسلوب

معناسنه لفظ عربیدر فارسیه ده استعمالی شاید در ابوالمعانی بیت ناز و عشوه دلبرانرا کرچه

بدرسم قدیم * کشتن عاشق ترا عادت شد این رسم دگر * جمعی رسوم کلور جمعی دخی استعمال

اولور طالب آملی بیت منم که یکسر موشید در بساطم نیست * رسوم ساخته در طرز

اختلاطم نیست و رتم و فتح قافله یازنش و نشان اولمش معناسنه ابوالمعانی بیت قضا که

در دوغم در ازل رقم کرده * برای صورت حسن ترا قلم کرده و رم و اوج معنایه کلور اول

ستوری معناسنه حیواناتدن هر نه سو رسی اولور سه رمه دخی دیر بر استاد بیت زهر سورم

آهوورنگ و غرم * زدلها دم کل زد آینه کرم * کرم ضم کاف فارسیله رتج و غصه معناسنه در

دگر بیت بر آغشان نیشتمان و عیش * رم شیر سوازا ندازه پیش * و مجمع الفرسان انسان

جمعنه ده سوری معناسنه استعمال اولور حکیم خاقانی بیت لطیفی ز تودر عقول یک خیل *

رمزی ز تودر عقول یک رم * وله بیت مهتران به که در شنست نه نرم * که در شتی صفت خل

رم است * ثانی گوشت دهان یعنی اغزک داخل و خارجنه اولان ات معناسنه استاد رودکی

بیت آرزومندان شده تو بکورد * که بر سندان پان بت برم * ثالث بمعنی نفرت و اورک معناسنه

کدر میدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور در کن الدین بکرانی بیت ز من رم میکند

آهوی مسندش * نمیدانم چه سان آرم بد سنش * هم مشدده ایله عربیه اوج معنایه در اول

بمعنی خوردن ثانی بصلاح آوردن چیزی ثالث بمعنی گریز و رمارم و ایکی معنایه در اول

بمعنی مقابل و برابر حکیم ناصر خسرو بیت بسیار مکوی هرچه یابی * بانا حار مدار کل رمارم *

ثانی بمعنی کونا کون حکیم ابوری بیت تقریر ظل دولت چند آنکه کم کتی به * زان فتنه دمادم

زان آفت رمارم و ره انجام و فرهنگ میرزا ابراهیم اثواب سفر که مرکب و لوازم سائر

و

معناسنه اما مؤيد الفضلاده اچق مرکب معناسنه مرويدر بومعنايه شيخ نظامي
بيت تنوراچنان گرم در بندنان * ره انجام را کر مرکز عنان * وجه تسميه اولدر کرده انجام
نهایتی ایشدی و آخری ایلر و کتوری دیمک اولور و مرکوب دخی یولی نهایتی ایشدی و ایشدی در
آنکچون ره انجام دیدیلر کذا فی المجمع فی زهام فی هاء مشدده ایله ایرانی بر مبارز آیدر حکیم
فردوسی بیت زده بر کشیده همه بکسره * چورهام و کرکین ایرمیسره فی مع النون * راتیان فی
کسرتاء مشناة و فتح یای تحتانیله چام ساقری که راتیان دخی دیرلر فی رازبان فی سکون زاه
معجه و فتح باء موحده ایله راز ایله باندن مرکب بر لفظ در اول کسنه یه دیرلر که ارباب حاجاتک
سوزلین سلاطینه و وزیرایه عرض ایلله حکیم فردوسی بیت بگفتند بار ازبان راز خویش *
نمودند انجام و آغاز خویش فی رازن فی فتح زاء فارسیله رازم قوم معناسنه یعنی خرمن برنگ
غله چاهی فی راستین فی سکون سین و کسرتاء مشناة ایله واقع حال و حقیقت احوال معناسنه
عبد الواسع جبلی بیت در دل اعدای ملک تو زیادت کردی * شادی تطهیر این شهراد کان
راستین * یو بیت تهنیه سو رختان اولق کر کردی راسن فی فتح سین مهمله ایله براغ اچدر
بیلکوش دخی دیرلر جمع قهر جقلره و اغریاره ناقدر خصوصاً برودندن حاصل اولان او جاعه
و مفرح و مقوی قلب در حکیم انوری بیت در بوستان کفتم من کرچه جای جای * باسرو یا سین مثل
سیرور اسن است فی رافدان فی کسرفا و فتح ذال ایلله نهر فراتک شط ایلله جمعند دیرلر زیر ارفد
نهر فرات اسمیدر الف و نون ادات جمعند نهر فرات ایلله نهر مراد ایلکسی دخی ارض روم طرفندن
چیقوب آذربایجان اوه سنه جمع اولوب بر بیوک صوا اولوراندن اکین و بیرة الفرات و عانه
اوکلرندن و اندن حله یه اوغرایوب کچوب بصره یه قریب قورنه دید کلری محله شط ایلله ملاقی
اولورودر یا مثال نهر عظیم اولوب بصره اوکنده دریایه قاریشور اول محله جزر و مد واقع اولور
فی رام برزین فی ایلکی معنایه در اول نام آتشکده در حکیم فردوسی بیت بران نامه مهر
زرین نهاد * برمود رام برزین نهاد * ثانی بر پهلوان نامی اوله وله بیت سپاهی بزرگ
ازم این برفت * بشد زام برزین سوی جنگ تفت فی رامیتن فی کسر میم و فتح تاء مشناة
و سکون یای مجهوله ایلله ایلکی معنایه در اول ولایت بخاراده شهره ایلکی فرسنگ پرده واقع
بر بیوک قصبه نیک اسمیدر که اون پان قریبه دن زیاده فی مشتلدر خواجه علی رامیتنی که کبار مشایخ
نقشبندیه دن عزیزان لقبی ایلله مشهور در اول قصبه دند زو بونظمی بیور مشلدر بیت خواهی که
بحق رسی بیارامی تن * و اندر طلب دوست بیارام ای تن * خواهی مدد از وح عزیزان
یابی * پاز سر خود سازو بیارامیتن * ثانی سکون میم و کسرتایله بر مخترع الخان چنکی
اسمیدر که رام ورامی ده دیرلر خلاق المعانی بیت چنین شراب و چنین ساقی بنکر زرد * زمطربی که
بیر چنگ رامیتن دارد * و عبد الواسع جبلی بیت بر فلک برداشته خورد شید جامه و انکه
بر سمانواخته ناهید چنگ رامیتن فی رامش جان فی خسرو پرویز یاریدینک او تو ز ایلکی الخاندن
بر لحن نامیدر شیخ نظامی در وصف بارید بیت چو کردی رامش جان روانه * ز رامش جان
فدا کردی زمانه فی ران فی اویلق عربده فخذ دیرلر میرنظمی بیت بر ران شده اسب
مرادش * همه کام جهان اودست دادش * و دخی راندن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی

ترکیبی اولور کمران کبی خواجه سلمان بیت توخور شید جهانشانی همه جامیر سد تیغت *
 کبی بر شرق می تابی کبی بر غرب می رانی فی راندن فی سورمک معناسنه مصدردر حکیم خاقانی
 بیت جرب و شیرین نعمت دنیا * بمکس راند نش نمی اوزد * چغتایده سورماک دیرل بلا
 و او تلفظ اولنور و او مجرد ما قبلنک ضمه سننه دلالت ایچون کتابت اولنور اول تقدیرجه سورمک
 لازم کاور سیمعه ستیانده بهرام شاهمانی نقاشه خطاب ایدوب نکته سورکیل دیدیکی یرده
 بیت نکته سورکیل که حاصل اولش کام * کیم تأییب مین کرایستادینک بهرام *
فی رانین فی کسرنون و سکون یای تحتانیله چقشیره تومان و شلوار معناسنه درکه ران
 او یلق درویایای نسبت درونون نسبتی ناکید ایچوندر حکیم خاقانی بیت کرمخ رانیت
 برپاموزه زرین شاه * ران اورانین زیبار نتایدیش ازی * شاعر دیمشدر بیت چرا ایچون
 مکس دستار و فوطه * چرا دارد ملخ رانین دنیا * عریبه رانان دیرل فی راهبان فی
 کسرها و فتح باء موحد ایله جمع راهب اولور و سکون هایله یول بکجیسی دیمک اولور فی راه جامه
 دران فی موسیقی ده برنوا اسمیدر شرح و تفصیلی ره جامه دران ذیلند عن قریب ذکر اولنور
 انشاالله تعالی فی راه حاجیان فی یعنی کهکشان ترکیده حاجیلریولی دیرل و صمان اوغریسی ده
 دیرل فی راهداران فی یعنی با جدارل میرنظمی بیت راهداران راه او بر بسته اند * از پی
 خود بکد بکر پیوسته اند فی راهدان فی یول باچی دلیل معناسنه راه ایله داندن مرکب
 لفظ در فی راهدین فی کسرها ایله یعنی شریعت محمدی صلی الله علیه وسلم میرنظمی بیت
 چار یار پاک و اصحاب کترین * هر یکی شدر همون و راه دین فی راهزن فی سکون هایله ابکی
 معنایه در اول حرامی قطاع طریق معناسنه در چغتای لساننده قراچی دیرل سیمعه ستیانده
 بهرام شاه دلارام فراقندن بد حال اولوب امور سلطنت اختلال بولدوغی یرده بیت هم
 قراچی اورا تتی هر ساری قول * بند بولدی الار قولیدین یول * ثانی یعنی سرود کوی
 مطرب معناسنه در مقام موسیقی به راه دینلدوکی عن قریب ذکر اولنور انشاالله تعالی خواجه
 سلمان بیت کسی بدولت عدلت نمیکند جز عود * زدست راهزنان ناله در مقام عراق *
فی راهمون فی بمعنی راهنمای یعنی یول کوستریچی عریبه دلیل چغتای لساننده بولدایمق دیرل
 سیمعه ستیانده مناجانده کور بیت اول زمان لطف بیرلا قولد اقولوم * دخی اوز جانیکغه
 بولدایولوم فی راهوان فی بمعنی راهبان مرقوم یعنی یول بکجیسی فی راهن فی فتح هایله قزلق
 اغاچی درو کسرها ایله عریبه رهن ایدی معناسنه اولور فی راپکان فی یای تحتانی نک سکونیه
 و کسریله ده جائز در ابکی معنایه کلور اول ضد کران در او جوزه معناسنه خواجه سلمان بیت
 راپکان در قدمش چون سرور زباخته ام * سرچرا بر من دلخسته کران میدارد * ثانی بی عوض
 و بی مشقت اله کین نسینه معناسنه در اصلی راهکان ایدی هاجر قنی یایه ابدال ایشلردر حکیم
 سنایی بیت هیچ طاعتی یابد از ما همچین بنی علی * راپکان ما افریدی راپکان مادر پندیر *
فی ربون فی ضم باء موحد و او معروفله اهل دکان و ارباب صنایع سفته دیدکری معنایه در
 یعنی ابتدا واقع اولان بیع و شتر و بیع و شتراده اولان فائده یه دیرل ابوالعانی بیت نقد جان دادم
 براه عشق یار * من چنین بازارها کردم ربون * و دخی بر متاع ایچون بهاسندن علی الحساب

ویریلان اچیه دیرلر کذا فی السامی و فرهنک میرزا ابراهیم معنی بیعانه یعنی اجیره اجر تندن
پیشین ویریلان اچیه و بویتلری مدعاسنه دلیل ایراد ایلش استاد دقیق بیت ای خریدار
من ترا بد و چیر * بتن و جان و مهر داده ر بون * میخسرو و بیت خصم تو دیر رزم بردا خوار *
دیدر بون داده دل مرد کار و رخشان و رخشیدن لفظندن مبالغه ایله اسم فاعلند و زیاده
یاد ره می دیک اولور شمس فخری بیت چوکشت کار من از اهتمام بخت روا * چوکشت
اخترم از اوج خرمی و رخشان * بومعنایه ناصرالدین بلخی بیت رخ رخشان او خورشید چان
یاد * لب لعش حیات جاودان باد و رخشیدن و سکون خا و کسر شین ایله یاد ره منق
درخشیدن لفظندن مخفف درور خش مرقومک آت معناسندن غیری معنایله مترادفند
و رخیدن و کسر خا و سکون یای تحتانیله صولومق مثلاً اگر نسنه قالدرد قله و یا خود
سرعتله یورید که و سکرند که یوریاوب نیر نیر نفس و بر مکه دیرلر ابوالعانی بیت زیر بار
درد عم کشتم زبون * از برای ان رخیدن میکنم و رخین و کسر خا و سکون یای تحتانیله
او کندن که چفت آلتی در آکاغا و شنگ دخی دیرلر میرنظمی بیت سزایست بد جای خایه
همین * بدستش شود یا عصایار رخین و ردان و جمع ردد در عاقلان و عالمان و عارفان
معناسنه استاد عنصری بیت سخنور که رأی ردان آورد * سخن بر زبان روان آورد *
و رزان و فتح زاء معجه ایله رزیدن لفظندن صیغه فاعلند و دو کچی و دو کچی معناسنه و فصل
خزانده دو کیلن پیراغه دیرلر میرنظمی بیت منه ساغر از دست وقت خزان * بهار کهن بود
برک رزان * و بر معناسی دخی او زوم چموغیدر خواجه سلمان بیت هر که در دهر کشد سرز
تو چون شاخ رزان * پایمال ستم و غصه شود چون انکور و رزبان و سکون زاء معجه و فتح
باء موحد ایله باغبان معناسنه و ز او زوم چموغیدر بان معلوم در و رزین و کسر زاء معجه ایله
استوار و محکم معناسنه که رأی رزین دیرلر عریسه ایکی معنایه در اول بمعنی آرمیده ثانی
کران و کرانمایه معناسنه در و رسان و رسیدن لفظندن اسم فاعلند ز ایر شیخی دیک اولور
شیخ سعدی بیت مرا بخیر تو امید نیست شمر رسان * و شاعرک بری دیشدر بیت
من ندیدم ز ز قدم گرمی * کر تو دیدی سلام من رسان و رساندن و ایر شمشک معناسنه
مصدر لازمی در شیخ نظامی بیت ان رساند آنچه بود شرط پیام * وین شنید هر چه بود
شرط کلام و رسانیدن و ایر شدرمک مصدر متعدی در ابوطالب کلیم بیت بدل کردم
بمستی عاقبت زهد و ریائی را * رسانیدم باب ازین می بنیاد تقوی را * خواجه سلمان بیت
همی رسد سخن من بهر که در آفاق * ولی سخن که تواند بمن رسانیدن و رستن و قورتلق
و خلاص و نجات معناسنه خواجه سلمان بیت نمیخواهم ازین نوبت ز توبه توبه کلی * بدست
شاهدان کردن زد دست زاهدان رستن و رستن و فتح سین ایله اپ ایله مشترکدر
ابوطالب کلیم بیت شهاب دائم ز رشک رای روشن او * همی به بچد بر خود چو تاب داده
رستن * لشخ بهاء الدین العاملی بیت من فنی لم یعشق الوجه الحسن * قدم الرجل الیه و الرسن
و رسیدن و ایر شمشک معناسنه مصدر زدر کمال بخندی بیت امان تا توکی رسد انجا *
باد ازهره رسیدن نیست * عریه وصلت و چغتای بنیکاج و بنشکاج دخی دیرلر فرهاد نامه ده

نامه ده فرهاد وصفیه کور بیت بنشکاج هجر شرحی زار بیغلاب * ایکی کوز ایلایان خوباز
 بیغلاب $\text{\textcircled{R}}$ رشکین $\text{\textcircled{R}}$ سکون شین ویاوکسر کاف ایله بر شیشه غبطه ایتمکه وغیرت اظهار
 ایلمکه دیر لر رشک غیرتد ترکیه کونی دید کلمی معنایه آخرنده اولان یایی نسبت در ونون
 نسبتن ناکید ایدر $\text{\textcircled{R}}$ رشن $\text{\textcircled{R}}$ سکون شین ایله اوج معنایه در اول نام فرشته در کدروز
 رشنه واقع اولان تدبیر او روم صالح اکا متعلق در ثانی شهو ر فارسیه نیک اون سکرنجی کونی
 اسمیدر مسعود سعد سلمان بیت روز رشن است ای جوان دلریا * سناد بنشین و محام
 می کران * ثالث مؤید الفضلاده بمعنی کزیدن و کزیدنکی اما حرکتی اشعار اولنامه ش
 وعر بیله ایکی معنایه در اول دو کون طعامنه و ضیافتنه دعوت سزوار مغه دیر لر ثانی کویک باشتی
 بر طرف ایچنه صوغه دیر لر $\text{\textcircled{R}}$ رغین ورغین $\text{\textcircled{R}}$ اول بوزن کچ بین ثانی بوزن دفرین کلاهما
 بمعنی راین یعنی شلوار و چقشیر کذا فی المجمع شاعر دیمشدر بیت محفت و بندر غنیش
 کشاده * که خوان وصل بر یاران نهاده $\text{\textcircled{R}}$ رقان $\text{\textcircled{R}}$ فتح قافله بمعنی زعفران و نسخه و فانی ده فاء
 مشدده ایله بمعنی شافع اولق مسطور در یعنی شفاعت ایدیچی $\text{\textcircled{R}}$ رفتن $\text{\textcircled{R}}$ کتمک در رواج
 معناسنه امینای نجفی بیت رفتن نکون بود جورفتی بیزم غیر * خواهی بنوش باده و خواهی
 نماز کن * چغتای لسانده ایتمکان دیر لر کسر همزه ایله سبعة سیارده بهرام ختی جاریه ایله
 عیش ایتدوکی یرده بیت یاده کیم ایتکان اختیار ایلدین * نه عجب چیه قسا هر نه بار ایلدین *
 ایتکان کیدن دیمکدر $\text{\textcircled{R}}$ رقان $\text{\textcircled{R}}$ فتح قافله قنای یعنی حنا بعض نسخه ده زعفران معناسنه
 متقولدر $\text{\textcircled{R}}$ رقصیدن $\text{\textcircled{R}}$ سکون قاف و کسر صاد ایله سماع ایتک معناسنه رقص عربیله
 مشترکدر اوینامق معناسنه خواجه سلمان بیت و دچه خوش می آیدم در وقت رقصیدن که
 سرو * دستهادر دوش بید وارغوان می آورد * و خواجه حافظ بیت رقصیدن سرو و حالت
 کل * بی صوت هزار خوش نباشد $\text{\textcircled{R}}$ رقون $\text{\textcircled{R}}$ ضم قافله بمعنی رقان مرقوم یعنی حنا $\text{\textcircled{R}}$ رکان $\text{\textcircled{R}}$
 کاف عربیله یعنی خود بخود کفتن غضب و تهور محلمند کند و کند و ایله سو بایتمک ترکیه صوغه رنایق
 دیر لر زعفران سیله ده مرویدر $\text{\textcircled{R}}$ رکیان $\text{\textcircled{R}}$ سکون کاف فارسی و فتح باء موحد ایله قویق دم
 معناسنه میرنظمی بیت اگر افتد بد سنت نقد دلده * سپید و نازک ان رکیان فر به *
 $\text{\textcircled{R}}$ رکزن $\text{\textcircled{R}}$ سکون کاف فارسی و فتح زاء معجه و دال ایله فصدا ایتک یعنی قان المی $\text{\textcircled{R}}$ رکزن $\text{\textcircled{R}}$
 سکون کاف فارسی و فتح زایله فصاد یعنی قان الحی معناسنه اسم فاعل اولور حکیم شنبلی
 بیت چورکزن ساعد سمین اودید * بخود چون طبعه زین اندیشه بچید * بحیرت پای در کل
 ماند فصاد * کدازار کل از دستش نمداد * زمرگان یا کهانشر سایه بزدست * فتاه
 وارغوانش از سمن جست $\text{\textcircled{R}}$ رکیدن $\text{\textcircled{R}}$ کسر کاف و سکون یای تحتانیله خود بخود سو بایتمک
 رکان مرقوم کی کذا فی المجمع $\text{\textcircled{R}}$ رمان $\text{\textcircled{R}}$ اورکک و اورکس رمیدن لفظند ن مشتهدر
 $\text{\textcircled{R}}$ رموان $\text{\textcircled{R}}$ سکون میم و فتح و او ایله چوبان معناسنه لفظ مرکبدر رمه که سوریدر و وان بان
 معناسنه کوزه دیچی دیمکدر ترکیب اولند قدقه هاء علامت حذف اولنش $\text{\textcircled{R}}$ رمون $\text{\textcircled{R}}$ ضم میله
 بمعنی رمون مرقوم یعنی سفینه ارباب حرف کذا فی المجمع $\text{\textcircled{R}}$ رمیدن $\text{\textcircled{R}}$ کسر میله اورکک
 و برنسنه دن نفرت ایلمک عربیله جفل دیر لر چغتای لسانده ایاتفاق و او یاتفاق دخی دیر لر

و سیسگانک ده دیر سبعه سیان نوایی که مؤلف کتابدز دوش کورب او یاندوغی محله دیر
 بیت سوز تو کانکاج قاشید ابیراوتوم * بولو بن شادسیسکانب قویتوم * اماحق بودرکه
 یا کلمک معناسنه در ری و نجن فی سکون نون و فتح جمله اسهال اولش معناسنه در ری و نجنیدن فی
 اینجمنک و آزرده خاطر اولق ولی دشت بیاضی بیت ای سوی غیر هر نفس از دیدن دگر *
 وی هر نگاه باعث نجنیدن دگر * وز حمت چکنک معناسنه ده کلور چغتای لسانده یا لقیماق
 دیرلری و نجن فی سکون نون ویای تختانی و کسر جمله صبان او قینک قاجی معناسنه در
 ری و نجنیدن فی سکون نون ویای تختانی و کسر دال اول ایله صیرمق و اغاج تراش ایلک
 و کورک ایله بالحق قازیمق معنالی بنه و عوم اوزن نسنه تراش ایلک معناسنه دویدالدین
 بیت کام جام من که خند یدش * کرد شیرین ان شکر رتدیدنش * و فرهنگ میرزا ابراهیم
 یعنی خرامیدن مسطوردر ری و رنگ آوردن فی یعنی بحالت چکنک و خالتدن غضبناک اولق
 کذافی شرفنامه ری و رنگرزان فی ابکی معنایه در اول یعنی برک رزان یعنی وقت خزان
 پیراق صارمقدن عبار تدر ثانی رنگرزی یعنی بویاچینک جمعی در عربیه صباغین معناسنه
 خواجه سلمان بیت بربرک رزانیک بزرا نست نوشته * کانکس که چنین رنگ کند رنگرزانست *
 ری و رنگرن فی سکون نون و کاف فارسی و فتح زایله بویاچی معناسنه لفظ مرکب در رنگ اورچی
 دیمک اولوز میرنظمی بیت به پیش رنگرن آمد سیاھی * بکفت روی مرا کن خوش
 سپیدی * بکفتار رنگرن این کار دشوار * بجا خوش میشود روی پایدی ری و رنگرن کن فی
 یعنی قوس قرچ حکیم خاقانی بیت خیل صحاب از هر طرف رنگرن کن کرده تلاف * باران
 جوئی بر همدف دست توانا ریخته ری و رنگرن فی بر رنگله متصف اولان نسنه در که رنگرنه
 میالغه قصد اولنش اوله زیرا یا ونون ادات اتصاف در که مرجعی نسبتی مؤکله در بر نسنه نیک
 حسن رنگی میالغه ایله وصف قصد اولنسه رنگرن دیرلر همیشه استعمال اولنور مثلاً باده
 رنگرن دیرلر خواجه حسین ثنایی بیت اگر ز غایت مستی ز یخت ساغر کل * کفش زهر چه
 شد پرزاده رنگرن * و شعر رنگرن دیرلر ابوطالب بیت کلیم افشان کن اول صفحه را
 و از خوی بخت * که بر هر کاغدی نتوان نوشتن شعر رنگرن را ری و رو بودن فی لایق اولق
 و جا اولق معناسنه در ری و روان فی بش معنایه کلور اول اگر چه ارباب لغت جانله تفسیر
 ایشلر در اما جانله روانک فرقی وارد در روان انسانه مخصوص اولان روح مجرد در که سائر حیوانده
 اولنر لسان عربیه اکا نفس ناطقه دیرلر فرهنگ جهانبگیری صاحبی بومعنایی ناکید ایدوب
 دیر نفس ناطقه راروان کونید شیخ ابن سینا رساله معراجیه سنه مراد از روان نفس ناطقه
 باشد و از جان روح حیوانی است دیمشدر و شیخ سعدینک بویستنه تصریح وارد در بیت سپردم
 ترا جان و رفتم بخاک * بپر دم روان رابه بزبان پاک * بومعنا ده شمس فخری بیت زهی عبون خرد
 از تو دیده نور بصر * همی وجود بقا از تو بود روح و روان * روانک جان او ترینه فضیلتی وارد
 استاد دیمشدر بیت قد چون سرو تو جانست مرا با که روان * سویم ای سرو روان شو که فدا
 سازم جان * کاهی جان معناسنه استعمال ایدرلر حکیم اسدی بیت ز زخم سنان بینش زخم
 زبان * که این تن کند خسته وان روان * و سرورزی مجمع الفرسه جان روح حیوانی در که

که هر چی ده وارد بر بویتدن ظاهر در پیش بیت کر مجاز زند کیست هر حیوان * زندگانی
 تو میسم جازرا * بو معناده بواسطه جامد در ثانی رفتن لفظندن مشتق اولان روان کیدی
 اما صالنتک کنک معناسنه ده استعمال اولنور آب روان و سروروان کبی ثالث جازرا
 معناسنه ده ناهاشی بیت زمال کسان ناروان و روان * ببردیم چندا تکه بردن توان *
 رابع رایج معناسنه مثلا نمد روان دیرلر خامس یعنی همان بویتدن فهم اولنور بیت رقت
 بو طبیب که برسم علاج در * چون ناله ام شنید روان در فر از کردی روانیدن فی مصدر در
 کوند رمک وصالند رمق و کید رمک معنالشه فی روزن فی سکون واو و فتح زاء معجه ایله اول
 کوچک پنجره در که درون خانه ضیا ایچون ایدرلر بویتدن مفهوم در بیت معنی شمعهای
 مجلس افروز * کشاده در دل شب روزن روز * روزنی پنجره ایله تفسیر ایدن اصابت ایتماشدر
 بویتدن دخی معلوم اولور بیت رزن باغ از علم سرخ وزرد * پنجره ها ساخته پر لاجورد *
 فی روشن فی کسروا و سکون سئ، ایله یعنی رشتار یعنی صالنتک اثیرالدین اخسیکتی بیت
 توکن روشن راستان بشکن طلسم باستان * هم روزنامه این بخوان هم کارنامه آن بدر *
 فی رون فی فتح وا ایله آزمایش یعنی آتقان کذافی المجمع فی رها کردن فی صالی ویرمک
 بر باغدن بو شاندرمق و خلاص اتمک فی رها دن و رها نیدن فی خلاص ایتک و قوی ویرمک شیخ
 نظامی بیت من سر کشته از کار جهان * نرتوا فی رها ند باز رها ن * چمتای لسانده صالماق
 دیرلر میرعلیشیر بیت کیزار مین کویید ایلا رنظر حالیمه سالغای دیب * اکر اولتور سه قانیم
 رنکی تو فراغید اقلغای دیب فی ره جامه دران فی کسرها و فتح جیم و کسرد ال ایله نکیسانام
 مطرب استادک مصنفاتدن برنوا اسمیدردیرلر که مزبو و نکیسانوایی ایتد که مجلسه استماع
 ایدنر جامه لرین چاک ایدرلردی شیخ عبد السلام پیامی بیت مطرب بنوایی ره ما بیخیران زن *
 ما جامه در اینم ره جامه دران زن فی ره زن فی رها زن مر قوبدن مختصر در مولاناها تفی در تیمور
 نامه بیت قرا یوسف ان ره زن تا پسند * که بر حاجیان راه حج کرده بند فی ره منون فی
 رها منون اختصار اولنمشدر فی ره منون فی کسرها و سکون یای محبت ایله قورنلق خلاص
 اولوق معناسنه میرنظمی بیت اکر خواهی زدوزخ میرهیدن * فراغت کن فی نفست دویدن
 فی رهین فی کرو کرده و محبوس معناسنه * وکل امری محبس به شی فهورهینه * کذافی المسکت
 ورنسته برنسته به موقوف اولوق ملک فی بیت من از محبت مجنون رهین و سوسه ام * که چون
 تسلی دل میدعی بصهرایی فی ریحان فی هر خوشبو پیراغه دیرلر عوما و معروف بر پیرا قدر
 خصوصاً * اسم جامع للریاحین الطیبه و معنی الرزق والولد واللطفه * کذافی المشکلات مذکور
 اسم هم جمع وهم مفرد استعمال اولنور فی ریون فی سکون یای تحتانی و فتح وا ایله پیشرونده
 یعنی ایلر و کیدی فی مع الواو * رابو فی ضم باه موحد ایله بر نوع کل اسمیدر مولانا تصیر اذیب
 بیت سوسن و رابو شکفت بر چمن آسمان * لاله و نسیرین نمود چرخ جوهر بوستان * کذا
 فی الادات فی رابو فی سکون دال ایله عودا غاجنه دیرلر رابوی دخی دنیلور ابوالمعانی
 بیت بدل سودای زلف یار دارد * زدود آه آید بوی رابوی فی راسو فی ضم سین ایله کلنجک
 دید کلری جانور در عربده ابن العرس دیرلر ضم عین ایله بعض قره نکه بر کوچنی دید کلری جانور دن

ع

شاه ناصر خسرو بیت عمر را بخورد شب و روز و ماه و سال * پنهان و نرم نرم چه موشان
و راسوان و رانجو و سکون نون و ضم جیمه بر بوجك آ دیدر رو نجو دخی دیرل شیخ آزی
بیت شب آتش بعالم اینچنین بوده دگر باره * که بستند آتش میرمغل از موج رانجو و رفو و
ضم فایله یرتق دیکمک و جامه ده اولان دلکی کوزه مک و نسنه اوزمک دله و بوقلمون و امشالی
نسنه رده استعمال اولنورا بوالمعانی بطریق الاستعاره بیت عاشق شکاف سیننه رفو کرده
خواهد * کرسوزن عیسی شود ورشته مریم و روارو و یعنی پلک کتمک و عسکر شتابله
یوریمک مولانا هاتنی بیت چو فرمان بفرمان پذیران رسید * خردش روارو بکیوان رسید
و روجو و فتح و اووسکون نون و ضم جیمه بر بوجک در دیوک دخی دیرل عربیه ارضه دیدکاری در
فختین ایله کنافی فرهنگ جهانگیری و روجو اوج معنایه کلور لال صیغه امر در کیت معناسنه
عربیه روح دیرل شیخ سعدی بیت برواند جهان تفرج کز * پیش از آن روز کز جهان بروی *
ثانی وصف ترکیبی در و کاهی روزه معناسنه اسم فاعل اول شیخ نظامی بیت میاد انیز دولت
بوده چون کل * که اب نیز روز و دافکنند دل * ثالث فرهنگ جهانگیری ده آ و از خربن معناسنه در
معنای اولنه چغتای لسانده باردیرل ترکیب و ارکیت بدکاریدر مثلا بارماق و بارور و بارغاج
و بارغان دیرل و رها و فتح هایله یولجی دیمکد و کسر رایله صویولی دیمکد اپکی معناده
دخی لفظ مرکب اولورده ایله آ و دن و آ و آب معناسنه استعمال اولنور و بر معناسی دخی
موسیقیه بر مقام آ دیدر رهاوی دخی دیرل و رها و ضم هایله بر کوه بلند سر آ دیدر یازوقیش
اوزرتدن قار کتمز حضرت آدم علی نبینا و علیه السلام اول طاع اوزرینه هبوط ایتدی دیرل
هبوط آدم سرندیب اولدوغی تواریله ثابتدر بوسرند بیه متصل بر طاع اولق کرکدر یا خود
سرندیبک بر آ دیده رها و اولق وارد حکیم اسدی * مثنوی * بکوه رها و بر کرفتند راه * چه کوه
بلندیش بر چرخ ماه * که کویتد آدم که فرمان بهشت * بران کوه برا وقتاد از بهشت *
مجمع الفرسده رها و قول اغوز و رها و معنای رینه ده مرویدر و مع الهاء * راتبه و کسرتاء
مشتاق و فتح بلاء موحله ایله وظیفه معینه معناسنه که ارباب و طایفه راتبه خوار دیرل ابوالمعانی
بیت راتبه خوار از در او کشته اند * خلق جهان کرغنی و کر فقیر و راتبه و کسرتاء مشتاق
و فتح یای تحتانی و نونله راتبا و راتبان معنای رینه که چام ساقزیدر و رادخانه و کسردان
و فتح خاء معجمه و نون ایله که اضاقتله اولور حولی دیواری دیمک اولور که زاد دیوار معناسنه اولدوغی
ذکر اولنیشیدی بیت نکشته خانه او همجو خانه * نه در بوده درونه رادخانه * بر فقیرک
خانه سی وصفند در و رازیانه و کسر زاء معجمه و فتح یا و نونله معروف سبزه در بسته ایسی اولور
و رسیه اولور بستانی سنه رازیانه و رازیانه ده دیرل عربیه شمره دیرل ضم شین ایله اطبا تخمینه
غایت اعتبار ایدرل از اراج ریحه و اصلاح معنیه دخلی عظیمدر و راسته و اوج معنایه کلور
اول صاع الن قوللنان آدم ضدی چیه در صولاق دیمک اولور ثانی چار شو و یازار معناسنه در
ثالث طوغری و درست معناسنه در و راقونه و ضم فا و او معروفه و فتح نونله نغاع بری دیدکاری
اوتددر ترکیب یارپوز دیرل و رافه و فتح فایله اپکی معنایه در اول بر اوتددر صرمسافه بکزر
بشورب بر شمس فخری بیت زعدل و رافتنی امکان آن نیست * که بادی بکدر در پرک رافه

رافه * ثانی کناه معناسنه در میرنظمی بیت که نادیب فلک نبود کز رافه * که صادر می شده
 زو جرم و رافه * و کسرفا و اظهارها یله ایکی معنایه در اول مطیع و ملامیم ثانی شهور فارسیمه نك
 اون ایکنجی کونی اسمید را یکی معنایه میرنظمی بیت تراشد بخت و دولت رام و رافه * بشودر
 عیش و عشرت روز رافه * راکاره * فاحشه و بدکاره معناسنه شرف شغرو بیت ای طبع
 تو بسته ترز سنك خاره * وی کاه سخن سرد دم که خواره * وی والده عزیز توانکاره * وی سنك
 بزبان بز دبت راکاره * راله * فتح لامله صوده اوزرینه بنان تلقق کذا فی نعمه الله * رانه *
 فتح نونله ایکی معنایه در اول شلوار و طون و بودلق ثانی یرده بتبر نوع صرم مساعه بکزر
 بر او تدربشور بزلر * راوجه * سکون و اوو فتح جیم فارسیمه بر نوع اوزم آدیدر * راوماده *
 خم و اوو فتح میم و دال ایله یعنی انکر دیغنی قاضی کسرو او ایله ده منقولدر کذا فی المؤید * راوه *
 خم و اوو اظهارها یله ناله و زاری معناسنه میرنظمی بیت کند راوه بهر شام و سحر کا * نمیگیرد
 بسویش کوش آنگاه * راه و ره * سکر معنایه کلور اول معروف اینشک یول و ماوا استعان
 طریق یله راه حق و ره راست دیرلر شیخ عمر خیام * رباعیه * راهیست میخانه بمقصد پیوست *
 و زجانب میخانه ره دپکر هست * لیکن میخانه ز آبادانی * راهیست که کام میته و ان داد بدست *
 ثانی مقام موسیقی معناسنه در خواجه حافظ بیت چه راه میرند این مطرب مقام شناس *
 که در میان غزل قول آشنا آورد * وله ایضا بیت این مطرب از کجاست که راه عراق ساخت *
 و اهنگ باز کشت و ز راه حجاز کرد * ثالث فرهنگ جهانگیری که کرت و مرتبه معناسنه در که بکراه
 یعنی بکبار دیمک اولور سید حسن غزنوی بیت شاهانعال خنک تو هر ماه ماه باد * اقبال
 به پیش تو صد راه راه آباد * رابع رسم و قاعده دن کنایه در کمال اسمعیل بیت تعصب چه باشد که
 این رسم و راه * ندارند انجاز نان هم براه * خامس بمعنی عوش شیخ نظامی بیت بزنی راهی
 که شته بی راه کرد * مکرکین داوری کوتاه کرد * سادس سخن معناسنه در وله بیت
 چه مردی تو وزاد و بومت کجاست * سزدر بکوی بی مراره راست * سابع هندوستان
 پادشاهرینه لقب و جهی اوزن راه دیرلر رای دید کبری کی استاد فرخی بیت یک بنده تو دارد
 زینسوی رود شاهی * یک چاکر تو دارد زینسوی کنک راهی * ثامن درون شخصه دیرلر
 مثلاً راه فلان فلان زاده دیرلر یعنی فلانک درون فلان آوردی دیمک اولور * راه خواپید *
 اضا فته ایشک یول معناسنه در * راه شاه * ایکی معنایه استعمال اولنور اول
 جاده یعنی ایشک او کویول که اندن آنچه یوللر منشعب اولور اکا شاهراه و شهر اده خی دیرلر
 کسای بیت براه شاه بتازاندرون سفر مشکل * که مرد کوفته کرد دیدان ره اندر سخت *
 ثانی مرد جهانگرد معناسنه یعنی اشمس یورشمس آدم استاد رودکی بیت براه اندر همی شده
 راه شاهی * رسید او تا بنزد پادشاهی * رایه * فتح یای تحتانیله بوزن سایه بر نوع قبر جقدر که
 اکثر اطفالک باشند و بوزند ظاهر اولور عربیه سعه دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری * ربوخته *
 خم بام موحد و فتح خاء معجه ایله جماعتن زیاده حاصل اولان لذته دیرلر منجیک بیت که ربوخته
 کردد او ریشته تو * کد بزراور ربوخته خواهرت * حکیم سنوزنی بیت کر چه بدم مرد زیر میره
 دران حال * همچوزن غر شدم ربوخته و رعنا * ربوسه * خم بام موحد و فتح سین ممله ایله

و

بمعنی سرپوش زنان یعنی عورات باشلرینه بورد کلمی چار در کذا فی المجمع فی ریشه فی شین
معجه ایله فرهنگ جه نکیریده منقعه که عورات باشلرینه اورتر لاکا دامنی وساماچه وساماچه
دخی دیرلر فی رته فی فتح تاء مثناه ایله درخت هندی یشیدر فندقه بکر راماندن کوچکر کدر
وسیا اولور چکر دکی املسد ر خاعه سی صوده اصلسد لصابون کبی کو بکنور انکله اثواب
یورلر خصوصاً صوفدن کیرچقار منغه غایت مفید در طبیعتی حار ویابسدر سرکه ده اصلدوب
خناریر علتنه طلا ایلسه لری الحال تحلیل ایدرومرز نکوش ایله صعودا یلسه لری شیکون عظیم
نفعی اولور عربیه فندق هندی دیرلر ابوالعالی * قطعه * دمادم خایه غلمان نورس * بمالد چون
رته چشم علیش * به پیش اندر نه بیند کون نازک * بد سنش کیرد لپر شد دلش فی رجه فی
سکون جیم و فتح لامله سزوت که پرین و فرج و بقله الحما دخی دیرلر امام عیارده شمس فخری
بمعنی سماروغ دیش و بوی بی نظم ایش بیت نهال دولتت پر باربادا * همی تابوی کل تابد زرجله *
غریبدر که اسنشهادی اولان بیتک سماروغ ایله مناصبتی یوقدر سماروغ کاید کلمی نسنه در
بقله الحما یه اندن اقرب وانسبدر فی رخبیره فی سکون حاوکسریاء موحه بعد یای ساکنه
ایله پیرویی که عربیه ماء چین دیرلر بعض فرهنگلرده بمعنی دوغ یعنی آیران و بعضنده یوغرت
قوریمی واقعدر بولغت هر فرهنگه یوغرت و سودنوعندن برنوعله تفسیر اولش فی رخته فی
سکون حا و فتح تاء مثناه ایله بمعنی خسته میرنظمی بیت دل و دیده شد از الام بسته *
تن زار و زبوش بود رخته فی رخته فی سکون حا و فتح نوله کدک و دلک معناسنه دیواره
و غیریده مولانا هاتنی بیت پکی کوه از رخنه دیوار بست * زده در کربان آن رخنه دست *
شمس فخری بیت ابواسحق سلطانی که در ملک * نهشت انصاف و عدالت هیچ رخنه *
وقایح و خنجر و امثالی نسنه لک کد کلمی رینه ده دیرلر ویای کزی و دخی محسوس اولین نسنه لده
استعمال اولنور خواجه حسین ثانی بیت زمینی که شد رخنه سد حضور *
مرتب نماد سترای حضور * تحفه الاحبابه رخنه بمعنی کاغذ واقعدر بومعنی غایت
غریبدر فی رده فی فتح دال ایله بمعنی صف که رسته دخی دیرلر حکیم اسدی بیت
دولشکر جو در هم رسیدند تنک * رده برکشیدند و برخواست جنک * حکیم فردوسی
بیت رده برکشیدند ایرانیان * بیستند خون ریختن را میان * بومعنی ده خصوصاً در و عوما
صف اولان نسنه لده ده دیرلر شاکر بخاری بیت زیبا نهاد مجلس و خالی کزید جای * ساز
و شراب پیش نهاده رده رده * فرهنگ جهان کیریده اول تخنه در که اکا چاقل طاشلری استوار
ایدوب خرمن دو کرلر دانه بی صماندن آیرمق ایچون روم و لاپننه اکا دوکن دیرلر فی رزه فی
سکون زاه معجه و فتح دال ایله بمعنی گرفته و آزده و مانده کذا فی شرفنامه فی رزمه فی سکون
زاه معجه و فتح میله فرهنگ میرزاده بمعنی تنک بسته قاش یعنی یوک بغامش قاش و بزومثله
شاعر دیشدر بیت زبوی زلفش با باد بیضه عنبر * زلفش رویش با آب رزمه دیبا *
کتاب السامی فی الاسامی ده راء مکسوره ایله منقولدر فی رزمگاه فی جنک یری عربیه معرکه
دیرلر مولانا هاتنی بیت باوصد عرار از دهای سیاہ * وزوهریک آشوب صد رزمگاه *
فی رزه فی فتح زاه معجه ایله ایکی معنایه در اول طناب که ارچه دخی دیرلر ثانی سک

سلك انكورد كه روباه تريك دخی دیرلر عربیه عنب الثعلب دید کایریدر و تشدید ایلده عربیه اوج
 معنایه در اول حلقة که قبو و پنجره و دولا ب قیاقورینه میخلر ترکیده دخی رزه دیرلر ثانی قفل
 ثالث بمعنی زدن یعنی اوردق و رزه و زاء فارسیله خرما لیغندن بوکنس ایپ معناسنه در
 و نسخه میرزاده طناب خیمه و دخی اول ایب که ایکی باشی بغلو اوله اوز زینه اثواب سررلر
 و شرح الاسامی فی الاسامی ده بمعنی ساز که عربیه شریطه و ترکیده سیم دیرلر و اومومه ایلده
 روایت اولمشدر و رسایه و فتح سین مهمله و نونله افسوس و تحسر و حسرت معناسنه حکیم
 ناصر خسرو بیت پدرت و برادرت و فرزند و مادر * شد بستند ناچیز و کشته فسانه * تو نجاه
 سال از پیش مرک ایشان * فسانه شنودی و خوردی رسانه و رسته و سکون سین مهمله
 و فتح تاء مثناة ایلده درت معنایه کلور اول بمعنی خلاص شد یعنی قورنش حکیم انوری بیت
 تارسته ز جهل برده هر روز * نوباوه اجمتی زرسته * ثانی بازار که انده بیع و شر اولنده سیف
 اسفرنگی بیت رخت برچین از درد کان هستی چون ترا * اندرین رسته که هستی کس خریداری
 نماد * ثالث بمعنی شارع عام یعنی شاهراه اولیول حکیم ناصر خسرو بیت چوبی راه و بی رسته
 کشتی مرا * چه کویی که بی راه و بی رسته * رابع بمعنی نصف که رسته مردم و رسته دندان
 و رسته لشکر دیرلر مراد بر روی یاننه دیزیلو اولق در استاد لطیفی بیت خروشید و بر رسته
 آمیخت کرک * پراکنده کردش چو کله ز کرک * چغتای بومعنی ده نیرماک دیرلر نفس متکلمه
 نیرامین و مصدری نیر تانگان اولور و رسیدن لفظندن اسم مفعول در ایرشمش
 معناسنه عموما و کامل اولش میوه و بلوغه ایرشمش بنی آدم خصوصاً نابالغه نارسیده دیرلر
 و هنوز بالغ اولشه نورسیده دیرلر ابوالعانی بیت دیدم ان طفلی رسیده در کال * میوه و صلوات
 رسیده خواستم و رسته و سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایلده رنگ و پرچی و رنگ و برلش
 معناسنه شیخ سعدی بیت حناست آنکه ناخن دل بند رسته * یا خون بی دل بست که در بنه
 کشته و رغاوه و فتح غین معجه و واو ایلده بمعنی ناف کاو یعنی اوکو ز کوبکی و رغو و
 سکون غین معجه و فتح واو ایلده صعوه بر کوچک قوشدر بعض نسخه ده یوند قوشنه دیرلر
 و رفوشه و ضم فاو او معروفه و فتح شین ایلده اوج معنایه کلور اول کناه معناسنه
 میرنظمی بیت رفوشه نکردم مراجرم چیست * که هر کز بسوی نگاه تو نیست * ثانی بمعنی
 صخره و لاغ ثالث بمعنی برچیدن از سورمک عربیه از سورنه قائف دیرلر و رفیده و
 کسرفاوسکون یای تحتانیله موید الفضلاده اوز زینه اتمک قویوب تنون یا پشدر دقلری
 نسته یه دیرلر حکیم نزاری قهستانی بیت تنور هوس می کند کرم حاسد * سر و پای ک
 کرده همچون رفیده و رکوه و سکون کاف عربی و فتح واو ایلده کجکول معناسنه میرنظمی
 بیت بدست کدایان مکردان تعی * زهرچه شو در کوه اش می زهی و رمه و فتح میله ایکی
 معنایه کلور اول حیوانات سورسی قیون اولسون غیر ی اولسون و آدم سور بسنه دخی
 دیرلر فردوسی شهنامه ده چوق برده ایراد ایدر از اجله بیت گر این خواسته زور بر زمه *
 رنق کردد آ زاده شاه رمه * ثانی شرفنامه ده بمعنی پروین یعنی اولکر واقع اولمشدر عربیه
 شاه ایلده چوریمش کک و غیر ی چوریمش معناسنه در و ضم رایله ینه عربیه ایکی معنایه در اول

بمعنی ربه‌سنان گفته یعنی اسکی ایت ثانی بمعنی جمله بر منته ای جمله‌ای دیر و معنای اوله یعنی
سوزی یه عربیه ثله دیرلز و چغتای لسانته ایلقی دیرلر عموماً و آت سوریسنه خصوصاً
خیره‌الا برارده کلور بیت هیچ کیشی کورکایم و جهان خلقیدا * خواجه یاباغ کیزکای و آت
ایلقیدا * رمیده * اوزکش رمیدن دن صیغه مفعولدر و اورکچی معناسنده کلور اکثر آهویه
صفت ایدرلر مولانا غریبی بیت دامن زکفم ربودورفتی * ای آهوی وحشی رمیده * رنجه *
سکون نوله زحمت و بیماری مولا ناظیر فزایلی بیت خویشتن رنجه مدار از قبل نقد
مراد * می خور انکار که ان نیز وفا و کرم است * ایو طالب کلیم بیت ای که کشتی رنجه از کردون
کدامین غصوتست * دانه را از آسیاب آسیب آید بر کجا * فرهنگ جها نکیریده ناز و بخت
ایله صالقم معناسنه استاد منوچهری بیت جوشم قدح نیدر انوشجه * هنگام صبح
ساقی خوش رنجه * رنده * سکون نوله دورت معنایه کلور اول دولکر آلتارندن بر آلتدر
آنکه تخته‌ی هموار ایدرلر حکیم خاقانی بیت رندی که زنده ام بر اید * بر عارض حور زلف
شاید * ثانی بزرگ و عظیم معناسنه عمق بخاری بیت همیشه بود نعمت را خورنده *
چه از ادوبنده چه خرد و چه رنده * ثالث بر او تدر ایام هارده بتر حیواناتی خصوصاً قیونی
غایت سردر شمس فخری بیت شود در روضه رضوان طبعش * بمعنی سدره و طوبی
چو زنده ابوالعباس بیت رفتم بماه روزه بازار مر سینه * تا کوسفند آرم فریه کم برنده *
وابع سیاه رنگ کونده دیرلر * رواحوه * و او اول مفتوح و ثانی معدوله ایله اول دلخی یه
دیرلر که قبولی و چارشو و بازارلری کزوب آنچه دلنور امر کب لفظدر تر کینیک ایکی وجهله
معناسی وارد بروجی روان ایله خواهند مرکبدر روان رایج و رونده دن و خواه خواستن دن
مشتق اولیحق کزوب استه یی معناسنه اولور و بروجی دنی روان اسما جامه دن اولور سه
جان معناسنه اولور غلظت و ثقل و تقاضا تمکله جان استه یی دیک اولور تقاضا سندن
کنایه در استاد لطیفی بیت کر لطف خدا رسد شود شاه * انکو پدرش بود روانخواه *
بو معنای مؤید آغاجی دیمشدر بیت دران کوی پیری روانخواه بود * کد سنش زهر کام
کوتاه بود * روانه * فتح و او نوله بمعنی رونده رفتن لفظندن مشتقدر * روانه * فتح
و این ایله رباب معناسنه در لفظ مرکبدر که روا از حزینه دیرلر و او صد اوندا کتوری دیمکدر
ربابدن حزین آواز ظاهر اولدوغی سبیدن اکا اسم ایشلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
* روانه * فتح و او و اطارهایله محبوس و زندانیلر ایچون بشن طعامه دیرلر زاء معجه ایله ده روایت
اولمشدر ابوالمعانی بیت قفس تن شده بدل زندان * پارهای بکر رواهش دان *
* روجه * سکون و او و فتح جمله خام اوزم یعنی هنوز ایشمانس اوزم * روزه * روزن
مرقوم معناسنه که بر تو آفتاب ایچون اولان کوچک پنجره و باجه معناسنه در * رنده *
روانه کنی اسم فاعلدر کید یی دیمکدر * ره * بش معنایه کلور اول معروف یولدر ثانی بمعنی
کرت و مرتبه کمال اسمعیل بیت قواعد زخانه نشینی ملول * بیک ره شده در چوال خلا *
وسیفه اسفردکی بیت شریک ابر بهاری بوقت خندیدن * زوق تیغ تو الماس میشو دره *
ثالث بمعنی رسم و قاعده رابع نغمه و نوا خامس هوش معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری مع

في مع الیاء * رادیوی في عودا غاجی در کدر اد خوب و مقبول نسنهیه دیرلر بوی قو قودر اول
 مناسبتله عودا غاجنه اسم ایتمشدر در فخر زر کوب بیت بفلس کف مردم رادیوی * چونزد
 غنی عنبر و رادیوی * تحفه الاحبابده داربوی واقع اولشدر في رازینه رومی في آنیسون درکه
 ایکی نوع اولور بوی رومی در ناخواه کی تخمدر و برنوعی قرومانایه مشابه اولور کذا فی البیدی
 في رازی في رازی شهرنده اولان قومک آدیدر تفصیلی رازلغنی ذیلنده مرورایتدی اول
 قومده منسوب اولان طائفه رازی سمیه اولمشدر جمله دن مفخر الفضلاء انکاملین امام فخر رازی
 اول طائفه دندر في راستی في سکون سین ایله طوغریاق در شیخ سعدی بیت کس ندیدم
 که کشتد از ره راست * راستی موجب رضای خداست في رامشگری في مطربک وسازندک
 معناسنه در رامش سرود معناسنه کر اسم فاعل در آخرنده کی یایای و صفیه در واهل صحبت
 معناسنه کور شاعر بیت نشینند شاهان برامشگری * خورداب حیوان اسکندری
 في رامشی في معنی مطرب بونده حرف یا نصید ریه اولور شاعر بیت بت رامشی وی در غمی *
 بودمایه شادی و خرمی * در غم بر موضع اسمیدر کذا فی شرفنامه في رامنی في هند در یاسنه
 بر جزیره اسمیدر انده کافور بت في رامی في رامیتن قریه سنه منسوب اولاندر که رامدخی
 دیرلر استاد بیت چورامی که کھی بنواختی چنک * زخوشی بر سر آب امدی سنک في راهمای في
 یول کوستری بونده کی یا جای و سرای یالری کی در في راهگذاری في یول اوغراغی معناسنه
 آخرنده کی یا یای و صفیه در مذکور ایکی لغتک مثالی ابوالمعانی بیت در خیالش شه
 اندیشه من راهمای * سینهام کشته بشخص غم او راهگذاری في راهوی في فتح ها و کسر
 واو معروف ایله برنوا اسمیدر که رهاوی دیکله مشهوردر حکیم انوری بیت غزلکهای خود
 هیخو آندم * در نهاوند و راهوی و عراق * و بر مقام اسمیدر شیخ نظامی بیت نکیسادر ترانه
 جادویی ساخت * پس انکه این غزل در راهوی ساخت * بو بیتده هاهم موم اولق اقتضایابی
 في رای في اوج معنایه کلور اول فکرو تدبیر معناسنه شمس فخری بیت از تو معمور
 کشت خانه جان * وز تو منصور کشت آبت رای * عربیده نخ بو معنایه در ثانی معنی رای یعنی
 یول رفیع الدین لبنانی بیت چه پیش راپت راپت بدیدوسایه نمود * ز چه زیروی آفتاب
 بیراری * ثالث هند وستان پادشاهلرینک لقبی در نتمک عجم پادشاهلرینه کسری و ترکستان
 پادشاهلرینه خاقان و چین پادشاهلرینه فغفور دیرلر مولانا هاتفی بیت صف آرای شد
 کشور آرای هند * روان شد بمیعاد که رای هند في رسمی في سکون سین مهمله ایله خدی متکار
 مقرب معناسنه در بر معین خدمت خاصیه یه مخصوص اوله خزینه دار و ساجدار و جامه دار
 و شرابدار کی حکیم خاقانی بیت دو خازن فکرو الهمس دو حاجب شرع و توفیقش *
 دودمی نفس و مالش دورسمی چرخ و کیمانش في رشتی في سکون شین معجه و کسرتاه
 مثناة ایله ایکی معنایه کلور اول بمعنی خاکساری کذا فی فرهنگ حسین وفایی بو معنایه حکیم
 سنایی در تعبیر خواب بیت رقص کردن بخواب در کشتی * بیم غرقست و مایه رشتی * نانی
 بمعنی خاکروب یعنی سپور که و سپورندی في رنگانی في فتح کاف عربی و کسرباء و مودله ایله بمعنی
 ساقی حکیم خاقانی بیت دو اسبه در اورکابی در اور * کز و چرمه صبح بکران نماید في رندی في

سکون و کسر د الله تحتہ فی پاک و ہموارا یتکذیر حکیم خاقانی در تحفة العراقین بیت
و نسی کد زرنده ام براید * بر عارض حور زلف شاید * رنہ دن چیقان نلاش معناسنہ دخی
مرویدر کی رنی بی معنی رعی یعنی قول و بندہ معناسنہ منقولدر کی روانی بی کسر نونہ یعنی
را بچ و قیمتلور وایش معناسنہ شاعر بیت بشہر عشق جانان کر رسانی * شود تقد
سرسکت راروانی کی روانی بی کسریای تحتانیہ لایق و جائز لایق و کچہر متاع و اچہ معناسنہ
میرنظمی بیت بجاہ عشق راباشی سزانی * اگر کالای اخلاصت روانی کی روی بی معنی
سیراب صویہ تانقدن عبارتدر کی رهاوی بی بمقام آدیدر رهاوی دخی دیرلر کی رهاگدری بی
یعنی رهاگداری مرقوم کی رہ کشای بی اظهار هاو ضم کاف فارسی و فتح شینلہ مشہور
ملکی نک اون یدنجی کونی اسمید رنتہ کم میرنظمی بیت بکشن کرین بادہ دلکشای * بروز
فرج بخشدت رہ کشای کی رہ گوی بی اظهار هاو ضم کاف فارسی و و معروف ایله یعنی خنیا کر
و نغمہ سر ایندہ مقامات معناسنہ و کوی کویندہ دیمکدر حکیم سوزنی بیت حریف کاید
و مہمان و مطرب و رهاگوی * برون ماہ صیام و درون ماہ صیام کی رهنمای بی رانماکی دلیل
معناسنہ در کی رعی بی بندہ و قول معناسنہ در حکیم اسدی بیت رعی رامکردان چغان
سرفراز * کہ نتواند آورد بان پایہ باز * چو خواہی رعی راہسی کردمہ * بزرکیش جز پایہ پایہ
مہ * کہ چون از کد افس بزری دہی * نہ ارج تو داند نہ ارج مہی * حکیم ازرقی * قطعہ * ہمیشہ
تانشو د خاک چون سیرہ لطیف * ہمیشہ تانکند کویہ باستان مدار * غلام و چاکر و فرمانبر
ورعی یارب * بملکت اندر فغفور و رای و قیصر وار * کمال پاشا زادہ مرحومک زادہ طبع
شرفی اولان معایندن بوندہ دخی بیورر کہ رعی یولہ و یوشہ کیدن خدمتکارہ دیرلر زیرا آخرنده
اولان یا یای نسبتدر کہ معنای ترکیب یولہ منسوب دیمک اولور اوہہ خدمت ایدنہ غلام دیرلر
ارالزندہ فرق اولدوغی بوییتدن ظاہر در بیت پدیری و برادری بکندار * این رعی وان غلام
در ہمہ کار * انتھی مومی الیہ دن ماعد ابوتعبیری ایتش صاحب قرہنک یوقدر زیرا رعی ہرنہ
پردہ واقع اولسہ خصوصیتلہ ذکر اولنماشد و غلام لفظ عریبدر لکن شوقدر وار کہ غلام
محبوب خدمتکارہ دینلوب رعی قارہ قوللقبی و سایر دینلسہ جائزدر زیر محبوب خوبرو اولان
خدمتکار کشی زادہ اولور و رعی عیب مشتزایہ مخصوص اولوق مناسبدر بندہ معناسنہ و مجمع
الفرسہ مطلق یعنی بندہ و چاکر دیمشدر و بوییتی ایراد ایش میر خسرو بیت بت محل نشین
زان رہ کہ رفنست * رعی خواهد میانرا بدزد * بوییتد محبوب اولان محل نشین و سایر قوللقبی
رعی اولوق فہم اولنور کی ری کی بوزن کی اپکی معنایہ در اول عجم حدودنہ داخل بر شہر معظم
نامیدر خیل قصبات و قرایہ شامل بر مملکتدر مولانا جامی سلسلہ الذهب نام کتابک بر حکایہ سنہ
براعرانی ری شہرتہ کلوب آش پزد کاندن موبارطولہ سی آلوب خطندن بر مقدارین قوینہ
قویقدہ نصکرہد و شورر آدینی بلد و کنندن حادثہ سن النہ الوب بیت ایہا الساکنون بلدہ
ری * هل وجدتم بمثل ہدائشی * دیوندا ایدر ثانی اول شہزادہ نک نامیدر کہ اپکی برادر
وی شہرینی تعمیر ایدر لر برینک نامی ری و برینک نامی راز اولغلہ شہری ہرری کند و اسمنہ
مضاف ایتک استر میانلرندہ منازعہ اولدقہ اهل ولایت اتفاقیلہ شہرہ ری و خلقنہ رازی

رازی سیمیه ایدرلوزبان لائین یعنی فرنك لساندهری پادشاهدیمکدر **ق** باب الراء المكسورة
 مع الالف * **ر** دای **ق** مشایخ و علما کردنلرینه قودقلری دلبنده و شال معناسنه حکیم خاقانی بیت
 بدل سازم بزنا رو بپرنس * **ر** دا و طیلسان چون پورسقا **ق** ریسای **ق** یای تحتانی و فتح سین
 مهمله ایله ریسیدن لفظندن مشتق اسم فاعل اولور اکیریمی معناسنه وضعفدن این ایتمک
 معناسنه که بازیک ریس دیرلر اصطلاحیدر ابوالمعانی بیت درازی میکشد چون محنت
 عشق * **ر** شد از درد و غمش بازیک ریسای **ق** ریوای **ق** اشخون که ریواس و ریواس و ریواج و ریواج
 وخی دیرلر ترخیم اولمش اسمدر **ق** مع الباء * **ر** کاب **ق** اوج معنایه کلور اول معروف اوزنکی
 معناسنه حسین ثانی بیت آفتابش دکر سازد بدو * **ر** مه نوراکر رکاب کند * **ق** ثانی پیاله
 یعنی قدح حکیم خاقانی بیت زهد بس کن رکاب باده بکیر * **ق** که نکیرد صلاح جای صبح *
 وله بیت عنان عمر شد از کف رکاب می بکف آر * **ق** که دل بتوبه شکستن بهانه باز آورد *
 ثالث یعنی اسب سواره یعنی بنلان آت حضرت مولانا بیت شود یوسف بکی کرکی شود
 موسی چو فرعون **ق** چو بیرهن شد رکاب توسراخر کشت پالانی * **ق** لواحد فی الشعرا بیت
 بهر جانب که رو آری بتقدیر * **ق** رکابت را بود دولت عنان کیر **ق** رکیب **ق** کسرکاف و سکون یای
 تحتانیله یعنی رکاب یعنی اول که الف یایه قلب اولمش در حرف اولد قلری جهتدن شیخ نظامی
 بیت بغوغای لشکر در آمد شکیب * **ق** که دست از عنان رفت و پا از رکیب * **ق** وینه جک آت
 و قاطر معناسنه مولانا عبد الله هاتقی بیت بر آراسته استرآن رکیب * **ق** وزان روی صحرا همه
 دیدزب * **ق** حکیم فردوسی بیت بهومان چنین گفت پیدان که زود * **ق** عنان و رکیبت بیاید
 بسود **ق** ریشتاب **ق** سکون یای تحتانی و شین معجه و فتح تاء مثناه ایله قورحق صقال و زلف
 و کیسو و موی مجعد معناسنه که قیل بر برینه طولاشور و یا خودال ایله قورباش اوله بولغت هم
 فاعل هم مفعول استعمال اولنور ابوالمعانی بیت نه زده شاندر همه عمرش * **ق** ریشتاب
 می شدست ریش دراز **ق** مع التاء * **ق** ربات **ق** اصلی عربیدر رباط دیرلر نجیم اولمش در
 فارسید حروف مطبقة اولد و عجب چون کاربانسرای معناسنه ابوالمعانی بیت عمارت دل ویران
 بنزد حق به ازان * **ق** ربات و مدرسه و خانقه بنا کردن **ق** رشت **ق** سکون شین معجه ایله ابکی
 معنایه در اول یعنی سررشت استاد بیت طبع نقاشش بکک دود رشت * **ق** خامه مانی
 و آرز ساخته * **ق** ثانی مجمع الفرسده یعنی چاروب و هر نه که اسکیموب خرابه یقین اوله
ق ریخت **ق** ریختن لفظنک ماضی سیدردو کدی معناسنه شیخ فیضی بیت میرفتم و خون
 دل برام میریخت * **ق** دوزخ دوزخ شرار آهم میریخت * **ق** وله بیت عشق آمد و خاک محنتم بر سر
 ریخت * **ق** وز برق بلا مجزئم اخکر ریخت **ق** ریست **ق** سکون یای تحتانی و سین مهمله ایله
 یعنی ریده یعنی تغیط ایندی استاد لطیفی بیت ای که پرسی دواء ریشت چبست * **ق** از
 علاجات نیز باید ریست * **ق** تاج بها بیت باقناعت همیشه باید ریست * **ق** بر بروت طمع
 بیاید ریست **ق** مع الجیم * **ق** رنج **ق** سکون نونله یورک بوریسی که عربده معص دیرلر ابوالمعانی
 بیت آن پری زخسار کریمند بیزم مارقیب * **ق** میشود دم بسته کیردوده رنج رنج غم
ق ریواج **ق** سکون یای تحتانی و فتح باء موحده ایله اشخون که عربده ریواس دیرلر

ریواج فی بایرینه و او ایله ینه ریواسد ز فی ریواج فی سکون یای تختانی و نون و فتح و او
 ایله بودخی ریواج معناسنه در کذا فی نعمه الله فی مع الخاء * ریج فی سکون یای تختانیله
 بغرسق صیرنسی که فضله اسهالدر حکیم سوزنی بیت دم او بر تافت هر کس را در آوردش
 بکار * ریج او آلوده کس را میان زان زهار فی مع الدال * رند فی سکون نونله عیار و قلاش
 معناسنه املا ابالی و باده خوار و ظریف و کارنده متیقظ معنارینه استعمالی شایع در مرشد
 یزدجردی بیت من آن رند سر مست و لایعقل * که مستانه خیزد کیم از کلم * مجمع الفرسده
 یعنی منکر و لایالی و فی قید دیمکد راول اجلدن که منکره اهل قید دیرلر یعنی کارینه و هرا مورینه
 تقید اید نه منکر دیرلر فی زید فی معنی ریست مرقوم فی ریزد فی ریختن لفظندن فعل
 مضارع در دو کورد و کیلور معناسنه منلاستانی نکلو بیت بی توهرمی که ز جام بکلو میریزد *
 بکلو ناشه از دبه فرو میریزد فی ریشد فی سکون یای تختانی و فتح شین ایله دو کیلور
 معناسنه و ریشیدن لفظندن فعل مضارع اولور فی مع الراء المهمله * رکبادار فی درت
 معنایه کور اول ساقی معناسنه کور که رکاب پیاله معناسنه اولدوغی ذکر اولندی ابوالمعانی
 بیت بطرف کستان بجانان خرام * رکباد از مهرومی لعل فام * ثان خدمتکار سب که
 روم سراج دیرلر وله در نعت بیت زهی ستاره دولت مه آسمانرا * کند بوقت خرام خدمت
 رکباداری * ثالث فرهنگ چه نکیریده اول پیاده یه دیرلر که رفیقی سوار اوله بوزمانده اکا
 جلو دارد دیرلر حکیم خاقانی بیت جعفر کرم و نظام بخشش * بل هر دو رکبادار بخشش *
 معنای ثانیه نومعنانک فرقی سهلدر انجق تعبیر ز تفاوت وارد رابع اول خدمتکاره دیرلر که
 خدمت سلاطین و کبارده پیاله و نعلبکی و آلات بز می محافظه ایدر فی ریچار فی سکون یای
 تختانی و فتح حیم فارسیمه مجمع الفرسده سود و با خود یو غرت ایله بشور دیرلر بر نوع طعامدر
 اما فرهنگ میرزا ابراهیم هر نه نوع میوه اولور سه بکمز ایله قینادوب حفظ ایدرلر لامله ریچال
 دخی دیرلر ترکیب چل دید کلیدر شیخ نظامی بیت مصوص سرانی و ریچار نغز * زبادام و پیسته
 بر آورده مغز * مصوص فتح میم و ضم صاد مهمله ایله اکا دیرلر که ککلکی بشورب سر که یه قورلر
 ترشی اولور فی ریخته کر فی دو کچی باقر اولسون کش اولسون انواع آوانی ایدرلر
 فی ریجر فی سکون یای تختانی و فتح خاء معجمه ایله بر نوع باد زهر در فی مع الراء المعجمه فی رز فی
 مخفف ریزدر حضرت مولانا * قطعه * چون سحرگاه زکاشن بت عیار آمد * چه بسی نعره
 مستان که بیکبار آمد * که درین خشک بیابان تورزان چشمه حیوان * دو هزاران کل خندان
 ز دل خار آمد فی ریخیر فی سکون یائین تختانی و کسر خاء معجمه ایله صبان اککی که عربده
 عضم دیرلر مجمع الفرسده صبان دمورینه قود قلی اغا جدر فی ریز فی سکون یای تختانیله
 اپکی معنایه در اول جرعه معناسنه در حکیم خاقانی بیت چون آکھی که شیفته و که کشته
 توام * روزی برای و ریزی روزی بمافرست * ثانی ریختن لفظندن صیغه امر و وصف
 ترکیبی اولور شکر دیزکی و کاهی اسم فاعل اولور خوزیزکی مثال امر قیدی شیرازی بیت
 خوم بر زهچ ملک چنین جمال * از دل نبایدش که نویسد کناه تو فی ریش بز فی کسر شین
 و ضم باء موحد ایله اول سوری صقاله دیرلر که کچی صقالی کبی اولور میرنظمی بیت ریش بز و

بزوبنی چون صولجان * چشم کبود و احوال و کج دهان و ریش ساز و سکون شین معجزه
 و فتح سین مهمله ایله جراح معناسنه درکه بوریش یاره درو ساز دوزیجی دیمکدر ابوالعانی بیت
 از خار هجر ریش شاه سیننه صافم * ای ریش ساز مرهمی نه سیننه صافت و ریماز و ریمیز و
 سکون یای تحتانی و فتح میله مؤید الفضلاده مطلق جامه معناسنه در اما فرهنگ جهانگیریه
 اول جامه در که کاف فارسیله کیمیا پرل و ریونیز و سکون یای تحتانی و او و کسرتا و مثناة بعد
 یای ساکنه ایله که کوس شاهک فرزندی آدیدر که قرند اشتری پیران و ویسه اللزنه هلاک
 اولدی حکیم فردوسی بیت به پیش سپه کشته شدر بونیز * که کوس را بود چون جان عزیز
 و مع الزاء الفارسی * ریش و سکون یای تحتانی ایله آرزوی نفس معناسنه استاد رودکی
 بیت دیدی تور پر و کام بد و اندرون بسی * بارید کان مطرب بودی بفروریزب * مجمع الفرسه
 زمین پشته پشته معناسنه مرویدر و مع السین * رس و رسیدن دن صیغه امر در
 ایرش معناسنه حرکات ثلثه ایله مرویدر و ریواس و بوزن هر اس و ریواس معناسنه در
 ریواس دخی دیرلر و ریواس و سکون یای تحتانیله و فتح بایله اشخون دید کلری اوتدر
 ننگم دیمشدر بیت عارض چو شود برت حرارت * غافل مشو از شراب ریواس و ریواس و
 فتح و او ایله ایکی معنایه در اول بمعنی ریواس مرقوم ثانی فرهنگ جهانگیریه مکرو حمله
 معناسنه در حکیم سنایی * قطعه * بسی فریه نماید آنکه دارد * نمایی فرمهی از نوع آماس *
 ریواس از توان لعبت توان کرد * روان نتوان بدودان بر ریواس و ریس و اوج معنایه در
 اول رسم نقوش که نقشدن اول رسم ایدرلر ثانی طاق خسرو پرویز ثالث حایمه کندی
 یعنی هر یسه و بغدادی آشی بشد که ظاهر اولان حایمه سی و رسیدن دن صیغه امر و وصف
 ترکیبی اولور باریک ریس دیرلر کذافی المجمع و مع الشین المعجه * ریش و اماله ایله یعنی
 یای مجهوله ایله ایکی معنایه در اول بمعنی جراحت عمومایعنی هر نه وجهله یاره اولور سه
 میرزا فصیحی بیت با انقلاب دهر چه سازم که در دوست * دی روز ریش بوده و امر و مرهم
 است * ثانی شوربای غلیظ در که کشک و شله آشتری اوزرینه دو کرلر و فتح رایله عربیه
 خرامیدن معناسنه در و ریش و اماله سز کسره صریحه ایله یعنی یای معروفله اوج معنایه در
 اول صقال معناسنه که عربیه حیه دیرلر کال اسمعیل در حق کال بخندی بیت آن ملحد
 بخندی ریش بزرگ دارد * از غایت بزرگیش دهریش میتوان گفت * ثانی قهر و خشم معناسنه
 حکیم نزاری قهستانی * مثنوی * بیا کودر صفت مرد آن زمانی * چه میخواهد از آشوب
 جهانی * بخون بیگماهان چند کوشند * جهان بر ریش خود تا کی فروشند * ثالث یوک
 یعنی توی قیونک و کیمینک و دوهنک و هر نه نک اولور سه و قوش توینه دخی دیرلر و ریم کوش و
 قولق چرکی ریم چرک و ایرک معناسنه در و مع الغین * ریغ و یای معروفله کین و کدورت
 معناسنه در حکیم فردوسی بیت جهان زنده کردم بیرنه تیغ * چرا داردا من بدل شاه ریغ *
 یای مجهول ایله یعنی راست * حکیم سنایی بیت هودج از معشوق و ریغ از عاشقان خالی
 بماند * درد یار دردمندان بکف رود یوارکو و مع الکاف * رشتک و سکون شین و فتح تاه
 و مثناة ایله بخارا جاتباریته مخصوص بر علت ز رسته دخی دیرلر آخرت کی کاف تصغیر در که

لاحق اولد قدهاء علامت حذف اولمشد رتفصیلی رسته ذیانه ذکر اولنور و ریڈک فی سکون
یای تحتانی و فتح دال ایله ترک چجه یه دیر لر طیمان مرغزی بیت همه کی ریڈکان ترینه شوند *
توکیئتاء کجیدین منی * کییتا حلوا ی ناطف دید کارید ریعی ترک چجه غلامان ا کرچه ترو تازہ
درلر اما سن بکا کییتا حلوا سی کی سن دیمکدر فرهنگ جهانگیریدہ فتح رایله نقل اولمشد ر
منوجہری * قطعہ * تانیامد آسمانزائیرکی وروشنی * تانباشد اخترانرا اجتماع وافتراق * شاد
باشومی سستان ازساقیان وریڈکان * ساقیان سیم ساعد ریڈکان سیم ساق و ریڈناک فی
اصلی ریزہ ناکدر استخفافاهاء علامت حذف اولمشد رخرده اولمش معناسنه در ترکیبہ خردہ وات
وافق دفاک دیر لر و ریڈک فی ہر کلمہ درکہ عربیہ و یحک و ترکیبہ وای سکادیر لر کذا فی المجمع
و ریڈکناک فی سکون یای تحتانی وکاف فارسی وفتح نونہ قوملی اولان نسنه وزمین دہ قومسال
دیمکدر حکیم شیرازی بیت بعض اوخشک و خشن شد ریڈکناک * سر دوخشکیکی و سنکلاخ
بعض خاک و ریڈناک فی کیرلو وچرکلو و ملوث معناسنه میرنظمی بیت زسرتا پای او بودست
ناپاک * برش پوشیدنی کند ی دوریڈناک و مع الکف الفارسی * رسک فی سکون سین مہملہ
ایله بت سرکہ سی کہ اندن کھلہ حاصل اولور و رشک فی سکون شین معجہ ایله بش معنایہ
کلور اول تخم سپیش یعنی کھلہ سرکہ سی مختاری در هجو غلام خود کفتمہ بیت سرش زرشک
چو برشم ریختہ خشخاش * بغل زکنده چو در کور سوخته مردار * پور بہای جامی بیت
پو ستین وی آشیان سپیش * خانہ رشک و خانمان سپیش * ثانی عقربک آدیدر ثالث
طغری دورمش نسنه رابع صقالی قبا آدمہ دیدلر خامس بمعنی اندہ یعنی عم رشکن دخی درلر
کذا فی فرهنگ جهانگیری و ریش خوک فی یای مجهول ایله علتدر عربیہ خنازیر دیر لر وجود
انسانہ ظاہر اولور و ریڈک فی یای مجهول ایله ایکی معنایہ در اول قوم معناسنه معروفدر
مولاناہاتنی بیت زریڈک بیابان فزون لشکری * زچوچی زادانش ہر سوسری * ثانی
فرہنگ جهانگیریدہ بخت و طالع معناسنه کال اسمعیل * نظم * بخدمت آدم دی بامدادان *
نیودہ در وثاق مردہ ریڈک * کذارم بر طریق مطبخ افتاد * بدیدم لوت و پوت ہجو
ریڈک * بخارجوع کلبی ازچہل کام * بمغزمن ہمی آید چو دپکت * مردہ ریڈک مال میت
معناسنه در و مع اللام * رطل فی سکون طایلہ جام شراب طلو اولدوغی حالتہ استاد لطیفی
بیت تا چند بہ نسیم و عصا زرق فروشیم * برخیز سبک رطل کران دہ کہ بنوشیم و ریبال فی
سکون یای تحتانی و فتح باء موحدہ ایله ارسلانک جملہ اسماسندندر عربیہ قرق اسمی
اولدوغی کی فارسیہ دخی قرق قدر نامی وارد و ریڈک فی سکون یای تحتانی و فتح جیم
فارسیلہ رچل درکہ ریچاردخی دیر لر الما و امرو دوا یوا و سائر میوہ لری بکمزده قیمنادوب لطیف
نسنه ایدر لر شکم دیمشردو بیت طعام ما حاضر بودہ است ریچال * بہ پیش میہمان آور
بہرحال و ریغال فی سکون یای تحتانی و فتح غین معجہ ایله قدح معناسنه در استاد رودکی
بیت شکفت لالہ و ریغال بشکفال ہمی * بدور لالہ بکف برنہادہ ریغال و مع المیم * رخیم فی
کسر خاء معجہ و سکون یای تحتانی لہ مرد غیوط اولانہ درلر یعنی قوت ماسکہ احتباسی
ضعیف اولغلہ مجاہدت محلنہ تغیط ایدر یعنی جماع ایدر کن یستہلر و رم فی ریم لفظنہ

لفظندن مخفف زوعربیه اوج معنایه کاور اول مال بسیار ثانی بمعنی مغز یعنی هر نسنه نك لبی
 ثالث حاك معناسنه در امامیم مشدده ایله در ر ی خ ت م ی سکون یای تحتانی و خا و کسرتاء
 مثناة ایله سقف خانه اوزرینه قولان طپراق معناسنه در ر ی خ ت م ی سکون یایین و کسر
 خایله رنجبر مرقوم معناسنه در یعنی صبهان قولاغی و قلیچی ر ی م ی یای معرو فله ایرک که جراحندن
 و چبانندن خروج ایدر عربیه قج دیرلر سکون یایله شمس فخری بیت بسکه پیوسته ریم ریزد
 حصم * کشت چشم عدوش همچو سقیم ر ی مع النون * ر خ ب ی ن ی سکون خاء معجه
 و کسریاء موحده بعد یای ساکنه ایله اکشی ترخانه و یا خود یوغرتدن ایند کبری نسنه شمس فخری
 ماصت غلیظ دیوب بویینی نظم ابلش بیت مخالفت زبردت بیایه برسید * که طبع فلفل دارد
 بدستش ر خ ب ی ن * میر خسرو بیت ر خ ب ی ن شکر است پیش آن ر ک خ ن ک * کز سرکه هندوی
 ترش روی تراست * میرزا ابراهیم بمعنی دوغ سخت که پنی شده باشد دیمشد راما کتاب السامی
 فی الاسامی ده بر نسنه در قروته مشابه سود ایله اوندن ایدر لر دیمشدر بولغنی منظور فقیر اولان
 لغت کتابلرینک کیمده کسرزا و کیمده ضم رایله واقع در ر ز ز ی ن ی سکون زاء معجه ویای تحتانی
 و کسرفایله اغاج کلید و بعض نسخه ده مفتاح و بعض نسخه سورمه مندل که اغاجدن ایدوب قیوی
 آنکه بر کدر ر ز ز ی ن ی فایرینه نوله رزقین مرقوم معناسنه در شاعر بیت سخن زن راموثر
 چون نباشد * بشو دشوهر چور زین بردر خود ر ز ز ی ن ی سکون سین مهمله و فتح
 تایلله سکک و ز ل ک م ع ن ا س ن ه در ر ز ز ی ن ی سکون شین معجه و فتح تایلله اکرمک اپاک و ابر شیم
 و کتان وغیری عربیه غزل دید کلید رود خی اله و یاغنه حنا و رومق ر ز ز ی ن ی سکون شین معجه
 و کسر کافله بمعنی غیور کدانی فرهنگ جهانگیری ر ز ز ی ن ی سکون نون و کسر خاء معجه و باء
 موحده بعد یای ساکنه ایله ر خ ب ی ن مرقوم معناسنه عربیه کج دیرلر ضم کاف و سکون یای
 تحتانیله ر ن د ا ن ی جمع رندی یعنی باده نوشتان و طریفان و نکته فهان ابوتراب بیک بیت قسام
 قضادر عوض عیش دو عالم * این قسمت رندان می آشام فرستاد ر و ی د ی ن ی کسروا و
 و سکون یای تحتانیله بمعنی رستن ر ی خ ت م ی ن ی دوک معناسنه مصدر در مستقبلند خازایه
 ابدال ایله ریزد و ریزنده دینلور کال بخندی بیت خواهم نقد جان و سر در پای جانان ر ی خ ت م ی ن ی
 بر خاک کوییش خون اشک از چشم کریان ر ی خ ت م ی ن ی * عربیه انصباب و چغتایده توکاک دیرلر
 فاعلنه توککوجی دیرلر ر ی خ ت م ی ن ی سکون یای تحتانی و فتح خایله شکم اسهال شده معناسنه
 استاد رود کی بیت یکی آلوده باشد کد شهری را بیالاید * جواز کاوان یکی باشد که کاوان
 را کند ر ی خ ت م ی ن ی * فرهنگ جهانگیریده اول آدم و حیوانه دیرلر که همیشه ریخ آلوده اوله حکیم
 سوزنی بیت بکاور سخن مانند طبع او در شعر * همیشه استد الیش سرین بسرو ر ی د ی ن ی ی
 متکون یایین و کسر دال اول ایله نسنه اوفق دفک اولق و چوریمک و دوکک شکوفه ده
 استعمالی غالب در نسنه اسکیموب پیراق اولق عربیه ا ض ح ل ل و چغتایده اوفرا ا ت م ا ق مضارعی
 اوفرا ا ن و ر د ی ن ل و ر ی ز ا ن ی ی ریزدن لفظنک اسم فاعلی در دوکواجی معناسنه خواجه سلمان
 بیت عاقبت بکنداشت بار و برک خود را پیش تو * برک ریزان و سر افشان جست چون باد
 خزان * فرهنگ میرزاده نعمت و هوا و مراد معنارینه مسطور در ر ی خ ت م ی ن ی ی بومعنارده

زاء فارسيله مریدر **رین** یعنی شرطه زن لفظ من کیدر کدی ریدندن مرخند روزن
 اسم فاعل راوری معناسنه ابوالعانی بیت چکونه می کند ضبطش بفرزند وزن خود را *
 که نتواند ضبط کوز دادن کون رین را **رینان** **رین** سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ونوله
 قیو آردینه ایندکاری سوزمه کد آنکه قیوی استوار ایدر **رین** **رین** سکون یائین
 وکسر زایلہ دو کلمک وخرده اولق معناسنه **رین** سکون یائین وکسر زایلہ غایت
 خرده اولش نسنه یه دیر **رین** سکون یای تحتانی وسین وفتح تاء مثنا ایلہ درت
 معنایه کلور اول اکرمک کتان و ابریشم نه بی اولور سه استاد لطیفی بیت چون زیارش جدا
 بماند و کریست * دوک و یسه گرفت و پشم ریست * ثانی فرهنک جهانگیر یه قیویه و چقور
 یرله و حوضه و دریایه اشاعی کتمک کک صوده کک قرده شاه ناصر خسرو * قطعه * مردکی
 و ابدشت کک درید * زو بخوردند ککس و دالان * ان یکی ریست درین چاهی * وان دکر
 رفت بر سردیران * ثالث نوحه ایلک معناسنه حضرت مولانا بیت چون در پنج نیست وجه
 زیستن * بر چنین خانه بماند ریستن * رابع بمعنی ریدن یعنی تغیط ایلک اوحدی در جام جم
 بیت ریستن کیودت ز خوردن زشت * پدرت باید آمدن ز بهشت * معنای اوله عربیه
 غزل و چغتای لسانه ابیکر ماک دیرل فرهاد نامه ده فرهادک آتی و صفنه بیت حرامی
 اورکا چه قماقد اتون دیک * ابیکر ماک وقتی دشت اوزرافینون دیک **رین** سکون
 یائین ایله بوکلش اورغان میرنظمی بیت رسانیدن فلک رادل فغانش * بتا بد رپسمان
 ازدود آتش **رین** سکون یائین وکسر سین ایله اکرمک غزل معناسنه وضعفدن
 ایلکه مک که باریک میرسد دیرل یعنی انچه اووزون ایلک اولور **رین** سکون یای
 تحتانی و شین معجه ایله برنسنه یه بجد اولق و سکک و زلمک **رین** ریش دهن **رین** ترکیه پلامه
 ذیدکاری آدمه دیرل میرنظمی بیت ریش دهن بوده وهم کنده است * ابرو و مرکان جرب
 افکنده است **رین** بمعنی ریختن یعنی دوکک **رین** زوان **رین** قوم سال یرلده
 کثر تدن روزگار اسد چکه صوکی موج اوروب کویا که اقرار میرنظمی بیت افتاده براه غمز
 دایی * در ریک روان برهنه پایی **رین** سکون یای تحتانی و فتح کاف فارسيله مکار
 و کینه دار و پلید و آلوده چک دیمکدر **رین** **رین** ترکیه دمور بوقی و عربیه
 خبث الحدید دیرل دمور کورده قروب چکچ اورد قچه دو کیلن خرده سی حکیم خاقانی بیت
 همد هاروت و هم مطبع زن زامشکرم * افی سخاک و ریم آهن آهنکرم **رین** مکار
 و حیلہ کار معناسنه استاد عنصری بیت که حسد هست دشمن ریم * کیست کونیست
 دشمن دشمن * حکیم فردوسی بیت بکیئی نبودش کسی دشمننا * مکر در جهان ریم اهرمنا *
 معیار جالیده شمس فخری آلوده و افسون معناسنه دزدیمش بیت مراد لیست ز جور زمانه را
رین * چوزلف یار پریشان کشته پرز شکن **رین** سکون یائین وکسر هایلہ بمعنی
 افتادن کدافی شرفنامه **رین** مع الواو * روخو **رین** فتح او و سکون نون و ضم جمله اغاج قوردی که
 ریونجو دخی دیرل کدافی الادات **رین** ریش کاو **رین** شول کسنه لردن کنایه در که برامز کسنه لره
 یعنی مدمن و مدبر و مفسد و بونلر امثالی آدماره تابع اولوب مجلس لرنده مسخره لقی و غزل ایلده

و هزل ایده میر نظمی بیت هر دنیا دین یاوی میکند * سفلیکا تراش کوی میکند *
 جمع الفرسه یعنی احمق و ابله حکیم انوری بیت چرخ داند که در بشنند ست آن * نه چون آن
 ریش کاو و کون خراست رُ ریو رُ سکون یای تحتانی و ضم لامه یعنی شخار که عربیه قلیه
 دیر لر بر طپراق در صوین آلوب صابون بشوزر لر و جامه دن لکه و یاع بولاشغن آنکله یور لر
 کمال اسمعیل بیت چون علاج دماغ کنده کند * داروی او شراب ریو اباد رُ ریو رُ رُ یعنی
 رو نجوی مرقوم رُ ریو رُ بوزن دیو ابکی معنایه در اول مکر و حیل و آل معناسنه حضرت
 سلطان ولد بیت روم شود در بند این دنیای دون * تانکردی ریو شیطان راز بون * مولانا
 جامی بیت نخستین گفت کاها کار دیوست * همیشه کار دیوان مکر و ریوست * ثانی نام
 پسر کیکاوس ایدی که طوسک دامادی ایدی فرود بن سیاوش النه هلاک اودی رُ مع الهاء
رُ رشته رُ سکون شین ایله درت معنایه کلور اول اپلک و بریشم ثلی بومعناده بخلاق المعانی
 در حق درزی چجه * رباعیه * ای رشته بسی تو کمرانی کردی * بالعل لبس عیش نهانی کردی *
 اندر کف او چراشدی کوه عمر * چون غسل باب زندگانی کردی * ثانی بر مرصدر انسانک
 ایاغنه اکثر طو پوغنه ظاهر او اور اپلک کی بر اینجه نسنه چقار کند چکه اوزار قیر لسه
 صاحبی هلاک اولور اکا تارودخی دیر لر حکیم سوزنی بوابکی معنایه * قطعه * بدر رشته ریجوری
 و برخ * بجز غ دیده در از رشته هشته * دم عیسی کزو آن رشته رانیست * اگر آن رشته رامرم
 رشته * ثالث بر نوع حلوادر اپلک حلواسی دیر لر رابع بر طعام در اکثر شور بایدر لر رُ رشکر رُ
 سکون شین و فتح کاف ایله یعنی رشک مرقوم که بش معناسی ذکر اولندی رُ رگوه رُ ضم کاف
 فارسی و سکون و او و اطهار ها ایله جامه یه پاره دیکمک یعنی یامه اورمق ادات الفضلاده اسکی
 جامه پارملری و بمعنی سوده و چادر یک تخمه معناسنه در رُ رنده رُ سکون نون و فتح دال ایله
 صغری و سختیان و میشین پارملری و تراشه سی معناسنه در رُ ریجان و ریجانه رُ کلاما
 بحیم الفارسی ریجان و ریجال مرقوم معنا لرینه در رُ ریخته رُ ریختن لفظن صیغه مفعولدر
 ابکی وجهله دو کلش معناسنه بروجهی صو و شراب و امثالی نسنه لک دو کلسی و بروجهی دخی
 آلتون و کش و باقر و امثالی نسنه لک قابله دو کلسی شه کم شیخ ابوسعید ابوالخیر * رباعیه *
 صد بار کل وجود را بخته اند * تا همچو تو دلبری برانکخته اند * سبحان الله ز فرق سرتا پابت *
 در قالب آرزوی من ریخته اند رُ ریخته رُ ریختن لفظن صیغه مفعولدر بودخی ابکی
 وجهله دو کلش معناسنه در بروجهی اغاچدن پیراق دو کلک کی و بروجهی جامه امثالی نسنه لر
 باسکیوب دو کلک و اعضاده ات و اسخوان چور یوب دو کلک کی در رُ ریزه رُ ابکی معنایه در
 اول دو کلش ثانی خرده معناسنه در و بومعناده بعض ترکیبه صفت ایدر لر ریزه الماس کی شانی
 نکلو بیت شانی از ساغر ایام مخور باده عیش * که فاک ریزه الماس در و میرزد رُ ریش چجه رُ
 صقالک اوزرنده طوداغه متصل اولان قیلاره دیر لر و بعض کسنه نک صقالی آلتند بر قاج قیل
 صقالدن آیرلش کی کورینور عربیه اکا عنفقه دیر لر رُ ریشه رُ اوج معنایه کلور اول چقاق
 معناسنه در هر نه نک اولور سه صائب نیری بی بیت با عقل کشت همسفریک کوچه راه از بکیسی *
 سدر ریشه ریشه دامنم از خار است لالهها * ثانی اغاچک کوکنده اولان اینجه لر مولانا طرزی

بیت بر لب چشمه خضریم ولی خشک لبیم * بیخ بر سون زمین برده مکرر ریشه ما * ثالث
وجوده بن قیلاره دیر لر صقاله ریش دینک بوندندرشخ فیضی بیت عشق تاپای بیفشرد
در اندیشه ما * همه معشوق تراودزرك وریشه ما کی ریشید فی سکون یا این و کسر شین
معجمه ایله کوز کوز طوقمش قاش وامثالی نسنه لره دیر لر استاد عنصری بیت گفت بر پر نیان
ریشید * طبل عطار شد بریشید * مجمع الفرسده یعنی ریشه دستار ونسخه حسین
وفای ده و تحفه الاحبابه یعنی رنگ نهشته و هند پادشاه لرندن بر پادشاهک اسمیدر وبعض
فرهنگرده یعنی رخسند دیوب بویته متمسک اولشار استاد عنصری بیت رخم از رنگ تست
ریشید * دلم از زلف تست پچید کی ریکاسه ور پکاشه فی اول سین مهمله ثانی شین معجمه
ایله کلاهما یکاف العربی کر پی که خار پشت دخی دیر لر عربی قنفذ دید کاریدر استاد عنصری
بیت نتوان ساخت از کدو کو داب * نه زرد پکاسه جامه سنجاب * وله بیت کسی که کرد
نتوان ز زهر انکین * نسا زد ز پکاشه کسی پوستین کی ریک زاده فی یعنی ماهی سفنقور
کذا فی فرهنگ جهانگیری منقولد که سفنقور تمساح دید کاری بالقدن حاصل اولور صوده
طوغر دوغی ینه تمساح اولور اما صوکنارنده قوم ایچندک طوغر دوغی سفنقور اولور
کی ریمه فی بوزن نیمه کوزدن اقان چرک که کر بکارار اسندن مجمع ومنعقد اولور ترکیه چپاق
وعربیه رمص دیر لر میرنظمی در صفت زنجی بیت ناشسته روی آن لیمه * چشم و مره اش
گرفته ریمه کی ریونجه فی سکون یای تحتانی ونون وفتح و او وحمله یعنی ریونجی مرقوم کی ریمه فی
سکون یای تحتانی وفتح هایلله یعنی پادشاه کذا فی المجمع کی ریمه فی سکون یا این و کسر
هایله مطلق افتاده معناسنه در کی مع الیاء * رشتی فی سکون شین و کسرتاء مثناة ایله راء
مفتوحه ده ذکر مرور ایدن رشتی معناسنه در یعنی خاکساری و ظا کروب کی رکابی فی درت
معنایه کلور اول کوچک طبق که نعلبکی ده دیر لر ثانی یعنی جنیب یعنی یدک آت شیخ
تطامی بیت بر سم رکابی روان کرد رخس * هم اورنک بیرای وهم تاج بخش * ثالث اگره
بغلد قبری طوغری قلیچ که ترکیه غداره دیر لر رابع یعنی ساقی حکیم خاقانی بیت دوامسبه
در آورکابی در آور * کز و چرمه صبح بکران نماید کی ریزی فی سکون یای تحتانی و کسر
زایله مؤید الفضلاده رحمت معناسنه در که ریزی کن یعنی رحمت کن میرنظمی بیت شده
در دلم ریش حسرت کهن * نظر بردل اندازوریزی بکن کی ریزی فی سکون یای تحتانی و کسر
سین ایله بر نوع اوزم آدیدر کی باب الرء المضمومة مع الالف * رخ ربا فی سکون خا و ضم را و فتح
بایله بر عظیم الهیکل و کبیر الخثه قوشدر محیط جزیره لرنده اولور انسان ساکن اولدوغی یرله کلر
ودیر لر که کردانی چنکالی ایله قاپوب آشیاننه کوترد بور وایت اوزر رخ کردان اسمی اولق
لازم کلور بعض کتب توار یخده مسطوردر که رخ مذکور قوشک اسمی اوله مرقوم قوشک ذکر
هجاب المخلوقات و حیوة الحیوانده مسطوردر نقل ایدر که بر کون بازرکاندن بر طائفه
محیطده بر جزیره یه یناشوب کیلرندن چیقوب جزیره ده کز رکن بر بیاض قبه کوردر اطراف
طولانوب قبوسن بوله منزل ایچلرندن بری بوقبه طاشمیدر یا خود آخر نسنه میدردیوالنده بالته
ایله اورنجه قبه دلنوب ایچلرندن صاروو بیاض نسنه اقا قوش بر طه سی ایدوکنی باجه بونک

بینک صاحبی اولان قوش کلوب بڑی هلاک ایدردیو قاجوب کیمه کیروب بلکن ایدوب کیدر لر بعل
 قوش کلوب یرطه سن قیرلش کورنجه کی خلقی ایتدیلرد یو یرطه سندن بیوک برطاشی اپکی
 پنجه سیله قالد یرب کتورب کینک اوزرینه براغور خدای تعالینک لطفیله کی طاشک التندن
 صاوشوب کتمکله طاش دریایه دوشوب اول قدر دریایی حرکت کتوررکه کی هلاک اولق
 مرتبه سنه واررمد کورقوشک اسمندن استعان طریقله منظر نجتک اپکی قطع سنه رخ
 دیرلر فی رخشا فی سکون خا و فتح شین معجزتین ایله بمعنی رخشنده کذا فی الجمع یو معنایه
 بدرالدین شاشی * مسقط * کفتم ذات غمکین چرا * ماه نوت پرچین چرا * آن طره مشکین
 چرا * برماه رخشاریخته فی رستا فی سکون سین مهبله و فتح تاء مثناة ایله اپکی معنایه در
 اول کوی صوقاقلینه درلر ثانی روستا لفظندن مخفقد کوی معناسنه حضرت مولانا
 بیت هرکه در رستا بود در روز و شام * تا بامی عقل او بنود تمام فی رسوا فی شایع معناسنه درکه
 لفظ مرکب در جزوی رسد در شایع معناسنه و او آچقدر کیز لونسنه آچیا نجه شایع اولوردیمک
 اولور و ظاهر کردن معناسنه ده اولور از چرخیات نظام استرا آبادی * مصرع * پری رالمعه شمع
 ضمیر او کند رسوا * حکیم شفایی بیت ظاهر مغاز باطن همجو آب و روشنت * راز پنهان
 می کند رسوای از پیدای من فی روستا فی واو مجهول و سکون سین ایله کویا و ابل یعنی شنکی
 اولان کوی مرحوم کمال پاشا زاده روستا مزعه در رستن لفظندن تصرف اولمشدر اکسلکی
 اعتباریله کوی ده اطلاق اولنور انتهی و کوی معناسنه اولد و غنه حضرت مولانا بیت قول پیغمبر
 مشنوا اوستا * کور عقل آمد وطن در روستا * حکیم فردوسی بیت چوا ز شهر بکسر
 پیرداختند * بگرداند زور و روستا ساختند فی روستا فی اپکی معنایه در اول ضیالو آیدین
 و منور معناسنه ثانی مر قشیت طاشنه در لر که انی سرمه ایدرلر بولکی معنایه ابوالعافی
 بیت از خیال ماهر و پت خانه دل روستا * خاک را هت می کند عالم بد به روستا فی رو هتا فی
 واو مجهول و کسر ها و فتح نوله بزوع خاص پولاد در که اندن قلیج ایدر لر غایت بی نظیر و اعلا و مقبول
 اولور شمشیر رو هنی درلر ادات الفضلاده مطلق پولاد هندی معناسنه در و هندی قلیچ پاره
 دخی اطلاق اولنور فی رو هینا فی زیاده یای تحتانیله ده هندی پولاد معناسنه در شمس فخری
 بیت زعکس رنگ رخ دشمنان او در جنگ * چو کهر با بدر خشد کهر چو رو هینا * و فرهنگ
 جهان کیریده پولاد جوهر دار حکیم سنایی بیت بنز د چون تویی جنسی چه دانانی چه نادانی *
 بدست چون تونامردی چه نرم آهن چه رو هینا * سیف اسفرنگی بیت آب کرد در بخالت
 قطش * کوه راند در مشام رو هینا فی رو هینا فی نوندن صکره بریادخی زیاده ایله مجمع الفرسده
 رو هینای مر قوم معناسنه مسطور در فی مع الباء * رب فی تشدید بایله هر صواو نسنه نک
 صوبن آلوب قینا درلر تامه عقد او انجیه دک بعد شکرله شراب و شربت ایدرلر لیون و بنفشه
 و حمص و ریاس و غیر هم کی بر حکیم حافظ دیمشدر بیت چو صفر ایشکنند در معدنیکو * دم
 جمای صفر ارب لیو فی رباب فی ساز نوعندن بر مشهور و معروف ساز در بین الناس فتح رایله
 شایع در اما صهی ضم رایله در کذا فی الادب فی رستم رکاب فی بهادر پهلوان دیمندن کنایه در
 مولانا هاتنی بیت بد عوی دور ستم رکاب دلیر * ز شمشیر بازی نکشند سپر فی رفت وروب فی

ترکیه سیلوب شیورمک معناسنه درو بر معناسی ده سپور که در رُوب فِی رفتن لفظندن
 صیغه امر در وکاهی اسم فاعل اولور خاکروب و چاروب کبی رُوب فِی روزتاب فِی اضافتله اصی
 کون ایام صیفله حرارت شمردن خارج اعتدال اولان اسمیک معناسنه در میرنظمی بیت
 چون شاره از تاب عشقش پرشتاب * آمده در نیم روز روزتاب رُوب فِی مع التاء * رت فِی درت
 معنایه کلور اول خالی و خرابه مشرف اولش معناسنه شیخ عطار بیت سر آن کاخها
 با خاک هموار * زمینی رت نه در مانده نه دیوار * ثانی فِی معنی تهی استاد لیبی بیت فرمان
 کن و آهک کن وزرنج نساید * بیرون و درون تن و رویت ازرت * ثالث فِی غل و غشدن عاری
 و پاک معناسنه میرنظمی بیت چوپرشد با محبت قلب و سیننه * درون ساده رت بوده زکینه *
 بولغنی بعضی فرهنگ کرده فتح رایله نقل اباشلر اما مجمع الفرسده بعضی معتبر و معتقد فرهنگردن ضم
 رایله تصحیح اولش و فرهنگ جهانگیری کذلک ضم رایله معنای رابغی تهی دست نقل اولش
 بومعنایه علی کوچک بیت از و فور عطای آن کفراد * رت و مغلاک بحر و کان کشند
رُوب فِی سکون سین مهمله ایله درت معنایه در اول رستن لفظندن صیغه ماضیدریدن
 بتدی معناسنه کاهی مضد اولور تیمک معناسنه مجمع الفرسده معنی روید و برآمد حکیم اسدی
 بیت بخورشید و دین بتان نخست * بکوری آدی بوم و رست * شیخ اوحدی بیت
 این چهار آخشیچ رابد رست * چون بدید آمد امتزاجی رست * حکیم فردوسی بیت
 صف میسره هم بیاراست جست * یکی کوه کویی زیولا درست * ثانی محکم مضبوط
 معناسنه حکیم نزاری قهستانی بیت تویی باشد که باشی در و قارست * که من در حرب
 بر مالیه ام جست * وله بیت شب آمد بر شتر بسند رستش * بهم بر بسته هفت اندام
 سستش * ثالث دلیر و چیره دست معناسنه شیخ اوحدی بیت قدم اندر زمین منه
 جز رست * کاسماز انظر بجانب تست * رابع فرهنگ میرزاده قسمی از خاک مسطور در
 و تحفة الاحبابه معنی خاک حکیم فردوسی بیت یکی سخت پیمانده خواهم نخست * که ازوی
 بارزد بروم و رست * وله بیت زنا کس ثماند برین بوم و رست * زنیکی نباید ترادست
 سست رُوب فِی رفتن لفظنک ماضی سیدر سپوردی معناسنه و او ایله روفت دخی در لر
 میر خسرو بیت بجانهای فتاد از چشمش آشوب * مرثه میروفت دلها را ابحاروب * حروف
 علتدن قنغی حرف که وسائط کله ده واقع اوله حد فی جایز در رُوب فِی رشت فِی سکون شین معجه
 ایله ایکی معنایه در اول معنی روشن ثانی بر کیمیا کراستادک نامی ایدی که زر معمولنه زر رشتی
 در لر کذا فی فرهنگ جهانگیری رُوب فِی روستخت فِی واو مجهول و ضم سین و سکون خایله راستق
 طاشی که راستخت دخی در لر کذا فی المجمع رُوب فِی مع الجیم * رخج فِی سکون خاء معجه ایله یزد
 و لایتنده بر ناحیه اسمیدر کذا فی فرهنگ جهانگیری رُوب فِی روج فِی واو معروف ایله انکورنا پخته
 یعنی هنوز ایرشمامش اوزم جیم فارسی و هاء علامتله روجه دخی در لر و بر معناسی دخی روزدر
 وندی اسانده روج کاوکوهی به در لر رُوب فِی روستخت فِی واو مجهول و سکون سین مهمله و تاء مثناة
 و فتح خاء معجه ایله راستق طاشی رُوب فِی روستخت فِی بعضی نسخه ده خایرینه تاء مثناة بعد نون
 واقع اولشد در راستق طاشی معناسنه در رُوب فِی مع الخاء * رشت فِی ضم تاء مثناة و سکون شین

مشین و فتح لامله بحامت معناسنه کذا فی نعمه الله **رخ** فی الی معنایه کلور اول بکاف
 معناسنه کدر خسار و خساره ده درل عربیه خد دید کلریدر شعر بعض ترا کیمه جزو ایدوب اول
 صفتله توصیف ایدر لر کلرخ و پری رخ کبی غیثای حلوانی بیت پیش کلزار رخت لیلی وکل
 مجنونست * سرودر پیش قدت مصرع ناموزونست * ثانی بر عظیم الهیکل
 و کبیر الجئه قوشدر عنقا کبی وجود خار جیسی بوقدر سطرنج قطع لر نه اولان رخ اول قوشدن
 عبارتدر معنی انک اسمیله نسیمه اولمشدر ثالث عنان اسب یعنی دیز کین بوابکی معنایه استاد
 عنصری بیت سطرنج جمال را تو شاهی یارخ * مراسم کل وار کابی یارخ * کمال پاشا زاده
 رخ کر کدان ایله تفسیر ایلشد بر معنی دخی محندن بعید دکلر زیز امر قوم قوشدر رخ بادینلد بکی
 مقدم ذکر اولندی اول تقدیر چه کر کد انه رخ دینلک مناسبتدر رابع فرهنگ جهانگیری
 بر نوع تاجدر که پادشاهان سلف کیر لرایدی اول تاجه دیهم دخی درل حکیم قطران ارموی بیت
 گرفته پای تخنثس را فلک رخ * نتاید جادوانه محبت ازورخ * خامس یعنی سوی و جانب
 سادس بر اوتدر کدوخ و روخ و لولوخ دخی دیر لر **رخ** و او جهموله ایله قیلسز باش که
 دوخ و روخ چکاد دخی دیر لر سربن مومعناسنه حکاک بیت ایستاده بحشم بر سراو * ای بنقرین
 سیاه و روخ چکاد * زبان پهلویده بغرسق معناسنه در **رخ** مع الدال * **ربید** فی فتح باء موحد
 و سکون یای تحتانیله مجنون معناسنه در هر نه اولور سه اولسون **رخ** رند فی سکون نونه
 مزکلک دید کلری قوشدر اکثر چلتک اکیلمن یرده اولور **رخ** رویند فی یا شمع که عورات یوز لر نه
 طو تار لاصل بتدرو ایدی علم اولد قده مضاف ایله تقدیم اولندی ابوالمعانی در حق زنی
 بیت چوبد عادت همین کیرد نه از شرم * میان مردمان رویند و رقع **رخ** رود فی و او هر و فله
 یدی معنایه کلور اول هر ایرماغه دیر لر عوما حکیم اسدی بیت زدنبال اودشت هر جای
 جوی * هر جوی در رودی از زهر اوی * بویت بر آردها وصفند در و مجاز مرسل طریقه
 بری برینک یرنده استعمال اولنور زیرا فارسیده ایرماغه جوی دخی دیر لر اما صح بودر که جوی
 صویک اقدوغی یردور و دصودر که مخروق اولان موضعه رودخانه ده دینلور مرقوم بیتدن بومعنی
 مفهوم دروهر ایرماغه مشابه اولانه ده دیر لر خواجه حافظ بیت خواهی که بر نخریدت از دیده
 رود خون * دل درونای محبت رود کسان میند * جوی خون دخی دینلد بکی ظاهر دروهر
 آمویه درلر خصوصاً استاد فرخی بیت یک بنده توداری زین سوی رودشاهی * **یک چاکر**
 ثودارد زانسوی کنک راهی * ثانی یعنی فرزند ثالث سازه درلر عوما بوابکی معنایه
 نجیب الدین جردباد قانی * **قطعه** * آسمان در صفت تربیت دولت تو * بمقامیست که همچون
 صفت مادر و رود * سالها شد که بعهد توندید است کسی * ناله کزد دست کسی کرد جز ابر پشم
 رود * کذا فی فرهنگ جهانگیری و بر سازک اسمیدر خصوصاً خواجه حافظ بیت معنی بجایی
 بکلبانک رود * بیاد آور آن خسروانی ضرود * رابع ساز عشرتک لازم سی اولغله مجازا
 عشرت دخی رود دیر لر حکیم اسدی بیت سپهد چو آمدم انجا فرود * شد از زرم زی بزم
 شادی ورود * و ساز کربشنه ده درلر شمس فخری بیت معاشر خوش رودی بساز میخواست
 که شرح عشق بکوم بنغمه هموزیر * بومعنایه مؤید حکیم خاقانی بیت تابنوی مدح وصف

تو برداشتم * رودرباب منست زوده اهل ریا * خامش یعنی روده یعنی بغرسق که رودگان
وروده کان انک جمی در کال اسمعیل * قطعه * بسکه میگردد از قراقره جو * رودکانی خاطر
افکار * ترسم از من رها شود حاشا * پلنگی در هجای توسته و چار * حکیم روحانی در قسمیه
بیت به نیش عقرب و سرکین یوز پوشک حمل * برودکانی جدی و تقارب میزان * سادسی
مجمع الفرسه حلاج کانه سنک کریشی سابع قیونک و یا خود قوشک توینی اسی صوده
حشلیوب دو ککه در لر * رود آورد * اضافه سز سبیل صوی بی بعض القی بر لردن ایرمق کبی
آ قدوغی ایچون نسیمه اولمش * رود چکاد * اضافه سز قیل سز دپه ترکیه طاز عربیه اصلع
در لر شمس فخری بیت عجب مدار که فرق سپهری مو پیست * شده زسیلی * تأدیب شاه
رود چکاد * روز کرد * کسر زاء معجه و فتح کاف و سکون زاء فارسیین ایله نیر اعظمک جمله
اسما سنه ندر یعنی آفتاب حکیم نزاری قهستانی بیت بروزم محنت باری نکردی * چرا چون
روز کرد از من کریزی * روید * واو معروف و فتح یاء تحتانیله رستن لفظنک مضارعیدر بت
معناسنه شیخ سعدی * قطعه * سبزه در باغ کفته اند خوشست * داند این کین سخن همی
گوید * یعنی از روی نیکوان خط سبز * دل عشاق بیشتر جوید * باغ روی تو کند بازار است *
بسکه بر میکنی و میروید * وله بتورر معناسنه بیت باران که در لطانت طبعش خلاف نیست *
در باغ لاله روید و در شوزه بوم خس * مع الراء المهمله * رخسار * بکاک معناسنه که عربیه
خند در لاکر چه رویدن غیری مخصوص بکاک آدیدر ابوترا بیک بیت عمری نظر از مهر
برویت کردم * نظاره رخسار نکوبت کردم * اما کثرت استعمالله رویه بدل جمله چهره یه
رخسار در لر مرحوم کمال پاشا زاده بوندنخی تصرف معنی ایدوب و رخسار لفظ مرکبدر رخ ایله
سار دن که رخ بکاک و سار باش معناسنه در چشمسار و چاهسار و کوهسار کبی مراد بکاک یوقار و
باشی ذیمک اولوردیمشدر اما کتب معتبرات لغویه ده اسم مفرددر بکاک معناسنه چشمسار
و چاهسار و کوهسار کبی دکلدردنخی استعاره طریقیه آمدن غیریده نخی استعمال اولنوز
نتکم میرزا فصیحی بیت کریمه ام کز جگر سوخته در دیده ابر * بهر آرایش رخسار بهار آمده ام
* رستار * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله روستا معناسنه در یعنی کویاوترک دیمک
اولور کذا فی الجمع * رود آور * نام رود خانه در یعنی اسم هر در کذا فی فرهنگ جهانگیری
* رودبار * سکون دال و فتح باء موحد ایله اوج معنایه کاور اول منقطع اولیوب همیشه
صوی آقان ایرماغه در لر میرنظمی در مذمت زنک بیت زکس هموان شهوت بود جاری * میان
هر دو پایش رودباری * ثانی شرف نامه دهل آب یعنی صوکناری و مهر عظیم معناسنه مسطور در
ثالث بر قاج پان قریه یه مشتمل بر بیوک کوی آدیدر قرورین ایله کیلان میاننده واقعدر مشایخ
کباردن ابوعلی رود باری حضر ثلری اول ناحیه دندر مولا ناجای بیت بوعلی رودباری آن
شده دین * خسرو بارگاه صدق و یقین * روز بازار * یعنی رونق بازار و کرمی خریدار حکیم انوری
بیت روز جشن و طرب بستانست * روز بازار و کل و ریحانست * روزگار * ایکی معنایه در
اول زمان و عصر و جهان و هو معناسنه معروف و متداول سوزدر ثانی مدت و فرصت
معناسنه استاد فرخی * قطعه * مخالفان تو موران بند و ما رشند * برار از سر موران و ما رشته

۲۳ کشته و مار * مره اما نشان زین پیش روز کار نه * که از ده اسود از روز کار یابد مار * روز نه
 سر * ترکیه ایک دید کاری قوشد عریبده هدهدیر لر * روزه دار * اور چلو عریبده
 صائم در روزه صوم معناسنه و دارداستن دن اسم فاعلدر ابوالمعانی بیت روزه دار غم
 هجران تو بودم جانا * روزی عاشق بچان نشد عید وصال * روستار * و او مجهوله ایله رستار
 مرقوم معناسنه * روغنگر * یاغ چیقاری بی هر نه اولور سه زیتون و کجند و غیره ماروغن یاغدر
 و کرکاف فارصیله ادات اسم فاعلدر * روی گر * باقرچی که قرغان و سخن و سائر باقر
 آوانیسی پیارا اصلنده توج اسلین آدمه روی کردیلور * مع الزاء المعجزة * رخ فروز * سکون
 خاک و کسرفا و ضم را ایله شهور ملکی نک یدنجی کونی اسمیدر * رستاخیز و رستاخیز * کلاهما
 بسکون السین و فتح التاء المثناة قیامت معناسنه درخواجه حافظ بیت پیاله بر کفتم بند تا سحر که
 حشر * بی زدل بزم هول روز رستاخیز * حضرت مولانا بیت هین چه آوردید دست آویز را *
 ارمغان روز رستاخیز را * حکیم اسدی بیت برانکیخت چون چاهه کرخیز * در افکنده در
 هندوان رستاخیز * حضرت مولانا بیت من حلات میکم خونم بریز * تانه بیغند چشم من آن
 رستاخیز * رود ساز * سکون دال و فتح سین ایله فرهنگ جه نکیریده سازنده دیمکر حکیم قطران
 ارموی * قطعه * تازیا نک نوحه کرباشد روان دائم نفور * تا همیشه دل بسانک رود ساز آید
 قراز * خانه خصمان تو خالی مباد از نوحه کر * منزل خویشان تو خالی مباد از رود ساز * روز *
 اوج معنایه در اول معروف کوند زدر که عریبده یوم و نه ارمعناسنه در ابکی معناسلنده دخی
 روز استعمال اول نورتر کیده دخی بو ابکی معنایه کون دیر لر معنای ثانی طالع وقوت معناسنه در
 ابوالمعانی بو ابکی معناده بیت کذشته روز عمر چون شب تار * چه بدر روزم که صبحم شام کشته *
 ثالث آفتاب معناسنه در حکیم فردوسی بیت سزدر کربخشی کناه مرا * درخشان کنی روز و ماه مرا
 * روستاخیز * و او مجهوله ایله ده رستاخیز مرقوم معناسنه استعمال اولمشدر * رو بین دز *
 کسریائین تحتانین و دال ایله توران زمینده بر قلعه اسمیدر که ارجاسب شاه آفی تختگاه
 اید غمشیدی و کشتاسب شاهک قزلرین گرفتار ایدوب انده حفظ اینمکله اسفندیار
 کشتاسب امریله هفتخوان طریقتدن واروب قلعه مرقومی اخذ و رستاخیز و ارجاسبی قتل ایدوب
 قزقز نداشتلرین خلاص ایلدی حکیم فردوسی اسفندیار دلندن بیت رو بین دز آرزو
 کتادم * و آوازه هفتخوان بدادم * مع السین المهمله * ربوس * ضم باء موحده ایله بمعنی
 بسیار خوار که رس دخی دیر لر میرنظمی بیت نرداهل دل نیز دیک فلوس * خوردنی راهم جو
 کویاشدر ربوس * رس * ابکی معنایه در اول بسیار خوار و حریص خوردنی معناسنه
 حکیم انوری بیت سر هر خوان شدم چو کره رس * در هر کشتنی سک ساچور * بوشکور بیت
 رسی بود کوبند سالارشان * همه سال چشمش بجز کسان * حکیم سنایی * مثنوی * هر که در
 دام زن نیفتادست * عقلی شاکرد او چو استادست * هر که بر کس بجز کرد در رس * عیش او نیره
 دان که در چه کس * استاد فرخی بیت راه مردان همه با در کفش آموخته اند * چون بزرگ
 کدیاموز با سبر گیاه * ثانی سخت و محکم معناسنه در * روس * و او معروفله مجمع الفرسده
 بمعنی رو باه یعنی داکو و ناحیه شمالی ده برولا بتک و قومینک آدیدر حکیم انوری بیت اولانابی که

نیست بکار * راست چون کافران روسی است * و مولانا عبد الله هاتفی تیمور نامه ده بیت
ترخان واسکندر فیلقوس * یکی ماه توران یکی شاه روس * بوندن قهم اولنور که روم ایلننده
ولایت روس دینله * و روشناس فی معلوم الذات و معروف الصفات عزیز و محترم و صاحب
وقار کسنه لره دیر حکیم شفای بیست دعای بی اثرم روشناس عرش نیم * زلب جدا چوشوم
ره نمیرد جانی * و روغناس فی واره معروف و سکون غین و فتح نوله قزل بویا که روغناس و روغناس
دخی دیر لر عربیه فوه دیر لر خم و فتح و او مشدده ایله ابو المعانی بیت اشک خونین کشته کویا
روغناس * کرده رنگین سنک و خاک دشت و کوه * و روغناس فی روغناس مرقوم معناسنه
کمال اسمعیل بیت تن زسر ماچو نیل و چون روغناس * محمد کشته در عروق دما * و روغناس فی
بودخی روغناس معناسنه در حکیم زاری قهستانی بیت بی می نزار تر زریرم که زمهریر *
خون در عروق بفسردم چور ویناس * مع الشین المعجزة * رخس فی سکون خایله ابکی
معنایه در اول پرتو و عکس و شعاع و ضیاء معناسنه استاد عنصری بیت زخون دشمن او شد
بهر مغرب جوش * فکنده تیغ یمانیس رخس در عمان * شمس فخری بیت روی مرغ زرد
کردا کر * افکنده بر سپهر تیغ تور رخس * مجمع الفرسده سیاه صقال اراسنه اولان بیاض
قیلر دخی دیر لر دومی صقالک اول حالتد براق و ضیاء دار اولق مناسبتی ایله منجیک بیت
راست بر رخس است بچشم آیدا کر * همچو سرامست وقیه و قیه بریزم * ثانی فرهنک
جهان کبیده نیر اعظمک جمله اسمانندن براسد * رش فی غضبدن کوز متغیر اولق حکیم
سنایی * قطعه * چکچکی او فتاده در مسجد * زنی هزل و خککه از پی جد * که فقیه از که روتش
کرده * باز تا بر که دیده رش کرده * و روپوش فی نقاب و برقع معناسنه مولانا جامی بیت
نیست در ناطقه کر صد شده نام چو تویی * هر روپوش بنام دگر نت خوانم * چغنتای لسانده
رتوواع دیر لر * روش فی و او مجهوله ایله ابکی معنایه در اول تند و سخت مثال تند شمس فخری
بیت برفق و خوش معنی کار خیم دولت باش * که نیک نامده پیوسته کار مردم روش *
مثال سخت حکیم خاتانی بیت بختم آوخ که طفل کپینه است * که بهر خطه روش میشنود *
ثانی مخفف روشن در که چشم شمار روش دیر لر یعنی کوزیکر آیدین و بمعنی امر کذا فی المجمع
* و روغنوش * فتح غین و سکون نون و خم جیم و او بن معروف تین ایله ترکیده پشی دیدکاری یاغلی
اتمک و هر نه که یاغده قینایه اکار و روغنوش دیر لر * روغنوش فی یاغ صاتی معنای ترکیبی در
اما بقاله علم اولشدر * مع الغین * روشچراغ فی موسیقی ده بر نو اسیمندر میرنظمی بیت
نیامطرب بکن روشچراغی * شود افتاده کان روشچراغی * زغ فی اول ریج که معده ده حاصل
اولوب بوغازدن کلور اکا آرنغ و آرنغور چک دخی دیر لر ترکیده ککر مک دید کلریدر * روغ فی
بودخی اول معنایه در بو ابکی لغت آرنغ و آرنغ لفظ لرندن مخفدر حکیم انوری بیت چون زخون
پایه خود لاف زند خواجه بکور * پایه خون بکس زنش کد بدروغ زند * فتح را و سکون
و او ایله عربیه حیل معناسنه در خصوص صاحبه روپاه و بر سنه نک جانینه هانی کتمک و میل اتمک
و قاصق و طاع برونی معنایه در * مع القاف * رستاق فی سکون سین و فتح تاء مثناة ایله
بازاری که بعض محالرده واقع اولور کمی هفتده بر کون و کمی آیده و کمی ییله بر دفعه بازار

بازار و بیع و شرا و اوثق معتاد ناسدر و رسدق و سکون سین و فتح دال ایله رستاق مرقوم
 معناسنه در و رسدق و حذف الفله دخی اول معنایه روایت اولمشدر میرنظمی بیت
 شود آن مرد بی ادراک و احمق * که باشد عرزه کرد جای رسدق و مع انکاف * رتک و
 فتح تاء مثناة ایله نغناع بری که پودنه دخی دیرلر خواصندندر که قیون آنی اولتسه مه سندن سود
 یرینه قان کلور عربیه مشک طرامشبع و مشک طرامشیراد دخی دیرلر و روبهک و تصغیر
 روبه در و روچک و واومعروف و فتح جیم فارسيله ماه شعبانک اون بشخی کونی آدیدر که
 روزرات و کجه سنه شب چک دیرلر شب برات دیمک اولور و رودک و ابکی معنایه در اول
 کاف تصغیر ایله مصغر رود یعنی کوچک ایرماق ثانی بر جانور آدیدر که در یسنی کورک ایدوب
 کیرلر ترکیه و شق دید کلیدر ابوالعانی بیت توان شاعی که ادنی بخشش تو * بحر وار سم و وزر
 سمور و ردک و رستک و واومعروف و سکون سین و فتح تاء مثناة ایله تصغیر و ستادز
 و مع انکاف الفارسی * رکوک و ضم کف عربی ایله مجمع الفرسده پان کرباس که جامه یه
 یامه ایدرلر میرنظمی بیت بشعرا و ستا کردن محمس * رکوکی کردن از کرباس اطلس *
 و رموک و ضم میم و واومعروفله یعنی ایستادن یعنی طور مق کذافی فرهنگ جهانگیری و روبه
 تریک و عربیه عنب الثعلب دید کلیدر و روشنک و نام دختر دارادر که اسکندرک حباله
 ازدوا جنه ایدی و مع اللام * رومال و یعنی دستمال معناسی یوزسله چک اولور و روی دل و
 اصطلاحی لغتدر التفات معناسنه ترکیه کولریوز دیرلر میرنظمی بیت فک روی دل مینماید
 ذکر * اگر نخل طالع شود بارور و رومال و رومال مرقوم معناسنه دز و یوز سورمک
 معناسنه شاعر بیت رومالم بکف پای تو کرمالی نیست * که مرابه ز کف پای تورومالی
 نیست و روپینه مال و ابکی یای تختانیه اولر میچ پصدادر که اسفل آدم و حیواندن
 خروج ایدر عربیه شرطه دیرلر ابوالعانی بیت خواسته آهسته کوزک میردین تنهاولی *
 در میان جمع زرد روپینه مال پصدای و مع المیم * رخام و فتح خاء معجه ایله بیاض و صاف مرمر
 طاش عربیه مشترک لغتدر میرنظمی در تعریف قصر بیت درونش نقش چین بوده است
 پرزر * برونش از رخام صاف مرمر و رسم و ایران عسکرنده مشهور عالم پهلو اندر که
 شهنامه ده جنکری و دلاور لکی مشهور در رسم داستان و رسم زال دخی دیرلر و رسم و
 سکون سین و ها و فتح تاء مثناة ایله رسم زاله دیرلر حکیم فردوسی بیت بیوسید رسم تحت بیله
 و شکفت * جهان آفرین راستایش گرفت * کذافی محفه الاجباب و رسوم و جمع رسم در
 عادت و قانون معناسنه حکیم خاقانی بیت و کر قیصر سکا لدرای زردشت * کم زنده رسوم
 زند و استا و رم و قاسق قلی که جمعی رمکاندر عربیه صفه و خانه بی مرمت ایتمک معناسنه در
 و روم و معروف مملکت و ولایت اسمیدر و دخی روی من معناسنه هر وقت که پرسنه بی کند و
 نفسنه مضاف ایدر لواحد من الشعر ابیت لشکر اشک ز راه مرثه از دریا بار * دمیدم
 بر طرف روم کند تاخنی * و دخی موی زهار معناسنه که رسمه دخی دیرلر ضم را ایله و روپین خم و
 کوس که تفصیلی باب الخاده مرورایتدی و روپینه خم و دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت
 سپهد زدنای و روپینه خم * خروس آید از ناله کاو دم و رهام و نام پسر کورد زردر که جنک

دوازده رخسار مانی هلاک ایشید می عربیده کسر ایلله باران خرده معناسنه در دی مع النون
دی رودن فی ضم باء موحد و سکون و او ایلله قایم که عربیده خطف دیرلر و مستقبلند رباید
و جمعند ربایند دیرلر و متعدیسی رباییدن کلور قاید رفق معناسنه دی رخبین فی سکون خا
و کسر بابعه یای ساکنه ایلله پنیر صوی معناسنه میر عمان بیت بینیت همی بینم چون خانه
کردان است * آراسته هموان با شیردوغ و رخبین * فرهنگ جهانگیریده باء فارسیله مرویدر
دوغ معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت آن کودکی چوانکیین شد * آمد بری چو ترش رخبین
حکیم سوزنی بیت آرند میان اروان افکند * رو کرده ترش بسان رخبین * بعض نسخه ده
اطبا قولی اوزن قینامش یوغردک صوی در که طبیعتی حار و با سرد ریوغردک ضدی اولور استعماله
صالح دککد رانجق حقنه ایدر لر شکمی اسهال ایدر بعض نسخه ده مصبل معناسنه در مصبل اودر که
خراسا نیلر عادت اولان تر خانه و بعض روایتله آیرانی بشور لر تا قوی اولنجه بعه قوریدر لر اکا
مصبل دیرلر دی رستم دستان فی مشهور اولان رستم دیرلر خواجه حافظ بیت مر از رستم
دستان چنان کاری شکفت آید * که از وی رخنه چون کردید ناخن پهلوی پورش دی رستمین فی
یعنی تازه تمش اوت حکیم اسدی بیت خورد رستمین از زمین آب و خاک * کند همچو خوه
هر چرا خورد پاک دی رستن فی اوت تمک مستقبلند سینی واوه قلب و بریا زیاده ایدوب روید
و جمعند روید و متعدیسنه روایند دیرلر شیخ سعدی * قطعه * سیره در باغ گفته اند خوشست
داند این کین سخن همیگوید * یعنی از روی نیکوان خط سبز * دل عشاق بیشتر جوید * باغ روی
تو کند باز اریست * بسکه بر میکنی و میری * عربیده نیت دیرلر فتح نون و سکون باء موحد ایلله تن
اوت نبات دینلور و چغنتای ضم بایله بوتماک دیرلر اسم عامد راغاج ویش و اوت ودخی جراحی بتوب
صاعلق ودخی مجازا مصباح تمک که سبعه سیارده فرخ شاه حکایه سنه بیت دیدی بو عجز
پیرلا بوتماسن ایشیم * باردورر تنکیم اریوق ایر سا کشیم دی رفتن فی سکون فاو فتح تا ایلله
میورمک معناسنه مصد در مستقبلند فاباء موحدیه قلب و پروا زیاده اولنوب روید و جمعند
روید دینلور نوعی خموشا بیت طراوت حسن روی آب میرفت * صیاموج نظر مهتاب میرفت
دی رمان فی سکون میم و فتح کاف فارسیله قاسق قیللری مهبیک بیت رویش زیر ریش چنان
کشته نابید * چون کیر مرد غرچه بر مکان نهان شد * شمس فخری بیت موافقانت چو
کیرند سخت پابرنا * مخالفانت بریده سرند چون رمان دی رویان فی واو معروفه و کسر باء
موحد و فتح یای تحتانیله ترکیده کردید کلری جانور در که ضولرده اولور بعض نسخه ده قوم
بالغی معناسنه واقع اولمشدر دی رودگان فی واو معروف و فتح دال و کاف فارسیله کوده دید کلری
بغرسق در روده دخی دیرلر بوجم روده دخی اولور که علامت جمع که الف و نوندر لاحق اولدقه
ها کاف فارسیله ابدال اولنق قاعده فرسدر دی رودن فی فتح دال ایلله قرل بویا معناسنه در که
روین دخی دیرلر کدافی المجمع بومعنایه ابوالعافی بیت زخون کاوش تحت جکر زا * شده سیل
سرشکم رودن آسا دی روزا قرون فی مجمع الفرسه دعا و خیر و صدقه معناسنه در که مراد
عمر اوزا مقدر یعنی دعا و خیر و حسنات و تصدق ایلله عمر طویل اولور بقیه کم جدبش شیرفده
* الصدقه ترد البلاء و تزيد العمر * وارد اولمشدر و برنسنه نک کونن کونه زیاده

زیاده اولماسن بیاند رسته کم خواجه حافظ بیت من از آن حسن روز افزون که یوسف داشت
 دانستم * که عشق از پرده عصمت بزون آرد ز ایخارا ی روز افکن ی اول حمایه دیر که بر کون
طوتار بر کون طوتما ز عربیده اطبا اکا حمای غب دیرلر کسرغین ایله کذافی فرهنگ جهانگیری
ی روزبان ی فتح باء موحد ایله قیو بکچیسی مراد سلاطین و امرانک طشره قیولرین بکله بندر
شمس فخری بیت زحل برام او شد پاسداری * فلاک بر در کهمش از روزبانی * ودخی چاوش
 معناسنه مرویدر ی روزبانان ی جمع روزبان مرقومد حکیم فردوسی بمعنی بواب بیت شبانکه
بدرگاه بردش روان * مرو روزبانان مردم کشان * وله بمعنی چاوش بیت بخندید دورواز
سپهد بتافت * سوی روزبانان لشکر شتافت * وله ایضا بیت از ان روزبانان مردم کشان *
 گرفته دومرد جوان اکشان * بوییتک قیو چاوشی اولق فهم اولنور ی روز خون ی یعنی روز
جنگ حکیم نزاری قهستانی بیت کنی آنکه خیمهاری که چونست * شبخون مصاحت
بازوز خونست ی روزیدن ی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله صوت طرفندن یا خواه
آقدوغی بردن صیروب چیقمهغه دیرلر ی روشن ی آیدین ضیما معناسنه کوندزک آیدناق
 لازمه سی اولغله روز روشن دیرلر روزه صفت اولوزوغیری نسنه ره دخی صفت استعمال اولنور
 ظاهر و واضح معناسنه خطر روشن و راه روشن و عقل روشن کی حسین ثانی بیت پای تاسر
سوزم و روشن نکرد ددانشم * کی دهد از پس کدورت آتش ماروشنی * چغتای لسانته یاروغ
دیرلر فرهادنامه ده خاقان اوغلی فرهاد ایچون یاپدوغی قصرلر وصفنه منور و روشن اولمش
 معناسنه بیت یاروب هر اوی ختایی سیم تندین * تن اوزرا حله برک سمندین ی روشناسان ی
جمع روشناس مرقومدر ی روشندان ی درون خانه یه ضیا کیره جنگ کو چک بجره و باجه
 معناسنه مولانا مظهر در صفت عمارت بیت طالع از طاقهای روشندان * ماه و مرغ وزهره
و کیوان ی روغن ی مطلقا یا غدر عربیده سمن و دهن معناسنه کرک سو ددن چیقان یاغ
کرکسه حبوباتدن حاصل اولان یاغ محصول عنه معاذکر اولمق قاعده در روغن ساده و روغن
زیت و روغن کجود و امثالی کی اما عربیده روغن ساده یه سمن و روغن بادامه دهن او ز دیرلر فارسیله
بجمله سنه روغن دیرلر ی روغن ی قاضی لقبه سی دیدکاری یاغده بشمش خیر خصوصاً
وهره که یاغده بشته عموماً شاعرک بری دیمشدر بیت خوردنی آنکه راحت جانست *
روغنین پلاوه بریادست ی رون ی بوزن چون ایکی معنایه در اول تعلیل معناسن افاده ایدر
 بهر آن وسبب آن معناسنه میرنظمی بیت بروی خویش مفتون کشتم * چو فکر وصل بوده
رون کشتم * ثانی ی او محموله ایله هند ستانده بر قصبه آدیدر که ابو الفرج رونی اول قصبه دندر
ی رومن ی واومعروف و فتح هایله خاص فولادکه اندن قاچ ایدر لذات الفضلاده پولاد هندی
 معناسنه منقولدر حکیم اسدی بیت سه مغفر زر چه ن مه روشنی * بزرصد پند آوران
روغنی ی روآیدن ی متعدی رویدن یعنی بتورمک ی روی زمین ی عربیده وجه ارض
 معناسنه نظیری نیشابوری * رباعیه * از اسب فتادا کر نظیری * از تنه رخس رستم افتد *
 رسیدن او زوا حیاتست * بزروی زمین چواو کم افتد ی زوین ی واومعروف و فتح
یای تحتانیله قزل بویا که آنکه ابریشم و جامه بویارلر رودن و روناسی دخی دیرلر حکیم ازرقی بیت

ک

ز بسکه خون بر او نماند از مرگان * ز روی ناخن من بر دم همی روین * حکیم انوری بیت آن کز
نهیب تف سموم سیاستش * خون در عروق فتنه ز خشکی چو روین است * بومعنائی مؤید
شمس فخری بیت ز بیم تیغ تو بد خواه را فسرده شود * عروق در بدن الحق بصورت روین *
و روین تن و روینه تن فی اسفند یارک لقبی در استعجان طریقیله هر بهادر پهلوانده دیرل
هاتفی در تیمور نامه بیت زره پوش روین تنان فوج فوج * نهنگان بجوانگری زیر موج *
و روین فی ایکی یا ایله ایکی معنایه در اول هر نه که توجهن یا باش اوله زیاروی تو چهر
ویای ثانی نسبت ایچون در وزن نسبتی ناکید در خواجه سلمان بیت نعره کوس و نوای نای
روین در نبرد * خوشترت می آید از صوت بم و آواز زیز * ثانی افراسیاب اوغلی پیرانک اوغلی
نامیدر که جنک دوازده رخد بیرن الله هلاک اولدی و فرهنک جهانگیریده ایران مبارزلندن
پشنک اوغلی نامیدر که طوسک دامادی ایدی ایکی پهلوانک دخی نامی اولق بعید دکدر
بری تورانی و بری ایرانی اوله شهاب الدین بیت بادقهرش تا وزیده کشت بر روی مصاف *
در تن روین خون خشک همچو روین است و روین فی بوزن بویدن تمک و بتورمک
معناسنه دم کلور و مع الواو * رکو فی ضم کافله اسکی بزبان لری و هر نه که اسکی جامه لره
یامه اوله اوله یامه ایتد کلرینه رکودیرل حکیم نزاری قهستانی بیت ای شاه سرفراز کدر جنب
و اپنت * بر چرخ نیست اطلس از رزق کوست آن * میر معیث محوی * رباعیه * از جامه
اطلست رکومانده و بس * و زیاده صافیت سببومانده و بس * صابون تا چند چند سونی
چه شود * این کهنه ز کوکرو و فومانده و بس و رو بارو فی یوزیموز عرییده مواجهه
معناسنه و رو برو فی دخی دیرل حذف الفله ابوالمعالی بیت رو برو بوده به پیشش آینه *
خیره شد عکس رخس در آینه و رو فی بش معنایه کلور اول یوز که عربی ده وجه دیرل
ثانی بمعنی سبب بومعنایه دخی عربیده وجه دیرل حکیم خاقانی * قطعه * موی سفید رانه
ازان روسیه کم * تا بازنوجوان شوم و صد کنه کم * فی جامه از برای محبت سیه کم * من موی
از مصیبت پیری سیه کم * اوج معناسی دخی روی لفظیله مترادف در عن قریب ذکر اولنور
انشالله تعالی و رهو فی ضم هایلله ایکی معنایه در اول کوه سر ندیمه داخل و متصل اولان
طاغردن بر طاع اسمیدر دیرل که حضرت آدم علی نبینا و علیینه السلام جنتدن چیقده
اول طاع او زیننه هبوط ایلدی حکیم اسدی * مثنوی * بکوه رهو بر گرفتند راه * چه
کوهی بلندیش بر چرخ و ماه * که کویند که آدم که فرمان بهشت * بران کوه بر او فتاد از بهشت
و مع الهاء * ربه فی فتح باء موحد ایله دلکومعناسنه رو باه دخی دیرل و ربوخه فی ضم باو او
معروفه ایله محل مجامعته ازال حالنه دیرل استدلایی بیت کدربوخه کرد او بر پشت او *
که بشود ز یرش ربوخه خواهرش و ربه فی قدر و منزلت و جاه میرزا فصیحی بیت ربه حسن
بلندست چه حاجت بنقاب * بهر منع نکم کز مره کوتاه ترست و رخسار فی رخسار مرقوم
کی یوز معناسنه در میرنظمی بیت جهان افروز شد رخساره او * نکه شد در نظر آوان
او و رخگیره فی سکون خاویای محتانی و کسر کاف فارسیله دست ابرنج پیچیده یعنی اوراش
بلازک آکا ترکیه جبه بلازک دیرل آلتوندن و بعض فقرا کشدن ایدرل یا لکن پیچیده دخی دیرل

دیرلر کذا فی المجمع فی رخنه فی سکون حا و فتح نونله کاغذ معناسنه در کذا فی فرهنگ
 جهانگیری فی رزه فی فتح زاء فارسیله عربیله شریطه دیرلر و ترکیه سجم دیدکاری ایجه
 یوکش اییدراوزرینه اثواب سررلر فی رسته فی سکون سین و فتح ناء مشناه ایله نیش اوت
 وشکوفه وامثال ابوالمعانی بیت سرو درباغ بیادقه خوبت رسته * لاله از حسرت رخسار
 بدل داغ زده فی رفته فی سکون فا و فتح تا ایله سپورندی و سپورلش معناسنه رفتن دن مشتق
 اسم مفعولدر میرنظمی بیت بمرکان خاک راه یاز رفته * در دریای اشک چشم سفته *
 فی رمه فی فتح میله موی زهار یعنی قاسق قبلی حکیم سوزنی بیت سرا چون سرما هیست
 لوزان * بتن چون رمه مرغول چون شست فی ربه فی سکون نون ایله رمه مرقوم
 معناسنه در یعنی موی زهار که کارم و رمه و در مکان دخی دیرلر شمس فخری بیت سر خمس
 زتن دور آنچنان باد * که از عانه بزجم تیج ربه * شمس بیت دایم که تو این هجا بخوانی * بس
 ریش کنی چو ربه زن * استاد لبیبی بیت آنکاه که در هجیات کوم * تو ریش کنی و ریش کنی
 فی ربه فی سکون نون و فتح دال ایله ترکیه مزکلک دیدکاری و شمس فی روباه و روبه فی
 کلاهما بواو المعروف و فتح باء موحد دلکو دیدکاری جانور در عربیله بعلب لیر طالب آملی
 بیت چو عدل او کند امداد عاجزان شاید * که پوستین زتن شیر بر کشد روباه * شیخ
 نظامی بیت روباه ز کرک بهره زان بود * کین رای بزرک دارد آن خرد * طالب آملی بیت
 هر سکی کز رویی با شیر زان پنجه زد * کر خود او آهوی تا تار نیست در اصلش خطاست *
 در یسنی کورک ایدرلر بیاضی و صاروسی اولور اما که بوغازی و صیرتی نافه سندن اغلا در لکن
 تازه جوان بکیه و محرور المزاج اولنره مناسب دکلدر اما پیر و اختیار و یارد المزاج اولنره نفی
 ظاهر در چغتمای لساننه تولکو دیرلر میرعلیشیر بیت عشق عالمسوز کیلدی قوی فسونک
 ای خرد * بینی بیرنی بر نیب ارسلان ای تولکو قاج فی روجه فی فتح جیم فارسیله خام اوزم
 انکور ناچخته معناسنه فی رود آیه فی واو معروف و سکون دال و فتح باء موحد ایله اپکی
 معنایه در اول نام دختر مهرباب در که حاکم کابل ایدی زال آنی حباله ازدواجه کتور مشیدی
 رستم اندن وجوده کلدی حکیم فردوسی بیت چنان دان که رودابه را پور سام * نهانی نهاده
 است صد کونه دام * ثانی بر قلعه آیدر که مادر رستم انده وطن طوتمشیدی ابوالفرج
 رونی بیت بحی نیست که موج سیمش کرد بر انکجنت * از قلعه رودابه و از لشکر چیمبال فی رود
 خانه فی سکون دال و فتح حا و نونله ارمق آقن بر که ترکیه آرق دیرلر عربیله خرق و چغتمایده اریخ
 دیرلر میرعلیشیر بیت اریغی ایچراوشاق تاشی اگر ایچوایرور * طایر و نونک او چون دانه
 و سوتابتی لقب فی روده فی واو معروف و فتح دال ایله بغرسق ویای کریشی و ساز کریشی که اندخی
 بغر سقن اولدوغی ایچوندر ابوالمعانی بیت حسود جاه و اقبالش همیشه میشود در ریخ *
 زرشکس پچوتابی روده را اندر شکم کیرد فی روزانه فی فتح زاء معجه و نونله وظیفه که کونک
 نفقه در فی روز دیده فی پیرو اختیار معناسنه معنای ترکیب کون کورمش یعنی روز کار کورمش
 میرنظمی بیت هر آنکس عمر صد ساله رسیده * شود چون روز دیده کار دیده فی روزانه فی
 سکون زاء معجه و فتح راء همله و نونله کویا و روستایی معناسنه فی روزگانه فی سکون زاء و فتح

ح

كاف فارسيله وظيفه يوميه معناسنه في روزه في سكون زاء معجه وفتح ميم واطهار هائيله
 تاريخ معناسينه كه سال مه دخی دیرل مسعود سعد سلمان بیت شدت فرامش آن روزه كه
 در غزنین * زجوب کرده ركاب و زلف کرده عنان في روزه في ايكي معنایه در اول اوروج كه
 عربيه صوم دیرل بیت روزه چون میداری ای شیرین پسر * كز دلوب بیم دهانت پرشكر *
 صومه روزه دیتلد وكي كوندزه اختصاصی اولدیغندن اوتیدر آخونده ها علامت اختصاصی در
 هاء هفته كبی كه اصلی هفت در ثانی كونك وظيفه معناسنه خواجه سلمان بیت كچه كوی
 تو كند كعبه همه عمره طواف * پیش روی تو برد قبله همه روزه نماز في روزیانه و روزینه في
 كلاها وظيفه معینه كه هر كون ویريله روزانه و روزگانه كبی ابوالمعالی بیت غم تازه رسد هر روز
 بر دل * غم و حسرت مر استر روزیانه * دپكوله بیت غم عشقت مشه روزینه ما * ز روز قسمت این
 بید روزی من في روزی ده في كسر دالله ده ایتم تا كند زویر بی معناسنه و روزی قسمت و نصیب در
 روزی رسان كبی مراد جناب حضرت رزاق عالم جل ذكره در حقیقتك جمع مخلوقه رزقی
 ویر بی سر تعالی بنانه في روزه انكرده في سكون سین و نون و و ا و فتح همزه و كفی فارسی و دالله
 عنب الثعلب كلی نسنه در زیر اروس دلکو معناسنه و انكرده دانه انكور در معنای ترکیب دلکو
 اوزومی اولور في روستا زاده في کوبلی اوغلی معنای ترکیب کویده طوغوش دیمك اولور اما طلق
 عوام اوغلی معناسنه ده کور کویده طوغوشون طاغله و بیانده طوغوشون خواجه حسین ثانی
 بیت نطق سخنان كه افصح عربیست * روستا زاده لسان منست في روسیاه في کنه کار
 و بد افعال معناسنه مولانا جامی بیت یاشقیع المذنبین بار کناه آورده ام * آستان حضرت
 راروسیا آ آورده ام * وسیاه زنگی په دخی درلر خواجه حسین ثانی در اسکندر نامه بیت
 باب از بشویند روی سیاه * سیه روی چون موی روید کیا * کاهی یالکز سیاهه ده درلر وله
 بیت سیاهان همچون شب ماتی * ز دل دور همچون غم خرمی * ویر کسنه دن متالم اولدقه
 نفرین و دشنام معناسنه رویش سیاهه درلر تکم طالب آملی بیت جبین بخت مرا خا کروب
 هر درگاه * زمانه ساخت کد روی زمانه بادسیاه في روعن ویره في زاء فارسيله ساده یاغ
 معناسنه در في روعینه في کسرغین و سكون یای تختانی و فتح نوله یاغده بشمس خمیر کدروغنی
 درلر بر نوع یاغله یوغریش خمیر دراتك ایدرلر کذا فی المجمع في روقه في واو معروف و فتح فایله
 ایت کسری معناسنه کذا فی الخلیمی في روله في واو مجهول و فتح لامه کار کبی بر جان در اما اندن
 كوچك اولور عربیه و دل درلر بعض نسخه ده قلیچ پلانه ده منقولدر بومعنایه میرنظمی بیت
 چو کشته مقابل نکرده دریغ * بسمر راست کردست روله بنیغ في رومه في واو مجهول و فتح
 میله معنی موی اندام کذا فی المویده اما آخر فرهنگ کرده موی زهار یعنی قاسق قیلی در حکیم سوزنی
 بیت شد جای جای ریخته از نك روی او * زیشی که نك دارد از رومه زهار في رومیه في بر شهر
 اسمیدر مرویدر که نوش روان ساحل دریاده انطاکیه شهرینه مشابه بنا ایش جمع الفرسته
 استانبوله راه پکساله ده واقع در دیویازمش اما اولقدر مسافه دکدر حکیم اسدی بیت
 بروم اندرون بد شهی ناجوی * که در رومیه بود آوام اوی في رونه في سكون واو و نوله ترکیده
 صویق عربیه مایع دیدکاری معنایه در في روینه و روپینه في كلاها و اوالمعروف و کسر الیاء

الیاء التختانی وفتح النون هر نه که توجدن و باقردن دوزاش اوله که زیر اروی توجدر و آخرند کی ها
 علامت اسم درود خی قلابی و قلاباتش نسنه یه درلر رویه فی او معروف و فتح یای تحتانیله
 توجدر ر مع الیاء * رخامی فی اوج معنایه در اول بیاض مر مردن یا پاش نسنه ثانی
 بر میوه اغاجی ثالث صرمه و حریر ایله استامش بزه دیر لر غایت لطیف اولور اکثر پرده ایدر لر
 میرنظمی در تعریف جمله کاه بیت کشیده پرده از رنگین رخامی * غلامان بود چون حوری
 خرامی ر رستای فی سکون سین و فتح تاء مثناة ایله اول کویه درلر که خانه لری بری بری یاننده
 واقع اولوب صوقاقلری اوله کانه بعض کویک خانه لری متفرق اولور مش ر رستنی فی سکون
 سین و فتح تا و کسر نونله آخر نه کی یایای مصدر یه در تمک و ته جک معناسنه ده اولور واسم زمان
 واسم مکان و منبسط فعل معنایین دخی افاده ایدر اوت ته جک وقت و اوت بتنی پروبتنی اوت
 معنایینه اولور محله کون استعمال اولنور ر سکون سین و کسر تاء مثناة ایله بش
 معنایه کاور اول نعمت و روزی بعض فرهنگده تمک معناسنه حکیم خاقانی
 بیت شوخوا نجه کن از بهر دلان پیش که کیتی * رستی خورد از خوا ر رزین ر * ثانی
 فرهنگ جهانگیریه طعام حاضر معناسنه در شیخ نظامی * مثنوی * چون ر تماشاکند
رستی تنهانه بنه کنند * از پس آن خون که رطب خورده * از پی ماذله جه آورده *
 حکیم خاقانی بیت رستی خورم زکاسه زرین آسمان * واوازه صلابه مسیحا در آورم * ثالث
 معنی دلیلی و چیره کی که دلیره چیره دست اولانه رست درلر کمال اسمعیل * قطعه * کردون که
 دائم آرد هر سخنی برویم * آورد از طرفها در کار بنده سستی * از روی لاف کفتم آرم بخاک
 پشش * هر چند این حکایت خود بود محض رستی * رابع معنی محکمی شیخ عطار بیت
 مشک را از یاد رستی میدهی * خیر را تعالیم کشتی میدهی * خامس معنی راحت و فراغت
 ذراتشت بهرام بیت ابی رحمت نیایی تندرستی * ابی محنت نیایی هیچ رستی ر رسوای فی
 معنی رسوا که ذکر مرور ایادی ر رستی فی سکون شین معجه و کسر تاء مثناة ایله راء
 مفتوحه و مکسورده ذکر اولند و غی معنایه در بولغنی اصحاب فرهنگ حرکات ثلاثه نقل
 ایشلردر ر رکتی فی سکون کاف و کسر نونله زر خالص العیار که کیمیا کر صنعتی ایله عمله کاش اوله
 کدافی المجمع ر رکوی فی ضم کاف و او معروف و اطهار ایله یامه که جامه لره دیکر لر ابوالمعانی
 در حق خسیسی بیت اگر کرباس استنجایابد * کند در جیب پیراهن رکوی ر روباه ترکی فی
 معنی رپکاشه مرقوم که کربی دیدکاری جانورد در کدافی المجمع ر رودکاتی فی روده مرقوم
 معناسنه شیخ سعدی بیت شکم دامن اندر کشیدش ز شاخ * بود تنگدل رودکاتی فراخ
ر روزی افزای فی سال ملکی ر یزدجردک در دخی آبی اسمیدر ر روزی فی رزق معناسنه در
 و کاف توسیع ایدوب مقدر اولق معناسنه ده روزی لفظ استعمال ایدر لر آخر نه کی یایای نسبت
 اولور شهری کی شیخ نظامی بیت بروزی توان باده زین طاس خورد * که اسکندرش
 جنس والیاس خورد * کاه اولور که معنای تقدیریده اسقاط ایدوب مطلقا رزقه روزی درلر
 شیخ سعدی بیت مرغک از بیضه برون آید و روزی طلبد * آدمی زاده ندارد خبر از عقل
 و نیز * کاهی نصیب معناسنه استعمال اولنور وله بیت اگر روزی باستعد بودی *

ز نادان تنگ روزی تر نبودی * گامی یای وحدتله بر کونلك و بر کون معناسنه استعمال ایدرلوا
 وله بیت کلی خوشبوی در جام روزی * رسید از دست محبوبی بدستم و روسی بی زن
 فاحشه معناسنه حکیم انوری بیت یابکش این کافرزن روسی را آشکار * پادشاهان از برای
 مصاحت صد خون کنند * و حضرت مولانا فرماید بیت عالم دون روسیست چیست
 نشان آن آن * آنکه حریفش پیش و آن دکرش در قفاست * طیان ژاژخای * قطعه *
 آدمی پیل و شیر را در بند * میتواند نگاه آسان داشت * لیک مرکز به بند و حیل * روسی
 وانکا، نتوان داشت و روستایی بی مزارعه اندسابری اعتباریله اهل قرایه دیرلر شیخ سعدی
 بیت زان نمود ار عدل درهمه چیز * شهری آسوده روستایی نیز و روسی بی واومعروف
 و کسر سین ایله اوج معنایه در اول روس و لا ینته منسوب اولنلر دیرلر ثانی بی بر پهلوان تورانی
 دیرلر ثالث فرهنگ جهان کبیده بیاله ~~است~~ اما شرفنامه ده شیر جام معناسنه مرویدر
 روسی بی شین معنی ایله ضیاء معناسنه یعنی آیدنلق ویریچی و کوزه جلا ویرد بکچون
 توتیایه دیرلر ~~دندنی~~ که سر ~~یه~~ کل روستایی دیرلر کمال بخندی بیت دارم اندک روستایی
 در بصر * در حال ~~ای~~ فیه نظر و روستی بی آیدین ضیاء معناسنه خواجه حسین ثنائی
 بیت ای ز رویت گرمی بازار شبهاروستی * روز بازار رخت افکنده دریا روستی *
 و روغتی بی بز نوع نازک حلوا در ساده یا غله ایدرلر و دخی یا غله پشش هر نه اولور سه و یا غلو
 اتمک و اعجامه مخموض کتاب جلدی ودوات واکر قاشقینه ایتدکاری نقش که او ز رینه
 سند روس سورر لر اکا رنگ روغتی ده دیرلر و رومی خوی بی اول آدمه دیرلر که بر مخصوص
 خوبه اولیوب کاه نیمکخوی و کاه بد خوی اوله کدافی شرفنامه و روغتی بی واومعروف و فتح ها
 و کسرنوله جوهر دار تیموردن دوزبلان قاچ و غیره حکیم اسدی بیت سه مغفر بزر چون
 مه از روستی * بز صدف پند آهن روهنی و روی بی انی معنایه کاور اول اشباع و او ایله وجه
 معناسنه که معروف در یوزده لکه و نشان چدری و دمل اولیوب مصفا اوله اکا پاکیزه روی
 دیرلر ~~نتکم~~ شاعر دیمشدر بیت محبوب خوب صورت و پاکیزه روی را * نقش و نکار و خاتم
 فیروزه کومباش * و بعضی ترا کیمبه صفت ایله خوب روی دیرلر بیت انکشت خوروی و بنا کوش
 دلفریب * بی کوشوار و خاتم پیروزه شاهدت * ثانی فرهنگ جهان کبیده ریا معناسنه
 حکیم سنایی بیت تابدانی باستی نه بروی * که دل از چشم من ببند دروی * ثالث یعنی امید
 شیخ عطار بیت چون وصال هیچ کس زاروی نیست * روی درد یوار و هجرت خوشتر است
 رابع بیداد کردن و تفحص نمودن معناسنه حکیم سوزنی بیت ای کمال النسب از مهر
 خداوند بکوی * کین ندیمان کزیده ز کجا کردی روی * خامس یعنی سبب از چه روی دیرلر
 نه سببیدن دیک ولوز به تعبیر ترکیه نه یوزدن دیدکاری معنایه در شاعر دیمشدر بیت
 چون دیوانه باشد از همه روی * زد یوانه بتز پیر جوان خوی * بوینتک مضمونده عربده
 بر مشهور بیت وارد بیت شیخان عجیبان همارد منج * شیخ یتصبی موضعی بانشخ *
 سادس واومجهول ایله توج معناسنه در که توجدن اولان نسنه لره زوپین وزوپینه دیرلر مذکور
 بش معنایه راقم الحروف کزینی جامع واقع اولمشدر بیت روی دارم که مراروی ره در روزی یار

یار * روی کردن بکنند روی ند ام ز چه روی و زوینه نای و بوری و کره نای معناسنه در مولانا
 هاتقی در تیمور نامه بیت به پشت نکاور بر آورد پای * بر آورد آواز و زوینه نای و باب الرء
 المعجزة المفتوحة مع الالف * زانما و زان ایله مادن مرکب در نون ساکنه ایله اندن بزه دیمک
 معناسنه اولور زانما چیزی نمیرسد دیر لاندن بزه نسنه ایرشیزدیمک اولور نون مکسون
 ایله مایه مضاف اولدقده بزم ایچون معناسنه اولور میرنظمی بیت نباشد زانما نیکواز
 آنسو * اگر کویتد بد خواهان مهر و زور سا و زرا ایله سادن مرکب لفظ در ایکی معنایه در
 اول آلتون حل ایده جک ظرف مخصوص که ایچنده ورق زر حل اولتور ثانی اشنامشی
 آلتون یعنی برایش دوزلماش و دخی سکه اورلماش آلتون معناسنه در میرنظمی بیت
 تشد آن طفل نوس فتنه آرا * هنوز آن سیمتن بوده است زرسا و زرکیا و سکون راه
 مهمله و کسر کاف فارسیله بر او تدهنه ستانده چوق اولور و ولایت روم دخی اولور کیچه التون
 کبی ایشیلر قیون و سایر حیوانات یسه دیشلری التون کبی کورینور و زروسا و بمعنی
 زر آسایعی بر نسنه بی التونه تشبیه اینسه لر زروسا درلر التون کبی دیمک اولور میرنظمی بیت
 زتاب کیسوی آن شوح و رعنا * بحسرت شد تن زارم زروسا و رفونیا و ضم واه معروف و کسر
 نونله بر آغاج اسمیدر کذا فی المجمع و زندا استا و زندبستا و زندوستا و کلم بسکون التون
 بمعنی زند که مجوس کتابی اسمیدر کند و زعم فاسد لر نجه صحف ابراهیم علیه السلام تفسیری اوله
 حکیم خاقانی بیت مرأمت چو خور شیدست شاهنشاه زنداستا * که چرخش زیر
 رانست و سر عیسیست برانش * حکیم فردوسی بیت بزند وستا اندر وزیر دهشت * که
 بنشست و بنود نرم و درشت * که فرمان یزدان و پند پیر * نه شاید که بچی ازین هر دو
 سر و زهریا و سکون ها و فتح باء موحد ایله هلاهل که برتوع زهر قاتلدر و زهرکیا و
 کسر کاف فارسیله کیما اولدر آغواونی دیمک اولور بر اچدر پیراخی و چچیکی آجیدر قنی حیوان
 بیسه فی الحال هلاک اولور حکیم سوزنی بیت جان افی زده رانسخه تریاق دهد * نطق جان
 پر ورتور ورق زهرکیا و زهما و سکون ها و فتح میله عاشق معناسنه میرنظمی بیت
 همی کردد بماش ماه خورشید * شاه زهماش و بر افلاک کردید و مع الباء * زاب و
 چشمه و صیرندی که بعض یلردن چقار زهاب لفظندن اختصار اولمشیر ابوالعانی بیت
 زحسرت جان و دل بی تاب کشته * که اسک چشم کریان زاب کشته و زاکاب و کاف
 فارسیله مرکب که عربینه خبر و ممداد دخی در لفظ مرکب زاک ایله آبدن زکاب دخی در لهرامی
 بیت جز نطخ و ثیره ندیدم در آن زمین * حقا که هیچ باز ندانستم از زکاب و زب و ایکی
 معنایه در اول راست و درست معناسنه حضرت مولانا قدس سره الاعلی بیت چشم
 کردان سوی راست و سوی چپ * زانکه بنود بخت نامه راست و زب * ثانی آسان
 و رابکان معناسنه در و زراب و فتح باء موحد و سکون رایلله صویک اوزرنده و کنارنده
 اولان یشل نسنه که ترکیه یوضون در لر زیره آب معناسنه و زراب و سکون راه مهمله
 ایله ایکی معنایه در اول بغدادنوا حیسنندن بظانغ آدیدر ثانی باده زرد رنگ یعنی صاری
 شرابدن کنایه در ابوالعانی بیت ساقی بده آن زر آب خوشبو * در بزم چمن بود لب جو

في زراست في سكون راوسين مهملتين ايله نام بسر طوس بن نو در زدر که ريو نام په لوانك
 همشيره من جمله ازدواجه کتور مشیدی في زرد آب في سكون را ودالله اول صاری
 صودر که وجود آدمه و حیوانه ظهور ایدر عربیه صدید درلر فتح صاد ايله في زرده چوب في
 بر صاری کوکدر بعض ایشیه استه عمال اول نور زرده چاو و زرچوبه و زرده چوبه دخی درلر
 في زركاب في سكون را ايله بمعنی زاکاب مرقوم في زکاب في زاکاب مرقوم دن مخفدر
 مرکب معناسنه شمس فخری بیت حیات در طلمات انیز مان محقق شد * که نوک خامه
 او جان همیدهد بزکاب في زرکوب في التون ورق دو کیچی معناسنه کوب اسم فاعل اولور
 حضرت مولانا قدس سره الاعلانک خلفا سندن ومصاحب وهمنشینی شیخ صلاح الدین
 حضرت لری زرکوب لقبیله ملقبدر في زهاب في فتح ها ايله صیزندی یعنی صون طرفندن
 و چشمه دن صیزوب چقمغه درلر خواجه سلمان بیت تقطه حالت سواد عین خورشید
 آینه * آتش لعنت زهاب چشمه رضوان شد * چشمه لردن و کنار حوضدن چخره یان
 صویبه ده درلر تراوش معناسنه امامی هروی بیت منبع خونابه کردد در بدخشان کان لعن
 معدن آتش شود در چشمه حیوان زهاب * بعض فرهنگرده بیکاردر بیکارده دخی صیزندی
 اولور خواجهوی کرمانی بیت مصر حکمت را بیاض اوسواد * نیل فطرت را سواد اوزهاب *
 في زهاب في سكون هایلله ابکی معنایه در اول بر قوش آدیدر که ترکیده سحر قوشی دیرلر اکثر
 وقت سحرده زیاده فریاد ایدر ابوالعانی بیت دعای دولت و جاهت بخواند * سحر که بر نهال
 سر و زهاب * ثانی اول صویبه دیرلر که بعض سبز هوات و فواکهی آجیلغی کتیک ایچون آنده
 اصلدرلر کدافی المجمع و کسر را ايله صوا و زرنده اولان یوصون معناسنه در في مع التاء *
 في زادخوست في سكون دال و فتح حا و او معدوله ايله خوست بوزن دست و مست پیر
 ساخوردده معناسنه در کدافی المجمع و بعض فرهنگرده قصیر القامه معناسنه مرویدر
 و کتاب السامی فی الاسامی ده اول آدمه دیرلر که قلیل الاکل اوله و آزی بکدن ضعیف و نحیف اوله
 شاعر دیمشدر بیت بن طاقت ندارم تاب در دست * که کشتم کر غم عشقت چو زادخوست *
 في زراشتت وزرادشتت وزارتهشتت وزاردهشتت في بودرن لغت زردشتت نام بر آدم
 آدیدر که دین مغانی اول وضع و ایجاد ایشدر و اول دین باطله بر کتاب تصنیف ایدوب آدینی
 زند قودی بو کتاب بکا طرف حقمن کلدی دیونچه کند و کبی بی دین کافر لری تیه ضلالتنه
 دوشدر مشدر مزبور کتاب بعض حکایات و کنایات و تمثیلاتی مشتملدر و طائفه مغ اکا بروت کلدی
 اعتقادنده اولمشدر ایدی مرقوم کافر کشتاسب شاه زمانه وقوع بولمشدر في زاست في
 سكون سین مهمله و تاء موقوفه ايله بر ولايت اسمیدر في زبردست في فتح باء موحد و داله
 و سكون راوسین ايله ابکی معنایه در اول کوچلو و قوتلو و بهادر معناسنه شیخ سعدی بیت
 ای زبردست زبردست آزار * کرم تاکی بماند این بازار * ثانی اوست طرف معناسنه مثلاً
 اوست یاننه او توردی دیمکه زبردست نشست دیرلر مولانا هاتنی بیت جواز چهره اش کرد
 بخت فشاند * زبردست شهر زاد کاش نشاند في زت في بمعنی رهنه عربینه عربیان دید کلریدر
 في زراشتت وزرادشتت وزاردهشتت وزرتشتت وزردشتت وزردشتت وزرهشتت

وزره تشت وزره دست بی بوجه مشهور زرد هشت دیدگری آدمک اسمیدر که مقام ذکر مرورد
ایلدی و دیر که حضرت ابراهیم علی نبینا و علیه السلام ملتندن بر عام کسنه اسمیدر استاد
لطیفی بیت بهل آیین برزین وزر دست * بشرع احمد مختارده پشت * مذکور اسمیله جمله
تاتک و دالک ضمه سیله در و اندن صکره بعض کسنه له اسم اولمشدر نته کم بهرام زره تشت دیر لر
و شاعر دیمشدر بیت یکی تازه کن قصه زره تشت * بنظم دری و بخط درشت بی زربفت بی
شکون را و فا و فتح باء موحد ایله زرزو سیله طوقش حیرت قاش زربافته وزرباف دخی دیر لر شمس
فخری بیت خروس وار سحر که دعای خسرو و کوش * که تاج لعل بری و قباچه زربفت *
گاهی ضرورت شعر ایچون راهمشده ایلده ده استعمال ایدر لر حکیم اسدی بیت بهر کاخ اندر
هوا باد تفت * شترای زدا زدیبه زربفت * آتش شعله دار و صفندی در بی زرادشت
وزر دست وزر دست بی کلیم بضم الدال فرهنگ حسین وفای ده مسطور در که زبان سریانیه
حضرت ابراهیم علیه السلام اسم شریفیدر و معیار جمالیه شمس فخری ذکر مرور ایدن
برزین ایله بولغتلر ایکی آدمک اسمیدر که علمای ملت ابراهیمه دندر و بو بیٹی نظم ایش بیت
چگونه میتوان در ملک کردن * حدیث مذهب زردشت و برزین * اما ذکر مرور ایدن
مذهب می احداث ایدن کسنه نک آدی اولدی بی مشهور در کمال اسمعیل بیت اگر نیودی
شمشیرا و که کردی فرق * میان زندر زادشت و معجز فرقان * و مولانا محمد کشمیری تالیفنده ذکر
ایدر که زردشت وزر دست بر شخصندن عبارتدر منو جهر نسلندن پیغمبر لک دعوا سن
ایلدی ابتدا سنه اقلادوس حکیمک شاکردی ایدی و اقلادوس فیثاغورس حکیمک
شاکردی ایدی چونکه علم حکمی تمام تحصیل ایلدی سیلان حد و دنده بر معظم طاغده منزوی
اولوب ریاضته مشغول اولدی بر کتاب تالیف ایدوب زند تسمیه ایلدی اول وقت کشتاسب
شاهک سلطنتندن اوتوز سنه مرور ایتمشیدی طاغدن اینوب بیاض جامه لر له و آتش
پرستان رداسیله کشتاسبه واروب ادعای نبوت ایلدی کشتاسب علماسنی احضار و آنکه
مناقشه یه امر ایلدی انلردخی معجزه طلب ایلدیلر زردشت اشارت ایلدی بر مقدار باقری
آتش ایدوب باشنه دو کدیلر اصلا برینه ضرر ایشیدی زیرا حکمتله کندویه علاج
ایتمشید بیکه آتش ضررین دفع ایدردی کشتاسبه اعتماد حاصل اولوب پیشوای دین مغان
اولدی و مذهب کبرآندن ظهور ایتدی فاعل خیر یزدان و فاعل شر اهرمن دردیمک ابتدا اندن
صدور ایلدی و تبعی آله اپکیدر بری نور و بری ظلمتدر دیدیلر خذلوم الله تعالی و میرزا ابراهیم
فرهنگنده نقل ایدر که زردشت بر کسنه ایدی ولایت آذربایجانده حاصل اولمش ایدی نامی
ابراهیم راندن بلخ شهرینه واروب نبوت دعوا ایدوب کشتاسبی دیننه دعوت ایلدی بعض ساخته
عمال ایله نسنه لر پیدا ایلدی آتش النملط و توب اوینا ددی بر روایت دخی زردشت اول عصر
پیغمبر لرندن برینک شاکردیدر کشتاسبه و بر دیکی کتابی فرس لغتی اوزن ایتمشیدی
جاماسب حکیم که کبار حکماء فرسندن ایدی اول کتاب لغتنگ اکثرین فهم ایلزدی نوش الروان
زمانه اول کتاب حکمی منسوخ اولدی و خلقی اول دیندن منع ایلدیلر اگرچه رفع اولدی اما
جامیچانندن بقیه بولنوردی کدانی مجمع الفرس استاد دقیقیتی بیت تاویل کرده و بد از مذهب

ذغوشا * کر زرد هشت کف دست استاد پیش دانا زشت فی سکون سین معجه ایله بمعنی
دین کور مک معناسنه کذا فی التحفه زفت فی سکون فایله زیاده ایری ویوغون و تاصلق
و بد اندام شمس فخری بیت بر وزیر کابش چو اسب تازی جست * مباح در ره حکمش
چو کواکهل وزفت * کتاب السامی فی الاسامی ده بمعنی سفت و هنکفت مسطور در سفت فتح
سین ایله محکم و صیق و هنکفت فتح هایله یوغون و قالین معناسنه در بومعنائی مؤید شیخ سعدی
بیت که پیکان او در سپرهای زفت * چنان خار در کل ندیدم که زفت * فرهنگ میرزا ابراهیم
معنی اول و بمعنی مرثه واقع در زندوست فی ایکی معنایه در اول کتاب زندا و قوی که زند
خوان و زندستان دخی دیرلر ثانی عوراته میل و محبتی اولانه دیرلر فی مع الجیم * زاج فی ایکی
معنایه در اول هنوز ولد کنورمش عورت که قرق کونه دک اوخوسه دیرلر عربیه نفاس
دید کبری کتاب السامی فی الاسامی ده * وهی المرأة التي وضعت جهلها و بسمی الی ان تطهر * واقع در
بومعنایه ابوالمؤید بیت دلیری که ترسد ز بیکار شیر * زن زاج خوانش نه مرد دلیر * ثانی قره
بویه در که زاک دخی دیرلر فی زارج فی کسر راء مهمله ایله امیر بارس در که رز شک دخی دیرلر
فی زاج فی کسر غین معجه ایله بمعنی زاج که قره قرغه در شاعر * قطعه * بسان این دل
سر کشته دمیدم دولا ب * زدست چرخ جفا جوی میزند غج غج * دلابال که رفتند بابلان
چن * وطن گرفته بکزار عکه و زاج فی زایج فی کسرون و سکون یای تحتانیله وطن
معناسنه در بیت بدر عشق تو ای شاه خوبان * که دور افتاده از زایج نالان فی زج فی
برقوشدر که ترکیب صاری آسمه دیرلر فی زدج فی فتح دال و سکون نونله ایج یاغی که پیه دخی
دیرلر ابوالعانی بیت مهر نبود اندرین بزم جهانرا که فک * از ردنج درد مندان کرد شمع
و می فروخت فی زراج فی فتح راء مهمله ایله بمعنی رز شک کذا فی فرهنگ جهانگیری فی زرج فی
کسر راء ایله بمعنی کبک یعنی ککک عربی بجل دیرلر فتح حوا جیمه ابوالعانی بیت قم قمه میزند
زرج که مکام * میشود باعث گرفتن دام فی زرغ فی سکون را ونون و ضم غین ایله غایت بدبوی
بر او تدرو لابت چیدن کتورر لر جلبله چینی ده دیرلر سد اب پیرا غنه بکتر طبیعتی بارد و رطبتدر
طاعتی بوی مشکدن عارض اولان بیوسنی دفع آیدر بومعنایه حکیم سوزنی * رباعیه * ای بوی تو
مشک و حسودت زرغنج * با پور تورخس و پوردستان خرمنج * با دارخ حسودت ترنجیه
وزرد * سر بر طبعی نهاده پیشت چو ترنج فی زرکج فی سکون را ونون و ضم کاف فارسیله ایکی
معنایه در اول بمعنی زرغنج مرقوم ثانی بیوکط پراق چناق معناسنه در فی زولج فی سکون فا
و فتح لامله ابتدای کار معناسنه در شاعر بیت خواجه کرد عمارت عالی * ز فلج عمر خود همی
پنداشت فی زلج فی فتح لامله یاوه دیدن کبری قوشدر استاد لطیفی بیت خصم بد خواه توبه
پیش ترا * پیش شاهین همیشه چو زلج فی زج فی سکون میله ایکی معنایه در اول
خراسان ملکتنده بر موضع اسمیدر ثانی زاج معناسنه در اما صیدنه ابی رحمانه بر ضمغدر که
اکا کوچ دخی دیرلر فی زوج کسر واو و سکون نونله مومبار که قیمة ات و پرنج ایله طولد یروب
بشور لر شمس فخری بیت محالیست خصمش که نزدیک او * چو لحم طیور مست اکنون
زوج * فرهنگ جهانگیری یانکر قیمة ایله طولش قیون بغرسنی که قوریدوب قاق آیدر لر

اپد لر طیان ز از خای بیت ترخینه رویش سنان ترنج * درازست و باریک قد چون زوج *
 و زوجی کسر و او سکون یای تحتانیله قیمة ات معناسنه در تحفه الاحیاده قیمة طولش
 مونبار معناسنه در که شمس فخری نونله زوج نقل اباشدر * مع الخاء * زخ فی بش معنایه
 استعمال اول نور اول آواز ترم وناله حزین حضرت مولانا بیت جانب نبریز روم از جهت
 شمس دین * چند درین نیره کی همچو حنان میزخی * نومعنایه منجیک بیت بوی برامخت
 کل عنبر اشهب * بانک برامخت مرغ بازخ طنبوو * ثانی مؤید الفضلاده معنی جرس
 منقولدر اما آواز جرس اولسه معنای اوله مطابق اولوردی ثالث میخ وقازق و سائر
 امثالی نسنه لری قاقوب ضو قغه دیرلر رابع برعلتدر آدمه و حیوانده ظاهر اولور ترکیده
 سکل دیرلر عربیه تولول دیرلر خامس فرهنگ جهانگیریه مخفف زخم مسطوردر * زخ فی
 فتح نونله ایکی معنایه در اول اکله که عربیه ذقن و حنک دخی دیرلر خواجه سلمان بیت
 محسن غبغبش افکنده کوی در میدان * فتاده کوی دل اندر چه زخمه اش * ثانی عوما
 سوزه دیرلر حکایه و امثالی نسنه لره سویلنور کمال اسمعیل بیت فلك برابری همت تو
 اندیشید * بو خرد زخ نغردلستان آورد * کمال چندی بیت کوی چه ماند بزخندان یار *
 این زخ مردم بیهوده کوست * و معنادن خالی و مالدن عازی اولان سوزه دده دیرلر خصوصاً امیر
 خسرو در نکوهش مغلان بیت از رخشان کرده محاسن کنار * اهل زخ را بمحاسن چه کار *
 و زخ زدن فی سوز سوپلک دن کنایه در عربیه دق الحنک دید کاریدر حکیم سنایی بیت
 این ایله آنکه بی سینی دشمن منند * بس بوالفضول یا و در اوز زخ زبند * مع الدال فی
 و زاد فی بش معنایه کلور اول یاش معناسنه که عربیه سن دیرلر کسر سین ایله مثلاً یاشلو
 اولانه زاد و برآمد دیرلر ثانی نسب و حسب معناسنه که مردم زاد و بد زاد کی ثالث زادن
 لفظندن ضیغه ماخی اولور میتوان زاد و توان زاد کی رابع آزاد و آزاده معناسنه استاد
 عنصری بیت کفتم که ساعتی بیرمن فرو نشین * کفتا چو زاد سر و زمانی فرو نشان * خامس
 یعنی توشه و خوردنی کمال بخندی بیت سالک بی درد دراز قطع منازل * ترک سفریه چو زاد
 راندارد * زاد بود فی زاد بوم دخی دیرلر اصل وطن عربیه مسقط رأس معناسنه میر
 نظمی بیت دست غم عشاق را منزل بود * شهر محنت زاد بود دل بود * زاد مرد فی سکون
 دال ایله معنی آزاد مرد و جوانمرد حضرت مولانا بیت زاد مردی چاشتگاهی در رسید * در سرا
 عدل سلیمان در دوید * زامیناد و زامیاد فی کسر می و سکون یاء تحتانی ایله ایکی معنایه در
 اول بر فرشته اسمیدر که روز زامینادک تدبیر امور و مصالحی حفظنه متعلق اولان احواله
 مأمورد در ثانی شهور فارسیه نک بکرمی سکونجی کونی آدیدر مسعود سعد سلمان بیت
 چون روز زامیاد نیاری زمی تو یاد * زیرا که خوشتر آید می روز زامیاد * زیاد فی فتح باء موحد ایله
 و خوشبویا غدر جمله طمییا تند دیرلر که بر مخصوص کیدی در قفسه بس لر آتی حرکت
 ایتد بر لر دزی زتاد در اوز زدن صیروب بر طرف ایچنه حفظ ایدرلر شاعر بیت زیاد و غالیه
 و غازه بر زنان شاید * شود بمردها در سلاح پیرایه * ز برجد فی فتح با و حمله معدنی ریشل
 طاعتد ر جواهر نوعنن زمان سابقه اعتباری و ارایی * زبند فی فتح باء موحد و سکون نونله

د کرن معناسنه ۱۱ زړاندود ۱۱ اندودن لفظندن مشتق در صوا معناسنه معنای ترکیب
 آلتون صوالی مراد یال د زدر کش اوزرینه و باقراوزرینه اولسون و سائر جامه ده و امثالی
 نسنه لده اولسون مولاناها تخی بیت زره کش قبای زړاندود بود * ز صنعتکریم های داود
 بود * و تحت اوزرینه و دیوارده اولسون میرنظمی در تعریف خانه بیت چو دیوار و سقفس
 زړاندود بود * دل ناظران نقشه هایش بود ۱۱ زرد ۱۱ نوع الواندن صاری زنگه دیر لر عریسه
 صغرا معناسنه شاعرک بری دیمشدر بیت روی زرد و چاهیه زرد ویش زرد * قلمبان در
 زعفران غلطیده * چغتایده ساریغ دیر لر بویتده ماضیسی ذکر اولمش میرعلیشیر بیت
 دایم سار غار نوای نینک یه زی کیم عشق ادا * بیلا آلتوننی قیلورغه پایمالینک قازغانور *
 ۱۱ زرد ۱۱ فتح راوسکون نونله کوهی براغاجدر میوه سی اولمز اوذون اولقندن غیر تفعی
 یوقدر غایت یک اولم یغندن آتشی سوینمز چوق قالور ۱۱ زریوند ۱۱ شرفنامه ده مازندان
 پهلوانلندن بر مبارز آیدر بو قولی مؤید شیخ نظامی بیت زریوند مازندانی منم * کدبازی بود
 جنک اهریمنم * امامیر خسرو بیت سوی مینه در صف رومیان * زریوند کیلی کمر بر میان *
 ۱۱ زرد ۱۱ خم راء مهمله و او معر و فله بیابان معناسنه شیخ سعدی بیت عرب را که در
 دجله باشد قعود * چه غم دارد از تشنگان زرد ۱۱ زغند ۱۱ فتح غین و سکون نونله هر سباع
 جانور آوازی عموما و پارس اوازینه دیر لر خصوصاً شمس فخری بیت چه کند بامهابت تو
 حسود * چه زند شیربانک شیر زغند * بولغت راء مهمله و زاء فارسیله ده روایت اولمشدر
 ۱۱ زکند ۱۱ کسر کاف و سکون یای تحتانیله ملال و ملول معناسنه ده اولو در میرنظمی بیت
 خاطر دوستان سرور خرید * دل اعتنا شو همیشه زکند ۱۱ زمیناد ۱۱ کسر میم و سکون
 یای تحتانی و فتح نونله ایکی معنایه در اول بر فرشته اسمیدر که تدبیر امور و مصالح که روز زمیناده
 واقع اولور اکامتعلقدر و ثانی هر ماه شمسیه نک بکرمی حکمرخی کوفی اسمیدر بو کونده زراعت
 و غرس و تخم و شروع عمارت ابنیه غایت مناسبدر حکیم فردوسی بیت برو زمیناد مهر
 اسفند * نه بیفتد ستم خلق دشمن بیند ۱۱ زنب ۱۱ سکون نون و فتح باء و حده ایله زنبور
 معناسنه در که عن قریب ذکر اولنور انشاالله تعالی ۱۱ زند ۱۱ بوژن چند بش معنایه در اول
 محوس کتابی آیدر حکیم خاقانی بیت آتش زمن بهفت دم کرزند خوانم دیدم * مصحف
 زمن بکریخت هم کز اهل ایمان نیستم * ثانی بعض فرهنگ کرده صحف حضرت ابراهیم علیه السلام
 اسمی روایت اولمش شاعر بیت چوقواع زبوری بفصاحت اندر آرم * بهرم زبان هندی
 ز نشید زند خانی * بعض فرهنگ کرده صحف ابراهیم علیه السلام تفسیر یزد دیمشدر که زردشت
 تفسیر ایش در استاد دقیق بیت یکی زردشت و آرم آرزویست * کدیشش زند را بر خوانم
 ازو * زردشت نام کسنه نک تصنیفی اولان کتاب اسمی اولدوغی جمله دن اقریدر ثالث
 حقیق که دموردن ایدر لر بومعنی عربیله مشترکدر حکیم سنو زنی بیت چون خاطر من مدح
 تو زاید چون زند * اشکسته بود زند و فرزند شکسته * خواجه حافظ بیت دگر همچو زند آتشی
 میرند * نند انم چراغی که بر می کنند * رابع معنی بزرگ که زند رزم دیر لر حکیم فردوسی بیت
 خروشان پرازد و باز آمدند * شکفتی فر و ماند از کار زند حکیم اسدی بیت دوبازو بزنجیرها

بزنجیرها کرده شد * بهم بسته بر یال پیلان زند * خامش مورد آغا چنه ده زند دیرلر که عربی
 آکا آس و یونان لسانند قنطس دیرلر و فرس قدیمه جان معناسنه در که حالا ذی روح اولانه
 زند دید کبری بومعنا په در عربی اپکی معنایه در بری ساعد طرفنده اولان ال کوکی که رسع دخی
 دیرلر و بری دخی چقمق در کی زنده رود فی ضمیرا ایله رود ایرمقدر و زند بزرک معناسنه
 بیوک ایرمق دیمک اولور نهر عظیم معناسنه مولانا هاتنی بیت سیه از سپاهان بر آورد دود *
 دران زند نکند است چیز زنده رود * میرنظمی بیت چنان از دیده رفته اشک پر خون *
 که زند رود شد چون نهر چون کی زندگانه رود فی بر سازدر زندکیلر چلارلر انلره مخصوصدر
 جنک و محاربه مجملند چالمق عادئیریدر شیخ نظامی بیت چو زندکی در آمد زندگانه رود *
 ز شهر و درومی بر آید سرود کی زند فی فتح نون اول و سکون ثانیله یعنی آراسته یعنی بنامش
 حضرت مولانا بیت آنکس که زند شد بعمار * میگردد کاره اش معمور کی زهر خند فی
 اول خنده در که محل اعراضه صادر اولور مولانا هاتنی بیت فلک کریه میگردان زهر خند *
 که پر زهر میدید جلاب قند کی مع الراء المهمله * زانغر و زانکر فی کلاهما بسکون الباء الموحدة
 اول بفتح غین ثانی بکاف فارسی اول نسنه در که بر آدم آوردینی هوا ایله دولدر و ب اپکی
 پرمایله اوروب از کیه صفا ظاهر ایدر از بغر و زبگردنخی دیرلر استاد رودکی بیت من دهان
 پینش توکم پرباد * تازنی پرکیم توز ابکرا کی زاجسور فی لفظ مرکبدر زاج ایله سوردن اول
 نسنه در که بر عورت وضع حمل ایتد که عورات جمعیت ایدرلر زاج نفاس و سوز دوکن
 معناسنه در جمعیت نفاس دیمک اولور استاد لیبی بیت خزاین تهی شد دران زاجسور *
 در و پها پر آمد ز عیش و سرور کی زادخر و زادخور فی کلاهما بسکون الدال و فتح الخاء ثانی
 و او معنوله ایله پیرشاخورده یعنی چوقیشامش آدم اولسون حیوان اولسون کی زادغر فی
 سکون دال و فتح غین معجه ایله روشنی اوغلی معناسنه در غر روشنی عورته دیرلر اصلی غر زاد
 ایدی علم اولیحق مضاف الیه تقدیم اولندی کی زار فی ادرت معنایه استعمال اولتور اول
 یعنی زاریدن یعنی ابلکه مک ثانی یعنی نالان یعنی ابلکه بیی ثالث رقت حاله دیرلر که اصلی نزاردر
 حال زار دید کبری بومعنا عربیدن مأخوذدر نتم * مصرع * شکوت الی الزمان تحول جالی
 دیمشدر در رابع مقدمه ده ذکر اولمان معنایه که اسم مکان ایدوب کلزار و چمنزار دیرلر
 کی زارخور فی سکون راو ضم حاو او معروفله اول کسنه یه دیرلر که سوزی تراکت و ایهام ایله
 سو بلرودخی کارنده حمله ایدی بیله دیرلر اکثر قاربالر حقنه استعمال ایدرلر زارخوش دخی
 دنیلور و کنایه ایله سوز سو پویه نه دخی دیرلر میرنظمی بیت همیشه دل مخلصان را بجو *
 سخن رامکوزار خور زاست کو کی زاستر فی سکون سین و فتح تاء مثناه ایله اوتهرک معناسنه
 یعنی اوتنه جانبه میالودیمک اولور اصلی زانسو تر در حکیم اسدی بیت زمانی بیفتاد بیهوش
 رای * چو آمد بهش زاستر شد زجای * ابوشکور دخی دیمشدر بیت ستان بدیدم بدیدم
 زمی * بدل زاستر ماندم از خرمی * بومعنایه مؤید شمس فخری بیت بنشست آفتاب
 به پهلوی توز قدر * چرخش بید و کفیت که ای خیره زاستر کی زال زر فی رسمک پدری آدیدر که
 اصلی زال زرد ایدی دالی حذف ایانک بلر حکیم فردوسی بیت دل زال زرشید چو خرم بهلار *

زرخش واپین وقرخ سوار کی زاور کی بوزن داوریدی معنایه کوز اول خدمتکار
معناسنه حکیم سنایی بیت چیست چندین آب وکل را پروری کردن زحرص * آب وکل
خود مرتراسته میان زاور کی * ثانی زهره یلدزینک اسمندر حکیم انوری بیت بنام شاخ
بر آمد کل از سیراچه باغ * چنانکه برافق زاور کی فرح در پیش * ثالث قوت و طاقت و مجال
معناسنه شمس فخری بیت آنکه نبود خلاف فرمایش * انجم آفتاب رازاور * رابع
حیوان مرکوبه دیرلر آت و قاطر و اشک و دوه امثالی استاد رودکی بیت جگر تشنکانه
بی توشکان * که بچارگانندی زاوران * خامس بمعنی زنده سادس سینه رنکه دیرلر بعض
فرهنگ کرده صنوائمش عضوه دیرلر و فرهنک وفای ده بمعنی آب سیاه سابع زفت و عخیل
معناسنه در کی زابکر کی سکون یای تحتانی و فتح کاف فارسیله بمعنی زاینده یعنی طوغریچی
انسان اولسون حیوان اولسون کی زیر کی فتح باء موحد ایله ایکی معنایه در اول اوست
معناسنه که مقابلی زیر در آت معناسنه قوت و آد سه زبردست دیرلر الی اوست اولدیغندن
شیخ سعدی بیت ای زبردست زبردست آزار * کرم تاکی بماند این بازار * ثانی یوقارو
معناسنه در بیوتین فهم اولنور بیت من از جای کله داری چه خواهم * که افتد از زبردیدن
کلام * کاهی بومعنده زای حنف ایوب یالکتر بود زلر بویته و اقعدر بیت جب و راست
ویش و پس وزیر ویر * زلیحای بت رو روی سر بر سر کی زبغر کی سکون باء موحد و ضم غین
ایله زابغر مرقوم معناسنه یورهای حاجی بیت تاز بخت زینم پراز بدکن بخت * وزنی تباخه
باز خوری تو ز ماییک کی زبکر کی سکون باء موحد و ضم کاف فارسیله زابکر و زابغر و زبغر
مرقوم معناسنه شمس فخری * نظم * بد حال ترا حال چه باشد که اکنون * عفریت
ژنس باشد و ابلیس خسر * در بادیه مانده پراز خار و خشک * فی آب و نه نان مانده و فی کفش
ونه سر * خورده ز سر بچه دوران میلی * داده ز برای جرم بودن زبکر * ویدیعی
صیفی در قسیمه بیت بزدی و بقمار و بسیلی و زبکر * بکروسوسه و جورو غیبت و بهتان *
استاد لطیفی بیت کر لاف زند خصم دهان کرده پراز باد * از دست حوادث زبکر قسمت او باد *
بویات جمله تخفیف کافله در و کافک شده سیله ده استعمال ایشلر در منجیک بیت
کوی که منم بهتر از ارغندها * پس خورده ای مهتر بازار زبکر * ادات الفضلاده کسر ز او سکون
یای تحتانی و فتح کاف فارسیله مرویدر کی زبکیر کی سکون باء موحد و کسر کاف فارسیله بعد
یای تحتانیله زبکر مرقوم معناسنه در کی زدر کی فتح دال ایله بمعنی زیر مرقوم که عربیه فوق
دیرلر کنافی المجمع کی زر کی اوج معنایه در اول معرف التون و آنچه یه ده زرد دیرلر کاهی
تشدید ایله ده استعمال اولنور ثانی بمعنی پیری یعنی قوجه مشر اولانه دیرلر شمس فخری بیت
تا که کینی ز کردش خورشید * گاه باشد جوان و کاهی زر * استاد دقیقی بیت همان
تو بهار آید و نیر ماه * جهانگاه برنوشود کاه زر * ثالث رستم جهنکیرک باباسی اسمندر که
زال زرد دیرلر شمس فخری بیت رستم عهد و زال سان بادا * بنده در که توازی زر کی زرد پور کی
سکون را و دال و ضم باء فارسیله ضاری آت که اشقر دیرلر پور آت معناسنه اولدیغی ذکر
اولنوشیدی بعض نسخه ده قوله آت معناسنه مرویدر بیت سواری بورد پور زرین جام *

جام * به پیشش دلیرانه کرده خرام و زردسری سکون راودال ایله اپکی معنایه در اول
 آتش پرست طایفه سنه دیرلر میزظمی بیت ندارد زایمان وازدین خیر * همیداند
 آیین بد زردسری و زردشته کرمی صرمه کش و قلابدان ایدیمجه دیرلر و زکر و سکون
 را و فتح کاف فارسیله قویمچی معناسنه که زرکار دیمکدر نتکم دیمشاردر * مصرع * قدرز
زکر شناسد قدر جوهر جوهری و زرمشت افشار و خسرو پرویزک خزینه سنده برالتون
 طوب و ایدی حکما آنی بر مرتبه نرم و لطیف و ملایم دوزمشار ایدیکه النه آلدقچه لادن کبی
 اوینادوب استدی شکل و صورتی دوزراییدی حکیم سوزنی بیت زرمشت افشار بودی
 پوسه اورا بها * سببت آورده سزای نیرمشت افشارشد و زری و کسرا و سکون یای
 تحتانیله اوج معنایه کلور اول نام برادر کشتاسب در حکیم فردوسی بیت بگفت و براندیشه
 می بودیر * بفرمود تا پیش او شد زری * ثانی برصاری اغاچدر اما حکیم اسدی و طوسی
 برصاری او تدرید پلر اسدی بیت که از تابش تیغ لزان شد * زری از رخ بددل ارزان شد
 شمس فخری بیت حدوت خاتم یا قوت اگر کند در دست * زهیبت تودر انکشت او شود
 چوزری * ثالث اسپرک دید کرمی اغاچدر که انکه نفی رنگ بویارلر حکیم انوری در صفت قلم
 بیت استک حد ثان هیبت اورنک بقم کرد * هر چه بخورد ترا زری و زغار و زغر و
 کلاهما بفتح الغین المعجمة درت معنایه کلور اول سختی و محنت و مشقت ثانی بعنی طعام اپکی
 معنایه ابوالمعانی بیت چندان زفک زغار دیدم * آسوده نشد زغار روزی * ثالث زمین
 نمناک رابع چیزی رنگ گرفته و زغیر و سکون غین و فتح باء موحد ایله بر او تدر اطبا
 مرو دیرلر و زغیر و کسر غین و سکون یای تحتانیله کتان تخمیدر و زفر و فتح فایله
 چکه زغیر ان معناسنه حکیم اسدی بیت زدش پهلو ان نیره پرزفر * سنان از قفا بردیک رش
 بدر * جمع الفرسان کج دهان و کتاب السامی فی الاسامیه چکه کوکی که دیش اکا متصله در
 خلاق المعانی بیت پردلان خندان چوندان رفته در کام بلا * ازدهای فتنه بکشاده زهر
 صوبی زفر و زکود و ضم کافله بخیل و دزده دخی دیرلر حکیم سنایی بیت اگر زر بکیرم
 نه زاهد خسیسم * و کرمی نوشم نه زاهد زکورم و زیج باور و سکون میم و حیم فارسی
 و فتح باو ضم لامله زاک معناسنه عربیه زجیه کوردیرلر و زمین کیر و کوترم که ایاغی اولیوب
 یراوزر نه سورینور ابوطالب کلیم بیت از زمین کیری نکرد دستگیر من اگر * چون چنار
 از یای تا سردست روید از عصا و زن پدر و قاین آ تا اصلی پدر زن ایدی علم اولیحق مضاف
 الیه تقدیم اولندی و زئیر و سکون نون و فتح باء موحد ایله اپکی معنایه در اول درت
 اغاچی چار گوشه بغلیوب اور تا سنه ایب اوررلر یا خود کلیم پانسی یا خود پیرا چه دری بغلرلر
 و آنکه کریج و با لحق چکرلر حکیم ازرقی بیت توان بردن هنوز از جای جنگش * دریده زهره
 سکری بزئیر * شمس فخری بیت میکشد خاک خانه خشمش * فعله کین بتوبره و زئیر *
 بعضی فرهنکرده تسکره معناسنه مرویدر ثانی زرشک معناسنه که ارژنک و زارج دخی دیرلر
و زئیر و سکون نون و ضم باو او و مهر و فله آری معناسنه در بال آروسی اولیوب نیشترلی
 صاری آری اولدیغنه نصیح ایشلردر عربیله مشترکدر شاعر دیمشدر بیت که بافت این

قصب سکری بقامت نی * که دوخت این عسلی خرقه برقد زنبور و زنبور کافر و یعنی اشک
آروسی مولانا صائب بیت زنبور کافرند سراسر ستارگان * زهار زین سیاه دلان انکبین
مجوی و زنبیر و سکون نون و کسریاء موحد و بعد یا ساکنه ایله زنبیل معناسنه در
و زنجور و سکون نون و ضم جیم و واو و مجهول ایله بمعنی زنجیر کذا فی المجمع و زنجیر و
ایکی معنایه در اول معروف نسنه در که دموردن ایدر لر ثانی بر دموردن در قله باشته ایدر لر
فرهنگ میرزا ابراهیم اول تخته در که آنکه سورلش تار لای تخمین صکره هموار ایدر لر
و ادات الفضلاده جیم برینه حاء مهمله واقع اولشد بر عربده کسر ز ایله بار مقلدن صادر اولان
صدایه دیر لر و زبداور و سکون نون و فتح دال و واو ایله حلال زاد حرام معناسنه در و زور و
ضم نون و واو معروفه ایکی معنایه در اول خرما صلغمنک دیبی ثانی بر سیاه اوزون قورندر
صوده حاصل اولور اکازرو و زلو و دبوچه و سناک دخی دیر لر انسانه و حیوانه یا بشد قده قان
صورد و زوار و فتح و او مخفف ایله بش معنایه کلور اول خدمتکار و قوللجی معناسنه
حکیم فردوسی بیت بیاید یکی تاختن ساختن * زوار و فرستاده پرداختن * بعض فرهنکارده
بیمار خانه ده بیمار خدمتکاری واقع در و بعضند محبوس خدمتکاری معناسنه روایت اولمش
شاه ناصر خسرو بیت بزندان سایتم زد یوان * نمی بیم زیاری نه زواری * وله ایضا بیت
اندران زندان سنکین چون بمانم بی زوار * از که جویم جز که از فضیلت رهائی راستب * بوم معنای
مؤید شمس فخری بیت مقیم سجن شهن بر نوید تست خلاص * اسپر چاه عنارا امید تست
زوار * ثانی برادر رستمک نامیدر زوار دخی دیر لر حکیم اسدی بیت سوی خانه رفتند آن
چاهسار * بیکدست بپرن بد بکر زوار * ثالث بمعنی زنده یعنی حی رابع آواز نیز و بلند
خامس زن پیر معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری و زوا غار و فتح و او وغین معجه ایله
بر کوچک قوشدر و زور و قحتمین ایله زیر مرقوم و زفر مذکور معناسنه زیرا یا وفا و او
میانلر نه تبادل و تواخی اولغله بر بر لینه ابدال اولنور لر و زهر و سکون ها ایله اوج معنایه در
اول معروف که عربده سم دیر لر اعلام غالبه دن اولغله اطلاق اوزن ذکر اولنوب مراد سم اولور
هر نه اولور سه ثانی غم و غصه معناسنه در شیخ سعدی بیت رشکم از پیرهن آید که
در آغوش تو خسب * زهرم از غالیه آید که باندام تو ساید * و غضب و خشم معناسنه در
روایت اولمشدر میرسنجر بیت رسیده ام بد یار بکه اندران کشور * بزهر چشم تسلی
دهند مهمانرا * و غم و الم معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت گرمن اسپر مال شوم همچو این
و آن * اندر جگر چه یابد زهر و جگر مرا * عربده شکوفه یه دیر لر آغاک اولسون غیری
اولسون و مع السین * زان سیمس و سکون نون و فتح سین و باء فارسیله آند نصکره دیمکدر
زین سیمس بوندن صکره در کذا فی المجمع وغیره و زاورس و فتح و او و سکون را ایله زهره
یاد زبکه ناهید دخی دیر لر ترکیب صباح یلذی دید کلریدر که صباحه قریب طلوع ایدر ابو المعانی
بیت زشام هجرند ام چون آیدم سحری * بعارض تو کام چوبیندم زاورس و زاورس و
حذف را ایله ده معنای مرقومه منقولدر و زاورس و بعض نسخه ده واو الفه تقدیم ایله
معنای مرقومه مرویدر میرنظمی بیت نباشد بزوی تو کردن قیاس * بحامه رانور کجانی

بجای زوایس فی مع الشین * زاودش فی ضم دالنه عطار د یلد زید زکة نیردخی دیو فی زار خورش فی
 سکون راء اول و کسر ثانی و ضم خایله طعامی از تناول ایدن عورت که عریبه قبیلن دیو لر فتح
 قاف و کسر با ایله کذا فی المجمع فی زار خوش فی سکون راء مهمله و ضم خایله کنایه ایله
 سوبله یچی وایشنده حمیله ایندیچی یه دیو لر زار خوردخی دینلور مشاعر بیت همه کارهارا درستی
 بکن * مشهور از خوش کار جسنی بکن کوزاوش فی ضم و او ایله عطار د یلد زینک اسمیدر شمس
 فخری بیت کترین منشی ترازاوش * کترین چاوش ترا بهرام * بعض فرهنکرده مشتری
 یلد زیدر مشاعر حکیم سنایی بیت فک سادس است زاوش را * دهنده است هر دانش
 و هوش را * بعض سخنده فتح و ایله آتش وزنی اوزن مرویدر استاد لطیفی بیت حال در
 روی ترا چون زاوش است * یا مخور سید احتراق آتش است فی زاوش فی پرواز یاده سی
 ایله ده منقولدر عطارده معناسنه شمس فخری * قطعه * اگر نباشد چون تو ادر چنین وقتی *
 بر اید از همه اهل جهان فغان و خروش * بند که تو توسل همی کند کیوان * بمدحت تو تفاخر
 همی کند زاوش * زاء فارسیله زاوش دخی منقولدر فی زپوش فی فتح باء موحده و ضم باء
 فارسیله ایکی معنایه در اول یوزغانکه عریبه خان دیو لر کسر لامله ثانی اثواب اوزرینه
 کیلان بجامه که بالا پوش دخی دیو لر مشرف مشرفه بیت فک کرچه زپوش وجودست
 پیشش تحت خلعان می نماید فی زش فی مقابله عموالد جوابدر استاد رودکی بیت
 زش ازوپا صخ دم اندر نهان * زش بیت لاری میلان مردمان فی زغاش فی فتح غین معجه ایله
 اول محنت و غم و اندوه که عشق مسبب ایله عارض اولور ابوالمانی بیت کشته ام عاشق
 فی انستم مکر * میشود حاصل ازان بردل زغاشی فی زغار غاش و زغراش و زغرماش فی
 کلام بلراء المهمله اول بالسکون ثانی بالفتح ثالث بالکسر تحفه الاحبابه کورک پارلر بکه عوض
 ایدر لور کورک چوره سنه دیکلان که ترکیمه زغار مدینلر شمس فخری * قطعه * برون فکند
 مجاروب لا تدر کردون * عدوش را زدر خانه جهان چو چراش * می که قائم و سنجاب
 خسروی دوزند * چه قیمت آورد انجابه که زغرماش * بوندن فهم اولنور که بیانه آتیلان
 کورک پاره لری اوله که ایشه یرامیه فی زگش فی کسر کافله پک باغناش زسته هر نه اولور سه
 پور بهای جامی بیت دست بزغاله که چون سگ ده * گرم بر من ختاد سردوزکش فی زواش فی
 فتح و او ایله زاوش هر قوم معناسنه یعنی ستاره عطار د اور مزدی بیت حسود امت را داده
 بهرام نحس * ترا بهره کرده سعادت زواش * بویتنه دلالت وارد در که زواش و زواش مشتری
 یلد زدی اوله زیر سعادتله مشهور اولان مشتری یلد زیدر عطار د بهرامه مقابل سعید دکلدر
 ولور مزدی استاد شاعر در فی زوش فی فتح و او ایله فرهنک جهان بکر به ستاره مشتری نامی
 اولوق مرویدر فی زهر کوش فی اضافه قوی کیری در آجی اولدینی جهته زهر تعبیر اولوش
 کوزدن کلان یاش طوزلی پوروندن کلان ا کشی و اغزیلاری طنلور در بقدرت الله تعالی جمله سنک
 منعی همانقدر اصللری بر و طعم و طبیعتلری متغایر در فی زهش فی زهیدن لفظنک اسم
 مصد زیدر صزش یعنی طرفدن صو و امثالی نسنه لر صر مخلق معناسنه در شمس فخری
 بیت متاخمسار عدل را عون تو باد * جویم لر بندل را کاکت زهش فی مع الغین * زانغ فی اوج

معنایه کلور اول سیاه قرغه در عربیه غراب دید کاربرد حکیم خاقانی بیت خاقانی
آنکسانکه طریق تو میروند * زاغند وزاغ را روش کبک آرزوست * ثانی کونشه کمان یعنی
کورش کج و کی بر شمس فخری بواجبی معنایه * قطعه * بریام قصر دولتش ارزاع
بگذرد * شاهی دهد ز سایه خود چون همای زاغ * وز نیرویش کند ز سردست امتحان * نه خانها
هنگام ز کمان فلک نه زاغ * ثالث موسیقیه بر لحن در میر خسرو در صفت قلم بیت کربصیری
آمد چون مرغ باغ * نغمه بابل زده از قول زاغ * عربیه دخی قرغه یه دیرلر ورمعناسی
دخی میل در حضرت سرور انبیا علیه افضل الصلوٰه و از کیهما حقند مازاغ البصر بیورلدی
ما سوا یه نظری میل ایتمدی دیمکد روزاغ الشمس دیرلر ای مالت الشمس الی الزوال دیمک اولور
فی زروع فی ضمراء مهمله و او معروفه انجقرق که عربیه فوق دیرلر فمعه ده بر ریج عارضیه در
پورهای جامی بیت نیز و کندا چون زروع اشتراست * زر کر فتم جمله اسب واسترش
که ز ماروغ فی فتح میم و ضم را و او معروفه ارامی متعفننه و چقور بر لده حاصل اولور بر نسنه در کثرت
مطردن ایری اولور و باران زیاده اولد قده الما قدر اولور ترکیه طوملان عربیه کما دیرلر فار سیده
سین ایله سماروغ دخی دیرلر فی مع الفاء * زیر قوف فی فتح بام موحده و سکون را و ضم فایله بمعنی
دستنام دادن یعنی شتوم ایتمک استاد اور مردی بیت یک ز بر قوف از زیانت تزدمن *
از دعای دیگران خوشتر بود فی زراف فی راه مشده ایله زرافه که ترکیه زرنیادیرلر شیخ سعدی
بیت چه خوش گفت شاگرد منسوج باف * که عنقا بر آورد پیل وزراف فی زلیف فی کسر لام
و سکون یای تحتانیله بمعنی ترس و بیم یعنی قورقو استاد فرخی بیت از لب لعل تو هزاران
امید * وز سر زلف تو مرصع زلیف فی زندقاف * وزندقاف فی اوچی بر لغتدز
ایکی معنایه کلور اول مغز در دست معناسنه استاد رشید الدین وطواط بیت شهادز
تو که محراب شه نشاهان کشت * هفوز ناسنه محراب زندواف آتش * ثانی بابل معناسنه
شمس فخری بیت کابن جو دشته ایران بیار * مدح بروخوان تو چون زند باف * حکیم
ازرقی بیت هر ثل را لاله زاری روی نماید فراخ * هر کلی را زند لافی تنگ میگردیدیر * حکیم
سوزنی بیت تا بود اهل عجم را نام ببلبل زند لاف * زند و افان سخن را نظم مدحت یادزد *
استاد عنصری بیت فراینده شان خونی از چهر لاف * سراینده شان از کلوزندواف فی مع القاف
* زاق فی قاره بویه که زاک دخی دیرلر فی زرق فی سکون راء مهمله ایله ریا و تزویر درویشی
عربیه دخی مستعملدر شیخ عطار بیت پوشش درویش غیر از دلوق نیست * در پی حرص
و هوای زرق نیست فی زنبق فی معروف چکدر خشبو و نافعدر یاغن الوب بعض
اوجاع و اورامه علاج ایدرلر شاعر بیت زنبق و لاله کل و سنبل و ریحان دروی * جمع کردند
بیزم چمن آرای بهار فی زورق فی کوچک کی سفینه مختصر معناسنه خواجه سلمان بیت
پیکر این زورق رخشنده بر آب روان * می درخشد چون دو پیکر بر محیط آسمان فی مع الکاف
* زاک فی ایکی معنایه در اول شب یمانی ثانی بر نوعه قله بویه در تعریب ایدوب زاج
دیدنر خلاق المعانی بیت چنانچه مار کرزی سید کردد پوست * چو جفت زاک شود عالمی
سیاه کند * مذکور ممداد ترکیبندن بر جزو در تنگ مجنون چب نویسن در عمل مرکب

مرکب بیت چون نیره شود زور بازو * دروی فکن آب زاک و مازو * بر استاد دخی عمل
 مرکب بیت مقدار دوده صمغست مقدار هر دو مازو * مقدار هر سه زا کست وانگاه زور
 بازو و زالوک و ضم لامه یوالق که کان کرده دن آتار غالوک دخی دیرل و زرتنک و فتح باء
 موحد و تاء مثناة و سکون نونله طبقور قولانی و زردشت بزک و زروان بزک و کلاهما
 بسکون الراء المهمله تام حضرت ابراهیم علیه السلام اولق اوزن در زرهون دخی بونلر کبیدر
 کذافی فرهنگ جهانگیری و زردک و کاف تصغیر ایله صاروجه دیمک اولور هر نه اولور سه
 میرنظمی بیت در آمد در ان جایکه مردکی * بچشم کبود و بریش زردکی و زرنک و فتح را
 و سکون نونله برنوعه آغاچدر غایت پیک اولور میوه سی اولور اودون ایدر لر آتشی زیاده طیانور
 منجیک بیت چنان بتالم اگر دوست داد من نهد * که خاره خون شود اندر شخ زرنک و زکال
 لجة العجم نام کتابه دوزخ معناسنه مرویدر و زغاک و فتح غین معجه ایله اوزم چوغی
 معناسنه در کذافی الموید و زغنگ و فتح غین و سکون نونله انجقرق که عربیه فوق دیرل
 حکیم سوزنی بیت مرا رفیق پرسید کین غریب تو چیست * جواب دادم کین کویه نیست
 هست زغنگ * شمس فخری یک چشم زدن معناسنه نقل اباش و زلک و فتح لامه یعنی
 اخکری یعنی آتش قوری شاعر دیمشدر بیت داغها در سینه رایتکر ز حسرت کشته است
 ز آتش دل می نهاده جا مجاد روی زلک و زحیک و سکون میم و فتح جیم فارسیله بر پنده جانور
 آ دیدر و زنبورک و سکون نون و ضم باء موحد ایله ترکیه زنبورک دید کاری صغیر طویدر میر خسرو
 بیت زنیان ازی زنبورک از دور * مشبک سینها چون خان زنبور و زنبوک و حذف را
 ایله ده زنبورک مرقوم معناسنه مرویدر و زحیک و برنوع نقشدر نقوش اطرافنه ایدر لر نقش
 مسلسل درل و زدیگ و سکون نون و بای تهمانی و کسر دال ایله کتاب زند احکام ایله عمل ابدنه
 دیرل تعریب ایدوب زندیق دیدلر کذافی فرهنگ جهانگیری و زنگ و فتح نونله مصغر زندر
 ودخی شعاع آفتاب معناسنه در و زوزک و سکون واو و فتح زاء معجه ایله بندر بنج دید کاری
 تخمدر بعض نسخه ده حاجیلر اویدر و زهک و سکون ها ایله هنوز طوغر مش عورتک و سایر
 حیواناتک سودیکه فله دخی دیرل ترکیه آغوز و عربیه لبا دیرل فتح لام ایله کذافی السامی
 سحاق اطعمه بیت کشک و روده زهک و زرداب و بس جغرات و ماست * چریه شیر و زنده
 مسکه دوع کردی بازخر * عربیه روزگار شبید قومق معناسنه در و مع الکاف الفارسی
 زراسک و زراسنک و کلاهما بفتح الراء و السین المهملتین ترکیه ریک دید کاری توز کبی باقر
 براده سی که خط یاش اپکن اوزرینه صاچارل میرنظمی بیت دبیر فلک چون نوشته نشان *
 برزدانجم زراسک بران و زراغنگ و فتح راوغین و سکون نونله زمین ربکنانک و سخت
 یعنی قومسال و یک بر معناسنه شمس فخری بیت زفیض ابر دستت آب حیوان *
 بر آمد از زمینهای زراغنگ * استاد عسجدی بیت زمین زراغنگ و راه درازش * همه
 سنکلاخ و همه کوره بکسر و زرخشک و سکون راوشین و ضم خا ایله یعنی خالص یعنی اول
 نسنه که قاریشق اولیوب پاک و خالص اوله از یوسف و زلیخا بیت نهاد از اعل سیراب
 و زرخشک * فروزان تاجر بر خرمن مشک و زرنک و فتح راه مهمله و سکون نونله سکر معنایه

بیت

کلور اول بر آغاچدر که گوهستانده اولور غایت پکدر میوه سی اواز اما آتسه یاقسه لر
 بچه کوبلر آتشی سونمز قالور ابوشکور بیت چنان بکریم اگر یار دادماندهد * که خاره
 خون شود اندر شیخ زرنک ژ کال * آنجلین پک اولدیغندن اوق ونیزه واکر قلتاغی ایدر لر حکیم
 اقر دوسی بیت زدیبا واسمان وزین پلمک * ززرین سنام وختای زرنک * استادم نوچه ری
 بیت آفرین زان مرکب مشبد یزرنک رخس روی * آنکه روز رزم بر پششش نهد زین زرنک *
 ثانی ولایت سیستانده بر شهر آدیدر حاکم سیستان اولنلر آنده اوتور لر حکیم اسدی بیت
 بیک چشم زدا موان رادرنک * بشد تابتر دیک شهر زرنک * ثالث انبربارس که زرنک
 دیرلر زراج وزراک دخی دنیلور سیف اسفرنگی بیت تادر خیال خانه صدرنک آرزو *
 خرما ی ترنداده ترا از زرنک چشم * رابع بمعنی چیزی نویغنی بکی نسنه ابوالمؤید بیت عید
 شد دیکر که آن دلدار شنگ * بهر کشتن جامها پوشد زرنک * خامس کله اسب یعنی آت
 سورسی حکیم اسدی بیت زمین از تک وپوی کام زرنک * چوماهی فروشد بکام نهنک *
 سادس زرچوپه یعنی زرده چاو رضی الدین نیشابوری بیت از خون کشته روی شجاعت سنود
 زرنک * وز تاب تیغ تاز عزیز می شود مذاپ * سابع ادات الفضلاده خردل معناسنه
 ثامن زرد آب کل کاریره یعنی صاری بویه باطنی کذا فی المجمع * زغاک فی فتح غین وسکون
 لامله انجقرق که عربیه فواق دیرلر ضم فایله ولسان هندیده هچکی دیرلر ادات الفضلاده خردل
 معناسنه مرویدر * زلک فی ضم لامله سلاک که براوز نجه سیاه قور تدر وجودا نساند لازم
 اولدیغی محله قورلر دم فاسدی اموب چقارر اکازلو وزلوک دخی دیرلر * زلوک فی زلک
 مرقوم معناسنه کذا فی المجمع * زمخک فی ضم میم وسکون خایله بغایت ممسک و مخیل
 معناسنه کذا فی المجمع * زنگ فی سکون نوله سکر معنایه کلور اول بر طایفه
 اسمیکر که سیاه اولور لر انلره نسبت ایله ولایتلرینه زنگبار دیرلر خواجه حسین ثانی در اسنکدر
 نامه بیت شنیدم که شاهنشاه زنگبار * بمصر و بمصری کند کارزار * شمس فخری بیت
 خدایکان سلاطین که هست معدلش * گرفته روم وخراسان و هند و خلیج و زرنک * ثانی
 ماه و مهرک پرتونه دیرلر حکیم ازرقی بیت دهان لاله توکونی همی که نوش کند * بروی سبزه
 زنگار کون بنید چو زرنک * ثالث پاص معناسنه که دمورده و سایر نسنه لده اولور مذکور اوج
 معنایه حکیم سوزنی * نظم * آپین کلک توشدن از زرنک سوی روم * تابستر دز آینه
 علم و عقل زرنک * ای کلک مشکبار تو از سیر و از صریر * بر روی روم سلسله پیوند زلف زرنک *
 فی باده چو زرنک بدی مدت مدید * آمد نیابه قدح باده چو زرنک * رابع چاک معناسنه که
 درای دخی دیرلر دوه لره و قاطر لره آصارلر مولانا هاتفی بیت کشیدند بر تازیان تنکها * بیسنند
 بر بختیان زنگها * خامس شاطرلر یا قلوبنه واد کلربنه بغلک قلمی ذیل که زنگله دخی دیرلر مختاری
 بیت حسر کلکت برد از خون دل دشمنی به * پای بازت کند از دبه اعدای توزنک * و شیخ نظامی
 بیت دلت بسیمار کم میگردد از راه * دران زنگی بباید بستن آن راه * سادس کوز بکارنده
 اولان چرک که عربیه رمص دیرلر سابع بمعنی زدن ثامن فرهنگه بمعنی نیزه سوزنده مسطور در زرنک
 وزوزنک فی کلاهما بفتح الواو وسکون النون کوز پشت یعنی بوکری که عربیه احدب دیرلر

دیزلر و دخی زین و حقیر معناسنه در کذاقی فرهنگ جهانگیری و مع اللام * زابل و ضم باء
 موحد ایله و لابت سیستان آ دیدر که پمروز دخی دیرلر جمع الفرسه موسیقی گوشه لرندن
 برکوشه یه ده دیرلر امیر خسرو بیت پیره زن جنک ته متن مقال * رخس روان کرده زابل
 چوزال * بومعنا کنایه ایله استنباط اولنور و زاخل و کسر خاء معجه ایله فرهنگ
 جهانگیری زقوم اغاجی معناسنه مسطوردر و زازال و فتح زاء معجه ایله برسیاه
 قوشجغزدریره قونسه اوچمغه محالی اوله مز کذاقی المجمع و زازل و فتح زاء معجه ایله کفگیر
 کی بردلکو باقر طبع قدر حلوا جیلر و طباخلر قرغان اغزینه قویوب روغنی و عسلی سوزرلر
 انکا پالاون و پالوان و پالوانه و پالونه واردان روغن پالادخی دیرلر کذاقی فرهنگ جهانگیری
 و زاغنون و سکون غین و ضم نونه باشی اگری برده موردرا آنکله برقرارلر ترکیده قرغه بورنی
 دیرلر فارسینک دخی معنای ترکیبی قرغه بورنی دیمکنر و زال و رستم جهانگیری پدری
 آ دیدر شمس فخری بیت جمال دینی و دین شاه کامکار که هست * هزار حاتم طایی هزار رستم
 زال * رستم باپاسی آ دیله رستم زال دیدکاری کی زاله دخی باپاسی آ دیله زال دستان دیرلر
 بو بیتله واقعدر بیت بهلنی که سپهرت دهد زراه مرو * ترا که گفت که این را بزال دستان
 گفت * زالك اصل معناسی پیرو ساخورده در زال مزبور آنه سندن تولد ایتد که صاحبی و قاشی
 و کرپی بیاض اولدیغندن اسم زال ایله نسیمه اولمش شمس فخری بیت بجابه بخشیش زر
 ملتفت شود آن کو * بگاہ جمله چه رستم نبرد اوچه زال و زاول و کسر واو ایله ده ضم واو
 ایله ده مر ویدر زابل مر قوم معناسنه که بر مملکت آ دیدر سیستان و پیروز دخی دیرلر رستم زالک
 و لایبندر سید ذوالفقار شروانی بیت بر زاول ار بیارذالماس تیغ نیرش * اجزای زال
 زررالرزان کند چوزیبق و زاول و کسر واو و سکون پای تحتاً نیله بنام معناسنه در کذاو وزار
 دخی دیرلر کذاقی فرهنگ جهانگیری و زرجول و زرخول و کلاه باسکون الراء المهمله اول
 بضم الجیم الفارسی ثانی بضم الخاء المعجمه چاک او یوندر که اپکی باشی سوری بر قصه اغا جدر
 اورلر یوقاروقا لقد قد بر دخی اوروب اتارلر بووجه او زره بر نوع او یوندر و زلیل و کسر
 لام و سکون یای تحتاً نیله آواز کلو یعنی بوغازدن اختیار سر چیقان صدا کذاقی فرهنگ
 حسین و فانی و زنبیل و سکون نون و فتح باء موحد و ضم غین معجه ایله آورد ایچنی هوا ایله
 طولدوروب او تدر مکه دیرلر زبغر و زبکر دخی دینلور محتشم کاشی بیت زنبیل رابه زسیلی
 میخورد * کارینکو کردن از پر کردتست و زنبیل و سکون نون و کسر با ایله اپکی معنایه در
 اول زبیر معناسنه که آنکله کر پیچ و طپراق چکرلر استاد عنصری بیت بر زمکه همه آن
 زوستانی بلخ فنوز * همی کشید سرو پای کشته بر زنبیل * بومعنا ده ترکیب دخی
 مستعملر ثانی زرشک مر قوم معناسنه در زنبیل و معروفدر ترکیب دخی زنبیل و عربیه
 دخی زنبیل دینلور مولانا شمس نیری بیت ای که زنبیل تو هیچ کسی نان نریخت * درین
 زنبیل خودم بطلب ای فقیر زنده پیل و ارکاک قیل معناسنه و دخی کبیرا لخته و مها بتلو فیله
 دیرلر فیک صفت تمدوحه سیدر امیر خسرو بیت سرفناک برده بسی زنده پیل * کوم
 کرانز اقیامت دلیل و زونکل و فتح واو و کاف فارسی و سکون نونه کوز پشت و حقیر

معناسنه سکون نون و ضم کاف عجمیله ایکی معنایه در اول چکراغی ثانی موسیقیه بر آوازه
اسمیدر که زندگان و زنکله و زنکوله دخی دیرلر ق زول ح فتح و او ایله دوه طبانی معناسنه در
 ق مع انیم * زاد بوم ح سکون دال و ضم باء موحد ایله وطن اصلی معناسنه در
میرنظمی بیت خاطر افکار مارا درهم است * زاد بوم عاشقان ملک غم است ق زادشم ح
سکون دال و فتح شین معجه ایله نام پدر افراسیابدر ق زامیم ح کسر میم و سکون
ایله برهنر عظیم اسمیدر یعنی بیوک ایرماق حکیم سوزنی بیت زجود چون چه زمزم زپای
اسمعیل * بدید شد ز کفش بحر قلم و زامیم * و دال زیاده سیله زادیم دخی دیرلر ق زخم ح
سکون خاء معجه ایله ایکی معنایه در اول جراحت که قلیج و خنجر و نیزه و نیز و امثالی آلات
خریدن اوله ثانی آهوی بیاض معناسنه ایکی معنایه ابوالمعانی بیت تیغ غزه زخم کرده سینه
ام * چون مجسمی زخم مارا نکرده ق زردم ح سکون را و فتح دال مهملتین ایله یوله کو ترک
ایچون تدارک اولغان طعام زادرا معناسنه که رزدمه دخی دیرلر اوله بیت بحسرت این دل
کریان سفر کرد * بجز خلت جگر زردم نبود ق زرم ح سکون راء مهمله ایله ایکی معنایه در
اول کوزدن یاش دوکک ثانی بخیل و خسیس معناسنه در ایکی معنایه وله ایضا بیت
روان کردم ز دیده زرم چون سیل * نبودم زرم کوهری فشاند ق زم ح مکّه مکرمه ده
معروف قیو صوی درودخی آلتی معنایه کلور اول برودخانه یعنی برارمق آدیدر اما
فرهنگ جهانگیریده زم بر شهرک آدیدر یانندن برارمق جاری اولغله اسم آکان نقل اولنمش
حکیم ناصر خسرو بیت تر افر داند اسود آب روی دنیایی * اگر بر و بت ای نادان برانی آب
رودزم * حکیم اسدی در صفت اسب بیت بحسب بیگ جستن از رودزم * بکشتی نیورد
بریک درم * ثانی بمعنی سرمای یعنی صوق بوندند که قبشه زمستان دیرلر صوق دیمک اولور
حضرت مولانا بیت بکدی همچو کستان کندم * دم دپکر چو زمستان کندم * بو معنایه
بنت انکعب دیمشدر بیت عاشق ورنجور بودوی درم * آن شخصوده رخ شخایسه ززم *
بو معناده استاد روم کمال پاشا زاده مرحوم دیرکه ارضه زمین دینلر وکی زم صوقدر حرف
یانسبت ایچوندر و آخرنده کی نون نسبتی نأ کید ایدر طپراغک طبعی باری اولدیغندن زم ایله
نسیمه اولمشدر ثالث فرهنگ جهانگیریده شدیدر روزگار معناسنه در حکیم فردوسی بیت
زاموی شیران و پیلان برم * کدرهای جیحون پراز بادزم * زابع بریکر آدیدر بعضی چاه
زمزم در دیدیلر حکیم قطران از موی بیت بطبع راوی قلم بدست چشمه زم * بدل چورود
وفرات و بکف چورود قرب * خامس اول طفله دیرلر که سوپلرکن اغزندن تو کرک ضا چله
سادس بمعنی فتیله عربیه میم مشده ایله درت معنایه کلور اول مهار کردن شتر ثانی
کبر کو سترمک ثالث سر بلند طوتمق رابع ایلر و کتمک معنایه در ق زنده رزم ح
تورانیلردن بر میارزک نامی در که آنی رستم قتل ابلشیدی حکیم فردوسی بیت چوسهراب
را دید بر تخت زم * نشسته بیکدست اوزنده رزم ق زور بیم ح فتح و او و سکون را و کسر
نوله اول پاره یه دیرلر که جامه نک ارقه طرفنه دپکر لر ترکستانده یعنی اوزبکه الباق دیرلر
 ق مع النون * زادن ح طوغمق و طوغرمق معنایه در هم لازم و هم متعدی استعمال

استعمال اولنور شیخ سعدی بیت پشت دوتای فلک راست شد از خرمی * تا چو توفیر زین
 زادماد را یام را * عربیه تولد چغتایده تو غماق دیر لوط و غمسه و طوغر مشه تو غقانده و تو غاذیه
 دیرلر زایدن کسر را وسکون یا یله ایکله مک و ایکلمک معناسنه مصدر در لازم
 و متعدی دخی استعمال اولنور چغتای لسانه کاف فارسیله اینکرا تمق دیرلر میرعلیشیر
 بیت ایچمیدایوزباشاق ای کل فی عیب اینکراتسام * الم تابارتا یا تیغابیزاوکه خاریارور *
 باشاق اوق دهرنی در زاستن سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله طوغر مق معناسنه
 زایدن دخی دینلور زالمدان اول قوجه قری عورتک اسچمیدرکه طاق کسری ایچنده
 اوی وارایدی نوش الروانه ویرمسی و نوش الروان اوی اندن ظلما آلیوب حالی اوزرینه قودی
زامهران فتح میم وراوسکون هایله بر نوع نوشتار و در تریاق برینه استعمال ایدرلر عظیم
 نفعی واردر کذا فی التحفه زان حرف زایله آندن مرکبدر ازان معناسنه یعنی آندن
دیمک اولور عربیه کی منه معناسنه زاولستان کسر و اولام و سکون سین و فتح تاء
 مثناة ایله سیستان مملکتنه دیرلر کاهی ستانی حذف ایدوب زاول و زابل دخی دیرلر مولانا هاتفی
 * مثنوی * وزان پس سوی سیستان راندرخش * وطنهای شاهانش را کرد بخش *
 در آمد بزاولستان تا بخش * زرستم نژادان پیردا بخش زایدن کسری ای تحسانی
 اول و سکون ثانیله طوغر مق معناسنه تولد کی انسان و حیوان و امثالهما زبان زبان
 معنای حقیقی سی آلت تکلم اولان عضو مخصوصد که عربیه لسان دینلور زانک فتح سیله
 و ضمه سیله ده روایت و استعمال اولنور شیخ سعدی بیت زبان در دهان ای خرد مند
 چیست * کلید در کنج صاحب هنر * اما بر قومک استعمال ایندکاری لغته دخی زبان دینلور
 لغت ترکی به زبان ترکی و فارسی به زبان فارسی دیرلر شیخ سعدی کلمستانک باب اولنده
 بر حکایه سنه * نثر * بیجان دران حالت نومیدی زبانی کدداشت ملک رادشنام دادن گرفت
 دینوکی زباندن مراد اولدیلر که بیلوردی دیمک اولور کلمستان شارحلری سویدین غیری
 بودقیقه دن عاقل اولوب اغزنده دیلر که وارایدی پادشاهه سوکدی دیرلر به تعبیر تحصیل
 حاصلدر دیلر اولسه نه ایله سویلردی و سرور کاشات و مفخر موجودات علیه افضل الصلواة
 و اکمل التحیات حضرتلری بر حدیث شریفنه * لسان اهل الجنة فی الجنة عربی و دری *
 بیوردی بی لسان تعبیری بومد عایه شاهد در زبون ضم باء موحد ایله عاجز و ضعیف و مغلوب
 معناسنه مشهور در امانسخه میرزا ابراهیم بر متاعی بهاسن آلمدن ویرمکه دیرلر و شرفنامه ده
 اسیر معناسنه مشهور در عربیه الشق مشتری و دخی اولمشتری به دیرلر که سودی صاغر کن
 صاعنه یا قله اوره زایدن زین لفظ متعدی اولور اوردرمق معناسنه زین زین
 اوزمق هرنه ایله اولور سه مستقبلند زین و زنده دینلور و بر معناسی ده میل در مثلاً قرله مائل
 اولانه بسرخی زند و سیاهه مائل اولانه بسیاهی زند دیرلر عربیه ضرب و چغتای لسانده اورار
 دیرلر و اورمالی دیمکه اورغالی دیرلر زراغن فتح راوغین مغجه ایله ایکی معنایه در اول
 انجفراق که عربیه فواق دیرلر ضم فالیه بوسلنیک دیمشدر بیت از فرط عطسههای تو زند آن *
 موسته زامللا زراغن * ثانی زمین سخت معناسنه شمس فخری بیت حسودت حسنه

وهریان ولاغر * فتاده باد بر شخ و زراغن * زربان * وزرقان * وزرمان * زردن صکره بری
باء موحد و بری فاو بری میله ایکی معنایه کلور اول پیر فر توت معناسنه میرنظمی بیت از جفای
چرخ بی در مان شده * ساخو رجه بوده و زرمان شده * ثانی حضرت ابراهیم علیه السلام
اسماء شریفه سندن در * زرد زمین * سکون را و دال مهملتین ایله کشور معناسنه هاوج دخی
دیر لر * زردشان * معروف لغت در بعض نسنه را و زربنه نقش ایندوب التون چقار لر * زردنوقان *
ضم نون و فتح قاف ایله قوی لغزیده اولان چرخیک دیرکی معناسنه در * زرو شدن * ضم راه
مهمله و ستین معجه ایله ایکی معنایه در اول بمعنی مشقه بستن یعنی الله و یا اقله در ستانک اواق
معناسنه ابن یمن بیت آمد بجوش خون عدوش و بسرزفت * کفتی که موی اوچو زرو
خونش بر مکید * ثانی سربه و توتیا و جواهر دارودر خلای عین ایچون کونجه چکر لر خواجه
سلمان بیت زهی نقود کلام ترا عیار کهر * خعی غبار سمند ترا خواص زرو * زرهون *
سکون راء مهمله و ضم هایله زبان پهلویده حضرت ابراهیم علیه السلام اسماء شریفه سندن بر
اسمدر * زربن * ایکی معنایه در اول آلتونلی دیمک اولور حرف یا ایله نون که بر اسم آخرینه
لاحق اولور اادات نسبتند راء مشاده ایله در ثانی راء مخففه ایله ترید معناسنه اولور بسحاق
اطعمه بیت بلا و خشکه کوکود لپن بر است * خوشیا یعنی زربن باشد زربش * زربون *
سکون راء مهمله و ضم یای تحتانیله ایکی معنایه کلور اول سبزو خرم معناسنه حکیم قطران
ارموی بیت همیشه بار خدایلسر توزر یون باد * که هست جان همه مرده مان بتوزریون *
ثانی کل شقایق که آزر یون دخی دیر لر شاه ناصرخسرو بیت کشت طبایع بدید زان همه بیرون
شد * رجل زحل سرخ روی زهره چو تریون شد * زغاریدن * فتح غین معجه و کسر راء
مهمله ایله نیرنیز چبقار مق معناسنه در * زغنکیلین * فتح غین معجه و سکون نون و کسر کف
فارسیله انچقر مق معناسنه در * زغن * فتح غین معجه ایله چیلق معناسنه غلیبواج دخی دیر لر
منقولدر که بوقوش آئی آری ارکک و آئی آئی دیشی اولور امیر خسرو بیت شهر این مردار چندت
کاه زاری گاه زور * چون غلیبواجی که شش مه ماده و شش مه بر است * و بعضی اوردیر لر که بر بیل
ارکک و بر بیل دیشی اولور حکیم انوری * قطعه * عنقا که زنا زک منشی جای که داشت * هر که
طرف دامنش از عار تر آمد * و زهرزه دوی سرچو بر جای فر و کرد * یکساله زغن ماده
و یکساله تر آمد * امیر خسرو بیت بخور جمله تم ای زانج خردیف که دیدلورا * چوبیرون
اونچم در عرصه زانغ و زغن میرم * ونوعی خوشانی بیت زخون اینچنین دل چاک تنی به *
چنین دل طعمه زانغ و زغن به * زغان * فتح فالیه بمعنی زانغ فارسیله یا ایله فال اولندیقی
شاید در حکیم انوری بیت باوی بزغان حال کفتم * این قصه چنانکه هست کر کوژ * کر کوژ
دلیل معناسنه در * زفرین * سکون فا و کسر راء مهمله ایله قیو آردینه طیار قاری اغاج
معناسنه که زرفین دخی کیر لر ایله فاده تقدیم و ناخیری جا زکور مشار در * زفر آفیدن
و زفر فیدن * سکون فاء اول و کسر فاء ثانیه چوق طعام ییک معناسنه در دخی بوغنا زین
صیقه رق آق سمرق معناسنه * زفن * فتح فالیه رقص معناسنه * زکان * اول کسه به
دیر لر که از خود رمیده و از خود بخود سخن کوی کدانی المجمع ضم زایلده مر ویدر * زلفیدن *

زلفیدن في سکون لام و کسر فایله یوزاورمق و طیانق و سورچک معنایینه في زلفیدن في
 کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح فایله بمعنی ترسانیدن و بیم کردن یعنی قور قتمق و قور قو و ویرمک
 معناسنه منو جهری بیت سیاست کردنش بهر سیاست * زلفیدن کردنش بهر زلفیدن *
 استاد فرخی بیت ازلب تومرور اهزار امیدست * و زسر زلفت مرا هزار زلفیدن * و بمعنی
 انتقام حکیم سوزنی بیت زشت کدای زن ب مردم من * از همه رو کشم زلفیدن خویش *
 في زمان في ابکی معنایه کلور اول معروف وقت معناسنه اما بوعربی معناسیدر و ثانی
 فارسی معناسی مرکب موت معناسنه حکیم فردوسی بیت چو بشنید رستم کوسر فر از *
 بدانت کامد زمانش قر از * چغتای لسانده او چرودیر لر مراد زمان قریب دیمکد رماضیه
 و مستقبلا استعمال اولتوروز زمان قلیله دیمک معناسنه اورچاغده دیر لر في زمان في فتح میم
 و هایلله لفظ مرکب رزم ایله آهندن معنای ترکیب صوق دمو ردیمک اولور مراد ایسته برامز
 دمو ردیمکدرواستعاره طریقله کوشش بی فائده وسیع بمعنایه دهه دیر لر ترکیب صوق دمو رد
 دوکه دید کبری بمعنی سعی ایتمه دیدیمکد في زمزمیدن في سکون میم اول و فتح زاء ثانی ایله
 یعنی زفریدن مرقوم في زمکن في سکون میم و فتح کاف فارسیله قاسق قلی معناسنه در
 في نمودن في ضم میله بمعنی نقش کردن في زمیدن في کسر میله بمعنی جاویدن شاه ناصر
 خسرو بیت خازن علم قران فرزند شیر ایز دست * تابسی کر خرنباشد زوش چون باشد
 زمید في زمین في یر در ارض معناسنه مقابلی آسماندر فاضل محقق کمال پاشا زاده زمین
 لفظ مرکب در جزوی زم در صوق معناسنه خاک طبعی بارد و یابس اولغله صوق قلق
 مقرزدر و یا حرقی نسبت معناسنه در و آخرت کی نون نسبتی ناکید ایدر اول تقریبه ارضه
 زمین نسیمه اولندی في زن في عورتد عربیه امرأه معناسنه ته کم بویته واقعدر بیت
 درین مزرع اگر مردست اگر زن * کسی کندم نخورد از کشت ارزن * مقابلی مرددر وزن
 و شوی دیر لر مراد زوج و زوجه در امامرد وزن دینلد که مراد رجال و نسا اولور نتکم حضرت
 مولانا بیت از نیستان تا مرابره پده اند * و زنفیرم مردوزن نالیده اند * ترکیب اول معنارک
 اولنه ارو عورت و ثانیسنه ارکک و دیشی دیر لر و مخننه زن دید کبری بطریق الاستعاره در
 بهادر مرد دید کبری کبی بیت در تنکنای معرکه هنگام کیرودار * پیداشود که مرد کد ام است
 وزن کد ام * و بر معناسی دخی زدن لفظندن سیغنه امر در و وصف ترکیبیه اولور نای زن
 و تیغ زن کبی و دخی بر اسمک آخرینه لاحق اولوب آنک فاعلنه و میا شرنه دلالت ایدر
 خشت زن و دروغ زن کبی في زبان في سکون نون و فتح باء موحد ایله بندوراتدن اینسون
 دید کبری تخمدز في زحان في سکون نون و فتح جیمه ملک خوارزمه بر مشهور قصبه آدیدر
 في زحان في فتح نون و سکون خاء معجمه ایله اکک معناسنه در اول محله اولان چه و ن
 چاه زحان دیر لر سلمان ساوجی بیت محسن غمغش افکنده کوی در میدان * فتاده کوی
 دل اندر چه زحان اش * عربیه ذقن دیر لر چغتای اینکک دیر اکثر یا اوائل کلماتی کسر ایله ادا ایدر لر
 مثلا آنکه اینکک و اشکه اینکک دیر لر و دخی سفاق دیر لر لطفی دیمشدر بیت سقاقی خالی
 مینی اسر و مبتلا قیلدی * قر پنک آخرد و رید ابلاسنه باقی في زندخوان في سکون نون

في

و دال مهمله و فتح خاء معجمه و و او معدوله ایله ابکی معنایه کاور اول. نورد عشت مرقوم و ثانی
بابل معناسنه کمال اسمعیل بیت دران میان که وداع کل و بنفشه کنی * خبر زناله زارم
لاندخوان برسان و زندستان و سکون نون و سین و فتح دال و تاء مثناة ایله زندستای مرقوم
معناسنه در و زندوان و بمعنی عندایب کذا فی الجمع و زندگان و سکون نون و کاف
فارسیله زنکله معناسنه در که زنکل دخی دیرل و زنکه شاوران و ایران پهلو انلرندن بر پهلو ان
آ دیر حکیم فردوسی بیت بدست دکر زنکه شاوران * بران انجمن کشته کند آوران
و زعتان و فتح نون و سکون میم و فتح تاء مثناة ایله پکی نکمه سندن آصلس اولان نسنه در
و زوبیدن و ضم نون و کسر باء موحده ایله کویک ناله سی و ناله ایتمه سی و زوبیدن و فتح نون
و کسر و او و سکون یای تحتانیله ایت و چقال و قورد و بونلره بکزر حیوان اولومه سی و زوان و
فتح و او ایله بغدادی آراسنه بتنی د لوجه دید کاری نسنه در و زبان معناسنده مرویدر
و زوردین و فتح و او و سکون راء مهمله و کسر دال ایله نوروز آیی یعنی نوروز آند و واقع اولان آیه دیرل
و زوریدن و سکون و او و کسر راء مهمله ایله یوقار و اولق و یوقار و ابلک اصلی ز بریدن و او
ایله با آراسنه تبادل اولدوغی ایچوندر و زوزن و شرحی زء امضمومه ددر و زهائیدن و
متعدی زهید ندر و زهر زمین و کور کانیلر لسانده ازاد درخت معناسنه در و زهمین و سکون
ها و فتح میله ری شهرند بر خانه نک اسمیدر عجایب المخلوقاتده مسطور در که زهمین صاحبی
در رویش فقیر کسنه ایلی واقعه سنه کوررکه دمشق شهرند بر دینه بولور اکا بناء عزم
دمشق ایدوب وارد قده سر کشته و حیران شهر و بازار کشت و کند ارا ایدر کن بر آدمه راست
کلوب اول آدم سه ال ایدر که ای درویش نه ولایت نسن و بو شهر ده سر کشته و حیران نه کورسن
درویش جواب ویرر که ری شهرند غم واقعه ده کوردم که دمشق بر دینه یه مالک اولدم حالا بو شهره
کلام آنی آرارم دید که شخص کلوب ایدر بو قدر زماندر که بن واقعه مکه کوررم که ری شهرند
فلان خانه ده دینه وارد در دیوزهمنک خانه سن نشان ویرر و بن اکا اعتماد ایلدم زهی ساده
دلکه سن سن دیر زهمین بو خبری ایشندی فی الحال عودت ایدوب اول آدمک دیدیکی محلی
قازار یکپاره او تو زبطمان التوندن برهاون بولوب عاقلانه تصرف ایله عظیم دولته نائل اولورنتکم
استاد عسجدی بیت من زری بهر کج سوی دمشق * میروم هم چو صاحب زهمین و زهن و
فتح هایله بمعنی رود یعنی ایرمق و زهیدن و کسر ها و سکون یای تحتانیله ابکی معنایه در
اول صو چشمه دن و فسقیه دن سحر اقمق و ثانی خارده یو تمق معناسنه در شرفنامه ده
بمعنی افتادن مرقومدر و زین و سکون یایله اول کسنه یه دیرر که دنیا یه پشت و یا اورمش
بعده تارک دنیا اولمش اوله کذا فی المویذ و مع الواو * زادخو و سکون دال و ضم خایله
نسخه میرزاده پیرو فرتوت معناسنه و زانو و ضم لامله سلاک که زلو و دیوجه دخی دیرل
عربیه علق معناسنه در و زانو و ضم نوله ابکی معنایه در اول دیزدر کبه معناسنه میر
نظمی بیت بمانده در کل حیرت بزانو * ندر دپای رهن را ایمکسو * چغتای لسانده نیز دیرل
فرهادنامه ده شتا و صفنده بیت کفین اغزی بیلامفلس دم ابلاب * ابکی نیز کو کسی ایچر احکم
ابلاب * ثانی بمعنی تعظیم شیخ آ زری بیت برام افق چونکه براید شه خاور * ارکان شه

مته زنگ در ایند بزانو زاد سرو یعنی سرو آزاد میو خسرو بیت بنشست بزیر زاد
 سروی * چون در برطوطی تدروی ز او بزوزن کاو بشر معنایه کور اول یا پوچی که
 بنام معناسنه در حضرت مولانا قدس سره بیت زاوید از ان مناسب ساخته * قطره های
 متنقل پرداخته * ثانی قوی و زبردست و پر زور معناسنه وله ایضا بیت اشک میراند
 کدای هندوی زاو * شیرا کردی اسپردم کاو * ثالث شکاف معناسنه شیخ آزی
 بیت اگر مقاطع تیغ تو بیند اندر خواب * ز سهم در کمر کوه قاف افتد زاو * رابع دره کوه
 معناسنه خامس ایشانند ماهر و استاد معناسنه ز رایو سکون راء مهمله ویای
 تحتانی و کسر همزه ابله نقاب معناسنه شیخ آزی بیت نقاب شام بر افکنند بر عروس فتن *
 چو ترک من که ز توران افکنند ز رایو ز رایو سکون راء مهمله و فتح بلاء موحد ویای تحتانیله
 اریش کس معناسنه نظمی بیت خوش بود زریبا و زرین جام * کر بود وقت صبح
 سیم اندام ز زرد خو سکون راو دال مهملتین و فتح خاء معجه ابله بر او تدربا غلظه بتر صارو
 و خوشبوی چپکی اولور شاه ناصر خسرو بیت از ره چشم سنوری منکر اندر بوستان *
 ای برادر تابدانی زرد خوار شنبلید ز رد الو معروف میوه در آلو ارکدر زرد معلوم معنای
 ترکیب صارو ارک دیمک اولور ز رد چقو بر صارو قوس شرع برید صفاریه دیرلر و عصفور
 الا صغردخی دیرلر ز زده چاو بزوع صارو آغا چد رزر چوپه دخی دیرلر ز ردو
 سکون راء مهمله و ضم دال ایله آلتون دو کبی معناسنه در ز رو ضم راء مهمله ایله یعنی
 زلو و بر معناسی دخی الله و ایاقه درشت وقتی اولق معناسنه در کذافی التحفة ز رساو
 سکون راء مهمله و فتح سین ایله آلتون خرده سمی که عربیه قراضه دیرلر ز غاو فتح
 غین معجه ایله زن فاحشه که غرور و سنی دخی دیرلر ز لو ضم لامله بر سیاه اوزون قورند
 صورده حاصل اولور بعض محله آذم با قدین صوا میجر کن بوغازینه کید و بیا پیشور عظیم
 الم واضطراب و برر اکا دیوجه دخی دیرلر ترکیب سلاک دید کلریدر طیب یوسفی * رباعیه *
 ای خون کلو ت از زلو داده خیر * خون آمد مردم بکلوی تو بدر * کر غرغره سازی آب
 خردل نمک * چیزی نبود ترا از آن بهتر ز مو ضم لامله با لعلک یا شنه ده
 قوروسنه ده دیرلر اسماء اضدادند ز زتو سکون نون و ضم تاء مثناة ایله
 بر مشهور سازد ترکیب سنطور دیرلر ز مجیرو میرزا ابراهیم غنر زوت دید کلریدر ز نجرو
 سکون نون و ضم جیم و راء مهمله ایله صمغ عربیه که آنکله آلتون و کس ورقن حل ایدرلر و بعض
 فرهنگ کرده بر اوت اسمی واقع اولشدر ز زتو دیوجه معناسنه کذافی المؤید ز زو
 ایکی معنایه در اول پیشدادیاندن بر پادشاه اسمیدر ثانی دریا معناسنه در نام پسر
 طهماسبدر که ایرانده بش سنه پادشاهلق ایلدی حکیم فردوسی بیت برو زه ماین زو نمکخت *
 * بیامد بر آمد بر افراز تخت * مؤید الفضلاده بر ولایت اسمیدر زوزن دخی دیرلر زهر دارو
 باد زهر معناسنه شیخ فریدالدین عطار بیت شکر از لعل او طعم دکر داشت * که لعلش
 زهر دارو در شکر داشت ز زهو چرک کوش کذافی الجمع ز مع الهاء زاجه
 فتح جیم فارسیله هنوز طوغش طفله دیرلریدی کونلک او انجیه دک از چه ده دیرلر کذافی

فرهنگ جهانگیری و زاره و ایکی معنایه در اول زار معناسنه که خوار ایله مترادف او اوب
خوار و زار دخی دیر لومنو جهری در صفت انکور بیت که آرنش ز کشته با کواره * نهندش
بر سر با زار زاره * ثانی زاری معناسنه در که ناله ایله مترادف اولوب ناله و زاری دیر لر شمس
فخری * قطعه * سهم پرشش بعنف آب حیات * بکشاید زخاک و ز خواره * آنکه از بیم
تیغ اوشب و روز * خصم راهست کویه و زاره و زاع پیسه و کسرباء فارسی و فتح سین
مهمله ایله آلا فرغه معناسنه در و زاع پیسه و کسرباء فارسی و سکون یای تحتانی و فتح نونله
زاع پیسه مرقوم معناسنه و زافه و فتح فایله کومرن دید کلری اوتدر ثقیل رایحه سی
واردر ابو العباس بیت ترسم که روز بکندر دوزار برسد * و زخوان آب زافه نیارد مرا حکیم
بولغنی هندو شاه نجوانی صحاح زاء معجه ایله نقل و بعض ارباب لغت راء مهمله ایله روایت
ایدوب فرهنگ جهانگیری زاء معجه ایله بمعنی خار پشت نقل اولمشدر و زال کوفه و نسخه
میرزا ابراهیم اول پیره زند که طوفان آنک تنورندن قینادی و زانوی گاه و ضم نون و سکون
واوویای تحتانی و فتح کاف عربی ایله بغدادی و آریه صاپنک دو کلری معناسنه و زانه و فتح
نونله بر کوچک پرزه جانور در که حمالرده اولور فریادی اوزون اولور کذا فی المجمع و زاولانه و
سکون و او و فتح لام و نونله بو قاغومعناسته در که دمور قید در شاه ناصر خسرو بیت بشهر تو
کرچه کراست آهن * نشانی توجی بند و بی زاولانه * میرنظمی بیت در آن وادی
که ماندستی بکانه * زده بر پای اسبش زاولانه * حسین و فای ده آلتون خرده سی که ا کدن
دو گلش اوله آکا زکر لر سهاله دیر لر و زاره و فتح واو ایله بوزن ساوه بمعنی زاری و ناله و زاویه و
کوشه و دخی نکیه معناسنه عربی در استعمالی شایع در مثال معنی اول ابو طالب کلیم بیت
آتش ز آب تیغش در تنگنای نی * کوشه نشین زاویه اخفا شود * مثال معنی ثانی
ابو المعانی بیت می یافت با ارشاد دل کم شده راره * آنکس که در زاویه فیض اورسید *
جمعی زوایا کلور و کای جمعه استعمال ایدر لر خواجه سلمان مناوی بیت خان
خانان همش را کبر بزرگی و صلاح * جسته قطب آسمانش در زوایا انزواست
و زاینده و زاییدن لفظندن اسم فاعل اولو زطوغوزی معناسنه کرب آدم و کرب حیوان
اولسون و زبانه و فتح باء موحد و نونله ترازونک شاهینی اوزرنده اولان سوری نسنه حضرت مولانا
بیت تو ترازوی احد خوبوده * بل زبانه بر ترازو بوده * و آتش یا لکی یعنی شعله مجد همکر
بیت زبانه کشت زبان در دهان زسوز دلم * بل همیشه شکایت کند زبان از دل * زوانه دخی
دیر لر دخی توقه دلی و بونک امثالی نسنه لر معنای اوله چغتای لسانیه اوچقون دیر لر شران
دیمک اولور یعنی قیغاجم میرعلیشیر بیت نوایی زهره عودین ماتیم تو بقاندا کویدردی *
فلاح ساری ایریشب بارغان اوچقون لار فغا نیدا * اما شعله آتسه اورت دیزلر فرهاد نامه ده
فرهاد صو آرغی کنارنده شیرینی کوزلدو کی محله ایدر بیت کوزیداسو ولیکن جانید اورت *
بولوب هر ساری با فقدین کوزی تورت و زبان بره و ایکی معنایه کلور اول ترکیده قوزی دبل
دیر لر عربیه لسان الحمل دید کلری در فارسی سید عربی سنک ترجمه سید رخ رغول و خرسنک
دخی دیر لر اوتدر که قابضدر و بر معناسید سکرلی پیراق دید کلری اوتدر و زباخواه و سائل

مسائل معناسنه بوزبان لغت معناسنه درخواه خواستن لفظندن صیغه فاعلدر زیره فتح
 باء فارسی وراء مهمله ایله زیوه که عربیله زیبق دیرلر زبطانه فتح اسکون باء موحد وفتح طا
 ونوله ایکی معنایه کلور اول آغز تفتکی و ثانی اوق دمرنی طرفنه صار دقلری اغاج قبوغی
 معناسنه کدافی قانون الادب زبوخه فتح باب الراده اولان ریوخه معناسنه کدافی الجمع
زبوده فتح ضم باء موحد وفتح دال مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول بی تأمل و بی دقت
 اولق حکیم نزاری قهستانی بیت بسرت که تا بروبت نظری زبوده کردم * نه دو چشم بیقرارم
 نه برفت روشنایی * ثانی نام سبزی در که کند نادخی دیرلر عربیله کراشته دیرلر زبیده فتح
 سکون باوکسرهایله اشاغی دوششمس معناسنه کدافی فرهنگ جهانگیری زجه فتح جم
 فارسیه نفیسه عورت یعنی طوغر مش عورت قرق کونه دک نفاسه اولد قچه زجه دینلور
زخان وزختان فتح معناه معجه وفتح تاء مثناة ایله شاخ درخت معناسنه کدافی فرهنگ
 جهانگیری زخره فتح سکون خاء معجه وفتح راء مهمله ایله قنار اوینامیوب مجلسنه اوتورانه
 دیرلر زجه فتح سکون خاء معجه وفتح میم ایله سازی آنکله چاندقلری آلت عربیله مضراب
 دیرلر حکیم خاقانی بیت زجه مطربان صلاهی صبح * در زبانهای مزمراندازد * ومیر
 خسرو بیت ره زدن مطربش آواره کرد * زجه او پرده جان پاره کرد * وله بیت رباب بارید
 شد سحر پرداز * زجه خون چکانید از ره ساز زده فتح دال مهمله ایله سکر معنایه
 کلور اول صف و آراسته معناسنه حکیم فردوسی بیت کشیدند کردان زده بر زده *
 بطوق و زنجیر زین زده * بویته زده اول صف و آراسته معناسنه و ثانی خورده
 معناسنه ابوالفخر رازی در منقبت امام علی الر ضارضى الله عنه بیت ای زده چون عقل
 و روح لقبه انوار علم * وی شد چون جد و باب طعمه ارباب ظن * بومعنایه استاد بیت
 نان خود باره و دوع زنی * به که از خوان شه آروغ زنی * ثالث بریده معناسنه شیخ سعدی
 بیت * نماید حاتم طائی و لیک تاباید * نماید نام باندش به نیکویی مشهور * * زکوة مال
 بدر کن که فضله زرا * چو باغبان زندیشت زده اندکور * رابع ظهور کرده معناسنه
 مولانا منطقی بیت نیش اثر منطقی در دل درمان شکست * ناله دردی که گوش سر زدل من
 زده * خامس زدن لفظندن صیغه مفعول اولور اورلش معناسنه وله بیت بخت کل عیش
 را بر سر دشمن زده * خارمغیلان غم بر قدم من زده * سادس بعض ترا کیم به صفت اولور
 سودا زده و دم زده کی خواجه حافظ بیت تا بود نسخه عطری دل سودا زده را * از خط
 عالیته سالی توسوادی طلبیم * اقدسی بیت کشتن اقدسی خسته چراجرمش چیست *
 کردم از مهر و محبت زده دیگر نژند * سابع سطور کتابت ثامن کهنه و فرسوده معناسنه
زراچه فتح راء مهمله و جیم فارسیه زنگبار پهلوانان زدن بر پهلوان آیدر که پادشاه زاده پانکر
 ایله اسکندر ذوالقرنین جنکنه کلس ایدی در جنگ اول اسکندر لشکر زدن یتشمس مردمبارز
 رومی بی هلاک ایلدی آخر الامر اسکندر بنفسه میدانه کیروب بر کر ژایله هلاک ایلدی شیخ
 نظامی بیت ستمگر سپاهی زراچه بنام * زلشکر که زنگ بداند کام زراوه فتح راء
 ووا ایله ایران مبارز زدن بر مبارز اسمندر زراه کفوده فتح دیرلر کفوده بوزن فرموده

بردیاد در دریای عمان و دریای قلم کبی کذا فی المجمع **زرد** چرده و زرد چوه **صا** و **وشین**
 دید کلیدر نته **ک** اسمر اللون اولانه سیه چرده دیرلر نظمی **ه** روی خدمت خاصه به لایق غلام
 تعریفند **د** میشد **ر** بیت چور ویش شود زرد چرده پسر * نباشد بحکم خرد خوبتر
زرد چهره **د**خی **صا** و **وشین** **د**یمکدر لکن ساده رو غلام و جاریه ده زرد چرده تعبیر اولنور
 و صفالو و قوجه عورته زرد چهره دینلور نته **ک** **د**یمشدر **ر** بیت ریش زرد و چهره زرد و جامه زرد *
قلمتین در زعفران غلطی **ز** زرد خایه **ی** **ی**وز طه **صا** و **وسی** **د**یمک اولور **ز** زرده **ی** سکون
ز او فتح **د**ال مهملتین ایله درت معنایه کلور اول **صا**ری **ر**نک آتہ دیرلر **ش**اعر بیت زرده **ش**ام
 و **تقره** **خ**نک **س**حر * **چ**رخ **ر**ادر **ز**یر **ر**ان **ب**ایستی * **و**خلاق **الم**عانی **ب**یت **ا**نا **م**ل **ت**و **چ**و **ک**رد **س**وار
زرده **ک**ک * **ا**طاعتش **ت**واند **خ**رد **ا**با **ک**ردن * **ث**انی **ن**سخه **م**یر **ز**اده **ب**ر **ط**اغ **آ**دید **ر**که **ا**ندک **ک**ش
معدنی **و**ادر **ث**الث **ا**خلط **ا**ربعه **د**ن **ص**فر **ا**دید **ک**لیدر **ر**ابع **ع**وما **ی**مور **ط**ه **صا** و **س**یدر
زردمه **ی** فتح **د**ال **م**همله **و** **م**یمله **ی**ول **ا**یچون **ت**دارک **ا**ول **ن**ان **ن**واله **م**عنا **س**نه **د**ر **ز**رد چوپه **ی**
زرد **ه** چاو **م**ر **ق**وم **م**عنا **س**نه **ع**ربیه **ا**صابع **ص**فر **د**یر **ل**ر **ک**ف **د**سته **ب**کر **ر** **صا**ری **و** **ب**یاض **ا**ولور
براوت **ک**و **ک**یدر **و** **ب**ر **ن**وعی **صا**ری **و** **ن**یره **ر**نک **ا**ولور **ا**کا **ک**ف **ع**ایشه **و** **ک**ف **م**یر **د**خی **د**یر **ل**ر **م**حلل
فضلات **غ**لیظه **د**رد **ا**فح **س**موم **و** **ج**نون **و** **ک**زنده **ک**ی **ج**انور **ا**ندر **ز**رد **س**ته **ی** سکون **ر**اء **ا**ول
و **ش**ین **م**عجه **و** **ک**سر **ر**اء **ث**انیله **آ**لتون **ن**ل **ص**رمه **و** **ق**لابدان **و** **آ**نره **ب**کر **ر**نه **ا**ولور **س**ه **ز**رد **س**اوه **ی**
سکون **ر**ا **و** **ف**تح **س**ین **م**هملتین **ایله** **آ**لتون **خ**رده **سی** **ا**بوال **م**عانی **ب**یت **ب**ر **ک**ر **ز**ان **خ**زان **ک**ویا
بباغ * **د**رد **ک**ان **ز**ر **ک**ران **ز**رد **س**اوه **بود** **ز**رد **ک**وه **ی** سکون **ر**اء **م**همله **و** **ض**م **ک**افله **م**یان **د**ر **ی**اده
و **ا**قع **ب**ر **ط**اغ **ا**سمیدر **ا**کثر **و** **ا**غلب **ک**یلر **ا**ول **ط**اغ **ی**انندن **چ**کر **کن** **پ**ان **ل**نور **و** **ی**ا **خ**ود **ع**رق **ا**ولور
سیی **ن**ه **ا**ید **و** **ک**ی **م**سموع **د**کلر **ز**رد **ی**له **ی** سکون **ر**اء **م**همله **و** **ف**تح **ن**ونله **ر**ی **و** **ا**س **م**ر **ق**وم **م**عنا **س**نه
تعرب **ا**ید **و** **ب**ر **ز**رد **ی**له **د**ید **ب**لر **ز**رد **ی** سکون **ر**اء **م**همله **و** **ف**تح **ن**ونله **ز**رد **ی**له **م**عنا **س**نه **د**ر **ز**رد **ی**
فتح **ر**اء **م**همله **ایله** **ص**ف **م**عنا **س**نه **م**یر **ن**ظمی **ب**یت **ب**ستند **ل**ش **ک**ر **ز**رد **ب**ر **ز**رد * **ه**می **پ**ر **ش**دان
کوه **و** **د**شت **و** **د**ره **ز**رد **ی**له **م**جمع **الف**رس **د**ز **ا**ف **ا**ر **س**یله **ا**ول **ا**په **د**یر **ل**ر **ک**ه **ا**وز **ر**ینه **ا**ثواب
آصق **ا**یچون **ب**غلر **ل**ر **ز**رد **د**خی **د**یر **ل**ر **ز**غاره **ی** فتح **غ**ین **م**عجه **و** **ر**اء **م**همله **ایله** **خ**یره **ن**ان
معنا **س**نه **ش**مس **ف**خری **ب**یت **بود** **ه**مچون **ک**لیجه **د**شمنش **را** * **ا**کر **ک**رد **ن** **د**هد **ا**ور **ا**ز **غ**اره *
تحفة **ال**احباب **د**ه **ب**معنی **غ**ازه **ک**ه **ک**لکونه **د**خی **د**یر **ل**ر **ز**غاره **ی** سکون **غ**ین **م**عجه **و** **ف**تح **د**ال **م**همله
ایله **ی**ون **ق**وشی **م**عنا **س**نه **ز**رد **غ**وته **ی** ضم **غ**ین **م**عجه **و** **ف**تح **ت**اء **م**ثناة **ایله** **خ**ام **ا**ر **ب**شم **ی**وما **غ**ی **ک**ه
اپکه **صا**ر **ل**ش **ا**وله **پ**ناع **و** **ق**ر **م**وک **و** **ج**فر **س**ته **و** **ک**ی **س**نه **د**خی **د**یر **ل**ر **ز**غیده **ی** کسر **غ**ین
معجه **و** **س**کون **ی**ای **ت**حتمانی **و** **ف**تح **د**ال **م**همله **ایله** **ب**معنی **ا**قش **ر**ده **ب**معنی **ص**ق **ل**ش **ز**رد **ی** سکون
فا **و** **ف**تح **ر**اء **م**همله **ایله** **ز**فر **م**ر **ق**وم **ب**معنی **ز**ن **خ**دان **ی** زلفه **ی** سکون **ل**ام **و** **ف**تح **ف**ایله **م**وضیع **ت**نک **و** **ت**اریک
معنا **س**نه **د**ر **ز**له **ی** لامک **ت**خفیف **ایله** **ب**معنی **ز**لو **و** **ز**لوک **و** **د**یوجه **د**خی **د**یر **ل**ر **و** **ل**امک **ت**شد **ید**یله **ب**وزن
غله **ب**ر **ج**انور **د**ر **ک**ه **ج**ام **ل**ر **د**ه **و** **ن**مناک **یر**لر **د**ه **ا**ولور **ک**یجه **ل**ر **د**ه **ص**دا **و** **یر**ر **س**یاه **ر**نک **ا**ولور **چ**رخ **ر**ینه
دخی **د**یر **ل**ر **و** **ت**حفة **ده** **ج**رد **د**ید **ک**لری **ج**انور **د**ر **م**یان **غ**له **ز**ار **ده** **ا**ولور **و** **ک**رم **ه**وال **ر**ده **ب**ر **ک**ی **ا**ه **ا**وز **ر**ینه
اوتور **و** **پ** **ج**ا **غ**ر **ر**و **س**فر **د**ن **ح**صه **ق**الدر **م**ق **م**عنا **س**نه **د**ر **و** **ا**ول **ن**واله **یه** **ده** **ز**له **د**یر **ل**ر **ا**بوال **م**عانی **ب**یت

بیت شهریاران جهان از در کوش * زله بند خوان انعامش شدند و زمره و سکون میم اول
 و فتح زاء معجمه و میم ثانیله اوج معنایه کلور اول آهسته ترنمات معناسنه ثانی بر کله در که
 مغان ستایش جناب باری تعالی عزاسمه ایچون وقت غسل بدن و اکل طعام و محل عبادتده نکلم
 ایدرلر ثالث مصنفات زرد هشتدن بر کتاب آدیدر که سپاردخی دیرلر و زمه و فتح میم
 ایله شتاب معناسنه بعض نسخه ده زاج معناسنه ده منقولد ر کتاب السامیه شبیهه زاج بر طاستدر
و زبانه و عورته مائل اولانه دیرلر محبوب دوسته غلامبان دیدکاری کبی باء مو حده ایله
 یاره نك جمله معانیسندن بری حریص معناسنه در که زنه حریص دیمکدر حکیم فردوسی بیت
 سبستان مر اور افزون از صد ست * شهنشاه زبانه باشد بدست و زنجوارنده و کلین
 آلمغه کلان عورنلره دیرلر و زنبوره و سکون نون و ضم باء مو حده ایله آلتی معنایه کلور اول
 ایری زنبور معناسنه ثانی بمعنی پیکان شیخ نظامی بیت ز زنبور * نیر زنبوریش *
 شاه آهن و سنک داروی ریش * ثالث بر مخصوص و معروف سازدر زبان هندی ده کنکر
 و کنکره و کنکری دیرلر حکیم نزاری قهستانی * قطعه * بس کند زهره سازها همکار *
 از پی چشن این مبارک سور * دق و چنگ و ریاب و زنبون * نمرک و نای و ربط و زنبور *
 رابع اسلحه دن بر نوع سلاحدر امیر خسرو و بیت ز زنبون * مرو کاند زور * زنبور
 خانه در افتاد شور * خامس کوچک طوب معناسنه که آکا زنبورک دخی دیرلر سادس
 گروه انبوه جماعت کثیر معناسنه و زینه و سکون نون و فتح باء مو حده ایله ایکی معنایه در
 اول قاسق قیل معناسنه شمس فخری بیت سر خمیش زتن دور آنچنان باد * که از عانه
 بزخم تیغ زینه * ثانی زینق معناسنه در که جیوه و زینقه دخی دیرلر و زنیله و سکون نون و یای
 تختانی و کسر باء مو حده ایله در زیارک ایکنه و یوکسک و ساثر آلات خیاطت وضع ایلدکاری کیسه
 معناسنه در و زنجره و بوزن نجره و ناخدن کوچک بر جاتور در کجه ایله صد او پر عربیه ضرار
 اللیل دیرلر کدافی المجمع و زجه و سکون نون و فتح جیمه بوزن زنجه ایکی معنایه در اول درد
 شکم که عربیه زحید دیرلر ابن یمن بیت آنکو بچه باز و طفل کایست * ای بسکه کشد زحیر و زجه
 ثانی : توخه و مویه یعنی میته جزع معناسنه و جیم فارسيله بازار و اسواقده کرن عورت که هر کس
 ایله آشنالق ایدر و زنده و بیوک نسنه مهیب اوله مثلا زنده پیل دیرلر حکیم اسدی بیت
 بد انسان بزک اردها کردومیل * بیو باشتی او بدم زنده پیل و زنگانه و سکون نون و فتح
 کاف و نون ثانیله موسیقیه بر پرده اسمیدر مجمعه بر ارمق آدی مذکوردر شیخ نظامی
 از اقبال نامه بیت چوزنکی در آمد بزنگانه رود * بر آمد ز شهرود یا تک سرود و زنگاله و
 آهسته یغان قار که قراغوبی اینر و زنگله و سکون نون و فتح کافله ایکی معنایه در اول
 چکراغو که عورات ایاقلرینه باغلرلر وقت جماعده صداسی چقمغله لذت حاصل اولور ثانی
 موسیقیه بر آوازه در و بمعنی جلاجل و دخی تورانی بر مبارز آدیدر جنک دوازده رخده
 فروهل ایرانی النده قتل و هلاک اولدی و زنگچه و سکون نون ایله کوچک چکراغو که
 قاطر بوغازینه و بعض برینه طقارلر و زنگه و سکون نون و فتح کاف فارسيله شرفنامه ده
 برولایت اسمیدر و بر مبارز اسمیدر که باباسنه شاوران دیرلر ایدی و زنویه و ضم نونله

نوحه سك و كرك يعنى اولويه رزق آواز ايتمه ل بكه قوردك و كو پكك اول آوازينه زولد دخي ديرل عرييه
حرير معناسنه در ابوالمعاني بيت سك كويش بمن فرياد دارند * زنويه ميكنه يعنى بحالم *
في زواره في بوزن حواره اوج معنايه در اول زوار مرقومك معني اوليله مترادف در ثاني
رستمك برادري ناميدر ثالث كاشان مضافا شدن بر قصبه اسميدر في زواله في بوزن
نواله هر نه كه يومري ومدور اوله عموما كنانكره يوالفي ككي كه غالوك دخي ديرل و خيره زواله سي
وامثالي نسنه لره ديرل و براتمك اوله جق خيره ده ديرل خصوصاهندي لسانه پيره اطلاق
ولنور بسحاق اطعمه بيت باداز آفتاب ضميرت زواله دور * تاسالها كني زمه نوزواله ها * وله
ايضا بيت ماسند بورقت همه كاري شود بريك * همچون زواله كبر بخوري كوشمال دوست في زوان
بره في زبان بره مرقوم كبي لسان الحمل معناسنه در في زواله في بوزن زبانه اوج معنايه در اول مجمع
شاهين ترازونك اراسنه اولان نسنه ثاني مشعله معناسنه در زبانه كبي ثالث بعض
فرهنگرده دوات ليقه سي كه او زرينه مركب قونيلور في زواه في فتح واووا نظهارهايله محبوساره
وير بلان طعام معناسنه شمس فخرى بيت عاصيانرا كرم و رافت او كشت شقيق * مجرمانرا
نعم وافر اوداده زواه في زويه في كسرواو و سكون ياي تحتاني و فتح رايله معني كوردبا كه
تركيبه قاصرغه عرييه زوبعه ديرل في زهر ميره في اول مهر در كه آنكله زهر دفع اولنور كذا
في المجمع في زهره في سكون ها و فتح زايله ابكي معنايه در اول انسانك و حيوانك چكريته
ملاصق بر كوچك دري ايچنده غايت تلخ اولنن يغندن زهره تشبيهه ايشلر محل صفرادر كه تركيبه
اودعرييه مراره ديرل ثاني مجال و طاقت معناسنه كه بيمجال ديمكه زهره ندارد ديرل شيخ
نظامي بيت زهره ندارمكه بوسم لبت * نپروكان دارد بروي تو في زه في اوج معنايه كلور
اول بمعنى زادن تولد معناسنه امام فخرالدين رازي * رباعيه * جان چيست چنين نقطه
صلب قضا * دنيا رحم است و تن مشيمه است اورا * ثاني اجل درد زه مادر طبع * اين مردن
وزادن ايست در ملك بقا * ثاني نقطه و فرزند رحم مادرده اپكن زهدان دينلد وكي بوندند
بعض رومي كسنه لردن لغت جمع ايند نلر بود قيقه دن غافل اولوب زه و زادا اولاد معناسنه در ديمشله
حكيم سناباي بيت خليست ديده او كر جفت ديده كردد * اندر مشيمه دل احسنت زه كند زه *
ثالث اول يره ديرل كه اندن صوقينا يوب چيقه مسعود سعد سلمان بيت همي شد سبك
چشمه چشم من * مكر آب اين چشمه رازه نبود في مع الياء * زاري في بوزن داري ناليه يعنى
اپكلى آخريده كي ياياي مصدر يه در في زاهري في يعنى بوي خوش ميرمان بيت تابيد
آمدت امسال خط غاليه بوي * غاليه خيره ه شد و زاهري عنبر خوار في زبان طوطي في
فرهنگ ميرزا ابراهيم بر كياه آديدر يعنى بر اوته ديرل في زبوني في عجز و ضعيفي و مغلوبيت
مولانا ولي دشت بياضي بيت من ان نيم كه زبوني كشم ز بخت ولي * همين كه بخت زبون شده
ميتوان كردن في زادي في زدن لفظندن اسم فاعل اولور زدايند معناسنه و دخي صيغه امر
اولور زداي كبي كذا في المجمع في زرنلي في كسرتاء مثناه ايله زرسرخ معناسنه اثيرالدين
اخسيكئي بيت تركس فيروزه بخت تاج بسرمي نهاد * قبه زرنلي رابره چواز سيم ناب *
في زرحامى في سكون راء مهمله ايله انكور انواعندن بر نوع انكور اسميدر في زر جعفرى في غايت

غایت خالص و کامل الغیاز آلتونه دیرلر مولانا شمس تبریزی بیت کر نظم و نثر کوی چون زر
 جعفری * آن سوک جعفرست خرافات فاسد است * موید الفضلاده جعفر نام کیمیا کره
 منسوب بر نوع خالص آلتونه دیرلر اما تواریخ مسطور اولان هارون الرشیدک وزیر
 جعفر بر مکی دن اول ضرب بخانه سنه مغشوش آلتونه سکه اوریاورایمش جعفر وزیر اولدوغی
 حال امر ایلیش که سکه بی خالص و کامل العیار آلتونه اورهلر بناء علی ذلك خالص آلتونه اسم
 اولدی نته کم خواجوی کرمانی بیت چون نقدش بر محک جعفر آمد * زر جعفری خالص
 تر آمد زر دکر یکی زر اول کاف عربی مکسور ثانی کاف عجمی ساکنه ایله شتفاقل
 دیدکاری ادویه دن بر معروف کو کدر بر قاج یرده حاصل اولور اعلاسی مصری اولاندیر
 مریاسنی ایدر لر غایت بی نظیر در کدافی قره ننگ جهانگیری زر زرده دهی زر فتح دالین ایله
 رایج و خالص و کامل العیار آلتونه دیرلر آدن اچق اولانه زرده نهی دخی اچغنه زرده هشتی دخی
 اچغنه زرده هفتی دخی اچغنه زرده ششی دخی اچغنی که نصفیه اوله زرده بیخی دیرلر و حاصل
 قلب و مغشوش اولانه ده بیخی دینلور حضرت مولانا بیت عرصه کش خاک زرده دهیست *
 زرمه دیده بدن انجا بله یست زر زردی زر ایکی معنایه در اول صاریاق زحمتی که انسانک وجودینه
 عارضه اولور بر معناسی دخی کونش آغلی و اصفرار شمس معناسنه در کد فی الجمع
زر زرسای زر ایکی معنایه در اول آلتون از بی ثانی آلتون حل ایده جیک کوچک طبق
 سای معنای اوله سایید ندن اسم فاعل و معنای ثانیه وصف ترکیبی اولور زر زرشش
 سری زر خالص معناسنه قره ننگ جهانگیری مسطور در حکیم خاقانی بیت آن می
 و جام بین هم کوی دست شعبد * کر زرسیم ده دهی صره زرشش سری زر زرکائی زر کسیر
 راونون و فتح کافله معدنی آلتون مراد خالص آلتون اولوب مغشوش اولیه و یا خود کیمیا کر علی
 اولیه مولانا هاتقی بیت شد آن زرکائی ناکاسته * بنام جهانگیری آراسته * وله بیت
 چو این زرکائی کامل عیار * زارایش سکه مشد نامدار زر زرنی زر سکون راوکسرنونله
 زرنج معناسنه در زر زشی زر شین معجه مشدده ایله زش بر کله در که مقابله سواله
 جواب استعمال اولغور مثلا بسوال فلان رازشی دیر لر یعنی فلانک سوال نهنه جواب ویریلور
 دیمک اولور استاد میشد بیت کر کند دلبر ز حال دل سوال * پیش اوای عاشق شیده
 زشی * تخفیف شینله ده جائز اولور مش زر زعفری زر یعنی زعفران رنگنه مراد زعفرانه
 تشبیه صاری دیمک اوله منو جهری بیت می زعفری خور ز دست بتی * که کوی قضیبست
 یاخیر زان زر زلیفی زر بوزن شریفی تهدید و تخویف محله استعمال اولور زلیفی دهد دیرلر
 یعنی قورقور و پروردیمک اولور میرنظمی بیت هر زمان اورا زلیفی میدهد * کشننش رایعنی
 وعده میکنه زر زموی زر زیر زمین معناسینه ویر آلتنه طامشدن کسلس مکان زر زمینی زر دخی
 اول معنایه در آخر لرنده اولان حرف یا نسبت معناسن افاده ایدر زر زمی زر زمین لفظندن
 مخففدر یعنی مرخم در زر زناشوی زر فتح نون و ضم شین و اطهار یای تحتانیله ار ایله عورت
 اراسنه امتزاج و ازدواج اولغه دیرلر ترکیبی ار و عورت اولدیلر دیمک اولور شاعر
 بیت چوشد شرط زناشوی همدراست * و راداماد کشت و راوری خاست زر زنبوری زر

ویر

بوزن قنبری سفینه بزرگ یعنی بیوک کی کذا فی فرهنگ جهانگیری و زند پچی و سکون نون
ودال و کسر باو جیم فارسیمین ایله غلیظ و یوغون ایپلاک ایله طوقمش خشین و درشت بزاولسون
غیری اولسون حکیم سوزنی بیت ثنای منتخب گفتن بهیجی * به از خلعت گرفتن زند پچی *
و حکیم خاقانی بیت چون باد زند پچی که سار بر کشد * بر خاک و طاق سندس خضرا
بر افندد و زن شوی و کسرتون و قمشین و اظهار ایای تحتانیله قه عورت معناسنه بر آدمک
ایکی ویا اوج و دورت عورتی اولد قده بر بر لینه زن شوی اولور لر و زنگباری و همغ صنوبری که
رخینه دخی دیر لر عربیه را تیاج و هندی لسا ننه رال دیر لر و زکی و زنک و لاپنه منسوب
اولان قوم سیاهه دیر لر و هر سیاه لون اولان آدمه ده دیر لر استعاره طریقیله جمعی زنکیان اولور
خواجه ثنای از اسکندر نامه بیت چو از زنکیان راندانا سخن * شد آن بزم همچون تن
اهرمز و زهرانی و زهراب هر قوم معناسنه و زهی و کله تحسیندر خهی کی ابوالمعانی
بیت نعالی الله زهی رخس فلك سیر سبک رانی * که اورا صبح دولت بود ظاهر ماه پیشانی *
ماه پیشانی آلتی صقر آتد دیر لر و زهی روی و معناسی ذوالوجهین استعمال اولنور اضداد
قبیلند بر معناسی محل مدحانه کوزل یوز خوب چهره معناسنه بر معناسی دخی وقت زماه
نه یک یوز سخت روی معناسنه در ایکی معنایه ابوالمعانی بیت چو دیدم آن پری چهره تعالی الله
زهی روی * نظر کرده غضبناک و بگفتار و زهی روی و زی و بوزن می ایکی معنایه
کلور اول فرهنگ جهانگیری ده جان و زند کانی معناسنه سید ذوالفقار شیروانی بیت
چون عکس غنچه شمع شبستان باغ شد * درر و زعیس خیز و میارای چراغ زی * و حکیم
خاقانی بیت کر بودی آنکس که زی دام فکندی * خویشتن اندر نهادی بفلاخن * ثانی حکم
الهی و تقدیر یزدانی دیمک اولور و باب الرءاء المکسوره مع الالف * زما و اشارت نفس متکلم
مع الغیرد و بزدن و طرف زدن معناسنه نه کم بویتدن مفهومدر بیت هزاران درود و هزاران
سلام * زما بر محمد علیه السلام و زیبا و سکون یای تحتانیله کوزل ویرا انتقال معناسنه
ابوالمعانی بیت زیبا فتد آن زلف معنیر رخ کلکون * ابروی کان نیر مره در کف نمره و زیبا و
معروف و مشهور و مستعمل سوزد زور معناسی دخی تواضع ایله دیمک اولور زیبا و آلیق و آصیغه
امر در میرنظمی بیت بوصل خواهش ارداری تمنا * بهر کس زابکن نرمی وزیرا *
و زیبا و سکون یای تحتانی و فتح باء موحد ایله زرده دید کبری طعمدر تعریف ایدوب
زیر باج دید بلر زیروا و او ایله دخی زیر با معناسنه در و مع الباء * زب * آسان و رایگان
معناسنه در میرنظمی بیت کسی که بود راستی مکنسب * شو در در جهان کارا و خوب وزب *
و زکاب و کاف عربیله مرکب که زکاب دخی دینلور عربیه مداد و حیز دخی دیر لر
کسر میم و حا ایله بهرامی بیت جز تلخ و نیره آب ندیدم درین جهان * حقا که هیچ باز
ندانستم از زکاب * حق بودر که زکاب زکاب بدن مخفف اولجه زاء مفتوحه ایله کرک ایدی
و زهاب و فسقیده دن یا و طرفدن صوچیه قمعده دیر لر فوران معناسنه ابوشکور بیت
سوی رود با کاردانی کشین * زهابی بدواندرون سهمین و زب و یراشق و آراسته
وزینت معناسنه اسم مصدر در خواجه سلمان بیت سایه لطف خدا شیخ اویس آنکه ازوست

از وصفت * زیب تاج و شرف سلطنت و عزت دین * کاهی فرلفظیه مترادف ایدر لر میرنظمی
بیت جمالش چنین است زینده کر * ندارد ملک آنچه زین و فری مع التاء * زشت بی
سکون ستین معجمه ایله ایکی معنایه در اول جز کین قبیح معناسنه شیخ سعدی بیت
مکن همیشه تو با بد سر زشت * که دزد از وطبع تو خوی زشت * و له بیت تمنای گوشت
مردن به * از تقاضای زشت قصبان * میرنظمی در توحید بیت خداوند همه کارم که
زشتست * ولی امید از لطفت بهشت است * ثانی بمعنی دویدن یعنی سکرتمک کذا فی
فرهنگ جهانگیری فی زفت بی سکون فایله معروف قرصا قدر حرکات ثلثه ده معنای
مغایردر فی زبردست بی سکون یای تحتانیله قول و جاریه و خدمتکار و پادشاهلرک رعایای
معناسنه در معنای ترکیب ال آلتنه دیمک اولور شیخ سعدی بیت ای زبردست زبردست
ازار * کرم تاکی بماند این بازار * زینت آرایش و زنگ و یا قشقلو ایتک عربیدر
فی مع الجیم * زنج بی کسر راء مهمله و سکون نونله صمغ درخت یعنی اغاج صمغی حکیم اسدی
* مشوی * شکوه دگر بود کاه فراخ * فرازش ز سخت و بره دیولاخ * ز بالا و چیز ازین
سنگ سخت * رون تاختی چون زنج از درخت فی زنج بی کسر کاف و سکون نونله بیوک چناق
اغاج اولسون غیر اولسون رشید اعور بیت بیراهنت دریده و استعد درزی * چون
کوزه کر زنج آبخور کنی * مجمع الفرسه ضم زایله منقولدر فی زنج بی کسر میم و سکون نونله
عقاب جنسندن بر قوشدر سرخ رنگ اولور عربیه اکاظم زاو فتح میله زنج دیر لر کذا فی
کتاب السنای فی الاسامی اما ادات الفضلاده بر قوشدر سیمه رنگ و غلیو اچدن بر مقدار
بیوجک اولور اکادو برادران دخی دیر لر فی زنج بی سکون نونله ایکی معنایه در اول معروف
بر ساز در سیمه عربله مخصوص ثانی لرزش دل معناسنه در ابوالمعانی بیت زنج کیرد دل
عاشق که در قبش بیند * مردماز اتب ولرزه شود از دین ریو * صید نه ابی ریخانده شب یمانی
معناسنه واقعدر فی زنج بی بوزن هیچ بش معنایه کلور اول بمعنی کوفتن دل یعنی یورک
اویشامق ثانی بر نوعه جنک آلتی در ثالث بنالک بنا ایچون چکد کلری ایپ که یا پوههوان
اولوب کج اولیه رابع ار باب رصد احوال سیر فلکی بلك ایچون یازدقلری مجبول کتاب کذا
اول نوروزن سنه آخرینه دگر ر شهر و رومیه و عربیه و کسوف و خسوف و سایر احوال
وقایع فلکیه اندن استخراج اولنور حکیم خاقانی بیت از نقش بدی بخشش و زئیر فاک میل *
از قوس قزح ز بخش و ز ماه سطرلاب * خامس مجمع الفرسه سخره و لاغ معناسنه مر ویدر
حکیم سوزنی بیت بیت دوسه ثنای تو خواهم بنظم کرد * وانکه فروروم بره زنج و مسخره *
مؤید الفضلاده بمعنی موزه مسطود در بعض فرهنگه بولغت عربی اولمق اوزن منقولدر اما
شعرا ی عربک ابلاغ و اقصی اعنی اصمعیدن بولغت سؤال اولنیش جوابنده بلم عربی در فارسیندر
دیش فی زیولج بی سکون یای تحتانی و واو و فتح لامله یاو ه دید کلری قوشدر فی مع الخاء *
فی زنج بی فتح لامله قزاق قایمق یعنی بر تختیه پاره سنه ایب باغلیوب اطفال بوزاوزرنده اول
تخته نك اوزرینه او توروب واپه یا پشوب تخته بی قاید بر لر عربیه زلق دیر لر نجیم اولنشد
شاعر * قطعه * سنیل ماعنی چو افسیر دست * همه اطراف بسته است بی * آنچه

۲

کون سترد و پر باد است * بردش کبر میرند ز لخی ^و زج ^و سکون یای محتانیله بمعنی
طپیدن دل یورک خوفندن یاسر وردن طلا بقی معناسینه در ^و مع اندال * زشتاریاد ^و
غیبت سو بلیکه دیورل زشتار بر کسنه نیک غیبتنه ذمی سو بلیک ویاد ذکر معناسینه اولیجق
معنای ترکیب غیبت و مساوی اولور بومعنا یه زشتیاد ^و نخ دیورل یوتر کیم بومستدرزیرا زشت
قبیله در ویاد ذکر در قبیله ذکر ابلک اولور استاد رودکی بیت بتویاز کرده غم عاشقی * نکارا
مکن ایتمه زشتیاد ^و زهیند ^و سکون ها و فتح باء موحد و نون ساکنه ایله غورات بو یونلرینه
بغلک قبری ایلچلو قلاده که کربن بنددخی دیورل و معنای ترکیب یاقه بند اولور میرنظمی بیت
چوسیم کردنش به بود هر چند * بدر و لعل رنگین بود زهیند ^و زهیناد ^و سکون ها و فتح لام
و خایله چرمه و پابوچ و پشمی او کچه لرینه دیک کبری پروازه دیورل ^و زه و زاد ^و اولاد و اعقاب
و نسل معناسینه ترکیب دول و دوش دیورل اتباع الفاظ قبیلندندر شامنا صخره
* رباعیه * پیشرو این رمه کی تراکی * جان و دل من این رمه رمانست * خاصه خراسان که
مر شمارا * انجازه وزاد و خانمانست * میرنظمی بیت دعای قدسیان این بود هرگاه *
زه وزادش که باستد شامپس شاه ^و زیاد ^و فتح یای محتانیله ابکی معنایه در اول نود تارک
یدی اوینلرندن ابکی او یونک آدیدر که اسملری بونلردر قارد زیاد ستاده خانه کبر
طویل ده هزار منصوبه خواجه سلمان بیت قارد عقل بماند عدو بت که کم زیاد *
در معرض ستاده مقید بششد رست و حکیم خاقانی بیت زین نامه دوستانی اندر سه
انامل * من فارسی جهانم و ایشان زیاد منکر * ثانی بمعنی زندگانی شاعر دیمشدر بیت
دیر زیادان بزکوار خد اوند * جان کرامی بجانش اندر پیوند * عربیه بمعنی افزونیدر
^و زیرافکنند ^و موسیقیده لون ابکی مقامدن برینک آدیدر که کوچک دخی دیورل حضرت
مولانا بیت آه کیزی زیرافکنند خورد * خشک همی کشت دلم دل ببرد * بومعنا یه زیرافکن
دخی دیورل ^و زید ^و سکون یای محتانیله و طن معناسینه لغت غیر مشهوره در مولانا جمالی
بیت بهل ای باب شهرستان جاوید * که بنیامین بریم آریم بازید ^و زیر خورد ^و ضم خایله
موسیقی ده برطن اسمیدر زیر بزکان دخی دیورل حضرت مولانا بیت آغازکن حسینی زیرا که
شیخ میکفت * کان زیر خورد زیر بزکان آرزوست ^و مع الراء المهمله * زبر ^و فتح باء موحد
ایله خاطر معناسینه یعنی برنسنه یی خاطرده حفظ ابلک استاد فرخی بیت مجلسی باید
آراسته چون باغ بهشت * مطربی مدح امیرالامرا کرده زبر * باء فارسیله قلغاند ریعی سپر
اما لسان قدیمدر ^و زبیر ^و کسر باء موحد و سکون یای محتانیله خاطرده طوتمق یعنی
حفظ ابلک حکیم قطران ارموی * قطعه * نیکخواها نراسانی همچو یوسف سوی
تخت * بدسکالان افرسنی همچو قارون سوی پیر * یارنده یابد انکویافت نزدیک توبار *
پیرغم نشناسد آنکو کرد مدح تو زبیر ^و زدر ^و فتح دال ایله بمعنی لایق و سزاوار الفله از دخی
دیورل امیر معزی بیت دوستان تو سراسر زدر خند ناز * دشمنان تو پکایک زدر خند ریش *
^و زشار ^و فتح سین معجه ایله اوزموزیتون و امثالی نسنه لری صیقوب صوین و یاغن چیقارمق
ایچون ایچنه قود قبری نکنه که بریند معصره دیورل ^و زشتار ^و سکون شین و فتح تاء مثماة ایله

ایله فیهب و مساوی معناسنه که زشت ایله آردن مرکبدر قبیح و چرکین کتوریچی دیمک اولور
 میرنظمی بیت رقیب روسینه در بزجه جانان * کف زشتار عاشق بی هر اسان کی زینار کی
 سکون نون و فتح بامو حله ایله زینور مرقوم معناسنه کی زینار و زینهار کی اون ایکی معنایه کاور
 لول امان معناسنه مختاری بیت نهان کنند بزرگان بچشمش اندر زهر * دهند ازوملکا
 زهر خورده از زینار * بومعنایه حکیم سوزنی بیت که کرد تعبیه در آتش عذارش آب
 کدید آتش کاید زینهارش آب * ثانی ردع و کلام معناسنه حکیم انوری بیت دامن عمر
 تواز کرد اجل در عصمت * پایه جاه تو زاسیب فلک در زینار * ثالث عهد و پیمان معناسنه
 خواجه سلمان بیت عهد و زینهار بی بود میان من و تو * عهد من مشکن و زینهار فراموش
 مکن * رابع بمعنی امانت حکیم اسدی * مثنوی * زمین را بچنشد کی یار نیست *
 چو او نیره دارند زینار نیست * که از تخم مزجش دهی زینهار * یکی را بدل بازبانی هزار *
 خامس البته معناسنه امیر خسرو بیت زینار که آن بند قبا جست مبندید * کز نازکیش
 بجه بر اندام بر آید * سادس بمعنی ترس و بیم سابع بمعنی شکایت بو ایکی معنایه
 ترتیب اوزن شیخ سعدی بیت زینهار از کمی که از غم دوست * پیش بیگانه زینهار کند
 ثامن پرهیز یعنی احتراز وله بیت زینهار از قرین بد زینار * و قمار با عذاب النار * تاسع
 بمعنی افسوس حکیم سوزنی بیت خوردن زینهار بر اموال خویش و برد * اموال خویش
 را بر آن زینهار خوار * عاشر ملاذ و پناه معناسنه حکیم انوری بیت تا حشر منکسف
 نشود آفتاب اگر * آید بزر سایه عدلیت زینهار * حادی عشر بمعنی شتاب ثانی عشر
 بمعنی هوش و آگاهی بو ایکی معنایه ترتیب اوزره ابوالمعانی بیت آید بزر سایه تو چرخ زینهار
 با شد اگر کرشمه عقلش زینهار * عربیه امان و کلا و عهد و امانت و لا بد و خوف و احتراز
 و شکوا و حسرت و حیف و التجا و عجله و حیرت و امانه چغتای پوخلارد برتر کی زینهار خوار کی
 ایکی معنایه کاور اول امان طلب ایچی قوام الدین مطرزی بیت هر که زینهار خوار
 عهد تو کشت * بسیارش بعالم خو بخوار * ثانی بمعنی پیمان شکن شیخ نظامی بیت
 ولیکن بود صحبت زینهاری * نکردند از وزینهار خواری کی زینهار دار کی امان و پرچی معناسنه
 مختاری بیت آنکه بود از وفق تو زینهار دار رای من * چون خلاف آورد شد بر جان خود
 زینهار خوار * وزینهار معنایه جمله سنده اسم فاعل استعمال اول نور کی زینار کی قاسق قبلی
 معناسنه ابوالمعانی در هجوزنی بیت که توان شدیقین اوزازید بو * نکاید هم خراز بسیار
 زینارش کی زهکیر کی باش بر مغه طاقت قلبی که ترکیه زبکیر دیرلر فارسیه کرش طویچی
 دیمک اولور مولانا هاتنی بیت پس از پهلوانی دهندت نکین * که زهکیر بلاست زانکشتترین
 کی زیناکار و زیانکار کی کلاهما بفتح الیا و سکون النون ضرر اید معناسنه کار و کر کردن
 لفظین صیغه فاعل در کی زینار کی سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله زیتون یاغینک
 تفل بر مقدار حرارتی وارد را اگر آتشه قینا تسهل حرارتی زیاده اولور بعض برودتین عارض
 اولان علتله خصوصاً و ج مفاصله و اوزامه و وجع مریج قاسمه لزه طلا اولنسه نافعدر واکر باقی
 طرفه قینا دوب قوام و بر لبه خضض فعلی ایدروا کر شیر و ایکی اغری شراب و بر عسلی ایله

بشوروب دیش اغریسنه طلا اینسه لر و جعی تسکین ایدوب عظیم نفع ایدر فی زبیر فی
سکون یای تختانی و ضم یاء موحد ایله بر غلیظ کلیم یارده سن درت پارچه اغاجه بغلیوب طپراق
و کر پیچ چکرلر شمس فخری بیت میکنک خاک خانه خصمیس * قصد کین موثر زبیر *
فی زبیر فی بوزن شیریش معنایه کاور اول آلت که مقابل زبرد رآلت اوست دیمک
زیر وزبیرلر بوم معنایه شیخ سعدی بیت کس نیاید زیر سایه بوم * کرهما از جهان
شود معدوم * ثانی اشاخی معناسنه که مقابل بالادر زیر وبالادینلور : شاعر در صفت
اسب بیت زیر وبالادوی چو باد صبا * که بیکدم شود جهان پیمای * ثالث فرهنگ
جهان نکیریده پوشیده و پنهان معناسنه حکیم فردوسی بیت یکی نغز پولا دزنجیر داشت *
نهان داشت از جادو وزیر داشت * رابع رزبر مرقوم معناسنه که باغ بوده بحق آلت در
استاد فرخی بیت کر تو مرادست باز داری بی تو * زیر نیاست چو من زیری وزاری * خامس
هر نسنه که از یک وضعیف اوله وله ایضا * قطعه * بدین غم اندر بگذاشتم سه سال تمام *
چنین سه روز همانا کداشتم نتوان * چو زیر بودم و نو میدکشم از همه خلق * امید خویش
فکندم بدستگیر جهان * معنای اوله جغتای فتح همزه ایله است دیرلر مثلا التند دیمک ده
استید ا دیرلر سبعة سناره ده معراج وصفند بیت سو ردی چون را کب همایون فال *
استیدنا مرکب همایون بال فی زبیر فی سکون یای تختانی و فتح کاف عجمیله زابغر و زابگر
وزبغر و زبیر مرقومون معناسنه در کذافی الاداه فی زین افراز فی اول سلاحه دیرلر که
اکرده کتوریلور بمعنی سلخ کذافی المجمع فی زینکر فی سکون یا ونون و فتح کاف عجمیله
اکرجی یعنی اگر دوزی فی زیوار فی بوزن دیوار یکی معنایه در اول بمعنی سویت ثانی
معنی بربری استاد سوزی بیت بی شبهه ستوه از غم و اندوه من آیند * کر خلق جهان
بجمله زیوار پذیرند فی زیور فی بزک و آرایش و یاقشق کرک التون و جواهر و اقمشه فاخره ایله
اولسون کرک غیر سبیله اولسون فی مع الزاء * زبیر فی بوزن نیز میان صوغانی سر کرده
اصلا دوب بعض علله دوا ایدر لرو اول سرکه یه خل زبیری دیرلر و زاء فارسیله برف زیر ذرکه هوادن
یغریب سقیط دیرلر کذافی المجمع فی مع السین * زبیر فی سکون یاء تختانیله بمعنی
سوی یعنی طرف ابوالمعانی بیت عقل و هوشم با خیال روی جانان می رود * هر کجا که من
روم دل از بس آنان می رود فی زین سپیس فی بوندن صکره دیمکر حکیم اسدی بیت
که جز نام تو تا زین سپیس * بخویم نه رازت بگویم بکس * شیخ سعدی بیت ندانم
چه شاید بدین زین سپیس * که راز سپهری ندانست کس خواجه سلمان بیت کس
نیارد زین سپیس کردن کشیدن چون کنند * کین نیارد زور کردن بعد ازین جز بر کان *
فی مع الشین * زبیر فی سکون یای تختانیله لوله معناسنه در هر نهنگ اولور صه عموما
شاعر بیت بریزد آب حیوان تشنگانرا * بخشد زندگی آن زین چشمه فی زین پوش فی
اگر اورتسی غاشیه و یاپوق و غیرهما میرنظمی در تعریف جنیب بیت که پوشیدند
بروزین پوش دیبا * در آید جلوه چون طاوس رعنا فی مع الغین * زبیر فی بوزن میخ ابکی
معنایه در اول حصیر سازی ابوالعباس بیت زبیر باقن همه باوشی باقن نه نهند *

نه نهند * طبل زن را نشاند برود نواز * بهرامی بیت ای درینغ از آب روی من درینغ *
 تازمانه کرد پالم چوزینغ * ثانی فراغت دل معناسنه حکیم اسدی بیت زرد خزان در
 دل زانغ زینغ * هوا بسته از لشکر ماغ میغ زینغ زینغ قیو و پنجره قناد لربنک صدای
 وانک امثالی نسنه اردن ظاهر اولان صدایه دیرلر میرنظمی بیت سنی وصلنش بوده شدنی
 درینغ * ولی دل ظنید از درون زینغ زینغ مع الفاء * زینغ سکون یای تحتانیله ادبسنزلک
 معناسنه کسائی * قطعه * که بر وزر و سیم عرضه کنم * خویشتن را بکفت رادکنم * بایدین
 مکرو حیلله زربدم * بره زینفش اوستادکنم مع الکاف * زراغنک فتح راء مهمله
 و غین معجه و سکون نونله چاقل طاشلی یرو دخی قور یوب یارلش اوله میرنظمی بیت
 زمین را سراسر زراغنک بود * نه جای تک و پوی ونه جنک بود زرسنک مع کسر راء
 مهمله و شین ایله ترکیه خاتون دوزاغی و عریسه انبر یارس دید کلریدر حکیم شیرازی بیت
 شفترنک و هم الج و مرانار * هم زرسنک و قرع و بطیخ و خیار * بعض قرهنکرده خوشبو
 بر شکوفه در و بعضنه هند و ستان شکوفه لرین بر مخصوص شکوفه در بومعنایه حکیم
 اسدی بیت هم از خیری و کک و چشم و زر سنک * بشسنه رخ هر یک ابراز سر سنک
زیرک مع الهمله زرسنک مع راء مهمله در که عریسه امیر یارس
 وانبر یارس دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری زیرک مع سکون یای تحتانی و کسر
 حیلله قوزی باغرسغن خرده طوغرایوب یوغرت ایله بشور و بر نوع طعام ایدرلر ایضامنها
زیرک مع سکون یای تحتانی و فتح دالله باب الراء المهمله ده ذکر مرورایدن ریدک
 معناسنه که غلام ترک بچه در کذافی القفه بومعنایه حکیم انوری بیت چو از دل کیل زید
 کان سرای * زدیبا بنا گوش و دیباقبای زیرتک مع سکون یای تحتانی و راونون و فتح تاء
 مثناة ایله اگر قولانی معناسنه و بعض قرهنکرده آفتاب معناسنه منقولدر زیرک
 سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله مدزک و نیز فهم و چالاک معناسنه در خواجه
 حافظ بیت ای دل اندر بند زلفش از پریشانی منال * مرغ زیرک چون بدام افتد تحمل
 بایدش مع الکاف الفارسی * زیرک مع سکون یای تحتانیله اوج معنایه کلور اول
 نقشبند حریر یافان یعنی منقش قاشلر طوقند قد نقش ایچون بغلد قلی ایپلاک و دخی منجمان
 و رسد کیران احوال قد کیمانی یازد قلی زینج کتابلری دخی نقوش قد کیمه رسم و نقش اولد بغیچون
 اصل زیرک در تعریب اولنوب زینج دیدیلر حکیم فردوسی * مثنوی * بخواندان زمان شاه
 جاماسب را * همه فال کیران لهراسب را * برفتند باز یکهارکنار * برسید شاه کو اسفندیار *
 ثانی بر حقیر جانور جکدر سر چه دن کوچک خاکستری رنگ و خزین آوازی واردر ثالث کوه
 کیلو کرد لرین بر طائفه نك اسمیدر کذافی فرهنگ جهانگیری مع اللام * زنده پیل مع
 دیشی فیل و فتح زایله ارکک فیل اولق اوزره بعض قرهنکرده تخصیص ایلشله حکیم فردوسی
 بیت یکی ماعی بود در رود نیل * ببالا و پهن چوده زنده پیل مع زیغال وزیغال مع اول سکون
 یای تحتانی و فتح غین معجه و ثانی سکون یای تحتانی و فتح فایله کلاهما یعنی قدح کبیر که باده
 مجلسنک غایت شوق و نهایت سروردن ارباب مجلس بر لرینه محبة دوستکافی آنکله طلوا ایچرلر

استاد رودکی بیت شکفت لاله تو زینال بشکفان همی * زینش لاله بکف بر نهاده پر زینال
بولغت باب الراده دخی ذکر اولندی فی مع المیم * زرم فی فتح باء موحد و سکون راء مهمله
ایله زرم قوم معناسنه که حفظ و خاطره در ابوالمعانی بیت زرم رفت مکروه وصال مرا
ازان سبب که کنی جور بیهمال مرا فی مع النون * زندان فی مزبله معناسنه که زبل معلوم
ودان لحرف معناسنه اسم مکان در معنای ترکیب زبل قونلان یردیمک اولور کفافی المجمع
فی زدا بیدن فی کسری یا تحتانی اول و سکون ثانی ایله قاپچدن و امثالی دمورلردن
پاس آچق و صیقل اوروب چلا و یرمک معنالیته مصدر در فی زدا بیدن فی انک
متعدیسیدر فی زدودن فی ضم دال و واو معروفه دخی پاسدن آچوب پاک اپلک دمورلردن
و آینه دن عموما مولانا هاتقی بیت ز آینه تینج زنگار کون * بصیقل زدودن زنگار خون *
و خاطری زنگ غمدن و اعضایی چرک ولوئدن پاک ایتمکه دخی دیرلر مولانا رشید الدین و طواط
* رباعیه * ای برده سر زلف تو زنگ ازدل تو * زدوده و فاو مهر زنگ ازدل تو * تا کم نشود کبر
پلنگ ازدل تو * موم ازدل من برند و سنگ ازدل تو * و ولایت و ملکتی فتنه و فساددن پاک
اپلکه ده دیرلر استاد منوچهری بیت چند آنکه تودا نسئی رحمت نمودی * چند آنکه
تودا نسئی ملکت زدودی فی زرفین فی سکون راء مهمله و کسیر ایله قیو آردینه قونلان اغاج که
ترکیه سورمه دیرلر شمس فخری بیت چنان ز معد لش ایمنست خلق جهان *
که فارغست درا بار منت زرفین * حکیم انوری بیت هر کجا امن کشد باره او * بکشد بار
قفلها زرفین * فرهنگ جهان کیریده ضم زایله منقولدر فی زستن فی سکون سین و فتح تاء
مثناه ایله دیرمک ودیری اولق اصلی زیستن درا حرفی تخفیف فا محد وقدر حکیم اسدی بیت
زکری نشدر است کار کسی * بناموس زستن نشاید بسی فی زمستان فی ایام مشتایعنی
قیش فصلی اگرچه زم فتح زایله صوق وستان زمان معناسنه در لکن خلق لسانده کسر زایله
مشهور در اول اجلدن بو محلله ثبت اولندی بای مفتوحه ده یاز لسه غلط اپلش دیو دخل ایدرلر
خواجه سلمان بیت شها جهان خرف را گذشت فصل حریف * رسید کو کبه موکب
زمستانش فی زنا بیدن فی متعدی زنو بیدن در عنقریب ذکر اولنوز انشا الله تعالی
فی زندان فی معروف حبس خانه در فی زندان بان فی حبس خانه بکجیسی زندانی عربیه
سجان دیرلر بان بونه باغبان و کشتیبان بانلری کبیدر زندانی کو زتمک خدمتته مأمور
اولد بغیچوندر فی زندانیان فی یعنی محبوس ساز زندانی بای نسبتله محبوس در آخر نده الف ونون
ادات جمعدر میرنظمی بیت مشه زندانیان زان حال آکه * که زندانیان کرد زندانیان تبه
فی زندران وزندوان فی کلاهما بسکون النون ودال الموقوف اول بفتح الرائی بفتح الواو
یابل معناسنه هر که عربیه عند لیب دنیلور میرنظمی بیت بسوی منقبت خوانی روان
مشه * که در کشد سرایش زندران شد فی زئسان بو مجلین و بونک کبی معناسنه در که اصلی
زینساندر تخفیف حرف یا حذف اول نشدر فی زنون وزنو بیدن فی کلاهما بضم النون کوپک
وقور دو چقال اورمک وناله ایدوب صیرله مق و آت کشنه مک معناسنه دخی مرویدر میرنظمی
بیت همی آیند رقیب بد سکالان * زنویند همچو سک در کوی جانان فی زنها بیدن فی

۴۰ **ز** زهاریدن **ز** زهار کله سنک جمع معنا زنده متهدی استعمال اولور **ز** زیان **ز** سکون
 نون وفتح یای تحتانیله ناختوا که جوانی دخی دیرل هندی لسانده اچو این دیرل شهاب مهتره
 بیت آبله زیب روی جانانست * لذت نان نکر زنیانست **ز** زهستان **ز** کسرها و سکون
 سین ایله بمعنی زمستان یعنی ایام شتا کدافی فرهنگ جهانگیری **ز** زیان **ز** بمعنی نقصان
 و ضرر دخی زندگانی معناسنه در بوابکی معنایه شاعر بیت بدست ودلی بخش تیغ عدو
 کس * هم این رازیانی هم آن رازیانی * کدافی الخفه اما بویبتدن زندگانی دهنده معناسی
 ظاهر اولور حال بوکه زیان زندگانی ایدی و دیرل معناسنه اولور و دخی صیغه امر اولور
 دیرل و دیرلک و بر معناسنه نتم حکیم سوزنی بیت بفضل خویش مسلمان زیان مرا
 یارب * بری مکن زمستانی اربری جام **ز** زیان **ز** سکون یای تحتانی وفتح باء موحده
 ایله بمعنی زبند ویراشقلو شمس فخری * قطعه * جناب بار کیت رازاد حام ملوک *
 زمانه خواست که نسبت کند بکاهکشان * خردشیندش و آنکار کردایمعی * که نیست
 نسبت این در بکاهکشان زیان **ز** زبیدن **ز** سکون یائین تحتانی و کسریاء موحده ایله
 یراشق و وزنک معناسنه مصدر در بوم معنایه چغغای لسانده چسبان دیرل **ز** زیرا فکن **ز**
 ایکی معنایه در اول زیرا فکند مرقوم معناسنه که موسیقیه بر نوادر ثانی فراش قسیندن
 دوشنیلن نسنه یه دیرل شیخ سعدی بیت سوسنت راست سبزه بالا پوش * سنبلت
 راست سبزه زیرا فکن **ز** زیر زکلی **ز** موسیقیه بر لحن آدیدر زیر خورد دخی دیرل حضرت
 مولانا بیت آغاز کن حسینی زیرا که شیخ می گفت * کان زیر خورد زیر بر زکان آرزوست *
ز زیر جامه **ز** ایاق طونی و کوملک معناسنه اثناب التمه کیلک و کندن کنایه زیر
ز زیرفان **ز** سکون راء مهمله وفتح فایله نیر اصغریه یعنی قراسما سندن بر اسمدر مولانا مطهر
 بیت آسمان درگاه دستوری که سر بر آستانش * هفت اختر از زحل تا زیرفان آورده اند
ز زیریدن **ز** سکون یائین تحتانی و کسریاء مهمله ایله اشاخ اولق والت ایتک معناسنه
 مصدر در **ز** زیرفون **ز** سکون یای تحتانی و زاء معجه و ضم فایله ایکنه اعا جنک بر نوعیدر که
 میوه سی اولزا بحق خوشبو چچکی اولور عربیه فتح زایله استعمال ایدرل **ز** زیستن **ز**
 سکون یاوسین ایله دیرلک حیات معناسنه کال بخندی بیت کریار طیب درد من نیست *
 درد که امید زیستن نیست **ز** زیغنون **ز** سکون یای تحتانی وفتح غین معجه و ضم نوله
 یر شهر آدیدر که عذرایی انده هلاک ایتک استدلر استاد عنصری بیت زدر با بخشکی
 برون آمدند * زبر بر سوی زیغنون آمدند **ز** زین **ز** سکون یای تحتانی وفتح فایله
 یک نسنه یه دیرل طاش اولسون غیره نسنه اولسون **ز** زین **ز** بوزن کین بوکله نک ایکی
 حالی وارد بری اسم جامد در اگر معناسنه که عربیه سرچ دیرل حکیم فردوسی بیت بفرمود
 تارخس رازین کمنف * دم اندر دم نای رزین کمنف * وبری دخی لفظ مرکب در حرف زا ایله
 این دن استعمالده خفت اولق ایچون الفز حذف ایدوب زین دیدلر بوندن معناسنه
ز مع الواو * زیاو **ز** سکون یای تحتانی و ضم لامه بر نوع منقش کلیم درقالن و غلیظ اولور
 اکثر قراخلقی دوشنورل حکیم نزاری قهستانی * قطعه * بدوستان خراسان که میبرد چبری *

زمن که کار بجان آمدست و جان بکلو * و کر بصدور وزارت رسد رضاندهد * که پایمال
لثام کنند چون زیلو و زینو و سکون یای تحتانی و ضم نونله یعنی زیلوی مرقوم
کذا فی فرهنگ جهانگیری و زیو و بوزن ریو باب الراده ذکر می مرویدن ریو معناسنه در
که مکرو آل دیکدر و زیونجو و بودخی باب الراده مذکور اولان ریونجو معناسنه که
اغاج قوردیدر میرنظمی بیت درختی کرسود بی بارونی سود * درونش را بود زیونجو
از خود و مع الهاء * زره و کسر راء مهمله و اظهار هائله اوج معنایه کلور اول دموردن
اشامش معروف خفتاندر جنک کونلرند کیرلر ترکیه دخی زره و زرخ دیرلر عربیه دزغ و لبوس
معناسنه خواجه سلمان بیت که دو پیکر زره کذار سنان * شد پکتن چو تو امان باشد
ثانی افراسیاب اقر با سندن بر مبارز آدیدر سیاوشک قتلنه چوق سعی ایتشیدی آکا
کردی زره ده دیرلر قوشک خطیب * مسط * ای جام تو از جان مزه درمن نکه کن به زبه
بی جرم میرزد زره خون سیاوش در لکن * ثالث ولایت سیستانه واقع بر ناحیه آدیدر
و زکاشه و زکاسه و کلاهما بفتح الکاف اوزون او قلی کریدر که اوزرینه و ارانه اول او قلا رین
یابیدن اوق چقمش کی آتاراکا تشی و روباه ترکی وریکاشه و زیکاشه و سیخول و سکاچه
وسکاشه دخی دیرلر عربیه فتح دال و لام و سکون غین ایله دغلیج دیرلر حکیم سوزنی بیت
بنکریدوستی که مر طرفه او فتاد * بادوستی بروی چو پشت زکاشه و زنده و سکون نون
و فتح داله بش معنایه کلور اول دیر بکه عربیه دخی دیرلر مقابل مرده در شیخ عمر خیام
* رباعی * دریای اجل چون افکنده شوم * وز دست غمش زینج بر کنده شوم * زینهار کلم
بخ صراخی مکیند * تا چونکه زیاده پر شوم زنده شوم * ثانی درویش و فقیر معناسنه
مولانا جامی * مثنوی * دیدنا که یکی پراکنده * زنده زیر جامه ژنده * کفت کین جامه
سخت خلقانست * کفت هست آن من چنین زانست * چون بخویم حرام وندم دین *
جامه لابد نباشدم به ازین * ثالث ولایت اصفهان بهر عظیم اسمیدر که زنده رود دیرلر
فخر کورکان بیت معنی بیابویا ران سرود * که دیرم زهر دبه صد زنده رود * رابع بزرگ
و عظیم معناسنه که مثلاً زنده پیل دیرلر حکیم فردوسی بیت یکی زنده پیلست بر کوه کنک *
اگر با سلاح اندر آید بجنگ * خامس توران پهلو اولوندن بر مبارز پهلو ان نامیدر که محکم
جنگ ایتکه مشهور اولوب زنده رزم دیرلر رستم انی بر مشت ایله هلاک ایلی معنای اولنه
یعنی دیری معناسنه چعتاپه نیریک دیرلر میرعلیشیر یو بیته دیریاوردیم کن نیر کوررد پیش
بیت اولوکی نیر کورر لعلینک مسیح آسا کلام ابلاب * نکلم چاشینی سین شربت یحیی العظام
ابلاب و زینهار خواه و یعنی اما نخواه حکیم سنایی بیت همه زنه ار خواه دین تواند
دین زنه ار شاه مده زنه ار * مولانا هاتفی بیت رسید ندر زنه ار خواه زراه * بیابوس
در که نشینان شاه و زواه و بوزن سیاه محبوس ایچون اولان طعام مفتوحه ده دخی ذکر می
مرویدن جمع الفر سده کسره ایله ضبط اولنغین اکا متابعه بو محله ثبت اولندی استناد
عنصری بیت بندیان داشت بی پناه و زواه * برد باخویشتن جمله براه و زهازه و
کله تجسین در که پی اندر پی تحسین اولنقدر حکیم فردوسی بیت بشادی یکی انجمن

یکی انجمن بر شکفت * شهنشاه ایران زهاره گرفت و زهجه فی فتح ما و جیم و سکون
 نوله بمعنی ریاضت و سختی کذا فی الجمع و زه فی آلتی معنایه کلور اول بر کله در که تحسین
 معنا سن افاده ایدر. کال اسمعیل بیت در جمعی که شعر تو باشد ز خاص و عام * آوازه زمان
 تو با فلاک می رود * ثانی خوب و خوش معناسنه حضرت مولانا * منتهوی * چون جوان
 بودی و سخت و زلفت زه * تو میرفتی سوی صف بی زره * چون شدی بیروضعیف و منحنی *
 پرده های لایبالی میرنی * ثالث یای کرشی مولانا هاتنی بیت کیانی کانه ادر آمد بز *
 یکی گفت بستان یکی گفت زه * خواجه سلمان بیت جواز شست بکشاد خسر و کره *
 زهر گوشه بر خاست آوازه * بوینده صنعت تجنیس وارد خسر و یایه کشاد و بر نجه هر
 طرفدن عسکر دخی کرشه کشاد و یردی و بر معناسی دخی آفرین صداسی قالقدی دیک
 اولور رابع کریمان یاقه سی حکیم انوری بیت ای خداوندی که هرگز خدمتشی کردن
 کشید * از زه جیش قلاک در کرد نش افکنده فح * فح تله معناسنه در که تر کیده فوق دیرلر
 خامس زه صغه و زه حوض یعنی صغه کناری و حوض کناری شیخ بدرالدین عطار بیت
 غم زه نکمه اوهر زمانی * مرادر زه کشد همچون کانی * سادس زهیدن لفظندن صیغه
 امر اولور و زیر گاه فی سکون یای تحتانی و واقع کاف فارسیله بمعنی کرسی که اصحاب حکومت
 وارد باب منزلت اوزرنده اوتور لر حکیم فردوسی بیت جهاندار کیخسر و از تختگاه *
 نشست از بر زیر گاه ستیاه و زیره فی بوزن شیره عربیده کون دید کگری تخمد رولاپت
 کرمانده غایت اعلا اولد یغندن طب کتابلرنده کون کرمانی دیوتخی بر ایدر لر کال خندی بیت
 میارید کوناز اینجا و حسن * که زیره بکرمان ندارد درواج * و منقولدر که ز راعت ایتد کگری
 یرلده صوارمغه و عا ایدر لر ایش که فلان زمانده مزعه کونه صوو یره یم دیو بعض
 نسخه ده زیه چمن دید کگری اوتدر و زبکاشه فی زکاشه و زکاشه مرقومین معناسنه در
 و زیاجه فی مصغر زیلوی مرقومدر و زین کوره فی خم کاف فارسی و و او معروف و فتح
 و ایله ایر قریوسی یعنی یومری قاشی که زینکوه و زینکوه دخی دیرلر کذا فی الجمع
 و زین کوه و زین کوهه فی اگر قاشی در اثیرالدین اخسیکنی بیت از سر زین کوهه فول
 در افکنده * سهر قبای سپهر ترک مغرق و مع الیاء زجی فی سکون میم و کسر جمله قوش
 قویرونی و هر حیوانک قویرونی دیمی ابوالعانی بیت چو کوسفند که دنبه بر زک و فر به بود *
 ز دنبه زجی دنبه لندید تر باشد و زند کانی فی دیرلک حیات معناسنه شیخ عمر خیام
 * رباعی * می نوش که عمر جاودانی اینست * خود حاصلت از روز جوانی اینست *
 هنگام کل و باد و یاران سرمست * خوش باش دمی که زند کانی اینست * و کال اسمعیل در حق
 درزی چچه گفته * رباعی * ای رشته بسی تو کامرانی کردی * بالعل ایش عیش نهانی کردی *
 اندر کف اوچرا شدی کوتاه عمر * چون غسل باب زند کانی کردی و زنده کی فی دیرلک
 زند کانی کبی و زینهار و زینهار فی ابکی معنایه کلور اول امان طلب ایتک معناسنه حکیم سوزنی
 بیت کس بزینهار و خویش اندر زینهار خورد * زینهار نیست دلم نرد توای بت زینهار * ثانی
 خراکدار دخی و بعض نسخه ده امان و یراش حرنی کافر که عربیده مستان دیرلر شاعر

فی

بیت خان رقیب را بستن ای شه خوبان * چون رسم زینهاری ستدن عادت شمشیر زی *
درت معنایه کلور اول بمعنی زندگانی ثانی زیستن دنی صیغه امر اولور زلف کافی کن معناسنه
مشاعر بیت بر روی زمین زیر زمین وادری * تاروی زمین زیر زمینت باشت * و حکیم انوری
بیت شادزی ای در ظهور مفرق تبیر * روی سینه کرده رسم سحر مینرا * ثالث بمعنی
جانب که زی فلان یعنی سوی فلان دیکدر شیخ سعدی بیت کنون کوشی حال یعقوب
را * زمانی بوهوش دل بر کار * و حکیم انوری بیت بتو آورد سعد کردون روی * روی زی در که
خداوندی * رابع اماله ایله بمعنی سوی حکیم اسدی * متنوی * چوزی خوابکه شد پیل
نامدار * بیامد همان که نکهت بار * که آمد فرستاده کاه بشام * ز نزد بهوزی تو دارد پیام *
و باب الزاء المضمومه مع الالف * زبانی فتح باء مؤخره شده ایله پادشاه چین قرینک
نامیدر که با باسنی قتل ایدوب کندی یرینه پادشاه اولمشیدی حکیم خاقانی * قطعه *
در صف و صف زبیده خوانده ام * در کفایت رای ز بادیده ام * کافر مگر چون تو در اسلام
و کفر * هیچ با تو خوانده ام یادیده ام * زلیبیا * بر نوع حلوادر حلقی دخی دیر لراما عربید زلیبیه
دید کلرینه تر که کوزله دیرل مسعود سعد سلمان بیت نان کشکی اگر نیام هیچ * راست
کویی زلیبیا باشد * زوای * بر اتمک اوله جق قدر خیر و دخی نه که مد و روی اوله کنکره یوالخی
و اکابر زنه اولور سه زواله دخی دیرل * زوفا * و او معروف و سکون فالیه بریه ده بتن طور اقی
اوتی در * مع الباء * زب * مخمخ او غلان یعنی معقول و میدهد عربیده عوام آلت رجه
زب دیرل بو بیتد ایکی معنایه واقع اولمشدر بیت هر آنکو وقت طفلی خورده است زب *
شود بی عار و بی ناموس آن زب * زبان فریب * یعنی دروغ کوی ابوالمعانی بیت از روی
راست بگوید و هم باو زت کند * زینهار مشو فریفته هر زبان فریب * زکاب * صبر دید کلری
آجی معذرا عیلاسی سقطر نام جزیره ده حاصل اولور اول اجلدن اطبا کتابلر نه صبر سقطری
دیرل * زکالاب * مرکبدر که عربیده خبر و مداد دخی دیرل و اول نکه در که وجود انسانده
ظاهر اولور حکیم خاقانی بیت آن زکالاب سفیدی که مرض دفع نکرد * هم بدان پیره زن
محرقه خرباز دهد * زهراب * بر قوشد رو وقت سحرده جمله قوشلردن اول او یانوب فریاد ایدر
* مع التاء * زست * سکون سین مهمله ایله بمعنی تند رونده یعنی سرعت و عجله ایله یورچی
معناسنه در میرنظمی در صفت اسب بیت بر رفتن باد پای و زست بوده * بوقت رقص
و جلوه جست بوده * زفت * سکون فالیه ایکی معنایه در اول بخیل و خستیس معناسنه
شمس فخری بیت باعطای شیخ ابواسحق راد * بحر و کان مسک شمار و ابر زفت * ثانی احق
و نادان معناسنه استاد عنصری بیت تلخ چون بیم و صعب چون غم جفت * نیره چون کور
و تنک چون دل زفت * بو بیت معنای اوله مناسبدر معنای ثانی یه میرنظمی بیت مکن باور
کلام ناشناسان * نباشد راست کو هر زفت و نادان * زخت * ضم میم و سکون خاء معجه
ایله ایکی معنایه در اول بر طعندر عصبی دیرل یعنی طاطسز و ککر میسی ثانی محکم بغامش
باغ معناسنه کاهی بخینه ده دیرل که الی خرج و مصرفه و کسه به شی و یرمکه باغلو اولد یعنی
سبیله کذافی فرهنگ جهانگیری * مع الحیم * زج * ایکی معنایه کلور اول نیررتابی

پرتابی یعنی منزل اوقی که دمرفی کک او اور خفیف اولق ایچون میرخسر و بیت هست
 پیکان زج از دندان فیل اما ازو * هست بر دندان کوساله بزخم وزور و تاب * و یا کسز اوق
 اولق دخی مرویدر وله ایضا بیت چیست زج یاری بکوب یا زجه اوباش شهر * بر کم و کوتاه کم
 زن و زسستی روی تاب * ثانی قره قوروت که ترکیه کش دیرلر یوغرت قور یسیدر مولانا
 پروزی مشرفی بیت مصفا باش و شیرین خوی چون شیر * نه چون زج ترش خوی و نیره
 روباش و زمج بی ضم میم و سکون لامه کلبک دید کلری کو چک بوچکد رکه شکوفه ل اوزینه
 قونار و با عجه لرد یواز لرنده اوچار میرنظمی بیت دلم بود بلبل کنون سید زمج * بشاخ کلم
 جای دیوار و کج و زجاج بی فتح نوله یعنی چرب روده یعنی قیبه و پنج ایله طولش مومیار بسحاق
 اطعمه بیت چون قلیه پرچ نامست زجاج بهل * درعیش خوش آو زنه در عمر دراز * وله ایضا
 بیت کافر از جوشش زجاج بیبیت در دیک * جای آنست که دردم بکشاید زتار و زنج بی
 سکون نوله درت معنایه کلور اول فرهنگ حسین وقایه ده ایچدن حاصل اولان جمع
 معناسنه حکیم اسدی بیت زبالادو چیز ازل سنک و سخت * بر ون تاخته همچون زنج از
 درخت * وله ایضا بیت ده از عنبر و زعفران بوده نیز * ده از زنج و کافور و هر گونه چیز *
 ثانی مسخر و لاغ و لطیفه کردن حکیم سوزنی بیت بینی دوسه تنای تو خواهم بنظم کرد *
 وانکه فروروم بره زنج و مسخره * ثالث یعنی زنج یعنی چکه شیخ اوحدی در جام جم در صفت
 طفلی در شکم مادر باشد بیت دست بر روی و زنج بر زانو * زجه از خفت و خیز کدیانو * رابع
 نوحه و کریه و زاری ایتمک معناسنه کدافی فرهنگ جهانگیری و زوچ بی کستر و او سکون
 نون ایله زجاج مرقوم معناسنه مرویدر که مونا بار طولی سیدر شمس فخری * قطعه * ابواسحق
 عدل اوکس برنج * کرفتن نیاشد زکس یک برنج * بحالیست خصمش که نزدیک او * چو طم
 طیورست اکنون زوچ و مع الدال * زرد بی سکون راء مهنله ایله ایکی معنایه در اول
 بر کوچک فوشدر ثانی او بیاید کلری غله نک بر نوعیدر ابوالعانی ایکی معناسنه ده بیت
 دلم چون زرد عاجز شد زچینه * که در کشت جهان شد دانه ام زرد و زکند بی فتح کاف و سکون
 نوله کاسه سفالین یعنی طپراق چناق حکیم سوزنی بیت مدح ترا بهزل نبردم بسر از انک *
 نوشیدن رحیق نباشد خوش از زکند و زود بی نیز معناسنه که عریه عجله دیرلر و سرعت
 معناسنه ده اولور مقابلی دیردر استاد میشد بیت زپیری سست خیزد سال فرسود *
 چو طفلان زود خشم و زود خشنود * چغتای لسانند نیز دیرلر کسره صریحه ایله
 و زوهند بی سکون و اوها و نون و فتح میله اشجار و مزروعات و نباتات عموماً نشونما بولغه دیرلر
 کدافی المجمع و فرهنگ جهانگیری و مع الراء * زبان آور بی منطلق اللسان و فصیح البیان
 آدمه دیرلر خواجه سلمان بیت هر زبانی کان زبان آور شود جاز زبان * شمع داران به بسوزد
 تا بمردن در لکن * ودخی یعنی زبانند ان یعنی سوز یا بجی مولانا هاتنی بیت زبان آوری زان زبان
 اوران * بعقل و خرد بر تراز د بکران * فقیر اقم الحروف عاجز و متغیر اولدم زبان لغتن
 مفتوحه ده می یا زمق اولی در یا خود مضومه ده می هله کجج ایده مدم و زبانبر بی فتح باد
 موحد اول و ضم ثانیله ایکی معنایه کلور اول جواب مسکت ثانی عطیه واحسان

کذا فی الادات اېکسی ده دلی کسر ابوالعانی بیت زبانت بنه در دهان مرا * زبان بر شود
تا زباند انرا و زبانه در کاف عجمیله دل بوران نسنه په دیرلو بغض یرده سواد کسبه سنه ده دیرلو
و زبانه در دخی زبانه کر معناسنه در و زغار و غین معجه ایله کومر در که انکشت وزغال وزکال
دخی دیرلو حکیم از رقی بیت همیشه تانشو دعل وعود و مر جان سنک * همیشه تانشو وعود
وسنک و سنک زغار و زغار و نون مشده ایله هر اورین ایب واپلک و ابریشم مثللی
نسنه لره دیرلو عوما میر خسر و بیت هر سوکه کرده نامزد زین بار که یک سایبان *
دور فلک حبل المتین بر جای زناز آورد * و کفره و رهبا تار و قنیشتر میا نرینه باغلد قبری اپت
قوشاق خصوصاً مر بو رلک بیارینه باغلد قبری اپک اون اپکی یرده د وکی وارد حضرت عیسا
علی نبینا و علیه السلام اون اپکی حواریونه اشارت اوله که یواون اپکی نفر آدم حضرت
عیسا نک یقین آدم لری و احبابی ایدی بو نکره حواریون دیرلو حضرت عیسا شری یغتنه تقویت
و یر دیرلو حکیم خاقانی بیت روم ناقوس کیم زین محکم * شوم ز نارینم زین تعدا * و کاهی
شعرا استعجاب طریقیله زلف د لبری زان تشبیه ایدر لر دل عشاقی اول یاغله محکم باغلد یعنی
اجلدن و زغبار و سکون غین معجه و فتح باموحده ایله یعنی رو یاس مر قوم یعنی قرل بویا که
عربیه فره دیرلو زور و کوچ و قوت معناسنه بر خالندر که تاب ایله توان میا ننه اولور
نتکم شاعر بیت چنان باشد اول که کوی نئس * دودل دارد از تاب و زور توان * معلوم
اولدی که زور تاب و تواندن غیر یز قوت ایتمس اما اصح بودر که زور کسی اولان کوچنر ادمانله زیاده
اولور اما توان خلقی کوچدر که کسبه اولور زور مند دینلد وکی ده بو معنای اقتضای ایدر
و زود جور و چلیک دیدگری او یوندر و زوغار و واومعروف و فتح غین معجه ایله طائفه
مع راهلرندن بر راه آیدر و مع الرء * زوز و طعنه و ملامت ایتمک معناسنه در
ابوالعانی بیت ملامت کشیدم بعشق ترا * مر اخلق عالم که کردند زوز و مع الشین و
و زش و بوزن هش زاله معناسنه در و له ایضا بیت خوش افتاده عرق بر روی
چانان * که بر بر کل افتاده سحر زش و زواش و فتح و او و کسر نونله یعنی ستاره
واختری یعنی یلدز و له بیت شده در سقف قصر اجلاش * شمس خورشید و زواش مسمار *
و زوش و واومعروف و له تند خو و سخت دل معناسنه در حکیم اسدی بیت یکی کودک
نور سید ست زوش * هنوزش نکشته است کل مشکبوش * مجمع الفر سده یعنی نیرومند
یعنی قوتلو عبدالواسع جبلی * قطعه * بود پیوسته از بیم سنانت در ترف هیجا * بود
هموان از ترس خند نکت در صف عسکر * نهنگ تند چون سیاب لرزان در عمان * پانک
زوش چون سیمرغ پنهان در که بر بر و مع الغین * زوبان و واومعروف و فتح باموحده ایله
بو مخنت کسنه نک نامیدر که بنای خیر قومش ایدی کذا فی المجمع و مع الفاء * زلف و
معروف و نر خواجه سلمان بیت جز از زلف پری رویان بدورا نش سر موی * کسی را در دل
خاطر نمی آید پریشانی و مع الکاف * زبان کنجشک و اپکی معنایه کلور اول ادویه دن
بر نافع دارو در ایری اغاچه بتر قوش دلی کی اولور عربیه لسان العصاره دیرلو ثانی خرده
کسایش بر نوع تو تماجد رطیف طعام اولور و زروک و ضم را و اوومعروف و له سالد که عربیه علق

علق دیرلر زخک فی ضم میم و سکون خاء معجه ایله بر معروف طعام در زخمت دخی دیرلر پور
 بهای جامی بیت نیز و گرم کند بوب شکل سپر * خشک و زخک سرد ترش رو چون سماغ
 کاهی عجمه دهد دیرلر بک باغ معناسنه کلد بکندن ناشی زخک فی ضم نون و سکون خاء معجه ایله
 معنی زخک مرقوم مع اللام * زغال فی غین معجه ایله کومر که انکشت و زکال و زغاره دخی
 دیرلر عربیه ضم دیرلر شاه ناصر خسرو بیت بر صیقلت بود روی از کست چرخ * کشته
 رویت بر صیقلت چون زغال زکال فی کاف فارسیله کومر در حکیم خاقانی بیت
 احمد مرسل که کرد از نبش زخم تیغ * تخت سلاطین زکال کرده شیران کباب *
زلال فی لطیف و شیرین آب صافی دیکدر اما بین الناس مشهور اولان غایت بانند
 طاغرده قارار میوب هر سینه بزی بری اوزرینه یا غغله اسکد چکه بأمر الله تعالی قارک ایچنده
 پارمق قدر قوردکی نسینه حاصل او او رانک ایچنده اولان صو اول مرتبه طتلو بلکه سکره
 غلبه سی اوله و لطیف صوق صویه دهه دیرلر طالب آملی بیت چنان بخار زمین نیره ساخت
 آب زلال * که قطره بر لب جو می کند نیات حال زوال فی فتح و او ایله زکال کبی کومر
 معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری زول فی بوزن غول بیوک قدح که آنکه شراب ایچرلر
 میر نظمی بیت خوشناریمی که باشی یار معقول * دهد ساقی بعشوه پاده پر زول
مع المیم * زبان تکام فی کسرون و لام و فتح کاف عجمیه کم طماغی دیکدر زغم فی فتح غین
 معجه ایله زور و تعدی معناسنه استاد ابو شکور بیت زغم بحال حریفان مستمند مکن *
 چنانکه کر نحوری غم زغم نمی باشد زکام فی بر علتدر بود و ندن صواقر دماغه تأثیر برودیت
 سببی ایله اولورا کر چه انسانه نافع در اما خیلی زجت و برر زود چشم فی نیز غضبناک اولان
 آمده دیرلر مولانا هاتفی بیت همه زود چشمان و دیر آشتی * سرشته ز چشمند پند آشتی *
مع النون * زبان بران فی هجا کوی و یاوه طراز معناسنه ابوالمعانی بیت زبان بران
 و هجا کوزبان برده شود * جهان زبذبان می او میشوند آسوده زبانان فی یعنی ترجمان
 میر نظمی * مثنوی * بنی آدم همانند سخن * ندانست او کس در آن انجمن * زبانان
 باولازم آمد همین * بچسند و یافتند یکی اندرین زرافین فی کسرفا ایله بر حلقه در
 درت اغاج اوزرینه نصب اولنوب و اوستنه زنجیر قیوب قیو آردند ایدرلر اکا زور فین و زور فین
 دخی دیرلر زشتن فی سکون شین معجه و فتح تاء مشتاة ایله صویق یعنی بر آدمک اوزرندن
 اثوابن چقارمق استاد عنصری بیت بچسند و تاراج و رشتنش را * با کج کرقتند
 کشتنش را زفان فی فتح فایله زبان یعنی لسان فارسیله حرف با و او اوار زنده تبادل و توانی اولدیغی
 شایندر زکان فی فتح کاف عربیه غضب و حد بدن کیند و کند و ایله سو بایمک معناسنه
 میر نظمی بیت نکه کرد اور ابل نامدار * زکان کرده چون وحشی کوهسار زکیدن فی
 کسر کاف عربیه غضب و تمورا بک معناسنه در زلیفن فی کسر لام و سکون یای تحتانی
 و فتح فایله قور قویرمک تجویف معناسنه شمس فخری * قطعه * ایاشاهی که سلطان
 فلک را * اگر قهرت کند روزی زلیفن * زتاب انتقام سطوت تو * کند بکبان کی ترک نشین *
زنون موزن بین فی کویک و قورد و چقال اولومق کسر زایله دخی مرویدرلر زوان فی

بودخی زقان کبی زبان معناسنه و زوین و او معروف و کسرباء عجمی و یای ساکنه
 ایله ایکی معنایه در اول نام پسر کاوس در حکیم فردوسی بیت رسانید زوین بر ما پیام
 یکایک همه عرچه بردی تمام * ثانی اول قصه نیزه در که حربه و مثل دخی دیرل هندی لسانده
 سبل دید کلیدر حکیم خاقانی بیت بکوی دهر کجا خون خورد که نیست دهانش *
 به بین پیشه که زوین زتست و نیست کیا و زورفین و زوفیرین و کلاهما یعنی زرافین مرقوم
 یعنی بر دمور حلقه در درت اغاجی برزنجیر ایله بغلیوب قیو اردنه استحکام و یرمک ایچون طیارق
 ایدرلر شاه ناصر خسرو بیت خوی نیکور احصار خویش کن * وز قناعت بر درش زن
زورفین * حکیم نزاری قهستانی بیت از درون خانه آکدی شوی * تا برون باشی زدر
چون زو فرین و زوشیدن و او معروف و کسرسین ایله صو و یا خود شراب ظرفدن
صرب چقمق معناسنه عربده ترشح دیرل و زولفین و زولفین و کلاهما یعنی زورفین
و زوفیرین مرقومین استاد منوچهری بیت مرد نادان نیاشد دوستش بکروزه پیش *
 هر کسی انکشت خود بکری کند در زولفین و زون و او معروفه بوزن خون حصه و نصیب استاد
 عنصری بیت بچشم اندرم دبه از زون اوست * بجسم اندرم جنبش از خون اوست *
و مع الواو * زمو و بوزن نموسقف اوزرینه قونیلان طیراغه دیرل و زو و ایکی
 معنایه در اول مرکب اولان زوا فظندن اختصار اولمش در اندن معناسنه ثانی زود
 لفظندن دالی اسقاط اولمش در نیز معناسنه استعمال ایدرلر حضرت مولانا بیت دامن او کبر
زوتر یکمان * تاری در دامن آخر زمان و زوزو و زود زود لفظندن مختصر درینه اول معنایه
 احمد کرمانی بیت کز نکه بمرک چهل میری * زوزومیر که زنده کی تکیری و مع الها * زبان
 برده و یعنی خاموش عربده ساکت معناسنه شیخ سعدی بیت زبان برده بکنج نشسته
 صم بکم * به از کسی که نباشد زبانش اندر حکم و زبان فریفته و زبان فریب مرقوم کبی
 دروغ نوی واسم مفعول دخی اولوب بلان سوزه آلدانش دیمک اولور و زبانه و مفتوحه ده
 ذکر مرور ایدن زبانه معناسنه در و زره و فتح باء موحه و راه مهمله ایله دمور پان لری
 و خرده لری عربده کی زراحدید معناسنه و زره و بوزن کره زردک مرقوم معناسنه که سلکدر
 میرنظمی * مثنوی * کرم و تابنده کسش همچون کره * کیرمفلوکش بریده چون زره
 پشت پاک میرده بر معینه اش * جست از جا کشته محکم کینه اش و زلفجانه و سکون لام
 و کسرفا و فتح جیم و نوله چچر و قلیج و بیچاق قبضه سنه دیرل وقتیم بر یاد شاه اسمیر و زموده و
 بوزن نموده عالجتی که عید لرده و چشنلرده اطفال و تازه جوانلرینوب صال نورلر و مجمع الفرسه
 یعنی نقش و نکار میرنظمی بیت نشان باغ جنت را نموده * درون خانه سرتاپا زموده
و زویه و ضم نون و او معروفه سک و کرک و شغالک اولومسنه دیرل و زوانه و ذوات
 ایچنه قونیلان ابریشم خام که لبقه دیرل و زوینوه و سکون و او اول و فتح ثانی و کسرباء
 موحه و یاء ساکنه ایله حربه و خشت و امثالی سنه لک تیموزلری ظاهر دیمک دیدکاری
 دمو درر شاعر بیت سر بر گرفتند زویوه ران * بکشند تا خشته های کران و زوزو و
و او معروف و فتح زاء معجه ایله نوحه و کریه معناسنه در کدانی فرهنگ جهانگیری و زولانه و

زولانه بودخی بر نوع دمور بند در مولانا هاتنی بیت ز زولانه وغل او اهل عیب * بد امان کشیدند
 سر مجیب زول زده بر صغدر عربیه کثیرا دیرل کذا فی الجمع زوله سکون و او
 و فتح لامله طور غی قوشنه دیرل کذا فی الجلی مع الیاء زونی سکون و او و کسر نونله
 یعنی زانو یعنی دین کذا فی فرهنگ جهانگیری زهرابی سکون ها و فتح را و کسر باء
 موحد ایله جوهر دار قیحه دیرل میرظمی بیت زهر نونله بجای لعل آب * میدهد
 زهرابی آورا آب و تاب باب الزاء الفارسیة المفتوحة مع الالف * زوا زایدن
 لفظندن اسم فاعل اولور کون حیواناته و نوحه ایدوب اولویانه دیرل مع الباء * زفکاب
سکون فو فتح کاف فارسیله چیق در معلول کوزدن اقر و کربکر ارا سنده منعقد اولور میر
 نظمی در وصف چشم علیل بیت بروزر و شنا کس رانه بیند * ز چشمش آنقدر زفکاب ریزد
مع التاء * زفت سکون فایله ایری جئه لویه دیرل اکثر اولقوله کاهل اولغله عربیه
 دخی ضم معناسنه کلور استاد بیت بروزر کایش چو اسب تازی جست * مباش
 در ره حکمش چو کاو کاهل زفت مع الخاء * زخ ایکی معنایه در اول ناله وزاری شمس
 فخری بیت بسی عذاب که کردون دهد عدویش را * همیشه بر فک هفتمین رسد زورخ *
 ثانی باب مدوده ذکر مرور ایدن آرخ معناسنه در که شکل در عربیه ثولول دیرل حکیم
 سنایی بیت آمن بودار چشم بد آنکس که ز رشتی * در چشم کسان چون سته مشطرنج بودرخ
 بعض فرهنگرده سباع آوازی مرویدر مع الدال * زرد سکون ر ایله یعنی بسیار
 خور چوق یک پینه دیرل کذا فی فرهنگ میرزا زغند فتح غین معجه و سکون نونله
 آواز بلند و مهیب که سباعدن صدور ایدر شمس فخری بیت چه کند بامهابت تو حسود *
 چه زندییش بانک شیر زغند * کذا فی التحفه اما نسخه وفی ده زاء معجه ایله پارس آوازه
 مخصوصدر استاد رودکی بیت کرد روبه یوزواری یک زغند * خویشتر ازان میان
 بیرون فکند زغند بوزن بند خرقة کهنه معناسنه بهاء الدین بغدادی بیت هم
 نامه مأثر من کرد در زیر * هم جامه مفاخر من کرد زغند مع الراء * زغر کسر
 غین ایله حوصله مرغان یعنی قوش قورساختی استاد لطیفی بیت دائم از چینه های انعاش
 پر بود مرغ آزار زغر * استاد عنصری بیت خوردن از آنده بماند ز ما ملوک زمین * تواز
 پایندی و مردار پوکتی زغر زروار بمعنی جدوار که معروف کوکدر ماه پروین دخی دیرل
 جدوار معرید روزبان مغولده ماه فرین دیرل زغار فتح غین معجه ایله ایکی معنایه در
 اول یعنی زنگ کد پاس و کوفدر دمورده و باقرده و غیره زغند پیدا اولور و بعض
 طپراق اوز زنده دخی یشل کوف اولور استاد رودکی بیت نشان روی زمین فرسوده کردی
 زمین داده پریشان بر زغارا * ثانی نعره صدای بانده معناسنه در شمس فخری بیت
 جهان ز عدل تو معمور و ایمنست چنان * که بر نیاید هرگز هیچ خانه زغار * امیر معزی در صفت
 اسب بیت با بر مانده و چون بی نهاد و نعره کشاد * بود ز کام درخش از زغار تندر او * فرهنگ
 حسین و فانی ده یعنی سختی مسطور در زکفر سکون کاف و فتح فا ایله یعنی شکبیا
 عربیه صبور معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری زکور ضم کاف عجمیله بخمیل

ع

وخصیسی معناسنه کذا فی المجمع لامعی جرجانی بیت زمانه مدح ترا جاودان همی
دارد * از آنکه سخت عزیزست اوست سخت ز کوز و ز نیکار و ستکون نون و فتح کف
فارسیله ابکی معنایه در اول یعنی جنکار که معروف بویادر ثانی پاس و کوف که دمورده
و غیره اولور میرخصرو بیت کر خاک وجودم زین منک بیرونند * ز نیکار گرفته همه پیکان
تویابند و ز نیر و سکون نون و کسر باء موحد ایله ز نبل دید کوری نسنه در که آنکه طپراق
و کر پیچ چکرل و زوا غار و فتح و اوو غین معجه ایله آتش پرست طائفه سندن بر مشهور
کشیش آیدر شمس فخری بیت زمین اهتمام اودر اسلام * عجب نبود ز ایمان زوا غار *
و زوا کار و زوا کر و کلاهما یکا الفارسی مثل زوا غار مرقوم و مع الزاء * زابیز و
کسر باء موحد و سکون یای تحتانیله ابکی معنایه در اول سترتک آتشین یعنی اول حزار نلی
کوزیاشی که کوزدن اسی چیقار ثانی بردار و اسمیدر که بوی مادران دخی دیرلر عربیه بر نجاسف
دیرلر ترکیه قوان چچکی دینلور دیومر ویدر و زار و درت معنایه کلور اول معیار
جمالیه بردکنلو اوتدر دوه دکنی دیرلر شمس فخری بیت حسود شتر دل که عیبش کنند *
سزد آنکه نشکیمد اشتر ز زار * بعض فرهنگلرده فنده سز بر اوتدر حیواناته فائده سی اولور
استاد سجدی بیت زار داری تو وهستند بسی زار خوران * وین عجب نیست که بازند
سوی زار مزان * بعض فرهنگلرده بر اوتدر عربیه غلیص دیرلر و بعضیلر دید بلر بردکنلو
اوتدر تره دوع ایدرلر اکا کنکورد نخی دیرلر ثانی فائده سز و بیهوده و مالا یعنی سوز معناسنه
استاد فخری بیت کمی که زار در آید بر کھی نشود * که چرب کویان اینجامشوند کنک زبان *
تحفه الاحبابه مذکور در که زار بر اوتدر غایت دکنلو او آورده هر نه قدر چینه سی مزه لکنندن
بوده مزاستعاره طریقه بیهوده سوزده دیرلر و میرزا ابراهیم اول علفه دیرلر که تخمی اولور
ثالث بر نوع قوری اغاچدر که آنکه آتش یا قمرلر فروزینه و در مننه دخی دیرلر ترکیه اول مقوله
آتش یقان قوری اغاچه مزور دیرلر خلاق المعانی بیت ز خوشه جینی کشت بناز هست
عدوت * حمیه پشت و شکم خوار و زار خای چوداس * اما کتاب السامی فی الاسامیه
زار حشیش با کله البعیر مسطور در و رابع خرمن چاچنه دیرلر هله بومعنا ده جم ایله وزاء
فارسیین ایله میانه ده قرب مخرج اولغله مناسبت بولندی استنادلیبی بیت پای او افرامشته
اینجانان * توز کون بر زارها فراستی * بولغت بومعنا یه راء مهمله ده دخی روایت اولمشدر
و ز کار و لوعناد معناسنه شمس فخری بیت فلك بر آستانش سر نهادی * اگر نبود
ستمکار ز کاره و ز کوز و ضم کاف و او معروفله ابکی معنایه کلور اول بخیل وخصیسی که
مع الزاء المهمله ده دخی مذکور در استاد رودکی بیت چرخ نه پرورده و پیدا نکرد *
چون تو بیکی سفله و دون و ز کوز و مع السین * ز کس و فتح کافله بر کله در که معاذ الله
دباجک یرده استعمال ایدرلرینه اول معنایه موضوعدر شمس فخری بیت بی مهر تونباشند
خورشید حاش لله * از حکم تونتابد ستر ز کس گفت و مع الغین * ز غرغ و سکون غین
و فتح زاء فارسیله ابکی معنایه کلور اول صدای دند آنکه حالت غضبه واقع اولور علامت حدت
طبعدر اکثر سباعه صفت ایدرلر مشنویده حضرت موسی علی نبینا وعلیه السلام النده کی

الذی کی عصبانی از دها اولدیغی محله حضرت مولانا قدس سره حکایه ایدر بیت زغرغ
 دتدان اولد میشکست * جان شیرین سپه می شد زدست * ثانی جوز و قاقلو بادام
 و فندق و فستق چوال ایچنده ایزکن چیقان صد اسنه دیرلر حضرت مولانا * مثنوی * کرده
 خودکی دهد آن پر حیل * چوزپوسیده است گفتار دغل * زغرغ آن عقل مغزت راپبرد * صد
 هزاران عقل رایک میشرد * مع الفاء * زرف * سکون راء مهمله ایله سکر معنایه کلوز
 اول خصوصله دریک درعربیده کی عمیق معناسنه حضرت مولانا بیت صد هزاران ماهی
 از دریای زرف * در دهان هر یکی رادرشکرف * شمس فخری * قطعه * بهنکام فکر
 سخن بارها * اگر چه بدیدم بسی بح زرف * جز از مدحت شهنشاهی برون * نیاورده ام لفظ
 ومعنی بحف * ثانی بسیار کثیر معناسنه * مثنوی * هم شب وهم ابروهم باران زرف *
 این سه تار یکی غلط آردشکرف * زانکه درویشان ورای کج و مال * روزی دارند زرف از
 ذوالجلال * ثالث بزرگ کبیر معناسنه شیخ سعدی بیت اگر بیل زرفست و کرک شیر
 فراری کند چون شکم کشت سیر * رابع هر نسته بی کنه پیله بلجی که زرف یاب دیرلر مولانا
 جامی بیت جدا کرد پس یوسف زرف یاب * ز پیش زلیخا شب جامه خواب * خامس
 معنای دقیق قصد اولمان محارک قصدین فهم ایدنه و قصد ایدنه زرف بین دیرلر ابوشکور
 بیت چه بیند بین اندرون زرف بین * چه کوی توای فیلسوف اندرین * سادس انجام کار که
 عاقبت الامر معناسنه حکیم فردوسی بیت بدل گفت پیران که زرفست کار * ز توران شدن
 پیش آن شهریار * سابع نقول لغت مترادفه که دور و دراز اوله منشوری سمرقندی بیت
 نکاوری که بیک شربت آب مانند است * بدستش اندر دریای زرف پهناور * ثامن غور
 چیری یعنی رنسنه تک عمق و نه پائنه تعمق ایله نظر ایلک معناسنه حکیم فردوسی بیت سبه را
 بیار آبسالار خویش * بر زرفی نکهدار پیکار خویش * اکثر معناه نقل من فرهنگ
 جهانگیری * مع الکاف * رازومک * ضم زای فارسی و او و مجهول و فتح مهمله لو بیا
 معناسنه درعربیده لبادیرلر کنافی مجمع الفرس * زراغنگ * فتح راء مهمله و غین معجه
 و سکون نونله جای ریکناک یعنی قومسالیر زراغز دخی دیرلر استاد عسجدی بیت زمین
 زراغنگ و راه درازش * همه سنکلاخ و همه شورده بکسر * زرفک * سکون فایله چرک
 چشم یعنی کوزده اولان چپاق فارسیه اعدریاش اولسون قوری اولسون اما عربیده خصوص
 وارد ریاش اولان چرکه رمص و قوری اولانه غص دیرلر * زک * چشم و غضبیدن کومردنگ
 ندیدن دخی دیرلر حال شیراز و خراسانده لندی و بعضی پرده تن دیدن دیرلر شمس فخری
 بیت حسودا وزید چرخ میز کید فک * بکینه کفنتش خون میخور و چنین می زک *
 * زکاک * فتح کافله مرغ مردار خوار یعنی بر قو شدرا اکثر و اغلب لاشه به قونوب
 * زک * سکون نونله اوج معنایه کلوز اول پاس و کوف که پولاد و دمور و آینه و نونله
 مثال نسنه لوده اولور ثانی شعله آفتاب معناسنه در شمس فخری بیت بخسروانی
 بر یاد خسروایران * کشاده درج زبان و کشیده جام چورنگ * مجازا آفتاب که روی دلبره
 نسبتله در ثالث کوزده اولان خشک و تر چرکه دیرلر طیان مرغزی بیت چشم مرکان

زرنك كندیده * عنكبوتی بکوه غلطیه * کوه کاف عجمیه دز زورک فی سکون واو
 وفتح راء مهمله ایله سرخ رنک برقوش جغزدر سرچه قدرجه اولور کذا فی فرهنگ جهانگیری
 فی مع اللام * زال فی معنی ژاله ترکیه چه دیرل کسر جیم فارسیله زغال فی فتح غین معجه
 ایله طاری اتمکی که ژغاله دخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری فی مع النون * ژاژیدن فی کسر زاء
 فارسی و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول ذوه و قیون و صغروا مثالی علفن معدن سندن
 چقاروب چینک ثانی ایت و چقال و امثالی اورمک که سکلاییدن دخی دنیلور زواویدن فی
 زاء ثانی یرینه و او ایله ده ژاژیدن ایله مترادف المعنی در میر نظمی بیت زاول سب تا سحر در کوی
 یار * همچوسک ژاوید و کشته بیقرار زدن فی باب مدوده ده ذکر اولنان آژدن لفظندن
 اختصار اولمشدرا بکنه ایله یرتق کوزه مک معناسنه حکیم فردوسی بیت بنزدیک آن کرک
 باید شدن * همه چرم اورابه بیکان ژدن زراغن فی فتح راوغین ایله زمین ربکناک
 معناسنه بهرامی بیت زمین زراغن بسختی چوسنک * نه آرامگاه ونه آب وکیا *
 زرفین فی سکون راء مهمله و کسرفا ایله قیو آرد نه استحکام ایچون قولان اغاج که ترکیه
 سورمه دیرل معیار جمالیه کلید چوین معناسنه در زاء معجه ایله زرفین و راء مهمله نک
 تقدیمه زرفین دخی دیرل زکان فی فتح کافله غضب و تهوردن صومردنق که دندنه
 دخی دیرلوزکیدن لفظندن اسم فاعل اولق انسدرد صومردنچی معناسنه حکیم فردوسی
 * مثنوی * همی رفت رنجیده زو پهلوان * بره بزرگان و خروشان توان * پیامدرگان از بر
 شاه او * همه نیره دید اختر و گاه او زکیندن فی کسر کافله کند و کندویه سو پانک برحالتدر
 غضب و تهوردن عارض اولور زکندان فی سکون نون و کافله اجمال حسینیه بمعنی زنکله که
 زنک و زنکوله دخی دیرل زن فی زبان پهلویده زشت معناسنه در مع الواو * ژاوی
 بوزن کاووز خالص العیار که زرناب دخی دیرل شاعر بیت کند در عرصه گاه نیکوان داو * هر آنکس
 اصل خود را بود چون ژاو زغاو فی فتح غین معجه ایله قجه خانه یه دیرل ولا بت رومده
 با بلوق دیرل ژمو فی ضم میم ایله لونغ طاشی که برمدور و هموار یوناش طاسدر ایکی
 با شنده بر مقدار دلوکی وارد اغاج چکروب طام اوزرینه طپراق دوشند کدن صکره آنکله
 با صدروب هموار ایدرل مع الهاء * ژاژه فی ژاژمرقوم کبی برد کند رخشین و بی مزه دوه
 هر تقدیر که چینه نرم ایدوب یوده منر شاعر در همچو نجیبی بیت که کشته خوان او از خار کاره *
 سخن طاس شکنجه نان ژاژه ژاله فی درت معنایه کلور اول شول قطره در که هوادن
 یا غرکن کورغز اما اوراق اشجار و چمن اوزرنده کورینور نم کبی کجه یه مخصوص دکدر تکم بوییتاردن
 مفهومدر * قطعه * خوی کرده میخواهد و بر عارض چمن * از شرم روی او عرق ژاله میروود *
 باد بهار میروود از بوستان شاه * وز ژاله آب در قدح لاله میروود * هوادن حاصل اولوب آخر
 نسنه لردن اولنر شمس فخری بیت ابرا کر فیض دست او یابد * در هوا چون کهر شود ژاله
 ثانی معنی نکرک یعنی طلو حکیم انوری بیت ژاله خورشید شعله باردا کر * در جهد برق
 خاطر بغمام * ثالث معنی شبنم که شدت سرما هوای صافی غلیظ ایتمکه بخار یردن صعود
 ایتد که اشجار و نباتات اوزرینه دوشورر شیخ سعدی بیت ژاله بر لاله فرود آمد هنگام مهر *

مهر * راحت چون عارض گلبوی عرق کرده باز * رابع بوش و افوراش طلوم که صو حکمک
 ایچون بکرمی اوتوزین و دخی زیاده سن بری بری یا ننه بغلیوب اوزرینه دیرک و تخته استوار
 ایدوب صودن اثواب و ذخاژکو ررلر ترکیده فتح کاف و لامله کلک دیرلر شمس فخری بیت
 باغلامان اوشنا و کند * پیکر آسمان شودرثاله * و اما آدم صودن حکمک ایچون ایکی
 طولومی افوروب اغزلربن باغلیوب قولتوخی التند طوتار چغتای لساننه قیراودیرلر میر
 علیشیر بیت حلقه کافور کون اول خلعت خضرا اوزه * سبره جنتغه کویا تو شدی رحمتین
 قیراوی رثغاره و رثغاله فی کلاهما بفتح الغین اول بفتح الراء ثانی باللام اوج معنایه کاور
 اول نان ارزن یعنی طاری اتمکی معنایه شمس فخری بیت بود همچون کلچده دشمنش را *
 اگر کردون دهد اوراز غاره * ابوشکور بیت رفیقان من بامی و ناز و نعمت *
 منم آرزومندی بکناز غاله * ثانی قزله که عورات یوزلرینه سوررلر نکر و ویرمک ایچون
 غازه و کلکونه و فکر دخی دیرلر ثالث ناف کاو معنایه خصوصاً و ساوا حیوانات نافنه دیرلر
 عوما فی رثفیده فی کسر فاق سکون یای تحتانیله اصلش و یاش اولش نسفیه دیرلر
 مولانا روحی شارسستانی بیت از آندم که دپه رخت رانیدیه * سنده چمکی زار و بیم رثفیده *
 رثکاره فی فتح کاف و راء مهمله ایله لوج و معاند معنایه هر سو زده و هر اشده لچ و عناد
 ایده خسروی بیت تاروزیدید آید آسایش ایام * زین علت و مکروه و ستمکاروز کاره *
 رثکاسه و رثکاشه فی کلاهما یعنی خار پشت و نشی دخی دیرلر اوزون او قلی کر پی در
 رثکیده فی کسر کاف و سکون یای تحتانیله غضبیه کند و کند و یه سویلنن کسنه یه دیرلر حکیم
 فردوسی * مثنوی * کنون روز باد افره ایزد یست * مکافات بدر از ایزد یست * بگفت
 این و تیغ از میان بر کشید * ز خون سیاوش فراوان رثکید * بشمشیر هندی بزد کرد نش *
 بخاک اندر افکنند نازک تشش فی رثم آورده فی معنی مامی یعنی اوک بیوک خاتونی که جمله اوده اولان
 خاتونلر آنک تعظیم و اکرامنه قیام کوسررلر رثنده فی سکون نونله درت معنایه کاور اول
 یعنی کهنه یعنی اسکیش اولان جامه و غیره ملبوسات و مفروشات قبیلندن شمس فخری
 بیت شهاب صاحب قرانی اطللس چرخ * بدریانسبت سیرم جورنده * ثانی یعنی دریده
 یعنی ریش ملبوسات و مفروشات قسمندن منجیک بیت چو کل کرچه اورنده بیراهن
 است * ولی بوی اواز دکر کلشن است * ثالث یعنی پاره شده یعنی پاره لشمس هر نه اولورده
 استاد عسجدی بیت اکر می نه پای و سرخ زانرا * بکون فراخ و بکنده و رثنده * رابع
 یمالی اثواب حکیم سنایی بیت دیده وقتی که یک پراکنده * زنده ریز جامه رثنده *
 بوندنر که خرقة در ویشانده یما مقرر اولغله خرقة یه دخی دیرلر شیخ سعدی بیت
 نه سلطان خریدار هر شده است * نه در زیر هر رثنده زنده است * جمع الفرسه بزرک و عظیم
 معنایه هر ویدر که رثنده پیل دیرلر بومعنی زاء معجه ایله اولان زنده ذیلند ذکر اولندی اما زام
 فارسیده دیلورا یش حکیم فردوسی بیت بدل جبرئیل و بتن زنده پیل * بکف ابر
 دیسان بدل رود نیلی * چغتایده یمایه یورون دیرلر میرعلیشیر بیت جسمیده اتوکا نلاری عیب
 ایله زاهد کیم * صبر ایلیکایتکن خرقة دایورونلر دور فی رثنکه فی سکون نون و فتح کافله

چارپاهايم حيوانات طر ناغنه ديرل صغر وقون وپي وامثالي في ژنگه في سكون نون وفتح
كافله غله يه اصابت اين آفته ديرل مثلا هوز باش بغلا دوغي كي بر آفتد رسنبله يي دانه دن
خالي ايدر في ژنه في بوزن كنه بعض بوجك رده بوينوز كي اولور اكاديرل اما جمع الفرسة
كزنده جانوران نيشنه ديرل في ژوله في سكون واو وفتح لامله طويغارد يدكاري قوشدر
في مع الياء * ژاژخاي في بيهوده وعبث سويلاخيه ديرل ژاژ فائده سز برد بكنلو او تدر
خاي خاي يندن اسم فاعل اولور چينه يي معناسنه مزبور اوت ايسه اصلا حيواناته علف اولماز
هرنه قدر چينه سه يوده مز اول اجلدن بيهوده سوزه تشبيهه ايلشلو و فحشيات سويلايه نه ده
ديرل حضرت مولانا قدس سره الاعلى بيت بر دلبر ماهج كسي رامفزا ييد * مانده اونست
كسي ژاژ مخا ييد في ژفك ييني في سكون فاوكاف موقوفه ده كسريله ده اولور ژفك كوزده اولان
چركدر خصوصاً اعضاده اولانه ده ديرل عوما بونده برونن اقل چركدر ميرنظمي بيت
كدر ژفك هر دو ييني چون خلا بود * خلای كشتي كر كوي سدر و او بود في ژنكاري في جنكاري
ديدكاري رنكدر بعض نازك جامه ده و كاغنده طوطي كي ديرل في زي في بوزن كي صوجع اولان
محل كه آژ بروا بكي رنجي ديرل استاد رودكي بيت اي آنكه من از عشق تواند رچكر خویش *
آتشك دارم صد و بر هر مره ژي * سيف اسفرتكي بيت از شبنم هوای درش قطره
ايست چرخ * وز قطره سحاب كفش شبنمست ژي * بومعنايي مؤيد شمس فخری
* قطعه * شاه ايام شيخ ابواسحق * اي كلاه تور شك افسر كي * اشك از چشم دشمنت
دائم * ميفزاید چنانكه آب از ژي في باب الزاء الفارسية المكسورة مع الزاء * ژيز في
سكون ياي تخمانيه مردك جميع معانيسيله مترادفدري عني هر نه قدر معنياه استعمال
اولنور سه اول معناره ديرل كذا في فرهنگ جهانكيري في مع السين * ژكس في كسرينيله
معاذ الله ديمك محله ژكس ديرل محل تباعد و تنافرده استعمال اولنور بر ادا در كذا في فرهنگ
جهانكيري في مع الكاف الفارسي * ژيك في بوزن يك فرهنگ جهانكيري يده قطره باران
و جمع الفرسة دوست وهم صحبت معناسنه منقولدر بعض فرهنگرده نوله واقع اولمشدر
في مع النون * ژكان في فتح كاف عجمي ايله ناچار ديمك معناسنه در ميرنظمي بيت فغان
بودي چوكار من ز عشقش * كه حال دل ژكان بودي ز عشقش في ژيان في سباع وحشي
صفتي در مثلا شير ژيان ديرل شيخ سعدي بيت مورچكانز اچو بودا تفاق * شير ژيانزا
بدر آرد پوست * و بير ژيانده ديرل حكيم اسدي بيت درين بيشه زين مكنار كام * كه بيو
ژيان دارد اندر كنم * و پيل ژيانده ديرل حكيم فردوسي بيت زپاي اندران كه نكون كشت
طوس * تو كفتي كه پيل ژيان يافت كوس * و ذي مخلب اولان طيوره دخي صفت استعمال
ايدرل عقاب ژيان ديرل استاد عنصری بيت همی تانسوزد باب اندر آذر * نكيرد عقاب
ژيانزا كبوتر * وكاهي يرتجي اوليان حيواناته دخي صفت ايدرل مثلا كور ژيان ديرل شيخ
نظامي بيت بند شيرد زنده را خوا نگاه * نه كور ژيان يافت بردشت راه * وله بيت مراكر
مخواهي ز شاه جهان * چو عزم ژيان با تو ايم دمان * ابو منصور حكيم اسدي طوسي ژيان
لغتي خشم آلودايله تفسير پانس و استاد فرخنگ بو پتن استنهاد يازمش بيت پرزم ريزد و چه

وجه چرخون عدو * بصید کیردچه چیز شیرینان و زینان بی سکون یای تختانی و فتح
 فونله ناخواه و زاء معجه ایله ده منقولدر کدافی المجمع و مع الهاء * زیره بی بوزن و بمعنی زیره
 مرقوم که عربی کون دیر لر و زیره بی معروف حیوه و سیاب دخی دیر لر و عربی زریق دیر لر
 و مع الهاء * زری بی الیمه و اخره و جامهای ذی قیمت میرنظمی بیت بکیرم چونکه جامه
 زیب و زری بود * چه سود آنرا چو اندامش کزی بود و باب الراء الفارسیة المضمومة مع التاء بی
 و رفت بی سکون فالیه بحیل و ممسک معنای زاء معجه ایله ده روایت اولمشیدی شاعر
 بیت با او چکونه گشت زبان رفت با جواد * با او چکونه رفت فلک نرم با درشت و مع الراء بی
 ز کور بی ضم کاف فارسیه بحیل معنای که اولی فتحه و آخری زاء معجه ایله ده روایت اولمشدر
 و زوار بی فتح و او ایله محبوس و حبس خانه خدمتکار لر زاء معجه ایله ده مرویدر و مع
 الشین * زخس بی سکون نداء معجه ایله ایکی معنایه در اول قوس قرح که ترکیب الکم
 صمد دیر لر شمس فخری بیت زبستان طبعش نشانیست خلد * زایوان قدرش به پسینست
 و زخس * ثانی ایله دریم معنایه در و مع الکف * زک بی کند و کند و یه سوانمک و تم وردن
 صور مدق معنایه و ز کیدن لفظندن صیغه امر اولور شاعر بیت میکوش مکن با همه
 کنس بیله سک * ای کرک طبیعت همه هیچ مرک و ز کاک بی فتح کافله کومر معنایه که
 زغال و ز کال دخی دیر لر و مع اللام * زغال بی فتح غین ایله کومر که عربی فخم دیر لر
 منزه هند بیت ز چشم زلف اورفت و بد اغش مردمک سوزد * کند دست نکه افسوس
 ان دیر زغالی را و ز غفل بی فتح غین معجه ایله آتش قوری که اخگر دخی دیر لر میرنظمی بیت
 ز عشق یار نتواند فراغم * ز غل بوده جگر از سوز دغم و ز کال بی فتح کاف فارسیه ده کومر در
 زغال معنایه و زوله بی سکون و او ایله پریشان خاطر و المناک و غمناک اولمغه دیر لر
 مصدری زولیدن در جولیدن دخی دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری بعض نسخه ده طویغوا
 قوش دیدکاری مسطور در و مع النون * زبون بی ضم باء واحد و او معر و فله اصی که عربی
 ریج دیر لر مشرعا ممنوع اولان ربامعناست در شاعر بیت خدا وهم رسواست بود بیزار * از
 آنکس که همی باشد زبون خوار و ز کیدن بی مفتوحه ده ذکر مرور ایدن ز کیدن در چشم
 آلود و غضبناک و کومر دمک معنایه ده کور کسای بیت ای طبع ساز کار چه کردم ترا چه بود *
 بامن همی نسازی و دائم همی زکی و زوشیدن بی واو معروف و کسر شین معجه و سکون یای
 تختانیله ایکی معنایه در اول صو و یا خود شراب ظرفندن صیزوب چیمغه دیر لر استاد
 عجمدی * رباعی * تاشک سیاه من سمن پوشیده است * خون جگر م بدیده پر جوشیده
 است * شیری که بکودکی لبم نوشیده است * اکنون زینا کوشم بر نوشیده است * ثانی بکار
 و چشمه دن صوصیزوب چیمق معنایه در و زولیدن بی واو معروف و کسر لام و سکون یای
 تختانیله صاج و صقال قارش مورش املق معنایه در خصوصاً زواید مودیر لر و سائر قبیل که
 حیواناته اولور و ابریشم امثالی نسنه لر قارشیمق معنایه در عوماً و زون بی بوزن خون بت که
 کفره اکا عبادت ایدر لر عربی صم دیدکاری کدافی المجمع و زوشیدن بی واو معروف
 و کسر ه ایله سقیف خانه دن طمله اینمک و آنک امثالی طملینه دیر لر و مع الهاء * زولیده بی

واومعروف و کسرهای ایله قارش مورش معناسنه در که ژولیدک موی دیر لر ژو هیدک
 واومعروف و کسرهای ایله صوار لاش من رو عات و بستان و امثالی نسنه لر دیر لر کنذافی فرهنگ
 جهانگیری ژو باب السین المهمله المفتوحه مع الالف * سآی بو زن جادرت معنایه کاور اول
 ادب تشبیه در کی معناسنه سیف اسفر نکی بیت هست شتر کر به هادر سخن من ولیک *
 کره او شیر کیرا شتر او پیل سا * بو معنی ده اصلی آسادر نته کم بو بیتده واقعدر حکیم خاقانی
 بیت صبحدم چون کله بند آه دود آسای من * چون شفق در خون نشیند چشم شب بپای
 من * ثانی باج و خراج که پادشاه بزرگ زرد سننه اولان حکامدن آلود حکیم ناصر خسرو بیت
 پادشاکشت آرزو بر تو زنی باکی تو * جان و دل بایدت داد پادشاه ابا زوسا * بو معنای
 مؤید شمس فخری بیت ملازدا ورا سلام شیخ ابواسحق * که شاه هند فرستد سوی جنابش
 سا * بو معناده اصلی ساودر که واوی حذف اولمشدر ثالث بر نوع لطیف فاشدر حکیم نزاری
 قهستانی بیت تشریفهای فاخر برده روان زهر سو * نج و نسج و کجا کوزوسای ساده *
 بو معناده اصلی ساودر رابع ساییدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور بو معنیده کاهی
 الفله آسا استعمال اولنور استاد بیت شفیق کشت زمانه مرا غلام صفت * رفیق کشت
 سعادت مرا میرید آسا ژو سارا فی فتح راء مهمله ایله ابکی معنایه کاور اول خالص و صاف
 اولان نسنه یه دیر لر عویا مولانا جامی بیت چه حاصل زانکه دانی کیمارا * مس خود را
 نکردی زر سارا * و عنبر عنبر سارا دیر لر خصوصا خواجه سلمان بیت زطوطی رنگ شاخ آید
 نوای نغمه سازی * ز کافوری سمن خیزد نسیم عنبر سارا * صفت استعمال اولند و غی ظاهر در
 عنبر ساز آید کاری کی مشک سارا دخی دیر لر حکیم اسدی بیت رخا کتبه جان کویا کنی *
 ز خون سیه مشک سارا کنی * ثانی بحرمان ساحلار نده بر محاک نامیدر آنده غایت بی نظیر عنبر
 بولنور دیر لر ژو ساستا فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثله ایله اهرمن توابعندن دیو آدیدر
 قرالوی بیت در بدی و کدی تویی مهنوس * ساستا ساو ساسیا آسا ژو ساسیا کسر سین
 و فتح بای تحتانیله بودخی ساستا کی دیو آدیدر اهرمن توابعندن ژو ساموتا فی ضم میم و او مجهول
 و فتح نوله و زنده اوج قیراطه دیر لر که بر محقق غرمدار میر نظمی * قطعه * ندیرم چند
 سالت از کف خود * نه سیم و زرمس وار زیزو آهن * که ساموتا کند مضرف بخود را * کجا اند که
 کس بخشیش کند ظن ژو ساوا فی ساویدن لفظندن مشتق اسمدر یعنی اکه اغزندن چیمن
 براده هر نه دن اولور سته دخی آلتون و کش اسلنور کن آلت صیباغه دن دو کیلان خزرده یه دیر لر
 ژو سبا فی مملکت یمده بر شهر عظیم آدیدر که باقیسک تختگاهی ایدی حضرت سلیمان علی
 نبینا و علیه السلام باقیسک مخنی او زرنده او تورر کن دیوره قالب یردوب بر آنده کند و حضور یته
 کتور تشیدی خواجه سلمان بیت میر بر صدر تو چشمید است بر عرش سبا * شاه
 بر تخت تو خورشید است بر اوج فلک * و دخی دیار عجمه بر موضع اسمی اولدوغی مشهور در
 ژو سبزی یا فی نامبارک قدم معناسنه یعنی شامت و نحوست ایله مشهور اولانه دیر لر تضیی
 سبید پادر میر خسرو بیت نه در دست طعیب راز خایست * که کاهی سبرخ روکه سبر
 پایست ژو سبزی فی سکون زاء معجه و فتح میله فرهنگ جهانگیری یه بر نوع اوزم آدیدر

دید رسبر مالی ده دیر لر سپوس سما ضم باء فارسی و او معروف و فتح سینله سپوس و ای ضم
 باء فارسی و سکون و اووسین و فتح و او تا نیله هر یسه و بعد ای آشی هر نه اولور سه میر نظمی بیت
 نباشد نعمت الوان که باشد * سپوس سنان جونی مدت آید سپید یا مبارک قدم و خسته
پی دی مکدر سپز پای مر قومک ضد پدر سما فتح تاء مثناة ایله اوج قیالو طنبور وسا زده
 هر نه که اوج قیالو اوله ایکی قیالویه دو تا دزت قیالویه چار تا دید کبری کبی در خواجه سلمان
 بیت چرخد و تاست بس کهن نیست نوای اندر و * کو صنمی که بهر ما تای ستای تو زند *
سدا هرا فتح دال ورا وسکون ها ایله تحفه الاحیاء بر قوش آ دیدر که لوا ها ور دخی دیر لر
سرا خانه معناسنه در که سرای دخی دیر لر تفضیلی سرای ذی بانه ذکر اولنور انشاء الله عالی
سرا پای باشدن باشده دی مکدر ایر ادنده جمله وصفیه مراد اولنور ابو المعانی بیت زر غم
 نهادم داغ بر تن * سرا پاد بده شد بهر نظان سرا بها سکون را و فتح با ها ایله بمعنی خون بها یعنی
 دبت قتیل حکیم خاقانی بیت تن شمع را روشنی سرم بها بس * کد از طشت زر سرم بهای نیابی *
سرا جا سکون را و فتح جمله صدر معناسنه روایت اوتشد ز یعنی مجلسک جانب اعلاسی
سرا غوغا سکون راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول فتنه و آشویه باعث اولان که
 سرفتنه دخی دیر لر حضرت مولانا بیت زر شک دوست خون دوست ریزد * بدین
حد شک وسرا غوغا چرا بی * وله قدس سره العزیز بیت خون دل می بین و با کس دم مزن *
وز نکار شک وسرا غوغا پرس * ثانی طلیعه لشکر که ترکیده چار قه جی دیر لر شهاب الدین
مؤید سمرقندی بیت ره عدل وسیاست را احسام ش بدر قه کشته * سپاه فتح ونصرت
را سنانش کشته سرا غوغا سر کردا سکون را پین و فتح کاف عجمیله بر مرضد انسانک
باشنده واقع اولور سر کنجش دخی دیر لر عربیده اطبا دوار دیر لر کذا فی المجمع سرا قیس
قصلی که مقابل کر مادر عربیده شما دیر لر استاد بیت زمین پر نکار وهو امشکبار * نه کر ما
نه سرا همیشه بهار سرا سکون را و فتح وا ایله سخن دروغ و حکایات بی اصل
حکیم خاقانی بیت چند دهی و عد دروغ همی * چند فروشی بن این سرا * فرهنگ
جهانگیریده اصلی وا کر اصلسز مطلق حکایت وا اول مثالو سوزدر شمس فخری بیت
علو پایه قدرش از آن بلند ترست * که فکر هم چومنی اندر آن کند سرا سرا فی
فتح زاد معجمه ایله اوج معنایه کلور اول لایق معناسنه شاه ناصر خسرو بیت کر تو کویی
چون نهان کرد ایزد از ما راز خویش * من چه کوم کوم از حکم خدا ایدون سزید * ثانی
موافق معناسنه شیخ سعدی بیت ناسزایی را چو بینی بختیار * عاقلان تسلیم کردند
اختیار * ثالث مکافات نیک وا کرد شیخ عطار بیت آنکه فرمان کرد قهر ش بادرا *
تاسزایی داد قوم عادر * شیخ عطارک بو بینی معنای اوله دخی انسبد سقمونیا فی
دارود رغابت مسهل اخراج فضلات اخلاط ایتمک نفی عظیم در اعلاسی انطا کیه طاغیرنده
اولغله طب کتابلری مفرد اتنه سقمونیا انطا کی دیر لر و موجوده دخی دیر لر سکا فتح
کف فارسیله نیر دان یعنی ترکشک اوق قونیلان طریق میر نظمی بیت سکایش پر نیر زهر
پیکان * همه سوی عقد ورا کشته پران سلا بوزن علا معنی نوا گری یعنی آهنگ نغمه

و

و آوازه ایتیم کذا فی الادات فی سمنسا فی فتح میم و سین و سکون نونله لفظ مرکب در سمن
ایله سادن که ادات تشبیه در آق کل کی دیمک اولور مراد محبوب و دلبر تعریف و توصیفی در
نتکم دیمشدر بیت سمنسا سروبالا کله زاری * جهان حسن از بوده بهاری فی سمنوا فی
فتح میم و واو و سکون نونله ارشته چور باسی بعض نسخه ده هر یسه آشی مرویدر فی سمیرا فی
کسر میم و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله جاملرک جحات آئی اولان شاخه دیرلر معروف
بویوزدر که آنکه جحات ایدرلر ضم سین ایله معنای آخره کاور کذا فی المجمع فی سنا فی
فتح نونه اوج معنایه کاور اول بمعنی روشنی ضیا معناسنه ثانی بر او تدر لطیف و این در
صفر اخراجنه و باغمه نفعی عظیم در مکة معظمه دن کاور اطبا کتابلرند سناء مکی دیرلر ثالث
شرفنامه ده بر چویدر مسواک ایدرلر عربیله مشترکدر فی سنک آسا فی دکر من طاشی
معنای ترکیبی در لغت جهتیهله اما معنای مصطلحی ایکی وجهله در اول وقار و تمکین و متانتدن
کنایه ایدرلر دکر مان یرندن آخریره حرکت ایتیموب آغرا ولدوغی مناسیتله ثانی متحرک
و بی آرام اولدیغندن کنایه ایدرلر ضد اقبیلندن اولور دکر مان طاشنده کلا الحالتین موجوددر
برنده متانت و پایداری و برنده خفت و بی قراری مقرر اولغله در شاعر * قطعه * مکر در شهر
بوده دو برادر * که هر و عم چوسنک آسیا بود * از آن یک بهرد نیادر تک و پو * دکر ثابت توکل
آشنا بود فی سنک توتیا فی اتم دیدکاری طاشدر سحق ایدوب بعض اجزا ایله توتیا ایدرلر
رمد نفعی ظاهر در فی سنک حارا فی ایکی معنایه در اول معنای لغویسی طاشک
بر نوعیدر شوپله که غایت پکلیکندن دمور آلت اکا کارا بلر اکا سنک خاره دیرلر خاره و خاره پک
طاشه دیرلر حواجه حافظ بیت سرکش مشوکه چون شمع از غیرت بسوزد * دلبر که در کف
اومونه ست سنک حارا * ثانی معنای مصطلحی سخت دلی و خست و بخندن کنایه در
فی سنوا فی فتح نون و واو ایله بمعنی کورستان یعنی مقابر مزارستان معناسنه فی سودا فی
اوج معنایه کاور اول عناصر اربعه نیک عنصر سفلی سی در که اغدیبه دن معنایه بعد التضحیح
حاصل اولان آب صاف جکره و اصل اولدقه آنه نکرار نضح و انطباقدن غایت لطیفی دم
ونا پخته و خامی باغ و کوپکی صفر اوردردی یعنی اثقلی سودا اولور محل قراری طحالدر یعنی طلقدر
ثانی بطریق الاستعاره شب تار پکه دیرلر ثالث فایده معناسنه در تجار طائفه سنه سودا کران
دید کاری بو معنی جهتند نذر مند کور اوج معنایی بر بیتله جمع ایشدر میرنظمی بیت
تقاضا کرد سودا شام سودا * سفر کردد از آنجا بهر سودا فی سورا فی سکون واو و فتح راء
مهمله ایله بر شهر اسمیدر کذا فی فرهنگ جهانگیری فی سه تا فی ایکی معنایه در اول اوج
قات و یا خود اوج دانه معناسنه در ثانی اوج قیالو وطنبور ستای مرقوم کی محمد عصار
بیت زلخن پنجگاه نویش بود * که ترساراسه تا افتاده در زود فی مع البناء * سبر آب فی
اضافته سبزی آب تقدیرند صوا و زرنده تار عنکبوت کی اور بلان یشل نسنه که ترکیب یوصون
دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری فی سراب فی فتح راء مهمله ایله اول نسنه در که بادیه یعنی
اصغر یرلر زده اولور شعاع شمسدن مسافه بعید دن ضوکی کورینور اکثر مشوره زمین یرده
پرتو آفتابدن اول شکل واقع اولور مولانا ظهیری بیت جکر تشنکارا کنند جان کباب *

کباب * بصرای ریواز زلال سراب فی سراجہ آفتاب فی کونش اغلی یعنی کونشک
 چورہ سنہ ہالہ ماہ کی بیاض نسنہ کورینور فی سراندیب فی سکون راونونلہ ہندوستان
 ملککنہ واقع برطاع اسمیدر سراندبل دخی دیرل روایت اولنور کہ حضرت آدم صلی اللہ علی
 نبینا وعلیہ السلام جنتین چقد قہ اول طاع اوزرینہ ہبوط ایلدی وقبر شریفی ده آنہ دردیرو
فی سرب فی کسر راءمہملہ ایلہ چوریش واقسردہ اولش نسنہ یہ دیرل سراج الدین
 قہری بیت این پوتہ کہ پرزر عشق بودز آنک * خوش نیست در پلاس سرب مانہ
 گیمیا فی سرخواب فی سکون راءمہملہ وفتح حاو او معدولہ ایلہ بمعنی اول خواب بسر خواب
 وقتہ دیرل ہنوز او یومش دیمکدر میرنظمی بیت بکفت این نالہ وزاری بگردید * بسر
 خواب رفتہ اورا خواب را دید فی سرداب فی سکون راودال ایلہ بر نوع زیر زمین در کہ ہواسی
 گرم اولان شہر لہرہ مخصوصا یا پرلر کین مدور قبہ کی وکین سلسلہ الاضلاع وکین مثن ایدرل
 ہوانک غابت کر میندہ ایچنہ کیروب اوتورلر وصولین صاودرل سردابہ دخی دیرل میرنظمی
 بیت مکر روزی نشسته بد بسرداب * بشمش جمع میگردند احباب فی سرشب فی سکون
 را وفتح سین ایلہ بر نوع غلہ دریاغی چقاروب چراغہ یا قرلر اکا سر شفا دخی دیرل خردلہ مشابہ
 دانہ دریاغی غابت آجی اولغلہ تناول ایتیموب روغن زیت کی یا قرلر فی سرکب فی سکون را
 وفتح کافلہ زمانلرنہ عدیم النظیر کی مطرب ایدی برینہ سرکب و برینہ سرکش دیرل ایدی استاد
 فرخی * قطعہ * دائم از مطربان خویش بیوم * غزل شاعران خویش طلب * شاعرانت
 چورودکی وشہید * مطربانت چوسرکش و سرکب فی سرکوب فی ضم کافلہ اوج معنایہ کلوز
 اول قلعہ لک غابت یوکسک اولان یری کہ اطراف وجوانبہ مشرف اولہ محلندہ چیقوب نظر
 ایدرل ثانی سرزش ایدی معناسنہ کہ ترکیبہ باشہ قاقیمی دیرل ثالث مؤید الفضلادہ
 جنک وخصومتہ قوی ومتین اولان حریفہ اما اصطلاح شعرادہ بمعنی فائق وهرقندہ اولورسہ
 ماهر وهر صنعتہ قادر اولان آدمہ دیرل بومعنادہ میرنظمی بیت مکن سرکوب اوسرکوب
 کارست * ولی با او فلک در کار وزارت فی سراب فی فتح زاء معجہ ایلہ صو کر دمہ سی
 دیدکاری اوتدر فی سقلاب فی ترکستانہ بروایت آدیدر صقلاب دخی دیرل شیخ سعدی
 بیت اگر فارسی باشمش زاد بوم * بصنعاش مفرست سقلاب وروم فی سک آب فی سکون
 کاف فارسیہ در اما اصلی اضافتہ سک آبدر صوکوپکی معناسنہ مراد قوند زدید کاری جانورد
 در یعنی قیلان پوستلرینہ پرواز ایدرلر بعض کفرہ قلیاغنہ پرواز ایدرلر خایہ سنہ اطبا جند بادستو
 وجند میدستردخی دیرل اخراج ریجہ دخلی عظیمدر کثیر النفع بردوادر فی سقلاب فی لاملہ دہ
 سک آب مرقوم معناسنہ در کہ سکلاپی و سکلاوی و سکلاودخی دیرل مختاری بیت چویندہ
 چوسکلاب باموی بخشند * بینی بکل وخشت بر آرنبدہ بیکنند فی سنب فی سکون
 نونلہ بعض قیشی شدید و زیادہ اولان یرلرہ قیون وکی وصغر شدت شتادن امینی اولق ایچون
 طاع انکرندہ مغارہ کی قازوب حیوانات طور اچق را ایدرل استاد لطیفی بیت یارب ازمن
 چہ جرم خواست چہ زنب * کہ مرانیست خانہ جز سنب فی سنیب فی کسرنون و سکون
 یای تحتانیلہ نیرہ و اوق دموری وساثر آنلرہ مشابہ اولانہ دیرل فی سنک آسیاب فی دکرمان

ج

طاشی که سنک آسیادخی دیرلر فی مع التاء * ساخت فی سکون خاء معجیه ایله ابکی معنایه
کلور اول ساختن لفظندن فعل ماضی در ثانی بند بارزین معناسنه حکیم خاقانی بیت
از جنبیت فروکشاید ساخت * آینه اش بر عذار بندد صبح فی سمیت فی فتح باء فارسیله
معروف نسنه در آخری دال مهمله ایله سید و تاء مثناة ایله ده استعمال اولنور ابوالعانی بیت
کل سر سمیت حسن و آن جانانست * ولی چوماه همه حسن چهره کیران آنست فی سمیت فی
کسر باء فارسی و سکون سین ثانیله فرهنگ جهانگیریه بر او تدر غایت یشل و املس اولور چارپا
حیوانات آنی غایت سوپ رغبت ایدر لر حیواناتی سحر درو توین دوزر الفله اسمیت دخی دیرلر
عربیله فصصه و رطبه دخی دیرلر ترکیه یونجه و ترکستانه دیور نجقه دیرلر مجمع القریه
سمیسته معنی شمعند یعنی بوی ناک و موید الفضلاده هزیر و فرهنگ میرزاده کسر سین و باء
موحده ایله یونجه و فتح سین ایله یلید و بد معناسنه مسطور در فی سمیت فی سکون باء موحده
و فتح لامله بیق که بروت دخی دیرلر عربیله شارب و شوارب دخی دیرلر فی سخت فی سکون خا
ایله دزت معنایه استعمال اولنور اول بمعنی محکم که مقابل نمدر اصل معناسی ترکیه برک
ایله تعبیر اینک کلریدر برک یوزلودیمکه سخت رو دیرلر برکله قاتیلق لازم اولد یغندن قاتی
اولان نسنه یه ده سخت دیرلر مثلاً قاتی کوشک دیمکه سخت شست دیرلر تکم شیخ نظامی
بیت من عهد تو سخت مست میدام * بشکستن آن درست میدام * خواجه حافظ بیت
بیا که قصر امل سخت مست بنیادست * بیار باد که بنیاد عمر بر بادست * ثانی بمعنی سنجید
بو ابکی معنایه حکیم انوری * قطعه * کره عهد آسمان مست است * کره کیسه عناصر سخت
در ترازوی همیش هرگز * حاصل روزگار هیچ سخت * یعنی نه سنجید معنای ثانیه شیخ نظامی
بیت سخن به که باساحت تاج و تخت * بگویند سخنه نکویند سخت * ثالث بمعنی بحیل
ردیل ولیم شیخ اوحدی بیت باده سخنه ده بسخت که باده * مست کند سخت را کلیم
خانه * رابع بمعنی بسیار استاد منوچهری * نظم * سخت عجب آید که چگونه بردش
خواب * آنرا که بکاخ اندر بکقطره شرابست * وین نیز عجب تر که خورد باده بی چنک * چون نغمه
زیرش بمی ناب شتابست * اسبی که صفیرش نرنی خوش بخورد آب * فی مردم که از اسب
ونه می کمتر از آب است فی سخلات فی سکون خاء معجیه ایله بوزن فضلات بمعنی کل یا شین
کدافی فرهنگ فخر قواس فی سراقوت فی سراقوب مرقوم کی طعنه و سرزنش معناسنه در
فی سرپرست فی خدام و خدمتکاره دیرلر حکیم فردوسی بیت بدستور سر پرستان
سه روز * بخوردن مر اورانم دلفروز فی سردست فی اضافه ایله ابکی معنایه کلور اول
بلاک که عربیله ساعد دیرلر ثانی برایشی کوکاسنرط و تمغه دیرلر بو تعبیر ترکیه ال اوجیه ایش
طوتار دیرلر کمال بخندی بیت لطف تو کفتابم رحباده مست دست * لطف تو با ما همیشه از سر
دست فی سرراست فی اضافه طوغری نسنه هر نه اولور سه و درست قطع اولنمش قلم
فی سرغوت فی سکون واو ضم غین و واو مجهول ایله نعمت و رزق و انعام معناسنه در خوارزم
لغنی در فی سرگذشت فی ابکی معنایه در اول باشدن یکمیش احوال و ماجرا معناسنه در ثانی
حوادث کشیده و روزگار دیده معناسنه در ابوالعانی بیت سرگذشت غم دل عایشق * شرح

شرح و تقریر نمیتوان کردن **سِرْ کَرِبَتْ** **فِي** سکون راء اول و کسر ثانی و فتح کافله جزیه
نامیده کفره دن آلمان آنچه و مال معناسنه سرکزید دخی دیرلر استنادعضائی رازی بیت
خراج قیصر روم است و سرکزبت جلم * بهای بنده کی دلهرایا چیمال **فِي** سرمست **فِي**
ایکی معنایه کلور اول سرخوش آدم ثانی اسرمش دوه یه دیرلر ابوالمعانی بیت
استوسر مست را کر بار باشد در ددل * رنیار دطاقت و از ضعف باشد همچومور *
فِي سر نوشت **فِي** ایکی معنایه کلور اول تقدیر الهی ترکیه باشد یاز پلان کلور دیرلر
مولانا عرفی شیرازی بیت عرفی از اندیشه بیهوده باز اچاره چیست * سر نوشتت یابمشت
جاودان یا آتش است * ثانی عنوان مکتوبه دیرلر مکاتب و مراسلات اوللرنده یازیاور
فِي سر نوشت **فِي** و او پریشه براء موحد ایله دخی جا نذر پنه اول معنایه استعمال اولنور
فِي سر وقت **فِي** سکون راء مهمله ایله اوج معنایه در اول وقت نیک یعنی صفای قلب ایله
جمعیت خاطر تحصیل اولنمش وقت ابوتراب بیک بیت خاطر جمع ز سر وقت جنونم انداخت *
باد آنروز که در عین پریشانی بود * کاهی سر وقت لی مع الله وقت معنای شیریندن عبارت
اولور نته کم شیخ سعدی در صفت عشاق بیت بسر وقتشان خلق ره کم برند * که چون آب
حیوان بظلمت درند * ثانی خلوتخانه معناسنه مولانا جامی بیت گذر فتاد بسر وقت
کشتگان ترا * هزار جان کرامی فدای بکقدمت * خواجه سلمان بیت نه ز احوال دل بچهرانست
خبرتست * نه بسر وقت جگر سوختگانست گذرتست * ثالث مخصوص یتاجق مکان
معناسنه در کمال خندی بیت کر حریفان بیارید بسر وقت کمال * شکر ناب میناریدی آرید
مرا **فِي** سره وقت **فِي** بودخی وقت نیک معناسنه در خواجه سلمان بیت با چنین سره وقتی ندانم
آب چرا * مکررست در ابر و فکنده ایتمه چین **فِي** سفت **فِي** سکون فایله بوزن رفت محکم
وصیق معناسنه در حکیم فردوسی بیت نکه کرد در ستم بدان سرفراز * بدان سفت
و جنگ و رکاب دراز **فِي** سلت **فِي** سکون لامه ایاق سسی **فِي** سلات **فِي** استناد سازنده لردنی
بر مطرب آدیدر عریبه کاسه لیس معناسنه چنناق یاله بی دیمکدر نته کم ایکی معنایه شاعر
دیمشدر بیت اگر همچون سلات باشی ندیمی * چو تو باشی سلات باشی لثمی **فِي** سلاحت **فِي**
فتح لام و جیمه بردار و آدیدر **فِي** سموت **فِي** ضم میم ایله فرهنگ جهانگیریده بمعنی فترک یعنی
ترکی معناسنه در **فِي** سموت **فِي** سکون نون و ضم براء موحد ایله موجود اولیمان نسنه بی
موجود کوسترمکه دیرلر سنبات دخی دینلور حکیم سننایی بیت تا تواز خوان شرع بی قوتی *
تو و سالوس و کبر سنبوتی **فِي** سنک پشت **فِي** قیلوبغه که عربیده ساختنات دیرلر مولانا
هاتفی بیت گروهی چو کفت سفیهان درشت * وطن سنکلاخ و خورش سنک پشت *
فِي سنک پوست **فِي** سین مهمله ایله سنک پشت مرقوم معناسنه در تفاوت معناسی بودر که
آنده طاش ارقه بونده طاش دری دیمک اولور **فِي** سوغات **فِي** سکون و اوو فتح غین ایله
هدیه و پیشکش معناسنه خوارزم لغنی در **فِي** سویت **فِي** کسر و اوو سکون یای تحتانی
وسین ایله بمعنی نا آگاهی یعنی بر نسنه دن خبردار اولماق معناسنه در که سویس دخی دیرلر
عربیده کی غفلت معناسنه کدانی فرهنگ میرزا ابراهیم **فِي** مع الجیم * ساج **فِي** درت معنایه

کلوز اول آبنوسه بکر ز بر مقبول اغاج در غایت پک اولور دهند و ستانده بترا آندن مضموع
تختلو و صند و قلرا ایدر لر حکیم اسدی بیت در و بام آن خانه از عود و ساج * نکاریده پیوسته
باساج و عاج * بومعنی ده عربیله مشترک ز ثانی نسخه میرزا ابراهیم بمعنی درخت بزرگ
حکیم فردوسی بیت ز سر تا بیایش بکر دار عاج * برخ چون بهشت و بنالاجوساج * ثالث
فرهنگ جهانگیریده مرغ کجده خوار معناسنه عمید لوبکی * قطعه * چون زاغ سبب انا
کشادن پر * بز بست زبان مرغ دراج * طاوس ملائکه تدروی * کش کبک نمود کتر از
ساج * رابع ینه فرهنگ مزبورده طیلسان معناسنه مسطور در فی ساج فی کسر باء موحد
و فتح زاء معجه ایله بمعنی مردم کیمه که ساپرک و سترک دخی دیر لر عربیله بیروح الصنم ترکیده
عوام غلط ایدوب عبد السلام دیر لر کذا فی المجمع فی سارج فی ضم راء مهمله ایله بر خوش
آواز قوشدر هیئتاده و صداده بلبله غایت مشابهنی وارد در سارک دخی دیر لر رانک فتحه سیله ده
منقولدر استاد لطیفی بیت صفای نیشکر می ناید از وج * نیاشد ساز در نغمه چوسارج *
فی سارج فی ضم راوسکون نوله سارج مرقوم معناسنه بودخی رانک فتحه سیله مرویدر استاد
لطیفی بیت زمین بنمود در هر کج صدرنج * هوا بر نغمه های سار و سارج * امام عیارده شمس فخری
ضم را ایله نقل ایدوب بوبینی نظم ابلیش بیت چو عنقادان اودشمن چو صعوه * چوشهبازست
او خصمش چوسارج فی سارج فی ضم را و او معرو فله آچی دید کلری کرج کبی بر نسنه در که
طاشدن ایدر لر بعض متین و محکم عالی بنارده طاش ار اسنه قور لر استحکام ویزر میرنظمی
در صفت عمارت بیت نبود افکندنش ممکن با لوج * که استادش بنا کرده بسیار وج *
فی سارج فی کسر لامه سارج مرقوم معناسنه جمع الفرسده را مهمله و لام مکسور ضبط
اولنمش مزبور قوشه آزر یا مجانده سودان دیر لر صفار کوید بیت توکودک خرد و من چنان
سالنجم * جانم نبوی وهمی ندانی رنجم فی سارج فی فتح نون اول و سکون تائیه سارج مرقوم
معناسنه در یعنی خوش آواز قوشدر فی ساپر وج فی فتح یای تحتانی و سکون باء موحد
ایله بر نوع خرده المادارندیند و خوش مزه در بر وج دخی دیر لر فی سارج فی فتح تاء مثناة و سکون
نوله بمعنی ذخیره کذا فی التحفه فی سارج فی بوزن کج بمعنی رخساره بکاق و یوز معناسنه در
قاضی نظام الدین بیت چون بر فتم سوی کعبه بهر حج * سچ بسنک سود سودم زرد سچ *
مؤید الفضلاده ضمه بمعنی سرین و جم مشدده ایله عربیله ابکی معنایه کلوز اول بمعنی
کلکاری یعنی با لحق ایشن اسله بیجی ثانی غلیظ اولان نرم و رقیق اولق و جم فارسی ایله لسان
هندیده سخن راست دیمکدر و ترکستانده کاکل معناسنه استعمال ایدر لر فی سراج فی
فتح راء مهمله ایله او کوز بو بنده قود قلری اغاج که یوغ دخی دیر لر فی سراج خراج فی ابکی
معنایه در اول دیوان خانه پادشاه ثانی رعایان مال عشر و رسوم خراج آنمغه مخصوص
اولان محل معناسنه در میرنظمی بیت چو آمدیکی در سراج خراج * بکفت آدمم که دم
رسم باج فی سراج سبج فی ابکی معنایه در اول خانه دسئیمان و باغبانان یعنی باغ
و بوستانبرده اوتدن و چوبندن ایتد کلری مختصر او ثانی سبج عاریت معناسنه اولمغه
استعاره طریقیله دنیا به دیر لر زیرا کسنه یه هلاک اولد یغندن هر کلان بر قاج کون عاریت

عازبه او توروب قور کيدر خواجه سلمان بيت همیشه تا که سرای سبج شمس سورا *
بود فرشته نه سقف چارار کانش سبج سکون فایله پارسیده قار بوز و قبق که ایچی پاک
ایدوب کاسه کبی صو و شراب ایجه چک طرف ایدر لر اکا سفجه دخی دیر لر شمس فخری بیت
ستم راسر ز نش میگردش * که خوردست از فلان پالیزیک سفج * ابوالمثل بیت
نقل ما خوشه انکورید و ساغر سفج * بلبل وصلصل رامشکر و بردست عصیر *
سکج سک کاسه کافله بمعنی موزیعنی قوری اوزم شهاب الدین عبدالله فامی بیت
در جوانی پیر کشتم از جفای ناکسان * همجو انکوری که اندر غوردی کردد سکج سماهیچ سماهیچ
معنی جزیره یعنی دریا ده واقع اولان یرلر که ترکیه اطه دیر لر ایوالمعانی بیت بیای سیل اشکم رفت
کردون * میان بحر شد کویا سماهیچ سبج سکون میله مجمع الفرسه نقب معناسنه یعنی
قازنش زمین ترکیه لغ دیر لر مسعود سعد سلمان * قطعه * هر دم نشسته بر در
و برام سبج من * با یکد کرد مادام و کویند هر زمان * هین بر چه مید زین که زحیلت کریست این *
کز آفتاب پل کند از سایه زردبان سبج سک کاسر میم و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول
وحوش و سباع یتاغی که ترکیه این دیر لر ثانی صیاد لر کوملای سی یعنی کندوی کز ملک
ایچون ایند کوری بر عربیده زست و بدخوی معناسنه در ایکی معنایه ترتیب اوز راه میرنظمی
* مثوی * جهان کشته سبج وحش ناخوش * که ناد از ابدولت مید هد دوش * یا خود بوده
سبجی بهر صیاد * که افتد اندر ودانای ناشاد سبج سک کاسر میم و سکون یای تحتانی و فتح
نوله خوی بد و افعال قبیحه معناسنه در سنادج فتح نون و کسر دالله بر نوع طاشدر
یوزک قاشی ایدر لر و صرچه آوانی بی آنکه نقش ایدر لر خواصندن ذکر ایدر لر که محبت ایچون
بر کسنه سحقی ایدوب کو کرجین قانیله مطلوبه یدرسه اول مرتبه مسخر اولور که بر وجهله آندن
آیرلماز اول طاشک بر قطعه سن یوزک ایدوب یا ننه حفظ ایاسه جمع امراض ردیه دن امین
اولور سبج فتح نون و سکون خاء معجه ایله بمعنی تنگی نفس یعنی ضیق النفس
معناسنه در کدافی فرهنگ میرزا ابراهیم سنکخوارج فتح خلو و او معدوله ایله کو کرجین
کبی بر قوشدر اسفرود دخی دیر لر عربیده قطادیر لر کدافی المجمع سبج سکون نوله
بوزن کنج ایکی معنایه در اول سنچیدن لفظندن صیغه امر در ثانی بمعنی کشیدن مولانا
هاتفی بیت رقم سبج این صفحه چون نکار * چنین کرد آرایش روز کار * ترکیه بومعنی
استعمال اولنور طارت دیمکه چک دیر لر سبج سکون یای تحتانیله بمعنی موزیعنی قوری
اوزم کدافی المجمع مع الحیم الفارسی * سراغ وسراغوج کلاهما بضم الغین المعجمه
کیسو پوش زنان یعنی عورات صاچلرین قودقلری ترکیب شیخ نظامی بیت سراغوجی
بر آموده بکوهز * برسم چینیان افکنده بر سر * دیکرد در تعریف اسب بیت کفتی یکی عروس
دید آمد از حبش * از عنبرش سراغ و از مشک پیرهن * بعض فرهنگ کرده دوه بورن
یغلد قلری ایپه دیر لر سراغ سکون راه مهمله و غین معجه نک فتحه سیله و کسر سیله ده
روایت اولمشدر اغاج چناق و طبق معناسنه در درویش سقا بیت بکیر جامی از دست
ساقی ای سقا * مخور بسان عرب شیرا شتر از سرغ سراغ سکون را و فتح میله قیون

صرمساعی دیرلر راوتد ستر مق دخی دیرلر فی سروج فی سکون راواومعروقه کرمان
ناحیه سنه بر موضع اسمیدر حکیم فردوسی بیت هم از پهلوی پارس کوچ و پلوج *
زکیلان جنکی ودشت سروج فی سفج فی سکون قایلله بوزن بفتح شرایدن بر نوعدر عربیه
مثلت دیرلر ابتدا اوزومی صقوب شیرهن اول مقنار قینادرلر که ایکی ثانی کیدوب بر ثانی
قاله حلال اولق اوزره مر ویدر فی سمج فی سکون میله ایکی معنایه در اول نقب زمینه دیرلر که
قاله نك طشره دن دیواری التی قازوب لغم ایدوب ایچنه باروت طولد وروب آتش ویرلر ثانی
مطلق زیر زمین معناسنه شمس فخری * قطعه * بدان رسید ایادی شیخ ابو اسحق *
که چشم ابرودد اتم از حیایش نمج * زیم تیغ جهانگیر ننه سوزش ظلم * برون نیارد سر بکرمان
زکوشه شیخ فی سمرج فی سکون میم وفتح راء مهمله ایله خراج مالی جمع ایده چک مکان
ورعایادن خراج النقدن صکره تکرار المعغه دیرلر فی مع الحاء * سبکروح فی حوش صحبت
ولطیفه کوی وفتاحت فهم وامثالی اخلاق مقبوله سی اولانه دیرلر مقابلی کرا نجان در خواجه
سلمان بیت یاران سبکروح معطل نشینند * امروز که روز طرب و رطل کرانست *
فی سنج فی بمعنی سلاح حکیم فردوسی بیت توبانچ و دینار جفتی مکن * زهر سلاج ارج
زفتی مکن فی مع الحاء المعجزة * ساخ فی ساخته لفظندن اختصار اولمشد ردو زلمش و دیزلمش
معناسنه که منتظم دیمکدر بیت زکردن زلف بکشود باد کستاخ * نمایان شد در و اعل
وزر ساخ * بو بیتدن فهم اولنور که کرد سنه زخم مکیدن و کزیده کی واقع اوله فی سپوخ فی
ضم باء فارسیله دلو که طقه جق نسنه یه و دخی دور تمکه دیرلر بیوز و چوالدوزو ابکنه وامثالی نسنه ایله
دور تمک فی ستنخ فی کسرتا امتنا ایله طوغری اولان نسنه یه دیرلر هر نه اولور سه راست
معناسنه فی ستنخ فی وستیغ دخی دیرلر میر نظمی بیت درختی نباشد ستنخ در نهال * چوکچ
بودماند گری فی محال فی ستنخ فی فتح خاء معجه ایله بمعنی زمین سست و نرم یعنی کوشک و بومشق
یر شیخ نجم الدین هایه بیت نیر غمزه چو کند دادنشست * تا پاندر ستنخ سیننه من * سخ
آت درختی که بعض طاشلزله دوزنش اوله کک نفیس و کک خسیس اولسون بعض فره کرده
کم که آت باشلغنه اورورلر و بعض فرهنکه مطلق لجا معناسنه در و جمع الفرسه وجود
انسانده اولان کیر و پاس و چرک معناسنه که عربیه و سخ دیرلر فی سر ساخ فی سکون راو فتح
سین مهملتین ایله هموار و باریک ابر پشم معناسنه در فی سر ساخ فی ایکی معنایه در اول کسر
راء مهمله و فتح شین معجه ایله پیشانی نیک ایکی جانبی که بالایه میلاووبی موی اولوب اورتاسی
ایکی قاش اراسنه اینمش اوله ثانی سکون راء مهمله ایله سقف خانه یه قونلان اوزون
دیرک که ایکی باشی دیاردن پکر ابو منصور شیرازی بیت بام چرخ وقار توپا کربنه * شکسته
کردد سقف سپهر راسر ساخ * معیار جمالیکه سقف اوزینه متانت و استحکام ایچون قودقلری
اناج معناسنه در شمس فخری بیت برای سقف بقایش فلك فرسب دوام * فکند و کرد
بدان راست از ابد سر ساخ فی سلج فی سکون لامله ماه عربی نیک او توزنجی کونی در که قر
تحت الارض بولنوب ایرته سی جانب غریبه تحت الشعاع هلال کورینور مولانا جامی بیت
خره دولت اوسلج مکن * طم آن میوه بر و تلج مکن * عربیه یوزوب چبقار معغه دیرلر مثلا

مثلاً قبون در یسن یوزمک کبی و بر نسنه یی بر نسنه دن خیقار مق کبی و روح بدنن چیقبق کبی
لواحد من الشعر ابیت مصدرا یاته الجلد عن اللحم * والسلیج آخر الشهر کلا نسلخ فی سنخ فی
فتح نونله بوزن و معنی و سنخ یعنی چرک و ریم و کیرکه وجودده و کرک جامه ده اوله فی سنکلاخ فی
طاشلویر معناسنه لفظ مر کبدر سنک ایله لاخدن که لاخ بر کله در هر قنغی اسمیه لاحق اوله
توفیر معناسن افاده ایدر میر نظمی بیت بیابانی سراسر سنکلاخست * درو آدم نبود
دیولاخست فی سنلج فی سکون نون و فتح لامله بر نوع جامه در انکی ویکلری قصه اولور نیتنه
وترک و تلک دخی دیر لر حکیم اسدی بیت سلب ساخته بکسر از پر نیان * زدیبا یکی
سنلج تامیان فی سیالنج فی فتح یای تحتانی و لامله آلات جنکدن دموردن اوج گوشه لوخار
و خسک ایدر لر قلعه یه یوریش ایله هجوم ایدر لرک ایاقلری آلتنه دوکر لر که یوزیمکدن منع ایدر حکیم
فردوسی بیت چو باجیش هومان بر آ و میختمند * سیالنج بیدان درون ریختند فی مع الدال فی
فی ساد فی بوزن یاد درت معنایه کلور اول بمعنی ساده یعنی بر نوع و بر رنگ اولوب غیر نسنه
قارشماش اوله شمس فخری بیت برای کسوت خدام در کوش خورشید * ز چرخ کام
منقش طراز دو که ساد * ثانی بمعنی استاد و معلم حکیم سنایی بیت خلق کشت از قدوم زاهد
شاد * ز آنکه او بدبه پند دادن ساد * ثالث خوک زریعی ارکک طکوز حکیم اسدی بیت
درختان که کشته نداریم باد * بدنان بدو نیم کردند ساد * رابع بمعنی دشت و صحرا
و بیابان و بعضی فرهنگه سایه هموار یعنی دو بدو زاولان کولکه کذافی فرهنگ جهانگیری
فی سا بود فی فتح باء موحده ایله بوزن نابود ادات الفضلاده بمعنی هاله ماه که ترکیه آی آغلی
دیز لر اما فرهنگ جهانگیری ده اطفال ایام عید و جشنلرده شاخ درخته یا خود طام اغاجنه
ایپ بغلیوب اراسنه او توروب صالنور لر اکا باد پیچ و کاز دخی دیر لر ابوالمعانی بیت دلم
آ و میخته زلف سیاهش * چنان طفلی که آویزد بسا بود فی سازمند فی سکون زاء معجه ایله
مجمع الفر سه آراسته و منتظم اولان نسنه یه دیر لر بومعنایه شیخ نظامی بیت سازمند از تو
کشته کار همه * ای همه و آخر بدکار همه * شرفنامه ده بمعنی گوشه باش و ساخته شیخ
نظامی بیت برین سازمندی جهانگیری شاه * بر افراخت رایت زماهی بماه فی معاهد فی کسر عین
مهمله ایله بیالک معناسنه عربی در لکن فارسیه استعمالی شایع در کمال نخندی بیت گفته
دسنت برم کر مر حبا خواهی زمن * کر بد آن ساعد کشی تیغ هزاران مر حبا فی ساوند فی فتح
واو و سکون نونله بمعنی قوافی اشعار یعنی شعرک آخری کله یا خود حروف بر نوع اوله که اکا قافیه
دیر لر ابوالمعانی در حق یکی از شعر ابیت نبودش فکر اندروزن و معنی * نکوید شعر بی معنی
وساوند فی ساید فی فتح یای تحتانیله بوزن باید بمعنی ریم آهن یعنی دمور بوقی کذافی المجمع
فی سید فی فتح باء عجمی ایله یکی معنایه در اول معروف ثانی آزنسنه شیخ قلیل معناسنه
فی سبکاد فی سکون باء موحده و فتح کافله یکی معنایه در اول سر کوه یعنی طاع باشی ثانی
میان سرای یعنی او اورطه سی کذافی المجمع فی سبکداد فی فتح باء موحده و دال و سکون
کافله رایشی جست و چاپک ایتمکدن و سرعت و عجله دن کنایه ای دوب نیر ایتدی دیمک اولور
شاعر بیت سبکداد سوکنند آن پاک دین * پیزدان هفت آسمان وزمین فی ستاد فی

فی

فتح تاء مثناة ایله بوزن مباد یعنی بسیار کذا فی مجمع الفرس میرنظمی بیت مرا کرد کردون
چو جور مستاد * چو اینست طالع چه سودست داد * بهد فی فتح جمیله سرمای صنعت یعنی
شدید شتا کذا فی المجمع * سد فی بوزن بدیوز عدده دیرلر اگر چه مشهوری صادا ایله
صدر اما فارسیه صاد حرفی اولما مغین اصل موضوعی سین ایله در عربیه تشدید ایله
استحکام و متانت معناسنه در * سر آمد فی صنعت و کارنگ نهایت بونس و هر نسنه ننگ
اعلاسی و کزیده سنه ده دیرلر * سر باند فی ابکی معنایه در اول بلا قدر انسانده
و اشجارده استعمال اولتور سر و سر بلند کی ثانی عالی و ممتاز معناسنه ابوالمغانی بیت
بجاه و رتبه عشقش چو سر باند شتام * اسیر خال و خط و زلف در کند شتام *
* سر بند فی باشه صاریزن و بغلمان هر نه ایسه عوما شیخ نظامی بیت مرلور اگر سر
صاحب کلاهست * مرانیر از قصب سر بند شامست * و زاننگ باش باغته دیرلر خصوصاً
عربیه عصابه دید کاریدر * سر چکاد فی فتح جیم فارسی و کافله طرف بالای پیشانی یعنی
آلنگ یوقا رو چانی معناسنه در مولانا عید بلخی بیت داغ بد سر چکاد او چون طاس *
دیورازو بود همیشه هر اس * سر حد فی یعنی سنور ملک لفظ مرکبدر معنای ترکیب
حدک اوچی دیمکدر مراد و لا ینینک انت هاسی اولور * سرد فی صوق معناسنه در خصوصاً
مقابل کرم در عربیه بر دیرلر مرشد یزد جردی در قصیده مثنا ینیه * قطعه * بسکه
روی زمین زشتت دی * سرد کردیده همچوز هد وریا * از دم سرد صبح بخ بندد * در دل کرم اهل
در دغا * سردک عربیه معناسی تقید ایله باشه چه مقدر چغتمای لسانده ساووغ دیرلر
میرعلیشیر بیت حیف آیرور هر شوخ و رعنا یوز یکا چون عشق پاک * شوق اوین کیل
سین داغی بو عشوه لاریدین ساووغ * سر کرید فی فتح کاف فارسی و کسر زاء معجه ایله
ذمیلر دن آلنان آنچه یه دیرلر سر کزبت دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری * سر لاد فی
فتح لامه لاد دیوار در سر لاد خالیه دیوار باشی معناسنه اولور کثرت استعمالله دیوار معناسنه
اولشدر مختاری در هجا بیت همت همی از طاققت بکدازی سیندا * سر لاد چنان بند که
برتابد بنلاد * سر ناسرد فی یا بلاق اولان محله دیرلر صوغی یا ز فصلتله دخی اولغله سرمای
سرد تسمیه اولمشدر * سر واد فی فتح و او ایله ابکی معنایه کاور اول شعر و نظم معناسنه شمس فخری
بیت زهی بعدل تو مرهون عمارت دینی * زهی بدمح تو مشهون رسائل و سر واد * ثانی
منحن بیوده و بی اصل شاعر بیت ذکر نخواهم گفتن همی ثنا و غزل * کدرفت بکره مقدار و قیمت
سر واد * سره مرد فی فتح راء مهمله و اخفاءها ایله مردنیکو کار و برار بکیمت معناسنه ده کلور
* سرد فی فتح زاء معجه ایله بوزن یزد لایق اولور معناسنه فعل مضارع در اصلی سزا وارد
ابوالمغانی بیت درد هجرت اگر سرد عاشق * زوق وصلت سزیدنت باید * سرد فی
سکون زالیله بوزن چزد سید خوارید کاری جانوردر کذا فی المجمع * سفراد فی سکون
نا و فتح را ایله سنک خوارج دید کاری قوشدر کذا فی المجمع * سمرقند و سمر کند فی
کلاهما اسم شهر معروف در اصلی سمر کند در تعریب ایدوب سمرقند ایله بلر ولایت بخاراده
بزرگترین شهر در علماسی جوق اولور خواجه حافظ بیت اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل

دل مارا * بحال هند ویش بخشم سمرقند و بخارا را * خواجه سلمان بیت برده بر طینت توسعد
 سمرقندی رشک * شده ازدود بخاربت بخل نافه چین * کمال پاشازاده مرحوم کند لغتی
 بچند کند شهر در بلینا قریه معناسنه نقل ایدر لر بومد عایه شاهد سمرقند در که اصلی شهر که
 ایدی تعریب ایدوب سمرقند دید پل اول سبیدن که شهر نام بر جاریه ایچون بنا اولمشد رکند شهر
 دینک کدن صکره علم اولق ایچون مضاف الیه تقدیم اولنوب شهر کند دید پل ابن خلکان
 تاریخنه بویله یازمش که * ان شهر اسم بخاربه الاسکندر مرضت فوصف لها الاطباء ارضادات
 هواء طیب و اشاروا له بظاهر صفة فاسکتمها ایاه فلما طابت نبی به مدینه و کند بالترکی هوالمدینه
 فکله یقول بلد شهر * سمغند فی سکون میمون و فتح غین معجه ایله حیض کورمش عورت
 و حیضه ده سمغند دیرلر * سمند فی فتح میم و سکون نونله ایکی معنایه در اول آت
 معناسنه در عموما هر نه طونله او اورسه حکیم فردوسی بیت سمند نونش همیراندزم *
 برورهن آفرین خواند کرم * وقوله آت دیرلر خصوصا وله ایضا بیت نشسته ابر تازی اسب
 سمند * همی تاخت ترسان زبیم کزند * آت هواسمک اطلاقا باعتبار الوصف در خاکستر نند
 اولان آت مخصوص جه سمند دیرلر مقدمه الادب صاحبی سمند آنکه رنگ رماد دارد دید پکی
 خصوصیتن افاده ایدر معنای ثانی فرهنگ جهانگیریده حافظ اوهمی فرهنکندن نیر معناسنه
 دخی اولدوغین نقل ایدر * سمید فی کسر میم و سکون یای تحتانیله خاص اوندن ایتدکاری
 بیاض اتمک ترکیه سین مکسوره ایله اسمع مال ایدرلر * سمند فی فتح نونله ایکی معنایه کلور
 اول اگدن چقان دیور و اغاج خرده سی که سونش دخی دیرلر ثانی بمعنی بسیار او سمند دخی
 دیرلر میرنظمی بیت مکن این ستم ای شه نیک زاد * ترا کردمت بند کی راسناد * سمند فی
 سکون نون و فتح باء موحد ایله نیشابوری بر محوس آدیدر سر عسکر اموی اولان ابو مسلمه خیل
 محبت و دوستلق ابلشیدی * سمند فی سکون نونله بوزن بند ایکی معنایه کلور اول منقاد
 مرغ ثانی حرامزاده معناسنه در میرنظمی بیت نکوشد ز پیران گفتار بند * کرا اصل
 باشد فرومایه سمند * عربیه فتح نونله تمسک و نسبت معناسنه در * سنک رعد فی اضافه
 ایکی معنایه در اول کاذره یوالغی شیخ نظامی بیت روان سنک رعد از کانه های سخت *
 در آسمان کشت از ان لخت لخت * ثانی طام او سمند طپراق باصلق ایچون چکد کلری لونغ
 طاشی * سواد فی ایکی معنایه در اول شراب دردی یعنی شرابک دینه چون نقل ثانی
 اطراف اربعه مملکت معناسنه بو معناده عربیه مشترکدر مولانا جامی بیت حدیث روضه
 مکن جامی این ز پس مارا * که در سواد هری ساکن خیابانم * عربیه دخی درت معنایه در ابکیسی
 مذکور معنار ثالث سیاهلق هر نه اولورسه عموما رابع اول زبله دیرلر که مزروعات
 و بوستانه دو کرلر ر قوتا و اولق ایچون * سو کند فی سکون نون و اوو و فتح کاوله آنکه
 عربیه عین و قسم دیرلر میرنظمی بیت همیکر دسو کند بیزدان پاک * نبودش خیر کشته
 شه شرمناک * سود فی فتح و او ایله بوزن نو در نظر در انچه جو پلردن یا پارلر سپید دخی دیرلر
 عربیه سمند دیرلر فتح سین و با و دال ایله * سوید فی بوزن نوید صبان دموری که سودش
 دخی دیرلر * سه رود فی ضم را و او معروفه بمعنی تنبورسه تازی اوج قباله اولان طنپوره به دیرلر

۵

میرزومی بیت رسیده با فلک بانک سرود * که کردست آهنگ چنگ و سه زود و سه فرزندی
عربیه موالید تله دید کاری حیوان و نباتات و جمادات کدافی فرهنگ جهانگیری و مع الراء
المهمله * سار و یدی معنایه کلور اول بمعنی سرمثلا باشی اشافی اولانه نکونسار دیرلر
و چشمه با سینه چشمسار و ستمک کورزنه کاوسار دید کاری کبی باش معناسنه شاه ناصر خسرو
در وصف قلم * رباعی * آن زرد تن لاغر کل خوار سیه سار * زردست و درازست چنین باشد کل
خوار * همواره سیه سرش سرند از یراک * هم مارست از و بر بند سر مار * بعض نسخه ده بمعنی
تارک غیر یعنی دپه مراد اولیجق سار دینلور زیر اسر یوقار و جمله عضوه دنیا ورکه قواق و قش و کوز
و برون و اغز و چکه داخل در ایله اولجه ساری سر ایله تفسیره جواز و پر میوب سار سردن بعض در
دیو بوینی ایراد ایش بیت سری کش بد از مشک سار افسر * فروزنه جبهت چوشمس و قر
ثانی بر خوش آواز سیاه رنگ و بیاض بنکلی کوچک قوشدر عربیه زر زور و ترکیه صخر جق
دیرلر حکیم خاقانی بیت سار از تومشعبد چمن کشت * هندوی چهار پاره زن کشت * حکیم
انوری بیت نوای طوطی و بلبل خروش عکس و سار * همیکنند بخل طنهای خنیا کر * ثالث
محل و جای معناسنه عوما مختاری بیت بکتف سار بر آورد زانوا و بار * بچشم خانه فرورفته
و بد از نهار * رابع نسبت و اضافت معناسنه اولور مثلاً کوه سار و نمک سار کبی حکیم خاقانی
بیت سار بشا خسار بر زنی چار پاره زن * خند زنان چوز نکیان ابر زوی غرنلی * خامس
بمعنی شبهه و مانند مشکسار و عنبر سار کبی ملقادی بیت یاران سرین سار هیونانی و کوران *
با چشم کر زانی و با کران آهو * سادس فرهنگ جهانگیری بمعنی مشترکه شتر بانه سار بان دیرلر
استاد رودکی در صفت تاجر بیت داستی آن تاجر دولت شعار * صد قطار سار اندر زیر بار *
سابع رنج و محنت معناسنه خسروانی بیت جانم بلب من آمد و سار * مردم ز جفا و جور
بسیار * فرهنگ جهانگیری بمعنی کلک و نای میان تهی مسطور در و سابقه سالار و
یعنی سر لشکر و مهتر کاربان یعنی کاربان باشی شیخ نظامی از مخزن بیت سابقه سالار وجود
و عدم * مرسله پیوند کلوی قدم و سا جور و خم جیم و واو معروفه کردن سک صیاده
بغلد قلوی خلطه معناسنه حکیم انوری بیت سر هر خوان شدم چو کربه رس * در هر کشتی
سک سا جور * وله ایضا بیت خصم بد بختت که کف ملک راهشتم کس است * کرکنه
خدمت همش جل بادوم سا جور باد و سار خکدار و سار شکدار و کلاهما بفتح الراء
و سکون الخاء و الشین براغاج آدیدرکه اغال بشه و کژدم پشه و اروسه و لامشکر
و تارین و دردار و پشه خانه و پشه غال و کنجک دخی دیرلر عربیه شجره النبق دید کلیدر
و ساز کار و سکون زاء معجه و فتح کافله بمعنی موافقت و مصاحبت کنار و کسر زایله آلت کار
یعنی آلات اهل صنایع میرزومی معنی اول بیت ای زلفت ساز کار عاجزان * کار عاجز
ساز و احسانت رسان و سازوار و بمعنی ساز کار مرقوم کدافی فرهنگ جهانگیری
و سازور و سکون زاء معجه و فتح و ایله بوزن تاجور بمعنی ساخته شده یعنی دوزاش کدا
فی الجمع بمعنایه شیخ نظامی از اقبال نامه بیت چو پر مینه ستازور کشت کار * همی
میسره شک چور و پنی حصار و سا طور و معروف التبر اکثر قصایان قولنوز که ات

اتی کسوب کوکی آنکله قرار مولانا محمد ظهوری بیت زسا طور غم استخوانم شکست *

بسلانخی غصه برمال دست * و در قصیده یکی از شعرا بیت اگر از امر او به بچد سر *

بر سر کیمیرند ساطور و ساغر فی شراب طلو اولان قدحه دیرلر خصوصاً شیخ نظامی

بیت جهان وام خویش از تو بکسر برد * بجرعه فرسته بساغر برد * مرور ایام و کثرت

استعمال خاص و عام ایله مطلق قدح معناسنه اولشد رک رک طلو و کرک بوش اولسون مولانا

صبری سمرقندی بیت من آن شیدایم ای صبری که دست ساقی کوثر * اگر در خلد باشم زهر غم

در ساغر مریزد * بعضی فرهنگ کرده ساغر ق معناسنه که آنکله شراب او خوب شیشه یه قورلر

بومعنا یه مرشد یزد جردی بیت از آن می که در ساغر امتحان * بود دائم از زهر چشم بتان *

و بر معناسی دخی دکن مملکتند واقع بر یوک قصبه آدیدر مولانا بدیع سمرقندی بیت شکر

خدا که نیست چو ارباب حرص و آرز * کاهی هوای بندر و که فکر ساغر م و سالار فی سرع سکر

وسردار معناسنه مولانا هاتقی بیت بر آراسته در نوازش زبان * زد زکاه سالار تا پاسبان *

و پیشوای قوم معناسنه که عربیه سابقه دیرلر شیخ سعدی در صفت معراج بیت بدو گفت

سالار بیت الحرام * که ای حامل وحی بر ترخرام و سالار فی سکون لام و فتح براء موحد ایله

اول اغاچه در لر که برسنه میوه سی اوله و برسنه اولیه بو حالت زیتون اغاچه غایت ظاهر در برسنه

زیتونی اولور حمل دیرلر برسنه اولور محل دیرلر لغت مذکور که ترکیبندن دخی فهم اولنور بر میوه در

میوه لی بل دیمک اولور و سامندر بی بر جانورد در آتش ایچنده تعیش ایدر بعضی فرهنگ کرده

موش هیأتند اولور بعضی نسخه ده مرغ صورتند اولور تو بندن کلاه و دستمال ایدر لر کیرلند که

آتشه یقار لر کیری یا نوب کندسی پاک اولور دخی الفله سمندر و سمندر دخی دیرلر و سایه پرور بی

ایکی معنایه کلور اول بر او تدر دوشروب اتمک ایله نان خوردن ایدر لر یعنی قاتق ایدر لر ثانی

خانه ده بسامش نازک وجود کسنه ره دیرلر و سبز بهار و سبزه بهار فی کلاهما بسکون الباء

الموحده موشیقیده برلن اسمیدر مسعود سعد سلمان بیت چو باد بودی بردست من

بیاوردی * توای بارید کج کاو و سبز بهار * استاد منو جهری بیت بر سبزه بهار نیشینی و مطرب

بر سبزه بهار زند سبزه بهار * حکیم ازرقی بیت خر متر از بهار سر اید بزیر ویم * که کینه سیماوش و که

سبزه بهار و سبزه زار فی یشل لک مراد چایرو چندر سبزه اسم علم در جمله یشل اولنره دینلور

وزار ترکیب ملک ایله تعبیر ایتد کلمی معنایه در ابوالعانی بیت در کنار آب خوش یا شد اگر

سبزه زار و مرغزار و جام می و سبزواری عراق عجمه بروایت و شهر معظم اسمیدر فضیلا

و علما و شعرا سی چوق اولوز و سبکیار فی خفت اقبالدن کنایه در لفظ مرکبدر سبک ایله

بارض معنای ترکیب خفیف یوکلودیمک اولور خواجه حافظ بیت شب تاریک و بیم موج

و کرداجی چنین هایل * بکاد اند حال ماسبکباران ساحلها و سبکدار فی باب الفه ذکر

هر و این اسکدار معناسنه در که قاصد دیمک در قاصد مکتوب قودغی کیسه یه ده دیرلر تفصیل

مرادی اولان اسکداره نظر اینسون و سبکسار و سبکسر فی کلاهما بضم الباء و سکون

الکاف و فتح السین سلفیه و قلیل العقل معناسنه در و ترکیب دخی خفیف باشلور دیمک در خواجه

سلمان بیت هر سبکساری چو آتش بر سر جو پاره * می نشیند و زنگیر میکشد سر بر اثر *

وله ايضا بيت با جزم پايدارت گوه کران سبکسر * باعزم نيرتازت برق محمول کاهل *
في سینه کور في فتح باع فارسي وسکون نون وضم کاف فارسيه ايت اوزومی سکندر دخی دیرلر اطبا
کتابلر نه غیب الثعلب دیرلر في سیمک خوار في فتح خا و او معدوله ايله بر جانورد در سرزد دخی
دیرلر کذا في الجمع في ستار في اوج قبالو تنبوره محمد عصار در مهر و مشتري بيت زطن
بجکاه نویش برد * که ترسار استار افتاد در رود في ستر في فتح تا مثناة ايله بمعنى استر که عربيه
بغل و ترکیه قاطر و تر کستانده حجر دیرلر حکیم خاقانی در مرثیه بيت جیب و کيسوی و مشاقان
و بتان باز کنید * طوق دستار چه از استب و ستر باز کنید * پور بهای جامی در هجو * قطعه *
نه عالم نه جاهل نه زاهد نه رند * نه انشی نه خشی نه ماده نه نر * چو خر لاشه در حماقت چوکا و *
زن همچو اشتر حر و ن چون ستر في ستر في کسرتاء مثناة وسکون یای تحتانیله فرهنگ
حسین و فانی ده بر من دن قرق بر در هم مقدار ایدر و فرهنگ میرزا ابراهیم و حکیم اسدی ده
النی محقق در هم مقدار ایدر حکیم فردوسی بيت خدنگی که بیکان اوده ستر * زتر کش بر آورد
کر ددلپر في سجاغر في فتح جیم و ما ايله قرین و شبیه معناسنه در استاد فرخی در صفت فیل
از فیلان سلطان محمود که بالا پسند نام بود بيت چوبالا پسند پسند یده کورا * نیاید
ز بالای کردون سجاغر في سحر في فختین ايله صباحه قریب و قدر عربيه دخی بو معنایه
استعمال ایدرلر قال زعفرانی بيت و شققت قلب اللیل عن * ولدیقال له السحر في سخن آور
و سخنور في ضم خا و سکون نون و ضم سین و فتح خا ايله دخی استعمال اولنور ابکی وجهی دخی
مثا یعدر سوز کتور بی یعنی سوزده قادر و محملنه معنی ارسوزا ایدر میر نظامی بيت
هر سخن آور که مینگوید سخن * غیر بحت عقل کوید دم مزن في سخنگذار في سوزا بر شد بر بی
یعنی حاضر جواب و راستگوی دیمکدر في سر في درت معنایه استعمال اولنور اول باش
معناسنه مخصوصا سجدر ثانی اوج یعنی هر نسنه ننگ اوجی مثلا سراسر انکشت دیرلر باره ق اوجی
دیمکدر ثالث هوس معناسنه مثلا از سر محبت فلان باز کشتم دیرلر فلانک محبتی هوسندن
فارغ اولدم دیمکدر بو اوج معنایه خواجه سلمان بیت خاک باد اسر من کر سراسر دارم *
تاز خاک سر کوی تو سرم انجورست * رابع سردار عسکر و سر کر وه و سر قوم و سر
شاعران و امثالی کبی نسنه لده و تشدید ايله سربار معناسنه ده کلور في سراسر و سراسر خور في
فتح را و ضم خا ايله ابکی معنایه استعمال اولنور اول طویله باسنه باغلین آت که سر طویله ده
دیرلر حضرت مولانا بیت شود دیوسف بکی کر کی شود موسی چه فرعونی * چو بیرون
شدر کاب تو سراسر کشت پالانی * شیخ نظامی بیت طویله زدند آخر انکچتند * بسر
آخران بر علف ریختند * ثانی آت خدمتت اولان خدا ملرک باشی که ترکیه آخور کتخدا سی
دیرلر في سرادار في فتح را و دال ايله دار الشفاده اولان معلو لکره خدمت ایده نه دیرلر بیمار
خانه جی و غیره راز دخی دیرلر حکیم نزاری قهستانی بیت از آن دیوانه ناکرده زنجیر *
سر اذاران بسی خوردند تشویر * و ملوک و وزرا و اکابر سربار ایلرند محافظه خدمات سرایه مأمور
اولنور دخی دیرلر ترکیه سر ایدر ایدر کلریدر في سراسر في باشدن باشه معناسنه شیخ
سعدی بیت جهان کر چه سراسر لاله زار است * برهنه پامرو آنجا که خارست * ابکی کلر

گله بر جنس اولوب میان نرنگ بر الف واقع اولسه مقابله و مساوات معناسن افاده ایدرودخی ایکی
 نسنه نیک باشلری بر بر یئنه مساوی اولدوقده ذخی سر اسردیرلر مساوات و مقابله بولند و غندن
 معنای لازمی حقیقت منزله سنه وار مشدر بوندندر که صر مه و قلابدون ایله طوقنان تاشده ده
 صراسر دیرلر قاش و نقشی و صر مه سی باشندن باشه بر نط و هموار اولد و غندن نسیمه اولمش
 اوله **سر بار و سر بر** فی کلاهما یعنی علاوه یعنی دوه یه و امثالی اوزرینه یئنه قودقوری
 نسنه یه دیرلر **سر بار و سر بر** علاوه و ترکیب سلبدیرلر میرنظمی بیت مر اشد بد کجای در راست راهم *
 که شکر سر بار بر بار کنهام **سر بر** فی بودخی سر اسر کی باشندن باشه معناسن افاده ایدر
 مشاعر بیت فردا چو ازین روی زمین در کدریم * باهفت هزار ساکنان سر بسرم و بر معناسی
 ذخی باش باش دیک اولور بیت شنیدم من از داستان سر بسر * نه نیک بدش آ کهم
 در بدر * بو بیتندن باشندن باشه معناسی ده و اول داستان بر در رایشتم دیغا معناسی ده
 قم اولنور بر جنسندن اولان ایکی گله نیک اراسننه الف اولدوغی کبی باء موحدی ناع مشناه ذخی
 اولور **سر تاسر و سر تاسر** فی بونلر ده سر اسر و سر بسر کی در باشندن باشه و اوجندن
 بر اوجه معناسن افاده ایدر میرنظمی بیت کشت کر دم سر تاسر روی زن * نیست
 جایی باشد از فتنه امین **سر تیر** فی کسر را و تاع مشناه و سکون یای تحتانیلر د بزرک و عالم
 و فاضل معناسن و ذخی حاکم سیاست معناسن ده کلور سر باکذخی دیرلر ندافی فرهنگ
 جهانگیری **سر دستار** فی دلیند که با شهباز یاور عریبه علامه معناسن و بنند اوجی نه ده
 دیرلر نصیر همدانی بیت فاک از بسکه بارد بر سرم خون * مر اشد در سر ستار کلکون *
سر دسیر سکون زاودال و کسر سین و یای ساکنه ایله هواسی صوق ولان محل که شتیا
 شدت اوزره اولودخی یا بلای بر معناسنه مقابل کرم سیردر عریبه سرود دیرلر میر
 نظمی بیت هوای آن دیلری هر دسیر است * که آهسته رفتن دلیندیر است **سر زور** فی
 سکون را و کسر زا یله باشی اشغالی سر نکون معناسن در کرم اسمنه یویاوه که معیاده واقعدر
 بیت چو دیدم میر کون بالا و سر زور * نهادم بر در کونش سر کیر **سر سر** فی بوزن مر مر
 یعنی تلاش و حق که متلاشی و احقی اولانه سر سری دیرلر **سر شار** فی سکون و فتح شین
 معجه ایله یعنی لبریز یعنی طرفک کنارینه بر ابر طبل و اولمش مولانا محمد ظهوی بیت بهانق
 فکن کوش آ و از یاد * که بهمانه لطف سر شار باد * صائب سلمه الله بیت یارب از عرفان ایمانه
 سر شارده * چشم بینا جان آگاه و دل بیدارده **سر شیر** فی بوزن ز محمودی
 قینا تفته اوزرنده اولان قیمی در اضا فته ذخی اولور سود باشی یعنی قیمی اوور کدافی هنک
 جهانگیری **سر عشر** فی مصحف شریف و قرآن مجیدده هر اون آبت کریمه بی عشر و ب
 حاشیه معجزه نشان ایچون یازد قوری در حکیم خاقانی بیت مرادل پیر تعالیست و مرافل
 زباندانش * دم تسایم سر عشر و سر زانود بستانش **سر کار** فی ایکی معنایه در یکی
 وجهله تلفظ اولنور سکون را ایله خد متکلازلک باشی اولانه دیرلر و کسر را ایله ایش باشنده لانه
 دیرلر مولاناها تنی بیت و کیلان و سر کار داران رای * همه سوی کنجینهاره غمای *
سر خار فی استعان و اصطلاحی در توقف ایله معناسن در معنای ترکیب باش قاشجه نک

اولور حکیم فردوسی بیت بدستان بکوا آنچه دیدی بکار * ذکر آنکه در آمدن سخرخار *
و سرور بی معنی سر بار مرقوم و سرور بی بوزن پر و رواج معنایه کلور اول سردار ثانی رئیس
طایفه ثالث بهادر و شجیع معناسنه مثال اول * مصدرع * سرور ادا کرد اور والا کهر * مثال
ثانی * مصدرع * در آمد سرور انبوه آن سو * مثال ثالث * مصدرع * سر آمد سرور
و سرخیل کردن و سریر بی بوزن وزیر ابکی معنایه در اول بمعنی قوس قزح که سد کیس
و سرویسه خی دیلر از تازی تاج الما اثر در صفت از دها بیت خجائید دم چون کان سریر *
همان نوك دندان چو پیکان نیر * ثانی بمعنی تخت بومعنا ده عربیله مشتکر حکیم خاقانی ابکی
معنایه بیت ریسر بیکدرد رایت شاه صاحبش * تاج و سریر خود دهد نعل بهای شاه را *
عربی شعر لدخی استعمال اول نور قال انوار زمی بیت و ساله من روح المنا * بر حنی یخطب و السری
و سزوار سزاور بی سز الایق معناسنه و اولی ایت معناسنه در معنای ترکیب صاحب
لیاقت اولور و زانک هر معناسیله کله وار و در مضاف اولور محل اعتباریله و سعتر بی سکون
هین و فتح تا عناه ایله ذوق که محاجک دخی دیلر و آنی استعمال ایدن فاجره مردار له سعتری
دیلر و عربیله معتبر اوتدراجیرق اولور قوریدوب و دو کوب طوزایله آلوده ایدر لرا تمکی باصوب
یرلر ترکیبه کوبه کوبتی دید کلریدر شاعر بیت زنش سعتری و خودش قلتبان * بهممان شود
یا زنش میزبان و سقنقور بی فتح قاف اول و ضم ثانی و سکون نون و واو معروفه تمساحدن
متولد اولور باله نوعید را کثیریل ضوینه اولور با مر الله تعالی صوده متولد اولان تمساح اولور
قوم ایچنده متوال اولان سقنقور اولور کلره بکزر بر نوع کوچک بالقدر زیاده بیوک اولمز و امتحانی
شوبله در که بر کسه اوجی ایچنه آلسه فی الحال ذکر انششار ایدر بیت سقنقور مقویست در
اصل لیکن * موند نباشد به از بیکنه ران و سکار بی فتح کاف عجمیله ابکی معنایه مرویدر
اول بر خسیس بعامد ر تان کومر معناسنه که زکال و زغال دخی دیلر مؤید الفضلاده
یا غش کومر معناسنه منقولدر بویت ایله اسنشهاد اولمش حکیم سوزنی بیت بداردنی که
چون بر فوخت آتش ظلم * سکار آن میهم نمیخورد چو ظنیم * ظنیم عربیله در ده قوشی معناسنه
و سکار کمر سیز ایله ده مرویدر و سگ جگر بی بمعنی سختی کش و سخت جان یعنی قاتلیق
چکیچوپک جنلی دیمک اولور حکیم خاقانی بیت استخوان پیشکش کنم غم را * زانکه غم
میهماسگ جگراست و سگسار بی سکون کاف عجمی و فتح سین مهمله ایله بر نوع مخلوقدر
وجوب آدم با شتری کویک باشی کی و آزد شتری واری و کسکین و فیل قولاغنه مشابه
قولای وار ویدنری کی کی سرا یا قیالوقالون نام بر جزیره ده اولور لر جمع الفرسه مانند سگ
دیهدر میر خسرو بیت فضولی چند کتم کردرت زدن دم عفو * نه حد خسرو مردم
نماسگسارست * واصطلاحه حریم و طالب دنیا و بد نفس معناسنه در ویر ولایت نامی
ان دخی روایت اوامشدر و سگندر بی فتح کاف فارسی و سکون نونله بر نوع او یوند که بر دانه
چوب ایچنده بری طور راطرافندن آتی ال ایله اورلر اولدخی یا قله انلری در قنقیسنی اوره
بورسه برینه فوبوب کند و چیتقر عربیله باو یونه جی جغل دیلر و سکنکور بی فتح کاف
عجمی اول و ضم ثانی و سکون نونله ایت اوزمی دید کلریدر قفل مقداری سرخ و سیاه اولور اصلی

اصلی سگ انکورد در که تخفیف الفی حذف اولمشدر عربیة عنب النعلب دیرلر کذا فی شرقنامه
وموید الفضلا وصید نه ابی ریحان ابو المعانی بیت برویش حال چند دیدم بگفتم * سگنکوری
که رسته سنکلاخ را فی سلاح شور فی کسر لام وسکون طاء مهمله ایله فرهنگ میرزا ابرهیم مستعد
حرب و قتال و سلاح بسته معناسنه در شیخ سعیدی بیت چه خوش گفت آن ہی دست
ساحشور * جوی زربهار از پنجاه من زور فی سله کر فی فتح لام مشدده و کاف فارسیله سپید اورچی
وسپید ایدیچی فی سماکار فی کاف عربیله سبوکش خه یاعنی کویلدن دستی ایله باده چکیچی سماکان
دخی دیرلر خواجه عمید لوپکی بیت ماراز کار بار سماکاری توبرد * بیکاریم نکه کن و بیکار برمکن *
کذا فی فرهنگ جهانگیری فی سمار فی فتح میله قوغاق اونی دید کاریدر فی سمر فی فتح میله ابکی
معنایه در اول حکایه و افسانه معناسنه بومعناده عربیله مشترکدر خواجه حافظ بیت ترسم که
اشک در غم ما پرده در شود * وین راز سر بمهر عالم سمر شود * و شمس فخری بیت کسری عهده
شیخ ابواسحق * که بعد است در زمانه سمر * ثانی چوله آلتیردن سپور که کی برتسنه در آنکه
ایلاک اوزرینه اهارویرلر اکماله وغرواش دخی دیرلر عربیله کجه سو بلنن حکایه که مسامرات ده
دیرلر و تخته یه میخ اورمق معناسنه در فی سگور فی بوزن شبکور بر موضع اسپدر مولانا
هاتفی از تیمور نامه بیت چو بردشت سگور زرد بارگاه * شد آراسته بارگاهش زکاه فی سمندر
وسمندور فی کلاهما بفتح الیم وسکون النون ابکی معنایه کلور اول برقوشدر آتش ایچند
تعیش ایدر شمس فخری بیت کبوتر در پناه دولت او * در آتش خانه سازد چون سمندر *
روایت ایدر که مزبور قوشک بیک سنه عمری اولور عمری آخره اپرد که اونون جمع ایدوب نفسندن
آتش پید اولوب اودونی یا قرقنادر لیه اولقدر شده لندیر که کندوسی دخی ایچند یا نوب کل
اولوب مرورایام ایله کلینک ایچندن یا و روسی حاصل اولور و آتش یا قردوغنه مولانا جامینک
بویینی دلالت ایدر بیت شو سمندر چو فرورد آتش * باش تا آتش او خرم و خوش * بعض
روایتی بر جانور در قیون قدر ثونی انوان اولور بیاض و صاری و قرموزی ویشل و بنفشه تویی
اکبروب دستمال ایدر لیر کیرلند که آتسه براغورلر چرکی یا نوب کندی پاک و لطیف جدید کبی
اولور و بعضی لکره بکزر بر جانور در هر ساعت بر او نه متلون اولور رایینه لامله سمندل و سمندل
دخی دنیلور معنای ثانی هندستان ملککنده بر ولایت اسپدر که بی نظیر عودا غاجی بتر نتکم
فخر کورکانی * مثنوی * خوشاباد که از مشرق بر آمد * تو کوی از کستانی در آمد * زخر
خیز و سمنده و روزکافور * بیارد بوی مشک و عود کافور * مشک خرخیز نام ولایت مخصوصدر
بیت ثانی ده لفظ و نشر مرتبدر فی سمر فی ضم میم مشدده و مخففه ایله جائز بر مقبول و معتبر
کورکوردی قیمت و ذی خواصدر بر جانور در سیسیدر اعلاسی سیاه و تویی اوزون و هموار اولانی در
مسعود یارنده ناحیه شمالی ده اولور بهاسی بیک غروشه و دخی زیاده یه صا تیلور و خاصه سی
طبیعی جمله کورکاردن احرواسخن در معتادی اولین شابه الیاسی مضر بدن در که عروق لادی
قاسد و محترق و صفرائی مشتعل و ملتفق ایدر اما مسن و پیرو اختیار لره و مبرود الطبع اولان لره
نافع و بلغم من حادث اولان تقریس زحمتی دافع و امراض باغمیه و علل سوداویه حد و شنه مانع
و مطلق اوجاع بارده یه نفی واقعدر ملوک قدیمدن هوشنگ شاه در یسنی کورک ایچکی ایجاد

ایشان در بر خاضه سی دخی بود که ایام شتاده کیلد و کی کی ایام صیفه دخی کیلور سخوئی متا دی
دکله در زمان اوله ملوک و سلاطینه کیدرک وزرا و اکابره مخصوص ایتمش اما شمدی مالی اولنر کیلر
استعداد قیدی مرفوعدر شیخ عطار بیت آن یکی پوشیده سنجاب و سمور * وان دکر
خفته برهنه در تنور و سنار و فتح نوله بوزن کنار اپکی معنایه در اول صویک ذریاده
اولسون ایرمقه اولسون یوفقه یری که آنه کی وقایق یوریمک ممکن اولیه ترکیه صغ دیرلر
شرف الدین فضل الله قزوینی بیت سحاب از کف کلاش فتاده در جلست * محیط بادل
و دستش نموده هم چو سنار * استاد فرخی بیت چیون بگذشت تو انباشته کنجیست *
سیچون بردست دگرست خشک سناریست * استاد عنصری بیت زما همچنان کشتی *
مارسار * که لرزان بود مانده اندر سنار * بومعنایی مؤید شمس فخری بیت توان کریمی
کندر گرم بنزد کفت * محیط و قلزم و عمان بود گینه سنار * ثانی فرهنگ جهانگیریده عاشق
معناسنه در بومعنایه استاد عسجدی بیت دینار کیسه کیسه دهد اهل فضل را * چونانک سله
سله بر دطاق سنار و سنجار و سکون نون و فتح جیه موصل نوا حیسنه بر قلعه در که سلطان
سنجار آنه متولد اولغله اول قلعه بی بنا ایدوب شهر عظیم ایاد پلر لسان عوامه کسر سین ایله
مشهور در حکیم خاقانی بیت سنجر نرد و یحک سنجار ماند اندک * کریمگری بصورت
سنجار به زسنجر و سنجر و سکون نوله اپکی معنایه در اول پادشاه معناسنه در عوما
ثانی خواجه سلمان ساوجی نک مدوحی اولان پادشاهک اسمیدر خصوصاً سلمان بیت
تاشاهباز چترش بکرفت ملک سنجر * برکنه زسر کردن شهبال صیت طغرل * طغرلده
بر پادشاه اسمیدر و سندر و سکون نوله بوزن بندر سندر روس لفظندن مرخمدری یعنی
اولمعنایه در حکیم فردوسی بیت مشوایمن اندر سرای فسوس * که کد سپندر وست و که آبنوس
و سنکبار و سنک معلوم و بار باریدن لفظندن اسم فاعل اوور بو حال ایله اپکی معنایه کلور
اول قلعه محاصر لنده طشره دن ایچ رویه و ایچرودن طشره په طاش آتغه دیرلر ثانی
طاشلویر سنکلاخ معناسنه در اپکی معنایه میرنظمی بیت که بودی قلعه اندر سنکباری *
درو کردند جنک و سنکباری و سنکار و سکون نون و فتح گاف عجمیله اپکی معنایه در اول
یعنی همراه هم پی یعنی یوالد اش و بربری آردنجه کتمک معناسنه عوما ثانی اپکی سفینه بربری
آردنجه کتمک معناسنه خصوصاً مذکور معنارده هم سنکان و هم سنکار دخی دیرلر کدانی فرهنگ
جهانگیری و سنکخوار و سنکخور و کلاه ما بسکون النون و الکاف الفارسی اول فتح خا
و اوامعدوله ثانی ضم حا و اوامعروفله بر قوش آدیدر حقیقتک غداسی سنکر یزه دریغی خرده
طاش بجزلر بر معربی سنکخارج در قطادخی دیرلر حکیم سنایی * قطعه * هر که در دنیا برارد
مسجدی از مهر حق * باشد آن مسجد بسان آشیان سنکخور * حق تعالی خانه سازد مر
اورا در بهشت * هست بر کفتمار من ناطق شده نص خبر و سنکسار و طاش ایله دپه ملک
معناسنه که عربیه رجم دیرلر استاد فرخی بیت طاعت تو چون نمازست و هر آن
کس کز نماز * سر بیکسو تافت او را باید آنجا سنکسار * خواجه سلمان بیت راست
میخواهی ترازو سنکسار اولتیرست * تاچر ادر عهد جودت سرفرو آرد بزر و سنکر و سکون

سکون نون و فتح کاف عجمیله بوزون لنگر سبند ملکتنده اولور بر حیواند ردیسی قزل اولور ولت
 دخی انلرک لسانی در سنگمپر سکون نون و میم و فتح کاف عجمی و باء موحد ایله
 فرهنگ جهانگیرده ایکی معنایه در اول یعنی همراه که سنکار دخی دیرلر و ایکی نسنه نك اتصالی
 و امتراجی معناسنه خواجه عید لوبکی بیت جسم باروق این نفس راندکه بکدم بر مغل *
 لفظ جان با کالبدان خطه سنگمپر شود * ثانی پرنده بر جانور جگدر سنگور سکون
 نون و ضم کاف فارسیله بوزون انکور اوج معنایه در اول سله فقاعی یعنی شربتی سپیدی شمس
 فخری بیت فقاعی نواله در بیابان * برای تشنگان بسنست سنگور * حکیم ستمانی بیت
 اگر چون زر نخواهی روی عاشق * منه بر کردن چون سپه سنگور * ایوالفرج رونی در صفت
 باغ بیت نار سینه ترخ بارورش * چون فقع کوزه چوسنگورت * ثانی یعنی بادریسه یعنی
 آغرشق ثالث بر قوش آدیدر کدافی فرهنگ جهانگیری سنگین خوار سنگخور
 مرقوم کی بر قوش آدیدر حکیم ازرقی بیت چوپشت سنگین خوارست شکل زاله وزو *
 چکان بسان نقطهای پشت سنگین خوار سنگین سار سیاه رنگ بر قوش در ارقه سینه
 بیاض نقطه لرا اولور سار و سار اوج دخی دیرلر استناد عنصری بیت کھی به بینی چون پشت
 بازگشت چنین * کھی منقطه بینی چوپشت سنگین سار سوداگر بازارکان و تجارت اهلی
 معناسنه که سودا کسب فائده ایتمک و کسب فاعلدر ایوالملنی بیت سوداگران عشق تو
 در بحی درد حسرت * چندین سفر میکرده اند تاریخ وصلت یافتند سپهرار یعنی کره
 آتش یعنی عناصر اربعه دن کره آتشف دیرلر کدافی فرهنگ میرزا سیفور سکون
 یای تحتانی و ضم قایله بوزون کجور ابریشمدن طوقش نازک ذی قیمت قماش شیخ نظامی بیت
 ستاده ملاک زیرین درفش * زسیفور برتن قبای بنفش * میر خسرو بیت بیاران کرده
 رجعت مرده درمشت * زسیفور عنایت شقه بر پشت * ظهیر فاریابی بیت کنایه چند
 مضیع بخون دل بنند * بجمع آری تو کین اطلسیست و آن سیفور سیمور سکون یای
 تحتانی و ضم میم و او معروفه جامه ابریشم بافی یعنی حریردن طوقش قماش سیفور مرقوم کی
 میر نظامی بیت نهاده بر عمرش آن تاج مشهور * پیوشیده برش سیمور و سیمور سپهر
 فتح یای تحتانی و سکون نون و ضم جمله شراره آتش معناسنه حکیم فردوسی بیت سپهر
 چو باران زرین چکان * نکون ابر بارنده بر آسمان * فرهنگ جهانگیرده اخگر معناسنه مریدر
 لایحه و خشه و زلک دخی دیرلر مع الزاء المعجه ساز اون معنایه کلور اول معروف
 چنگدر ثانی انتظام حال معناسنه مولانا جامی بیت که یزدان مرا یوسفم باز داد *
 همه کارهای مرا ساز داد * ثالث مهمات سفریه و لوازم طریق معناسنه که بوند ساز و برک
 دنیلور خواجه سلمان بیت ساقی بارک طرب سازه از بلبل و کل * کارویار چمن امروز بپرکست
 و ساز * رابع یعنی سامان اما سامانک اون ایکی معناسی وارد اکثرنده استعمال اولنور
 استاد قرخی بیت بدل نیک دادست خداوند بتو * بآین نعمت و ساز و احسان بتو *
 خامس سلاح جنگ معناسنه که ساز و سلب دیرلر ساز فارسی سلب فتحین ایله عریندر
 حکیم سوزنی بیت زهبت توعد و نقش شاهنامه بود * کزونه مرد بکار آیدونه اسپونه

ساز * سادس فرهنگ جهانگیریه مهمانی یعنی تدارك ضیافت معناسنه حکیم انوری
بیت سرش راهماندم زتن باز کرد * درودام را از تنش ساز کرد * سابع مکرو حیله معناسنه
ادیرالدین اخسیه کنی بیت زکس جادوش به نیرنگ و ساز * خواب سحر بر صدقه من نسبت
ثامن بمعنی نفع و فایده شمس فخری بیت شمی که نبود ممکن کد در مالک او * کسی تو آند گفتن
حکایت بی سواز * تاسع مثل و مانند سان کبی ابوالمعانی بیت ندید دینک دوران که ساز
اوباشد * اگر بخسن جمال و دکر بفضل و کمال * عاشق ساختن لفظن صیغه امر و وصف
ترکیبی اولور و سارسبز فی اضافتله بر نوعه صغر جقدر یقبل رنگ اولور عرینه قاریه دیرلر
و ساز نوروز فی خسرو پرویزک مشهور عالم اولان باریدینک مخترعاتی اولان اوتوزلندن برلجن
آدیدر شیخ نظامی بیت چودر پرده کشیدی ساز نوروز * بنوروزی نشستی دولت آتروز *
ودخی ساختگی اشباب کذافی المجمع و ساکیز فی کسر کاف و سکون یای تختانیله یکجه که
نمدخی دیرلر فرهنگ جهانگیریه سیما کیزید کاریده مرقومدر عربیک لبادیرلر و سامیر فی
کسر می و سکون یای تختانیله فرهنگ جهانگیریه بکوطاشی فسانه معناسنه که شمشیر و خنجر
وامثالی تسنه لری کسکین ایدرلر میر نظامی بیت در آن دم کار خود سامیز کرده * دم شمشیر خود را
بیز کرده و ساویز فی کسر واو و سکون یای تختانیله فرهنگ جهانگیریه نیک خوی و خوش
خلق معناسنه حکیم علی فرقدی بیت دل باوشوخ و خوشتر و خونریز * نودعاشق زمشفق
وساویز و سبز فی سکر معنایه کاور اول الواندن یشل لونه دیرلر بومعناده عارضه
ومعروضه اطلاق اولنور سبزرنگ و قبای سبزیکی ثانی سیه چرده محبوبیه دیرلر
بوابکی معنایه مولاناها تفی بیت دوختان سبزش همه دلپسند * چوسبزان رعنا ی بالا
بانند * معنای ثانی یه سبزارنگ دینلور ابوالحسن شهیدی * مصرع * ای همه
سبزان غلام روی سبزارنگ تو * ثالث صافی سیاه رنگه دخی دیرلر مثلاً خط سیاهه خط سبز
دیرلر خواجه حافظ بیت خال سر سبز توان دانه عیش است ولی * برکنار چشش وه که
چهدای دارد * رابع کوی رنگه اولان دهه دیرلر مثلاً پولاد سبزیکی حکیم فردوسی بیت تبارک
ز پولاد سبزش کلاه * فرس خنک و پرکستوان سیاه * خامس جوهر دار تیغه دیرلر خواجه
سلمان بیت ای سران ملک را شمشیر تو مالک رقاب * باغ عدل جو بار تیغ سبزت خورده آب *
بومعنایه تیغ سبزارنگ دخی دیرلر کمال اسمعیل بیت ای عجب شمشیر خسرو از چه سبز
ارتک شد * چون همه ساله زخون خصم می باید خورش * بومعنایه سر سبز دخی دینلور
خواجه سلمان بیت زباد خلق جان بخشش گرفته شاخ دولت بار * ز آب تیغ سر سبزت
کشیده تیغ نصرت نم * سادس خنجرده استعمال اولنور کمال اسمعیل بیت ز زخم خنجر
سبزت چنان تراود خون * که طن بر ندکه آتش همی چکد چنار * سابع دموردن اولان
جوشن ده دخی سبز تعبیری استعمال اولنور حکیم فردوسی بیت بیز جوشن سبز چون
نوبهار * بزر ابلق تند چون روز کار * ثامن عین ازرق یعنی کوی کوزه چشم سبز دیرلر
مولاناها تفی بیت بودهر چشم سبزش شیشه زهر * ز چشم سبزاو صد فتنه در دهر *
والحاصل هر نه که کوی یعنی کبود رنگ اوله کاس سبز دینلور و بعض عارضی سیاهه ده دیرلر

دیرلر و چایرچن و بپرق و عنك خود مخصوص آدیدر که عربیله کی خضره کبی ضم خالیله
 اخضره معناسنه در فی المفردات للامام الراغب * الخضره احد الالوان بین البیاض و السواد
 و هو الی السواد اقرب فلهدا سبی الاسود اخضر او الاخضر اسودا و سبز در سبز و مصنفات
 باید خسرودن برخن اسمیدر سبز اندر سبز و سبز در سبز و دخی دیرلر شیخ نظامی در صفت
 باریک بیت چو بانك سبز در سبزش رسیدی * ز باغ سبز سبز و دمیدی و سبوسبز و
 ضم با و او معروف و فتح سین ایله اضا فانسز کو چك کوب که دستیدن ایریجه و دستنی کی
 استعمال اولنور و ستاویز و فتح تاء مشناه و کسر و او ایله بمعنی رواق خانه یعنی اوک اوکنده
 یا غور و کنش دفعی ایچون ایتد کبری نسنه و سنجیز و فتح تاء مشناه و سکون نون و یای
 تحتانی و کسر خاء معجه ایله بمعنی رستخیز یعنی روز قیامت کذا فی فرهنگ جها تکیری به معنایه
 میرنظمی بیت در اینجا نقد رسد فتنه انکیز * که پیش از وقت برخاسته سنجیز *
 و سر آغاز و ایکی معنایه در اول شروع معناسنه که ابتدا الیك مقابلی سر انجام در ثانی یعنی
 سرود یعنی ایرلامق شاعر ایکی معنایه بیت بیزم خاص میگردند سر آغاز * خوش الحان
 مطربی کرده سر آغاز و سر افراز و ایکی معنایه در اول ممتاز و مستحسن معناسنه ثانی
 قد بالایله دیرلر ایکی معنایه میرنظمی بیت شد در حسن و خوبی را سر افراز * بیباغ حسن
 شد سر و سر افراز و سر انداز و انی معنایه کلور اول ناز و شیوه ایله یا خود کبر و نخوت ایله
 صالنه رق یوریک حضرت مولانا بیت زیاد بوی تست امر و زدر باغ * در ختان جمله رواق
 و سر انداز * ثانی یعنی سرمست یعنی چکن سرخوش مولا ناهاتنی بیت چو سلطان
 سر انداز باشد زمی * فتد بیخبر از سرش تاج کی * ثالث شجیع و بهادر یعنی جان و یاش
 و پرور و ار معناسنه کمال بخندی بیت سر رقص و سر انداز است سر و لاله را با هم * سعی
 سر وی بدست ارم و در پایش سر اندازیم * میرخسر و بیت از ان راه فکرت سر انداز کشت *
 دمی چون بود رفتن و باز کشت * رابع مؤید الفضلاده چاپک و جالاک بی باک معناسنه شیخ
 سعدی بیت سر انداز در عاشقی صادق * که بد زهره بر خویشتن عاشقت * خامس
 مجمع الفرسده مقامات موسیقی ده بر اصول نامیدر سادس فرهنگ جها تکیریده مقنعه که
 زنان با شترینه او رترل و سر باز و ایکی معنایه در اول شجیع و بهادر معناسنه که باز
 او یون معناسنه اولوب باش او یون معناسن افاده ایدر ثانی باشی آچق معناسنه اولور
 ایکی معنایه میرنظمی بیت توان گفتن مر اور امرد سر باز * شود در روز میدان مرد سر باز *
 و سر پز و سکون را و فتح باء فارسیله کله و باچه بشور یجی دی عکدر پز پزندن لفظندن وصف
 ترکیبی اولور و ستر نیز و سکون را و کسر تالیله اوجی سوری اولان نسنه لک اوجنه دیرلر
 اگر چه نیز اصلند کسکین حدت معناسنه و کچمک مرور معناسنه در بوند سرك دخولیه
 سوری اولدی که هم حدت واروهم مروروار خنجر و قباچ و بچاق و اوق دمرفی و نیزه حربه سی
 و نیز و جوالدبوز و ایکنه و سا ئر یونلر امثالی هر نه اولور سه کاسر نیز دیرلر ابوالعانی بیت
 کرد با سینه کند هر نکش سوزن و ش * مره سر نیز و کرد پناه جانان خونیز و سر سبز و
 سکون را و باء موحه و فتح سین ایله ایکی معنایه کلور اول تازم پیراق و یرمشن اغاج که نشو

نماده اوله و تازه چمن خواجه سلمان بیت بهار دولت عمر ترا سر سبز و تریادا * چنان کز روی بخل کرده
ریاض گلشن خضرا * ثانی دولت مند و منع آدمه دیر لر میر نظمی بیت شود عمر ترا سر سبز
و خزم * اگر باشی بیزدان دوست محکم * سر زنجی فتح را ایله بوزن چر زماله بنا و صوایحی
معناسنه در کدافی المویید * سرفراز * ایکی معنایه در اول سرفراز مر قومك معنایه
متزاد قدر مولانا لسانی بیت سرفرازی بود از جان شدن خاک در جانان * لسانی داشت
ذوق سرفرازی خاک آن در شد * ثانی شهو درملکی نك او چنجی کونی استمید رمز نور آیک هر
بر کونه بر آد تعیین ایشلر در اول آیک آدی کوننک آد نه مطابق و موافق اوله اول کون عینه
چشن ایدر لر * سرفراز * سرباز مر قوم معناسنه در خرف بانک و او حرفیله تبادل و تواخیسی
اولدوغی مقرر در * سرفراز * سکون را و او و موقوفه یوقش باشی معناسنه یعنی هر نسنه نك
دیهسی * سرور * سکون را و فتح و او ایله عورتا نك باش اور توسنه دیر لر عربده کی مقنعه
معناسنه میر نظمی بیت همی باید بسر سرور زیو شد * بوقت رفتن و رفتن نکو شد *
* سرفراز * سکون را و کسر و او ایله یعنی نور سینه عمو ما و سر و فدانی معناسنه خصوصاً
و بطریق الاستعاره قد موزون محبوب کدافی المجمع بومعنایه میر نظمی بیت همچنین
بد صنع حق جل جلال * سرفراز گلشن حسن و جمال * سرفراز * بر شهرک استمیدر که
غاز مشهور کیخسروانده واقع در کدافی فرهنگ جهانگیری * سعتر باز * زبخی عورت دیمکدر
کدافی مویید الفضلا * سلفوز * سکون لام و ضم دال و او معروفه بوزن نوروز تیمور شاه
عسکرندن بر طائفه نك لقب ایدر مولانا هاتنی بیت هر بران سلفوزی کیمته خواه *
بران خشمناکان بیستند راه * سبکز * کسر کاف عربیله مصطکی سافر کدافی فرهنگ
جهانگیری * سنک انداز * اوج معنایه کلور اول شراب ایچمه که مداومت ایدن کسنه
یعنی بر کون و بر ساعت شراب ایچمه دن خالی اولپه عربده اکامد من خیر دیر لر مختاری
* رباعی * در سنک انداز خسرو داد پناه * خورشید شراب زبده و ساغر ماه *
تا از پی عزیشان و ذل بد خواه * سنک انداز زمانه بردشمن شاه * سیغی نیشا بوری بیت
تابسنک انداز با سیمین بران سنازند عیش * اهل سنگین خواه می باد لیر لعبت کسار * ثانی
اول عیش و عشرت و سیر و کشت و کنار که او اخر ماه شعبانده ایدر لر اکا کلوخ انداز و بر غندان
و بر قندان دخی دیر لر زومه دخی بوقاعه جا ایدر که ماه رمضان قریب اولدوقده یاران بر لرینه
مناسب مصاحب ایله اوج درت کون بلافاصل یعنی متصل با عجه لده یا خو دمفرح خانه لده
عیش و عشرت و ذوق و صحبت ایدر لر بوعشرته و بوسعیر و کشت و کنار دخی سنک انداز دیر لر
حکیم خاقانی بیت از پس یکماه سنک انداز در جام پلور * عده دران رزاتو اچملها بر ساختند *
حکیم انوری بیت ای زجا هت شب ستم در سنک * خرمت با در و زسنک انداز * ثالث
قلعه کنگره سنک واقع اولان سبور اخلر که دشمن قلعه بی محاصره و حصار دیننه کلد کلرند اول
دلو کلردن دشمن اوزرینه طاش بر اغور لر مولانا محمد عنصار از مهر و مشقری بیت زسنک
انداز سنکی که جسنی * پس از قرنی سرکیوان شکستی * فرهنگ میرزا ابراهیم یعنی
خماز داغ الحمر یعنی مست مدام مخمور لنی معنای ثالث که قلعه حصاری دلو کیدر چغتای

چغتای لسانده اکا آرک دیرلر فرهادنامه ده ارمنیه قلعه سنی وصفند بیت فی قورغان بیر حصین
 و برک قورغان * فلک حصین آرک و یک یار شورغان * قورغان قلعه دیمکدر فی سوکاریز فی
 و او معروف و فتح کاف فارسی و کسر رایله برقیودن برقیویه اولان دلوک و دخی دلوک ابلک اکثر
 کاریز لرو صویوللری بویله در فی سیا کیز فی فتح یای تختانی اول و سکون ثانی و کسر کافله
 کچه که عدد دخی دیرلر عربیه لبادید کلیدر فی سیلخیز فی سکون یا ثین تختا نین و لام و کسر
 خاء معجه ایله یعنی سیلاب میرنظمی بیت زکوه آمده آنچنان سیلخیز * که کوه از میان بان نمائند
 تمیز فی مع السین المهملة * سابوس فی ضم باء موحده ایله بوزن کابوس یعنی اسپغول که
 بذر قطونا در کذا فی الجمع فی ساس فی بوزن کاس اوج معنایه در اول یعنی لطیف و بازک
 و خوب عموما استاد * مصرع * چو پوشیده است جامه ساس خوب * ثانی بر طائفه اسپدر که
 جمعده ساسان و اول طائفه دن اولنبره ساسانیان دیرلر زمان اولده آنلردن بر قاج نفری
 پادشاه اولمشلرایدی ار باب تواریخ ایران و توران و اول سمترده پادشاه اولنلری درت طبقه یه
 تقسیم ایدوب طبقه اولی یه ملوک پیشدادیان و طبقه ثانی یه ملوک کیا نیان و طبقه ثالثه یه
 ملوک اشکانیان و طبقه رابعه یه ملوک ساسانیان دیرلر بونلرک هر طبقه سنه قاج نفر پادشاه
 کلشدر و آدلی ندر و احوال لری نه یوزدن اولدیغن یازمق قصدا اولنسه بولغت جر منه کتاب
 اولوب صددی ضایع ایتک لازم کور تفصیلی مراد ایدن یاران تواریخ کتابلرند مفصل و مجمل
 تحیر اولنشد نظر ایلسون ساسک معنای ثالثی فرهنگ جها نکیریده کهله و پون مقوله سنه
 و آنلردن ایرجه قورد جعزو بوجکره ده دیرلر عموما و بر قورد جعز و ارداله آلدقه بدر ایجه سی
 اولور ترکیه تحت ته تی دیرلر خصوص ساساس تعبیر اولنور و قورد جعزله لسان هندی ده کتمل دیرلر
 و ساس دیو مادر زنه ده دیرلر فی سالوس فی ضم لام و او معروفله اوج معنایه در اول فرهنگ
 جها نکیریده مکر و حیله معناسنه مولانا جامی بیت کر چه رخس همتم جولان برون زین
 عرصه است * خویش بستم چون بصد سالوس در فترک او * ثانی یعنی فر پند یعنی الدایچی
 حکیم انوری بیت توجه مردی کفاری و دیوسی * مرد زرقی و یار سالوسی * دیوس لفظی
 عربیه ثاء مثلثه ایله در نجیم اولنوب سین ایله ابلشدر در انورینک استا دیتی تعریفدن
 مستغنی در ثالث ریا و اهل ریا معناسنه در خواجه حافظ بیت کر چه برو اعظ شهر این سخن
 آسان نبود * تاریا و رزد و سالوس مسلمان نشود فی ساوس فی کسر و او ایله فی ساویس فی
 کسر و او و سکون یای تختا نیله فرهنگ جها نکیریده اوج معنایه مرویدر اول آغز بهالو
 متاع نفیس و نقشه و امثالی ثانی پنیه لوجامه که جنک ایامند کیرلر خفتان دخی دیرلر ثالث
 اکیرلکه حاضر اولس پنیه یه دیرلر جمع الفرسه دانه سندن آیرلش پنیه که عربیه محلوج
 دیرلر جامه و یورغانه قومغه حاضر اوله مؤید الفضلاده ایچی پنیه طولش نکنند لوقفتان که
 جنک محندن کیرلر و ادات الفضلاده اول نسنه یه دیرلر که اکا پنیه قورلر فی سایوس فی
 ضم یای تختانی و او معروفله اسپغول معناسنه که عربیه بذر قطونا دیرلر فی سوس فی
 يضم الباء الفارسی فی سوس فی ضم باء فارسی و او معروفله کچک که حبوباتدن و اکثر یغدا ایدن
 چقار عربیه محاله دیرلر مولانا هائی بیت نجوا هم بسر تاج فر چون خروس * که از زن ده

میوه ام یا میپوس ق سیپوس ج سکون باء فارسی و ضم یای تحتانیله یعنی اسپغول که
عربیه بدرقطنادیر لر سیپوس دخی دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری ق سد کیس ج
سکون دال و یای تحتانی و کسر کافله الکم صغما که عربیه قوس قزح دیر لر شمس فخری
بیت بهر سالی مثال در کوش را * فلك نماید از شمال سد کیس * دال برینه را ایله سر کیس
دخی دیر لر ق سر پاس ج سکون راء مهمله و فتح باء فارسیله ایکی معنایه کلور اول یعنی
سر پاسمانان یعنی بکجیل سرداری مولانا محمود ابن یمن بیت بجز خیال کمی شپروی نیارد
کرد * دران دیار که سر پاس تو عسس است * بومعنا ده اضافمله اولق صحیح ملاحظه
اولنور ثانی کرز و طموز و امثالی نسنه لره دیر لر حکیم فردوسی بیت دل سرکشان
پر زوسواس بود * همه کوش پر بانک سر پاس بود * مسعود سعد سلمان * قطعه *
مرثه بر یلکم ارشود پیکان * موی بر فرقم ارشود سر پاس * پاک باید همی چو این کرد *
تن و جان من از نهیب و هراس * منصور شیرازی * قطعه * دران زمین که رود تا بغل بخاره
فرو * ز سیل خون دلیران قوایم افراس * دلاوران و غارادرو حنا جردل * سران معرکدرا
سر زنتش کند سر پاس * بومعنایه مؤید شمس فخری بیت بجا بر ارد سر دشمنش که
پیوسته * ز راه کینه زند چرخ پر سرش سر پاس ق سرخس ج فتح راء مهمله و سکون
حاء معجمه ایله ایکی معنایه در اول ولایت خراسانده بر شهر آدیدر ثانی دار و قسمندن بر سیاه
چو پدر کیلیل و کینکان دخی دیر لر دریای حرز ساحلنده بترحب القرع علتنه و دخی بعضی امراض
باغمیمه به نافع دوا در ق سر کیس ج سکون راویای تحتانی و کسر کافله قوس قزح معناسنه در
سد کیس دخی دیر لر ابوالمعانی بیت به تیغش نیرمکی خصم را برق * کانش در سپهر روز
سر کیس ق سرکس ج سکون را و کسر کافله خوش آواز بر قوش آدیدر کذا فی المجمع
 ق سر ناس ج سکون را و فتح نوله مرد و زکار دیک و کار آزموده معناسنه ابوالمعانی بیت
گذشت عمر همه در پی هوس حیفاً * بکار خود نکند فکر سپهر سر ناس ق سند روس ج
بر نوع صغیر مشابه کهر یا لکن کهر بادن ز مده و طعمنده نوعا مرارت وار در طبیعتی حار و یا بسدر
پیوسته کهر یا ایله بر درجه ده در اما حرارته آندن دوندربیکه کهر بانک حرارته اعتدال وارد
بعض ترکیب اطباء برینه بدل استعمال ایدر لر و دخی خل ایدوب نقاشان نقوش و تحتیه و مقوا
بویالینه اضافه ایدر لر زیر انقوشه جلا و پر و دخی یای یا پتلی یا یک توزینی آنکه ایدر لر شیخ
نظامی بیت بزیر تخت نزد آبنوسنی * نهان شد که بیتین سند روسی * مجمع الفرس صاحبی
یای توزی و سرخ معناسنده نقل ایدر و بویینی اسنشهاد ابلش حکیم فردوسی بیت
مکر ایمنی زین سرای فسوس * که که سنند زوسست و که آبنوس ق سوپس ج کسر او و سکون
یای تحتانیله یعنی ناگاهی یعنی غفلت و بیخبری سوپست دخی دیر لر کذا فی المجمع بومعنایه
میرنظمی بیت نداندلت عشقت باجران * سوپس و بجز داز غم هر اسان ق سه دیس ج
اخفاء هلو کسر دال و سکون یای تحتانیله بر عمارت آدیدر که بشرحی خورد نگاه لغتی زیانده ذکر
اولندی دیس زبان پهلویده کنبددیمکدرا و ج کنبدلی قصردیمک اولور ق سیپوس ج سکون
یای تحتانی و ضم باء فارسی و او معروفه فرهنگ میرزاده بدرقطنادیر که اسپغول و اسپغول

واسپغول و سیموش دخی دیرلر کی مع الشیش المعجه * سایه پوش کی شامینه دید کاری اثر
 حرارت آفتاب دفعی ایچون یوزه طونار لر معنای ترکیب دخی بونی اقتضایا یدر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری کی سایه خوش کی نارون اغاجید راصلی خوش سایه اییدی مضاف الیه تقدیم
 اولمشد روح ذائقه خوش قدی موزون اغاجدر کی سایش کی کسریای تحتانیله سایه
 معناسنه در سایه یمن لفظندن اسم مصدر اولور شاه ناصر خسرو بیت از سایش سرورمه
 صودهاون * کرچه توندید دیدانا کی سبزه پوش کی ایکی معنایه در اول استعاره طریقله
 اشجار تازه به دیرلر ثانی فرهنگ جهانگیری ده باغ معناسنه در کی سبقتاش کی برخواجه
 سنا کردی شریک معناسنه در خواجه تاش دخی دیرلر پادشاه قولرینه خیلنتاش دید کاری
 گبی درس و قرآنده برورینه شریک اولد قلمیچون سبقتاش دیرلر میرنظمی بیت عجب نبود
 که باشم خوشم عشق * که دل بوده سبقتاش غم عشق کی سبخش کی سکون خایله بوزن
 رخس ایکی معنایه در اول یعنی که نه مانند جامه و پوستین شمس فخری بیت بجایی
 رسیدست حال عدوش * که پیش به از شرب مصریست سبخش * شرب فتح شین و سکون
 را ایله عربیه کتانه دیرلر ثانی یعنی لغزیدن کی سد کیش کی سکون دال و کسر کافله قوس
 قزح در مع السین المهمله ده ذکر اولمان سد کیش کی ابوالوید بیت میخ مانند پنبه است
 وهمی زنداف * هست سد کیش درونه که بد و پنبه زنده * میر عمادی بیت ندارد در که شاه
 جهان بس * بکیتی در مجز مثال سد کیش کی سراغوش کی فتح را و ضم غین معجه و و او
 معروفه کی سراغوش کی ضم کاف فارسیله کلاهما یعنی کیسویوش که سراغوش دخی دیرلر زنان
 صاحبزین ایچنه قود قلمی که ترکیب زکب دیرلر کی سرایش کی فتح را و کسریای تحتانیله ایکی
 معنایه کور اول سرایش لفظندن اسم مصدر در زخمه و ایرلامق معناسنه میر خسرو
 بیت سرایش مرغی ازین بوستان * سرایش چنان کرده باد بوستان * ثانی سخن کردن
 یعنی سوزه باشلق حکیم فردوسی بیت چو مهتر سرایش سخن سخنه به * ز کفتار بد کام
 پودخته به کی سرایش کی سکون را و فتح باء فارسیله روز کار دیده و کار آزموده کی سربخش کی
 سکون را و خاء معجه و فتح باء موحد ایله یعنی حصه و نصیب شیخ نظامی از اسکندر نامه
 * مثنوی * بسی ارمغانی ز تاراج زنگ * بهر سو فرستادی وزن و سنگ * ز کخی که اورا فرستاد
 دهر * بهر کجانی فرستاد بهر * چو توبت بسر بخش دارا رسید * شتر وار زرتا بخارا
 رسید کی سرپوش کی ضم باء فارسیله ایکی معنایه در اول هر سنه نیک قباغنه دیرلر و ماعریه کی
 عظام معناسنه و سخن قباغنه و عوراتک باش اورتسینه دیرلر خصوصاً ثانی کار نهفته و سخن
 نهانی معناسنه در ابوالمعانی بیت عشق ظاهر کردا خرد در دل * خواستم سرپوش میدارم
 نشد کی سرچوش کی سکون را و ضم جمله هر قینا بن تسنه نیک ابتدا قینادونن المغه دیرلر
 مثلاً شور بانک اول قینادوننی و شرابک ابتدا قینادوننی کی شیخ نظامی بیت زهر طعمه که طعام
 نوش دارد * خلوت بیشتر سرچوش دارد کی سرخوش کی سکون را و ضم خایله معروف
 کمال پاشازاده مرخوم سرخوشله مستک فرقی وارد دیرلر سرخوش اول کسنه به دیرلر که ایچدی
 مسکر دن باشی قرمش اوله اما هنوز حد مسکره وارمش اولیه حد مسکره وارد قدن مسکره مست

۴۰

۳

ذیلورتکم میخسروک بویبتندن فهم اولنور بیت چه خوش دمها که پیشش ودمی که مست
وکه سرخوش * جهانم میشود تاریک چون پادارم آن شبها * سرخوش وصف مرکب در
صفتله موصوفدن برجزی سردرکه موصوفدر و برجز و پیک خوشدرکه صفتدرانتی عربیه
سکران و چغتایده اسروک دیرلر سرزنش سکون راء مهمله و فتح زاء معجه و کسر نونه
باشه قاتق معناسنه که عربیه طعن و تویج و تشنیع دیدکاری معناله استعمال اولنور ابوالعانی
بیت زعیش صحبت نادان بخود را سرزنش آرد * هر آنکس راند اند قدر دانا یان زنادانی *
سرش کسر راء مهمله ایله بورنجک دیدکاری نسه که خام ابر پشندن طوقور لر عورات
باش باغی و کوملک و دستمال ایدرلر میرنظمی درصفت عروس بیت سرش بسته بسر
یانازوشیوه * بخود را جمع کرد انواع عشوه سرکش سکون را و فتح کافله اوج معنایه در
اول بدخوی اولوب مطیع و رام اولمیان آدم و حیوانه صفت ایدرلر بومعنا مشهور در ثانی فرهنگ
جهانگیریده محرف قطع اولمش قلم ثالث سرکش و سرکب اپکی مطرب آدلریدرکه زمانلرنده
بی نظیر استاد ایدرلر نتکم استاد فرخی * قطعه * دایم از مطربان خویش به بزم * غزل
مشاعران خویش طلب * شاعرانت چورودکی و شهید * مطربانت چوسرکش و سرکب *
سرکش سکون یعنی باش دوندرمک مثلاً بر آدم یردن قالقدقه باشی دوندکندن آخر آدم
الذو طوب قالدره کذافی الجمع سرکش سکون راویای تحتانی و کسر کافله سیدکیش
مرفوم معناسنه در شمس فخرینک بویبتنی کمی سین مهمله ایله و کمی شین معجه ایله نقل
ایدرلر بیت به رسالی مثال در کوش را * فلك نماید از مثال شدکیش سرش سکون
سکون را و فتح میله زردالوی خشک که خاص و کزیده اوله یعنی خوشاب ایتدکاری زردالو قروسی
کذافی الجمع سرش سکون یا تحتانی زیاده سیده سرش مرفوم معناسنه در سروش سکون
ضم و اشباع و اوایله دوه طبانی معناسنه کذافی فرهنگ جهانگیری منع الغین المعجمه سکون
ساع سکون اپکی معنایه در اول قرموزی کریمدکه طیراقدن یا یوب او جاقده بشوررلر
میرنظمی درصفت قصر بیت یکی سیم و یکی زربود ساغش * دروهرام کردستی یساغش *
ثانی بزقوش آدیدرکه ساردخی دیرلر حضرت مولانا بیت از توشه شاهین و یازوساغ ماوسارما
وز تو آمد فخرینک و نام ماوعارما سارونغ سکون راء مهمله ایله لشکر و قبیله صاحبی
وطایفه باشی ترکیه باش و بونغ دیدکاری معنایه مولانا هاتنی از تیمور نامه بیت دکر ساروغان
زستمهاد * بالجای توی ابروی زآد سپریغ سکون یعنی خوشه انکور شمس فخری بیت
نیمستم چوتاک پشت دوتا * از پی چند خوشه سپریغ * جمع الفرسله بوجه اوزره تحریرو
اولمش حرکتی اشعار اولنماش اما بیت مزبور دن فهم اولنور که فتح بقاء فارسی و کسر راویای ساکنه
ایله اوله تحفة الاحباب اول خوشه انکوره دیرلر که هنوز دانه لری درست اولنماش اوله و رساله
ابو خض سعدی ده دخی دانه لری صحیح عخته اولنماش خوشه به دیرلر بویبت بو قولی مؤید در
بیت درین روز جوانی هزار بار درین * که شادمانی بود راست چون سپریغ * ادات الفضلاده ضم
سین و فتح با ایله مرویدر سپیغ سکون فتح بقاء فارسیله اپکی معنایه در اول بمعنی نغزی یعنی کوچک
وپاک ثانی صرجه و جام ایله یا پلش خانه معناسنه در سرزیغ سکون راویای تحتانی

تختانی و کسر زاء معجه ایله اوزم و خرما صلقمی بشاعر بیت باغبان سمرزینغ ندهد یارضا *
وحشیان باغش دهند باد فنا فی سرینغ فی کسر راء مهمله ایله بمعنی سنیغ مرقوم فی سغ فی
ایکی معنایه در اول بر نوع عمارت در که انسر و اوزون اولور عربیه از ج دیرلر هر نه که انسر
واوزون اوله ثانی پوشش کنبد و سقف خانه کدافی فرهنگ جهانگیری مذکور ایکی معنایه
توتیب اوزن میرنظمی بیت بچشم دلفر پیش ابروی سغ * چرد مرغ هوس در کاشنوغ *
وغ جای فرح فرایه دیرلر وله بیت که کیسوی سیاهش کشته چون سغ * شک قصر جنارا
پوشش از تنغ * تنغ بر نوع سیاه اغاچ در غایت مقبول در آزا و لغله فی سماروغ فی فتح میم و ضم
را و او معروفه منظر کی بتبر نسنه در ترکیه طوملان و عربیه کد دیرلر الما قدر اولور دورد قچه بیور
حتی قارپوز قدری اولور بعض سنه لده هوا متعفن اولد قدر مانی قدر بیور چول و قوم سال
پر لده حاصل اولور حتی دیرلر که بر نه زیاده طور سه هوا عفو نندن ایچنده پلان حاصل اولور اما
بمرطه قدرینک دخی کوچکنک تناولی جائز در کباب ایدرلر و قبوغن صوبوب و طوغریوب قیمه
ایله یا خود بمرطه ایله پشور لر لندیز اولورات قدر غدائشی وارد در صوبینی کوزه چکسه لر مره
نفعی وارد امیر خسرو بیت میان قلب مرتد چتر بر سر * زچتر سماروغ بس خرده تر *
بتدوی پرده طیراغی یوقار و قالدیر آنکله بولوب قازوب چیقار لر بعض طب کتابلر نده سماروغی منظر
معناسنه یاز مشلر احمد منشوری بیت کر تور بدوغ من آروغ دهی من ندم * دهیت چتر که
سرمه چوسماروغ بود * شمس فخری بیت طعام زوق نادان مرغ و حلوا * غدای نقل اعلان از
سماروغ * سماروغ رساله ابو خفص سعیدیه بمعنی خاک شوره دیوب عنصرینک بویتن
تمسک ایدنش بیت کجامن چشم دارم در سخاوت * کل و لاله زوید از سماروغ * شرفنامه ده
شیره سی کوزه چلا ویرر اکا ماروغ دخی دیرلر عوام چتر مارتسمیه ایتمشلر مثالی استاد نهجیک
در هجو گفته بیت یاد نداری که هر بهاری حدت * تو بر برداشتی شدی سماروغ * بر آدی
دخی خایه دیسدر آذر بیچانده کلاه دیوان دیرلر فی مع الفاء * سجیف فی کسر حیم و سکون
یای تحتانیله بمعنی زه کان یعنی یای کریشی بعض فرهنگلر ده کرش یکن بر در که یایک اوچلر نده بر مقدار
کرتک یردر فی سجیف فی کسر خاء معجه و سکون یای تحتانیله احق و کج فهم معناسنه
ابو المعانی بیت میکنند رنگین اداعشاق در معنای وصل * نکتهای حال دل هرگز نمیداند
سجیف فی سر شف فی سکون راء مهمله و فتح شین معجه ایله خردله مشابه بر نوع غله در
یاغنی چقاروب چراقده یا قرل آجی اولغله نیز انحق زبت کی یاز تازه ایکن صباری و قرمزی چچکی
اولور شاعر بیت نتوان یافت روغن الطف * خانه روستا مجز سر شف فی سرف فی
فتح رالیله بمعنی سعال یعنی او کسورک سرفه دخی دیرلر ضم سین ایله ده مرویدر کدافی المجمع
شرفنامه ده یوغاز اغریسنندن حاصل اولان او کسور کدر فی سقف فی سکون قاف ایله
پوشش خانه لفظ عربی در فارسیه دخی استعمال اولنور میرنظمی در صفت معراج بیت
مزین کرده سقف عرش اعلا * برای مقدم محبوب مولا فی سکاف فی فتح کافله ابر پشم یومانی
بعض فرهنگلر ده یانمش کومش سیم سوخته و بعضنده استانش صرمه یی یا قوب کومشنی آیرلر
اول کومشه دیرلر فی سله یاف فی فتح لام مشده ایله سپید اوریجی یاف یافتن لفظندن صبغه

5

امر و وصف ترکیبی اولور بوند اسم فاعل اولق جائزدر ابوالمعانی بیت کجا شعرینده کجا
 و صفت تو * کجا سله باف و کجا سیم باف و سیرف فی سکون یای تحتانی و فتح را ایله بمعنی
 سرفه کردن یعنی او کسب و رومک کذا فی فرهنگ جهانگیری و مع القاف * سبازق فی فتح زاء
 معجه ایله یاغلی چرا که چام اغاجندن اولور مشعلده ده و فقرا خانه ده یا قبرل اکثر اهل قریه موم
 یرینه قولل نورل و ساق فی هر سنه ننگ طرف اسفلی و ما و انسان و حیوانک دیزدن
 اشغیبی خصوصاً عربیدر فارسیده دخی استعمال اولنور مولانا هاتنی بیت همه سیم ساقن
 و ساعد سمن * همه نازک اندام و کل بیرهن و سرتاق فی سکون را و فتح تاء مثناة ایله برنوعه
 لطیف قاشدر قفتان ایدرلر میرنظمی بیت مجلوه کردر ایدقد بالا * فزاید حسن آن سرتاق
 و دیبا و سرتاق فی معنی خانه بالا عوام غلط ایدوب چار داق دیرلر زیر اچار طاق غیره کونه درت کمر
 و زینه یا بلنس خانه در و سمرق فی سکون را و فتح میله قیون صرم شیغی دیدکاری اوتدر سرخ
 دخی دیرلر حکیم شیرازی بیت سمرق و ریباس و خرقة هند و با * کوك اسفاناخ و حمص و کما
 و سغرق فی سکون غین معجه و فتح راء مهمله ایله اولوقل یا قرطاس که شراب ایچرلر مولانا شمس
 تبریزی بیت از آب و از کل تو چو ابلیس ننگ داشت * سغراق خاص مجلس مستانت آرزوست *
 مجمع الفرسده کوزه لوله دار چینی اولسون طپراق اولسون و کاسه یه دخی دیرلر بلفظ ترکستانیدر
 شاعر دیمشدر بیت رونق گرفت مجلس ساقی شراب درده * سغراق آتش افشان یا قوت
 ناب درده و ساجق فی سکون لام و ضم حمله ال سا جوقک جدا علاری نامی در کذا فی المجمع
 و سیمق فی کسر میم و سکون یای تحتانیله بمعنی سیمه عنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی
 و سنجق و سکون نون و فتح جیم ایله علم بزرگ معنایه خواجه سلمان بیت نوکب اقبال
 او راضح صادق سنجقی * ساقی احسان او را بحر زاخر ساغری * ظهیر فاریابی بیت
 تا کرده زبانه سنجق سوی هوا * نکبیر در زبان دو پیکر نهاده * فرهنگ میرزاده سنجوق دخی
 دیندو کی مسطوردر اما سنجق و سنجوق بمعنی کمر بند دخی مرویدر و مع الکاف * سبازک فی
 کسر با و فتح زاء معجه ایله بمعنی مردم گیاه که سبازج و سبزنک دخی دیرلر عربیه بیروح الصنم
 دیدکاری کذا فی المجمع و سادک فی کسر دال ایله خوش آواز غزاردستان شکننده بر قوشدر
 ابوالمعانی بیت مکر از درد دل درد نشانست اثری * در چمن ناله کند ساوک مرغ سحری *
 و سادک فی فتح دال ایله اولده بخاری دیدکاری آتش یا قد قلی مکان ایزی و سارخک فی
 فتح را و سکون خایله فرهنگ میرزا ابراهیمه بمعنی پشه که ترکیده سوری سبک دیرلر شیخ
 عطار * مثنوی * به پیش آفتاب نام بردار * چو سارخکی و چو آید بندیدار * نه خود پیل
 اگر خود پیل کیری * چو نمرودی بسارخکی نمیری و سارشتک فی فتح را و سکون شین ایله
 بمعنی سارخک مرقوم وله ایضا بیت نیم سارشتکی چو در نمرو دشت * مغز آن سرکشته
 دل پر دودشت و سارک فی فتح راء مهمله ایله خوش آواز بر قوشدر بغایت سیاه اولور
 جنده ده هد قدر واردر بعضیلر آنی هزاردستان صانورلر اکا سارج و ساری و ساردخی دیرلر
 شمس فخری کاف فارسیله نقل ایدوب بونینی نظم ابلیس بیت چو مرد فاضل بی سیم کرسنه
 شود * چه بانک تکلیک پیدشش چه نغمه سارک * کذا فی مجمع الفرس اما فرهنگ جهانگیری کاف

كاف عربيه نقل اولنوب زراثشت بهرامك بويئي استشهد اولنمش بيت خروشان بر سر
 كه سار سارك * كه باد اچشن نوروزي مبارك في سزاك في فتح زاء معجه ايله دهليز معناسنه در
 ابوالعالي بيت به نيكو كاري كوشش كن اكر اندك خرد داري * چوهر كس را كدر كه بوده
 سزاك عدم آخر في سزايستك في كسرفاو سكون ياي تحتاني و فتح سين مهمله ايله بمعنى
 دستنبويه كه عريمه شمامه ديرلر في سياه خرك في فتح ياي تحتاني و خاوزاء معجتين ايله براوتدركندا
 في الجمع في سباروك في فتح باء موحد و ضم راء مهمله و واو معر و فله بمعنى كبو تركه كو تردي
 ديرلر كذا في الجمع في سپردك في فتح باء فارسي و دال و سكون راء مهمله ايله بمعنى دستارچه
 يعني كو چك ال مفرمه سي ميرنظمي بيت نبوده دستمال و دستچينش * همي كرده
 سپردك آستينش في سپردك في سكون باء موحد و فتح زاء معجه ايله بمعنى صراحي شراب كه سپري
 دخي ديرلر حضرت مولانا بيت زانديشه و خيال فر و روب سينه را * سپردك منه زدست
 و نظر كن بسره زار * بر نسخه ده بك معناسنه كه عرييه ورق الخيال و ورق الحشيش ديرلر
 بومعناي مؤيد ميرنظمي بيت كرسود تنك دات سپردك خور * بالعل لبان صاف مي بي شك
 خور * اما مجمع الفرسة ر قوش آديدر كه اكاكه و كاسكينه دخي ديرلر في سبك في
 ضم باء موحد ايله بمعنى خفيف كه مقابلي كرايدر خواجه سلمان بيت معك كو بكد راند سنك
 خارا سبك * ليكن آب خوشكوارش بر مزاج آيد كران * مكسوره و مضمومه ده معنای
 آخره وارد در و خفت معناسي مناسبتيه شتاب معناسنه ده كلوز خواجه حافظ بيت
 سبك باش ورطل كرانم بده * د كرفاش نتوان نهانم گرفت في سميتاك و سميتاك في اول
 بسكون الباء الفارسي و فتح التاء المثناة ثاني بكسر الباء الفارسي و سكون الياء التحتاني و فتح التاء
 المثناة اول بياض نسنه در كه عورات يوز لرينه سور لر سيبك دخي ديرلر معرني استفيد اچدر
 كذا في فرهنگ جهانگيري منجهور شيرازي بيت زعكس خون عدوي بياض دولت تو *
 بر درخ شفق و صبح سرخي و سميتاك في سبك في ضم جيله ابكي معنايه در اول انجھرق كه
 زنگ و اهلك و هلك دخي ديرلر عبر سياه فواق ديد كليردر ثاني سود ايله قار يشق يوغرت كه
 دوراغ و شيرار دخي ديرلر فرهنگ جهانگيري به جيم فارسيله مر ويدر بواپكي معنايه ترتيب اوزن
 ميرنظمي بيت سبك آرد سبك بسيار خوردن * نشايد همچو كا و بسيار خوردن *
 في سركا في سكون راء مهمله و فتح خاء معجه ايله آواز و صد معناسنه كه سرمنك دخي ديرلر
 كذا في فرهنگ جهانگيري في سرك في فتحين ايله قزويني لسانند بسرد يكد حافظ
 صابوني قزويني اول لسان اوزره ديمشدر بيت سرك پيرتون بامن چه جتك پيراني * من عاشقوم
 تود يوانه و سرماني * مكسوره و مضمومه ده معنای آخر ايله وارد در في سركا في سكون را
 و فتح فايه بمعنى سركا مرقوم ميرنظمي بيت از آنسو همچو ردك سركا آمد * دېكر
 مانند باران خاك آيد في سركو هك في مجمع الفرسة براوت آديدر اما حر كئي اشعار اولنمش
 في سرامك في سكون را و فتح ميميله اطفال لعيلرندن بر نوع او يوند رصوزتي بويله در كه
 ير شخصك آديني مامك قورلر و بري باشتي آنك قوجاغنه قور سائرلري قاجوب كيز لنورلر
 يتان قالقوب آنلوي ارامعه كيدر كن كيز لنلر سكر دوب مامك باسئنه ال قومغه جهد ايدرلر

اگر بیتان آنرا مامک که گزیدن اول برینی طو تار سه برینه یا تور و الاینه کند و یا تور حکیم خاقانی
نظمه کتوریش بیت در ابتدا با غفلت از مامک بتازیدم چو طفل * زانکه که هم مامک رقیب بود
و هم بابای من * وله ایضا بیت چون طفل دگر برون تازم * سر مامک آرزو بنامم * سرمک فی
سکون را و فتح میله بر نوعه کیاهد رشوره زارده بتی * سرموتک و سروتک فی اول
بسکون الراء و تانی بالضم و کلاهما بفتح التاء المثناة بمعنی شورش و آشوب و غوغا کذا فی المجمع
ابو المعانی بیت سرموتک و فتنه آرد بر ستر * هر کس که طمع کند فر و نتر * سک فی تغریب
و عنب الثعلب دید کاری و سنج معناسنه ده مرویدر * سک بستک فی سکون کاف و سین
ثانی و فتح باء موحده و تاء مثناة ایله بمعنی سک باز یعنی طوغان کوپکی که ترکیه زغاردیر لر
ابو المعانی بیت همچو سک بستک آید رقیب * کار سک است آمدن بقفا * سکک فی
فتح کاف فارسیله بر او تدر آدمک اثوابه یا بشور آری لمسی دشوار در زبان هندیده خیره دیر لر
* سکک فی فتح لامله لفظ عربی در چمک و ابانک و ملازم اولق حرکات ناشده
معنای مغایر ایله روایت اولمشدر * سلمک فی سکون لام و فتح میله موسیقینک شش
آوازه سندن بر آوازک اسیمد زمیر نظمی * مصرع * فراید شورش شوق محبت نغمه * سلمک *
* سمک فی ضم میله بمعنی بی هنری و رعنائی یعنی ناز و تفاخر ایله و هنر و معرفت اولیه کذا
فی الادات عربیه فتح میله بالغک آیدر * سنکخورک و سنکخورک فی واو معدوله ایله
سنکخور مرقومک تصغیر یدرینه اول معنایه استعمال اولنور * سنکک فی سکون نون و فتح
دال و لامله بمعنی کفش که سنکک دخی دیر لر استناد عنصری بیت کر فتم بجای رسیدی بمال *
که زرین کنی سنکک و سنکک * سنکک فی سکون نون و فتح کاف فارسی و راه میله
ایله اپکی معنایه در اول بمعنی سنکجه که طلور در نکرک و منجه و سنکک دخی دیر لر ثانی بمعنی
بادریسه که آغرشق در عربیه فلک دیر لر * سنکک فی سکون نون و فتح کاف فارسیله
اپکی معنایه در اول بمعنی نکرک یعنی طلور شمس فخری بیت زفیض دست تو کرا بر در شحه *
یا بد * همه لالی یا بد زار بی سنکک * استناد عنصری بیت وانکه آن از بر کنه کاران *
سنکک و برف بارد و باران * ثانی بر غله دز که مشتک دخی دیر لر هندو شاه بیت برویا ند
هزاران سنبل و کل * بعون آفتاب از سنکک و سنکک * سنکک لیک فی سکون نون و کاف
ویای تجماتی و فتح لام اول و کسر ثانیله یوند قوشی معناسنه در * سنکوک فی سکون نون و ضم
کاف فارسی و واو معروفه بمعنی بادریسه یعنی آغرشق * سه درک فی قار باز لک زمین اوستنه
چک کبری خطه دیر لر ستر برک دخی دینلور کذا فی المجمع * سه کوهک فی ضم کاف
و واو مجهول و فتح ها ایله بمعنی خار و خشک که هندی لسانه کر که رود دیر لر کذا فی فرهنگ
جهانگیری * سهمناک فی قورقچ اولان نسنه ذی روح اولسون صد اولسون سهمنک دخی
دیر لر میر نظمی بیت صدای سهمناک زانسو شنیده * سوار بکه تاز آندم رسیده *
* مع الکاف فارسی * ساپک فی فتح باء عجمی و راه میله ایله بیروح الصنم دید کاری
دارودر که مردم کیاه دخی دیر لر کذا فی المجمع * ساخته رنک فی یعنی موافق و مناسب
اصطلاحی در کذا فی المجمع * سارنک فی فتح راه میله و سکون نونله بمعنی سارک مرقوم

مرقوم **سایه برک** **فی فتح یای محتانی و بلاء موحده و هاء مخفی ایله** بر او تدر دوه یدکن او یقوسی
کلور **سپاروک** **فی فتح باء عجمی و ضم راووا و ایله** بمعنی کبوتر سماروک دخی دیر لر حکیم قطران ارموی
 بیت **سپاروک** ارچه اوج چرخ کیرد * **بکا** کرد درها از مخلب باز **سپاروک** **فی** **رخن** اسمیدر
موسیقی ده مشهور در **شیخ عطار** بیت **چو سپر ارنک** بر میداشت آواز * **زقو**ش مرغ
کرد آهنگ پرواز **سپرخنک** **فی** **کسر** هاء معجمه و سکون نونله غزاته دیر لر واستعاره طریقیه
فلاک معناسنه ده استعمال اولنور **مولا** ناماتی بیت **شبانکه** کیز مهر فرخنده چهر *
 در آمد درین **سپرخنک** **سپهر** **فی** **سترنک** **فی** **سکون** **تاء** **مثناة** و نون و فتح **زاع** مهمله ایله ابکی
معنایه در اول **برکوک** در انسان صورت تنه چین و لاپننه بتر روایت اولنور که یزنده
سر نکون اولور که ریشه سی **صاج** مقامنه و لاد ابکی صورت اولور بری ارکک و بری دیشی
متزل سنه اولور که دپه سنه **صاج** یوق برینک باشی **صاج** کبی ریشه و قولرین بر برینک بو پننه
صار مش و یا قبری دخی **صار** ماش و چهره وال وایق بعینه آدم شکله و طبماندن چوب
بتوب بردن طشره چیمقوب **صاب** اولور و پیراق ویرد و منقولد که قو پارده **بر** موخس صدا
ظا هر اولور ایشیدن ذی روح **هلاک** اولور مش قویار سنک چاره سن بو یله بولش که
برکوک یکی آج قویوب مز نور کوکک صاپنه برای پی بغلار لر و اوجن کو پیک بو یینه محکم بغلار لر
واطرافن قازوب قومه آسان ایدر لر کو پیک او کمه بر مقدار اوراق ات و **اتمک** قیوب
کوستر لر و کند و لری قاچوب کیدر لر کو پیک اته چکنه رک چکوب قویار اول ساعت
ضد اسندن کو پیک **هلاک** اولور بعد کلوب آلور **عظیم** خاصه سی وارد در فردات طبعه مفصل
مذکور در بوکاسا پرک **واسترنک** و مردم کیمه **وسک** کن دخی دیر لر عربده پیروح الصنم دیر لر
ترکیمه عوام غلط ایدوب **عبدالسلام** دیر لر حکیم سنایی بیت جنبش از سوی چین کند
آهنگ * اهل چین راندانی از **سترنک** * **شمس** فخری بیت زشوق **انکه** بعهد شعی **توباشند** *
هزار طفل براید بهر مبی **سترنک** * **معنای** ثانی **شطر** نجد که قطعه لری ابتدا وضعنده شاه
و قرزین و بیدق انسان صورتنه **و آت** و فیل و رخ شکلارنده اولغله **سترنک** **تسمیه** اولمشدر
کنانی **فرهنگ** جهانگیری **فی** **سترنک** **فی** **ضم** **تاء** **مثناة** و سکون **رایله** **مجمع** **الفرسه** بمعنی **لجوج**
و ستیره کاروشد **طبع** و **بعض** **فرهنگه** بمعنی **خشمناک** و زشت **طبع** و **چهره** حکیم سنایی بیت
زان نکجید در جهان **سترنک** * که جهان خرد بود و مرد بزرگ **فی** **ستروک** **فی** **سکون** **تاء** **مثناة**
و ضم را و او **مجهول** ایله بی مایه و بخوی و زشت و بی کار و غضبناکی محل و مرد دزدیشه
ویاوه کوی **فرهنگ** جهانگیری **بومعنا** ره روایت اولمشدر **مجمع** **الفرسه** و **اوسر** مر ویدر
فی **سراهنک** **فی** **سکون** **راونین** **والف** **مدوده** ایله درت معنایه کلور اول **نغمه** و **ترنم** **اپلک**
معناسنه **سيف** **اسفرنگی** بیت **نشست** و در زمان **بکرفت** در عشاق **آهنکی** * که **چنک**
زهره را بشکست در خیرت **سراهنکش** * **ثانی** **پیشرو** لشکر که چارقه جی در عربده
مقدمه **الجیش** دیر لر و **ترکستان** و **لاپننه** که شمعی اوزبک **دی** **مکله** مشهور در هر اول دیر لر حکیم
سنایی بیت **سر** **سرهنگان** **سر** **سنک** **محمد** **مردی** * که **سراهنکان** خواننده **مراور** **اسرهنگ** *
مولا **عبدالله** **هاتفی** بیت **سراهنک** و **باساقه** از تیغ و نیز * **بر** آورده کوهی **ز آهن** **میغ** * **ساقه**

دمدار لشکر در * ثالث **بمعنی عسکری حکیم زاری قهستانی بیت** ز صدر لخاص ره عارض
بدر کرد * سر آهنکان شب بیدار بر کرد * رابع ساز پرده لرینه دیر لر استاد دیمشدر
* قطعه * عدوت کرن بود کومیش کان بدرک * بر پشمیست پراز اغوان سر آهنکی *
بقای جان تو بادا کد ام او تارست * که کرباغز قنادی بقا خورد چمنکی **بیت** سر بانک **بیت** سکون
را و فتح باء موحد ایله سیاست ضابطی و سرداری رومک صوباشی دید کلریدر ابوالفرج رونی
بیت دین حق رانه چون تویک سدر نیز * ملک شته رانه چون تویک سر بانک **بیت** سر بانک **بیت**
سکون را ونون و فتح باء موحد ایله ترکیه قرقوشی دید کلری قوشدر **بیت** سر جنک و سر چیک **بیت**
اول فتح جیم و سکون نونله فرهنگ وزنی اوزره و ثانی کسر جیم فارسی و سکون یای محتانیله
ز دیک وزنی اوزره چاوش و حواله و آلائی بکی و چری باشی معنالیته در استاد منجیک بیت
ای تو چوشوخی که بشکنی سر سر جنک * وی تو چو چو پی که همجو موم کنی سنک * استاد
عنصری بیت ای بر خوبان جهان بر سر چیک * پیش دهننت در نماید خرچیک * قرالوی
بیت ای بر همه قبحکان کنی سر چیک * کون تو فراختر ز سیصد خرچیک **بیت** سر مک **بیت**
سکون را و فتح میله را و تدر که اسفتاج روم دیر لر معربی سمرق در کد کزری مرور ایلدی
بیت سر نک **بیت** کسر را و سکون نونله سر کن دید کلری او تدر و فتح رایلله سر نکیدن لفظندن
صیغه امر و وصف ترکیبی در بعض محله اسم مصدر استعمال اولتور سوزده مناظره
و مناقشه ایتمک معناسنه میرنظمی بیت دم مزین غیر حق سر نک مکن * جز راستی مگوی
هیچ سخن * و بر معناسی دخی بر نوع سراسر کی طوقش قاشدر لکن صرمه نلی اولز انجق
صرمه پرینه صاری ابریشم ایدر لر **بیت** سر و نک **بیت** ضم را و او معروف و فتح تا مشناه ایلله بمعنی
شورش و غوغا کذافی فرهنگ جهانگیری **بیت** سر هنک **بیت** سکون را ونون و فتح ها ایلله
مقدمه الجیش و چاوش و چری باشی و چری سورجی معنالیته کد سراهنک دخی دینلور **بیت**
بویتمک واقعدر بیت درای شتر خاست از کوجه کاه * سراهنک لشکر بر آمد راه * حکیم
خاقانی در نعت بیت حریف خاص او ادنی محمد کر پی جاهش * سراهنکان کونینند سر هنکان
در کاهش * تحفة الاحبابه و فرهنگ میرزاده سر جنک سر هنک معناسنه رسید نظر در
بیت سک **بیت** کو یک معناسنه اولدینی معلوم عالمی اندر کاف عربیله لسان عربیله کلپ دیر لر
بیت شماروک **بیت** فتح میم و ضم را و او معروفه بمعنی سپاروک مرقوم کذافی الجمع **بیت** سنک **بیت**
سکون نونله بش معنایه در اول معروف طاشهر و مومعدنی اولانک جمیعته اطلاق اولنور
ثانی وزن معناسنه شیخ نظامی بیت بسی ارمغانی ز تاراج سنک * بهر سو فرستاده بی
وزن و سنک * عطف تفسیر واقع اولوردیگر بیت چنان بدکر فتم رزین پانک * که کوی ندارم
بیک پشه سنک * خواجه سلمان بیت ای بعمار ضمیر تو دغل سیم سحر * وی بیزان وقار
توسبک سنک جبل * ثالث مجاز اقدر و قیمت معناسنه شاعر بیت بتن بکی جامه کز روی
ورنک * همی بر کل و مشک نهاده سنک * دیگر بیت چه خوش گفت آن کلا سنک از همش
بود * که همت هست مقناطیس مقصود * رابع بمعنی وقار و تمکین سیف اسفرنگی بیت
بزم صبوح تازه کن ای ترک تنک چشم * وزیدلان مد اردین وقت سنک و چشم * بهاء الدین

نهاء الدین زجانی بیت ای که از علم کران سنک تو کیرد سنک سنک * همچو زر کردد ز جودت
 پانصد فر سنک سنک * خامس بر ابرک معناسنه که فلان هم سنک فلان نیست دیرل میر
 قطمی بیت در نبرد رستم هم سنک او * دیه کردن ندیده جنک او * سوک فتح و او
 ایله ابکی معنایه در اول آرپه و بغدادی سنبله سی ثانی کویج صقاله دیرل کذافی فرهنگ
 جهانگیری * مع اللام * ساده دل * ابله و بون و بیغرض و صاف درون معناسنه ساده لوح
 و ساده ضمیر دخی دیرل جمع الفرست خفیف العقل معناسنه مرویدر ابوالمعانی بیت هر کتر
 نشود ساده دلان طالب وصلت * آلام غم حسرت تو ذوق نهانست * ساحل * کسرهاء
 مهمله ایله عربیه لب دریا و کنار آب معناسنه فارسیده استعمالی شایع در خواجه حافظ
 بیت شب تاریک و بیم موج کردابی چنین هائل * کجا دانند حال ماسه کباران ساحلها *
 * سال * معروف پیل معناسنه در جمعی ابکی وجهله اولور بری قاعده به مخالف بر حرف یا والف
 و نون ایله سالیان دیرل شکم کمال اسمعیل بیت ماه و خوروا اخترند هر سه بهم ای خدای * و از متمتع
 هم آن همه راسالیان * عربیه سنه و عام دیرل چغتای لسانند الفله اییل دیرل * سبیل * فتح
 باده موحده ایله کوزا غریسی رمد معناسنه خواجه سلمان بیت خاطر مدرك دستور جهانیان
 و حجاب * دیده روشن خورشید جهاتاب سبیل * سبیل * فتح باده فارسیده دوه طبانی
 و امثالی نسنه * سبیل * کسرهاء فارسیده آواز مرغان عربیه صغیر و مجمع دیرل ابوالمعانی
 بیت در چمن شد صدای روح افزا * کرد بابل سحر فغان و سبیل * سبیل * فتح تاء مشناه
 ایله برکه و آبگیر معناسنه که استل و مستخر و استخر دخی دیرل و سکون تا ایله قولبلی طاس و بیوک
 بقرح معربی صطل در * سر آل * سکون را ایله دایمادورانده اولان نسنه به دیرل کردش
 افلاک و آسیاب و دولاب و امثالهم و سرکردان آدمه دیرل استعاره طریقه سرباله سرهال دخی دینلور
 حکیم زاری * قهستانی بیت شزم بر سرانجمن سرزده * که سرم برون شد ز سر آل من *
 * سراندیل * انتهای هندده واقع بر طاعت سراندیب دخی دیرل حضرت آدم علی نبینا
 و علیه افضل الصلوة و اکمل التحیات جنتدن هبوط ایتد که اول طاع اوزرینه نازل اولدی
 و قبری آنده در لب دریا ده واقع بر شهر عظیم وارد راسمی سراندیل در کذافی فرهنگ جهانگیری
 و الجمع * سرخیل * سرعسکر و جری باشی و سرطایفه معناسنه در مولانا جامی
 * مصرع * سرخیل پیمان احمد * * سرکل * سکون را و فتح کافله طوب کی برمدور
 اغاچدر اطفال اب طاقوب اللرنده ملعبه ایدرل کذافی الموثید بومعنایه ابوالمعانی بیت
 سرم دردست آن طفل نواموز * هنی بازده کویا کشته سرکل * سرهال * سکون را
 وقع هالیله سر آل مرقوم معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری * سکال * فتح کاف
 فارسیده ترکیه صانی دیدکاری حالت ایوو کرک کم لکن بدون التریب معنی حاصل اولر حکیم
 انوری بیت چون فاک نسکالت جزینکونی * بدسکالت را بدی کومیسکال * سل *
 یرقاج طلومی افوروب بریری یا ننه بغلیوب و اوزرینه اوزون اغاچار بغلیوب و تخته دوشیوب
 صواوزرنده سفینه مثال امشیا قیوب کو تورلر صال دیرل جمع الفرست بمعنی کشتی که بعربی سفینه
 کوبند * سمندل و سمندل * کلاهما بفتح الیم و سکون النون سمندر و سمندر مرقوم

ح

ایله مترادف المعنی در امیر خسرو بیت **سندل** کز آتش بود چیه زای * تو آن یافت در آتش
دیر پای * کمال اسمعیل بیت فیض طبع تو اکر یاد دمد بر آتش * با **سندل** یکی خانه شود
نیافر **سندل** فی سکون نون و فتح دال ایله اوج معنایه کلور اول بمعنی کفش یعنی پاشمق
و اوج حکیم ناصر خسرو بیت ترا جوانی و جلدی کلیم و **سندل** بود * کنونت سوخت کلیم
و درین شد **سندل** * استاد عنصری بیت کرفتم بجای رسیدی ز حال * که زرین کنی **سندل**
و چاچله * شمس فخری بیت چرخ بر **سندل** و مهر نهد * چون کند شسته ز ما برون **سندل** *
فرهنگ جها نکیریده مسطور در که کرسی به **سندل** دیتلدوکی اوز زینه **سندل** قولی معتاد
اولد و غچوندر ثانی احمق و بی عقل و هوش معناسنه در رفیع الدین شیرازی * قطعه *
حال شیراز و اهل منصب او * از من بخر چه میپرسی * ایو کیشان رسیده است بعرض *
سندل لیشان کز شسته از کرسی * بوندک تجنیس تام وارد **سندل** اول سفینه مختصر که بیوک
کیاره تابع اولوب اردن آیرلر ترکیه **سندل** دیرلر **سندل** فی سکون یای تحتانیله کثرت
باران و قلا **سندل** اولد و غی محالده واقع اولان آب روان عربیله مشترک اسم در انجق تفاوتی
اعجام کاهی کسر سین ایله استعمال ایدرلر خواجه سلمان بیت حادثه سیلیست مرد افکن
کذارش بر جهان * بر کدار خیل افکن ز ابناء کل منه * کاهی آخرینه آب الخاق ایدوب کسره
ایله استعمال اولنور **سندل** مع الیم * ساخته لکام فی یعنی کرد نکش و توسن سرکش کذا
فی المجمع **سندل** فی الی معنایه کلور اول قوس قرح معناسنه شمس فخری بیت
کترین طاق خسرو در علو * چون کان سام بود آماس او * ثانی **سندل** پدری اسمیدر حکیم
فردوسی بیت چو دستان سام اندر آمد بئذک * پیاده شدندش همه بی درنگ * ثالث بر علت
آدیدورمک بعضی سینه دیرلر شرح قانونده مسطور در که * **سندل** هولفظ مرکب من کلاتین
سندل هو الرأس و السام هو الورم * و شرح اسباب علامته دخی ذکر ایدر که * **سندل** هو السام
قال الطبری هذا الاسم فارسی و تفسیره مرض الرأس فان سر هو الرأس و السام عند هم مرض و قال
الشیخ تفسیره وزم فی الرأس فان السام هو الورم و لعل ذلك فی الفارسی القدییم و قد هجر استعماله
و كذلك البرسام فان البر هو الصند و سیمیه به لنفس زاته و حقیقته هو ورم طار * بو تعبیردن
فهم اولنور که ورمه یعنی شیشه سام تفسیری فرس قدیم اوله زیر امتاخرین لسانته ورمه آماس
دیرلر رایج آتش معناسنه در یوسمیدن که اول جانور که آتشدن متکون اولور سام اندر **سندل**
یعنی آتش اندر **سندل** اولور و اول جانوره اسم اولد قده تا فظنده نوع ثقلت اولغین اندرک الفظ
حذف ایدوب سامندر دیدیلر **سندل** حضرت مولانا بیوردی بیت آخر بتکر در من گفتا که
نمیترسی * از آتش رخسارم انگاه تو سامندر * مرور ایامله استعمالنه زیاده خفت ویرمک
ایچون سامک دخی الفظ حذف ایدوب **سندل** دیدیلر خامس ماوراءالنهر ده بر طاع اسمیدر
عربیله ابکی معنایه کلور اول بمعنی رز ثانی بمعنی هلاک یعنی موت و زبان هندیده بر کتاب
اسمیدر **سندل** سبز مشعله دم فی بر قوشد ز کند ویشل قویروغی بیاض هیچ اولور کمبوتر
نوعنددر مولانا هلالی بیت صبح چون ریخت دانه انجم * آسمان کشت سبز مشعله دم *
سندل فی کسرتا مشنا قوسکون یای تحتانیله چخته اولش چبان و آچلغه قریب جراحت

جراحت استاد رودکی بیت گفت فردا بشم آرم پیش تو * خود میاهجم ستم از پیش تو *
 بعض فرهنگه قاناوایریک که جراحت ایچنده اولور معروفی بیت بخلد دل که من از فرقت
 تو یاد کنم * چون جراحت که بدویار خورد کرم ستم * معیار جمالیده اول جراحته دینور که تمام
 نضح بولوب آچلغه منتهی اوله شمس فخری بیت بسکه پیوسته ریم ریزد خصم * کشت
 چشم عدوش همچو ستم * فرهنگ حسین وفاقی ده جراحت ایچنده ایریک طوتش اوله نسخه
 ابو حفص سعیدیده بشمش جراحت و دمل معناسنه ذرو مطلق جراحت معناسنه حکیم ناصر
 خسرو بیت از دروغ تست جام درازین * وز جفای تست ریشم در ستم * نسخه میرزا
 ابراهیم جراحت سرمازده که کرک دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت با لفظ خویش کند ز مهر بر
 واتشیه * جراحت دلشازا با لفظ کرد ستم * جمع الفرسه سین مفتوحه ده و فرهنگ
 جهانگیری مکسوره ده مذکور در * سد کام فی سکون دال و فتح کافله بر کسندن ضرورت
 حسیه نسنه طلب ایتمک معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری بو معنای مؤید میرنظمی
 بیت نکشته از در کس حاصل کام * تمام عمر که کشت سد کام * سر انجام و سر انجام فی اول
 بسکون الراء ثنی بالفتح ایکی معنایه در اول عاقبت کاری یعنی ایشک نتیجه سی حکیم نزاری
 قهستانی بیت نه او یا کس ز کس با اوست ایناز * نه ملکش را سر انجام و سر آغاز * خواجه
 حافظ بیت بهست و نیست مرغان خمیر و خوشدل باش * که نینس نیست سر انجام هر کال
 که هست * ثانی بمعنی سامان کار فی سرخم فی کسر را و ضم خایله کوب قبایح کال
 بخندی بیت خشت سرخم بر سر عاشق زن ای دوست * ما از سر خویش چه غم حیف
 ز خشت فی سردر کیم فی بر نوع او یوندر صورتی او یله در که بر شخصی یا تروب با سنی اورتر
 اطرافنده اولانلر بر بر اورر لر هر راورد قچه اورانی بیلور سه قالقار پینه یا تورر بلزایسه پنه یا تور
 ابوالمعانی بیت فلاك باز دمن سردر کیمی * ندانستم زده در عمر ختم فی سرسام فی بر علتند
 دماغه عارض او نور تفصیلی لغت سام دیانده ذکر اولندی بعض نسخه ده لفظ سامه معنای
 مرض مجاز در کثرت استعماله حقیقت منزله سنه وار مشدر دیوم مذکور در اسم مرض اولدیغی
 یونیتدن مفهومی مدر خواجه سلمان بیت علاج علت سرسام عناب است و نیلوفر * تو میجوی
 زخر ما و علس درمان دهی سودا فی سرم فی بوزن زم جمع الفرسه قیچی دیدکاری او تدر که
 یوغرده قیوب تناول ایدر لر خوشنزه اولور عربیه سرمق دیرلر فی سکم فی فتح کاف فارسیله
 بر وجه کدر یا نمش یرلده و ویرانه لرده اوور کجه صد اویر ترکیه چرغند عربیه ابن وردان دیرلر
 فی سلم فی سکون لام ایله اوج معنایه در اول فریدون شاهک بیوک اوغلی نامیدر شاعر
 دیمشدر بیت در حقیقت بنای شهر نامه * بود احوال سلم و آیرج و تور * ثانی اطفال سبغی
 یاز بلان لوح ثالث بر موضع آدیدر مولانا هاتفی بیت بدروازه سلم ز بارگاه * شدن
 منزلش عرصه کارگاه * عربیه فتح لامه ایکی معنایه در اول محصول ایرشزدن اول ویر بلان
 قیمت که بیع سلم دیرلر ثانی بیون قومق معناسنه در فی سم فی زهر در عربیه فارسیله
 استعمالی شایعدر ابوالمعانی بیت شربنی از فلاك اگر خواهم * طاس پرسم دهد چای
 شکر فی ستم فی سکون نون و فتح کاف فارسیله ایکی معنایه در اول بمعنی همراهه سنگار

و سنکبر دخی دیرل ثانی شرفنامه ده بر جانور آدیدر کتاب السامی فی الاسامینده مانند
جعل بر بوجکدر اکثر جامارده اولور زبان هندیده دخی بر جانوردر فی سویشم فی کسرو او
وسکون یای تحتانی و شین معجه ایله معتبر پیشل زنگ طاشدر بشم ووشم ویشب
دخی دیرل فی سهم فی سکون هایله قورقو خوف و ترس و بیم معناسنه حکیم اسدی بیت
بسم و شکله داشت باید شمی * جوان مرد و نبود نیابد معنی * شکله فم شین و کاف و اظهار
هایله شکوه لفظندن محفدر شیخ نظامی بیت در آمد همچو مرغ تاب ذبه * گه بود
آن سهم را در خواب ذبه * عربیه معنی نیرو حصه و نصیب و میراث معنایینه در فی سهم فی سکون
یای تحتانی ایله معنی ستمه که جفت آلتلندن زوله دید کاریدر مجمع الفرسده انجیلر یوندر غک
ایکی طرفندن ایله او کوزک بوینه بغلد قلیدر فی مع النون * سابان فی فتح باء موحده ایله
یوللرده فرسنگ باشلرند و یول آیرلدوغی یرلرده وضع اولنان نشان طاش اولسون اغاج
اولسون ابوالعانی بیت فتاده وادی محنت بق دل شیدا * زود بکوی فنا فی دلیل و فی سابان
فی سائکن و سائکن فی کلاهما بکسر التاء المثناة و الکاف معنی ساغر بزرگ یعنی اول بیوک
قدح که مجلسده آنکله محبه طلوا ایچرل میر عمار بیت چون می خورم بسائکنی یاد او خورم *
وزیاد او نباشد حالی مرا ضمیر * کمال اسمعیل * زبانی * در روزه چون نیست روی می نوشیدن *
گل بچه کارست چنین خندیدن * مشکل کاری که وقت کل اندر پیش * قندیل مجای سائکنی
دیدن * استاد منوچهری بیت از پسر زربازدا و کرا فترتیر * وزدو کف او بکش سائکنی رابرم
فی ساختن فی دوزمک که یا عمق معناسنه اوله مستقیمند طازیه ابدال اولنوب سازد و سازنده
دیرل چغقای اسانده توزاتماک دیرل فرها دنامده ناطان درون قصری سیرایتدوکی محله ملک آرا
وزیره خطاب ایدر که بیت توزات هر یرده انکلاب فصل چاغین * اوج آباق عیش
عشر تنک یراغین فی ساختن فی کسر خاء معجه ایله روح حیوانی معناسنه بوز روح حیوانی
دیدکاری بر حرارتد که قائده اولوب جناب حق جل شانہ قل الروح من امر رقی بیوردیغی
و وحدن غیری در که اکا نفس ناطقه دیرل فارسیده اسمی رواندر بوز روح جان دیرل روان ایله
جانک فرقی زوان لغتی ذیلند تفصیل اولمشدر میر نظامی بیت ندارد قوت ساختن در
ابدان * چوبیرون رفت از و خون فراوان فی سنده کردن فی ایونسنه فی کدن آروب پاک
ایتمک مثلا آلتونی کشدن و کشی باقردن و بالی مومدن و یاغی طوزوغیریدن آیرمق کبی
فی ساران فی راء مهمله ایله بوزن باران سر معناسنه در حضرت مولانا بیت گفت آن
رچوردکای باران من * چیست این شمشیر بر ساران من فی ساریان و سازوان فی کلاهما
معنی شتریان دوه جی دیمکد لفظ سارک جمله معاینسندن بری دخی دوه در تته کم ذکر می مرور
ایتدی بان کوزه دیجی دیمکد رکه مترادف اولندی و بالیله و اوک میانده تبادل و توانی اولدوغی
ظاهر در خواجه سلمان بیت کوس رحیل میزندای خفته ساریان * برخیز و راه و که
روانست کاوزان فی ساریان فی کسر را و فتح یای تحتانیله کور خستمانده بر مشهرک آدیدر
شاعر دیمشدر بیت بسی خسرو نامور پیش ازین * شدستند زی ساری و ساریان *
فی سازیدن فی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله ساختن معناسنه مصدر در لواحد

لواحد من الشعرا * مثنوی * سرخیل سخنوران جامی * کی خسرو شاعران نامی * اکنون که
 سر بخازداری * آهنگ حجاز سازداری * چغتای لسانند بومعنا به یاسامانق دیر لر صیغه
 سیارده مصنف کند و نظمیک قصورندن اعتداز کونه دیر که * مثنوی * یارب ایش مشکل
 فوخسته ضعیف * نیشه غه پیل ایشی ابرور نکلیف * چرخ تانیغه زرد بان یاسامانق * مهر
 شمعینه شمعان یاسامانق * یاسالسون دوز لسون دیمک اولور فرهادنامه ده فرهادک ولادنی
 شینکی امرند دیر بیت یاسالسون بارچه آپین بیر لایبیا * تو تو لسون بار یغه اوکسون و دیما *
 ۵ ساسان بی ابکی معنایه در اول بهمن بن اسفند یازک اوغلی آدیدر روایت اولور که
 بهمن ملک و سلطنتی دختری همایه ویرد که ساسان همشیره سی قورقوسندن اتباعیله
 جیقوب کندی براوغلی واریدی انکدخی نامی ساسان قومشیدی فارس والیسی بابکه قز
 و یروب و آنک قزینی اوغلمه الدی بابکه اتفاق ایدوب عسکر چکوب واردی باباسی ملکی
 همشیره سی لندن آلوب ضبط ایلدی اول زماندن برو بوطا ثقیه یه ساسانیان لقب قالدی
 و ساسانک معنای ثانیه سی اجمال حسینیه ده مذکور در که ساس کدادیمکد ساسان جمعی اولور
 ۶ سالارخوان بی فتح خاوا و او و عدوله ایله خوانسالار کی جاشنکیر باشی معناسنه در میر نظمی
 بیت چوسالارخوان آمد در نظرگاه * نکرده خدمت خوانش بدخواه ۶ سال افرون بی
 سال ملکی دن اون ابکی آیک اسمیدر ۶ سالیان بی معنی سالها یعنی جمع سال ابوشکور
 بیت تروتازه شد کیسه سالیان * بگردنش ازهرچه کرد آشیان * و آشیان یعنی جزا
 و مکافات کدافی المجمع اما فرهنگ میرزا ده سالیان یعنی سال واحد مروید رودخی ملک بشروانده
 بر شهر نامیدر ۶ سالیون بی سکون لام و نیم یای تختانی و او معروفله یعنی تخم کرفس کوهی
 کدافی المجمع ۶ سامان بی اون درت معنایه کلور اول اثواب و تحملات خانه ابوطالب
 کلیم بیت کنون سامان دردم پیشتر شد * شکست دست سودا این سفر شد * ثانی آرایش
 ترتیب کمال اسمعیل بیت وقت آنست دلم راکه بسامان کردد * کار دریا بد و از کرده
 پشیمان کردد * ثالث میسر معناسنه رابع انتظام کار بوابکی معنایه ترتیب اوزره حکیم
 سوزنی بیت هر چه کردم تا بیمم روی او سامان نشد * کار چون من عاشقی هرگز کجا
 سامان گرفت * خامس تحفه الاحبابده قرار و آرام معناسنه کسائی بیت کسی که ساه
 حیارادرا آسمان شکنند * چکونه باشدر روز تحشرش سامان * ساه نک معناسی عنقریب
 ذکر اولور سادس قصیده معناسنه در شیخ نظامی در رفتن شیرین بجانب خسرو بیت
 میان بر بسته بر شکل غلامان * همی شده بد سامان بسامان * سابع جمعیت و جماعت
 معناسنه حکیم فردوسی بیت دو سالار راهر دو سامان بنک * فراز آوریدند لشکر بچنگ *
 ثامن عفت و عصمت معناسنه بیت کردیت ازپاکی دامان خویش * دامن خود برد
 سامان خویش * تاسع قوت و قدرت معناسنه رضی الله بن نیشابوری بیت مراه زمان
 درد بر درد زانک * نه روی قفانی نه سامان آهی * عاشر تخمین کارواندازه سخن
 معناسنه شمس فخری بیت چها نکه بی سر و سامان بد از وقایع دهر * نه سر گرفت بعهد
 عنایتست سامان * بو بیت مذکورده معنایه هر قننی سی مراد اولور سه ال ویرر حادی عشر

عقل و تدبیر معناسنه شیخ سعدی بیت کمران آندل که محبوب باش هست * نیکبخت آن
 سر و سامانیش نیست * ثانی عشر حدود و سنو را چون وضع اولمان نشان * ثالث عشر
 بر شخصک نامی در که آل سامان اکامنسو بدر رابع عشر هر نسنه نک اندازه و نشانی
 بوابکی مغنایه کسای بیست بعه دوات سامانیان و بلعمیان * چنین نبود جهان بانها
 و با سامان و سان و اون دهرت مغنایه کلور اول ادات تشبیه استعمال اول نور مثلا
 بوخلین دیمکه زینسان دیر لر خواجه سلمان بیت سردست آهم از غم کرم است سیننه
 از دم * سلمان کشید از یسان بسیار کرم و سردی * ثانی مطلق تشبیه در حکیم سنایی
 بیت عقل کل را یسان بام شناس * زردبان پایه سوی بام حواس * وله بیت قلسان
 حرمش بر خط تسلیم * بشوی از خاطر او نقطه بیم * ثالث مثل و مانند معناسنه حکیم
 خاقانی بیت آن نازنین که عیسی دلها زبان اوست * عود الصلیب من خط ز نارسان اوست *
 رابع یعنی همواره استاد رود کی بیت کرسنگ همه لعل بدخشان بودی * بعن قیمت لعل
 و سنگ یکسان بودی * خامس اسلوب و طرز و روش معناسنه شیخ نظامی بیت
 هر آنکس چنین است آیین میان * مر اورا بود این جهان آن جهان * بو معناده اکثر آیین افظی
 ایله مترادف ایدر لر بیت کنون جمع اسباط را پیش خوان * بد آشنایی باین سان * سادس
 یعنی هیئات و صورت میر خسرو بیت کوی شفقست شکل و سانش * از پرده شام
 طبل سانش * سابع خوی و عادت شمس فخری بیت عدو شکار جهانگیر شیخ ابواسحق *
 هزیز هر دو جهان و فرشته سان زمان * ثامن یعنی سامان حکیم نزاری قهستانی
 بیت نه از لشکر کنش و لشکر نشانی * نه کارم را صری میدان سانی * تاسع یعنی حکیم که روز
 وغاده کیر لر و آتلاره دخی کید پر لر استاد ابوالقاسم حسن بن احمد عنصری بیت صف
 پیلانش اندر سان زین * چوبر کوهی نشسته زعفران زار * عاشر یعنی سوهان ترکیه
 اکه دید کلریدر حکیم انوری بیت از سیرت و سان رسم ملوک و ملک آمد * حاصل نتوان کرد
 چنین سیرت و سازا * سان اول خوی و عادت سان ثانی سوهان معناسنه در حادی عشر پاره
 معناسنه این کوشت سان سان کنید دیو لر بواتی پاره پاره ایلاکزدیمک اولور شیخ آذری
 * مثنوی * کرد تدبیرش شه کشور * کرد پیدامواشی لاغر * کشت مجموع را چواوبکسان *
 کرد آنکه جمله را سان سان * ثانی عشر یعنی فسان ترکیه بلکودید کلریدر فسان لفظندن
 مخفدر مختاری در صفت شمشیر * قطعه * بشبه آسمانست این بصورت بحر کوه *
 ولیک از لعه خورشید نتوان دید آسانش * بسا کز رنج اودشمن همی نالید جان در تن *
 در آن ساعت که آهنگر همی مالید بر سانش * استاد دقیقی بیت خورشید تیغ نیز ترا
 آب میدهد * مرغ نوك نیزه توسان کند همین * ثالث عشر یعنی وجه و اعتبار
 حکیم انوری بیت ندارد جهان بر یکی سان شکیب * فرازمت پیش از پس هر نشیب *
 رابع عشر ولایت باخده چار بکه قریب بر قصبه اسیدر و ساتدین و سکون نوز و یای تختانی
 و کسر کافله خوی و عادت اید نمک کذافی فرهنگ جهانگیری و ساواهن و اکه ایله دموردن
 دوکلین خرده که عریده براده دیر لر کذافی الجمع و ساون و ساوین و کلاهها بکسر الو او کوفه

کوفه دید کاری سپید که ایچنه پنبه واپلک و معتبر میوه قورل فرهنگ جهانگیریده اگر مکه
 حاضر نش پنبه معناسنه مرویدر کسرواوسکون یای تحتانیله دموراغاج
 وغیری نسنه لری اکه ملک ودرپی ملک معناسنه مصدر در سایمان فی فتح یای تحتانی و بامو حده ایله
 اپکی معنایه در اول برنوعه چادر در چار گوشه اپکی گوشه سی یوکسک واپکیسی آچلق کونش
 پانینه طوتار لر کونش دوندکجه آنی دخی دوندر لر وهر کولکه لکه دیر لر عوما خواجه عصمت
 بخاری بیت سی بیست چتر توبالای کردون * که خوردشید را میکنند سایمان * اصلی
 ستایه باندر کولکه صاقلایچی تخفیفاً ضمیر محذوف لر بوکا آفتابگیر دخی دیر لر زبان هندیده
 متور پایان دیر و دخی یاد شاعر یوله کتد که قلقانندن میوک برنسنه دوزمشراطلاسدن براوزون
 اغاج ایله آردندن آت اوزر ندر آدم طوتوب کونشدن کولکه ایدزاوتور دقه دخی اویله ایدر لر
 شیخ آرزوی بیت چوسایمان شته نیمروز بر سر زرد * ز تختگاه افق خورده شاه شام بنو *
 ثانی ملوک ووزرا تاقلری اوکنده چار گوشه برنسنه در اپکی جاتبدن در در بشردیر کله قورار لر
خواجه سلمان بیت چون آسمان بکستر در شرق و غرب سایه * ای شرق و غرب عالم در زیر
 صایمانت ساییدن فی کسریای اول و سکون ثانیه از مک و سور مک معناسنه نته کم بو بیتده
 واقعدر شاعر بیت بی مشقت نیست هر کاری ز صندل کن قیاس * درد سر کم دارد
 و ساید نش درد سراسر است سباریدن فی فتح بامو حده و کسر داء مهمله و سکون یای
 تحتانیله بمعنی شکافتن زمین یعنی ریاریق اولق کذافی فرهنگ جهانگیری سپید چین فی
 اوزم وغیری میوه اغاجندن دوستیر یابوب بعض پراق اراسنده قلان میوه یه دیر لر شمس فخری
 بیت حسود شاه را در باغ امید * نمادست اوثر غیر از سپید چین سپردن فی فتح بامو فارسی
 و سکون راء مهمله بعد دال مفتوحه ایله فرهنگ میرزاده بمعنی پایمال کردن وادات الفضلاده
 ضم سین ایله تسلیم ایتیک و بر گوشه ده اوتور مق معناسنه مسطور در سپستان فی کسر
 بامو فارسی و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله اعشابدن خوشبو بردار و در عربیه اطبا الکلب
 دیر لر اصلی سپستان ایدی تخفیفاً فارا محذوف در کذافی الجمع سبکتکین فی ضم بامو
 موحده و سکون کاف عربی و کسر تاء مثناة و کاف عجمیه غزنین پادشاهی سلطان محمود غزنو نیک
 پدری و بعضی لری دده سی نامیدر محمود سبکتکین دیمکله مشهور در کال خندی بیت چون
 بنظاره آمد هر روز شکار دلبران * دام دل سبکتکین زلف آ یا زیافتم سپیوس فی سکون بامو
 موحده و ضم یای تحتانی ایله بمعنی اسپغول که عربیه بذر قطن نادیر لر کذافی الادات
ستادن فی فتح تاء مثناة و دال ایله جمع الفرسنه بمعنی استادن و بمعنی گرفتن شیخ نظامی
 بیت نه بخشند خبر دزدان * نه آنکس کو پذیرفت از ستادن سترون فی فتح تاء
 مثناة و او و سکون راء مهمله ایله قضر عورت و حیوان که عربیه عقیم دیر لر مولانا حسن
 کاشی در منقبت حضرت امام علی رضی الله عنه بیت کبر نمودی ذات پاکش آفرینش را
 سبب * ثابدها سترون بودی و آدم عزب * حکیم نزاری قهستانی بیت تادر شتا ز غایت
 تفریق ازدواج * همچون ستر عروس بناتی سترون است سجائیدن فی فتح حیم و کسر نون
وسکون یای تحتانیله بمعنی سترون مرقوم یعنی عقیم کذافی الجمع سجیدن فی کسر حیم

نوسه کوی یای تحتانیله بمعنی سرمای سخت یعنی شتای شدید کذا فی الجمع بومعنا یه ابوالمعانی
بیت نیامد لفظ معنی دار از طبع * مکرافسزده در دل از سجیدن و سخن و سکون خا و فتح
تاء منثناه ایله بمعنی سجیدن طار تمق و زن معناسنه حکیم اسدی بیت از آهوسخن پاک
و بردخته کوی * ترازو خرد سازش و مخته کوی و سختیان و معروف دریدتر کینه دخی
سختیان دیر لریاش دری غایت قتی لقله دباغت اولند و غندن بویله نسیمه اولش دیو مرویدر
و سخن و ضم خایله سوز در کلام معناسنه و ضم سین و فتح خایله دخی استعمال اولنور ایکی
وجهی ده صحیح در زبان دخی فتح و ضمه و کهن دخی فتح و ضمه جائز اولدوغی کبی شیخ نظامی بیت
فاحه فکرت و خم سخن * حمد خدا بیست بروحم کن * معنای لفظی یه و نفسی یه عربیده کلام
نیجه شامل ایسه سخن دخی اویله شاملدر تنه کم شعرای عربدن بری دیمشدر بیت ان الکلام
لنی الفوا و انما * جعل اللام علی الفوا و ادلیلا * کلام ملفوظه سخن دینلد و کی و فتح سین
و ضمه جائز اولد و غنه بناء بویتدن معلومدر شیخ سعیدی بیت سخن آخر بدهن میگذرد
موری را * سخنش نوح نخواهی دهش شیرین کن * یعنی بویتده اولان سخن لفظاری مفتوح
اولسون مضموم اولسون معنای در و تا فظ اولندین دخی سخن اطلاق اولنور کلام کبی بویتدن
فهم اولنور خواجه حافظ بیت زبان کلاک تو حافظ چه شکران گوید * که گفته سخت میبرد
دست بدست و سخن و ضم حاو و او معروفله دخی سخن معناسنه روایت اولنشد در کذا
فی الجمع و سخن آفرین و کلام منتظم و معنی دار و فصیح تکلم ایده نه دیر حاضر جواب
معناسنه و نظم و نثر نالیقنه و در اولان دیرل میرنظمی بیت نه هر کس سخن آفرین میشود *
نه هر نکته در دل کزین میشود و سخن چین و سوز نقل اییدی یعنی بر مجلسدن بر مجلسه
یا خود بر آمدن بر آدمه سوزا برشدره اول مقوله له سخن چین دیرل و قووجی معناسنه عربیده
تمام دیرل و سخنندان و سوزبایچی اکثر شعر او صاحب طبیعت اولان دیرل و سزاگون و
ضم کاف عجمیله بمعنی نکون یعنی باشی اشاغی شاه ناصر خسرو بیت سر بفلاک بر کشید
پیخوردی * مردی و سروری سزاگون شد و سرایان و معنی سراینده و کوینده و نغمه
پرداز معناسنه شیخ سعیدی بیت بمسجد در آمد سرایان و مست * می اندر سر و سائکنی
بدست * یعنی بر سر خوش نغمه پرداز اولدیغی حاله و سراین و ایرلامق عربیده تغنی
معناسنه و سراین کردن و برنسنه نك اوچینی بریکا ابلک میرنظمی بیت سردوستار
سپین و مطلا * سراین کرده آن شوخ دلارا و سرآیدن و کسریای اول و سکون
ثانیله ایرلامق تغنی معناسنه و سربان و سکون را و فتح باء موحدیه ایله سر بار مرقوم
معناسنه و دخی بمعنی فراز بوقش معناسنه مرویدر و سر بایان و سکون را و فتح باء موحدیه
و بعض نسخه ده باء فارسیله و یای تحتانیله اوج معنایه در اول تو غلغه التنه کیلن پنبه لو
عرقچین که عربیده مغفردیرل و تو غلغه یه بیضه دیرل مرورایام و تغیرالسنه و کثرت استعماله
تو غلغه یه مغفرا طلاق اولندی ثانی تو غلغه نك ائکنه متصل اولان زره کبی خلقه له دیرل که
مشهوری سر پناه در ترکیله غلط ایدوب سفینه دیرل استاد دقیقی * قطعه * نه زاهن
درع بایستی نه دلدل * برزم شاه کردان عمر و عنتر * کراورفتی بجای حیدر کرد * نه سر بایانیش

نه سر پیايش بايستی نه مغفر * ثالث عمامه که باشه ضاريلور شمس فخری بیت من آن
 نیم که دم آب روی خود بر باد * برای درهم و دینار و طاق سر پیايش * اسدی طوسی دخی
 بومعنايه نقل ايشی و سرپهن و فتح باء فارسيله اعشاب قسمندن بر او تدر و سرخوان و
 سکون را و فتح خا و او معنوله ايله بمعنی خوانند سرخوانی خوانند لك اولور یای وصفیه ايله
 حضرت مولانا بیت ای مطرب داود دم آتش بزین درخت غم * برداربانک زیروم که وقت سر
 خوانیست این * ابوالفرج رونی دیمشدر بیت سرخوانی سرکشان قضاخواند * چون
 گوش تو کفت شعر سرخوانی و سردادن و سکون را و فتح دالین ايله ایکی معنایه در اول
 برنسنه نی بیانه آتمق حقیقتا و مجازا شاعر بیت ای شوخ ستم پیشه زد صنت فریاد *
 دروادی حسرت تو سرداده مارا * ثانی شجاعت و دلاور لك ایتک و سردوان و سکون
 را و فتح دال و و ايله باش صالهرق کتمک معناسنه در و سرزدن و سکون را و فتح زاود الله اوج
 معنایه کاور اول سرزنش ایتک معناسنه حکیم نزاری قهستانی بیت ستم بر سر
 انجمن سرزدن * سرم سز برون از سر آل من * ثانی باش کسمکدن کنایه در ثالث خیر سز
 و اجازت سز بر کسنه نک خانه سنه و ارغنه دیر لر کذافی فرهنک جهانگیری و سرزمین و
 سکون را و فتح زاء معجه ايله سرحد مملکت و سنور و لابت معناسنه مولاناها تفری در تیمور نامه
 بیت زارواح پاکان آن سرزمین * بخوام مدد همت مقصودم این و سرغین و سکون
 را و کسر غین ايله بمعنی نای ترکی یعنی سورنا حکیم فردوسی بیت بزندان سرغین و رویننه
 نجم * بزآمد زدر ناله کاو دم * کاو دم بوردیدر و لهجیت بر آمد خروشیدن کره نای *
 دم نای سرغین و هندی درای و سرگران و سکون را و کسر کاف فارسی و فتح راء انا ايله
 باش آغرا و لوق خمور لادن و غیریدن خواجه سلمان بیت بنفشه سنبل زلفت بخواب
 دیدشتی * علی الصباح پریشان و سرگران بر خاست * و مطلق خمور معناسنه
 استعمال اولور رخاردن باش اغرمق مقرر اولغله معنای مصطلحی دفتر اولده ذکر اولندی
 و سرگردان و سکون را این و فتح کاف فارسی ايله ایکی معنایه در اول مخیر و آوان که
 سرکشته دخی دیر لر ثانی بر علتدر که متصل باش دو نزع بریده اطمینان دیر لر و سرگزین و
 سکون را و ضم کاف فارسی و کسر زاء معجه ايله آت و قیون و صغر سور یسندن انتخاب ایدوب
 الانه دیر لر و منتخب اولان حیوانه ده دیر لر سید ذوالفقار شروانی بیت اندران میدانکه دشمن را
 براند چون کله * تیغ او از کله بدخواه خواهد سرگزین و سرکین و کسر کاف فارسیله
 زبل و حیوانات ترسی عربیه سرقین دیر لر ابوالعالی در هجو بیت زوی ناشسته او کشته
 فراهم سرکین * ریش کج فح چو چمن بر سر سرکین رشته و سرکین گردان و مزبله ده
 حاصل اولور بر قره بوجکدر عربیه جعل دیر لر ضم جمله وله مننه بیت خالها بر رخ او کشته چو
 سرکین گردان * که وجودش بخ از زادن او ناشسته و سرن و فتح راء مهمله ايله نسترن کنی
 بر نوع آق چچیکدر بعض روایتله زبقی معناسنه نقل اولمشدر و سرنگون و سکون را و کسر نونله
 باشی اشاعی معناسنه در شاعر بیت درین کاشن سرا مجتم به بیند سرنگون ماند * نه کل
 نی برک خوشبوی و نه عنایه فی ثمر دارد و سرنگین و فتح را و سکون نون و یا و کسر کاف فارسیله

بر کسنه سو بلرکن برغیری کسمنه قارشو لیوب بر بریله محاوره و مناظره ایتمک معناسنه در
 ابوالمعانی بیت چوتنه ار از دل کویم بجاناز ارقیب آید * جواب تلخ باتندی سر نکیدن بسر دارد
 و سرتهین بی سکون را و کسرتون و هایلله تنور و دیک یعنی اتمک بشورد کاری تنور و طعام بشن
 چولک معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری و سر و جهان بی یعنی ناز و شیوه ایله صال نور
 محبوب جهان چیدن لفظنیدن اسم فاعل اولو راستعمالی واقعدر ابوالمعانی بیت آن سرو
 جهان آمد چون مجلس کاشن * آید بشوق اهل چمن دیدن رویت بی سر و روان بی موزون
 و خوشنما اولان سروی اغاچنه دیر لر استعاره طریقیله قد دلیره ده دینلور ابوالمعانی بیت
 آنچنان سرو روان نبود در باغ جهان * کر بود در باغ حسن آن قامت موزون یار *
 و سر و ستان بی سکون را و سین مهلتین و کسر و او و فتح تاء مثناة ایله اوج معنایه در اول
 چوق سر و اولان محل ثانی مصنفات باریددن برلن اسمیدر بو ایکی معنایه شیخ نظامی
 بیت چو بردستان سروستان کدشتی * صبا سالی بسر و ستان نکشتی * ثالث مملکت
 فارسه بر قصبه اسمیدر و سر و بی ضم را و سکون و او ایله فرهنگ جهانگیری سر و اغاچی
 معناسنه در حکیم ناصر خسرو بیت کر سر بر آوری زکر بیان دین حق * بانا کسان کله زن
 و باخسان سزین و سریدن بی کسر را و سکون یای تحتانیله بودخی سرا ییدن مرقوم کبیر
 و سزاییدن و سریدن بی اول فتح زاء معجه ثانی کسر ایله لایق و سزا وار اولوق
 معناسنه مصدر دز میر نظامی بیت سزیدن نباشد باحسان شاه * هر آنکس نیارد بخدمت
 پناه و سفاهن بی فتح فاوها ایله یعنی مثانه یعنی طراق شیخ نظامی بیت سفاهن رادهن
 بر سنک ازان شد * که فراش ده هند و ستان شد و سفون بی خم فاووا و معز و فله ایکی
 معنایه کلوز اول دانه خراتیانی ثانی سفوف که اطباء بعض اجزای دو کوب نرم ایدوب
 میضه تاول ایدر لر و سقسین بی سکون قف و کسر سین مهمله ایله بر ولایت آیدر شیخ
 نظامی در خسرو شیرین بیت طر فداران سقسین با سمر قند * بنو بتکاد در کاهش کربند *
 و ولاناغانی در تیمور نامه بیت ز قیچاق و سقسین و بلغاروروس * فرو کوفتمند از چپ و راست
 کوس و سقلان بی سکون قف و فتح لامله چوقه در هر نه نوع اولور سه و سقلاطون
 و سقلاطین بی کلاهما بسکون القاف و فتح اللام مجمع الفرسده یعنی سقلاط که جامه
 تنجوانی دخی دیر لر کدافی الادات و قاموسه مشطور در که سقلاط بر شهر اسمیدر
 و سقلاطون اکا منسوبدر اما استادان اشعارنده الواندن بر لون اوابی ظاهر اولیور نته کم
 رشید الدین و طواط بیت چوا ز صید یقه مینای چرخ سقلاطون * نهفته کشت علامات
 چرخ آینه کون * و جمال الدین عبد الرزاق کاشی بیت نه کله بند دشتام از حریر غالی نه رنگ *
 نه حله پوشد صبح از شیخ سقلاطون * خاطره کلور که کبود رنگ اوله زیرا اصلی سقلاطون
 ایدی کافی خذف ایدوب سقلاطون ایلدیلر وقدیم زمانده سقلاطونکی کبوده منحصر ایدی
 کبیرک الوان اختراع اولندی اما بعض فرهنکه مشطور در که سقلاطون بر نوع قاش اوله
 اعلاسی دیار رومه اشانور بو تعبیردن چوقه اولوق محتمل دیر اعجمه چوقه اشانور و سکارون بی
 فتح کاف فارسی و ضم را ایله اوزون اولوقی کر بی که سکاشه دخی دیر لر شاعر دیشدر بیت

بیت سرایای جسمش را سکا لید * که نتوان سکارون دست مالید سک دندان فی اوک
 دیشلوردندان پیشین که بیشک دخی دیر لر عریسه ناب دید کربدر فی سکرز فی سکون کاف فارسی
 وفتح زاء معجه ایله بر نوع او قدر دمرنی غایت کسکین وانجه اولور حکیم خاقانی بیت بیس
 درخته سکرنت خوشوزن * در زهره جگر منیرازا * شرف شفر و ه بیت ناوک اند از م سکرز
 لیک جسمش چون سسکت * هر چه من روی زغم در حال سکرز میشود فی سکا لیدن فی
فتح کاف فارسی و کسر لامه صانی صانع ایوده و کده استعمال اولنور مصدر در فی سگبان فی
 کو پیک بسله می و پادشاه لرین آوجی کو پیکرین صقلا یوب شکار مخلنده اللزنده یوب کیدر لر
 بر طائفه مخصوصه در انلره دیر لور لوند معناسینه ده استعمال اولنور فی سکر فیدن فی فتح کاف
 فارسی و سکون را و کسر فایله سورچمک لغزیدن کبی مصدر در میرنظمی بیت در آمد پرسر
 پشته فرودید * چو جای لغزشی بوده سکر فید فی سک کن فی کاف اول فارسی ثانی عربیله
 دار و قسمندن بیروح الصنم دید کبری کو کد رکویک ایله قویارلدوغی مشهور در فی سکلاییدن فی
 سکون کاف فارسی و فتح لام و کسر باء موحد بعد یای سا کنه ایله ایت اورمک معناسینه در
 چغتابه و اوسنر ضم صریحه ارادیر لر فی سکلیدن فی سکون کاف فارسی و کسر لامه الحرق که
 کاهی امتلاء معادن و کاه شدت کریده دن عارض اولور فی سکلجیدن فی فتح کاف و سکون
 فون و کسر حمله بر مق او حیلله نسنه طومق معناسینه میرنظمی بیت چوخامه بادوانکشت را
 سکلجید * نوشتید آن ورق راهر چه بشنید * مجمع الفرسه یعنی تراشیدن و کزیدن
 و سرفیدن و آواز بکو کردن مسطور در فی سکیزان فی کسر کاف و سکون یای تحتانی و فتح زاء
 معجه ایله بحسب قالمق معناسینه حکیم سوزنی بیت وان دگر کند کان دران مجلس *
 بر سکیزان چو خردرا کنه فی سکیزیدن فی بودخی سکیزان کبی آت و قاطر و امثال حیوانات
 یورر کن سورچبینه نیر قالمق مجمع الفرسه یعنی برجستن و اقدر فی سلیسون فی کسر لام
 و سکون یای تحتانی و ضم سین ایله نام رادرفلقر اط شاه استاد دقیقی بیت سلیسون شه فرخ
 اختش بود * فلقر اط شه را برادرش بود فی سمان فی فتح میله شه و شمسینه نک یکر می
 یدنجی کونی اسمیدر که آسمانه دخی دیر لر عریسه بر بوجک آدیدر تنه کم حضرت مولانا بیت
 چون مست شود زباده حق * مشبه از شود کین سمانه فی سمان فی سکون میم و فتح نوله
 بر ولایت آدیدر فی سمندون فی فتح میم و سکون نون و ضم داله ابکی معنایه کلور اول دریای
 محیطه بر جزیره نامیدر ثانی مازندران دیولرندن بر دیو آدیدر فی سمنکن فی فتح میم و کاف
 فارسی و سکون نوله توران زمین ده بر شهر آدیدر که پادشاهنک قزینی رستم آنده حباله
 از دواجه کتوردی سهراب اندن وجوده کلدی فی سمن فی فتح میله کل سه رک یعنی اوج پیراقلی
 کل حکیم نوزی بیت خیال انجم و کردون همین بحسن و حال * چنان نمود که از کشت زار برک سمن *
 ماوراء النهره ضم سین ایله تلفظ آیدر لر اما جمیع عجم فتحه ایله او قور مولانا جامی بیت
 پیاده سوی چمن سر و من کنار مکن * بسیره و سمن آن پای را افکار مکن فی سمنون فی سکون
 میم و ضم نوله بر زاهد درویش اسمیدر که غایت مرتاض و زاهد ایدی زهد سمنون ضرب مثل
 اولشدر فی سمندون فی کسر میم و سکون یای تحتانی و ضم داله یعنی بویدن کدافی

فی

تحفة الاحباب بومعنايي مويدي ميرتظمي بيت بيخشد جان بر جازراسميدون * که آن زلف
معنبرراسميدون في سن في شان مرقومدن تخفيف اولشمس مانندومثل معناسنه حکيم
انوري بيت درنظم اين قصيده چکر درج کرده * يعني حدبث خویش کز يذسان و آن سن *
في سنجيدن في سکون نون وياوکسر جمله طارتمق که عربيه وزن معناسنه حقيقتا و مجازا
استعمال اولنور مثلا سخن سنج و باو بسجده دير لر ابوالمعاني بيت نمي باشد شعرخوانان
سخن سنج * باستادان سنجيدن سزانيست في سنسان و سنسن في کلاهما بسکون النون
و فتح السين فصيح اوليان سوزه دير لر مولانا مطهر الدين بيت که انشای من بنام مدح ترا *
ز سنسان تظييست نه سريدي في سنك آسکن و سنك سکن في کلاهما بسکون النون
وکاف العجي وکسر الشين ابکي معنایه در اول بمعنى غله ثاني برنوع خرما در که سنك اشکنك
دخدي دير لر کذا في فرهنگ جهانکيري في سنکپستان في سکون نون وکاف فارسي وسين مهمله
وکسر باء فارسي و فتح تاء مثناة ايله مجمع الفرسه معنی سپستان که بردار و درادات الفضلاده
و شرفنامه ده حذف نونله واقع در غالباً صحى بويله در ميرخسر و بيت شکار شير کجشك
آمد انجیر * ميرد چون ز سنکپستان خورد شير في سنکدان في سکون نون وکاف فارسي ايله
معنى طيور يعنى قوش قورساغى ميرتظمي بيت چو باشد سنکدان خالی زچينه * فتد مرغ
کرسنه دام کينه في سنك فسان في سکون نون وکاف فارسي وکسر ف ايله بلکوطاشی که يالکز فسان
و فسانه دخدي دير لوله بيت شود نيز و خوز يزيغ بلان * چوشد کردن خصم سنك فسان *
في سنکستان في طاشاور و طاش کسد کاري محل وله بيت نياید نظم خوب از طبع کردن * چو
سنکستان نيا شد جای کاشن في سنکلان في سکون نون وکاف فارسي و فتح لامه ترکیب یونديد کاري
قوشدر في سنکين في سکون نون وکسر کاف فارسيه ابکي معنایه در اول آخر که مقابلی سبکدر
عربيه کی ثقیل معناسنه نتکم بويته واقعدر بيت سنکين و سياه و سخت بايد عود *
سست و سنك و سفيد بايد عنبر * لفظ مرکب که بر جزوی سنکدر وزن معناسنه نتکم
دیمشدر در بيت بسنك و هنيك و نفر و بناز * سپردش ببعقوب فرزانه باز * بر جزو یده یای
نسبت و بر جزو یده نوندر فارسيه برنوعه ادات اتصاف در که مرجعی نسبت مؤکده در رنگين کبی که
تأکید ایچوندر غایت ثقیل الوزن معناسنه اولور نتکم شیخ نظامی بيت بسنك و سکونت
بر آرد نفس * نکوشيد تعجیل در خون مکس * معنای ثاني طاشدن دوزلش اولان
نسنه يه دير لر آواني و هاون و چو ملک کبی شاعر دیمشدر بيت زنج کشته شمشير و همچو
سپين * طبقها بر سر سنکين مراجل * حرف يا نونك جمله سی آخر معنا ایچون موضوع
اولور برنسنه نك معمولندن دوزلش ایسه ماده سنك اسمی آخرینه یايله نون الحاق و مجموع
برکبی اول نسنه يه اطلاق ایدر لر مثلا التوندن اولانه زرین کومشدن اولانه سپين دموردن
اولانه آهنين اغاجدن اولانه چوپين دير لر علی هذا القياس في سودان في سکون و او و فتح داله
سارنج مرقوم معناسنه که بر خوش آواز قوشدر اول بهارده بلبل کبی ناله و فریاد ایدر بواسم اکا
آزريهان لساني در في سوکند خوردن في انداچمک سوکند يمين اسمی اولدوغی ذکر
اولنشمی خوردن الحاق انک فعلی معناسنه اولور ابوالمعاني بيت سوکند همچونرم

همچو درم بچست * من عاشق جان فدای عشقم * سولان * سکون و او ایله ادویه دن بردارودر که
رومدن عجمه کیدر اما اعلاسی مکه * مکرمه دن کاور عربیه خاء معجه ایله خولان دیرلر ثانی
فتح و او ایله آزر بیچانده شهر اردبیلله اوج فرسخ یرده واقع برطاع آدیدر انده اسلامدن اول
وصکره مرتاض و عابد و زاهد کسنه لرساکن اولشلر طایفه مغان اول محلی سائر مکانلردن زیاده
معتبر و متبرک طوتارلر اولر تبه که آکا قسم ایدرلر حکیم ناصر خسرو * قطعه * ای برادر
مثناس محسوسات * زدها نیست اندرین زندان * تو بیاییش یکان یکان پرشو * پس بیاسای
بر سر سولان * و یونان لسانجه بنی اسرا ئیلدن بر پیغمبر آدیدر * سون * فتح و او ایله
مدح و ثنایه دیرلر مولانا محمود ابن عین بیت کر شینیدی سخن ابن عین در دل خلق * چه
عجب آن سون تست که از جان بر خاست * سوین * کسرو او و سکون یای تحتانیله فرهنگ
جهانگیریده ظروف و آوانی معناسنه در که خانه لده استعمال اولنور و مؤید الفضلاده یعنی
آبدان سگ مرقوم * سه خوان * اول طایفه یه دیرلر که ثالث و ثانیله دیرلر حکیم خاقانی
بیت ییک لفظ آن سه خوان را از چه تنگی * صحرای یقین آرم همانا * سه خواهران *
یدی یلدزدن اوج یاک زدر که عربیه بنات النعش دیرلر * سهران * سکون ها و فتح را ایله
بر ولایت آدیدر که طاغنه انکنده و او سندن قلم بر عربیه سهران شمس معناسنه یعنی کجه او یوم یوب
صباحه دک او یانق طور مش ایکی معنایه ابوالمغانی بیت شهنام باغم حسرت سهران *
حال عاشق نویسد قلم سهرانی * سهمکن و سهمکین * کلاهها با نظهار الهاء و سکون المیم
و کسر الکاف بمعنی سهمناک مرقوم یعنی قور قنج استاد رودکی بیت سوی رود با کاروانی کش *
دهانی بد و اندرون سهمکین * مولانا هاتنی بیت درین سهمکین نیر کون نیره شب * زمشرق
بخدمت صبح طرب * سیجیدن * سکون یا این تحتانیین و کسر حمله سفجیدن مرقوم معناسنه
* سیلان * سکون یای تحتانی و فتح لامله بر ولایت آدیدر که ادویه دن دارچینک اعلاسی
آنده اولور اطباق دارچین سیلانی دیرلر هندوستان مملکتندن محسوبدر امیر خسرو بیت
سفر در ملک دل کن چند سرگردان بدی ایدل * که حواسر مجده دارد آدم پای در سیلان *
* مع الواو * ساده رو * دلبر محبوب دن کنایه در مراد کدورات ریش و برودن خالی اولوب
وغل و غشیدن عاری چهره ملک واری دیمکد ز کوره مخصوص و صفدر انا نده دکل میرنظمی
بو معناده بیت نباشد در جهان هر ساده روی * دلاراد لفریب خوب کوی * سارو *
ضمراء مهمله ایله ساروج مرقوم معناسنه که بر قوشدر استاد فرخی بیت از راستی چنانکه
راه اورا * کوی که زداست مطره و سارو * فرهنگ جها نکیریده سیاه رنگ بر قوشدر
هندوستانده اولور طوطی کبی سوبله شاروشازک دخی دیرلر غالباً بوزمانلرده سینا دید کاری
قوش اولق وار * سازو * ضمراء معجه ایله خرما لیفتدن بوکاش ایب که کیلرده قوللنورلر
وقاش یوکترین صاروب بغلر و مجرماری آنکله بردار ایدرلر سازو باز دخی دیرلر مولانا وحشی
بیت السلام و مر جبا ای سازو باز * با جازت که همجو کردم باز * ساو * بوزن کاوش معنایه
کلور اول خراج معناسنه استاد لطیفی بیت کیرم که بگیری از جهان ساو * با خود نبری
نقری زه و ساو * ساو تا یکنک معناسی التوند رشمس فخری * قطعه * آن پادشاه عهد که شاهان

روم و چین * بر سر کشته سوس در بند کانش ساو * اعظم جمال دنی و دین آنکه بر فکند
 از ایران علوه مت اور سم سیم و ساو * ثانی فرهنگ جهانگیریده اول ماله دیرلکه یاد شاه قوی
 حکم زبردستند اولان حکام بلاددن بهر سنه معین نسنه آله حکیم سنایی بیت بهرام شه
 مسعود آن شاه که اورا * شاهان جهان پازده وساو کندارند * حکیم اسدی بیت شد اکنده
 نزد یکس از بار و ساو * زدی باز نسج و چهل چرم کاو * ثالث ریزه زریعی خرده اویش التون
 حکیم تزاری قهستانی * قطعه * صیقل کن این رواق ازرق * ریزد ز ساو بر کرانه * وین سخن
 ز مر دین شود راست * از ریزه ساو چون دهانه * بعضی ابرخالص التون دردی بمشراطیفی نک بیت
 مر قومندن مفه و مدر شیخ آزی بیت میان رسته ذرات مهره خورشید * چنانکه کوی
 کریمان حیدر اندر ساو * رابع بمعنی پوته زر خامس بردکنلو بیاض اغا چدر بر ذراع
 مقداری اولور ابریشم قوردی ار اسنه قورلکه اوزرینه ابریشم صارر * سبکداری و ضم بآه
 موحد و اوسکون کاف فارسی و فتح دالله ابکی معنایه در اول سریع النفع اولان دواء ثانی
 لطیف معالجه ایله مریضه علاج ایدن طیبیه دیرلر لو احد من الشعرا بیت برشتی که علت
 نواخت شناخت * تواند سبکداری در ساخت * سبوی و ضم بآه موحد ایله دستنی که ایچنه
 صو و شراب قورلر با با فغانی بیت و قنست ای حریف که می در سبو کنند * دردی کشان
 بمنزل مقصود دره کنند * سبوی و ضم تاء مثناة ایله اوج قات دیمکدر میرنظمی بیت سبوی
 جامه پوشید ز رجه * مهابت بیفرود زان مرتبه * سرخاوی و سکون را و فتح خاء و واو
 معدوله ایله او یقونک اولی یعنی هنوز خوابه وار مق سر خواب کی * سر فرو و سکون رای اول و ضم
 فاو رای ثانیله باش اتمک معناسنه در سر نکون کی دکدر بویاشی اوکنه اکوب اشغی
 طو تمق در میرنظمی لغت اول ایله بریتده دیمشدر بیت سر فرو برده در ان مجلس همین *
 رفته سر خواوش دو چشم عرش بین * بوییت برولی وصفیدر سر فرو نک معنای اصطلاحیسی
 تواضع ابلکدر * سرکاو و سکون را و فتح کاف فارسی و ضم لامه قعر دماغه اولور بر علتدر
 اگر چه صاحب فرهنگ بویله یازمش لکن کوا ایله دماغه مناسبتی بقدر بوغازده واقع اولان شش
 اولسه مناسب ایدی زیر اششسه سرد نیلور * سر و * معروف اغا چدر مجمع الفرسه سر و اوج
 نوع اولور بری سر و نازدیرلکه شاخلری هر طرفه مثالی اولور زوری دخی سر و آزاد دیرلر شاخلری
 طوغری تمش سراپا هموار و موزون اولور و بریده سر و سعی دیرلر اصلی ابکی طوغری تمش
 شاخ اولور سر و کبر معناسی دخی نام یاد شاه یمن در که پدر زن فریدون شاه ایدی حکیم فردوسی
 بیت خردمند روشن دل و پاک تن * بیامد بر شاه سر و یمن * سغند و فتح غین معجه
 و ضم دالله طاس آوازی که اور دققه طاهر اولور کذافی المویذ * سغو و سکون غین معجه
 ایله بانک طاس و طشت و امثالهما کذافی فرهنگ جهانگیری * سکارو و فتح کاف فارسیله
 ابکی معنایه در اول بمعنی پوشیده یعنی چوریمش ثانی بوغازه دید کبری قرصه اتمک کرک
 فرونده و کرک کولده بشمش اولسون * سکلاوی و سکون کاف فارسی و فتح لامه بمعنی سکلاب
 مرقوم که سکلابی و سکلاوی دخی دیرلر ترکیه قوندز و عربیه کاب البحر و حایه صنبه چند
 بیدستر دیرلر * سلوی و سکون لام و واو و جمل ایله بیلیدید کبری که اصلی سزبار و سز بر دیرلر

یوک اور تاسنه قویلان نسنه کدافی فرهنگ جهانگیری و سمارو فی فتح و ضم رایله
 کبوتر در که سماروک لفظندن مرخدر شاعر بیت سحرکه خوشتر آید بانک دجو *
 خصوصاً نغمه ژم سمارو و سنبالو فی سکون نون و فتح باء موحده و ضم لامله بر نوع میوند که
 پوزینه دیرلر زنان هندیده براغاجدر پیراغن و چچکن ادویه به ادخال ایدرلر و ستمکو فی
 سکون نون و ضم کاف فارسیله بر کسنه نك نامی در که تیمور زمانه حاکم خراسان ایدی مولانا
 هاتفی بیت نخستین ز ستمکوی یزدان پرست * کلید خراسانش آمد بدست و سو فی
 بوزن و ولایت طوسه بر چشمه آدید خلق بیننده چشمه سبز دیمکله مشهور در روایت اولنور که
 یزدجرد بن بهرام بن شاپور بر ظالم پادشاه ایدی اول چشمه کنارندن کچرکن آتی سورچوب
 دوشری قالقرکن آت دیوب هلاک ایدی و مع الهاء * سایوته فی ضم باء موحده و واو
 مجهول و فتح تاء مثناة ایله یعنی بیره زن یعنی قوجه قری کدافی فرهنگ جهانگیری بومعنائی
 مؤید میرنظمی بیت میاور بنزدیک فرتوته * عذاب الیمست سایوته و سابوره فی ضم
 باء موحده و واو مجهول و فتح راء مهمله ایله حیز مخنث و مفعول اوغلان ایضاً مننه بیت مننه
 اختیارت بهر تاسرا * ز سایوره هرگز نیاید وفا و ساخته فی دوزاش یعنی یا بلش اولان نسنه
 که ترکیه دوزاش ایله تعبیر اولنور حقیقتاً و معنا استعمال اولنور مثلاً سخن ساخته دیرلر
 نتم حکیم شفیایی بیت بغلط هم نرود بر سر مجنون لیلی * عاشق این بخت ندارد سخنی
 ساخته اند و ساده فی فتح دالله درت معنایه کلور اول نقوشندن خالی و جنس آخر
 اختلاطنندن عاری اولان قماش و امثالی استیاده دخی استعمال اولنور و اختصاره طریقله
 اصطلاحات و عباراتی اولمیان نظم و نثره دیرلر ابوالمعانی بیت کرینظم ساده لوحا زانیاست
 اصطلاح * همچو قلب خویش کوید نظم ساده ساده دل * ثانی فرهنگ جهانگیری
 محرر معناسنه حکیم سوزنی بیت ز چاه عشق بر آمد دلم بساده چواو * بمشک سوده
 بیوشید چاه ساده زنج * بومعنایه مسعود سعد سلمان بیت که نکش کرده ساده را که سار
 که پیش کرده کوه را کردار * ثالث یعنی ایستاده حکیم اسدی بیت فلک شه همچو ایوانی زمین
 درد چون شاهی * بتکیه دار کانش به پیشش ساده چا کروار * رابع بر بیوک اغاجدر تعریب
 ایدوب ساوج دیرلر و ساده شده فی بر علتدر انساندن بغرسق صیرندیسی کی نسنه خروج
 ایدر اول علتله عربینه شحج دیرلر فتح شین معجه و طاء مهمله و سکون جیم ایله و سارچه فی
 کسرر او فتح حمله سارم قوم معناسنه انک مصغریدر کدافی الجمع و سارخاله فی سکون را
 و فتح خاء معجه ایله سوری سسک پشه معناسنه منقولدر و ساده کرده فی یعنی خادم اولش
 آلت رحلندن خالی اولغله اصطلاحیدر و ساره فی بوزن چاره درت معنایه کلور اول بر نوع
 سرپوشدر عندولر کیرلر میر خسرو بیت ز سر ساره هندوینی بر گرفت * برهنه سرودست
 بر گرفت * ثانی فوطه نك بر نوعیدر هندوستانه ایشلتور آند زنان ساده ترلك ایدوب
 کیرلر ساری دخی دیرلر حکیم اسدی * قطعه * فصول سال همه خادمند از آنکه بوقت *
 لباسی آرد هر نك ترا بدیع نگار * سپید ساره زمستان دوزنك جمله تموز * خویذ زرد خزان دبله
 لطیف بهار * ثالث پرده معناسنه در حضرت مولانا بیت ای سنك سیه را تو کرده

مد دیدند * وی از پس نو میدی بشکفته کل ساره * رابع زشتو معناسنه که یارده
دیرلر بلکفدخی دینلور جمع الفرسه معنای اوله قریب مسطوردر ساره اول چاده دیرلر که
براونی بیله بغلیوب براونی اوموز و باش اوزینه صالرر اکا شاره دخی دیرلر حکیم فردوسی
بیت زهر ساره هندوی بر گرفت * برهنه سرودست بر سر گرفت ی سارونه ی ضم راواو
معروف و فتح نونله درخت انکور معناسنه استادرودکی بیت سرشک از مرثه همچو در
ریخته * چوخوشه ز سارونه آویخته ی سازراه و سازره ی کلاه باکسر الراء المعجه
و فتح الراء المهمله تدارک راه و مهمات سفریه سازک جمله معانیسنه بو معنادخی ذکر اولمشیدی
ی سازنه ی معروف سازچالچی و دوزن ایدی معناسنه اسم فاعلدر ی سال آینه ی یعنی
کله جک ییل آینه کلچی معناسنه عربیسنه آینه دیرلر ابوالمعانی بیت طبع نیکو شود
از عهد جوانی ظاهر * سال آینه بود فصل بهارش معلوم ی ساخوه ی سکون لام و ضم
خاء و اظهارها ایله صاحب طالعین عبارتدر ی ساخواه ی سکون لام و فتح خا و او معدوله
ایله چوق یاش پکورمش آدم و اشجارده دخی استعمال اولنور ابوالمعانی بیت در چمنزار
کاستان حسن سرو ساخواه * بود در اول ولی رشک قدمت کرده تباہ ی ساخورده ی بودخی
یاش پکورمش بیرومن معناسنه اسم عامدر هر نوع استعمال اولنور خواجه حافظ بیت
عم کهن بمی ساخورده دفع کنید * که تخم خوشدلی اینست بیدهقان گفت ی سال مه ی
کسر لام و فتح میم و اظهارها ایله تاریخ معناسنه که روزمه دخی دیرلر مسعود سعد سلمان بیت فرو
گرفت به نیرنگ تبتل و دستان * شدش فرامش آن سال مه که آن خودبین ی ساله ی
یوزن هاله ایکی معنایه در اول یکساله دو ساله دیرلر یعنی ریاشنه ایکی یا شنه دیمکدر شکم خواجه
حافظ بیت می دو ساله و محبوب چارده ساله * همین بسست مرا حبت صغیر و کبیر * ثانی اول
لشکره دیرلر که صفک قفاسنه طوروب محافظه لشکر ایدر زبان هند بیله بو معنایه برادنه دیرلر
ی سالبانه ی ایکی معنایه در اول عمر معناسنه ثانی سنوی اولان و طیفه و معین نسنه که
آپده و بر بلانه ماه یانه و کونده و بر بلانه روزینه دیرلر ترکیده یللق و چغتایده ایله دیرلر زیر ایله
اقل دیرلر خیره الا برارده بشخی مقاله ده اسراف ذمنه بو بیتده تجنیس طریقه وارد اولشدر
بیت ات انکلیور که یوزایلیسی بار * سیم انکلیور که یوزایلیسی بار ی ساماچه و ساماچه ی
اول سکون فاو ثانی سکون کاف کلاه بافتح جیم فارسیده کوکساک که عورات سیننه لینه
بغلارلر بعض نسخه ده بمعنی پیراهن واقعدر و شرفنامه ده اول جامه کوتاه در که اکا شک
و تمامک و شاماچه دخی دیرلر ی سامه ی یوزن نامه درت معنایه کاور اول عهد و بین
معناسنه استادلطینی بیت برکی خورد از حیات وقتی * بشکست کسی چوسامه حق *
یعنی حیاتدن چنیمش بر کسنه که حق عهدینی صیه ثانی بمعنی دام - امیر خسرو بیت
زخونری تو اندر سامه زاف توافتام * رقیبت کر بخواهد باری افتد اندران سامه * ثالث
بمعنی خاصه حکیم سنائی بیت حفظ ایزد سال مه در سامه کام تو باد * عقد کردون روز شب بر
کوکب نام تو باد * رابع بمعنی پناه خواجه عصمت بیت روزی بارگاه ساجان روز کار *
رقم کد سامه به ازان آستان بود ی ساونه ی سکون واو و فتح نونله هنوز طوموش طفله

طفله صارده قلری بزه دیرلر ق ساوه ق بوزن کاوه درت معنایه کلور اول التون خرده سدی که
 ساودخی: یرلر حکیم ازرق بیت پر کل ولاله است پنداری * زرزو ساوه وزر خالص * از تاج
 الماثر بیت زکس خوشبوی دارد زرساوه دردهن * لاله خود روی دارد مشک سودم
 درکنار * ثانی پوته که ایچنده التون و کش اریدرلر ثالث تور اینلردن برینلوان نامدار
 آدیدر که رستم آنی هلاک ایتشیدی حکیم فردوسی بیت یکی خویش کاوس بدو ساود نام *
 سرافرازو هر جای کسرتده کام * زابع برولایت اسیدر که آنکه اولان دریا جهنک شب ولادت
 حضرت سید الانام علیه افضل الصلوة والسلام ده صوبی بزه کجوب دریا لپکن سحر اولدی
 وخواجه سلمان ساوجی اول شهر دندر هوا سی غایت کرم سیر اولوب ثقیل اولغله حکیم شتفانی
 برطیب هجونه * قطعه * خلیل منجم که از طب نداند * سفوف از یارج شراب از معاجین
 بمسئقی کاید از ساوه کوید * که تب لرزه تست از آب قروین * وسیف اسفرنگی بیت
 خاک ساوه به نسبت کهرش * برده صد بطر به از اب معین ق سایه ق اپکی معنایه در اول
 معروف که کولکه در عربی کی نطل معناسنه ثانی مازندان دیولردن بر دیو آدیدر خصوصاً
 و دیوه علمد رعو ما که جن طوتمشه سایه دارد یرلر ق ساویه ق ضم ها و او معرفله بر معبر
 نامیدر که زمانده علم تعبیرده بی مثل و بی نظیر ایدی - حکیم سوزنی بیت بخست بحواب
 دیدن خو * ساویه چنین نهاده تعبیر ق سایه زده ق جن طوتمش سایه دار کی امیر
 خسرو بیت بسکه زمین شد بعلم سایه دار * ماند چوسایه زدگان بیقرار * بوسایه دار
 اول معنایه دکدر کدافی المجمع ق سیاره ق اصلی سی پاره دریا که اندن اختصار اولمشدر
 قرآن عظیم الشانک او توز جزوندن بر جزودر جمله سنه ده دینمک اولور سیف اسفرنگی بیت
 هر سقطنی بعهدتولاف ز سرزندولی * زندهغان بکار رسد در ورق سیاره * باء موحده ایله
 بر طاشد راندن بلکوایدوب استره و بحق کسکین ایدرلر کدافی لاوید ق سبرده ق فتح باء
 فارسی ودال و سکون راء مهمله ایله بمعنی یا مال کرده و بیا کوفته یعنی ایاق التتد قالمش و ایاقله
 دیش ق کدافی المجمع میرنظمی بیت ز آل ام فراقش کشته درهم * سبرده زیر پای
 محنت عم ق سبره اندر سبره و سبره در سبره ق مصنفات باریدن برلخن اسمیک رمیر خسرو
 بیت طوطی سبر از میان سبره میخواند نوا * سبره اندر سبره میخواند نوای خویش را *
 شیخ نظامی در صفت بارید بیت چوبانک سبره در سبرش رسیدی * زباغ سبره و سبره
 بر میدی * شیخ عطار در صفت غلامی بیت چوسبرارنک بر میداشت آواز * ز قولش مرغ
 کرد آهنگ پرداز * * چو آواز سبرارنک گزار * شد آخر سبره در سبره بدیدار *
ق سبردانه ق یشل دانه لردر که طاغده چالیلده بتتر کیده سند کوش عربیده بطم دیرلر
ق سبردایه ق سکون باء موحده و فتح دال و یای تحتانیله بنفشه معناسنه ابوالمعانی
 بیت بگلشن سرور انداخت سایه * چمن کسرتده فرش سبردایه ق سبره ق چمن و عوما
 یشل تازه اوته سبره دینلور اگله صالح اولسون اولسون ق سیفانه ق سکون باء
 موحده و فتح فاونولله معنی پیمانه کدافی فرهنگ جهانگیری بو معنایی مؤید میرنظمی بیت
 مجلس دو سیفانه همی کرد * که اهل عشق مستانه همی کرد ق سبکمایه ق ضم باء موحده

ق

وسکون کاف وفتح میم ویای تختانیله دون قیمت متاع و سرمایه سی از اولان اهل سوق و مجازا
معرفت و دانشدن بخبرونی بهره اولان آدم که بر قاج نشانیله نظام و نثر و یا خود مسایل علمیه سی
اوله ابوالمانی در زعت شریف بیت سزای نعت پاکت مدح کردن * که حد هر سه یکمایه نباشد
و سپوخته فی ضم بلاء فارسی و واو معروف و سکون خاء و فتح تاء مثناة ایله بر نسنه فی ایچرو
ایتیک ویرایشدر مک معناسنه هندو شاه بیت دل بیجان بر نفاقش را * خنجر اندر درون
سپوخته باد و سپوخته فی ضم بلاء فارسی و واو معروف و فتح سین ایله باشد اولان قو کاق که
معناه ده بخاردن حاصل اولور اطبا خرازدیر لر و بچقوا غزندن اون کی دو کیلان تلاش و اگدن
چقان دمور خوده سی که بکه مشابهنی اولغله نسیمه اونمشدر و ستاره فی فتح تاء مثناة و راه
مهمله ایله اوج معنایه کلو اول فرهنگ میرزاده اول قبه که پشه و مکس دفع چون نصب ایدر لر
حکیم خاقانی بیت مسند از تخت و مخده ز منتظر بکیرند * بجله از بهر و ستاره ز بحر بکشاید *
مخده کسر میله یا صدق و بهر وصفه در ثانی مجمع الفرسده زایت و علم معناسنه حکیم ازرق
بیت چوید خواه بالشکر آمد بدید * برابر ستاره همه بر کشید * بومعنایه حکیم فردوسی
بیت پسر بر پدز بر همی راه جست * ستاره همی دامن ماه جست * ثالث ستار مرقوم
معناسنه در عربیه کسر سین ایله دیواره چکن پرده و طام اوزرنده همسایه دن حواله دفع چون
تخته و یا خود کر چدن اولان پرده معناسنه در و ستانه فی فتح تاء مثناة و نون ایله بمعنی
آستانه اثیرالین اخسیمکنی بیت زهی ستانه جاه تونکیه فلك است * هنوز نقش سرای زمانه
بیرنکی و ستوجه فی ضم تاء مثناة و واو معروف و فتح جمیله آلاطو غان دید کاری شکاری
قوشدر ابوالمانی بیت نباشد عجب صید اطفال را * که صعوه شکار ستوجه بود *
و سته فی فتح تاء مثناة ایله اوج معنایه در اول بمعنی ضعیف و رنجور میرنظمی بیت
زبون و سفته شد ز درد فراق * که بی تاب کرده همین استیاق * ثانی بمعنی انکور تاء مشدده
و مخففه ایله ده جایزدر استاد عجمی بیت کرچه سته دلش بیفشارند * قطره جود
از ورون ناید * ثالث اول حالتی دیرلر که کجه اول منوال اوزره کچمش اوله کذا فی الجمع
و سته فی کسر تاء مثناة و سکون یای تختانی و فتح زاء فارسیله ماسوره که چلاه اکا ایاک
صاروب بزطوقور مجمع الفرسده بر ایدر که چلاه بر مغه صاروب قور اکا چله دخی دیرلر بمضیلر
تازدیرلر و سته و فتح سکون تاء مثناة و ضم یای تختانی و واو مجهول و فتح جمیله ستوجه
مرقوم معناسنه در و سجاکنده فی فتح حیم و کاف و سکون نونله مکمل و مسلخ یعنی اوزرنده آلات
حرب آراسته اولمش آدمه دیرلر میرنظمی بیت سجاکنده کشته بالات حرب * رسیده
بکوش عد و ترک ضرب و سحرگاه و سحرگاه فی وقت صبح اول معناسنه در بیت سحرگاه
آمد بدرگاه شاه * زمشرق نمودار شد بدرماه و سخته فی سکون خاء معجه و فتح تاء مثناة
ونونله سوزی درشت و شدید سو بیک معناسنه حکم زاری قهستانی بیت چه می آید
برین میگویم آخر * مکر سخته ره باروم آخر و سخته فی سکون خاء و فتح تاء مثناة ایله بمعنی
منتظم یعنی دیزلمش شیخ نظامی بیت سخن به که با صاحب تاج و تخت * بگویند سخته
نکویند سخت * مجمع الفرسده بمعنی سنجیده و وزن کرده شیخ نظامی بیت سخن تا کی ز تاج

ز تاج و تخت رومی * نکویی سخته اما سخت کوی * و ساخته لفظتک معنایله مترادف دریا که
 اندن مخفدر و سخن خواره بی فتح خا را هم مهله و او معدوله ایله بی عار و غیرت و بی ناموس
 و حیت اولانه دیرلر میزظمی بیت آنکه باشد همی سیم کاره * که شود در جهان سخن خواره
 و سد پایه بی حشرات ارضدن بر موزی جانور در آدمک قولاغنه کیرور آکا هزار پایه ده
 دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری بعض فرهنگ صد پایه دیرلر صادا ایله اما فارسیه صا حرفی
 اوایل کلمه به کز اصحی سین ایله در و سد گاه بی سکون دال و فتح کاف فارسیله بمعنی درگاه
 صافی علی بیت سد گاه تو صد راه رصد کیش بانند است * بل سدا ات از سدره و از
 سد سکندر و سد بی بوزن که اوج معنایه در اول برچشن آیدر حکیم فردوسی
 بیت یکی چشن کرد آن شب و باده خورد * سد نام آن چشن فرخنده کرد * اهل فرس
 بهمن ماهک اونچی کچه سنده شعله و چراغان ایدوب انواع کونه آتشباز لقلر کوستر لر
 و یاد شاهلری نظر کهنه مرغان و جانورانک ایا قلیینه بر درسته قوری اوتاق بغلیوب و یاقوب
 صالی و بر لر کیمی هواده و کیمی برده سکر در اوتاق یانه رق کیدر یو کابکترز بچه صنایع احداث
 ایدوب سنک ایدر لر بوجه اوزره چشن عظیم ایدوب اعتبار کلی ایدر لر مرویدر که بونک واضعی
 کیومرث شاه اوله و سد ایله سبب نسیمه اولدر که کیومرث شاهک ذکور و انات تمام یوز نفر اولادی
 و ارایدی جمله سی رشت و تمیزه ابر مکه جمله سن دفعه اولندروب زکو رینه قیز آلوب انان
 قوجه یه و یروب عظیم دو کون و غیافت عامه ایدوب امر ایلدی مذکور کچه تفصیل اولند بی
 اوزره سنک و سرور ایلدیلر بوسبب ایله کچه مک آدینه سده دیدیلر که سد فارسیله یوز عدد دز
 بعض روایتک لیه مذکور ه سیامک شاهک اختراعیدر بر قول دخی بودر که شب مزور دن نوروزه
 و از بجه تمام اللی کوندر کچه سیمه یوز اولور تعریب ایدوب صدق دیدیلر حکیم خاقانی بیت مکذار
 کاتش سد در جان مازند * این هجر کافر تو که آفت رسان ماست * حکیم ازرقی * رباعی *
 وز جور ستیره تو بیبه * در هر نفس از سینه بر آرم سد * ای عشق تو در دل من آتش زد *
 مردی نبود ستیره باد لشد * ثانی اصفهان اعمالندن بر قریه امیدر حکیم نزاری
 قهستانی بیت چار نعمت در سد دارم محمد الله معد * کیک شوم و باد سخت و آب شور و نان
 جو * ثالث براغاج در که دار المرز و ماوراء النهر و سائر بلاد الملک ایرانده دخی اولور اولقدر ایزی
 اولور که درت آدم بدنی کوجه قوجقلر و پیراغی اولر تبه صیق و چوقدر که التنه یا غمور یکمز بدنی
 خاپت عموار و موزون اولور و اوزرنده طوب کبی مدور سنه لبر تهر ایا مانده اول طویدن صوط طار
 صمغ کبی غلیظ در اول صمغی آلوب مرکب ایدر لر فوق المراد براق ورنکین و جاری اولور اول طویدن
 صوط طار قدن صکره ایچنده سکک حاصل اولور اول سکک سببی ایله اگا درخت بنشه دار
 و بنشه غال و سارخکدار و سارشکدار و نارین و کرم و لامشکر و آغال بنشه و کنجک
 و در دار دخی دیرلر عرب لسانده شجرة النبق دیرلر و سرا پرده بی پادشاه سر اینده حرم
 خاص اوکنه چکلن پرده و صوقاق تعبیر اولنان بزدن دیوار و کولکه لک معناسنه خواجه سلمان بیت
 ای سرا پرده عصمت زده بر اوج کمال * صد رخورشید غلامان تراصف نعال * خواجه حافظ بیت
 دل سرا پرده محبت اوست * دبه آینه دار طلعت اوست * مولانا هاتنی از توره نامه بیت

۵

عرویس سرا پرده دلبری * نماید برین گونه جلوه کری و سراچه بی مصرع سرای و خانه محقر
و مختصر حکیم خاقانی بیت ازین سراچه او آورند دل بکسل * بارغوان ده رنگ و بارغنون نوا *
بر سبیل مواضع اخرده دخی استعمال اول نور مضاف الیه اعتبارینله سراچه دل و سراچه ماه کی
و بر معنای دیبستر بر نوع قفسه درکه ایچنده مرغ خانگی بسارله مضبوط اولوب منزله ده کرمک ایچون
بومعنایه ابوالمعانی از زبان پسری با پدرش * قطعه * کفت مرغ خانگی من نیستم * می نهی زیو
سراچه مر مرا * در هوا باشم چو مرغ بال زن * با هواداران شوم هم آشنا و سراسیمه بی کارنده
مخیر و عقلمند اختلال واقع اولش آدم حکیم فردوسی بیت سراسیمه کشند ازان کارزار *
چنان لشکر کشته چندان سوار * دیگر بیت ما پیم سراسیمه در اطراف جهان * ازینک
وید خلق روگردان * کمال پاشا زاده مرحوم بوند دخی تصرف خاص ایدوب بیورر سراسیمه لفظ
مر کبدرکه بر جزوی سرور جزوی آسیم درکه اصلی اسیب دریا حرفی میمه قلب اولمشد رو بر جزوی
های نقلد معنای عام ترکیبند معنای خاص علمیه نقل ایچوندر شول کسنه به دیرلکه باشنده
قانی نسنه طوقنوب اختلال ویره انتهی و سرای شمرده بی اول خانه به دیرلکه رعایا ذمت لریته
لازم کلان مالی کتوروب آنده قبضه منمأ مور اولان عماله تسامیم ایلیه بو وضعی بو نامه نوش الروان
اختراع ایش اندن افدم بو عادت جاری دکل ایمش و سریره بی سکون راء اول و فتح ثانی
و باء فارسیله اول خطه دیرلکه قار اوینامق ایچون خاک اوزرینه چکرلر سردرک دخی دیرلر کذا
فی الجمع و سریره بی ال اوجی و دخی غالب قوی دست حضرت مولانا بیت سریره بی چون عاشقان
بکاکون کرد * چون شاخ کلی ز غنچه با بیرون کرد * تعریف زور بازو غالبیتده استعمال ایدرلر
شیخ سعدی بیت نه بینی در ایام اورنجه * که نالک زبید ادر سریره بی سرپوشنده بی ضم بناء
فارسی و باء موحده ایله ده جائزدر دیشلر و سکون شین معجه و فتح نونله عورات باشلرینه
اورتدکاری خصوصاً و هر نسنه ننگ اورتسی و قیاغنه دیرلر عوما میرنظمی ایکی معنایه بیت
زن سریره بی در آمد زدر * که سرپوشنده در بغل جلوه کر و سریره بی بی فتح باء فارسی و ها
و جیم و سکون نونله آچق باش معنایه خصوصاً و هر آچق اولان نسنه به ده دیرلر عوما
و امثالی ینه بیت مند کورک مصرع اولیدر و سرخته بی صرمه کش آلتارندن بر آلتدر
و سرخاره بی سکون راء اول و فتح ثانی و خاء معجه ایله فرهنگ حسین و فنی ده التون
و با خود کش اوزون ایکنه درکه عورات باشلرینه مقنعه بی آنکله محکم ایدرلر کمال اسمعیل
بیت دختران خاطر م رادر تجلی کاه عرض * جز زینخ انکشت من بر قرق سرخاره نیست *
فرهنگ میرزا ابراهیم بیخ انکشت مثالی کوکدن و اغاجدن ایدرلر آنکله باشلرینه و ارقه لرین
قاسورلر دیوب بیت مرقوم ایله استدلال ایش و سردابه و سرداوه بی کلاهما بسکون الراء
و فتح الباء و الواو اول زیر زمین درکه شدت حرده ایچنده لوتوررلر و صوصو و درلر سرداب و سرداو
دخی دیرلر سرداره بی سکون راء اول و فتح ثانی و دال ایله شعر و نظم قافیه سنهد دیرلر کذا فی الجمع
ابوالمعانی بیت همه شعر اوراند نظیر * نه وزن و نه معنی نه سرداره بود و سردمه بی سکون را
و فتح دال و میله الغار ایله کتمک معنایه مولانا هاتقی بیت دیار عجم ملک من شد همه * بملک عرب
میرم سردمه بی سردره بی بوزن فرده ایکی معنایه در اول سرخاره مجلس و پیشوای میخوان

میخواره ساقی معناسنه حضرت مولانا بیت چون من از خویش برستم ره اندیشه بیستم * هله ای
 سرده مستم برهانم تمامت * کمال اسمعیل بیت سرزده بزم سرابست امروز * آنکه دی بود
 امام احباب * ثانی شراب قد حنه دیو لرسیف اسفرنگی بیت از خار جام عشق از دل تو سنگ
 نکردد * ز شراب راح و ریحان دوسه سر کرده کران کشی سرزیره سکون راء اول و فتح ثانی
 و کسر زاء معجه ایله خوشبو راوتد ریسر سره سکون راء اول و فتح ثانی وسین ایله یوقش باشی
 معناسنه میرنظمی بیت یکی ایستاده سر سر سره * نظر کرده هر سو بدیده بزه سر سینه
 سکون را و کسر سین ایله چکه التمه که چقور که چاه ذقن دیر لر میرنظمی بیت بسر سینه ره
 دل بسته کرده * چشم تر کس مست خسته کرده سر عینه سکون را و کسر غین معجه
 ایله سرغین مرقوم معناسنه که نای ترکیدر حکیم اسدی بیت ازان چارصد رابیر ده سرای *
 زدندی ز کوس و سرغینه نای سر کرده کاف فارسیله باش دونک سر گردان لفظنک
 مفعولیدر و کاف عربیله ایشه باشلق معناسنه بدخی اسم مفعول اولور بویتنه ایکی معنایه
 واقعدر بیت چوسر کرده به کار عشق خوبان * شود در دشت عم سر کرده حیران سر کرده
 سکون را و کسر کاف فارسیله تسبیح باشته قونیلان امامه معناسنه حکیم خاقانی بیت ای
 سر کرده از توقعه جانرا * بل واسطه عقد همه کار چهارا سر کویه سکون را و ضم کاف
 و او معروف و فتح باء موحد ایله کر زوطیوز معناسنه حکیم خاقانی * قطعه * کوس چون
 مارشته حلقه و کوبندش سر * بانک آن کوفتن از کوفه بصف می شنوند * سخت سر کوفته
 دارندش و اوانک از انک * ناله مردن سر کویه اعدا شنوند * بویتنه سر زنش معناسی
 دخی استنباط اولنور سر کشته فتح کاف فارسیله ایکی معنایه کلور اول باشی دوش
 سر گردان معناسنه خواجه سلمان بیت رهبری چو که درین بادیه هر سوی رهست *
 مرد سر کشته چه داند که کجا باید رفت * ثانی مطیع و محکوم معناسنه شیخ سعدی * قطعه *
 ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند * تا توانی بکف آری و بغفلت نخوری * همه از هر تو
 سر کشته و فرمان بردار * شرط انصاف نباشد که تو فرمان نبری سر کجه سکون را
 ویای تحتانی و کسر کاف و فتح جیمه دماغه بر علت رکه باشی دوندور اطبادوار دیر لر سر مایه
 معروف عربیله رأس المال دیر لر کاهی اضافه تله ضرورت وزن ایچون رای مکسور ایدر لر نته
 بویتنه واقعدر ابو المعانی بیت از سرمایه علمش نپزیرد نقصان * آنکه از فضل کند بدل سخا
 در عالم سر موزه سکون را و ضم میم و فتح زاء معجه ایله ادک اوزرینه کیلن پشیم حکیم
 نزاری قهستانی بیت بشست روی و بیامد کشیده موزه حسن * که میخ زرسزدش بر زعال
 سر موزه سر موزه سکون را و فتح میم و اخفاءها ایله ایکی معنایه در اول اسرکن دید کاری
 اوت ثانی فارس اعمالندن بر قریه اسمیدر سر واره سکون راء اول و فتح ثانی و او ایله
 یعنی قافیه شعر سر و ستاه سکون را وسین و کسر او و فتح تاء مثناة و اظهارها ایله
 موسیقیه بر نوا اسمیدر حکیم ازرقی بیت ببند نوش کن از دست سرو و پکتا پوش * بنوش بانک
 نسماع از نوای سر و ستاه سر و سیاه سکون را وسین و کسر او و فتح یای تحتانیله جام
 اغاجی عربیله صنوبر صفار دیر لر حکیم ازرقی بیت نه لاله برکی وهستی برنک لاله و سرخ *

نه شاخ ستروی وهستی بقدر چو ستر و سباه **س** ستر و نسته **س** سکون راویای تحتانی و کسر و او
و فتح سین ایله یعنی قوس قزح خسرو در صفت شراب بیت چونکه ساقیش داشت
بر سردست * پر ز سر و نسته کشت بام و سرای **س** سره **س** فتح را ایله بش معنایه کاور اول
زر را بیچ یعنی کراچه که کچم زینه ناسرددیر لخصه و او هر نسته نک را بچنه دیر لر عوما مولانا
هاتفی بیت وزان پس به بچید سر میسره * دران فی سره ماندونی ناسره * ثانی اواقدار
صوبه دیر لکه بوی ویر میه حکیم سنایی بیت بل بود بر در سوی آب سره * چون گذشتی از وجه
بل چه سره * ثالث هر اعلی و نیکو اولان نسته در که بر امر معناسنه میر خسرو بیت ز چندان
نبرد آزما بی ستره * چهل تن برون آمدند از دره * رابع مؤید الفضلاده شقه علم خامس
فرهنگ جهانگیریه یعنی اصل و فرع باب **س** سرچه **س** کسر را و سکون یای تحتانی و فتح
جمله بز کوچک قوشد ر قوی و غی اوزون اولورا اکثر صو کنار لنده قوی و غن صال طور و عزیزیه
حمار قبان دیر لر بعضی لر مرغ قاطمه دیر لر وهندی لسانه اکا ملوله دیر لر حکیم سنایی بیت
نازیدن ناروی نواهای سرچه **س** ناطق کنعان مردم بی نطق و زبانرا * خواجه عمید لوبکی
بیت موضعی که رسیده است ذکر اوصافش * سرچه باز شکارست و کور شیر افکن *
س سرینه **س** کسر را و سکون یای تحتانی و فتح نوله بر نوع چنانکه اکثر باشد اولور **س** سغانه **س**
فتح غین معجه و نوله سردابه مرقوم معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری بومعنائی مؤید میر
نظمی بیت سغانه نشینان مرتاض کار * همی کرده اند از خلاق فرار **س** سغانه **س** سکون
غین و فتح دال ایله آماده و مهیا معناسنه که اسغه دخی دیر لر استاد لطیفی بیت چشم بکشا
و سغه باش تنها * که بسی کار نا کهان آید **س** سغدیانه **س** سکون غین و کسر دال و فتح یای
تحتانی و نوله یعنی پیمانہ بزرگ که آنکه محبة طلوا ایچر لر ابوالعانی بیت بد ساقی با سغدیانه
شراب * که غم خسته کرده بد زمان شتاب **س** سغه **س** فتح فایله نفرین و دشنام معناسنه
وله در هجو بیت انقدر بد زبان و بد طبیعت * هر که دپه بر و سغه کرده **س** سفته **س** سکون فا
و فتح تاء مثنا ایله اوج معنایه کاور اول بر شهرده بر آدمه بر مقدار نسته و یروب شهر آخرده
غیری آمدن آلتی اوزره اولان معامله در که عریب سغه و اسان رومک پولچه دیر لر ثانی
بر آدمی بریره کوندر مک ایچون ویر بلان ایچه اجرت طریق معناسنه حکیم انوری بیت
ولیکن جواو بر سر کنج باشد * چنین سفته ها خوار و آسان فرستد * ثالث مباحه اشیا
و متاع بهاسندن مقدم ویر بلان ایچه یه دیر لر **س** سغه **س** سکون فو فتح جیم فارسیله خام
قاون و قاریوز و قباک که ایچنی بوشالدوب آنکه صو و شراب ایچر لر مرقوم نسته لر خام ایچن دخی
دیر لر شمس فخری بیت ستم را سر ز نش میگرد عدلش * که خوردست از فلان پالیز
سغه * خواجه عبد الله انصاری بیورر * هر دست که نه در جودست کفجه ایست * و هر
سر که نه در سجودست سغه ایست **س** سکاچه **س** فتح کاف و جیم فارسیله آغر با صمق که غریب
کایوس دیر لر کذا فی المجمع **س** سکاچه **س** فتح کاف عربی و جیم فارسی و سکون را ایله جیدوس
مرقوم معناسنه در **س** سگافه **س** فتح کاف و فایله زجه که آنکه ساز چالار لر تازنه دخی دیر لکه
اصلی تازنه در ابوالعانی بیت در در و نروده همچون تاز بود * چون سگافه میزنم ناخن صدا

صد آید برون و سکانه فی فتح کاف فارسی و نونله اوچراوچردیمکدرکه اپیکشر اپیکشر دیمکه
دوکانه درلر و علی هذا القیاس وله بیت بیزم غم کشم جام سکانه * که باشد ذوق خاطر را بهانه
و سبکه فی سکون کاف و فتح باء موحد ایله برطعام آید زروغن و کشک ایله بشوردرلر و سبکینه فی
سکون کاف و کسر باء موحد ویای ساکنه و فتح نونله بر او تدرکه عربیه سکینه فی سبکه فی
سکون کاف ایله و فتح جیم فارسیین ایله سک چیده دن مختصر مصغر سکدر میرنظمی بیت
در بدر روز چون سک می رود * در قفا طغاس چوسکجه می رود و سک دیوانه فی قودوز
کوپک وله بیت چون سک دیوانه دامن در کشد * هر کرا ایندبه پیشش می رسد و سکر فنده فی
فتح کاف فارسی وفا و سکون را و نونله نکرنش آته دیرلر کذا فی المجمع و سکره فی سکون
کاف و فتح زاء معجه ایله اپکی معنایه در اول انچقرق که عربیه فواق دیرلر ثانی بزوع کسکین
همر ناواق در که سکرن دخی دینلور و سکنه فی سکون کاف و فتح نونله او زون او قلی کر پی که
تشی دخی دیرلر حکیم اسدی بیت که ناخش بسوی دری چون کشی * یکی سکنه خوانند و دیگر
تشی و سکره فی کسر کاف و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله یعنی جست خیر یعنی
پیایک قالمق حضرت مولانا بیت بر سر عیسی نهاده تنک یار * خر سکره می کند در
مرغزار و سکره فی کسر کاف فارسی و سکون یای تحتانی و فتح لامه یعنی سکره مرقوم که
هکجه و هکک دخی دیرلر انچقرق معناسنه کذا فی الاداة و فرهنگ جهانگیری و سلمه فی
سکون لام و فتح میله منتزکه یردن یومر و لنوب چیقر و سلمه فی فتح لام مشدده ایله
و تخفیفله ده جائز در اینجه چو یردن دوزاش سید مجمع الفرسه بلان قودقلری سید دیوب
بوئته متمسک اولش شیخ نظامی بیت نه من بستم اول باین کین کر * توافکند از سلمه
مارسر * کلام اکا برده مطلقا سید در سماچه فی فتح میم و جیم فارسیله سینه بند زنان یعنی
عورات انجو و صرمه ایله ایدوب کو کسارینه بغلدقلری که ساماچه و ساماچه دخی دیرلر
کذا فی المجمع و سماچه فی سکون خا و فتح جیم فارسیله یعنی سماچه مرقوم و سماکاره فی
بفتح المیم و الکاف و الزاء المهمله فرهنگ جهانگیری سب و کش خمان یعنی میخانه ده دستنی ایله باده
چکن سماکار مرقوم معناسنه حکیم سنایی بیت ازنی کسب و شرف پیش بنا گوش و لبش *
ماه دیدم ره وزهره سماکاره دوست و سمانه فی فتح میم و نونله یعنی سقف خانه که آسمانه دخی
دیرلر مجمع الفرسه با در جین قوشی معناسنه در عربیه بر بوجکدر حضرت مولانا بیت
چون مست شود زباده حق * شهباز شود کین سمانه و سماچه فی سکون میم و فتح جیم
فارسیله یعنی سمج مرقوم یعنی نقب که یر آلتند قزارلر و سمه فی فتح میم و اخفاءها ایله تحفه
الاجلیل اول کوچک چقور که چولا هلا اوزرنده او توروب بزطقورلر مؤید الفضلاده ماله
آهار که چولاه آلتلرندن بر آلتدر و شرح السامی فی الاسامی ده بر قارش مقداری بر اغاجدر
یاشی یاضی جولاه بزی طوقد قچه آنکله سوروب دوشورلر اکا بزغمه دخی دیرلر و بعض
فرهنگرده اکنجی نک چفت آلتلرندن که تر کیده زوله دید کایدنر و بعضی سنده طوزاق تحتلری
کی که او زونله طوزاق قورارلر و سنبسه فی سکون نون و فتح باء موحد و سین مهمله ایله بودفه
ایک معناسنه استاد دیمشدر بیت ستم تا یکی کفتم اوز ابکفت * چنین می کند سنت و بود

سنبله و سنبله فی سکون نون و فتح باء موحده و اخفاءها ایله مقف خانه معناسنه در کتب
فتاویده عبارت فارسیله بعض مسا پل واقع اولشد جمله دن بر مسئله ده سنبله ذکر اولمشدر
عبارتی بعینها بودر * دو خانه ایست دو کس را هر یکی یک سنبله یکی خانه را * روزن
نیست طاقچهای هست بر وی بام خانه دیگر خداوند خانه طاقچه بازمیدارد میگوید که
طاقچهای من بسته میشود * ائمه خنقیه بوکاجواب یازمشارد بر مخلص ایرادی مقتضی
د کلام جمع الفرسده سنبله یعنی زبور سیاه و مؤید الفضلاده یعنی انکور سیاه مسطور در
و سنبله فی سکون نون و فتح جیمه ایکی معنایه در اول سنبله وزن ایده جک آلت قبان
اولسون ترازو اولسون حقیقه و مجاز ادخی استعمال اولنور حکیم فردوسی بیت خرد را و جا را
همی سنجداو * در اندیشه سنبله کی کجداو * ثانی مؤید الفضلاده مازندرانی دیولندن
بردیو آیدر حکیم فردوسی بیت نه ارژنک ماندند دیوسید * نه سنبله نه پولاد غندی بیت
و سنبله فی سکون نون و یای تحتانی و کسر جیمه طارنیش و بکنیش و صاحب مجرب معناسنه در
و سنبله فی سکون نون اول و فتح ثانی و دال ایله نردبان که عزیزه مرقات و سلم دخی دیولندن
سین و فتح لام مشد دایله و سنبله فی سکون نون و فتح دال ایکی معنایه در اول اورض که اوزرنده مور
دو کرلسند ان لفظیدن مأخوذ در حضرت مولانا بیت تیر تراکنده ام پیک تراسنده ام *
بیتوا کر زنده ام خربسکام مده * ثانی جمع الفرسده یعنی غائط کنده یعنی قوتش نجاست
خلاق المعانی بیت الفاظ بسته اش ز زبان شکسته اش * مانند سنبله کان کن در از ناردن
کنده و سنبله فی سکون نون اول و فتح ثانی و کاف فارسیله بر قوش جعفر در صعوه دخی دیولر کنده
فی الجمع و سنبله بسته فی خام ایکن طلو اورمش اوزم و یا خود غیری آفتدن تبا اوله
و سنبله فی سکون نون و کاف و فتح جیم فارسیله ایله طلو که یحجه و نکرک دخی دینلور حکیم
خاقانی * قطعه * شاه جهان نظم راداند تاسحر من * اهل بصر کوشت کاوداند از زعفران * کرچه
بچشم عوام سنبله چون لو او است * لیک تف آفتاب فرق کند این و آن و سنبله خوان فی
بر نوع طاستد رغابت پکاکندن آلت کارا بلز سنبله خوار دخی دیولر خواجه سلمان بیت اگر چه
دشمن آهن نهاد سوخته دل * ز تاب تیغ تودر سنبله خاره سخته و سنبله انه فی سکون
نون و کاف فارسیله پونه گاه بعض فسخده پونه چیلز معناسنه مرویدر و سنبله یزه فی
سکون نون و یای و کاف فارسی و کسر را و فتح ز ایله قوش دلی دیولر بر نوع توتاجار و سنبله سبویه فی
سکون نون و کاف فارسی و فتح سین مهمله و ضم باء موحده و فتح یای تحتانی ایله اوزم دانه سنبله ایری
وسیه دانه لر در اطبا قتلده معروف دمره کوو بهق و جغد علت لرینه سرکه ایله طلا ایدر لر غایت
نافع در عربیه عین السرطان دیولر ابوالعالی در هجو بیت علل گرفته سیرایا وجودید
نویس * بجای سنبله سبویه علاج سنبله سیاه و سنبله فی سکون نون و فتح کاف فارسی
و اخفای ها ایله اوزون او قلی کرپی در که او قلین آدم کورد که او قلی کی آتار آکا سخته و تثنی و سقر
و مرنکوش و پهن و کوله دخی دیولر حکیم اسدی * مثنوی * تو این روسوی پارسی چون
کشی * یکی سنبله خوانند و دیگر تثنی * همه مرندهای حراستان تمام * مرنکوش خوانند پهن
تمام و سنبله فی سکون نون و کاف فارسی و فتح یای تحتانی و دال ایله حیوانات شکسته اولان

اولان خرزه در روایت اوله و رکده تا تار و اوژ بک و طاعنستان آدم لرندن بعض کسمله را اووریدی
جنس حیوانک خرزه لر بن آلوب دشمن ایله مقابله محله بر کاسه یه قویوب اوزرینه صبود و کوب
بر نفسه سوره یا سین ثلاث ایدوب دشمن طرفه صاچد قدا امد امنه نرم اولور لرایمش بر
ساعت آرام ایله جک اولور لرایسه بامر الله تعالی اوزر لینه عظیم یغمور یا غوب بالضروره قزار ایدر لر
ایمش و اگر تصویرینه قان دوکر لرایسه قارود پی ظاهر اولور ایمش را غم الحروف بو روایتی بو وجه
اوزره مشایخ ماوراء النهر دن طریق نقش بند یه ده اعزه کرامدن استماع ایلدم **سنه** فی فتح
نون ایله **سنه** مر قوم کی نفرین و دشنام معناسنه در شمس فخری بیت شهر و اسبوع و سنه
مانند من * میکند بردشمن جاهت **سنه** * عربیه سال معناسنه در و کسر سین ایله عربیه
نوم خطه معناسنه یعنی امر غنق **سکون** دیمش لرد در * **سنه** الوصل **سنه** و **سنه** الحجر **سنه** *
سنه فی کسز نون و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارس ایله کتان طراغی که آنکه کتان و قبیل
اصلاح ایدر لر **سنه** فی **سوغه** فی سکون و اوو فتح غین معجه ایله رسم و خرج یومیه که بهر ماه سیاه
و خدایه و کتاب و وظایف دفتر لر بن حفظ ایدنه و بریلور کذافی الاداة یوم معنایه ابوالمعانی
بیت خدمت در دو عم اندر پیش شاه عشق را * میکنم از کج حسنت **سوغه** مارا دهید *
سنه فی **سویسته** فی کسر و اوو سکون یای تحتانی و فتح سین ایله قوس قزح که سرویسه دخی دیر لر
سنه ماه فی اخفاء هاء اول و اظهار ثانی و فتح میله ابعاد ثانی که طول و عرض و عمق در
سنه فی هاء علامتله که ما قبله اولان حرفک **سنه** سن ضبط ایچون کتابت اولور تا لفظ
اول نماز اول حرفه دخی **سنه** صریحه و بر لزمر مراتب اعدادده اوج عد در **سنه** مع الیاء * بسائکنی فی
سکون تاء مثناة و کسر کاف و نونله شراب قدحی میر عماره بیت چون می خورم بسائکنی
باد او خورم * و زیاد او نپاشد خالی مرا ضمیر * فرهنگ میرزا ابراهیم یای تحتانیله سائکنی
وسائکی واقدر **سنه** سائکنی فی زیاده یای تحتانیله بودخی اول معنایه در شیخ سعدی بیت
بمعجز در آمد سرایان و مست * می اندر سر سائکنی بدست * حکیم خاقانی بیت سائکنی
خوریم و جوردهیم * دور هادر میانه بستایم **سنه** ساچی فی کسر حیم فارس ایله یعنی سپید بیاض
سنه معناسنه سیف اسفرنگی بیت بسته تنگ تودر هوای سر شکم * شکر سیاچست
در کلاب سرشته **سنه** ساری فی کسر راء مهمله ایله اوج معنایه کلور اول هر بر فرسخ یرده نشان
ایچون دپکن طاش معاسنه شمس فخری * قطعه * بامید عطای شاه عادل * نه درخ
منوی او هر کامکاری * نویدی بافته از جود عامش * بهر کامی و هر فرسنگ ساری * ثانی ولایت
مازندرانده شهر آمله قریب یرده واقع بر شهر آدیدز استاد فرخی بیت شاه ملکن میر محمد که
مراوز است * از آمل و از ساری بازانسوی یاری مولانا هاتفی بیت زساری و آمل فرستادگان
رساندند باج از رضا دکان * ثالث بر قوشتر که ساردخی دیر لر نجیب الدین جرد بادقانی
بیت پیام صاحب عادل میان خطه باغ * بسر و بر همه شب خطبه میکند ساری * زبان
هندیه قوط و میرزه ساری دیر لر اول ولایتک زنانی اکثر آنی کیلر و باشلرینه اور تر لر
سنه سازداری فی سکون زاء معجه و فتح دال و کسر ر ایله معنی ایش دوزیجی کذافی المجمع
سنه سازگری فی سکون زاء معجه و فتح کاف فارسی و کسر راء مهمله ایله موسیقیه مقام عراق

۵

۵

واصفه باندن مرکب پر پرده آیدر میرخسرو * مثنوی * زمزمه سازگری در عراق *
کرده باهنگ عراق اتفاق * سازگری راهمه خواهان شده * نغمه اوتابصفاهان شده *
و سامی فی کسر سین مهمله ایله کد یعنی دلخی حکیم سنایی بیت چه خیزد ز اول حکمی
کد در پیش دم آخر * بود ساسی و بی سامان چه ساسانی چه سامانی * فرهنگ میرزاده یای
نسبتله بمعنی کدایی یعنی دنجیلاک بومعنا یه بیت مرقومک دلالتی وارد حکیم سنایی نک بو بیتند
معنای اول ظاهر در بیت خاک پاشان دیکرند و یاد پیمان ذکر * کی توان مر ساسیا نزال
ساسان داشتن و ساقی فی معروف خواجه حافظ بیت ساقی بنوزیاده بر افروز جام ما * مطرب
بگو که کار جهان شد بکام ما * لغت مشترک در عربیه دخی ساقی دیر لراچوری معناسنه
و حتمای لسانده ایاجی و ایاقی دیر ایاق و ایاع قدح معناسنه در اسکندرنامه ده ساقیه خطاب
ایدر بیت ایاقی کیتور جامتی لب باب * که توی اولدی هتکام عیش و طرب * توی طویملق
معناسنه در و سامری فی کسر میم و رایله بنی اسر اییلدن بر شخص اسمیدر حضرت موسی علی نبینا
و علیه السلام قرق کون و عه ایله جبل طوره مناجاته کتد که آنک غیابنده التوندن بر بوزاغو
دیزب بنی اسر اییلدن خیملی کسنه یی طایدردی حضرت موسی کلدکه بواحوالی کورب
بوزاغوی شکست ایلدی سامری احوالی قران مجیدده مذکوردر و سحر سامری مشهور
اولشدر مولانا هاتقی بیت نمودم در اجمالش آن ساحری * که کوساله شد پیش من
سامری * خواجه سلمان بیت ساقی مجلس طرب سحر نمود راستی * دزتن کاوزر روان کرده
برسم سامری و سالی فی کسر لامله یعنی کهنه و دیرینه ابوالمغانی بیت این غم عشق
توسالی دزدان نه عارضیست * هیچ در اندیشه دفعش نکشتی صد دریغ و ساوای فی بوزن
آوای که و دوری دن چقان ریزه به دیرل و سالی فی ساییدن لفظندن صیغه امر و وصف
ترکیبی اولور چوب سالی و مشکسالی و جبین سالی کبی و سبزی فی فصل بهار معاسنه
ابوالمغانی بیت سبزی و موسم عیش و طرب آمد * در خانه نشستن بغ و فکر جنونست
و سبزی فی سکون باء موحد و زاء معجمه و فتح میم و کسر لامله بر نوع اوزم آیدر و سبزی فی
اوج معنایه کور اول صراحی شراب معناسنه سبزی دخی دیرل شرف شفروه بیت
نوروزین که توبه ما چون تباہ کرد * سبزی نکرکه نامه ما چون سیاه کرد * ثانی محبوب
معناسنه سینه چرده محبوبه غایت مناسبدر شهیدی قمی * قطعه * سبزی و سبزی و سبزه
کشت * چون بیانی بهر کس و بنشین * این بخور و آن بیوش و عیش بکن * وز لب آب و سبزه
کل مچین و سبکیای فی ضم باء اول و سکون کاف فارسی ایله آند و سائر حیوانده استعمال
اولنور بو کرک و آدمه استعمال اولنور شاطر و سر عتله یوری معناسنه و سنی فی کسرتاء
مثنایه فولاد معناسنه شمس فخری بیت آب در خلق بدسکالانت * عجیبست کز نمیشود
سنی * فرهنگ جهانگیرده بوجه اوزره مرویدر بیت مزبور دن تاء مشدده ایله اولقی فهم
اولنور مجمع الفرسه تخفیفله آهن معناسنه در ابوشکور بیت زمین چون سنی بینی و آب
رود * بگردد فراز وینا ید فرود و سنی فی کسرتاء مثنایه و هایلله بمعنی ستیزه کن یعنی چکشچی
حکیم سنایی بیت تونکو کار باش تارهی * باقضا و قدر چراستی و سنی فی یای وصفیه

و صغیه ایله قاتیلق درگامی مصدر استعمال اولنور میرظمی بیت زدست چرخ بس سخی
کشید * بعالم گرمی و سردی بدیده سر ایلی فی فتح راوکسرو باء موحد و لام ویای ساکنه
ایله خیر و خنث معناسنه حکیم طاقانی * قطعه * اگر ناهید بر عشر نکه چرخ * سراید شعر من
بر سازار غن * بخشید مشتری دستار و مصحف * دهد مرغی خالی تیغ و جوشن * ازین مشتی
سماعیلی ایام * وزین جوق سر ایلی برزن * همه قلب وجود شوله عصر * نعایم وار آنشخوار
ورین سراروی فی قولده بر طمر در که اندن قان اندقه باشندن و یوزدن دم فاسد اخراج
اولنور اطبا اکا قیفال دیرلر باشه و چهره یه متعلق اولد بچگون سراروی نسیمه اولنن
سرانکشتی فی سکون نون و شین معجمه و ضم کاف فارسی و کسرتاء مثناة ایله بزوع آشدن
ترکیه باصمه آشی دیرلر ودخی سراروی دیرلر بسحاق اطعمه بیت سرانکشت آن طفل
یادیه کام * که بغر اسرانکشتیش کرد نام سرای فی معنای موضوعی مطلق اودر بیوک
اولسون کوچک اولسون مرور ایامه سلاطین او تورد قلری مکانه دید بلر کثرت استعماله وزرا
وامراو اکا بر اولینه و بیوک اولره دخی سرای دید بلر شیخ نظامی بیت جنیبت کش و شاقان
سراینی * روان صمد ازهر سو جدایی * خان و کاربان قوند قلری محله دخی اسم ایاد بلر
لکن دون ترکیب اولر لاید کار بان سرای دینک کر کرد و بر معناسی دخی سراینه معناسنه اصم
فاعل اولور مدحت سرای و سخن سرای کی ودخی صیغه امر اولور اوج معنایه شاعر دیمشدر
بیت پی عشرت بنشین سرای * کوی آن نغمه سزارا که سرای * ودخی جانب شماله مملکت
تاتار و حسن خیزده بر شهر عظیم نامی در سر باری و سر واری فی اول بفتح باء موحد ثانی
واو ایله ایکی معنایه در اول یوک اور تاسنه قونیلان نسنه که عربیه علاوه دیرلر محمد الدین
همکر بیت بار هجران بردم خود بود غم * بر سرش تا کی بر باری نهی * ثانی باش اوزرنه
کو تر بلان یوک بار سر تقدیر نه مضاف الیه تقدیم اولنوب استعمال اولنشد سر خسی فی
ایکی وجهله ایکی معنایه در بری فتح راوسکون خایله سرخس و لاینه منسوب اولان کسنه یه
دیرلر نونه یای نسبت ایله و بری دخی سکون راو فتح خایله بزوع قزل او تدر ترکیه ایرانی و طکون
اوقی دیرلر سر دستی فی یعنی فی الحال و ما حاضر معناسنه خلاق المعانی بیت سرد سنیست
شعر از ترک می نداد * ابکار فکر بر حسب اختیار دوست سر سری فی الیه هانه و یعنی حرکت
معناسنه مولانا هاتفی بیت مبین رنبت شعر اسر سری * بود شاعری بعد پیغمبری *
سر شوی فی سکون راو ضم شین معجمه و واو معروف و اظهار یایله ایکی معنایه در اول
بجام و سر تراش معناسنه شمس فخری بیت خاک بر سر شاعری را کاشکی * بود می
سر شوی یا خود یای باف * ثانی کل دید کلری طپراق که عورات آنکله باشلرین یوزلر عربیه
بیلون دیرلر سر کیری فی سکون زاء اول ویای تحتانی و کسرتا کاف فارسیله اوج معنایه کلور
اول هر نسنه یه ابتدایتمک یعنی باشلق ابو المعانی بیت بجای لطف و صالت مجور سر کیری
چو بنده رسته عالم پرورد بالطف * ثانی ایش طو تمق ثالث شمع فتیلن آلتق و سوندر مک
کمال بخندی بیت مجلسی که ز روی تو پرده بر کیرند * چراغ و شمع بر افر و ختن ز سر کیرند *
سر ماری فی سر مایله ریز کیدن مرکبدر سر ماضوق ریزکی کسر راوکاف و سکون یاولد

بج

زایله دوگلاک معناسنه در معنای ترکیب اول نسنه در که اول وقت که هوا زمینہ تماس اوله شدت
بردن طوکوب تاریکی حدتله یره اینرا کثرتی کجه لده خصوصاً صباحه قریب واقع اولور
و سرماقرای فی سال ملکیدن طقوزنجی آیک آدیدر که نیر اعظمک برج جدید همدت
اقامتیدر و سروکوهی فی آردج اغاجنه دیرلر ابوالمعانی بیت نیست درخوبان چوتو
حسن و جمال * سروکوهی از کجا و سروستان از کجا و سروسی فی ابکی معنایه در اول
طوغری و هوزون بتمش سرو خواجه سلمان بیت مقامی راست کرداندسی سروازی مرغان
نوازد در مقام راحت صدستان هزار او * ثانی مصنفات بارید خسرودن برلن اسمیدر
شیخ نظامی بیت اگر سروسی را سازدای * سهی ستروش بخون خط باز دادی * ابکی
معنایه استاد منوچهری بیت بزندان بر سروسی سروسی * بزندان بر تارک کل قالوسی
قالوس دخی بر نوا آدیدر و سروی فی ضم راوسکون واو و اطهار یا یله یعنی سرو مرقوم
و سریری فی کسر را پین و سکون پای تحتانیله نام پادشاه سریر افرادر که ذکر مرور
ایلدی اسکندر نامه ده مفصل مذکوردر شیخ نظامی بیت سریری خیریاذت کان تاجدار
بران تحتکه کرد خواهد گذار و سری فی دوت معنایه در اول یعنی سرداری * مصرع *
سران ملک پیراهن دریدند * ثانی سرآمد معناسنه حکیم سنایی بیت ایدل ارخواهی که
یابی رستکاران سری * چون نسازی فقر رالعل کلاه سروری * ثالث دموردن زره کبی
یا پوب آتک باشندن قویروغنه دک کیم در لر ترکستانه قشغه دیرلر رابع اولیای کرآمدن
سری سقطی نک نامی در کدافی فرهنگ جهانگیری بر نسخه ده مهر عظیم معناسنه ده مرویدر
و سعتری فی سکون عین مهمله و فتح تاء مثناة و کسر را ایله زبجی عورت مولانا جامی
بیت نفس را بند از کلوکن کر زنان سعتری * فارغست آنکس که قوت اوزنان و سعترست *
سعتر ثانی بر او تدر قوریدوب طوزایله آمیخته ایدوب اتمک با تروب برلر خوش خور
نسنه در و سعری فی سکون غین معجه و کسر را مهمله ایله جمیع حیواناتک صغریسی که
ساغری دخی دیرلر حضرت مولانا بیت با کد امین روی می آید مرا * اینچنین سعری ندارد
کر کدان * صغری غایت درشت اولغله یوزیکلکدن کنایه ایدرلر و سفیدبری فی بری باء
موحده ورا ایله در فصل خزان معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری و سکابی فی کاف
فارسینک کسر یله ده و سکون یله ده جائزدر قوند زکد عربده کاب البحر دیرلر و سکوی فی
سکون کاف و فتح باء فارسین و کسر واو ایله یورید کده ظاهر اولان ایاق سسی معناسنه
کدافی الخفه اما شمس فخری معیار جالیه شین معجه ایله نقل ایتمش و فرهنگ وفایی ده شبنوی
واقع اولشدر و سکلابی و سکلاوی فی کلاه با معنی سکابی مرقوم یعنی کاب البحر کویکه
مشابه بر جانورد در یادم تعیش ایدر خایه سی ادویه قسمندندر چند بادستر و چند بیدستر
دخی دیرلر پورهای جامی بیت کرچه سکلابی بدریا در شود * پوستینش کند خواهم
چون فنک و سکجی فی فتح کاف و سکون نون و کسر جمیله اوج معنایه کاور اول معنی
بگری یعنی بوزلماش قزک قیرلغی شاه ناصر خسرو بیت رخسار تراناخن این چرخ سکجید
تاجند لب لعلی دلارام سکجی * ثانی یعنی بتراشی ثالث یعنی سرفه کنی و آواز بکو کنی یعنی

یعنی او کسر مکه به غازدن ظاهر اولان صد اومعنايه شهره آفاق ديمشدر بيت بکاه نغمه سنجي
 چون سکجی * کند تا هید ترک نغمه سنجی * بوبیت مدح قصد اولنسه مطلق آواز معناسنه
 اولور واکر ذم قصد اولنورمه معنای مذکور اولور في سکوی في سکون لام و ضم باء
 موحد و و او معروف و اظهار يا ايله معنی سلت مرقوم یعنی ایاق سمی کذا في فرهنگ
 جهانگیری في سلقی في قلندر لک برنوعه مخصوص لباسا یندر کذا في الجمع
 في سکون لام و فتح می و یای مقصوره ايله محبوبه عورت معناسنه خواهه حافظ
 بیت سبت سلمی بصد عینها فوادی * و روحی کل یوم لی ینادی في سمرقندی في ابکی معنایه در
 اول کوکاسر تکلیف و اصل سر دوستلق و محبت ابوالعانی بیت بی محابا نسیر کاشن رازود
 یادبکران * ناکهانم بین که تکلیف سمرقندی کند * ثانی قیو آردینه ایتد کاری سورمه
 اغاچه دیر لر بو اعتبار ايله عورتنه مغلوب اولان یاد کاره ده دیر لر في سنک آتشی في چقمق
 طاشی میرعلیشیر نوانی بیت بسکه دارم در درون سیننه مهر مهوشی * بر سر خاکم شود
 هر سنک سنک آتشی في سولی في سکون واو و کسر لامله صیان دموری معناسنه در
 في سهی في کسر هایلهر موزون و طوغری اولانه دیر لر عوما انیرالدین اخسیمیکنی بیت
 ازوسهی کند اسلام قامت رفعت * بدوقوی کند ایام بازوی دعوی * وله بیت چنان صدری که
 پیش آستانش * فلک نجم داد بالای سهی اش * و موزون سر و دیر لر خصوصاً خواهه حافظ
 بیت چندین بود کرشمه و ناز سهی قدان * کاید بجلوه سرو صنوبر خرام ما في سیدی في سکون
 یای تحتانی و کسر داله کجه لره یول کنار نکه صد او یردیر بوجکدر عربیه اغامعناسنه در بوابکی
 معنایه میرنظمی بیت صدایش همجو مرغ و خویش سیدی * چنان هر ناسرا کویند
 سیدی في سیدی في سکون یا و فتح سین و فتح یا و سکون سین ايله ده سیدی مرقومک
 معنای اولی ايله مترادفدر کذا في فرهنگ جهانگیری في باب السین المکسور مع الف في
 في سپا في فتح باء فارسیله سفر لده قاچ و رخت و امثالی نسنه لر آصد قلری اوج ایاقلی اغاج
 و ساج ایاغی و هرنه که آنره بکزر روار اینه و جامعلرده قندیل یا قق ایچون اوج ایاقلی زردبان کی
 نسنه یه دیر لر ابوالعانی بیت چودر مسجد سپا بودی قداو * دو چشمش مشعل قندیل
 فروزی * بوبرعابد وصفی اولق واردد في سیدای في کسر باء فارسی و سکون یای تحتانیله
 سفید اچ لفظندن ترخیم اولنشدرد في سیدای في ابکی باء فارسیله مبارک و مسعود و خوش قدم
 معناسنه در مشرفنامه ده بر طعام آدیدر سیدای با لفظندن مختصردر بومعناده باء ثانی موحد
 کر کردرد في ستای في فتح تاء مثناة ایلدش معنایه کاور اول ستودن او کک معناسنه مصدر
 استعمال اولنور امیر خسرو بیت یارب سختی ده که بتوحید تو شاید * کاین فکرت مخلوق
 ستارانشناسم * مجمع الفرسده یعنی ستایش که اسم مصدر اولور شاهنا صرخسرو بیت
 بر حمد ستامباش قننه * بر شخنه ستان سخن بشاهی * و ستایش کنند معناسنه اسم فاعل
 اولور شمس فخری بیت بود مؤید طبع همیشه روح قدس * از آنکه باشد طبع همیشه
 شاه ستا * و ستایش کن معناسنه صیغه امر اولور حکیم فردوسی بیت زناز استایی سکورا
 ستا * کدیگ سلبه از صد زق پارسا * ثانی برنوع چادر در شامیانه دخی دیر لر مسعود سید

سلمان بیت کبھی زیر سیمی منتا میشود * کبھی باز در آب کون چادری * ثالث موسیقیه بر لحن
آدیدر رابع تدبوره یه دیر لر بومعنا ده ستار لفظ من مخفد ربوا یکی معنایه ترتیب اوزره
حکیم خاقانی بیت مرغان زکوالخان ستا ساخته در صبح * بساز ستا چاک زد این سبز ستانی *
شیخ نظامی بیت ستان بر آورد بانگ سزود * سرود نو این ترا صد درود * خامس اوج
بیاله مشرا به دیر حکیمانک قرار داده اولد قاری وجه اوزره هنو زسنه تناول او اندین ایچیلور که
معنا دن فضیلات اخلاطی غسل ایدوب پاک ایدر عربده ثلاثه غساله دیر لر حکیم زاری قم ستانی
بیت محبانه دعای کرد خواهم * حکیمان ستانی خورد خواهم * اما تدبوره وثلاثه غساله
معنا رینه اولد قدم منفعل یا زلق مناسب بر و زرد او یونلر دن او چینی او یون آدیدر که ستاده دخی
دیر لر بومعناسی دخی استا لفظ من اختصارا و تشدید جمله یدی معنایه استعمال اولنور
در سرکافی سکون را و فتح کاف فارسیله سر که که عربیه خل دیر لر حضرت مولانا بیت
کسی کور شکر خانه شکر نوشته پیمانه * بدین سرکای نه ساله اش نباید کرد خر سندی *
حکیم سوزنی بیت تو شهید نیستانی و در کام بازی * او کامه و سرکاو شتر غار نیاید در سرنا
سکون را و فتح نونله بوز اور مق معناسنه ترکیمه سر سهله دیر لر در سرکافی سکون زاء معجه
و فتح کاف عجمیله شمارا معناسنه در کذا فی شرفنامه در سفیدبا فی یوغرت شور باسی که
سفید آبا و ماستبا و ماست آبا دخی دیر لر در سکبا فی سکون کاف فارسی و فتح باء موحده
ایله اکشی آتش و سرکالی شور بایه ده دیر لر اصلی سیک آبا در که سیک سر که و آبا شور با در
تعریب ایدوب سکبا ج دید بایر بومعنایه حضرت مولانا بیت زان دست مسیح آمده داروی
جهانی * کور دست نکه داشت زهر کاسه سکبا * ابن یمن مجود بیت شور بای چشم خود خوردن
زبان یمن * به که باید خورد سکبای رخ هر ناکسی در سمنوا فی کسر میم و سکون نون و فتح واو ایله
ارشته آشی در در سکوا فی سکون کاف فارسی و فتح واو ایله سکبای مر قوم معناسنه در کذا
فی الجمع در سنا فی فتح نونله بر مشهور دارو در اعلاسی مکة مکرمه دن کلکله لسان خلقه
سنا مکی مشهور اولش در اخراج صفر او با غمه غایت لطیف مسهلدر شاعر بیت سنا
باشد در واقض شکم را * علاج قبض دل آیا چه باشد در سینا فی سکون یای تحتانی و فتح باء
موحده ایله مرکب بالغی و دیر لر که دکتر کوپو کی که عربیه زید البحر دیر لر انک استخوانی اوله
در سیکبا فی سکون یای تحتانی و فتح باء موحده ایله سکبای مر قوم معناسنه در در سینا فی
چهره و صورت معناسنه اگر چه لفظ عربیه در لکن اعجام کند و ترکیب رینه جز و ایدر لزمه سینا
و سنسینما کی ابوالعانی بیت آن سنسینما بکاهی مجلس آرای کند * رشک فرمای ارم باشد
بعالم بزم ما در سیم پالا فی پالاستوزلش معناسنه در یعنی قال اولوب غل و غشی آیراش کش
و دخی کش ایدر جک آلت معناسنه ده کلور بوا یکی معنایه ابوالعانی بیت سیم پالا کشته کویا
دیده کریان من * اشک حسرت را کند چون سیم پالا پاک و صاف در سینا فی سکون یای
اول و فتح ثانیله اعمال چیلدن سول علامه دیر لر که بی اصل و بی حقیقت اشکال باغ و بوستان
و عمارت و صورت حیوان کور ستره بر مشهور علمدر شاعر بیت هر چه پیش تو باغ ایوان
بود * همه آن سیمبای دیوان بود در سینا فی سکون یای تحتانی و فتح نونله نام پدر شیخ رئیس

الرئيس ابو علي حكماء اسلاميه دن مشهور كسنه در مؤيد الفضلاده فتح سين ايله مرويدر
 اما كسره ايله ده استعمالی شایع در ادات الفضلاده سینا ابو علی نك لقبی در كه ابو علی سینا دیر لر
 مشرفنامه ده و مجمع الفرسه نام پدر ابو علی مسطور در عربیه جبل طوره سینا دیر لر
 في سبوا في سكون ياي تحتانی و فتح واو ايله الماد كه سيب دخی دیر لر كذا في فرهنگ جهانگیری
 في مع الباء * سیداب في كسرباء فارسی و سکون یای تحتانیله في سفیداب في كسرفا
 و سکون یای تحتانیله كلاهما معنی سفیداج كه آنلك معربی در ابوالمعانی بیت روی نیکو
 نشود چهره زشت و چركین * با سیداب و فكر چند كندش تزیین في سبأ في فتح نونله هرده
 یوزمك كه سنا و سناوردخی دیر لر وله بیت اندرون كشته يم غصه و غم بی پایان * میکند شام
 و سحر این دل بچاره سبأ في سبأ في سكون نون و فتح جمله معروف كور كدر بیاض و كوك و لطیف
 و قویروغی اوجی سبأ اولور بر جانورد در ریسن كورك ایدر لر و دیر لر كه آنی و سموری و قاقومی ابتدا
 كورك ایدوب كیمك هوشك شاهك اختراعیند راوا ایل زمانه ملوك و وزیرایه مخصوص اولوب
 هر كس كینزایمش شمعی قرق الی غروشه مالك اولان نادان بر كوركنی آلوب كیرل مقبول
 و معتبر اولغله شیخ عطار پند نامه اولنده دیر بیت آن یكی یومشید سبأ و سمور * دپكری
 خفته برهنه در تنور في سبأ في فتح یای تحتانی ايله معنی آراستن یعنی بزه مك مصدری
 سیابیدن كور حكیم فردوسی بیت بدو كفت روخوان قریان سیاب * بدین كار مرخویشتم را
 بیاب * تحفه الاحبابه حیات معنایه مسطور در في سبأ في سكون یای تحتانی وزن
 و فتح جمله بر ولایت آدیدر كذا فراسیاب معاونیه كه موس كسانی انك ضابطی اولوب بعد
 رستم كلوب آنی قتل ایلدی في سبأ في سكون یای تحتانیله المایه دیر لر عربیه آدی
 تقادر كمال خندی بیت كتم از سب سمرقندی به از نار خند * باز خندان و لب چون قند
 كفتله نبود * مجمع الفرسه معنی سر كشتگی در شغل و كار یعنی ایشنده مختیر اولق و نوب
 لفظی اكا تابع ایدوب سبب نوب دیر لر شمس فخری بیت آصف اكر چه صاحب تدبیر و رای
 بود * با عقل و فطنت تووراسیب دان و نوب في سبأ في سكون یای تحتانی و فتح رایله صوبه
 قانس آدم اولسون غیری اولسون عربیه در یان دیر لر ابوالمعانی بیت سبأ شاخ هر درخت
 نمودرك و بر بس * از بهر توحید خدا ایستاده است در بوسنان في سبأ في سكون
 یای تحتانی و راو ضم كافله صر مسق دو كجك اغاج هاون كه سیر صر مسق در و كوب كوفتن
 لفظندن اسم فاعل ارور في سیلاب في سكون یای تحتانی و فتح لامه سیل صوتی دینكدر
 ابوالمعانی بیت سیلاب اشك دیده ام طوفان زاهدل شده * كشته خراب از در دو غم آخر چو
 این شهر وجود في سبأ في سكون یای تحتانی و فتح میله حیوه دز كه عربیه زیمق دیر لر
 بر معدنی نسنه در شمس فخری بیت اكره بات توبانك بر زمانه زند * زیم در دل كل منعقد
 شود سبأ * مؤید الفضلاده معنی خیره مرویدر في مع التاء * سبأ في سكون باء موحده
 و فتح لامه فرهنگ جهانگیریله معنی سریش یعنی چریش مجمع الفرسه سریشم باشد كه
 از جرم خام زید و كزكران و جز ایشان بكار برند و اقدر خام كوندن بشن چریش اولر طو تقال
 و با مجملرك قولاند و غی طو تقالدر چریش دكلدر عربیه بقی معناسنه در اما ابو معناده مجم

دخی مشتکر که در کسب و پیش دیرل و سپید پوست فی: بر قاج معنایه در اول آق بکزلو
آدمه دیرل ثانی پرغ معناسنه در سپید دست فی بمعنی سخی و کریم حکیم خاقانی بیت این دهر
سپید دست سیه کاسه ایست صعب * منکر خوش زبانی و این ترش متربان فی سرخشت فی
سکون راوشین و کسرخاء معجه ایله هرات و لایله سکوت اغاجنه یغار بر نسنه در گاهی آریه
لویله یوغروب حماسی اولان آدمه ی دورل هم دو او او رهم غد اولور بغایت نافع در شیر خشک
دخی دیرل فی سرشت فی کسرخاء و سکون شین معجه ایله خلقت نهاد آدم و طبیعت معناسنه
دخی استعمال اولنور مولانا هاتنی بیت اگر بیضه زانغ ظلمت سرشت * نهی زیر طاقس باغ
بهشت * و بنیه و طینت معناسنه خواجه افضل ترکه * قطعه * مارا بیدی رومکن
ای حور سرشت * زشتی بود کر همه رو باشد زشت * هجران کدر دوزخست بتصد بار *
امید وصالست درو همچو بهشت * و مزاجه دخی دیرل مولانا جامی بیت چو شد پا زده
یور بوسف نراد * دگر کومه کشش سرشت نهاد * حقیقت سرشت یوغر لاق در خلقت
معناسی جمله دن انسب رباقی معناری علی وجه التعریب در فی سفت فی سکون فایله یوغون
و غلیظ معناسنه حکیم فردوسی بیت نکه کرد در ستم بدان سرفراز * بدان جنک سفت
ورکاب دراز فی سه انگشت فی خرمن صاوره جق آلت که کی اوج یار مقلو و کمی درت و کمی بش
پر مقلو اولور عربیه مدره دیرل کسر میله صاوره جق دیک اولور فی سیاست فی درت
معنایه در اول اشکنجه ثانی حکومت ملوک و حکامی قضادن غیری ثالث رعایای جمایت
وصیانت ایتمک رابع آت و قاطر و امثالنه خدمت معناسنه در فاعلنه سواس و سایر دینور
میرنظمی * مثنوی * زیر دستا از سیاست لازمست * هر که بر خلق جها ز احاکست *
اندرین قید کر نباشد شهر یاز * با سیاست میشود دوزخ قرار فی سیه دست فی بمعنی بخیل
و شوم کدافی المجمع فی معالجیم * سیاناج فی فتح با فارسی و نونله اسپنق که سیاناج و سفاناج
دخی دیرل بر سبزه در سموزات ایله بشورلر میرخسر و بیت بقلهای سیاناج کرده اوصاف *
خوردن کازا که در دل است و که بر بان فی سبج فی فتح با و موحد و سکون نونله صبان دموریدر
فرهنگ جها نکیریده بر او زون چو قدر بر باشند صبان و بر باشند آماج بغلو در آکا چوب
قلیه دخی دیرل حکیم سوزنی بیت چون یکی کاوسر وزن شئه * جسته از یوغ و زاماج سبج *
فی سبج فی فتح با فارسی و سکون نونله درت معنایه کلور اول مهمان معناسنه در مراد بریده
هکث قلیل اوله حکیم فردوسی بیت که امشب درین خانه باشم سبج * نیاشد کسی راز من
هیچ رنج * و حکیم ناصر خسرو بیت نه بینی همی خویشتن رانشسته * غریب و سبجی بخوان
کسانه * کمال پاشا زاده مرحومک نصیح لغت مجتهد تصرفات خاصه سفندن بو محله پیورر که سبج
آز آرام ایده جک یردر که لفظ معنه ایله بچدن ترکیب اولمش لفظ در که اسم واحد اولمش در شعرا
دنیانک مدتی اوج و یابش کوندر دیو تعبیر ایدرل بر کون کلوب بر کون کیمک و بر کون دخی
ایام عمر در که مجموعی اوج کون اولور محصل کلام بش کوندر دین کسنه میدت بنای اعوام
و شهوز و اسبوع طریقیه اعتبار ایشدر یعنی مذکور انک اقل اعدادی هفته در زیر مقام
تقییل در بو تقدیر چه یدینک ابکیسی ایاب و ذهاب اولوب مدت اقامت بش کون اولور

اولورخوا حفظك * ع * هر كسى پنج روز نوبت او هفت * ديدوكى بو كاستارند زاما دنيايه
 سراى سببخ ديدكاري تفصيل مذكوره حاجت يوقدر سببخ عاربت معناسنه كلدوكى كفابت
 ايدر كه دنيا بر عاريتى در وهم سه پنج ديدوكى يرند اولسه سين مفتوح اقتضا ايدر استادان
 متقدمين تاليفاتند كورد پكمز سين مكسور در الله اعلم بحقيقه المعنى وسببخ معنای
 تائيسى عاربتدر زراتشت بهرام بيت سببخ است اين جهان مينوست جاويد * بهر دل زين
 بدان ميداراميد * دنيايه سراى سببخ ديدلوكى بطريق الاستعاره در ديد سببخ دخی ديرلر
 استاد روزكى بيت بسراى سببخ مهمانرا * دل نهادن هميشكى نه رواست * شيخ نظامى
 بيت نمادكس درين دير سببخى * تونيز آرى نماني تازنجى * ثالث خانه علفى يعنى مزروعات
 وباع و بوستان كنانا رلنده خس و خاشا كدن و چوب و او تدن ايتد كاري خانه مختصر و محقر كه
 باغ بكچيسى آفتاب و باران دفعيچون ايچنده او تورر صاحب فرهنگ منظومه نظم ابلشدر
 بيت خانه دستيان سببخ بود * كز پي كشت روز پنج بود * رابع چراگاه حيوانات كه آب
 و علفى و افراوله استاد رودكى بيت از پي آسائش و الفقه روزى مجهد * ج نور سوي سببخ
 خوش جويان و دوان * تحفة الاحباب خانه دشنيبيان و پاليزيان و منزلگاه عاربتى و بمعنى
 مهمان حكيم فردوسى نك بيت كرامشب درين خانه باشم سببخ * نباشد كسى راز من همچ
 رنج * نيتمه متمسك او باش في سيمداج في كسرباء فارسى و سكون ياي تحه نيله آقلق كه
 عورات يوزلرينه سوررلر و نقاشى نقشه استعمال ايدرلر في سببخ في فتح تاء مثناة
 و سكون نونله ابكى معنایه در اول بريصى تخمه يه چاقل طاشنى يرلشد يروب براوجن بار كير
 و يا خودغيرى حيوان بو بنه بغليوب خرمن دو كرلر تاكه غله نك صاچي قريابوب دانه سى چيقه
 آكازده و چون دخی ديرلر و ولا بنده دو كز ديرلر حكيم خاقانى بيت در اعتبار بيشه رزبكرى
 همى * پابت سببخ و نيجه دست توزنبل است * ثانى ذخيره معناسنه ابوالمعانى بيت
 بوقت حكم ضرورت اكر سببخ نهى * كه احتياج تواز خلق آن زمان نشود في سرچ في كسرداه
 مهمله و سكون نونله ابكى معنایه در اول ابكى پارچه توجدن نيسى كى يا پاش بر روزى يضى و هموار
 و بر روزى يومرى اولور بر برينه اوردقه چقان صداسنى سورنا و نقيه آهنگ ايدرلر و كاهى
 رقص او غناچقلى چالوب رقص ايدرلر آكا سببخ دخی ديرلر تر كيد زيل ديدكاريدر بسحاق
 اطعمه بيت قلم را علم داشت قليه برنج * كدميرن زليبي هم چون سرچ * ثانى سفيداب
 سوخته بعض فر هنگرده سلوكن ديدكاري قزل بويه در في سكار آهخ في فتح كاف فارسى
 و كسرها و سكون نونله توردن اتمك چيقاره چق دمور چنكال سكار آهنگ دخی ديرلر
 في سببخ في فتح كاف فارسى و سكون نونله درت معنایه در فرهنگ جهان كيريده اول بمعنى
 سرفه يعنى او كسورك ثانى بمعنى تراش كردن ثالث بمعنى كزیدن يعنى اصرمق
 معناسنه كه مصدرى سكاچيدن كلور رابع بر نوع بيوك بلاندر كه شدت تائير زهر ايله
 مشهور در جمال اصفهاني بيت از پي دفع كزند زهر خلاف ترا * مایه تريك ساخت مار سكاچ
 از لعاب في سببخ في سكون نونله ابكى معنایه در اول اوچا كه سرون دخی ديرلر و تراق پرى معناسنه
 شمس فخرى بيت بفرمانش حيوان وانس و پرى * همه داغ دارند بر سببخ و غنج * ثانى

۵

۵

لاجل دائرة ودف حلقه لری و زبل معناسنه سیف اسفرنگی بیت سیخ دف میراث پدر
بازرها کرد * ناکه مخط و خانه دفتر هوس افتاد * سیف الملوک * رباعی * ای شاه فلاح
ذبت و خورشید سر بر * فیت بنقاره خانه کاه زد و کیر * آورد سر نامه و زدندان چوب *
کوشش شهر سیخها و خرطوم و نفیر و سیخ فی فتح نون و سکون خاء معجه ایله تنگی نفس که
عربی ضیق النفس دیرل بر علت در فضلات بلغمدن عارض اولور منصور منطقی بیت
زغم و غصه دل دشمنت باد * مدر تا پاک کاهی در سیخ و سیخ فی فتح یای تحتانی و سکون نونله
معنی شینارتر کینه نطس عربیه فلحان دیرل و سیخ فی سکون یای تحتانیله ساز و ترتیب
معناسنه امیر خسرو بیت امیداد چون نظم نامه راسخ * باقی نکند اشت بهر ماهیج و مع انشاء فی
و سپاناخ فی معروف سبزه در سفاناخ و اسفناج و اسپناج دخی دیرل حضرت مولانا
بیت من سپاناخ توام هر چه پزی * با ترش بایا که شیرین می پزی و سیخ فی فتح باء موحد ایله
طو ز کدنگ دخی دیرل عربیه ملح دینلور و بردلبرک وجود نده جراحات واقع اولدقه حکیم
سوزنی دیمشدر بیت نجی برفت و لیکن ز شور بخنی من * شکر سیخ شد و مشکلی بود جلاب
سیخ * خواجه عمید لوبکی بیت حکیم مشتری را کز نحو ست * سعادت بردلم شیر و سیخ
کرد و سینک آن تلخ فی استبان دید کاری آجی او تدر و ستاخ فی فتح تاء مثناة ایله موزون
وراست و هموار تمش اغاج دالغه دیرل سیف اسفرنگی بیت ستاخ درختانش نقش
معین * هوای کاستنانش جای مصور و سیخ فی کسر تاء مثناة و سکون یای تحتانیله
طوغری و او زون اولان هر نه اولور سه ستیخ دخی دینلور حکیم فردوسی بیت هم آورد پشت
مستان سیخ * سرا پرده بر کند هفتاد میخ * معیار جمالیه هر یوغون و طوغری اولانه دیرل
شمس فخری بیت بسی شیخ بود قصر دین مشید ازان * که هست معدلنش چون ستون قوی
و ستیخ * و بلند و راست معناسنه حکیم اسدی بیت ز زرا ندر و صد ستون ستیخ *
زابر شمس رشته در سیم میخ * حکیم سوزنی بیت داشتم در میانه شعرا * روی سرخ و ستیخ
کردن خویش * و طوغری و سوری طاع دپه سنه ده دیرل استاد منوچهری بیت تو کفنی کن
ستیخ کوه سنبل * فرو آورد بر من جمله اجار و سفاناخ فی فایله سپاناخ معناسنه در که جمله
سپاناج و اسپناج و اسفناج دخی روایت اولمشدر و سه شاخ فی اخفاء هایلله خرمن
صا و ز دقلری بر مقلو آلت که سه انکشت و سه شاخه دخی دیرل و سیخ فی سکون یای
تحتانیله ابکی معنایه در اول شیش دمور اولسون اغاج اولسون کباب شیشی و غیره شیخ
سغدی * قطعه * اگر زیا غر عیت ملک خورد سیمی * بر آورد غلامان درخت او از بیخ *
به بیخ بیضه که سلطان ستم روا دارد * زندگ لشکر یانش هزار مرغ به سیخ * ثانی ابکی پارچه کوچک
تو بخ نبسی در بر یوزی یسی و بر طرفی قبه لوهر برین بر الد طوتوب بر برینه اوروب اصول
طو تارلر که سورنا و نفیر و نقاره یه آهنک اوله مولانا هاتنی بیت سیخ از غم اهل ننگ و ناموس *
بر همز ده دست و خورده افسوس و مع الدال * سپید و سفید فی اول فتح باء فارسی ثانی
فایله بش معنایه کاور اول سیند سوخته معناسنه در که اندن اختصار اولمشدر و درت
معناسنه سیند از مد لغنی ایله مترادف در اول درت معناسنه بری سال شمسینک اون ابکی آبی

آبی اسمید که نیر اعظمك برج حوت مدت اقامتی در استاد فرخی بیت آری پدر مقدمه
شاه شرف بود * همچون سپید مقدمه ماه فوردين في سپرد في ضم باء عجمی و سکون راء مهمله
ایله شرفنامه ده معنی گوشه نشینی و قناعت و تحمل و فروتنی و سلوک بره راست کذا فی الاداة
و جمع الفرسة بمعنی تسلیم کرد بومغنا ده سپردن لفظنك فعل ماضیسی اولور شیخ سعدی
بیت پدر بعد از آن روز کاری شمرد * بجان آفرین جان شیرین سپرد * و بمعنی پامال کرد
حکیم فردوسی بیت خروشید و بر جست لرزان ز جای * بدرید و بسپرد محصر بیای *
و وقت معناسنه دخی مره یدر شاعر بیت بدینار نیکنامی سپرد * وزان توشه راه عقی ببرد *
في سبکاري سکون باء فارسی و فتح کافله آدم دپه سی یعنی باسنگ اورتیه ری و طاع دپه سی
جکاد معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری في سپند آمد في فتح باء عجمی و سکون نونله بعض
فرهنگه آخری ذال معجه ایله مروید دردت معنایه کلور اول بمعنی زمین زراشت بهرام
در صفت قیامت و ظاهر شدن کجها بیت سپند آمد بزکشاید دهان * برون افکند کجهای
نهان * ثانی بر ملک اسمید رکه زمین و درختان و جنگلستان اوزرینه موکل و ماه سپند آمد ده
واقع اولان امور مصالح و تدبیر اکا متعلقدر حکیم فردوسی بیت سپند آمد پاسپان
توباد * خرد جان روشن روان توباد * ثالث سال شمسینه نک اون ابکخی آبی اسمید رکه
نیر اعظمك برج حوت مدت اقامتی در حکیم انوری بیت نماز دیگر یکشنبه از مه بهمن *
که یادوال سپند آمد بد از تقویم * رابع هر ماه شمسینه نک بشخی کونی اسمیدر قاعد
کلیه عجم بودر که هر ماهک اسمی که کونی اسمی ایله موافق واقع اوله اول کون عید جشن ایدر لر
اول کوند مجامه بچمک وجدید لباس کیمک و غرس اشجارا تیمک و احباب و احباب یوزین کورمک
مناسبه دیر لر و معنایله عمل ایدر لر في سپند آن خرد في ضم خاء معجه و سکون راء مهمله ایله خرد لر
تخمینه دیر لر في سپند آن کرد في کسر کاف فارسی و سکون راء مهمله ایله بمعنی سپند جوشن بو ابکی
لغتک مثالی بو بیتده واقع ربیت سپند آن خرد دفع باغمست * سپند آن کرد از عمل محکمست
في سپند في فتح باء عجمی و سکون نونله ابکی معنایه در اول اوزر لک تخمی که اطبا حرمل دیر لر
اصابت چشم زخم دفعنه دخلی اولغین اطفاله بخور کبی یا قرقر آتسه بر اقد قلعه صد او پر و سحر او
خواجه سلمان بیت تاسپند شب بسوزانید دفع چشم بد * صبحد م زین مجمر کردون پر کرد
اختری * بومعنایه مؤید شمس فخری بیت دفع عین الکمال ملک ترا * سوخته در مجمرش
سپهر سپند * ثانی بر طاع آدینر حکیم فردوسی بیت بخون زیمان میانز ایدند *
برو تا زیان تابکوه سپند في سپه باد و سپه بد في کلاهما بفتح الباء الفارسی و بضم الباء الموحده
و اظهار الهاء سردار و سردار معناسنه بلکه سردار لغه اسمدر شمس فخری بیت
بود ترک کردون کینه سپه بد * و کر رستمت کوید ایام شاهی * و صاحب لشکر معناسنه که
سپه سپاهن مخفف عسکر درو بد فرس قدیمه صاحب معناسنه در حکیم اسدی بیت
سپه بد خبر یافته در زمان * بشد در پیش همچو باد دوان * مجمع الفرسة بمعنی سپه سالار
بودن سر عسکر دیمکد حکیم فردوسی بیت زمهراب کرد او ریده پیام * بنزد سپه بد جیهانکی
سام * معجم البلد انه مسطور در که سپه بد طبرستان پادشاهارینه مخصوص لقبدر

قیصر و خاقان و مغفور و رای لقب اولدوغی کی **سید** **کی** کسر باء فارسی و سکون
 یای تحتانیله ایکی معنایه در اول مطلق بیاض معناسنه در بعض محله صفت استعمال اولنور
 سیداب و جامه سید و مرد سید و کبی میرنظمی بیت کشاده جبین و سید
 روی بود * پسندیده اخلاق دلجوی بود * ثانی بر قلعه اسمیدر که قلعه سید دیمکه
 مشهوردر حکیم فردوسی بیت دزی بد که بد نام آن دز سید * که ایرانیان ابدان شد امید *
 مجمع الفرسه نام رودی و کوهی باشد یعنی بر ایرمغک و بر طاعک آدیدر عربیه بیضا
 و ایض و چغتای لساننده آغارغودیر لر میرعلیشیر بیت اریماس اشکیم بیلا کوزینک
 قیرارغان کلای * بحی موجدین آغارغودیک ایماس مرجان قزبل **سید** مرد **کی**
 بر او در بستان افروزه مشابه ساقی بیاض و پراغی یشلدر **سید** **کی** فتاح تاء مثناة ایله
 ایکی معنایه در اول ستاند افطندن تخفیف اولنش لفظ در آلدی معناسنه نته کم شاد داعی
 شیرازی بیت ماسر بغیر حضرت تودر نیاوریم * سلطان زینده تونیارد ستاد باج * ثانی ایستاد
 لفظنک تخفیدر طور دی معناسنه میرخسر و بیت ساقی بر خیز ریابنشین * کین نشسته
 و آن ستاد باید **سید** **کی** فتاح تاء مثناة و فوا سکون نونله اول خانه یه دیر لر کدیر ک او ز رینه
 یا پلنس اوله کوشک و امثالی کی استاد لطیفی بیت بسیمین مستون یک ستافند دید * معلا
 ولیکن در ی نابدید **سید** **کی** فتاح تاء مثناة و او و سکون نونله ستافند مر قوم معناسنه
 کذا فی الجمع اما فرهنگ میرزاه بمعنی صفة بزرگ مسطوردر بوم معنایه شاعر دیمشدر بیت
 ستاوند و ایوان کیخسروی * نکارنده چون خانه مانوی * فرهنگ حسین و فایده
 اول صفة در که سقنی بر دیر ک ایله اوله و تحفة الاحبابده بمعنی صفة بالاکد رواق دخی
 دیر لر **سید** **کی** کسر تاء مثناة و فتح هایله بمعنی ستیزد که چکیشوردیک اولور
 مسعود سعد سلمان بیت بستهد چون نماید بر خیزد * باحرفان جمله بستیزد *
سید **کی** ستیز لفظنک ماضی سیدر عنقریب معانیسی ذکر اولنور استیزد و استیزه
 کند و استیزد و ستیزه کند دخی دنیلور **سید** **کی** کسر تاء مثناة و سکون یای تحتانی و فتح
 هایله مجمع الفرسه بمعنی ستیزه کند و آواز بکوا آید یعنی چغرمغله چکشمک استاد دقیق بیت
 بدشت نبرد آن هر دلیز * سکیزد چو کور ستیزد چو شیر **سید** **کی** کسر تاء مهمله
 و سکون نونله بش معنایه در اول اطفال ایام عید و روز جشنلرده بر اغاج دالنه یا خود طام
 باجه سنندن ایب بغلیوب او جنبه بر تخته پاره بند آیدوب او ز رینه او تورب صالنور لر اکا ساود
 و یاز بیج و کاره دخی دیر لر ثنی صوا ووزر نه اولان یشل یوصون که اکا جامه غوک دخی دیر لر
 کذا فی الجمع ثالث تحفة الاحبابده بر نوع صرمشقدر هر اغاچه که صاریله لاید قوریدر
 عربیه اکا عشقه دیر لر رابع کتاب السامی فی الاسامی ده سرزند هوا اعتقال الرجل رجله
 بر جل آخر و صرعه ایاه یعنی کور شجیلر کورشن طوندقه بر برینه ایلق صرمق عربیه شغریه
 دیر لر کسر شین و ورا و سکون غین معجتین و فتح یاء تحتانی ایله خامس ینه کتاب السامی ده
 بر ایپک ریاشن حلقه آیدوب زیر خاکه پنهان لیدر و ریاشن بر آدم طوتوب بریده کز لتور بر حیوان
 کلوب حلقه یه با صدوغی کی اول آدم ایپک کوب اول حیوانی طوتار موید الفضلاده اول ایله

ایله دیرلر که بعض او یونله ایاغه بغلیوب اصیلورلر سفالود فتح فاوخم لام وواو معروفله معنای
 ثانی سفال ایله مترادفدر که جوز وبادام و فندق و فستق مثل لورک قبوغی در سفساد فی
 سکون فاو فتح سین مهمله ایله دلالت معناسنه که سیب ساردخی دیرلر عربیه دخی کسر سین
 ایله سفسارد دیرلر سفسد فی فتح فاو سکون نونله یعنی سیند مرقوم سفسد ارم سفسد ارم
 سیند ارم مرقوم معناسنه که اول معناسی زمین ایدی یعنی ثانی که نام فرشته در
 حکیم فردوسی بیت سفسد ارم پاسبان توباد * خرد جان روشن روان توباد * و معنی
 ثالث که سال شمسیه نیک اون ابکخی آبی اسپدر مختاری بیت همیشه تارود اندر پس
 مشباط آذر * چنانکه پیش سفسد ارم رود بهمن * رابع معناسی که هر ماه شمسیه نیک بشخی
 کوفی آیدر سفسد فی سفسد مرقوم کی بیاض دیمکدر سفسد فی فتح کاف و جیم و سکون
 نونله یعنی تراشد و بگرد یعنی ابکی معنایه در بری یونار و بری اصیرر ابوالفرج رونی بیت همی
سفسد باد و همی سفسد خاک * بخیلش اندر دود و بخا و آتش و آب * مجمع الفرسده یعنی
 سرفه و از کلو آواز آمدن مسطوردر سفسد فی فتح کاف فارسی و سکون نونله جماع معناسنه
 حکیم سوزنی بیت سفسد ارم در کس آن خرسکند شلف * آورد و برد بچد و بی مرهمی کم *
سفسد فی کسر کاف و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجمه ایله یعنی جست خیر کند کذا
 فی الجمع یردن چایک صحرا یوب قالقار دیمک او و ابوالعانی بیت سفسد در میان بزم یاران *
 در ایم کر بخدمت کرده ناکاه سفسد فی سکون نون و کسر جیمه ایکنده دیدکاری طاع
 یمشی در سفسد فی جیم ن صکره یای ساکنه ایله دخی جائزدر ایکنده معناسنه سفسد فی
 سکون نونله اوج معنایه در اول حرامزاده که عربیه ولد الزنادید کلریدر سفسد بیت ای سند
 چواسترحه نشینی توراستر * چون خویشتی راشد سفسد مردم سخنر * ثالث هندوستان مملکتی
 ناحیه سنه بر مملکت عظیم آیدر شمس فخری * قطعه * سوی در شهرنشیه اعظم جمال
 دین * کرناورند ساو بسر شاه هند و سند * بعد از خراب مملکت هرد و فک کند * اثبات پیش
 شرع که سفسد هرد و سند * سفسد معنای اوله در و یو ابکی معنایه حکیم اسدی بیت
سفسد بکسر همه هند و سند * که هستی تودر کوهر خویش سند * ثالث ادات الفضلاده
 ولایت هند ایله سند میانند و واقع بر شهر عظیم آیدر سیف اسفرنگی بیت سفسد سخن را
 هوای مدحت توبند * مرغ خرد را نوای خدمت تودام سفسد فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله
 ولایت سند ده بر ارمق آیدر کذافی فرهنگ جهانگیری سفسد فی سکون نون و دال مهمله
 و فتح باء موحد ایله بر منظوم کتاب آیدر که مواظ و نصایح و حکمت علمیه بی مشتملدر ناطمی
 حکیم ازرقی درله بیت ارکیسه دروغ نهم پیش روی او * تاریخ شاهنامه و اخبار سند باد * وله
 بیت هر که بیند شهر یار پند های سند باد * نیک داند کاند رود شخوار باشد شاعری * شیخ
 سعدی * مثنوی * چه نغز آمد این نکته در سند باد * که عشق آتشست و جفا تند باد *
 بباد آتش تند بر تر شود * پانک از زدن کینه و تر شود سفسد سیاوش آباد و سیاوش کردی کزد کسو
 کافله بر شهرک آیدر که آنی سیاوش بنا سفسد حکیم فردوسی بیت همیرفت سوی
 سیاوش کرد * بام سیند اردر روزارد سفسد فی اول خرقة دیرلر که آنی سیل صوبی

یوتوب خرق ایتمش اوله بهرامی بیت چکونه راهی وراه درازناک عظیم * هوسرا سوس
سینلابکنده و خاره و خاره و مع الراء المهمله * سپار فی فتح باء فارسیله اوج معنایه کاور اول
اثواب خانه که عربیه اثاث البیت دیرلر استاد فرخی بیت بهانه جویب برمال خویش
مال کزین * ازان مراچه ذخیره است و زان مراچه سپار * ثانی ماوراء النهرده اوزم و زیتون
و کجده و امثالی نسنه لر صقد قلمی منکنه درکه اغاجدن ایدرلر اکاچر خشت دخی دیرلر شمس
فخری بیت پرست ساغر لاله زیاده * چرا * ندیده رنج قرابه نخورده زخم سپار * ثالث
بیوک نکنه که ایچنده اوزم صقرلر و خیر یوغرلر استاد لطیفی بیت کجا بکده پرورده دیرند
که ز پرپانکردند سپاری * و سپاریدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی او اورکه لسان ناسه
اصغر لغه سپارش دینور بوم عناده اسم مصدر اولور فی سپاسدار فی فتح باء فارسی و سکون
سین مهمله ایله منت ایدی و نعمته شکر ایدی شاکر النعم معناسنه ابوالمعانی بیت چون نعمت
همه کس را چنان مبد و است * جهان بکشته سراسر سپاسدار ترا فی سپر فی فتح باء
فارسیله ایکی معنایه در اول قلقان که عربیه جنه دیرلر زخم جیم و فتح نون مشدده ایله ثانی سپردن
لفظندن صیغه امر در تمام ایله معناسنه ابوالمعانی ایکی معنایه ترتیب اوزره بیت ترا شود
سپری آتش جهنم را * اگر بکار فتاده کنی بسی سپر * و کنکه امر در کیت دیمک در معنای ثانی حکیم
سنایی بیت عم به نیروی بخت ملک آرای * سرکیوان سپر بریزد و پای * مجمع الفرسده یعنی
رو بمال کنده حکیم خاقانی بیت موی بندی * توازن زره و برید * عقرب از سنبله ماه سپر
بکشاید فی سپستر فی فتح باء فارسی و تاء مثناة و سکون سین مهمله ایله صکره رقی معناسنه در که
سپس صو که ربونین صکره دیمکه زین سپس دیرلر و ترادات تفضیلدر فی سپندار فی فتح
باء فارسی و سکون نونه شمع معناسنه در ابوالعالی رازی در خطاب بابر بیت ای سپندوز
حیه * کرون * وی سپندار خانه اسرار * بر معناسی دخی آفتابک برج حوئله ایام مکی
سپندر که اسپندار دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت همیرفت سوی سپا و خش کرد * بام
سپندار در روز ارد فی سپندار فی فتح باء فارسی و سکون هایلله صاحب لشکر و سرعسکر
معناسنه مولانا هاتفی بیت گرفت آن سپندار پر خاش جوی * ازان مرغ و آن نامه فال
تکوی فی سپهسالار فی سرعسکر و سردار قوم معناسنه میرنظمی بیت سپهسالار آن
رستم نهادان * پسنه پهنکه کرد جنگ مردان فی سپهر فی کسر باء فارسی و سکون هایلله لفظ
مفرد در مخصوص کوا آدیدر بعضیلدر لر که آسمان معناسند در عموما و فلك اعظم کد فلك اطلس
دخی دیرلر آنک نامی در خصوص اشخ نظامی بیت کفته حصاری * تو اور اسپهر * کای فلك
نوبکهن دارمهر فی سپندار فی کسر باء فارسی و سکون یای تحتانیله بیاض قواق اغاجی
میرنظمی بیت سپندار و ستر و چنار لطیف * بر شک آوری کشته با قدر دیف فی سپندار فی
کسر باء فارسی اول و فتح ثانی و سکون یای تحتانی و دال مهمله ایله بمعنی پشه یعنی سوری سکک که
عربیه بق دیرلر رضی الدین نیشابوری بیت کرسایه سکون تو بر باد او فتد * بیرون
و دزدست سپید پر ارتعاش فی سپید خار فی فتح خاء معجه ایله جاقزد کنی که عربیه
شوکه البیضا دیرلر فارسی عربینک ترجمه سی اولور فی سپندار فی ایکی معنایه در اول

اول صالح و اعمال حسنه صاحبی ثانی عیار و طرار ورنك باز معناسنه اسماء اضداد دندر
 و ستار في فتح تاء مثناة ايله اوج معنایه در اول دریاده و بعضی نهر عظیمه بر مقدار صودن
 یوکسک یرواقع اولور جزیره کی اما جزیره بیوک اولوب ایچنده کویلو و باغ و باغچه لاولور بویاسه
 کوچک دپه چک در منتفع به اولور بعضی سنی صوفی فقه جه اور تر و او تجرلر بترو اطرافی در یک صو
 اولور و بعضی روایتده صویک اورته ییدر بواپکی روایت محیجه اولد قده اضداد قیبلندن اولور
 استاد لطیفی بیت چنانم زاندریشه بی کنار * که مردی بودمانده اندر ستار * ثانی ستاره
 لفظندن تخفیف اولمشدراختر معناسنه استاد فرخی بیت ستار صغیر بره میخواندم اورا *
 برخسار و بالای زیبای در خور * وله ایضا بیت حدیث نوشدن مه شنیده ام بخبر * بکاخ بر شو
 ای مه ستار و ماه نکر * ثالث ترکیه فلان دید کاری معنایه در که فلان گفت دیکه ستار گفت
 دیرلر و ستیر في فتح تاء مثناة و سکون باء موحد ايله یوغون و غلیظ و کنده معناسنه در کتاب
 یولغنی طامه مهمله ايله سطر یا زرلر و اوقورلر اما غلط ایدرلر زیر زبان فارسیه واقع اولین سکر
 حرفک بریدر حکیم فردوسی بیت چو چندی بر آمد برش سالیان * به بد سرو بالا
 سترش میان و ستیر في فتح تاء مثناة و سکون خاء معجه ايله اپکی معنایه در اول صو طور دینی
 یرکه آبگیر و تالاب دخی دیرلر ثانی فارس ملککنده مشهور و معظم بر قاعه اسمی در که
 قرینه بیوک آبگیر واقع اولمشدر بوسیدن اسم اولوب قلعه سخر دیرلر و همزه
 مکسوره ايله استخر دخی دینلور حکیم فردوسی بیت خرامان بر آمد بقلعه سخر * که شاه
 شها زاید بود فخر * وله ایضا بیت زمردی بگرد او بدان بود فخر * بیامد کرازان بر اه
 سخر و ستمکار و ستمکر في کلاهما بمعنی ظالم و جابر الظلم میرنظمی * مشوی *
 بعدل و سخاوت بشو سر فراز * نیابد ستمکار عمر دراز * به شنست جای سرور کریم * که دوزخ
 مکان ستمکر نیم و ستیر في فتح تاء مثناة و باء موحد و سکون نون ايله بر او تدر مشابه پودنه دفع
 زهر و کزند کان ایدر او لانه زیاده همزه ايله ده جائزدر شاعر بیت بوی استنبر از حرارت
 خویش * عقرب چرخ را کد اخته نیش و ستیر في کسر تاء مثناة و سکون یای تحتانیله
 اوزانده الی حبه دن عبارت در که ربع مثقال اولور بعضی یرده ثلث درهم در بویله اولجه درهم اون سکر
 حبه اولور والی درهمه ده ستیر دیش وارد رشمس فخری بیت یادشاهی که پیش تمکینش *
 هیکل قاف نیست نیم ستیر * بوییتک اوج روایتده دخی شموی وارد و سرخوار في سکون راء
 مهمله و فتح خاء معجه و او معدوله ايله بمعنی مردولی و صاحب سر و بمعنی توانگر و صاحب مال مخزون
 کذافی فرهنگ جهانگیری و سر في تخفیفله خطوط کف یعنی اوج ایچنده اولان جزیلر
 بعضی کسنه ل اول جزیلرک نقوشندن استدل ايله بعضی حالات حکم ایدرلر فقر و غنا و سفر
 و اقامت و تأهل و مجرد و مناصب و مرثیت و وجود اولاد و عدمه و امثال ذلک و تشدید ايله
 عربی حال مخفی معناسنه در ابوالعانی بیت ساقیا بر خیز و سردل بدان * ساغرمی ده که
 دانی سردل و سریشه کر في کسر راء مهمله و سکون یایی تحتانی و فتح شین معجه ايله اتمک
 کارخانه سندر خیر ایدن اجیره دیرلر خیر کر معناسنه و سفیر في کسر فاء سکون یای تحتانیله
 دلال که اثواب و متاع فروخت ایدر عرب لسانده مکتوب کو تورن قاصد معناسنه در که عربی

سفر یا زلفش و زرق دریا نك د خوليله اسم فاعل اولور في سكار في فتح كاف عجميله بوزن فكار
شوم و محوس معنا سنه در میر نظمی بیت شده از ازل نجم بخت سكار * ازین کشته از غم
در نوم فكار في سکندر في فتح كاف و دال مهمله و سکون نونله اوج معنایه در اول بر مشهور پادشاه
ربع مسکون نامی در که اسکندر ذوالقرنین دیکله مشهور جهاندر و نبوتنه اختلاف وارد قرآن
مجید ده اسمی ذوالقرنین ذکر او تمشدر سد با حوجی یا یوب و آب حیات طلبی ایله ظلماته
گمشدر حضر نبی علی نبینا و علیه السلام رهبری اولوب آب حیات اکانصبیب اولیوب حضره
نصبیب اولدی دنیا په مشرقدن مغربه دك حکم ایدن بری حضرت سلیمان علی نبینا
و علیه السلام و بری دخی بو اسکندر در بونک احوالی شیخ نظامی جمله دن اعلا تفصیل اوزره
سلاک نظمه کتور مشدر و بر اسکندر دخی وارد اول دخی پادشاهدر اما بومرتبه دکادر اکا
اسکندر رومی دیر لر دارا او غلیدر بونک زمانته حکماء فلاسفه چوغیندی اسکندر ك معنای
ثانیسی سر نکوندر یعنی باشی اشاعه شیخ آذری بیت از نصیب زخم نیر قوس ذوالقرنین او *
در چه مغرب رود هر شب سکندر آفتاب * ثالث آت یور رکن و یا خود سکر در کن نکر لئوب
باشی اوزرینه دوشمک بو معناده اکثر ترکیب ایدوب سکندر خورد دیر لر مولانا نورالدین محمد
ظهوری بیت سکندر خوران باد پای حیات * بدست ترائل عنان ثبات في سمنار في
سکون می و فتح نونله و لابت رومده بر استاد معمار بنا آدیدر که نعمان نام بز پادشاهه قصر
خو رنقی و سدیر نام عمارتی اول بنا آت مشدر سام نسلند در دیر لر عربیده نونی میمه تقدیم وه شده
ایدوب سمنار دیر لر شیخ نظامی * مثنوی * هست نام آوری ز کشور روم * زیرکی کوز سنک
سازد موم * چایک و چرب دست و شیرینکار * سام نسلی و نام او سمنار في سمنار في فتح نون
و بلاء موحله ایله یعنی شناور یوزکچ که عربیده ساچ دیر لر سمناری سباحه در یوز کجاک معناسنه
میر نظمی بیت کشته از دپله اشک خون چون بحی * مزدم دپله شد سمنار او في سمنار في
سکون نون و فتح دال مهمله ایله یعنی سندان آهن یعنی دمور اورس و دخی عظیم الخلقه بر طاشدر
یعنی یرادلی بیوک بر طاش کدافی فرهنگ جهانگیری في سمنار في سکون نونله یعنی
حر ازاده که سندر دخی دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری بو معنایی مؤید میر نظمی بیت
نیاشد در جهان خون پرور * و فاور مدی در طبع سندر في سهر في سکون هایلله بوزن مهر
یعنی کوی یعنی او کوز حکیم فردوسی بیت چو بر شاه بازی بکستر د مهر * میاورد فربه بکی ماده
سهر * فتح سین و هایلله عربیده او یانق اولق و بر علتدر که صاحی قطعا او یوماز في سمنار في فتح یای
تختانیله سپارمر قومک معانیسمیله مترادفدر و دخی قریب و کشکینه یعنی آریه اتمکی میر نظمی
بیت مشو چون کاوخر در خواب و خواری * بسست اهل قناعت را سیاری في سهر في
بوزن میرا بکی معنایه در اول اماله ایله طوق معناسنه که عربیده مشبعان دیر لر کرک حقیقتا
مشبع کی کرکسه مجاز یان کی که * کشت زار باب سیرست یعنی اکنک صوبه طوقدر مثالی
بیت شکه هائی که میکشت از سنان سیر * چو برک کند نامی خورد شمشیر * چغتای لسانه
توی و تویق دیر لر میرعلیشیر بیت فی طاقتیم بار اینک عشق قدین کناره قیلیب * فی تو ماغیم
بار اینک حسنیغه نظاره قیلیب * ثانی اماله سز کسره ضرر محه ابله صر مسق که عربیده نوم دیر لر

دیرلر بوا یکی معنایه تریب اوزره ابوالعانی بیت کرباشی درجهان باشیرو شکر خورده
 سیر * رو قناعت کن بکنی با پیازونان و سیر و سیر و سیر فی بر نوع طعام در خمیری صرمسق
 و پیرو بر مقدار روغن ایله بوغروب بشو زرلر و ستمای پاره مخصوص طعامدر و سیر فی
 سکون یای تحتانی و کسر سین مهنه و فتح باء فارسیله کونه یک چچکی که کونشه قرشو
 طور وب کونش کنده بکه اولدخی دوز بعضی یلر دیر پارکریحان نوعندن عربی نام دیکری
 اوتدرو بعضی یلر دیر پارکری صمه دیکری خوشی و اوز و زق پیر قدر عربی ریحان قدسی دیرلر
 ابوالعانی بیت کربکشن آن معنی سیمای بود * سیر سیر باشد بد سنش هر گیاه و سیر فی
 سکون یای تحتانی و میم و فتح باء موحد ایله وصف محب و بد رکش سیننه لی دیمک اولور ننه ک
 شاعر دیشدر بیت کارخ و سیر و لعل لب و غنچه دهن * مشکبوموی میان سر و قد لاله عذار *
 و سیمه جور فی سکون یای تحتانی و میم و ضم حیلله یاد شاهان ماضی دن برینک مقربلرندن
 بر ندیم آدیدر و سیندر فی سکون یای تحتانی و نون و فتح باء موحد ایله سیر سیر مرقوم
 معناسنه در و سیرور فی سکون یای تحتانی و فتح و او ایله زبان پهلویده اون بیک عده دیرلر
 شمس فخری بیت بود بیرون عطای اوز شمار * باد افزون بغابت از سیرور و سیمه شیر فی
 خشمناک و مهیب ارسلان مولانا هاتنی بیت سیمه شیریشته بر آوردیال * نه زنجیر بر کردنش
 نه دوال و سیرکار فی کنه کار و خطا افعال اولانه دیرلر مولانا محمد ظهوری بیت سیرکار
 از رویشوید غبار * کل سرخ روی کند در کنار مولانا جامی بیت کر نه خامه سیرکار چمد *
 مهر هر حرف نکونساری چند و مع الراء المعجزة * سپندوز فی فتح باء فارسی و سکون نون و ضم
 دال مهمله ایله چادر کوبکی که دیرک دپه سنه قورلر اکا کاج و یادریسه دخی دیرلر کذافی فرهنگ
 جهانگیری و سیروز فی ضم باء فارسی و و او معر و فله سپوختن لفظندن تصرف اولنش اسم
 مصدر در دورتمک و صاحب حق و اسماء اضداددن اولور بر آوردن معناسنه ننه ک حکیم انوری
 بیت چون ده باد شهو تی جاننش * بر بسپوز دسر از کرباشی * و معنی فرور بردن حکیم
 سوزنی بیت ولی را گانه بر گاه بنشان * عدوزا جاه کن در چاه بسپوز * و معنی اندرون کردن
 کافی اسم فاعل اولور حکیم سوزنی بیت منم کلوک خرافشار کنک خنک سپوز * حرانزاده
 و قلاش و رند عالم سوز * و دور توب ایچروایتمک معناسنه ابوالعباس بیت تخم محنت
 بیاش در کلشان * خنجر کین سپوز در دلشان * و فرور بردن معناسنه مصدر استعمال
 اولنور حضرت مولانا قدس سره بیت در ذکر کردی کدورا آن عجز * تارود نیم ذکر
 وقت سپوز و ستاویز فی فتح تا مشناته و کسر و او و سکون یای تحتانیله قضایاتک محکمه ایدوب
 استماع دعویه مخصوص اوکی رواق اولان صغیه به دیرلر ابوالعانی بیت قاضی محکمه شرع
 رسول اکرم * که ستاویز شده طاق و رواق افلاک و معتبر فی کسر تا مشناته و سکون یای
 تحتانیله اوج معنایه کلور اول جنک و خصومت معناسنه شیخ سعدی بیت چو جنک آوری
 یا کسی در ستیز * که از وی کزیرت بود یا کزیر * ثانی معنی تعصب و ناساز کاری و له ایضا بیت
 ستیز فک ایخ و بارش بکند * سم اسب دشمن دمارش بکند * و جوج و سرکش معناسنه
 استاد لطیفی بیت ای پکیر پانک و خوک ستیز * این ستیز و نکیرت بچه چیز * ثالث خشم و کین

و

معناسنه حکیم اسدی بیت بهونامه چون دیدوش باستیز * زیار اید شنام بکشاد تیز *
بعض فرهنگرده ظلم معناسنه ده منقولدر و سریز و گسر راء مهمله وسکون یای تحتانیله
قوس قزح که سریر وسد کیش دخی دیرلر و سکر و سکون کاف فارسیله زاباستان ولاپنده
کنج و مکران مایینده واقع بر بو کسک طاغدر دریای سند آنک دامنندن کچر و نقل ایدر لر که
رستمک مولدی اول طاغدر واقع اولاش بو تقریبله رستمه رستم سکری دخی دیرلر حکیم ازرقی
* قطعه * فروشد روز پس تاباز کشتی * زجنگ سکرنان دیومنظر * توان بردن هنوز
از جای جنکست * دریده زهره سکری زبتر * حکیم فردوسی بیت بد و کفت کای زره شیر
ژیان * سپاهی مجنگ آمد از سکرنان و سکری و کسر کاف وسکون یای تحتانیله بمعنی
برجستن و آلیردن حیوانات چچرایوب قیح آتمق کمال اسمعیل * قطعه * خواهی که بر کتف
فکنی اطلس و قصب * خواهی که در طویله کشی اسپ خنک بود * چون سگ درنده باش
و چو کرکس حرام خوار * بکرای همجوکر دم و بسکیز چون ستور * مجمع الفرسده بمعنی جست
و خیره کننده اسم فاعل روایت اولنوب بویته تمسک اولمش حکیم سوزنی بیت پیرشده
زیر بار همچومن ای خر * کردمت آزار و چو خر کره بسکیز و سیر و سکون یای تحتانیله
بوزن و بمعنی نیز کسکین معناسه که ضعیفی کند در کذافی الجمع و سینه باز و یعنی دورنگ
بومعنائی موید شیخ نظامی بیت تند روان رومی وزاغان زنگ * شده سینه باز یعنی دورنگ *
 و سیمه روز و یعنی بی طالع و همیشه غمناک و محزون اولانه دیرلر میرنظمی بیت نشد مختیار
وسیمه روز کشت * هم از تنگ روزیش دلسوز کشت و مع السین المهمله * سپاس و
فتح باء فارسیله ایکی معنایه در اول شکر نعمت بودخی ایکی وجهله در بری جناب حضرت
باری تعالی جل ذکره نک انعام واحسانه شکر در شمس فخری بیت خدای داد ترانیز ملک
و تحت کیان * تونیز لطف خدادادان و رابداسپاس * وجه ثانی اولیای نعمک انعام
واحسانلری مقابله سنه تشکرا ثنائیک کمال بخندی بیت هر که خرسند نباشد بجفاهای
حبیب * ناسپاسیست که شکر نم اونکند * ثانی منت و قبول معناسنه شیخ نظامی
بیت چو جویای کهر کوهر شناس است * اگر هم بی بها کیرد سپاس است * فرهنگ
هند و شاهه بمعنی لطف مرویدر حسین وفای دهده بمعنی لطف دیوب بویینی ایراد ایلش ابوشکور
بیت ازان پس که بر کرد بکند اشتمیم * رو بر سپاسی بنکما شتمیم و سپر لوس و فتح باء
فارسی وسکون راء مهمله و ضم لام و او معروقله خانه پادشاهان و جای سلاطین معناسنه
خسروانی بیت یقین کر خلق یابد محنت کوس * کسی کو کرددی کرد سپر لوس و سپریس و
کسر باء فارسی وسکون راء مهمله و یای تحتانیله میدان معناسنه که سپریش واسپریش
واسپریش و اسپریس دخی دیرلر نه کم باب الالفه ذکر میرو رایدی و سپس و فتح باء
فارسیله صکره معناسنه که عریبه بعد دیرلر نکن دون ترکیب استعمالی مشایع دکلد رلابد
زین لفظی اد حال اولنوب زان سپس دیرلر بو ترکیبه بعد لفظی صحیح اولور زین سپس دخی
اکثریاستعملدر شیخ سعدی بیت ندانم چه شاید بدن زین سپس * که راز سپهری
ندانست کس * دیگر بیت چون پشیمانی زدل شدنا شتاف * زان سپس سودی ندارد

ندارد اعتراف * حکیم حاقانی بیت با این پانک گوهری از سنک بشردم * کرزین سبب
 روم چوسک اندرقفای نان و سرتاس بی سکون راء مهمله و فتح نونله جهان دبه و کرم
 و سرد کشیده و تلخ و شیرین چشیده آمده دیرل میرطسی بیت سخن در کار خود از پیو
 بشنید * درست آید ز سرتاس جهان دید و سفیرس بی کسرافوراء مهمله و سکون یای
 تحتانیله یعنی سمسارمقوم یعنی متاع دلالی و سفسوس بی ضم نون و واو معروفله خرمن برنده
 دوکوب هموز صاور لمانس غله یعنی معناسنه و سیرناس بی سکون یای تحتانی و راء مهمله
 و فتح نونله بحر بر قوشدراوزون یورنی وارد دیرل که بورتند دلکاری وارد نفس و برد که هر دلکدن
 بوردلوصدا ظاهر اولور بلا دافر بقیه ده اولورمش اول سمتک آدمیسی بعض سازی و نغمه
 نوالرین بونک صداسندن اخذ و اختراع ایلشیر استاد لطیفی بیت ای بانواع نغم چون
 سیرناس * می نشد از نغمهای سیرناس و سیرس بی سکون یای تحتانیله چهره و بعض
 اعضاده ظاهر اولور بر بیاض لکه درمق و بر صدن غیریدر انسانه فضلات باغدن عارض
 اولور و بعض آنلرده دخی اولورا اکثر قیر آن اولور یا ستلوا ولد قچه ظاهر اولور و مع الشین
 المعجه * سپریش بی کسرباء فارسی و سکون راء مهمله و یای تحتانیله میدان معناسنه که
 اسپریش و اسپریش دخی دیرل کذا فی الصحاح و سیش بی ضم باء فارسیله بذرقطونادرکه
 اسپغول دخی دیرل و سپند انجوش بی فتح باء فارسی و دال مهمله و سکون نونین و ضم حمله
 خردل پاره سی در دیو فرهنگ جهان کیریده مذکوردر اما سپند و سپندان اوزرلک تخمنه
 دیرل خردل پاره سی نه اولدوغی بزم دیار مزده متعارف دکلد شعرای سلف دیمشدر بیت
 که آن حال سیه بر عارض خوش * سپند انجوش پنداری در آتش و سپهش بی فتح باء
 فارسی و کاف و اطهار هایلله عسکر چکیبی دیمکد رابکی وجهله بری مقدمه ایش که عسکرک
 ایلروسنه یورر و بروجهی دخی سر لشکر در که عسکر اکا متابعت اتمک ایلله چکلمک بوانور
 حکیم اسدی بیت سیه را که چون او سپهکشی بود * چه پیش آب دریاچه آتش بود *
 و سپیوش بی سکون باء موحده و ضم یای تحتانی ایلله تخم اسپغول یعنی بذرقطونا طیب
 یوسفی * رباعی * هر کس که تشقق زبانش باشد * تشویش بهر سخن از آتش باشد *
 باید که کتیره بالعب سپیوش * حل کرده مدام بادهاش باشد و ستاره آتش بی یعنی شراره
 آتش ابوالمعانی در تعریف سوزانیده بیت فلک نهان شده در اندرون دود سیاه * گرفته
 روی جهاز استاره آتش و ستایش بی فتح تاء مثناة و کسریای تحتانیله اوکک مدح و ثنا
 معناسنه شمس فخری بیت سجودار کنند از وجود شهنش * خدارا همیشه خلایق ستایش
 شیخ سعدی بیت ستایش خداوند بخشنده را * که موجود کرد از عدم پندار و سپیوش بی
 کسرتاء مثناة و سکون یا و اطهار هایلله یعنی بلجحت و ستیزند کی یعنی بلج و عناد و چکشک
 ایا الخطیر بیت از ستایش اگر ترا هرست * سخت در مذاق جان زهرست و سیریش بی
 کسرتاء مهمله و سکون یایله اوج معنایه کلور اول معروف کوکد که عربیه اصل الخنتی دیرل
 قوریدوب دوکوب صوده اصلد لر راء عمه کتوررل ثانی یعنی ناله وافغان حکیم سنایی بیت
 زیر فهمش ستاره کرده خروش * پیش سمش سریش کرده سروش * ثالث بد و زبون

معناسنه حکیم سوزنی بیت ستروش دادم تا همین که خواهم از تو عطا * ستروش اکز بندی
کار بند بود سریش فی سکاش فی فتح کاف فارسی و کسر لامه مکر و حمله معناسنه اسم
مصدر منقول در مجمع الفرسه اندیشه مند و متفکر معناسنه اسم فاعل مرویدر کن
فی فرهنگ میرزا ابراهیم اندیشه و افکار معناسنه اولدوغی کلام استادان متقدمین دن استنباط
اول نور نتکم استاد رودکی مخ نام شخص که راوی اشعار شعراء عصر ایدی اکا خطاب اینوب
دیوکه بیت ای مخ کنون تو شعر من از بر کن و بخوان * از من دل و سکاش و از تو تن و زبان *
فی سیاوخش فی ضم و او و سکون خاء معجبه ایله مشهور سیاوش بن کیکاوس درکه اپکی و
ایله سیاوشی دخی دیرل حکیم فردوسی بیت همیرفت سوی سیاوخش کرد * براه سپندان
در روز ارد * مذکور سیاوش شدن غیره بر پهلوان ایرانی نامی اولق دخی جائزدر فی سیاوش فی
شاه ایران اولان کیکاوس شاهک پسر شجاعت کستری نامی درکه حسن و جمال ایله بدیع الزمان
و هنر و کمال ایله عدیم الاقران ایدی شاه ترکان اولان افراسیاب مظالم جناب مزبور سیاوشی دخی
تازه نوجوان اپکن ناحق بزه قتل ایدی خواجه حافظک بو بیتنه اکا نامج واردر بیت شاه
ترکان سخن مدعیان میشنود * شرمی از مظلمه خون سیاوشش باد * علم رجال اولدقده
ضم و او ایله بلکه ضمه صریحه ایله تلفظ اولنور مجمع الفرسه فتح و او ایله بر جنس قوش آیدر
فی سیاه پوش فی محضر قاضی بعض فرهنگ خدمتکار اسپ که آته تیمار ایدر و سوار یاننده
پیاده یورر غالباً مذکور خدام همیشه سیاه جامه کیمک رسم قدیم اوله مجمع الفرسه چاوشان
درگاه سلاطین که پادشاه بنوب بریره کتد که آنرا و کجه پیاده کیدوب خاکی پادشاه اوکندن
صاورلر خلقدن امتیاز ایچون قدیم زمانده مهابتا سیاه جامه لر کیرل ایدی اول اجلدن مرور ایله
اول طائفه یه سیاه پوش علم اولش فی سیه پوش فی سیاه پوشدن مخفدر چاوش
معناسنه حکیم اسدی بیت بتزدیک سبزی شد داد خواه * کداز بد سیه پوش درگاه شاه *
ور شهر و ارایش مجموع رجال و نسوانی سیه جامه لر کیرل ایش شیخ نظامی هفت پیکرده
حکایه ایدر فی سیاه کوش فی قره قولا فی دیدکاری جانورد دیگوبه بکتر دایما ارسلان ایچون
شکار نجسس ایدوب ارسلانه کوستر ارسلان شکاری بیوب طوید و قدن صکره
فضله سندن کند و دخی تعینس ایدر فی سیه کوش فی سیاه کوش مر قومدن مخفدر
موید الفضلاده جانور نیست درنده سلاطین او شکار کنند میرخسرو بیت مرغ هوا جمله سیه
چشم برد * صید زمین پیش صیه کوش مرد فی سیرش فی سکون یای تختانی و فتح راء مهمله
ایله بورنجک دیدکاری اینجه حیردن طوقمش کتان کبی زنان کوملک و باش باغی ایدرل سرش
دخی دیرل میرنظمی بیت ز سیرش پیرهن پوشیده برتن * نماید زیر آن چون شمع روشن *
فی سینه پوش فی اول جامه درکه کوسه صاریا وریالک و زوبون و امثالی فی مع الغین *
فی سپاغ فی فتح باء فارسیله اپکی معنایه در اول قاتق که یوغرتی سو زوب قیق ایله قارشدروب
قرار نجه طوز و چورک اونی صاچوب قویون طلومی ایچنه قویوب قوریدر لر لطیف طعام اولور
شاعر دیمشدر بیت سپاغ و انکبین بانان خوشتر * طعام ما حاضر اینست آور * ثانی
کرمید ایله یا پیش دیوار اکثر خانه قوقانی ایدرل فی ستاغ فی فتح تاء مثناة ایله اپکی معنایه

معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریه ایر اورلماش آت یعنی هنوز طای اولوب بنامش
 اوله نهاره دخی دیرلر حکیم اسدی بیت هزاران دگر کتر کان ستاغ * بهریک براز نام ضحاک
 داغ * منصور شیرازی بیت نخسته شاهسواری که ثابتات وهلال * زروی مرتبتش هست
 میخ ونعل ستاغ * بو معنایی مؤید شمس فخری بیت هنگام بخشش از کرم بیدریغ خویش
 زربدره جامه خرمه ونکه دهد ستاغ * بویتمدن استنباط اولنور که ستاغ هر که آتی اوله
 ثانی فرهنگ وفایی ده قصر قصر اقی یعنی طوغر مزیدیش حیوان که استرون وسترون دخی
 دیرلر اسم عامدرا آدمه دخی استعمال اولنور عریسه کی عقیق معناسنه حکیم قطران ارموی
 بیت آن قوم را که دارند از کینش سر سنیغ * مردان بوند عین ویاک زنان ستاغ * بعض
 فرهنگ سوردلی دوه یه دینلدوکی مسطوردر سینیغ سینیغ کسرتاء مثناة وسکون یای
 تحتانیله ایکی معنایه کلور اول سینیغ مرقومک جمیع معنایله مترادفدر از جمله یعنی راست
 وبلند حکیم سنایی * مثنوی * عد دکشتکان تیغ ملک * ذروه تیغ باسنیغ ملک * که بخندد
 بدست شاه درون * کام بردشمنان بگرید خون * بو معنایی مؤید شمس فخری * قطعه *
 همچو کوهم خزینته هم کوه * چه غم ارهست بر فرازم تیغ * همچو سرهم زهر سمر آزاد * سرفراز
 وکشاده دست سینیغ * ثانی یعنی سرکوه یعنی طاع دپه سی استاد منو جهری بیت بر آمد
 ماع ورنک و ماه پیکر * یکی میخ از سینیغ کوه قارن سرداغ سرداغ سکون را وفتح دال مهملتین ایله
 بر نوع نجاج آشی در سود ایله ایدر لر غایت لندید اولور سیریغ سیریغ کسر راء مهمله وسکون یای
 تحتانیله خوشه انکور یعنی اوزم صالحی میرنظمی در تعریف باغ بیت کهنیش از برک او عخته
 سر ریغش * که اورا باغبان ناید در ریغش سینیغ سینیغ سکون یای تحتانیله یعنی خوب و نیکو صاحب
 فرهنگ منظومه بیت سیخ نغزو حکایتست سمر * سوک ماتم سرشک آب نظر * استاد عنصری
 بیت بر فکن برقع از ان رخسار سینیغ * تا بر آید آفتاب از زیر میغ سیریغ سیریغ سکون
 یای تحتانی و کسر راء مهمله ایله خوشه انکور سیریغ مرقوم کی لکن یا حرفی رایه تقدیم اولنمشدو
سیریغ سیریغ عربیه عقادیرلر بر عظیم الخلقه وعجیب الهیة قوشدر حضرت سلیمان علی
 نبینا وعلیه السلام دیوانه حاضر اولور مش اندن صکره بنی آدم کورمش حضرت
 سلیماندن صکره ربع مسکونه چیقمدی دیرلر جمله طیورک ملکی در دیرلر الحاله هنده بین الناس
 موجود الاسم معدوم الجسمدر بعض روایتده حضرت اسکندر ذوالقرنین کوه قافه واردقه
 اسکندر بولوشوب سو پاشمش انسان کی نکلم ایدر دیرلر العلم عند الله سیریغ سیریغ سف
 دوش معناسنه مرویدر سکاف سکاف فتح کاف فارسیله ایکی معنایه کلور اول یعنی سیم
 سوخته یعنی بعض صرمه اشانش نقاش و دستمال و امثالی نسنه لری یا قوب کشن آلورلر ثانی
 ابریشم کلکی که چهره اوز زینه صاروب دسته کی ایدرلر ابوالمعانی بیت چون بریشم تار کیسوی
 سیه بر کردنش * کویا بر چهره سیمین پیچیده سکاف سلف سلف سکون لامله اکا دیرلر که
 ایکی قرقرنداشی ایکی آدم تزوج ایتمش اوله بر رینه سلف دیرلر ترکیب بجنق دید کاریدا
سندف سندف سکون نون و کسر داله بر نوع کوجک طاوولدر که در بند جیلر یولجی یکدکله
 و کار بانسرای یو بی خان قیوسن قباد قله چالرلر میرنظمی بر میرزاده غریبه دوشدوکی اشاره

دیش بیت شهید آواز سندی راد و به * چه شود اما در خان بسته دبه * سیمشکرف
سکون یای تجمانی و هم و راء مهمله و فتح سین معجه و کف فارسیمه ز نجفزه دیدکاری قرمزی
طاشدر سحقی ایدوب نقاشان نقش ورنک ایدر لر و کتابت کرده اولان سرخ مرکبه دیر لر ابو المعانی
بیت رونق حسن بود سرخی خد جانان * نوشته سیمشکرفی که شود سر سوره * مع الکاف *
* سیمتاک * سکون باء فارسی و فتح تاء مثناة ایله آقلق کد زنان یوزلینه سور لر سپیده دخی
دیر لر منصور شیرازی بیت زعکس خون عدو و بیاض دولت تو * بردرخ شفق و صبح
سرخی و سیمتاک * سپرک * فتح باء فارسی و سکون راء مهمله ایله قبر جق نو عندن بر علتدر
اکثر اطفال یوزنده ظاهر اولور و سکون بایله بر او تدر قینادوب صوبیله صاری رنک بویار لر
اسپرک دخی دیر لر مولانا محمود ابن یمن بیت کلکون بخون دبه خود می کند عدوش *
رخسار خویش را که شد از بیم سپرکی * سپردرک * فتح باء فارسی و سکون راء اولی و کسر
دال و راء ثانیه مهملات ایله یعنی دستار چه یعنی دستمال استاد رودکی بیت ای قبله خوبان
من ای طرفه دی * لبر از سپردرک بکن پاک زمی * سبک * کسر باء موحه ایله یعنی
سست و سبز یعنی هر نسنه که کوشک و تازه اوله اکا سبک دیر لر اگر چه مشهور اولان فتح سین
و ضم بایله در اما استادان متأخرین فتح سین ایله مطلق خفیف معناسنه و کسر سین ایله
معنای مرقومه نقل ایشلدر در استاد عنصری بیت چو باتیغ آید بمیدان ملک * شرد
دست دشمن ز پیش سبک * و فتح بایله بر قوشدر شب پریه مشابه اما طبیعتن اکا مخالفدر که
یونور آفتابه عاشق و طالبدر * جهیک بیت پیش خورشید چون سبک بپریم * نه شب
همچو شب پرک بپریم * سپرک * سکون باء فارسیمه زرد شدن کشت زار یعنی اکناک صاری
اولا معننه دیر لر * سیمیدتاک * براغاج در سرخ رنک میوه سی اولور خوشه انکوز مثالی
دباغلا آنکه دری دباغت ایدر لر اکا خسرو دار دخی دیر لر عربیه کرمه الیهیضا دیدکاریدو
کذا فی المجمع * ستاک * فتح تاء مثناة ایله ایری اغا جارک کو کندن چقان فدان که آنی چقارب
آخر پره دیکر لر شاعر بیت من بساک از ستاک بید کم * با تو امروز جفت سبزه منم * شمس
فخری مطلق فدان معناسنه در دیش بیت باد از عدل او مجباند * برک کل را سحر کهان ز ستاک
فرهنگ جهانگیریده یعنی شاخ نهال حکیم ازرقی بیت غرقه کردد با مدادان هر ستاک کلینی *
بر مثال خاطر مداح میراند کهر * و سید ذوالفقار شروانی بیت باز چون کیسوی دلبر شدن صبا
عنبر فشان * از کف موسی ستاک شاخ را بینی اثر * سرک * فتح راء مهمله ایله فرهنگ جهانگیریه
آقلق و قزلق که زنان یوزلینه سور لر حسن و برمک ایچون مجمع الفرسد سکون رایله
معنای مرقومه یعنی سرخی و سپیدی و ضم سین ایله بر مرض در که اکا سرخه دخی دیر لر
عربیه حصبه دیدکاریدر * سک * مطلق سر که در حکیم اسدی بیت بهر سوسک ترش
وداروی نیز * بریزند تازود کیرد کیریز * انیرالدین اخسیکنی بیت کند نابریک حسام و سک خوان
بهز خود را اجل آراسته خوان * سلاک * سکون لامه یعنی ناودان یعنی اولوق کذا فی
شرقنامه عربیه اپالک معناسنه در عموما و انجود یزین اپالکدر خصوصاً * سلک * سکون لام
و فتح کاف اولی ایله مصغر سلاک مرقوم * سیمامک * فتح یای تجمانی و میله کیومرث شاهک اوغلی

اوغلی آدیدرکه هوشنك شاهك باباسی در حکیم فردوسی بیت سیامک بدش نام فرخنده بود *
 کیومرث رادل بدوزنده بود * سیسرك في سکون یای تختانی و فتح سین و راء مهملتین ایله
 تخیل تی سیسرو و سیسکک و سیلک دخی دیرلر * سیسک في سکون یای تختانی و فتح
 سین مهمله ایله یعنی کرم کندم یعنی تخیل تی که سیوسه دخی دیرلر کذا فی الجمع و بر نوع غله
 آدیدر * سیسکک في سکون یای تختانی و فتح سین مهمله و لام ایله فرهنگ جهانگیریده
 بر اوزون قورقلی قوشن رصو کنارلنده متصل قویروغن صالر طورر ابوالمعانی در هجویکی
 شاهد بازاری بیت هر کر اینک طبع دارد از و کیرد راز * دم بجنباننده پیشش همجو مرغ
 سیسکک * سیسک في فتح یای تختانیله اوجه بر دیمکد راصلی سه یک در حرف ها تا غلط
 اولنما غله ساقط اولوب متصل یازلق رسم اولشدر ابوالمعانی بیت آمد از راه اکنون
 خواست از من تحفه * سه تحف آورد و کفتم این سیسک معذور دار * سیسکک و سیسکک في
 کلاهما بسکون الیاء التختانی و فتح الکف و اللام یعنی سیسک مرقوم * مع الکاف الفارسی في
 * سپرنک في فتح باء فارسی و راء مهمله و سکون نوله سمرقند قریب بر شهر اسمیدر که اسپرنک
 و اسپرنک دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت میرفت وهمی آید بر من نکه صبح * چون پیک سبک
 از سپرنکی سمرقند * سپرنک في سکون باء فارسی و یای تختانی و کسر راء مهمله ایله
 بر او تدر ترفیل دیرلر ابوالمعانی در هجویکی بیت هرگز نکند فرق کل از برک کیهی * در پیش
 کر آرد خورد چون تره سپرنک * سمید برک في برات آدیدر عربیله ثمانیه دیرلر * سترک في
 ضم تاء مثناة و سکون راء مهمله ایله اوج معنایه کلور اول درشت و بی حیا معناسنه حکیم
 سنایی در شهید شدن امیرالمؤمنین علی ابن ابی طالب کرم الله وجهه بیت در نکجید در جهان
 سترک * که جهان خورد بود مرد بزرک * حکیم فردوسی بیت پذیرفته ام از خدای بزرک * که دل
 بر تو هرگز ندم سترک * ثانی جئه داروغلیظ و بزرک نا هموار معناسنه بیت در کفش نیروگان
 از بهر برک * تازند کر آیدان کرک سترک * ثالث سرکش و لوج معناسنه بیت نباشد
 نمید از خدای بزرک * بجز کافر نیره رای و سترک * نمید نو میددیمکدر * سرشکک في کسر
 راء مهمله و سکون سین معجه ایله درت معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریده هر بر قطره یه دیرلر عوما
 استاد رود کی بیت زان می که کر سرشکی از ان در چکد بنیل * صد سال مست باشد از بوی آن
 نهنگ * و قطره بارانه دیرلر خصوصاً مختاری * قطعه * خبر رسید که اندر نواحی ستام *
 سرحصاری کرده است یا شماره قران * هزار سال ز باران بدوزیان نرسد * اگر بجای
 سرشکک از هوا چکد سندان * و کوزیاشی قطره بنه دیرلر خصوصاً اشک معناسنه
 اثیرالدین اخسیکی بیت بر یک سرشک دیده اعی میندی * و زیک قراضه کف سفله
 مساز کان * ثانی یعنی شراره آتش فرهنگ حسین و فانی ده یعنی خرده آتش خواجه عمید
 لویکی بیت بجم نیم سرشکی ز آتش قهرست * همان کنه که بدیوان شهاب آتش زن *
 ثالث براغاج آدیدر قرله مائل بیاض چچکی اولور مذکور اوج معنایه شمس فخری * قطعه *
 پادشاه از شرم دست تو آبر * رخ سیاه آمد دست و ریخت سرشکک * نیستش ره بسوی بحر
 بگفت * زان همی باردش زده سرشکک * زانکه کوزه بدیش ارقبضت * لعل رستی

بجای کل ز سرشك * رابع یعنی کل سرخ استناد عنصری بیت رخ زد بدنگا شسته بسرشك *
 وان سرشكش برنك تازه سرشك و سیرنك في سکون یای تحتانی ونون وفتح راهمه ايله
 یعنی سیرنك یعنی عنقابه دیرلر استناد فرخی بیت همه عالم زفتوح تو نکارین کشته *
 همچو آکنده بصدرنك نکارین سیرنك * مولانا خیالی بیت جز خیالی ندیدم از رخ تو *
 جز حکایت ندیدم از سیرنك و سیمکی فرسنگ في سکون یا این تحتانی ونون وراء مهمله
 و کسر کاف فارسی وفتح فاعسین مهمله ايله بر میل مسافه اولان یره سیمکی فرسنگ دیرلر میر
 نظمى بیت همیکرده بسویش عزم آهنگ * از انجا رفته بوده سیمکی فرسنگ *
 و سیم آهنگ في سکون یای تحتانی و میم ونون وفتح همزه و ايله عربیده قناری دیدکاری ترکیه
 اشك خیاری دیرلر کدافی المجمع و مع اللام * سبال في فتح باء موحد ايله ایکی معنایه کوز
 اول یرا کنده بولتدن جا بجا یغان یغموره دیرلر نته کم وصف بهارده میر نظمى بیت هوا
 از ابر بارنده سبال شد * که هر شاخی از وتازه نهال شد * ثانی بیق که سبالت دخی دیرلر
 و سیمبال في کسر باء فارسی و سکون یای تحتانی ايله چنار اغاجی بعضی بیاض قواقد دیرلر
 و سبال في فتح خاء معجه ايله یعنی ستیزه رقوم میر نظمى بیت مکن هر کز سبال باهر کسی را *
 اگر داری ز عقل اندک بسی را و سبال في فتح فایله ایکی معنایه در اول طپرا قدن اولان آوانی
 ابریق و سقسی و چناق و چولک و امثالی نسنه لره دیرلر شمس فخری بیت بگاہ بخشش
 از غایت سخا و کرم * چه لعل و کوه ز نزدیک اوچه سنگ و سبال * عربیده فاخورد دیرلر چغتای
 تغار دیر اما دیدن اولان صو و شراب طرفنه ده تغار دیرلر نته کم میر علی شیر بیت کیمتوز
 ساقی تغار عر مثال * قدح کشتی سنی اول بحر یغه سال * ثانی فرهنك جها نیریده جوز
 و ادام و فندق و فستق و امثالینك قبوغنه سبال دیرلر حکیم انوری * قطعه * حد و حرارت
 قهر تو دارد اندر دل * زد دست مردمك دیده زان زندقی سبال * نهان ازان نماید ضمیر او که دلش *
 ز تفهیت تو بتر که چو بسته سبال * سعید حسن غز نوی بیت نادیده دهانت که کبان برد که
 هر کز * خوشتر ز شکر کوزه بود بسته سبال و سبال في فتح کاف فارسیه اوج معنایه کوز
 اول خصومت و عداوت معناسنه حکیم سنایی بیت با سنایی همه عتاب مساز * با خراباتیان
 سبال مکن * حضرت مولانا قدس سره بیت خفاش اگر سبال خورد شید غم ندارد *
 خورد شید راجه نقصان کرسایه شد کینش * ثانی اندیشه یعنی صانع که یرا مرصا بخیه
 بد سبال دیرلر میر خسر و از زبان معشوق بیت در عشق ما کسی نزدیکه میرید * از کاهلی
 غزه آفت سبال ما * رضی الدین نیشابوری بیت چون بخشش تو آمد کان از رای چیست *
 عریست کاین سبال همید ارم عذاب * ثالث سخن معناسنه ده استعمال ایدرلر که بعض
 بد سبال بدگو معناسن افاده ایدر شیخ سعدی بیت تو نیکو روش باش تا بد سبال * بهید
 گفتن تو نیابد مجال * سبالش سبالیدن اسم مصدر اولور و سل في بر علت در ترکیه
 آنچه اغری دیرلر اخلاط فاسد او بکنه دو کیلوب جراحت ایدرا و کسورد چکه ایزیک چقار
 بولتدن خلاص مشکدر ابوالمعانی بیت در غم هشق ترا کشتم دو علت مبتلا * سل
 شود در روز عارض شب با سبب ما بود و سیخول في سکون یای تحتانی و ضم خا و واو

وواو معروفه اسخرنه دید کاری که او قلی گری در کذا فی المجمع فی سیمکل فی سکون یای
 تحتانی و میم و کسر کافله قام شدن و بوفقه اغاجدن ایدوب اوزینه اپاک و ابریشم صار لر کلابه
 و کچجه دخی دیر لر فی سیمچیل فی فتح یای تحتانی و جیم فارسی و اظهار هایلده چلما معناسنه در
 فی مع الیم * سپرغم فی فتح بقاء فارسی و غین معجه و سکون راء مهمله ایله ترکیه فسکلن
 دید کاری و عربیه ریحان اطلاق اولنان خوشبو اولنک جمله سنه ده سپرغم و اسپرغم و سپرم
 و سپرم دخی دیر لر کمال اسمعیل بیت دماغی کر بوید آن سپرغم های خوشبویت * پس کوش
 افکنده حالی حدیث غم چو اسپرغم * زین الدین سنجر بیت چو سپرم بروی تو آن زلف پر خم *
 زکارا فردوس چینم سپرغم * شاه ناصر خسرو سکون غین ایله دیمشدر بیت در دست
 شه اینها سپرغمند و کرامی * در پیش خزانها چو کیاهند و غدا اند * تحفه الاحبابه یعنی همیشه
 جوانی یعنی همیشه بهار دید کاری پیرا قدر خزان اولنر صید نه ابی ریحانه مسطور در که پیرا قاری
 خرده و بغایت خوشبو اولان ریحانه سپرغم و شاهپر دم دخی دیر لر فی سپرم فی سکون بقاء
 فارسیله سپرغم مرقومین مخفف در زراشت بهرام بیت در کوه و بیابان پر ز سپرم * کهومه
 خسرو و درویش خرم * وله در محل دیگر بیت در وجه نشسته شاد و خرم * برسته نزد شان
 صد کونه سپرم فی سپرم فی زیاده هایلده یعنی سپرغم و سپرم مرقومین فی سپرغم فی
 فتح بقاء فارسی و راء مهمله و اظهار هایلده تور اینلردن افراسیابک اقریاسندن بر مبارز پهلوان آدیدر
 جنک دوازده رخده پچرین کورد زالنک هلاک اولدی حکیم فردوسی بیت سپرغم زخویشان
 افراسیاب * یکی نامور بود با جا و آب فی سپید بام و سپید قام فی کلاهما یعنی بیاض
 اما قام و بام رنگ معناسنه در بیاض صحیح رنگ اطلاق خاطره ناملایم کور انحق آقه مابل
 اولانه یعنی بیاضلق غالب اولان نسنه یه رنگ تعبیری مناسب اولغله بیاض رنگ دیمک اولور
 فی سپید دم فی ضم دال مهمله ایله قویروخی بیاض کوکر جین اما نسخته میرزا ابراهیم بر اوتدر
 سرخ مرزش دخی دیر لر فی سپید دم فی فتح دال مهمله ایله صحیح صادق در که دم وقت معناسنه در
 اول وقت غایت بیاضلق ظاهر اولغله تسمیه اولنش تکم ابیح المتأخرین منلاعرق شیرازی
 بیت سپید دم که زدم آستین بشمع شعور * شنیدم آبت استفتحو از عالم نور فی ستام فی
 فتح تاء مشناه ایله ابکی معنایه در اول ایرنقشی عوما صر مه ایله اولسون غیری اولسون
 کمال اسمعیل بیت تو آفتابی و اسبت سپهر و طوق هلال * ستام اختر تابان زهر طرف ارشن
 فرهنگ وفایی ده و تحفه الاحبابه و شمس فخری و اسدی طوسی روایتلرنده ایرک آلتون
 و کس اولان محارری که رخت زین دیر لر بومعنایه استاد فرخی بیت در زمان سوی او فرستادی
 رخس با زین خسروی و ستام * بعض معتبر نسخه روایتلر ایرک آرد و اوک قاشی در بومعنایه
 خواجه سلمان در صفت اسب بیت غلال نعل و ستاره ستام و کردون سپر * جهان نور دوزمان
 سرعت و زمین پیماست * ثانی یعنی آستانه حضرت مولانا قدس سره بیت نیست
 پید آن منازل راستام * نه نشانست آن منازل راز نام فی ستم فی فتح تاء مشناه ایله ابکی
 معنایه در اول یعنی ظلم وجود معناسنه شیخ سعدی بیت به پنج بیضه که سلطان
 ستم رو دارد * زنده لشکر بانش هزار مرغ بسج * ثانی یعنی دیدن و دانستن یعنی کور و بی

9

ج

بیتك عربیة کی عمدت معناسنه ده اولور که قصد معناسنه در استاد فرخی ابکی معنایه دیشدر
بیت توداده بستم زروسیم خویش بیاد * توکرده بستم زور خویش ناپدرم * وله ایضا
معنی ثانی بیت نشان هستی بر من بدید بودستم * هستی نمود بچشم سیه نشان خمار *
و سر بستم و کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و کسر سین معجه ایله طو و تقال معناسنه در
و سئوم و همزه و و او ایله عدده او چخی در که ابکنجی به دوم و در دنجی به چارم دنیلور
ابوالمعانی بیت طرب فرا و فرح بخش کرد را مشکر * که زهره آمد کویا از آسمان سئوم *
و سیام و فتح یای تحتانی ایله ماوراء النهر ده شهر نسف قریب بر طاع آدیدر اند بر عظیم
چاه واقع در اول چاه حکیم مقنع صنعت ایله بر ماه پیدا ابلشیدی که اول ماهه ماه سیام و ماه
نخشب دیرلر تفصیلی نخشب لغتی ذیلند ذکر اول نور انشاء الله تعالی استاد رودکی بیت
نه ماه سیام و نه ماه فلاح * که اینت غلامست و آن پیشکار * شمس فخری بیت
گرچه مقنع بر آوریدمی * از چه نخشب و زکوه سیام و سیرم و سکون یای تحتانی و راء
مهمله ایله کوندن اوزنکو و اصاجق دوال که ایرلده ایدرلر اسم عام در سائر دوال کی اولان
نسنه لره ده دیرلر کوندن لویحق میر خسرو بیت سیرم از پشت خدی بیسندم * نستیزان
دوال شد بنم و سیم و کسره صر محه و سکون یای تحتانیله کشک علم خاصی در فرهنگ
میرزاده معنی مای دال که اکادخی سیم دیرلر بر نوع بیاض بالقدر و سیام و یای تحتانی به کسر
صریح و یروب همزه مفتوحه ایله عدده او تو زنجی دیمکدر و سینام و سکون یای تحتانی و فتح
نونه بر طاع آدیدر که ضیاء قر اول طاعه سنه ده ردفعه اصابت ایدر و روایت اولور که آنده
بر عظیم کنز وارد در که ایچنه نجه دور اوزرینه صافی کشدن بر قصر بنا اولنوب در و روزنه لری قیاضی
و سائر التون و مرصع یا پلش ایچی مالامال جواهر نه مقدار زروسیم و جواهر وضع اولند بی
بوندن قیاس اولنه و مع النون * سپاریدن و فتح باء فارسی و کسر راء مهمله و سکون یای
تحتانیله اصم لاق و بر معناسی ده تمام ابلک در مصدر استعمال اولنور اما تمام ابلک سپیدندر
الفه استعمالی آذواق اولور و سپاسیدن و فتح باء فارسی و کسر سین مهمله ثانیه ایله منت
ابلک و نعمت مقابله سنه مدح و ثنا ابلک سپاس اصلند شکر در و سپاهان و فتح باء
فارسیله ابکی معنایه در اول بین الناس اصغهان دید کلری شهر آدیدر ثانی جمع سپاه در
لشکر معناسنه ابکی معنایه مولانا هاتفی در تیمور نامه * مثنوی * نخست آن
جهانگیر دریا نوره * ز کرد سپاهان بر آورد کرد * سران سپاهان بفرمانبری * کیزان
زاندیشه دآوری * بگردن گرفتند بار خراج * تردد کمان در سر انجام باج و سپتان و
سکون باء فارسی و فتح تاء مثناة ایله بیان دید کلری اوت که عربیه سوس دیرلر و عرق السوس
دخی دیرلر اصلدوب لعابن آلورلر سعال یا بسه غایت نافع در و سپردن و کسر باء فارسی
و سکون را و فتح دال مهملتین ایله ایغله باصمق و ضم با یله دو شرمک عربیه کی طی معناسنه کمال
اسمعیل بیت در راه تونهاده فلاح صد هزار چشم * تاجر مرز دبدب او کام نسپری *
و سپری شدن و تمام اولوق معناسنه در بدون ترکیب دخی معنی حاصل اولور
و سیندان و فتح باء فارسی و دال مهمله و سکون نونه اوزرلک تخمی که عربیه حرمل دیرلر

دیرلر امیر معزی بیت چنان شد سوخته در تن چنان شد کوفته ز دصف * که جغداش همه
 خون گشت و سندانش سپند انا * اوزر لکک اصلی یعنی کوکی اولق اوزره حکیم خاقانی
 بیت ازان کر ز سندان شکافش عجب نیست * که البرز تخم سپندان نماید * و خردل پاره سی
 اولق اوزره ده منقولدر حکیم سنایی بیت هر یکا شیرست خود را چون شکر بکند اختن *
 هر یکا سرکه است خود را چون سپندان داشتن فی سپندین فی الفیرینه یای تخم نیله ده
 سپندان مرقوم معناسنه در اما اختیارات بدیعی ده * سپندین تخم تره نیرک است مسطور در
 خواجه عمید لوبکی بیت در دیله حلم تو نموده * صد کوه احد کم از سپندین * بویتنه
 خردل تخمی اولقه استنباط اول نور زیرا غایت خرده لک مراد در فی سپوختن فی ضم باء
 فارسی و واو معروف و سکون خاء معجزه و فتح تاء مثناه ایله ایکی معنایه در اول برشی بر شینک
 ایچندن زور ایله چکوب چقار مق معناسنه در حکیم فردوسی بیت همان زخم کاهش
 فرودوختند * بدار و همه در دبس موختند * ثانی برشی بر شینک ایچنه عنقله صوقوب قومغه
 دیرلر اسماء اضدادند را بوالمعانی بیت سوزن بچویش میزن و پس آ زمان مرا * هر جا که
 خواهی خچر سر نیز اسپوخت فی سپهدان فی فتح باء فارسی و باء موحده و انظهار هایل باء
 موحده نک ضمیله ده هر ویدر موسیقی ده بر پرده اسپیدر مسط منو جهری بیت قمری همی
 سر اید اشعار چون حریو * صلصل همی نواز دیکجانی بموزیر * چون مطربان زنند نوا پیش
 اردشیر * که مهر کان خردو کاهی سپهدان * کدافی فرهنگ جهانگیری فی ستادن فی فتح
تاء مثناه ایله آلیق اخذ معناسنه ستدن دخی دیناور و چغتای لسانده الماغ و الماعلیغ دیرلر
 المالی والغولوق جمله بوند ندر میرعلیشیر بیت صبر و قرار و هوشتی الماغ غینک تیدور *
 ای جانلار آفتی سنکا جانمیدر الغولوق * آلیق عبارتی دخی بوندندر آلیق معناسنه حاصل
 یا لاصدر در ایضاله بیت عالی دینی عروسن هر ساپنیک نقد جسم * عمر صا پنیب مر
 الماغ انکابو سابتغ الیاق * الغالی دیکچی الماغه دیکدر بولفظک اسم فاعله الغوجی دیرلر کایا
 اسم فاعله بووجهله یاغین و یا خود کف عجمی ایراد ایتک بولسانده قاعده مطرده در مثلاً
 قیامی دیکده قیلغوجی و ایدیچی دیکده ایتد کوجی دیرلر و قس علی هذا فی ستان فی فتح تاء مثناه
 ایله ش معنایه کلور اول ارقه اوستنه یا تغه دیرلر استادر و دکی بیت بارکن زیرت اندرون
 تن شو * تو بر و خوار و خواننده ستان * بومعنایی مؤید شمس فخری بیت زعدل
 قست که این همه زرو نقره * پیاع سرمست خفته است ستان * ثانی بمعنی جای انبوه یعنی
 بریده رنسنه نک کثرتن بیان معناسن افاده ایدر حکیم انوری ایکی معنایه * قطعه * از زلزله
 جمله چنان خاک بچیند * کرم نشناسند نکوزا وستازا * در عکس سنان و سلب لعل
 طراوه * میدان هوا طعنه زند لاله ستانرا * ثالث فرهنگ جهانگیریده مخفف آستاندر
 حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * با قبول توای زعلت پاک * چه بود جذب و زشت
 مشنی خاک * ای یکی خدمت ستان را * کرک یوسف بکار خانت را * رابع فرهنگ حسین
 وفایی ده بی صبر و طاقت معناسنه میرنظمی بیت داده در حسن یوسف رانشان *
 کرده است عشقت مراد فی ستان * خامس اسم فاعل اولور آلچی معناسنه داد ستان

باجستان کی جائستال وداستان دخی بوندند. بومعنايه عربيه اخذ دیرلر وچغتایده
الغوجی و آغان دخی دیرلر میرعلیشیر بیت ایرما بیریندن جان ایلا کوکلنی رحم ایلاب *
بیرورمین جانی هم آغل چوسندورسن کونکل آغان * بومعنايه نفس متکلم تعبیرنده
آلمان دینلوروله ایضا بیت کون یوزونکدین الماسام عیب ایتماک ای معنیجه * آلمان دیندین
غائب مینی خیران سینی کی ستاندن فی آلق معناسنه مصدر در ستادن وستدن کی
کی ستدن فی فتح تاء مشنأه و دال مهمله ایله آلق معناسنه در ابوالعالی بیت وصل تراکد عاشق
صادق بجان ستم * جانم نمائده باغم حسرت چه ستام کی ستردن فی ضم تاء مشنأه و سکون را و فتح
دال مهمله تین ایله قازیمق و تراش ایتمک معناسنه شیخ نظامی بیت استره هر چند دم نیر
یافت * موسترو مو تواند شکافت * استاد فرخی * قطعه * کدشکار فرود آرد و برون
آرد * زکوه تند پلنک و ز آب زرف نهنک * بکاه کو شمش بستاندونر و سترد * زدست
شیران زور و ز روی مردان رنک کی ستمیدن فی فتح تاء مشنأه و کسر مهمله کوچ و زور ایلمک و جور و جفا
ایلمک معناسنه مصدر در کی ستودن فی ضم تا و او و معر و فله او کمک یعنی مدح و ثنا ایتمک
معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت ستا یشت بحقیقت ستایش خویش است *
که آفتاب ستا چشم خویش را بسته بود کی ستوردن فی ضم تاء مشنأه و او معروف و سکون
راء مهمله ایله یعنی ستردن مرقوم کی ستیزیدن فی کسرتاء مشنأه و زاء معجه و سکون یائین
تختائین ایله ستیز مرقومک مصدر یرلج و عناد و حکمشک معناسنه شاکر بخاری بیت
هر آنکس که جانش ز دانش تهیست * ستیزیدنش مایه ابله یست کی ستیهیدن فی
کسرتاء مشنأه و سکون یائین تختائین ایله یعنی ستیزیدن مرقوم حکیم فردوسی بیت همان
طوس نو دزدان بستیهید * بکاسب من پیش اینجار سید کی سراییدن فی فتح تاء مهمله
و کسرباء موحده بعد یای ساکنه ایله قوش او تمک معناسنه تخصیص ایتمشرا یکی یای
تختائین ایله ایرلامق تغنی معناسنه در اما جمع الفرسه یعنی نغمه پردازی آدمی و مرغان دیوب
بویئی ایرادایش بیت سراییدن بلبلان در چمن * بردنک عم از دل مردوزن کی سرشتن فی
کسرتاء مهمله و سکون شین معجه و فتح تاء مشنأه ایله یوغرمق خیر اولسون غیری اولسون
محسوسا و معنا استعمال اولنور مولانا هاتقی بیت اگر بیضه زاع ظلت سرشت * نهی
زیر طامس باغ بهشت کی سرشکان و سرشکوان و سرشکون فی کلهم بکسر الراء المهمله
و سکون الشین المعجه زوف کجه سنه عروسک یوزینه قود قلهی دواتی که عربی کله دیرلر میر
نظمی بیت برویش سرشکان آویخته * که اندر جهان فتنه انکخته * وله بیت سرشکون
که پرده برویش سنه * که اندر جهان فتنه جویش سنه کی سرکنکین فی برتر کیمبر سرکه وبال
و یا خودشکرایله بشور و ب بعض محومه ایچور رلر تعریب ایدوب سکنجین دیرلر حضرت مولانا
قدس سره بیت از قضا سرکنکین صفر انمود * روغن بادام خشکی می فرود کی سرکین فی
سکون راء مهمله و یای تختائی و کسر کاف عربیله سرکنکین مرقومدن اختصار اولمشد و
کی سرکنکین فی فتح تاء مهمله و سکون نون و کسر کاف قدسیله صغوزا تشعق عربیله کی
مناقشه و محاوره معناسنه ابوالعالی بیت نشاید جاهلی در زمزمه ان * بنادانی سرکنکین

سرنگیدن بگیرد **في سفالين** **في** طبراقدن اولان آوانی که سفال نسقی در آخونده یا یای
 نسبت درونون نسبتن ناکید ایچوندر **خواجه سلمان بیت** از سفالین ساغر میخانه رندان
 زاد کرد * جوهر یا قوت و باعقل لال آمد بدید **في سفتن** **في** سکون فافتح تاء مشناه ایله
 ترکستانه برولا بت آدیدر که آندهمشک حاصل اولور و دخی یوغون و غلیظ و محکم ایتمک
 معناسنه مصدر اولور **في سفلیدن** **في** سکون فاکسر لامه صعلق و یرمک و ملک معناسنه
 مصدر در **میرنظمی** مثال معنی اول بیت سفلیدن مرغ بردختان * پیغام دهد ز عشق
 پنهان **في سکالیدن** **في** فتح کاف فارسی و کسر لامه خصومت ایتمک و دخی صانع معناسنه مثال
 معنی اول **مولاناها تکی بیت** پذیرفت فرمان هر بردلیر * باهنک میدان سکالیدن شیر *
في سگانه **في** فتح کاف عربی و هایلله سیاه بویادر که سرکه و نار قبوغی و بعض اجزایله جامه بویار لر
 حکیم خاقانی بیت این خماهن کون که چون ریم آهنم پالو دوسوخت * سند سگانه بوشش
 از دود دل دروای من * خماهن برسیاه مهره در قزله ما بل جزع دیر لوله بیت در پرده خماهنی ابو
 سگانه * رنگ خضاب بر سردنیار افکند * مطلق سیاه رنگ مراد اولغور **في سکر فیدن** **في**
 فتح کاف و سکون راء مهمله و کسر فایله حیوان یوررکن سورچمک عربیله عثوردیر لر **میرنظمی**
 بیت هماندم اسب در زورش سکر فید * پیاده کشت چانک پیش کر دید **في سکر فیدن** **في**
 سکون کاف فارسی و کسر زاء معجه ایله صوجومق و **بیکلک** معناسنه در **في سگستان** **في**
 کسر کاف فارسی و سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه ایله بر میوه در ارك قدر اولور ایچنده لرج
 شیرسی وارد در بی مزه در بعض ادویه ترکیبمه اذ حال ایدر لر **سیستان** دخی دیر لر هندی
 لسانده لسه و رده دیر لر **في سگنکین** **في** سرکنکین مرقومدن تخفیف اولمشدر غایت لطیف
 بشر بتدر دفع خیمات و اخراج صفرا و بلغم ایتمک داخل عظیمدر **في سنان** **في** فتح نونه ایکی
 معنایه در و عربیله مشترک لغندر اول بمعنی نیزه که عربیله ریح دیر لر **مولاناها تکی بیت**
 سنائی که در دست سفاک بود * سرومقتر امار ضحاک بود * شعرای عرب دخی استعمال ایدر لر
 هنایاتی دیمشدر بیت اسم کالرح له مقوله * لولم نکن بکلا کانت له سنان * معنای ثانی اسم
 یوسفه دیر لر یعنی یوسفه سنان دخی دینلور ابوالعالی بیت در زبان دوستداران نام من
 یوسف بود * لیک در چشم عدوی بدکان کشته سنان **في ستابیدن** **في** فتح نون و کسریاه
 موحد و سکون یای تحتانیله صوده یوزمک شنویدن و شناوریدن کی **في سنجیدن** **في**
 سکون نون و یای تحتانی و کسر حمله یرا قلق یعنی برنسنه ننگ تدارکن حاضر اپلک **في سنجیز** **في**
 سکون نون و یای تحتانی و کسر حمله ایچی بوش نسنه اغاج و غیره هر نه اولور سه ابوالعالی بیت
 درونم را غم حسرت تبه کرد * شد چون کرم خورده شاخ سنجیز **في سندان** **في** سکون نون
 و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول دمور اوزس که عربیله علالت دیر لر ثانی فرهنک جهانکیر به
 قیو حلقه سی التنه وضع اولنان دمور که حلقه آکا طوقند قلصدا ایچروکیدر حکیم خاقانی
 بیت در ایوان شاهی درد و لاش را * فلك حلقه و ماه سندان نماید * بویلتدن فهم اونور که
 بعض قبول ده حلقه برینه باشی یومری دمور ایدوب التنه برمدور دمور ایدر لر اول دمور دخی
 سندان اوله **في سندن** **في** سکون نون و یای تحتانی و کسر دال مهمله ایله ایچی بوش نسنه

عربیه کی مجوف معناسنه در و سنیدن و سکون نون ویای تحتانی و کسر میله کوچ و زور
 معناسنه در میرنظمی بیت نباید کرد هر بچاره سنید * نه کرد کار ظلم و جور کردید *
 و سیاییدن و فتح یای تحتانی و کسر باء موحده بعد یای ساکنه ایله بمعنی آراستن
 و آراییدن و کذا فی فرغک جهانگیری و سیان و فتح یای تحتانیله اول صر مشق که
 عربیه اکا عشقه دیر لر شاة ناصر خسرو بیت آنکه سرش از فضل خداوند بتابد *
 قردابکند آتش و اغلال سیانش و سن و بودخی سیان مرقوم معناسنه در کذا فی المجمع
 و سچیدن و سکون یا ئین تحتانیین و کسر جیم فارسیمه مجمع الفرسیمه بمعنی حاضر و آماده
 و ترتیب کردن سعید هر وی بیت پی سچیدن کار مالک * زکاکش کار صد دستور باشد *
 و سیرمان و سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح میله یا قوت سرخ و خیر منقش کذا فی المجمع
 و سیرین و سکون یا ئین تحتانیین و کسر راء مهمله ایله صر مستقلی طعام شاعر * مثنوی *
 یکی در سوی مسجد راه برده * مکر دو شینه را سیرین خورده * نشسته نزدیک صاحب
 طبیعت * که از بوی دهانش داد نفرت و سیسارون و سکون یای تحتانی و فتح سین و ضم
 راء مهملتین ایله چورک اونی که عربیه حبه السوداء دیر لر و کوکنه دخی دیتلور و سیستان و
 سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله رستم زالک وطنی اولان ولایت آدیدر حکیم
 فردوسی بیت تو کردی و رارستم داستان * و کر نه خری بود در سیستان و سیستن و
 سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی جستن کذا فی شرح قنامه و الاداة
 و سیفان و سکون یای تحتانی و فتح فایله بر ملک آدیدر و سیلان و سکون یای
 تحتانی و فتح لامله قلیج و حجاج و امثالک ارقه سنه دیر لر مجمع الفرسیمه بر نوع دو شتاب در یعنی
 بکمز بومعنایه بسحاق اطعمه بیت ارده بحرک و سیلان جو یک استکم بخوری * بردلت
 کشف شود سر هزاران اسرار و سی لحن و خسرو پرویزک ندیمی اولان باربدک مخترع
 و تصنیفی اولان او توز مقام در که بوحلمه آدری ذکر اول نور و هر برینک دخی محاری کلد که یینه
 ذکر اول نور ۱ آرایش خورشید ۲ آبن چشمید ۳ اوردنکی ۴ باغ شیرین ۵ تخت
 طاقدیسی ۶ حقه کاوس ۷ راح روح ۸ رامش جان ۹ سبز در سپر ۱۰ سروستان
 ۱۱ سروسی ۱۲ شادروان مروارید ۱۳ شبدیز ۱۴ شب فرخ ۱۵ فعل رومی ۱۶ کبج
 باد آورد ۱۷ کبج کاو ۱۸ کبج سوخته ۱۹ کین ایرج ۲۰ کین سیانوش ۲۱ ماه برکوهان ۲۲
 مشکذانه ۲۳ مروای بنک ۲۴ مشکمالی ۲۵ مهربانی ۲۶ ناقوسی ۲۷ نو بهاری
 ۲۸ نوشین باده ۲۹ نیروز ۳۰ نجیرکاه کذا فی مؤید الفضلا اما مجمع الفرسیمه مسطور در که
 شیخ نظامی خسه سنک خسرو شیرین نام کتابنده الحان مر قومی ذکر ایدوب بواج لحنی که آبن
 چشمید و راح روح و نو بهاری ذکر ایلوب برینه درت لحن دخی ذکر ایلشدر که آدری مذکور
 او توز لحن ایچنده یوقدر اسملری بونلردر ۱ ساز نوزوز ۲ غنچه کپک دزی ۳ فرح روز ۴ کبج سروی
 ذکر ایدوب بر دیت دخی بونلرا یچون نظمه کتور مشدوبو تقد بر چه او توز بر لحن اولور
 و سیرین و سکون یا ئین تحتانیین و میم و کسر راء مهمله ایله بمعنی کله بز یعنی باشی و سیمه ستان و
 سکون یای تحتانی و فتح میم ایله بوزن نیمه و کسر سین و فتح تاء مثناة ایله اولادی یا شته میان عورته

غورته دیرلر کذا فی المجمع و بعض روایت اول غورته دیرلر که هر قننی طفلی امزرسه یا شته میله
 بو معنایه میرنظمی بیت زن دنیا عجب سیمه ستانست * بپرد هر که در آغوش آنست *
 و سیمین فی کشدن دوزاش نسنه که سیم کش در بعد یای نسبت وزن تا کید ایله سیمه منسوب
 دیکدر ساغر سیمین کنی واستعاره طریقه محبوبک وجودین وساعد وساقن وصف ایوب
 ساعد سیمین وساق سیمین دیرلر تکم بویته واقعد میرنظمی بیت آمده در بزم آن سیمین بدن
 همچو کلشن کشته است بیت الحزن * وله بیت کرچه دل را ساغری پر شور کرد * با کف
 سیمین ساقی زور کرد و سیمه داوران فی شیشه مشایه یرشی در هند پادشاهی و وزیراسی
 یا نجه کتوردرل مشکلا نه * معناه سواد الحکام و هویشبه بالسبح یوثی من الوند مسطوردر
 و سیمه دوران فی بودنی معنای مذکوره میویدر و مع الواو * سپرکاو فی فتح باء فارسی وسکون
 راء مهمله ایله برنوع قلغاندر صغر در بسندن ایدرلر اکثر قلعه محاصره سی و یوریشنده قوللنوردر
 کذا فی المجمع و سیمیدرو فی فتح راء مهمله وسکون و او ایله اسپری طوغان و ضم رایله عمل
 صالح صاحبنه دیرلر ایکی معنایه دون الترتیب میرنظمی بیت کر سیمیدرو بی کنی اندر جهان *
 چون سیمیدرو جا کنی دست شهان و ستو فی ضم تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول یعنی
 تبور سه تار یعنی اوج قلاو تبور حضرت مولانا بیت سیلی خوریم چون دف در عشق
 فخر خویان * زخمه بدست آورمیزن ستوی مارا * ثانی هر قلب اولان نسنه مثلاً ایچی باقر
 اوسنی و آئی کش و یا آلتون و بونک امثالنه دیرلر معربی ستوقه در و سکالیو فی فتح کاف
 فارسی وسکون لام و ضم یای تحتانیله هر نه که آتش اوزره بشراتک و غیر ی یعنی بر طرف ایچنه
 اولیوب همان آتشه براغله اکادیرلر کذا فی المجمع و سکو فی فتح کاف فارسی وسکون
 و او ایله اول درت یا خود بش رمقلو اغاچدر که آنکه خرمن صاوردرلر ترکیه بیا و عربیه مدری
 و هندی لساننه و ثالی دیرلر حکیم سوزنی * قطعه * برن ان کندمی بدم آنکه جوین سخن *
 اکنون که کندمی سخن نیست نان جو * بر یاد آنکه خرمن جو میدهم بیاد * هر ساعتی زبجه
 وساعد کم سکو و سیمو فی سکون میم و ضم نونله ارشته آشی یعنی خمیری ارشته کی کسوب یاغ
 و بال ایله طعام ایدرلر جمع الفرسه برنوع حلوا در نشاسته ایله ایدرلر خراساننه متعارفدر
 و سیمو فی سکون یای تحتانی و راء مهمله و ضم میله بر دارودر مفردات طبعه ثوم بری
 و ثوم الحیه دخی دیرلر و سیمو فی سکون یای تحتانی و ضم راء مهمله ایله کر پی که خار پشت
 دخی دیرلر میرنظمی بیت که موی ریش و مرکان و بروتش * چوسیمرو هر یکی را کرده
 پیکان و سیمرو فی سکون یای تحتانی و فتح سین ثانی و ضم راء مهمله ایله محل تی و تحتنه
 بتی دخی دیمشک سیمسک و سیمک و سیمک دخی دیرلر کما مر ذکرهم و سیمرو فی
 بخیل و شرمند معناسنه خواجه سلمان بیت آفتاب از مه سیمهرو میشود زیر اکه او * باز
 می خواهد بدورت داده خوش از قر * بر معناسی دخی فعل قبیح ایدنه دیرلر ابوالعافی بیت
 هر سیمهرویی که باشد عذر خواه از در کت * رحمت حاشا که اورا می کند رویش سیاه *
 و مع الهاء * سیاسه فی فتح باء فارسی و سین مهمله ایله احسان و نعمت مقابله سنده اولان
 حمد و شکر و منت معناسنه ابوشکور بیت ازان پس بد بکر که بکذا شتم * بروی سپاسه که

کوز اول آلق معناسنه اسم مفعولدر ثاني قومق معناسنه بدخی اسم مفعولدر ميرنظمی
 یعنی اول وثانی بیت ستاده جام می از دست ساقی * کشید و اندرون استاده باقی *
 ۲ ستاره فی فتح تاء مثناة وراه مهمله ایله یدی معنایه کوز اول یلدز که اختردخی دیرلر
 هر یله کی کوب و نجم کی که اخترک جمعی اختران و نجمک جمعی نجوم و انجم کوز و ستاره تک جمعی
 ستارگان کوز که ما کف عجمی یه ابدال اولنور و کوبک جمعی کواکب کوز میرنظمی بیت
 چنان روشن شده کویا که روزست * ستاره هر یکی مشعل فروزست * ثانی بر نوع چاردم
 یعنی زنانک باش اورتمی که ستار و شامیان و صایبان دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت
 سینه روشن ستاره سیاهش زمان * سرایش رزین وزوا نش مکن * وله بیت چهل خیمه ساده
 زچرم پلنک * ستاره ده از دینه رنگ رنگ * ثالث مسطره که آنکه جدول چکرلر شیخ
 سعدی بیت لاجرم چون ستاره راست شود * نتواند که کچ رود جدول * رابع اوج قلاو نمبور
 معناسنه شیخ تطای بیت ستاره بانوای چنک برداشت * برسم زهر هم آهنک برداشت *
 خامس پرده معناسنه حکیم اسدی بیلت پری روی دیدش هزار از چکل * ستاره صد و کوس
 زرین چهل * سادس شرقنامه ده قارک اوچینی او یونی آدیدر که ستادخی دیرلر یا با فغانی
 بیت دو اسبه رخ بهم آورده در بساط غرور * ستاره بازی کردن مکر نمیداند * سابع
 بخت و طالع دیرلر بو معنی یلدز واسطه سیله در ابوالمعانی بیت کند عشاق را جور و رقیب از افا
 دارد * همین باید ستاره تا که باشد لطف آن مهر و ۲ ستاره چه فی فتح تاء مثناة و حیم فارسی
 و سکون رایله ابکی معنایه در اول معنر ستاره در که خرده یلدزدر ثاني شراره آتشف دیرلر
 ۳ ستاره فی فتح تاء مثناة و نوله ابکی معنایه در اول دیکچی کوز یعنی زخم چشم ثاني باغ نککی
 استاد لطیفی بیت دل عارف ستانه هنرست * دانهای معارفش ثمرست ۲ ستاره فی فتح
 تاء مثناة و اظهار هایله ابکی معنایه در اول یعنی ستاره ابوالفرج رونی بیت کشاده چشم
 بیدار او زمین و زمان * نهاده کوش بگفتار او سپهر و ستاره * ثانی سیم قلب یعنی مغشوش
 کس ۲ ستایشگاه فی قصا یدده تغزلدن صکره مدوح وصفنه شروع ایده جک محله اولان
 بیت دیرلر استاد عنصری بیت بنام و کنیت آرمسته بادا * ستایشگاه شعر و خطبه تا حشر *
 ۴ سنبله فی فتح تاء مثناة و سکون نون بعد باء موحده مفتوحه ایله فرهنگ جهانگیر یدده ضم
 تایلره رویدر اول صورت مشخصه یه دیرلر که غایت زشت و کریه منظر اوله شوپله که کوزنلر قور قودن
 اورکلر حکیم سنایی بیت سنبله صورتی اهریمن آثار * هزار اهریمن از رویش بزهار *
 فرهنگ میز ز ابراهیم یعنی کابوس که او بقوده آغریا صمق دیوب بو بیتته متمسک اولمش بیت
 حوری بسنبله داد نتوان * لولو بوجل نهاد نتوان * بو بیتده کابوس اولسنه دلالت یوقدر
 زیرا حورینک ضدی دیودر اهریمن معناسنه اولق مناسب ایدی فرهنگ وفای ده یعنی مرد
 دلیر و قوی باز و مریدر حکیم فردوسی بیت زایران برهنم کینه خواه * دلیر و سنبله مهر
 کینه خواه ۲ ستونه فی ضم تاء مثناة و او مجهول و فتح نونه اوج معنایه کوز اول اول جمله یه
 دیرلر که شاهین و طوغانی شکاره صالرلر میرخسرو بیت عقابی که از پی بری شد بزبون *
 ستونه کند لیک هم برستون * ثانی یعنی کبری یعنی فرار عادی بیت نیرفک ز نیم ستونه کند

۵

چون عزم کامکا و توزه برکان کنند * مسعود سعد سلمان بیت سبک زبانه زند
تا که ستونه کند * ز تیغ و نیزه سلطان صفدر آتش و آب * ثالث موج آب یعنی صوا و زرتند
با اولان موج صغی الدین زکی مزاعی بیت دریای دیده را چه بشوید غمت ازو * تاسقف
آسمان برسد هر ستونه در ستویه ضم تاء مثناة و واو معروف و فتح یای تحتانیله ابکی
معنایه در اول تنبوره سه تار که ستودخی دیرلر تانی نام صاحب صدر الشریعه که کتاب مشهور در
در ستیه فتح تاء مثناة و اخفاء هایلره وز جمدن ضعیفه دیرلر یعقوب با کلی بیت از بعض
سسته شد در م او شکفت نیست * از چشم آدمی چو پری کرشموم نهان * و کسرتا و اظهار
هایله یعنی لوج و ستیره کار حکیم سنائی بیت در سخاوت چنانکه خواهی ده * لیکن اندر
معاملت مسته * و له بیت مسته صما چندین می خورد بطرب با من * منت بصرم بر نه ساغر بکفم
نه فان * مجمع الفرسند تاء مشدده ایله اوزرینه کجه کجش حالتیه دیرلر که شبانه معناسنه
در ستیره کسرتا مثناة و سکون یای تحتانی و فتح زای معجه ایله لج و عناد و سرکشاک
شیخ نظامی بیت ستیره بجای رساند سخن * کدویران کند خاندان کهن * و جمال و خصومت
معناسنه استاد لطیفی بیت ستیرا رچه وصف بدست از حسد * ستیره بمقصود خود
میرسد * و زاء فارسیله ماسوره که جلا هلا آنکه بزطوق و رلر معری ستیج در در ستیه معنی
یعنی ستیر کنند یعنی لج و خصومت ایدیجی ابوالمثل بیت بحیله چور و به فریبند بود *
یکینه چو شیرستینه بود در ستیوجه سکون تاء مثناة و ضم یای تحتانی و فتح حیلله
سرچه دن بیوجک بقوشدر در ستیه کسرتا مثناة و سکون یای تحتانیله معنی ستیر میر
نظمی بیت میان خردمند باشد سفیه * هر آنکه کند در سخن راستیه در سچغنه ضم جیم
فارسی و فتح غین معجه و نونله مرغ صیاد و بعضی ارضعوه دیدکاری قوشدر دیرلر کذا فی المجمع
در سدره فتح دال و راء مهملتین ایله طوقور چین دیدکاری او یوندر اصلی سه دره در کاهی
والتی حذف ایدوب در سره دیرلر سدره معناسنه و سره نك بر معناسنی دخی آتش علوی در
در سراجیه فتح راء مهمله ایله ابکی معنایه در اول و لابت تم مضایفا شدن بر موضع اسمیدر
لطیف ولدید قاوی اولوز که پک اعلادر ثانی بر علتند رآنده و ساژر حیوانده و آد مدخی اولوز
اول علتیه بد نام دخی دیرلر هندی لسانه بیل دیرلر در سرده سکون و او فتح دال مهملتین ایله
میوه نك اغاجندک پیراق از انسنک صوک قلا ننه و دخی بر دفعه میوه سی اولک قدن صکره بر دخی
نکرار اولان میوه یه دیرلر و بعض اغاج که موسمندن صکره قیشه قریب میوه و پر اول میوه یه ده
دیرلر در سرسنه کسرتا و سکون سین مهملتین و فتح نونله بر و لابت یا خود بر ناحیه
آدیدر در سرکله سکون راء مهمله و فتح کاف و لامله حضرت مولانا
قدس سره بیت عبرت ایمان بیا بدسترکله * حیث لاصبر فلا ایمان له در سفاله فتح لامله ابکی
معنایه در اول سفال مرقومک معنای اولیله مترادف بر طیراق آوایی معناسنه حکیم انوری
بیت چوروی پاس تو بر طایفه ترش کردد * بحاصیت همه دندانش چون سفاله کند * ثانی یعنی
داس یعنی اوراق کذا فی فرهنگ جهانگیری در سفالینه سفاله منسوب اولان
تسینه ره دیرلر که یای نسبت و نون تا کید ایله سفالین اولوز آخرتیه کی ها و علامتند در سفته معنی

في سفته في سكون فا وفتح تاء مثناة ايله غليظ ويوغون ومحكم اولان نسنه لعموما استاد
 ديشدر بيت اكر ز آهن وفولاد سفته حصن كني * فلك بكنن چودرايد اجل بكويدرد *
 وجامه غليظ معنا سنده خصوصاً كه هتكفت دخی دیرلر بولغت حرکات ثلثه نك هر رنده معنای
 آخر ايله وارد اولشدر في سكاليد في فتح كاف فارسی وكسر لام وسكون ياي تحتانی ايله معنی
 اندیشه کرده حکیم فردوسی بیت سپاهی کردار کوچ وپاوج * سكاليد جنك و بر آورده
 خوج في سكاوانه في فتح كاف وواو ونونله چتین قوزكه قردقه ايچي چقماز ميرنظمی بیت
 مشوبد خلق و تندوزفت زهار * سكاوانه نياید هیچ درکار في سكينه في سكون كاف وكسر
 باء و حاء ايله بر نوع صغدر كه ملطف و مسخر و جلاد در في سكر فنده في فتح كاف فارسی وفا و دال
 و سكون راء مهملتين ونونله سور چكن آت و قاطر وغيرها ميرنظمی بیت مشودر راء دين
 هر كتر غلط کرد * همین اسب سكر فنده شوديد في سكينه في فتح كاف وسكون نون
 و ياي تحتانی وكسر حمله معنی تراشيد و كرده و سرفيده و آواز بگو کرده كذا في الجمع يعنی
 بولش و اصرتش و او كسر مك ايله بوغازدن صدا كلك استاد ليبي بیت ز تيرش رخ مه
 سكينه باشد * ز تيرش دل چرخ انجیده باشد في سكنه في فتح كاف ونونله حجار آلترندن
 بر آلتدر كه آنكه تحت و اغاج دلرر اسكنه دخی دیرلر حكيم سنایي بیت كه شكسبی چو چوب
 راسكنه * سروروي حروفم از سكنه في سكره في ضم كاف وواو معروف وفتح راء مهمله
 ايله طپراق كاسه و طبق كه اسكره دخی دیرلر كمال اسمعيل بیت زكعبتين شب و روز
 در سكره چرخ * چوتاج زكس نقش مقاصدش شش باد * رضی الدين بابا قزوينی بیت
 سكره ايست چو پيروزه چون قياس كني * بخوان همت او سخن كنيد صحرا في سكه في فتح
 كاف مشدده ايله درت معنایه كاور اول معروف ثاني بمعنی سيرت ثالث طرز و روش
 بوابكي معنایه شيخ نظامی بیت كه بي سكه راجه يار ابود * كه م سكه نام دار ابود * رابع لباس
 معناسنده در لغت مشتركه در عربيه دخی درت معنایه در اول كوچه و بازار و طريق جاده ثاني
 اول قازلش منقش دمور كه التونه وكشه اوررلر ثالث صبان دموری رابع صفا صفا
 شمس خرما اغاجي في سكيخانه في كسر كاف وسكون ياي تحتانی وفتح حاء معجه ونونله معنی ميخانه
 سكي مشايد ميرنظمی بیت مر اجای عشرت سكيخانه است * كه هم صحبتهم جام و پيمانه است
 في سكره في كسر كاف و زاء معجه وسكون يايين تحتانی ايله معنی ستور بر چهنك
 يعنی صحرايحيوان آت و قاطر وغيرها في سكينه في كسر كاف وسكون ياي تحتانی وفتح
 نونله حجار آلترندن و آلت در اسكنه دخی دیرلر عربيه بيرم دنيلور كذا في الجمع في سبه في
 فتح ميمله ابكي معنایه در اول سمرقومك معنای اولنه كه حكايه و افسانه در ثاني رنگ آب كه
 يشل كورينور بر يره صوچوق طور دقه اول رنگه اولور بوابكي معنایه ابوالمعانی بیت
 ميشود آب روان از دود آه من سبه * كشته احوالم ز عشق يار در عالم همه * عربيه نشان
 داغ وغيره كبی جعی سمات كاور في سندر في سكون نون وفتح دال و راء مهملتين ايله حرامزاده
 يعنی باباسی نامعلوم ولد غواص بیت سرخ چهره كافرانی مستحل ناپاك دار * زين گروه
 دوزخی ناپاك زاده سندر * جمع الغرسه بومعنايه فتح سين ايله مرويدر ابوالفرج رونی

* رباعی * ای کوهکس سندر که کور شدی * ارغزل غنی و زعل عور شدی * سر کوفته
مار و سوده پر مور شدی * زو کور طلب که از در کور شدی * سنده فی سکون نون و فتح دال
مهمله ایله قوری عش یوغون اغاج بوداغی یعنی اغاجک ایری داللی که قوری عش اوله فی سنه فی
فتح نونله ایکی معنایه در اول بزوع سخت دمورد که اکه اشتر ثانی نونک حمه یعنی قلم اوجی
میرنظمی ایکی معنایه در وصف کاتب بیت سنه خامه اش چنان سخنست * کویا از سنه
بیردختست * عربیه نوم خفیفه دیرلر تکم دیشلردر * سنه الهجر سنه و سنه الوصل سنه
فی سنیره فی کسرنون و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیله چلاه آلتارندن بر آلت در
فی سواره فی فتح و اووراء مهمله ایله قندر دیدکاری سازدر خاشاک دخی دیشلر فی سیه پایه فی
اختفاء ها ایله سیما و ساج ایاغی معناسنه در عددده اوج عددده اشارت اولان سه فی ارباب لغتک
کی مفتوح و کی مکسور نقل ایدر لر اصحی فتحه ایله کسره بیننده تلفظ اولنقدر سه دن صکره
کلان کله یه اضافتک لسانه تقیل اولننن وجهه اوزره فی سه شاخه فی خرمن صاور دقلری آلت که
سه اندکشت و سه شاخ و سه کو دخی دیرلر فی سه کوشه فی دمورد کنی دیدکاری اوتدر
و بر آلت در دموردن اوج کوشه لوایدوب قلعه لده حفظ ایدر لر که دشمن هجومنده ایاقلری آلتنه
دو کرلر هر بیجه دو شسه البته بر کوشه سی یوقار و طوزر میرنظمی بیت سه کوشه از سر بارو
فشانند * ذکر صد کونه صنعت می کشاندن فی سیاه و سیه فی اطهار هایلله تلفظ اولنور
یدی معنایه کلور اول معروف که عربیه اسود دیرلر ثانی یککین سرخوش که سیه مست دخی
دیرلر غریزده اول مرتبه یه طافح دیرلر رفیع الدین لبنانی بیت منم سیاه خرابات لعل اوچون
جام * که ذوقهاست مر از ان شراب نوشکوار * ثالث غلام هندی و حبشی دیمکدر خواجه
حافظ بیت زینقشه تاب دارم که زراف تو زنددم * تو سیاه کم بها بین که چه در دماغ دارد *
رابع بر خطدر خطوط سبعة جام چمن لسان عربده اول خطه خط ازرق دیرلر حکیم حاقانی
بیت مجام عشق تومی تا خط سیاه دم * منم که سر بسر آن خط سیاه منم * خامس منوم
و نحس معناسنه اهل خراسانی بیت چه خوش بز میست رنگین مجلس جان چه سودا ما *
که نتوان شد سفید از شومی بخت سیاه آنجا * سادس اسفندیارک آئی آدیدر که سیاه
رنگ ایدی حکیم فردوسی * مثنوی * چومن زین زرین منم بر سیاه * بسر بر منم خسروانی
کلاه * به تیره زاسبت منم بر زمین * وزان پس نه پر خاش جویم نه کین * سابع مصنفات
زرد شدن بر کتاب آدیدر که زمزمه دخی دیرلر فی سیاه چرده و سیه چرده فی قره یاغز آدمه
دیرلر عربیه اسمر اللون دیدکاری ساده رولده صفت مدوجه در که قوت جاذبه سی اولغلا جذب
قلوب ایدر خواجه حافظ بیت آن سیه چرده که شیرینی عالم با اوست * چشم میگون
لب خندان دل خرم با اوست * کال بخندی بیت شنیده که مویز سیاه شیرینست * کرین
سهر خطان دلبر سیه چرده * عربیه اکثر ساده رویه اسمر اللون و بیوک کسنه لره آدمه دیرلر
تغریبی آدمه حمره تمیل الی السواد در فی سیاهجه فی تصغیر سیاه در بزوع آهودر که ترکیه
قراجه دیرلر فی سیاه دانه فی چورک اونی که شونیز دخی دیرلر عربیه اسم مزبورک ترجمه سیدر که
حبه السوداء دیرلر ایوالعانی بیت چوخاها ی سیه بر رخس چنان زبید * سیاهدانه

سینه‌ها نه فشاند بروی نان سپید **سینه‌ها کشته و سیه‌کاسه** **بخیل و خسیس و تنگ**
 و دون دیکدن کنایه در که ترکیه اول قوله آدمه قره چنقلی دیرلر خواه حافظ بیت پرواز خانه
 کردون بدر و نان مطلب * کین سیه‌کاسه در آخر بکشد مهمانرا * مرویدر که دیار عجمه بعض
 عیار و تمیم بیکار لر اولوب بر ملبس آدمی و یا خود بر بازار کانی الله متاعی ایله خانه سنه ضیافت
 نامیله دعوته کتورر بعده قتل ایدوب ائوابن آلورلر ایشی **سپیده** **سکون** یا **باین**
تختانین و کسر جیم فارسیمه یعنی ساخته و آراسته کذا فی الجمع **سپیده** **طوقورچین**
 او یوننی که سندر و سندر دخی دیرلر **سیرکوبه** **سیرکوب** مرقوم معناسنه اغاج هاوان
 که ایچنده صرمسوق دو کرلر سیر صرمسوق کوبه کوفتن دن اجم آلندر **سیرنگاه** **سکون**
 یا **باین** و **نون** و فتح کاف فارسیمه یاد شاهراه مخصوص تخت کذا فی المویده **سپیده** **سکون**
سکون یا **باین** و **زاه** **مجه** و فتح دال مهمله و اظهاره ایله اوق اوج عدددر میر نظمی بیت
 میان سیزده نزدیک بدرست * چوسال سیزده شنبدر خوبان **سپله** **بوزن** حبله
 صغروقیون و یکی سوریسی رمه معناسنه غریبه ثله دیرلر استاد فرخی بیت **بنام** اندر
 کنون مردم نبرد مجلسی از مجلس * براغ اندر کنون آهونبرد سیمله از سیمله * شمس فخری
سپله **کله** **اسب** و **سپله** **کله** **کاوو** آهودیمشدر بیت برده زانعام شیخ ابواسحق * هم فسپله
 هزاروم سپله **سیم** **سیاه** **ترکیده** قره بزج ذیدکریدر **سیمبازه** **برنوع** طاشندر
 غایت جلا قبول ایدر کذا فی الجمع **سینه** **کوکسک** جمله سی سینه اعتبار اولنور زیر
 یا ناریشه بر دنیلو راصل موضوعی بویه در کثرت استعمالدن سینه ده برده ذکر اولند قله مطلق
 کوکس مراد اولنور وجه مذکور اوزره حکیم فردوسی بیت **بروسینه** آن صم سیرنک *
هیداشت از **تخته** **سیم** **تک** * **وله** بیت بزدر برو سینه اشکیوس * **فلاک** آن زمان دست
 داده به **بس** **مع الیاء** * **سپاری** **فتح** **باء** فارسی و کسر راء مهمله ایله **بریق** و **دستی** و **بردق**
 و امثالی نسنه **لک** قولی و **بالته** و **نجاق** و **امثالک** صاپنه دیرلر **سپاهی** **سپاهه** یعنی **عسکره**
منسوب اولان جنسینه سپاهه افرادنه سپاهی دیرلر **سپهری** **فتح** **باء** فارسی و **سکون** **زاه**
مهمله و کسر جمله شادایلق معناسنه میر عماره بیت **باماه** **سهرقندی** کن **آپین** **سپهری** *
رامشکر خوب آوربانعت چون قند **سپهری** **کسر** **باء** فارسی و **راء** **مهمله** ایله **اتمام** **کاو**
 و آخر مصاحبت معناسنه اسپری دخی دیرلر شمس فخری بیت **فته** و **ظلم** از **مالک** کرد دور *
دست و **تیغ** و **نیرا** بود اسپری * **نجیب** **الدین** جرد **پادقانی** بیت **جاودان** **پادبقای** **توکه** اندیشه
برد * **بسر** **مدح** **تویی** **کرچه** **سخن** **شد** **سپهری** * **بومعنا** **ده** **حسین** **وفایی** **دیمشدر** **بیت**
براه **کعبه** **وصل** **تویی** **سپهرکشم** * **ولی** **چه** **سود** **که** **این** **ره** **نیشود** **سپهری** * **نسخه** **میززاده**
معنی **تختان** **واقعدر** **سپهرکی** **فتح** **باء** فارسی و **سکون** **زاه** **مجه** و کسر کاف فارسیمه **رنج**
و محنت و **سخنی** معناسنه **حفظله** **بادغیسی** **بیت** **کی** **سپهرکی** **کشیدی** **زرقیب** * **کبدی** **یار** **مهربان**
بامن **سپید** **روی** **دال** **موقوف** و **ضم** **راء** **مهمله** ایله **قلای** **که** **آنکله** **باقر** **آوانی** **قلا** **پارلر** **عربیده**
قلی **دیرلر** **سپیدکی** **فتح** **دال** **مهمله** و کسر کاف فارسیمه **آقلق** **که** **زنان** **یوزلر** **ینه** **سوردرلر**
حنی **طالی** **اوله** **لرک** **کوزنه** **خوشمال** **وله** **و** **عموما** **آقه** **منسوب** **اولانه** **دیرلر** **سپیدی** **مطلق**

بیاض در آخوندکی یایای وصفیه در مولانا عرفی بیت ای مر ابر زشتی اعمال تو بیدی کواه *
دورم از حسن عمل چون دروسیدنی از کناه بی ستای بی فتح تاء مثنایه و کسر مهمله ایرک زیب
وزین معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری بی ستبرای بی فتح تاء مثنایه و سکون باء موحده
وزاء مهمله بعد باء قاریسی مفتوحه ایله اول نسبه یه دیرلر کدیوغون وایری و غلیظ و کند اوله
عربیه خضمه دیرلر ضم حاوغما و معجزتین و میم مشدده ایله کذافی المجمع بی سرنای بی سکون راه
مهمله و فتح نوله ترکیب سیسی که کیارده کور کجیلری آنکه قوللنورلر یعنی ریش اولان کسینه آنک
صد اسیده مراد ایله و کی خدمتی کی خلقنه اشک ردودک کی بر ذنبه در کجیلر اصطلاحند اکا
سلسله دیرلر شاعر * مثنوی * نشسته بود در کشتی تن چند * که با قصد تجارت دزم
کردند * قضا را خاسته باد مخالف * چو کشتیمان دران حال بود عارف * گرفته بود دست
خوبش سرنای * نفس میزد همه بر خاست از جای بی سزگی بی سکون راه معجه و کسر
کافله یعنی سختی و دشواری کذافی فرهنگ جهانگیری بی سفل بی سکون فاو کسر لامه باقر
چونک که اغزی آچق اولور عربیه ضد علوی در که آلق دیمکدر بی سگری بی فتح کاف فارسی
و کسر زاء معجه ایله سکزدید کگری طائفه یه منسوب دیمکدر رستم زال اول طائفه دندر کذا
بی فرهنگ میرزا ابراهیم اما صحته اقرب اولان سگری سیستانی در که سکرستان دخی دیرلر
و سگری ده دیرلر کاف یرینه جمله که آنک معری در بی سجد بوی بی بر نوع کادر مولانا عیاض
بیت دادت اندر داد سجد بوی بوی * باهی کلکون بسجد بوی بوی بی سجد رازی بی قزل
ایکده محل رازه منسوب اولغله رازی دیرلر ظاهر بودر که اول نوع ایکده اول مکانه مخصوص اوله
بی سجد کرکانی بی عینا بدر که ولایت کرکانه مخصوص در اول ولایت غایت اعلاسی اولغله اکا
نسبتله مشهور اولشدر میرنظمی بیت در سرانکشتش خانبکا شته * سجد کرکانی
وز کف داشته بی منی بی کسر نوله معروف باقر بیسی نک بیوکی در شمس فخری بیت
شهریار از جود شامل تو * سا بلاترا ز دست دهن سنی بی سجد بی کسر نین ایله ادات الفضلاده
یعنی نوجوان و معنی راست نظر و دیدر ناصرالدین کوید بیت سجدی چوسرو بوستانی *
شب افروزی چوماه آسمانی بی سیاری بی فتح یای تحتانی و کسر راه مهمله ایله اکیردین کگری کوندر
عربیه و ج دیرلر بی سه پای بی هاء غیر ملفوظله سپام معناسنه در بی سیاهی بی مقابل سینید یدر
هر قرا کواغه دیرلر و مو اودخی خضابدر که صاج و عقل بویارلر ابوالعانی بیت بریش من سیاهی
من نکر دم * اثر کرده در روی سیاه بی سبکی بی سکون یای تحتانی و کسر کاف فارسیله شرابدن
قونمش سرکه در مجمع الفرسه شراب معناسنه در اما شرح سامی ده سبکی اول شرابدر که اول
وتبه قینامش اوله که ثلاثی کیدوب ثانی قاله عربیه اکا مثلث دیرلر اصلی سه یکی اییدی ترکیب
اولنوب هاء علامت حذف اولندی سعدی بیت تو این صوفیان بین که می خورده اند *
سرق بسبکی کرو کرده اند بی سبیلی بی سکون یای تحتانی و کسر لامه صحیحی بووجهله در که
بر آدم بر مقلین راست ایدوب زمه کف ایله خطا یدن کسینه نک بیینه تیغ واری اوره عامه
غلیظ ایدوب طیفه یه دیرلر حکیم فردوسی بیت بفرمود تا دست بسیل کند * بسیل قفا کوش
بسی کند * طیفه اولد و غنه ده بویت مناسبدر هاتنی بیت نخورده غزالی چوسبیلی زشیر *

ز شیر * کتف جاوه در صید گلهش دلیر * ارسلان دن وجه تعریف اوزن اور مقی ماخووظ دکلد راجق
 کف دستا راست اورز * سینی فی سفره در که باقر دن و برنجان ایدر لر خسروانی بیت توجه
 پنداری ما که من هیچم * که بر سم ز ناک سینی و طاس * و بر معناسی دخی ریم آهنگر کذا فی الخفه
 فی باب السین المضمومة مع الالف * ستا فی فتح تاء مثناة ایله یلب الالفه ذکری مرور ایدن
 استامه معناسنه در که ذند و یازند دید کلمی کتاب آیدر کذا فی المجمع فی سرخیا فی سکون
 راء مهمله و خاء معجه و فتح باء فاضله بر سره در غایت نازک و لطیف طعمی اکشی رکدر عربیه
 خاض دیر لر عصاره سن آلب قیمادوب شکر ایله بهریت ایدر لر تسکین حرارت و دفع عطش
 و قلع صفر ایدر فی سرتا فی سکون راء مهمله و فتح نونه ترکیبه زنادید کلریدر عجمه نای رومی ده
 دیر لر طبل و نقاره ایله آهنگ اولتور و زرم و زرم محارنده چالنور حضرت مولانا قدس سره
 بیت بحق آن لب شیرین که می دمی بومن * که اختیار ندارد بنا له این سرتا فی سرتا فی
 سکون راء مهمله و فتح واو ایله معنی سخن کفتمن عربیه کی مکالمه معناسنه در یعنی سوز سو بک
 ابوالمعانی بیت بد بکران بکنند با هزار لطف سخن * بسوی من بکنند در کذا ریک سروا *
 فی سکوبا فی ضم کاف و او معروف و فتح باء موحده ایله ملت نصاراده بر زاهدک آدیدر که
 حضرت عیسی علی نبینا و علیه السلام آنک صومعه سندن آسمانه صعود ایلدی حکیم خاقانی
 بیت چه فرمائی من از جور بودی * کیزم جانب دیر سکوبا * و دخی اول معروف و مشهور دیرک
 بانیسی اولان کسنه ناک نامی دو فی سیرا فی فتح میم و راء مهمله و سکون یای تحتانیله مبین بانونک
 اسمیدر که شیرینک عمه سیدی شیخ نظامی بیت سیرانام دارد آن جهان تکیر * سیرار امین
 بانوست تفسیر فی سوزا فی سکون واو و فتح زاء معجه ایله مبالغه ایله اسم فاعلدر سوزنده
 معناسنه معنی لازمه سنه نظر ایله ریش سوزادیر لر یا قبی یاره دیک اولور ابوالمعانی بیت
 نمی ماندیک آتش آتش عشق درو نمرا * چنان سوزا که نشینند اگر نوشم دو صد دریا *
 فی سو فرا فی او معروف و فتح فاو ایله پدر نوش الروان کی قباد بن فیروز شامک وزیری نامی در
 شیخ نظامی بیت قباد اندر ایران شده کد خدا * همیراند کان جهان سو فرا فی سوکا فی
 او معروف و فتح کاف فارسیله مبالغه ایله ماتم زده یه دیر لر ابوالمعانی بیت کشیدم آنقدر
 حسرت که چرخ بیوفار من * ترجم کرده میگرد زارو میشو د سوکا فی سویرغا فی واو مجهول
 و فتح یای تحتانی و غین معجه و سکون راء مهمله ایله زحمت و مشقت معناسنه در فی سها فی فتح
 هایله خرده یلد زردر که اطراف قرده اولور ما هتاید کور غمزل نقص قرایانده کورینور لر خواهه
 سلمان بیت با سه ازین بس بطالع رو نیاید آفتاب * کرسهار اطالع نیک اخترت باشد ضمیر *
 فی سها فی فتح یای تحتانی ایله سیاه دیمکدر خلاق المعانی بیت ز صبح تیغ تو کرد بیک
 نفس رسوا * اگر چه سازد خصمت شب سیارده فی مع الباء * سجداب فی ضم باء موحده
 و سکون خاء معجه و فتح دال مهمله ایله معنی زهدان یعنی رحم مادر ترکیبه لوستاق اوی دیر لر کذا
 فی قره ناک جهانگیری فی ستوراب فی ضم تاء مثناة و او معروف و سکون راء مهمله ایله بر عطلتدر
 حیوانات یا غنده ظاهر اولور صو ایدر دی دیر لر اکثر قاطرده و آتده اولور فی سداب فی فتح
 قال مهمله ایله ایکی معنایه در اول بر معروف اولدر عربیه دخی سداب دیر لر غایت ثقیل

رایحه سی و اردر اما صداعه ناقصه را استشمام اولند قدم صداعی دفع ایدر و تناولی همچنان باهی
یعنی طوقانی تسکین ایدر آخر منافعی دخی وارد رسیند ان تلخ دخی دیر لثانی قوت و قدرت
معناسنه استعمال اولنور بوابکی معنایه استاد رود کی بیت اگر سداب بکارند و از توباد
کنند * سداب مردی در تن فرو نشتود ز سداب فی سرب فی سکون راء مهمله ایله
قور شوندر ضم رایله ده جا ندر اسرب دخی دیر لر و زنده سنکین بر معدنر اما غایت نرمدر
شویله که بچاق ایله کسلور ابوالمعانی در هجوبکی از کبار بیت بزعم خود که متانت همی کند
چوسرب * ولیک کار دبیردا گر چه سنکینست فی سرجب فی سکون راء مهمله و فتح جم
فارسيله وجود انسانده فضلات باغیدن طاهر اولور بر بیاض لکه در عربیده اطبا اکا بهق
ایض دیر لر بوعلتک سیاهی ده اولور سودا مختلط اولد قده فی سرحاب فی سکون راء مهمله
و فتح خاء معجمه ایله الی معنایه کلور اول مرغانی نوعندن بر قوشدر سرخ رنگ اولور دیشی می
حیض کور دیر لر بعض فرهنگارده آنقد دیدکاری قوشدر وضو کنار لنده تعیش ایدر حکیم
سنایی بیت آن نباشد ولی که چون سرحاب * رود از بهر آب روی بزاب * فرهنگ میرزاده
پرنده آبی دیوب بویئی ایراد ایش میرخسر و بیت سرخی از شب که رو برو تا بی * کونی از زانغ
زاد سرحابی * ثانی کلکونه زنان یعنی قرظه که عو رات حسن و یرمک ایچون یوزلینه سوردر
ثالث نیر ز ناحیه سنه و طاع آدیدر بوابکی معنایه شیخ اوحدی در جام جم بیت چون
وسرحاب روی شاهد شنگ * داده سرحاب را جمال تورنگ * مثال کوه کمال بخندی بیت
بقرست کمال این غزل ترسوی نیریز * چون سیل سر شکت ره سرحاب گرفتنت * رابع
سربک جمله اسماسندن بر اسمی در منصور شیرازی بیت رسید موسم سرحاب ساقیا
بر خیز * می چو خون سیاوش در پیاله فکن * مثال کوه و شراب سید جلال عضد بیت
تایر زانبت عم راز دل سرحاب نوش * بر سر سرحاب رو تا بنگری نیریز را * خامس فیروز بن
یزد کرد پهلو اولرندن بر مبارز نامی در حکیم فردوسی بیت یکی پارسی بود بس نامدار *
که سرحاب خواندی ورا شهر یار * خواجه سلمانک بویتنده یو کانه مج وارد بیت ز آب سرخ
می افتاده امت زال خرد * چه جای زال که رستم بیفتد ار سرحاب * سادس فرهنگ
جهانگیریده ذکر ایدر که کابل نواچیسند بر کوچک رود خانه وارد در قزل طپراق اوزرندن جاری
اولغله صونی ده قزل اولمشدر بواجلدن اکا دخی سرحاب دیر لر و دخی غیری بر لده سرحاب
نامیله ارمق اولدوغی مسعودر فی سرمه چوب فی کوزه سرمه چکد کاری میل اغاج اولسون
غیری اولسون ابوالمعانی بیت من باغ دیدمی دوهمپاره * سرمه چوبی کشد بچشم ذکر
فی سنب فی سکون نونله ابکی معنایه در اول آت و قاطر و صغرو غیری حیواناتک طرنفی کاهی
ایاغنده دیر لر هم معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت مابه بوش عارض و طاق
و طرنب * هر کجا که خود هم سنب سنب * ثانی دملک و دملکه امر دخی اولور استاد فرخی
بیت عزم تو کشور کشا و خشم تو بد خواه بند * ریح تو یولاد بند و سنب تو جوشن کنار * مجمع
الفرسه نقب که یرالتنه قازی اور سم دخی دینلور فی سواران آب فی یعنی حباب که صواوزرنده
اولان قیر جقلردر امیرخسر و بیت خاک بران دازه کز هیچ باب * کز دخی نیر دز سواران آب *

آب و سوارك آب في ذخي ديرلر حباب معناسنه وله بيت به كه در ايت افكنند تباب *
 نكشد آب جز سوارك آب و سوب في سكون واويله آب معناسنه در تفصيلي بكنند لغتي
 ديكنده ذكر بولندي وزبان هند يده غله بر افشار معناسنه در كه فارسيد چچ ديد كلريد
 و سوراخ سنب في متقيد ديد كلري التدر بعض نسخه ده نعليند نيشترى معناسنه در
 مثال اول ابوالمعاني بيت كون آن دلبر نازك چو در ناسفته است * در كف مغلم استاد بوه
 سوراخ سنب و سهراب في سكون ها و فتح راع مهمله ايله بر مبار زهبلوان آديدر
 و مع اللقاء * سنيست في ضم باء فارسي و سكون سين ثاني ايله معني بوي ناخوش كه بالق
 رايحه سي و عنك بامه و پاس طومس باقر ظروف و باقر چالش شراب و غيري نسنه
 قوقوري و آغز قوقودي كه غير سهراب بخرد ديرلر ضم بايله مختاري در مذمت غلام خود * قطعه *
 يكي غلامك همد و خريدم از بازار * بدان بها كه ز كفتار آنم آيد عار * نرندروي چو كون
 وضعيف حال چوكس * سنيست بوي چو قيروسيه چرده چو قار * قار غابت سياهه ديرلر
 و سرت في سكون راع مهمله ايله ابي معنايه كلور اول اكير كه عربيده وج ديرلر غابت آجي
 كو كدر ثاني حصان غله دن صكره تار لاده قلان غله كه خوشه ده ديرلر آني دوشتره
 خوشه چين ديرلر بعض نسخه ده بالدران ديد كلري او تدر في سرخ بت و خنك بت في ابي بت
 آدريدر منقولدر كد زمان جاهليتند مشر كار به خشان سر خنده كابل مضافاتندن باميان
 نام موضع طاشدن تراش ايشلر و اكا پرسنش ايدر لر ايش عربيده يعوق ويغوث نام
 بتلر بونلر دره يرلر بعضيلر لات و مفات بونلر در ديد بولر روايت اولنور كه مند كور صور نلره قريب
 يره بيره زن شكند بصورت دخي تراش اولنش بونلردن كوچك نامي نسر م ايدى بعضيلر
 مستواد يرلر بواج صورت عجيب روز كار دند رهر ري بكمپاره طاشدن اللي ايكيشر زراع قد
 و ايجلري محوف ايدى شويله كه اياق لرن دن واللر ن دن ديه ل رينه حقه بول ايشلر ايجنه كيروب
 جميع اعضاسن طول شقي ممكن ايدى حني بر مقاري او چنده ده و اريلور ايدى حكيم سوزني
 آدريني بويته يادا ايشي بيت كر سرخ رخ كردون چون خنك بتي سازد * تو سرخ بتي از مي
 بنكار بصبح ايدر * وله بيت كردي ميان سرخ بتي باميان ستيخ * باشي برانكه خنك بتي را
 كني بجنك * مرويدر كه سرخ بت خنك بته عاشيق شكند تصويرو اولنش بوياره دك فرهنگ
 جهانكيري نقلي در مجمع الفرسه مرقوم ابي بت بلخ ايله غزنه اراسنه واقع باميان نام بر
 انكه نك طاغلر ن دن بر طاع باشنه تصويرو اولنشدر حكيم خاقاني بيت در كف از جام خنك
 بت بنكر * بر رخ از باده سرخ بت بنكار * بعض فرهنگرده تاهم ثناه يرينه دال مهمله ايله سرخ
 بت واقع اولدوغني رسيله نظر در في سروت في ضم راع مهمله و او معر و فله معني سرود تغني
 معناسنه يعني ايرلامق استاد ديمشدر بيت ناهيد نهد جنك زدست و كند سكوت *
 در زم غم كه مطرب دل ستر كند سروت في سست في سكون سين مهمله ايله كوشك معناسنه در
 عوما يعني آدم و حيوان و نباتات كه اشجار و ايجار و ساغر لرنده استعمال اولنور مقابلي سختدر
 حني سوزده بيله استعمال ايدر استاد فرخي بيت تو آن معني كه تراجه كويم اندر فضل *
 تمامتر سخني سست باشه و سوتام * سوتام ك و اندك معناسنه در عربيده زخود يرلر چغتايده

5

چو زکان دیر لر سست دیمکدر میرعلیشیر بیت ای پری مجنون کونکل سوزدین اسرا و زنی
گیم * برق آهیدین ملائک منتک قناتی چوزکان نور فی سطقسات فی ضم طاء مهمله
وسکون قاف و فتح سین ثانی ایله عناصر اربعه یه دیرلر زبان رومیانده فایله سطقسات دخی
دینلور حکیم سنایی بیت اقبال ترا علم ترا از ره معنی * آبا و سطقسات غلامند و پرستار *
اندایش المجمع فی سفت فی سکون فایله ایکی معنایه در اول بمعنی دوش یعنی اوموز حکیم
اسدی بیت کی تاجدار آفرین کردو کفخت * که زور اینچنین باید وبال سفت * شرف شرف و ه
* قطعه * خلعت مدحت تو کرچه در از ست و تمام * لیک بر قامت تو ناقص و کوتاه بود *
کرچه از کعب فلک بکد و وجب افزونست * چون بر سفت کشتی تاب کمر گاه بود * کمال اسمعیل
بیت کر آفتاب کله کوش بی تو نماید * سپهر بر کشد از سفت او غلاله نور * ثانی هر کو چک
دلکه دیرلر عموما ایکنه دلکنه دیرلر خصوصا ابوالعانی بیت اینچنان جسم نزار و از غمت
کشته ضعیف * در کف عشقت توان از سفت سوزن بگذرم فی سقرات فی عربی
تا هظنه سقرات دیرلر بر استاد حکیم ذوفنون آدیدر که مشهور جهاندر معناسی مزین الحکمه
دیمکدر سقراتک بر معناسی دخی سوزلش یوغرت دیمکدر فی سقرات فی ضم قاف و سکون
راء مهمله ایله چوقه نك غایت اعلاسی که سقرلاط و اسقرلاط و سقرلات و اسقرلات دخی
دیرلر مجمع الفریسین مفتوحه ایله مرویدر فی سکست فی ضم کاف و سکون سین مهمله
ایله بمعنی کسبخت یعنی او زلدی دیمکدر و بر معناسی دخی بنهاددر یعنی قویدی حضرت مولانا
قدس سره بیت کندم از بشکست و در هم در سکست * بردگان آمد که تک نان درست *
فی سلت فی سکون لامله یولاف دید کلری دانه در که آریه کبی اولور لکن ضعیف و اینجه در آریه
یواند قده آنی طواره ییدورلر چندان نفعی اولر فی سومنات فی واو مجهول و فتح میم و نوله
بجرات ده واقع بر بتکه در که سلطان مجود سبکتکین آنی یقوب خراب ایلدی حکیم انوری
بیت دست انصاف تو برید عنسرای روز کار * دست مجود دست بر تختانهای سومنات *
فی مع الجیم * سج فی بمعنی سرین یعنی او تراقیری کذافی المویذ فی سرفوج فی سکون راه
مهمله و ضم فاو و او مجهول ایله لک دید کلری فسنه در که آنکله ابریشم و بعض جامه بویارلر قرمزی
رنک و یرر و قلیچ جیلر آنکله دموری قبضه دم محکم ایدرلر فی سکار آهخ فی کاف فارسیله
باشی اگری بر دموردر آنکله تنور دن ات و اتمک چیهارلر کذافی المجمع بومعنایه برینک هچوند
ابوالعانی بیت خرده کیرشکسته از درون آوردیش * باید اورایک سکار آهخ از آهن بود *
فی سکنج فی ضم کاف فارسی و سکون نوله بمعنی کنده دهن یعنی آغزی قوقار آدمه دیرلر عربیه
پوعلته بخر دیرلر شیخ سعدی * قطعه * دست سلطان دکر کجا بیند * چون بسر کین
اوفتاده ترنج * تشنه رادل نخواهد آب زلال * کوزه بکندشت در دهان سکنج فی سکونخ فی
ضم کاف و فتح ها و سکون نوله خار و خشک معناسنه در میرنظمی بیت دهد پای پیاده زحمت
ورنج * رمادی کد باشد بر سکونخ فی سمج فی ضم میله مغاره و نقب که زیر زمین ده ایدرلر و کارین
وامثالی کبی ثانی چرکین قوقو آدیمک انوانده اولسون کند و وجودنده اولسون سمجه دخی دیرلر
فی سمج فی سکون نوله بمعنی مردم و غیره کذافی المویذ فی سوخ فی واو مجهول و کسر نوله خشتک

خشتك كه قفتان و كوماك قولتوغنه دېك كړي پارچه سو نجه دخي ديرلر شاعر * مصرع *
 بسوچ راست آيد جامه بر تن في مع الخاء * سپوخ في ضم باء فارسي ايله قهارلك بز دوكد كاري
 اغاج و دخي د قافلك بز پرداخت ايتد كاري طوق و نوله بگزرنه او اورسه ابو المعاني بيت چند
 و سپوخ ميخورد از كف قصار * تاكده شود پاك آن جامه پر شوخ في سخ في بمعنى خوش مير
 خسرو در مدح نظام الدين * قطعه * خواجه ما نظام حق شحيست * كافتاب كال
 سدرخ او * از جنيد و ز شنبلي و معروف * ياد كاريست ذات فرخ او * سخ ايشان كه اينچنين
 بودند * در نبودند اينچنين سخ او * استاد فرخي در مدح شاه محمود * قطعه * هر كسي كو خدمت
 محمود را مشايسته كشت * عاقبت محمود خواهد كردن او را كرد كار * هر كرا توفيق يارست او يان
 خدمت كند * سخ مرانكس را كه آنكس ز ايد توفيق يار في سرخ في خصوصه قرمزي
 رنگ در عارضه و معروفه اطلاق اولنور طالب آملی بيت رسيد زاتش مي چهره چون
 گلستان سرخ * بخون اهل وفادست سرخ و دامان سرخ * وز نجف هردن يا پلان قرمزي
 رنگ مرکه دخي ديرلر في سوراخ في سكون و او وقع راه مهمله ايله عو ما دلکه ديرلر
 ديواره و طاشه و اغاجه و دمورده و اخصل هر نه رده دلك اولسه اكا سوراخ دنيلور خواجه
 سلمان بيت افقي مهره رنای سر رخ از دست * کرد سوراخ دل خصم دران ثقبه خزید *
 پختای لسانك كسرتا ايله نيشك و نيشوك دخي ديرلر في سولاخ في راي پينه لامله ده استعمال
 ايدر دلك معنا سنه كذا في فرهنگ جهانگيري في سوخ في نوله بوزن توشك بر شهر آديز
 كذا في سرفنامه في سوخ في و او معروفه صوغان كه پياز دخي ديرلر كذا في القفه
 في مع الدال * سپوزد في ضم باء فارسي و فتح زاء معجه ايله معنى فرو برد و در اندرون كردي معني
 اشاعي ايلندي و ايجر و ايتدي حكيم انوري بيت كودكي را كه خشك بسپوزد * كون او تا بحشر
 ميسوزد * و معنى تاخير كند و كارها و ايس انب ازدي معني تاخير ايدرو ايشلري كيرو قور كذا في المجمع
 في ستاوند في فتح تاء مشناه و او و سكون نوله اول بالا خانه به ديرلر كه او كي آحق اوله استاد
 لبيدي بيت ستاوند ايوان كخسروي * نكارنده چون خانه مانوي في ستن آوند في ضم تاء
 مشناه و سكون نونين ايله ديرك اوزرنده بنا اولنش صفة كذا في فرهنگ جهانگيري اصلي ستون
 آوند در و اوي حذف اولنش و ديرك اوزرنده بنا اولنش هر نه اولورسه اكا ديرلر في مضمونند في
 ضم خاء معجه و فتح لامه سفره دو مشريجه ديرلر كانه ديار عجمه چاشنك كير انحق طعام قور
 سفره في دو شروب قالد رمغه مخصوص غيري خدمتكار ايدر لر ايش ميرنظمي بيت دران
 چابكه چون طعام خورده شد * سخلوند دستار و خون برده شد في سر خباد في بر علتد و
 عربيه حمزه ديرلر ميان ناسله استعمالی شايح اولان بر قرمزي ياد و انسانك اعضا سنه كدر
 في سرخ بيد في شاخلري قزل بز نوع سكوندر مولانا هاتفي بيت خدك فدایي نا اعتميد *
 زخون دليران شده سرخ بيد في سرخ مرد في پياغي يمي بز نوع قزل چي كدر مولانا هاتفي
 بيت ربس مرد خفته بخون نبرد * شد از روی سحر ابران سرخ مرد في سرود في ضم راء
 مهمله و او معروفه اير لاق غنام معنا سنه كال بخندي بيت با سرود و آه و ناله ميرود اشكم
 چورود * پيش مستان محبت اين بود رود و سرود * مجمع الفرسه كوينده كي و سماع باشد

مولانا جامی بیت سر بر اور که درین پرده سرای * میسر بانگ سرود از هر جای ^{فی} سغد ^{فی}
سکون غین معجه ایله ایکی معنایه در اول یغمو رصوی ایبر کیلوب جمع اولان چقور و ایلحق پرله
دیرل نظام البسه دیمشدر بیت خوشادمی که نمازی کنند البسه را * دراب سغدی و بر خاک
اونماز کنند * ثانی ولایت سمرقند مضافاتندن بر شهرک اسمیدر آب وهواسی غایت لطیف
یردر حضرت مولانا بیت آن بحر کهر بخش وراء النهرست * روضه خوب وی از سغد
سمرقند گذشت * حکیم فردوسی بیت وزا نجایامد سوی مرز سغد * یکی توجیهان دید
آرام جغد * وله بیت بهومان چنین گفت دهقان سغد * که برناید از خانه باز جغد *
سراج الدین قری بیت خطه مازندران بامرخداوند * شد زخوشی چون نضای سغد
سمرقند * اصحاب خرد آدملری اولغله اهل رای و تدبیر اختیارلری اول شهره نسبت ایدوب
پیر سغدی دیرل حکیم اسدی بیت شد از ناله آن پیر سغدی بجوش * که نانش بخاری
بر آرد خروش ^{فی} سغود ^{فی} ضم غین معجه و و او مجبول ایله مرغ سنکخوار دیدکاری قوشدر
^{فی} سفرود ^{فی} سکون فاو ضم راء مهمله و و او معروفله بر قوشدر سنکر زهره و سنکخوار
وکتو و سفوردخی دیرل عربی قطادیرل ابوالعانی در طعام یک بحیل بیت نامش پلاوچای
برنج کرده سخن دیک * سفرود وار خویش همه خورد و دم نزد ^{فی} سم سهند ^{فی} آت طرناغی
خواجه سلمان بیت ملک چه قیمت آورد در نظر هلال او * نعل سم سهند او هست بهای مملکت
^{فی} سنباد ^{فی} سکون نون و فتح باء موحد ایله ایران پهلو انزلدن بر مبارز آدیدر حکیم اسدی
بیت بسی صف به پیار و سنباد داد * کینکه بگرداب و نشو داد ^{فی} سور ^{فی} سکون و او
ایله اوج معنایه کلور، اول فایده که مقابلی زیاندر ثانی سودن لغظتک ماضی سی اولور و کاهی
اسم مصدر استعمال اولور ثالث بمعنی جشن و شادمانی که سور دخی دیرل مولانا محمود ابن یمن
* قطعه * شکایتی که مرابود از فلک کفتم * چنیند یکسر و نیکو نصیحتم فرمود * چه گفت گفت
ز مهر سپهر دل بردار * که نیست اطلس نیلی چرخ جامه سود * عربیه اسودن مشتق در
ضیاء دیمک اولور و ریح معناسنه ده استعمال اولور بومعنایه چغتای آسیغ دیراضی آندن
عبارت در ترکی لسانیه واقع اولان صاد حرفنی بو طائفه کلیاسین ایله ایراد ایدر لدالی و طایی
تایله ادا ایتدکاری کی میرعلیشیر بیت زهر هجران نیک چو عیشم کامینی قیلدی آجیغ *
نوش و صلیمینک ایلکایتکندین سنکایوقدر آسیغ ^{فی} سودمند ^{فی} فایده لودیمکدر که سود
فایده و مندادات توصیفدر شاعر بیت پتنداد انرا ندارد سودمند * هرکرا عقلست دارد
سودیند ^{فی} سوسپند ^{فی} سکون و اووسین مهمله و فتح باء فارسی بعد نون ساکنه ایله بر او تدر
قورید قایض سودی چقاز شیره کیناه دخی دیرل لسان هند پده دودهی دیرل ترکیه سودلکن
دیدکریدموید الفضلاده باء موحد ایله علف شتر معناسنه مرویدر ^{فی} سوسن آزاد ^{فی}
بر نوع سوسند ز سائرین اوزون بویا و اوور خواجه سلمان بیت سوسن آزاد تازطب اللسان
باشد بیاع * سوسن آزاد باغ مدحت اول بنده باد ^{فی} مع الراء المهمله * ستپار ^{فی} فتح باء فارسیله
بر نوع حقت دموریدرا و جی سوری اولور که ابتدایری آنکله بر تارل بعد آهچفت دیدکاری یصی
دمورایله نطس ایدرلر حکیم ناصر خسرو بیت ایی مردمی بصورت و جسم و بدن ستور *

* برگردن تو یوغ منسبت و سپار من * مسعود سعد سلمان بیت ای بدوزخ بستان تازه بهار *
 نکنی کار جزیه بیل و سپار * شمس فخری بیت برند اهل دل از کشت زار نعمت تو * هزار خرم من
 بی تخم و کاو و یوغ و سپار * مجمع الفرسده بر معناسی دخی معصره در که ایچنده اوزم صقر لر و غیره
 نسنه دخی تعصیر ایدر لر شمس فخری بیت برست ساغر لاله زیاده صهبا * ندیده زنج
 قرابه نخورده زخم سپار * فرهنگ حسین و فانی ده شراب طاشید قاری طرف معناسنه در
 و سپوز کار بی اول کسنه زده دیر لر که ایشنی کیرو قور یعنی اهبال یا خود غیره سبب ایله ایغنی
 حصولنه اقدام ایتیموب تأخیر ایدر کدافی المجمع بومعنایه ابوشکور بیت هر که باشد
 سپوز کار بدهر * نوش در کام او بود چوزهر و ستوار بی سکون تاء مثناة ایله اوج معنایه در
 اول محکم و مضبوط معناسنه استوار لفظندن مخفدر اثیرالدین اخسیکنی در صفت نیره
 بیت در از قامت و در هر وجب بقتل عدو * هم از میان کمری بسته بر میان ستوار * ابوعلی حاجی
 بیت همیشه تا ستوار ست کینه کردون * بنای عیش تو یادا بخرمی ستوار * ثانی معتقد
 معناسنه ثالث یعنی باور یعنی اینامق بواج معنایه دخی ستواره ده دیر لر کدافی فرهنگ
 جهانگیری و ستور بی هم تاء مثناة و او معرو فله بنک طوار ایدر آت و قاطر و اشک کبی شیخ
 سعدی * قطعه * آن شنید سنی که وقتی تاجری * در میانانی که افتاد از ستور * گفت چشم
 تنک دنیا دادرا * باقناعت پر کند یا خاک کور * اگر چه بومعنی علی الاطلاق در خصوصیه
 آت و یا قاطر اولدوغنی فهم اولتر دوده اولق احتمالی وارد تمام تعیننه توقنی بو قدر اما شیخ نظامی
 آت معناسنه دیمشدر بیت زسم ستوران دران پهن دست * زمین شش شد و آسمان کشت
 هشت * عسکر و صفیدر و شرف شفره و قاطر معناسنه دیمشدر * قطعه * بدر یا تمک لیک
 اونی تمک * چوماهی تازه زماهی شور * خدا یا چه بودی اگر مادرش * ازین خر سنودن
 شدی چون ستور * و دوهیه دخی ستور دنیلور حافظ الدین کردری فتاوا سنده بو عبارتله
 مذکور در که * لفظ ستور لابنناول الابل الاذاکان فی موضع یرکب الابل ایضا * عجم ستور
 لفظن ذکر ایدوب چار یا حیواناتک جنسنی که مرکوب اوله آنی مراد ایدر لر الحاصل رکوبه
 صالح و قابل اولان حیوانه ستور دنیلور بی سر بی یدی معنایه کلور اول کفش معناسنه
 کفشکره سر کردیر لر حکیم سنایی * قطعه * آنکه دی آن پسر سر کورک چرخو رکرد *
 من ندیدم که در آفاق یکی کتر کرد * کفتمش لونی و لوطی کنی امروز مرا * دست بر زده پس و پای
 سبک در سر کرد * و چارق اولق معناسنه شمس فخری بیت در بادیه مانده پرا زخار
 و خسک * نه نان و نه آب مانده و نه کفش و نه سر * ثانی برنج بوزه سنه دیر لر حکیم سنایی
 * قطعه * تن خویش از سر کهان در درد * جان خویش از می مهان پرور * کرچه فسق است
 هر دو را در اصل * نه بجای خود آخر اولیتر * بومعنایه استبدالیی بیت گفت بخوردم
 گرم درد گرفتیم شکم * سر بکشیدم دودم مست شدم نا کهان * ثالث بونوع قبر جعفر که بریده
 چغینه اعضاییه یا بلور و بشره بی سرخ ایدر سیمی دم که صفرا یله مخرج اوله خارش و تاسه
 پید ایدر عربیه اول علتته مشری دیر لر رابع بونوع بالقدر برزاعدن زیاده جه اولور خرطومی
 وارد راجی لوق دهرنی کبی در یاده حیواناته ضرری ایریشور خامس رنگ سرخ سادس

معنی ناودان یعنی میراب سابع بر نوع رقصه و رقصه ده دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری
 هرید سروردن مشتق و فرح و شادانی معناسنه در اما تشید یایله اولور **ق** سرخساز
 و سرخ سر **ق** باشی قزل سرچه و طائفه قزلباشه دیرلر ابوالعافی بیت یا کیر خود بگفتم
 کای سرخ سر بریده * هر ساده روکه بینی کردی فرا سر را **ق** سرخ عیار **ق** بر مشهور عیار در کثرت
 استعمال و مرور ایام ایله عیار لغه علم اولمشدر مولانا کاتبی نیشابوری بیت میر باید کل
 بعیاری زایل نقد صبر * سرخ عیار بست پنداری زهی عیار کل **ق** سرخ سببان با هوادار **ق**
 زبان پهلویده حضرت موسی علی نبینا وعلیه السلام نام شیرینی در کدافی فرهنگ جهانگیری
ق سر کر **ق** سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله کفش کردیم کدر مثالی * قطعه * ای سنایی
 کسی بجد و مجهد * سر کر **ق** راسخن سرای کند * کی سر صحبت سران دارد * هر که پیوسته
 کار پای کند * بر معناسی دخی بوزه جیدرزیرا سر بوزه دیدند و کی ذکر اولندی **ق** سر **ق**
 کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله بر قوشدر سره دخی دیرلر عربیه بغاث دید کلریدر
 ابوالعافی بیت جاهلان زد عارفان چو سر **ق** نشود بار کر شود صیاد **ق** سر **ق** فتح غنی
 معجه ایله اوزون او قلی کر پی در سر کدر دخی دیرلر استاد فرخی در صفت شکارگاه بیت عزم دیدم
 چو خستک کرده ز پس پیکان پشت * کرک دیدم چو سغر کرده ز بس ناک سر * اوشکور
 بیت چون رسن کر ز پس آید همه رفتار مرا * بسغر ماتم کو باز پس اند از دئیر * شرفنامه ده
 اکاتشی و چپوز و سیخول دخی دیرلر **ق** سفار **ق** فتح فایله ابکی معنایه در اول اپکنه و چوالدز
 دلوکی تانی اوق کزی در سوافار لفظندن اختصار اولمشدر **ق** سفتگر **ق** سفتن دلمکدر
 و کراسم فاعلدر دیجی معناسنه معنای ترکیب انجو و مرجان و سائر جواهری دیجی دیمکدر
 میرظمی بیت در شاهوار بست آن طفل دختر * همی سفت کو یا شده سفتگر **ق** سغر **ق**
 فتح فایله او قلی کر پی که سغر و سفرنه و سگر و سگرنه و تشی دخی دیرلر **ق** سگر **ق**
 فتح کاف فارسیله بود دخی او قلی کر پی در سغر و سفر کبی که سیخول و ربکاسه و ربکاشه و سگرنه
 دخی دیرلر **ق** سکوار **ق** سکون کاف فارسیله سو کو ارمعناسنه در **ق** سلفور **ق** سکون
 لام و فتح فایله مزبله یعنی زبل بغلیس بر میرظمی بیت در آید مجلوه چو آن ناپسند *
 خروسی که برجای سلفور رقصه **ق** سمر **ق** فتح میله سازاق که صوا میچند و کنار نه بتر استاد دقیق
 * قطعه * من ایجاد بر ماندم خوار کستم * عزیز از ماندن دائم شود خوار * چو آب اندر سمر
 بسیار ماند * عفونت کیرد از آرام بسیار **ق** سنار **ق** فتح نونه یعنی زن پسر یعنی اوغل عورتی
 ترکیب کلن دیرلر زبان هندیه زر کرده دیرلر **ق** سندر **ق** سکون نون و ضم دال مهمله ایله صاحب
 جمال کدافی فرهنگ جهانگیری بمعنایه استاد میشدر بیت جمال و حسن و خوبی کشته
 بی کم * نباشد مثل او سندر بعالم **ق** سنقر **ق** سکون نون و ضم قافله فرهنگ میرزاده
 بر شکاری قوشدر یعنی طیور جوار حدن بر طوغاندر که پادشاهلر آنکله متکار ایدرلر شفقار دخی
 دیرلر ترکیب سنقر اولوسی کبی بیك التونه میدردید کارینک مورد مثل بویله در که زمان سابقه
 پادشاهلره سنده بر سنقر هدیه کاورا میشد دیری بونترسه اولوسی ایچون بیك التون
 آلنورا میشد مقبول باز شکاری اولدیغنه میر خسرو بیت مغز حواصل خور سنقر بود * نیره

دیرزمی بزمیان بر بود * هاتنی بیت اگر سنقرست او عقابیم ما * و کرمه بود آفتابیم ما *
 و سنهار و سکون نون و فتح هایله سنارم قوم معناسنه در سنه دخی دیرلر کذافی فرهنگ
 جهانگیری و سوار و اتاوعریه فارس و خیال دخی دیرلر خواجه سلمان بیت هر سواری
 بوده گاه جمله دردشت نبرد * آهن کوهی روان در عرصه گاه محشری و سوهار و او معروف
 و فتح باه موحد و هایله نواحی غزنین ده بر بتخانه آیدر بعض فرهنگرده شاهاردخی یازمشدر
 حکیم استی بیت بیامد به بتخانه سوهار * یکی خانه دید از خوشی بهار و سور و او
 معروفه یعنی اشباع و او ایله اوج معنایه در اول اسب و استر و خر جنسنگ رنگ خاکستریسی
 یعنی سیاهه ما دل بوز اوله و قوله آت کنی پرچمدن تا قور و غنه دك سیاه خط چکامش اوله اول
 مقوله به سول دخی دیرلر بعض بلاد خلقی اول رنگه اولان آتی چندان مبارک صایمرا بر طریق
 تمثیل سوزازکله دوردیرلر حکیم سوزنی * قطعه * کره میان بیدری کنم بجان خدمت * و کره
 رقم و نتوان بدل کران زدور * بقای عمر تو جاوید باد امر ترا * مطیح رای سپهر حرون و توسن
 سور * ثانی طوی و جشن که عیدارده و دو کونزوده آیدر یعنی طعام و ضیافت که ایام سرورده اولور
 یعنی مطلق دو کونه علم اولمشدر حکیم انوری بیت سال و مه و روز و شب سور باد * شو
 به خوشی چشم بدت دور باد * خواجه سلمان بیت آسمان ساخت در آفاق یکی سورچه سور
 که ازان سور شد اطراف ممالک مسرور * و دو کون معناسنه اولد و غنه خواجه سلمان در تهیه
 بیت حبذا سور و سروری که اگر دزنگری * خانه زهره بود برچی ازان عالی سور * ثالث
 قلعه دیواری بومعناده عربیله مشترکدر مختاری * قطعه * ز آب دبه انکور و خاک راه بی *
 عبیریزدو زم کلاب ریزد سور * کدر کند بظفر عزم او چو باد براب * بروی قلعه الماس و برج
 آهن سور * فرهنگ جهانگیری دهنک سرخه یعنی قرمزی رنگه ده سور دیرلر اول واسطه ایله
 کل و لاله به سوری دیرلر حکیم سوزنی * قطعه * باده سوری بشف کیر ای کل سوری بوی *
 آن کل سوری که بر سر روان آید بیار * در میان انجمن مجرام و ساقی باش از انک * باده
 سوری ز سر و کارخ آید خوشگوار * میر خسرو بیت کذری اگر توانی به بهار عاشقان کن *
 که ز انک من بصحر امله لاله رست سوری * عربیه اوج معنایه در اول - صبار دیواری ثانی
 رنگ سرخ ثالث اماله ایله بقیه شرب یعنی صواچلد کن صکره طرفند باق قلان نته ک
 کتب فقهیه ده * سور الادبی و کل مایه کل لحمه فهو طاهر مسطور در ودخی فغانیاندن بر
 قومک لقبی در و سوزار و او معروف و فتح زاء معجه ایله آتشی علولدر مک معناسنه میر
 نظمی بیت مکن سوزار در دل آتش غم * که میسو زد از و خلق جهان هم و سوزنگر و فتح
 زاء معجه و سکون نونله ایکنه جی که سوزن ایکنه در کر ادا فاعلدر و سوزمار و او معروف
 و سکون سین ثانی ایله کار که عربیه صب دیرلر شمس فخری بیت ظلم در ایام عدل
 و رافت * ماند در سوزار غم چون سوزمار و سوزار و او معروف و فتح فایله اوج معنایه در
 اول هر طاردلک و ما و ایکنه و چو الدز دلکی خصوصاً حکیم سوزنی بیت ناید برون ز خانه
 اخوان حسود تو * تادرنشد بسوزن سو قدر در جل * وله بیت عیار پیشه جوانی که چاکر
 هزنی * همی کشیدش هر روز در شته در سوزار * ثانی اوق کنیدر حکیم ناصر خسرو بیت

به پیکان سخن بر پیش دانا * زبانت نیربص لبهاست سوفار * حکیم فردوسی بیت چو سوفارش
آمد بپهلوی کوش * زجرم کوزنان برآمد خروش * حکیم انوری * قطعه * ای چو چرخ
هزار مدحت کوی * ای چو عنصهر هزار خد متکار * تا چو نیرست کار دولت تو * بی زبانت
خیم چون سوفار * خواجه سلمان بیت بیلکت چون بنهد چشم برابر وی کمان * زه بکوش
ظفر آید زدهان سوفار * ثالث سفالیدن اولان ظروف و کوش و آوانی که سوفال دخی دیر لر
سو کد آری واومعروف و سکون کاف فارسی و فتح دال مهمله ایله ماتم اییدی معناسنه که
سوک ماتم رود دارد استن دن اسم فاعلدر سو کوار فی واومعروف اول و فتح ثانی و سکون
کاف فارسیله ماتم زده یعنی یاسلی و مصیبتلی خواجه سلمان بیت مسکین بنفشه بر سر زانو
نهاده سر * با جامه کبود پریشان و سو کوار فی سومندر فی واومعروف و فتح میم و سکون نونله
یعنی سمندر که سامندر و سمندر و سمندر و سمندر اول دخی دیر لر حضرت مولانا قدس
سره بیت نه عشق آتش و جان منست سومندر * نه عشق کورده و نقد منست زر تمام *
فی سهزده وار فی سکون هاء اول و فتح راء مهمله و هاء ثانیله بر نوع کومک در فی مع الراء المعجزة فی
فی سپرز فی ضم باء فارسی و سکون راء مهمله ایله طلق که در سینه طحال دیر لر محل اجتماع سودا و
طعام معده انضمام بولد قد نصکره صاف و خلاصه سی جکره واروب آنده دخی طح اولوب
بعد النضج صافی سی دم و کوی پوی صفر اونا پخته سی باقم و دردی یعنی اشغی چو کنی سودا اولوب
جکره دن دونوب طحاله وارر مکافی جانب بسارده تحت القلبدر ابوالمعانی بو محله مناسب دیشدر
بیت دکر محل عناصرند ارم کویا * بجز سپرز که سودا بدل شده غالب فی شرح مرز فی
سکون راین مهملتین و هاء معجه و فتح میله بر نوع چچیکد ریوستان افروزه بکرر قزل و خوشترنک
اولور نازک بدن دخی دیر لر میر خسرو بیت چو شد کاجا که آن سر خوار شد پست * دم
کر سرخ مرز از خاک پیوست فی سنز فی کسز نونله سیاه دانه که سنیز دخی دیر لر عربیه
حبه السواد ترکیب چورک اونی دیر لر بسحاق اطعمه بیت غیران تنک او تخم سنز چیست
دکر * آنکه برنسترن از غالیه خالی دارد * وله بیت کرتو خواهی که چشم همه شیرین باشی *
همچو حلوائی سنز تخم محبت میکار فی سوز فی واومعروف و فله سوختن و سوزیدن لفظ نردن
صیغه امر و وصف ترکیبی در نیمسوز و عالمسوز کی اما بو مثالدرده اسم فاعل اولق مناسب در سعد
سیاف بیت ساقیا از روی خود امشب چراغی بر فروز * در دلم زن آتش دپکر که هستم نیمسوز
استاد لطیفی بیت تا نمودی ز حب شیوه و ناز * کار من شد بدره سوز و کداز فی مع السین
المهمله * سپس فی ضم باء فارسیله بت که کله دخی دیر لر وجود انسانی و وسیع فضیلاتن یعنی
مساماتن چیقن کیردن تولد ایدر تقید اولنسه آزمند تبه غلبه ایدر عربیه تله دیر لر میر
نظمی بیت سراپا چنان بود نایک جسم * ازان شد سپس در جهان منقسم فی سملین فی
سکون فلویای تحتانی و کسر لامله بر شهر اسمیدر که اسکندر ذوالقرنین آبادان ایتش ایدی
کدافی الجمع فی سوس فی واومعروف ایله اوج معنایه در اول یعنی طبیعت استاد لطیفی بیت
تونی شاه فلک قدر و ملک سوس * سعادت یار و تحت و تحت مانوس * ثانی اول قور مجر در که
ا بر بشم و چو قد جامه زده دوستوب تبا ایدر ترکیب کو ووه دیر لر حکیم خاقانی بیت سوس را

سوس را با پلاس گیتی نیست * کین او با پرند شو شترست * ثالث بز نوع کار در یاغی زنان سهرمک
ایچون سوریتورل استادرود کی بیت سوس پرورده همی بکداخته * نیک درمانی زنا ترا
ساخته * مؤید الفضلاده کیمه خشک معناسمه ده مرویدر ادیب صابر بیت
سخنوزان چه نظیر منند وقت سخن * نظیر دسته سوسن کد دست دسته سوس *
شرفنامه ده بر اعجاز آدیدر دیومسطور در عربیه ایکی معنایه در اول تخیل تی ثانی براغاجلی
اوتدر عرق السوس دخی دیرلر ترکیب بیان دیرلر قینادوب لغابن آلورلر اکا بیان بالی دیرلر
سعاله عایت نافعدرو وجع صدره دخی فائده سی وارد در قینادوب قوامه کتوردر لبالی کبی اولور بده
شربت ایدرلر مع الشین المعجزة * سروش بی ضم راء هم له وواو معر وقله درت معنایه کاور
اول هر فرشته به سروش دیرلر و ما همزه ایله سروش و امشاسینند و امهوسینند دخی دیرلر
عربیه ملک و ملائکه و مندی لساننده دینه دیرلر شیخ نظامی بیت نهان بیکراز هاتق
سبز پوش * که خواند سر اینده اور سروش * حکمای فرس دیرلر که حق سبحانه و تعالی جل
ذکره او توز بش سروش خلق ایلمدی او توز نفری ایام مشهور فارسیه شمسیه دن هراوج کونی
بر فرشته اسمیه مسمی در و بش نفری دخی ایام خمسه مسترقه ایله موسومدر و اول او توز
سروشدن اون ایکی فرشته اون ایکی آیک آدلر یله سمیه اولندی کهر بر فرشته کند واسمیه
مسمی اولان آیک و کونک تدبیر امور و مصالحنه معین اولوب تدبیر امورینه قیام کوسترلر اول
اجلدن هر بر کونک اسمی که آیک اسمیه مطابق کله اول کونی شریف و سعید اعتبار ایدوب
عید جشن ایدرلر و مصالح مهمه لینه اول کون بد او شروع ایدرلر و اول کون ایله مطابق الاسم
اولان فرشته آنک محافظه جوهر و درضنه مقید و نامور در دیرلر مثلا خرداد آبه وارد
بهشت آتسه و مرداد اشجاره و باقی فرشته ل دخی سایر آبلرک منسوب آتسه و اکامتعلق
امورک محافظه و تمشیتنه مامورلر در دیرلر والله اعلم بحقیقه الحال سروشک معنای نائیدی بر
ملک اسمیدر که ریاست بندگان خدا آنک الفده در دیرلر شمس فخری و عیار جالید سروش نام
جبرئیل است دیوب بویینی نظم ابلش بیت زعی فرشته صفت خسروی که در ملکوت *
دعای جان تو کوید همیشه جان سروش * و ابونصو راسدی طوسی دخی * سروش
جبرئیل را کوید و نیز فرشته را کوید و اندر پاسی این را بسیار گفته اند لغت پهلویت
چنانکه حکیم فردوسی گفت بیت بفرمان یزدان بخسته سروش * مراروی نمود در خواب
دوش * حق بود که سروش حضرت جبرئیل علیه السلام مخصوص اسمی اولدوغی ایبات
مسنشهدن استنباط اولنر حضرت جبرئیل علیه السلامه سروش فرشته دنلک کبی در
اسم عامدر هر ملکه سروش دینلور مجمع الفرسده و فرهنگ حسین وفای ده * سروش نام
ملائکه ایست و نام جبرئیل علیه السلام است خصوصا و شرفنامه ده * سروش نام
فرشته باشد که پیغام آرد واقع در خلاصه کلام سروش فرشته دیمکدر شیخ سعدی بیت
دوکس بر حدیثی کارند کوش * ازین تابان اهرمن با سروش * معنای ثالث فرهنگ
جهانگیر به هر ماه شمسی نک اون سکرنجی کونی اسمیدر اول کونده عبادت و طاعت و دعا ایدوب
طلب حاجات مناسبدر غیرنی کار و مشغول و عمل لایق دکلدر و معاصیدن اجتناب لازمدر حکیم

فردوسی بیت همیشه سر وشت بروز سوزش * نکه بیان وافر و نترت رای وهوش * رابع
 آواز خوش و نغمه معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت خوش بخند بر سر و ش مطرب و آواز
 رود * در توانی دامنش پر لولوی مکنون کنی * سمتاش فی سکون میم و کسرتاه مشتاه ایله
 نعلبندک آت طرف ناغی یوندوغی آلت که ترکیده غلط ایدوب سونتراج دیرلر فی سوزش فی
 واومعرف و کسر زاء معجه ایله یا نغ معناسنه اسم مصدر در ابوالمعانی بیت کردخا کستر
 وجودم سوزش نار فراق * نیست آگاهی دریغایار ازین سوز مرا فی سوش فی واومعرف
 و کسرتونله اکه دن چیقان خرده آنتون واکس و باقر وده و روغیری هر نه اوورسه سیف
 اسفرنگی بیت سوش لعل ریزد از پرهای در هوا * کر بخورد ز کشته لعل لب تو استخوان *
 فی سونوخش فی واوین معروفین و ضم نون خاء معجه ایله اوج کونده برطوتان استمه که
 اطبا حمای ربع دیرلر کسر راء مهمله ایله حمای سوداویه در اصلی فضلات سودا در معنای
 حمای ربع * الربع فی الحمی ان تأخذ یوما و تدع یومین ثم یحیی فی یوم الرابع کذا قاله الجوهری
 فی الصحاح فی سوش فی واومعرف و کسرتون وها ایله که ملک معناسنه اسم مصدر در
 فی سوش فی واومعرف و کسرها ایله بمعنی سوش مرقوم سوه و سوه دخی دیرلر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری فی سیوغامش فی ضم یای تحتانی و واومعرف و فتح غین معجه و کسر مهمله ساز
 نواخت ایتک و دخی آدم نواخت ایتک یعنی اوخشامق خوارزم لسانی در صوی غا ش دخی دیرلر
 فی سوی غامش فی بمعنی سیوغامش مرقوم فی مع الطاء المهمله * سقرلاط فی بمعنی
 سقرلات مرقوم یعنی چوقه نك غایت اعلاسی در مولانا هاتنی بیت قصبهای مصری برین
 از شمار * سقرلاط جل و بریشم فسار فی سقرلاط فی حذف راء مهمله ایله بمعنی سقرلاط
 مرقوم حکیم انوری بیت زبس شقایق کوی خزانه دارک * یکر دامن که سار میکشد
 سقرلاط * یعنی قرمزی چوقه دوشر فی مع الغین * سیاغ فی فتح باء موحد ایله خدام
 محکمه معناسنه ابوالمعانی بیت کر کند روز و شبان خدمت شمع * هر سیاغی نشود
 بی توفیق فی سیغ فی ضم باء فرسیله سقه خانه یه دیرلر وله بیت اهل حق رانشود جای
 قرار * خانه بی اساس و سست سیغ فی سپریغ فی سکون باء فارسی و یای تحتانی و کسر راء
 مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول اوزم و خرما صالحی و امثالی شمس فخری بیت نیستم همجو
 تاک پشت دوتا * از پی چند دانه سپریغ * ثانی راه راست استاد عیاشد ربیت بر دسر منزل
 مقصود سپریغ * کند ضایع ره کج راه روزا فی سراع فی فتح راء مهمله ایله یول صور مق
 و یوله دلالت ایتک معناسنه محتشم کاشی * مصرع * سراع یوسف من کن که بنده و آزاد *
 و آذغین ضال معناسنه شاعر * مصرع * از کد پرسم در چمن سحر اسراع خوش را * عربده
 تفقد و نفحص معناسنه دیگر وله بیت زخم از چه تیغ بی علاجست * مجروح لب از سراع
 میباش * دیگر بیت دیر شد کین چنین ستوره الانع * که تو کذئی کنم بشهر صراع * سراع
 اصلند صور اجق نسند یکدر و یاوی باش نسنه ایچون دلال چغرتیق معناسنه در نشان
 و علامت معناسنه ده استعمال اونه در مطلقا مطلوب معناسنه در کذا فی کشف اللغه و جامع اللغه
 فی سریغ فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله سراع مرقوم معناسنه در بو عبارت چغتای

چغتهای لغتندن مأخوذ در وفارسیه استعمالی دخی غایت شایعندز اما چغتهای لسانیه
سینک ضمه سن ضبط ایچون بروا کتوروب سوراغ دیرلر صورماق دیمکدر ق سغ ق زکیه
تکرکو دیدکاری علتدر فارسیه پریون دخی دیرلر لسان اطباءه بوعلته قوبادیرلر
ق مع الفاء * سرف ق سکون راء مهمله ایله اوکسورک که سرفه دخی دیرلر عربیه سعال
دیدکاریدر ضم سین ایله میرنظمی بیت حسد از درونش که کرددغلو * نهان نی چو آواز
سرف درکلو ق سرف سرف ق اوکسورک که هم علتته وهم معلوله اطلاق اولنور استاد
لطیفی بیت زسرما سرف سرف افتادم اینجا * علاج سرف سرفم کن مجامه ق سرف ق
ضم راء مهمله وواو معروفله اوکسورک کذا فی بعض کتب اللغه ق سف ق ابریشم واپاک
واکیریش یوک طره لری ق سفوف ق ایکی معنایه در اول اطبا قتمده معروف دوا در
اجزایی محکم سحق ایدوب غبارکی استعمال ایدرلر ثانی براوتدر خراسانی دیرلر شکمه
اولان قوردلر اخر اجنه نفی عظیمدر ق سقف ق سکوف قافله راهب ومرتاض نصاری
وخسیس ودنی معناسنه اسقف لفظندن اختصار اولمشدر ق سلاف ق فتح لامله عضو
سکر مک که عربیه اختلاج دیرلر ابوالمعانی بیت مکرشودکه میسر به بنیدش رخ یار *
همی سلاف کند درودیده خونبار ق سلاف ق سکون لامله یعنی سرف مرقوم حضرت
مولانا قدس سره بیت هم فرقی وهم زلفی مفتاحی وهم قلفی * بی رنج چه می سلفی آواز چه لرزانی
ق سوف ق وواو معروفله بر مبارز پهلو ان آدیدر میرنظمی بیت ازو کام دل را نبودست
حاصل * بدو سوف عالم نکردد مقابل ق مع الکاف * سبک ق ضم باء ووحده ایله یعنی زردی
کشت زاری یعنی اکناک صرامق سوکک دخی دیرلر کذا فی المجمع بومعنایه ابوالمعانی بیت
سبزی رویم زرددی دوا ی حسرتش * شد سبک همچون تبه کشته زخشی کشت زار
ق سبک ق سکون تاء مثناة ایله یعنی میان باریک یا خود باریک میان یعنی هر نه که بلی اینجه اوله
ابوالمعانی در صفت یکی از حریص دنیا بیت در پی تحصیل دنیا آنچنان زار و نحیف * در تک و پو
از پی آهوشه چون سبک ق سرخ چنک ق سکون راء مهمله وحاء معجه ونون وفتح جیم
فارسیه بونی قزل سرچه در که عربیه نغز دیرلر بعض فرهنگارده کاف عجمیله در ق سرخک ق
سکون راء مهمله وفتح خاء معجه ایله ایکی معنایه در اول قزلق دیدکاری میسدر قبضینی
اولغله اسهال کاذب وصادقه نفی واردر و سحجه و زخیره یه دخی فائده ویرر شکر ایله خوشنایی
لطیفدر خصوص طبیعنی لیزت اوزره اولنره ثانی برنوع قهر جقدر سرخ رنگ علامتی تب
دائی و تعفن نفس واندوه واضطر ایدر سرخه و سرخچه و سرخره و سرخره دخی دیرلر
ابوالمعانی بیت از حسد شد سرخ رو دیدم رقیب بدنهاد * جسم بد بودش سرا پا علت سرخک
شده ق سرک ق فتح راء مهمله ایله برنوع قهر جقدر اکثر اطفالک یوزنده ویا شده ظاهر اولون
اطبا حصیه دیرلر ق سکا ق فتح کاف عربیه تخته معناسنه در سکا دخی دیرلر ق سکا ق
سکون کاف وضم سینین مهملتین ایله ناهموار یورین آت فرهنگ جهانگیریده اسب لنگ زن
مرویدر حکیم انوری بیت اسبی چنانکه دانی زیر میانه ریز * وزکاهلی که بودنه سکا سکا راهواد
بومعنایه سیف اسفرنگی * قطعه * از خفت و خیز دولت نابوده میروم * گاهی پیاده چون

سک

شده شطرنج که سوار * چون اسب انوری بسوی منزل مراد * در موکب قبول نه سکسک
نه راهوار * بعضی فرهنگ کرده بوزغه آت روایت اولمشدر سک فی بر نوع خوشبو ترکیب در
بر قاج کونه ایدر لر بر نوعی امیج تازه نیک عصاره سن آلوب بر مقدار مشک ضم ایدوب سک مشک
دیر لر بر نوعی مشک صوده ویا کلابه اصلدوب صمغی آنکله یوغر لر بو که سکا ب دیر لر
و بر نوعی نافه مشک خرد طوغر ایوب صمغله سرشته ایدوب بوک سک اگر اش دیر لر و سکا
بر معناسی دخی خوف والمدر و موزی حشرات سوراخنه دینلدوکی مرویدر کدافی فرهنگ
جهانگیری سکوشاک فی ضم کاف فارسی وواو مجهول وفتح سین معجه ایله یادرم که عربیه
صاعقه دیر لر میر نظمی بیت در اوج جنک و خشم و کین ضیاناک * در آمد تیغ نیزش چون سکو
شاک فی سلاک فی فتح لامه ککاک یاوریسی سکسک فی سکون میم وفتح سین مهمله ایله
مجهول الاصل یعنی حسب و نسبی نامعلوم میر نظمی بیت مجویار و وفاداری سکسک * نیاید
نیکی از بی اصل بی شک فی سواک فی زردی کشت زار یعنی اکین صرارمق فی سوزاک فی
واو معروف وفتح زاء معجه ایله بر علت در ترکیب بل صوغ و قلغی و عربیه قرحه مثانه دیر لر مثانه ده
جراحت واقع اولور تبول ایتد که و جح والم ویر سببی فضلات صغرا مثانه یه اینوب جراحت
ایدر مجرای بولده واقع اولغله نیز صاغله مانع اولور متصل ایرک اقرار اطبا حرقة البول دخی دیر لر
طیب یوسفی * رباعی * آزا که رسد زریج سوزاک الم * بیند المی از سبب این هر دم *
باید که خورد بشیره خرفه و قند * هر روز قرص کا کج بکد و درم فی سوکک فی واو معروف وفتح
کافله زردی کشت زار معناسنه در بومعنایه فتح لامه فی سولک فی دخی دیر لر مزروعات سنبله
طوئین قلت مادن ویا خود غیر سبب بدن صراروب تباہ اولور سواک و سوکک و سوکل
و سیک دخی دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری سواناک فی واو مجهول وفتح نونین ایله نون
ثانی سکونیکه ده روایت اولمشدر اول نفسد که سکرتمک حملند و یورغونلق حالند یوروندن
صد ایله ظاهر اولور کدافی فرهنگ میرزا ابراهیم فی سینک فی فتح یای تحتانیله بمعنی سوکک
و سولک مرقوم کدافی الجمع فی سوک فی واو معروفله کاهی مجهول ایله ده استعمال اولور
اوج معنایه کاور اول فرهنگ حسین وفایی ده یاس و ماتم حکیم اسدی بیت کرستن بهنکام
باسوک و درد * به از خنده ناهنکام سرد * میرخسرو بیت نشسنند کریان بر اهل رحیل
زدند اندران سوک جامه به نیل * ثانی بغدادی و آریه سنبله سنبله اولان دکن که قلیچ دیر لر
شاگرد بحاری بیت اندام دشمنان تواز نیرناوکی * مانند سوک خوشه چون باد ازده * ثالث
کوسه اصقاله دیر لر تحفه الاحبابه انجق معنای اوله مرویدر و جمع الفرسد اول و ثانی
معنای سنه منقولدر و سائر لغت کرده دخی بویله در معنای ثالث فرهنگ جهانگیری منقولدر
فی مع الکاف فارسی * ستربانک فی ضم تاء مشنات و سکون راء مهمله و نون و فتح بوا موحد ایله
صغریج دید کبری سیاهجه قوشدر عربیه زرزور دیر لر ابوالمعانی بیت در جهان کر عدم
شود شاهین * تکیر دجای او هرگز ستربانک فی ستربانک فی ضم تاء مشنات و فتح نونله بمعنی ستربانک
مرقوم فی سرخانک فی سکون راء مهمله و نون و فتح خاء معجه و زاء ثانیله حمرته مائل اولان زنگ یعنی
قرقر اولان زنگ نایشده بر لطیف لوند فی سوکک فی واو معروف وفتح سین مهمله ایله بحرانی

هجرانی بر قوش در اتی بنور تمی بود خدی دیر لر ترکیه چیل دید کاریدر وسکون سین مهمله ایله
 بر قنادلی بوجکدر حمالرده اولور سیمیرک و سیمیرد خدی دیر لر شیراز بار ندود دیر لر مع اللام فی
 سئل فی ضم تاء مثناة ایله تازه بغدادی آتشه قلیچغین یا قوب و او غمق ایله قابوغین کیدروب
 تناول ایدر لر عربیه فریک دیر لر فی سئل فی ضم تاء مثناة و او معروفه سئل مر قوم معناسنه
 فی سکال فی فتح کاف فارسیله تحت معناسنه در که سبک دخی دیر لر فی سکول فی
 ضم کاف فارسی و او معروفه ایکی معنایه در اول مازو معناسنه در خصوصاً عربیه عقص دیر لر
 بواجیلر و باغلا استعمال ایدر لر ثانی هر نه که طبیعتی قبض ایلمه عموماً شاعر در هجو بیت
 میخورد از خشنش مردم سکول * نامی ماندتهی هرگز شکم فی سئل فی تشدید ایله یعنی شش
 یعنی او پکن کذافی الخفه فی سئل فی سکون نون و ضم باء موحد ایله ایکی معنایه در اول
 معروف شکوفه در انواع والونی اولور مائی و مور و بیاض و قرقر غایت بی نظیری اولور دانه سی
 ایری و برصا بده یوز پکرمی دانه دک کورلشدر لطیف رایحه سی وارد در ثانی ادویه دن بر قسم
 دوادر اول دخی اوج نوع اولور بر نوعی سنبل هندیدر بود خدی ایکی نوع برینه سنبل الطیب و برینه
 سنبل عصاره فیری دیر لر یونان لسانته ناردین دیر لر بر نوعی سنبل رومی در که سنبل اقلیطی دیر لر
 و ناردین اقلیطی دخی دیر لر زبان فارسیله بونوعه مستحوشه دیر لر ترکیه چتک اونی دید کارینک
 بر نوعیدر حقیقت سنبل ایکی یوقدر اما رایحه ده وز هو متک سنبل هندیه مشابه در پراخی
 و بود اقلری بوغاد کیننه بکزر اما اندن کچرک اولور آنک کی خشین و دکنلی دکدر سیاهجه اوج
 دورت نل کوکی وارد در لطیف رایحه سی و ساقی اوور شکوفه سی اولور انحق کوکی استعمال
 اولور بو کادخی سنبل دید کاری رایحه ده و علمه کال مشابهی سببی ایله در سنبل لفظی و ناردین
 لفظی که ذکر اولنه مراد سنبل هندیدر بعضیلر دیدلر که ناردین ذکرندن مراد سنبل رومی در
 فی سرفال فی و او معروف و فتح فایله اوج معنایه کلور اول طیر اقدن یا یلوب بشمش اولان ظروف
 و آوانی که کسر سین ایله سغال دخی دیر لر رفیع الدین لبنانی بیت نیافت پایه قدرت حدود
 نیست عجب * محل آب حیات ارشکسته شد سرفال * ثانی یعنی سرفار مر قوم یعنی اوق کزی
 شمس فخری * قطعه * نیافت از فلك ملک چون شه نشه مهر * ترست در چمن عدل همچو
 شاه نهال * چو غرق کشته ز ستم تو خاتهای کان * بغیره نکرقت ایچ در دهان سرفال * ثالث
 ایکنه و جوالدوز دکنه دیر لر خصوصاً و سائر امثالی نسنه لر دکنه دیر لر عموماً سرفار مر قومک
 اوج معناسیله ده مترادف در کذافی قره ننگ جهانگیری فی سول فی و او معروفه ایکی معنایه در
 اول چارپا حیوانک طبانی عموماً و دوه طبانی خصوصاً عربیه کسر فایله فرس دیر لر ثانی
 هر اسب و استروخر که خاکستر ننگ یعنی بوز ننگ اوله اکادیر لر حکیم سنایی بیت این یکی عیسی و آن
 ذکر خر سول * این ستموم خضروان چهارم غول * بومعنایه مجمع الفرسه فتح و او ایله منقولدر
 محود ابن یمن بیت ای آنکه میبرد بسفر نامه ترا * محکم نهاد و کشته سولهاش لعل فام *
 بعض فرهنکرده چفت آلتلر نین صبان معناسنه مرویدر فی سول فی فتح کاف فارسیله
 مزروعاته آفت ایرشک سببی ایله صرامق معناسنه که سیک و سولک دخی دیر لر کامر
 فی سوریغال فی و او مجهول و فتح یای تحتانی وغین معجه و سکون راه مهمله ایله خلعت و پیشکش

معناسنه میرنظمی بیت از انجا آمده پیک همابال * بیوشیده بر وزیرین سویرغال * سهیل *
فتح هاوسکون یای تحتانی ایله بریلد زدرین جانیبند طلوع ایدر سهیل یمانی دیرلر بامر خدای
جهان آفرین لعل ویا قوت وز مردوعقیقه رنگ و آب و تاب ویرر میرنظمی بیت شده لعل
رنگ عارض آن سیمتن * چومی بود در کف سهیل یمن * مع المیم * سست اندام * بی ابکی
معنایه در اول بی تاب و بی طاقت و بی مجال که خسته نکدن و یا خود پیر نکدن واقع اولور
ثانی رجولیتی ضعیف یعنی جماعه قادر اولیوب آلتی حرکت ایتمینه دیرلر که عربیده عین دیرلر
ایکی معنایه میرنظمی بیت زضعف رنج سست اندام بوده * زسست اندامیش خجالت نموده
* سم * اوج معنایه کلور اول حیوانات چار پاطرناخی * خواجه سلمان بیت زاشتیاق
شمس نعل رفته در آتش * شگال در ارزوی دستبوس او بر پاست * ثانی ایاق معناسنه
اثیرالدین اخسیکئی بیت قوال خوش آوازش با نغمه عاشق کس * هم زلف و رخی لایق
هم ساق و سمی در خور * ثالث اول زیر زمین که طاع انکرند بعض شدت شتا اولان یوللرده یوللی
شندان امین اولقی ایچون طاع دپه لرنده او کبی ایدوب ایچنده ساکن اولور بعض ارباب ریاضت عباد
وزهاد آنده عبادت ایدرلر حکیم فردوسی * مثنوی * همه دست و کوه و بیابان کنام * کس اورا
بکیکی نبردست نام * بیابان سر اسر همه کنده سم * همه روغن کاو بر کرده خم * شمس فخری بیت
آنکه بهر خیر بیحد در جهان * خانقه کردور باط و پیل و سم * مجمع الفرسة یعنی سستنده
وسوراخ کننده اثیرالدین اخسیکئی بیت سوکنده میخورم بستان زره سمیت * کتر تاب جمله
کوی تین محورست * سوتام * او معروف و فتح تاء مثناة ایله کم واندک معناسنه اهل طوس
اداسیدر استاد فرخی بیت آنچه کردست و آنچه خواهی کرد * سخته اندک نماید و سوتام *
وله بیت تو آن معنی که ترا هر چه گویم اندر فضل * تمام ترسخنی سست باسند و سوتام * حکیم
قطران ارموی بیت ارسخا سوتام باشد نام کجی پیش تو * و زکرم نزد تو باشد مدحت سوتام تام
بومعنایه مؤید شمس فخری بیت خسرو ملک بخش ابواسحق * که جهان پیش او بود سوتام
فرهنگ حسین وفای ده سوتام در زبان طوسی اندک و کوچک باشد مسطوردر * سوزنیام *
او معروف و فتح زاء معجه و سکون نون بعد یای تحتانی مفتوحه ایله ایکنه لک که ایچنه ایکنه
قولر سوزن نیام معناسنه بر نونی حذف اولمشدر * مع النون * سچتن و سپوختن *
کلاهما بضم الباء الفارسی و سکون الخاء المعجه و فتح التاء المثناة برنسنه بی برنسنه به عنفله صوتق
و برنسنه صانجمق و دیواره میخ چاقق ویره قازق قاقق و آدمه آلت حرب صوتق و دخی بونلو
مثالو هر نه اولورسه ابواخطیر بیت هر چه در درنگ سپوختنش * چاره ره کم کند بدوختنش
* سپردن * ضم باء فارسی و سکون راء مهمله ایله اصم رلق و طپشرمق معناسنه
خواجه حافظ بیت ای غایب از نظر محمد امی سپارمت * جام بسوختی و زجان دوست دارمت
کمال اسمعیل بیت ای بزرگی که چون راه مدیحت سپرم * همه بر شارع اقبال بود رهگذرم *
عربیده اولان تسلیم و تفویض و حواله معنایه دخی استعمال اولنور مولانا هاتنی بیت بمالک که
از کرد کارت عطاست * بشهزاد کازا سپردن خطاست * چغتای لسانده طپشرمق دیرلر
* استخوان * ضم تاء مثناة و فتح خاء معجه و او معدوله ایله استخوان معناسنه در که آندن

آندن اختصار اوله شهر استاد منوچهری * قطعه * انکور بگردن زن غایبه رنگست * کورا
 مشکمی همچو بکی غایبه دانست * واندر شکبش هست یکی جان و سه تادل * این هر سه
 دلاور سه پاره سخنوانست * ستوان بی سکون تاء مثناة و فتح و او ایله اوج معنایه کور اول محکم
 و مضبوط معناسنه که استوار و ستوار دخی دینلور ابوالمغانی * قطعه * بنای عشق
 در دل کشته ستوان * نیا بد هیچ خلل چندان متین است * زند نیشه اگر صد سال جورش
 متو صد بار محکم راست این است * ثانی بمعنی معتمد حکیم سوزنی بیت چکوم از ضعف
 اوز عشق او کوم * بیازمای بسو کنذا کریم ستوان * ثالث بمعنی باور یعنی اینانمق بواج
 معنایه ده استوار دینلور بی ستودان بی ضم تاء مثناة و او معروف و فتح دال مهمله ایله مدفن
 آتش پرستان یعنی آنلرک قبرلرینه مخصوص اولان عمارته دیرلر حکیم فردوسی * مثنوی *
 بدین زور این فره این دستبرد * ندیدم باورد که نیز کرد * ولیکن ستوران مرا از کزیر *
 بداید که کیرم بکاری ستیز حکیم قطران ارموی بیت ای بار خدایت همه فضل ستوده *
 خصمان ترا جای زندان و ستودان * بویته دن فهم اولنور که مطلق مقبره اوله بعض فرهنگه
 دجه معناسنه اسم عام روایت او انشد در مناسب اولان آتش پرستان قبرینه مخصوص اولان مقدر
 اسدی طوسی سیامک شاه احوالی سیاقند بویته نظم ابلس بیت چنین گفت کین حصن
 جای نکوست * ستودان فرخ سیامک دروست * سیامک شاه موحد پاک اعتقاد ایدوکی
 کتب تواریخ مصر حذر اما مزبور اسدی منتخبند ستودان قبر کا فر را گویند دیو تخصیص
 ایدوب بویته یازمش بیت بکین بند کاش مر که جان داد * نباشد جای او خیر از ستودان *
 بی ستودن بی ضم تاء مثناة و او معروف ایله اوکک یعنی مدح و ثنا اتمک میرنظمی بیت
 همه خلق عالم ستودن گرفت * چون ابواب احسان کشودن گرفت بی ستوران بی ضم
 تاء مثناة و او معروف و فتح راء مهمله ایله جمع ستورد که حیوانات دیک اولور مولانا تقی
 بیت زخم ستوران میکانه کشت * بیک خطه زیر و زبر کوه و دشت بی ستوربان بی ضم تاء
 مثناة و او معروف و سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله صغر تمام که صغر و آت سورسی
 کوزه در ستورد و ایدر و بان کوزدیجی در باغبان و کشتی باز کبی بی ستوردان بی آخور
 معناسنه در که ستور حیوانات در دان بونده ظرفیت معناسنه اولور قلدان و جامدان کبی
 مذکور اوج لغتک مثالی میرنظمی بیت ستوربان که آورد ستوران بشب * نکه داشت اندر
 ستوردان شب بی ستون بی ضم تاء مثناة و او معروف و نله دیرک اغاج اولسون طاش اولسون
 اول اجلدن اغاج سر طاعه کوه بیستون و قبهیه رواق بیستون دیرلر اما عریضه اغاج دیره که
 خشب و طاشه عمود دیرلر مولانا تقی بیت ستونهای دولت بدولتسرای * ستون وار
 هر سو ستاده بی پای بی ستو عیندن بی ضم تاء مثناة و او معروف و کسر هایله دلتنک و دخی
 عاجز و سرگردان ابلک معناسنه استاد لطیفی بیت چو کردد بر باز چیره خروه * بماند
 چنکاش آخرو ستوه بی سخن بی فتح خاء معجه ایله کلام معناسنه در فتح سین و ضم خایله ده
 حکیم لغتدر حکیم اسدی بیت بسی جایها گفته اند این سخن * بکن نیکوئی و بدر یافکن *
 بی سرخوان بی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه و او معدوله ایله اوج معنایه در اول نام پسر

افراسیاب شاهدی که فرامرز آنی طو توب رسم خون سیاوش انتقامی ایچون قتل ایلدی ثانی
 سمنان مضیقا شدن بر موضع اسجیدر بومعنایه و او سر دخی روایت اولمشدر حکیم فردوسی
 بیت چنین گفت کین کوه سرخان ماست * بیاید کنون خویشتن کرد راست * ثالث کبوترک
 بر نوعیند سرخ رنگ او اورمذکور اپکی معنایه میرنظمی بیت چوزفته بسرخوان تماشا کنان *
 کند بر سر شاخ سرخوان فغان فی سرغین فی سکون راء مهمله و نای تحتانی و کسرغین معجه
 ایله قلندرانک چالد قنبری بوینوزه دیرلر حکیم آمدی بیت زهر سوهمی کوس زرین زدند *
 دو سر نای رویتن و سرغین زدند * بو بیتک قلندریو نوزی اولماسنک مناسنی یوقدر سر نایک بر
نوعی اولق وارد کرد رزم مجلند چالزلر فی سرفیدن فی سکون راء مهمله و کسرفایله او کسورمک
 معناسنه مصدر در میرنظمی بیت که سرفیدن نشان رنج سینه * نگاه کج دلیل قهر و کینه *
فی سرفین فی سکون راء مهمله و کسرفایله قوش ترسی که عربینه سقط دیرلر فی سرمه خاک
 بیث فی بزوع سرمه در که خسرو پرویزه نصیب اولان نوادر دهرک بریده به سرمه در که هر ک
 کوزینه چکسه تحت الارضه اولان نسنه بی کور دیرلر العهد علی الراوی فی سردان فی
سرمه قو نیلان مخصوص ظرفدر عربیه مکمله دیرلر فی سرودن فی ضم راء مهمله و واو
 معر و فله ایرلامق عربیه کی تغنی معناسنه میرنظمی در صفت بزم بیت دران بزم عشرت
 سرودن گرفت * که شاه جهان راستودن گرفت فی سرود گفتن فی سرودن معناسنه در
فی سرودن فی ضم راء مهمله و واو معروف و فتح زاء معجه ایله طوقشوجی قوج که سر و بوینوزدر
 وزن اسم فاعلدر زدن لفظندن معنی ترکیب بوینوزاوریچو دیمک اولور ا بوالمعانی بیت
 رقیبان دوش بکد بکر ستیزد * بیکد بکر سرور چون سرورن فی سرورن فی ضم راء مهمله
 و واو معروف ایله اپکی معنایه استعمال اولنور اول انسانک او تراق یری ترکید او جادیرلر مولانا
 جامی بیت سرو نش کوی اما سیم ساده * چوکوهی کز کزیر او فتاده * شمس فخری
 معیارده اسم عام ایدوب بوینی نظم ایش بیت برفت دوش ازان سرور زمان کد بغیر * نهاد
 داع شمس را بر جبین و سرورن * ثانی هرچار یا حیوانک صغریسی که اپکی معناسنه دخی
 سرین ده دیرلر بو اپکی معناده استاد عنصری بیت کر یقین هر کزندی ازی از کان او محتمه *
 بنکران فربه سرورن و بنکران لاغر میان * چغقای لسانده اول محله او جادیرلر وارالنده
 بوقاعده جاریدر که او جاتی معتبر اولغله مسافر لری اولد قلده سفره ده او جاتی قویاروب رعایه
 مهمان او کنه قومق عادت اولغین اسکندر نامه ده خاقان اسکندر ره ضیافت ایتد بکی یوده
 بیت نی دی اولخه خوان قیاسی ایدی * که قوقوزمین ات نینک او جاسی ایدی * مجمع
 الفرسده سرورن بمعنی سروی که شاخ باشد یعنی دال بوداق اولان بوینوزه دیرلر رشید الدین
 وطواط بیت ز شخص شیرفک سهم تور بوده حیات * ز فرق کوزمین پاس توشکسته سرورن
فی سرورن فی بمعنی سرورن مرقوم زلالی خوانسالاری بیت چوزین آرمگاه آن سرین
 شد * خمیر قرص مه لبر زین شد * مولانا هاتقی در صفت زنان بیت همه کاغذاران و غنچه
 دهن * بلورین سرینان و سیمین ذقن * مثال معنی ثانی حکیم انوری * قطعه * فاتحه
 داغش از زمانه همخوانست * شیرفک از برای لوح سرین را * گفت فضا کر پی سباع نوشنست

نوشتست * کاتب تقدیر حرز روح امین را فی سفتن فی سکون فافتح تاء مثناة ايله دلك
 عربيه ثقب معناسنه شاعر بیت شعر گفتن کرچه در سفتن بود * لیک فهمیدن به
 از گفتن بود * ابوالمعانی بیت عجب دوشیزکان در سفتن است * بعد از آن شهراه راهل
 سبیل * چغتای لسانه نبللاک ویشماک دیرل میرعلیشیر بیتنی هوش قالدی منکانی
 طاقتنی سهرتالدی منکانی آرام * چوکوردی او کوم قیلیب نولا یتندی باده دریاسی ایجرا
 ذریق فی سفتیدن فی دلك و صوقوشدر مق معناسنه مصدر در فی سکستن فی ضم کاف
 عربی و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ايله یعنی کسختن یعنی اوزمک و قو پارمق حکیم فردوسی
 * مثنوی * غل و بند در هم سکستم همه * دوان آمدم نزد شاه رمه * چو بسکست زنجیر
 بی توش کشت * بیفتاد زان درد بی هوش کشت فی سنبان فی سکون تون و فتح باء موحده ايله
 مبالغه ايله اسم فاعل در زیاده دایمی معناسنه و بر معناسی دخی بر مبارز پهلوان آدیدر حکیم
 اسدی بیت سم اسب سنبان زمین کرد پست * کر وها گروه را کراهون شکست *
فی سنبیدن فی سکون تون و کسر باء موحده بعد یای سا کنه ايله نسنه دلك سفتن
 معناسنه اسم تاد فرخی بیت کرتو بخوای بزخم نیر بسنید * چون قلم آهنین نمود فرسطون *
 حکیم ازرقی بیت فرو سنی دل دشمن بدان کلك شهاب آیین * بدرانی سر لشکر بدان تیغ
 فلك مانا * بر معناسی دخی فریفته شدن یعنی اندامق حکیم سنایی بیت تاجه مردان
 قوت یقوتی * یار سنیدنی و سنبونی فی سوبان فی واو معروف و فتح باء موحده ايله مکت
 فارسی بر وادینک اسمیدر فی سوختن فی سکون خاء معجه و فتح تاء مثناة ايله یا نطق و یا نطق
 معناسنه کال بخندی بیت زیارت میکند سوز دل ما از شکر خنده * غمک بر ریش اگر ریزد
 جزاحت سوختن کیرد * عربیه یقاد و چغتای لسانه کویماک و کویندر ماک دیرل میر
 علیشیر بیت کونکو مایوق چاره اورتمایا کندین اوزکا عشق آرا * غیری کویماک سوزنیک
 اورا ایجرائی تدبیر یار فی سوزن فی واو معروف و فتح دال مهمله ايله اوج معنایه کور اول
 سوزمک مثلاً بر نسنه به نسنه سوزمک طلا معناسنه شاعر بیت بر عذار لاله کون
 سوزن فکر * روی مه را با شفق کردن نقاب * ثانی ال ايله نسنه یوقلق یعنی بر نسنه به
 ال سوزمک لمس معناسنه ابوالمعانی بیت دین و گفتن شنیدن بودتست * لیک ازین
 به دست سینه سوزتست * ثالث ازمک یعنی بر نسنه بی ال ايله ازمک روف معناسنه در
فی سوزان فی واو معروف و فتح راء مهمله ايله بر قوشدر ساردخی دیرل فی سوزن فی واو
 معروف و فتح راء مهمله ايله جمله و هجوم معناسنه هاتنی بیت زهر دوطرف سوزن انداختند *
 هر برانه بر یکدیگر تاختند فی سوزان فی واو معروف و فتح زاء معجه ايله مبالغه ايله اسم
 فاعل دریانچی و یا قچی معناسنه هم لازم متعدی او اور شیخ عطار بیت قرب سلطان آتش
 سوزان بود * بایدان الفت هلاک جان بود فی سوزن فی واو معروف و فتح زاء معجه ايله
 ایکنه نک مخصوص آدیدر میرنظمی بیت عمیرد بر ونیز: جان ربود * که سوزن زاطلس
 گذر کرده بود * عربیه ابره دیرل کسر الفله و چغتایده موند دیرل سبعة سیارده شاه
 بهرامک دلارام فراقده احوال ذکر ایتدوکی یرده دیر بیت کر یکی یوق اول صفت هندو *

ساجیان بغری ایچرا یوزموندوئی سوزیان فی واو مجهول و سکون زاء معجه و فتح یای تحتانیله
الثی معنایه استعمال اولتور اول فرهنگ جهانگیریده یعنی سود و نفع حکیم خاقانی * قطعه *
باز زبان ز سخن بست حق اوست * چند از زبان بتافته سویدی زبان کشد * هر چند سوزیان
زبانست گرم و خشک * خطر بر خط مزور این سوزیان کشد * ثانی یعنی مال و سیم و زر و سرمایه
معناسنه شهاب الدین ادیب صابر * قطعه * در آرزوی سی و ذلولوش هر شئی * دریا
کنم دودیده لولو فشان خویش * لولو زکس در یخ ندارد دو چشم من * همچون خود دست صدر
اجل سوزیان خویش * مختاری بیت بنفس دشمنت آن باد زامان کز تو * بروزم تور جان
سوزیان آمد * ثالث یعنی راز و خبر پنهان و ضمیر مکنون کمال اسمعیل بیت قلم دوزبانست
و کاغذ دوروی * نباشد درین محرمی سوزیان * شرف شفره بیت اگر سوزیان هست
یا تو مرا هست * نه باشد نه با صبح غماز گویم * رابع سر کوشی معناسنه در خامس
ادات الفضلاده یعنی غمخوار سادس مجمع القصد یعنی ره آورد یعنی ارمغان فی سوسن فی
معروف چچکدر بیاضی و کوی و موری و صارینی اولور خواجه سلمان بیت اگر بر زکس
اندازی نظر زکس شود ناظر * و کرباسوسن آغازی شود سوسن سخن کویا * بستانی وری
اولور بر یسنک کو کینه بنج بنفشه دیر که اطبا قنده قرمه الطیب دیکله معروف قدر فی سومان فی
واو معروف و فتح منله چیزی اندک یعنی آزنسنه و دخی بر مکان اسمیدر فی سون فی بوزن چون
ایکی معنایه کور اول یعنی مثل و مانند که سان دخی دیرلر حکیم سنایی * قطعه * تفکر
کن یکی در خلقت شاهین مرغابی * نکویی کرچه معنی راست این زین سون و آن زان سون *
نکویی تا چرا کرد ندول و چنگ اوزاهن * نکویی تا چرا دادند رنگ پر این زا کسون * ثانی یعنی
ستوی یعنی طرف و جانب حکیم سنایی بیت رفت روزی بسون کر مابه * مانند تهادرون کر مابه *
نوم معنایه حضرت مولانا قدس سره * قطعه * چو پیش همت او چرخ دیدست * که
همتهای عالم جمله دوزست * کدامین سون جویم خضرش را * که منزلگاه او بالای سونست *
فی سوهان فی واو معروف و فتح هایلده دموراکه و در پی یه دیرلر که سفن دخی دینلور ابوالمعانی
بیت شاخ عمر نازنین راضد در یخ * کرد محنت قطع با سوهان غم * چغتای لسانند اپکک دیرلر
الف مکه سوره ایله میرعلیشیر بیت تعشومدین ایریک بند لار خلاص ایتیش * بوند فی
که سنا الماس کیشی اپکا کلار اپلا فی سوهان فی سوهان مرقومدن مخفدرینه اکه معناسنه کدا
فی شرقنامه فی سویدان فی واو معروف و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله کوردستان
معناسنه در ابوالمعانی بیت کرد و صد ساله بمانی در جهان * میروی آخر بسوی سویدان *
فی مع الواو * سختو فی سکون خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله یعنی چرب روده یعنی مویبار که
قیمه ان و برج و بهاراتله طولد و روپ یاغله قرار درلر بسحاق اطعمه * قطعه * سطلکی چند
شراچی چه بوقع باشد * که بچینیم درین خوان زمین و زیمسار * باز سختو که چوا و حلقه زند در بن
ذیک * من به پیچم خود آزار ویش همچون ملر * وله بیت بر سایبان نان تنک اعتماد نیست *
سختو مکر بیاطن ناک شمارود فی سرو فی ضمیر مهمله و واو معروفله بوینوز در هر نه حیوانک
اولورسه حکیم انوری بیت ز نور تابش خورشید لعل فام شود * سروی آهوی دمشی

دشتی خوالشی خالخال * شاعر در هجو بیت شد شرویت چو شاخهای کوزن * هر یکی
 چار رطل بود بوزن * شاخ دخی بوینوزدیم کدر فرهنگ و فانی ده بمعنی کذب و دروغ مسطور در
 اما بوقوله تفردا تمشد رسا فرهنکرده بومعنایه منقول دکندر ق مغدو ق سکون غین
 معجه و ضم دال مهمله ایله بمعنی سختوی مرقوم یعنی مومبار که طوایش اوله ق سکارو ق فتح کاف
 عجمی و ضم راه مهمله ایله چورک که خاص اوندن ایدر لر بعض فرهنگه قرصه پونجه در اما قول
 مختار بودر که بری بر مقدار چورجه ایدوب خمیری ایچنه قویوب اوزرینه خاکستر و آتش قویوب
 بو طریقه بشن اتمکه دیر لر بریده عربان اتمکی بو وجهله بشوروب آدنه طرموز دیر لر اما
 بو اسم لسان عوامه در لغت اصحی عربیده خبره و ظله و ملیل دخی دیر لر ق سمو ق ضم
 مهمله تره دشتی یعنی بیان تره سی کذا فی التحفه عربیده میم مشدده ایله عالی معناسنه در
 ق سو ق واو مجهول ایله درت معنایه کلوز اول جانب و طرف معناسنه شمس فخری
 بیت مه و خورشید برکردون کردان * همیکیرد زرای روشنت سو * ثانی بمعنی مانند
 حضرت مولانا قدس سره * قطعه * سبب بدست دویدم بجوی بار معانی * که آب کشت
 سبب و چو جای آب سببوشد * بنام آب معلق بدستم از سر حسرت * فروشدم بتفکر که این
 چه شکل وجه سببوشد * ثالث مخفف سود در یعنی سود لفظندن دالی اسقاط اولمشدر
 شیخ نظامی بیت کشادر زو کا و آهن و کا کو * بخادر چنین ده کند کار سو * رابع بمعنی روشنا
 یعنی ضیا حکیم اسدی * مثنوی * بنزدیک تاپوت زرین مکرد * کدیددی درین خانه
 لا جورد * که هست اندر و خلقه و پاره چند * که باشد بتزد بزرگان پسند * ذکر کوهری کوهد
 سود آب * بتار یکی اندر چو خورشید تاب * ترکستانه آب معناسنه در ترکیه صو دیر لر
 انلرک لسانه عباد اولمغله سین ایله ادا ایدر لر ق مع الهاء * سباده ق فتح باء موحد و دال
 مهمله ایله برنوع طاشدر بیکو ایدر لر و خرده ایدوب حکا کلر آنکه جواهر تراش ایدر لر ترکیه
 صنباره دیر لر فارسیه زیاده نونله سنباده دخی دیر لر ق سبشه ق ضم باء فارسی و فتح شین
 معجه ایله بت سرکه سی و بعضی لر تجل بی درد دیر لر شاعر بیت سبشه گرفته سراپا بدن *
 دو تا کشته سان بریدن پیرهن ق سبفانه ق سکون باء موحد و فتح فاونونله در از قد و کشیده
 بالا کذا فی فرهنگ جهانگیری میرنظمی بیت چنان سبفانه قد برک سین بر * نه رسته
 در جهان سرو و صنوبر ق ستره ق ضم تاء مثناة و زاء مشدده ایله ابکی معنایه در اول استره
 معناسنه در بالاتفاق ثانی فرهنگ جهانگیری که اء خانه و دکان معناسنه ده مر ویدر بومعنایه
 میرنظمی بیت بی ستره خانه پندارد جهان * نقد عمرش میدهد غافل بدان ق ستوده ق
 ضم تاء مثناة و واو معروفه مدح کرده یعنی مدح و التمس حکیم انوری بیت اگر مدح و شاهر کنی
 ستوده شود * تو آن کسی که ستوده نیست مدح و ثنا ق ستوره ق سکون تاء مثناة
 و فتح و اوو راه مهمله ایله صاری ارونکه منج دخی دیر لر عربیده زبور دید کیریدر ق ستوه ق ضم تاء
 مثناة و واو معروف و اطهار هایلله بمعنی دلتنگ و عاجز شده شیخ سعدی * قطعه * پای
 مسکن پیاده چند رود * که تحمل ستوه شد سخنی * تا شود جیم فری لاغر * لاغری مرده
 باشد از سخنی * و سرگردان و مختیر معناسنه حکیم سنائی بیت من ز بار کنه چو کوه شدم *

وزن و جان خود ستوه شدم * شیخ نظامی بیت چوزان سیلها بر نکستی زکوه * ازین
قطره ام نگردی ستوه * فرهنگ جهانگیریده و مجمع الفریده یعنی تنگ مرویدر بومعنایه
ناصریجه بیت ستوه شد جام از بار فراق * دلم خون شد ز درد اثبات فی سته فی
ضم تاء مثناة و اظهار هایلله ستوه مرقومدن مخفدرو یعنی دلتنگ حکیم اسدی درصفت
گرشاسب بیت دمان از دها بیست کز جنک او * سته شد جهان باک در چنگ او فی سخته فی
سکون خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله یعنی سنجیده یعنی مقبول و معقول اولان قول و فعل مراد
بشش و قال اولش سوزدیم کدر زیر او قیوب یازان طالب علمه بو اعتبار ایله سخته دیرلر شیخ نظامی
بیت سخن تاکی ز تاج و تخت کوی * نکوی سخته اما سخت کوی فی سخره فی سکون خاء معجه
و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول بیکار و کاری مزد یعنی اجرت سزایش حکیم ناصر خسرو
بیت در سخره و بیکار تنی از خور و از خواب * روزی بدهد جان تو از سخره و بیکار * حکیم خاقانی
بیت چه بردند اسب عمرت راعوانان فلك سخره * چه جویی زین علف خانه که قحط افتاده
در خوانش * ثانی زبون وزیر دست مانده معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت فغانکه
کار سفر نیست سخره دستم * که تازم بدرم جمله بود و تار سفر * عربیه استهزا و افسوس
معناسنه یعنی منسخره به الملق حکیم سوزنی بیت چون روز کار سخره کنم بر عدوی تو *
بل ناعدوت نام کند سخره کر مرا فی سدره فی سکون دال و فتح راء مهملتین ایله قباچه یعنی
بر نوع جانم در بویی بله تک و یکی آموزشده اولور اعجامه مخصوص پوشش در تعریب ایدوب
صدره دیدیلر خواجه سلمان بیت کویهای سدره ات تسبیح و خیرات و حسان * گوشه های
دامت سجاده روح الامین فی سرب سوخته فی راستق طاشی که سحق ایدوب زنان
قابشارینه و صاچارینه خضاب ایدر لر اسخت دخی دیرلر میرنظمی بیت سرب سوخته ابرو از
رنک داد * کرد حسنش حال عنبر بوزیاد فی سوخ تیره فی اضافنسری یعنی سکون خاء معجه ایله
طوری آت که عربیه کینت دیرلر خم کاف و فتح میم و سکون یا ایله بعضیلر یا غز طوری دیدیلر
فی سرخه و سرخره و سرخیره فی کلمه بسکون الراء المهمله بر نوع قهر جقدر سرخ رنک اولور
علامتی تب دائمی و تعفن نفس و اندوه و اضطراب دل و بیخوابی و تشنگی عربیه حصبه ترکیه
قرامق دیرلر طیب یوسفی * رباعی * در سرخه بعد روز ثالث ترشی * زهار مد و کرنه
بیمار کشی * در تنقیه سعی کن روز اول * رنک زن جو دویم بودا کرنیزهشی فی سرخ زرده فی سکون
راء مهمله و خا و فتح زاء معجتین و سکون راء ثانیله یا غز آل آت فی سرخچه فی سکون راء
مهمله و نون و ضم خاء معجه و فتح حمله سرخچه مرقوم معناسنه بعضیلر بر نوع قهر جقدر عربیه
بثور دیرلر فی سرخه فی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله رأس الکبد یعنی جگرک باشی
و قرالغده دخی دیرلر رنک اعتبار ایله ایکی معنایه میرنظمی بیت عذارش کرد کلکون رنک سرخه
تمامش مر اخون کرد سرخه * سرخه ثانی معنای اوله در فی سرخیره فی سکون راء
مهمله و بای تحتانی و کسر خاء معجه و فتح زاء عجمیله حصبه دیدکاری علتدر فی سرفه فی سکون
راء مهمله و فتح فایله او کسورک که عربیه سعال دیرلر میرنظمی بیت نشان تنگی سینه است
سرفه * طبیعت را دهد بینه یاز کلفه فی سرفه فی معروف نسنه ذکوزه چکر لر عربیه کل دیرلر

دیرل مولانا هاتنی بیت زوسمه نپرداخت ابرو هلال * بسرمه چه محتاج چشم غزال *
 مجمع الفرسه مذکور در که فارس و لایقند بر قریه نك آ دیدر اندک سرمه حاصل اولور معرب
 سرمه قدر ق سرواله ق سکون راء مهمله ایله بردکندر خاستاک ار اسنده اولور اثوابه یا بشوب
 سهولتله آیرلتز ق سروشه ق ضم راء مهمله و و معروف و فتح سین معجه ایله سروش مرقوم
 معناسنه جمیع ملائکه یه دیرل عوما حضرت جبریل امینه دیرل خصوصاً کذا فی المجمع
 بومعنا یه میرنظمی بیت چون ظاهر کشته از مردان خروشه * معین اهل دین گشته سروشه
ق سره ق فتح راء مهمله و اخفاء هایله بر کوچك قوشدر عربیه بغاث دیرل ضم یا یله ق سریتگاه ق
 کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و نوله یعنی نشسته گاه یعنی اوتراق یری و دخی تحت پادشاهان
 شیخ نظامی بیت سری کوسر اواریا شد بتاج * سریتگاه او ملک باشد زعاج ق سغبه ق سکون
 غین معجه و فتح باء موحد ایله ایکی معنایه کلور اول یعنی فریفته یعنی آلد انش حکیم انوری * قطعه *
 زین پیش باندازه هر طائفه مردم * آوازه و اعزاز قوی بودن را * امروز در ایام تو آن صیت
 ندارد * بیچاره نغم چون توشدی سغبه نغم را * ثانی یعنی چرب یعنی یا غلو و عربیده کر سنه و تشنه
 معناسنه معاستعمال اولور اما یا لکن تشنه معناسنه چندان استعمال اولمز ق سغره ق
 فتح غین معجه و نون و سکون راء مهمله ایله الاجه و اوزون او قلی کر پی آدم کوردکن ارقه سنن
 صاغه و صوله او قلین اتار شو یله که کویا یایدن چقار اکا سکر و سکره دخی دیرل ابو المعالی
 بیت چنان بد طبع و حرف انداز و بد کوی * سغره بود یا خود خوک دشتی ق سفته ق سکون
 فاو فتح تاء مثناة ایله درت معنایه کلور اول یعنی سوراخ کرده یعنی دلش بومعنا ده سفتن
 لفظنک اسم مفعولی اولور شیخ عطار بیت رفیم و زما زمانه آسفته بماند * و بن در چنین
 نفیس ناسفته بماند * ثانی فرهنگ جهانگیریده هدیه معناسنه شمس فخری * قطعه *
 شهنشاهی که بهر خدمت او * همیشه پشت کردون خفته باشد * زمردم دائماسوی سماوات *
 دعای دولت او سفته باشد * ثالث اشرف نامه ده اول حلقه زرین و سیمین که قولاه کچورر
 شیخ نظامی بیت سفته کوشی چودرنا سفته * در فروشی بهای جان گفته * راج
 مؤید الفضلاده بر نوع دمردر که غایت سرتیز اولور شیخ نظامی بیت تیری از جمیع سفته
 پیکان جست * درزه آورده در کان درست * مجمع الفرسه یعنی سخن نودخی رسیده نظر در
 دیومسطور در ق سغره ق سکون فاو فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول معروف نسته در که
 اوزرینه طعام قونیلور ثانی مسافر ایچون احضار اولنان طعام ما حاضر معناسنه در
ق سقره ق فتح قافین و سکون راء مهمله ایله حی حبشی یعنی بوزه که طاریدن ایدرل تنکم
 دیمشدر بیت کر حرام میخوری بخور باده * از عرق هم سقره زنج شود ق سکاچه ق
 فتح کاف و جیم فارسیین ایله او بقوده آغریا همق که عربیده کابوس دیرل ق سکاسته و سکاسه
 و سکاسته و سکاسته ق کلهم بفتح الکاف العجی یعنی ربکاسه مرقوم که کربی معناسنه در عربیده
 قنفذ دیرل ضم قاف و فا و سکون نوله کذا فی فرهنگ جهانگیری ق سکا فره ق فتح کاف
 فارسی و راء مهمله و سکون فایله زجه مغنیان یعنی مطربک ساز یا الد قاری التدر ق سکاغه ق
 فتح کاف فارسی و فایله شمس فخری زجه معناسنه نقل ایدوب بوقطعه یی نظم ابلس * قطعه *

زغون رافش امکان آن نیست * که بادی بکند رد بربك رافه * بهنگام طرب عواد بزمش *
کند از ماه نو شکل سکافه و سکره في فتح کافين وسکون راء مهمله ايله بمعنى سقرقه مرقوم
یعنی طاریدن اولان بوزه کذا فی المویذ و سکرنه في فتح کاف فارسی و نون وسکون راء مهمله
ایله اوزون اوقلی کرپی که چکاشه وسفر وسفرنه دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت زنج چو پشت
سکر نه نغوله چون دم سک * چوشیرکنده دهان سهمنک چون گفتار و سکره في سکون
کاف عربی و فتح راء مهمله ایله طپراق کاسه که سکوره دخی دیرلر سیف اسفرنگی بیت اندمی
کوسخن از سکره مرغول کند * از حجالت زتن سکره بکشاید خوی * ظهیرفاریابی بیت
قدح می دران چو سکره ماه * طبق نقل و حوضک پروین * فرهنک میرزاده فتح کاف و تشدید
راء مهمله ایله مرویدر اثیرالدین اخسیکنی بیت زقشبنده ضمیر قوما یه می یابد * خم سکره
رنک مصوران بهار و سکرنه في ضم کاف وسکون زاء معجه و فتح نونله مجمع الفرصه ایری
اوقلی کرپی ذر و سلوه في سکون لام و فتح واو ایله بمعنى کفش یعنی یابوج شاعر بیت هرکه
باشد درین جهان باهوش * نکشد قید سلوه و منر پوش و سیماره في سکون میم و فتح باء
موحده و راء مهمله ایله برنوع طاشندر قایج و خنجر و غیره دمورلرک پاسنی آنکله اچارلر و حکاکلر
آنکله جوهر تراش ایدرلر و سمجه في سکون میم و فتح جیم فارسیله نقب وزیر زمینده اوکی
ایدوب ایچنه بعض اشیا قورلر و اکثریایانده طاغله و طاع انکارنده ایدرلر که ایام شتاده اقتضا
ایتدوکی محله یوخلی قیشدن امین اولور و سمنه في سکون میم و فتح نونله اول ضعیف و بزبون دوه یه
دیرلر که سمر سمون دیویوک اورلیه و سنباده و سنباره في کلاهما بسکون النون و فتح باء الموحده
اول دال ثانی راء مهمله تین ایله سنباده مرقوم معنا سنه که سیماره دهه دیرلر معروف طاشندر معدنی
جزایر چین ده اولور حکیم اسندی بیت ازین پیش سنباده وزر برند * هم از زیز و فولاد
و کوهر برند و سنبه في سکون نون و فتح باء موحده ایله ابکی معنایه در اول بمعنى فریفته یعنی
آلدانش حکیم زجاجی بیت برون کن زدک قش خواب و خیال * مشوسنبه ملک و مال و منال
ثانی بر دمور آلتدر آنکله اغاج و بعض نسنه لر عربیله مشقب دیرلر و اکده دمورینه ده مرویدر
مولانا عرقی بیت بعقد کومته دستار شاعران خریص * که بی برات و صله سنبه ایست
پر آزار و سنبه في سکون نون و ضم باء موحده ایله ابکی معنایه در اول بغداى و ارنه باشی
ثانی اون ابکی رجک التبحی برجی آدیدر که صوک یاز آبی در بو ابکی معنایه شاعر دیمشدر بیت
چو آفتاب در آید سنبه آند و سنبه في سکون نون و فتح
دال مهمله ایله درشت و خشین و غلیظ نسغه هرنه اولور سه اولسون و یوغون و یابس غائطه ده
دیرلر استاد لطیفی بیت صد سنده سرار یز از کونت که همی آید * کیرم خور و کویا که در وقت
سحر ابالا و سنبه في سکون نون و فتح سین مهمله ایله زبور سیاهه دیرلر اما بعض لغتده
انکور سیمانه معنایه مرویدر ابکی معنایه شاعر دیمشدر بیت هر کجا سنبه باشد زوغو *
سنسه لایب میشود نزدیک او و سنبه في سکون نون و کاف و ضم دال مهمله و فتح لامه بمعنى کرد باد
ترکیده قاصرغه عربیله اعصار دیرلر کذا فی فرهنک جهانگیری و سنبه في فتح نونله سنهار مرقوم
معناسنه که زن پسر یعنی اوغل عورتی شاعر دیمشدر بیت مادر فرزند محالست زندگان * کر کند

کر کند خدمت سنه اورا بجان **فی سوچه** **فی واومعروف** وفتح **حیم** فارسینه شوریده معناسنه در
 عن قریب ذکر اولنور **فی سوخته** **فی واومعروف** وسکون **حاء** معجه وفتح **تاء** مثنای ایله درت معنایه
 کلور اول صیغه اسم مفعول زیاتش معناسنه ثانی بمعنی لته سوخته یعنی زدن یا تمش قاوکه
 حقاقدن آتش آلور **شیخ** سعدی بیت در سوخته توان نهان داشتن آتش * ماهج
 نکفتم و حکایت پدرافتاد * حکیم فردوسی بیت فتاد آتش صبح در سوخته * بیکدم جهانی
 شد افروخته * ثالث بمعنی سنجیده که سختمه دخی دیر لرابع خسرو پرویزک سکز خزینه سندن بر
 خزیننه آدید حکیم فردوسی بیت دگر کج کش خواندی سوخته * کران کج بد کشور افروخته
 ادات الفضلاده نقل مشراب معناسنه در که اندازد دخی دیر لر **فی سودابه** و **سوداوه** **فی**
 کلاهما بسکون الواو وفتح الدال المله نام زن کیکاوس شاهدر **فی سوده** **فی واومعروف** وفتح دال
 مهمله ایله سوندن لفظنک اسم مفعولیدر سوریش وازنش معناسنه ابکی معنایه ترتیب اوزن
 ابوالعانی بیت محاکمای تراوی عاشقان سوده * بدر عشق تو غم رادم هر آن سوده *
فی سوژه **فی** فتح زاء فارسینه و زاء معجه ایله دخی جا ژدر ابکی معنایه کلور اول اوچقور که
 طونه کچور لر ثانی تحفه الاحبابده خشتک که کوماک و قفتان قولتوغنه دکر لر اما کتاب
 السامی فی الاسامیه اول پاره یه دیر لر که نیرز باشندن کسرل خشتکی **اکادکک** ایچون شیخ
 نظامی بیت پرزور در کشته ز تو دامنش * خشتک ز سوژه پیراهنش **فی سوسنه** **فی واو**
 معروف وفتح سین مهمله ونونله سوسن معناسنه در کذا فی التحفه **فی سوفته** **فی واومعروف**
 وسکون فو فتح تاء مثنای ایله ابکی معنایه در اول مکر و حیلله حکیم سوزنی بیت بکوز انجا
 مرا خطی عوض ده * از یلسان سوفته کس زامیاموز * ثانی بمعنی کرم کندم یعنی تحمل بی
فی سوچه **فی واومعروف** وسکون فو فتح **حیم** فارسینه ابکی معنایه در اول سبیکه زر و سیم
 مختاری بیت زان بکی لقمه که برخوان تو خودان مسکین * بیک سوچه زر و سیمش
 کنون * ثانی هر نسنه نیک خرده سنه دیر لر **فی سوکه** **فی واومعروف** وفتح کافله هر دلو که دیر لر
 عموما قبل و در دلکیرینه دیر لر خصوصاً ابکی معنایه ترتیب اوزره ابوالعانی بیت نیزه سر نیز
 کردد سوکه عر جارود * نیزه کیرم رود در سوکه آن سیمت **فی سوله** **فی واومعروف** وفتح
 لامله بنه خانه زاد یعنی باباسی و اتاسی قول اولان بنده زاده یه دیر لر حکیم خاقانی * قطعه *
 ازین تورنده غا اول چند اعی * درین نطقند منکر چند الکبی * همه قلب و جور سوله عصر * نعیم
 وار آنشخوار درین * مجمع الفرسانه سوراخ معناسنه در عموما سوراخ در خصوصاً اماموید
 الفضلاده سوراخ کس زدر استاد عسجدینک بو بیتندن مجمع صاحبینک نقلی اولق فهم اولنور
 بیت بجنیانم علم چندان دران در کنبد سیمین * که سیماب از سر حمدان فرور ز دران سوله *
فی سومه **فی واومعروف** وفتح میله ابکی معنایه در اول اگدن دو کیلن دمور خرده سی عربیه
 براده دیر لر ثانی ضرب نشانی بعض نسخه ده اوق نشانی روایت اولمش نومعنایه موید
 ابوالعانی بیت سومه نیر مره در سینه دل بی عدد * دبه زخم تیغ غمزه کشته در جا رادفن *
فی سوچه **فی سکون** نون وفتح **حیم** فارسینه کوماک و قفتان قولتوغنه دیکن خشتک معناسنه
فی سوه و **سوهه** **فی کلاهما** بسکون الواو و ظاهر الهاء بمعنی سوشش یعنی اگدن دو کیلن دمور

خرده سی ق سویسه ق کسر و او سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله یعنی سیک
یعنی نخل بنی حکیم فردوسی بیت نیاید بکار من این ساز جنک * بحاسوسه سجد بحنک
پانک ق سیوخته ق ضم یای تحتانی و او معروف و سکون خاء معجه و فتح تاء مثناة ایله بر نوع
بیمشق او تدر دایما صوده بترا نی قاورینه قولل نورل کدافی الاداه ق مع الیاء * سنی ق
فتح تاء مثناة و اطهار یایله بر نوع دمورد صونی کندویه پک چکر یعنی سوار لده زیاده صولو
اولور شاپوراک و شاپوران دخی دیرلر ابوشکور نیت زمین چون سنی بونی و آب رود *
تکید قرار نیاید فرود * معیار جمالیه شمس فخری تیزه و خربه و عصا او جلنده اولان دمورد
دیو بواییاتی نظم ابلش * قطعه * شاه ایام شیخ ابواحق * ای کلاه تور سنک افسرکی *
اشک در چشم دشمنت دایم * میتر او چنانکه آب از ری * آب در حلق بد سکلانت *
عجبست ارنیشود چوستی * توله سنی دخی بومعنایه روایت اولمشدر ق ستوری ق ضم تاء
مثناة و کسر راء مهمله ایله یعنی ستوره مرقوم که زبور معنا سنه در ق سخی ق سکون خاء معجه
و کسر تاء مثناة ایله مونیار و کیباطوله سی ابوالمعانی * قطعه * روستانی بشهر را آمد *
آش زری دیداش همی یخی * نفس شومش بد و تقاضا کرد * زان خورد جرب روده سخی
لیک مالک نبود نیم درم * دیدم اشتم از ان دوختی ق سرخابی ق سکون راء مهمله و فتح خاء
معجه و کسر باء موحد ایله بر نوع قرمزی او ردک در ق سرخی ق اپکی معنایه در اول هر
نسنه نک قرللی عوما ثانی شفق قرللی خصوصاً میرنظمی بیت شعله شد آنجهان جهان
گیرا * سرخی آسمان شده پیدا * بویت چراغان وصفند در ق سرنای و سرنی ق کلاهما
ابو سکون الراء مهمله و فتح النون و اطهار الیاء نای رومی در که سرغین دخی دیرلر جنکرده و سورلده
چالرل حضرت مولانا قدس سره بیت بحق آن لب شیرین که میدمی بهن * که اختیار دارد
بناله این سرنای * حکیم سنایی بیت اندرین اصداف دعوی در معنی را محوی * زانکه در
سرنای بیانی نفع اسرافیل را ق سغدی ق کسرغین معجه و دال مهمله ایله بر نوع قلبه در
عربیله بقیله دیرلر قوری اوزم و بادام و فندق و امثالی نسنه لر و دو شاپ وات ایله بشوردرلر
بعض نسخه ده عاشق و ادیدکاری طعامدر که دو کلش سیاه اوزم و جوز رومی و دو شاپ ایله
ایدرلر ق سغدی ق سکون فا و کسر دال مهمله ایله یچی و الخی معنالی نه ق سکاری ق فتح
کاف فارسی و کسر راء مهمله ایله یاغلی چورک و یاغلی بوغاجه یه سکار دخی دیرلر میرنظمی
بیت چو آورده سکاری شیر تازه * بخوردن کرد باهمان اغازه ق سگسکی ق سکون کاف
و ضم سین مهمله و کسر کاف فارسیین ایله غایت ضعفن حاصل اولان زحمت که از سبب ایله
طینس دل ظاهر اوله کدافی الموید ق سماری ق فتح میم و کسر راء مهمله ایله یعنی کشتی یعنی کی
حکیم ازرقی بیت زخون خصم بدشتی بکانه ردکنی * در و اجل بسماری رود قضایاشنا * ابوالفرج
رونی بیت نوندش کوه و صحرا را سماری * حسامش دینی و دنیا را احضارست ق سنی ق کسر توله
سنی مرقوم معنا سنه ق سویدی ق و او معروف و سکون باء موحد و کسر دال مهمله ایله بر
قوشهر ساردخی دیرلر عربیله زرزور دید کلیدر ترکستانده سنقور حوق دیرلر ق سوزنای ق
سرنای مرقوم معنا سنه که شهنای دخی دیرلر ق سوری ق و او معروف و کسر راء مهمله ایله

ایله برنوع قرمزی چچکدر کل متوری ده دیرلر غایت فرح بخشد زخواجه سلمان بیت چمنار
 و سرو و عرد در عروسان کل سوری * بیوشید از هزاران دست زیبا جامه دیبا * خلاق المعانی
 * رباعی * لعست می سوری و ساغر کانت * چشمست پیاله و شرابش جاست * آن
 ساغر کاکون که بنی خند انست * امشکست که خون دل درو پنهانست * مؤید الفضلاده
 پر چچکدر اعلی رنگ پیکانه تشبیه ایدرلر بومعانی مؤید میر خسرو بیت کدوری اگر توانی بهار
 عاشقان کن * که ز اشک من به همراه لاله دست و سوری * و دخی شادی معناسنه یعنی سوغت
 و دخی برنوع پیکاندر سوزنی و او معروف و فتح زاه معجه و سکون نونله برنوع قفقا بندر صیق
 تکنه ایله دپکشمش و اول اسلویده بیاض و الوان عرقچین ایدرلر و لطیف نقشی دوشمه دخی
 ایدرلر طالب آملی بیت هان ای تن کداخته چاک دلم ز تو * دارد امید بچینه که بر شکل سوزنی *
سوزنی و او معروف و کسر لاله و لاپت چیند بر شهر آیدرلر سوی بوزن موی
 وجوی جانب و طرف معناسنه میرنظمی بیت اشارت از شته عالم بدیدند * پرستاران
 بهر سوش دویدند * حذف یا یله سو دخی دیرلر باب الشین المفتوحة مع الف * ش بی
 اوج معنایه کاور اول میوه دار اغاج قسمندن براغاج آیدرلر ثانی جای معناسنه کادوکی
 مقولدر بوابکی معناده اصلی لغت عبری در و ثالث مجمع الفرسده شار لفظندن اختصار
 اولمشدر که شایاش دیرلر مراد شاد باش در شاه بالا عجمه قاعده مقرر در که بر تازہ
 نور سینه جوانی اولندر لر آکا مناسب بر تازہ نوجوانی که آنکله هم سن و همیتا اولده داماده بر او
 کید وروب و آتیه موافق آتیه بندروب اپکیسی آت باشی بر ابر خانه عروسه واروب دامادی
 کرد که خانه یه قورلر ترکیه آکا صاغدج دیرلر عجمه شته بالا و همدوشن دخی دیرلر میر خسرو
 بیت در شادی خضر خان والا * شادی خانست شاه بالا شاهوا سکون هایلله شاهوار
 لفظندن ترجم اولمشدر یعنی حرف را اسقاط اولنوب اول معنایه استعمال اولنور شاهه لایق
 اولان نسنه لره دیرلر میرنظمی بیت نوشته نامه باشعروا شاشا * چو در رسته کشیده در
شاهوا شب آوا آواز کردن شب و یا خود آواز کنند شب اوله یعنی کجه چغرمق و یا خود
 کجه چغری معناسنه اپکیسنده شاملدر هر نه که کجه صد اویره آکا دیرلر چغتمای لسانند
 اوران دیرلر خم هنره و سکون و اوایله شب عبا سکون باء اول و فتح عین مهبله و باء ثانیله
 غایت نیره و تار اولان کجه یه دیرلر میرنظمی بیت مازند در حیرت دران دست بلا * سرد
 و باران بوده است و شب عبا شبغا سکون باء موحد و فتح غین معجه ایله کاو و کوسفندی
 خانه دن بیرین برلر ده محافظه ایچون کجه ایچنه قودقلری چورمه که ترکیه آخیل دیرلر شبغا
 و شبغاز دخی دینلور میرنظمی بیت بیخبر از نفس خود را این جهان * بهر کاو و کوسفند
 شبغاست دان شبکوکا سکون باء موحد و ضم کاف اول و فتح کاف ثانی فارسیین ایله
 اول کد ایله دیرلر که کجه لده محلات اراسنده بر یوکسک یره یا خود براغاج اوزرینه چبقوب اهل
 محله دولتولرینه آدلو آدیله دعا ایدر تا که اول دولتولر ایشیدوب تصدیق ایدرلر شبکوکا
 و شبکوکه دخی دیرلر مولانا غضا رازی بیت بشاخ کلبن آن بشور به بلبل * چه شبکوکا
 زند تا صبح کوکا شبایله بی اپکی معنایه در اول شتاد ایام اربعینک ابتدا کجه سی

اطول لیالی و غایت تیره و تار اولور ثانی هر اوزون و قرا کو کجه په دیرلر خواجه حافظ بیت
صحت حکام ظلمت شب یلداست * نوز زخور شید خواه بوکه بر آیدر شخا فی فتح خاء معجه ایله
شخودن لفظندن اسم مصدر در خراشیدن و دخی خلیدن معناسنه و حاصل بالمصدر در طرمق
معناسنه در کدافی فرهنگ حسین و فانی یعنی اول ابوالمعانی بیت چند باشی با سخنهای
درشت * روی مردم را کنی هر جا سخا فی شروا فی سکون راء همسله و فتح وا ایله سخن دروغ
و یعنی میرنظمی بیت حدیث رقیبان که دستان بود * سخنهای شروا و هدیان بود *
فی ششیا فی سکون شین ثانی و فتح باء فارسیله حشرات ارضه من چیان و قرق ایاق
دید کاری که چلیا و صیبادخی دیرلر میرنظمی بیت پیش آنرا این شد از بهر ذکر * نزد کر دم
بود ششیا بی ضرر فی ششیا فی سکون شین ثانی و فتح تاء مثناه ایله ترکیده چشته دید کاری
سازد که ششتاردخی دیرلر بعض فرهنگه ریاب معناسنه در حکیم نزاری قهستانی بیت
چیدست چندین طنطراق البتله درد یرمغان * بازوای یانواری زیر ششیا میخورم فی شخا فی
فتح غین معجه ایله ترکس معناسنه بعض فرهنگه یا لکز اوق قو نیلان طرفه دیرلر زیر ترکس
ذکر اولندرقه یا یعنی ایله جمله مراد اولنور غین رینه فایله ده مرویدر استاد قرخی بیت
بوقت کارزار خصم و روز نام و ننگ تو * فاک در کردن آو یزد متغاونیم ننگ تو * استاد میر معزی
بیت ای سز افزای که از تاج شهان زی بده می * بر میان بند کان تو شغاونیم ننگ فی شفتا فی
سکون فاء و فتح تاء مثناه ایله نیردان که ایچنه اوق قورلر محفوظ اولوق ایچون ترکیده آکا قند بل دیرلر
فی شخا فی فتح فایله خلال دیمکدر عربیده کسر شین ایله صحت معناسنه در ابوالمعانی
* قطعه * هر که با سخن آب و با نش از شفا * در ددل زایا بد او هر دم شفا * از شغو با مشد
اگر کارش همین * سینه اش کردیده نیرغم شفا * شفو حر امر و ضمه شفا نیردان معناسنه در
فی شکا فی فتح کاف عجمیده یعنی شفاء مرقوم یعنی نیردان که عربیده جغبه دیرلر شمس فخری
بیت ایاشعی که بهنکام کینه نیک تو * کند ز سینه و پهلو ی خصم کیش و شکا فی شکا فی
سکون لام و فتح کافله اوزون و شیا قور تندر که بولانق صورده حاصل اولور آدمه و حیوانه
یا بشوب قانق امر زلو و دیجه و شاک و شاکو دخی دیرلر ترکیده سلاک دید کاریدر
فی شاکا فی کضر لام و سکون یای تحتانی و فتح خاء معجه ایله تر سایه دیرلر حکیم خاتانی در قسمیه
بیت به بیت المقدس واقصی و حجزه * بتقد یسات و انصار و شاکا فی شلیشا فی کسر لام
و سکون یای تحتانی و فتح شین ثانیله بر معجون اسیدر که فالج و لقوه امر ارضنه نافعدر ابوالمعانی
بیت با مرض دل اعدای جاهت * شود شمشیر قهر تو شلیشا فی شیا فی فتح میله شمانه
لفظندن اختصار اولمشدر که دستنه بودخی دیرلر فی شوا فی فتح وا ایله صاغر معناسنه که
صاغر اغه شوایی دیرلر عربیده اصم دید کاریدر کدافی فرهنگ جهانگیری فی شوا فی سکون
وا و فتح باء موحده ایله ایکی معنایه در اول چریش ثانی خشیل معناسنه در ایضامنه
فی شوغا فی سکون وا و فتح غین معجه ایله قیون و صغرا غیل که شیغا و شیغار و شیفار دخی
دیرلر استاد لطیفی بیت چو کرک و دزد کیرد قصد شوغا * شبان اندر شبان اتمن بغوغا *
فی شوکا فی سکون وا و فتح کاف عجمیده یعنی شبگاه که شوکا که دخی دیرلر کجه وقتی معناسنه در اما

اما مجمع الفرسنه بمعنی شوغاء مرقوم مستطوره در ابکی معنایه ابوالمعانی بیت شود پیم تو شوگی
 چهار * بیاس کرک و دزد از ابه شوکا * شوندا * فتح و او و دال مهمله و سکون نونله بمعنی شنوا
 یعنی ایشید بیجی عربیه سامع دیرلر استاد منو جهری بیت این سماع خوش و این ناله زیرو بیجی
 نغمه از گوش دل و گوش شوندا شنوند * شبا * ابکی معنایه در اول خطابدرکه آخر نونله کی
 الف حرف نداد رای شده دیمک اولور ثانی بمعنی شایسته بو ابکی معنایه ابوالمعانی بیت شها
 مدح و صفت که من کرده ام * هزارش بکی کس نباشد شها * شهر روا * اول رایج سیم وزره
 دیرلر که حکمیه برو لایتی رواجی مخصوص اوله اما هر یرده رایج معناسنه ده استعمال
 اولور سمره معناسنه جمال الدین عبدالرزاق کاشی در نعت شریف بیت شد شهر روا
 بعز نامست * این فلس بنهره مطلس * شرف شفره بیت نقره ما اگر چه شهر رواست
 پیش نقاد روی آورد شد * شهر روا * حذف راء ثانیله ده شهر روا معناسنه در شیخ سعدی
 * قطعه * وجود مردم دانا مثال زر طلیست * که هر کجا که رود قدر و قیمتش دانند * بزرگ زاده *
 نادان بشهر روا ماند * که در دیار غریبش * بچ نستانند * بو بیتک مخصوص شهر معناسی
 ظاهر در که بر شهرده رایج اولان آخر شهرده رایج اولمز * شهلا * سکون ها و فتح لامه
 چشم احوال معناسنه در ابوالمعانی بیت چو بند مرد دانا و دهد دولت بنادانان * کجاست
 اینکه چشم چرخ بکرو بوده است شهلا * شیدا * سکون یای تحتانیله سودا غلبه سیده
 و با خود عشق استیلا سیده آشفته دماغ اولانه دیرلر کثرت استعمالله دیوانه معناسنه اولشدر
 خواجه سلمان بیت یار سودا پیش از پنم بدل شیدا منه * زانکه میدام سوید ابر تبا پیش
 ازین * شیخ سعدی دیوانه معناسنه دیمشدر بیت چه خوش گفت شیدا ای شوریده *
 جوانی که شاید نوشتن زر * مع الباء * شتاب * ترکیب شب دیرلر مشهور در دریا طاش
 کبی بترعض الوان رنگ ایچون رنگ زلر قوللنورلر عربیه تازه بکیت معناسنه در تکم حدیث
 شریفه وارد اولشدر * شتاب تا ب حیب الله شیخ تا ب عتیق الله * شاداب * فتح دال
 مهمله ایله ابکی معنایه کلور اول تازه و تر معناسنه حکیم فردوسی بیت تو کفنی همه دشت
 سهراب بود * بسان بکی سر و شاداب بود * بو معنی مناسبتیله اعلام رجال دخی ایدرلر ثانی
 پر آب معناسنه صولوا بدارکی و صوی چوق معنایین افاده ایدر مولانا زلالی خوانسالاری
 * مثنوی * اگر کردی زکاک سحر تحریر * بجوی شعله نقش آب تصویر * زبس بود پیش نقش
 کلک شاداب * شده مستقی از نظاره آب * شادخواب * سکون دال مهمله و فتح خاء معجزه
 و او معوله ایله طملوا و یقو که شکر خواب و خواب نوشین دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت چون
 از شاد خوابش برانکینتم * سرش را به نیزه در آویختم * میرنظمی بیت که افتاد شیم با بدلیج
 و تاب * نشد روزیم از غمت شاد خواب * شب * ابکی معنایه در اول معروف کجه معناسنه که
 عربیه لیل و چغغای لسانده تون دیرلر اصلی تن دروا و علامت ضم اطلق ایچون کتابت اولتوب
 تلفظ اولمز ترکیب دون لفظنک اداسیدر صبعه سیاره ده دلا رام فراقنده بهرام شاه وصفنده دیر
 بیت بورناغی تو خا یوز خرابیغی * محنت اوز را جگر کبابیغی * او تلفظ اولند قدمه جامه
 معناسنه اولور که ترکیب ده دن دیرلر مثلا آته دونه قادر دید کبری کبی ثانی بر نوع طاشدر

دریاده برصود از یلو زنده قینا دوب عقد ایذر لر **شب** فی باء عجمیله بمعنی چنده یعنی
یلد رایچی که مشب و کشپ و کشب دخی دیر لر میرنظمی بیت مشب روی و خوش چو
مهتاب شب * فروغش دهد زیر زلفش عجب فی شتاب فی فتح باء موحد ایله موسیقی ده
بر پرده اسمیک رو عریب جمع شابد که بکیمتاردیمک اولور خواه حافظ بیت رونق عهد شتابست
دکو بستازا * میرسد مرده کل بابل خوش الحانرا فی شپاشاب فی فتح باء عجمی و شین عجمه
ایله آواز پیکان نیر که پی اندر پی آتد قده ظاهر اولور شپاشاب دخی دیر لر هاتنی بیت
بر آمد ز ورد بر ناو پیر * شپاشاب پیکان فشافش نیر * وله بیت زره رادر آوزد پچش
بناف * شپاشاب پیکان جوشن شکاف فی شبان فریب فی برکوجک قوشدر اناجه به بکر
یرا ز زنده او تورر آنی کورن او چاز طو تیلور صانور یاننه وارد قده قلعوب ینه یقین زده او تورر
بو اسلوب اوزره آدمی یورار طو نماز شبان فریوک و شبان فریف و شبان فریبک دخی دیر لر
کدافی فرهنگ زفانکویا ابوالمعانی بیت بمین دلبر شوخی شبان فریب آسا * دهد فریب
و نباشد شکار صیادی فی شبتاب فی سکون باء موحد و فتح تاء مشاة ایله شب ایله تابدن
مرکب لفظر کجه یلدر ایچی دیمک او اورویلد زقورد نه علم اولمشدر که چراغک و چراغله دخی
دیر شیخ ظامی بیت چوشتاب کرمی که تابد ز دور * زنی نوری شب زند لاف نور * شمس
فخری بیت بمین چکونه بود نیره چشم دشمن تو * که روشنائی او باسند از دم شبتاب * استاد
رودکی * مثنوی * شب زمستان بود کی سردیافت * کر یکی شبتاب ناکاهی تباقت *
کیمیان آتش می پنداشتمد * پشته همیزم پرورد اشتمد * چغتای لساننده ایشنار قورت
دیر لر میرعلیشیر بیت سین که یوقسین ماه رولار جلوه ابلار لارولی * کجه ایشنار قورت
کوزی مهری کور کاج بیلکورور فی شپاشاب فی سکون باء فرسی و فتح شین ثانی ایله شپاشاب
مرقوم کی آواز پیکان نیر حکیم فردوسی بیت زچکچاک کر زوشپاشاب نیر * بر آورد ازحان
دشمن نغیر فی شپشپ فی سکون بائین فارسیین و فتح شین ثانی ایله اپکی معنایه کلور اول
شپشاب مرقوم کی آواز پیکان نیر حکیم فردوسی بیت زبس شپشب نیر و جرکن * زین
گشت لرزان تراز آسمان * ثانی خفت واضطر ابله کتمک معناسنه حضرت مولانا قدس سره
بیت عاشقازا وقت شورش ابله و شپشب بمین * کوه جودی عاجز آید پیشن ایشان
از ثبات * وله قدس سره بیت مرا کونی مرو شپشب که حرمت رازیان دارد * زحرمت عار
میدارم ازاں بر عار میگردم * و بعضی فرهنگرده یورغنه آت یوریشنه دیر لر فی شب غریب فی
نان و حلوا یه دیر لر اول مناسبتله که میتک اول کجه سنه جهت ترویج روح میت ایچون حلوا
بشروب اتمک ایله فقر او غریبایه تصدق ایدر لمیت مقبره ده غریب قلیوب اول تصدقک ثوابی
یولداشی اوله دیمک اولور بسحاق اطعمه بیت از شمیم نان و حلواهای کرم شب غریب *
پس بخواد رفت بر بالای خاک مانسیم فی شراب فی معروف بو کتابک قرقرن زیاده مستعمل
اسمی تجزی اولمشدر هر ری محله مذکور دره دیر لر که شرابک وارسلانک و آتک و قیچک اوچر یوز
آتمیشرا دل و ارگ جمله سی استعمال اولنور لسان عربده ذکر اولنان درت نسنه نک اسمارینه
حد و حصیر **شب** برینک پیک اسمی اولدیغنه ارباب لغت عربی متفکر در ابوالمعانی * قطع *

* قطعه * شراب و شیر و اسب و تیغ کرچه * چونام هر یکی از حد فروست * بدایر پنج باشد
 کر شمارم * ز احوال جهان نامش فروست * شرب فی سکون راء مهمله ایله کتاندن
 طوقش ایجه لطیف و بعضی سن صرمه و قلابدون ایله طوقور لرا کثر مصدر یازنده متعارف در
 کیمی باشه صرار و کیمی بیلنه قوشانور بر نوع مقبول بزدر حکیم سوزنی * قطعه * چون کرزان
 شوم زرن کیرم * در قطب الانام مأمّن خویش * تن برهنه کیریم از برزن * تادهد جبه ملون
 خویش * سر برهنه که تانهد بر سر * شرب در بسته چو خرمن خویش * خواجه حافظ
 بیت دامن کشان همی شد در شرب زر کشیده * صد ماه روز عشقش جیب قصب در به *
 * ششب فی سکون سین مهمله ایله بمعنی جهنده که شب و کشب و کشب و کشب دخی دیرلر
 * شغب فی فتح غین معجه ایله اپکی معنایه در اول ادب و حیا معناسنه استاد
 دیشدر بیت عاشق شغب نداند در کوی عشق جانان * شام و سحر بر آرد از دزد آه
 و افغان * ثانی شورش و فریاد معناسنه اکثر بومعناده شور لفظیه مرادف ایدوب شور
 و شغب دیرلر اسماء اضداد قبیلند در * شنب فی سکون نونله کبدم معناسنه در سلطان
 غازان رحمه الله شهر نبر زده بنا یلدوکی کنبدم عالی به شنب غازان دیرلر کبدم غازان دیک او اور
 عربیده فتح تونله شیرینی دهن محبوبه دیرلر تنکم ابن الخیمی بر قصیده سننده دیشدر بیت
 یابار قابا عالی الرقتین بدای * لقد حکیت ولكن فاتک الشنب فی شهاب فی فتح هایله سرخ
 رنگه دیرلر که غایت رنگین اوله اولر تبه که کل کاریره که بر چچکدر صوینی آوب سرخ وزرد
 رنگونسنه بویارلر و عربیده اپکی معنایه در اول شیرتک یعنی یوقفه سود که صوقار شمس اوله
 ثانی شراره آتش معناسنه بومعنایه فارسیده دخی استعمال اولنور خواجه حافظ بیت
 زرقیب دیوسیرت بخدای خود پنهم * مکر آن شهاب ثاقب مددی کند خدا را * کچه لرده
 کره ناردن دوشن شراره یه عوام یلد ز دوشدی دیرلر مشهوری ملائکه شیاطینه آتش آتارلر
 آسمانه قریب وار مسونلر دیو خواجه حافظک بیتند بومعنایه نلمخ وارد و بومعنایه شهاب
 خفاجی دیشدر بیت مالی اقیم بیلده فیها بناء الدین هذا * و بها الشهاب اذا سما محشی
 من الشيطان طردا * ودخی اعلام رجالدندر * شهاب فی سکون هاودال مهمله موقوفه
 ایله بال صوینی که شربت اوله ودخی اول مشهور سننه در که بالی ازوب اکشیدر لرا ایچلد که شراب
 کبی مکیف اولور شهدابه دخی دیرلر * شیب فی سکون یای تحتانیله فچی تاصمه سی که
 براغچه محکم ایدوب آنکله طوار سورر لریه معناده عربیله مشترکدر و اماله ایله دخی جا تر در
 شمس فخری بیت با اسب شاه برق چه باشد که شرق و غرب * کاهی بود پیایش بی دستبرد
 شیب * عربیده بر معناسی دخی اختیار لقی یعنی صقال اغار مقدر بومعنایه ابن محاسر دیشدر
 بیت کان شیب الشعرات السن * علی ضیاع رونقی تنادی فی مع التاء * شاخشت فی کسر خا
 و سکون شین معجتین ایله بمعنی توشه یعنی سفره بوله کو توردکاری آزق که عربیده زواده دیرلر میر
 نظمی بیت چه کردی بهر عقبا کار حاعل * که بی شاخشت رهرو نیست عاقل فی شاست فی
 سکون سین مهمله ایله توی طوقلی دیدکاری قوش که اکثر صور کنارنده او اور وله بیست کر آید
 پیش شاهین شاست با جنک * فضای عالم آید بر سرش تنک فی شاه بیت فی قصیده اسم

مدوح ذکر اولند و غنی بیت و دخی غزلیات و مقطعاتند مقصود قیه اولان بیتند دیرلر ابو المعانی بیت
ز شاهان در قصیده بشاه بیت است * که او آرایش هر تاج و تخت است * شبت فی سدون
باء موحد ایلله طور اوقی در اصلی عرب میدر که ثناء مشته ایلله شبت در تعجیم اولمشدر طبیعتی
حار و باسدر اخراج بلغمه نفی وارد حکیم شیرازی بیت مرعلاج ماندکی ایدر عضال *
روغن باونه و با شبت مال فی شبت فی فتح بقاء موحد و سکون شین ثانیله کرا نجان و غلیظ
الطبع و کریه اللقا که کورن آدمک طبیعتی نفرت ایلله معروفی بیت حاکم آمد یکی غلیظ
و شبت * ریشکی کنده و پلیدک و زشت * بو بیتند قافیه اقضا سیمله بقاء مکسوره ایلله کر کرد
بیتک قابلی است در کسر بایله استعمالی جائز اولسه زشته قافیه ایتمزایدی بعضی فرهنیکرده
باء موحد یرینه یای تحت ایلله ذکر اولمشدر فی شبت فی مثل لفظندن ترخیم اولمشدر و شبت
اکا دیرلر که قار بازلر قار اوینار اپکن حاضر اولوب لکن قار اوینامیان قار بازه و یوردکاری حصه در
معربنی شطل در میر خسرو * قطعه * هر که در خصلت خصل است بازی قار * من موجه
کنم از عقل که ندان باشد * کانه او برد حرامست نید بردست * یا سراسر ببرد یا شبت
افران باشد فی شبت فی سکون خاء معجه ایلله بو زن بخت التون توالی معناسنه در
فی شبت فی سکون سین مهمله ایلله طقوز معنایه کلور اول اولته دید کلزی اگری چه
دموردر که آنکه بالی طوتار لر استاد عنصری بیت طره اوبدست من چون شبت *
من چو صیاد او چوماهی شیم * شیخ سعدی بیت مابنو بکبار مفید شدیم * مرغ بدام
آمد و ماهی نشست * خواجه سلمان بیت نه من تنها بسودای سر زلفت گرفتارم *
که زلفت را بهر شستی چو سلمان هست پنجاهی * ثانی باش بر مغک یای چکلزیری بعضیله زده کیره
شبت دید پلر اما بر مغک اول محلی اولق اولی در شیخ سعدی بیت دل از دست تو بیرون
رفت سعدی * نیاید باز نیری رفته از شبت * ثالث نیشتر فساد معناسنه که کلک و نشتر
دخی دیرلر عربیه مبضع دیرلر حکیم سنایی بیت آمد آن رکن مسیح پرست * شبت
الما سکون گرفته بدست * شمس فخری بیت چو فسادان رک جان حسودش * فک بشاد
ازان زهراب خورشبت * رابع اعدادده الشمس عدده دیرلر ذکر اولنان درت معنایه ترتب
اوزره شمس فخری * قطعه * بعهد دوات اودزدو ظالم * بسان ماهیند افتاد در شبت *
بده زد در زمان بر آسمان نیر * بکمتر نیر کو بکشاید از شبت * چو فسادان رک جان حبیبوش
فک بشود ازان زهراب خورشبت * حساب عمر خسرو بادچندان * که آید از کسور ش
شبت در شبت * خامس زنا که راهبان کبران بلالینم بغلرلر اکا کشتی دخی دیرلر حکیم سنایی
بیت کفت شبت معانه بریند ید * بت بعبود خویش بپسند ید * سادس مضراب که آنکه
ساز چارلر کدافی فرهنگ جهانگیری سابع شرفنامه ده تمبر قلی و ابر شمشل که ساز و بغلرلر
یوایکی معنایه استاد رودکی بیت بکرفت بچنک چنک و نشبت * بنواخت بشبت چنک
راشبت * ثامن حلقه رسن و حلقه کند و امثالی نسنه لره دیرلر سید ذوالفقار شروانی
* قطعه * دلبری آمد دلاور زلف پنجه شبت او * کان دهان همچو همیشه دید موزلف چو حیم
در میان حیم پنجه شبت دارد جان شکار * در میان هم دارد سی و دو در پنجه * تاسع فرهنگ حسین

حسین وفایی ده هم زلف دلبران معناسنه نقل ایدوب حکیم سوزنی نك بویتتی کندوقوانه
 مؤید ایراد ابلش بیت زشتست زلف کان اروان و ثیرقدان * نماید مهره خط و نصیب و ثیر را
 کوشفت فی سکون فایله الی معنایه کاور اول تحت بند که ترکیه کروت دیر لثانی بدراجه او سموزه دیرل
 ثالث کم بها و نامقبول اولان شینه دیرل رابع کچ و مح و ناهموار اولانه دیرل بودرت معنایه
 ابوالمانی * قطعه * بدیدم شفت زایشسته در شفت * به پیشش شفت دزایستاده بریا *
 بنام تجیه آوردست شفتی * ثنای شفت بروی کرده انشا * خامس زشت و جز کین معناسنه
 سادس کیلان مضافا تندن برقریه اسمیدر که آمده مرطباتی طبق و حنای امثالی نسنه ل
 اشلهوز فی شفت فی سکون هم و فتح غین معجه ایله خوی بد و اخلاق ذمه معناسنه میر
 نظمی هر وی بیت میشو ددر دو عالم اورد بخت * طبع اورا اگر شود شفت فی شنبلیت فی
 سکون نون و فتح بام موحد و کسر لام بعد یای ساکنه ایله صار و رنگ بر چچکدر مشکلی
 و رایحه سی ترنج چچکنه بکزر استشمام اولنسه صداعی دفع ایدر شنبلیت دخی دیرل شوات فی
 فتح و او ایله بر قوشد رمانند مرغابی هم صود هم قرده اولور سرخاب و شواد دخی دیرل بعضیلر
 کند و سرخ رنگ قنادی و قویروغی الاجه اولور دیرل حکیم سوزنی بیت چوهد مدز مین پوسه
 دارم بشکر * سخن رنگ دادم چو پر شوات فی شویست فی کسر او و سکون یای تحتانی
 وسین مهمله ایله پراکنده لک معناسنه میر نظمی بیت ندانست از تم که امید چیست *
 چنان کشته اورا بخاطر شویست فی شتهوت فی سکون هاو ضم تاء مثناه ایله اکشی قره توت
 فی شهلای فی سکون هاو فتح لامه موملی بال میر نظمی بیت سخن در زانوش چو مانده
 قدست * بیک کاسه در دست شهلای شهوات فی شینشت فی سکون یای تحتانی و فتح
 شین تانیه کراجمانی و غلظت طبع معناسنه در فی معاجم * شاهباج فی سکون هاو فتح بام
 موحد و کسرتون ایله بر نوع اغا جدر مصدر یارنده بزوف دیرل انار اغا جندن قباچه بیراغی آلی
 بیراغنه مشابه بکن برز آندن بوزرق و توت و اولور کسین رایحه سر وارد رسالقم سالقم چچکی
 اولور اورا ناسنه قوان چچکی کبی زعی وارد بعض روایتی جعفرم دید کاریدر اصفهان
 طاعنونه چوق بتراوینک شکلی انواع اولور و در مرده بتانک بیراغی صرمشوق کبی در
 و قرمز رقی چچکی اوور شاهباج دخی دیرل فی شاهترج فی بر نوع آجی او ندر اجتراق کیده و دم
 فاضل دن حاصل اولان امراضه نافعدر شاهترج دخی دیرل ابوالمانی بیت امتلا معده
 حاصل میکند شیرین طعام * کرچه ناخست شاهترج اما که بسپار نافعست فی شترج فی
 سکون تاء مثناه و فتح راء مهمله ایله بر نوع طعام در انواع حبوباتن بشوررل آش شترجی دیرل
 و کاهی انواع حبوباتی اون ایدوب اتمک ایدر لزان شترجی دیرل سنج اوحدی بیت سفره چرخ
 نان شترجی * چیدست تادر سباط اوسنجی فی شرف فتح فی سکون راء مهمله و نون و فتح فایله صرب یول که
 طاسلق و انیش یوقش اوله میر نظمی بیت شاهرا هست راه شرع و دکر * راه شرف فتح و راهزن
 محطر فی شترج فی سکون شین و نون و فتح خای معجتین ایله شلووار و ایچ طوفی معناسنه
 و دخی بر نوع او یوندر عزیزه کده دیرل اما مجمع الفرسه قاربازلر قار اویشاق ایچون بر جوزک ایچنی
 نوشتل دیوب قور شون ملولد و دیرل کذا فی کتاب السامی فی الاسامی اما مؤید الفضلاده

ششجای مسطور در شیخ شیخ سکون شین معجمه و نون و فتح فایله اطفال اوینامق ایچون
ایتدکاری منقش برداق در میرنظمی بیت چیست این آرایش بیتهوده * کوزه ششخ
چه کودنه شیخ شیخ معروف اسان عوامد سین مهمله ایله شطرنج مشهور اولمشدر
شیخ شفتاهج شیخ سکون فاو فتح تاء مثناء و کسر هابعده نون ساکنه ایله صرمة کشلرک و قوه عجیلرک
سیم وزنل چاک کبری دلکو دموردر کعبه حله دیرلر حکیم خاقانی بیت کوه محروقت
همچون زربشفتاهج در * دیورا زودر ششجبه حبس خذلان دبداند * شمس فخری بیت
شها کرپس قوی باشه حسودت * بشفتاهج تدبیرش در آهج شیخ شفتاهج فی نون یرینه
یای تحتانیله ده شفتاهج مرقوم معناسنه مرویدر شیخ شیخ فتح میله خانه زیر زمین ابوالعانی
بیت دوستان شاد کام بکشن عیش * دشمنان در شمش بدرد کشند شیخ شیخ سکون نوله
یشخ لفظندن اختصار اولمش نظم معناسنه که شیار دخی دیرلر و عربیه ابکی معنایه در اول
بر نوع صد قدر دریا کنارنده اولور ایچنده انجو حاصل اولر ثانی رنجیده شدن یعنی انجمنک
بولغت فارسیده حرکات ثلثه ده معنای آخرا ایله وارد اولمشدر شیخ شیخ شیخ سکون نون
و فتح غین معجمه ایله نشسته گاه مردم و سفری حیوانات معناسنه شمس فخری بیت بفرمانش
خیوان وانس پری * همه داغ دارند در شیخ غنغ شیخ مع الخاء المعجمه * شاخ شیخ اون اوج
معنایه کور اول نبال هر درخت یعنی هر اغاجک داله دینلور که عربیه غصن و جمعی اغصان
کورد منلا غیاث بیت کشته دستم شاخ کل از بسکه دارد راغها * یاد کار باغ نومیدست
بر سر میز نم * ثانی حیواناتک بوینوزینه که سرودخی دیرلر عربیه قرن جمعی قرون کور و چغتای
لساننده شقاق دیرلر استاد طیفی بیت شد سروبت چوشاخهای کوزن * هر یکی چار
دطل بود بوزن * ثالث بولک بولک اورلمش صاحب فرحال معناسنه حکیم اسدی بیت کجا
خردی اورا بمن باز کوی * مکر باز یا بم یکی شاخ موی * رابع هر نسنه نک پاره سنه دیرلر که
شاخ شاخ پاره پاره معناسنه استعمال اولنور منصور شیرازی بیت زده بسنبل پرتاب
شانه وزعم آن * چوشانه سینه صاحب دلان شله صد شاخ * خامس بر نوع طرف قدر که آنکله
یاده ایچر منقولدر که ولایت کور جسانده صغن و او کوزونوزندن مصنع قدح دوزوب شراب
ایچرلر بو مناسبتله هر طرف شرابه شاخ نسیمه اولمش شمس طیبی بیت در کش آن شاخ
پراز باده کر آتشکه آن * مرغ جان خواهد تا طمع سمندر کیرد * وله بیت شاخ کران زن مزن
دم زغم اینجهان * خون قدح خور مخوریش غم آن سرای * سادس اول اوزون دیرک که اوزرینه
سقف خانه ایدرلر آکاشاه نیر و فرسب دخی دیرلر منصور شیرازی بیت زهر فضل
بدست آرد نظم و ریز * بیای شاه فلك آستان زرین شاخ * سابع بمعنی پیشانی حکیم
فردوسی بیت چه مردی بد و کفت بامن بکوی * که هم شاه شاخی هم شاه روی * ثامن قوله
دیرلر امو زباشندن ال او جنه وارنجه حکیم فردوسی بیت بدین شاخ و این بال و این دستبرد
ز تخم کدبد نام بردار کرد * وله بیت بدین چهره چون ماه و این قد و برز * بدین شاخ و این بال
و این زور کرز * تاسع بیوک ارمقن آیرلمش اولان کوچک ارماغه دیرلر حکیم فردوسی
بیت یکی چشمه دیدم بدشت فراخ * مر آن چشمه راه رسوی راه و شاخ * عاشق قفتان

قققان و كوكلك نيريزي حضرت مولانا قدس سره بيت پتس سيم بار از قباد زد شاخ * كه
از خنده اش يافت ميدان فراخ * حادي عشر خوشبو اولان عطريات زياد و امثال قود قلري
ظرفه هم مطروفه ديرلر استاد رودكي نيت زاشك ابر نيساني بد پيا شاخ ستم معلم * زبوي باد
آزاري بعنبر شاخ شد معجون * بوند ندر كه عريسه زياد ديد كلري خوشبو عطر كه كدي كبي
بر جانورك عرق در اکتوبوينوزده حفظ اولان و ر اكا دخی شاخ ديرلر ثاني عشر استخوان
پهلوي معنی ايكو كو كارينه ده ديرلر ثالث عشر اياق كه او تر اقدن بر ماقاره وار نجه كه كالتك دخی
ديرلر مؤيد الفضلاده كلاب ايله آميخته اولمش شرابه دخی شاخ دینلدونكي مسطور در
في شاخ شاخ في دال دال و چاك و چاك و پاره پاره معناليه حضرت مولانا قدس سره
بيت اين زمين و آسمان بس فراخ * كرد از تنكي دلم را شاخ شاخ * فرهنگ جهان تيرينه
صدای عند ليمه ده شاخ شاخ دینلدونكي مسطور در في شادخ في فتح دال مهمله ايله شهر
نیشا بورك اسم قد پيمدر كه شادباخ دخی ديرلر حكيم انوري بيت دی زمين پرسيد معروفی
ز معروفان بلخ * از شما پوشيدكي دارم عزيزان شادباخ * اصلی اوزره استاد فرخی بيت
ز تاج شاهان پر كن حصار شادخ را * چوشاه شرق ز كنج ملوك قلعه نای في شادباخ في
كسر دال مهمله و فتح يای تحتايه شادخ مرقوم كبي شهر نيشا بورك اسم پيمدر مولانا محمد بن يمين
* قطعه * يارب اين باغ ارم از شادباخ خر مست * يارب آب استخر با چشمه سارز مر مست
تاليد عشرت كنان بادا بكاخ شادباخ * همدهش ابن يمين كالحق حريف حر مست *
في شاماخ في فتح مهمله كاورس خطايي ديد كلري دارودر في شاهرخ في سكون ها و ضم راه
مهمله ايله ايكی معنایه در اول كر كدان بويتوزی ثاني اعلام رجالد ندر از جمله تهور شاهك
اوغلي نامی در مولانا هاتفي بيت شدش هنعنان شاهرخ در مصاف * بسنان دوشمشير ذريك
غلاف في شب فرخ في سكون باه موحد ايله و كسره ايله دخی مرويدر موسيقیده بر خلق
اسميدر استاد دقيقي در صفت مطرب بيت شب فرخ چوشب آغاز كردی * عروس زوق
پرده باز كردی * مجمع الفرسة باريد خسرو پرويزك او توزير نواسندان بر نوانك اسميدر كه
كندونك محترعات ندر شيخ نظامی بيت چودستان در شب فرخ كشيدي * ازان فرخنده تو
هر كز ندي في شيخ في بش معنایه كلور اول بمعنى سر كوه يعني طاغ باشي حكيم سوزنی
بيت ز آسمان زمين غميد شمن تور شد * چوسيل وسنگ كه آيد به نسي از سر شيخ * فرهنگ
جهانكيري صاحبي نومعنايه بيئي اسد شهاد ايش اما بويدين مطلق طاغ اوق فهم او انور
استاد منو جهري بيت شاخ مرصع شد از جواهر الوان * شيخ نل ياقوت شهد زلاله نعمان *
ثاني زمين سخت و محكم حكيم اسدي در صفت ار درها بيت نه ييني ز زهرش زمين كشته بود
همه شيخ سياه و همه كه كبود * ثالث بمعنى دامن كوه و زمين پشته پشته ايو شكور بيت
خراميد چون كبك بيني بشخ * تو كويي زه پيا فكند ست نج * رابع هر سخت و محكم اولان
دسنه يه ديرلر عمو ما خامس مخفف شاخ در امادات الفضلاده بد اندام و چركين معناسنده
مرويدر في شخشيخ في سكون خاوشين مجتبه ايله ايكی معنایه در اول بمعنى سر كوه ثاني
قصار لك بزي اغار تمق ايچون اورد قلري اغاچك آديد فرهنگ جهانكيري به بو لغتك حر كتي

اگر چه ذکر اولند و غی اوزره ضبط اولنش اما اوج حرف ساکنه بریده تلفظ اولنم یا خاء اول
و یا همین ثانی مفتوح و یا مکسور کر کردر **شایخ** **ش** کسر لام و سکون یای تحتانیله صدا آواز
معناسنه در رشیدالدین وطواط بیت نعره دروی **شایخ** موسیقی * ناله دروی نوای
موصیقا **ش** **شماخ** **ش** فتح میله ایکی معنایه در اول ایران پهلو انزلندن بر مبارز پهلو ان
آدیدر که سرحد روم واقع **شماخ** قلعه سی اکا منسوبدر ثانی **شماخ** مرقومک مخفی در
کوردس خطابی معناسنه عربیه میم مشدده ایله بر شاعرک اسمیدر **ش** **شعل** **ش** سکون میم
و فتح لامه یعنی **شلم** کذا فی تحفه الاحباب **ش** مع الدال * **شاپورد** **ش** سکون باء موحه
وراء مهمله و فتح واو ایله عربیه هاله دیدکاری که اطراف قرده اولور ترکیبه آی آغیل دیول
خرمن ماه نخچیلور پروزمشرقی * **قطعه** * **مخط** و آن لب و دندان **ش** **شکر** * که همواره مرا
دارند در تاب * **یکی** همچون پرن دز اوج خورد **شید** * **یکی** چون **شاپورد** در دور مهتاب *
ش **شاد** **ش** اوج معنایه کلور اول فرخند **ش** **مسرور** مولانا عشقی کاشی بیت **شادم** که
دامنم **سک** کوی تو میکشد * وان **شادی** **د** کر که بسوی تو میکشد * ثانی یعنی آب بسیار که
صوبی جوق اولان **ره** **شاداب** **د** **شادروان** بوندند **ثالث** **شرابک** **جمله** اسماسندند که
شرا بخواره **شاد** خواره **د** **شرا** بوایکی معنایه **ش** **المعانی** بیت کنار آب **شاد** و جمع **شادان** * **چو**
شاد **ز** **م** باشد **شاد** **لعین** **ش** **شاد** **باد** **ش** موسیقیه بر پرده و یا خود بر نوا اسمیدر حکیم
سوزنی بیت **دو** خانه **کوی** **چکاوک** **زم** * **یکی** **شاد** **دو** **یکی** **نوش** **بلد** **ش** **شادروان** مروارید **ش**
بار **بن** **خسروک** **مختر** **ش** **رخن** **نوا** اسمیدر سبب **شمیه** سی مرویدر که **خسرو** **پرویز** **شادروان**
مخصوصی کنار **ش** **اوتور** **وب** **ش** **شیرت** **اید** **رکن** **بار** **د** **مزبور** **صوت** **مرقومی** **تصنیف** **ایدوب** **آغاز**
ایتد **که** **خسرو** **امر** **ایلدی** **بطریق** **انجونی** **بار** **بک** **اوز** **رینه** **نثار** **ایلدیلر** **اکا** **بناء** **آدینی**
شادروان **مروارید** **وضع** **ایلدی** **میر** **خسرو** **بیت** **نوار** **نام** **شادروان** **ره** **بود** * که آن پرده
شادروان **شده** **بود** * **شیخ** **نظامی** **بیت** **چو** **شادروان** **مروارید** **کفتی** * **لبس** **کفتی** **که** **مروارید**
صفی **ش** **شادورد** **ش** **سکون** **دال** **وراء** **مهملتین** **ایله** **درت** **معنایه** **کلور** **اول** **هاله** **که** **اطراف**
قرده **اولور** **حکیم** **اسدی** **بیت** **چوترکی** **که** **کرده** **اوشادورد** * **نیاورد** **کاهیل** **در** **تبرد** * **ثانی**
تخت **پادشاهان** **معناسنه** **حکیم** **فردوسی** **بیت** **جهاندار** **شادورد** **بزرگ** * **نشسته** **همه**
پیکرش **میش** **و** **کرک** * **ثالث** **خسرو** **پرویز** **خزینه** **لندن** **ید** **نجی** **خزینه** **اسمیدر** **رابع** **موسیقیه**
بر **پرده** **آدیدر** **بوایکی** **معنایه** **حکیم** **فردوسی** **بیت** **دکر** **کنج** **بر** **شادورد** **بزرگ** * **که** **کوبند**
وامشکران **ستزک** * **مجمع** **الفرس** **فراش** **خانه** **معناسنه** **مسطورد** **ش** **شاکورد** **ش**
سکون **کاف** **وراء** **مهمله** **و** **فتح** **واو** **ایله** **معنی** **شادورد** **مرقوم** **کذا** **فی** **فرهنگ** **جهانگیری** **ش** **شاکرد** **ش**
ایکی **معنایه** **کلور** **اول** **معروف** **عربی** **تلیند** **دیولر** **منجیک** **بیت** **فلک** **طبیعت** **شاکرد**
میشده **کردارد** * **هزار** **دل** **شکند** **تایکی** **درست** **آید** **ش** **شاکند** **ش** **سکون** **کاف** **ونون** **و** **فتح**
میله **یکی** **قلندن** **یا** **پیش** **یکه** **یه** **دیولر** **استاد** **لیلی** **بیت** **بد** **سنش** **ز** **خام** **کوزان** **کند** *
درا **کند** **اور** **ایکی** **شاکند** **ش** **شاند** **ش** **فتح** **نونله** **معنی** **شانه** **کند** **یعنی** **زاف** **و** **کا** **کلی** **طرار** **کذا**
فی **المجمع** **بومعنایه** **حکیم** **انوری** **بیت** **جهان** **باب** **وفاروی** **عهد** **میشود** * **فلک** **بد** **ست** **ظفر**

ظفر جعد ملك نيشاند في نشانه هيد في فتح نون واخفاء هاء اول وكسر ثاني بعلم ياي تحتاني
ساكنه ايله تركيده يبايد كاري برمقلي اغاچدر كه آنكله خرمن صاوررلر كذا في فرهنگ جهانكيري
في مشاورد في فتح واو وسكون زاء معجمه ايله بر بياض دكندر كه جاورد دخی دیرلر عربيه نعام دیرلر
ثامثله ايله كذا في المجمع في شاهد في اول محبوبه دیرلر كه صحبت وعشرتده حاضر اوله
وعاشق پرست و خاطر نواز عشاق اوله عربيه زبان وزلف ونورد حاضر و بر نسنه بي پلن ايديجي
وروز جمعه ويوم عرفه يه دیرلر في شاهرود في سکون ها و ضم راء مهمله و واو معروفله درت
معنايه كلور اول بر يوك ارمق آيدير كه منبعي طالقان قزوينه در ثاني نايه مشابه بر نسنه در
خوش صداسي چقار فرهنگ جهانكيري ده سازيست مانند في اكثر واغلب روميان در زم و رزم
بنوازند عبارتمدن فهم اولنور كه سورنا اوله بومعنايي مؤيد ميرنظمي بيت صدای شاهرود
مشوق افزا * بخير اند نوادر چرخ والا * ثالث سازده بمديد كاري قباصدالي قبل رابع
دمغان ايله بسط مميانده واقع بر قصبه اسميد رو بعض فرهنگرده بر بيشرو آيدير في شاهورد في
سکون ها و راء مهمله و فتح واو ايله معنی شادورد مرقوم كذا في فرهنگ جهانكيري في شاید في
فتح ياي تحتانيه ابكي معنايه در اول لايق شايسته و سزاوار معنا سنده بومعنايه شايسته دن
مشوق اولور شاعر بيت نشاید نقش پر طواس کردن * نه دانش پيش بطاوس کردن
شيخ سعدی بيت يار نا پايه از دوست مدار * دوستي را نشاید اين غدار * ثاني معنی
احتمال شيخ سعدی بيت هر بيشه كان مبركه خاليست * شاید كه پلنك خفته باشد *
في شایراد في سکون ياي تحتاني و فتح راء مهمله ايله معنی شادورد مرقوم يعنی هاله قر كذا
في المجمع في شایورد في سکون ياي تحتاني و راء مهمله و فتح واو ايله معنی شادورد مرقوم يعنی
هاله ماهه که سادورد دخی دیرلر كذا في فرهنگ جهانكيري بومعنايه فير وز مشرق * قطعه *
جخطو آن لب و دندانش بنكر * كه همواره مراد اندرد زتاب * بكي همچون پری در اوج
خورشيد * بكي چون شایورد از كرده تباب في شبكر في سکون باء موحه و راء مهمله و فتح
كاف عجميله كچه كزيجي عربيه ضري دیرلر في شبود في ضم باء موحه مشدده ايله طتلو صلورده
حاصل اولور بر نوع لطيف بالقدر عربيه شبوط دیرلر في شجاید و شجد في كلاهما بفتح الجيم
سندت برد و برديد معنا سنه شجودن لفظندن فعل مضارع در استاد دقيقی * قطعه *
صورت خشم از هيبت خویش * زره را بچاك نمايد * خاك دريا شود بسوزد آب * بفسرد
آفتاب و بشجاید في شجاید و شجد في كلاهما بفتح الخاء المعجمه شجیدن و شجودن لفظلرندن
فعل مضارع رطر نقله ياره لو و ابجيد رديمك اولور جمع الفرسيه مطلق ريش كند ديوب
بويته متمسك اولش حكيم ناصر خسرو بيت سواران خفته و اين اسب بر سر شان همی تازد
كه نه كس را بگويد سر نه كس را روی بشجاید في شجاید في فتح خاء معجمه وكسري ياي تحتاني
اول وسكون ثانيه جمع الفرسيه بدن ان جراحت کردن يعنی ديش ايله ياره ليق معنا سنه
ديوب بويته ايراد اولش استاد ليني بيت چو بشنيد شاه آن پيام نهفت * زكيسه لب
خود شجاید و گفت في شجيد في سکون خاء وكسر شين معجمين ايله معنی شجيد كذا
في الاداة في شجيد في كسر خاء معجمه ايله بر بدن استاخي دوشمك معنا سنه كذا في فرهنگ

امیرز ابراهیم و شغاد و فتح غین معجمه ایله نام برادر رستم که سکا دخی دیرل شیخ سعدی بیت
 نه رستم جو ایان روزی بخورد و شغاد از نهادش بر آورد کرد و شغاد لود و سکون فو فتح تاه
 ممانه و ضم لامه شغاد لودید کاری میوه در شیخ سعدی * رباعی * کر خوبتر از روی تو باغی بودی
 پام همه روز راه آن بنودی * چندان کرمت نیست که خشنود کنی * در ویش از آن باغ که شغاد لودی
 و شغوم و ضم فاو و او و مر و فله یعنی حرام که ضد جلال در و شکاوند و فتح کف و او و سکون
 نونه بر طاع آ دید را شکاوند دخی دیرل حکیم اسدی بیت نشین گرفت از شکاوند کوه * هبید ارد
 از رنج کیشی ستوه و شکر خند و فتح کاف و طاء معجمه و سکون راء همزه و نونه لطافت و تراکتله سو بار کن
 بیسم ابلک و دخی خند محبوب که ضعی زهر خند در شاعر بیت خند ماهر و شکر خند است *
 خند اهر من زهر خند است * شیخ سعدی بیت شکر خند انکبین می فروخت * که دله
 ز شیرینش دل بسوخت و شکرود و فتح کاف و سکون راء همزه ایله مرد جست و چالاک
 و کوشش و دخی ایشی حاضر و آماده ایله که دیرل شکرود دخی اول معنایه در کدافی فرهنگ
 جهانگیری و شکند و فتح کاف و سکون نونه با لحنه حاصل اولان صوغا جان عربیده خراطین
 دیرل خواجه عمید لوبکی بیت در کوی این زیاط ز عقبی نشان مخواه * هرگز بود مزاج
 سقنقور در شکند و شلوار بند و اوچقور که شلوار طو ندر بند آ تک باغی در که اوچقور دو
 و عطف ترکیبی اولورا و المعانی بیت شلوار بند بسته منقش کرده بود * بر کج شاپکان چو
 مار مطلسم است و شمشاد و سکون میم و فتح شین معجمه ایله ایکی معنایه در اول اول اغاچه
 دیرل که عوام تحریف ایدوب چشیردیرل موزون و هموار و خوشنما درخت اولغله قد محبوبی آکا
 قشبیبه ایدرل کال اسمعیل * قطعه * زلف را تاب میدهد سنبل * زلف را ستانه می نهد
 شمشاد * بکل و لاله داده اند مکر * لب شیرین و سینه فرهاد * ثانی تحفه الاحباب ده
 هر زنگوش که معربی مرز نجوشد در ریحان قسمدندر استاد فرخی بیت دست و رایش
 ببوس و مسکن کن * زیر آن زلفکان چون شمشاد * مجمع الفرسان هر طوغری و موزون اغاچه
 دیرل خواجه حافظ بیت باغ مراچه حاجت سرو و صنوبر است * شمشاد سایه پرور من از که
 کتر است و شغند و سکون میم و فون و فتح غین معجمه ایله فرهنگ جهانگیری معنی چرک
 و چرکین جامه و بدنی بد قور آدم و دخی حیوان یا غیری و امثالی معناسنه و مجمع الفرسان یعنی
 زن بد نوفر ج معناسنه که عربیده لحنه دیرل بومعنایه ابو الخطیر بیت زن زشت و در از پیرو شغند
 کند بکدم چو کانی کوه الون و شملید و سکون میم و یای تحتانی و کسر لامه حیو با تن بوی
 دید کاری که عربیده حلیبه دیرل ضم های مهمله ایله مجمع الفرسان خوشبو و چچیکدر مسعود
 سعد سلمان بیت بضعف ضمیرا ش این میان و خیر تراش قد * باون برک شملید نش و عم رخ
 یا سیمینش خد و شغند و فتح میم و سکون نون ایله معنی نان سفید و نیکو کدافی التحفه و شمد و
 کسر میم و سکون یای تحتانی صیغه فعل مانعی در بیهوش اولق و اورمک و صوسز لادن
 صولومق معنایه شمس فخری بیت با کرم وجود او بهر که باشد لیم * باخرد و هوش
 او غفل چه باشد شمد * مجمع الفرسان و فرهنگ حسین و فنی ده مذ کورد که با حفظ ایکی
 وجهه استعمال اولور و وجهی شمد و شمد با یکی لغظ دخی بیهوش معناسنه در و پر وجهی دخی

دخی شیمید و شمان دیر لر بوابکی لفظ تشنه لکن نفس آلوب ویرمک معنا سینه ودمادم آغاق و
غریو و غرنک کی اما تحفه الاحبابه بومعنایه شیمید و شمان مسطور در فی شنبلیله فی
سکون نون و فتح باء موحد و کسر لامه برنوع صاری چچکدر ترنج چچکنه بکرر و رایحه سینه
مشابه رایحه سی و ارد در صداعی دفع ایدر حکیم اسدی * مثنوی * کلاهش بسرزرد
و خفتا نش زرد * همان اسب و رکستوان نیز زرد * تو کفتی که کوهیست از شنبلیله * که
باد دمان از دمنش برد مید فی شنبه فی سکون نون و فتح باء موحد ایله روز شنبه دیمکدر عربیه
یوم السبت دید کلیدر حضرت مولانا قدس سره * قطعه * خیال خوش دهد زان دل بنازد
خیال زشت آرد دل به تند * تویی آزینه و او وقت خطبه * نه ز آزینه جدا چون
روز شنبه * استاد منوچهری بیت بفال نیک بروز مبارک شنید * بگند کیر و مده روز کار نیک
بیک فی سجود فی سکون نون و ضم جیمه یاره لی و بره لی دیمکدر بعض نسخه ده شجود واقع
اولشدر کذافی فرهنگ جهانگیری فی شنبه فی سکون نونله یوزن بند منقار مرغان یعنی
قوش بورنی شمس فخری * قطعه * کلاک من زند خوان باغ شناست * که ورامد ح شاه باشد
زند * نکتهای سپید زاید ازو * کوجه دائم سیاه دارد شنبه فی شنبه فی کسر نون و سکون پای
تختا نیله ابکی معنایه در اول فرهنگ جهانگیریده شنبه مرقوم ثانی شنیدن لفظ ندن
صبغه فعل ماضی در فی شواد فی یوزن سواد بر پریده جاتور در مانند مرغابی شوات دخی در لر
بعض فرهنگ رنگ بوقلون بر مرغدر شوال و سرخاب دخی دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری
فی شهاد فی فتح هایله جرام معنا سینه که ضد حلال در ایضامنه فی شهید فی سکون ها
و فتح باء موحد ایله بمعنی سیمبک مرقوم یعنی چری باشی فی شهاد فی سکون هایله کوج بالی که
اوغل بالی دخی دیر لموی آیرلقدن صکره شهد فایق دیر ل صاف و لطیف بالدر شیخ سعدی
کستان دیباچه سینه * و عصاره نانی بتربیتش شهد فایق کشته دیدوکی بوبالدر
فی شهر بند فی سکون ها و راه مهمله و فتح باء موحد ایله حصار دیواری و سور قلعه مولانا
هاتفی * مثنوی * بر اطراف آن قلعه شیرین و جست * یکی شهر بندی ز پولاد رست *
بداندیش دبه زاختر کزید * شاه بند در حلقه شهر بند * و ملوک و سلاطین سراپلوتیک
عالی دیواری میرنظمی در صفت سرای بیت رسید شهر بندش تابا فلک * تماشایش
ندارد تاب ادراک فی شهر مند فی سکون ها و نون و فتح میله حریص و طمعکار معنا سینه
فی شهرود فی سکون ها و ضم راء همله و او معروفه بش معنایه کلور اول هر رود خانه بزرگ
عموما یعنی جمله بیوک ایرما قلعه دیر لر و بر رودخانه در خصوصاً ثانی عراقه بر شهر آدیدر که
خسرو آنی نهر شهرود کنار نده بنا ایلمش ایدی اول مناسبتله تمیمه اولنش شیخ نظامی بیت بنای
خسرو و جای شکارش * همان شهرود آب خوشکوارش * ثالث فرهنگ جهانگیریده
بر ساز در رومیله مخصوص زم و رزمه چارلر شیخ نظامی بیت حلاوتهای شیرین شکر خند *
فی شهرود را کرده فی قند * رابع موسیقی ده برصوت و یا خود بر نوادر حکیم سنایی بیت
از برای عاشقان مقلس اکنون بی طمع * بابل خوش زخمه که شهرود که عنقا زند * خامس
سازلک بید کلری تاریخ فی شهرود فی سکون ها و ضم زاء معجه ایله بابل قرینه بر شهر

آدیدر غالباشدی شهر زول دیدکاری اولوق واردی شیخ بی سکون یای تحتایله فرزندک
جهانگیریده مکر و حیلله و سفاهت معناسنه روایت اولنش شیخ ابن سینا * رباعی * زندان
مجرد که ملوک زمنتند * در میگذه اییادمن باده زند * وین زهد فروشکن تحت الحنکی *
در زهد و ریاضت شاکردمنتند * مع الرء المهمله * مشاهیر بی فتح بقاء موحده و هایلله نواحی
کابلده بر بتکه آدیدر اطراف و اسع سحرادر مسعود سعد سلمان بیت همه شادی مشاهیر
کرو * شد شکفته بهار دولت و فر * استاد فرخی بیت هر چه در هند وستان پیل مصاف آرا
بود * پیش در کردی و آوردی بدشت مشاهیر * شاپور بی آل اسکن بن یافتدن بر پادشاه
آدیدر که حضرت زکریا علی نبینا و علیه السلام آنک زمانه شهید اولدی و دخی عجم
پادشاه لرندن بر قاج پادشاهک نام لرید و دخی خسر و ایله شیرین مینا نده واسطه اولان کار کدارک
نامی در کافور و زنی اوزره و کازر و زنی اوزره شاور دخی مرویدر کدانی مجمع الفریس * شاخسار بی
سکون خاء معجه و فتح سین مهمله ایله اغاج دیه سی که شاخ اغاج دالیدر و سار بونده سر
معناسنه در کوهسار و چشمه سازده بویله در کمال جندی بیت بشاخسار طلب عندلیب
شب همه شب * نشسته بادل تیدار یار میطلید * بر معناسی دخی اول دلکو ده و در در که
سیمکش اول دلکار دن نلی تدریجه چکوب صرمه ایدر لاکا شفتا بیخ و شفتا عنک دخی دیرل
غریبه حله دید کاریدر کدانی فرهنگ جهانگیری * شاخسار بی فتح خاء معجه و سکون
نون و ضم کاف فارسیله بردارودر عربیه عسالج دیرل فتح عین و سین مهملتین و کسر لاله
* شد بهر بی سکون دال مهمله و فتح بقاء موحده ایله ایکی معنایه در اول به معنی خوش حال
شیخ نظامی بیت یکی روز خرم دل و شاد بهر * بر آسوده بود از هوسهای دهر * ثانی بز
مشهور کنیزک آدیدر کدانی فرهنگ جهانگیری * شادخوار بی سکون دال مهمله و فتح خاء
معجه و و او معدوله ایله اوج معنایه کاور اول بمعنی خوشحال استاد فرخی بیت زینسوسیه
توانکروزان سوخزیننه پر * و اندر میان رعیت خوشنود و شادخوار * ثانی زن فاحشه
وزن مطربه به دیرل شاه ناصر خسرو بیت جهان چون شادخواری بود ایکن * بماند آن
شادخوار اکنون زشادی * ایضاله بیت به پیرو بخواری باز کردد * باخر بود هر خوان
شادخواری * ثالث بمعنی شرابخوار شرفنامه ذبی اغیار و بی مانع شراب ایچمک معناسنه حکیم
ازرقی بیت در بوستان نهند بهر جای مجلسی * چون طبع عیش پرور و جوز جاز شادخوار *
حکیم قطران ارموی بیت آن شنبلیله گفته چور خسار دردمند * وان ارغوان شکفته چو
رخسار شادخوار * بومعناله شادخوار دخی دیرل * شاد بی طقوز معنایه کاور اول شهر
دیگر حکیم سنایی بیت زیرا که زنی پیرهنی از قبل شرم * در خانه چو خفاش بد و مانند بشاری *
شارستان شهرستان اولور ثانی فرهنگ جهانگیریده غر جستان پادشاهنه دیرل ننه کعجم
پادشاهلرینه کی و ترکستان پادشاهلرینه خاقان و چین پادشاهلرینه فغفور و هند پادشاهلرینه
رای و سند پادشاهلرینه راجه و راناد و بمن پادشاهلرینه تبع ضم تاء مشناه و بقاء موحده مشدده
ایله و مصر پادشاهلرینه فرعون و حبش پادشاهلرینه مجاشی و روم پادشاهلرینه قیصر
دیرل معنای اول و ثانی به استاد مغزی بیت شاد غر جستان اگر یابد نسیم هه نشن * خاک

حاك آن بعهه كند چون زرمشت افشار شتار * تحفه الاحبابه حبش پادشاهی نامی در دیوش
 ثالث یعنی غش شاه ناصر خسرو * قطعه * کم پیش نباشد سخن بخت هرگز * زیر اسخس
 پاکتر از زر عیارست * زر چون بعیار آید و کم پیش نکرده * کم پیش شود زری کان باغش
 و شارسست * رابع یعنی شغال یعنی چقال عماد شهریاری از برای سراج الدین قری * قطعه *
 قری که بگاه فرق نشناخت * از پهلوی شیر سینه شتار * وز شعر بفر تو بر آورد * از شعله
 ناردانه نار * خامس زنان باشا ینه طوند قبری چادر که غایت ایجه و نازک اولغله اکثر لباس
 دخی ایدر لر و اندن فانوس کومکی ابلر یله آکادخی اسم اولشدر حکیم سنایی بیت خاره در تف
 او چونار سبک * شورده بر سنک اوچو شارتنک * سادس بر قوش آدیدر طوعلی کبی تکم ایدر
 هند دیارنده بولنور شتازک دخی دیر لر سابع فرهنگ میرزا ابراهیم ده بتای بلند و عالی قوامی
 کعبه بیت بست بارایت تو خانه جان * تنک با فسخت تو شتار شتار * ثامن کشاده و فراخ
 معناسنه که شاهراه اول معنایه در بیت قوامی نک بومعنایه مناسبی زیاده در تاسع صو و شراب
 مثالونسنه لرا تمق و آندن ظاهر اولان صدا که آیشار و سر شتاردخی دیر لر عاشر لیر یعنی اولقدر
 طلو اوله که طاشمق حالنه واره صائب نیریزی بیت یارب از عرفان مرا پیمانہ سر سارده *
 چشم بینا جان آکا هودل بیدارده * بعض فرهنگ کرده کرداب دریا معناسنه که ترکیه چورندی
 دیر لر شادور فی سکون دال مهمله و ضم و اوایله شادور در قوم معناسنه که شادورده دخی دیر لر
 کذا فی فرهنگ جهانگیری فی شادکار و شاکار فی کلاهما بفتح الکاف اجرتسزایش اصلی
 شاه کار ایدی یعنی پادشاه ایشنی اسلین آدمه اجرتسز اسلند کاری اجلدن نسیمه اولتس
 شمس فخری بیت چنان زملک بر انداخت رسم بدعت و ظلم * که هیچکس نبرد نام رموت
 و شاکار * استاد کسائی بیت نکنی طاعت وانکه که کنی مسست وضعیف * راست کونی که
 مکر مخزمو شاکار کنی فی شمار مار فی سکون راع مهمله ایله مار بزرک و عظیم یعنی غایت بیوک
 بیلان حکیم خاقان بیت شور مورند حسودانش اگر چه که لاف * شمار مارند و تقریبا نقر
 آمیخته اند فی شاطر فی معروف خلاق المعانی بیت شاطر محه که ندته بر یاد گرفت *
 صد ملاء دل از حسن خداداد گرفت * شیخ سعدی بیت تو کفنی خروسان شاطر محیک *
 فتاند برهم بنقار و چنک * عربیه * الشاطر هوالتی اعیاء اهله خبثا * کذا فی المشكلات
 ایشند ماهر اولان آدمه دیر لر فی شمار فی فتح میله بوزن ناچار ولایت کبرنده بر موضعک
 اسمیدر کذا فی الجمع فی شمار فی فتح میله باش اورنیسی سر پوشه و دامنی دخی دیر لر عربیه
 مقنعه دید کاریدر کذا فی فرهنگ جهانگیری فی شانہ سر فی فتح نون وسین مهمله ایله هد هد
 دید کاری قوش که پویک و بویه و پویه دخی دیر لر حکیم زاری قهستانی بیت وصال بائیل باکل
 هنوز نا بوده * مجیره شود بر آورده شانہ سر پویو * هد هدک آوازینہ پویوفاخته نک آوازینہ
 کو کو دید کاری کنی فی شاورغ فی سکون و اوو فتح غین معجه ایله ایکی معنایه در اول ماوراء النهر
 حد و ندده بر ولایت اسمیدر که ماوراسی کفره ولایتی در اطراف پاکستان در اول ولایت
 غایت لطیف و مقبول بڑو قوزلر اکثر اغلب اهل سی جلاهدر شمس فخری بیت خمس
 برهنه تشنه و بی چیرمانده بود * در دستت ریک و کافرازان سوی و شاورغ * ثانی فرهنگ

حسین و نایب ده معنی نای روپن که شبیوزدخی دیرلر ک شاور بی و او معر و فله خسرو پرویز ک ندیم
و مصاحبی ایذی شیرین ایله نیا نه لرنده واسطه او ایوب اتمام مصالحت اتمکله کیده رک هر عاشق
و معشوق میانده اولان واسطه یه علم اولدی بی شاور بی بروا و زیاده ایله دخی شاور مرقوم
معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری بی شاه افسر بی اظهار هایله اسپرک دید کبری او ترکه
عربیه اکلیل الملائک دیرلر کذا فی المجمع بی شاه اعجیب بی اظهار هایله بر نوع خرده انجیر در
ایچنده تخمی اولماز اما غایت لند در بی شاه پر و شهر بی کلاه با سکون الهاء و فتح الباء الفارسی
قوشک قنادنه اولان اوزون یلکدر ذ تفصیلی پر لغتی ذینده مرور یلدی خواجه حافظ بیت
شکر خدا که باز درین اوج بارگاه * طاوس عرش می شنود صیت شهرم بی شاهکار بی اظهار
ها و فتح کافله اجرتسزایش که بکار ک بکلک ایشلری اجرتسز اولد غیچون تسمیه اولنش کذا
فی المجمع بی شاهوار بی اظهار ها و فتح و او ایله جواهر قسمندن ایری و بی نظیر اوله انجو و سائر
جواهر و امثالی نسنه یه دیرلر معنای ترکیبی شاهه لایق دیمک اولور زیرا لفظ وار کله لیاقتدر
مثال جواهر کلامی اصفهانی بیت تادیر هانیارد چرخ زمردین * از کان روز کار چومن لعل
شاهوار * مثال لشکر حکیم فردوسی بیت بیار است لشکر که شاهوار * بقلب اندرون تیغ زن صد
هزار * مثال خانه حکیم اسدی بیت یکی خانه دید نوشاهوار * زرزو کهر بام و بومش نکار *
مثال عطا مختاری بیت چو شعر من شرف استماع سلطان یافت * شدم توانکر از انعام شاهوار
اکنون بی شایار بی فتح یای تحتانیله بمعنی شاکار و شاهکار مرقومین کذا فی المجمع بی شایار بی فتح باه
موحه ایله در یاده اولان چورندی که کرداب دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری بی شیانور بی فتح
باه موحه و ضم نوله مرغ شب پره که ترکیب یار سه و عربیه خفاش دیرلر کذا فی المجمع
بی شیانور بی سکون باه موحه و یای تحتانی و کسر ذال مخجیه ایله حضرت باری تعالی عز
اشمه نک اعیان شریفه سنند در شیانور دخی دینلور کذا فی فرهنگ جهانگیری بی شیانور بی فتح
باه موحه ایله بوزن خبر شعله آتش معناسنه در حکیم سوزنی بیت آتش کرم جماعش
شیری بفرورد * ماز کرمی سر حمد ان برانویازد بی شیانور بی سکون باه موحه و ضم باه فارسیله
بمعنی شب پره بی شیانور بی کسر باه فارسی و سکون یای تحتانیله بر طایع آدیدر غایت
یوکسک در رضی الدین نیشاپوری * قطعه * چو در سواد شاهای تو کدارم کلک * زجا برقص
در آید باستم صریر * یکی صفینه زعاش هزار حج محیط * یکی دقیقه زحاش هزار کوه شیو
بی شیانور بی سکون باه موحه و فتح کافله حشرات ارض که اکثری کچه لده حرکت ایدرلر
بعض نسخه ده پوره که عربیه بزغوث و جعنه براغیت دیرلر بی شیانور بی سکون باه موحه
و ضم کافله کوزی کچه کور مینده دیرلر اسم عام در انسانده و حیوانده استعمال اولور عربیه
اعشی و عشوائه معناسنه علنی روح باصره تک غلطی یا خود اجزای عینک زیاده رطوبت
یواسندن در بی شیانور بی سکون باه موحه و یای تحتانی و کسر کاف فارسیله اوج معنایه
استعمال اولنور اول کچه او یومیوب صباحه دکین اولانده دیرلر عربیه قائم اللیل معناسنه
یوم معنای شجره چوق استعمال اولنور در قاضی عیاضی لاهیجی * رباعی * جستم چو آهوان وحشی
ز کند * دیگر نسوم تاب امت هر وقت * از منزل پستی بهوای زلفش * باهوی قوی زدم

زدم ز شکیبیر باند * مجمع الفرسده کجه یوله کیدن کاربان وغیری معناسنه مولاناها تفی بیت
 شب و روز از رفتن بی درنگ * ز شکیبیر و یوارش آید بنگ * ایوار کوند ز یوریمک در ثانی
 فرهنگ جهانگیریده بمعنی وقت صبح بعض فرهنکده وقت سحر معناسنه در کلا التقدرین حکیم
 قطران ارموی بیت هست مردم را شب و شبکیرموی و روی تو * موی را شب دانید ام و روی را
 شبکیرموی * بویتدن وقت صبح فهم اولنور عبد الرافع بیت باده چون آفتاب از ساقیان
 ماهروی * بر سماع مطربی چون زهره شبکیرموی * ثالث بر قوش در سحر وقتند آواز حزین
 ایله اوتری شیور بی ضم باء فارسیله بوری دیدکاری شیدر طبل و سورا ایله چالرا اکثر محل
 سرور سوروزم وقتانده حکیم فردوسی بیت یکی زمکاست کفنی بجای * ز شیدو و نالیدن
 گرنای شیور بی سکون باء موحد ایله بوزن عین چاقر دیدکاری طوغانک منقارینه دیرلر
 کدافی الاداة شیور بی سکون باء موحد و فتح یای تجتائیه معروف و عند الاطباء مقبول
 حیدر که جزو اعظمی صبر در اعلاسی سواحل یمند منقطره نام بر جزیره حاصل اولور
 طبیعی حار و یابس در سهل صفر در رطوبت باغ لوزی دماغدن و مفاصلدن اخراج ایدر بعض
 طب کتابانده شیور نام صبر در که الوادخی دیرلر شیور بی سکون تا مثناة ایله کنار مقاطعه
 معناسنه در عربیه قطع معناسنه امدر کسک یا خود کسری یعنی قرمق معناسنه زبان هندیه
 دشمن دیمکدر ابوالعالی بیت رفتم زغم بر تماشای شتر کوی * زانکه زبان خلق مشود شتر از مرا *
 شیور بی فتح خا معجه ایله قلیه دیرلر طیراق کوی بر سننه در که آنکله صابون بشور در اصلی
 ایشل اوندرا آتسه یا قرلر طیراق اولور صوبه اصلدوب صوبین زیتنه قاتوب صابون ایدرلر
 و جامه لردن یاغ آنکله سن آنکله چیقار لر خصوصاً چوقه طوقند قده یاغنی آنکله چیقار لر بعد
 بویایه چکر لر روایت اولنور که زمان اولد مزبور قلیه بی کیمیا به جزو ایدرلر ایش حکیمک بوی کیمیا به
 صعی و مزبور اونی یا قوب علمه کتور رکن فاسد اولوب کیمیا به جزو اولق صلاحیتندن عاقل اولور
 مزبور حکیم علم حکمتله مزبورک صوبین آلوب بر مقدار کرج صوبی ایله کفایت مقداری زیت ایله
 بشوروب صابونی تصنیف ایش قلیه حقه استاد عنصری بیت ازنگ رنگ او گرفته قرار *
 خاکس از کرد بشود کشته شخار * فرهنگ و فانی ده بمعنی نوشادر که زنان حنایه قنوب اللری
 و طر نقارین آنکله سیاه ایدرلر دیوب بویتنه متمسک اولش شاعر بیت چون مرابا جلبنان
 کار نباشد پیس ازین * رستم از وسه و کاکونه و حنا و شخار شیور بی سکون خا معجه و ضم
 راء ممله و واجهول ایله قره توت بعض فرهنگه یعنی شخار مرقومدر کدافی فرهنگ جهانگیری
 شیور بی سکون خا معجه و فتح سین ممله ایله ایکی معنایه کلور اول زمین سخت یعنی
 زراعت صالح اولور که طاع انکرنده واقع اولور شیور دخی دیرلر روایت فرهنگ جهانگیری دیر
 بویتنه متمسک اولش استاد منوچهری بیت بگردار سر بشمهای ماهی * همی بر خاست
 از شخسار اوکل * ثانی مخفف شاخساردر بومعنا به حضرت مولانا قدس سره بیت
 جبریل کریمی سدره مقام و وطنت * همچو مرغان زمین بر سر شخسار مروی شخسار بی
 سکون خا و فتح شین معجین ایله آبی بر قوشدر نیره رنگ و باشک اور تاسنده بیاضی اولور کدافی
 فی الجمع شیور بی ضم خا معجه و اوامه و قله طر نقله بر زمین یاره ایتک معناسنه در

و

في شد كاروشديار في كلاهما بسكون الدال المهملتين اول بفتح الكاف ثاني بفتح الياء التثاني
 تحفة الاحباب ده سوريش تارلا كه شيار دخی دیرلر ترکیه نطس وهرک عربیه فلخان دیرلر
 شمس فخری بیت زمین خاطر و کرد شیار و تخم ثنات * درو فکندم تا خود چه آید از شد کار *
 شاه ناصر خسرو بیت کل خوشبوی پاکیزه است اگر چند * زوید جز که در سر کین و شد کار
 فرهنگ جهانگیری ده تخم اکاش یره دیرلر مثال لغت ثانی استاد رودکی بیت تازنده ام
 مرانیدست جز مدح تو دگر کار * کشت و درو دم اینست خرمین همین شد یار * مختاری
 در مذمت فلک بیت روزه کاویست کر خوردنا چار * بر تخمی که خود کند شد یار في شرح
 زبان پهلویده شهر دیمکدر بومعنا ده شاردن مخفدر عربیه راه مشدده ایله ضد خیرد
 في شرمسار في سکون راو فتح میم وسین مهملتین ایله بخل معناسنه حکیم اسدی بیت
 ازهر یکی رخ همی تافتند * کر شرمساری همی یافتند * بونده اخاق یا ایله بخت معناسنه
 اولور کال پاشازاده مرحوم بونده دخی تصرف ایدوب بیور شرمسارک ترکیبی صفت ایله
 موصوفه راصلی شرمه سارد ترکیب اولیحق ها حندق اولمشدر بونده کی هاساره هاسی کی درکه
 ذکر مرور ایلی اصلته معناسی اود در شرمه اود لودیمکتزکه اوتاندقه آدم باشن اشغه
 صال آدن حیا ظاهر اولغین اکا نسبت ایشلدر درگاه اولور شرمساری سره صفت قلو رلرتکم
 بویتنه واقعدر حکیم فردوسی بیت که باشی توای ناکس خیره کار * که سر شرمسارت کلا
 کوهسار في شتر في کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله خوب وزیرامعناسنه در عربیه راه
 مشدده ایله اهلی شر و شرکار معناسنه در في شش پر في سکون شین معجه و فتح باه فارسیله
 الی پراقلی طیوز که روم و لایبندک زمان اوله مستعمل و مشهور ایدی في ششتار في سکون
 شین معجه و فتح تاء منثنا ایله الی قیلا و طنبور و قوپوز دخی دیرلر نوایی لغته شاعر بیت
 بروز زم در دست بوده شش پر * بروز زم پیشش بوده ششتار في ششدر في سکون شین معجه
 و فتح دال مهمله ایله تاوله دید کلریدر که نزد دخی دیرلر هر قسمی الی شرخانه به تقسیم اولغین الی
 قیویدیک اولور ترکیه اسم موضوع له معناسن افاده ایدر که داوی دن غلطدر چونکه زرد قارده
 بحث مضاعف اوله اکا داو دیرلر اکا اشارتدر تفصیل اجوالی داو لغتی ذیلند مرور ایلی
 في شغر في سکون غین معجه ایله ال وایاق ایشدن خشین و درشت اولوب در پی کبی اوله اکا
 دینلور شغه و متوا دخی دیرلر عربیه اپکی معنایه در اول خلق واهالیدن حالی قلان
 شهر ثانی کلب بول ایند که بریاغن قالدرد و غنه دیرلر في شغریغر في كلاهما بفتح الغین
 المعجه توابع الفاظ قبیلندندر پراکنده و پریشان معناسنه استاد دقیق بیت هر کرادر
 جهان در سفرست * کاروا سفر شغریغرست في شکر في معروف و دخی قامشلق
 معناسنه در اما کسر کافله زنانک موضع معهودیدر کدافی فرهنگ جهانگیری في شکر بار في
 شکر ایله باردن مرکبدر که بار بار ایندن دن اسم فاعلدر یا غریبی معناسنه بو تعبیر اکثر محبوبلر
 سوزنده استعمال اولنور لذیند و شیرین سویاک کلری اچلدن شیرین کفتار و سخن شکر بار دیرلر
 في شکر في کسر کاف و سکون یای تحتانیله شفقتا لویه به زرد برمیوه در شفتزک و شلیل دخی
 دیرلر قرل و بیاض اولور کدافی فرهنگ جهانگیری في شوار في اپکی معنایه در اول ایچ طونه

طونه دیرل ثانی معروف شلوار و چقشور و چنیا نه دخی دیرل ابوالمعانی * قطعه * شود
 زسوی خریدار غبن بازارش * کساد میدهد آندم چو بند شلوارش * اگر بجان بفروشد
 متاع ذوق وصال * شود یکایک سودش دل خریدارش * نه دید کسی چنین ارزان متاع
 پر قیمت * بجان و دل همی آرزو کساد شلوارش * عربیه ایچ طونه سراویل و چغتای لسانند
 ایستان دیرل کسر الفله مرعلیشیر فخرند بر قوجه قاری صاندوغی بز و صفند دیر بیت کونلاک
 و ایستانا چولایق ایماس * هر بی بهابیر لا موافق ایماس * شمری فتح میله بوزن قر کوچک
 کول و دخی صوایر کیلوب طور دوغنه دیرل که آبگیر و آژی و آبدان وژی دخی دیرل
 شمس فخری بیت ای بر تیغ توحبال حریر * وی بردست تو مجار شمر * خواجه سلمان بیت
 در آب شمر این همه ماهی زراندود * پیدا زنی آن ریخت که به را پر فانتست * شمشیر
 اگر چه مشهوری عامه لسانند کسر شین ایله در لکن افصحی فتحه ایله در قایچه دیرل
 و قلیچک آدی همان تیغ و شمشیر دکدر بو کتابده راقم الحروف قرق دن مجاوز آدینی یازمق واقع
 اولشدر اگر چه اسنشماده حاجت یوقدر لکن ملک الشعرفی عصره صائب نیر بزینک بر بنی نیرکا
 تحیر اولندی بیت عالمی را کشت و دست و تیغ اورنکین نشد * نیزی شمشیر پاک از خون کند
 شمشیرا * شنکار * سکون نون و فتح کاف فارسیله بر او تدر پیراخی سیاه و کوکی یوغون
 اولور معربی * مجار در ابو جلسای مرقوم معناسنه که عربیه بر آدی دخی خس الحمار و عاقر سمعا
 و شهره الدم و رجل الحملمه و حمیرا دخی دیرل * شنکور * سکون نون و پای تحتانی و فتح
 کاف و کسر و او ایله بمعنی زنجبیل که شنکیل دخی دیرل کذا فی المجمع * شنکور * سکون
 نون و ضم کاف ایله سپید که ایچنده اوزم صقوب صون صاف ایدرل کذا فی فرهنگ جهانگیری
 اما مجمع الفرسده چادر دیرکنک کوبکی که بادریسه خیمه دید کلریدر * شوکار * و او مجهول
 و فتح کافله دزد و عیار معناسنه که شنکار دخی دیرل میرنظمی بیت زند راه خرد آلام
 حسرت * همین شد کویا شوکار محنت * شوندر * فتح و او و دال مهمله و سکون نونله
 قزل سنگ که چو کندر دخی دیرل * شوهر * بوزن جوهر زوج معناسنه که عورت اری در
 شوی دخی دیرل بوزن کوی استاد بیت زن دنیا عجوز خیمه اندیش * کند هر پنج روزی
 شوهر خویش * شهید یوار * سکون هاویای تحتانی و کسر دال مهمله و فتح و او ایله ملوک
 ووزر انک سر ابلرنه اولان دیوار بلند * شهر زور * سکون ها و راء مهمله و ضم زاء معجه ایله
 بابل اقلینده بر شهرک آیدر * شهر یار * اول پادشاهه دیرل که زمانده اولان پادشاهلردن
 اعظم و ذی قوت اوله کذا فی المجمع * شهر * ترکیه دخی دیرل عربیده مصر و مدینه
 دید کلری شهره دینلور شیخ نظامی بیت شهر و سپه را چو شوی نیمکخواه * نیک تو خواهد
 همه شهر و سپاه * عربیده شهرک معناسی او تو ز کونین عبارت اولان آیدر که فارسیده ماه
 دید کلری اما فارسیده هم او تو ز کونه وهم قره ماه دیرل عربیده انجق او تو ز کونه شهر دیرل قره
 شهر دیمزل * شهریز و شهر یوز * کلاهما بسکون الهاء و کسر الراء المهمله اوج معنایه
 کلور اول فرهنگ جهانگیری به فرشته اسمیدر که جمیع فلزات یعنی معادن و آتشفه موکلدر
 و ماه شهر یورده واقع اولان تدبیر امور و مصالح اکامتعلقدر حکیم فردوسی بیت ز شهر یورت

باد و فتح و ظفر * بزگی و تخت و کلاه و کمر * بومعنايه زراتشت بهرام بيت نکه کرد شهر پور
امشام سفند * به پیش آمدش بادل پر زیند * ثانی سال شمسیه دن آلتی ایک آدیدر که
نیر اعظمک برج سنبله ده زمان مکشی در ثالث هر ماه شمسیه نکه در دخی کونی امیدر قاعده مقرر
فرس که هر ایک اسمی که بر کون اسمیه مطابق واقع اوله اولکون عید جشن ایدر لر بو کونک اهل
فارس قمنده خیمی اعتباری و از در تولد داراب بن بهمن شاه بو کونده واقع اولشدر حکیم
فردوسی بیت بشهر پور بهمن از با مداد * جهاندار داراب ز مادر زاده * شهر سوار *
ملوکانه آتیه بن و آت اوزرنده دلیرانه او تو زوب مردانه حرکت ایتدورنه دیر لر ابوالمعانی بیت
زیر پابت یک نکه کن تاباشد پامال * شهر سوار طرز خاصیت میکنند عالم خراب * شهر کار *
سکون ها و فتح کافله ازض مزروعه یعنی اکلیس بر معناسنه * شهر وار * شاهوار مرقومک
جمله معناریله مترادفدر زراتشت بهرام بیت در آنجا تختها بنهاده بسیمار * بران بر جایهای
خوب و شهر وار * شیبور * سکون یای تختانی و ضم بام موحده و بام فارسيله ده مرویدر
نای روپین معناسنه کرنای اولق فهم اولنور حکیم اسدی بیت ز کوس نفیر و خروش
دزی * ز شیبور و زانله کرنای * مع الزاء المعجمه * شاماز * فتح میله بر موضع اسمیدر که
قدیم دن آتیه کبران توطن ایلشدر * شبانروز * بر کون بر کجه اولمقدار زماندن عبارت در
کجه ایله کوندزک ارتباط و بر برینه مقابل اولد قلمی جهتدن اولمقدار زمان تعیین اولنور
* شب افروز * ایکی معنایه در اول یلدز بوجکی که شبتاب دخی دیر لر ابوالمعانی بیت
نبوده چشم یک از اول اورا * یکی دیگر چومانند شب افروز * ثانی شهر ملکی نکه اونجی آینی
آدیدر کدانی فرهنگ جهانگیری * شب انکیز * یعنی شب پر که براسه دیر لر * شب آویز *
سکون بام موحده ایله بر قوشدر کجه لرده اغاج بوداقرینه یا غنندن آصیلوب صباحه دک
فریاد ایدر صداسنندن یا حق فهم اولنور مشهوری بودر که فریادندن بوغازندن بر قطره قان
کلمد کجه فارغ اولماز شیخ نظامی بیت مغم در اجه مرغان شبنیز * همه شب مونس مرغ
شب آویز * شب باز * سکون بام موحده اولی و فتح ثانیه ایله ایکی معنایه در اول کجه لرده
شعبه بازلق ایدوب اشکال مختلف کوستره محمد عصمیر بیت دو چشمش کرده زاجفان
خیمه راباز * ز لعبتهای مردم بوده شب باز * ثانی کجه لرده تهاتالقبوب عبادت و تسبیح و تهلیل
و تلاوت قرآن ایدنه دیر لر کدانی فرهنگ جهانگیری بوانیکی معنایه میرنظمی بیت نیم شب باز
اگر شبنیز باشم * بشب بازی هوس رائیز باشم * شبیدیز * سکون بام موحده و بام تختانی
و کسردال مهمله ایله اوج معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریده هر سینه آتیه دیر لر عوما
و معنای ترکیب دخی آتی اقتصای ایدر که شبیدن مراد قرار اولمقدار و دیز آتیه دیر لر دخی دنیلور که
هاعلامتی حذف ایدوب سیاه رنگ آتیه علم ایلدیرلر خواجه سلمان بیت از پی شبیدیز شب
دی شب رکاب زرزند * نقره خنک آسمانرا نعل زرین برزدند * حکیم فردوسی بیت
من و رستم اسب شبیدیز و تیغ * نیاردید و سایه کسرتدمیغ * ثانی خسرو پرویزک مخصوص
و مشهور آتیک آدیدر که سیاهه یقین رنگلوایدی مجمع الفرسده نام اسب شیرین در که خسروه
ویرمش ایدی دیوب بو بیئی متمسک اولمش بیت چوپرویز آن سخن بشنید و شدنیز *

نیز * بجست از جای و شد بر پشت شبیدیز * تاریخ طبری ده مسطور در که مذکور است دنیاده اولان ۱۲۳
 آنردن دزت قارش یوکسک ایدی و قو پروغی ساژ آنلرک ایکی قو پروغی قدر و ایکی بلوک طور در
 ایدی و هر یاغنه اون ایکی میخله نعل آور لر ایدی خسرو کند وید یکی طعام دن اول آتہ دخی
 و بر لر ایدی هر نه اولسه بر ایدی مزبور آت اولد که خسرو امر ایلدی هیأتی بر مجلا طاشه
 نقش و رسم ایلد یار خسرو گاه گاه اول تصویره نظر ایدردی حالا اول طاش شهر کرمانده در
 میر خسرو بیت یکی شبکون که نامش بود شبیدیز * کره برده ز صر صردرتک و نیز * معنای
 ثالث بارید خسرو مصنفاتندن بر لحن آدیدر دیرلر که بر کون مرقوم آت خسروک نظر کاهنده
 ایکن بارید بر لحن اختراع ایدوب آدنی شبیدیز قومش شیخ نظامی بیت هر آن شب کو
 کرفنی راه شبیدیز * شدندی جمله آفاق شخیز و شبنغاز فی سکون باء موحدہ و فتح غین
 معجمه ایله آغیل که کیجه قیون و صغریا تمق ایچون ایدر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و شجلیز فی سکون جیم و بای تحتانی و کسر لامله یعنی سرمای سخت یعنی شدید صوغوق
 کذا فی التحفه و شش انداز فی اول کسبه دیرلر که قارا او بوند شش مجول ایله او بون ایتمش
 اولر شاعر بیت برون آمد ز پرده سحر سازی * شش اندازی بجای سینہ باز و شکر ریزی
 ایکی معنایه کلور اول فرهنگ میرزا ابراهیمه کلام فصیح و معنی دار و بذله کوی معناسنه ثانی
 مؤید الفضلاده کریه شادی معناسنه مرویدر حکیم خاقانی بیت در شکر ریزند اشک
 خوش که کردوز اصبیح * همچو پسترسبز خون آلود خندان دیده اند * مجمع الفرسده
 عروس ایچون کوندربلان هدیه وغیره حکیم خاقانی بیت نثار اشک من مردم شکر ریزست
 پنهانی * که همت رازنا شو نیست باز بود پیشانی * شرفنامه ده دخی کریه شادی و نثار معناسنه
 منقولدر و شمیز فی کسر میم و سکون یای تحتانیله مزارع معناسنه که شومیز و شویز
 دخی دیرلر ضم شین ایله زراعت ایچون آماده اولمش تارایه دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و شنکبیز و شنکوز فی کلاهما بسکون النون و کاف الفارسی اول بکسر الباء الموحده ثانی
 بکسر الواو ایکی معنایه اول خرمان حاصل اولان شراب هندی لسانده سندی دیرلر ثانی
 زبان پهلویده از مجبیل معناسنه در و شوریز فی سکون واو و کسر راء مهمله ایله مزرعه
 معناسنه یعنی زراعت اولناجق یره دیرلر و شهباز فی مشهور در طوغان نوعند ندر یاد شاهان
 قنده مقبولدر شاعر بیت بکف شهباز و در زیر اسب تازی * سلاح آراسته نمود بازی
 و شهباز فی سکون ها و راه مهمله و فتح باء موحدہ ایله رود حیون اسمیدر میر نظمی بیت
 عشق در دل که خون کداز بود * از دو چشم دو شهر باز بود و شهر سبز فی ولایت سمرقنده
 بر شهر آدیدر که شهر کش دخی دیرلر و شهرناز فی سکون ها و راه مهمله و فتح نونله جمشیدک
 همشیره سی آدیدر که فحاک آنی حباله از دواجه کتور مشیدی حکیم فردوسی بیت
 ز بک دست سروسعی از نواز * بدست دگر ما هر و شهرناز و شهر روز فی سکون ها و ضم راه
 مهمله و واو معروفله شهر رود مرقوم معناسنه یعنی رودخانه بزرگ و شهر روز فی سکون ها
 و بای تحتانی و کسر راه مهمله ایله مشهور فارسیه نیک آخر آبی در و مع السین المهمله * شمس فی
 بوزن کاس بدخوی و بنا اخلاق معناسنه شاعر بیت چون بنیاد جهان کبی اساس است *

نه بینه روی راحت هر که شاکس است و شامس و شاموس و کلاهها بضم المیم جنس
خاکدن بر نوع طیر اقدر اول دخی اپکی نوع اولور بری صفای در بالکو کبی و بر مقدار استلامه سی
اولور اکا کوکب شاموس دیرلر تکم طلق ایشلدن و غندن کوکب ارض دیرلر و بر نوع دخی سست
و معتبک اولور شویله کدله طوقنسه یا پشور او زینه صودوکاسه فی الحال از یاور مجمع الفرسه
کسر میله یونان زمین ده برجیره اسمیدر استاد عنصری بیت باین یکی شهید شامس
نیام * یکی شهریار اندر شادکام و شانه کرباش و فتح نون و بای فارسی و کسراف و سکون
راء مهمله ایله جلاه آلتارندن اپکی باشی ایکنه کبی دمورلی براغاجدر که بزی طوقد قجه دغه
اردندن انی بزک ایننه قورلر که بزی اینلو و هموار ایینه بعضیبار اکا متیت دیرلر کذا فی الجمع
و شاماس و فتح میم و سین مهمله ایله توران مبارزلوندن و مبارز آدینر قارن بن کاوه النیر
هلاک اولدی کذا فی فرهنگ جهانگیری و مع الشین المعجه * شاباش و فتح بای موجه
ایله کله و تحسین و آفرین در اصل شادباش در تحقیق دالی حذف اولمشدر حکیم سوزنی
بیت کرسیمدهی هزار احسنت * و زر بخشی هزار شاباش و شادباش و سکون دال
مهمله و فتح بای موجه ایله کله و تحسین در آفرین دیمک اولور شاعر بیت این دل زارم بغمزه
قتل کرد * شادباش ای چشم خوبی شادباش * و بر معناسی دخی و هو رملکی ننگ بکرمی
آلتخی کونی اسمیدر کذا فی فرهنگ جهانگیری و شاش و ماوراء النهرده واقع بر شهر
آدینر خواجکان نقشبند به دن و نچه اعزه کرام و مولانا بدرالدین شاشی اول شهر دینر
و شامس و کسر میله یونان زمین ده برجیره اسمیدر کذا فی فرهنگ میرزا ابراهیم
و شاهرش و سکون ها و کسر راء مهمله ایله و فتح ازش معناسنه در کذا فی فرهنگ
جهانگیری حکیم فردوسی * و مثنوی * زدا نش دران نزد او شده گروه * و دود یوار کرد از دو
بالای کوه * و زبان سرتیغ بالای او * و صمد شاهرش کرد پهنای او و شپوش و سکون بای
عجمی و او معروفه اصلی شب پوش ایدی تحقیقا بای موجه حذف اولمش کجه لک طاقیه
و سائر کجه کیلن اثواب معناسنه در حکیم سنایی بیت ای روز دو عالم را پوشیده کلاه تو *
نامش و معنی تو شپوش نهادستی * و له ایضا بیت و محبتی باز کرده بند کربنه * و زشوخ کچ
نهاده طرف شپوش و شب پوش و مجمع الفرسه برقع معناسنه روایت اولنوب بو بیتنه
متمسک اولمش حکیم سنایی بیت چه رسمت آن نهادن زلف بردوش * نمودن روز را
از طرف شب پوش * فرهنگ میرزا ابراهیم جامه خواب و تحقیفه که کجه زده باشه کیرلر
و شخص و سکون خا و معجه ایله اپکی معنایه کاور اول جامه کهنه یعنی لباس خستیس
ونی قیمت شمس فخری بیت بجایی رعید ست حال عدوش * که پیشش به از شرب
مصدر است شخص * ثانی سورچمک لغزیدن معناسنه اسم مصدر اولور و شمس فخری
بیت سمنش چنان بسپرد قله ها * که بگذره نبود در الخس شخص و شخص و شخص و شخص
کلاهها بکسر الخاء المعجه اول زیاده و بای تحتانیله مجمع الفرسه بر کوچک خوش آواز قوشدر
استاد رودکی بیت کرکراکی رسد ملامت شاة * بازر اکی ریشد نهیب شخص * و شخصیدن
لفظندن صبغه و امر و وصف ترکیبی اولور فرهنگ وفایی ده نام مرغیست و ادات الفضلاده

الفضلاده سورچمک و حمامه کهنه مسطور در شش فی النی در عربیه است دیر چغتای ۱۲
 لسانند آلتا و دیر لآلتسی بیله دیمکدر آلتا و دن دخی دیر ل اسماء اعداده بواسطه مطرد در
 مثلا ایلکولایکیسی بیله اوچا و لا اوچی بیله دیمک اولور شش فی سکون فایله اوچ معنایه کاور
 اول بر چقدر که حلاج آنکه پنجه جمع ایدر یعنی پنجه آتد قن طاعلور اول چبوغله جمع ایدر
شش دخی دیر ل کدافی ادات الفضلا ثانی شاخ درخت ثالث تزک یعنی ترسک قور یسی
شش فی سکون کاف و کسر راء مهمله ایله بمعنی بدنامی یعنی کم اعمال ایله بد نام اوله کدا
 فی الخفه شش فی کسر کاف و سکون یای تحتاً نیله سازدن و حصیر چو پندت اورلش
 چوال کدافی المجمع شش مثل کوش فی فتح لام اول و سکون سین ثانی و ضم کاف فارسیله
 قولقاری تو یلو و اشغی صار قش کو پیک که اکثری خرده اولور ترکیده ماصنی و عربیه قطمیر دیر ل
 پند ارزای * قطعه * سه چیزت میبردنهل دل ریش * اگر اهل دلی دست آرومندیش *
 سمند کور و تازویار همدم * مثل کوشی که در خشکان زندمیش شش فی شمسش فی تورانی
 بر مبارز نامی در قارن بن کاوه آهنکرنده هلاک اولدی کدافی المجمع شش فی سکون
 نوله شش مرقوم معناسنه در عربیه ضم سین و فتح نوله نارسیده خرما یه دیر ل شش فی
 سکون و او ایله باغ چبوغنک بودامسی در شوع دخی دیر ل کدافی نعمه الله و جامع الفرس و مجمع
 الفرسه و لایت خوزستانده بر شهر آدیدر ناصر خسرو بیت باغی که بد از برف چو کچینه
 مداف * بنکرش ازویای مخلق شده شوش شش فی شیدوش فی سکون یای تحتانی و ضم دال
 مهمله ایله بر پهلوان آدیدر حکیم فردوسی بیت چو شیدوش و رهام و کستم و کیو * زره
 داد برزین و خرادونبو شش فی کسر ها و سکون نوله حددن متجا و زمعصیت مثل
 الکبائر و غیره ابوالعانی بیت کرم و لطف تو شفیع منست * عفو فرما اگر شهنش کم *
شش مع الغین العجیة * شجر اراغ فی اول کوهه دیر ل که کجه شعله ویر برین الناس یا قوت دز
 روایت اولنور که کاور یا کجه وقتنه دریادن چیقوب لب در یاده واقع اولان سبزه زاردن اولنور
 مراد ایدینور لکن قرا کوده اوتک کندویه مناسبن کوزه ممک ایله دریادن بر کوهه شجر اراغ
 اغزینه آلوب کتورب چمن اوزرینه قور و آنک شعله سنه اونلار بعدینه کورب دریایه کیدر
 بعض کسنه لاول کواک احوالی بیلور ل اول محله واروب کوندزدن بریده مخفی اولور لمر بود
 کا اول کوهی کتوروب قویوب اونلامغه باشلدوغی کی آهسته واروب کوهه اوزر یته با لحق
 آتوب کوهی اورتلر و سکر دوب اغاچه چیقارلر کاوار ایوب نوله مند قده های وهوی ایله کاوی
 قاروب کوهی آلور ل بو معنایی مؤید حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * میچردد نور آن
 کوهی بقر * ناکهان کردد ز کوهه دورتر * تاجری می در نهد لجم سیاه * تاشود تاریک لجم
 و سبر گاه * بس کر یزد مرد تاجر بر درخت * کاو جوان مرد را با شاخ تخت * بیست بازارن
 کاو تازد کرد مرج * تا کند آن مرد را در شاخ درج * چون از نومید باشد کاو ز * آید
 آنجا که نهاده بد کهر * لجم بیند فوق در شاهوار * بس ز طین بگریزد آن ایلیر وار *
 لجم سیاه با لحددر و شجر اراغ وجودی موجود اولدوغنه میر خسرو بیت از پی امروز
 می افروخت چندین شجر اراغ * سالها که شمع خوردشید آتش اندر کان گرفت شش فی شاخ

درخت و شاخ گاو و شاخ آهو یعنی اغاج دالی و او کوز و آهو بویوزی و ما و کوزن یعنی صغیر
بویوزی خصوصاً بومعنایه منلاهما بن مغیث هائسوی * قطعه * از تست برین عالم خاکی
همه کار * پیروزی این کنبد مینای معلق * برخشت کل افراسنه و کرده مزین * از مهره
باور سراسر شخ عومق و شوع فی و او مجهول ایله یعنی شوش مرقوم یعنی اوزم چبوغی
بودامسی شوغه دخی دیرلر فی مع الفاء * شاروف فی ضم راء مهمله و او معروفه سپور که
وسپور که باغی معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری فی شندف فی سکون نون و فتح دال
مهمله ایله طبل سندف معناسنه در استاد فرخی بیت تابدر خانه تو بر که نوبت * سیمین
شندف زنده وزیرین مسمار فی شرف فی سکون راء مهمله ایله هر بر آوازه دیرلر عوما ایاق
مسیینه دیرلر خصوصاً که شرفك و شرفانك و شرفالك و شرفه دخی دیرلر شمس فخری
بیت همی تا بتخصیص خواندن گرفت * شرف را بشرف و حرف را بحرف فی شفشف فی
سکون فاو فتح شین ثانی ایله یعنی شفش مرقوم یعنی شاخ درخت کدافی المجمع فی شف فی
یعنی شب فایله باینده تبادل و تواخی اولدوغی معلوم ارباب لغت در و عربی اوج معنایه در
اول جامه باریک و نازک و پرده دقیق که در اسنده اولان کورینه ثانی لاغرا بلك ثالث عنناك
و کسر شین ایله ینه عربی زیاده اهلك و آر تور مق و اکساتك معنایه بومعنایه اصداد
قبیلند در فی شکرف فی فتح کاف فارسی و سکون راء مهمله ایله اوج معنایه در اول یعنی نیکو
و خوش شیخ نظامی بیت اگر نفس مردم بخوانی شکرف * بگویند مردم چنین است
حرف * ثانی یعنی حشمت و بزرگی و محتشم معناسنه استاد کسایی بیت ازین زمانه
جافی و کردش شب و روز * شکرف کشت صبور و صبور کشت شکرف * ثالث فرهنگ وفایی ده
یعنی خوشایند حکیم خاقانی بیت نور صبح بیک مست اینست شکرف اکردهی * داده می که
میده صبح مست نوری فی شلف فی سکون لامه فرهنگ جهانگیری زن فاحشه
وروسی که خشتی دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت ریش تو در کشاکش آن کند پیر شلف *
صیلت بدست آن جاب کس فروش شنگ * وله بیت باجک سر پیل بر کنه شلف ز نیست
سر پایست که باید کنه کار جزا فی شندف فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله طبل یعنی
دهل شمس فخری بیت از هیبت توزهزه مرغ شود آب * چون ناله بر آید بمصاف تو
ز شندف فی شکر فی سکون نون و راء مهمله و کاف فارسیه ایکی معنایه در اول زنجیره
دید کاری قرمزی طاشد و که سحق ایدوب تخمه بویارلر حکیم اسدی بیت جهان کشت
چون ابر الماست ریز * شد از خاک و خون باد شکر بیز * خواجه سلمان بیت رایت پیروزی
افلاک نیل اندود کشت * خچر شکر مرغ در رنکار باد * معرفی سنجیره در ثانی بو
قورد جغد در مزروعاته دوشد که تبا ایدر فرهنگ میرزا اراهمی کرم کندم خوار واقعدر
کدافی الاداة فی مع القاف * شوق فی وجد و حالت و سرور قلبیه و آرزو عربیه مشترکدر
لابن الصغار الماردانی بیت وجدت ابرح شوق فی الوجودالی * لقایه و اشد الشوق ابرحه *
فی مع الکاف * شایرک فی کسریاء موجه و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله بر او ندر
مکیف بعض ترکیبه جرو ایدرلر بالکتر زیاده استعمال اولنسه غایت مخدر اولدوغندن

اول و غندن وجودی اوید شد و رر اما آزی نشاط و فرح و زره ریمه لفاح دیرلر شاذک فی فتح خاه
 معجه ایله ادویه دن بر نوع او تدر خرده دالری وارد در عریسه اگه بل الماک دیرلر فی شازک فی فتح راء
 مهمله ایله قره نك حسین و فای ده زاء معجه و غیر معجه ایله ده بر خوش آواز قوشم رسیده رنك
 اهور استاد لیبی بیت الاتا در آیت طوطی و شازک * الاتا سرا یند قمری و ساری * تحفة
 الاحیاء معنی هزار دستان مسطور در و فرهنك جهان کیریده بابل جنسندن بر قوشدره میانه
 و آوازده مشابیه کینه سی وارد حکیم اسدی بیت پراکنده بامشکم سنکخوار *
 خروشان بهم شازک و کیک و شاز * میر خسرو بیت اگر شاهین زبون کردد ز شازک * کاه
 کلرغ رازید بتازک فی شازک و شازک و شوشک فی کاهم بفتح الشین المعجه فرهنك
 جهان کیریده تیهو دید کبری قوشدر و تنبوره معناسنده کور جمع الفرسه چار تار معناسنه
 مرویدر استاد فرخی بیت کھی رباب زنی کاه بر بطوکد چنك * کھی چغانه و تانمور و شازک
 و عنقا * عنقادخی بر سازدر بو بیت فحوا سی اوزره چنك ر اما بر لغته بزوا آدیدر و فرهنك
 میرزا ابراهیم شازک معنی یتهودر اما ادات الفضلاده انجق شوشک یتهودر فی شازک فی کوکلی
 اغا جلزک دیندن چقان خرده فدانه دیرلر جمع الفرسه سینده بند زنان یعنی عورات کوکسارینه
 ناصد قبری نسنه که انجو و آلتون ایله ایدرلر اکا شما پخه و شامک و شاما پخه و شاما پخه دخی دیرلر
 ادات الفضلاده معنی بزنی یعنی ارکک پکی حکیم سوزنی بیت چو کرک کر سنه میان رمه *
 چه میش وجه بره چه بجنه چه شاک فی شامک و شامک فی کلاهما بفتح المیم نیمتنه قفتان
 و قصه جامه که مکاری و قلندر ان و امثالی که سنه لک جامه سی کذا فی کتاب السامی فی شانه سرک
 فتح نون و سین و راء مهملتین ایله هدهد دید کبری تاجلی قوش شانه سر دخی دیرلر میرنظمی
 * مثنوی * ازا نجا قاصدی کشنست و اصل * شده شانه سرک از اوج نازل * که بود آن
 قاصدی هدهد سر شنی * چه هدهد بلکه طاوس مثنوی فی مثنان فریبک و مثنان فریبک فی
 کلاهما بفتح الباء الموحده و کسر الفاء و سکون الیاء التحتانی آتماجه یه بکرر بر قوشدر بر اوزرنه
 او تور آدم کورد کله اولقدر سکون اوزره در که طویلو رصانوب یا ننه وارد قجه قالقارینه یره
 قونار بو منوال اوزره آدمی آلدار ادات الفضلاده ضم شین ویای تحتانیله مرویدر
 فی شب پرک فی سکون باء موحده و فتح باء فارسیله یارسه که عریسه خفاش دیرلر شاعر بیت
 بصبح و شام بگردیده آن هما پرواز * پروز صعه و شب همچو شب پرک کشته فی شیراغک فی
 سکون باء موحده و فتح جیم فارسی و غین معجه ایله یلدز قوردی که کجه ایشیلر شبتاب و عروسه
 و کاغنه دخی دیرلر نیازی بخاری منظومه سنه بیت شیراغک چراغله شبتاب *
 گرمکی کو بود شب افروز آب فی شچیک فی سکون باء موحده و فتح جیم فارسیله شب برات که
 نصف ماه شعبانده اعتبار ایدرلر شب ایله جک دن مر که در برات معناسنده در ا بوالمعانی بیت
 شود هر روز خرم عید و نوروز * شود هر شب سعید چون قدر و شچیک * اضا فله دخی
 استعمال اولنور استاد رودکی بیت چراغان شب چک آنچنان شد * که کیمی رشک هشتم
 آسمان شد فی شخیرک فی سکون باء موحده ویای تحتانی و فتح خا و زاء معجتین ایله تره نیزک که
 عریسه رشاد ترکیه تره دیرلر فی شک فی فتح باء موحده ایله اوج معنایه کور اول قزل منتر

ثانی هر نکلک و نسنه ثالث هر الاجه اولان نسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری و شرزک و
 فتح راودال مهملتین و سکون زاء معجه ایله آلی کوهی که صاری و قزل اولور ترکیه آلج عربیه
 زغور دیرلر و شرفاک و شرفانک و شرفانک و شرفک و کلهم بسکون الراء المهمله
 و فتح الفاء هر آوازه دیرلر عموما وایاق سسنه دیرلر خصوصاً سنین مکسوره ایله دخی روایت
 اولمشدر مثال معنی اول ادیب صابر بیت نامره دل گرفت ناپاک * در طاس فلک فتاد
 شرفاک * بمعنی ثانی ابوشکور بیت توانگر بتزدیک زن خفته بود * زن از خواب شرفاک
 مردم شنود * شمس فخری بیت تا بهنگام رفتن اندر راه * نبود مور و مار را شرفاک و شرفک و شرفک
 و فتح راء مهمله ایله قیرجق که وجود انسانی ظاهر اولور سبی دم فاسد و صفر اختلاط اولوب
 ظهور ایدر اطباء شری دیرلر علاجی عسیر و علتی در شرفک عربیه اوج معنایه کلور اول
 بوابیک بر باشتی حلقه حلقه ایدوب بر باشتی اول حلقه لردن چورب دوزاق با شرفینه قورل
 قوش قوندقه ایلک یاغنه چوب طو تیلور فارسیه بلغشته دیرلر ثانی راه جاده که شاه راه
 دیرلر ثالث یول اور تاسنه دیرلر و سکون راء مهمله ایله فارسیه بعض ادویه بغلد قلمی بز
 پان لینه دیرلر و کسر شین ایله یته فارسیه بز نوع قبر جقدر اکثر اطفالک جمیع بدنه چیمه
 عربیه جدری و ترکیه چیک دیرلر و کسر شین ایله یته عربیه کافر اولق معناسنه در فاعل
 و قائله مشرفک دیرلر و شرفک و فتح غین معجه ایله ابله و نادان و جلف معناسنه که فایله شرفک
 دخی دیرلر کذا فی المجمع و شرفک و فتح فایله ابله و نادان معناسنه در استاد رودکی بیت
 پنداشت همی خاسد کو باز نیاید * باز آمد هر تاشکی زار بخاید * معیار جمالیده سکون
 فایله معنای مزبوره در شمس فخری * قطعه * در ملک شهنشاه جلال الحق والدين * نه ظلم
 و ستم باشدونه فتنه و نه سفک * آنجا وطن مردم و مردست و دلاور * نه جای تخت بود
 و مردنک شرفک * و دخی فرهنگ جهانگیری هرنسنه نک اسکیمش و فنا اولشیند دیرلر
 و شرفک و بمعنی مرکب موش یعنی چکان اونی که عربیه شکب و سم الفار دخی دیرلر معنای
 عربیسی ضد یقین در ابکی معنایه حکیم سوزنی * قطعه * داند هر آنکه بازشناسد شرفک
 از یقین * کاند ر بزرگواری تونیست هیچ شرفک * کبر بر شرفک و شرفک بوزد با د لطف
 تو * در حال شهید و شکر کردد شرفک و شرفک و شکاشک و فتح کاف و شین معجه ایله
 آوازیای که یورید کله ظاهر اولور اکا شلبوی دخی دیرلر کذا فی المؤید و شکر برک و فتح
 کاف و باء موحه ایله صافی شکر دن بادامله ایدر عربیه عبره و عبرت دخی دیرلر کذا
 فی فرهنگ جهانگیری اما مجمع الفرسه آخری کاف فارسیه مرویدر خواجه عمید
 لوبکی بیت نهال نهال منی نوارا * شکر برک لعلش نوامی فرستد * فرهنگ میرزا ابراهیم
 در ازو پهن ایز کاله لر که شکر دن بر برینه بغلر اکا شکر قلم دخی دیرلر و شکاشک و شکاشک
 مرقوم معناسنه در کذا فی المؤید و شکک و فتح کافله اول دکند زکه آدمک انکنه و اثوابه
 یا بشور دوره دخی دیرلر کذا فی المجمع بومعنایه ابوالمنانی بیت کاش بودم براه جانانرا *
 سردامن بکیردم چوشکک و شکک و فتح لامله درخت نور سیده معناسنه در و سکون
 لامله سینه قور تدر آدینه و حیوانه یا پشدقه قان صورر بولانق صورده حاصل اولور اکا

اکا شلکا و زلو و زلوک و شلوک و دیوچه دخی دیرل ترکیه سملک عربیه علق دیرل فختین ایله
 حکیم سوزنی بیت درازیای چولکلک سیاه چرده چوشلک * و رانه مال ونه ملک و ورا
 نه خویش و تبار کی شلتوک فی سکون لام و ضم تاء مثناة و و او معروفه هنوز قابو غندن
 چقماش پر یچ که ترکیه چلتوک دیرل و هندی لسانده مثالی دیرل بسحاق اطعمه در آغاز
 داستان مزعفر و یغرا بیت چه شلتوک آمد بدنیای دون * بچاهی زکربال شد سر نکون *
 کی شلتوک فی سکون نون و راء مهمله و فتح کافله یعنی یادریسه یعنی اغر شق کذافی فرهنگ جهانگیری
 فی شلتوک فی سکون نون و فتح لامه یعنی خوشه یعنی صالقم اوزوم اولسون غیری اولسون
 ابوالمغانی در تعریف باغ بیت چواختر نمایان شده میوه هایش * چو دقد ثریادر آویخت
 شلتوک فی شلوک فی سکون نون و ضم لام و و او معروفه یعنی یادریسه یعنی اغر شق کذافی
 فرهنگ جهانگیری فی شوالک فی فتح لامه مصغر شوال در که عنقریب ذکر اول نور انشالله
 تعالی مجمع الفرسده بر قوشدر هر زمان بر رنگ کورینور عربیه اکا ابورقش دیرل فی شوشک فی
 سکون و او و فتح شین معجه ایله تنبور چارتار معناسنه شمس فخری بیت درین زمانه که
 نزدیک اهل ناهلش * بکست صاحب عقل و زنده شوشک فی شوک فی سکون و او ایله
 یعنی شوشک مرقوم شاعر بیت حسودوی از کلین آرزو * بچیند کل اما خورد زخم
 شوک * عربیه دکن معناسنه در فارسیله مشترکدر فی مع الکاف الفارسی * شایانک فی
 فتح باء موحده و کسر نونله بزوع اغاجدر انار اغاجندن ایرجه اولور پیراخی آلیج پیراغنه بگرد
 منبر و لایندنه چوق اولور آخرد یارلرده دخی اولور پیراخی تو یلو و بوزرق و صالقم چچکی اولور
 بعض جعفرم دید کاری که اصفهان طاعنونه بتزودره لده و دامن کوهلرده بتی صرمشق پیراخی کی
 و بیاض و قزل چچکی اولور شاهبانک دخی دیرل معربنی شاهبانچ در کذافی فرهنگ جهانگیری
 فی شابورک فی ضم باء موحده و و او معروف و فتح راء مهمله ایله بزوع دمورد در صوتی پک چکوب
 زیاده کیسچی اولور شابورکان و شابوران دخی دیرل ایضامنه فی شاشنک فی فتح شین
 معجه و سکون نونله تنبور چارتار معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری استاد بیت کبی
 سماع ربابست و کاه بر بط و چنک * کبی چغانه و تنبور و عود و که شاشنک فی شلتوک فی
 فتح لام و سکون نونله اکا دیرل که بر کسنه فی آخر کسنه ایچون طو توب حق طلب ایله ل
 بومعنایه نوا دخی دیرل اما مجمع الفرسده بر قبا حکیم در دوشمه التنه دوشلر ترکیه جاحیم دیرل
 فی شالهنک فی فتح لام و ها و سکون نونله درت معنایه کلور اول یعنی کرو و کروکان یعنی
 رهن و رهن اولان نسنه معناسنه حکیم انوری * قطعه * باجهل پناه کاندین باغ * برید
 همیشه بادر نکست * در کوی هتر مباحش کان کوی * اقطاع قدیم شالهنکست * ثانی مستیزه
 و غوغا حکیم سوزنی بیت باعیب کیر شاعر من اندو قرین شود * باری هینه هد خانی را
 بشالهنک * ثالث مکر و حیله معناسنه وله بیت ایمن مباحش بادم آخر زمکردیو *
 تادیودین تو نستاند بشالهنک * رابع یعنی سرکس عضایری رازی بیت اه کز استیلای
 نفس شالهنک * همجو شالهنکست واپس رفتنم فی شالک فی فتح نونله چینه دان مرغ
 یعنی قوش قورساخی کذافی فرهنگ جهانگیری فی شاهبانک فی سکون ها و فتح باء موحده

۵

و کسر نونله بمعنی شبانکه مرقوم فرهنک جهانگیریده بر او قدر آگاس دخی دیو لر بعض تراکینه
جزو ایدر لر عربیه بنفسج الکلاب دیو لر و تعریب ایدوب شاهباج دیدیلر و شاهلوك في
سکون هاو ضم لامله ارك جنسندن بزوع صاری و ایری ار کدر ترکیده دونبل دیو لر
في شبانک في فتح باء موحد و لام و سکون نونله بمعنی نخجیر یعنی شکار اولنور آهو کنها
في فرهنک حسین و فانی في شب آهنک في سکون باء موحد و نون و همزه مدوده و فتح دایله اوج
معنایه در اول فرهنک جهانگیریده صباح یلد زیدر اما بعض فرهنکرده صباح یلد زندن
مقدم کورینن کثیر الشعاع یلد زدر اول یلدز ایچون کبی شعرا و کبی زهره دیمش اما عربیه نجم
طابق دید کلریدر که حضرت بازی جل شانها اکا قسم ایدوب نظم کریمه * والسماء والطارق *
بیور مشدر نجم ثاقب دخی اوله شعاع علی یلد زدر حسن متکلم بیت شه شرق بر کل کشیده
سرادق * دمیده شب آهنک از صبح صادق * سیف اسفرنگی بیت در شب تاریک خیرت
کاروان صبح را * صد شب آهنکست در یک اه آتشبار من * ثانی اختر مرقوم غایت
ضیادار اولدوغندن استعاره طریقه یله دندن محبوبه تشبیه ایدوب شب آهنک دیدیلر حکیم
اسدی بیت بخنده عقیقین نقط میم کرد * شب آهنک در میم دو نیم کرد * ثالث بمعنی
یابل فخر کور کانی بیت مغنی نوایی بده چنگ را * بتل آتشی زن شب آهنک را * یابل
اکثر فریادی کجه ده و صباحه قریب ایلد و کی مناسبته تشبیه اولنمشدر مشرفنامه ده بمعنی کوب
شعرا و بمعنی شبانکاه حکیم فردوسی بیت چو یک نیمه از نیره شب در گذشت * شب آهنک
بر چرخ کردان بگشت * بمعنی شبانکاه شیخ نظامی بیت شب آهنک چون برزد از کوه
رود * بر آهنک شب مرغ دستان نمود في شبرنگ في سکون باء موحد و نون و فتح راء مهمله
ایله سیاه رنگ آته دیو لر شبد یز کبی بعض فرهنکرده بوز رنگ آتدر به ضیاد مور قیری آتدر
دیمشلر اما ترکیب معناسی سیاه اولق اقتضا ایدر زیر اجه دن مراد قرا کولقدر بوز ایله
کجه نیک مناسبتی یوقدر خواجه سلمان بیت بز بر زین زرا ندر تراست شبرنگی * که نعل اوبکل
نیره آفتاب انداست * فرهنک جهانگیریده اوج معنایه نقل ایلش اول سیاوشک آتی
آدیدر ثانی خودر و بزوع سیاهرق کلدر بر مقدم اصراریلنی ده و ازدر ثالث بر جنس سیاه و براق
طاسدر چرخه کبریا کبی اولور و اول اپکی نوع در بزوعی دشت قهقارین کاور اصلنده صور
مزور یا مله تأثیر هوادن محمد اولور و بزوعیه معدنی اولور کیلان دن کتورر لر خواصنه
یاز مشلر که هر کیم آتی کندوده کتورسه چشم زخمندن و حرق آتش و غرق آبدن امین اولور
باشنه کتورسه صداعی دفع و وجعی ساکن ایدر بصری ضعیف و کوزنده بعض خیالات
کورینن آدم و نیره کی چشمی اولان آدم معدنی سندن آینه دوزب دائما نظر ایلسه اولد
حالتی زابل ایدر تجربه سی اولدر که آنشه قوناسه اغاج کبی یتار و نفت کبی رایحه ویرد
في شبکوک في سکون باء موحد و ضم کاف فارسیله اول ساپل کد ایه دیو لر که کجه لرده محلات
اراسنه براغاج باشنه و یا خود بر یوکسک یره چیتقوب محله دیتلورینی آدر یله ذکر ایدوب
هر برینک احوالنه مناسب دعا ایدر تا که اول آدمرا یشیدوب اکا احسان و عطیه کوندر لر
آنلره شبکوکا و شبکوکده دخی دیو لر شیخ سعدی بیت زهی جو فروشان کندم نمای * جهانکرده

جهانگرد شبکوک و خرمین کرای و شبنک و سکون باء و حبه و فتح نونله برا و نوندر بر آدم اوز تاده
 طور در ساری اطرافند طبر و ب اللرنه بر نسنه طو توب اور تاده اولان کسه بی آهسته اور رر
 اول دخی یردن پخر ایوب چوره سنه اولانلوی دپه ایله اور رقتی سنه اون باور سه انی کندونک
 یرینه قویوب کندو چقار کدافی المجمع و شتالنگ و فتح تاء مثناء و لام و سکون نونله
 طویوق که عریبه کعب و فارسیمه بچون دخی دیرلر شمس فخری بیت ایاشاهی که قدر
 و همت را * بود دریای کردون ناشتالنگ * شرف شفروه بیت باقامت همت بلعدت *
 دریای محیط ناشتالنگ * ثانی پایه کردونه اغاجنه دیرلری عریبه نکریکی کدیوکی اغاج
 بومعناده استعاره طریقله در حکیم اسدی بیت سه کردونه زرین شتالنگ بود * زهر
 داروی هفتصد رنگ بود * ثالث شمس بچول او یوننه دخی شتالنگ باز دیرلر سیف اسفرنگی
 بیت یا بخت توبد خواه شتالنگ غرض باخت * لیکن بتقیض غرضش اسب خرا آمد *
 و شترنگ و سکون تاء مثناء و نون و فتح راء مهمله ایله اول مشهور ملعبه در که شام
 و قرزین و آت و فیل و درخ و پیاده قطعه لایوب هربری مخصوص روشله حرکت ایدر
 قریب اولنوب شطرنج دیدنر لعینک اسمی اولغله هم قطعه لرینه وهم نطعنه وهم لعینه دلالت
 ایدر شمس فخری بیت اگر توشاهی و آثار شاهی انکه تراست * شهان دیکری هستند
 چون شه شترنگ و شترنگ و فتح راء مهمله و سکون نونله زهر معنا سنه در عریبه سم
 دیرلر شترنگ زهری اولور سه منلا و قوی شیرزی بیت آنچنان هوش رباینده زدله است که
 کام * شهد را وقت تماشا نشناسد چو شترنگ * حکیم سنایی در مذمت دنیا بیت نوش او
 نیش و شهد او چو شترنگ * شربش ضربت و صاحبش جنک * حکیم خاقانی بیت هر که
 بیاید تو شترنگ خورد * همچنان زانکه نیشکر خورد دست * حکیم انوری در شکایت روزگار بیت
 نیرسم فلک خد نکست * شهد شره جهان شرنکست * شمس فخری آجیلغندن کنایه
 ایدوب حنظل معنا سنه در دیش بیت غدنک تابود همچو غافل و مطبوع * همیشه تا که
 نیامد سیان و شهد و شترنگ و شفتاهنگ و سکون فاو نون و فتح تاء مثناء و کسرهایله بریامی
 مورد در کوچک و بیوک متعدد دلکری وارد سیمکش و قوی عجبیلر التون و کش نل چکرلر
 قریب اولنوب شفتاهنج دیدیلر اما عریبه اسم موضوعی حله در نجیب الدین جرد یادقانی
 بیت ز زخم ناوک مرکان او بود هر شب * بسیط چرخ شبک بسان شفتاهنگ و شفترنک و
 سکون فاو نون و فتح تاء مثناء و کسرهایله بر نونله بر نوع قرلر شفتالودر بعض فرهنکرده
 بر نوع ارکدر نصفی قرل و نصفی صاری اولور اصفهانیلر تالانک دیرلر شمس فخری
 بیت ابواسحق شاهی که نزدیک او * چه بکپاره کوه چه یک شفترنک * استاد عسجدی
 بیت با سماع چنک باش از چاشتنکه تا آثر مان * تافک پروین بدید آید چو سیمین شفترنک *
 فرهنک جهانگیریده بمعنی شفتالو که شلیر و شلیل دخی دیرلر خواجه عمید لوبکی در جنک
 شراب و بنک بیت نقل تو خشک میوه و نقل منست تر * چون سیمب و آبی و شکر امرو
 و شفترنک و شفتلک و سکون فاو فتح تاء مثناء و لامله شفترنک مرقوم معنا سنه در کدافی
 فرهنک جهانگیری و شفتاهنگ و سکون فاو فتح شین معجه و هایله شفتاهنگ مرقوم

معنای در و ادات الفضلاده یعنی نداف یعنی حلاج و کاشه دخی دیر لر و مشتبه شده
دینلدوکی مرویدر و مجمع الفرسه یعنی شاخسار مسطوردر و شنگ فی فتح لام
لوسکون نوله شاطر لک مخصوص یوریشلاید که لنگ اور لر مولانا عرفی در صفت اسب
بیت درین هوس که رود در عنان او نفسی * شبانه روز زند شاطر سپهر شنگ فی شنگ فی
سکون نوله بوزن بنگ اوج معنای در اول دلبر شیرین حرکات و محبوب پری صفا که
دلبر شوخ و شنگ دیر لر خواجه سلمان بیت جوان شنگ و سماع و سماع چنگ و شراب *
شراب لعل صبح و صبح عیش بهار * ظهیر قاریانی بیت کندستان تو بازی بجان خصم
چنانک * بعقل داشت کان شاهدان چایک و شنگ * حکیم انوری بیت کردون نخورد غمت که
شوخت * کینی نخورد دمت که شنگ است * حکیم زاری قمستان بیت خود گرفتم که
باز خواست گفت * توبه هر کس کند ز شوخی شنگ * ثانی فرهنگ جهانگیریده دزد
وراهزن یعنی خرسوز و حرامی حکیم سوزنی بیت ای خسرو سیادت بر مملکت شرف *
ملک توبی محافت تاراج دزد و شنگ * بومعنایه قریب عیار معناسنه استاد عنصری بیت
چه زنی طعنه که باخیران خیرید همه * که تویی حیز و تویی مسخره همچون شنگ * ثالث فرهنگ
جهانگیریده فیل خرطومی ابوشکور بیت تاکی کند او خوارم تاکی زند او شنگ * فرسوده
شوم آخر کر ز آهن و آن سنگم * تحفه الاحبابه تخمق خیار که بوستانه آلیقور لر فرهنگ
میرزا ابراهیم یعنی درخت سرور راهزن و شوخ و خوب و ادات الفضلاده سرود و مکیره
معنای ریشه مرویدر و شنگ شنگ شنگ فی سکون نوین و فتح باء موحده ایله یکی مشهور
دزد و راهزن آذریدر لکن مرور ایامله هر دزد و راهزنه علم اولمشدر و شنگ شنگ شنگ فی
معیار جمالیه باء موحده ریشه میله روایت ابلشدرینه اول معنایه بوینی نظام ابلش بیت زدد
وراهزن اطراف ملک کرد چنان * که محوشدز کتب نام و شنگ شنگ و شنگ فی شنگ شنگ فی
سکون هاوون و فتح لامله یعنی ربهما کتاب یعنی ایب بویکی شالکی دخی دیر لر کذا فی فرهنگ
جهانگیری عربیه مذمل دیر لر فی مع اللام * شاخل فی فتح خاء معجمه ایله فرهنگ
جهانگیریده برغله آدیدر حکیم خاقانی بیت میخوری تو کرچه الوان نعمت اندر خوان
کس * فان شاخل بهتر آید که بود بر خوان خویش فی شاخول فی ضم خاء معجمه و او معجمه و ل
ایله یعنی شاخل مرقوم کذا فی المونید و شاقل فی ضم قافله بنالک دیوار یا پدقه هموار لکن
بیک ایچون اوچنه قورشون بغامش ایب در عربیه و او ایله شاقول دیر لر اسمه ساعتزده دخی
استعمال اولتور و شاکول فی سکون کاف و ضم لامله بسیار خوار و بسیار کوی معناسنه در
کذا فی فرهنگ جهانگیری میرظمی بیت خرد مندی ترانان جوین بس * مرو چون
شاکول بر خوان هر کس فی شال فی معروف و هر نه که دشمنه دن طوقنور کیم و عبا و امثالی
نسنه ره دیر لر وله بیت ندارم آرزو دنیا و اطلس * مراندر جهان شال و عبا بس *
و شاعبال و شهبال فی کلاهما بسکون الهاء و فتح الباء الموحده قوش قنادینک بیوک
یلکری که شاهپوش پیردخی دیر لر شاه و شاه لفظی هرینه صفت اولسه جنسندن اعلا و بیوک
اولق معناسن افاده ایدر فی شاهول فی ضم هاو و او معروفله شاقول مرقوم معنا سنه مرویدر کذا

كذا فی فرهنگ جهانگیری شیل فتح باء فارسیله پاچه شتر یعنی دوه ایاغی و طوپوغی كذا فی
 المجمع شیل فتح تاء مثناه ایله نماز باز لر بنمند معروف براویوند ر شاه طاهر بیت کروز اشاخ
 شکوفه برد از بر بهار * درمی چند نهاد در کف رکس چوشتل * عربیه سکون تاء مثناه ایله سبزه
 تخمین شیل کوب چیققد آیروب بشقه یره دینکد کارینه و خزیده اغاج فد انرینه دهد بر شخال فی
 فتح خاء معجه ایله یعنی خراشیدن یعنی طر ملامق شخل فی سکون خاء معجه ایله ابکی
 معنایه در اول یعنی صغیر و فریاد مرغان ثانی شکاری قوش منقاریله ات قویار معنه در بر ابو المعانی
 بیت ای شه ملک ستم بر عاشقان کن یک کرم * شخل کرد مرغ عم هر دم دل آزرده را *
شخول فی ضم خاء معجه و و ایله شخل مرقوم معنایه در اول یعنی صغیر که کوه
 طابره و ایچد کله اور کما مک ایچون سایسار صغلق ویرزل حضرت مولانا قدس
 سره * مثنوی * می شخولیدند هر دم آن نقر * بهر اسمان که هلا زین آنجور * آن
 شخولیدن بکرم میر سینک * سر هندی میداشت و ز خود میر مید * مثال معنی ثانی وله قدس
 سره * مثنوی * گفت حق کفر فاسق ما هل صتم * چون مرا خوانی اجابتها کنم * تو دعارا
 سخت کیرو من شخول * عاقبت بر همت از دست غول شخیل فی کسر خاوست سکون یای
 تحتانیله یعنی شخول مرقوم کذا فی فرهنگ جهانگیری شغل فی فتح فایله تاخن شتری یعنی
 دوه ایاغک او جنده اولان طرنق شغال فتح قاف اول و ضم ثانیه کر زری که معنی جرز
 یری در اشغال و شش قف دخی دیرلر اعلاسی دیار مصر ده اولور نافع نسنه در کذا فی الاختیارات
شکال فی کاف فارسیله یعنی شغال یعنی چقال عربیه اسمی و او ی در شمس فخری بیت
 همیشه تا که نکر د بجای یارتدرو * مدام تا نشود هم نشین شیر شکال شلیل فی بوزن علیل
 بنوع میوه در قزل و بیاض اولور شفتا لوجنسندن شفتنک دخی دیرلر خواجه عمید لوبکی
 بیت زمین بین که از رنگ معشوق و عاشق * کهی سبب بیرون دهد که شلیل * و عربیه ابکی
 معنایه در روی قصه زره ثانی زره التنه کیلن جامه معناسنه در شیل فی بوزن حل ابکی
 معنایه در اول نازک و زنکین و زم دزی که ایروادک و امثالی نسنه لر ایدرلر ثانی ران معناسنه
 یعنی بود عوما و آدم بودینه دیرلر خصوصاً که عربیه آکا فخذ دیرلر ولسان عربیده عمل مانده
 اولمش دست و پای بومعنی فارسیله مشترک در مولانا هاتفی بیت پذیرفته چترکیانی خلل *
 و کین سایمان در انکشت شیل شیل فی فتح میله پای افزار یعنی چارق که شم دخی دیرلر عربیه
 اشاغی طوتمق و دخی جزوی باغلو اولان دوهیه دیرلر و سکون میله ینه عربیه پراکنده اولمش
 و دخی جمع اولمش ایشار معناسنه در که اضداد قبیلند در نته کم * جمع الله شملکم * دیرلر
شمول فی ضم میله جمعیت و آرام معناسنه حکیم اسدی بیت زیمان بشد شاد و کفتا
 نول * همه کارهای جهان شد شمول * نجم الدین سمنا فی بیت شمول خوش بود انصاف
 بر شمائل کل * چو کشت شامل کارها مهتاب شمال * عربیه ضم شین ایله دلالت معناسنه در
شنبلیله فی سکون نون و فتح باء موحده و کسر لامه خب و باتدن بوی دید کاری تخمدر که
 عربیه حلبه دیرلر ضم خاء مهمله و سکون لام و فتح باء موحده ایله شکال فی سکون نون و فتح
 کاف فارسیله براوندر پیراغی سیاه و کوکی بوغون اولور تعریب ایدوب سنجار و سنجال شمال

شکل بی سکون نون و فتح کافله مؤید افضلاده بر نوع غله در سنک دخی دیرلر و ضم کافله
ایکی معنایه در اول هند پادشاهلرنن برینک آدیدر که افراسیابک امدادینه کلشیدی
افراسیاب دخی آنی سرلشکری اولان پیران ویسه یه معاونه کوندردی که ایران سرلشکری
اولان طوس نوزده مقابل اوله حکیم فردوسی بیت ز گفتار او ماند شکل شکفت * ز سرشار
هندوی بر گرفت * ثانی دزدور هنر مناسنه در بی سنکول بی سکون نون و ضم کاف
فارسیله سنک مرقومک اول و ثانی معنایله مترادف در معنی اول حضرت مولانا قدس سره
بیت مالولی و سنکولی بی مکسب و مشغولی * جز مال مسلمانان مالی کد بریم آخر بی شوال بی
واو محفظله اوج معنایه کلور اول فرهنک جهانگیریده مثاوار معنایه ثانی کار و مشغل
و حرفت معنایه بواپکی معنایه ترتیب اوزره حکیم سوزنی بیت ازینم مرا اندریدی
بشوال اندر * ای خواهر و خات آغز خرجه شوال این * ثالث یعنی شوات مرقوم یعنی
بر پرنده قوشندر مانند مرغابی و شوالک مرقوم بومعناوه بونک مصغیریدر عربیه و او مشده
ایله برای آدیدر که آنک غره سنه عید اولور بی مع المیم * شاد کام بی سکون دال مهمله
و فتح کاف فارسیله ایکی معنایه در اول مسرور و فرحنک منلاها تخی بیت که اعدای دین
شاد کامی کند * بجزیه دهی کند کامی کند * ثانی نام برادر فریدون شاهر بی شاد سپرم
کسر دال و سکون سین و فتح باه فارسی و راه مهملات ایله بزوع زیحاندر که بلاد عربده اولور
کذا فی المجمع بی شاد سپرم بی سکون سین و فتح باه فارسی و راه مهملات ایله مطلق ریحاندر
استاد منوچهری بیت بنه شاد سپرم تا کنی نطنی کم * نده رونق و بالیده و بویانشود *
بی شاد سپرم بی اعشابدن یعنی ادویه اولان اولردن اسطرخودس دیدکری اوتدر ترکیه
قره باش دیرلر کتب طبیه شاد سپرم رومی دخی دیرلر کذا فی اختیارات بدیعی بی شام بی ایکی
معنایه در اول اخشام معنایه ثانی اخشام وقتی ییلن طعامه دیرلر تکم عربیه مذکور
طعامه عشادیرلر و عربیه ایکی معنایه در اول بک در حال معنایه ثانی عربستانه بر قاج
شهر دن عبارت بر ولایتدر که دمشق و غزه و طرابلوس و قدس شریف و حما و حلب
ایالتی و الخاصل جانب قبله دن عریش نام بلدن تا جانب شمال و غربده جهان صوی کفارینه
کنجه جمله شام اعتبار اولور اراضی مقدسه دندر بی شاه اسپرم و شاه سپرم و شاه سپرم
و شاه سپرم و شاه اسپرم بی بوائی لغت دخی ریحانک آذلریدر عربیه ضمیران
و ترکیه فسلکن دیرلر ابتدا ظهورینک سینی فرهنک جهانگیریده بویله مرویدر که اهل فارس
دیرلر که مرقوم ریحانکه نوش رواندن اول معروف دکل اییدی بلکه وجودی یوغیدی و ایران
ولایتلرند آندن کسنه نشان و برمش اییدی بر کون نوش روان دیوان عدالتک اوتورمش
اییدی ناگاه بر عظیم الجئه ییلان تحت التمدن طاعرا ولوب نوش روان اوکنه کلدی حاضر دیوان
اولانلر آندن خوف ایوب اولدرمک استمد پلر نوش روان انجتمک شاید آنک نطنی اوله دیدی
یا نندن کتد پلر نوش روان ییلانه نظر اییدی ییلان باشین قالدیروب نوش روانه باقدی
و چکوب کتدی نوش روان امر اییدی آردنجه کتد پلر ییلان برقیونک آغزینه واروب
کنیوی قویوبه آتوبینه بی الحال یوقار و چقدی آردنجه کیدنلر شاه امریله قویوبه اینوب

ایوب گور دپلر آنک کبی بر میلان دخی قورلش و او زرنده بر ایموک عظیم الهیکل عقرب نیشی ایله
صوقوب طور در حال عقرب فی اولدوروب شاه نظرینه کتوروب احوالی عرض ایادیلر چون
بو قضیه بر سنه مرور ایلدی بنه اول کونده نوش الروان تحت او زرنده او توروب عدل داد ایدرکن
مزبور میلان بنه تحت آلتندن چه قوب آغزندن بر قاج دانه سیاه تخم چیمقاروب بر ایدی
و کادوکی یره کندی شاه امر ایلدی اول تخمیری بر مناسب یره اکیلیار بر قاج کوندن صکره اول
دانه لچه قدی و بر بحان بتدی مکر نوش الروان خیل زمان ایدی زکامه مبتلا اولوب داغندن
فضلات آقوب باغندن زیاده المی و ارایدی اول او تندن کتوروب الندو بر دپلر آلوب استشمام
ایاد و کی کبی فی الحال بامر الله المی زایل و زکامی دفع اولدی شیخ ابن سینا دیر که ریحانک خاصه سی
چوقدر جمله دن بواسیره نافع درو تخمندن ایکی درهم شکر ایله دو کوب قولتق آلتنه سورسلو
دفع ضبان ایدر و رعافی تسکین ایدر و زکام و زله یه نفی اولدوغی مقدم ذکر اولندی حکیم
شیرازی بیت سرد و تر و نوره نشه شهریم * لیک در شاه سفرم گفتند کرم * حکیم سنایی
بیت چون شمه شاه سپرم از باد شمالی * شامل شد از خلق تو هر جای شد ل * حکیم ازرقی
بیت بوستان افر و زینکر رشته با شاه سپرم * کرند یسنی خط قوس و قرح در آسمان *
استاد منوچهری بیت در صلوات آمدست بر سر کل عنایت * در حرکات آمدست شاخک
شاه سفرم و شاهنام فی سکون ها و فتح نونله سروان انکه سنده بر شهر آیدر و شاهنام فی
یعنی شب هتکام یعنی کجه وقتی مولانا ها تفری * مصرع * باد پیوده تا شاهنام فی شهریم فی
سکون بآء فارسی و فتح و اء مهمله ایله سو دلکن دید کبری او تندر و بر نوعی اولمده مرویدر در اء
مقداری اوز انور خرد پیراخی وارد طبر خون پراغنه مشابه و مرجک کبی تخمی او اور زنی میاض
وصاری و ساقی یوغون اولور و ششم فی سکون بآء موحده و فتح نونله بهار ایامنده صباحه قریب
اوت و پیراق اوز زینه دوشتر تر کینه چه و عربله ندی دیرل و چغتایده مولد و دیرل سبعة
مبارده شاه مد چند دیر بیت کولوبان لیک باش تو کوب در دیک * کل خندان یوزیدا
مولد و دیک و شبه نام فی سکون بآء موحده و نون و فتح ها و کف فارسیله کجه وقتی دیک
هتکام شب تقدیرنده و ششم فی کسر بآء موحده و فتح یای تخمینله یعنی کزیز استاد عنصری
بیت چون به بچید چومار نیره او * جان دشمن کرد کریغ و ششم فی شجام فی فتح جمله
شدت بر یعنی غایت صوغوق نشولر تبه که اغاج قوربه شمس فخری بیت در مصافحی
مضرفی برسد * شاخهای برهنه از شجام * سایر فرهنگرده سرد معناسنه یعنی مطلق
صوغوقدر حکیم شیرازی بیت بیشتر شد فالج و صرع و زکام * زله و شل و سعال اندر شجام *
استاد دقیقی بیت سپاهی که نوروز کرد آورد * همه نیست کردش بنا که شجام و شرم فی
سکون راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول او تفری عربیله حینا معناسنه استاد لطیفی بیت
شد بچکام که در آداب رخت * شرم جوانم بکد از دوزان * ثانی آلت رجل معناسنه در
حکیم فردوسی * مثنوی * بشه گفت کین خون کرم منست * بله زتن یار شرم منست *
سپردی بمن دختر ارده آن * که تاباز جویی تن بی روان * نکشتم که فرزند در جهان *
بیت سیدم از کرد کار جهان * بچستم بفرمات آزم خویش * بریدم هم اندر زمان شرم خویش

ح

معنای اوله عبارتند از حیوان جفتی لسانند اوبات دیر لر اوتانق معناسنه سبده سیاره ده دلارام
وصفند دیر بیت لبی سموز دیرده ایلدین آلیب جان * لبلالین چون کوروب او یالیب جان *
در شش علم بی سکون شش معجه و فتح عین منهل و لامله بر نوع زیلو در غایت لطیف منقش
ولور دوشمه ایدر لر بی شغام بی فتح عین معجه ایله زالک رستمین کوچک اوغلینگ آدیدر که
رستمک قرینداشی در بی شکر بادام بی معنای ترکیبی ظاهر بادام ایله شکر آمیخته ایدوب
لطیف حلوالر و امثالی نسنه لر ایدر لر اما فرهنگ جهانگیری به معنی سرمش دیو ذکر ایدر
سرمش ایسه آوی خشک که خوشاب اولور بواسطه آنک قطعاً مناسبی یوقدر بی شلم بی فتح
لامله شلم در و سکون لامله پای افزا که چازق یا خود آکا بکر را یا غه کیلن نسنه به دیر لر بی شم بی
اوج معنایه در اول معنی رم و آشفته و پریشان که شمان و درمان و پریشان دیمک اولور ائیرالدین
اخسیمکنی بیت زغمره تومبادم امان چو جان ائیر * اکر چو چشم تویی چشم تو شمیدیم *
ثانی معنی ناخن استاد عسجدی * رباعی * چون شاه بکیرد به ف اندر شمشیر * ازیم
بر افکند ز کفهاشم شیز * بالله که بمزدی و تهور مثلش * در معرکه با تیغ کرازوم شیر * بور با عیدن
شم شیرک وجه شمیه سی معلوم اولور ثالث مخفف شوم یعنی اولور مرمیده بوی یعنی قوقو حکیم
سنایی بیت از خویشتن آزدزی از هر بلای شادزی * هر جا که باشی دادزی چون بافتی
از عشق شم * و هند یلرک زبان علیسنده معنی فراغت و آسایش بی شم بی فتح مهله چارق که
روستاییلر ایاقلرینه بغلر استاد بیت هر آنکس که نبود بطبعش گرم * بدف باد عصا
و بیایش شم بی سنکام بی سکون نون و فتح کاف فارسیله شبهنکام لفظندن تصرف اولمشدو
کذافی فرهنگ جهانگیری بی شیلیم بی سکون یای تختانی و فتح لامله دلوجه دیدکاری که
بغدادی ار اسنده بترقدای ایله بله اون اولور سه اتمکین بیین سرمم اولور بی مع النون بی
بی شبران بی شم با موحد و فتح راه مهله ایله مشروان در بندی نک اسمی در حکیم خاقانی بیت
قانه بنس دیر از کمال عدل شاه * مهروری در شبران بی بی شم * بعض فرهنده شبران نام
ولایت و بعض فرهنکه نام شهر در و شاوران دخی دیر حکیم خاقانی بیت هیبت اومالک
آپین و زبان خاصیت * دوزخ از در بند دول از شبران انکیخته بی شاوران و شاورکان بی
کلاهما بضم الباء الموحده بر نوع دمور در صونی کنه و یه پک چکر و غایتله کسبیبی اولور شاوران دخی
دیر کذافی فرهنگ جهانگیری بی شادران بی شم دال منهل ایله معنی شاوران مرقوم
بی شادران و شادران بی سکون دال و فتح راه مهله ایله و کسر دال و سکون رایله ده جائز
اولوغی مرویدر شش معنایه کلوز اول بیوک پرده که مانند شامیانه و سیرا پرده ملوک و سلاطین که
اوتورد قبری یه چکر لر معنی شامیانه مولانا حسن کاشی بیت با همه بالانشین عقل کل
تا برده راه * پیش شادران زابت یا امپراتور منین * معنی سرا پرده میسرودایی بیت جم
انجم چوزد بر چرخ شادران دارایی * بر آمد شاه قائم پوش ازین ایوان سجایی * بومعنایه
شیخ نظامی بیت بشادران شیرین بود شادش * برسم مهتران کرسی نهادش * معنی پرده که
قبواکنه اصلور حکیم انوری بیت بارها اتحاد فراشافت شیر چرخ را * در پناه شیر شادران
ایوان یافته * ثانی بیوک دوشمه قالیچه اولسون غیری اولسون حکیم خاقانی بیت ساق

صا قی مست خواب از جرعه شادروان خراب * از دستها جام شراب افتاد صهبای ریخته *
 بومعنایه امیر معزی بیت حور خواهد که شود صورت او نفس بساط * چون توی پای
 بدین صد رو بدین شادروان * ثالث فسقیه که آندن صوزور ایله پھر ایوب دقار عربیه
 فواره دیر لر حکیم انوری بیت ز آب کرد بر آرد بیاد باد افراه * ز شیر کین بستاند بشیر شادروان
 رابع بارید خسروک مصنفاتندن بر نوا اسمیدر که شادروان مروارید دخی دیر لر خامس
 بعض عمارت عالیله که ملوک قصر لر کی انک کنکره سی ودخی قلعه وحصار دیوار لرنک اوزرنده
 اولان پروازی کذا فی فرهنک جهانگیری اما فرهنک میرزا ابراهیم یعنی سایبان و خانه
 قبولینک اوزرنده اولان چحاق دین کلمی نسنه که یغور دن محافظه ایچون ای دیر لر یعنی سایبان
 میر خسرو بیت ز رحمت باز کن کنجینه جود * دروغم خون شادروان مقصود کوشاد کلمه کردن فی
 دال مهمله نک سکونی ایله مصیبتیه و بر کسنه نک رامن حالنه سونکده دیر لر کوشادمان فی
 سکون دال مهمله و فتح میله مسرور و فرخناک اولمق ابوالمعانی بیت بکنفس بالطف جانا ترا
 نکشتم شادمان * در همه عمری ندانستم که شادی چون شود کوشادوان و شادوان فی
 اول بسکون الدال ثانی بسکون الرء المملتین کلاهما یعنی شادروان مرقوم مثال اول
 حکیم اسدی بیت یکی خسروی شادوان کونه کون * درازا نش میدان اسبی قزون *
 مثال ثانی استاد لطیفی بیت آنجا بگردیشکشی شادوان او * یک خرکه مرصع وز رفعت
 شادوان کوشادیدان فی سونویون شاد اولمق معناسنه مصدر او اور شاد شدن کی کوشادستان
 کوشادستان فی بمعنی شهرستان یعنی شهر عظیم و جهانگیریده شهر ایچنده واقع اولان قلعه
 و شهرک قلعه سی معناسنه حکیم فردوسی بیت یکی شادسانی بر آورده شاه * پرار برزن
 و کوی و بازار گاه * حکیم سوزنی بیت احمد مختار می بود شادستان علم * چون در محکم بر آن
 بنیاد شادستان علی * مجمع الفرسان اول بیوک قبه یه دیر لر که اطراف با پنجه و بوستان اوله
 کذا فی المؤید ودخی قلعه وحصار اولان مکان استاد عنصری بیت هسی بنالد و کفتی زمینی
 رنجه شود * زیاره باره آن بی کناره شادستان کوشادیدن فی کسر راه مهمله و سکون یای
 تحتانی ایله صوآ قد قد ظاهر اولان صدا و جریان آبه دخی دیر لر زیر انک دخی نوعا صیاسی
 اولوز کوشادمان فی سکون سین مهمله و فتح میله برولا بت یا خود بر شهر آدی اوله مولانا
 هاتنی * مثنوی * که فرزند فرخنده فرشاخرخ * که ساید بح ک درش شاه رخ * رود زوون
 مانند سیل زمان * به نیریز از جانب شادمان کوشادیدان فی سکون سین معجه و فتح دال
 مهمله ایله بول طور دوغی بر که ترکیده قاقق دیر لر آبدان دخی ذیلور کوشادیدن فی کس
 سین معجه و سکون یای تحتانیله صویا خود شراب و امثالی نسنه لر دو کک معناسنه
 حضرت مولانا قدس سره بیت بنه کن مشک سخن شادمانیت را * و امکان انیان قاباسیت را *
 فرهنک میرزا ابراهیمه یعنی تر شدن یعنی یاش اولمق و مؤید الفضلایه بول کردن یعنی ایشه مک
 معناسنه در کوشادیدن فی سکون فو فتح تاء مثناه ایله ازلک واسکیمک معناسنه کذا فی
 فرهنک جهانگیری کوشادیدن فی کسرفا و سکون یای تحتانیله سورچک لغزیدن
 معناسنه در ابوالمعانی بیت اشک چشم آنچنان سیل روان * بگذرد کردون اگر شادمان

ازان **شامان** **بوزن** **دامان** **بمعنی اندازه** **استاد بیت جوربی شامان کند بر عاشق**
افتادگان * صد در **بخ آن ناز پیشه کرده بی سامان مرا** **شامان** **بوزن جانیدی معنایه**
کلور اول ضمیر جمع غائب در حکیم فردوسی بیت به بینیم تا چیست آغاز شامان * برهنه شود
بیکمان راز شامان * دیگر **بیت دران گوش تا جنگ باز افکنی** * و کرجند دانی که شامان
بشکنی * **بوجمک مفردی اسم و فعلی** **آخرینه لاحق اولان حرف شین در که ضمیر غائب در علامتی**
ما قبله واقع اولان حرف مفتوح اولود احوالی مقدمه ده تفصیلی اولمشدر **ثانی زنبور عسل**
اتمک معناسنه در و هنوز مومدن آیر لاش عسل معناسنه در **استاد لطیفی بیت لب شکر**
مداق وانگین شامان * **مکرر خوانشی از انکین شامان** * **ثالث خانه زنبورده دیر که شانه**
ولانه دخی دینلور کنه ای فرهنگ جهانگیری حکیم خاقانی بیت زبدر کزینکویی ناید تو عنده زش
زافرینش نه * **که معن و رست ماراتست چون نخل از عسل شامان** * **رابع باکو که فسان دخی**
دیرلر استاد دقیق بیت خور شیک تیغ نیز ترا آب میدند * **مریخ توك خشت تور شامان زنده می**
و شامان لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور طرامق معناسنه استاد لطیفی بیت دیدمش
ریش شامان و سبلیت بز * **شکنم رفت از حسد که میرس** * **سادس بر نوع میاض جامه در**
هند و ستانده ایشلمور سابع کفشکر لک جزمه و یابج قالبی در عریده درت معنایه کلور اول
العی همزه دن ابدال ایله مشغل معناسنه که ایش و ایش ایشمک معناسنه استعمال اولور شکنم
قرآن عظیم الشانده * **کل یوم هوفی شامان** * **وارد اولمشدر ثانی بمعنی خال ثالث بمعنی مرتبه**
رابع برتسنه بی ایفکر ایشمک **شکنم** **سکون نوله شامان لفظندن تخفیف اولمشدر**
طرامق معناسنه **خواجه طیان مرغزی** * **قطعه** * **یاد فتر اشعار بر خواجه شدم دی** *
من شعره میخواندم اولوریش همی لاند * **صد کلیچ پراز کوه عطا داد برین ریش** * **کفتم که بدان**
ریش که دی خواجه همی شاند * **حکیم انوری** * **قطعه** * **توتامد بر ملکی مشکوه تدبیرت** *
امام کبیری تدبیر می رانده * **جهان باب وفاروی عدل میسویف** * **فک بدست ظفر جعد ملاک**
میشاند * **و بر معنای دخی نشانندن لفظندن اختصار اولمشدر** **میر خسرو بیت تا صاحب**
کف تو سیم فرور تحت چو آب * **شاند از روی زمین هر چه غبار غن است** * **حکیم سوزنی**
بیت بدسکال تور نجه دارد جان * **شانه در دل ز غمها ل از تو** **شانه دان** **طراق ظرفی**
هرندن اولور همه جامه دان و قلند ان کبی **شانه وان** **دال برینه و او ایله ده شانه دان**
معناسنه در **کنه ای فرهنگ جهانگیری** **شامان** **کسرتون و سکون یای تختانیله**
مصدر در طرامق معناسنه مثال اولسون صاحب اولسون شانه زدن دخی دینلور **شامان** **شامان**
کسروا و سکون یای تختانیله بمعنی شدن **اگر چه مصدر و زمانه در لکن اسم مفرد در شدن**
لفظنک ابکی معناسنه ده استعمال اولنور مثال معنی **مکشتن** **استاد بیت همین آشفته**
وسر کشته شامان * **دیونش تیشه حسرت بگوید** * **مثال معنی** **رفتن** **وله بیت از انجا باغم**
فرقت بشامان * **باین آشفته کی ماندست جاوید** **شامان** **کسروا و سکون یای**
تختانیله پنهان چکر دک آرمق معناسنه و پنهان دولا بی که شامان پنهان دیرلر **شاهجان** **ب**
سکون ها و فتح جم و کسرها ایله ده جا زدر مرو و لایتنک آدید که مرو شاهجان دیرلر بعضی بار با شسته

با شقه بر شهر آید دید پلر ^۱ شاه کوهران ^۲ بر کوهر در که زیاده قیمتند اردو یا خود غایت ابری
 و غلطان و آبدار انجو که صد فایز دانه اوله بو وجه او زره ^۳ شیخ آزی * مثنوی * هست زری
 که خسروان جویند * که ورا شاه کوهران کویند * آن کهر را بسلسله خواص * میفرستند
 یازن شته بغاص * هر جا کوهریست در دریا * آن کهر میکشد بچویش در * برکشندش
 بسان مقناطیس * بستند بر خویش دره های نفیس ^۴ شاهندان ^۵ فتح ها و سکون نونه
 صالح اولق و ابوایشرا بشلک معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری ^۶ شاهن ^۷ کسرها یله
 چو بان قوالی و شاهین لفظندن اختصارا و نمشد ربوبی معنایه ^۸ میر نظمی بیت نیز بیت
 دست خویش شاهن * همیشه باید او در دست شاهن ^۹ شاهین ^{۱۰} کسرها و سکون
 یای تحتانیله فرهنگ جها فکیریده ^{۱۱} معنی شاهندان ^{۱۲} مرقوم جمع الفرسنه ^{۱۳} معنی بزرگی و پادشاهی
 کردن مسطور در ^{۱۴} شاهین ^{۱۵} کسرها و سکون یای تحتانیله ^{۱۶} ابکی معنایه در اول استغلی
 طوغانلردن بر صنف مشهور شکاری طوغاندر غایت قو تا و واقدا ملو قو شد ^{۱۷} شیخ نظامی
 بیت بیرو از دولت دو شاهین بکار * یکی در خزینه یکی در شکار * چغتمای لسانده تیلکان دیرل
 کسرتاء مثنایله ثانی ترازو قولیدر که ابکی یاشنده کفری بغلوب اصلشدر ^{۱۸} محتشم کاشی
 بیت حسن تر از پوست آن چشم و پروما * خم کشته از کزانی شاهین آن ترازو * ابکی
 معنایه حکیم انوری * قطعه * پاس او دست چون دراز کند * دست یابد تدرور شاهین *
 بشکند امتداد انعامش * بموازین قسط بر شاهین ^{۱۹} شایان ^{۲۰} فتح یای تحتانیله شایستن
 لفظندن صیغه مبالغه در لایق و زیاده خور معناسنه شیخ قبضی بیت در جدول تو عالم امکان
 چو بتکرم * شایان دل تو بود باین کنج شایگان ^{۲۱} شایستن ^{۲۲} کسریای تحتانی و سکون
 سین مهمله و فتح تاء مثنایله لایق و سزاوار اولق معناسنه در که مستقبلمند سین داله ابدال
 اولوب شایدینلور ^{۲۳} شایگان ^{۲۴} سکون یای تحتانی و فتح کافی فارسیله اوج معنایه کلور اول
 معنی بسیار عربیده و قدرت معناسنه خسرو پرویزک خزینه لردن کنج شایگان دید کاری خزینه
 چو قلعتین کنایه ایدر اصل بویله در که شاه مزبورک زمان سلطنتند بر حریف چفت سوردکن
 صبان دموری بر حلقه یه کوب قویارد قدر عظیم دینه ظاهر اولور واروب خسروه خبر ویر
 خسرو دخی ^{۲۵} آمدن آ دملر کوندروب دینه بی چقاردر مقامه مناسب دینشدر شمس فخری
 * قطعه * شیخ ابواسحاق بن محمود شاه * شاه عادل هست شاه غیب دان * آنکه یاشند
 پیش رایش سرغیب * روشن و ظاهر چون نقش پرینان * وانکه یاشند کترین بخشایشی *
 از کف او کجهای شایگان * خواجه سلمان بیت یک حدیث ترا خرد بخرد * و بر بصد کنج شایگان
 یاشند * ثانی وسعت و فراخی معناسنه ظهیر فاریابی بیت سپهر رفعت قدرت خرد نمی یابد *
 بقدر خود تو در کنج شایگان کوهر * فخر کرکانی بیت بخار امین چو بر تو مهربان کشت *
 چشمت خاک راه شایگان کشت * ثالث اجرتسزایش شاهکار معناسنه شهیدی ^{۲۶} قی بیت
 اگر بکروی تو روز حساب * مغرمانی درویش را شایگان * کمال پاشازاده دقایقه دیر که شایگان
 اصلند شاهکان در یعنی قیمتلو و پادشاه لایق نسند دیکم معنای کلیسی مقتضایه ^{۲۷} نجه
 مقامارده معنای حاصل اولور جمله دن شعرا که شعرارنده قافیه شایگان دیرل کزندن کنایه

اید در شای عوام نامه دیر و قافیه نیک بر نوعی ده که خواص یا نایب قبول دگر عوامه نسبت
ایدوب شایکانی دیر مالک چوق اولد و غندن کج شایکانی دیدلر کی شاییدن کی کسر
یای اول و سکون نایله بمعنی شایستن کی شبخون و شبخون کی اول سکون باء موحد
و ضم خاء معجزه ثانی کسر یا سکون یای تحتانی و ضم خایله کجه باصقونی که دشمن دشمنه پراکنده
و پریشانق و یرمک ایچون کجه بهر و غافل اپکن بر طرفدن کلوب صیت و صد ایله اور کند بلک
و پروب واروب طرف آخردن ینه اوله ایدوب کنار چقارلر باصلن عسکرایسه دوسنی دشمندن
فرق ایتمیوب بری برلین قیرارلر خواجه سلمان بیت بدور عفت ذات پی تاراج دقل و دین
به شبخون بر سر مردم نیارد آمدن صهبا * وله بیت بجز طبیعه کشور کشای صبح بعهدت
زمانه راهه شبخون کسی نیامده بر سر کی شبرغان کی سکون باء موحد و ضم راه مهمله و فتح
غین معجزه ایله زمان قدیمه بلج شهرینک اسمی ایدی حکیم اسدی بیت سوی شبرغان
شد بشادی و کام * که خوانی و را بلج نامی بنام * الحاله هنده باخه قریب بر قصیده اسپیدر
کی شخبستان کی کسر باء موحد و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله اوج معنایه در اول
جامه خواب و کجه صحبت اولاجق مکان معناسنه کمال خجندی بیت شب بهار و شخبستان
وباغ و صحبت یار * چنین شبان و شخبستان دلا بچو چراغ * ثانی فرهنگ جهانگیریده
هر سرانی و عروسخانه حکیم خاقانی بیت از آنکه که تابع شد اقبالش اورا * عروس ظفر
در شخبستان ماند * ثالث مجمع الفرسانه یاد شاد لک خلوت خامی و کجه طاعت و عبادت
ایده جک مکانی حکیم فردوسی بیت فرسش بسوی شخبستان خویش * سوی خواهر
بوسان خویش کی شب شبخون کی غایت قرا کو کجه حکیم انوری بیت خد نکهای شهاب
اندران شب شبخون * روان چو نور خرد در روان اهریمن کی شبخون کی سکون باء موحد و ضم
کاف فارسیله سیاه رنگ و سیاه رنگ و نسبه عارضه و معروضه اطلاق اولنورا کثرت و وصف آتده
و اطلس ده استعمال اولنور اسب شبخون دیر سیاه آت مراد اولنور و جامه شبخون دیر
سیاه اطلس و کجاود بیبا و مثالی آفشه مراد اولنور فرهنگ جهانگیریده کو هر شجره
معناسنه روایت اولنوب یو بیت ایله اسنشهاد اولنش حکیم سوزنی بیت خزانه مدح
مواد رکشادم * بهر انهادم بنی در شبخون کی شیلیدن کی سکون باء فارسی و کسرون
بعده یای تحتانی ساکنه ایله بمعنی چسبایدن کذا فی الجمع کی شیلیدن کی سکون باء
فارسی و یای تحتانی و کسر لامه شیفته شدن و دیوانگی کردن یعنی دیوانه اولق و دیوانه لک اتمک
کذا فی فرهنگ میرزا ابراهیم و ادات الفضلاده بمعنی فشردن یعنی صحتق کی شیلیدن کی کسر باء
موحد و سکون یای تحتانیله نسبه طاقمق باشه اولسون بیله اولسون کذا فی فرهنگ
جهانگیری شاعر بیت شیلید غنچه کل بر سران غنچه دهن * چه خوش ز میدان
هزد و غنچه یک کلین کی شتین کی کسر تاء مثناة و سکون یای تحتانیله بمعنی ربهان یعنی
اپ هرندن اولور سه اولسون ایضامنه کی شجن کی فتح جم ایله زیاده صوغوق بردشید
معناسنه که شهد و شجام دخی دیر مصدری شجودن و شجیدن کلور کی شجودن کی
ضم جم و او معروفه کی شجیدن کی کسر جم و سکون یای تحتانیله کلاهما بمعنی

بمعنی شدت سرما یعنی سول مرتبه صوغوق که آدمی و حیوانی طو کدروب هلاک ایلیم
 استاد دقیق * قطعه * صورت خشم از زهیت خویش * ذره رابد هر نماید * خاک
 دریا شود بسوزد آب * بفسرد نار برق بشجاید و شخادان فی فتح خاء معجه
 ودال مهمله ایله طر نقله یرتوب جراثت ابلک استاد دقیق بیت شکافان تهیمکاه پندکان *
 شخادان جکر کاه دندکان و شخالیدن و شخاییدن فی کلاهما بفتح الخاء المعجه اولها
 بکسر اللام وثانیها بکسر الیاء التحتانی بمعنی خراشیدن یعنی طر ملامق بنت الکعب بیت
 عاشق و رنجور بود و بی درم * آن سخوده رخ شخاییدن زرم * شرفنامه ده بمعنی خلیدن یعنی
 صاحب خلق مسطور در و شخاییدن فی سکون خا و کسر شین معجین ایله سورچمک
 و طیانق معناسنه بود خی ابکی وجهله در یا محسوسا یاغی سورچمک و یاخود معناسنه سندن
 دوشمک ابوشکور بیت بکی بهره زا بر سه بهره است بخش * توهم بر سه بهره را بچ بر تر مشخس *
 و شخن فی فتح خاء معجه ایله بمعنی خراشیدن استاد * قطعه * تازیوی نسترن کیر دل مردم
 قرار * تاز زخم خار بن یابد تن مردم شخن * نسترن برد شمانت باد همچون غار بن * خار بن
 بردو ستانت باد همچون نسترن * ودخی غمناک و المناک معناسنه مرویدر و شخودن فی ضم
 خاء معجه و و او معروفه طر نقله یار هلق معناسنه عبد الرزاق کاشی بیت چو خار پشئی کشتیم
 و نیز بارانش * که موی بر تن صبرم ز زخم آن بشخود و شخیدن فی کسر خاء معجه و سکون یای
 تحتانیله ایاق سوزچمک و طیانق لغزیدن معناسنه و شخیلیدن فی کسر خاء معجه و لام
 و سکون یائین تحتانیله بمعنی صغیر زدن یعنی صقلق و یرمک و بر مرده شدن یعنی صولق
 کذا فی الجمع و شران فی فتح راء مهمله مشدده ایله صوا تقعه و شراب دو کلکده و یعمور
 یا غمقه مبالغه ایله صداسی چیقغه دیر لصبغه مبالغه ایله اسم فاعل در ابوالعانی بیت سیل
 سرشک دپه ام از منبع جکر * شران شده است شام و سحر همچو سیل رود و شربین فی
 سکون راء مهمله و کسر باء موحد بعد یای ساکنه ایله را غاجد رعبه غار یقون دید کاری
 نسنه بوندن حامل اولورچام اغاجنه بکرر و آنک کبی قوزمانی اولور بولغت عربله مشترک در
 و شرمکین فی سکون راء مهمله و میم و یای تحتانی و کسر کاف فارسیله حیالو و تانعی دیمکدر
 ودخی تخیل معناسنه مرویدر و شرمیدن فی سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسر میله او تانقی
 پخالت معناسنه در چغتای اسانده ایسیرغانماق دیر لرو تا نطق و او تا نوب قزارمق معناسنه نشه
 لطفی کل و نوروزنده نوروز بلبل خانه سنه ایاتد و کی یرده بیت آلیب کینی آنی اوز مسند یغه *
 ایسیرغاند وردی لطف بی حد یغه و شروین فی سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسر و او ایله
 شروان قلعه سنک نامی در حکیم خاقانی بیت ضامن ارزاق من اوست مبادا که من *
 منت شروین برم انده شروان او * شاه ناصر خسرو بیت نوکشته کهن شود علی الحال *
 ورنیست مکر که کوه شروین و شریدن فی کسر راء مهمله مشدده ایله بمعنی تراویدن
 صوصرمق و صوا تقق معناسنه در کذا فی شرفنامه و ششبدان فی سکون شین معجه و فتح
 باء موحد بعد فون ساکنه ایله رمضان شریفدن صکره شوال آینه طوتیلان آلی کون صومه
 دیر لکذا فی فرهنگ جهانگیری فی ششتازن فی سکون شین معجه و فتح تاء مشناه ایله ابکی

معنایه استعمال اول نور اول نبورزن یعنی تنبورچالن ثانی قارده شش مجول اولانه دیرلر
حکیم نزاری قهستانی بیت می خورد ششتازند غیبت کند لوطی بود * او مسلمان باشد و من
ماحد از بهر خدا کی ششخان کی سکون سین و فتح خاء معجبتین ایله دکرمی چادر که عجمه
مخصوص بر نوعدر کنبدی دخی دیرلر رومه آنک مقابلی کبار قورد قلی او یادر معربی ششخان
اولور کی شخان کی فتح غین معجه ایله موملی بال یعنی مومدن آیرنلش بال ابوالمعانی بیت
کر چه شیرین بود شخان خوردن * لیک ناخست نیش محل دران کی شفه بستن کی فتح فایله
اعضاده قان او یوشوب قالمق وایش ایشلمکدن ال وایاق درسی خشین ودرشت اولاق وناصور
بغلق کی شکفتیدن کی سکون فاوکسر لامله صعلق ویرمک یعنی آغزدن ایجه صد اچقارمق
معناسنه در چه غتاید به شغلادیر لفتح شین ایله کی شکرسان و شکوشان کی کلاهما بفتح الکف
والراء المهمله اول سین مهمله ثانی شین معجه ایله اوغل بالی دیمکدر غایت شیرین واندید
اولدوغندن شکرکی دیمک اولور کی شکر فیدن کی فتح کاف فارسی و سکون راء مهمله وکسر
فایله چار یا حیوان باشی اوزن دوشمک ترکیبه نکر نیک کذافی فرهنگ میرزا ابراهیم کتاب السامی ده
سین مهمله ایله مرویدر کی شکر شکن کی طتلودللی دیمکدر اکثر محبوبه صفت ایدر لر ابوالمعانی
بیت بر وصل مرا و عده هم میگرد چو آن شوخ * این لفظ لطیف از لب شکر شکن اوست *
کی شکفتیدن کی کسر کاف و تاء مثناة و سکون فایلی تحتانیله نجب ابلک کذافی المجمع
کی شلوان کی ضم لام ایله شغال چنسندن بر جانورد در عریبه چار پای کرسنه و لاغر معناسنه در دیدلر
بعضیا چار پای فر به و بعضیا چار پای میانه یعنی نه لاغر و نه فر به معناسنه در دیدلر
کی شماسیان کی بر جماعت در شماس دینده تر ساطائفه سندن شیخ نظامی بیت سیاهی ده
حال عباسیان * سینه بر چشم شماسیان کی شمان کی فتح میله کریان و نوحه و افغان ایدیچی
استاد عنصری بیت زان ملک را نظام و ازین عهد رابعا * زان دوستان تفخر و زین دشمنان
شمان * شمس فخری بیت زحانه تو موافق کند همیشه طرب * ز خیر تو مخالف بود هماره
شمان کی شمردن کی فتح نیم و کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله مدح معناسنه کذافی
فرهنگ جهانگیری کی شمع ایزان کی کسر همزه و فتح زاء معجه ایله یانشن چراغ و دخی یا نجوق
چراغ دیر لکذافی فرهنگ جهانگیری کی شمعدان کی معروف دان طرف معناسنه جامه دان کی
شمعدان اطلاق معنای ترکیبی در و اسم خاص لکن در کاف عربیله کی شمعدان کی سکون مهم
و نون و فتح غین معجه ایله مبالغه ایله چرکین و بد رایحه معناسنه شمعدان معنای مزبور در الف
و نون زیاده ملک معناسن افاده ایدر کی شمعدان کی مردار و چرکین شدن و هلاک شدن
معناسنه اولدوغی دخی منقولدر کی شمن کی بوزن چمن بت و بت پرست معناسنه استاد
زود کی بیت بت پرستی گرفته ایم و شمیم * این جهان چون بت است و ما شمیمیم * حکیم سنایی
بیت آرزو خوردان و کردان آرزو خوردن ذکر * هر دو نتوان کرد با هم یا وثن شو یا شمن *
شمس فخری بیت خدا بکان سلاطین جمال دینی و دین * که رانیش وثن فتح و نصر تست شمن
امیر معزینک بو بیتندن بت پرست معناسی پک ظاهر در بیت مکر فاک صم خویش کرد
بخت مرا * که پیش او بعبادت خیمه چون شمن است کی شمنان کی فتح میله جمع شمن مرقومدر که

مرقومند که بت پرستند یمک اولوز و سکون میله ایکی معنایه کور اول برکسنه یه دیرلر که
 سکرتمک سببی ایله یاخود یورلیق و یاخود تشنه لکن پی در پی نفس و یروب صولویه ثانی
 بیوک کیم معناسنه ۹ شیمیدن ۹ کسریم و سکون یای تحتانیله فرهنگ جهانگیریده
 سکرتمک و یاخود آغلق و یا تشنه لکن متصل نفس و یره یعنی صولویه مجمع الفرسده
 بیوش اولق و قورق معناسنه ده مرویدر ۹ سن ۹ ایکی معنایه در اول ناز و کرشمه
 معناسنه شیخ عطار بیت چو جان کر نیستی و چشم پر مشن * جهان بر من نبود ی چشم
 ستون * ثانی مجمع الفرسده بر او تدر که کاشنی و کنب و کنودخی دیرلر اغاج کی بت بر او تدر
 قابوغن صویوب ایب بو کرلر ترکیه کندر عربیله قنب دیرلر کسر نین ایله ادات الفضلاده دخی
 بر او تدر قابوغن صویوب اصلدوب ایب بو کرلر بوتعبیر دخی کندردر ۹ شجودن ۹ سکون
 نون و خم جم و او معروفه الحکمک و آزرده و مجروح اتمک معناسنه در میرنظمی بیت فک
 در عهد او کس را شجود * در عشرت بروی جمله بکشود ۹ شجیدن ۹ سکون نون و یای
 تحتانی و کسر جمله الحکمک و طارتمق و حرامق معنایه ۹ شنکان ۹ سکون نون و فتح
 کاف فارسینه بر ولایت اسمیدر کذافی الجمع ۹ شنکرن ۹ سکون نون و کاف و فتح زاء معجه
 ایله ادات الفضلاده بر قور تجزدر را کین یردیو مسطوردر ۹ شنیدن ۹ کسرون
 و سکون یای تحتانیله ایشتمک نشودن دخی دیرلر استماع معناسنه ایکی سنک دخی مستقیل
 مشغتن کی تصرف اولنور فرهنگ میرزاده هجوم نمودن معناسنه مسطوردر میرنظمی بیت
 مقابل شد چو بابکد بکرا پنجا * شنیدن کرد بر اوی محابا ۹ شنیدن ۹ کسرو او و سکون
 یای تحتانیله یعنی شدن کذافی فرهنگ جهانگیری ۹ شهجان ۹ سکون ها و فتح جمله شهر
 مروک آدیدر شاهجان کی آحق الفی استخفاف احدف اولمشدر رضی الدین نیشابوری بیت
 مخالف از چه بروست جان بشاه دهد * که شهر مروازین روی نام شد شهجان ۹ شهرستان ۹
 شهر معظم و حضاری اولان شهر که مشارستان دخی دیرلر ۹ شهلان ۹ سکون ها و فتح لامه
 بر طاع آدیدر شرف شفره بیت زاختران هدی او چو آفتاب آمد * زراسخان علوم او چو
 کوه شهلان بود * بعضیلر نام ولایت و بعضیلر کوه الوند قرینه بر مکان آدیدر دیدلر
 ۹ شهین ۹ کسر هایلر بر شهر آدیدر که اردشیر بابکان بنا ایلش خالازنکان نامیله معروفدر
 ۹ شیان ۹ فتح یای تحتانیله مکافات و جزا معناسنه ابوشکور بیت برو تازه شد کینه
 سالیان * نکردندش از هر چه کرد او شیان ۹ شهین ۹ سکون یای تحتانیله عار و ناهوش
 و غیب و نقصان عرض و مال اولوز نسته عربیدر فارسیده دخی استعمال اولنور جمع الوای ۹
 ۹ شاشو ۹ ضم شین معجه ایله بر او تدر تخنی ادویه به جزو ایدرلر ۹ شاهد ارو ۹
 شراب انگوری که جمله اسماسنددر یونانی آکا چشمید وضع ایلش کیفیت عالی بویله منقولندر که
 چشمید مراد ایلدی که خلق اوزمدن زیاده منتفع اوله لسان و جمله انتضاعن اظهار ایلد و کندن
 صکره بر مقدار تازه اوزومی صقد روب بر طرفه قویدردی که طور ارق کور هلم نه صورت بغل
 دیوب اوزم دخی طور ارق غلیان ایدوب مشتد اولد قد نصکره طور یلوب صاف اولد قد چشمید
 امتحان ایچون بر مقدار این اغزیسه آله قده کوردی که بر آچی نسنه اولش زهر اولدی صانوب پرده

حفظ ایتدردی بر مقبوله جاریه شی واریدی مکر شقیقه علتنه مبتلا ایدی و جمع وزحمتی جاتنه
کار ایشیدی هلاکنه راضی اولوب زهر دیو صاقلی اولان اوزم صویندن بر پیاله طولدورب
ایچدی اولدم طبیعتی حظ ایلدی بردخی طولدورب ایچدی وجودینه حرارت وکیف باده
حاصل اولدی بر قدح دخی ایچدی فی الحال نوم غلبه ایلدی مکر بر نیچه کون ایدی الم شقیقه دن
او یوماش ایدی باشن قویوب صفای قلب ایله بر کیجه صباحه دك او یودی بیدار اولد قده
گوردی زحمتی ووجعی بالکنیه زائل اولمش سرور ووضه فاسندن احوالی چشمه عرض ایلدی بونک
نامی شاهد اروا اولسون دیو اطبایه امر ایلدی مناسب علتله معالجه ایلدیلر کذا فی فرهنگ
جهانگیری طیان مرغزی بیت عیاحبا از کرم در بیخ مدار * شاهد اروی لطف ازین پر ثمان *
شاعر * قطعه * شاهد اروبود شراب ولی * زوجه بر حد اعتدال خوری * لیک با زهر
هدسری دارد * تو با فراط اگر زلال خوری * شاهد و فی شاهوار لفظندن تخفیف اولمش
کله درینه اول معنایه در کذا فی فرهنگ جهانگیری * شبان فریو * بر قوشد در شبان فریب
و شبان فریب * و شبان فریب کذا فی فرهنگ جهانگیری * شبان فریب * سکون باء موحد و ضم دال مهمله ایله
کیجه استعمال اولنان اثواب کذا فی فرهنگ جهانگیری * شبان فریب * سکون باء موحد و واو معروف
و فتح راه مهمله ایله کیجه یوله کیدی دیک اولور * شاعر صفت مهر اجده دیشدر بیت
آن شب نخل بو العجب شبر و وسید العرب * هشت بهشت بر طرب کشته ره خرام او *
* شبکو * سکون باء موحد و ضم کاف فارسیله ایکی معنایه کلور اول مهتر پاسبان که
شبکوی و چوبک زن دخی دیرلر منصور شیرازی بیت بر آستان تو پیر زحل بود در بان *
حضرت تو بود ترک آسمان شبکو * ثانی یعنی کوشده یعنی مطرب و ترانه خوان شیخ نظامی در صفت
بازید خسرو بیت چو آن شبکو کوفتی راه شبد یز * شدندی جمله آفاق شبنیز * شش سو
سکون شین معجه و ضم سین مهمله ایله جهات سسته که بین و یسار و خلف و امام و فوق و تحت
* شفو * ضم فایله خرام که ضد خلا لدر شفا دخی دیرلر میر نظامی ایکی سنی بو بیتله ایراد
ایشدر بیت نداند شفا و شفو در بیج * طمع دارد اذ دل شود کربسج * شفا دارو * فتح فا
و دال و ضم راه مهملتین ایله یعنی یازهر حکیم نزاری * قهستانی بیت نه در بیخ دران تغابین *
* و در سر شفا داروی نوشین * شفتالو * معروف و منمشور میوه در عربیه ضم دال و فتح راه
مشده * مهملتین و کسر قافله در اقی دیرلر * شفو * ضم نون و اخفاء و او ایله سروا غا جید بر بعضیلر
کور کن اغا جید ردیدیلر * شو * بوزن نو اوج معنایه در اول یعنی شب بو معنایه مغروده ایله
واو بیننده تبادل و توانی اولدوغند در ثانی شدن لفظندن صیغه امر در ثالث شوهر لفظندن
اختصار اولمشد رمنلا هاتی بیت برادر بجای برادر نشست * عروس زشومانده راعقد بست
* شهارو * فتح ها و ضم راه مهمله ایله صهر بیج دید کاری قیو که یغمور صویندن یا خود آقار صودن
قیس ایامنه طولدورب یازده استعمال ایدرلر * شهبانو * سکون باء موحد و ضم رایله
قلعه قبولی اوزرنده اولان برج و قلعه نیک بر جلندن اک بیوک بر جنه دیرلر بعض فرهنگرده قلعه
خینقی مسطوردر * مع الهاء * شاخابه * فتح خاء معجه و باء موحد ایله بیوک ارمق شهرود
معنایه و دخی در یادن آیراش کول کنی که بر نیجه خلیج دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری * شاخانه

في ساخانه في فتح خاء معجمه ونونله بر قسم كذا در شرحي كنگر لغتي ديانده ذكر وتفصيل اول نور
 انشاء الله تعالى في شاخوره في ضم خاء معجمه وواو معروف وفتح راء مهمله ايله كريمه فروني كه
 آند كريمه وتوغله بشوررلر في شادخواره في سكون دال مهمله وفتح خاء معجمه وواو معمله
 ايله اوج معنایه كلور اول بمعنى خوشحال ثاني بمعنى شرا بخواره ثالث زن فاحشه شاه
 ناصر خسرو بيت به پيري و بخواري باز كردد * باخر هر جوان شادخواره في شاد كاهه في
 سكون دال وفتح كاف فارسي وميله دشمن مصيبتنه كولو ب سونك وخصمه تشويش ويريك
 معناسنه كذا في فرهنگ جهانگيري في شاد كونه في سكون دال مهمله وضم كاف فارسي وفتح
 نونله درت معنایه در اول يورغان كبي قلكاري بزدن يوققه ايدوب يا زايامينه يورغان يرينه
 اورتنورلو استاد عسجدي بيت همان كه برده از اين پيش شاد كونه من * كنون شد دست
 رواج توای بدولى فاش * مجمع الفرسده لطيف و بوققه پنبه لودوشمه معناسنه استاد فرخي
 بيت بر شاد كونه خفته ملك شاد وشاد كام * دوات رهين و بخت مطمع و فلاك غلام * ثاني
 مغنیه يعني چنكي عورت شمس فخرى بيت بر طارم جلالت كيوان بجای حارس * در بزم
 دلفروزي ناهيد شاد كونه * ثالث ادات الفضلايه بمعنى نهالی رابع نكيه كاه معناسنه
 في شادمانه في شادمان مرقوم معناسنه آخر نه كى ها خصوصيت معناسن افاده ايد رودخى
 وشادمانه فلان ديرلر فلانك شنلكنه ديمك اولور في شادنه في فتح دال مهمله ونونله بر طاشدر
 مغربي شارنج در في شاده في بوزن جاده شاد مرقوم معناسنه في شارجه في كسر دال
 مهمله وسكون ياي تحتاني وفتح جيم فارسيله بالا پوش يعني اوست كيمه جكي واوستنه اورتنه جك
 نسنه يه ديرلر پور بهاي جامي * قطعه * چو باش از همه كس بر سر ايم ارباشد * دمي بزوم
 شادجه چون نهالچه * سخن زخوني شادجه پيش از اين دارم * وليك قافيه زين پيش نيست
 خالچه * سيد سراج شكري بيت چون كل از شادجه رومي برون آمد بباغ * زند و انش
 همچو اسقف زند خوان آيد برون في شادنه في فتح ذال معجمه ونونله بر قزل طاشدر سيمايه
 مائل سست اولغله نيز قيريلور انواعي اولور عدسي وكورسي ديرلر طور سينادن كتوررلر بعض
 ادويه تركيبه جز و ايدرلر في شاده في سكون را وفتح دال مهمله ايله بحر روم جزيره لرندن
 بر جزيره در في شارويه في ضم راء مهمله وفتح ياي تحتانيه خسرو پرويزك اوغلي آديد ر شيرويه
 وشيرو دخی ديرلر في شاره في بوزن خار فرهنگ جهانگيريده بمعنى دستار هندي كه هندي
 لسانك چيره ديرلر حكيم فردوسي بيت ز سر شاره هندوي بر گرفت * برهنه شد و دست
 بر سر گرفت * مجمع الفرسده بر نوع دستار بزرگ رهندون كتوررلر چارچان مقابل در شمس
 فخرى بيت آنكه بر فرق مشتري نهاد * حكيمش از خاك ياي خود شاره * فرهنگ ميرزا
 ابراهيمه بمعنى جامه فانوس ولباس اهل هند و ادات الفضلايه بمعنى جامه سرخ كه نوم اطرافنه
 صارلر هوادن محافظه همچون بودخى قنار كوملكي ديمكدر في شاشه في بول آدمك اولسون
 حيوانك اولسون في شاكر باه في فتح كاف وياء موحد وسكون راء مهمله ايله اجرت سز
 حضرت به طوتوب آتة بنز اولاق وتوابع حكام في شاكر دانه في شاكر دلك ايتك وشاكر ده
 وپيران اجرت ابي معنایه ترتيب اوزره مير تقطبي بيت بشاكر دانه باشه لايد استاد

خدمت داد شاگردانه کی یاد و شالیه فی سکون لام وفتح دال مهمله ایله بنای دیوار
معناسنه در و شاماچه و شاماچه فی کلاما بفتح المیم وجم الفارسی بمعنی شاماک هر قوم
یعنی سینه بند زنان و شاماکه فی فتح کافله زفت که عربیه قیردیرلر شاعر بیت چونیره
بروی چون شاما که بوده * بدی طبع اوزویش نموده و شاماله فی فتح لامه قره یا غز عربیه
اسم اللون معناسنه و شاماچه فی فتح میم وجم فارسی و سکون کافله بمعنی شامک و شاماچه
و شازده فی کسرتون و سکون زاء معجه و فتح دال مهمله ایله مرتبه اعداد دن اون آئی
عدد در و شانه فی فتح نونه در بش معنایه کلور اول طزاق که عربیه مشت دیرلر ضم میله
کمال چندی بیت شانه زدیاد زلف یار مرا * اصل الله شانه ابد * ثانی فرهنگ جهانگیریه
آنک جست و چایکله کنه دیرلر حکیم سنایی در صفت اسب * مثنوی * مرکبش هیأت فلاح
دارد * که بر اعداش خاک میبارد * دشمن و دوست را چون نخس و چو سعد * بشیهد و شانه اش
چو کرد و چور عد * ثالث خانه زبور که شان ولانه دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت آنکه چون
محل این بنارا چو مهندس بود شاه * آب چون آینه شانه آنکین کشت از صفا * رابع
خرمن صاورا جق بش و دخی زیاده پر مقلو براغاجدر آنکه دانه فی صماندن آیرلر آنک بش
پر مقلو سنه پنخ آنکشت دیرلر زیاده اولانته شانه دیرلر خامش حیوانک کورک کوکی که بریامی
کو کدر اوزرنده قرمز خطوطی وارد در بعض کسنه لاول خطر دن بعضی احوال استخراج ایدرلر
اکثر تار و اوزیک خلقی غایت ایو بیلورلر و آنکه عمل ایدرلر چغتایده اسبقور دیرلر مابینلر نه
غایت معتبر اولد و غندن ضیافت واقع اولد قه عزیمت مسافر اوکنه اول کوکی ات ایله قورلر زیاده
و عایت مهمان ایمش حیره الابرارده اسفار مقاله سنه دیر بیت پیاپی اسبقورینی ابلاب روان *
پیاکتین بولوب عاجز اول ناتوان و شاه و شه فی بدی معنایه کلور اول فرهنگ
جهانگیریه اصل و صاحب معناسنه در چونکه پادشاه اصل و نسب صاحب دیرلر و مانکه
صاحب اول سبیدن شاه دیرلر حکیم فردوسی بیت اگر شاه را شاه بودی پدر * بسر برهاد
مراتاج زر * ثانی داماد معناسنه در بوایکی معنایه شمس فخری * قطعه * مملکت را شرف
قدر همین بس که بود * خسرو صقدر آفاق ممالک را شاه * شادمانست بدو جان ممالک ز انسان
که بود شاد دل و جان عروسان از شاه * حکیم خاقانی دخی بوایکی معنایه دیمشدر بیت یک
رضای شاه شاه آمد عروس طبعرا * از گرم کابین عذر ادر نتاید پیش ازین * حکیم سنایی بمعنی
ثانی بیت داد کلکش چنانکه شاه عروس * از نقاب تنک خرد را بوس * ثالث شطرنج
قطعه لرندن بر قطعه در که کش دید بکه کیند چک بری قالمغله مغلو بیت ایجاب ایدن قطعه یه
دیرلر مولانا بهاء الدین بیت شاه قطع آسمان هنگام لعب امتحان * مات کرد در زمان
کر کوید اورا شاه شاه * رضی الدین نیشابوری بیت جان شاهان جهان یکسر شود لبیک زن
چون تواز تجمیل در شطرنج کوی شاه شاه * رابع هزینه که کوزلک و ایریلکده بحسب الصوره
و المعنی امثالندن ممتاز و سرافراز اوله اکا شاه دیرلر و شه آندن مخفهمر خامس
مجمع الفرسده راه فراخ و کشاده که اندن نیچه یوللر ایریاور بوندند که شاه راه دیرلر سادس
موید الفضلاده هندده بر جانور آیدر سابع فرهنگ میرزا ابراهیم بر نوع جامه در هندده

هنده مشهور در شاهنامه سکون ها و موج باء موج بعد نون ساکنه و فتح سین مهمه
 ایله عربیه اکلیل الملك دید بگری او تدر شاهنامه معر و ف معروف بر او تدر معربى شاهترج در
شاهنامه ای کی معنایه در اول انجوناك غایت ایری و لطیف و غلطان و آبداری که
 شاهوار و شاهواره دخی دیر لر استاد لطیفی بیت شود درون صدف شاهنامه قطره دون
 چراست در صدف شاهنامه زشت و خراب * و هر نسنه نك ایری و اعلا سینه دیر لر مثلا
 مضطکی نك ایری دانه لرینه و هرینه که دانه تعبیری مخ اوله انکرده استعمال اولنور ثانی کندر
 تخمینه دیر لر مخصوصا شاهداج انك معربى در شاهراه و شهرراه جاده یول که اندن
 نچه یول لر آریله ابوالمعانی در مناجات باری تعالی عزاسمه و جلت عظمته و لاله خیره بیت
 و شاهراه محبت بمنزل مقصود * روم عنایت و لطفت اگر شود همراه شاهزاده و شهرزاده مخ
 پادشاه اوغلی و دخی پسر داماده دیر لر زیر شاه داماده معناسنه اولدوغی ذکر او انمشیدی کدافی
قرهنگ جهانگیری بومعنائی مؤید شاعر بیت محبتش تحقیقت نمیشود زن را * اگر محبت
 بود هم بریان شهرزاده شاهمهره مخ از درها و بیوک ییلان با شکر نه اولور بر معتبر طاش کی
 نسنه در مار مهره دخی دیر لر بحد منافعی وارد شاهنامه مخ فتح ها و دال مهمه و سکون نوله
 نیکوکار و صالح و متدین معناسنه در کدافی المجمع بومعنائی مؤید استادیمشدر بیت بیاید
 آن مخ زلف حق رحمت * هر آنکه شد بجهان نیکوکار و شاهنامه شاهنشاه و شاهنشاه
شاهنشاه و شاهنشاه مخ کلمه بکسر الهاء و سکون النون اول پادشاهه دیر لر که عصر نه اولان
 پادشاهک جمله سندن قوت و شوکت و عسکر و حشمت و خزینه و مملکتی زیاده اوله و انک امداد ایله
 خیر لر مملکت لرینه پادشاه اوله لر بود کراولنان شروط موجود اولینه شاهنشاه دینلر شاه مخ
 مملکت ها ماورائیه بر شهر آدیدر سودابه زن کیکاوسک پدری شهر دیر لر که اول شهرده
 تجارت زیاده اولور حکیم فردوسی بیت یکی شهر بدشاه را شاهه نام * همان ازدر و سور
 و جشن و خرام شاهیه مخ کسر ها و سکون یای تحتانیله بمعنی شاهنامه مرقوم یعنی صالح
 و نیکوکار کدافی المجمع شایسته مخ کسریای تحتانی و سکون سین مهمه و فتح تاء مشناه
 ایله شایستن لفظندن اسم مفعول لر لایق معناسنه میر نظمی بیت هر آن سرکه شایسته
 ناج نیست * باو ملک را شاهی محتاج نیست شایکینه مخ سکون یا بین تحتانی و کسر کاف
 فارسی و فتح نوله او جو زاولش معناسنه شایکافی لفظندن تصرف اولمشدر شایه مخ فتح
 پای تحتانیله میوه معناسنه در حکیم خاقانی * قطعه * دوش چنان دیده ام بحواب که نخل
 بر لب در یابدان مقام بر آمد * نخل موصل شده اترنج و رطب داشت * سایه و شایه اش فراخ
 و تام بر آمد * میر خسرو بیت سرو که از شایه نشانی نداد * سایه نشینان همه داده بیاد *
شباره مخ فتح باء موج و راه مهمه ایله کجه لده مسافرتی کزن عورتی دیر لر و دخی سپهر
 معناسنه در شبابزه مخ سکون باء موج اولی و فتح ثانیله و زاء معجه ایله بعض نسخه ده باء
 ثانی برینه پای تحتانیله و ایت اولمشدر شپره مخ یعنی خفاش که ترکیب براسه دیر لر
شبانکاه و شبانکه مخ کلاهما بفتح الباء موج و سکون النون و فتح الکاف العجی اول
 نسنه یه دیر لر که کجه آند چار یا حیوان یا تور لر و کجه یا تیلان یه دیر لر کدافی قرهنگ میرزا

ابراهیم معنای ترکیبی کجبه لر وقتی دیکدر **شجانه** **فی** فتح باء موحد و نونله درت معنایه کلوز
 اول اول حاله دیرلکه کجبه اول حالته کجش اوله حکیم انوری بیت مست شبانه بودم و افتاده
 پیخبر * دی در وثاق خویش که دلیر بکوفت در * ثانی کجبه ایچن شراب خواجه حافظ بیت
 می شبانه خور و خواب صبحکاهی کن * مباش در پی آزار و هر چه خواهی کن * بوم معنایه مناسب
 کجبه دن بقیه اولان شرایه می شبانه دیرلر کمال خجندی بیت در سر می صبحی و در دبه
 باخمار * جان بی لب تو تشنه جام شبانه بود * ثالث مخمور معناسنه میر خسرو بیت
 تو شبانه می نمایی بهری که بودی امشب * که هنوز چشم مسنت اثر خمار دارد * رابع هر حافظ
 و نگاه میانه دیرلر عموما و قیون سوری سنی حفظ ایدنه دیرلر خصوصا شیخ نظامی بیت من بد داده
 حرزخانه خویش * خوانده اورانه سک شبانه خویش * وله بیت کفت با خود کترین شبانه
 پیر * شاهی آموختم زهی تدبیر **شیره** **فی** سکون باء موحد و فتح باء فارسی و راء مهمله ایله
 یواسه که عربی خفاش دیرلر عادی کوند زیووه سنه یا تور طشره چقماز که کونشه اصلا باقه من
 اول اجلدن کجبه اوچار شب پره دیمک انکچوندر شیخ سعدی * مصرع * شبیره کروصل آفتاب
 نخواهد **شیره** **فی** سکون باء موحد و فتح جیم فارسی و راء مهمله ایله کجبه اوت اولیان
 حیوانه دیرلر شاه ناصر خسرو بیت کرک آمده است کرسنه و دشت پیره * افتاده در رمه
 رمه رفتند بشب چره * بومناسبتله اول نقل و میوه که کجبه لر صحبت و جمعیتند تناول اولنوز
 ترکیب چرزچمن دیرلر قوری میوه اولسون یا ش میوه اولسون شب چره دیتلور مؤمن حسین
 یزدی * رباعی * فی بر سر مردمان چون تره ایم * فی نقل مجالس از پی شب چره ایم * امروز که
 ناکسان درین بازند * ماجنس کسادیم وز ناسره ایم **شجانه** **فی** سکون باء موحد و فتح خاء
 معجمه و نونله حر مسرای شاهان و دخی بعضی فرهنگرده اول خانه به دیرلر که آند کجبه احیا اولنوب
 عبادت اولنه کذا فی المجمع **شیره** **فی** سکون باء موحد و فتح سین و دال مهملتین ایله زمهریر
 ایچند بر معروف کجبه در تفصیلی سه لغتی ذیلند مرور ایلدی **شیره** **فی** سکون باء
 موحد و فتح فا و راء مهمله ایله کجبه لده قیون و صغریا تور دقلری پره دیرلر کذا فی المجمع **شیرکاه** **فی**
 سکون باء موحد و فتح کاف فارسیله بمعنی شبقاره مرقوم کذا فی فرهنگ جهانگیری بومعنایه
 ابوالعافی بیت بروز هر چرا چون دواب میگرد * بشب چوکا و غنم خانه اش کند شبکاه *
شیرکوه **فی** سکون باء موحد و ضم کاف اول و فتح ثانی فارسیین ایله بمعنی شبکوک مرقوم
 یعنی اول سائل کدا که کجبه لده محلات اراسنده بر یوکسک یه چقوب محله دولت اولرینی آدلایله
 چاغروب مدح و ثنا ایدرتا که اول کسنه ایشیدوب اکا عطیه و احسان ایله شبکوکا دخی دیرلر
 حضرت مولانا قدسره بیت همچو شبکوک که کم شب ذکر و بانک * تار سد از بامهایم نیم رانک
شیرنگاه **فی** شبانگاه لفظندن اختصار اولمشدر **شیره** **فی** سکون باء موحد
 و فتح نون و هایله کنج معناسنه حضرت مولانا قدس سره * قطعه * ایدل سر کشته شده
 در طلب یاوه روی * چند بگفتم که مده دل بکسی بی کروی * جذب کن ای باد صفت آب وجود
 همه کس * برکش خورشید صفت شب نهه راز کوی **شیره** **فی** فتح باء موحد و اخفاء
 هایله اوج معنایه کلوز اول معدنی بر سیاه طاستدر نرم و برائی اولور اکا شیرنگ دخی دیرلر

دیر حکیم ازرقی بیت خیال آن لب کو فرمایند ای شبه کون * بدید کرد مرا از دودید کن گوهر *
 حکیم انوری بیت خدنگهای شهاب اندر آن شب شبه کون * روان چون نور خرد در درون اهریمن *
 استاد عسجدی بیت همچون رطب اندام و چو زوغش سراپای * همچون شبه زلفین و چو
 پایسته آلت * بعضی روایت صاری پرچ که باقر ایله تو تیادن ترکیب اولنور آلتون کی
 صاری اولور بوسیدن شبه دیر لیکزدیمک اولور بومعنایه اولجه آخرنده هاء علامت
 اولز هاء اصلیه اولور استاد لطیفی بیت کسی را یعنی بود مرتبه * چو زرمعتبر می نباشد شبه *
 ثانی بردکنلو اغاجه در اوج ذراع مقداری بویی اولور سخت بر لده پتر مر سینه کی پیراخی یشل
 و صارویه مائل چپکی و کندر تخمی کی تخمی اولور صقلسه ایچندن یشل پلشک صوتی
 چیتار ثالث کجه لک دیمک اولور مثلاً یکشبه و دو شبه دیر لر کجه لک ایکی کجه لک دیمک
 اولور علامه شیرازی * قطعه * مجردی بحقیقت عظیم ذوق بود * زمن شنوتن آزاد خویش
 یشل مساز * برای یکشبه ذوق که خاک بر سر او * اسیر زن بتوان شد بسالهای دراز * میرزا
 غازی بیت جزای یکشبه هجرم اگر دهد ایزد * بسوی خلد برم کافر و مسلمانرا ^{فی} شبیازه ^{فی}
 سکون باء موحده و فتح یای تحتانی و راء مهمله ایله شیره معناسته در ^{فی} شبیکه ^{فی} کسرباه
 موحده و سکون یای تحتانی و فتح کافله طوزاق که آغ دخی دیر لر شبیکه دخی دیر لر ابوالمعانی
 بیت دل بسودای زلف عنبرین مائده * همچو آن مرغ در شبیکه فتاد ^{فی} شبینه ^{فی} کسر
 باء موحده و سکون یای تحتانی و فتح نونه کجه دن فاضل اولوب باقی قلان نسنه ماکولات
 و مشروبات قبیلندن و سائر هر نه اولور سه و دخی اکادیر لر که کجه آنک اوزرینه یکمیش اوله
 مجمع الفرسه یعنی انکور مسطور در ^{فی} شته ^{فی} سته مرقومک ایکی معنا سیله مترادف در
^{فی} شخانه ^{فی} سکون هاء مهمله و فتح نونه شهری و یا خودمانکی اصابت اسأتدن محافظه ایده
 دیر لر مولانا جامی در منقبت امیرالمؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله عنه بیت صحبت
 زائر الک یا شخانه الجف * بهر نثار مقدم تو نقد جان بکف ^{فی} شخانه ^{فی} فتح هاء معجه و نونه
 قلمیه در که جامه آغردنار قولنور ^{فی} شخانه ^{فی} سکون هاء و فتح شین معجبتین و نونه قلمدران
 میانند معروف اصطلاح در طریقه قلنده اسکی درویش یعنی خیلی زماندر طریقه قلنده در دیر
^{فی} شکاسه ^{فی} سکون هاء معجه و فتح کاف و سین مهمله ایله راء معناسته استاهرودکی
 * قطعه * کر شود بحر کفایت تو موج زنان * و رشودا بر سر رایت تو طوفان بار * بر مؤالیت
 نباشد همه در و گوهر * بر اعارت ببارد همه شکاسه زخار ^{فی} شخولیده ^{فی} ضم هاء معجه
 و او معروف و کسر لام و سکون یای تحتانیله یعنی پرشورده یعنی صولس کدافی الجمع
^{فی} شخیده ^{فی} کسر هاء معجه و سکون یای تحتانیله یعنی لغزیده و افتاده ایضاً مننه ^{فی} شته ^{فی}
 بوزن کده منقار مرغان یعنی قوش بوزنی کدافی فرهنگ جهاتگیری ^{فی} شرزه ^{فی} سکون راه
 مهمله و فتح زله معجه ایله چشمکین و غضبناک حیوان استاد عنصری بیت روز بیکار دور
 کردن کار * بسنددی ز شیر شرزه شکار * فرهنگ جهاتگیری بوضعی انجق شیر و پانکه
 مخصوص یازمش مولانا هاتفی بیت خرامیدن شرزه شیران مست * کرگاه کاوزمین بر شکست
 حکیم فردوسی بیت برآمد بالا چو شرزه پانک * خر و شان یکی تیغ هندی بچنک *

في شرفه في سكون راء مهمله وفتح فايله آوازه معناسنه عموما و آواز پای مخصوصا شرفاك
 و شرفانك و شرفالنك دخی دیرل حضرت مولا ناقص سره بیت کاروان شکر از مصر
 رسید * شرفه بانك درای آید * حکیم سوزنی بیت از شرفه جلاجل شاهین عدل تو
 عنقای ظلم کشت پس قاف در نهان * عربیه ضم شینه شرفه کنکره یه دیرل عوما قلعه
 دیوار و سرای کنکره لری کی استاد فرخی بیت از پی آن ناز خورشیدش فزون باشد شرف *
 دشتری خواهد که اورا شرفه ایوان بود في شرمندة في سکون راء مهمله و نون ایله بخیل یعنی
 لوتانش ابوالعانی بیت چنان شرمندام از عشق ناقص * چو عدل ناقبول جرم مجرم *
 في مشروه في سکون راء مهمله و فتح و او ایله خواننده لکدن بر نوع در شهری دخی دیرل
 في شرفه في فتح راء مهمله و اخفاء هایلہ یعنی کوبنده یعنی بتک کلوکه بوغازینه قوللق ایوب
 اکل طعامه حریص اولوب متصل یمک فکرند اوله شاعر بیت نباشد کفتی نام خود آدم *
 مشره کویند اورا هر خوردن في ششدره في سکون شین معجه و فتح دال و راء مهملتین ایله تاولی
 دیدکاری قار اویتاد قلمی تخته در ششدر دخی دیرل في ششخانه في سکون شین و فتح خاء معجبتین
 و نوله مد و ر چادر که کنبدی دیرل و ششخان دخی دیرل تعریب ایوب ششخانچ دیرل
 سعید سراج الدین سکرى بیت مشتری بطالع ایام تو موقوف کرد * هر سعادت که درین
 ششخانه اسطرلاب یافت * و بر ساز آیدر في شش ضربه في سکون شین و فتح ضاد معجبتین
 ایله بر نوع داود زرد او یونند ایدر لر شش ضرب دخی دیرل کذافی المجمع في ششه في فتحین
 ایله بسته شوال که در مضان دن صکره شواله ای کون ضایم اولوزلر في شغاره في فتح غین معجه
 و راء مهمله ایله پورستی دیدکاری حیواندر في شغه في فتح غین معجه ایله ایکی معنایه در اول
 شاخ درخت و شاخ آهوک شخ دخی دیرل مولا نابدی * قطع * خیزدوزان جام باده
 آر که هر شاخ * زرافشانست و بادمشک فشانست * از شغه هر درخت پر ناو پیرست *
 چو تکه زمی پیر کشته باز جوانست * ثانی ال وایاق در یسی ایش ایش لکدن درشت و خشین
 اولور استاد عسجدی بیت همی دوم بجهان اندرازی روزی * دو پای پر شغه و ماند بادی
 بریان * و شوغه دخی دیرل في شفانه في فتح فاو نوله پر قوش آدیدر که باشی و قویروخی
 الوان رنگ اولور حکیم اسدی بیت لب چشمها پر خشنسار و مانع * زده صف شفانه همه دست
 و راع * شمس فخری بیت بود عنقای مغرب پیش قدرت * چنان کالجق بر شاهین شفانه
 في شفه في فتح فايله بوزن کفه یعنی شغه مرقوم کذافی فرهنگ جهانگیری في شفته في
 سکون فاو فتح تاء مثناة ایله کونشک ابتدا طلوعی و دخی هر نه که آنچه اوله اکا دیرل في شفشه في
 سکون فاو فتح شین معجه ایله جلاه دفعه نسی که ار اسنه طراق بر لشد روپ زطوقورل
 مجمع الفرسان شاخ درخت و شوسته زرمعناسنه در یولغنی حرکات نشده ده معنای مغایر ایله وارد
 اولشدرل في شکانه في فتح کاف فارسیله مضرب که آنکله ساز چالرل زخمه دخی دیرل
 سین مهمله ایله ده مرویدر محفه الاحبابده بمعنی خانه کهواره مسطور درل في شکر نوره
 و شکر بیره في کلاهنا بفتح الکاف و سکون الراء الاولى و فتح الثانیة في شکر بوزه و شکر بیره
 و اثنانی پرینه زاء معجه ایله سن بوسه سکرین در که ایچی شکر و بادام ایله یا خود فسق نیم کوفته

گفته شکر ایله آمیخته و خیرین لطیف یاغله یوغروب خرده بورك ایدر لر بسحاق اطعمه بیت
 چرا منع کنی صوفی ز محراب شکر بوزه * کسی کوید مسلمانرا که درواز قبله بر کردان * حکیم سنایی
 بیت همچو سگ دریدر بیدریوزه * خوانده مرزهر را شکر بوزه * حکیم نزاری قهستانی بیت
 بیار بوسه منه خوان خورد نیکه بود * تفاوتی ز شکر بیزه تا شکر بوسه ی شکرده ی
 فتح کاف ودال وسکون راء مهملتین ایله جست و چالاک که شکر و دخی دیر لر ی شکر شاه ی
 اوغل بالی که شکر سان و شکر شان دخی دیر لر کنانی فرهنگ جهانگیری ی شکرینه ی
 فتح کاف و کسر راء مهمله ایله بر نوع سگری حلو وادر که عربیه ناطف دیر لر ابوالعانی * قطعه *
 زدست ترش رویان شکرینه * شود حنظل بطبع نکتته سنجان * دهد کر زهر قائل روی
 نیکو * شود شکر خصوصاً دست جانان ی شکره ی سکون کاف و فتح راء مهمله ایله ابکی
 معنایه در اول مرغ شکاری یعنی هر شکار آلور قوش ثانی کس زن بو ابکی معنایه ابوالعانی
 بیت کیریم چو شکره جست و چالاک * در کردن صید شکره بی باک ی شکره ی سکون
 کاف و فتح لامله ابکی معنایه در اول کتاب السامی ده قاون و قار پوزدن کسینلن پاره به دیر لر
 ترکیه دلم دید کبری معنایه در ثانی جامه یعنی قفتانک و کوملک نیر یزی و چایک دید کاری بکی
 و پیشی و یاننده اوریلان پاره که شکره جامه دیر لر کنانی فرهنگ جهانگیری مجمع الفرسه
 جامه اغاجه ایشوب برتلدوغنه دیر لر ی شکره ی فتح کاف و نونله بوکلم که شکن و شکن دخی
 دیر لر ی شکره ی فتح کافله ایاق صداسی و تشدید ایله زبل و سپورندی یغیلن بر کد عربیه
 مزبله دیر لر ی شکرینه ی کسر کافله بوزن کینه اوزون و بیوک کوب که ایچنه غله قورلر و اول
 اوجی سیوری اغاج که آنکه اشک و صغر مور لر ی شکره و شکرینه و شکرینه ی کلم
 بسکون اللام اول بفتح الفاتانی و ثالث بکسر الفاء یعنی کس زن حکیم انوری در هجو قخی
 کیرنک بیت شد بجان الفیه غلام اوزا * نحو در شکرینه تمام اوزا * بولغی بومعنایه عربیه
 دخی استعمال ایدر لر الفیه آلت رجل معناسنه در جزلیاتده الفیه و شکرینه نام بر رساله تالیف
 ایشارد لر لغت مشترک در ی شکره ی شکره ی سکون لام و فتح میم و باء موحد ایله صوده قینامش
 شاعر * رباعی * ماهی و خیار و خایه و شکره * پس کادن ترک بیدر کر ماه *
 کاریست که مرک روح نزدیک کند * هان ای غرزن بقا بجز پاتابه ی شکره ی تخفیف لامله
 قائل مقتول یزینه قصاص ایچون قتل ایتمکده دیر لر حکیم سنایی در بیان شهادت حضرت علی
 گرم الله وجهه ابن ماجمی قتله کتور مکمل * قطعه * جان بناد آن زمان علی در حال *
 خاندان زان سبب گرفت زوال * شکره کردند مرور افس ازان * رفت سوی جهنم آن نادان *
 و تشدید لامله اوج معنایه کلور اول صنم ثانی بت پرست ثالث یوک دنکی معناسنه در
 ی شماغنه ی فتح غین معجه و سکون نونله بد بوی و چرکین که شماغنه دخی دیر لر پوره های جامی
 بیت خطش چو پشت و روش شماغنه و سیاه * کاغذ تباہ ورنده چون کون دریدکان *
 ی شماله ی فتح لامله شمع و دخی بر قسم بر نچدر بسحاق اطعمه بیت آن شمعها که در دل بسحاق
 بسر فروخت * از رهگذار توزیرج شماله را ی شماله ی فتح میمین ایله دستنبوی که ترکیه
 بیلغ دیر لر ی شماله ی فتح نونله بوی خوب که رایحه طیبه معناسنه فرهنگ جهانگیری

۵

مطلقاً ایچدر فی شمسه فی سکون میم وفتح سین مهمله ایله نقاش اصطلاحندک تورجه
 دیرلکتاب جلدلرینه اوررلورهرنه که منقش واکثری مدور اوله اکادیرلر فی شمعندک فی سکون میم
 ونون وفتح غین معجه ایله ایکی معنایه در اول شماغندک مرقوم کی بدبوی وچرکین معناسنه
 ثانی اول کسنده دیرلکه شدت خوفدن بیهوش اوله کتاب السامی ده معنی زن بدبوی فی شمعندک فی
 فتح میم و سکون نونله معنی بخشایدک یعنی باغشایجی فی شمسه فی تخفیف ایله سود آغازی
 ودخی ده باقی قلان سود معناسنه که عربیه اکاسی دیرلور میم مشدده ایله رایحه معناسنه در
 فی شمیه فی کسر میم و سکون یای تحتانیله معنی رمیده و آشفته ابوالفرج رونی بیت اگر
 شمیه ود عقل خصم اونشکفت * بل شمیه بود عقل ذردماغ سقیم * مجمع الفرسده تشنه لکدن
 بیهوش اولق و فرهنگ میرزا ابراهیمه مطلق بیهوش معناسنه نقل ایدوب حکیم انورینک بویتنه
 قسک اولش بیت خردردماغ تو شمیه * سخن جز دردعای تو مزور * ودخی صوصزلقدن
 ویا خود آغاهدن نفس خور و بصولومق معناسنه مرویدر فی شنبلیله فی سکون نون ویای
 تحتانی و کسر باء موحد و لامله انواع کل و ریاحین و شکوفه رایحه سنه دیرلر فی شنبلیله فی
 سکون نون ویای تحتانی و فتح باء موحد و کسر لام اول ایله حبوباتدن بزوعدر که ترکیه بوی
 و عزیزیه حاجه دیرلر هم حاجه مهمله ایله هندی لسانندک یعنی یونان زبانندک فرقه دیرلر فی شنبه فی
 سکون نون و فتح باء موحد ایله معنی شبهه اسب یعنی آت کشنده بی که شنه دخی دیرلر و کسر
 باء موحد و اطهاره ایله معروف کونک آدیدر که جمعه ایرته سیدر صاحب تبریزی بیت
 فکر شنبه تلخ دارد جمعه اطفال را * صحبت امروز اندیشه فردا خوشنت * تحفه الاحبابه
 سکون نون و فتح باء موحد ایله آواز شیر مستور درز فی شنگسه فی سکون نون و فتح کاف
 وسین مهمله ایله اوج معنایه کلور اول معنی کیر که عربیه ایر و ذکر دیرلر ثانی جامه ملوت
 زنان ثالث مزبله اولان موضع معناسنه فی شنگه فی سکون نون و فتح کاف فارسی و لامله
 ایکی معنایه در اول معنی خوشه یعنی صالحم عربیه عنقود دیرلر شاه ناصر خسرو بیت درخت
 خرما صد خشک خارداد درشت * اگر دو شنگه خرما ی خوب تر دارد * ثانی معنی ریشه
 یعنی صفاق که دستار و معجزه و قالچه و دستمال و سجاده او جلزنده اولور فی شنگوله فی سکون نون و فتح
 کاف و فتح لامله شنگ مرقوم ایکی معناسیله مترادفد یعنی دلبر شوخ و راهزن معنی اول
 حضرت مولانا قدس سره بیت ناکهان بسته دلم دلدار کی * شوخی شنگولکی عینار کی *
 معنی ثانی استاد بیت راه دهر و شب زند شنگوله * روز کرده جابکه بیغوله فی شنگه فی
 سکون نون و فتح کاف فارسیله اوج معنایه کلور اول آلت درجل ثانی جی مزبله ثالث لته
 حیض زنان کدافی فرهنگ جهانگیری فی شنگونه فی سکون نون اول و فتح ثانی و ضم کاف
 فارسی ایله هنده بر جزیره اسمیدر که آنده مارین و مارینه نام برار و بر عورت یا لکتر ایکسی
 بر مستحکم حصار و عالی بنا و عمارت و خانه لر تعمیر ایشلر الان طوزردیرلر حکیم اسدی
 * مثنوی * چمن بود هر سنک دیوار او * که کشنی شدی غرق از بار او * بهر دوتن کاخها
 کرده اند * چنین سنکها از کد آورده اند * بهند و ستان نام این هر دوتن * بود مارین مرد
 و مارینه زن * نه بد بار کرمشان درین کار کس * زن و شوی بودند هم یاربص فی شنگینه فی سکون

سکون تون اول و فتح تانی و بای محتانی و کسر کاف فارسیله ایکی معنایه در اول قصار اغاجی که
انکه جامه قصر ایدر لثانی قیو اردنه طیار از استاد لیبی بیت شنکینه برمدار زچا کر * تار است
باشد او چو تر از و شنو شده فی ضم نون و واو معروف و فتح سین معجه ایله یعنی عطسه یعنی اغسرمق
استاد رودکی * قطعه * رفیق چند کوی از نشاطت * نه بگریزد کس از کرم آفرشته * مرا
امروز توبه ستور دارد * چنان چون دردمه در ان راستنوشه * استاد منوچهری بیت چون شیلد
از می معنیر خوشه * کوید کانون نماند جای شنو شده فی شنه فی فتح نونله هر صد ایله دیر لر عوما
صیریر خامه و صدای نفیر و سه و نا و صفر مرغان و آواز سباع و وحوش و امثالهم کی مختاری بیت
زگریه و شنه کلک او مخند عقل * زخنده مه مجوق او بگرید جان * و آواز اسب خصوصاً که
هر یک سهیل و صیبه دیر حکیم سنایی * مثنوی * مرکبش هیأت فلک دارد * که بر اعداش خاک
فی بارد * دشمن و دوست را چو حسن و چو سعد * شنه و شانهاش چو کرد و چو رعد * شمس فخری
بیت زهره مرغی خالی چون شود * چون شود در رزم بکرات شنه * کوهستان و لایتنارند
خرمن عا و راجق بر مقل اغاجه دیر لر فی شمشیره فی کسرنون و سکون یای محتانی و فتح زاء فارسی
ایله قر از لک چپار استد کبری دیکلی طراق فی شوغاه فی سکون و او و فتح غین معجه ایله آغیل که
ایچنه قیون و صغر قورل شوغادخی دیر لر فی شوغاه فی سکون و او و فتح غین معجه ایله باغ
چبوغی فی شوکاه فی سکون و او و فتح کاف فارسیله یعنی شبکاه که با ایله و او را سننه تبادل
و تو انی قاعده مقرر در استاد بیت آید این فکر برین خاطر خسته هرگاه * که روم فی خیر
گس سر کوش شوکاه فی شوله فی سکون و او و فتح لامه سر کین دان و جای پایدی که در سر کوچها
باشن یعنی محله باشن زبل و سپورندی یغیلن بر میر عماره بیت بنیم کرده بروی بریش پیش
گذشت * بصد کلجه سیال تو شوله روب زفت فی شونیریه فی فتح یای محتانی و کسرنون و زاء
معجه ایله بر مسجد اسمیدر کدافی المجمع فی شوه فی فتح و او ایله یعنی شبهه مر قوم بوند دخی
قاعده تبادل جاریدر مجمع الفرسان یعنی سر شیر که فله دخی دیر لر ترکیله اغز دیر لر که سوددن
اول چیقار فی شهدایه فی سکون ها و دال مهمله و فتح باء مو حده ایله شربت عسلی و بال صوتی که
بالدن ایدر لر فی شه فی بوزن مه آلتی معنایه کلور اوج معناسی شاه معناسیله مترادف در
رابع یعنی سیر یعنی طوق که عربیه شعبان دیر لر حکیم سنایی بیت از برای آنکه تا شاهین
شهرت شه کنی * سینه صد صعوه پیچاره را بریان مکن * خامس یعنی منع حضرت مولانا
قدس سره بیت کر کیر ز کس نیارد کرد شه * و کر کیری او بگرید پیش دم * سادس شطر جم
شاهه کش دیمکدر کدافی فرهنگ جهانگیری فی شهره فی سکون ها و فتح باء مو حده و راه
مهمله ایله قوجه عورت مجوزه معناسنه ابوالعانی بیت مشو با شهره نزدیک زهار * کند
لابد زعیشت رنج بیزار فی شهر آزادیه فی بر شهر آیدر که ارد شیرین شیرویه آنکه یاد شاه
ایکن زهر دن هلاک اولدی فی شهروزه فی سکون ها و ضم راه مهمله و فتح زاء معجه ایله اول
گدایه دیر لر که هر کون بر محله فی طولاشوب جروسو ال ایدر حضرت مولانا قدس سره بیت
شاهیم نه شهروزه لعالم نه هروزه * عشقیم نه سردستی مستیم نه از سیمکی فی شهریده و شهریلیم فی
کلاهما بسکون الهاء اول بکسر الراء المهمله ثانی بکسر اللام یعنی پراکنده و پریشان اولش

معناسنه در شیخ نظامی بیت چو افتادش دران پای لغز * زسم سمندش بشهله مغز
فی شهله فی سکون ها و فتح لامه بمعنی شهیره مرقوم یعنی زن فرتوته مجمع الفرسه بغایت
چرب یعنی زیاده یا غلی نسنه یه دیرلر فی شهناه و شهینه فی کلاما بسکون الهاء و فتح النون
یعنی شهریار و شهینشاه و شهینشه لفظ لرندن اختصار اولمشدر کدانی فرهنگ جهانگیری
فی شهینکانه فی فتح ها و کاف فارسی و نون ثانی و سکون نون اول ایله زاله معناسنه در کذا
فی مؤید الفضلا فی شیره فی سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة و راء مهمله ایله سرکه
دیدکاری اوت که عربیه شیطرح دیرلر فی مع الیاء * شالنگی فی فتح لام و سکون نون و کسر
کاف فارسیه بمعنی ریمان تاب یعنی ایپ بوکچی که شالنگ ایب در اما اسم هاندر هرندن اولورسه
آخرنه یا حرف نسبتدر عضایری رازی بیت اه کراستیلای نفس شالنگ * همچو
شالنگیست واپس رفتیم فی شامای فی کسر کافله سینه بتدزنان بویایای وصفیه در کذا
فی الجمع فی شانی فی کسر نونله درمده هفت دیرلر بزوع اچه درکه شپانی دخی دیرلر استاد
عنصری بیت مجای خیمه شانی نهاده بر اشتر * مجای موکب کوهر نهاده بر اشتر * حکیم سنایی
بیت چون بر اذرت دارد ریک شعر * بهر هشتاد بیت چل شانی فی شاونی فی فتح واو
و کسر نونله بشکله اطفال صار دقاری بزوبعضی لر قاشدن ایدرلر بغلتاق دخی دیرلر ترکیه غلط
ایدوب بغرداق دید کلیدر فی شاهپری فی سکون ها و فتح باء فارسیه عنبر درکه شهپری
دخی دیرلر ابوالمعانی بیت صبا چو کرد پریشان دوزلف دلچوش * بیوی شاهپری کشت
بر دماغ سحر فی شاهپوی فی سکون ها و ضم باء موحد و واو معروف ایله عنبر و عود و سائر
امثالی نسنه لک رایحه سنه دیرلر امیره عزی بیت چو شاهپوی دهد خلق شاهپوی از انک *
زعنیر مت سرشته باصل و طینت او * شمس فخری بیت شه عادل جمال دولت و دین *
که خاک درکه او شاهپویست فی شاه چینی فی سکون ها و کسر جیم فارسیه بر اوتدر چین و لابنه
اولور عصاره سن آلور لیراغی سینه درنک اولور صفای اوزره مهره لری واردر خطوط مثالی
طبیعی غایت بارددر فی شاهنای فی سکون ها و فتح نونله سورنای دیگله مشهور در طبل
و نقاره ایله آهنک طوتازلر شهنای دخی دیرلر شاعر بیت صدای شاهنای در گرفت کوش
جهان * بلند دبده طبل کوس چرخ رسید فی شاهی فی بر نوع لطیف حلوی سکریدر
و روم بر نوع اچه نک آدیدر بواپی معنایه شاعر دیمشدر بیت چو باشد در کف توتقد
شاهی * بخور بی منت شاهان شاهی فی شایستگی فی لایق و نسنه یه برار اولمقلق معناسنه در
فی شاپکانی فی سکون یای تحتانی و فتح کاف فارسیه بر نسنه نک کثرت و وفرتن بیان ایدوب
چو قلغنگ تعبیریدر میرتظمی بیت کنی کرباقناعت زندگانی * شوی مالک بکنج شاپکانی
فی شباروزی و شباروزی فی کجه و کوندوز دیمک اولور خواجه سلمان بیت زعشق
زلف و رخسارش شباروزی غمی دارم * مر اصبح وصال اونمیکردد شباروزی * و بزکون بر کجه که
بکرمی درت ساعت اولور مثلاً فلک اعظم که فلک اطلس و فلک الافلاک دخی دیرلر آنک بر دوره سنه
دیرلر ا * یک شباروزی دوره اش تمام کردد و بر کز خود آید * دیرلر دیمک اولور که فلک
اعظم که جمیع افلاکی محیط دروسپری شرقدن غربه طولانی دزوافلاک سبغه آنک ایچنددر و هر

و هر بینه سیری غربت شرقه در کیمی دولابی و کیمی رجاوی و کیمی سمائی در فلك زحل او توز اوج
 سنه ده دوره سن تمام ایدر و فلك مشتری اون اپکی سنه ده و فلك مریخ بش سنه ده و فلك شمس
 و سنه ده و فلك زهره سکر آید و فلك عطارد آئی آید و فلك قمر او توز کونده دوره سن تمام
 ایدوب مرکز نه کلور اما فلك اعظم که چرخ فلك دید کاری اولدر بکرمی درت ساعته دوره سن
 تمام ایدر غایت سریع اخر که در تفصیلی هیأت کتابلر نه مسطور در والله اعلم فی شنبوی فی
 ضم باء موحد مشدده ایله شب بوی معناسنه بر معروف چچیکر انواعی و سائر قمری اولور
 عربیله منشور دیر لر سید حسن غزنوی بیت بر بوی این بیاغ بحفتم هزار شیب * تابوی
 یام از کل شنبوی بوی او * حکیم قطران ارموی بیت بستد از یاقوت و پسته لاله و کلنار کون *
 یافت از کافور عنبر خیری و شنبوی بوی * بعضیملر کل خیری دید کاری بودر دید بلر اما حکیم
 اسدی طوسی خیری کبی بر شکوفه در ریاحین جنسندن و شمس فخری منشور در دیوب بوی بی
 اصلی اوزره نظم ابلش بیت برای بزم او هر دم بر آرد * فلك زانجم هزاران دسته شنبوی * استاد
 فرخی بیت خازی که بمن در خلد اندر سفر هند * به چون بحضردر کف من دسته شنبوی *
 فی شبستانی فی کجه یتاجق خانه و حر مسرای خاص و خلوتخانه شاهان و کبار فی شبکوی فی سکون
 با و ضم کاف فارسیله اپکی معنایه در اول مهتر یا سببانان ثانی کویله معناسنه شبکودخی دیر لکن
 فی فرهنگ جهانگیری فی شنبوی فی کجه به مخصوص اولان جامه و سائر اثواب هر نه که کجه لده کیلوز
 و کجه ده استعمال اولنور بومعنایای نسبتله اولد قده در اما یای وحدت اولسه بر کجه و بر کجه لک
 دیمک اولور نتکم شاعر بیت بکون تنک آن دلبر کس دختر نمی ماند * اگر ماند شنبی ماند سب
 دیکر نمی ماند فی شنبی فی کسرتاء مثناة ایله باقر بنی و سینی که اوزرنده طعام بر لر و سائر ایشه
 استعمال اولنور شمس فخری نوله نقل ایلیوب بوی بی نظم ابلش بیت شهر یار از جود شامل تو
 سائل از درست طشت و شنبی فی شغای فی فتح معجه ایله یعنی خراشیدن یعنی طرملق
 اسم مصدر اولور ابو المعانی بیت کریمیری زجوع نان مطلب * از در سفلیکان ور و مشغای *
 فی شغلی فی سکون خاه معجه و کسر لامله دکن اونی یعنی دکنلی اوت فی شراخی فی فتح راه
 مهمله و کسر خاه معجه ایله بر نوع طعامد ردیمشرا اما مشکل بیان ایتماشلر فی شرنی فی سکون
 راه مهمله و فتح باء موحد و کسرتاء مثناة ایله اپکی معنایه در اول بر نوع غایت ابعجه طوقش
 دلمند در مولانا مظهر بیت بر سر بریشهای برشم عامه را * در بر زشربنیش شکر رنگ پیرهن
 ثانی بکمردی کاسه یه دیور لر فی شمس سری فی سکون شین معجه و فتح سین مهمله ایله خالص
 التونو که اصلا مغشوش اولیه حکیم خاقانی بیت آن می و جام بین بهم کوی سفینه کی
 دست * کرده زسیم ده ره صره زرشش سری فی شغای فی فتح غین معجه و کسر لامله
 بر نوع اوزمدر فی شکیوی فی سکون کاف و ضم باء فارسی ایله کجه آهسته یوزیمکله ظاهر اولان
 ایاق صد اسی کدافی الخفه امام عیار جمالیله لامله مطلق آواز پای معناسنه در فی شکر برزی فی
 سکون راه اول و کسرتانی مهملتین و زاء معجه ایله اپکی معنایه در اول کره شادی که سونمکه
 واقع اولان اغلق ثانی یعنی کفتار شیرین کدافی المجمع فی شلیوی فی سکون لام و ضم باء
 فارسیله آواز پای که یوزید کده ظاهر اولور ابوشکور بیت توانکر بتزدیک خفته بود * کدنا کاه

شبهوی مردم شنید فی شبهوی فی سکون نون و ضم باء موحد ایله شبهوی مرقوم معناسنه در
فی شنکرف زاوی فی سکون نون و راء مهمله و فاء فتح کاف فارسیله شنکرفه مشابیه بر نسبه در
لکن اولقدر رنگین قرمزی دکدر بونک رنگی نارنجی در نقاشی بونی زیاده ایشه سو زر ل
بر آ دیده سرنج در عربی سیرقون دیرل فتح سین مهمله و سکون یای تحتانی و ضم قافله زبان
هندیده سیند دیرل فی شهری فی سکون ها و فتح باء موحد و کسر راء مهمله ایله عنبر
معناسنه در شاهری دخی دیرل ابوالعانی بیت شعی که در همه عالم عبار خاک درش *
همیبرد حسد و رشک شهری باجان فی شهنای فی سکون ها و فتح نونله شاهنای مرقوم
معناسنه که سورنایه دیرل شاعر بیت شود انس و ملک را شوق افزون * اگر بشنید
شهنای و نفیرش فی شهیدی فی کسرها و دال مهمله و سکون یای تحتانیله زن دوست که
محبوب دوسته غلامی دیرل میرنظمی بیت اگر خواهی بحالت را نظامی * مشهور مرکز
شهیدی و غلامی فی شعی فی کسرها یله اوج معنایه کلور اول بمعنی یادشاهی ثانی بمعنی
دامادی میرخسرو بیت بنیاد نشاط عالم افکند * بهر شعی بخسته فرزند * وله بیت
که ما را عیش آماده است امروز * شعی این دو شهرزاده است امروز * ثالث هر شیرین نسبه
معناسنه عوما حضرت مولانا قدس سره بیت نیک ویدر امهر بان و مستقر * بهتر از ناد
شعی ترا زیدر * استاد فرخی بیت تابانی نبود شهید شعی همچو شرنک * تا بخوشی نبود
صبر سقطری چو شکر * و خصوصاً بر نوع حلوا یه دیرل که نشاسته و بر طه و شکر ایله ایدرل
حکیم ازرقی * قطعه * اگر طبعش گذر یابد بسوی بصره و طایف * و کر جودش گذر گیرد
یسوی مکه و بطحا * شعی و شهید گرداند کشنده شحم در حنظل * زر و یاقوت گرداند خلنده
خاردر خرما فی شیمانی فی فتح یای تحتانی و کسر نونله ابکی معنایه در اول درهم که اون ییدی
خرما خبه سی آغریدر استاد فرخی در صفت عمارت بیت پس هر پنجره بنهاده بر افشاندن را *
بدره و تنک بهم پرز شیمانی و شکر * ثانی بمعنی عوض یعنی بر نسبه ننگ مقابله سنه اولان شی کدا
فی فرهنگ جهانگیری فی شیخ نجدی فی فتح نون و سکون جیم و کسر دال مهمله ایله شیطان علیه
اللغه ننگ اقبی در کفار قریش حضرت رسول کائنات علیه افضل الصلوة والسلام حقنک دار
الند و لرزه مشاوره ایتد کبری محله ابایس لعین بر پیر صورتند جمعیتارینه داخل اولوب و لایث
نجدن کلورم شویله احوالگری ایشتند سزه تدبیره کلام دید که انگردخی مرحبا یا شیخ نجدی
دید بلر عبک الرزاق کاشی بیت نه خاک نیره بماند نه آسمان لطیف * نه روح قدس بماند
نه نجدی ملعون فی باب الشین الکسوره مع الالف * شتا فی تاء مثناة ایله ابکی معنایه در
اول بمعنی ناهار یعنی صباح نسبه یک هنوز تناول ابلاش اولانه ناستادیرل کال اسمعیل بیت
لقمه نان خویشتن نخورد * کرد و هفته همی شتاباشد * شتا فی شتاب لفظندن ترخیم اولمشدر
مقتضی اولدوغی محله اول معنایه استعمال اولنور هرینده قیش یعنی سرمایه میگذر
فی شکبوا فی فتح کاف و سکون نون و باء موقوف ایله اشکبه شوربایی و اولوا و ایل
لفظندن اختصار اولمشدر فی شکیمبا فی کسر کاف و سکون یای تحتانی و فتح باء موحد
ایله شکیمیدن لفظندن صیغه مبالغه در زیاده صبر معناسنه میرخسرو بیت هنوزت ناز

ناز کرد چشم خوب آلود میگرد * هنوز از تو مشکبیا عاشقان نابود میگرد * شمس فخری
 بیت بی تو چگونه باشد آرام ملک و ملت * هرگز تویی بود کوا جان بود مشکبیا * مثلما فی
 سکون لام و فتح فایله خرمین صاورد قلری بر مقلی اغاج * شکلا فی سکون لام و فتح کافی ایله
 اوزلی با لحق که ایغه یلریشور شکلا دخی دیر لر استاده رود کی بیت چو پیش آرنه کردارت
 بحشر * فرومانی چو خرد در عین شکلا * شنای فی نوله صوده یوزمک شتا وریوزی
 دیمک اولور عربیه کی ساج معناسنه حکیم اصدی بیت بدریا شتا چون نهنگ آورد *
 بشمشیر باشیر جنگ آورد * شناسا فی فتح نون و سین مهمله ایله شناسیدن دن اسم
 فاعلدر اکلایجی معناسنه مولانا جامی بیت درین محنسرای بی مواسا * ز نعمتهای خوشتر
 کن شناسا * شنوا فی فتح نون و واو ایله شنیدن دن اسم فاعلدر اشیدجی معناسنه
 استاد بیت هر که باشد شنوایند زر کان ازدل * کند او درد و جهان کام دلش را حاصل *
 * شوا فی ابکی معنایه کور اول شرفنامه ده الله وایاقه کثرت اشتغال صبی ایله دردی
 درست و خشتین اولق ثانی تشدید ایله بیان معناسنه در اما بومعنا عربیه در ابکی معنایه
 میرنظمی بیت بهر شوامیکشی رنج و عنا * دست و پابت را چنان باشد شنوا * شیمبا فی
 سکون یای تحتانی و فتح باء موحد ایله اوج معنایه کور اول آشکاره و روشن ثانی آلتون ثالث
 یعنی اهی بومعنایه فخر کر کافی بیت سردیوار آن پرمار شیمبا * جهان از زخم آنها ناستکبیا *
 * شیب پالا فی سکون یای تحتانی و باء موحد و فتح باء فارسیله بریاضی کفکیر در دنگاری
 چوق چولک و غیره نسنه لک آغزینه قویوب یاغ و بال سوزر لر اکثر حلوا چیلر قوللنور لر ترشی
 پالا دخی دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری * شیر با و شیروا فی کلاهما بسکون الیاء تحتانی
 و راء المهمله اول باء موحد ثانی و او ایله سودلی آش جمع الفرصه صوده مایه و یروب یوغوت
 کبی قویلندر لر بعد بادام و فندق و امثالی قوری میوه لردن قاتوب تناول ایدر لر بوتقیر و
 اوزره سودلی عاشورا اولور فرهنگ میرزا ابراهیمه دو زاق که شیر از دخی دیر لر * شیرها فی
 هروس بکره ویر بلان مهر معجل که عربیه صداق دیر لر فتح صاد مهمله ایله ترکیه آغزلق
 دیمکدر میرنظمی * مثنوی * عروس دهر چون پرزب دیدی * مر اورا شیرها جانت
 و هیدی * ولی روزی نشد اورا تصرف * بتو تطایق داداوی توقف * زد سنت رفت عمر
 و جانت ارزان * توماندی درد و عالم دنک و حیران * شیر خرما فی بر نوع طعامدر خرمانی
 سود ایچنده بشورب تناول ایدر لر لطیف طعامدر اکثر بستانده بونی بر لر * شینا فی
 سکون یای تحتانی و فتح نوله یعنی شناء مرقوم یعنی سباحه یوزمک معناسنه استاد دیمشدر
 بیت هر که شد بحر علم را شینا * کشته او قدرت خدا بینا * شیوا فی سکون یای تحتانی
 ایله فتح اللسان معناسنه در فخر کر کافی بیت بابل شیوا زبان چون ناله با آهنک برد *
 فاخته بلعند لب چنگ سوی چنگ برد * ابوشکور بیت بیاید فیلمصوفی بخت شیوا *
 که باشد در سخن گفتن توانا * مع الباء الموحد * شب فی ابکی معنایه در اول کمن نل
 وحریر ایله ایشلنور بر نوع دیبا ثانی آواز نیردر مولاناها تی بیت شب نیر و جریماتی کان *
 صدایش همیرفت تا آسمان * شیوا شب فی بیای آیلان بوق صد استغده دیر لر بعض

فرهنگه فتح شیب معجه ایله روایت اولمشدر مولانا تقی * مصرع * شپاشاب پیکان
الماس کون فی شتاب فی فتح تاء مثناة ایله ایومک عجله معناسنه حکیم انوری بیت پای حلم
توند ارد خاکه نکام درنگ * تاب حکم توند ارد باد همنکام شتاب * عربیه عجله چغتایده یا بکر
بات دیر لر امر صیغه سیدر فرهاد نامه ده بیت کیتور ساقی قدح خورشیدینی بات *
ایچای شهرزاده یاری پیر لاهیات فی شرشیب فی سکون راه مهمله ویای تحتانی و کسر شبن
مهجه ایله اغاج قوردی کدافی فرهنگ جهانگیری فی شکنب فی فتح کف و سکون نونله شکم
معناسنه در استاد لطیفی بیب چه شود کر بجنب تو خسیم * باشکم بر شکنب تو خسیم *
فی شکیب فی کسر کاف و سکون یای تحتانیله صبر و آرام معناسنه حکیم اسدی بیت
ندارد جهان بر یکی شان شکیب * فرازیست پیش از پس هر نشیب * حضرت مولانا
قلبی سره بیت آتش زیر کفتمانی بکوش دود * کرم نمی شکیب و نامن خوشست
هود * و صیغه امر و وصف ترکیبی ده استعمال اولنور استاد لطیفی بیت از زرکان کر همیخواهی
نصیب * آدمی شو کر به خلق و شک شکیب فی شتاب فی سکون لام و فتح میله قوری
اتمکی اصلدوب بعد یاغله بشور لر بعض محله یاغله سزاید لر آبکمه دخدیر لر فی شهاب فی
ایکی معنایه در اول کجه آسماندن یلدزگی دوشن نسنه یه دیر لر تانی شعله آتش معناسنه در
فی شیب فی سکون یای تحتانیله درت معنایه کلور اول انیش که مقابلی فرازدر اصلی
نشیب ایدی نون حرف خفی اولغله حذف اولندی ناصرالدین عجه بیت فراز و شیب
این را عست بسیار * اگر مردی خضری بدست آر * ثانی یعنی تازیانه شمس فخری بیت
پاسب شاه برق چه باشد که شرق و غرب * کامی بود بیایش و بی دست برد شیب * حکیم
فردوسی بیت خداوند خانه به پیوند سخت * بیاوخت آن شیب شاه از درخت * حکیم
ساقی بیت مرانشه شده وحدت زد امکاه خرد * بشیب مقرعه دعوت کند که زود بیا *
مالک اول زمینده دیر لکه کثرت امطار دن اصلنوب تردد انسان و حیواندن جا بجا چقور اولوب
حرارت آفتابدن خشک و ناهموار اوله اول مرتبه که اوزرندن پوریمک عسیر اوله ناصر خسرو
بیت پند بپندیر چو کره ز کل سخت مرم * جاهل از پند حکیمان رمد و کره ز شیب * رابع یعنی
سر کشته و مد هوش کدافی فرهنگ جهانگیری و الجمع تحفه الاحبا بده سین مهمله ایله
روایت اولنش اما شمس فخری و حسین و فای تازیانه معناسنه حرکت معروفه ایله طیب
قافیه سنه ایزاد ایشلر و ایکی معنایه حرکت مجهوله ایله سبب و شکیبه قافیه ایشلر
فی شیب فی سکون یائین تحتانی و کسر تاء مثناة ایله اتباع و مزاجه طریقیله سر کشته
و مد هوش معناسنه استاد رودکی بیت شیب تو با فراز و فراز تو با شیب * فرزند آدمی
یتواند بشیب نیب فی شید اسب فی سکون یای تحتانی و سین و فتح دال مهملتین و قصر
همزه ایله چشمک نسیلندن بر یاد شاه اسمیکر که شید اسب بن تور بن جمشید در کدز اولستان
ملکتند پادشاه ایدی حکیم اسدی بیت بر اورنگ نشیبست شید اسب شاد * بشادی
در دار و بخشش کشفاد فی شیناب فی سکون یای تحتانی و فتح نونله ورزی و شناه یعنی بر
فسفه یه دور شمک و صوده یوزمک فی مع التاء * شیب و شیبست فی کلاه بکسر الباء الموحده

الموحه ثانی بسکون الثاء المثلثه طور اوقی دید کبری اوت کذا فی المجمع و شیشیت
 کلاهما بکسر الباء الموحه اولها بسکون السين المهمله و ثانیها بالشین المعجمه طبیعتیه کران و کریه
 کلوزنسنه یرلر معروفی بیت حاکم آید یکی تقیص و شیشیت * ریشکی کنه و پایدک
 وزشت و شیشیت بی سکون باء فارسی و فتح لامه ایکی معنایه کلور اول پایه و مرتبه
 معناسنه حکیم سنایی بیت شیشیت خود پست کردی دولت مسنست رد * مسنی و پسنی
 به آید مسنی و پسنی کزین * وله بیت چون سرای شیشیت تدوات شه پست کرد * شاه را
 دولت چنان باید ترا شیشیت چنین * ثانی صدای بلند وحدت و سرعته قوشک او چارکن
 قنادی صداسی ایکی وجهه یا یوقارودن اساغی کله یا خود اساغیدن یوقار و حقیقه شیشیت دخی
 یرلر حضرت مولانا قدس سره بیت کو آن دم دولت زدن بر این و آن شیشیت زدن *
 کوهها و مشیت تو آن سرخ کشتن در جنون و شیشیت بی فتح تاء مثناه و سکون فایله ایکی
 معنایه در اول هر نسنه نک پوششی یعنی اور نیسی عموما و پوشش خانه خصوصاً ثانی یعنی
 یاندی کذا فی المجمع و شیشیت بی سکون راء مهمله و شین و کسر خاء معجمتین ایله ایکی
 معنایه در اول بر او تدر کز نکمین دخی یرلر ترکیه قادیین طوزلغی دید کبری ثانی اطعمه دن
 لیه دید کاری طعمه در میر نظمی بیت محور عم کرغی باشد بلا و خشکه و بریان * چه باشد
 کر بشود شیشیت و نان در خوان درویشان و شیشیت بی سکون سین مهمله ایله نشست
 لفظدن محفدر میر خسرو بیت سوادیشام در پیش منه نو * چولیل شیشیت در پهلوئی مجنون
 وله بیت کر چه پدر بر سر بخشش کشید * شیشیت و فرود آمد و پیشش دوید و شیشیت بی
 سکون فایله جراحیدن قان و ایریک و صاری صوا قق وهم آقن نسنه به ده یرلر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری و شیشیت بی ضم فایله غول بیابان و اهرمن معناسنه و شیشیت بی فتح کافی
 و سکون سین مهمله ایله بش معنایه کلور اول اسم مصدر در صنق و صندر مق ثانی اعراض ایلك
 و شیشیت اولی ثالت خوردن و جاویدن معناسنه بوا یکی معنایه حکیم انوری بیت مشکن
 اگر جان کشم پیش سکت خدمتی * شیرشکاری بسی آهوی لاغر شیشیت * واعراض
 کو سترمک شیخ عطار * مثنوی * بر دیوانه مجود بنشست * نهاد او چشم بر هم شاه شیشیت
 بدو گفت این چرا کردی چنین گفت * که رویت رانه بنم شه بر آشفت * رابع یعنی بخل
 شدن وله بیت جو حارث این سخن بشنید و بشکست * ولیکن ساخت خود را آزمان مست
 خامس یعنی هر بیت لشکر که شکست یافت یرلر مولانا هاتقی بیت یکی در شکست و برن
 برد اصیر * ذکر یک متاع ستر انا حصیر و شکست مکست بی کلاهما بفتح الکاف و سکون السين
 المهمله اتباع و مزاجه الفاظ قبیلند ندر قرق مرق دیمک اولور استادرودکی بیت ای ازان
 چون چراغ پیشانی * وی ازان زلفک شکست و مکست و شکفت بی فتح کافله فرهنگ
 جهانگیری ایکی معنایه در اول یعنی غار که شکفت و دهارنه دخی یرلر ثانی یعنی کر و نا هموار
 و کسر کافله عجب یعنی بر نسنه غریب کور نمکله نجب معناسنه شیخ نظامی بیت چنان بستم
 از هر چه دیدم شکفت * کد دل راه یاور شدن بر گرفت * شیخ عطار بیت چون مرید این
 قصبه بشنود از شکفت * روی چون زر کرد و زاری بر گرفت * واسم مصدر اولور نجب ایلك

بی

و فعل ماضی اولوز تعجب ایلی معناسنه ودخی ترا کیبه صفت ایدرلر و کاهی مصدره مقامنده
استعمال اولنور باید شکفت کبی و ضم کافله تعجب و هیبت و وقار و تمکین معناسنه کلور
و شکفت فی کسر کاف و سکون یای تحتانی و فایله ایکی معنایه در اول یعنی عجب حکیم
فردوسی بیت تو با تاج بر تخت نشکفتی * خرد را بدین گونه نفریفتی * ثانی مؤید الفضلاده
یعنی آرام و قرار شکیب معناسنه شیخ سعدی بیت مرا چند روز این بسرد نفریفت *
زمهرش چنانم که نتوان شکفت و شوبت فی کسر و او سکون یای تحتانیله و شیت فی
سکون یای تحتانیله طو راق اوتی که نشوید دخی دیرلر استاد لطیفی بیت بناز و نعمت از دال
و عفاربت * نمی بیند افاضل ماست با شیت و شیر پخت فی سکون یای تحتانی و راء مهمله
و ضم باء فارسی بعاء معجمه ساکنه ایله شیر و غن که سو سام دن چیقار عریسه معجم و یا غنه
سیرج دیرلر و شیر مست فی سکون یای تحتانی و راوسین مهملتین ایله ایکی معنایه در
اول غضبناک ارسلان بعض دلاوریم لمانه ده استعاره طریقیله دیرلر ثانی بریاشند قیونه
دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری ایکی معنایه ترتیب اوزره میرزظمی بیت چنان شیر مستی
بوقت شکار * نکیردم شیر مست ترار و مع الجیم * شکار آهنگ فی سکون راء مهمله
و کسرهما و نون ساکنه ایله جلا کر لک جلا و صیقل ایتدوکی اغاج که آنکه جلا ایدرلر کذا فی
فرهنگ جهانگیری و شنج فی فتح کاف و سکون نونله بش معنایه کلور اول چین زلف
و کیسو و جامه و ربسمان و امثالی که ترکیب بوکم دیرلر تحفه الاحبابده یعنی پرچین و تاب
و فرهنگ جهانگیری ده هر نه ده بوکله شکار اوله آنده استعمال اولنور میرخسر و بیت کیسو
و شنج از ماندش * ز کس زگر شمه باز ماندش * ثانی شنج که مجرمه تغذیب ایچون ایدرلر
وله بیت تا بود حیات بی فشر دند * و آخر همان شنج مردند * ثالث بر نوع مار سرخ
آدیدر حکیم ازرقی بیت هلاک دشمن اوزار هندی و از بلغار * شنج واقعی روید مجای رخ و خدنگ
حکیم سنایی بیت نیست اندر مقام راحت و رنج * بر سر کج به زمان شنج * رابع اصول که
موسیقی ده اولور نظام الدین مطرزی بیت نعره دروی شنج موسیقی * ناله دروی نوای
موسیقار * خامس مکر و حیلله که شکن دخی دیرلر ناصر خسرو بیت از مکر خداوند همه هیچ
نترسی * زانست باینده به از مکر و شنجی * و ضم کافله ایکی برهمله بر عضوک در یسن طو توب
صفتیه که اشکج و بشکج دخی دیرلر شیراز بلر کسر با یله بیخ و ولایت یزده بیک دیرلر ترکیب
چمدیک دید کاریدر ادات الفضلاده قهر جوق علمت لر ندن بر علمت ر که خیارک دخی دیرلر
و شکو هج فی ضم کاف و او معروف و فتح ها و نون ساکنه ایله خار و خسک معناسنه در و شنج فی
کسر لام و سکون نونله سجاده معناسنه مروید را بوالعانی بیت صوفی بدست شجه و بردوش
هم شنج * دارد بکام لذت شیر و شکر برنج و شنج فی سکون نونله انسانک او تراق یری که سرین
دخی دیرلر شمس فخری بیت بفرمانش حیوان انس و پری * همه داغ دارند بر شنج و غنج *
و شیر برنج فی یعنی نمودلی آس و شیر برنج فی سکون یای تحتانی و نون و فتح راء مهمله ایله بر سیاه کوکدر
صاروبه مائل شیر نجشیر دخی دیرلر فضلات بلغم و سودا بی اخراج ایدوب درونی پاک ایدر عریسه
خر بق اسود دیرلر و مع الحاء المعجمه * شنج فی ضم باء فارسی و او معروفله شنج و شنجستن

و شمیختن لفظ لرندن امر استعمال اول نور بمعنی بیاش یعنی صاحب دیمک اولور کی شیخ کی
 سکون یای تحتانی ایله کنار دریا معناسنه عربیه ساحل دیرلر میرنظمی بیت مضطرب کشته
 کشتی اش از باد * از نلاطم بشیخ بحر افتاد کی شیدخ کی سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله
 اسب سرکش معناسنه بعضی ارباب جنکی معناسنه دیدلر بعضی ارباب سورسی ایچنده اولان
 آغردردیدلر یعنی اوله آغیر که آخر سورینک آغیرین کند و سورینسه اوغرا تا از کذا فی فرهنگ
 جهانگیری کی مع الدال المهمله * شکرد کی فتح کاف و راه مهمله ایله مرغ شکاری معناسنه
 حکیم انوری بیت چو باز او شکرد صید اوچه کیک و چه کرک * چو اسب او کزرد راه اوچه
 مجرد چه بر کی شکسته بند کی صندق عضوی صاروب بغلین آدمه و صار جق نسنه یه ده
 دیرلر و صار معه دخی دینلور ابو المعانی بیت شکسته کشته اعضا یمز آسب غم حسرت
 مکر باشد شکسته بند یکشب آن طیب جان کی شکم درد کی ایچ اغریسی اسپال دن
 اولسون مغص اولسون کی شکنه کی فتح کاف و سکون نون ایله بر جانور در پرده سورینور
 کذا فی المجمع کی شوید کی کسر و اوله طور اوقی که شویت و شبت دخی دیرلر کی شید کی
 سکون یای تحتانیله کونش معناسنه در بعضی خور لفظیله ترکیب ایدوب خورد شید دیدلر مفردی
 اطلاق دن مرکبی استعمالی شایعدر حکیم فردوسی بیت بدو کفت از ان سوکه تا بند شید *
 بر آید یکی پرده نیم سپید * جشید و شید اسب بو معنادن ترکیب اولمشدر که جم شید
 اضافتیله کس کی پادشاه دیمک اولور زیرا جم پادشاه معناسنه در تنم محله ذکری
 مرور ایلدی ادا الفضا لاده بمعنی روشن و پر ضیا مسطور در کی شیراد کی سکون یای تحتانی
 و فتح راه مهمله ایله چوال و غرار گوشه سی معناسنه در کی شیر مرد کی شجیع و بهادر دیمکدر
 صفتله موصوفدن مرکب اسمد ر قاعه ترکیب موصوفی وصفه اضافتد ر اسمیته نقل اولندقد
 علاقه اضافت قطع اولنوب موصوفک آخرین ساکن ایدرلر خواجه سلمان بیت هر دو بی
 نیارد در راه عشق رفتن * در راه عشق باید مردی و شیر مردی * حضرت مولانا قدس سره
 بیت بان شیر مردان در آویختند * بدندان و چنگال خون ریختند کی شیر مرد کی سکون
 یای تحتانی و میم و ضم راه مهمله ایله و لابت کیلانک بر ارمق آدیدر کی شیواد کی سکون یای
 تحتانی ایله بر نوع مرغابی در فرهنگ جهانگیری توی توی دروشین مفتوحه ده مذکور اولان
 شواد معناسنه در کی مع الراء المهمله * شبر کی کسرباء موحه ایله قائل امام شمر لعینک
 آدیدر که عربیده شمر فارسیده شبر دیرلر حکیم خاقانی در قسیمه بیت بحیض هند و پروت
 یزید و سبالت شبر * به نیز عقبه و ریش مسیله کذاب * هر سید قارش معناسنه که وجب دخی
 دیرلر کی شخار کی فتح خاء معجه ایله قلبه دید کلری شیدر که صابونه قورلر کی شعار کی فتح غین
 معجه ایله بانک و نعره و صدای بانک میرنظمی بیت سراسر جهان پر شد ازهای وهوی *
 شعار بانک خاست از جنکجوی کی شفار کی فتح فایله ملامت و طعن معناسنه کی شفر کی
 کسرفایله قلیج و بچق و خنجر و امثالیک کسکین طرفی که ترکیده اغزابله تعبیر ایدرلر اما عربیده
 شفره بیوک بچاغه دیرلر کی شکار کی معروف صید معناسنه در کی شکر کی شکار لفظندن
 تخفیف اولمشدر شمس فخری بیت در پناه توای دلاوردهر * شاه بند نواز و خم شکر *

شکر

کاف نارسیله اوزون اوقلی کرپی معناسنه در شمشار فی سکون میم وفتح شین معجه ایله
 افرهنگ جهانگیریده شمشاد انا جنک تازه نالری که پراخی غایت یشل او اور غایت تراکتندن
 بر جانه میل ایدر حکیم اسدی بیت زکل کند شمشار پرتاب را * بدورسته درخسته
 خوشاب را * استاد لیبی بیت نکر آن قدوزلفینش که کوی * فروهشته است از شمشاد
 شمشار * شمس فخری * قطعه * زمین باغ یکباره کی عمیر گرفت * ز زلف یار مکر بود
 با عبا پکتار * چوزلف دلیر من مشکبیر نشدریحان * چوقدموش او سرفراز شد شمشار *
شمشیر فی قاج معناسنه اگرچه اقصی فتح شین ایله شم ایله شیردن مرکب لفظدر شیر
 معروف وشم قاج معنایه کلدوکی ذکر اولندی خواجه سلمان بیت بجای اسب شیرشزده
 در زیر * گرفته زاستخوان پیل شمشیر * فیل کوکندن کرز وعود یا پاش اولق وارد العلم
 عندالله فی شنابر وشناور فی کلاهما بفتح النون اولها بباء الموحده و ثانیهها بالواو یوزکج عربیده
 ساجدیر لاسم فاعل در خواجه سلمان بیت بحر محیط همشس موج زده حباب وش * قبه نیلی
 فاک کرد در وشناوری فی شنار فی فتح نونله درت معنایه کاور اول شناور لفظندن اختصار
 اوامشدر یوزکج معناسنه شمس فخری بیت مخالفان تو دائم زفرط بدبختی * کنند یکسره
 در لجه سنار وشنار * وشناو معناسنه ابوشکور بیت بود کفت مردی سوی رود بار * برود
 اندرون شده می بی شنار * ثانی در یک صولک بعض یرنه ساز وقامش واوت تمکله یوقه
 طن اولنور یوزمک بلین کسنه لراویله یره دو شوب هلاک اولور شمس فخری بیت چنام زانیدیشه
 غم بی کنار * که مردی بود مانده اندر شنار * ثالث شوم ونامبارک معناسنه حضرت مولانا
 قدس سره بیت زانکه ناشکری بود شوم وشنار * میبرد ناشکری اورا قعر نار * رابع بمعنی
 ننگ و عار کذا فی فرهنگ جهانگیری منلا محمد کشمیری * شنار شاخ قوی که از درخت روید *
 دیمش یعنی اول قوت اول که انا جلده بترو جمع الفرسه خراب اولمش ولایت که آند هیچ کسنه
 توطن ابلیه کذا فی فرهنگ میرزا ابراهیم و عربیده دشمنک و دشمن طوئق معناسنه در معنای
 اولنه شناو وشناه وشناخی دیرل فی شیار فی فتح یای تحتانیله بوزن خیار نطس دیدکاری
 تارالا که عربیده فاحان دیرل حکیم سنایی * قطعه * حق همیکوید که ده تاده مکافات کم *
 آن بحق ندی و بس آسان بیاشی در شیار * این نه شرط مؤمنی باشد که در ایمان تو * حق
 همی خاین نماید خاک و سرکین استوار * حکیم ازرقی در صفت قلم بیت نون آن هنگام رفتن
 یاد را تقین کند * سیر آن اسبی که خاک از زعل او کردد شیار * شمس فخری بیت بین نام
 توغله نهند بر خرمن * مزارع ان امانی زمین نکرده شیار * تحفة الاحبانه چفت ایله یارلمش
 تارایه دیرل فی شیمور فی سکون یای تحتانی وضم باء فارسیله نای معناسنه در ابوالعانی
 بیت کند مجلس غم را بناله ام آهنگ * صدای دف و جلاجل وناله شیمور فی شیدری سکون
 یای تحتانی وفتح ذال معجه ایله باری تعالی حضرت تک اسماء شریفه سندندر استاد خنصری
 * مسقط * چواو فتنه برانکیزد زمرگان خشم و خون ریزد * جهان از فتنه بگریزد شود کریان
 سنوی داور * تویی آن داور محکم که از دادش بی آدم * بیارمند در عالم چومو من برحق شیدر
فی شیر فی سکون یای تحتانی وکسر صر محله سود که شیرین لفظندن ترخیم اولمشدر دید پلایند

ابتدا طفلك لذ اند دنيويه دن شیرینکام اولدیغی شیردرمنلاوفانی دروی بیت فی جنوم مجنون
ماندونی عقل وبعقل * آنچه مادر بکوریخت مرا شیر نبود فی شیرنجشیر فی سکون یای
تختانی ونون وفتح راء مهمله وکسر جیم وشتین معجه ایله برکوکدر سیاه صارویه مائل شیرنج دخی
دیرلر عربیه خربق اسود دید کلریدر فی شیرکیر فی سکون یائین تختانین وکسر کاف
فارسیله مستانه بعض نسخه ده نیم مست معناسنه در خواجه حافظ بیت به تاروم برفلك
شیرکیر * هم برز نم دام این کرک پیر * وشجاع و بهادر معناسنه مولانا هاتنی بیت مبین کرچه
شیری عد در احقیر * بندیش از ان کو بود شیرکیر فی شیرینکار فی اپکی معنایه کلور اول
حلواجی که پیشه سی همیشه شیرین ایشلک مناسبتله ثانی ندیم وخوش صحبت وشیرین
حرکات معناسنه خواجه حافظ بیت فغان کین لولیان شوخ وشیرینکاروشهر آشوب *
چنان بردند صبر از دل که ترکان خوان یعمارا فی شیرینکوار فی ضم کاف فارسیله ایوهضم اولجی
یعنی سکیجی خواجه حافظ بیت به ساقی آن تلخ شیرینکوار * که شیرین بود باده از دست یار
فی شیرکار فی سکون یای تختانی وفتح کافله کار بیزد کردن یعنی اجرتسزایش وفاعلینه دخی
دیرلر کذا فی المجمع فی شیر کیمار فی سکون یای تختانی ونون وکسر کاف فارسیله بر نوع
خیاردر اوزون ویو غون اولور تخمق الیقورلر شیرین خیار دخی دیرلر اما لسان عربده قنا
دید کلریدر که عجور جنسند ندر فی شیوه کر فی نازایدی محبوب و ظریف و نازک دیمک
اولور ابو المعانی بیت تمه انکند عاشق ازین جود توفیر یاد * عالم همه آشوب باین شیوه کری
داد فی مع الزاء المعجه * شیراز فی فارس اطلاق ایتد کلری مملکتک دار المملکی اولان شهرک
آدیدر خواجه حافظ وشیح سعدی اول شهر دندر و آند مد فونلدر شعرای متأخرین دن
عرفی دخی اندرز بونلردن ماعد دخی چوق شاعر و تالیف وتصنیف صاحبی اول شهر دندر
آب هواسی غایت لطیف اولغله تالیف وتصنیف صاحبی چوق کباز اندن ظهور ایتشد
مولانا هاتنی بیت زمستان چو شد نیرود یماه و مرد * تماشای شیرازش از راه برد * شیرازک
بر معناسی دخی سوزلش یوغرتدر فی شیر فی سکون یای تختانیه براغاجدر هند وستانه
اولور اندن بی نظیری ایدرلر اول یایه دخی شیرزدیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری حکیم اسدی
بیت دو صد کنبد از صندل وشیر وعود * ستاده بزرین وسمین عود * مجمع الفرسده آبنوس
معناسنه در حکیم فردوسی بیت زدیباوخر چار صد تحت نیز * همه تحتها کرده از چوب شیر حکیم
اسدی بیتدن دخی آبنوس اولق فهم اولنور صندل وعود تقریبه اگرچه ملتزم دکلدر اما
مناسبت جهتیه در فرهنگ حسین و فایده بمعنی کان مرویدر عربیه فتح شینه ابنوس
معناسنه در ظاهر اسکندری دیمشدر بیت وکاما الد ولاب یرمن کلا * غنت واصوات الضفادع
شیر فی مع السین المهمله * شناس فی شناقتن لفظندن صیغه امر ووصف ترکیبی اولور
سخن شناس کبی خواجه حافظ بیت چو بشنوی سخن اهل دل مکو که خطاست * سخن
شناس نه دلبر اخطا ایهماست فی مع الشین المعجه * شکالشی فی فتح کاف فارسی وکسر
لامله اندیشه مکر و حیلله که سین مهمله ایله دخی استعمال اولنور اسم مصدر در عربیه کی
ملاحظه معناسن افاده ایدریدر شکل دیرلر میرظمی بیت ازین ناز و عشوه شکالشی کم *

بامید و صلت چونانش کم **ک** شیرکش **ک** کش ضم کافله کشتن لفظندن اسم فاعل اول و ز
ارسلان اولدریچی دیمک اولور اصطلاحی تعبیردر بلدر چین قوشنده دیرلر سبب نسیمیه سی بویله
مسموعدرکه ارسلان یاوریارین قرنجه خوفندن اغزنه آلوب بریدن بریره کوتورکن اتفاق
بربادر چین اوت ایچنده اوکندن قالقوب اوچد قده قنادی صداسندن ارسلان اورکوب دیشن
صقمغله یاورسن اولدورر اول اجلدن بادرجنه شیرکش دیدیلر شاعر بیت درع عشق
دلنوازی نیست * شیرکش رابا زبازی نیست **ک** مع انغین المعجه * شتاغ **ک** فتح تاء مثناة
ایله ایکی معنایه در اول بمعنی رهزن ثانی حیوان سورسی هر نه اوورسه کدافی فرهنگ
جهانگیری **ک** شراغ **ک** فتح راء مهمله ایله سایبان و سرا پرده و چادر معناسنه **ک** شیردوغ **ک**
سکون یای تحتانی ورا و ضم دال مهمله تین ایله ترکیده چوبانلر کوره مزید کاری نسنه که یوغرد
اوزرینه سودی صاغوب قار شدروب برلر کدافی فرهنگ جهانگیری **ک** مع الفاء * شکاف **ک** فتح
کاف ایله ایکی معنایه در اول یازق معناسنه عربیه شق دیرلر خواجه سلمان بیت آتش دل را
درون پوشیده میدارم ولی * موستره مو تراش و هیچ نتواند شکافت * وصیغه امر و وصف
ترکیبی اولور سیننه شکاف کی و کاهی اسم فاعل اولور و استعاره طریقیله تحقیق معناده تدقیق
ایدنلر و شکاف دیرلر ثانی ابریشم کلاوه یعنی کلا پانمش ابریشم ابوالموید بیت شکوفه همچو
شکافست و میخ دیبا باف * مه و خورست همانا باغ در صراف **ک** شکرف **ک** فتح کاف
فارسیله قوی و محکم معناسنه شمس فخری بیت جز از مدح شاه شکرف برون * نیاورده ام
لفظ و معنی برون * و محتشم و خوشحال و اکابر معناسنه کسای بیت ازین زمانه جافی و کردش
شب و روز * شکرف کشت صبور و صبور کشت شکرف **ک** مع انقاف * سرناق **ک** سکون
راء مهمله و فتح نونله کوز قیا غنمه بتر بر پاره قرمزی اندر کدافی فرهنگ میرزا ابراهیم **ک** مع الکاف
ک شبک **ک** سکون باء موحد ایله اییک اوچنده آغوشق که اپاک اکیرلر کدافی فرهنگ
جهانگیری **ک** شتاک **ک** فتح تاء مثناة ایله نهال تازه یعنی اغاجک تازه تمس فدائری اما
گوکدن بتن فداندربو معنای موید منصور شیرازی بیت سردرخت امل گشته بود پر مرده *
باب جود توازیخ تازه کرد شتاک **ک** شرزک **ک** کسر راء مهمله و سکون زاء معجه و فتح دال
مهمله تین ایله آلوی کوهی که زرد باشد یعنی صاری طاع اربکی عربیه زعرور ترکیب آلیج دیرلر
ک شریک **ک** کسر راء مهمله ایله جمع الفرسته بر مرصد عربیه حصیه دیرلر و شرفنامه ده ادویه
بغلر قلری زیاره سنه دیرلر و عربیه جناب خالقه حاشام حاشا اورتاق اسنادا یتیمک که فاعلی
وقائلی مشرک اولور زعو ذبالله من ذلك **ک** شکانک **ک** فتح کاف و نونله بمعنی سنکدانه مرغان
یعنی قوش قوز ساغی که عربیه حوصله دیرلر شاعر بیت چنانکه لقمه شود خرد هضم او آسان
که سنک هیچ نکند شکانک مرغان **ک** شکک **ک** فتح کاف و لامله سرکن یعنی یای باشی که چله
خانه سندن یه قارودر **ک** شکک **ک** سکون لام و فتح کافله دیوار دینده اولان دلکر که اندن
طشره یه چرکاب و یغمور صوینی اقرار اکا مودی دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری اما فرهنگ
میرزا ابراهیم بمعنی ناودان یعنی اولوق **ک** شکک **ک** سکون لامله اوزلی بالحق که با صدقه ایاضه
یا پشور شمس فخری * قطعه * جانی که دهد نظم قلاک سلاک سلاطین * شاهنشاه آفاق

آفاق بود واسطه سلك * از معدلش ظالم و بی پاك بمانند * همچون خرنكي بود آبی زده
 در سلك * استادرودكي بيت چو پیش آزند کردارت بمحشر * فروماني چو خورد جای
 سلك و شیرخشك في سكوت اغاجی پیراقلری اوزرینه چه کبی یغار برنسنه در جمع ایدوب بعض
 ادویه ده استعمال ایدر لهراته ولا پنهان چوق اولور شیرخشك وسین ایله سرخشك دخی دیرلر
 بوذمیر فرهنگ جهانگیری سلكوت پیراغنه مخصوص ایتمش لکن سلكوته مخصوص دگلدر
 عربیه اکامن دیرلر ترکیه قدرت حلوا سی دیرلر طبیعتی زم ایدر فائده لی نسنه در في شیشك في
 سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله بر جانوردی مانند بودند سناشك دخی دیرلر کذافی فرهنگ
 جهانگیری اما ادات الفضلاده یعنی تیمور و ابانوشدر في مع الکافی الفارسی * شینك في
 سکون باء فارسی و فتح تاء مثناة ایله دپه اوزمق نكد زدن معناسنه کذافی فرهنگ جهانگیری
 في شفترنك في سکون فا و فتح تاء مثناة و راه مهمله و سکون نونله سکیل که وجود آدمیه
 ظاهر اولور عربیه تولول دیرلر فضلات باغمدن عارض اولور في شیرکوک في سکون یای
 تحتانی و راه مهمله و ضم کافله بیوک بلان در یسی في شیرنك في سکون یای تحتانی و راه معجه
 و فتح راه مهمله ایله یراه زبلی بعض فرهنگه یراه بولی و بعضینه یراه منی سی که انسان
 منی سنه غایت مشا بهی وارد و بعض فرهنگه یراه سودی دیشلر نته کم حقنه دینلشدر
 * کل ازون ولود و کل صموخ بیوض في شیشالنگ في سکون یای تحتانی و نون و فتح
 شین معجه و لامله یوند قوشنه دیرلر کرمانیلر لسانی در ابوالعانی بیت طمع مدار زودولتان
 عصر انعام * که کار باز نیاید زدست شیشالنگ في شیلانك في سکون یای تحتانی
 و نونله عناب دید کلمی میوه در في شیک في سکون یای تحتانی ایله اول کسنه یه دیرلر که الی
 و یاغی عمل مانده و عاطل اولمش اوله شیشله دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری في مع اللام
 في شیل في کسرباء فارسی و سکون یای تحتانی ایله یکی معنایه در اول یعنی افشردن یعنی
 صمق شیلیدن دخی دیرلر میر خسرو بیت کلابی صفت بر جفا بکندرد * که کل راشیلیند
 و آبش برند * ثانی یعنی صفیری یعنی آواز مرغان خواجه عمید لوبکی بیت چون بشیل
 آمدی آن نفس از در قفس * مست و وله در آمدی قمری ماده و ترش في شیل في کسر
 باء فارسیله ایکی معنایه کاور اول یعنی پایه و مرتبه ثانی صدای بال مرغان که شیلت دخی
 دیرلر شرحی مرور ایله می مذکور ایکی معنایه ترتیب اوزره ابوالعانی بیت بشیل تونرسه
 هر حسود بداندیش * چنانکه هیچ نتوان شیل صعوه چون شاهین في شغال في فتح غین
 معجه ایله خقال که عربیه واوی و ابن آوی دخی دیرلر شمس فخری بیت زعدل اوشده باز
 سفید جفت کلنگ * زامن اوشده شیر سیاه یار شغال في شکال في فتح کاف عربیه ایکی
 معنایه کاور اول کوستک که طوار یاغنه اوررلر عربیه دخی بو معنایه کاور لغت مشترکه در
 تشکیل و چدار دخی: دیرلر عوما و خواجه سلمان بیت توستان نفس از پای دی شب بر گرفت *
 عند قیدی که بر شکل شکال آمد بدید * آت یاغنه اور بلان کوستک خصوصاً کمال اسمعیل
 بیت شکال پای ستوران شده سر زلفی * کز و کره بجز از دست شانه نکشوره * ابوالفرج
 زونی در صفت اسب بیت شکل اوبی شکل و چیزی * لیک مشکل شود که مجبور است *

ثانی مکر و حیلہ معناسنہ کہ اشکیل و اشکل دخی دیرل حضرت مولا ناقدرش سرزہ بیت
چون ارقم از درون همه پر زہر از برون * جرکیش رنگ رنگ اشکال شکن نیند * مجمع الفرسین
بمعنی شغال مسطور در و اشکیل و کنسر کاف و سکون یای تحتانیہ ایکی معنایہ در اول
مشکل مرقوم معناسنہ کہ آت یاغنه اور بلان کوسنتک معناسنہ در حکیم خاقانی بیت از اثر
عدل تو بر سرو بر پای دید * ابرش کینہ اشکیل ادم فتنہ فسار * کال اسمعیل بیت
بدان کہ بستہ کنی از طمع سبورا را * اشکیل وارمیان بستہ بر ستر پائی * و عربیہ دخی
بومعنایہ اشکیل دیرل و جغتایہ امالہ ایلہ اورہ دیرل ثانی چادرک انکئی دپہ سنہ ایشدر دکاری
اغاج دو کہ لر کہ ترکیہ اشکالک دید کاری و دخی بحق باغنگ دو کہ سنہ دیرل و شل و بوزن
چل ایکی معنایہ کلور اول ایکی ویاوج کوچک نیزہ لر در بر طرف ایچنہ قویوب آتک یانہ
غدارہ کی قورل و محلندہ حصہ جدید کی آتارل اکا دلنگ دخی دیرل مند و ستانندہ متعارف
سلاحدر کند ولساندر ندہ دایم دیرل استاد فرخی بیت بکونہ شل افغانیان دو پر دہ ونیز *
چودستہ بستہ ہم نیرهای بی سونار * حکیم سنایی بیت پیش کیراند رطلب راه دراز
آهنک را * کرشل اندر دلشکن صبر زبان کوتاہ را * مجمع الفرسین اسلخه دن برنوعدر کہ
اهل هند هند و ستانندہ شبلیہ دیرل خلایق المعانی بیت سوسن زبان کشیدک کان سپرفکنند *
در چشم غنچه پیکان مانند اختہ شل * ثانی بومیوه در ایوایہ مشا بہ طعمی فی الخملہ مرار تہ
مائیل اولور پیل دخی دیرل بی نظیر مریاسی اولور و مع الیم * شکم و قارن کہ عربیہ بطن
دیرل شیخ سعیدی بیت شکم زندان بادست ای خردمند * ندارد هیچ عاقل باد در بند *
وسمور ووشق نافہ سنہ دہ دیرل و شکنندہ کام و فتح کافین و سکون نونلہ برنسنہ یہ قادر
اولیوب نامراد اولان کسنہ یہ دیرل اصطلاحی بر لغتدر کذافی فرهنگ جهانگیری و شلم و
کسر لاملہ اغاج پیسی کہ عربیہ صمغ دیرل و شیرم و سکون یای تحتانی و فتح راء مهملہ ایلہ
بمعنی آمیختہ یعنی قاریشق ہرنہ اولور سہ ابوالمعانی بیت زدبد بخون شیرم آید سر شک *
تیاید دلش هیچ برمن برجم و شیشم و سکون یای تحتانی و فتح شین معجہ ایلہ ایکی معنایہ
کلور اول بر سار آدیدر استاد منوچہری بیت بکیر بادہ و نوشین و نوش کن بصواب *
بمانک شیشم و بابانک افسر سکزی * ثانی مضمفات باربدن بر قول و سخن آدیدر و شیم و
سکون یای تحتانیہ ایت بالفی کہ ارقہ سنہ بیاض پوللری اولور شمس فخری بیت چون سمندر کند
در آتش جای * کور دنام شامہای شیم * مجمع الفرسین نام رودیست یعنی بر ارمق
آدیدر کہ مذکور بالقی آندہ چوق اولور اکا مخصوص اولغله اول اسملہ تسمیہ اولمشدر حکیم انوری
بیت سموم قہر توبادی اگر عتاب کند * پشزہ داغ شود بر مسام مای شیم * اضافتہ اولیحق
مجمع الفرس صاحبک نقلی صحیح اولور و مع النون * شیوختن و سکون باء فارسی و خاء
معجہ و ضم سین مهملہ ایلہ ایکی معنایہ در اول یعنی آسیب و صدمہ آسیب ایکی قاتی شی برینہ
زور ایلہ طوقنغہ دیرل و صدمہ عربی سیدر قوت و شدت ایرشدرمک معناسنہ ثانی بمعنی
افشاندن یعنی صاحبق کہ اشپختن دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری و شیلیدن و سکون
باء فارسی و یای تحتانی و کسر لاملہ بمعنی افشردن یعنی صدمق عربیہ تعصیر معناسنہ در

معناسنه در شینیدن بی سکون باء فارسی و کسرون بغله یای صاکنه ایله آت صواجر کن صقلق
 و یرمک میرنظمی بیت سمنش بر سراب و خویش خفته * سروش غیب شینیدن بگفته *
 بی شیختم بی کسرباء فارسی و سکون یای تحتانی و خاء معجه و فتح تاء مثلاً ایله یعنی پاشیدن
 یعنی صاحب که اشپوختن و شیوختن دخی دیرل بی شتابان بی فتح تاء مثلاً و باء موحد ایله
 شتابیدن لفظندن اسم فاعل در زیاده ایوی معناسنه منلا عرفی بیت رفتم ایدل بدر عمر
 شتابان رفتم * هان شتاب از طلب همت مردان رفتم بی شتاب باران بی شدت و روز کار ایله
 یغان یغموره دیرل بی شتابیدن بی فتح تاء مثلاً و کسرباء موحد ایله مصدر در عجله اتمک
 معناسنه چغتای لسانه آشوقاق دیرل بی شتافتن بی سکون فایله بودخی عجله اتمک
 معناسنه در شتابیدن بی سکون خاء معجه و کسرباء ایجر و نفس چکمک و صقلق
 و یرمک معناسنه بی شروان بی مشهور مملکت در و شهرینک آدیدر منلا هاتی بیت
 شهرنشاہ شروان زفر خند کیش * لب آراست از دعوی بند کیش بی شستن بی سکون
 سین مهمله و فتح تاء مثلاً ایله او تورمق معناسنه نشستن لفظندن تصرف اولمشند
 میر خسرو بیت بکشی در کوی آن مه روبر و آهسته اک * بگرید کیشی کوهچ اینجا
 شسته ایم بی شفتن و شفتیدن بی کلاهما بسکون الفاء یعنی تراویدن جراحت و چکیدن
 یعنی جراحتدن قان و یا خود ایریک صرمق و طمله مق کذافی الجمع بومعنا بی مؤید ابوالعافی
 بیت اشک خون آلود چشم را که بینی کویه نیست * اندرون سیننه از لخت جگر شفتید نیست
 بی شفتیدن و شفتیلیدن بی کلاهما بسکون الیاء التختانی اول سکون فاولثانی کسرفایله
 یعنی شفتیلیدن مرقوم یعنی افشردن بی شکافتن بی سکون فاولثانی کسرفایله
 معناسنه مصدر در مستقبل شکافد کور ابوالعافی بیت در عشقت خانه دل را چنان
 بر کشته است * از شکاف سیننه ام بوی جگر می آیدش بی شکافه زن بی فتح کاف و فوازاء
 معجه ایله یعنی سازنده حکیم قطران از موی بیت فراز هر زمینی هست کوی صد نکارستان *
 میان هر درختی هست کوی صد شکافه زن بی شکافن بی فتح کافله بوکم و چین چین معناسنه که
 شکن دخی دیرل عنقریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی بی شکردن بی فتح کاف و دال و سکون
 راء مهملتین ایله شکار اتمک معناسنه حکیم فردوسی بیت چهار باد نام چرا پروری *
 که پرورده خویش را بشکری بی شکر فیندن بی فتح کاف و سکون راء مهمله و کسرفایله قوی
 و محتشم و صاحب و قارو تمکین اولمق فرهنگ جهان آفریده یعنی اغزییدن و بسردن آمدن معنایینه
 مسطوردر بی شکستن بی فتح کاف و تاء مثلاً و سکون سین مهمله ایله صندرمق و قرمق
 مستقبلند سین نونه قلب اولنوب شکند دیرل بعض تراکیبک مصدر مقامند استعمال اولنور
 تواند شکست و میتوان شکستن کبی خواجه حافظ بیت یارم چو قدح بدست کیرد *
 باز از بتان شکست کیرد بی شکسته زبان بی پاتمک یعنی فصیح نکلم ایده مینه دیرل عربیه
 الکن معناسنه که لکن آنک مصدری در ابوالعافی بیت عشاق بسته دم بسخن آوردایت *
 کویابه طوطی که شکسته زبان شکر بی شکفتن بی کسرباء فارسی و سکون فاولثانی کسرفایله
 مثلاً ایله نعب اتمک یعنی عجبکمک و فتح کافله کج و نا هموار اتمک معناسنه بوابکی معنایه

۱۵۰

ترتیب اوزره ابوالامانی بیت قدم خمیده کرده از غم شکفت نیست * آری نهال می شکند
 از کران بار و شکلیدن فی سکون کاف ویای تحتانی و کسر لامله یرتق و یرتاق معناسنه
 لازم و متعدی اولوز مثال لازم مولانا کسای بیت یاسمن لعل پوش سوسن کوهی فروش *
 برزنج پیلکوش نقطه زد و بشکلیک * مثال متعدی شمس فخری بیت خسرو در ستم جلال
 زبده محمود شاه * آنکه ز پیکان نیروی قهر بشکلید و شکم ران فی فتح کاف و راء مهمله
 و سکون میله معنی داروی مسهل که قارن سورجی و یک اولوز و شکن فی فتح کافله سکر معنایه
 کاور اول تندی و نیری و اعراض ابلک معناسنه حکیم نزاری قهستانی بیت زکون و مکان
 برشکن تانه بینی * که جمله تویی آنچه فی الحمله آنی * ثانی معنی خوردن و جاویدن شاه
 ناصر خسرو * قطعه * همه شادی و طرب جوید و مهمانی * گزینارند ازین برزن و آن برزن
 گوید آواز غم و شادی چه بد خوشتر * مکن اندیشه فردا بخور و بشکن * ثالث هریت
 و شکست لشکر حکیم فردوسی * مثنوی * بدان کامکار که هیتان بود * جهانی پرازیغ
 و کوپال بود * شکفتی که آمد برایشان شکن * سپه بهد مباد ایچ بی رای زنی * رابع معنی
 چین یعنی بوکلم مثلاً شکن زلف و شکن جامه کی کمال اسمعیل بیت درست کشت همانا
 شکستکی منس * که نیک از ان بشکست زلف پر شکست * خامنی اصول معناسنه شیخ
 نظامی بیت پای می کوفت با هزار شکن * بیچ بر بیچ تر ز تاب رسن * حکیم اسدی در صفت
 ققنوس بیت بهم صد هزاران خروش از دهن * همی خاست هر یک بد بگر شکن *
 سادس مکر و حیل معناسنه بیت چون از دم از درون همه پر زهر و از برون * جگر کیش رنگ
 رنگ شکل و شکن نیند * سابع مجمع الفرسده نام و لایتنر اما بومعنا ده مؤید الفضلاده فتح
 مثنوی معجبه و سکون کافله مرویدر ثامن فرهنگ میرزا ابراهیم معنی لحن و سرود بزم منقول و
 و شکلیدن فی فتح کاف و سکون نون ویای تحتانی و کسر جمله اشکجه ایتک معناسنه
 و شکلیدن فی خم کاف و کسر لامله پریشان و پراکنده ایتک و بولاندر معنی معناسنه حکیم
 نزاری قهستانی بیت دل به حاصل خود راسر و کاری نمی بینم * مگر خود را فقی گبیرد که بازش
 پر شکلیدن و شکویدن فی خم کاف و کسر هایلله معنی ترسیدن یعنی قورقق کنایه فرزند
 جهانگیری بومعنایه حکیم سنایی بیت کوه کر پر زمار شد مشکوه * سنک تریاک هست هم
 در کوه * حکیم قطران ارموی بیت جهانداران ز چشم او شکوهند * چون غمازان شکوهند
 از عیاران و شکلیدن فی کسر کاف و ها و سکون یای تحتانیله معنی بیقرار و مضطرب حکیم
 سنایی بیت جان عاشق نترسد از شمشیر * مرغ مجبوس نشکهد ز اشجار * حضرت مولانا
 قدس سره * مثنوی * وارثانم را سلام من بگو * این وصیت را بگویم موی * تاز بسیاری
 آن زرنشکهند * بنکراتی پیش همما زانهند و شکلیدن فی کسر کاف و سکون یای
 اول و ثالث و کسر یای ثانی و فتح با موحد ایلله و شکلیدن فی کسر کاف و سکون یای
 تحتانی و کسر با موحد ایلله کلاهما معنی صبر کردن یعنی صبر ابلک که شکلید صبر دریای
 تحتانیله دال مصدرایدر کنایه الجمع و شکلیدن فی کسر کاف و سکون یای تحتانی و فایله
 مثل شکلیدن ایضا فی الجمع و سن فی یغما و تاراج معناسنه عریضه نهب و غارت دیرلر

دیر ابوالمعانی بیت کی شود آرام و راحت در دل من مستکن * میکند آن چشم خوبی هر نفس
 تاراج و بشن شناختن فی فتح نون و تاء متناه و سکون خاء معجه ایله اکلامق مستقبلند خاسینه
 قلب اولنوب شناسد دینلور چغتایله طانلاماق دیر لر فی شناریدن فی فتح نون و کسر راء مهمله
 و سکون یای تحتانیله صوده یوزمک سباحه معناسنه کنافی فرهنگ جهانگیری بو معنایله میر
 قطمی بیت شناریدن بحر مشکست * خلاصی از فکر بحاصلست فی شناسیدن فی فتح نون
 و کسر سین مهمله و سکون یای تحتانیله معنی شناختن مرقوم فی شناریدن فی فتح نون و کسر واو
 و سکون یای تحتانیله معنی شناریدن مرقوم فی شنیدن فی کسر نون و سکون یای تحتانیله ایشتمک
 استماع معناسنه فتحه ایله دخی جائز اولدوغی تحریرا و انشدر اپکی وجهله ده استعمال اولنور
 مصدر لازمی در فی شنوایدن فی ایشتمک معناسنه متعدیدر فی شنویدن فی فتح
 نون و کسر واو و سکون یای تحتانیله معنی شنیدن حضرت مولانا قدس سره * مصرع *
 بشنویدای دوستان این داستان فی شوان فی یعنی شبان چوبان دیمکدر کنافی الجمع
 فی شهبین فی کسر ها و سکون یای تحتانیله معنی زنج که اپکی معنایله منقولدر بری بر سازدر
 سیاه عربله مخصوص و بری لرزش معناسنه در فی شناریدن فی فتح یای اول و سکون ثانی
 و کسر راء مهمله ایله ذراعت ایشتمک ایچون تار لایی سوروب حاضر قومق ترکیب نطس و عربیده
 فاحان دیر لر بو معناده مصدر در بعض فرهنگده زراعت معناسنه در شمس طیبی بیت
 از بسکه بدسکال تو از دیده خون نشان * پنداشت روزگار که عزم شیار کرد فی شیان فی فتح
 یای تحتانیله مکافات و جزا و عوض ایشتمک معناسنه استاد عنصری بیت شاهرا آنکه اینجا
 تخم عمل بکاشت * آنجا ز کرد کار بیاید همی شیان * و بر معناسی دخی بردار و در عربیده دم الاخون
 و ترکیب اپکی قدش قانی دیر لر فی شنیدن فی سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله خوان
 طعام یعنی سفره که او زنده طعام یتور کنافی شرفنامه فی شیبازبان فی سکون یای تحتانی
 و فتح بائین موحدین و زاء معجه ایله فصیح اللسان معناسنه در ابوالمعانی بیت بود زنده شقت
 مرده لها * شود شیبازبان هلال والکن فی شیرازبان فی سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله
 و زاء معجه و باء موحد ایله طتلود لود یکدر ابوالمعانی بیت مراد شتام اورا دلپسندم *
 که دل شیرازبان اش بیندم فی شیرافکن و شیراوزن فی کلاهما بسکون الیاء تحتانی
 و راء المهمله و فتح الهمزه و سکون الفاء والواو پهلو ان زور آور معناسنه استعاره طریقیله در
 عبد الواسع جبل بیت ملک بو الفضل نصر بن خلف فرزانه تاج الدین * که بر باید همی تاج
 از سر شاهان شیراوزن فی شنیدن فی سکون یای تحتانی و راء مهمله ایله قیونک
 شردان دید کلری بری که پاک یویوب ایچنی قیمت و پر نچ ایله طولدروب بشور لر بعد روغنی
 ساده ایله قاورب تناول ایدر لر فی شیرزبان فی سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح زاء معجه
 و باء موحد ایله معنی شیرازبان مرقوم فی شیرزبان فی کسر زاء فارسی و فتح یای تحتانی ایله
 فی شیرگران فی فتح غین معجه و راء مهمله ایله فی شیرغرین فی فتح غین معجه و کسر راء
 مهمله و سکون یای تحتانیله مهیب و حشمتک ارسلان دیمکدر بو اوج لغنی دخی بهادر مرد شجیع
 و دلاور صفت ایدر لر میرنظمی بیت در آمد بیدان چو شیرزبان * نموده هنر آن بل پهلو ان

بریده دخی بیت در آمد بمیدان چو شیرغریب * بیانی زد نعره سهمگین فی شیرمان فی
سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح میله مانند شیر تقدیرند در نهاد و شجاع هم لوانه صفت
ایدلر فی شیرین فی طتلودر که مقابلی تلج در حکیم خاقانی بیت چرب و شیرین نعمت دنیا
بمکس راند نش نمی ارزد * عربیه حلودیر لکسر حاوامله و جغتاید مچوچوک دیر لر میر علی شیر
بیت آتشین لعینک اگر جایمنی اوتار تاینک ایماس * کم ایرو و اسرو الیغ نی کم اوپرور اسرو
چوچوک فی شیر کون فی سکون یای تحتانی و زاء معجه و ضم کاف فارسیله یعنی سجد یعنی
ایکده دیدگری بشدر کدانی فرهنگ جهانگیری فی شیفتن فی سکون یای تحتانی و فوافتح
تاء مثناه ایله عقل متغیر متلون اولق و دیوانه اولق معناسنه ابوالمعانی بیت باغم عشق ترا
بجر انوردم شیفته * یک نظر کن ای طیب خستگان بهر خدا فی شیلان فی بوزن کیلان سماط
پادشاهان معناسنه شمس فخری بیت کیوان برای سبزه شیلانک روز باز * از کشت زار
اجرام آورد بادرنک * جمع الفرسه عتاب را کوند مسطور در فی شین فی بوزن کین درت
معنایه کلور اول نشین لفظندن اختصار اولنمشدر اوتور معناسنه امر در ابوالمعانی بیت
ای خدنگ غمزه اش صد مرحبیک آمدی * خلوت دل مر ترا جای قرارست خوش بشین *
ثانی اول خیاره دیر لکه بوستانه تخم ایچون ایقونمشدر ثالث سبب سرخ یعنی قزل الما رابع
دلی دودک معناسنه در کدانی فرهنگ جهانگیری فی شیوازیان فی سکون یای تحتانی و فتح
زاء معجه و بواء موحد ایله تراکت و فصاحت و بلاغت و طاقنله سوز سولین آمده دیر لکه شیوا
فصاحت معناسنه در بو تقدیرجه فصیح اللسان دیمک اولوز فی شیون فی سکون یای
تحتانی و فتح و او ایله ماتم و یاس و نوحه و افغان معناسنه در فی مع الواو * شناو فی فتح نوله
شمار قومک اوج معناسیله مترادفد یعنی اوج معناسنه دخی استعمال اولنور یعنی اول
ابوالمعانی بیت بجر جود ترا هر زمان شناو کند * کسی که در مدیحت بسلاک نظم آرد فی شنو فی
فتح نون و سکون و او ایله شنیدن دن صیغه امر در حضرت مولانا قدس سره بیت بشنوازی
چون جکایت میکند * از جدا بیها شکایت میکند فی شنو فی سکون ها و فتح نوله ارشته آشی
کدانی فرهنگ جهانگیری فی شیشو فی سکون یای تحتانی و ضم شین معجه ایله بر جانور در
بوزینه به مشابه شاشک و شیشک دخی دیر لکسر ضد بالا اولان شیب و نشیب
معناسنه در فی شیو فی بوزن دیو یعنی شیب یعنی انیش حکیم فردوسی بیت چور فتم
بفرمان کیهان خدیو * سوی کوه البرزان صعب شیو فی مع الهاء * شیشه فی سکون
یاء فارسی و فتح شین معجه ایله کوه دیدگری بوجک که یاز ایامند و کرم هوالده کور که وسائر
اثوابه دوشوب تمام ایدرسوس دخی دیر لر میر نظمی بیت همچو شیشه چند خوابی در سمور *
مرد باش و کن ز زینتها نفور فی شتاب زده فی فتح تاء مثناه ایله عجله ایتمس و عجله ایدی
معناسنه در ابوالمعانی بیت باد صبا بصریح در آمد شتاب زده * در چشمهای غصه بشیم کلاب
زده فی شتامه فی فتح تاء مثناه و میله بد چهره و بد اخلاق اولانه دیر لکدانی فرهنگ جهانگیری
فی شخانه فی فتح جاء معجه و نوله علم قلندر ان بعض نسخه ده شخشانه دیر لکدانی شخایده فی
فتح جاء معجه و کسر یای تحتانی اول و سکون ثانیله یعنی ریش کرده یعنی طرفله و یا خود بر نسنه

برنسنه ايله برعضوى ياره اتمك كذا فى الجمع في شرحيه في سكون راء مهمله وياى تحتانى
 وكسراء معجه ايله بمعنى شخيلدن يعنى نفسى ايجرو چكوب وصقلىق ويرمك شاعر بيت
 ياد نسيم آمد در كستان سحر * بيكانه ديد و شرخيموه زد صندليب زار في شربنه في كسراء
 مهمله وسكون باء موحد وفتح نونه اطفالك باسندن ظهورايد برنوع حرارت در عربيه سعفه ديرلر
 في شمله في سكون شين معجه وفتح لامه شيشه مرقوم معناسنه در في شقاره في فتح
 فاو راء مهمله ايله پورسوق ديد كرى جانور در ابوالمعانى بيت هر كس بقدر خويش خانه خود
 جاى راحتست * باشد سراى خاص شقاره چوزير خاك في شفته في سكون فاو فتح تاء مثناة
 ايله بمعنى شيفته يعنى آشفته و حيران في شفشه في سكون فاو فتح شين معجه ايله حلاج
 جامه يه پنبه دوشده دكده هوارا ايتدوكى چبوغه ديرلر في شكاسه في فتح كاف وسين مهمله ايله
 اوزون او قلى كرى كه كندويه يقين كلانه آتار استاد بيت كند همچون شكاسه نير پرتاب *
 از اين طالش همه كشتند في تاب في شكافته في فتح كاف وتاء مثناة وسكون فاييله ابكى معنائه در
 اول يارالش ثانى حقه معناسنه در بو ابكى معنائه حكاك بيت هره كرد چون شكافته
 داشت * ليكن از حرز با شكافته داشت في شكافه في فتح كاف وفايله مضرب كه آنكله ساز
 چالرزخه دختى ديرلر حكيم اسدى بيت زشادى همى در كف رود زن * شكافه شكافيد كشت
 از شكز * شمس فخرى بيت بهنكام طرب عواد بزمش * كند از زمزمه شكل شكافه * حكيم
 سناني بيت در ميان نيكروبان زهره طبع و ماه روى * چون شكوفه روى بودى چون شكافه
 تن مياش * مجمع الفرسة كه هواره معناسنه مرويدر في شكاله في فتح كاف ولامله شكاسه
 مرقوم معناسنه در كذا فى فرهنگ جهان كبرى في شكاونه في فتح كاف ونون وسكون واوايله
 ابكى معنائه در اول زمين كلو يعنى لغ قازيجى عربيه نقاب ديرلر ثانى كفن صويجى عربيه
 نياش ديرلر باء موحد مشدده ايله كذا فى المويد في شكره في سكون كاف وفتح راء مهمله ايله
 آوجى قوش وپارس كه تعليم ايله اوله استاد عنصرى بيت باغلامان وآلت شكره * كرد كار
 شكارگاه سره في شكسته في فتح كاف وتاء مثناة وسكون سين مهمله ايله صتق وخصته
 خواجه سلمان بيت شكسته عهد و شكسته دلم كه خواهد كرد * شكسته هاى مرا جبر غير
 جبارم في شكفته في كسر كاف وسكون فاو فتح تاء مثناة ايله آلمج ديد كرى طباغ يمشى عربيه
 زعرو ديرلر في شكه في سكون كاف وفتح لامه برپاره معناسنه مثلا تركيب دلم ديد كرى
 قاون وقار پوز و خيار پارچه لرى كه اېجه واوزن كسرلر ابوالمعانى بيت زجور هجر چنان كشته
 پاره دل من * كه شكله جكرم كشته بود صد پاره في شكم بنده في اكل و شربه حريص اولوب
 متصل يمكن غيرى كارى و بوغازندن غيرى فكرى اولمان آدمه ديرلر عربيه عبدالبطن
 معناسنه ابوالمعانى بيت علف مجوى هميشه خرد وپاي مياش * اكر تو آدمى نبودى شكم
 بنده في شكبه في فتح كاف وباء موحد وسكون ميله اشكبه كه صغرده و امثالى حيواناننده
 اولور في شكم شكسته في فتح كاف اول وثانى وسكون ميموسين مهمله وفتح تاء مثناة ايله
 بر علت در كه طعام هضم اولما غله يورك اغريوب و جمع حاصل اولور ابوالمعانى بيت بزم يار مرا
 هر كه ديد خسته شود * رقيب دون خصو صا شكم شكسته شود في شكنه في فتح كاف

و نونه بعض ارباب صنایع آلتی در شکوفه فی ضم کاف و او معروف و فتح فایله اپکی معنایه در
اول چچک معناسنه در عوما اغاجه او اسون یرده او لسون منلا و فانی هروی بیت نه شکوفه
نه برکی نه ثمره سایه دارم * همه حیرتم که دهقان یجه کار کشت مارا * ثانی فی واستفراغ که
شکوفه کرد دیرل حضرت مولانا قدس سره * قطعه * نه مستی که ترا آرزوی عقل آید *
که مستی که کند روح عقل را بیدار * نه هرچه دارد غیر خدا شکوفه کند * ازانکه غیر
خدا نیست جز صداع و خمار فی شکه فی کافک تخفیفی ده تشدید یده جائز در آلات حرب
معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری فی شکنه فی سکون لام و فتح تا مثنایه ایله کر بتدباحتی
معناسنه فی شبه فی فتح مهمله سر شیر معناسنه که ملالی دخی دیرل که چرنی پنیرو و فاست یعنی
یاغلی پنیرو یوغرت شرفنامه ده سر شیر و چغرات در اما کتاب السامی فی الاسامی ده فتح شین
ایله مرویدر عریبه فتح شین و تشدید مهمله اپکی معنایه در اول بمعنی انک قلیل معناسنه ثانی
رایحه یده دیرل حکیم سنایی بیت چون شبه شاه اسپرم از باد شمالی * شامل شده از خلق
تو هر جای شمالی فی شناه فی فتح نون و اظهار هایله شناور و شناودخی دیرل حکیم اسدی
بیت چوغواص ذی درد دانش راه * همیزد بدریای معنی شناه * شمس فخری بیت شهریارا
تویی آن بجایادی کرم * که کند انجمنی در جبه جو دو شناه فی شکنه فی سکون نون و فتح
کافله کر شبه و غنغ و دلال معناسنه کذا فی الموید بو معنایه ابو المعانی بیت اگر کند مجنین حسن
شکنه و عشوه * بحسن چون نبود هر چه کرد از زانی فی شبه فی اظهار هایله او او کنده اولان
میدان یرکه دیوار چو یوب حولی دیرل فی شبه فی سکون یای تحتانی و فتح با موحله ایله اوق
سرمک معناسنه در مولانا هاتنی بیت زهر دو طرف شبه نیرشد * درودشت بر صید نخبیو
شبه * اصلی شبه در که صوت نیردر آخر شبه کی ها اهاء اختصاصیه در یا سز شب دخی دیرل و شب
میرد یکاری کبی شب پیکان دخی دیرل فی شبه فی سکون یای تحتانی و فتح خاء معجه
و نونه او کوشه سی که لفظ مرکب در شی که کوشه در خانه معلوم فی شبه فی سکون یای تحتانی
و فتح دال مهمله ایله اوج معنایه کلور اول زیاده روشن معناسنه عوما حکیم سنایی بیت
قالک ثالث آن ناهیده ست * زهره کز نور آن جهان شبه ست * ثانی نام پسر
افراسیاب در که پشنگ دخی دیرل غایت حسن و جمال صاحبی او لغله پدری شبه لقیق
و یردی منقولدر که کیخسرو بر کون آنکه کورش طوتدی قالد روپ یره شوبله اوردی که
اول ساعت جانی چقدی خواجه حافظ بیت بکارای پیران لشکر کشش * بکاشیه
توک خبر کشش * ثالث آنک جمله اسما سندندر حکیم فردوسی بیت نشست از بر
شیده رای جوی * بنزدیک کورد ز بهاد روی * فرهنگ جهانگیری ده سمنار شاکر دلزندن
بر مشهور و متعین شاکردی اسمندر جمع الفرس بر حکیمک نامیدر که بهرام کور ایچون یدی
قصر بنا تمشیدی هر یری برنگ اییدی هفته نک هر کوننده بر قصر معینده او تورردی و قصر نکنده
فراش دوشه دوب اول رنک جامه کیوردی مزبور حکیمه خدمتی مقابله سندک امل شهرینک
حکومتی و یرمشیدی شیخ نظامی از هفت پیکر بیت شهر امل بشیده داد تمام * تا شود
شاد شیده از بهرام فی شیرازه فی فتح راء مهمله و زاء معجه ایله معروف نسبه در برابر شیدن

۱۴۱
از بشیدن کتاب او پنجاه سنه و هفتاد بر تاجار شده ایدر لر عیرظمی بیت کتاب مدحت
ووصف ترا که شیرازه * کنند اهل معارف زرشته جانش فی شیرامله فی اضافتله امج
دیدکاری دارو که سود ایچنده اصلدوب بعد معجونه خصوصاً نوشدارو ترکیبته جزو ایدر لر
فی شیرجامه فی سکون یای تحتانی وراء مهمله وفتح جیم و میله ایکی معنایه در اول بمعنی
پستان یعنی مه ثانی سود ایچدکاری مخصوص قدح که جام شیر تقدیرنده اولور استاد ایکی
معنایه دیمشدر بیت شیرجامه مادرش داده باو * ریخت بر دوش شیرجامه در کلو فی شیرخوان فی
فتح خاء معجه وراء مهمله وواو معدوله ایله سودا مر طفل دیمک اولور فی شیرزده فی سکون
راو فتح زاء معجه و دال مهملتین ایله هر طفل که سودا امر کن والد سنک سودی قلدندت یا خود
ضعف معد سببی ایله امبکی سودی هضم ایتمکله وجودی ضعیف و نحیف اولان کود که دیر لر
بو ایکی لغتک مثالی میر نظمی بیت بود وقت شیرخواره چون شده * ازکی شیرمادر شیرزده
فی شیرزده فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه و نونله ترکیب یایق دیدکاری که آنکله یاغ
چیقار لر اکا این و دستودخی دیر لر فی شیرشزده فی کسر راء اول و سکون ثانی و فتح
شین ثانی و زاء معجه ایله حشمناک و غضبناک ارسال شیر برهنه دندان تعبیر ایدر لر یعنی
غضبندن صرتان ارسال دیمک اولور حکیم انوری بیت اسپرناحج این کشته پیل ژنده
ومست * مطیع خنجر آن کشته شیرشزده فی شیریه و شیره فی کلاهما بسکون الیاء
التحتانی اول بسکون الیاء المهمله و فتح النون ثانی بضم الیاء المهمله و فتح النون فرهنک جهات تکیریده
دری التند یومر محبات که وجعی اولمز عربیده غده دیر لر ضم نین معجه و دال مهمله مشدده ایله
جمع الفرسان بر مرصدر دواب امراضندن فی شیرویه فی سکون یای اول و ضم راء مهمله
وواو معروف و فتح یای ثانیله خسرو پرویزک اوغلی آدیدر که شارویه دخی دیر لر فی شیریه فی
سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله تازه صفاش اوزم صوفی در فرهنک جهات تکیریده
بوزه ایچنه بنک قویوب ایچرل اکا شیریه دیر لر بومعنایه حضرت مولانا قدس سره بیت
ز نور عقل او عقل چنان رنگ آمد و خیره * کزومعزول آمد خروبنک و بوزه و شیریه *
ترکستانده چار گوشه سفره یه دیر لر فی شیشله فی سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح
لامله علامت خیر یعنی ایونشان کدالی فرهنک جهات تکیری فی شیشله فی سکون یای تحتانی
و شین معجه و فتح لامله قصار و دقاق طوقاغندن بزده واقع اولان ازله و دلك معناسنه و دخی
چکان کسدیکی یره دیر لر کدالی فرهنک جهات تکیری جمع الفرسان سست و بی قوت معناسنه
مسطور در فی شیشه فی صرچه فی یانش طرف بوش اولسون طولوا اولسون ایچنده
صواولانه آبکینه دیر لر واستعاره طریقیله افلاکده شیشه دیر لر بیت طیببازامکراین نکته
حل نیست * که درنه شیشه داروی اجل نیست فی شیفته فی سکون یای تحتانی و فا
و فتح باء مثلاً ایله آشفته و حیران معناسنه کمال بخندی بیت کرداز من دل شیفته آن عهد
شکن بار * زینکونه فرامش که کسی یاد ندارد * و ناصر الدین بیت گفت که ای شیفته دلشده
دوره غم پای تودر کل شده فی شیلانه فی سکون یای تحتانی و فتح لام و نونله عناب دیدکاری
یمشدر ابوالعانی بیت بخون عاشقان آلوده دمنش * ممرانکشت شیلانه نموده *

و شیهه فی سکون یای تحتانی و فتح لامه بر نوع طعام در ریج و اسفاناخ و یاغ ایله ایدر لر
 شله پلاودخی دیر لر و شیهه فی بوزن نیمه خوی و طبیعت و عادت معناسنه در ابوالعانی بیت
 شیهه طبع ترا جود و کرم معتادست * آری آری کرم طبع بود مادرزاد * بو اغت عربیله
 مشترکدر و شینه فی بوزن کینه سپسی دیدکاری دودک معناسنه و شیوه فی سکون
 یای تحتانی و فتح و او ایله بش معنایه کلور اول ناز و کرشمه که دلبران و محبوبانه مخصوص بروصعدر
 ثانی طرز و روش حکیم نزاری قهستانی بیت اگر چه شهر پراز شاهدان چالا کست *
 تو خود بشیوه کری شیوه دکرداری * ثالث عمل نیک و طور خوب معناسنه مولانا جامی
 بیت کف ای مادر چو بیغم میوه را * کی تو اتم کار بست این شیوه را * رابع حسن و زیبای
 معناسنه شاعر بیت در رقص نم چو آستین بر میگرد * صد شیوه شما بکس بهم بر میگرد
 خامس هنر معناسنه میرنظمی بیت نباشد در نظر هر بی هنر خوب * اگر مردی شو اندر
 شیوه مرغوب و شیهه فی فتح یای تحتانی و اخفاء هایله بوزن و معنی شنه مرقوم و شیهه
 سکون یای تحتانی و فتح هایله آت کشمه سنه دیر لر عربیه صهییل معناسنه در استاد لطیفی
 بیت عدوت اربش نمود زاسب تو شیهه * بشاشد خون بمیرد برید بیهه * مولانا هاتفی بیت
 ستوارن بشیهه یلان در خروش * حکیم وزره زیور بال و دوش * مولانا عرفی در مذمت اسب
 * قطعه * شاهنشها حقیقت اسپ که داده * بشنو باطف تا برسام بعز عرض * پیرست
 وعلی بجوش زان فروده ام * آری بود رعایت پیرعلیل فرض * کر شیهه زند بجوانی
 ستایش * کر نم کام رود کنس نام طی ارض و مع الیاء * شری فی صاقون آملق یعنی
 خریلن مولانا جامی بیت هر چه بخشی که بگیری دگری * آنه جو دست که بیعت و شری *
 و شستگانی فی سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه و کاف و کسر نونله بنای عمارت که عربیه
 اساس و ترکیه عمل دیر لر ابوالفرج رونی بیت ز کرد در که اوساز شستگانی عمر * که قلب
 کعبه بود شستگانی محراب و شکاری فی آوجی کرک آدم و کرک حیوان عربیه صیاد
 و چغتایده اوجاق دیر لر و شتک ماهی فی سکون نون و کاف فارسیله قند ز دید کاری صو
 جانویدر و شوی فی کسر و او ایله یعنی شیت طور اوقی در که اوزر لک ایله چشم زخم دفعی ایچون
 آتشه یا قر لر حکیم سوزنی بیت منازعان همه نارعد اوت افر وزند * ز بخت خود همه بر نار
 خود شوند شوی و شی فی کوشه معناسنه که اوک کوشه سنه شیخانه دیر لر و شیبانی فی
 فتح یای تحتانی و کسر نونله خرا ساینلر قتنده بر مثقال وزنی در و دخی ده هفت معناسنه که
 و شانی ده دیر لر شمس فخری * قطعه * پیش ازین از ملوک اهل سماحت * داده اندا چهای
 زیف شیبانی * شه مرصع دهد همیشه بر دم * کر خسروی و تاج کیانی و شیرکی فی سکون
 یای تحتانی و راء مهمله و کسر کافله چین و لاپتنده بر جانور در و شیروی فی نام مبارز
 ایرانی که شیرویه دخی دیر لر و باب الشین المضمومه مع الف * شتر با فی ضم تاء مشناه
 و سکون راء مهمله و فتح باء فارسیله ترکیه کلک دیر لر بر آجی اوندر کوزل قوقرطعامه قور لر
 قور ندوب دوکوب بر مقدار طوز ایله قارشد و رب یول عربیه سعتر دید کاریدر و شفا فی
 فتح فایله ترکشک اوق قونیلان جانی که قافله ده شهادینلر و کی مرویدر و شکا فی فتح کافله ده

کافله ده شفاء مرقوم معناسنه مرویدر میرنظمی بیت شکار پیر با پیکان دلدوز * ازان
هریک بر اعدایش جگر سوزی شما فی خطاب جمع حاضر در عربی اتم معناسنه خواهد
حافظ بیت ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما * آب روی خوبی از چاه زندان شما *
فی شور با فی اصلی شور آبا ایدی تلفظند نوع ثقلت اولغین همزه اول حذف اولمشدر
معروف طعمدر فی شوروا فی باء موحد برینه و او ایله ده شور با معناسنه در تکم شاعر
بیت طبیعت را مناسب شور و ایست * که اودر ضم را نیکو غدا یست فی شوبلا فی
کسر و او و سکون یای تحتانی ایله یعنی ایوانه سفید و دخی قوان چپکنده دیرلر فی مع الباء *
فی شبان قریب فی شین مفتوحه ده ذکر می مرویدن قوشدر که شین مضمومه ایله ده
استعمال اولنور ابوالعانی بیت دهد قریب همیشه بوعاء وصلت * شد دست چشم غزالم
شبان قریب مرا فی شتر سبب فی ضم تاء مثناة وسین و سکون راء مهملتین و تون ایله اغاج
قوردی که ینه اغاجک ایچندن حاصل اولوب اغاجی تبا ایدر فی شتر سبب فی معنی شتر سبب
مرقوم که نون برینه یای تحتانی واقع اولمشدر فی مشکوب فی ضم کاف و او و عرو زله معنی دستار
کذا فی المجمع میرنظمی بومعنا یه بیب بودن سر یا برهنه طرز خوب * کشته است بار کران
یر سر مشکوب فی شوب فی بوزن خوب معنی مشکوب مرقوم یعنی دستار عربی ایکی معنایه در
اول معنی آمیختن یعنی قارشیق ثانی معنی غسل یعنی بال فی مع التاء * شبات فی فتح
باء موحد ایله صوک قیس آبی در شهروری طام مهمله ایله شباط در فارسیده طایرینه تاء مثناة
ایله استعمال ایدر لر ماه مزبورک هر هفته سنه بر وجه واقع اولور و اون برنجی کوننده آفتاب
خوت بر جنبه تحویل ایدر درت سنه متوالیا بکرمی سکون کون اولوب بخشی سنه سنه که کیسیا
واقع اولور اول سنه بکرمی طقو زکون اولور کذا فی قره نیک جهانگیری فی شبست فی ضم
باء موحد و سکون سین مهمله ایله کریه منظر وزشت چهره معناسنه در میرنظمی بیت
از قضاه ناکه نایست آن بلا * بزم جانان آن شبست بدلقا فی شرآت فی فتح راء مهمله ایله
هو و شراب و امثالی آقدقه ظاهر اولان صداسنه دیرلر فی ششت فی سکون شین معجه
ایله بوزن پشت معنی زشت و چرکین و ماهر نه اوورسه فی شکفت فی ضم کاف و سکون
فایله ایکی معنایه کلور اول آپلق کد شکفتن لفظندن قبل ماضی در آچلدی دیمکدر شنی نکلو
بیت از روزازل تنگدلی قسمت ما بود * نشکفت اگر غیبه ماجرم صبان یست * ثانی کاف
فارسیده تعجب معناسنه شمس فخری بیت ای تابادم از پدیری شاه ملک دان * شاهی و ملک
داری نباشد ز تو شکفت * گاهی اسم مصدرده استعمال اولنور بومعنا ده کسر شین معجه ایله
مخچدر نته کم ذکر می مرویدر ایدی فی شوات فی بوزن عصبات بر قوشدر سرخاب دخی دیرلر
کذا فی المجمع فی شوبست فی واو مجهول و فتح باء موحد و سکون سین مهمله ایله افسون
و علاج معناسنه در بعض فرهنیکه باء فاسیله منقولدر فی مع الجیم * سفارج فی فتح فا
وراء مهمله ایله پشمانی حلو که مشهوری پشمنه در میرنظمی هروی بیت بجای نان دهد
هر صبح و هر شام * سفارج کشته است اطعام اعوام فی شیخ فی سکون نونله بوزن منخ کاغذ
مهرسی که آنکله کاغذ مهره ایدر لر فی شونج فی واو مجهول و کسر نون و سکون یای تحتانی ایله

فی

نطس که ذراغه حاضر نمیش تارلا فی مع الحیم الفارسی * شلو بیچ فی ضم لام ووا معروف
 وکسر باء فارسی و سکون یای تحتانیله دموردکنی دیدکاری اوت میرنظمی بیت نباشد هر کدرا
 درجیب بسج * شود سنبل مجسم او شلو بیچ فی مع الخاء * شخ فی ایکی معنایه در اول
 اوزلویا لحق که اگر آدم و اگر حیوان با صدقه ایاغنه یا پشور ثانی میوه سی اولیان اغاج کذا
 فی فرهنگ جهانگیری ودخی شوخ لفظندن اختصار اولنمش کله در چرک معناسنه بومعنائی
 مؤید ابوالعانی بیت تن و جامه سراسر شخ گرفته * که جامه در برش از هم کسخته فی شکوخ
ضم کاف ووا مغزوفله کیدرکن ایاغنه نسنه طوقنوب دوشرکی اولق اشکو خیده دخی دیرلر
 شاکر بخاری بیت هر که اودرره رود سر مست شوخ * افتد اندر خاک و خواری از شکوخ *
 اما بویتدن سورچک معناسی فهم اولنور بعض فرهنگ لغزیدن معناسنه مرویدر ابوالعانی
 ابیت کر بیغم ناکهان در راه آن نازک بدن * طاقت پاراند ارم هر قدم افتم شکوخ فی شکوخ فی
 ووا معروف ایله ایکی معنایه در اول کشاده رو و کشاده طبع و لطیفه کوی و حاضر جواب
 و شاطر کار بومعنار بر برینه یقیندر خواجه حافظ بیت فغان کین لولیان شوخ و شیرینکار
 و شهر آشوب * چنان بردند صبر از دل که ترکان خوان یغمارا * ثانی بمعنی چرک که شوخ کین
 دیرلر چرکین دیمک اولور عربیده و سخ معناسنه استاده عجمدی * قطعه * خواجه
 بزرگست و مال دارد و نعمت * نعمت مالی که کس نیاید ازان کام * بخل بجایی رسیدن کس
 نکندارد * شوخ بکر ماوه بان و موی بحجام * شرف شفروه بیت چنانکه بسنی ازاندام
 شوخ حرص و طمع * کذیبست بر سر او خارش تمنای * نسخه میرزا ابراهیم اول اغاجه
 دیرلر که بردالن کسه لر وافر دالری اوله و ادات الفضلاده کثرت اشتغالدن ال وایاق درسی
 درست اوله فی شوخ فی واو و جهول و فتح میله بمعنی سئوم و محس و کسر میله قوان چچکی
 معناسنه در فی مع الدال * شتر باد فی سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله هجین دیدکاری
 دوه معنای ترکیب بل دوه سی دیمک اولور غایت ستر عتله یورید بکندن کنایه ایدرلر سرعنی
 شول مرتبه در که سائر دوه لک دزت کونده وارد بی منزله بو پر کونده وارر میرنظمی بیت یکی
 آمد سواری بر شتر باد * نه اشتر بل سواری بوده بر باد فی شخود فی سکون خاء معجه
 و ضم نونه طرنقله قشقدن یا خود آخر نسنه ایله جراحت ایتمکه دیرلر وله بیت کدر خسار
 بناخن کرده شخود * روان شد خون بر رخسار چون رود فی شخود فی ضم خاء معجه ایله
 بمعنی شخود مر قوم که شخوده دخی دیرلر حکیم انوری بیت دلی کویدر د محبت شخود *
 علاج ترشکان نداردش سود فی شخولید فی ضم خاء معجه و کسر لام و سکون یای تحتانیله
 بمعنی پشورده شده یعنی صولش کذا فی المجمع بومعنائی مؤید میرنظمی بیت کل رخسار
 آتش می شخولید * از آندم حال بیمار ان پشولید فی شد فی ایکی معنایه استعمال اولنور
 اول اولدی معناسنه که عربیده صار معناسن افاده ایدر ثانی کندی معناسنه که عربیده راح
 و ذهب دیرلر و ایکی معنایه ترتیب اوزره خواجه حافظ بیت از حال دل و دپه مهر سید که چون شد
 خون شد دل و از ره کدر دپه برون شد فی شد فی سکون راء مهمله ایله معاند و سرکش
 و لوج معناسنه ابوالعانی بیت کر خرد هاری مکن عادت همه کاری بشرد * تا بیانی جای عزت

عزت زده خرد و کلان و شکو خید فی ضم کاف و واو معروف و کسر حاء معجمه ایله بمعنی باغزید
 و در افتاد یعنی سو رچدی و دوشدی اغاجی گفته بیت چو از سر کشتی کرده سو نگاه * شکو خید
 و افتاد بر خاک راه و شواد فی فتح و او ایله توی طوقلری دید کبری قوش و بر معناسی دخی آتش
 علویدر ابوالمعانی بیت شواد آتش غم ازدهام میروید بیرون * نباشد حاجت مشعل شب تاریک
 هجرانم و شود فی بوزن سودا یکی معنایه در اول شد لفظنک ابکی معناسنه ده شمس فخری بیت
 باهت بخشایش اوزاد کرم داد * خون از دل کان آب زر خساره یم شود * ثانی جامه آتشدن
 صراروب یاغنه یقین اولق و شوشد فی سکون و او و فتح شین معجمه ایله بوزن پوشد
 شوسته معناسنه در که عنقریب ذکر اول نور انشاء الله تعالی و شهره بند فی بر نسنه نیک
 طاهرینه نظر ایدوب باطنندن بیخبر اولان کسنه په دیرل و دخی غایت مشهور و آشکار معناسنه
 بو ابکی معنایه میرنظمی بیت حال عاشق چون نباشد شهره بند * بسته چشم حال باشد
 شهره بند و شهریار فی فتح هاویای تحمنا ایله غایت یرانر معناسنه در کدافی فرهنگ
 جهانگیری و مع الراء * شتر بار فی ضم تاء مثناة و فتح باه موحد ایله دوه یوکی بار شتر
 تقد یرنده در مولانا کاتبی بیت مرا غم دست شتر بارها بحجره تن * شتر دلی نکم غم کجا و حجره
 من و شتر خار فی ضم تاء مثناة و فتح حاء معجمه ایله دوه دکنی خار شتر تقد یرنده در اشتر خوار
 و شتر خوار دخی دیرل اثرالدین اخسیمکنی بیت کرکابن فردوس خورد آب خلافت *
 بر جای کل تازه شتر خار بر آرد و شتروار فی بمعنی شتر بار مر قوم با ایله و او بیننده تبادل اولدیغی
 اجلدن شیخ نظامی بیت چونوبت بسر بخش دار رسید * شتروار زرتا بخارا رسید *
و شخور فی ضم حاء معجمه و واو معروف ایله طرنقله یاره لوق معناسنه شخود و شخنود
 و شخنوده و شخنوره دخی دیرل و شر فی بوزن مر بر نوع ایاغه کیلور نسنه در شمس فخری
 بیت در بادیه اعدای تو بر خار و خسک ماند * نه آب و نه نان ماند و نه کفش و نه خود شر *
و شستر فی سکون شین معجمه و فتح تاء مثناة ایله حوزستان و لابنند بر شهر آدیدر فتح شین
 ایله ده روایت اولمشدر اما این الناس مشهور اولان ضم شین ایله در خواجه سلمان بیت
 شد خاک و خار پسترا آن شخص نازنین * کازار می رسید زدی پای شسترست و شغر فی ضم
 عین معجمه ایله کرچی که اوزون اوقلری اولور سین ایله سفرو سکا شه دخی دیرل و شفور فی
 ضم فایله ابکی معنایه در اول پورسوق دید کبری جانورد که دوکد بکه سمر دیرل ثانی حرام
 معناسنه در ابوالمعانی ابکی معنایه ترتیب اوزره بیت هر که از شیر شفور کرد روی * نام مردی
 شفور باد اورا و شکر فی فتح کاف فارسیله اوقلی کرچی په دیرل عربیه ضم کاف عربیه
 نعمته اعتراف ایتمکه دیرل و شکوار فی سکون کاف ایله یاسلو و غمکین سوکوار معناسنه
 میرنظمی بیت بس از تنکی سروردل نکهدار * بکن شادی مشو غمکین و شکوار و شمار فی فتح
 میله درت معنایه کلور اول حساب و عدد معناسنه در حکیم انوری بیت عدل تو معنایه ایست که
 خورشید را ز عجز * امکان بنسه کردن آن نیست در شمار * ثانی فرهنگ جهانگیری
 دوستلق و محبت معناسنه شیخ نظامی بیت بریدم زهر آشنای شمار * بس است آشنای
 من آموز کار * ثالث مثل و مانند معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت جانها شمار زرم

معلق همیزند * هريك چو آفتاب در افلاك كبريا * رابع اول زخم و جراحت دیرلر كه صاعق
احتمالی و ایواولق امید اوله * شمار کیر * سکون راء مهمله ویای تحتانی و کسر کافله اپکی
معنایه در اول نسنه صایحی ثانی دوستلق و محبت طویحی معناسنه * شمار کار * سکون راء
مهمله و فتح کافله عرصات روز محشر که شماره کاه دخی دیرلر شاعر بیت خواهند بی مثک از تو دنیا
حساب عمر * پاسخ چکونه میدهدی در شمار کار * شمر * ضم مهمله بوزن عمر امر حاضر در صای
دیمک اولور میمک فتحه سیله ده جائز در ابوالعانی بیت فعل قمیح نفس بدت یک بیک شمر *
بنکر که در جهان بچهره رود رکذ شده است * شمشیر * سکون میم و کسر شین معجه ایله فرهنگ
جهانگیریده کار بان اندک معناسنه بو معنای مؤید میرنظمی بیت بر رفتن بایدت تدبیر داری
که همراه خودت شمشیر داری * مجمع الفرسه کافله صغیر که شو شمشیر و هیل دخی دیرلر
* شجار * سکون نون و فتح حمله اکلیل الماک دید کاری اوتدر * شفقار * سکون نون
و فتح کافله سنقوردید کاری آوجی قوشدر که آنکه ملوک شکار ایدر لر بر معتبر طوغاندر میرنظمی
* مثنوی * اگر جای داری کف تاجور * چوشفقار بودی چنان معتبر * چوپکدم نیایی
موافق طبع * بکیر دست بی محایا چوشمع * شوخکیر * واو معروف و سکون خاه معجه
و کسر کافله کیر گرفتن دن صیغه امر و وصف ترکیبی در شوخ چرک معناسنه اولجق معنای ترکیب
کیر طویحی اولغله سونکره اسم اولنش عربیه سفیج دیرلر ضمه ثامه ایله * شور * واو مجهول
ایله طقوز معنایه کلور اول طوزلی یعنی طعامه و ذایقه ده طوزلی اولان ثانی غوغا
و قرشلق معناسنه مولانا غزالی مشهدی بیت شوری شد و از خواب عدم چشم
کشودیم * دیدیم که باقیست شب فتنه غنودیم * ثالث نحس و شوم معناسنه در حکیم فردوسی
بیت نکه کن که دانای پیشین چه گفت * که هرگز مباد اختر شور جفت * مختاری * رباعی *
ای ملک نهاده پیش اقبال تورخت * وز بخت تو بخت خصم شور آمد سخت * با توجه در آویز کنده
آن بد بخت * کوازی تخته زاد و توازی تخت * رابع معنی کوشش یعنی سعی الملك حکیم اسدی
بیت بهر کار در زور کردن مشور * که چاره بسی جای بهتر ز دور * خامس تغییر معناسنه که
بشپور دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت نیاسود کس تا بر ز حلب * زمین شد از جنگ شور
حلب * سادس معنی ورزیدن یعنی دور شمشک بو معنایله معنای خامسک فرقی دقیق در حضرت
مولانا قدس سره بیت دست زهره در حنا اوکی ساحشوری کند * نازنین همچینین را با چنان
سودا چه کار * حکیم اسدی بیت همه روز فرمانشان دار و برد * سواری و شوروی ساچ نبرد *
سابع بر برینه اور مق بهم زدن و بر بیله یک میر خسرو بیت از دست و دل برام کتر جان و دل بشورم
بیرون جهنم که باشد خوبا کوزن و کورم * ثامن معنی مشغله شیخ سعدی بیت نه مطرب که آواز
پای ستور * اگر عشق داری سماعت و شور * تاسع معنی شستن یعنی یومق غسل
معناسنه و شوریدن بونلرک مصدر یدر * شور مور * سکون راء مهمله و ضم مهمله توابع
الفاظ قبیلندندر اپکی معنایه در اول برنسته خسیس و ضعیف و حقیر اولوب آخر کسنه
آنی ذکر ایتن که فلان چیز شور مورست دیر کاهی یا بکر مور و مورچه دخی دیرلر حکیم خاقانی
بیت شور مور ند حسود انت ولیکن که لاف * شمار مارند نفر بانفر آمیخته اند * ثانی غلبه

غلبه و غوغا معنای سینه حکیم ستیانی بیت زهر دو طامات و **شور** مخرف * همه ساله با بخت
 در شور مورم **شوشمیر** و او مجهول و سکون شین معجه ویای تحتانی و کسر مهمله قافله
 صغیر که هیل و هال و لاجی و خیز بویا دخی دیرلر کدافی المجمع **شور** و او معروف و فتح
 هایلله زوج یعنی عورتک اری معناسنه اگر چه اصحی و افصحی جوهر روزنی اوزره در اما لسان عوامه
 و بعض فرهنه کزده که روزنی اوزره اولغین ثبت اولندی **شور** مع الزاء المعجه * شترعاز **شور**
 سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله انکدان اغاجنک کوکیدر اشترعاز دخی دیرلر ابن عیین
 بیت ندارد طمع رستن شاخ عود * هر آنکس که پنج شترعاز کشت **شور** کز **شور**
 سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله ایاغون اغاجی معناسنه **شور** میر **شور** سکون راء
 مهمله ویای تحتانی و کسر مهمله نطس یعنی اکلامش تارلامعناسنه در **شور** مرکز **شور** و او مجهول
 و فتح زا و کاف فارسیین ایله کوملک و قفتان قولتغنه دیکن پاره که خشتک دخی دیرلر **شور**
 و شور میر **شور** کلاهما بسکون الواو و کسر المیم نطس معناسنه که هرک دخی دیرلر و بعض یرده
 دلهن دیرلر کدافی اللوید بومعنایه استاد لطیفی بیت اندر اصلاح دلت تمیز کن * تخم
 پاشیدن پس از شور میر کن **شور** سکون واو و کسرنون و سکون یای تحتانیله
 چورک اونی که عربیه حبه السوداء یرلر میر نظمی بیت شده در روی نان افشانه **شور**
 روی خوب حال عنبر آمیز **شور** مع السین المهمله * ششس **شور** ضم باء موحد ایله بت که کهله در
 عربیه قله دید کاریدر شین معجه ایله ده جائز در جمال الدین عمر * رباعی * زانروی که در دات
 نماید ست صفا * با خلق خدای میکنی جو رو جفا * برفرق سرکل تو بیچاره ششس * کز آنکه
 زلق زینبفتد بقفا **شور** سکون دال مهمله ویای تحتانی و کسر کافله قوس قزح
 دیکدر کدافی الخفه و شین یرینه سین مهمله ایله سد کس دخی مرویدر شاعر بیت میخ
 مانع پنبه است وور ابلدنداف * هست شد کس درونه که بدو پنبه زند * درونه ک معناسی
 مرور ایلدی **شور** شریکس **شور** سکون راء مهمله و کسر کافله قوس و قزح معناسنه در
شور مع الشین المعجه * ششس **شور** ضم باء موحد ایله و سکونله ده جائز در کهله معناسنه استاد
 لطیفی بیت جامه پر ششس او برکومیش اربنمند * بانک و فریادی کند الاستغاث ای مسلیز *
شور ششس **شور** فتح خاء معجه ایله خوش آواز بر کوچک قوشدر استاد رودکی بیت کرک راکی
 رسد صلابت شیر * بارزاکر رسد نهیب ششس **شور** ششس **شور** ترکیه او پکن دید کلری عضودر
 یکی از حکما بیت چوا زسل دور میباید سلامت * که زیر امیشود در ششس جراحه *
شور شورش **شور** واو معروف و کسر راء مهمله ایله شوریدندن اسم مصدر در فتنه و غوغا
 و قر قشلق و آشوب معنای سینه استاد بیت کوشور ششس که صحبت شادی بهم خورد * غم خون
 دل برزد و دل خون غم خورد **شور** شوش **شور** بوزن کوش باغ چبوغی یعنی اوزم اغاجندن بودانش
 چبوغی مجمع الفرسله مطلق اوزم چبوغی عربیه قضبان دید کلری **شور** قاف و سکون ضاد معجه
 ایله **شور** مع الغین المعجه * شتر بالوغ **شور** ضم تاء مثناة و لام و سکون راء مهمله و باء موحد
 مقتوحه ایله دوه قفی که عربیه بعبره دیرلر تکم ضرب مثل ایدوب دیرلر * البعرة تدل علی البعیر
 یعنی دوهنک قفی دوهیه دلالت ایدر **شور** شتر مرغ **شور** دوه قوشی که مشهور در نفس الامرده

دوه به مشابه بر قوشد ربه بینی و باشی و یا قلمی بعینها دوه در کرچه قنادی و ارامانه ساز قوشلر
کبی او چارونه دوه کبی یوک کو تور در ضرب مثل ابلش در نتم شیخ عطار میورد مشدر * مثنوی *
چون شتر مرغی شناس این نفس را * نه کشد بارونه پرد بر هوا * کر بپر کویند کویند اشترم *
ورنه ی بارش بکویند طائر * شیخ * بوزن مغ اوج معنایه کاور اول ایش اشلم کدن ال در بیسی
درشت و خشین اولق ثانی شاخ کاو یعنی او کوز بوی نوزی شمس فخری بیت از خرو کاوم
بصد زبیت * کرچه اورانه سنب هست نه شیخ * ثالث چیزی اندک یعنی شی * قلیل کذا فی المجمع
* شور تاغ * و او معروف و سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة ایله بر نوع صاری اغاجیدر
بعضی لوقه مسال یرده بتبر صاری او تدر دیدلر * شیخ * و او معروف ایله بوزن دوع اوج
معنایه کاور اول شیخ مرقوم معناسنه استاد بیت شود عادت گرفتن بر کفش یوغ * نمیزید
قلم در دست پر شیخ * مطلق دری درشت اولغه دیرلر شمس فخری بیت بیله ویش که برخارا
بغلط * چوروی حصم شه شدیم هلموم شیخ * ثانی مجمع الفرسده الله و یا خود اثوابه واقع
اولان ایریک و چرک ثالث چیزی اندک یعنی شی * قلیل شیخ مرقوم ایله مترادف المعنی در * مع الکف
* شتر یوک * ضم باء فارسی و لامله دوه قنی شتر با لوع مرقوم کبی * شترک * ضم تاء
مثناة و فتح راء مهمله ایله موج دریا که اشترک دخی دیرلر ابو المعانی بیت کفرس چوبی سخنا کشت
و موج احسانش * چوروی بحر پیایی بر آمد شترک * شترک * سکون جیم فارسیله
یور لعدن و غیرین که یورک اوینا یوب کوکس صحرا یه اما اصح قول انجقر قدر که اکاز غنک و شترک
دخی دیرلر عربیله فواق دیرلر ضم فاو او و سکون قافله کذا فی شرفنامه ادات الفضلاده ضم جیم
فارسیله در مؤید الفضلاده آواز دم اسب یعنی آت قور و غنک سسی و فرهنگ میرزا ابراهیم
دوه نک یور عسی صداسی در ابو المعانی بیت بزم آن کل رعنا نشسته می بیند * رقیب بسته
دم و دل گرفته شترک آید * شلوعک * ضم لام و او معروف و فتح هایله دمورد کنی که شلو بیج دخی
دیرلر * شترک * سکون نون و راء مهمله و فتح کافله یعنی بادریسه دوک یعنی ایله کجورد کاری
اغرشق کذا فی المجمع * شوخناک * و او معروف و سکون خاء معجه و فتح نونله یعنی
شوخیکن یعنی کیرلی کرک وجودده کرکسنه اثوابه اولسون * شوشک * سکون او و فتح
شین معجه ایله ایکی معنایه در اول چار تارتبوره معناسنه استاد فرخی بیت کبی سماع زنی
که بر بطوکه چمک * کبی چغانه و تنبور و شوشک و عنقا * عنقادخی بر سازدر ثانی بر پنده
جانورد در کلکه مشابه باکه آندن کوچک اوله تیم و و چل دخی دیرلر * شوکک * سکون او و فتح
کافله یعنی بادریسه دوک یعنی اغرشق کذا فی المجمع * شولک * سکون او و فتح لامله اسب
جلد و نیز فقر یعنی چایک و اشکون و یوکرک آت سید حسن غزنوی بیت کراردوان بدیدی پای
ورکاب تو * بودی به یش شولک تواردوان دوان * استاد فرخی بیت بسا پشتهایی که تو پشت
کردی * بنقل سم شولک و خنک و اشقر * حکیم اسدی بیت سیه دار بر کرد شولک زجای
کشیده بکین تیغ کشور کشای * خواجودرهای همایون * بیت در آورد بر شولک نیز پای
چو دریای آتش در آمد زجای * مع الکاف فارسی * شترک و بانک * اوج حیوان اسمیله
اسمی اولد و غنک سیمی اوج حیوانه مشابهی اولد و غننددر شترک و دخی دیرلر عربیله زرافه

زرافه دیرلر ضم زاء معجه وفتح زاء مهمله مشدده و فایله ترکیه زرافه دن غلط زرنپا دیرلر
 ۱۰ ششک ۱۰ بوزن خشک کوزده اولان چیق معناسنه ابوالمعانی بیت ششک چشم و خلم
 بینی بوده کازیر خلا * شد دهانش محزن کوه و نجاست کویا ششک ۱۰ سکون نوله بوزن خنک
 برهوزون اغاجد زبانی بیاض و راست شاخوری اطرافنده چادرکی اولور غایت یک اولغله آندن
 اوش اپدرلر خراسانین بنفش دیرلر منجیک بیت ای توشوخی که بشکنی سرخنک * وی توچو پی که
 همچوموم زششک ۱۰ شوك ۱۰ بوزن دوک بالدران دید کلری اوتدر شوکر آندن اختصار اولمشدر
 عربیه فتح شین ایله بوزن نوک که دکندر ۱۰ مع اللام * شتر دل ۱۰ یعنی قورقق ترکیه دوه یورکلی
 دید کلریدر مولانا کاتبی بیت مراغیست شتر وارد باحجره تن * شتر دلی نکم غم کجاو حجره تن *
 ۱۰ شکول ۱۰ ضم کاف و واو معروفله بمعنی جلدی وجست و تندی کدافی المجمع ۱۰ شل ۱۰
 بوزن کل بمعنی مست حضرت مولانا قدس سره بیت چون بدید آن روی همچون برک کل *
 مضطرب کردید شد پاهاش شل ۱۰ شوکل ۱۰ واو فجهول و فتح کافله با در یسه دوک یعنی
 آغرشق عربیه فلکله دیرلر ۱۰ شول ۱۰ بوزن غول اوج معنایه کلور اول بمعنی دید و دانست
 یعنی کوردی و بلدی و صیغه امر اولور بشول دیرلر یعنی بین و بدان دیمک اولور حکیم انوری
 در هجو قاضی کیرنک بیت زرد کشت از فراق لقمه بشول * روی سرخ من ای سیاهه دول *
 ثانی بر طائفه نك اسمیدر کور دل طائفه سنی کی ثالث شولیدن لفظندن صیغه امر در
 اندیشه نك و پریشان اولق معناسنه ۱۰ شویمال ۱۰ سکون و اوویای تحتانیله جامه شوی
 و کازران جامه یه اولور دقلری مهره معناسنه در ۱۰ شومال ۱۰ دخی بومعنایه در شویمال
 لفظندن اختصار اولمشدر ۱۰ مع المیم ۱۰ شتم ۱۰ ضم تاء مشناه و لامه در شتی و تندی که
 موقعند اولیه و نزاع و محاصمه معناسنه اشلم دخی دیرلر ۱۰ شلم ۱۰ ضم لامه شتم لفظندن
 اختصار اولمشدر ۱۰ شم ۱۰ ایکی معنایه در اول بمعنی پای افرازی یعنی ایاق طولانی و چارق
 شمس فخری بیت جاهلان براستراں بردعی * فاضلان پای آبله بدر بدشم * شیخ نظامی
 بیت کراینه چون یار هر دم کشد * کھی شم کشد که بر شتم کشد * ثانی بمعنی نفرت
 و دوری شمس فخری بیت باسفیهان جمله را انفس و قرار * وز عزیزان جمله را دوری و شم *
 ۱۰ شمیم و شم ۱۰ شم مرقومک ایکی معناسیله مترادفدر استاد منجیک بیت صد بیت
 مدح کفتم و چند بن عذاب دید * کرنیست سیم باری جفتی شم فرست ۱۰ شوخ چشم ۱۰
 سکون خاء معجه و فتح جیمه کستاخوبی ادب و مزاح و ظرافتکار خواجه سلمان بیت ای دل نه سنک
 خاره آخرفغان کجاست * وی شوخ چشم دپله سرشک روان کجاست ۱۰ شور بوم ۱۰
 سکون راء مهمله و ضم باء و حاء ایله شوراق یر معناسنه و شور شول یر در که آنده ذراعت و جن
 نافع حاصل اولیه شوره بوم دخی دیرلر شیخ سعدی بیت باران که در لطافت طبعش خلاف
 نیست * در باغ لاله روید و در شوره بوم خس ۱۰ شور چشم ۱۰ کوزی دکن آدم یعنی کوزندن
 چشم زخم واقع اوله ابوالمعانی بیت صد چشم زخم خلق رسد یک وفای او * یک شور چشم
 نیست که بر هجر میرسد ۱۰ شورم ۱۰ سکون و او و فتح راء مهمله ایله ترنج نوعندن حماض و مرکب
 دیرلر زوعدر ۱۰ شوم ۱۰ بوزن بوم محس و نامبارک معناسنه ابوالمعانی بیت هر دنیا

فاضلانرا بخت شومش از ازل * جاءلا نرا طالع ميمون ودولت يا ورست في مع الفون * شبان في
فتح باء موحده ايله چوبان معناسنه كال اسمعيل بيت بعهد عدل تو كرك از پي خوش آمد ميش
چو خرس مصطبه بازی كند محبوب شبان في شتر بان في دوه جي معناسنه بان كوزه دي جي
معناسنه در كشي بان وباغبان كبي دوه كوزه دي جي ديمكدر اثيرالك بن اخسيكاي بيت منزلكه
عيسى سرده مرحله خضر * آنجا كه شتر بان تو روزي مقر آرد في شتر دندان في سكون
را و فتح هالين مهملات ايله بر نوع زاچدر كه زاج مهري ديرلر جميع زاچلردن معتدلدر في شخودن
ضم حاء معجه وواو معروفه طر ملى و برنسنه ايله ياره ملى حكيم اسدى بيت پكي چون دل
مهربان گفته پوست * پكي چون شخودن ز نحدان دوست * مجمع الفرسه بناخن كندن
يعنى طر نعله قازيمق شاعر بيت نه جاي شخودن بماند از دورخ * نه جاي دريدن بماند از قبا
في شخوليدن في ضم حاء معجه وكسر لامله صغير زدن مرغان يعنى قوشلرك صقلى كبي اومه سي
وشيهه زدن اسب يعنى آنلرك كشمه سي ميرنظمى بيت شخوليدن طيرو انعام ورخش
بود حمد و نسيمج ارزاق بخش في شخوليدن في متعدى شخودن مرقومدر في شدن في
درد معنايه كورد اول اولق عربيه صيرورت معناسنه كه شدى شد ديرلر يعنى اوله جق اولدى
ثانى كلك عربيه ذهاب معناسنه بونده دخی شدى شد ديرلر كيه چك كتى ديك اولور
بونلرك فرقى ذكر محل اراده حال قبيلندندر بواپكي معنايه ملك قى بيت شدم بباغ كد تسكين
دل دهم ديدم * ميان بلبل و كل كرمي كه داع شدم * ثالث قوت اولدى معناسنه خواجه
حافظ بيت مكر كه لاله بدانست بنى وفائي عمر * كه تا بزادوبشه جام مى زكفت نهاده * رابع
فائل اولق معناسنه در بيت يوسفى از برادران كم شد * آفتاب از ميان انجم شد * مثله
اول اولدى شد ثانی كتى معناسنه در چغتايده ايردى ديرلر اولدى ديمكدر ايرور اولور
ديمكدر ميرعليشير بيت كوندكول لارناله سي زلفونك كند بن ناكهان كورد كاج * ايرور انداق كه
قوشلار قچغيريشغار لار ابلان كورد كاج * ايرماس اولور ديمكدر اما اكثر يا ايماس معناسنه
دكل ديه چك محله استعمال ايدر لر ايركبن عبارتي بر فعلك كه آخريه لاحق اوله استفهام مقامند
كاهى ادات استفهام ايله جمع اولور نته كم بوغزله ردیف واقع اولمشدر مطلقى بودر بيت
بو كچه هجر كوني شام قير كوني مو ايركبن * يوق ايسه صعب غم دوزخى تو توفى مو ايركبن *
وكاهى ادات استفهام كه مولف طيدر خذف اولور وله ايضاً بيت خطور خسار نينك سو
ايركبن دور يا شورغان سبره ده * يوق ساكوز كودر كه قالغاي هر طرف ژنكارارا *
في شران في فتح راء مهمله مشده ايله صيغه مبالغه در كه شيرين لفظنك اسم فاعليد ز
صو و يا خود يغمورك پياي صدا ايله آقدوغنه ديرلر عربيه حجاج ديرلر فتح تاء ثلثه و حيله
شاعر بيت سبل اشك چشم من شران ميريزد چنان * كشته كويار دو چشم رود چيون
وفرات في شريدن في كسر راء مهمله مشده ايله صو و يغمور و شراب صدا ايله آفق
كذافي فرهنگ جهانكيري في شش پستان في سكون شين معجه وسين مهمله وكسرباء
فارسي و فتح تاء مثناة ايله مه شى بيوك و بومشق عورته ديرلر حكيم خاقاني بيت خنك است
شش پستان زنى زوى دلى زنى تى * مريم صفت آبستنى عيسى دهقان باش دروي نشستن

شکستن سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ايله یومق عربیة غسل معناسنه شست کردن سکون سین مهمله و تاء مثناة و فتح کافله صلق و یرمک ابوالعافی بیت آمد سحرکه دزد
صبا بوی کل دزد * دریافت عند لیب هنیکرد شست آن شفودن ضم فاووا و معروف
 و فتح دال مهمله ايله شفه بستن فتح فاووا و تاء مثناة و سکون سین مهمله ايله
شفیدن کسر فاو و سکون یای تختا نیله مذکور اوج لغت دخال و ایاق درسی درشت
وخشین اولق معناسنه در کدانی فرهنک جهانگیری شکردن ضم کاف و سکون راه
مهمله ايله هلاک ابلک معناسنه در شکفتن ضم کاف و سکون فاو و فتح تاء مثناة ايله
شکوفه و پرچین اولان آچلق طالب آمل بیت نه ژم بادنه نی رقصی نه جامی نه پری روی *
بدین آشفته کی چون بشکفام چین ابروی * مولاناها تقی بیت چوکل شاه بشکفت زکارو *
وزان کرده شد کرم بازار او شکفیدن سکون کاف و یای تختانی و کسر فایله بودخی
شکفتن معناسنه در شکوخیدن ضم کاف و واو و معروف و کسر خاء معجه ايله معنی لغزیدن
یعنی سورچک و باش اوزرینه دوشمک معناسنه شمس فخری بیت ظلم از نهیب شاه جهان
تیر میگرد مخت * کندر عدم فتاد و شکوخید از کلوخ شکون ضم کافله اوج معنایه در
اول تقال ایتک و او غور طو تمق معناسنه قاضی عیسی بیت بحانه ام چو کند جعد ناله شاد شوم
که هر چه شومی مردم بود شکون منست * دیگر بیت صباح شنبه اگر جام لاله کون باشد *
تمام هفته بعیش و طرب شکون باشد * ثانی یعنی وسعدت معناسنه مولانا ظهوری
بیت بهار ست رخت درغ کن کرو * می گه نه دارد شکون سال نو * ثالث مجمع الفرس
پرواز کردن مرغان و نوعی از شغال مرویدو شکو فیدن ضم کاف و کسر فایله معنی شکفتن
مرقوم شکو هین ضم کاف و کسر هایل ایکی معنایه دز اول هیبت و وقار واحد شام ایتک
میرنظمی بیت توقدر و شکوهت نکند ارباش * چو طفلان زبازی تو بیزار باش * ثانی
مجمع الفرس بر کسته نک سوزنه قولق طو تمق ودخی زیا اولق وقور تمق معناسنه دخی مرویدو
شماریدن فتح میم و کسر راء مهمله ايله صایمق هم لازم و هم متعدی استعمال اولنور
شکردن ضم میم و سکون راء مهمله ايله صایمق تعداد معناسنه کریک معنا او کریک مخسوسا
اولسون وله بیت بنامش روان یست آدم شکرد * نهادش چوهر کز مروت تبرد شیخ کردن فی
سکون نون وجیم فتح کافله تار لابی نطس ایتک شفتن ضم نون و سکون فاو فتح تاء
مثناة ايله معنی شنودن اشتمک معناسنه در خواجه حافظ بیت حال دل با تو کفتم هوس است
خبرجان بشفتتم هوس است شنودن ضم نون و واو معروف ایله استماع معناسنه میر
نظمی بیت شنود آن سخن شهریار جهان * بزانو نهاد سرفکر زان شو خکیدن واو
معروف سکون خاء معجه ویای تختانی و کسر کافله چرکین اولق و چرکین ایتک طیان مرغزی
بیت موی ژولیده بسر دارد * شو خکین جامه که بردارد شو خودن واو اول معروف
ثانی مجهول و ضم خاء معجه ایله طرنقه بر عضوی طرملیوب یاره ایتک معناسنه در
شو خکین سکون واو خاء معجه و کسر کافله چرکین معناسنه حکیم استدی بیت
توسپند بجای چرا کوکور * درو شو خکین چشمه آب شور * واو مجهول ایله دلیر بهدار

وَبِي بَاكٍ مَعْنَا سَنَهْ دَر كَذَافِي فَرَهْنَكِ جِهَانَكِي رِي شُوخِيدَنْ فِي سَكُونِ وَاوَوِيَايِ مَحْتَايِ
وَكَسْرُ حَاءٍ مَعْجَهْ اَيْلَهْ بِشِيرِ يَنْكَارِ لِقِ اِبْلَكِ مَعْنَا سَنَهْ دَر مِيرَنْطَمِي بَيْتِ دَرَانِ اَنْجَمِنْ اَمَهْ
خَنَدَهْ نَاكِ * چُو شُوخِيدِ كَشْتَنْدَهْمَهْ سَيْنَهْ چَاكِ رِي شُوْدَنْ فِي وَاوَجْهَوْلِ اَيْلَهْ مَعْنَى شَدَنْ
وَلَهْ بَيْتِ اَزَا نَجَاكَهْ شَهْرَ اسْتُوْدَنْ كَرَفْتِ * بَقَرِ بَيْتِ شَاهِ شُوْدَنْ كَرَفْتِ رِي شُوْرَسْتَانِ فِي
وَاوَجْهَوْلِ وَكَسْرُ رَاءِ وِسَكُونِ سَيْنِ مَهْمَلْتَيْنِ اَيْلَهْ چَوْرَاقِ يَرْ لَمَعْنَا سَنَهْ دَر رِي شُوْرِيْدَنْ فِي وَاوِ
مَجْهَوْلِ وَكَسْرُ رَاءِ مَهْمَلَهْ وِسَكُونِ يَايِ مَحْتَايِ نَيْلَهْ دَرْتِ مَعْنَا يَهْ اسْتَعْمَالِ اَوْلَانُوْرِ مَهْمَلِدَرِ اَوْلِ
مَعْنَى اَمْجَمْتَنْ يَعْنى قَارِ بِشَقِ اسْتَادِ دَر صِفْتِ عَرُوسِي بَيْتِ چُو شُوْرِيْدَرْ وُغْنِ بِشَهَبِ وِشَكْرِ *
كَهْ بِيچِيدِ دَر جَامَهْ خَوَابِ بَكْدَكْرِ * ثَانِي يَعْنى نِيْرَهْ كَرْدَنْ يَعْنى بَوْلَانِ دَر مَقِ وَلَهْ بَيْتِ كَه
شُوْرِيْدَنْ اَز حَاكِ اَنْ اَبِ صَافِ * چَنَانِ اَبِ بُوْدَنْ بَكَشْتَهْ خَلَاْفِ * ثَالِثِ دِيَوَانَهْ اَوْلَقِ وَلَهْ
بَيْتِ هَبَهْ هُوْ شَمْعِدَانِ شُوْرِيْدَهْ كَشْتَنْدَهْ * سَبْوِي دَسْتِ وِجْرَ اُجُوْدِ دِيَوَانَهْ رَفْتَنْدَهْ * رَابِعِ مَعْنَى
سَشْتَنْ يَعْنى يَوْمِ كَذَافِي فَرَهْنَكِ جِهَانَكِي رِي شُوْرَانِيْدَنْ فِي مَتَعَدِي شُوْرِيْدَنْ مَرْقُومِ
دَرْتِ مَعْنَا سَنَهْ دَخِي رِي شُوْرِيْدَهْ كَرْدَنْ فِي دِيَوَانَهْ اِبْلَكِ وُدَخِي قُوْرِ قَلْوِ اِبْلَكِ رِي شُوْلِيْدَنْ فِي
وَاوَجْهَوْلِ وَكَسْرُ لَامِ وِسَكُونِ يَايِ مَحْتَايِ نَيْلَهْ اِبْكِي مَعْنَا يَهْ كَلُوْرِ اَوْلِ بَرَايِ شَهْ اَنْدِيْشَهْ اَيْلَهْ تَقِيَهْ
اِبْلَكِ ثَانِي پَرِيْشَانِ اَوْلَقِ مِيرَنْطَمِي بَيْتِ بِشُوْلِيْدَنْ اَز كَرْدَشِ رُوْرِكَاْرِ * مَجَايِ كَه هَر كَرْتَكِيْدِ
قَرَارِ رِي شُوْمِيْرِيْدَنْ فِي وَاوَمَعْرُوفِ وَكَسْرِ مِيمِ وِزَاهِ مَعْجَهْ وِسَكُونِ يَانِيْنِ مَحْتَايِ نَيْلَهْ مَعْنَى
زِرَاعَتِ كَرْدَنْ كَذَافِي فَرَهْنَكِ جِهَانَكِي رِي شُوْمِيْنِ فِي وَاوَجْهَوْلِ وَكَسْرِ مِيمِ وِسَكُونِ يَايِ
مَحْتَايِ نَيْلَهْ اَسْفَانَاخِ دِيْدَكَلَرِي اَوْتِ اِبْوَالْمَعَانِي بَيْتِ هَبَهْ شُوْمِيْنِ شُوْرِيْدَهْ مَجُورِ دَخُوْشِ *
نَهْ بِيْنْدَا هَلِ بِيْتَشْنِ جَزْ خِيَارِي رِي شُوْنِ فِي بُوْزَنْ خُوْنِ كُوْمَالِكِ وُقْفَتَانِ خَشْتَكِي كَذَافِي فَرَهْنَكِ
جِهَانَكِي رِي شُوْبِيْجِ كَرْدَنْ فِي مَعْنَى شِيْخِ مَرْقُومِ يَعْنى كَاغَدِ مَهْرْمَلِكِ وِ پَرْدَاخْتِ اِيْدُوْبِ
صَبِيْقَلِ وِيْرَمِكِ رِي شُوْمَنْ فِي وَاوَجْهَوْلِ وُفْحِ اَيْلَهْ مَعْنَى شُوْنِيْرِ مَرْقُومِ يَعْنى سِيَاهِ دَانَهْ كَه عَرِيْبَهْ
عَبَهْ اَلْسُوْدَا دِيْرَلِ رِي شُوْبِيْدَنْ فِي وَاوَمَعْرُوفِ وَكَسْرِ يَايِ اَوْلِ وِسَكُونِ نَيْلَهْ مَعْنَى سَشْتَنْ
مَرْقُومِ يَعْنى يَوْمِ اِبْوَالْمَعَانِي بَيْتِ نَشُوْمِيْدَهْ هَبَهْ دَر عَمْرُوْشِ * مَكْرُ شُوْبِيْدَهْ رَا خَرْمَرْدَهْ
شُوْشِ رِي مَعِ اَلْوَاوِ * شَتْرَخُوْ فِي خَمِ تَاءِ مَشْتَاهْ وَاَجَاءِ مَعْجَهْ اَيْلَهْ دُوَهْ كِيْمَلِي دِيْمِكِ اَوْلُوْرِ زِيَاذَهْ
كِيْنِ طُوْتَمَقِيْنِ كِنَايَهْ دَر اَثِيْرَالِدِيْنِ اَخْسِيْكِي بَيْتِ دَر مَرْتَبَهْ يَا كَفْتِ كَالِ تُوْشَا شَتْر * كَرْدُوْنِ
شَتْرَخُوْ كَه زَكُوْهَانِ قَرَاْرِدِ رِي شَتْرَكَوْ فِي زِرَافَهْ دَر كَه شَتْرَكَوْ يَانَاكِ دَخِي دِيْرَلِ كَامَرِ ذَكْرَهْ
بَرِ غَرِيْبِ اَخْلَاقَهْ جَا نُوْرِ دَر كَه بَاشِي دُوَهْ يَاسْتَنْدَهْ وَطَاغِ صَغِيْرِي يَاسْتَنْدَهْ بَدَنْ رُوْمِيْدَهْ سِي وَايَا قَلَرِي
وَبُوْنُوْزِي كَلُوَهْ وِدَرِيْسِي قِيْلَانِ دَر يَسَنَهْ وُقُوْرُوْغِي اَهْوَقُوْ يَرْ وُغْنَهْ وُدِيْشَلَرِي اَسْتَكِ دِيْشَنَهْ بَكْتَرِ
بُوْنِي مَدُوْرِ وَاوُوْزُوْنِ وَاوَكِ اِيَا قَلَرِي اَبُوْزُوْنِ وُقُوجِ اِيَا قَلَرِي غَايْتِ قَصَبَهْ وَايَا قَلَرِي نَكِ مَفْصَلَهْ لَرِي
يُوْقَدِرِ بَكِيَاْرَهْ كُوْكَبَرِ عَجِيْبِ اَلْمِيْمَاْتِدَرِ بَرَايِشَهْ يَرَا مِرْ رُوَابِئِ اِيْدَر لَرِ كَه كَاوُ كُوْمِي نَاقَهْ خِيْشِيْلَهْ
چَقْتَلِ شُوْرِ بُوْعَجِيْبِ اَلْمِيْمَكَلِ جَانُوْرِ اَنْدَنْ تُوْلَهْ اِيْدَر شَتْرَكَوْ وِسَمِيْدَهْ سَنَهْ سَبَبِ اَوْلَدَرِ دِيْرَلِ مَزُوْرِ
جَانُوْرِ مَمْلَكَتِ جَبَشِ وُولاَيْتِ نُوْبَهْ دَهْ چُوْقِ اَوْلُوْرِ رِي شُوْجِي بُوْزَنْ كُوْ جَلَاهْ چُوْقَرِي بَعْضِ
فَرَهْنَكِرْدَهْ خَشِيْلِ وِچَرِيْشِ مَعْنَا سَنَهْ مَرْوِيْدَرْ رِي شُوْشُوْ فِي بَوْلَفْظِ مَكْرَرِ اَرْزَنْ يَعْنى طَارِيْدَرِ
حَكِيْمِ مَوْزَنْ بَيْتِ جَرِي كَه اَبْجُوْرِيْشِ زَبْرَاوَدَانِ عَصِيْرِ * عِلْفِ عَصَاْرَهْ بَكْنِي وُغْمِ شُوْشُوْ

نشو شو کبر فی مع الهاء * شجهه وشبشه فی کلاهها بسکون الباء الموحده اولها بفتح الجیم
 الفارسی ثانیها بفتح الشین المعجه تخل بتی که ادویه قوردی و میوه قوردینه دخی دیرلز
 کذافی فرهنگ جهانگیری فی شتریه فی ضم تاء مثناة وسکون راء مهمل وفتح باء موحده ایله
 اول کاو آدیدر که کلیده ودمنه کتابند دمنه اسمیله موسوم اولان شغالک ترور و حیلله سنه
 فریفته اولوب شیرایله مقاومت و نزاع و خصومت مه مباشرت ایلدی دیرشیره هلاک ایتدردی
 تفصیل احوالری همایون نامه ده مسطوردر حکیم نزاری قمستانی بیت بکو تانیاید مجوم
 برون * بتزوی چون دمنه بر شتریه فی شخوده فی ضم خاء معجه ایله شخود مرقوم یعنی طرفله
 یاره ایلک شمس فخری بیت کندش کردن احداث بسته * مناش روی ماه و خود
 شخوده * حکیم خاقانی بیت دلیر اند بر سر کوش * زلف بپریده رخ شخوده هنوز *
فی شخولند فی ضم خاء معجه وواو مجهول وفتح لام وسکون نونله صقلق و بری معناسنه
 ابوالعانی بیت چو بابل بکشن شخولند شد * چه سود دست نکیر دبا و کوش کل *
فی شخولند فی ضم خاء معجه وواو مجهول وکسر لام وسکون یای تحتانیله یعنی پر مرده
 شده یعنی صولش میرنظمی بیت کل رویش شخولند در آمد * وجود ناز پروردش بلرزد *
فی شرطه فی سکون راء وفتح طاء مهملتین ایله اوج معنایه کلور اول یعنی امیر بازار یعنی
 بعض پرده سنه ده برد فعه بازار طور اطراف مالکدن تجارت متاع کتور ب برای قدر بیع و شرا
 اول نور اول بازار ک بر حاکمی اولور که بازاری محافظه ایدر ثانی سیاه پوش بر طائفه در حکام
 و یاد شاه قیوسند معین خدمتاری وارد آنره دیرلز کذافی فرهنگ جهانگیری ثانی مطلق
 موافق معناسنه در حنی مناسب و موافق روز کاره باد شرطه دیرلز خواجه حافظ بیت کشتی
 نشستگانیم ای باد شرطه بر خیز * باشد که بازینم دیدار آشنارا فی شعبه فی سکون حین و فتح
 باء موحده و دال مهملتین ایله حقه باز و هنکمه کیر معناسنه خواجه حافظ بیت چه جای من که
 یا غرد سپهر شعبه باز * ازین حیل که در انبانه بهانه تست فی شفته فی سکون فاء و فتح تاء
 مثناة ایله طاوان تحت لری اراسنه میخلد قلمی انچه چبوق که شوشه دخی دیرلز ابوالعانی بیت
 در شب شهاب نیست که ز آسمان افتد * برای شفته سفت که از سپهر آید فی شفره فی
 سکون فاء و فتح راء مهمله ایله مجلد لر و سراج لر سختیان تراش ایتدکاری مدور کسکین دمور
 عربیه بیوک بیجاغه دیرلز فی شفته فی سکون فاء و فتح نونله حلا چلرک پنبه دوشردکاری
 چبوق فی شفه فی فتح فایله یعنی شفه بستن یعنی ال وایاق درسی درشت و خشین اولق
 معناسنه در فی شفوده فی ضم فاو و او معروف و فتح دال مهمله ایله یعنی هفته که عربیه ایام
 اسبوع دیرلز حکیم علی فرقدی بیت بود رود جزره رهی وصف خلقت * بامه و بسال و بروز
 و شفوده فی کاف فی فتح کاف فارسیله نیردان که شفا و شکا دخی دیرلز کذافی المجمع فی شکر فندقی
 فتح کاف وفا وسکون راء مهمله و نونله آت نکر لنوب باشی اوزرینه دوشک شکو خنده و لغزنده
 و سکندر خورده دخی دیرلز فی شکفته فی ضم کاف وسکون فاء و فتح تاء مثناة ایله آجلش
 خنجه و شکوفه وغیری آنره مثال نه اولور سه ابوالعانی بیت چو ایام بهار آمد دلم نشکفته
 از محنت * درین باغ چهار انچه نشکفته بر کام فی شکله جامه فی سکون کاف و فتح لامه

۴

قفتان چایکی در زبلرا غطلا حندک یک و پیش و نیز پاره لینه چایک دیرلر کی شکله کی یا آنز
شکله دخی دیرلر که چایک و باقه اویندیسیدر کی شکو خنده کی ضم کاف و فتح جاء معجه و سکون
نونه بمعنی شکوفنده مرقوم میرنظمی بیت میدان در آمد بکرو بفر * قضارا شکو خنده
کشته بسر کی شکوفه کی معروف اغاج چچکی اولسون یرده بتن اولسون اسم عامدر
شین مکسوره دخی ذکر اولندی بر قاج لغت وارد که کمی مکسوره ده و کمی مضمومه ده نقل
ایدر بعض محله بجهج اولنور اما بعض محله بجهجی عسیر اولن یغندن ناچار ایکی یرده تحریر
ایدر کی شکوله کی ضم کاف فارسیله چتین قوزکه قابوغندن آیریلوب چقماز کی شکونه کی
ضم کاف فارسی و فتح نونه باشکونه لغظندن اختصار اولنشد زمه کوس معناسنه در میرنظمی
بیت شکونه کردش کردون غدار * شود اهل دلازا پردلازار کی شکوه کی ضم کاف و او
معروف و انظار هایلله ایکی معنایه در اول هیت و وقار و حشمت و متانت معناسنه در خواجه
سلطان بیت باشکوه کوه حکمت ابر کریمان برجبال * باوجود جود دستت برق خندان
در صواب * وزیبا بی ویراشقلق و عجب معناسنه مستعد خان صائب بیت حسن چون
آرد یچنک دل سپاه خویش را * بشکند بهر شکوه اول کلاه خویش را * ثانی کوچک کوی
یعنی قریه صغیره که کلاته دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری عربیه فتح شین و سکون کاف
و فتح و او ایله شکایت معناسنه در و کسر شین ایله شیر خواره که آندن سودا یدرلر کی شکوه کی
ضم کاف و فتح هایلله شکوه مرقوم معناسنه در که مهابت و وقار و حشمت در مولانا بدرا الدین مجد
ظهوری بیت شکوهه چشم خلیق نمود * کز و نکدر د محاسب بی سجود کی شکوهیه کی
ضم کاف و کسرها و سکون یای تحتانیله اظهار بزرگی نموده و کوش بسخن کسی انداخته یعنی
اولوق کوسترمش و برکسنه سو زینه قولق طومش و قورقش و دخی اسب رفتار کوش
کدافی المجمع کی شکله کی ضم کاف و انظار هایلله شکوه مرقوم معناسنه استعمال اولنور
واوی حذف اولنشد استاد عنصری بیت پادشاهی که باشکوه باشد * علم او چون بلند که
باشد کی شکله کی تخفیف لامله بر نوع پلاودر اسفانخ ایله یدرلر بر مقدار نرم اولور شاعر
بیت در میان پلاوها شله خوب * نرم دستت چو شاهد بازار * تشدید لامله اوج
معنایه کلور اول زنانک موضع معهودی حضرت مولانا قدم سره * مثنوی * جاهلی
اربا تو نماید همدلی * عاقبت زحمت زند از جاهلی * او دو آلت دارد و خنتی بود * فعل هردو
بیکمان پیدا بود * او ذکر را از زنان پنهان کند * تا که خود را خواهر ایشان کند * شله
از مردان بکف پنهان کند * تا که خود را جنس آن مردان کند * کفت یردای زان کس مکتوم او
شله سازیم از خرطوم او * زانکه بینایان ما زان دودلال * در نیابند از فن او در چوال * ثانی
جای خس و خاشاک یعنی مزبله که کوی کنارند و محلات باشند او لور خفاف بیت چون
خررواست پایکمت آخر * چون سک سراسر است جابکمت شله * ثالث بمعنی لته یعنی زنانک
حیض بزی پاره لری کدافی فرهنگ جهانگیری کی شکله گاه کی فتح لام مشدده و کاف فارسیله
قاسق که عربیه عانه دیرلر و دهان فرج کی شمار گاه کی حساب محلی یعنی عرضات که محاسبه
خلایق اولنه حق یردر کی شمارند کی ضم میم و راء مهمله و سکون نونه صایحی معناسنه هر نه نک

هر نهنگ اولور سهه معدده معناسنه ميرنظمي بيت شمارنده شواعد ادكناهدت * ازان پيشي
كه كناهدت مي شمارند في شوخ ديده في معني شوخ چشم مرقوم يعني كستاخ و بي ادب خواجه
سلمان بيت اي شوخ ديده بر سر خاكش بخون دل * چندانكه آب در جكرم هست
اشكيار في شوره في سكون واو و فتح راه مهمله ايله يدي معنياه كلور اول چوراق يركه
اوت تميز و بتدوكي حاله خاروخمي اولور شيخ سعدي بيت زمين شوره سنبل برنيارد *
درو تخم عمل ضايح مكردان * ثاني كل باشه ديرلر كه آنه قبلي تمامش اوله عربيده اقرع ديرلر
مولانا لسانى دو هجو نقاش سر شوره * بايد كه بنوك ناخن نقاشى * هر شوره كه بر سرت
فتد بتراشى * ثالث لكه پيسى كه فضلات باغمدن وجودده ظاهر اولور عربيده بهق ديرلر
مولانا هاتفي در صفت پيره زن بيت فتاده شوره اش در چهره زشت * بدان كونه كه بر افتد
برانكشت * رابع نمكين طعام خامس اول اكشي ميوه در كه ترنج نوعند در مركب دخي ديرلر
سادس آت بازاری سابع طوزلو صويه ديرلر مجمع الفرسه بمعني بخيل يعني شرمند و خاك
نمناك امامويد الفضلاده فتح شين ايله بخيل و ضم شين ايله نمناك مرويدر في شوريدده في واو
معروف و كسر راء مهمله و سكون ياي تحتائيله اوج معنياه كلور اول ديوانه معناسنه كه عقلي
مختل اولور ثاني عاشق معناسنه ميرزا فصیحی بيت دل شورپده دارم بسان كاسه
چيني * اگر هستي زني تا حشر از و فر ياد بر خيزد * ثالث قارش مورش معناسنه نوعي
خوشاني * مصرع * زبان شورپده كلك شعله تحير في شوره في واو معروف و فتح زاء
فارسيه كورمك يقاسي ميرنظمي بيت شاه با او چنان پداخت ويك بر * بر آورده هين يك
شوره سر في شوشه في واو معروف و فتح شين معجه ايله درت معنياه كلور اول شفشه
طلا و نقره و امثالي كه شمس و سلاك دخي ديرلر شيخ نظامي بيت با تش بران شوشه مشك
شيخ * چومار سينه بر سر چاه كنج * هر نه كه بو جنسدن اوزون بغاش اوله خاك اولسون غله
اولسون شيخ نظامي بيت نهی دست بر شوشه خاك من * بياداري از كوهر پاك من *
ثاني هر نسنه نك ريزه سي يعني خرده سي ثالث هر پشته يه يعني هر يفته ديرلر عوما و پشته ريك
يعني قوم بغنه ديرلر خصوصاً رابع علامت مزار يعني مزار طاشاري كه موتايه ايدرلر كذا في
فرهنگ جهانگيري في شوغابه في واو معروف و فتح غين معجه و باء موحد ايله انحوطه كه
كيجه آندوه بغلرلر آكا شبكاه دخي ديرلر كذا في المجمع بو معنياه ميرنظمي بيت شب نيره و تان
وسر ما بديد * كه شوغابه در دامن كوه ديد في شوكه في واو معروف و فتح كافله تا به زرو هم
يعني التوني وكشي اريدوب ايچنه دوكد كلري قالب استاد سعدي در هجو يكي بيت
مجنبا م علم چندان دران در كنده شمين * كه سيماب از سر حمدان فروريزد دران شوكه *
في شوليه في واو معروف و كسر لام و سكون ياي تحتائيله بمعني پریشان شده حكيم انوري
بيت زشيد اختيار زمانه است طبع * درين فن چودر زلف شوليه شانه في شويه في
واو معروف و كسر ها و سكون ياي تحتائيله نطس كه شمار دخي ديرلر في شويله في كسر واو
و سكون ياي تحتاني و فتح لامه مزبله كه كوي كنارنده و محله باشارنده اوله في شوي ديده في
بر قاج قوجه دن قاش عورت معنای تركيب ار كورمش ديك اولور شاعر * قطعه *

چو هر روزی بزوشو عرسیده * زن دنیا هزاران شوی دیده * مشونادان بگرد
او مگردید * فرید مرترا آن شوی دیده * نشه فی اظهار هایله تف و اوف معناسنه که
محل نفرت و کراهته دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت شه بران عقل و کز نیش که
تراست * چون که کان جهل را کشتن سزاست فی مع الیاء * شترپای فی بر او تدر پیرای
دوه طمانی کبی اولور کذا فی المجمع فی شراخی فی فتح راوکسر حاء مهملتین ایله بر نوع کبابدر
شاعر بیت کنار جوی و در مجلس شراخی * که باشد همدت پرمی صراحی فی شرطی فی
سکون راوکسر طاء مهملتین ایله شرطه مرقومک معنایله مترافدر ودخی دفتر دار و کاتب
معناسنه میرنظمی بیت بیاید دولت شاهی متانت * که در شرطی شود عقل و دیانت *
فی شکوهندی فی ضم کاف اول و سکون نون و کسر کاف فارسی ثانی ایله اولوق و احتشام
و وقار کوستر مک و سوزاشتمک و خوف اوزره اولوق معناسنه شیخ نظامی بیت درو کرد باید
پرو هندی * که از ماند ارد شکوهندی * مجمع الفرسة بمعنی لغزش و افتادگی یعنی سور چوب
دوشمک ودخی آت نکر لیمک شکو خندی و شکوفندی معنایله فی ستمای فی کسریای
اول ایله خطاب حاضر در سز سز دیمک اولور آخرت کی یایای خطایله در میرنظمی بیت
شمایی از ازل یار دل من * همه از شاخ عمر حاصل من فی شوی فی واو معروف و کسر حاء معجه
ایله کسنا خلق و شطارت معناسنه بیت کند شوی بیزم دینکران را * بیاد آرد بیزم پند
مادر فی شوی فی واو معروف یعنی اشباع و او ایله امر در یوم معناسنه مولانا طاهر وری بیت
بیاد جبین ارغوا ز ایشوی * بیوی کر بیان سمن را بیوی * و وصف ترکیبی اولوز جامه شوی
کبی و واو مجهول ایله یعنی اماله ایله زوج معناسنه یعنی عورتک اری که زن و شوی دیر لر و چغتایده
اکا ابوشقه دیر لر مجنون و لیلی ده مجنونک پدری وفات ایتد که مادرینک احوالی ذکرند بیت
یر یاندین اوغول غم و شکجی * یر یاندین ابوشقه در دورنجی * و کسر و او ایله بر او تدر عربده
شبهت دیر لر فی باب الصاد المهمله المفتوحه مع الالف فی اصحاب و قوف کسرتوار باب فهم انور اولان
معانی پرور له معلوم و روشن و مفهوم و مبرهن در که بوزبان نزاکت بیان و بولسان طرافت عنوانه
حروف تهجی طرفین واقع اولیان سکر حرف که اوچی ثناء مثلثه و حاء مهمله و ذال معجه در سلاک
تحریرده منسلاک اولد قاری محارری مرورا یادی حالیش حرف که صاد و ضاد و طا و ظا و عین
مهمله در سباق کلام و بیان مرام و ساطتیه محارری واقع اولدی اگر چه بو حروفده لغت فارسیه
وارد اولما مشدر لکن لسان عربدن بر قاج گله اخذ اولنوب کینی بعینها معنای موضوع لهی ایله
استعمال و کینه کند و لر معنای آخر ایله استعمال و کینی کند و ترکیب ایرینه جزو ایتکه استکمال
معنایدوب کند و لغتبری مرتبه ستمه ایصال ایشلردر و استادان و سخنوران شعر لند و کندو
لسانبری مقامند ایراد ایشلردر و بعضی ستمک لسان فارسیه معناسنه مطابق لغت اولیا مغله
معنای عربی سینه استعمال اولنور بوجهتدن بو حقیر ایراد و تحریر ایتکه اوج سبب اولغین
ار تکاب ایادی بری ذکر اولند و غی سبب در و بری دخی بعض ارباب لغت ترتیب حروفه رعایت
ایله و کیدر و بر سبب دخی چونکه کتابمزه جله فارسیه استعمال اولنان کلماتک جمع اولنسی در
احوالدن خبیر اولان اصحاب معانی پذیر عذر فقیری مقبول طوتار فی صبا فی فتح باء موحنه ایله

ايله اول ياد ركه جانب شرق دن وقت سحر و زان اولور عربيه فعل ماضى دخى اولور فلان صبا دير لر ۱۰۶
 عمر ابن الفارض بيت نم بالصبا قلبى صبا لاجبى * فيا حبتك اذك الشدا خير هيت * عند البعض
 كعبه طرف دن اسن بل كه حضرت يوسف على نبينا وعليه السلامك بوى پيراهنتى حضرت
 يعقوب عليه السلامه ايرشد ر مشدر اول اجلدن شيخ ابو على دقايق الريح رسول العاشق
 ميور مشدر خواجه حافظك بو بيتنه بومعنايه نامچ واردر بيت اى صبا نكمه اى ازكوى فلانى
 بن آر * زارو بيمار غم راحت جاني بن آر * بومعنايه مهباز الدبلى بيت الصبا ان كان لابد الصبا
 انها كاذب لقلبي اروحا في صحرا في سكون جاز ففتح راء مهبلتين ايله دشت وهامون معنا سنه كه
 عربيه بريه و باديه و فضا دير لر صائب نيرى بيت اى زيون در حلقه زنجير زلفت مشيرها *
 سر به سر داده چشم هوشت نجيره في صدا في فتح دال مهبله ايله آواز بانك معنا سنه
 ميرنظمى بيت رسيد بگو شم ز سويش صدا * مجوش آمد اين دل بينوا * ودخى يا فوكه
 طابع ارا سنه آواز دن حاصل اولور بومعنايه مؤيد منلا جامى بيت كرازين كوه صدا يى برسيد
 هر كد اى بنوا يى برسيد * ارباب تصوف دن بر شيخ كامل ميور مشدر بيت فدع كل صوت
 غير صوتى فاني * انا الطائر المحكي والاخر صدا * عربيه معناى مر قومدن غيرى اوج معنايه
 دخى كلور اول ار كك بايقوش ثاني بريه چكر كه سنه بكر در بر بوجكدر ايام صيفه هم او چار
 هم متصل چغرى ثالث صوسزلق عطش كى يقال صديان اى عطشان في صدا في
 سكون دال مهبله و فتح باء فارسيله حشرات ارض دن قرق اياق ديد كارى جا نوردر ابو المعانى
 در چو بيت تش لاغر و روى زرد و دراز * مشه هم چو صد پا و مردم كريد في صفا في فتح فايه
 شد كدر در و صافى معنا سنه در و مكه مكرمه ده بريرك آديد و طاش معنا سنه دخى كلور
 متنى ديشدر بيت ولا بد للقلب من آله * وراى يصدع صم الصفا في صفا في سكون
 فا و فتح راء مهبله ايله اوج معنايه در اول اخلاط اربعه نك بريرك چكر ده نا نخته غذا منهضم
 اولد قده كو بو كيدر كه محل زهره ده غالب اولد قده قانه مختلط اولوب بعض امراض ظهورينه سبب
 اولور جمله دن حيات صغرا وى و امثالى حكيمك بوى ديشدر * مثنوى * اگر غالت آيد چو
 صغرا درو * تب لرزه آيد بيد اندرو * حرارت شود حاصل اندر چكر * بدن را چو آتش
 كند سر بسير * ثاني صغراى رنكه دير لر الوانده صغراى رنك سائر دن مفر حد قرآن عظيم الشانه
 انها بقرة صغراء فاقع لونها تسر الناظرين * آبت كرمه سى دليل كافيدر ثالث شراب اسما سن دن
 بر اسمدر تنك اى نواس * مصرع * صغراء فى كاساتها حمراء فى خد النديم في صلا في
 اعلام ايتك و طعمه دعوت ايتك مولانا ظهورى بيت كشيدهم دكر خوان رك و نوا *
 بدونيك و پير و جوان الصلا * شرف نامه ده صوغوق دفعى ايچون آتش يا فقه دير لر كذا فى
 قره نك جهانكبرى معناى عربيسى نماز و دعادر شرف الدين حموى بيت يا كائنا بالحمى عليه *
 هذا القيات والعملاة في صهباء في سكون ها و فتح باء موحد ايله شرابه دير لر عموما شراب
 سرخه دير لر خصوصاً صائب بيت فساد روى زمين از شراب مير ايد * كدام ديوكه در شيشه
 نيست صهباء * عربيه دخى بومعنايه استعمال اولنور ابن خطيب دار با بيت هات استغن الصهباء
 يامونسى * قد فاح نشر الورد والنرجس * شيخ بهاء الدين عاقلى بيت هاتها صهباء

امن خمر الخنجان * دع كوتسا واسقنياها بالبدنان * في مع الباء الموحدة * صاحب في تسر
عاه مهملة ايله وزير ومعمد الدوليه ديرلر مولانا عرفي بيت صاحب برثو عيد ميون باد *
عيد نيز از رخت هما يدين باد * ومالك ودوست ويارانه دخي ديرلر مولانا ظه وري بيت
سخن را كتم صاحب اعتبار * زمداحي صاحب روزكار * عربيه دخي مذكور معناله استعمال
اولنوز عبد الله بن المعز * قطعه * واحفظ فوادك ان شربت ثابته * واخذر عليه ان
يطير من الفرح * هدا دواء لله موم مجرب * فاقبل شورة صاحب لك قد نصح * صاحبه
بغتايده ايا ديرلر مثلا او صاحبه او ايامني ديرلر مير عليشير بيت بيراي سزابت بولوب
ايردي نوايي يارسر * بولماسون هر كز كه يارب بشه سلطان فين جدا * ودخي ايكاديرلر ايا كني
صاحب معناسنه در ايكلا دي صاحبي اولدي ضبط ايتدي ديمكدر شبعه سياره ده ايكني
حكايه ده زيد راعب دير اعلمه ديدى بيت يادبان اول نقودني ايكلا دي * يانالات و منات
ساري كيلادي في صايب في كسرياي تحتائيله كار راست و درست ايديجي ميرنظمي بيت
هر كه در كار خود بدعي ايب * نشود هيج در جهان غائب * عربيه دخي بومعنايه بهاء الدين زهير
بيت ساظهر في هواك اليك سري * وما ادري الخطي ام اصيب في صواب في ضد خطا در
يعني ايش راست و درست اولق شيخ عطار بيت نيك مختار بود راي صواب * آنكه
بدر ايست باشد در عذاب * ابوالمعاني بيت نقد و قشش شده آثار ثواب * كشيته محراب
دانش صوب صواب في صوب في سكون و او ايله صورتا و معنا جانب و طرف معناسنه در
ابوالمعاني بيت بصوب مي كده رفتن بدل مصمم بود * وليك واعظ پر كوهي ميشود مانع *
وله * قطعه * شدم باع و شنيدم فغان بابل زار * رموز حالت عاشق ز صوب كل كغم *
چه شد ترا كه عميد اري اين قدر فرياد * كه بي ادب شدن عاشقان اشك هتم * عربي شعر لوده ده
استعمال اولنوز شيخ يحيي صرصرى بيت وجاء تريك من صوب النعم حيا * هاجي
الشائب في الاطلاق سجاج * ودخي قوش يره اينمك ورنسنيه اير شيمك و يغمورا نيمكه ده
ديرلر يقال يلقي صوبه اى سيلانه و صابه المطر و الصوب لغت في الصواب و المصاب اسم
مفعول في مع التاء المثناة * صامت في كسر ميمه بمعنى ساكت ضد ناطق و دخي روى
اولم يوب مال اطلاق اولنان اشيايه ديرلر نتم تعريف ايشلر در يقال ماله صامت و لانا طق
الصامت الذهب والفضه والجواهر والامتعه و الناطق الابل و الخيل و النعم و غيرها * جامي
بيت سخن آنجا كد زند لاف ادب * خامشي از زر صامت چه عجب * وضد متحرك كدر بومعنايه
شيخ عمر بن الفارض بيت نطقت مناطق خضرة حتما اذا * صمت الخواثم للخناضر اذا *
في صلوة في سورة الحمد و نماز و من الله الرحمة و من الملايكة استغفار و من المؤمنين الذعا
و من الطير و الهوام التسبيح في صوت في سكون و او معروفه آواز در مولانا ظه وري در قسيمه
بيت بعشقي كه در عهد جست و جوست * بصوتى كه در پرده كفت و كوست * و عربيه دخي
استعمال اولنوز قاضي ناصح الدين الارجا في بيت صوت الحمام الايك عند الصباح * چند
تذكارى عهد الصباح * بوينده جمعي واقع اولشدر شمس الدين نلساني بيت و ار الوجود
باسره و جع الصدا * و اري وجودك منشى الاصوات في مع الجيم * صادر ج في سكون را

را و کسر دال مهملتین ایله کبرج و یا خود آلی و بزیر و نینه ایله خیر ایدوب صوکنکئی آنکه برینه
 محکم ایدر لر ترکیده لکن دیر لر عربیه لاقونه دیر لر ابو المعانی در هجو بیت بین آن خر طبیعت
 همچو حلوا * خورد صاردج نکوید لین چه باشد فی صهریح فی سکون هاویای تحتانی و کسر
 راه مهمله ایله اول قویویه دیر لکه یا غوردن صوطولد و رب حفظ ایدر لکه یا زایا منده صوغوق
 اولور لکن هضمی عسیر در اکثر قلعه لده ایدر لر میرنظمی در تعریف قلعه بیت زخیره اندر
 و پرغله انبار * هم آب صاف پر صهریح بسیار * و کوچک حوضه و قورنه یه دخی دیر لر
 فی مع الحاء المهمله * صباح فی ضد مسا اول یوم امید ی بیت علی الصباح که ساقی دهد
 شراب طهور * بنوش باک مدار آن ربنا لغفور * صبح دخی دیر لر عربی شعر لده دخی
 استعمال اول نور استادمثنبی بیت اما فی النجوم السائرات و غیرها * لعیبی علی ضوء الصباح
 دلیل * صبح دخی دیر لر چغتایده تانک دیر لکه ف عجمیله ترکیده طک دیدکاری تانک در
 چغتایده الله طا یوقدر جمله تایلله تلفظ ایدر لر البتله الغدن صکره نون کتور مک قاعه لیر ایدر
 صباحه دک دیکه تانکغه چه دیر لر بوعبارت انتها غایه ادا تیدرونحیب معناسنه ده کورنته کم
 انا طولی ترکی طکا قالد م دیر لر فی صبح فی ضم باو و او معر و فله ایکی معنایه استعمال ایدر لر
 یوی صباح وقتنده ایچلن شرابه دیر لر خواجه حافظ بیت الصبوح الصبوح یا اصحاب *
 المدام المدام یا اصحاب * بری دخی کیجه دن بقیه قالان شرابه دیر لر مولانا طهوری بیت
 صبوحی کنان صبح از جام مهر * سیه بست دایم شب دیوچهر * عربیه اسم شراب در واهل
 شرب خمره جمع اولغه دیر لر معنای اوله عقیف الدین تلمسانی بیت با کرالی داعی الصبوح
 صبا * و اجعل زمانک کله افرا طای صلاح فی فتح لامله ضد فساد در خواجه حافظ بیت صلاح
 کار کجا و من خراب کجا * بین تفاوت ره کز کجاست تا بکجا * لابن المعز بیت ودع الزمان فکم
 رفیق حازم * قدرام اصلح الزمان فاصلح فی مع خلاء المعجمه * صباح فی فتح بامو حده مشده
 ایله نام پادشاه بمنه و مبارز لشکر کخسرو بن سیاوش ایدی فی مع الدال المهمله * صاحب رصد
 اول حکیم دکه برکوه بلند دپه سنندید بیوز ذراع یوکسک مارنده او توروب سیارات و ثوابتک طلوع
 و غروبته نظر ایدر مش کدانی شرفنامه فی صاحب عباد فی روزیرک نامیدر که غایت زیرک و کیمس
 و سخی ایدی ایضامنه فی صرح مدد فی اول بنایه دیر لکه اکا نردبان ایله حیقه ل ایضامنه
 فی صناد فی باقر چولک که قولی اوله ترکیده بقراج دیر لر ابو المعانی بیت سخی کد خلق
 چهار از چشمه کرشم * بجای آب زرو سیم را بصاد دهد فی صد فی یوز عدده دیر لر
 مولانا طهوری بیت زراحت دل آزرده خریدید * کد در سینه صد زخم غم سپردید *
 عربیه منع و اعراض در * يقال صد عنه یصد صد و ای اعراض من الامر ای امنعه * چغتایده
 اوز دیر لر ضم هنزه ایله اوزک بر معناسی دخی کند و دیکد راه ماه مزه آنده تفخیم بونده ترقیق
 اولسون اسکندر نامه ده ملوک عجم سلطنتلری بیانده بیت کد دور انلاری تورت مینک اوج
 اوزابل * یا نا و تو زائی و اون آی بیل * یا نا دیمک ینه دیکر فی صیاد و صید فی
 سکون یای تحتانیله آوجی و شکار معناسنه در منلا طهوری در قسمیه بیت بصیدی که از زنج
 و راحت کریخت * بخونی که بر پای صیاد ریخت فی مع الراء المهمله * ضاغر فی فتح غین معجه ایله

بیوک قدح که ساغر دخی دیر اصلی صاد ایله در اما فارسیه صاد اولماغله سین ایله یازرلر
 و او قورل صد دخی بویله در که سددیرلر نته کم سین مفتوحه ده ذکر می مرو را یلدی ابوالمعانی
 بیت به ساقیا صاغر پر شراب * که باشد بروکله غم حساب * حقیقتک صاغر اوله جقدر
 و صبر فی سکون باء موحده ایله ابکی معنایه در اول آرام و قرار شیخ سعدی بیت قرار
 در کف آزادگان نکیرد مال * نه صبر در دل عاشق نه آب در غریب بال * ابوالمعانی بیت
 دوزی جانان دل را صبر کردن مشکست * انتظار و عد بر دل جبر کردن مشکست * عربیه
 دخی وارد اولمشدر لواحد من الشعوا * قطعہ * الناس نظام امرهم بالصبر * صبری انا
 غیر ناظم لامری * بالصبر کما قبل منال النصر * لکن امامه ذهاب العبر * و جغتایده
 چید اماق دیرلر یعنی صبر و تحمل ابلک میرعلیشیر بیت چیدارمین هر پنجوازم اورسا اول
 قائلولی بولاس * چید اماق کر بیرین اوز عضویدا قلسا کیشی اوچاک * ثانی بر نوع اغاج
 صغی در غایت آجی اولور اعلاسی سقطری نام جزیره ده اولور مسهل صغرا و باغ بر نافع دوا در
 و صبور فی ضم باء موحده ایله اسم فاعل در صبر اییدی معناسنه خواجه حافظ بیت
 قرار و خواب ز حافظ طمع چه میداری * قرار چیست صبوری کدام و خواب کجا * معنای ثانی
 اسماء حسنی دن بر اسم شریفدر و صدر فی سکون دال مهمله و فتح تاء مثناة ایله قیون و صغر
 شیردانی ایچنده بر پارچه اتدر پیراق پیراق اولور ترکیمه قرق بایر دیرلر ابوالمعانی بیت خورد
 درون شکمبه و صدر تر وروده * بریش و سبیل و رویش نجس در اندوده و صدر فی سکون
 دال مهمله ایله اوج معنایه کلور اول بالای خانه یعنی اوک و او طه نک بو قاری طرفی ثانی وزیر
 و ثالث قاضی معناسنه میرظمی هر وی بیت نماینده صدر و نشسته بصددر * بفرمود
 حکم قضا را بصددر * عربیه هر نسنه نک اولی یقال صدر کل شی ای اوله و صدر النهار و صدر
 الطائفه و صدر الکتاب و صدر المجلس و دخی سیننه اول دخی صدرا نسان اولمغله در قرآن
 عظیم الشانده * رب اشرح لی صدری ویسر لی امری * وارد اولمشدر و صبر صبر فی باد سرد
 و سخت و صبر فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله قلدن چیقان آواز نوعی خموشانی
 بیت دل را چاشنی مهمان می کن * صبر خا مه ام را حزن فی کن * و قیو آوازی که صبر الباب
 دیرلر و مشول آنچه و غروش صداسی که صاید قد و کیسه یه قونان قد ظاهر اولور و دخی قطع
 و دفع و منع معنایه کلور و صفر فی سکون فا و فتح دال مهمله ایله شجیع و بهادر و دلاور
 معناسنه اصل دالک کسر یله صحیح در صفر یرتبی معناسنه در اما لسان ناسه فتح دال مهمله
 ایله مشهور اولمشدر ابوالمعانی بیت شهسوار عرصه کاه و سرور لشکر شکن * پهلوان
 کبر و دار و صفر روز و غا * مولانا هاتقی بیت زبیره شده جانستان صقدری * نهنگی گرفته
 بکف از دری و صفر فی کسر فا و سکون یای تحتانیله آواز مرغان و نای ده دخی استعمال
 اولنور خواجه حافظ بیت فراز کنکره عرش میزند صفر * ندانت که درین دامکه
 چه اقتادست * مولانا ظهوری بیت صفر نی و قلقل می خوشست * بلی قیل و قال و رع
 طی خوشست * و عربیه دخی استعمال اولنور قال الاصمعی بیت صوت صفر البلیل *
 هیچ قلب الاثملی و صلیب اکبر فی تقاطع خط استوا و خط محور کذا فی الاداة اما فی المویده

فی المویذ تقاطع میل شمالی و تقاطع میل جنوبی و تقاطع فلك تدویره دخی دیرلری صنوبری
فتح نون و باء موحد و سکون و او ایله چام فستی جلفوزه دخی دیرلر و اغا جنه ده صنوبر دیرلر سرو
کی موزون و خوشنا اولغله قد محبوبی اکاتشییه ایشاردر خواجه سلمان بیت صنوبر
ازیدل راست نیست بنه قدرت * چ راست آنهمه دل دره وای قد صنوبر * ودخی قلب
اوز نجه ات پاره سی اولغله تشییها قلب صنوبری دیرلر خواجه حافظ بیت دل صنوبریم
همچو بید لر زانست * ز حسرت قد بالای چون صنوبر دوست * صید کر فی سکون پای
تحتانی و فتح کاف فارسیله آوجی یعنی صید اید می بوکر زر کرده کی کر کبیدر که اصلی کار ایدی
تا غظه ثقیل اولماق ایچون الفی حذف ایدوب کاف عربی کاف عجمی یه تبدیل ایلدیلر
مولانا جامی بیت از قضا صید کری دلم نهاد * راهشان بر کز دلم افتاد * مع العین المهمله فی
* صانع فی دست کار یعنی دوزیجی کذافی شرفنامه * مع الغین المعجمه * صباغ فی
باء موحد * مشدده ایله بویاجی که رنکرزدخی دیرلری صدغ فی سکون دال مهمله ایله زلف
ومیان و دنیا ل چشم و کوش کذافی شرفنامه * صمغ فی سکون میله معروفدر * مع الفاء فی
* صاف فی پاک یعنی غل و غشدن عاری و طورلمش خواجه حافظ بیت کنونکه بر کف
کلی جام باده صافست * بصد هزار زبان بابلش در او صافست * مولانا محمد ظهوری بیت
تویی لاله و سز و نسترن عذار * منم صاف دل رند دردی کنار * عربیه بویلو و بوجه و حیوان
پشینه دار معناسنه کقولهم کبش صاف ای ذوصوف * صدف فی فتح دال مهمله ایله انجو
قابی که ایچنده انجوا اولور مولانا جامی بیت شاه والا کهر و دریا کف * که فلك کوهر و راست
صدف * عربیه فختین و ضمتین ایله ده یوکسک و اولو طاع و قرآن عظیم الشانده بین الصدفین
ای بین الجبلین المرتفعین ودخی هر نسنه که یوکسک و مرتفع اوله اکا دیرلر و بمعناسی دخی
امراض ابلک ودخی قولق ایچی داخل الاذنین معناسنده در * صراف فی فتح راه مهمله
مشدده ایله التون و آنچه و جواهر تمیز اید می معنای اصلی سی دوندریجی در مولانا جامی بیت
جلوه حسن زوصافی اوست * سکه عشق ز صرافی اوست * بومعنا یه صیر فی دخی دیرلر
وله بیت کویا صیر فی ملک و ملک * ز دازان سنک زرت را بجمک * صرف فی سکون راه
مهمله ایله دوندرمک و منع ایتک و تغییر ایتک ابوالمغانی بیت از چه این بنده بقول دکران
صرف کنی * صرف باید زدلت قول حسودان کردن * مولانا ظهوری بیت ز تو عشوه
صرف این توبه باد * که ذوق شکستن مرا توبه داد * عربیه مذکور معنای دین غیر توبه
ایتک و حیل ایتک ودخی حادثات دهر و عوارض روزگار معنای رینه در * صف فی بری پری یانسه
قوم جمعی صفوف کلور مولانا هاتنی بیت بر آراسته یک بیک رنگ رنگ * کشیدند صفها
بر آیین جنک * صیف فی تابستان یعنی یاز فصلی * مع القاف * صادق فی حضرت
اسمعیل علی نبینا و علیه السلام و راستگوی یعنی طوغری سوزلی * صدیق فی کابن یعنی
مهر * صدوق فی ضم دال مهمله ایله هوا بلخ من الصادق * صدیق فی کسر دال مهمله
ایله دوست * مع الکاف * صک فی تشدید ایله بحت معناسنده در * صلیب الفلك فی
فلک ایکی خط در بری خط استوا در که مشرق دن مغربه دک و ارمشد زو بری دخی خط محور در که

۵

شمالیدن جنوبی به در بوابکی خطک اجتماعی اولدوغی صورته صلیب الفلاک دیرلر فی صدرک فی
سکون دال مهمله وفتح باء موحد ایله برنوع بپراقبری چوق قتمرکدر غایت ایری اولور حکیم اسدی
بیت هزاران صف کل دمیذؤسنک * زصد برکرونی وهفتادرنک فی مع اللام * صال فی
بوزن مال برنسنه در اوتوز قرق طولوی اوفورب آغز لرین باغلیوب بربری یانسه دیزوب
ودیرک و تخته قویوب آنک ایله صودن اثواب و ما کولات مقوله سی و آدم کجور لر و حیواناتدن
انجق قیون طور رآته ودوه به اولمز اکثر جاری صورده استعمال اولنور میرنظمی بیت
مسرشکس چنان کشته سیل روان * که باصال کردون گذشته بران فی صندل فی سکون
نون و فتح دال مهمله ایله برلطیف اغاج در اوج نوع اولور بری بیاض و بری قرمز و بری صاری
اولور مولانا ظهوری بیت دکر نخل بر جلوه نور پاش * شد از عود و صندل مشبک تراش
غایت یک اغاج اولغله صلایه سی عسیر اولدوغن بر شاعر دیمشدر بیت فی مشقت نیست
هرکاری ز صندل کن قیاس * در دسر کم دارد و ساینش در دسوست فی صیقل فی سکون
یای تحتانی و فتح قافله جلا و یرمک فی مع المیم * صارم فی ضم راء مهمله ایله غایت کسکین
قاچدر فی صمیم فی کسر میم و سکون یای تحتانیله قاریشق اولیمان نسنه و هر نسنه نیک
کریده سی و میانه دل فی صمصام فی سکون میم اول و فتح صاد مهمله ایله قایمک جمله
اسما سندن در میرنظمی بیت کمر بسته صمصام خوزیز شد * بکین عدد و راجتاز شیر شد *
فی صنم فی فتح نوله بت که کفار التون و کشدن آدم صورتنه یا یوب پرستش ایدر لر صورتی
اولمیا نه صنم دیرلر * وقیل الصنم ماله صورته و الا فهوثن * جمی اصنام کلور فارسیه بت و شین
دخی دیرلر شیخ فیضی بیت ای عشق نواز کعبه تراشیده صنم را * پیمانہ می ساخته قندیل
حرم را * عربی شعر لده دخی ایراد ایدرلر محمد المعروف بالابله بیت یاله فی الحسن من صنم *
کلانمن باهلیته فی مع النون * صابون فی معروف هر اسانده صابون دیرلر سبب نسیمه سنه
بویله روایت ایدرلر که مصنفی شمس المعارف صاحبی شیخ عبد الرحمن البونی صابونی تصنیف
ایتد که بر مناسب اسم بویلیوب اصحاب البونی دیدیلر یعنی بونی اصابت ایلدی دیمک او تور مرور
اینا مله صابون دیدیلر میرنظمی بیت بکیرد و صخ از نم ماجرا * بصابون باده بشو سینه را *
فی سخن فی سکون جاء مهمله ایله میان سرای و میان باغ و بوستان و دخی آچی بر اولوب
اطراف بیسه و یا خود طالع و یاد یوار اولان یره دیرلر مولانا ظهوری بیت بصحن کاستان
و اطراف کشت * رسد صد سلام از زبان بهشت * و بیوک قدح ولول طرف که ایچنه طعام
قورلر حکیم خاقانی بیت لیله معراج چون نزل نزل آراسته * هفتجوش چرخ را یک سخن
از خوان ساخته فی صاحبقران فی اول مولوده دیرلر که مسقط رأسی وقت قرآن عظیمه اوله
و برج قرآن آنک طالعی اوله کذا فی الاداة فی صفایان فی ما وراء النهر ده بر شهر آدیدر
کذا فی شرفنامه فی صنعان فی بر شیک اسیدر که ید بیوز نفر مقداری مریدی ایله بیت اللهم
کیدر کن روم د یارنده بر ترسانی قره عاشق اولوب قبول کفر ایلدی آخر الامر قره سلطان اولوب
بمانی حقه تسلیم ایلدی شیخ دخی بعد تجرید الایمان کعبه یره روان اولدی شیخ عطار منطقی الطیر نام
کتابنه مفصل یلزمشدر فی صفر اغون فی سکون فو فتح راء مهمله و ضم عین معجه ایله بر قوشدر

بر قوشدر اکثر بوستان اطرافند اولور صاری رنگدر حکیم شیرازی بیت انکبین و لحم ضغراغول
 شده * شایم و قیصوم و سیدسارون شده * صغراکون فی غین معجه ایله اولدوغی کبی
 کاف فارسیله ده صغراغون معناسنه در * صولجان فی سکون و او و فتح لام و حمله چوکن
 معناسنه ابوالمعانی بیت من سردل کوی میدان محبت کرده ام * تازند باصولجان زلف
 جانانم بکی * عربی شعرلرده خی استعمال اولنور لابن هانی بیت لمن صولجان فوق خدیگ
 علبث * و من عاقد فی طرف لخطک نافث * حذف نوله صولجانخی دیرل شیخ عبد الرحیم الیستانی
 بیت اعبت جفواک بالقلوب و جنتها * و اخلد کیدان و صدغک صولجان مع الهاء * صابوته فی ضم
 باء موحد و فتح تاء مثناة ایله زن پیرانسانده و آتده یعنی قوجه یاشلی عورت و یاشلی قصر اراق
 کذا فی التحفه * حقیقه فی مصحف و نامه و تختمه دل * صاعقه فی کسر عین مهمله و فتح
 قافله کوکدن این آتش که یلدرم دیرل * صخره فی سکون خاء معجه و فتح راه مهمله ایله بیوک
 طاش که قدس شریفه معلق اولان طاشه صخره الله دیرل * صبورہ فی ضم باء موحد و او
 معروف و فتح راه مهمله ایله نخت و یلدر معناسنه کذا فی مجمع الفرس و التحفه بو معنایه ابوالمعانی
 بیت میندل بحقیقت محبت خوبان * زهر صبورہ مجوزینهار و فاداری * صد پایه فی
 سکون دال مهمله و فتح باء فارسی و یای تحتانیله اغاج قوردی که ینه اغاجدن حاصل اولور
 بعضیلر طرطردید کبری قورددر که ایاق کبی خرده نسنه لری واردر ابوالمعانی بیت درخت امیدم
 سراپا بخورد * غم حسرت دل چو صد پایه بود * صدره فی سکون دال و فتح راه مهملتین
 و اظهار هایلہ صد نوع دیمکدر کذا فی شرفنامه * صدقه فی سکون دال مهمله و فتح فایله
 یروزنه درکه طقوز و قیمة دن عبارتدر میرنظمی بیت می اعل کوز اصدقه بنوش * بیزم
 محبت همبکن خروش * صدقه فی سکون دال مهمله و فتح قافله معروف و جوب طریقیله اولان
 زکوتہ دیرل * صدقه فی سکون دال مهمله و فتح میله طوقنق و برقانی نسنه مثلنه زور ایله
 طوقشبق بعضیلر دپه دیدیلر و جسد ایله اورمق مولانا محمد ظهوری بیت بمن ده که از صدقه
 روز کار * نهم تاج بر کردن روز کار * جمعی صدمات کور و کسر دالله عربیه هر نسنه تک
 طرفی و جانبی ایکی جانبه صدمات دیرل * صرفه فی سکون راه مهمله و فتح فایله قائده و زیاده لک
 معناسنه خواجه حافظ بیت ترسم که صرفه نبرد روز باز خواست * نان حلال شیخ زآب
 حرام ما * و منازل کردن بمنزل تک اسیدر که برمنور یلدر و بونج معناسنه ده کاور حرزه
 کبی * صعوه فی سکون عین مهمله و فتح و او و اخفاء هایلہ بر کوچک قوشدر ترکیه اسپینوس
 دیرل و کبی یوند قوشی و بعضیلر صغریق دیدیلر خواجه سلمان بیت آمدست از کبری ایت
 غرضه کیتی بنک * آشیان صعوه عنقار نتا بدیش ازین * حکیم صاحب در قسیمه بیت
 بشاهباز قناعت مجفد کوشه نشین * بیانک صعوه و فریاد زاع و نغمه ساز * صغیره فی
 معروف و کناه کوچک * صفحه فی یوزک و کردنک و ورقک بر طرفنه دیرل
 * صناعه و صنعه و صنعه فی کردار نیکو یعنی ایوایش * صفوه فی برکزیده و منتخب * صومعه فی
 سکون و او و فتح میم و عین مهمله ایله حجره مشایخ جمعی صوامع کاور یقال الصوامع منازل الرهبان
 امام شایخ مسکنی اولدوغی مشهوردر خواجه حافظ بیت دام ز صومعه بکرفت و خرقة

اسالوس * بگاست ذیرمغان و شراب ناب بجا * مع الیاء * صابونی * معروف و مشهور
 حلواندر شاعر بیت کند و علم را یکدم بذوق و عملتس دلبر * زهی حلوانی صابونی زهی
 پالوده شکر * صاحب صابنی * یعنی حضرت عیسی علیه السلام * صاحب کافی *
 بر صاحب فضائل که سنه تک آدیدر که منصب وزارت و ارایدی واسمی اسمعیل ایدی * صاحبی *
 بر نوع جامه در که مخطط در اکا خارده دخی دیر لر کذافی شرفنامه * صحرای قدسی * یعنی عالم
 لاهوتی * صدی * بر آواز در که طاغدن و حامدن و غیرین کیر و عکس ایدر * صغی *
 دوست و گانه و بر کزیده * صغی * فتح نون و کسر باء موحده ایله اسب کیمت و یا اشقر که
 بیاضلق غلبه ایلمه و کویند اسبی که میان موهایش موهای سفید آمیخته باشند کذافی
 شرفنامه * صغی * یعنی صراف * باب الصاد المکسوره مع الالف * صلا * شعرا به
 ویریلان جایزه شعر معناسنه میرنظمی بیت شعی که کترین لطف و عطایش * بشاعر شهر
 می محمد صلایش * مع الباء الموحده * صلاب * یعنی اضطراب وله بیت نمیدانم
 احوال چرخ و علاب * همین دانشم در با و شراب * مع التاء المثناة * صیت * سکون
 پای تحتانیله آواز مولانا محمد ظهوری بیت بصیت جهان کرد آذادی * بر خسار پر کرد افتادی
 و ذکر جمیل که بین الناس منتشر و شایع اوله اضلی صوت ایدی و اوسا کن یایه قلب اولنوب
 ما قبلنی مکسوز ایلد پلر عربیه دخی اولعنا به لابن خفاجه الاندلسی بیت و عندی شکوی
 الواححت علی النوی * فهزک صوت و اشمالک صیت * مع اخاء المعجمه * صطرخ * ایران
 زمینه بر شهرک آدیدر که تحت کاه دار ابن ایدی عجایب البلدانه مذکور در که لشکر کاه
 سائمان علیه السلام آنده ایدی اکا اضطرخ دخی دیر لر * صماخ * قولاق دلوکی لغت عربیه
 اگر چه صادا یله در اما سین ایله ده روایت اولمشدر * مع الراء المهمله * صفر * علامت برج حمل در
 و دخی حمل معناسنه ده کلور سکون فایله بوش و خالی و نعی معناسنه میرنظمی بیت بد ساقیما
 مانده ام صفرید * شود کیمیای میم سود مند * يقال بیث الصفر من المتاع و رجل صفر الیدین
 و فی الحدیث ان اصفر البیوت من الخیر البیت * مع الفاء * صرف * سکون راء مهمله ایله
 صوقا ثلث صافی شراب شیخ عمر بن الفارض قدس سره بیت علیک بهما صرفا وان مثبت
 مزجها * فعد لك من ظلم الجیب هو الظلم * بی بیتهك ظاهر معناسندن قطع نظر معنای حقیقی سی
 صرفدن مراد کلمه لا اله الا الله در و آتی مزوج ایتک محمد رسول الله در که حبیب دن مراد اولدر
 میرنظمی بیت بد ساقی آن باده صرف آب * که افکار عم سینه کرد در خراب * صنف * کونه
 از چیزی و پاره از چیزی کذافی شرفنامه * مع القاف * صدیق * کسر دال مشدده ایله
 راستکوی بغایت و لقب شریف حضرت یوسف علیه السلام و حضرت ابوبکر رضی الله
 عنیه در * مع النون * صغون و صغین * ابکی قریه اسمیدر کذافی شرفنامه * صین *
 بر اقلیدر غایت و اسم اهل جمله کافر در لر و اول دیار ده غایت قیمتلو و پنجوا اولور دیر لر بکتا که دانه سی
 بیک دینار ذکر کذافی عجایب البلدان * مع الهاء * صلایه * فتح یای تحتانیله اوزر نه
 بویه اذ کلری طاش و التون حل ایتد کلری طبق ابوالعانی بیت رخ سخت خوبش که کردم
 صلایه * که جانان بروحال مشکین بساید * صله * عطا و دخی شعرا به ویریلان جائزه شعر

شعر و صفة في نشان في باب الصاد المضمومة مع التاء * صحبت في سكون طاء مهملة وفتح باء
 موحد ايله مجلسه او تور مق معناسنه شيخ عطار بيت باز صحبت داشتن باهر فقير * پادشده را
 عيب دارد كوش كير * و دوستلق اتمك معناسنه وله * مثنوی * رغبت دنيا و صحبت با زنان *
 قربت سلطان و الفت باندان * هر كه دائم صحبتش بازن بود * مرد عاقل نيست او كودن بود *
 و دخی جماع اتمك ميرنظمی بيت الفت ززا و صحبت با غلام * روی را آرد بخالت لا كلام *
 في صورت في سكون واو وفتح راء مهملة ايله چهره و پيكرو تشبیهها نقاشك ايتد كرى
 انسان رسمى شانی نكلو بيت چشم تو جادويست كه چون صورت فرنگ * در يك نگاه
 ياهمه كس آشنا شود في مع الحاء المهملة * صبح في سكون باء موحد ايله صباح وقتى صبح اول
 و صبح دوم ديرلر مولانا ظهوري بيت شراب دويم صبح روز وصال * زكيفيت حال عزلت
 مقال * يعنى صبح صادق شرابی عربيه دخی ذكر اولمشدر محمد بن اليمين الاندلسى بيت
 وجلوا ظلام الليل بالصبح الندى * قسموه بين جيا دم اوضاها في صلح في دفع مخاصمه
 معناسنه مولانا ظهوري بيت زرويت عيانست آثار صلح * بساغر كن آن جنس بازار صلح
 عربيه دخی كذلك الشيخ صبغى الدين الحلى * قطعه * نفا عين الكلام بسحر عين * الى سلم
 المتيم ليس مجح * له طرف بقول الحرب اولى * ولى قلب يقول الصلح اصلح في مع الراء المهملة *
 في صبار في فتح باء موحد مشدده ايله تره ندى كه لطيف اكشيسى و اردر قلع صفر ايه غايت
 نافع در اكشيلرده قابضيه مقرر دو اولوب ملين اولدوغى و انقدر انجق هم اكشى هم ملين تمر
 هند يدرباء محفقه ايله ده جائز در ميرنظمى بيت مرا كرد مجوم صداع خمار * رسان ساقيا
 آن شراب صبار في صفر في ضم فايله معادن نو عندن توج ديد كرى معدنى نسنه در
 شيخ ابن سينا اوزان معادنى بيان ابلش بو قطعه ايله * قطعه * نه فلز مستوى الحجر ا چون
 بر كشى * اختلاف وزن دارد هر يكى بي اشتباه * زر لکن زييق الم اسرب دهن ارز زحل *
 قضه ند آهن يكى مس و شبهه صفر ماه في صور في سكون و او ايله بوينوز كه قلندران چالار
 و حضرت اسرافيل عليه السلامك نفخ ايتد وكى نسنه يه ده ديرلر ابو المعانى بيت كشتگان
 تو سر نى دارند * تادم صور وقت رسناخير في مع العين المهملة * صداع في باش اغريسى كه
 علنى ماده اوله يا خود خاردن عارض اوله منلاظهورى بيت صداع اجل زادوا كرده اند *
 چو زجبه لايش طلا كرده اند * وله بيت صداع خمارى هستيم * كند كره خانه مستيم *
 عربيه دخی كذلك عنتر العيسى بيت وسيفى كان في اليجاطيب * يداوى الرأس من الم
 الصداع في مع الفاء * صوف في واو معروف ايله يكى نك اوزون قبالرى دبندن خرده قبالرى
 قوياروب اكوروب طوقد قلى قماش كى نسنه كه موجودار ايدرلر و دخی قوياون توبى پشمينه
 معناسنه شيخ عطار بيت همچو صوفى در لباس صوف باش * باصفتهاى خدا موصوف باش
 هر يه قيون يو كنده مستعملد رسائر حيوانات توينه شعر ديرلر فتح شينله لابن الحجاج
 * قطعه * احن اذا رابت الحر لايلا * يمتنى وهو منتوف لطيف * ولا اباه ان هوجاء يوما *
 و فى رأس القليله منه ليف * اذا صمت الحروف اكلت منه * ولست اعاف وعليه صوف *
 في مع النون * صبحكاهان في مراد صبح كاذب و صبح صادق در شاعر بيت چوشد تاريخ

مشرق صبحگاهان * سفید و سرخ چون سیب صفاغان و مع الهاء * صبحگاه و صبا
وقتی دیمکدر بیت مزه بخواب که حافظ بارگاه قبول * دعای نیمشب وورد صبحگاه منست *
و صراحیه و شراب ظرفی و صره و فتح و راه و مهمله و مشدده و ایله و التون و آنچه و کیده و سی
طلو اولدوغی مالاره و اکا بکر زنه اولورسه شیخ سعیدی کاستانده * یک صره هزار دینار به پیشش
قرستاد * دیدوئی در شاعر بیت اگر چه عادت شاهیت صره بخشیدن * عطای
شاه مراسم وزو بخرواری و صفره و صاریق و هرنه و اولورسه و صغه و مرتفع
و مخصوص یا پیش مکان عربیه مصطبه دیرل و دخی جای عشرت مولانا محرم پوری بیت
عزراک فروروب از صغه کرد * چوپروانه بر کرد ساقی بکرد و مع الیاء * صراحی و بونی
اوزون شراب ظرفی شیشه اولسون غیری اولسون و خواجه و حافظ و بیت و یارب و چه و نهره و کرد
صراحی که خون خم * بانقرهای قلقلش اندر کوب بست * وله بیت درین زمانه رفیعی که
خای از خلاست * صراحی می ناب و سفینه غزلست و صورت و همنی و قوت و مفکرده
بر حالت در که بر کسنه نک و یا خود بر نسنه نک شخصیتی تفکر و بعینه صورتی خیال در احضار
اتکه دیرل ابوالمعانی بیت نرود از خیال من هرگز * صورت و همنی صفای وصال و صوفی و
واو معرف ایله تصوفه منسوب و دخی جامه صوفه مخصوص اولان ابوالمعانی بیت لباس
صوفیانست جامه صوف * ولی باید بیل چون صوف معروف و باب و الضاد و المعجمه و المفتوحه
مع الباء الموحده * ضرب و کرد و بد و کبری و جانور که و سوسمار و دخی و دیرل و ضرب و سکون و راه
مهمله ایله هر نسنه نک مثلی و یاران سبک و اورمق و کتمک و مثلی ظاهر اولمق و بر کسنه نک الی
مالندن بغلق و ضرب و فختین و ایله و غسل و سعید و ضرب و راه و مشدده و ایله و رودزن و سکه و زن
و مع و الدال و المهمله * ضماد و بند و جراحت و کل و باشه و اوربلان و ز و پاره و سنه و دیرل و یاقی و بغلق
و مع و الراء و المهمله * ضرب و زیان * اذا ذکر مع النفع فتح الضاد و اذا افرد ضمت ضاده
و ضرر و فختین و ایله و زیان که و مقابل و نفع و سود در و شیخ و عطار بیت و هرکه و دشمن و نباشد
و حذر * عاقبت بیند ازورج و ضرر * لغت عربیه چکنه نک اسفلی اعلا سنه اولشحق کسرتین
و تشدید راه مهمله ایله محیل آدم و قضا بویلو عورت و ضمیر و کسر و مهمله و قلب و نیت و جمعی و خمیار
کلور و خاطرده نسنه احضار ابلک و خواجه و حافظ بیت و از و خیال و لطف و می و مشاطه و چالاک
طبع * در ضمیر برک کل خوش میکند پنهان کلاب * منلا ظهوری بیت مه و مهر نان ریزه
خوان اوست * چه روشن ضمیری که مهمان اوست و ضمیر و مرد و نابینا و یعنی و اعی و مرد و نزار
و نحیف و مع و العین و المهمله * ضایع و تباه و یعنی و تمش و مشک و بویا و ضبع و سکون
یا موحده ایله سر نلان که گفتار دیرل و ضمیم و کسر و جیم و سکون و یای و تحتانیله و همسر و یعنی
بردوشکده بیله یاتان و ضرع و پستان و کو و کوسفند و يقال و ماله و زرع و لا و ضرع و ای و شی
و مع و الفاء * ضیف و سکون و یای و تحتانیله و مهمان و مع و الکاف * ضحاک و مشهور
یاد شاه نامی در اصلی ده آک ایدی یعنی اون عیب لو ده اون و آک عیب معناسنه در تعریف ایدوب
ضحاک دید بلر ایکی او موزوند ات پاره لرندن ایکی میلان کی نسنه اولغله ضحاک ماری دید بلر
چلو ای سمرقندی بیت زلف زار قیب بکردن گرفته بود * ضحاک را بوجت مازان کیدا شتم

گذاشتیم * مصرع ثانی ضروب امثالند و ده آک محله ذکر او نمشد ز عربیه ضحاک
 تشدید حایله خندان معناسنه در کویچی دیمک اولور قاضی ابن سنا الملک بیت اسمی
 بضحاک فوزی فیک بن طرب * وفوز غیره بسمیه بعباس * ودخی ضحک تره یاغی وعسل وقار
 وچچیک طومروغی که هنوز شق اولش اوله وضاحکه ابکی اوک دیشلر و کسرایله کونک و میمون
 آوازیدر * مع اللام * ضال * کراه * ضلال * یولسزلق * ضلیل * بغابت یولسزوکراه
 * مع المیم * حیم * تاور یعنی اتلو و کودلو * صیمغ * یرتجی ارسلان * صیم * ستم
 و ظلم * مع النون * ضربان * درد ریش یعنی جراحت و یاره واغزیسی * ضفن * کینه
 * ضمان * قبول ایتیک * ضمین * مثله * ضنین * بحیل * ضمیران * سکون یای تحتانی
 و ضم میم و فتح راء مهمله ایله شاه اسپرغم دید کاری که عربیه ریحان و ترکیه فلسکن دیرلر بعضیلر
 بستان افروز دیدیلر و بعضیلر تاج خرو سدر دیدیلر شاعر بیت ضمیران سنبل و لاله ذرو *
 هر یکی راداده زینت باغ را * مع الهاء * ضاحکه * ایلروده اولان درت دیشک بری که زیاده جه
 اوله ودخی خندان * ضحکه * خلق اوزرینه کویچی * سخوه * قبه قوشلق و قوشلق
 طعای * ضروره * بیچاره لک * ضیعه * کشت زار یعنی کنک * من المکسوره * ضیاع
 یعنی روشنی ظهوری بیت بنوری که از عکس جاش سها * بخورشید بخشد ز کوه ضیا *
 عربیه استعمالی روشندر استاد متنی بیت امن از یادک فی الدجال القباء * اذ حیث کنت
 من الظلام ضیاء * ضد * ناهمتا یعنی برنسنه نک تمام مخالفی * ضفدع * قور بغه
 * ضلع * پهلو کویچی * ضعف * دوچندان یعنی ابکی قات * ضرغام * سکون
 راء مهمله و فتح غین معجه ایله ارسلانک جمله اسماسندندر طالب آملی بیت بز کر فته و ماند
 برای تعویذش * قوای نامیه ناخن زنیچه ضرغام * میرطبی بیت میندار خالی بود هرکنام
 مباد که ضرغام دارد مقام * استعاره طریقیله یقال ضرغام الابطال بعضهم بعضا فی الحرب
 * باب الطاء المفتوحه المهمله مع الالف * طباطبا * فتح بائین موحدین و کسر طاء ثانیه
 مجتهد بر طائفه در سید کچنورل نسبلری حجتینه کند و لری بلور ابوالعانی بیت یکی شخص
 مجهول آمد بشهر * کتد دعوی نسل آل عبایی * چکونه شود سید آن خرنسب * کرد
 کرده بریش طباطبایی * طرفا * سکون راء مهمله و فتح قایله درخت معناسنه در * مع الباء
 الموحد * طاب * خوشی و پاکی یعنی ابلاک و پاکک * طالب * جوینده و اسماء جالدندر
 * طاق ترنب * فرهنگ میرزا ابراهیمه یعنی کرو فرو خود نمایی و طبطراق که طاق و ترم دخی
 دیرلر شاعر بیت چنان یافت شهرت بدیر جهان * بطاق و ترنب بکرو بفر * طباطب *
 سکون باء فارسی و فتح طاء مهمله ایله کوی و چوکان او یونده طوبی اورد قلمی مخصوص چوکانه دیرلر
 استاد بیت بنات النعس چون طباطب سمین * نهاده دست زیر و پهنه از بر * پهنه اول
 چوکانه دیرلر کدافی المویذ * طیب القلب * یعنی زهره کدافی عجایب البلدان * طیب
 خسته به تیمار و علاج ایدن کسنه و استعاره طریقیله محبوبه ده دینلور مولانا محمد ظهوری بیت
 بیای طیب مرضهای دل * بجای علاج غرضهای دل * الطیب بالفتح والتشدید عادت
 و خدایت و مرارة و علم و کیاست یقال رجل طب ای عالم و خاذق و کسر یله اصطلاح و عادت

وسياحت و سحر ابن انبازی قنده طب اصداد دندر زیر علاج امراضه و سحره طب دیرل
سحر ایسه اعظم امراض دندر یقال الطب السحر و المطبوع المسحور و الطیب الساحر و الطیب
العالم و جمع القله اطبه و اکثره اطباء تقول طیبیت یارجل بالکسر طیبیا ای صرت طیبیا
و الطیب الذی یتعاطی علم الطب و کل استاد و حاذق عند العرب طیب لا میرسیف الدین
المنشد بیت انا مشد و قد لعبت بقلبی * بد الاسقام و قد عز الطیب فی طرب فی فتح راء
مهمله ایله برحالت خفتد رکه انسانه عارض اولور شدت سروردن و شدت خزندن اما اکثر
سروردن اولور که سرور و فرح معناسنه استعمال اولور یقال قد طرب بکسر الراء طربا
و طربه غیره مولانا جامی بیت ناقه زلخان عرب آسوده از رنج و تعب * طی کند با صد طرب
بکروزه در یریک زمان * و عربیه کذلک للشیخ صدر الدین محمد الشهبان ابن ابی کیل بیت
فالخمر ذوت فی الذر من حب * ترد ما فانی و ازادلی الطرب فی طلب فی فحتمین ایله استیک
و استیک خواش معناسنه یقال طلب بطلبه طلبا و اطلبه ایضا احوجه الی الطلب و اطلب
الکلاء بناعد من الماء صائب تبریزی بیت معیار دوستان بغل روز حاجتت * فرضی برسم
تجریه دوستان طلب * بویتنه امری واقع اولشدر فی طیب فی کسریاء مشدده ایله خوش
و پاکیزه و حلال و پاکیزه معن و مردم پاکیزه کذا فی شرفنامه فی طهماسب فی ایران زمین
پادشاه لرندن بر پادشاه آدیدر که یدی سنه رعایایه عشر زمین و خراجی باغش بشرا یدی و اللی سنه
پادشاهلق ایلی فی طناب فی فتح نونه چادر ایپلری ترکیه تنف دیرل خواجه سلمان بیت
حیمه قدر ترا خور شیدی تا بد طناب * ساغر نرم تر انا هید میگرد حباب * عربیه ضمتین
ایله طناب چادر ایپلری جبل الخيام معناسنه جمی اطناب کلور و اغاج کوکی عروق شجر کبی و کورنگ
سکری عصب جسد مثالی و سکو و اگر بلکی اعوجاج رنج مانندی و یقال طناب بالکل اقام و طناب
الغرس طال متنه و الطنب بالغ فی الشی و اطنبت الریح اطنابا استندت فی الغبار الاطنابه
العکله الطنب بالضم ناحیه و جانب فی مع التاء * طاغوت فی هم غین معجه و واو معروفه
هرنه که خدا عز و جل دن غیری پرستش ایدر لر صورت کانت او غیر صورت فی طاوت فی
بر مرد مؤمن و مسلم ایلی حرب و جنکه عالم اول اصله بقه ایلی حق تعالی اکا ملاک احسان
ایلی فی طوق طاقت فی برطوق قدر قیمت دارملوک قول لرینک کردن لرینه طقار فی طاقت فی
فتح قافله قدرت و قوت معناسنه مولانا محمد ظهوری بیت بحکم تغافل اگر ساعتی * شود پان
پیرامن طاقنی * ابو تراب بیک بیت ما طاقت هجران می ناب نداریم * چون کاسه ما کشت
نهی خانه خرابیم * و برقات معناسنه ده کلور فی طامات فی ابکی معنایه در اول سخن از چپ
و راست گفتن یعنی سوزی پراکنده سو بلك بیت بطامات مجلس بیار استیم * پس آنکه
زخق مغفرت خواستیم * ثانی هججه یعنی سوز فصاحت ایله اولیه کذا فی المجمع
فی طروات فی فتح راء مهمله و واو ایله تازه لك و طاقت معناسنه خواجه سلمان بیت چهره
مهزایود حاجت مشاطکی * طلعت خورشید را نیست طراوت بدین * نعتی طری کلوز یقال
شی طری ای عض و طریث الثوب طریه و اطراه منه و اطریث العسل اطراء ای عقده و طری
علینا فلان ای اطلم فی طشت فی سکون شین معجه ایله بیوک طلس که لکن دخی دیرل

دیرلر عربیه سین مهمله ایله طست دخی دیرلر اما فارسیه اصلی تشت درتاء مشناه ایله کل
 اسمعیل بیت نماد شام اگر امواج این دریای دولابی * فروشد زورق زرین بر آمد طشت
 سیما بی * واسرار آنچه طشت از بام افتاد دیرلر نتکم مولانا جامی بیت طشت خورشید
 زبام افتادی * کارکردن نظام افتادی * طلعت بی سکون لام و فتح عین مهمله ایله دیدار
 معناسنه خواجه حافظ بیت دل سرا پرده محبت اوست * دیده آینه دار طلعت اوست
 مولانا ظهوری بیت دل آینه طلعت یاونیست * اگر صیقل عشق در کار نیست * عربیه
 کورمک رویه کبی ومنه قولهم انامشتاق الی طلعتک ای الی رؤیتک * مع الثاء * طهمورث بی
 سکون ها و ضم میم و فتح راه مهمله ایله حضرت آدم علی نبینا وعلیه السلام بر روایتی ابکنجی
 بطنه بر روایتی اوچنجی بطنه اولادیدر نیاده ابتدا بو یاد شاهلق ایلی دیوری زوزبازوسیده
 ضبط و قهر ایلی وکی ایچون طهمورث دیوشد لقبیله شهرت شعارد در میرنظمی بیت مد زهار
 دل قنای پر رنگ * نه طهمورث بماند نه سیامک * مع الحیم * طافج بی کسر فایله بمعنی پر
 یعنی ملو مولانا جامی بیت ای شده طافج زفیض کاس محمد * زادم و عالم مکن قیاس محمد *
 * طباهیج بی فتح باء موحده و کسرها و سکون یای تحتانیله عرطه ایله بشمش قلبه بعض یرده
 قایغنه دیدلر عربیه طباهیجه دیرلر شاعر بیت کند سیر و ولی هضمش عسیرست * شود
 یا تخم مرغی کر طباهیج * طسوج بی ضم سین مهمله * مشدده و او معروفه نیم در همه دیرلر
 اصلی تسووتسو جدر ابوالعانی بیت چودانی نیست دنیا را بقای * نیرزد نرد عاقل نیم
 طسوج * عربیه جاب و ناحیه معناسنه در وعند الحساب ابکی حبه دن عبارتدر و حبه تک
 پکر می دردی بر دیناردر و سدسی بر دنکد ر فارسیدن معر بدرکه تسوج دیرلر * طمعاج بی
 سکون میم و فتح عین معجه ایله ترکستانه بر ولایت اسمیدر دار الملائک اولان شهرینه ده دیرلر شیخ
 نظامی بیت چکل را زلف بر طمعاج بندد * طر از شوشتر و بر عاج بندد * طنعاج بی
 سکون ون و فتح عین مهمله ایله خطا ملکنه قریب بر شهر اسمیدر کافر ستاند رودخی تا تارخانلرینک
 پینه اسم اولق مرویدر بمعنی اول میرنظمی بیت باقیم خطا حکمش رسید * سوی
 طنعاج را لشکر کشیده * مع الحاء المهمله * طرح بی سکون راه مهمله ایله بر ائق منلادیوار علی
 و امثالی و حامل یوکن بر ائق معنارینه میرنظمی بیت چو طرح ظلم و جور افکنده بودی *
 زبیم جور عالم بنده بودی * مع الحاء المعجه * طباخ بی فتح باء موحده * مشدده ایله آشجی که خوالیکر
 و آس ز دخی دیرلر * طیح بی چولکنه نسنه قینا تاق * طرح بی سکون راه مهمله ایله
 طاع انکر نه و در مردن اقان قارصوی نک جمع اولدوغی بر عربیه ماجل دیرلر * مع الدال المهمله
 * طایباد بی سکون یای تحتانی و فتح باء موحده ایله خراسان ملکند بر موضع و یا خود بر شهر
 اسمی اوله مولانا هاتقی * مثنوی * هوس کردیم قدر خاقان اساف * که روشن کند چشم
 مردم شناس * بنظاره مرشد طایباد * سینه را آفرین خوان آن خاک باد * محل دیکرده وله
 بیت خرامان شد آن بر کوهر نهاد * بکسرتدن سایه طایباد * طبرزد بی سکون باء موحده
 و راه مهمله و فتح زاء معجه ایله بر نوع شکر در میاض و مفت و سنکین اولور شویله که نیر ایله
 قرله و غنبن طبرزد دیدلر فارسیدن معر بدرکه اصلی نیرزایدی شاعر بیت طبرزد سکر

وقد ونباتش * بهر حالت بیفزاید حیاشش و طردی سکون راء مهمله ایله سورمک
واراق ایتمک و طردی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله سورمک و طامخند و
سکون لام و نون و فتح حاء مهمله ایله نام پادشاه سند در که دشمنه جنکه ایکن انکسار و مغلوبیت
واقع اولغله فیل اوزرنده تختنده اوتورکن بامر الله تعالی جان و پردی مادری اوغلنک فراقندن
دیوانه اولدی حکماء هنددن جلاج حکیم شطرنجی تصنیف ایایوب آنک حضورنده اویتارلر
ایدی اول دخی اکا مشغول اولغله بر مقدار آرام ایدر ایدی و طود و کوه بزرک و بلند کدا
فی شرقنامه و مع الرء المهمله * طالیفر و کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح فایله بر اوتدز
قالن قبوغی وارد رهندده چوق اولور بر کسنه اغزنده طوتوب جماع ایاسه سرعت ازالی دفع
ایدوب جماعه عظیم لذت و پرر ابوالعانی بیت بوقت کادن لعل لبش کرد دهن کیری * چو
طالیفر بیابی کادن اولدت بسیار و طاهر و کسرها یله پاک دیکدر و طایر و کسریای
تحتانیله یعنی پرند مولانا طهوری بیت نشد طایر عشق تاجلوه کر * نیفشاند بازنگه
بال و پر * مولانا جامی بیت همای طایر قدسی زهمت تونشاید * که میل افسر هده کنی
و طوق همامه * و طایر الانسان عمله قرآن مجیدده * و کل انسان الزمانه طائر فی عنقه *
وارد اولشدر ابوالعانی بیت طایر من بود این محنت که چون طایر شدم * میگرد از آتش
عشقم که طایر گشتم و طباشیر و فتح باء موحد و کسر شین معجه و سکون یای تحتانیله
بر دوار که قشاء هندی ریج شد یددن بعضی بعضینه احتکاکله محترق اولوب کل اولدقه ایچنده بولنور
ایوسی زیاده بیاض و درهم کبی مستدیر اولور زنان یوزلرینه سوررلر بیاضلق و پرور ابوالعانی
بیت روی زشت آن عجز بدلقا هرگز مبین * کر طباشیر و فکر دارده بین حسن دروغ *
و طبر و فتح باء موحد ایله نام ولایت طبرستان و بید طبری اول دیاره منسوبدر بید موله
دخی دیرلر ظهیر فارابی بیت همچو مستان صبحی زده افتان خیزان * شاخهای سمن تازه
و بید طبری و طبق زنبور و یعنی خانه زنبور و طبله خوار و سکون باء موحد و فتح
لام و ضم حاء معجه ایله یعنی مفت خوار معنای ترکیب طبله دن پیچی دیکدر بر کسنه کسب
نفقه به مقید اولیوب آخرک طعامنه حاضر اوله اکا دیرلر میرنظمی بیت مرورا اثر نیست
از ننگ و عار * که باشد طفیلی و هم طبله خوار و طرار و فتح راء مهمله مشدده ایله
یان کسب و مفلس و عیار ورنک باز کمال بخندی بیت ای براف از شیروان عیارتو *
طره از توتواز و طرارتر و طرفدار و فتح راء مهمله و سکون فایله سرحد نشین و سنور کیر
یعنی سنور بگری مولانا هاتنی بیت طرفدار سرحد نکهبان راه * کریزان همه جانب تختگاه
و طشتکر و سکون شین معجه و تاء مشناه و فتح کاف فارسیله نام مطرب حکیم خاقانی بیت
آن راه طشتکر ادا کرد * آن قول کاسه کرا ادا کرد و طنبور و معروف سازدر فارسیله
تپوردیرلر تعریب اولمشدر منلا طهوری بیت چونی هر کرا دبله کرد به باز * چو طنبور
در پرده کف دست راز و طور و سکون و اوایله طرز و اسلوب و قاعده میرنظمی بیت
در آمد مجلس بطور لوند * بمانده سرعاشقانرا خرد و طوق بهار و سکون و اووقاف ایله
یعنی قوس و قرح کدافی الجمع و طوق عنبر و هنوز گلش خط دلبران و طهور و ضم

ضمّ هایله پاک معناسنه مولانا طهوری بیت بسا فی گری کر کند جلوه حور * نکیرم زد سانس
 شراب طهور فی طیر فی قوش و فال بد جمی طیور کاور و بر معناسی دخی نوسادر در که
 طیراخر اسانی دیرلر و کیرته طیر سقر الحمی دیرلر طیعور فی سکون یای تحتانی و ضم غیزه عجه
 ایله اسماء طیور دن بر طیر شکاری اسمیدر فی طیعور فی سکون یای تحتانی و ضم قایله
 بر پادشاه اسمیدر فی مع الزاء المعجه * طاویه دوز فی سکون قاف و فتح یای تحتانیله اپکی
 معنایه در اول معنای لغویسی طاویه دیکچی در که دوز دوختن لفظندن اسم فاعل اولور ثانی
 معنای اصطلاحی در که آدم آلد ایچی دیمک اولور ترکیه طاویه قاپچی دید کاری معنایه در میر
 نظمی بیت مه دل بدن کاکل دل فروز * مباداهمی باشد او طاویه دوز فی طبلباز فی
 سکون باء موحده اولی و لام و فتح ثانیله ایله نقاره کی بر نسند در آوجیلر ایر قاشنده کوتور در که
 طوغانی شکاره صالد قده آنی طره ایله اوروب صدا ایدر لکه چالی اراسنده قوش قاقه دیو
 خواجه سلمان بیت طبلباز توهر آنجا که باواز آید * نسر طائر کند از قله کردون پرواز *
 فی طرز فی سکون راء مهمله ایله کونه و اسلوب و قانون معناسنه مولانا هاتنی * مثنوی *
 بعزت پرستان درگاه شاه * در آمد دران جنگزی بارگاه * جهان دکر دید و سازد کر * هر
 جنس طرز و طراز دکر * کاهی رانک فتنه سیمله خرز و زنی اوزره ده استعمال ایدر لر استاد
 لطیفی بیت جامه عمر توب دست دوام * از جلال آید و طرز دارد * عربیه معنای محرردن
 ماعد ایهات و زینت معنای نه ده استعمال ایدر لر یقال طرزه حسن ای هیأته و طرزه مقبول ای
 زینته و الطرز الشکل بهذا الطرزای بهذا الشکل اشعارده دخی کور بدرالدین یوسف بن لولو
 بیت شعی للی قدرق دیباج خده * ووشی العذار المشدیر له طرز * وضمه ده عربیه شکل
 معناسنه عماد الکاتب الاصفهانی بیت للصبی من عذاره نسج حسن * رقم المسک فی الشقایق
 طرز * بومعنایه چغتایده یوسونلق دیرلر یعنی اسلوب کتاب مجالس النقایسه دیباجه ده
 میرعلیشیرک بر دینی نقل و ایراد ایتمکه و عه ایتدیک یوده دیر * نثر * وهر قایسی نینک
 نتایج طیب عیدین بیرار نیمه یوسونلق یازلغای فی طناز فی فتح نونله ناز و شیوه ایدی صفت
 محبوب اولور و طنزه اسم فاعل دخی اولور کنایه و نکته ایدی معناسنه مولانا جامی بیت
 کر چه بعض عشوه ده و طنازند * برده وحدت لعبت بازند فی طنز فی سکون نونله کنایه و نکته ایله
 صوبلک کمال بخندی بیت بطناز گفت خواهم کرد از عاشق کشی توبه * رقیب شوم بام
 این خبر یاری چه میگرد * هر بیه مسخره بیه آلمق فهو طنماز بالشدید فی مع السین المهمله فی
 فی طاس فی معروف ظرفک آدیدر ترکیه دخی طاس دیرلر الطس و الطس بالشدید
 قیما و یقال طس فی البلادای ذهب و دخی هر نه نک که بر جانبی عذب و جانب آخری مقعر اوله
 آکا طاس دیرلر بوسبب ایله سپهره طاس نیلکون دیرلر ابوالعانی بیت بارباب طیب عتر
 بفرشاند فاک هر دم * بجای باده کلکون زطاس نیلکون زهراب فی طاقدیس فی سکون
 قاف و یای تحتانی و کسر دال مهمله ایله بمعنی طاق مانند تحت خسرو شاعر بیت که یک
 واکرد تحت طاقدیسمن * زمان پادشاهان کاسه لیسمن * فرهنگ میرزا ابراهیمه بمعنی
 صغه حضرت سایمان علی نبینا و علیه السلام و ایوان شاهان و دخی عالی عمارت اوکلرند اولان

بنایه دیرلر فی طاوس فی دم وانی منقش بر قوشدر که مشهور عالمدر خواجه سبآن بیت
آستان سدره یعنی باغ طاوسان ملک * از کبوتر خانهای کعبه قدر ترا * مولاناها تفی بیت
اکریضه زاع ظلمت سرشت * نهی زیر طاوس باغ بهشت * دنیا به کازدن مقدم جنته
خرامان اولوب حضرت آدم علیه السلامه چیققدوغی منقولدر فی طرطوش فی نام مبارز
لشکر روس کذافی شرفنامه فی مع الشین المعجه * طرطانیوش فی سکون را وفتح طاء
مهملتین وکسرنون وضم یای تھتا نیله بر جزیره آدیدر که عنذرا اول جزیره دوشوب بعد
خلاص اولدی استاد عنصری * مثنوی * بشد از پسر زنجهای دراز * بسکی جزیره رسیدند
یاز * بجانام او بود طرطانیوش * درویا ذیشانام او بوکیوش فی طواف سرکش فی میوه
وساژ ما کولاتی باشی اوزرنده کزدروب صتانه دیرلر ایضامنه فی مع العین المهمله * طالع فی
معنای لغویسی ظهور و خروج ایتک و غایب اولق و هجوم ایتک يقال طلعت الشمس
والکوکب طلوعا ومطلعا اذا خرجت وظهرت من مطلعها والمطلع ایضا موضع طلوعها وطلع
حلیتا وکان اذا هجم وطلعت الی القوم اذا اتیم وقد طلعت عنهم اذا غبت عنهم وطلعت الجبل
ای علوه وطلعت الشی ای طلعت علیه واطلعتک واطلع علی باطن امره ومعنای مصطاحیسی
بختدن کنایه در خواجه حافظ بیت زجور کوکب طالع محرکهان چشم * چنان کریست که
نایدید و مه دانست * مولاظهوری بیت بفکر زروسیم خود رامباز * اگر طالع عشق
داری بساز * بومعنایه عربیه دخی استعمال اولنور و بومعنای اوله امیر سیف الدین بیت
کان البدر طلعتہ اذا ما * تبدی طالعا بعد المغیب فی طبع فی ابکی معنایه در اول مزاج
معناسنه میرظمی بیت اگر بر نیاید بطبع کران * سخن دارم اندک بکوم نهان * ثانی
نقش مهر معناسنه و عربیه دخی مزاج معناسنه که جمعی طباع کلور کسرایله اصلندک مصدر در ختم
و ضرب معناسنه يقال طبع الله علی قلب الکافر ای ختم و طبعت علی الکتاب ای ختمت و طبعت
السيف والدرهم ای علمت و طبع الرجل اذا ینفد فی الامر و ناقة مطبوعه ای مثقله للحمل وقد
یراد بالطبع الذات يقال بطبعه ای بذاته و بنفسه و قبل الطبع الخلقه الی خلقت الانسان علیها
والطبع بالکسر نه جمعی اطباع کلور يقال طبع النهر ای امتلاء و الطبع ملاء المکیال والسقاء
الطبع بالفختین بوشمق و کیردنس کی ودمور یا سائق يقال طبع السيف طبعا اذا اعلام
الصد و طبع الرجل دنس و ایضا بمعنی کسل و يقال الطبع العیب وکل شین فی دین
اودینا و طبع الطابع بفتح الباء و کسرها خرم چاچارینه ایتدکاری نشان و دخی مهر که مکتوبلره
اوردرلر و محفوظنسنه لره ایدرلر فی طمع فی حریص اولق و قناعت ایتک مولا ناظهوری
بیت ندارد وبال طمع کوکم * نداند عنذاب خوش آمدیم * عربیه دخی بومعنایه در
فی مع الفاء * طرف فی فتح راء مهمله ایله جانب معناسنه در اما اکثر عجم سکون رایله
استعمال ایدرلر تکم بویتلرده واقعدر نوحی خوشانی بیت بکی بر طرف آتسخانه بکندر *
بر آیین بت وبتخانه بکندر * مولانا محمد ظهوری بیت بطرف چمن مهره عربیه * تراشید
از کهر باغبری * مولانا جامی بیت کوشه برقع ز طرف طلعت رخشان کشاد * اینک ایتک
زان لامع صد هزاران برق نور * عربیه سکون راء مهمله ایله چشم معناسنه و دخی عند النظر

النظر كوز قباغن د پرتك تحريك جفون كبي بعض كره عين دخی مراد اولنور نتمك استاد ابوطيب
 متنبی بيت لولم نكن بغبار طرفك الحلت * عين الغزاله صدها وجه الدما * وكسر طاييله
 آتك ايوسي كرم من الخيل وقيل هولغت للذكر خاصه والجمع ظروف وفتحين ايله هر سنه نك
 اوجي وناحيه سي جمی اطراف كلور يقال فلان كريم الطرفين مراد نسب اب ونسب ام
 واطرافه اخوات واعمام وحالات في طوف في دونك ودولانق معناسنه مولانا جامی بيت
 قدسيان طوف ديار توكنند * تحفه نور نثار توكنند * وله بيت بردش جامی چه خورد سندی
 دهد بکروزه طوف * ما تسلينا ولو يبقى الي يوم النشور * عربيه دخی استعمال اولنور
 شيخ تاج الدين الخواری بيت هنوا في العيش الا ان يطوف علي * الندمان في الدين طاسات
 وكاسات * وز ياده ابلك وبقاج بوش طولی اوفروب بري بري يانته بغليوب اوزرينه
 ينوب صوده يوزمك وتبول وتغيط ايمك في مع القاف * طاق في ابكي معنایه در اول تك كه
 مقابلي چفتدر كال اسمعيل بيت طاق ورواقم زبكي طاق بود * خود مجهان طاق نبودست
 دوي * ثاني براغاجد رطعك و آزاد درخت دخی ديرلر عربيه قيو كرى و ايوان كرى خواجه
 حافظ بيت ازین رباط دودر چون ضرورتست رحيل * رواق وطاق معيشت چه سر بلنده
 وجه پست * و محبوبك قاشي كركبي اكرى اولديغندن طاق ابروديرلر مولانا ظهوری بيت
 اكر طاق ابروسوی قبله ساز * نمازی گذارم بشرع نیاز * وچار طاق درت كراوزرينه بنا
 اولندوغندن نيمه اولنشدنر وقبه معناسنده كلور عربيه موصفده واثواب نوعندن
 ير نوعدر اينجه ويوفقه اولور قات معناسنده كلور مثلاً ابكي قات اولانه ذوالطاقين ديرلر
 فارسیدن معربدر في طارق في ستاره روزيعنی غابت منور يلدزدر كذا في شرفنامه
 في طبق في معروف اولان طرفدر خواجه سلمان بيت ای كه عالی محل جاه ترادر قافله *
 بهر كسب زاد خورد شيد طبق كردان كداست * عربيه اوت كه برنسنه نك اوزرينه اور ترلر جمی
 اطبق كلور ودخی حال وجماعت وقبيله وقرن معنارينه دخی كلور ومنه قوله تعالى طبقات طبق
 ای حال الى حال ومضى طبق واتى طبق ای مضى قرن واتى قرن ومطر طبق ای عام وولده الغم
 طبقا وطبقه اذا ولد بعضها بعد بعض وطبق الغم تطبيقا اذا اصابه بمطر جميع الارض وسحاب
 مطبقة والحمى مطبقة الدائمه بكسر الباء وفتحها ونبت طبق ای ثلجات ومنه قيل للدايمه
 احدی نبات طبق ويؤمن العرب انها تبيض تسعا وتسعين بيضه كلها ثلاثج وطبق عنقه
 بالسيف ای ابانيتها وطبقات الناس مراتبهم واطبقوا على الامر ای اتفقوا عليه واطبق الشيء
 ای جعلت مطبقا ای دائما فتطبق هو الطبق بالكسر موافق الطابق بيوك كرميد آجر معناسنه
 فارسیدن معربدر في طلاق في سپرزيعنی طلق كه عربيه طحال دخی ديرلر في طلق في
 سكون لامله كافي يعنی معدنی كوهردر في طريق في ابكي معنایه در اول يول راه معناسنه ثاني
 اسلوب وطرز وروش معناسنه مولانا بدرالدين محمد ظهوری بيت بتقصر آمدیم از طريق
 كال * همه عیبها راهنر ساختیم * ابوالعانی ابكي معنایه بيت باين طريق كه رفتیم بكوی
 عشق ترا * ندیدم از تو طريق رعایت مهمان * عربيه دخی سبيل معناسنه جمی طرق كلور
 يقال الطريق السبيل يذکر ويؤنث يقال الطريق الاعظم والطريق العظمى والجمع طرق

طرقه و طرق القوم اماثلهم و خيارهم الطريق يول و مذهب و حال و القياذ و خرما اغا جنك
اوزوني بونلرده جمعي طرايق كلور يقال طريقة الرجل مذهبه و فلان على طريق واحدة
اي على خاله واحدة و طريقة القوم خيارهم و كذا رجل طريقة قومهم و طرايق قومهم ايضا
للرجال الاشراف و منه قوله تعالى * كنا طرائق قدا * كنافرة مختلفة اهواؤنا في طوق في
سكون و او ايله بوغازه طاقلان نسنه حلقه اولسون زنجير اولسون التون اولسون انجو
اولسون مولا ناجاي * مثنوي * سرمة چشم جهان خاك درت * طوق جان حلقه
بند كرت * طوق كردن كن و آويزه كوش * بدو صد عقده درازا مفروش * بومعنا عريبه
دخي مستعملدر بوغماق كه عورات بويونلرينه طقارلو حلقه معناسنه ده جمعي طوايق و اطواق
دخي كلور يقال طوقه فطوق اي البسه الطوق فلبسه المطوقه الحمامة التي في عنقها طوق
كو كرجين بويينده طوق كبي تويي اولور اكا مطوقه ديرلر في مع الكاف * طبلك في سكون
باء موحد و فتح لامله دبلك ديد كلاري كد قولتوق التنه آلوب چالرلو كوچك دائرة كه بوللاري
اولور ميرنظمي بيت طبلك ني كردد كوچه كردان * ازهر در كس چو چير خواهان * عريبه
دخي بومعنا يه در في طغك في فتح عين معجه ايله آزاد درخت ديد كلاري اغا جدر كه كر كنده
زهر زمين و ولايت ريده خليله و طبرستانده طاخك ديرلر في مع اللام * طنبل في سكون
باء موحد ايله طاول ديد كلاري آلات لهوا كبر بوزلي و اكر ابي بوزلي دهل دخي
ديرلر ميرنظمي بيت طببل و كوس و نفيروهم سورنا * شله روي زمين پرز صدا * آنك
دوزي سنه و چاليجيسنه طببال ديرلر جمعي طببول و اطبال كلور دخي عربيه خلق معناسنه
يقال مادري اي الطبل هو اي الناس هو طببل دوه بويينه اصيلان بيوك چاك و طوماق طببله
درهم معناسنده كلور في طلال في فتح لامله شخص مردم و نشان سراي كه معلوم اوله
في طنبل في سكون نون و فتح باء موحد ايله طبلاك مرقوم معناسنده در في طوبل في
كسر او و سكون ياي تحت ايله زرد و قار او بونلرينك بشيخي او بوني آديد ر مزبور يدي نوع او بوندر كه
آدري بونلدر فارد زياد ستماد خانه كير طوبل ده هزار منصوبه في مع الميم * طارم في
ضم راء مهمله ايله كچه دن و قيلدن اولان اولدر در كه تركان و اكراد و عربان بريه لرده قوروب
التنه او تورلر آنلره دريم اوي ديرلر و اكا بر زدن و قماشدن و چوقه دن ايدوب او باديرلر و هر قبه كبي
نسنه يه ديرلر آسمه چار طاغنه و اكا بكر زسنه لره و استعاره طريقيه آسمانه ده طارم ديرلر شيخ
سعدى بيت كهي بر طارم اعلان شيند * كهي بر پشت و پاي خودنه ييند * حكيم انوزي * قطعه *
از عالم كبريا كه عامست * چون رحمت ايزدش ترجم * وهم ازني كبرياش بي شك * تا غابت
اين رونده طارم * عريبه دخي مذكور معناله استعمال اولنور على سبيل التبشير و يقال الطارم
بيت من الخشب وهو فارسي معرب من تارم في طاق ترم في ضم قاف و تا مشناه و سكون راء
مهمله ايله كرو و فروطه طراق كذا في المجمع في طعام في هر نسنه كه ينور جمعي اطعمه كلور
و بعض كره طعامدن بغدادى مراد اولنور و يقال الطعام يقع في كل ما يطعم حتى الماء كما قال
رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم في زمزم انها طعام و شفاء سقم المطمعة بالضم يمكلك ماء كله
معناسنه في طم في سكون عين مهمله ايله بمعنى مزه يعني طاد في طمع خام في طمع محال كه

که مرکز الیومیه فی مع النون * طالقان فی برشم روبرو ولایت آدیتر فی طالقون فی سکون
لام وضم قافله نحاس نوعندن برنوع زهر ناک باقر در که آندن منکاش ایدوب قیل یولار لر
کچ بترو آیینه دوز لر لقوه علمتیه مبتلا اولان کسینه قرا کوده اکا باغله اول مرصدن خلاص
اولور دیرل جعلی وعلی دکادر معدنیه بویله بولنور اما بعضیله جعلی وعلی در باقری بدض
اجزایله ترکیب ایدر لر اول حالی بولور دیرل ابوالمعانی در بحب بیت چوریش آمد بروی
زشت آن حیز * کند باطالقون دینکر نیاید * یای تحتانی ایله طالقون دخی دیرل کطیر خون فی
فتح باء موحده و سکون راء مهمله وضم خاء معجه ایله قزل سکوت کدبید طبری ده دیرل شمس
قخری بیت در زمین عدوز خجراو * هر چه روید شهر طیر خونست * فرهنک وفا بی ده بر قزل
ارما قدر اوج آهن حلقه قورل حیوانات و طیور جمع اولور لر آنلری بشکا رایدر لر مثال معنی اول
مشخ نظامی بیت طیر خون یاسهی سروان قرین باد * طیر خون را طبر زده منشین باد *
مثال معنی ثانی وله بیت طبر زده چون شوم آبخیز * طیر خون زخم چون کم غمزه نیز *
فی طیبیدن فی کسریا فارسی و سکون یای تحتانیله یورک اویشامق و طایبق و جبالامق
کمال خندی بیت بخشای بان مرخ که خوش کدبسمل * بر خاک برزند و طیبیدن نندارند *
چغتایده تالیعناق حرکت واضطراب معناسنه فرهاد نامه اولنده مناجاتده بیت ایشی مجنون
کیی بند ایجراتاپاک * کردایه یومای جسمینی ناپاک فی طرتون فی سکون راء مهمله وضم تاه
مثنا ایله طرخون که تر خون دخی دیرل بر معلوم سپرده در ابوالمعانی بیت همه کج شهان
در خون اورا * بهای تره و طرتون نباشد فی طرحان فی سکون راء مهمله وفتح خاء معجه ایله
سالار رومدن بر سر عسکرک آدیدر که زیر دستنده بش بیگ ار اولور اون بیگ آدم اولسینه
بطریق دیرل عربیه ضم طایله در که قوادم رومدن بر قادمه یه دیرل که شاهلر و خانلر قتلند هر نه
سو پارسه دخل و تعرض ایلر میر تقی بیست پیش آن شه بود طرخان طریف * کفتهای
خوش پر معنی اطیف فی طرخون فی سکون راء مهمله وضم خاء معجه ایله بر معروف سپرده در
ودیرل که تربک ایچی اویوب بر مقدار تره تخمینی قویوب یره کومر لر طرخون بتز نفس الامرده
هیاتی تره و طعمی تره یه مشا بهدر و به ضعیف لر شلغمک ایچنه خردل تخمینی قویوب اکسه لر
طرخون بتز دیرل تخفیف طرخنی ده دینلور فی طوحجین فی ترنکین مرقوم معناسنه در
فی طلبیدن فی فتح لام و کسریا موحده و سکون یای تحتانیله استمک و آرزو ابلک معناسنه
کمال خندی بیت کچی تو ترانی طلبیدن نتوان یافت * راحت ز توبی رنج کشیدن نتوان یافت
فی طبعاج خان فی سکون میم و فتح غین معجه ایله پادشاه سمرقند در تحفه الاحبابه و ادات
الفضلاده نام پادشاه نیت و یغمادر حکیم خاقانی بیت تاج بر بود از سر مهر اج زنگ * باره
طبعاج خان کرد آفتاب فی طنبیدن فی کسرتون و سکون یای تحتانیله قواق چکلامق
معناسنه ابوالمعانی بیت آن یاردلنواز که نام بکرده یاد * دی شب بخواب کوشر طنبیده
بودمزا فی طنبین فی کسرتون و سکون یای تحتانیله قولقه اولان صدا ابوالمعانی بیت در عمر
یکی سوی مرابانک کرده یار * تا وقت مرده نم زود این طنبین کوش * عریسه سکک آوازی
صوت الذباب کنی و طاس آوازی و قاز صداسی و مطلقا آواز و کورلدی یقال طنت البظ اذا

ع

صوت واطنت الطست و طنت الحيه في طيسقون في سكون ياي تحتاني وفتح سين مهمله
و ضم قافله ايران زمينه بر شهر آديدر كه شاهان ايران تحتكاه ايتمشرايدي كذافي المجمع
في طيه سنون في سكون ياي تحتاني وفتح فاو ضم سين مهمله ايله بغداد شهر ينك قه يمي امهي
ايدى شاعرييت بوي و فانيا فتم از كلر خان عجم * سمت عراق عزم كم قصد طيسقون *
في طيلسان في سكون ياي تحتاني وفتح قلام و سين مهمله ايله سادات كرام و سيدان عرب
عامه لري كه او جني او موزلر دن اشافي صالرو و بعض مشايخ دني كذلك تقليد ايدر لرا ابوالمعاني
* قطعه * ردا و طيلسان نسيم و خرقه * همه اثواب شيد و زرق و زور * تصوف
چون نهي با شد با ثواب * درون صاف بايد عندر تقصير في مع الواو * طبطوب و سكون باه موحد
و ضم طاه مهمله ايله مرغ آبي نو عندن بر مرغبر في مع الهاء * طارمه في خانه چو بين قبه كبي
وهي عجميه في طاعه في فرمانبرداري يعني بويرق طومتق في طاجه في كوچك كرلكه
بعض كو شكرده و خانه لده اولور و نجره كرى خواجه سلمان بنيت طاجه قصر او طاق
سيه ريلند * با نچه بزم او باغ بهشت برين في طاقدانه في سكون قاف و فتح دال مهمله
و نونله قز بلق عيشي ميرنظمي در تعريف كوه بيشه زار بيت ميان بك سبزي طاقدانه *
ز مرد عقد و يا قوت در ميانه في طاقه في بوزن فاقه قدرت و طاقت وله بيت چنان در دل غي
از فاقه دارد * كه بار فاقه را طاقه ندارد * و برقات معناسنه ده كلور في طاق نيم خانه في
آسمان في طاقيه في سكون قاف و كسر ايله ده جاير و فتح ياي تحتاني ايله عرچين وله بيت
چو بكر و طاقيه بر سر نهاده * سر كيسو زيرش حسن داده في طباهجه في ير طه دن اولان
طعام قيغنه و امثالي في طاقه في پاره از چيزي يعني بر سننه نك پاره سي في طبيله في سكون
باه موحد و فتح لامه اغاج طبق كه ايچينه بعض نسنه قورلر و عطار عطريات قود و غي طبق شمس
فخري بيت كينه بنه توروز بخشش و انعام * طلا بكيه ده دزر بطيله كوپين * يعني
طبيله عطار مولانا جامي بيت نافه آموي تا تار يست اين * نغحه طبيله عطار يست اين *
في طبيله في فتح باه فارسيله ال اياسيله اورمغه ديرلر ابوالمعاني بيت زمطرب دايرم خورده
طبيله * ازان آمد بنغمه فرا صواش في طشت و خايه في سكون شين و تا و فتح طاه معجبتين
وياي تحتاني ايله بر نوع او بين آديدر حكيم خاقاني بيت طشتيست اين سپهر و زمين خايه دران
كر علم طشت و خايه ندانسته بدان في طعنه في سكون عين مهمله و فتح نونله عيب بولق و كنايه
و ستلو سوز سوبلك و دخل ايتك مولانا جامي بيت بسر مسند تعاليم نشست *
طاعنازاد من طعنه بست * عرييه طعن اورمق ضرب كبي لکن هر اورمده نك بر آدي واردر
قاچيله اورمغه ضرب ديرلر و نيزه ايله اورمغه طعن ديرلر نته كم ابو طيب متني بيت فاخليل
والليل والبيداء تعرفني * والضرب والطن والقرطاس والقلم * ولبعض آخر * قطعه *
كان الشموع و قدر كرت * رماح رمي كل ربح سنان * طعن الظلام فرقته * فصاح الصباح الامان
الامان * ويقال طعنه بالرمح و طعن اي ضرب و طعن بالسن اي دخل كلاهما من باب ضرب
و طعن في المفاضة اي ذهب و طعن فيه اي قدح و ذم و هو من باب نصر و تطاعنوا اي تضاربوا و هم
مطاعنون في الحرب و قال بعضهم طعن بالرمح بطعن بالضم و طعن بطعن بالقول المطعون المضروب

المضروب وطمان بالذئبید کثیر الذم و کثیر الطغی فی طلابه فی فتح لام و باء و حاء ایله عسکرک
 قراغولی مولانا هاتنی بیت طلابه روان شد زهر و کروه * در اندیشه جنک ریا و کوه * حکیم
 فردوسی بیت طلابه و کوه اندر آمد بدشت * بران تا برایشان نباید گذشت فی طلعه فی
 فتح لام و باء و حاء ایله جمع طالب بودند که طلبه علم دیر لمیر نظمی بیت طلبه آمدند در مکتب
 کشته در علم عاشقی مکسب * و دخی زرنج که کیمیا کر اصطلاحند طالب دیرل فی طلعه فی
 دیدار و روی فی طلعه فی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح عین مهمله ایله ایکی عسکر صرف
 بغلیوب طور دقلزنده جانیندن ابتدا جنکه چیقان آتا و لکه ترکیه چارقه چی دیرل وله بیت
 چوشک صبح از دو جانب صفت نمودند * طلعه پیش لشکر جنک کشوندند * و جاسوس
 و قراغول معنا سنبده دیدلر یقال طلعه الخیش من تطلع طلع العدو و المطلع المانی یقال
 مطلع هذا الامر ای ماؤها و هو ایضا موضع الاطلاع من اشرف الی الحداد فی طنطنه فی
 یانک رود و ربط و این همه طنطنه و قاعده فی طنغه فی نهانی و نوعی از محفوری فی طنجه فی
 سکون نون و فتح حمله کوه قافه قریب بر شهر آدیدر کذا فی الجمع فی طویلہ فی رجاج آتی
 بربری یاننه بغلغه دیرل طقوز آدن عبارت او اشدر شیخ سعدی بیت اسب تازی اگر
 بود لاغر * آنچنان از طویلہ خربه * مولانا هاتنی بیت طویلہ طویلہ ستور کزین *
 همه نقره کی نعل و زربینه زین فی طویه فی اندیشه و نیت فی طیسه فی نهالی پستر فی طیان فی
 بوکرک کی کشتی نیر و فی مع الیاء * طارچی فی کسر راء مهمله و جیم و سکون قافله
 طائفه مغل خراسان لرغنی در میر نظمی بیت کره می هم دران انبوه بودند * چو طارچی
 بنام ایشان بگفتند فی طاقی فی کسر قافله خسته نک قاروره سی ایچند ایلاک کی اولان
 فیسنه یه دیرل اطبا قتمه رسوب دیرل ضم راوسین مهملتین ایله و بعضیلر قاروره او زربینه
 کلان کوپک در دید بلروله * مثنوی * حکیمی آمد و قاروره بگرفت * درون شیشه طاقی
 دید و بشکفت * بگفت شهنزاده اکنون نیست بیمار * ولی باید بدزدش کرده بیمار * کداین
 علت ترا و اردد عشقست * درونش فکر عشق این عقه را بست * چو دیدم طاقی
 و دانستم علت * که هست اندر رخ معشوق محبت فی طانی فی منسوب الی طی فی طری فی
 تازه فی طنبور کینی فی کسر کاف فارسیله و جنس طنبور در کیلانہ مخصوص فی طنی فی
 فتح نون و کسر باء و حاء ایله بحر که مطول اوله فی طی فی ایکی معنایه در اول بقبیلہ عرب
 آدیدر ثانی دورمک یعنی دورب دو شرمک بو ایکی معنایه خواه حافظ بیت سخنانند
 سخن طی کنم شراب کجاست * به بشادی روح روان حاتم طی * بمعنی ثانی مولانا جامی بیت
 طی شردادی برهان و قیاس * تو بمانی و دل دوست شناس * عربده دخی دورمک و قصص اتقی
 یقال طواه یطویه طیافا نطوی و طوی الله عمر فلان طیاف طی الیر نسجهابا حجاره من اسفلما الی
 اعلاها فی باب الطاء المکسوره مع الالف * طلا فی برنسنه فی برنسنه یه سورمکه دیرل
 مثلا کسه التون و باقره کس و قلاهی سورمک کی عموما مولانا طهوی بیت صداع اجل رادوا
 کرده اند * چو برجهه لایش طلا کرده اند * و التون یالذی خصوصاً و کاهی التونه زر طلا
 دیرل ابو المعانی بیت مراد رپوته غم آتش عشق آنچنان بکد اخت * وجودم کشته در کور

محبت چون طلا عالم * و عربیہ کذلک شیخ صفی الدین الحلی * قطعہ * توج بکاسات
الطلی همام الربا * فی روضۃ مطلوبہ الزہرات * ثبت یدامن تاب من شرب الطلا * والکاس
منقذ کذقناة * و صوا و قطران و یا قو کہ برنسنہ یہ ایدر لرودیش صاروسی صفرة السن کی
و عصر عین صفاجہ ثلثانی کیدہ مجملہ اکا شراب پختہ دیر لر و يقال باسنانہ طلا و قد قوه
و طلی طلاء و عی صفرة بالفتح کیک بوزاغوسی و طلیبا ذوات ظلف اولان حیواناتک ولدی
وطنہ بوزاغوبغلد قلمی ایپ و شخص معناسنہ کوز یقال انه جمیل الطلاء ای الشخص
و بانضم مقدم الاعناق واحده سی طلاء و طلیہ اولوز فی مع الباء * طب فی حکمت معناسنہ
مصدری طبابت و فاعلی طیب اولوز فی طیب فی بوی خوش و پاک فی مع الراء المهمله فی
فی طراز کر فی فتح راء مهمله و سکون زاء معجمه و فتح کاف فارسیله علم دیکچی و قفتانہ علامت
ایدیحی ابوالعانی بیت رخ زردم طراز جامہ عشق و محبت شد * غم کشته طراز کر کرده
در من پیشه اش طاهر فی مع الزاء المعجمه * طراز فی فتح راء مهمله ایله اون اوج معنایہ کوز
اول علم جامہ کہ قفتانک یا قه سنہ و یکث اغزلینہ و او کارینہ انجو و صر مہ ایله ایدر لر و بعضیہ لر
سنجا قہ دہ طراز دیر لر مولانا جامی بیت یکی کفتی همانا سحر سازی * ز سحرش بسته بردان
طرازی * ثانی سنجا قہ معناسنہ در خواجہ سلمان بیت بردوش هر آنکس کہ طرازی زہتر
نیست * آن بین و مزین دست باذیال رزائل * بومعنا یہ عربیہ شیخ صفی الدین الحلی بیت
زار جاء تحت جلبان لیل * شفق الصبح فوقہ کالطراز * ثالث فرهنگ حسین و فانی دہ حدود
چین دہ واقع بر شہرک آدیدر خوب لری مشہور در حکیم انوری بیت دلہ اتنک تراز بسته خوبان
ختن * جان مائیرہ تراز طرہ ترکان طراز * رابع معنی بیانی شیخ نظامی در تعریف بر آمدن
آفتاب بیت کشاد از کج در هر کج رازی * زدیا گشت هر کوی طرازی * خامس مؤید
الفضلادہ مقسم آب بزبان خراسانیان سادس ادات الفضلادہ هر کار کاهہ دیر لر و ما
و کارخانہ شکر در حوزستان خصوصاً و معنی پیراستن و راستن شاعر بیت خود بر آورد
و بازویران کرد * خود طرازید و خود بخود بفرد * سابع معنی سرایتن خلاق المعانی بیت فلک
ز شرم بر غیر بر نہنہ هر کہ * کہ نوک خامہ بنتک شود مچ طراز * ثامن فرهنگ میرزادہ معنی
نقشی و نکار و زینت خلاق المعانی بیت رہ سلامت اگر میروی مجرد شو * کہ جزغبان فراید
ترالباس و طراز * تاسع فرهنگ جهانگیریہ معنی دیبا و قاش و مطلا و منقش استاد
منوچہری بیت بر کشد تار طراز عنبرین از کام خویش * چون بر آرد عنکبوت از کام
خود تار طراز * عاشر تمغای امتعه و اقشہ معناسنہ استاد مجیک بیت صورت او جامہ مجید
و سعادت را طراز * معنی او حاتم اقبال و دولت رانکین * حادی عشر معنی طرز و نمط و اسلوب
استاد منوچہری بیت قیمت پکتا طرازش از طراز افزون بود * در جهان هر کز متیدستی
طرازی زین طراز * ثانی عشر طرازیدن لفظندن صیغہ امر و وصف ترکیبی اولوز معنی طراز کی
واسم مصدر دخی اولوز استہ دلطینی * قطعہ * منم آن مرد ساز لشکر ساز * نہ چوزرد و زکان جامہ
طراز * بفتون طراز ساز و سلاح * منم اندر کہ طرید و طراز * تاج الاسامیدہ مسطور در کہ
طراز عربیہ بریرہ دیر لر کہ آندہ فاخر و کرانہا جامہ لر اسئلنہ و علم جامہ معناسنہ و کثر اللغہ دہ

وکثر اللغه ده بمعنی گروهی از آدمیان و علامت اثواب و قاموسه مسطور در که الطراز بالکسر
 علم الثوب معرب من الفارسی فطرز تطریز ای علم فطرز الموضع السدی ینسخ فیہ الثیاب الجیده
 والنط و ثوب ینسخ للسلطان و محله بمرو و اصفهان و بلاد قرب اسمیچاب و الطرز دان غلاف المیزان
 معرب و طرز کفرح تسکلی بعد شیخ و حسن خلقه بعد اساءه و فی الملبس بالق و لایابس الا فخر
 و بمعنی هیئت یقال طرزہ الثوب تطریز ای جعل علیه علما فارسیدن تعریب اولمشدر
 و طرز ج سکون راء مهمله ایله طراز لفظندن اختصارا و تمشدر میرنظمی بیت بدان
 جامه بالعل و در طرز کرد * مجسم زخم هیکل و حرز کرد * فتح راء مهمله ایله ده اول معنایه
 استعمال ایدرل استاد طینی بیت جامه عمر تویدست دوام * از جلال آید و طرز دارد *
 و مع القاف * طراق و برصد اد که طاش دوشد که ظاهر اولور یا خود ایکی قتی نسته
 برینه طوقه چیقار و طراق طراق و مزید صد ای اندر پی ظاهر اولد قده دیرل مولانا
 هاتنی بیت طراق طراق کران سنکها * همیرت هر سو بفرسنکها و مع الکاف * طراک و
 طراق مرقوم معناسنده در و مع اللام * طفل و سکون فایله کوچک ولد شیخ عطار بیت
 همجو طفلان منکر اندر سرخ و زرد * چون زنان مغرور رنگ و بوم کرد * عربیه یقینه طومش
 ولد و هر سنه نک کچره کی جمی اطفال و طفول کلور و عند البعض طفل هم مفرد و هم جمع اولور
 جنب کی و طفل کل شی اوله و طفل اللیل ای اقبل ظلامه و جاریه طفله ای ناعمه و الم طفل
 الصبیه مع ولدها فختین ایله یغور مطر کی و کونش غروبه یقین اولق و قر اولق ظلت
 و چغتایده یاش دیرل بویته تجنیس واقع اولمشدر میرعلیشیر بیت هر زمان کوز دین یاشیم
 ایمکا کلا کان بیر یاش دیک * میل ایتار توفرا قغاده اولتور کوسی تو ایمکا کیم و مع الیم *
 و طاسم و کسر لام و سکون سین مهمله ایله بلاندن دوزلش نسنه جمی طاسمات کلور
 مولانا محمد ظهوری بیت تولای راحت برنج دلست * طاسم بدن بهر کج دلست و مع النون *
 و طرازیدن و فتح راء مهمله و کسر زاء معجه ایله جامه یه و قفتانه زینت و پر نسنه لردیک
 و نشانلق و طراز مرقومک جمیع معنارینک مصدریدر میرنظمی بیت دهد حسن خوبی
 بتقش و تکار * طرازیدن جامه را بهر یار و طرازیدن و فتح راء مهمله و کسر نوله بمعنی
 طرازیدن وله در تعریف کردک خانه بیت در مخزن و حجرها باز کرد * طرازیدن جمله آغاز کرد
 و طرازیدن و سکون راء مهمله و کسر زاء معجه ایله بمعنی طرازیدن مرقوم وله بیت
 غلامان سرایش چو طرز پدک کردند * بتزیب مجلس بر آرنه کردند و طرازیدن و سکون
 راء مهمله و کسر قافله بمعنی ترک تازی یعنی یاوب یوپرمق وله بیت از انجانی چند بطریقده
 وقتند * پی کام دل را بچویند کشتند و طرازیدن و سکون راء مهمله و کسر کافله بمعنی
 طرازیدن مرقوم وله بیت زجاجست و طرازیدن از آن سودوان * شده در پیش همجو صرصر
 روان و طرازیدن و طره شدن و اول سکون راء مهمله و کسر سین معجه ثانی سکون پای
 تحتانی و فتح راء مهمله و ضم سین معجه ایله تهو ابلک و دلتنک اولق ابو المعانی بیت زیهوده
 فریاد و افغان بلبل * شده ظیره و سرخ رو کشته کل * عربیه انقباض و چغتایده تاریقماق
 دیرل میرعلیشیر بیت دوستلاریو کجه واقف بولونکوز چیقده تورور * آنسزین آشفته جانیم

تن او بيد اتار يقيب في طير دادن و طيريندن في كلاهما بسكون الياء التختاني و زاء المعجه
 بمعنى ضرطه زدن ابو المعاني بيت كيرمن از طير آن كون سفيد * شد زكام و خلم از بيني
 برفت في مع الهاء * طرازنده في فتح راء مهمله و زاء معجه ايله جامه نفس ايديجي و زيب
 و زينت و يريجي حكيم اسدي بيت خرده بندكن حاجب خوب كار * طرازنده در كد برم يار *
 في طيره في بوزن خيره بمعنى خجیل و شرمينه حكيم خاقاني بيت ديد كز جاي بر بخاستمش
 طيره بنشست و سرگران بزخاست * و بخت و آزردي معناسنده كلوز شيخ سعيدي بيت
 دو چير طيره عقلست دم فرو بستن * بوقت كفتن و كفتن بوقت خاموشي * و خشم الودا و لمق
 خواجه حافظ بيت كر طيره مي نمايي و كر طعنه ميزني * ما ياستيم معتقد مرد خود بسند *
 في طراوه في اول ابريشم قماش كه نيزه او جنبه بغلر و علم بغلند قلري في طينه في خلقت
 في باب الطاء المهمله المضمومة مع الالف * طغرا في سكون عين معجه و فتح راء مهمله ايله
 حكيم يادشاهي و فرمان شورياري اولنده اولان القاب و نشانه ديرل حكيم خاقاني بيت بدست
 همت طغراي بي نيازي دار * كه هر دو كون توداري چو داري اين طغرا * ميرنظمي بيت
 از صنع خداست آن دوا برو * طغراي لطيف حسن دلو * و القاب كه عنوان منشورده
 يازياور كذا في المجمع في طور سيناء في حدود مصرده بر طاع در كه صحراي تپنده واقع در
 اول طاعله بح قلمز مياننده شيشه فرعونيه اولور نقل اولنور كه اول طاع كه جناب كبريايه
 اجل جلايه سجد ايتدي طور سينايدي في مع الباء الموحده * طلب في سكون لامه جمع
 اولش عسکر شيخ نظامي بيت نوباوه باغ اولين صلب * لشكر كنس عهد آخري طلب *
 في مع الدال المهمله * طريد في كسر راء مهمله و سكون ياي تحتائيله ميدانده آت چحرادوب
 لعب و هنر كو ستر ملك ميرنظمي بيت در آمد بميدان خرامان دكر * نمايد طريد باعب و هنر *
 عربنده معنای مذکور دن غيري اراق ايديجي وردا و لنش و اوراق اولش يقال الطريد الذي
 يولد بعد اخيه يعني قرنداشندن صكره دوغان و الثاني طريد الاول و الطريدة خشية تجعل
 رأسها حديدية بترى بها القداح و الطريدة لعبة في الميدان في مع الراء المهمله * طره دستار في
 باشد عارق اوجي طالب آملی * مصرع * مراخوز تر از طره دستار * نصيراي همداني
 بيت برزند بلبه ازاد سرم خون * مرashed طره دستار كلگون في طور في بوزن نور طاع
 معناسنده در عوما جبل كني و بر طاع اسميدر مشهور خصوصا مولانا بدر الدين محمد
 ظهوري بيت علم بر فرازد تجلی ز طور * چوساقی نهاد از سرش خشت دور في طومار في
 سكون و او و فتح مهمله بوزنش كاغد و غيري يه ده ديرل مولانا محمد ظهوري بيت دلست اينكه
 معيار درد و دواست * دلست اينكه طومار مهر و وفاست * چغتايده توقور ديرل دورنش
 مكتوب ديمك اولور مير عليشير بيت نامه سين جان پرده سينغا چيرديم كه عشق ارا * ابل
 حساب الغاي نشايم باشيد اتور قو كوروب في مع السين المهمله * طرسيقوس في سكون
 راويي تختاني و كسر سين مهملتين و ضم قافله زاهد نصراني و حكيم معناسنده در حكيم خاقاني
 بيت كنم در پيش طرسيقوس اعظم * ز روح القدس و اين آب مجارا في طور سينقوس في
 زياده و او ايله ده طرسيقوس ديمكدر كذا في المجمع في طوس في برولايت اسميدر و شهرينه

و شهرینه دخی دیرل آدماری غایت مستعد اولوز امام غزالی حضرت باری و حکیم فردوسی و حکیم
 اسدی اول ولایت دندرل شاعر بیت چو دیستان سرا بلبل طوس بود * بگزار عرفان ما نوس
 بود * مولانا هاتنی * مثنوی * وز آنجا سوی طوس لشکر کشید * سرانداخت هر کس کزو
 سر کشید * علی بیگ و غوغا پرستان طوس * کشیدند لشکر باواز کوس * مع الشین
 المعجم * طوطیانوش * سکون و اوین و کسر طاء ثانی و فتح یای تحتانی و ضم نونله نام دبیر
 اسکندر زوالقرنین یعنی اسکندر کاتب دیوانی ایدی زنگیان قتل ایدوب قانی ایچدی بلر کذا
 فی الجمع * مع الفاء * طوف * بوزن صوف اول زن پیره دیرل که بغایت فرتوته و گفته
 اوله کنایه الجمع بومعنای موید میرنظمی بیت یکی زن در آمد که پوشیده صوف * شده
 معنی پیر و کند به طوف * مع القاف * طمطراق * سکون میم و ضم طا و فتح راه مهملتین
 ایله عظمت و حشمت و کثیر الحشم و المال وله بیت رسیدست آوازه شام و عراق * گرفته
 جهان حشمت و طمطراق * مع الکاف * طنبنک * سکون نون و ضم باه موحد ایله اول
 دریک نسنه که بر طرفی رخاه طوئش و وافر کنکره لری اولورودخی باقر کرنا ی که عربیده بوق دیرل
 کنایه شرفنامه * طوبی لک * سکا قوتلوا اوله دیمکدر * طورک * و او معروف و سکون
 راه مهمله ایله ابکی معنایه در اول بر مبارزایرانی آدیدر حکیم اسدی بیت پراژنک رخ دار
 یا سخ طورک * که کر کوچکم هست کارم بزرگ * ثانی مجمع الفرسه نام سیم سالار سخاک
 حکیم اسدی بیت شد آن لشکر پوش در پیش طورک * روان چون رمه میش در پیش کرک
 * طوطیک * کاف تصغیر ایله طوطیک دیمک اولور اصلنده یای ساکنه در کاف لاحق
 اوله قله مفتوح او قفور ننگ میرنظمی بیت شکر میخورد طوطیک در قفس * چه سورش
 ولی مانده در بند کس * طوطیک * دخی دیرل غریبی بیت طوطیک کی شکر خوردگی
 نطق کردگی * شیرینی شکر لکی سبز چردگی * مع اللام * طل * بیوه زن یعنی طول
 عورت کنایه شرفنامه * طغرل * سکون غین معجمه و ضم راه مهمله ایله ابکی معنایه در
 اول بر پادشاهک نامی در خواجه سلمان بیت تاشاها باز چترش بگرفته ملک سبخر *
 بر کند نسر کردون شهبال صیت طغرل * ثانی موید الفضلاده بر شکاری طوغاندر حکیم
 اسدی بیت دل تیهو از چک طغرل بداع * ربانید باز از دل میخ و مانع * طفیل * فتح فا
 و سکون یای تحتانیله مصغر طفل در بعد اغلب استعمال ایله تابع و او یوندی و بلا دعوت
 ضیافته و ارنلره اسم اولدی منلا جامی بیت طرفه حالی که زخیل توهمه * و اندرین بزم
 طفیل توهمه * طفیل و طفیل دخی دیرل * مع النون * طراون * فتح راه مهمله و او
 معروف ایله آوازه های وهوی که ترکیده یاص یا نغو دیرل میرنظمی بیت طراون بشهر اندر
 افتاده بود * که هستیش هر کس زدست داده بود * طراون * سکون راه مهمله و فتح و او
 ایله یا بوق دید کبری نسنه که وزر او علما و کبار آتیه بد که خدمتکاری او موزنده کوتورر عربیده
 خاشیه دیرل وله بیت غلامان به پیشش که طراون گرفت * که دیکر رکابش خرامان
 گرفت * طراون * کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله صورت اصلنه ایرمک استفسار
 و استقصا معنایه ابوالعانی بیت نیمشب آمد بمسنی بر سر بالین من * از پریشان حالی

دل را طواریدن گرفت **فی طوفان** **فی** حوادث کونیه دن حضرت نوح علی نبینا وعلیه السلام
 زمانه واقع اولان صبوکه عالمی طوتمشیدی و دخی یغمور و صوغالب اولوب هرئسنه نی اورتمک
 ویتون قایلوق و کاهی بوکا تشبیه ایدوب الظلام دیرلر و سرشکاک کثرتدن تعبیر ایدوب
 استعازه طریقیله استعمال ایدرلر مولانا ظهوری بیت فروبار از دیده طوفان عشق *
 غنیمت شهر فصل نینسان عشق * مولانا عرفی بیت ناز آفت و کرشمه بلا عشوه دلفریب *
 یاران حذر کنید که طوفان فتنه است * چغتایده اور کون دیرلر کاف عربیله میرعلیشیر بیت
 در کور کیم ایستاما کیلماک عمیم سورما فقه یار * راضی ایرماس کیم سرشکیم سیمی نینک بار
 اور کونی **فی** مع الهاء * طرفه **فی** سکون راء مهمله و فتح فایله اپکی معنایه کلور اول
 تحفه و نازک معناسنه شیخ سعدی لطیفه کونه بیت طرفه کونی برسر کونمهاد * کاش
 بودی کیمن در کون من * ثانی بوالعجب معناسنه مولانا جامی بیت طرفه تونست نکون
 چرخ برین * نقطه حلقه آن کوی زمین * و عربیده دخی عجب وجدید و مال حادث
 معناسنه در یقال اطرف الرجل ای جاء بطرفه و جمعه طرفه و یقال اطرفه ما استطرفته
 ای بعد طریقا ای جدید **فی** طره **فی** فتح راء مشدده ایله آدمک و آتک الننده اولان صاج
 و زلف معناسنه ده کلور مولانا ظهوری بیت دکر طره ها برزده تانک سر * دلت شاد و از میکشان
 شادتر * خواجه سلمان بیت داد بباد سرچو من طره سنبل طری * باخم طرهات
 مکر داشت هوای همسری * خواجه حافظ بیت بنوی نافه * کا خر صبا زان طره
 بکشاید * زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها * و عذار کناری و ارمق کناری
 و طرة الحبیب الناصیة و طرة کل شیء ناحیته و پیشانی معناسنه ده کلور **فی** مع الیاء *
فی طغری **فی** سکون غین معجه و کسر راء مهمله ایله بوزن قمری زغنوس دید کبری آوجی
 قوشدر که اکثر یاد شاهلر آنی اللرینه آلوب آوه صالزلر حکیم اسدی بیت پری چهره کاش
 بت دینواز * بدش پوز مرغانش طغری و باز **فی** طونی **فی** واو معروف و فتح باء موحد ایله عربیدر
 موسی و زنی اوزره اما فارسیده باء موحد مکسوره ایله خونوی و زنی اوزره استعمال اولنور خنته
 براغاج آدیدر محبوبلرک قامتن اکا تشبیه ایدوب قامت طونی دیرلر مولانا ظهوری در قسیمیه
 بیت بقدی که طونی عبارت ازوست * چمنی که در هوش غارت ازوست * و دخی نیکا
 و خوشا معناسنه طونی لک دیرلر خیرالک دیمک معناسنه خواجه حافظ بیت زلف
 و عارض وقد تو برده اند پناه * بهشت و طونی و طونی لهم و حسن ماب * و دخی محیر و اقصای
 امنیه معناسنه کلور بعضیلر قتنه اصلی طیبادر بانک ما قبل یا اولغله واوه قلب اولندی
 بو تقدیرجه معناسی رضا و اپلک اولو و لغوی بیک و طونی لک دینلور خیرالک معناسنه در دیدیلر
فی طوطی **فی** معروف و مشهور قوشدر خواجه حافظ بیت والهوشید است دائم همجو
 بلبل در قفس * طوطی طبع زعشق شکر و بادام دوست * تعالیم خصوصه فصولی
 بغدادینک بو بیٹی محله مناسب اولغله ایراد اولنور بیت ایاسک طوطی به تعالیم ادای
 کلمات * سوزی انسان اولور اما اوزی انسان اولر **فی** باب الطاء المعجزة المفتوحة مع التاء **فی**
فی ظرافت **فی** نزاکت و لطافت ایله سو بلمک و نزاکت ایله حرکت ایلمک شیخ سعدی بیت

بیت تو بر سر قد ز خویش باش و وقار * بازی و ظرافت به ندیمان بگذار * مع الراء المهمله *
 ظاهر * آشکارا و پیدا که مقابل باطن و پنهان در ابکی معنایه در اول جمله اسماء حسنی دندر
 ثانی آشکارا در شیخ عطار بیت زهر را در درون دنیا چو مار * کرچه بینی ظاهرش نفس
 و نکار * ظاهر * خصمه غالب اولی که در عواد فیروزی معناسنه مولا تا بحر ظهوری
 بیت بر زمی که محکم کند عشق پا * ظفرینند از کرد میدان و غا * مولا تا هاتنی * مثنوی *
 بخفه یکی سینه کوسفند * فرستادش از واقف ارجمند * شد از سینه گوشت این فال
 زد * که مرغ ظفر سوی مابال زد * ظاهر * ارقه پشت معناسنه * ظاهر * ارقه و بریحی و دوستلق
 و یاردم ایدیحی * مع الفاء * ظرف * سکون را همهمه ایله ابکی معنایه در اول طلوم و سائر
 قاب کبی جمعی ظروف کاور ثانی حوصله بومعنی اصطلاحی در مولا تا ظهوری بیت نکرد
 خراب تو از باده مست * باندازه ساغر مد نظر هست * میرنظمی بیت مکن بدمشی
 در زم بنانان * تنک ظرفی مشو باشی پشیمان * ظریف * نزاکت و لطافت و محل شناس
 صاحبند دیر لر میرنظمی بیت سزاوار زمت نه هر حریف * ندیم تو باید مصاحب ظریف *
 * مع الیم * ظالم * ستمکار و جفا کار شیخ سعدی بیت ظالمی را خفته دیدم نمروز *
 کفتم این فتنه است بیدار بوده به * مع النون * ظن * کزان ایتمک معناسنه و آزا لور که
 موضع علمه وضع اولور جمعی ظنون کاور ابوالمعانی بیت ظن من راست بود در جودت *
 آفرین کرده تو ظن درست * و عزیزید دخی کاور وزیر بود الدین الطراجی بیت و بصح لی
 قول الوساة علیکم * فزاده عنکم بظن فاسد * مع الهاء * ظاهره * قفتان یوزی * ظهیره *
 نمروزی * ظنه * تهمت * باب الطاء المکسورة مع اللام * ظل * کواکه معناسنه
 و استعاره طریقیه یاد شاهلوه ظل خدا دیر لر ابوالمعانی بیت ظل خدا که حافظ خلق جهان
 شود * باید همیشه کوشش عدل و عطا کند * عربی دخی کاور يقال الظلال ایضا ما اطلاق
 من سحاب و نحوه فلان یعیش فی ظل فلان ای فی کتفه و يقال الظل العز و المنقذ و الظل السر
 انافی ظلال ای فی سترک و اظل الشعر ای قرب و ظل الله فی خلیفة الله و ظل اللیل سواده
 ابوالمعانی بیت کشته بر خلق را راحت رسان * ظل بود تو ای ظل خدا * ظل طلیل *
 یعنی سایه هموار و له بیت نباشد کسی در زمانت علیل * مکر سایه مهر ظل طلیل *
 ظل طلیل و مکان طلیل ای دائم الظل که هرگز کنش اصابت ابلیه * باب الطاء العجمه المضمومه
 مع التاء * ظلمات * تاریکی و سیاهی معناسنه در ابوالمعانی بیت زیر زلف سیاه عارض تو *
 همجو آب حیات در ظلمات * شاعر * قطعه * دست درد من صبور زنی * تایبانی زچنگ
 هجر نجات * ای که حیات میطلبی * صبر کن در میانه ظلمات * عربی دخی کاور شیخ نجم الدین
 شیبانی بیت کم رجوا فیه الظنون جهالة * و ظنوا بهم انوار الظلمات * ظلمت * بودخی
 ظلمات کبیر را بحق ظلمت مصدر در ظلمات جمع در * ظلم * برنسنه بی رنده اتمیوب غیر وضعند
 ابرک * ظله * لام مشدده ایله کولکه لک سایبان معناسنه میرنظمی بیت ز اطللس ظله
 ابر سر کشید * بزرسایه تن را آرمید * و شول بلوت که کولکه ایدرودخی صغه معناسنه
 جمعی ظلال کاور * باب العین المهمله المفتوحة مع الالف * عاشقیا * کسر شین معجمه

وسكون قاف وفتح باء موحده ايله قلبه ديدكاري طعمدر كذا في الجمع في عاشقوا في باء
موحده يرينه واوايله ده روايت اولمشدر ابو حفص سغدي بيت خوشا بالوده تر شديريش *
هم عاشق واستود بريان وكوداب * فرهنگ ميرزاده بر نوع اكشي طعمدر في عبا في فتح باء
موحده ايله خسبانه في عنذرا في سكون ذال معجه وفتح راه مهمله ايله درت معنياه كلور اول بكر
قره دير لر عموما ثاني وامق معشوقه سي اولان قرك اسميدر خصوصا خواجه سلمان بيت
بابل آشفته ازان كشت چو وامق كه صبا * سختي از دهن غجه عنذرا آمد * ثالث برج
سنيله رابع آشكارا عربده ضم عينله بنی عنذرا دير لر بر قلبه نك آديد كه عشق و محبتله شول
مرتبه مشهور لر كه ضرب مثل در حث استيلاي علوي محبتدن عاشق و معشوقه هلاك اولور لر
ايش ابو المعاني بيت عشق در دل همچنان مجزون كشت * ميكشم همچون بنی عنذرا از عشق *
في عنقا في سكون نونه ابكي معنياه در اول سيمرغ ديدكاري عظيم الخلقه قوشدر كه فيل
وكر كدان دولتكج صبحان قايدوغی كبي قاپوب كوتورر اما نفس الامرده موجود الاسم
ومعدوم الجسمدر بر كتابه بن كوردم دير صحیح نقله مصادف اولدم وجودين ادعا واثبات
مدعايه ذاهب اولانلر يا زمشكر كه جانب مغربله موضع غير مسكونده آشيانه ايتمش پادشاه
طیوردر حضرت سايمان علي نبينا وعلیه السلام ديوانه حاضر اولمش قضا و قدردن بحث
ايدوب مغرب زمينه بر پادشاهك اوغلنه مشرقه بر پادشاهك قزی چفت اولق تقدیر
وار لکن بن منع ایدرم دیوادعا ایدوب واروب قزی قالدروب آشيانه سنه حفظ ایدوب
مذکور پادشاهك اوغلی سفر و سیاحت ايله عنقانك آشيانه سی اولدوغی مكانه واروب
قزی كور قزدخی كندويه بكر بر آدم اوغلانی كوردكه انسیت ایچون تدبیر ایدر كه آنده عنقا
اتنی بیوب قفس بدن بر اقدوغی بر فیل یا خود كركدان قالی ایچنه کیروب كز لنور بعد قز تمنا
ور جاسیله سیمرغه مزبور قفسی یا نه كنوردوب اوغلان ايله بر زمان صحبت و معاشرت ایدر
بر ولدی وجوده كلور سیمرغ كلد كجه اوغلان مزبور قفسك ایچنه کیروب كور نر ایدی بعد
حضرت سايمان علي نبينا وعلیه السلام سیمرغدن منع تقدیر احوال استفسار و قزی دیوانه
احضاره امر ایتدكه سیمرغ دخی تفاخر و مباهاثله واروب قزی اوغلان اولدوغی قالبك ایچنه
قویوب دیوان حضرت سايمان عليه السلامه كتوردكه ایچنه قز اوغلان و ولدی چیقده
سیمرغ بخالتندن دیوان سايمانی و ربع مسكونی ترك ایدوب عزت اختیار ایلدی دیونقل و روايت
ایدر لر العلم عند الله خواجه حافظ بیت عنقا شكار كس نشود دام باز چین * كنجاه همیشه
یاد دست است دام را * ثاني موسیقی ده بر نوا اسميدر استاد بیت زستان قزی دران
یانك عنقا * زآواز بابل دران زخم مزهر في عزا في فتح زاء معجه ايله سال تنکی و سختی و صبر
و مصیبتله تحمل ابلك كذا في شرفنامه في عصا في جوب دستي یعنی دكنك في غضبا في
ناقه رسول الله صلی الله علیه وسلم في عطا في بخشش و احسان في علا لا في فتح لامین
ایله مجمع الفرسده یعنی بانك تشبیح شاعر بیت بجه از خاسری ماكه تماشای درین سو *
متر الله علینا چه علا لا است درین کو في عنا في فتح نونه رنج و مشقت و تعب و زحمت معناسنه
ابو المعانی بیت مجمع خاطر و حجت بهست شال و عبا * از انكه اطلس و دی باشد برنج و عبا

و عناق مع الباء * عجب في بكدر انسانك او تراق برنك اولوزودنخ معروف في عجب في
 كسر جيم وسكون يايه عجب لفظنك توفير معناسن افاده ايدر غريب ايله مرادف ايدوب عجب
 وغريب ديرلر ابوالمعاني بيت بيار كفته ام احوال خود چه طرز غريب * بخنده كفت
 چنين است عاشقان چه عجب في عذب في سكون ذال معجه ايله آب خوش في عذب في
 فتح زاء معجه ايله ار كن آدم في عرب في معروف في عصب في فتح صاد مهمله ايله
 سكر في عقرب في معروف و روج اثني عشر فلكيه نك بر رجب را يام حريف نير اعظم آنده
 اولور في عصب في كسر قافله او كچه كه پاشنه ديرلر و رنسنه نك صوكي و خلف مرده و فرزند
 فرزند في عندليب في بابل ديدكاري قوشدره هزار دخی ديرلر اما بعض فرهنكده هزار بابلدن
 غير ديدر لوزو ببتله اثبات مدها ايدر لر بيت صد هزار ان كل شكفت و بانك مرغی بر نخاست *
 عندليب آراچه پيش آيد هزار آراچه شد * كاهي تخفيفا عندل ديرلر جعي عندل كلور
 و عريبه دخی بابل معناسنه در ابن نحاس بيت والورد مخضوب البنان مفرج الوجنات بادی
 و العندليب امام بفضيح زغمته ينادی في عيب في معروف هر نسنه نك ذاته و قيمته نقصان
 و يرزنه جعي عيوب كلور ابوالمعاني بيت بحال عاشقان عيب كردن * عيوب ذات
 خود هر كنديدن * يقال عاب المتاع عيبه و عابا اذا صار ذاعيب و عابه غيره يتعدى و ياترم فهو
 معيب و معيوب لواحد من الشعر بيت ولا التائيت لاسم الشمس عيب * ولا التذكير فخر
 للهلل في مع التاء * عرصات في جاي عشر في عنكبوت في اورجك جعي عنكب
 كلور في عرفات في حجاج طور دقلري يركه آنده حج اولور في عاطفت في كسر طاء مهمله
 و فتح فايه مرحمت و شفقت معناسنه خواجه حافظ بيت دارم اميد عاطفتي از جناب
 دوست * كردم جنایتي و اميدم بعفو او ست في مع الحليم * عاج في فيل ديشي حكيم اسدی
 بيت درويام آن خانه از عود و ساج * نكاریده پیوسته با ساج و عاج * وله در تعريف زنگي
 بيت ببالا چورفته برابر ساج * بندگان چور و شانہ برهم زعاج في عالج في فتح لامله آت
 طور و دخی مكن كسر لامله يرامز خويو كشي و كفار عجمدن بر كسنه نك آديدر في مع الدال المهمله
 في عابد في ترسنده يعنى الله تعالى دن خوف و خشيت ايديجي في عابد في سر كس عناد ايديجي
 في عابد في بنه جعي عباد كلور في مسجد في سكون سين مهمله و فتح حمله آلتون في عضد في
 بازو و عود و ستون يعنى ديرك في عبيد في مهم و ضرور تده نكيه اولنه جق او في عنيد في كسر
 نون و سكون ياي تحتانيله ستيزه كار في عجب رود في سكون باء موحده و ضم راء مهمله ايله
 بمعنى مزامير في عقد في سكون قافله بغلق مولانا هاتفي بيت بكي طرفه صنعتكر صحر كار *
 شد از كوه عقد محفل نكار * و دخی قصد و عهد و حساب و نكاحه ديرلر في عمد في سكون
 مهمله ابكي معنایه كلور اول فتح مهمله بوزن رمدصال ديدكاري نسنه اولدخی ابكي وجهله اولور
 بروجهي او توزرق عمد طلومی او فروب و آغزلن بغليوب بر بري يانسه ديروب اوزرينه ديرك
 و تخته قويوب كی كی ايدر لر و بروجهي دخی ديركاري صيق بغليوب اوزرينه هر نه اولور سنه
 قويوب صوا و زرنده يوريدر لر و بر معناسی دخی سكون مهمله بوزن حمد قصد معناسنه در بوابكي
 معنایه استناد لطيفي * مثنوی * آب اين تیل از كندر كدور بود * كفت می باید عمد از بحر رود

عهد بستند و گذشتندش همان * از پی ایشان رسیدش آزمان و عهد و سکون
ها بیه ایکی معنایه در اول بمعنی زمان در عهد فلان دیر در زمان فلان معناسنه خواه حافظ
بیت رونق عهد شهابست ذکر بستن از * می رسد مرده کل بابل خوش الحازا * ثانی پیمان
معناسنه عزیزه مذکور ایکی معنادن غیر ایمان و عین و ذمت و وصیت و حفظ معنایه دخی کورد
یقال عهد الیه ای اوصاه العهد الموثق والعهد المطر والجمع عهد و مع الراء المهمله * عار و
عیب و شین و تقیض ناموس مولا ناجای بیت عار دارد ز حدیث همه کس * بزبان ذکر تو
میخواند و بس و عازر و بر کسسه نک اسمی در که کافر اولش میکن حضرت عیسی علی نبینا
و علیه السلام دعاسی ایله زنده اولوب ایمانه کلدی و همان اول وقت ینه مرده اولدی و عاقر
کسز قفله طوغر من عورت و عامر و آبادانی و عمارت ایدی و عیبر و سکون باه
موحده و فتح هایله اکثر فرهنگ کرده ز کس معناسنه در و بعض فرهنگه بستن افر و زدیست لکن
ز کس نقلی اغلب در بو معنای موید ابوالمعانی بیت سرو از قامت بالای تو کشنست بخل *
عیبر از دیده شوخ تو شود داغ بدل و عیبر و کسرباه موحده و سکون یای تختانیله لطیف
رایحه لوانی زعفرانله آمیخته ایدوب استعمال ایدر و بعض فرهنگه یا لکن بر او تدر غایت
الطیف رایحه سی وارد مکه مکر مدهن کتور در خواه حافظ بیت طبله عطر کل و درج
عیبر افشانش * فیض بکشمه زبوی خوش عطار منست و عرار و فتح راه مهمله ایله بر کسسه یه
همتا اولق و یا خود بر نسنه یه و کل کا و چشم دشتی و کاد دشتی کدافی شرفنامه و عرعر و
سر و کوهی که درخت ناز دخی دیر لر ترکیه آردج اغاجی دید کاریدر زیاده بالا بلند و موزون اولور
ابوالمعانی بیت چوقه منشن نبود سرو و عرعر و شمشاد * مشابه است با و طوبی کر شود آزاد
عریبه بالفخ والضم طاع باشی و بورونک ایکی دلکینک ارسی مابین النهرین و سرو اغاجی
عند البعض و ملعبه اطفال دن بر لعیدر یقال عزعرینه ای فقاهای عسیر و کسر سین مهمله
ایله دشوار یعنی کوچ و کوچک و عسکر و لشکر و دخی بر مقام آدیدر و عشر و عشر و
عشرت و عصر و آخر روز واپکندی وقتی و آخر روز کار و پناه و زمانه و بمعنی اعصار
و عصار و ضادمشده ایله روغن کر و صقیجی و عصفور و کنشک یعنی سرچه و ملک
و کتاب و میج کشی و طوازا یا غندن طشره ککش کوک و پاره از دماغ و کرسنکی و بر نوع اغا خدر
و چکر که و آنک یوزنده اولان بیاض و عصیر و شیر و عطار و مشک و عنبر و امثالی
خوشبو صابون دیر لطرک مبالغه ایله اسم فاعلیدر عوام غلط ایدوب اعشاب و عقاقیر فروشته
و خردوات نسنه لر صابون دیرل ابوالمعانی بیت مینهم بر آتش عم پاره تخت چکر * تا بر آید
بوی عشق از طبله عطار دل * یقال عطر المرأة فعی عطره و معطره ای متظیبه و عقاقیر و
داروهای کرم ترکیب و عفار و فتح قفله خرما اغاجی ابوالمعانی بیت شد شکوفه درو
یا قوت و یرک سبر او * از زمرده است کویا مرصع هر عفار * و ارض و ضیاع و قوم سالین
ارض ذات رمل کبی و منه قولهم ماله دار و لا عفار و یقال فی الیت عفار حسن ای متاع ای اداة
و المعقر الکثیر العفار و بالضم سبی خمر کبی نتکم حضرت مولا ناقوس سره بیت هر لحظه
بهار نوست عفار تو * جانش هزار بار چو کل جامه ادرید * و دخی ثیاب ازواعندن بر نوع قزل

قزل توبد رودخی شول اوته دیرلر که دوه یسه فی الحال هلاک اولور بالکسر مطلق املاکه دیرلر
 هرندن اولورسه فی علاقه دستار فی صارق اوجی که اشاغی صارقر مولانا عرفی بیت
 بمنايه علم مصطفی در این عرصه * که آفتاب شودم علاقه دستار فی علف خوار فی فتح
 لام وفانک سکونیه ایکی معنایه کلور اول آخوردنه بسامش آت وقاطر واشک ثانی اکول
 آدم بسیار خوار معناسنه که هر نه بولورسه بیوب طوبوق بلر شیخ نظامی بیت آدمی نه از پی
 علف خوار یست * از پی زیرکی وهشمار یست فی عمار فی نام واضع عماریدر حکیم فردوسی
 بیت همه جامه کوهر شاهوار * همه تازی اسبان برزین عمار فی عنبر فی معروف نسنه در
 لکن ندن حاصل اولدوغنده روایات کثیره وارد در اصحی دریای محیطه متصل اولان دریالده
 بالقدن حاصل اولور دیدلر بعضی دریا کنارنده بترو بالقی بولوب یوتاد حرارتندن کندوی
 صونک اوزرینه چیمقار رومست کبی یا تور صیادلری وارد کور یجک باور لاول بالخی طوتوب قارنن
 یاروب چیمقار لر اما ارجح قول بودر که دریای محیط جزیره لریک برنده که بنی آدم ستماسی دکلدیر
 انواع خوشبو شوقه لرترو بوکسک طاشی وارد در صافی طاش ویا پلین قیالری وارد راجینه
 خدایی بال آرولی اولور اول شکوفه لردن بوی آلوب اول یار قلرده بال ایدر لر حرارت شمسدن
 بال اریوب آقار ویغور وسیل مومنی برندن قویاروب دریایه دوشور روامواج دریادو کدرک
 بری بری اوزرینه جمع ایدر ووج آفی کناره براغور اول طرفه یقین اولانلر زمانتی باور لر واروب
 آلور لر شعر از لغو عال محبوبی عنبره تشبیه ایدر لر خواجه حافظ بیت صبا کر کذری
 افتدت بکشور دوست * بیارنخه از کیسوی معنبر دوست * ودخی بر بیوک بالغک آدیدر
 در یسن قلقان ایدر لر فی عنتر فی سکون نون وفتح تاء مثناة ایله کوتی قزل میمون حکیم شغافی
 در هجو بیت عموی تو آن عنتر مدقوق که صد طوب * در معرکه میخورد بیکنان بکجارت *
 ودخی کوکسک ذباب ازرق کبی جمعی عنتر کلور فی عیار فی یای مشده ایله حیلده دان وشیره
 صفت ایدر لر وکارنه جست وچایک اولانه ده دیرلر ابوالمعانی بیت همیزد راه دل آن چشم عیار
 لزان برده است رخت صبر و آرام * اصله شول کسنه یه دیرلر که کثیر الطواف وکثیر الحركه اوله
 بعد خرامی واوغری یه اطلاق ایدر لر فی مع الزاء المعجه * عاجز فی معروف کوچی تیمز آدم
 فی هجر فی بونک مصدریدر فی عجوز فی کنده پیرهایله عجوزه غلطدر فی عزیز فی بیهمتا
 وغالب وپادشاه مصره دیرلر هرکیم اولورسه ووزیر مصره دیرلر حضرت یوسف علیه السلام
 زمانته ریان پادشاه مصر وزوج زلیخا عزیز مصر ایدی فی عقد نماز فی تکبیر افتتاح نماز آنکله
 باغلبوغی ایچون عقد نماز دیرلر کمال بخندی بیت زا بروبت چور و آرام بحراب * سر زلفت
 بود عقد نماز فی عوز فی فتح واوله بولنزدیمکدر یعنی نایاب شاعر بیت حسن خلق
 ولطف طبعش در وجود * بوده در حکم عوز مثل ونظیر فی مع السین المهمله * عبوس فی ضم
 باء موحد وواو معروف ایله پک یوزلوا و تا نماز آدم امام مشهوری اکشی یوزلوترش رو معناسنه
 وله بیت کشاده روی شوچون صبح هر دم * مکن رو بت عبوس چون شام دیچور فی عروس فی
 ضم راء مهمله ایله ایکی معنایه کلور اولکن معناسنه خواجه حافظ بیت مجودر سنی عهد از جهان
 سست وخراب * که این عجوز عروس هزار دام دست * ثانی مجمع الفرسده بر کنج آدیدر

که کاوس سر عسگری طوسه و پرش ایدی بعد کیخسروه ایریشوب اول دخی کود رزه
و پردی که زال و رستم و کیوه و یره و دخی خسرو پرویز که سکر خزینه سی و ارایدی که بر پادشاه
مالک اولامشیدی و هر بر خزینه نک بر آدی محلی کلد که یازلمشدر اول سکر خزینه نک برینک
آدی عروس ایدی حکیم فردوسی بیت نخستین زبید کبج عروس * زچین وز بر طاس
وازر و وروس * عربیه عروس کله سی هم کله وهم کو بکویه اطلاق اولنور یقال رجل عروس
و رجل عرس بالضمین و امرأة عروس یستوی فیه التذکیر و التانیث و عرس فی فحتمین ایله
مورف دانه در و عطاس فی عطسه یعنی اغسرمق و دخی اول آدمه دیرلر که اندن عطسه واقع
اوله و عسس فی فتح سین مهمله ایله کجه کزوب شهری محافظه ایده نه دیرلر خواجه حافظ
بیت عشرت شبکی کن بی ترس کاندر شهر عشق * شب روان را استنایبهاست بامیر و عسس
عربیه دخی کجه کزوب طولاشنه دیرلر ساژ باللیل کبی یقال عسس ای طاف باللیل
و قوم عسس کخادم و خادم و اعنس مثله و عسس فلان اصحابه اذا اطعمهم شیاً *
و مع الشین المعجه * عرش فی عرش مجید و تحت ملک و عرش فی کسر راء مهمله و سکون
یای تحتانیله آسمه چارطاغی و اول اغاج و سازدن یا باش فوقانی خانه مختصر و عیاش فی
یای تحتانی مشدده ایله متصل عیش و عشرت و نوش ایده نه دیرلر میرنظمی بیت نباشد
کرچنین آن چشم جماش * نبوده اینقدر باخون عیاش و عیش فی سکون یای تحتانیله
زندگانی یعنی دیرلرک خواجه حافظ بیت در عیش نقد کوش که چون آبخور نماید * آدم
بهشت روضه دار السلام را و مع الضاد المعجه * عارض فی کسر راء مهمله ایله بش
معنایه کلور اول پکاق رخ معناسنه خواجه حافظ بیت زشرم روی تو خور شید کشته
غرق عرق * نزار مانده مه آسمان ازان عارض * ثانی بنا کوشه دیرلر یعنی قولق دیبی میرنظمی
بیت میشود آرایش نقش و نگار * عارض و کوش لطیفش کوشوار * ثالث یعنی لشکر وله
بیت آمده با عارض انجم شمار * در بروی خصم را کرده قرار * رابع یعنی نویسنده یعنی کاتب
وله بیت نامه را در دست عارض داده بود * پای تخت شهریارا ستاده بود * خامس هنوز
قنادلش قوش یاوریسی ابوالعانی بیت نارسیده بال و پر چون عارض بی طاقم * نیستم
یارا که جایی میپریم از آشیان * و عربیه سکر معنایه استعمال اولنور اول هرشی که صکره
واقع اوله ثانی هر نسنه که اینلی و قالین اوله بواوت و غیره ثالث اوکله اولان سکر دیش که
دردی یوقاروده و دردی اشاعیده دروسکر آزی دیشلردن غیره یا نلرنده اولان اون الی دیشک
هر برینه دیرلر که هر جانب سکر دیشدر دردی فوقانی و دردی تحتانی در جمعنه عوارض دینور
رابع خفیف اللحیه اولوب صقالی یا نلرنده قبل آزاوله اکا خفیف العارضین دیرلر خامس
قبوا طرفنه ایتدکاری تحت نک یوقارو جانبند اولانه عارضه الباب دیرلر سادس مرض سبینه
ذبح و محرایتدکاری دوه یه دیرلر کال یقال بنو فلان لایا کلون الا العوارض ای لا یفخرون الا بل
الامن داء سابع کتاب مقابله سی یعنی ایکی نسخه فی مقابله و صحیح ایده لریقال عارضت کتابی
بکتابه ای قابله و عارضته مثل ماصنع ای اتی الیه مثل ماتی ثامن عدول معناسنه عارضه
ای جابه و عدل عنه ذکر اولناندن ماعد اسکر معنادخی شیخ یوسف العلوانی ایکی بیتند جمع و ذکر

و ذکر آتش در وهومده * قطعه * للجب عارض وقد وفاه عارض * وقد محمه غد اعارض
 بلا عارض * للعب عارض وعینی مستها عارض * والدمع عارض كهطل السيل عارض *
 عارض اول بمعنى نوحط ثاني بمعنى مرور ثالث بمعنى جفا رابع بمعنى سبب خامس بمعنى
 عرض حال سادس بمعنى الم سابع بمعنى سيلان اشك ثامن اوج يعنى برنسنه نك نهايتى
 بوقد يرجه عربيه اون النى معنياه ككش اولور بيش معنادخى فارسيد استعمال اولنور جمله بكرى
 بر معناسى اولش اولور في عرض في سكون راء مهمله ايله متاع خانه يعنى او اثنانى هر نه
 اولور سه وخواسته يعنى استه مشى واستنه جك واستك في عريض في هر نسنه نك ابى كه
 طول و عرض فلان ديرلر في عرض في فتح راء مهمله ايله سر لشكر معناسنه دراستاد لطيفى بيت
 عرض راجوان تايمار د شمار * بختكست لشكر كه آيد بكار * عربيه مرضدن وغير يدين
 انسانه عارض اولان نسنه و دراهم و دنانير دن وغير اسم مال اطلاق اولنان هر نه اولور سه يقال
 عرض الدنيا ايضا ما كان من مال كثير او قليل وفعل ذلك عرضاى بفتنه وبخاة العرض بالضم
 حاجت و ناحيه و وسط معنارينه كلور العرض بالكسر نفس و جسد و وقار و بل ربح كى و طاع
 و شول دره كه ايجده اغاج اوله جمعى اعراض كلور يقال فلان طيب العرض اى طيب النفس
 و متين العرض اى الریح و المكان نبي العرض اى هوبرى من ان بشم او يعاب و قيل عرض الرجل
 حسنه و يقال العرض رايحة الجسد طيبة و العرض سكون الراء متاع و هر نسنه كه درهم
 و دينار ك غيرى اوله اكاديرلر و درهم و دينار عين ديرلر جمعى عروض كلور اما عبيده قتنده عروض
 بشول متاعه ديرلر كه اكاديرلر و وزن داخل اوليه و حيواناتك و عقارك غيرى اوله و جيش عظيم
 و عرض له كذا اى ظهر و العرض عند العرب السحة و منه قوله تعالى * عرضها السموات
 و الارض * كل ذلك من باب ضرب و عرضه عارض من الجمر و غيرها و عرض الجارية على البيم
 و عرض الكتاب و عرض الخند اذا امرهم عليه و نظر ما همالهم في عروض في ضم راء مهمله
 و او معروف ايله بر علمدركه كتابت و اوزان نظم و محود شعرو قوا فى آنكه بيلنور ميرتظمى
 بيت لازمست هر شعر فهميدن عروض * ليك وزن طمع ران بود فروض * نتكم استاد بيت
 من ندانم فاعلات فاعلات * شعر كويم بهتراز آب حيات * عربيه دخی ميزان شعر معناسنه
 اسم جنس در جمعى اولنر مؤنثدر و دخی بيتك اول نصفينك آخر جزئيه ديرلر بو معنياه جمعى
 اعارض كلور و طاع ايجده اولان يول و ناحيه معناسنه يقال عروض للشعر فواصل الاتصاف
 و قولهم فلان فى العروض و هى مكة و المدينة و اليمن و ما حولهن و عروض كلام اى غواى كلام
 في مع الفاء * عارف في كسر راء مهمله ايله بايجى دانا و دانده معناسنه خواجه حافظ
 بيت سلق ازباده از اين دست بجام اندازد * عارفانرا همه در شرب مدام اندازد * عارف
 و عريف خلقك امور و احوال بايجى و كنه اورئيس جمعى عرفا كلور يقال عريف القوم سيدهم
 في عا صيف في شديد روزگار في عاكف في كسر كافله شهر لومعناسنه برقرار طوتوب
 اوتور مقين كناية در شيخ سعدى كاستانده عاكفان كعبه جلالتش ديدوكى جلالى كعبه سنك
 اوتور بيجارى ديمك اولور عربيه دخی بويله در يعنى نفسنه صبر ايتد يروب بر يردم مقيم اولوب
 عبادت ايلك مطلقا مقيم و متوجه معناسنه ده كلور في عراف في فتح راء مهمله مشدده ايلام

کاف و طیب و عطف و سکون طاء مهمله ایله محبت ابانک و جمله و هجوم ابانک و دودر مک
و کتف و جانب و عطف و مهربان یعنی محبتلو و عقیق و نهفته یعنی کز لو و منیف و
کسرتین و سکون یای تحتانیله مرد درشت و غضبناک و علف و فتح لاملا حیواناته و یردکاری
یک هرندن اوورسه و مع الصاف * عاشق و عشق بر دلت سوداویه دز حکما و آنچه که
شعبه من الجنون دیرلر زیاده و نقصان قبول ایدر ابوالمعانی بیت حال درد عشق پرسیدم
یکی از اهل عشق * کفت عاشق را سفری با صبر برد و الم و عناق و آزاد اینک و عقیق و
از ادلی واسکی حضرت ابی بکر الصدیق رضی الله تعالی عنه حضرت اینک لقب شریفی
و اسرب کوهری و مرد شریف و کریم و کعبه الله و قدیم هر زسنه و عتیق الطیر و البازی و عقیق و
کلاره یعنی صقصغان و علق و فتح لامله غایت قرمزی قن و دخی خون بسته و شکله
جامه و اجمال حسینی ده مسطور در که این شکله جامه بنشته و عمیق و دریک پرورد بدن اقان
ارماق و عیوق و بر ضیادار یلد زدر که کشان یاننده بلکه صانع جانند اولور عجایب
البلدان عیوق طلوع ایتدکه جمیع صور اکسلور الانیل آرت و عشق و یکی
معنایه در اول بر کیفیت محرقه در که قلب عاشق و واقع اولور علامتی معشوقنی کورمک ایچون
دائما مضطربدر کورمکی آرزو ایدر و کورد که دهشت الیور و خفقان قلب و ورعشه و لساننده
انعقاد اولوب سو بلکه اقتداری قانز تنکم دیمشدر * قطعه * لی فی محبتکم شه و داربع *
و شه و دکل قضیه اشان * خفقان قلبی و ارتعاش مفاصلی * و نخول جسمی و انعقاد لسانی *
ثانی فتح شین معجه ایله بر صر مشق در لبلا و عشقه دخی دیرلر هر قنغی اغاجه صارسه
قوریدر و عرق و فتح راء مهمله ایله در در که خوی دخی دیرلر خواجه حافظ بیت عکس
می بر عارضش بین کافتاب کرم او * در هوای آن عرق تاهست هر روزش نیست * و دخی اوز بدن
و خرماندن و سائر نسنه لردن قینادوب بوغندن جم اولان صویه ده دیرلر ابوالمعانی بیت
در بزم مامیارید باده با عرق * حرامزاده نشود با حلازاده * و هر نه که حیواندن و همایندن
و طپوردن و طاشندن و کرپچندن بری بری یاننده دیرلش اوله اکا عرق دیرلر و خرما پراغندن
اوردکاری زنبل که اون بش صاع تحل آله و عند البعض او توظقوز صاع آله سکون رایله ده
جائزدر و عقیق و معادن نوعندن بر نوع طاشدر یمن و لایتنده اولور قرمزی و صازی
و بیاض و الاجه دخی اولور اکا سلیمانی دیرلر بعضیسنک ایچنده اغاج شکلی اولور اکا شجری
دیرلر اما قرمزی سی جمله دن مقبولدر و خواهی دخی واردر از جمله بر ماغنده عقیق خاتم اولان
فقره مبتلا اولتر و اوزرینه دیوار بقلمز و چشم زخم اصابت ایتمز حدیث شریفه تحتوا بالعقیق
بیوردوغی مرویدر خواجه حافظ بیت سنک و کلرا کند از یمن نظر لعل و عقیق * هر که قدر
نفس بادیمانی دانست * و شرابک بر آدی دخی عقیق در مولانا هاتنی بیت به ساقی آن
آب کرده عقیق * که هست آب روی به شنی رحیق * رحیق دخی شراب آدیدر و مع الکاف و
و عدنک و فتح دال مهمله و سکون نونله بوزن خدنک مردم ابله و نامطبوع کدافی المجمع
و عروسک و ضم را و او معروف و فتح سین مهملتین ایله کوچک منجیق طاش و مصغر
عروس و یلد زبوجکی که شبتاب دخی دیرلر معنای اوله شیخ نظامی بیت عروسک زنانی

زنان چو دیوان شمس * بخل کشته زان قلعه چون عروس * و صبان طاشنه ده مرویدر
 مولانا جامی بیت و زانکه شوی از ان فلاخن * بر برج فلك عروسك افکن * و دخی بر یو جکدر
 قابو غی صد فیه بکزر کجه لده آتش کی کورینور * عرک * فتح زاء فارسیمله فرهنگ میرزاده
 بر ساز در طنبور اولق اوزره ده مرویدر * عنک * سکون نونله چهار سو ریدی او کنده دوشوب
 جمله دن ایلروده کیدن اشکه دیرلر میرنظمی بیت کشته سر قوم خودش آن غزرنک *
 پیشرو قافله خرچون عنک * تحفه ده آواز خرو کلام استادانده خرز مسطور در عریبه باب
 و کوبک اولق يقال عنک وجهک اذا حسن وعنک اللین ختر و کسر عینله کجه نک ثاب اخیری
 وعند البعض قطعة من الليل * عینک * سکون یای تحتانی و فتح نونله کوزلک که هر شی
 ایری کوستر ز طهوری بیت توان دیدر از درون بی نقاب * اگر عینک آرد قدح از حباب
 دیگر بیت بر دبه عینک می نهم چون رخصت دیدار شد * در آرزوی وصل تو بنکر که چشم
 چار شد * مع اللام * عادل * ایکی معنایه در اول هر شی و هر ایشی بر لور نه اید بیجیه
 دیرلر ثانی میزان یعنی ترازو مولانا هاتنی بیت سپر بر سرش عادل زور مند * فروداشت
 از هر دفع کردند * بویتنده غایت و اخدر ابوالمعانی بیت نباشد حلم و تمکینش باو همسنگ
 کوه قاف * اگر ممکن شود کجهید نش در کفه عادل * بوندند که فلان فلانله معادل اوله مزدیرلر
 آنکله وزن اولمز دیمکدر و عریبه العدل والعدالة فیهماهر نسنه بی محله ایتک و ضد جوردر
 و میل معناسنه يقال عدل علیه فی القضیه فهو عادل ای مقنع فی الشهادة و عدلت فلان
 ابن فلان اذا سویت بینهما ولا یقبل منه صرف و لاعدل ای نافله و هو عدل ای عادل و جمعه
 عدول و تعدیل الشی تقویعه يقال عدل تعدیلا فاعتدل ای قومته و العدل بالکسر یوک تنکی
 * عاقل * زن بی پیرایه یعنی یا فشق سز عورت * عاقل * ایکی معنایه کلور اول معروف
 ضد دیوانه در ثانی بزکوهی یعنی طاع کجیسی ابوالمعانی بیت بان ریش درازان قلتبان
 محتشم دیوت * شده باشاخ در کوه بزرکی طرفه تر عاقل * عاقل * درویش و فقیر قوله تعالی
 و وجودک غائلا فاعنی * عامل * کاردار یعنی ایش اشله بی و دخی سر نیزه وزیر سنان * عدیل *
 همتا و همسنگ یعنی برابر * عسل * انکبین یعنی بال * عقل اول و عقل کل * عرش مجیده
 دیرلر * عقل * معروف فارسیه و عربیه مستعمل و مشترکدر اما عربیه بر معناسی ده منع
 ایتک عقل بعیردن مأخوذدر ذوی العقول اولانی اگری یوله کتمکدن منع ایتک بکچون
 و بر معناسیه صیغناحق بر ماجاء کی و دخی شول قرمز ویشل بزکه محافه به اور ترلر و دخی دیت
 معناسنه يقال عقلت القتل اذا عطیت دینه و اجمع عقول و عقلت عنه اذا زمته دیه فادیتها
 * علیل * بیمار یعنی خسته * عمل * کار یعنی ایش * عیال * معروفدر * مع الیم *
 * عام * فتح لامله مخلوقاتک هر بریسی در که جمعی عوالم کلور و اصناف خلقه عالمون دیرلر
 و بر معناسی دخی باده مجلسی که عالم آب دیرلر ابوالمعانی بیت رفته بودم نیمشب دو عالم خواب
 و خیال * آمد آن مهر و کردیم عالم آب تاسحر * علم * فتح لامله سکز معنایه کلور اول
 صبحق و باشنده اولان هلال شکل کش ثانی قفتان بقه سنه و او کربینه دکلن اینجو و زردوز سنه
 ثالث کاویجی ترسی یعنی زبلی رابع نشان و علامت خامس طاع جبل کی سادس شول

اعلم وفاضل که بین الناس مشهور اوله و ذی قیمت زلزله و قاشه ایتدکاری تمغا که علم الثوب دیرل
 سابع علم الفارس ثامن اوست طودا غک یاریق اوله سی بمعنی اول ابوالمعانی بیت
 بهجه اقبال کشته بر سر سنجق علم * بوده آینه نماید صورت فتح و ظفر و عام فی ابکی
 معنایه در بری سال و بری ضد صادر و عجم فی فختین ایله ماعدای عرب ودانه خرما
 یعنی خرما چکردکی و سکون جمله نقطه و اعراب حروف و عدم فی نیستی و درویشی
 و عدم فی درویش و عزم فی سکون زاء معجه ایله آهنک کاری و عظیم فی بزرگ
 و زر کواری و عظم فی کوك و عقیم فی بادی منفعت و طوغر مزعورت و علام فی دانای
 نهان و اسماء اللهدندز و عایم فی دانا و اسماء جسنی دندر و عم فی برادر پدر و عیم فی
 تمام و دراز و مع النون * عاش فی بچشم کنده و عاشق بچان فی صرمشغه بکر در بر او تدر
 قرمزی چچکی اولور عاشق بچاره دخی دیرل شاه طاهر دکنی بیت بکر دسرونه بچد که عشق
 بچانست * فکنده برهن آسایدوش خود زار و عباسیان و عباسیون فی یعنی خلفاء آل
 عباس رضی الله عنه و عجن فی یوغر اش خمیر و عرجین فی جیم فاز سیمله دستمال که آنکله
 در سلر و باشه کیلن کوجک طاقیه و عروس چمن فی یعنی کابن و درخت میوه دار و نهال شاخ
 نوسر زده و عربن فی ارسلان یتاغی و عطسه زدن فی سکون طاو فتح سین و زاء معجه
 و دال مهملات ایله اقسر مق میرنظمی بیت زمانی چو خسییده اندر قفاست * زده عطسه و کرم
 از جای خاست و عطشان فی یعنی تشنه و عطن فی صویه قریب اولان دوه یتاغی و علق فی
 آشکارا و علفدان فی فتح لام و دال مهمله و سکون فایله ابکی معنایه کلوز اول طیور ک قور سناخی
 میرنظمی بیت چوپرش زچینه علفدان مرغ * نیاید دکر هج بر یام سینگ * ثانی چار یا
 حیوانک علف یدوکی چورون که معلفه دخی دیرل وله بیت علفدان چور دپله است با علف *
 نکر ددنگه اسب اندر بکف و علویان فی سادات و عون فی یاردم و دوستلق و عوان فی
 سختگیر و عن فی تبک قصاران یعنی جامه شوی توقاغی که اثوابی آنکله اغردرل میرنظمی
 بیت اگر باشد عدو کردیده کردن * زند قصار امرت بر سرش عن و عیان فی فتح یای تحتانیله
 آشکار مقابلی مخفی و نهان در وله بیت از نقاب زلف درویش شد عیان * پرضیا شد چون
 زخور شدش جهان و عین فی سکون یای تحتانیله اون بش معنایه در فارسیده بعض
 معنایله استعمال اولنو اول بمعنی چشم که انسانک و غیره حیواناتک علی وجه العموم مؤنث در
 جمعی اغین و عیون و اعیان کلور تصغیرنده عینیه دیرل ثانی صوچیققدوغی بر چشمه
 معناسنه بوابکی معنایه ابوالمعانی بیت عیان دیدم ترابا عین محزون * شده عین سرشک
 و کشته پر خون * ثالث دیزکوزی رابع عین الشمس یعنی قرص آفتاب وله بیت روی
 پرنور بوده عین آفتاب * کاش کردی کلبه دل ماهتاب * خامس مسکوک التون سادس بمعنی
 جاسوس سابع بر شینک طبعی يقال عین الشی عیاره و عین الشی نفسه يقال بعینه فلانا
 ثامن بلك قليل العين ای قلیل الناس و باهماعین ای احد و بر نوع ارکدر تاسع عین البقر دیرل
 بر کونه اوزمدر عاشر و لا اطلب اثر بعد عین ای بعد معاینه حادی عشر اعیان القوم اشراقهم
 ثانی عشر الاخوة من الابوين ثالث عشر تعین الرجل المال اصابه بعین و بعین علیه الشی لزمه

لزمه رابع عشر عين اللؤلؤ تعينا ثقيها و عاين خامس عشر وجاء فلان في عين اي في جماعة
 في مع الواو * عدو في دشمن اعدا و عدوی جمعی و اعدای جمع الجمعی في عو في ضد او از و کوردی که
 جنگ محله و واقع اولور حکیم اسدی بیت فتاده عوطیل طغول درابر کیرزان زکرد
 سوزان هزبر * حکیم فردوسی بیت عوی دید باندر آن دیدگاه * که از دست برخواست زکرد
 سنیا * و بریده ننه حکیم اسدی بیت ببوسید ازان پس زمین پس پیش شاه * عونای و کوس
 اندر آمد بماه * بویتند تصریح وارد حکیم فردوسی بیت بزکوس از دست برخواست
 عو * همیرفت پیش سبه پیشرو * و صدای کلبه دخی دیرلر یقال عوی الکل عواء اذا صاح
 في مع الهاء عاجله في این جهان في عاده في خوی في عارضه في حاجت و قدرت و چوب زبرد و کاری که
 پیش آید و اون التي دیشک بری في عارفه في کردار نیکو عوارف جمعی في عاریه في معروف
 في عاشق بیچاره في عاشق بیجان معناسنه که بر صر مشق در قرمزی چچیکی اولور ریاضی
 همرقندی بیت بران شد سنبل مشکین او از باد می بچد * مثال عاشق بیچاره بر شمشاد
 می بچد في عافیه في تند رستی في عاقبه في آخر کار و آن جهان في عالیه في زیر نیزه و بالای
 هر چیزی في عامه في هر شینک مجموعی و ضد خاصه في عانه في قاسق قبلی في عامه في
 آفة في عبره في سکون بام موحد و فتح زاء مهمله ایله سرشک یعنی کوزیاشی في عداله في
 داد في عداوه في دشمناک في عذبه في دوال و علاقه تازیانه و سرزبان و سرشاخ و خاشاک که
 بر سر آب باشد في عراوه في منجیق خود في عایشه في بر قوشدر متصل قوی و غن صالرا اکثر
 صوکنار لرنده تعینش آید و کیچون عایشه لب جوی دخی دیرلر ابوالمعانی بیت باهت تو کپک
 کند هر هنریاز * بندد بنظر عایشه را شکل همایی في عربانه في فتح راء مهمله و بام موحد و نوله
 یعنی اشتر مولانا هاتنی بیت خوبان عرب ترانه پرداز * باشد عربانه هام آواز في عربده في
 سکون را و فتح بام موحد و دال مهملتین ایله جنگ و غوغا معناسنه ابوالمعانی بیت هر شام و بحر
 بر سر کوه عربده خیزد * عشاق ستم دیده کان را و رقیبان * عربیده دخی صواش معناسنه در
 في عرصه في سکون را و فتح صادم مهملتین ایله آچق بر یعنی اطراف دیوار و یا خود تخته و چالی
 چورائش اور تاسی میدان خواجه حافظ بیت مستم که آنچنان کند انم ز بخودی * در عرصه
 خیال که آمد کدام رفت * عربیده اوار اسند اغاجدن و بنادن خالی واسع و آچق بر جمعی اعراض
 و عرصات کلور في عرصه في سکون راء مهمله و فتح ضاد معجه ایله کوسترمک معناسنه
 خواجه حافظ بیت چه لطف بود که ناگاه رشحه قلت * حقوق خدمت ماعرضه کرد بر کرم
 في عرصه که في کوسترمک بری و نظر که معناسنه مولانا هاتنی * مثنوی * بفرمود آنکه که
 یکسیر سپاه * در ایند در عرصه عرضه که * کنند آن دلیران چایک عنان * همه عرض کویال و تیغ
 و سنان و عرفه في روزهم ذی الحجه في عروبه في روز آذینه یه دیرلر ایدی جا علیه في عروس پرده
 بر نوع کلد رعل رنگ حکیم اسدی بیت زده در زده زال کل لعلکون * که خوانی عروس پرده
 برون في عقيله في کرامی هر چیزی وزن کرامی و عقيله الحی کریمتمم والدره العقيله البحر
 في عقيله في سز موی کودک که بزاید و بهمانی موی باز کردن في عقبه في معروف في عقبه في بند
 ذول في عشقه في سکون شین معجه ایله بر نوع صر مشق در عاشق بیچاره دخی دیرلر في عشیره في

في

خویشاوندان فی عصیده فی کچی فی عضله فی گوشت ساق و برده که اعصاب او زرتند اوله
فی عطله فی بی کاری فی عطیه فی عطا و احسان فی عفریه فی پری فی عقیفه فی زن
یا کدام فی عطسه فی سکون طاه مهمله ایله اقسرمق معناسنه شیخ عطار بیت عطسه
مردم چو بکنند اردیکی * باشد او از فعل شیطان بی شکی فی عکه فی فتح کاف عربی مشدده
ایله قره طاوق دید کاری قوشتد رخوش آوازدر حکیم انوری بیت نوای طوطی و بابل خروش
عکه و سار * همیکنند بخل طنهای خنیا کر * شاعر بیت هر شکوفه نشود چون گل تر مشکین
یو * عکه بابل نشود کردش خوش آواز * بعض فرهنکه بوم معناسنه استاد لطیفی
بیت چون کنی همچو عکه دزداری * دم بجنابنت چون ادباری فی علاه فی سندان فی علاقه فی
دوستی که در لازم گرفته باشد فی علامه فی بسیار دان فی علانیه فی اسکارا فی علقه فی
خون بسته فی عه فی خواهر پدر فی عماره فی آبادانی فی عمادیه فی نوعی از جمل فی عمامه فی
فتح میین ایله صارق دستار معناسنه مولانا جامی بیت قبول خاص طلب چند بهر خاطر عامه
بزرق و حیلله کشی بارطیلسان و عامه * میرنظمی در تعریف و اعظ زمانه * مثنوی * عمامه
بر سر و نسیم در دست * ردا و خرقره را بردوش پیوست * درونش را ولی پر حب دنیا * غلام
نفس بد بوده سراپا * کند بر خلق ظاهر و عظم پندی * بگردن بسته نفس خود بستندی
فی عنبرینه فی زیور بکه زنان پوشند فی عوزه فی معنی تعویذ فی عون فی شرحی مردم
فی عیبه فی معروف فی مع الباء * عادی فی دشمن فی عاری فی کسر راه مهمله ایله
ایکی معنایه کلور اول چبلاق برهنه معناسنه میرنظمی بیت یکی مرد خدا دیوانه داری *
برهنه پای و سر از جامه عاری * ثانی بمعنی خالی خواجه حافظ بیت قلند ران طریقت
به نیم جو نخرد * لباس اطلس آنکس که از هنر عاریست فی عاصی فی نافرمان فی عالی فی
بزرگوار فی عاتی فی اسیر فی عبقری فی مرد بکه از وی بفضل کسی بر تر نباشد و بساط نیکو
و کرانمایه فی عتابی فی جامه مخطط بر بشمین که خارادیرلر فی عدلی فی فتح دال مهمله ایله
بر نوع خالص العیار اچهدر اوجد الدین کرمانی بیت عدلی را اگر قبول کند * عدلیش
از راستی عدول کند فی عدنی فی منسوب بعدن فی عدوی فی سرایتگری و غیره آن
فی عربی فی زبان تازی فی عسلی فی فتح سین مهمله و کسر لامله یهود پلر امتیاز ایچون جامه لرینه
دیکد کاری نشانه دیرلر شیخ سعدی بیت آن حلاوت که توداری نه تعجب کردن * عسلی
پوشد و زار به بندد زنبور * ودخی عسلی رنگ بر نوع جامه در درویشلر کیرلر فی باب العین
المهمله المکسورة مع الالف * عرا فی فتح راه مهمله ایله شاه شطرنج ایله رخ میانند اولان مهره
کذا فی شرفنامه فی عیسا فی سکون یای تختانی و فتح شین معجه ایله رجم ما درده قرارگاه
جنین یعنی اوغلان یتاخی حکیم خاقانی در قسمیه بیت بیانی میرم ز ترویج یوسف * بدوری
عینی ز پیوند عیسا فی مع الباء * عتیب فی کسرتاء مثناة و سکون یای تختانیله عتاب
لفظندن تصرف اولمشد رکنایه و سرزنش ایله سو بلك شیخ سعدی بیت کونی که احتمال
کند شدت فراق * آرا که بکنفس نبود طاقت عتیب فی عراق عرب فی بغداد جانبی و اول
اطراف جوانبی مولانا هاتنی بیت در اطراف ملک عراق عرب * خطیب از تئایش برار است لب

اب في مع التاء * عشرت في محبت معناسنه مولانا ظهوري بيت زلفش صداميد اقطاع
 خوار * موظف زطبعش چو عشرت هزار في عصمت في سكون صادمهمله وفتح مهمله كناهدين
 صافنق ومنع ايتك وحفظ ايتك معنارينه مولانا جامي بيت پرده عصمت كل پيرهنان *
 جمله زجت خونين كفنان * خواجه حافظ بيت من از آن حسن روز افزون كه يوسف داشت دانستم
 كه عشق از پرده عصمت برون آرد ز اينجرا * عربيه منع وحفظ معناسنه در عصمة الطعام اي
 منعه من الجوع وعصمه بعصمه بكسر الصاد عصمة اي حفظه وضم عين مهمله ايله بوغق قلاده كي
 في عفت في فتح فاء مشدده ايله حرامدن صافنق وپرهيز اهلك في عفريت في ديوسنبيه
 يعني ايري وغلظت ديوكند في شرفنامه في عمارت في معمورلق وبنامعناسنه شيخ سعدي بيت
 هر كه آمد عمارت نو ساخت * رفت منزل بد بگري پرداخت * و مجازات عمير ايجون دخي اولور
 مثلا عمارت خاطر و عمارت دل ديرلر * خواجه حافظ بيت بي عمارت دل كن كه اين جهان خراب
 بدان سرست كه از خاک ما بسازد خشت * عربيه بو معنادن غيري قبيله وعشيرت معناسنه
 يقال عمار اليموت سكانها من الجن وبالفتح ريحان ودخى هر نسنه كه باشه كيرلر تاج و قلنسوه و عمامه
 وغير ذلك جمعي عمار كلور في مع الجيم * علاج في درمان معناسنه خواجه حافظ بيت
 علاج ضعف دل ما لب حوالت كن * كه اين مفرح يا قوت در خزانه تست * وله بيت بصوت
 باجل و قري اكر نوشي مي * علاج كي كمت آخر الدواء الكي * ودخى بر نسته بي برندن زائل
 ايدوب كيدرمك يقال علاج الشئ معالجة و علاج اي زاوله في علاج في سكون لامله زبان پهلويده
 كره اسب يعني طامجغز ابوالعاني بيت بطفل نو آموز كاري مكن * كه بر علاج نتوان زدن زين را *
 هر بيده كاربان دوه جيسي وقوي حمار معناسنه در في عوج في فتح واوايله كشي يعني اكر بلك واكري
 في مع الحاء المهمله * عيد مسج في حضرت عيسى علي نبينا وعليه السلامه كو كدن ما به
 نازل اولدوغني كذا في الجمع في مع الدال المهمله * عداد في شمار يعني صابي في عماد في ستون
 وبلند بنا قوله تعالى ارم ذات العماد في عقد في سكون قافله كردن بند زنان كه تركيده بوغق
 ديرلر زنان انجو و امثالي نسفه رايله ديروب بوغازلر ينه طاقرلر اصلند دي زمك معناسنه در
 واو كره عقد ثريا ديرلر نجوم انجوكي ديزلر و كندن خواجه حافظ بيت غزل كفتي و در سفتي بيا
 و خوش بخوان حافظ * كه بر نظم تو افشاند فلاك عقد ثريارا في عيد في سكون ياي تحتانيله
 رجوع ايتك عوددن مشتقد رو اويابه قلب اولمشدر تا غظه سهولت ايجون و بيرام كونه ديرلر
 هر سنه نكرار اولدوغچون جمعي اعياد كلور وقد عيد و اتعيد اي شهدوا العيد زفانكوياده
 مند كوردلر سر و ناميدر كه واضعي زرد شندر في مع الراء المهمله * عذار في فتح ذال معجه ايله
 رخ معناسنه در خواجه حافظ بيت زلف مشكين تو در كاشن فردوس عذار * چيست طاوس كه
 و در باغ نعيم افتاده است * عربيه قولق ايله خدار اسنده اولان بياض معترض يقال عذار الرجل
 مشعر النابت في موضع المرأة والغلام اذا كابت به حاصله چهره نك ابي جانبند خط بتدوكي يره
 ديرلر لابي تمام * قطعه * خط العذار نهاني غن محبته * وقال حسبك قد بالغت في الطلب *
 و لفظه قال لي سلوانه غلط * السيف اصدق ابتاء من الكتب * وطوار باعنه اور دقري
 نولار عذرا لدايه كي جمعي عذر كلور بضم العين في عطر في بوي خوش في عيد الفطر في

رمضان بیرابی و غیره سکون یای تختانیله کار وانکه یوکاری اطعمه اوله و عیار کیری
فتح یای اول و سکون ثانی و کسر کاف و رسیله صاحب عیار معناسنه که ضرر مخانه ده سیم و زر
عیارین طو توب خالص اولانی سکه زنه و پرور ابو المعانی بیت بنام سکه تو قرص ماه نیست
منرا * برای نقص نکیرد عیار کیری دست و مع السین المهمله * عرس و سکون راء مهمله ایله
زن مرد و ضمه دو کون ضیافتنه دیرلر و مع الضاد المعجمه * عرض و آنجه بستانید و نکوهند
از تن و يقال عرض الرجل حسبه و عرض الوادی جانبه و اندایدن درلین موضع و عوض و بدل
عوض الشئ بدل و مع الفاء * عفاف و نهفتگی و مع القاف * عرق و پنخ درخت و رک
و عراق و یرده سر و یعنی موسیقیه بر پرده آیدر و ابکی و لابت آیدر بری عراق عرب که ماوراء
نهر دجله در بری عراق عجم که ایرازمین و عراقین ایاکسینه دیرلر و علق و سکون لامه هر نسته نک
نقیسی و مع الکاف * عنک و سکون نونه بزر خانه یه دیرلر کذا فی الجمع و مع اللام و
و عقال و فتح قافه چار یا حیوان یا غنیه اوربلان بند معناسنه خواجه سلمان بیت کرمندی
نعل سم اسب تو بودی صدر چرخ * بخنی بدرام کردن راعقال آمد دید * عربید بو معنایه
ضم عینله در و عید الهیکل و عید نصاری و مع الهم * عراق عجم و نبریزک جانب
شرقی و نبریز دخی داخل در دیمش وار و علم و کسر لامه بمعنی دانستن یعنی بلك جمعی
علوم کار و صاحبنه عالم دیرلر يقال علم الشئ بکسر اللام یعلم علما ای عرفه و رجل علامه
ای عالم جد و البناء للمبالغه و استعماله اخبر فاعلم اياه و علمه الشئ تعالما و تعلم و لیس الندید هت
للتکثیر بل للتعدیه و يقال ایضا تعلم معنی اعلم و عظام و عظم و بزرگی و بزرگوار و مع النون و
و علم دان و معنی اهل علم و اهل عرفان و علم خوان و او معدوله ایله یعنی علمای قشری
ایکی لغتک مثالی حکیم سنایی بیت علم دان طاعه خدا باشد * علم خوان شوخ و ترکد باشد
و علیزن و کسر لام و سکون یای تختانی و فتح زاء معجه ایله تخم معناسنه میرنظمی بیت
مکش زجت پند نادان همین * علیزن میفشان بشوره زمین و عنان و فتح نونه دزکین
معناسنه درکه فارسیه دزکینک غیری نامی یوقدر خواجه ه فقط بیت من همان روز ز فرهاد
طمع ببرد * که عنان دل شدید ابکف شیرین دار * عزیزه آتک او یانی و دزکین جمعی اعنه يقال
اعت الفرس حصلت له عنانا و العنان المعانه و هی المعارضه و شارکتا شرکه العنان اذا شرکتا
عل السواء العنان بالفتح سحاب کی واحد سنه عنانه دیرلر و يقال اعنان السماء صفا محها *
و ععبیان و بیفرمان و علیوان و معی ملائکه و سیارات و علیون و جایهای بلند
اندر بهشت و قیل بر هفتم آسمان و قیل دور آسمان مراد از و سماه سابع است و این جمعی است
و عنفوان و اول جوانی و آن عر چیزی و عنوان و سرنامه و اول هر چیزی و عهن و
پشم رنگین و مع الواو * علو و ضد سفلی و عضو و سکون ضاد معجه ایله بدندن
بر جزو جمعی اعضا کور غیاثای حلوانی بیت چنان ذرات اعضا بمزهرت کشته مالا مال *
که کر خنجر زنی بوی محبت آید از خوم * و عریه دخی بویله در لواحد من الشعر * قطعه * الله
یوالم ما حلت من سقم * و ما نضغه من شدة الداء * لو ان اعضاء مرأ ططت بشر * خاطمیک
بوجدی کل اعضاء * يقال عضی الشاة تعضیه جزوها اعضاء و عبو و سکون یای تختانیله عین

عین مفتوحه ده ذکر می مرواریدن عومعناصنه در حکیم اسدی بیت زایزایان رفت بر چرخ
 عیو * زکردان توای سپهدار نیوی مع الهاء * عبره فی اول نسنه یه دیرلکه آندن نصیحت آله
 فی عبریه و عبرانیه فی لغت یهودیان فی عتره فی یقین اقربا و اولاد و انساب فی عده فی عده
 زنان یعنی عوراتک ایام عده سی فی عزه فی عزیز و بیهمتایی فی عشوه فی سکون شین
 معجه و فتح و اوایل ناز و غنج و دلال معناسنه خواجه حافظ بیت عشوه میدار که از کوی ارادت
 نروم * دید آخر که چنان عشوه خریدیم و برفت فی عصابه فی دشواری فی عصمه فی رسن
 و کل شیء اعصمت به و تعلقت فهو عصمته فی عفه فی نهفتگی فی عله فی بیماری فی عیشه فی
 سکون پای تحتانی و فتح شین معجه ایله بر او تدر حصیر او تته بکزر اما حصیر طوقنر میرنظمی
 بیت شهریش بزرکش همچو پیشه * بکاری بر نیاید همچو عیشه فی مع الیاء * علی فی
 ز بر هر چیزی و علم و قدره بمکان و مسافه و بلند فی عید اضحی فی حاجیل برامی فی باب العین
 المهمله المضمومه مع الالف * علا فی بزرگواری یعنی اولولق کذافی شرفنامه فی علیا فی
 سکون لامله بزرگواری و زمین بلند فی مع الباء الموحده * عتاب فی فتح تاء مثناة ایله بر شخصک
 اسیدر که مخترع خارادر که حریردن موجد اریدر لر غایت لطیف وهم ذی قیمت در خارای عتابی
 دیرلر شیخ سعدی بیت ابلی صعد عتابی خارا * کر بیوشی خریست عتابی * عتابی
 ثانی فتح عین مهمله ایله جمال معناسنه در فی عقاب فی فتح قافله طوشنجل و قره قوش
 معناسنه خواجه سلمان بیت در امان سایه فرخ های عدل او * کبک باشاهین کندبازی
 بخندد بر عقاب * عربیه معنای مذ کوره در ودخی عقابین شول ابکی دار اغاجنه دیرلکه
 سیاست ایتدکاری کسنه بی اراسنه چکوب اشکجه ایدرلر و قویو ایچنده اولان یومری طاشکه
 قوغه آکا طوقنغله یاریلور و دخی قویو دیوارند کر مید و طاش اراسنه استحکام ایچون قودقلری
 سقسی و کر مید پاره لری و حوض ایچنده اولان صویولی مسیل الماء فی الحوض و کسر عینله عذاب
 و معصیت مقابله سنه اولان حالات معناسنه در فی عتاب فی فتح نون مشدده ایله معروف میوه در
 و خاصه سی هیجان دخی تسکین و تصفییه ایدر و محبوبه لک بر مقاری اوچنه ایتدکاری حنا ایله
 قرلغی آکه تشبیه ایدرلر میرنظمی بیت سرانکشت او مانند عتاب * کف دستش چو آینه
 دهد آب * و عربیه معنای آخرده استعمال اولمشدر این معاویه بیت واستطرت لو اولو
 من زجن وثقت * وردا و عضت علی العناب بالبرد فی عود الصلیب فی عجایب البلدانده
 مسطوردر که بزوع اغاجدر آکا آتش کار ایلر ترسا آنکله لوتنه ایدرلر و مؤید الفوائدده
 مسطوردر اوج کوشه لی بر اغاجدر اطفاله تعویذ ایدوب کردنه بغلر که او بقوده قورقیه
 فی مع الحیم * عوج فی عنق اوغلیدر آنه سی حضرت آدم علیه السلام قزیدر اوج بیک
 بش یوزسنه عمر سوردی طوفان صوی آنک انجق بلنه چیقدی حضرت موسی علی نبینا و علیه
 السلام زمانه دک دیرلدی حضرت موسی تیه صحرا سنه ابکتی بر طاغی برینن قالد پروب باشی
 اوزرنده کتوردی که موسی لشکری اوزرینه براغه حضرت باری تعالی برهنده امر ایلدی اول
 طاغ پاره سی کبی اولان طاشی دلد که طاش بوغازینه کجدی بحق تعالی حضرت موسی یه امر
 ایلدی واروب عصا ایله طوپغنه اوردی دو شوب هلاک اولدی کذافی عجایب البلدان فی مع الدال

المهملة * عطارد في سبعة سياره دن ابكخي كوكبه واقع بر يلد زدر و سياره نيرود بير فلاك دخی
دير لر ابوالعاني بيت عطارد در ازل مدح ثنائيش * نوشته بود اندر چرخ اطلس في عود في
معروف خوشبو و اغا حدر و عربيه هر افاجه دير لغوما امايرنده ياش طور ركن عودد بنلر كسوب
قوريد قدن صكره دير لر اعلاسي بو بيتدن فهم او انور بيت سنكين و سياه و سخت بايد عود
سست و سبك و سفيد بايد عنبر في مع الراء المهملة * عذر في ذال معجمه ايله صوج و كناهن
و كستا خلغن دېلك شيخ سعدى بيت بنده همان به كه ز تقصير خویش * عذر بدرگاه
خدای آورد * و عربيه دخی كلور حسين الخزري * قطعه * و نازح عن سواد العين مخجب *
ناء غدامن سويد امهجنى دان * حلف التجنى كافي في جنائته * مما قيمه عذرا انا الجاني * لا تمتع الله
انسانى برويته * ان راق من بعدلى وجه السانى * يقال اعذر من الذنب و اعتذر ايضا اى صار
ذاعذر و الاعتذار ايضا اقتفاء البكارة المعذرة بالضم يوزه العسرة البكارة يعنى قردلد كلرى
حالته كه بكر قزلده اولور و آنك اموزنده بتن قيلار و دېلك ديد كلرى ز حتمك محلى جى عذر
كلور و دخی كوا كبدن بش يلد زدر كه كهكشان آخرتد اولور و يقال عذرة القرس شعر ناصيته
و قيل عذرت الدايه شعر يفيض عليه الراكب عند ركوبه چغتايده قولماق دير لسبعة سياره ده
فرخ شاه سفر آرزو ايتد كه آتسى حيرت شاه ايتدى بيت كيم بوكون تا نكاليق بولو بتور مين
عمر و جان عذرىنى قولو بتور مين في عسار في درويشى في عسرى دشواری في عمر في معروف
خواجه حافظ بيت بنى عمر زنده ام من و اين بس عجب مدار * روز فر اقرانهد در شمار عمر في عنصر في
اصل جى عناصر كلور في عور في و او مجهول ايله چيلاق برهنه معنا سنه ابوالعاني * قطعه *
عجب حالست عجب حال زمانه * شود هر عور و و جاهل صاحب جاه * كند هر چند كوشش اهل
عرفان * نيابد نان و جامه ميكد آه في مع الراء المعجمه * عود سوز في يعنى جمر كه بخوردان
دخی دير لر ميرتظمي بيت سينه من كشته كوي يا عود سوز * شد جكر عود و سوز دشام و روز
في مع القاف * عمق في مغاك يعنى چهور پر و هر نسنه نك در بككي في عنق في كردن يقال
ما ارض الناقه لولا الملعونه في عنقها في مع الميم * عذر قدم في اول تواضع كه كلان آدمه
اولور كل و كى شكرى ايجون في مع النون * عترقان في سكون تاء مثناة و فتح راء مهملة
و قايه خروست ديمكدر وله بيت سحر كه زده بانك چون عترقان * بيستند محل همه روان *
في عنوان في سكون نون و فتح و او ايله يعنى نشان مكاتبات و هر نسنه نك ابتداء و صفي و نامه
اولنه يا زبلان القاب وله بيت رسيد ست نامه بان ذوفنون * همخواند عنوان پيش از درون *
في عقد ثين في يعنى راس و ذنب في عمان في تاج الاساميه مر قومدر كه بر موضع اسميدر
و عجائب البلد انه بر قصبه آديد ر ضجاردخی دير لر كنار در ياده واقع و فرهنگرده بر دريا آديد
في مع الواو * علو في بزرگواری و بلند شدن و بروز چيزي في مع الهاء * عجه في يرطه
ايله ايدر لر بر نوع طعامدر في عجاله في پيش خورد في عجمه في بستكى زبان في عده في
ساز كاري و آمادكى في عراضه في راه آورد في عروه في انكله پيراهن و كوشه هر چيزي
في عزله في جدائي يعنى آيرلق في عسره في دشواری في عصابه في فتح صاد مهملة
و باء موحد ايله زنان باش باغى ايتد كلرى نسنه مولاناها تني در صفت زنان بيت همه سروبالا

سر و بالا و کینسو کند * همه پر میان پوشر عصابه بند * عصاره * کجاره و دخی هر نه که
 صقیلوب طمیلیه و قیل آب حنا * علقه * ارجیزی * عه * آنکه در سختیم باید و نکیه
 کنند چون در مانند * عفه * فتح فاء مشدده ایله پوست بره یعنی قوزی کورکی که تویی
 غایت قصه و قور جق اولور ترکیه بفته دیرلر استادرودکی بیت روی هر یک چون دو هفته
 شکل ماه * جامشان عفه سموری شان کلاه * عقد * سکون قاف و فتح دال مهمله ایله
 یعنی کره یعنی دوکم مولانا جامی بیت مهر هایش ز فاک مهره ربای * عقد هایش زمناک
 عقد کشای * عجه * سکون نون و فتح جیمه بمعنی کرد کردن یعنی جمع اینک و سرستن دخی
 یوغرمق کدافی المجمع مثال معنی اخیر ابوالعباس بیت هیچ ندانم عجه شغلی مکر * ترف
 همه عجه کنی با شکر * ترف اکشی یوغرده دیرلر * مع الیاء * عربی * اسم حمرة تعبد و قیل
 صنم * عربی * دشواری * عقبی * آخر عمر و سرانجام و پاداش * علی * بلندی
 و بزرگواری * عودی * واو فارسیله برهنکی * ارباب و قوف و شعوره مستور دکلدر که پیش
 حرفه تحریر اولنان لغاتک معناسی عامه عالمک معلومی و بالجملة خواص و عوامک مفهمو میدر
 انجق بوفقیه مقصودی علت ثانیه بی اجرا ابلکندر که اولار ارباب لغت متقدمینک بعضی اختیار
 ایدنلر سری عجم که مجمع الفرس صاحبیدر و امثالنه متابعت ثانیاً حروف هجا ده نقصان
 یونلماق ثالثاً فارسیه استعمالی شایع اولانلری بیاندر که کثرت استعمالدن کند و لسانلری
 منزله سنه نزیل و کند و لغتلری مثابه سنه تحویل اولند و غن بیاندر بوباندر مراد خقیق عرض هنر
 دکلدر اهل عرفانک کمال کرم لرندن در خواستدر که باب دخلی سد و کمر قبولی میان انصافه شد
 ایدوب عذر من مقبول بیوزهر چونکه بوجه لغت بر صاحب دولتک نامنه اولیوب بلکه
 خالصاً لوجه الله الکریمدر منظور نظر معارف موقور اولدقه هم معالی شیلرندن نیاز اولتور که
 بر فاتحه شریف ایله روحمزی شاد بیوردر * باب الغین الحجه المفتوحة مع الالف * غبا *
 فتح باء موحد ایله بوزن هبا بمعنی واله و حیران و مدخوش بی اذعان ابوالمعانی بیت غلوی
 حسن جهان سوز می کند اقبال * نکه کنند مشدوداله و غبا فی اطال * عربیه اوصی کیدوب
 متعجرا و لغه دیرلر * عحفا * سکون جیم و فتح قایله قطاس که جنک ایامنه آتک بوغازی
 التنه بغلرلر استاد بیت بر کردن جنک بسته عحفا * آراسته بکستوان سراپا * غرا * فتح
 زاء مهمله مشدده ایله ممتاز و فاخر و خود پسنند معناسنه یقال الغراء ایضا حسن والغراء العجم
 و چریش و توفیق معناسنه یقال غروه الخلد ای صفته بالغراء و اوجه صیلان بیت پیش ازان زیبا
 و غرا آمدست این نظم من * کرده ضم بانظم غرا بر تابد پیش ازمین * عربیه دخی فحه و کسره
 ایله ده بر معنایه استعمال اولنور * غراما * فتح راء مهمله و مهمله ایکی دانق اغزی و زندر غراما
 دخی دیرلر * غرشا * سکون راء مهمله و فتح شین معجه ایله تندی و غضب و تموز معناسنه که
 غرش و غرش دخی دیرلر ابوالمعانی بیت باطف طبع باید لطف کفتار * مکن غرشادل
 کس رامی ازار * غراما * سکون راء مهمله و فتح مهمله بمعنی غراماء مرقوم * غروا * سکون
 راء مهمله و فتح واو ایله یونلماش قلم که عربیه راءه دیرلر ابوالمعانی بیت چنانست آنکه
 بی نادیب استاد * که باشد در نوشتن کلک غروا * غورا * سکون واو و فتح راء مهمله ایله بمعنی

سخن بد و گفتار یاوه یعنی ژاژخانی و له بیت مکو غور اسخن کر هوش داری * چنان هم مشنو
از کس هیچ غورا و غوغا و ایکی معنایه کلور اول محاوره و هنکمه معناسنه که بومعنی جمله
تخلق معلومیدر ابوالمعانی بیت خاست غوغا بحث قدرت در میان عاشقان * تاجهان
باشد نخواهد هرگز این غوغا نشست * ثانی بمعنی جمعیت انجمن معناسنه که ترکستانده
قریباتی دیرلر حکیم سوزنی بیت شه غوغائی غوغا شکن کز نیروم او * بنات النعش
بر کردون ز پروین بشکنند غوغا * عربیه چکر که یعنی جرادور زابل ناسه ده دیرلر و عند البعض
بعوضه به مشابه بر سکندر لکن کسه بی اصیروب اعجاز و يقال الغوغاء من الناس الكثير المختلطون
و مع الباء الموحدة * و غاب و اوج معنایه کلور اول ابقیه طعام شاه ناصر خسرو بیت
زانه و عهد نیکو بچه خرسند شدی * وی خردمند بدین نعمت پوسید و غاب * بومعنای
مؤید شمس فخری بیت یقین که باشد سرمایه غدای وجود * ز خوان نعمت و احسان او
نثاره غاب * ثانی بیپوده و فاسد سخن حکیم اسدی بیت که اینسان سخنهای غاب آوری *
همی چشم دانش بخواب آوری * بومعناده دخی شمس فخری بیت هر آن سخن که نه در مدح
پادشاه بود * بود بنزد بزرگان روزگار چو غاب * ثالث خراب اولش و بلندن قشیش نسنه کدا
فی قرهنگ جها نکیری عربیه پیشه معناسنه حکیم فردوسی بیت خروشان و جوشان
چو شیران غاب * بیامد دمان تابندیک آب * و اغاج اراسی ویر چتلی و دخی طوداق التند بتن
قلارک یرینه دیرلر و غیب و فتح غینین معجبتین و سکون بائین موحدین ایله عربیه و عجمه
مستعمل لغتدر صغریک بوغازی التند صارقان دری اما عجمه و عربیه بلرک چکه سی التند کی
بومرجه بر معناسنه استعمال اولنور تخفیف غیب دخی دیرلر بیت سخن غیبش ما بنا کوش
گفت * هلال آفتابی در اغوش خفت * ابوالمعانی بیت آن عارض کلبرک تر با سیم غیب
حسن و فر * هم چشم آهورا مکر کرده دل و جان نهان و غیب و بوزن سبب غیب لغظندن
اختصار اولن شد حکیم خاقانی بیت بر غیب و دم خره خیزور کاب باده ده * چون دمش
از مطوق چون غیبش زاحری و غراب و سکون راه مهمله و فتح غین معجمه ایله نعره وهای
وهوی و آوازه بانند و مهیب معناسنه ابوالمعانی بیت غراب افتد در جهان از حسن عالم کیر تو *
باید حذر از غمزه خونخوار و چشم پر فتن و غرقاب و سکون راه مهمله و قاف ایله ایکی
معنایه در که اول صویه غرق اولش ثانی بمعنی کرداب که میان دریاده بعضی پرده اولور بو ایکی
معنایه ترتیب اوزره ابوالمعانی بیت غرقاب شد کشتی دل در بحر بی پایان اشک * باید حذر
از باد سخت افتادن غرقاب را و غراب و فتح راه مهمله ایله بشر معنایه کلور اول ساغر شراب
ثانی اوزم دانه سنه دیرلر بومعنی زاء فارسیله ده مرودر ثالث قواق اغاجی رابع قوغه دن
ضود و کلکه دیرلر خامس بر علتدر چارپا حیوانده اولور که کرپکری و بورنده اولان قیلاری
دو کیلور و سکون راه مهمله ایله ضد شرقی در و غریب و ایکی معنایه در اول وطنندن
آیرلش کسنه به دیرلر خواجه حافظ بیت کفتم ای سلطان خوبان رحم کن بر این غریب *
گفت در دنبال دل ره کم کند مسکین غریب * ثانی بمعنی عجیب که عجب حالت دیمکه غریب حالت
دیرلر وله بیت بس غریب افتاده است آن مور خط کردیلت * کرچه نبود در نکا رستان خط

خط مشکین غریب * بومعنا را یله غریبه ده استعمال اولغور لابن الفاجه الاندلسی بیت
الالف شملینامع اللیل اننا * غریب بباکیه هناك غریب و غریب فی سکون زاء فرسیله
اوزم دانه سنه دیرل شمس فخری بیت اذ دست میر شیخ که از یمن او بود * لعل وعقیق روید
دردز بجای غریب و غیب فی سکون یای تحتائیه سلاح اوزره و کجیم اولان آهن پاره یه دیرل
غیبه دخی دینلور ودخی ضد حضور یعنی ظاهرده اولما مق ابوالمعانی بیت راندخدای
غیب دان در شام حسرت حال دل * تا صبح سوزد نار غم تا شب کشد درد و الم * عربیه هر
سنه که حضور که اولیه کل ما غاب عنک معناسنه الغیب ما کان عن الغیوب وقیل للغائب
غیب کا قال للعدل عدل وللزائر زور تفسیر مع عالم الغیب سره اهل السموات والارض و مع التاء
و غارت فی فتح راء مهمله ایله یغما و تاراج ابوالمعانی بیت کرده غارت ملک دل دزدنکاه
چشم مست * برده همواره متاع صبر در دل هر چه هست * لغت مشترکه در عربیه دخی یغما
معناسنه در و بر معناسی بوککم رایب اولسون غیری اولسون یقال جبل شدید الغارة ای
شدید الفیل و غلت فی سکول لامله غلتیدن دن فعل ماضی در یوانندی معناسنه میر
نظمی بیت سراعد اجحاک و خون غلتد * بزیر پای اسب قهرش افتد * عربیه فتح لامله
حسابده یا کله دیرلر غلط کبی یقال الغلت فی الحساب والغلط فی القول و سکون لامله الاقاله
فی الشرا اغلتنی ای غلتنی بالشم والضررب والقهر والغلته اول اون اللیل و غرات فی سکون
میر و راء مهمله ایله ایوا معناسنه که آبی و بهی دخی دیرلر عربیه سفر جل دیرلر و عربیه بر معناسی
دخی الغمره بالفتح شدت وزجت ومنه غرات الموت ای شداید و یقال الغمر الرخام من الناس
والماء والجمع غمار الحركات الثلثة فی العین یقال دخله فی غماره ای فی جماعتهم و کثرتهم والغمره ایضا
لاینهال فی الباطل واللغو و غیمت فی کسرنون و سکون یای تحتائیه ابکی معنایه در اول غاز پلر
گفازدن آلد قلمی مال جمعی غنایم کلور ثانی خصوصت معناسنه در که غنیم خصم معناسنه در
بو ابکی معنایه میر نظمی بیت بداند یشت اکر کرد و غنیمت * شود بر دوستان جانس غنیمت
فی مع الحیم * غارج فی کسر راء مهمله ایله بوزن خارج صباح وقتند ایچمن شراب شمس
فخری * قطعه * شهنشاهی که اوراد ائما هست * بسری عالم علوی معارج * مدام از غارجی
از جام دوات * در اندازد دانش هنگام غارج * مؤید الفضلاده فتح راء مهمله ایله بوزن غارت
مرقوم در غارجی ساقی معناسنه اولدوغی فرهنگ جهانگیریده مسطور در و غالج فی کسرن
لامله بمعنی غارج مرقوم و غرفج فی سکون راء مهمله و فتح فایله در مننه یعنی یونجه که قورید قدم
آتش دو شوب یانه کرفج دخی دیرلر کذا فی الجمع و غروبج فی ضم راء مهمله و او معروف و فتح
تاء مثناة ایله بمعنی ترفج مرقوم یعنی باد خایه کذا فی اللغة و غرنج فی فتح راء مهمله و سکون
نونه بلغور آشی ویا لکتر بلغوره دخی دیرلر بعض نسخه ده تنوردن اتمک وات چیقاره جق اگری
چنکال شاعر مثال اول بیت در میان پای آویخته چنان * کشته خرچین پر هواد روی غرنج
و عقیق فی فتح فاء و سکون نونه چشمه لرده و بعض یول اوزرنده واقع بیکار لرده اغاچدن او بلش
صوصق و بعض فرهنگه اهل سفرک بلغاریدن صومق دید کگری دری برداق و دخی یونجه ایتمکی
قاشق کبی ایدوب آنکله طعام یلر کذا فی الجمع و علیج فی سکون لامله ابکی معنایه در اول

۵

قیو و پنجره قنادلینه میکلناز رزه که در دین ایدر لر شمس فخری * قطعه * ایاشاهی که کر
 حکمت بخواد * قرنقل رادهد خاصیت تلج * چنان این شد از عدل تو آفاق * که بر کنند
 از درها همه غلج * ثانی در یاده اولور بر بوج که در سلاک کبی بعض فرهنکه تسبیح بوجکی
 منقولدر عربیه از غوناق و صوا یجد کدن صکره دل ایله پلاناق ودخی آت لنگا ایوب دوز
 اشوب کتمک یقال تغالچ الحمار اذا شرب و تلط باسانه و التغالچ البغل و غیره مغلج شلال و فرس مغلج
 اذا جری جریالا یختلط فیہ *غ* غلج *غ* سکون لام و فتح فایله یعنی زبور سرخ یعنی اشک
 آروسی که آندن بال حاصل اولر شاعر بیت چون زلب نوشتم بی بخشم بنا * همچو غلج
 نیش بر جام مزین * شمس فخری حرکت لام و سکون فایله کتورب بویشی نظم ابلیس بیت
 زیم شه نیارد زو غلجی * ببالین زیان بر هیچ سفیجی * و فرهنک حافظ اوبغی ده که محفة الاجابدر
 یعنی زیلوی سرخ منقولدر وهم جیم فارسیله نقل اولمشدر *غ* غلیواج *غ* کسر لام و سکون
 یای تحتانیله چیلایق که غلیواج دخی دیر لر شمس فخری * قطعه * هرئیکه از شست قضا و قدر آید
 پیشش تن بد خواه شه نشه بود آماج * پیوسته همای نطفه و فتح نشسته است * برکنکره
 قصه جلاش چو غلیواج *غ* غنج *غ* سکون نونله اوج معنایه در اول ناز و شیوه معناسنه
 شمس فخری * قطعه * سبج دهر رادر خر می دان * همی بر خور زماک و لشکر و کج * همیشه
 تا که خوب آید ز خوبان * دلایل و ناز همچون شیوه و غنج * ثانی حرکت نازکانه که بر نوع مقبول
 شیوه در خواجه سلمان بیت در شبستان غبار موکب منصور او * شاهد نصرت بصد غنج
 و دلایل آید برون * تا که بر نوع الاجه چوال معناسنه شاه ناصر خسرو بیت همچون کدوی
 سوی بلند و سوی مسجد * آکنه بکاورس دو خرواری غنجی * کتاب السامی فی الاسامیه
 غنج مانند خرچین بر چوالدر که عربیه خرجه دیر لر ضم حاء معجه ایله اما شمس فخری معیار
 جمالیله سرین مردمان و حیوانات روایت ابلیس و لفظ سنجه قافیه ابلیس بیت بفرمانش
 حیوان و انس و پری * همه داغ دارند بر سنج و غنج *غ* مع الجیم الفارسی * غنج *غ* سکون
 باء موحده ایله صوا یر کیلن چقوریره دیر لر که آبکیرو کودخی دینلور *غ* غریج *غ* سکون راء
 مهمله و فتح میله یاراش بغدادی که دو کیلوب قابوغندن چقمش اوله بعض فرهنکارده سیاه دانه
 معناسنه در بومعنایی مؤید شاعر بیت جوی زخر من توبه زکشت خرمن عمر * کدای دانه خال
 توام نه از غریج *غ* غریفچ *غ* کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح فایله ادات الفضلاده
 با لحق معناسنه که غریفش وکل ولای دخی دیر لر میرنظمی بیت هر آنکه از طریق راست
 شد دور * غریفچ یافتد همچون خر کور * مجمع الفرسده یعنی چچله مسطوردر *غ* غفچ *غ*
 سکون فایله ایوص و ارش قلیج یعنی زیاده کسکین اوله بیت ابواسحق مبرد دفع دشمن * همی
 تا بر کشیدست آبکون غفچ * مجمع الفرسده یعنی سندان مذکوردر *غ* غلج *غ* سکون
 لام و فتح غین معجه ایله قولتق التی بومق ایله قحلمق معناسنه که غلیواج و غلیواج و غلج دخی دیر لر کدا
 فی فرهنک جهانگیری *غ* غلیواج *غ* سکون لام اول ویای تحتانی و فتح غین ثانی و کسر لام
 یعنی غلج مرقوم معناسنه که عربیه دغغه در کسر دالین و سکون غین اول و فتح ثانیله شمس
 فخری بیت دپه بد خواه مملکت دائمدر کر یه باد * تا که بی شک خنده آرد طفلکارا غلیواج *

غلغلیج * خراسانیلو آکا کلفو چه دیرلر استاد اییی بیت چنان بدام من جای غلغلیج کیش
 که اویمانش اول زخود شودیمهوش و غلیج فی سکون لام اول و کسر ثانی و فتح میله بمعنی
 غلغلیج مرقوم که غلغلیجه دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت زبا مداد کسی غلغلیج
 میکنند * خلاف نیست که من باشتاب خندام و غلیج فی سکون لام و فتح میله بودخی
 آنلر کبی دریغی غلغلیج مرقوم معناسنه در قریع الدهر بیت مکن غلیج مر از بهر خنده * که چشم
 از بهر تو در کریه دارم * فرهنگ جهانگیری صاحبی مولانا یوسف انجوی مذکور در لغت که
 بر معنایه در با اول مکسور بثنائی زده دیوضبط و مخی بر ایشدر اما مجمع الفرسده و سائر لغتارده
 مفتوحه ده مذکر اولمشدر اقل اکثره تابع اولغله یوقیرر و ابنت کثیره یه تابع اولوب مفتوحه ده
 ایراد ایلمد و مع الدال المهمله * غرد فی سکون راء مهمله ایله بوزن مرد بمعنی
 خانه تابستانی یعنی یاز اوند هوا کجک یرکه باد غرد و باد کیردخی دیرلر استاد لطیفی بیت
 این طاق و رواق وصفه و غرد * سودی نکند بزاری و درد * ابوشکور بیت بسا جای کاشانه
و خان غرد * بدواندرون شادی و نوش درد * عریبه فتح رایله آواز نغمات و کسر رایله کاه
و غرد فی سکون راء مهمله و فتح قافله سبحان دکنی معناسنه در که عوسج دخی دیرلر و غرد فی
ضم راء مهمله و او معروف ایله و غرید فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله اول عورته
 دیرلر که عروس ایده لر بکارتی بولمیه ابوالعباس بیت زم و زمک چو عروسی که غرود آمده
 بود * باز آنسوی برنش که از بسوبازی * شمس فخری * قطعه * دختر ابکار من در مدح
شاه * هست عندر اینست بی شبهه غرید * تابینند یکنظر رخسارشان * روح قدسی جان
بر کند آورید * ادات الفضلاده یای تحتانی یرینه باء موحد ایله بوزن فرقد مسطور در
و غرغند فی سکون زا و نون و فتح غین معجتین ایله اپکی معنایه کلور اول چولمک
 معناسنه حکیم سوزنی گفته در زبان فرزندش که هنوز از مادر زاده است بیت آورد پیامی که
 ز ماتا تو برقی * در خانه ماییش نه دو دست نه غرغند * ثانی بر نوع سختیاند که غرغن
 دخی دیرلر و غرید فی کسر راء فارسیله آکا دیرلر که آدم و یا حیوان کند و جنسی ایله بیله
 او تورب قافله استاد کسای بیت زاع بیابان کزید چون به بیابان نرید * باد بکل برزید کل
 بکل اندر غرید و غند فی فتح میم و سکون نونله عنک معناسنه که اصلی غم مند ایدی تلفظه
 آسان اولمق ایچون بر میم حنف اولنوب غمند دیدلر ابوالعانی بیت ای ماهرو با حال و خط
دل داده ات زار و غمند * این بوده است رسم ازل عاشق همیشه در غمند و مع الراء المهمله فی
و غاتفر فی سکون تاء مثناة و فتح فایله اوج معنایه کلور اول ترکستانده بر شهر آدیدر
 محبوبلری غایت چوق اولور حکیم ازرقی بیت بری ندارد رنگ شکفته کل سرخ * بری
 ندارد بالای سرو غاتفری * مزبور شهرده موزون و لطیف سرو اولغله سرو غاتفری دیرلر
 استاد عنصرتیک بوییتندن فهم اولنور بیت سرای و باغ تو آراسته بسرو بلند * چه سرو
 کاشغری و چه سرو غاتفری * ثانی شهر سمرقند مخلصدن بر محله آدیدر حضرت مولانا
 قدس سره بیت گفت و کوی او کد امست و کدر * اوسر پول کفت کوی غاتفر * ثالث
توران بهادر لرندن بر مبارزا آدیدر حکیم فردوسی * مثنوی * کوی غاتفر نام سالارشان

مجنك اندرون نام بردارشان * چنین گفت با سمرکشان غاتفر * که ما را بد آید ز اختر پسر *
 و غاروغور یعنی هر ج و مرج و فتنه و آشوب حکیم سنایی بیت هر که انبارنه چومور
 بود * نه همانا که غاروغور بود و غار یعنی مغاره و طاع انکارند او بلس او کی بر که ایام
 شتاده ایچنه قویون و صغر قورل و کاهی یوچیلر شدت شتادن قونوب یا تورل و غدار و
 دال مشدده ایله غدر ایدمی در غدر دن مبالغه ایچوندر و غدر یعنی فتح دال مهمله ایله بوزن
 هدرجیه جامه معناسنه که کدر دخی دیرلر کاف فارسیله و عربیه سکون دال مهمله ایله نقض
 عهد و خیانت و ترک و فایتمک و قراکولق اولق يقال غدره ای نقض عهد و غادره ترک و غدره
 لایل ای ظلمت فیهی غدره و ایضا الموضع اکثر الحجاره و غرار یعنی معروف یکی قلندن طوقش
 چوال ابوالعانی بیت شعی که در کرشم کس نیاید ست جهان * بکیل درده و باغرار
 زر بخشید و غر یعنی روسی و خبه عورت معناسنه ابن یمن بیت طبع چون بریدم من
 از مال خواجه * زش غر که خود را کم از خواجه داند و غریب یعنی سکون راء مهمله و کسر باء
 موحه بعد یای ساکنه ایله یعنی غر بال شاعر بیت ز آ سیاب فک آرد برف بیخته شود *
 سحاب کشته چو غر بیر آسیا بانی و غر غر یعنی بفتح غینین معجین و سکون را این
 مهملین ایله قیوا غر نه صوچکمک ایچون ایتد کوری اغاج چرخه که اکا ایپ صاریاور غر غره
 و غلتک دخی دیرلر حکیم خاقانی در قسمیه بیت باوج پای و بیچال و غر غر و نشکوه * بنا پرده
 بمکوک و تبار و بود و بتاب و غفر یعنی فتح فایله بوزن نفر اول اغری به دیرلر که الم واضطرابی
 شدید اولوب زحمت ویره و اوور تمک معناسنه در و منازل قردن بر منزله نک اسمیدر غفر دخی دیرلر
 عورتک بالدرنده و اعضا سنک غیر نه اولان قل معناسنه در و دخی خسته افاقت بولد قد نه مکره
 نکسنه دیرلر بوکه چغتایده آجیغ دیرلر میرعلیشیر بیت ایستارم العلیغه قغایمن چو چوک جانیم
 فدای ای نوای آنکادیرمین کیلما کای ناکاه آجیغ و غمخوار و غمخور و کلاهما بسکون المیم اول
 فتح خاء و او معدوله ثانی ضم خاء و او معروف و معدوله ایله ده او لور غم پیچی معناسنه در کال
 اسمعیل بیت چیست این بی عنایتی بامن * چون تویی اهل فضل را غمخوار * مثال ثانی
 بوزن سرور استاد لطیفی بیت تویی اندر جهان سر سرور * تویی اهل کال را غمخور *
 و غمکسار یعنی سکون میم و ضم کاف فارسی و فتح سین مهمله ایله غمخوار معناسنه در اما
 معنای ترکیبی دافع غم دیمکدر که کساردن بمعنی گذاشتن در گذشت قودی معناسنه در میرنظمی
 بیت بده ساقیا آن می غمکسار * کشیدست دل محنت روزگار و غمیار یعنی سکون میم
 و فتح یای تحتانیله غمک یعنی دائم غموم اوله معنای ترکیب غم دست دیمک اولور میرنظمی هر وی
 بیت آچنان دل کشیده است غم یار * دشمنان کشته شادی و غم یار و غمخوار یعنی سکون
 نون و فتح جیمه قرللق که زنان یوزلرینه سوررلر فکر و کلاکونه دخی دیرلر استاد فرخی بیت دود دختر
 و دوه زش رافر و کشید از نیل * بخون لشکر او کرد خاک را غمخوار و غمخوار یعنی سکون نون
 و فتح جیمه یعنی غمخوار مر قوم که غمخواره و غمخوره دخی دیرلر استاد کسای بی بیت لاله بغمخوار سرخ
 کرده روی * از حسد خود بر کشید از آن نیل و غور یعنی سکون و او ایله یعنی الم
 شید که غفر دخی دینلور ابوالعانی بیت چو غور محنت عشقت کشیده ام چندین * رفت

رفت عمر ز سیدم بفرور این محنت * عربیها اون بش قغیر مقدمه دیرلر غیار غی فتح یابی
 محتانیله دیار عجمه طائفه یهود سائر ناسدن امتیاز ایچون دوش جامه لینه بر پارچه صاری
 رقعده دیکرلر حکیم خاقانی بیت یهود آساغیاری دوز برکتف مسلمانان * اگر نشان بدر اغیار
 دین بینی بدر بانی * کمال اسمعیل بیت بقهر او که سپهر باندرا بردوش * زرد رقعده
 خورشید و ماه دوخت غیار مع الزاء المعجمه * غاز غی بوزن ساز بش معنایه کلور اول
 پنجه معناسنه در حکیم سوزنی بیت زهر بافتن تار و پود مدحت تو * برند غاز سخن شاعران
 زغوزه من * غوزه پنجه نیک قوز اغنه دیرلر ثانی اور دکک بیوکنه دیرلر ترکیه قازدید کلریدر
 ثالث یعنی شکاف یعنی یاریق بوابکی معنایه حکیم سوزنی * قطعه * غاز اگر پهلو زند بر یاد
 عدل پهلو ان * چرخ و عنقاوار متواری شود از بیم غاز * صعوه در ظل همای عدل و داد
 پهلو ان * مرعقاب ظلم را پر بردارند غاز غاز * رابع یعنی نیاز یعنی رجا طریقیله یلوار مق
 حضرت مولا ناقوس سره بیت شودرمی همه غاز و شودرمی همه ناز * شودرمی همه ناز
 و شودرمی همه نور * خامس کهنه بوکی آتوب اکیرمک ایچون آسان و آماده ایلکه دیرلر
غاز غی اتباع الفاظ قبیلند ندر بومقوله مکرر استعمال اولنور کلهلر چوقدر تار و مار
 معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری اما مجمع الفرسده از هم شکافته یاریاوب بر بنف
 آیراش و باز رفته کیروکتش معناسنه در یعنی تخته و امثالی نسنه لریاریاوب اراسی آچق اوله
 اکادیرلر معنای موید تاج بها بیت روی نشوینی نکی یک نماز * کافری ای کوز زنت غاز غاز *
غی غی فتح باء موحد ایله یعنی چوب دست شاه ناصر خسرو بیت آنکه برفسق ترا
 رخصت دادست وجواز * سوی من شاید اگر سرش بکونی بغماز غی غلبیر غی سکون
 لام و کسریاء موحد بعد یای ساکنه ایله غربال معناسنه در شیخ عطار بیت کر خاک زمین
 جمله بغلبیر بییرند * چه سود که بگذره نیابند اثر از من غی نماز غی میم مشدده ایله ابکی
 معنایه کلور اگر چه لفظ عربیدر اما فارسیده غایت شایعدر اول برکسنه بی برکسنه یه قوولایچی
 ابوالعانی بیت مشو نماز اگر ترسی زیزدان * خدا دادند عیوب بنده پوشد * ثانی استعان
 طریقیله شعر اچشم محبوبه استعاره ایدرلر خواجه حافظ بیت استک نماز من ارسرخ بر آید
 چه عجب * بخل از کرده خود پرده دری نیست که نیست * ابوالعانی بیت چشم نماز
 کند ظاهر مجانان در ددل * کر نکوید حال عاشق او که کوید یار را غی غی سکون میله ابکی
 معنایه کلور اول قوولوق ثانی کوز قبیق دلبرانک کوزنده بر حالتدر که غمزه دیرلر بوندندر میر
 نظمی بیت کند آن چشم ساحر عاشقان غمزه * بقهریک فتن را می کند رمز * و عربیده الغمزه
 بسکون المیم صغیق عصر کی و طوار اغر بوکنن یا قلوبین شاشرمق و فتح میله مبالک و طوارک
 کی و کز کی بدرالدین یوسف ابن لولو بیت تسار قبایل الخط خوف رقیبها * قاوله لخطا و ادنه غمزه
مع الزاء الفارسی * غار غی ابکی معنایه در اول اغزی بیوک کسنه ثانی حریص
 دنیا و طمع کار معناسنه شمس فخری بیت ارس جرعه دان بنزدیک یم * جهان لقمه
 دان بنزدیک غار غی غر غی فتح زاء فارسیله بر آجی او تدر حیوان یمز میر نظمی بیت
 ندیدم آنچنان در جنس حیوان * کیاهی کز غر غی باشد خورد آن غی غی کوت او ستنه

مصور بنوب کمال حضرت مولانا قدس مدبره بیت کرتو باشی راست ورباشی تو کثر *
 بدیستر میغیر اورا پس مغر فی غلیوارث فی کسر لام و سکون یای تحتانیله یعنی غلیواج مرقوم
 یعنی چیللق استاد لطیفی بیت مکوای راز حای بیبید راز * بیانک بد ترا زبانک غلیوارث *
 فی مع السین المهمله * غرس فی سکون راء مهمله ایله بوزن ترس زبان پهلویده خوشه
 غله یعنی بشق کذا فی فرهنگ جهانگیری اما جمع الفرسه یعنی خشم و غضب مسطور در
 فارسیه دخی نشاندن درخت معناسنه در و کسر غین معجه ایله دکلس اغاج وشول جلد
 رقیقه که انه سندن ولد ایله معاخروج ایدر غرس فارسیه نهال حوزه دیرلری یعنی کج و تازه
 دکلس اغاج فدانی فی مع الشین المعجه * غاش فی عاشق و صادق و مبتلای محبت معناسنه
 منصور شیرازی بیت باغ حسن کل تازه عذار ترا * هزار چون من بیچاره هست عاشق
 غاش * و دخی دوست موافق معناسنه در شمس فخری جانبدار معناسنه روایت ایدوب
 بویینی نظم ایتشدر بیت چکونه دوات آن در کفش کند دوروی * بدین صفت که بدین
 در کیمست عاشق غاش * بعض فرهنگ دوست دوروی معناسنه ده روایت اولشمس بویینه
 اول معنایه دلالت وارد استاد رودکی بیت خویشتن پاک دار از پر خاش * هیچ کس را
 مباش عاشق غاش * بویینلردن فهم اولنور که یا لکر غاش معانی مرقومه ده استعمال
 اولنوب لفظ عاشق ایله ترکیب اولنه و فرهنگ جهانگیریده خوشه غوزه و تخملق خیار
 معناسنه ده مرویدر و فرهنگ میرزا ابراهیمه یعنی یلید طبع یعنی کج فهم و کند ذهن و ادات
 الفضلاده یعنی شور و غوغای سخت مسطور در فی غاوش فی فتح و او ایله بوزن آتش تخم
 ایچون بوستانه آلیقونلش خیار بزرک معناسنه شمس فخری * قطعه * مرغی راجل
 سان کردند حمل قربان * هر که که بزرکانت بر بسته اند ترکش * پالیز چشمت را چون وقت
 زرع باشد * از پیکر مه و مهر آرد سپهر غاوش فی غاوش فی ضم و او اول و اشباع ثانیله
 خیار بزرک که بوستانه تخم ایچون قونلش اوله استاد لطیفی بیت هر روز اوز حسرت کیر و کلان
 و سخت * در سبزه زار کرد و غاوش میخورد فی غراش فی فتح راء مهمله ایله اوج معنایه
 کلور اول یعنی خراش میرخسرو * مثنوی * بسا کبر که پیش بت بنسایم * بزر آن شد
 خوش بدویم * تو کتر هم عشق لافی از بدوست * غراش سوزنی نمای در پوست * ثانی
 یعنی خشم ثالث یعنی غم و اندوه کذا فی فرهنگ جهانگیری فی غرش فی سکون راء مهمله
 ایله تندی و خشم و غضب معناسنه استاد رودکی بیت کر نه بد یعنی مرا که فکند * بیکی
 جاف جاف رود غرش * فرهنگ میرزاده بو ابکی لغت دخی خشم و خراش معناسنه در اما
 فرهنگ زفانکو یاده غرش بالفتح خشم و خراشیده و غراش خشم آلود معناسنه در و ادات
 الفضلاده مذکور لغتک اپکیسی دخی سین مهمله و غراش کسر غین ایله و غرش ضمیه مرویدر
 فی غرماوش فی سکون راء مهمله و ضم نوله تر خون معناسنه در اما بعض فرهنگ عاقر قرط
 مرویدر کذا فی فرهنگ جهانگیری و جمع الفرسه ینه تر خون معناسنه در اما ضم غین معجه ایله
 مضبوط و مرویدر فی غراش فی سکون راء مهمله ایله چوله آلتارندن بر او تدر سپور که
 کی ایدوب طوقجق ایلک دستکاهه اپکن اوزرینه صوصو سپرلر و بزه آنکه آهار ایدر لر حکیم سوزنی

سنوزنی بیت چولاچه کارمانند کونی * غزواش نهاده بر قفاره * وله * قطعه * یا قوتی چولاچه
 بردود و بسرماند * یک پایچه برماند دیگر پایچه درماند * با کون مغاک پدران پایچه بردفت
 تا چجه باریش چو غرواش پدروماند * و فتح رایله غراش مر قومک اوج معناسیله مترادند
 و غریفش فی کسر راه مهمله و سکون یای محتانی و فتح فایله بمعنی کل ولای یعنی فره با حق که
 غریفش دخی دیرلر فی غش فی امرنک رشک معناسنه و دخی با بلیق یعنی بیهوش اربلق بو ابکی
 معنایه ترتیب اوزره ابوالعانی بیت هم صحبت من باش کدر قیه ان تو ارغش * باشده همه
 از حسد لطف تو در غش * عربیده اورتمک سترکی و دخی صافی اولیوب قاریشق اولق وینه
 بالکسر خدنت اتمک ویرامز اولق فی غجرش فی سکون نون و جیم و فتح راه مهمله ایله
 فی غجرش فی سکون نون و جیم و راه مهمله و فتح مهمله فی غجموش فی سکون نون و جیم
 و ضم میله کاهم معنی ضفدع یعنی قور بغاکه بک ورنکل و غوک دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری
 اما مجمع الفرسده ضم غین معجه ایله منقولند فی مع انفاء * شف فی معنی موی جمع یعنی
 قور جق صاج شمس فخری بیت مشاطه دست تو ظفر را بکشاید * در معرکه از باد صبا
 رایت تو غف * بومعنای موید استاد لطیفی بیت بر سر آن سر برهنه موی غف * دودرل کز
 آتش خدش بنف فی مع القاف * غیداق فی سکون یای محتانی و فتح دال مهمله ایله
 دست قیچاق قرینه بر موضع اسمیدر آند غایت سخت و راست اوق ای دیرلر نیرغیداقی دیرلر شویله که
 طاشه اورسه لر قریوب نائیراید کدافی المجمع فی مع الکاف * غاک فی فتنه و آشوب
 معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری فی غاکوک فی ضم کاف عربی و او معروفه که نکره
 دانه سی شمس فخری بیت در کد نکره غلامانش * پیکر اختران بو غاکوک فی غاکوک فی
 ضم لامله ده که نکره دانه سنه دیرلر خصوصاً و هر سنه که مذکور اوله اکا دیرلر عموماً خسروانی
 بیت کد نکره هه زرین بجزخ کشته هلال * ستاره بکسره غاکوکهای سم اندود * حکیم
 فردوسی بیت که افکنند نجیر بردشت و رانغ * کهی زبغالوک بر میغ مانغ فی غایوک فی ضم
 یای محتانیله غاکوک و غاکوک مر قوم معناسنه کدافی المجمع فی غپوک فی ضم باء موحده ایله
 شبنانه ایچلن شراب یعنی کیجه بزم باده اولوب عیش و نوش معناسنه ابوالعانی بیت ای شه
 حسن زیند مکریزان بکشب * از سر لطف بیاتاکه کنم با تو غمبه ک فی غدرک فی سکون دال
 و فتح راه مهمله یین ایله هند مخصوص بزوع سلاحدرد دیرلر فی غراک فی فتح زاء فارسیله
 رایچه بدهرنه ننگ اولورسه ابوالعانی بیت بر همه روی زمین میروید از جسم بدش * که سراپای
 وجودش شده آلوده غراک فی غساک فی فتح سین مهمله ایله بر قور تجر در کد نالی و مغرش
 ایچنه کز نور و پوره و کله کی انسانک قانی امر لکن بونک اصرمسی انلردن زیاده در وهم طوتوب
 اولدرسه لر غایت بد رایچه لودر اکا دار المرزدخی دیرلر کیلا نیلر آدینی ساس قوم شلردر بو تعریفدن
 فهم اولور که تخمه تی اوله کدافی فرهنگ جهانگیری و مجمع الفرسده بزوع صر مشقدر که هر بر
 اغاچه که طولاشه لاد قوریدر عربیلا عشقه دیرلر و دخی بدبوی دهان کد عربیده بخرد دیرلر شمس
 فخری بیت باد بر دست اوزند پهلو * شرم می ناید از دهان غساک فی غسک فی بوزن خسک
 غساک معنای اولنه یعنی تخمه تی کدافی فرهنگ جهانگیری فی غساک فی فتح سین معجه

مورد

ایله بمعنى غساک مرقوم یعنی بوی بددهان طیان مرغزی بیت ازدهان توهمی آید غشاک *
پیرکشتی ریخت مویت ازهباک و غضبان فاک فی نیراعظمک یعنی آفتابک جمله اسما سندند
صاحب التاج دخی دیرلر بوابکی اسم عجایب البلد اند مسطور در و آندن منة وادر و غلتک فی
سکون لام وفتح تاء مثیة ایله قیواغزنده او زینه قوغه ای صاریان اغاج که چرخه و غرغرو غره
دخی دیرلر و غمازک فی میم مشدده و فتح زاء معجه ایله برانجه واوزون اغاجدر که اوچنه
اولته باغلیوب صویه آتارلر و اغاجی اللطو تارلر قین بالق اولته بی یوتدقه اول اغاجک اوجی
اشاغی چکیلور معلوم اولور که اولته بی بالق یوتمشدر کذا فی الجمع یومعنائی مؤید میرظمی
در تعریف بازی کوی و چوکن بیت چو غمازک شد در دست چوکان * که قلاب خورده کویا
کوی کردان و غمخورک فی سکون میم و ضم حاء معجه و فتح راء مهمله ایله بر جانور در یوتیمار دخی
دیرلر صوکنارند او تورر و صودو کونور دیو ایچمکه قورقوب غماک اولور میرظمی در حق
خسیسان بیت نیا شامد زخست جرعه آب * چو غمخورک کنار آب پرتاب *
و غماک فی غلو معناسنه مقابلی فرحنا کدر ابوالعانی بیت کرده بودم و عهد و صلح
مراجانان هنوز * چون نکرد آنجا زان غماک ماندم در فراق و مع الکف الفاریسی فی
و غارسک فی سکون را و فتح سین مهملتین ایله بر نوع مغاره در که ترکیه ترقا دیرلر
شاعر بیت غارسک باشدمر اباغ ارم * کر نباشد یاربکم زدمن و غارنک فی فتح راء
مهمله و سکون نونله احمق و نادان معناسنه میرظمی بیت اگر هوش داری شنو پندازمن *
مکن هیچ صحبت بغارنک و کودن و غاوشنک فی سکون و اوونون و فتح سین معجه ایله آلت
برز کراندن او کتدره دید کلریدر شمس فخری بیت چو کاویست چشمس بر ای ادب * نه فر هجد
اورا مکر غاوشنک و غدنک فی فتح دال مهمله و سکون نونله ابله و نادان شمس فخری بیت
مخالقان شمار اشرنک باداشهد * گرفته خلق جهان شان بسخره همجو غدنک * و حیوان
طبیعت و بی اندام معناسنه ده مرویدر قریع الدهر بیت همه چون غول بیابان همه چون
مار صلیب * همه چون هره بخوی همه چون کاوغدنک و غراورنک فی سکون راء مهمله
اولی و فتح ثانیه و همزه مفتوحه و سکون نونله زیاده بیوک اولان نسنه یه دیرلر عماد زوزنی
بیت کرو کرد و داده اورنک و کرکر * زعرش وز کرسی غراورنک برتر * کرو کرد کف فارسیله
خدای تعالی دیکدر مؤید الفضلاده تحت بزرک که مخصوص سلاطین ملوکدر و غراباسنک فی
سکون را و فتح سین مهملتین ایله هرنه که مدور اوله آغرشق و آنله بکزرنه اولورسه عموما و دانه
کا نکره خصوصاً و غراسنک فی سکون را وونون و فتح میم و سین مهملتین ایله بر نوع یوقه
اتمکدر یاغده بشورب تناول ایدرلر ابوشکور بیت کرمین مثل سنکم با تو غراسنکم *
ورزانکه تو چو آبی بر خسته دلم ناری * بویتدن فتنه رایله اولمق ظاهر اولور اگر سخته ایله
قرار و برلرسه و غرنک فی فتح راء مهمله و سکون نونله ابکی معنایه در اول حزن ایله اغلق
معناسنه شمس فخری بیت هنوز شاهد کل پرده مکر برداشت * که عندلیب نیا ساید
از غرنو و غرنک * ظهیر فار یابی بیت به پیش خسرو روی زمین بر آرم بانک * چنانکه در خم
کردون فتد غرنو و غرنک * ثانی بوغازده اغلقدن یا خود صقلمقدن خرخره اولمق معناسنه ده

معناسنه در حکیم سوزنی بیت از حربه که غریب را آید چو خصم را * از حلقه کند بحلق
افکنی غرنک * سراج الدین سکزی بیت بارش دهان ز عالم خاک که روز و شب * چشمی
پراب دارد و جانی پراز غرنک * غرواسنک * سکون را و نون و فتح و اووسیز مهملتین ایله
یعنی غرباسنک مرقوم * غریاسنک * سکون را و نون و فتح یای تحتانی و سین مهملتین
ایله دیار عجمه عادت در باغ و بوستانه کند کارنده کباب و امثالی طعام بشور و برفوع یوفقه اتمک
ایدوب طعامی اول اتمک صاوب کوتور درلر اکا غرباسنک دخی دیرلر ابوشکور بیت کرمین
بمثل باد با تو غرباسنکم * نزدیک تو چون زهرست با تو غرباسنکم * غرنک * فتح زاء فارسی
و سکون نونله یعنی غرنک مرقوم یعنی کریه وزاری صداسی کذافی فرهنگ جهانگیری
* غرنک * سکون نونله بوزن جنک اوج معنایه کلور اول آواز باند محمد مولوی بیت
غنک غنکی میرنم تایلک غزل * آوزم بیرون زایوان زل * ثانی ارکک اشک معناسنه حضرت
مولانا قدس سره * منغوی * خاموش همچون مریمی * تادم زید عیسی دمی * کت کفت
کاندر مشغله * بار خران غنک شود * حکیم سوزنی بیت کویده که شعر خایند خایندلی
چنانک * خایند عک و ماده خران و خران غنک * ثالث ستون معصره یعنی باغ چیقاردقلری
اوزون دیرک که دانه بی آنکه با صدر بیاغن چیقاردلر استاد منجیک بیت چند بود چند
ندیم ندیم * کوش برون آردل از غنک غم * بومعنائی مؤید شمس فخری بیت بشیشه همیشه
سربسرفلاک ندود * کنون نهاد صررش بهر روغن اندر غنک * غوانتک * فتح و اولام
و سکون نونله زرد الو قوریسی که خوشاب ایدرلو طعامه قورلر * مع اللام * غال * بوزن
حال اوج معنایه کلور اول مجمع الفرسه یعنی غلطیدن صیغه امر اولور ثانی یعنی غاریعی
بعض طاع انکارنده واقع مغاره که ایچنده و حوش یا توب مسکن ایدرلر میره باره بیت کسی که
دردل او جای کرد خصمی تو * بجای خانه و کاشانه چرخ در دشر غال * فردنک جهانگیری
معنای ثالث اول کسنه په دیرلر که محبت یا خود عد او تا بر کسنه نك چوزه سین طولانه وله
بیت کسی که غال شد اندر حسودی تو ملاک * خدای خانه او جای رخنه دارش غال *
ودخی خانه زبور معناسنه روایت ایشدر * غردل * سکون را و کسر دال مهملتین ایله
یعنی نامرد و ترسنده یعنی نکه و قوروق معنای ترکیبی قبه یورکلی اولور میرنظمی بیت نیاید
کار مردان از شدردل * که غردل هم نباشد مرد مقبل * غزال * فتح زاء معجه ایله آهویجه
معناسنه عربیدر فارسیه دخی مستعملد رخواجه حافظ بیت صبا با صفا بکو آن غزال رعنا را
که سر بکوه و بیابان توداده مارا * غزل * فتح زاء معجه ایله اول شعره دیرلر که بشن یا خودیدی
ویا طقوز بیت اولوب بر قافیه و بر ردیف ایله و مطلع بیتنک آخر مصرع اعلیینه قافیه لری مطابق
اوله زیر اول مصرعینک قافیه سی مساوی اولنسه قطعه دینلور قافیه سی مترادف اولوب قاج
بیت اولور سه اولسون قطعه دیرلر مطلع منساوی القافیه اولوب طقوزدن زیاده اولور سه قصیده
دینلور هر قاج بیت اولور سه قصیده اده ایات تک اولق شرط در جفت اولنر خواجه حافظ بیت
غزل کفنی و در صفنی بیا و خوش بخوان حافظ * که بر نظام افشاند فلاک عقد ثیارا * عربیه غزل
تغزینی بهفتین کوزل عورنلر سوزی و مدحی حدیث نساء الحسنی معناسنه دخی عورنلر

ع

مصاحبتن سو مکه دیر لر غلبه استعمالدن مطلق بش ویدی ویا طفوز بیتنه دیر لر لکن ترکی
وفارسیه اولان شرط عربیه معتبر دکدر و عربیه غزل نامیه شعر یوقدر آنجق آنلز قصیده
و ابیات دیر لر و سکون زاء معجه ایله بوزن نخل ایلاک اکیر مک و بوکک فتل کبی و اکیر لش ایلاکه دیر لر
ایقال غزلت الامراه القطن فی غلول فی ضم لام و و او معروفه طعام بوغازدن زحمت و عسرت
ایله کچمک ابو المعانی بیت از غم عشقت بماند در کویم نان و آب * کر خورم شهید و شکر یا
حسرت باشد غلول فی غلول فی سکون میم و ضم لامه قنای بری دید کاری اوتدر فی غجال فی
سکون نون و فتح جیمه غایت اکشی بر میوه در طاغله اولور تناول اولنر شمس فخری بیت
اکر صبا سخن لفظ او کند در باغ * نبات مصر شود در مذاقه غجال فی مع الیم * غرم فی
فتح راء مهمله ایله بوزن کرم و سکون رایله بوزن نرم دخی جائز در خشم و غضب معناسنه
استاد لطیفی بیت بینی غرم اکر روم مجرم * آدمی شو توای پلنک غرم * عربیه کچمک
معناسنه الغرام اداسی واجب و لازم اولان نسنه یقال العزم مایانزم اداؤه فی غرم فی فتح
زاعفار سیمله غرم مر قوم کبی خشم و غضب معناسنه فی غم فی لغت مشترک در قیغ و غصه معناسنه
فارسیه و عربیه مستعملک را نجق فرقی یوقدر که عربیه ماضیده استعمال اولنور فارسیه هم
ماضی و هم مستقبل استعمال اولنور زیار عربیه غصه ماضی به غم و مستقبله هم دیر لر فارسیه
بو تفاوت یوقدر عربیه مفرد در که جمعی غوم کلور فارسیه هم جمع و هم مفرد اولور کاهی جمع
اولق اوزره عمان دیر لر اما چند ان مستعمل دکدر استاد رودکی بیت ای ازین چو رید زمانه
شوم * همه شادی او عمان آمیخ * و عربیه بولت معناسنه صحاب کبی والغمه الکریه و یقال
غم یومنا یوم غم اذا کان بأخذته بالنفس من شدة الحر و غم علیه الخبر علی ما یسم فاعله و یقال غم
الهلل علی الناس اذا صتره عنهم غم او غیره فلم یری فی غنیم فی کسرتون و سکون یای تحتانی
ایله خصم یعنی عداوت ایدیجی بابا فغانی بیت بچه روز نیک بیند ز تو کام دل فغانی * کدچو
بخت خود غتمی بکمین بود مدامش فی عیم فی سکون یای تحتانیله سونکر معناسنه در
عربیه صو سترلق عطش کبی و حرارت جوف یقال غامت بغیم غیمومه و اغامه و اغیت و بغیت
کله بمعنی و اغتم القوم اصحابهم غیم و بمعنی صحاب مولانا ابوبکر الخوارزمی * قطعه * و تمایل الحوزاء
یحکی فی البحی * میلان شارب قهوه لم تخرج * و تقبت مخفیغ غیم ابیض * هی فیه بن
تخفرو بترج * کتنفس الحسنا فی المراه اذ * کلت محاسنها ولم تترج فی مع النون * غابندن فی
فتح باء موحده و سکون نونه آت و آدم نکر لتوب و دوشمک و یعلق معناسنه کدانی فرهنک
جهانگیری فی غارتیدن فی فتح راء مهمله و کسرتاء مشتاقه و سکون یای تحتانیله بمعنی غابندن
مرقوم و دخی یغمالق و یغمالق معناسنه ده کور میر نظمی بیت متاع صبر عاشق غارتیدن
که خوبانراشد این عادت کزیدن فی غارتقون فی برداروی مسهلدر حکیم خاقانی بیت
چون غارتقون کریه و مشکر * و زرتبدهم میان تهی تر فی عالیین فی کسر لام و سکون
یای تحتانی ایله غال مر قومک مصدر یدر که دو سترلق ایچون و یاخود دشمناک ایچون
بر کسنه نیک یاخود بر حیوانک چوره سن طولانیق استاد لطیفی بیت همجو آهوی جفت راغاله
من تراوز شب همی عالم فی غران فی فتح زاء مهمله مشدده ایله یرتجی جانور لر صفتی در که

صفتی در که شیر غران و شیر عریں دخی دیرل اصلند معناسنی کومردنجی که سباعک وغیری
 نسنه نك بولت و امثالنك قور قبح آوازی مولانا هاتنی بیت وزان پس در آورد پاد در رکاب *
 سر از کوه بر کرد غران سحاب ژی غریون ژی سکون راء مهمله و خم باده موحده ایله پیشکش که
 ترکیه بلك دیرل ژی غرشیدن ژی سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسر مشین معجه ایله یعنی
 خشم آلود و غضبناک شدن کذا فی الجمع ژی غرن ژی فتح راء مهمله ایله نوزن رسن آوازیله
 اغلیوب نوحه ابلک شمس فخری بیت اگر نه تزیت و اصطناع شاهیدی * ملوک فضل
 همیشه بدند جفت غرن * عربیه طوشنجل قوشنک ارکی و آخلق و آرقلق جوع و هزال کی
 ژی غریون ژی سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسر و او ایله یعنی یزوزن یعنی اللک معناسنه در
 عربیه هلهال و مهال و عربال دخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری ژی غریزان ژی کسر راء
 مهمله و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله یعنی غریون مرقوم میرنظمی در تعریف سرما
 بیت که بار برف از سحاب رقیق * چنان ریخته از غریزان دقیق ژی غریون ژی کسر راء
 مهمله و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله اول با لحق که حوض دینده و بعض چقور رورده
 صویک التندة قالور کذا فی الموید ژی غریون ژی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله همیشه شیر
 و دخی ارسلانک صفتی در مولانا هاتنی بیت دران سهمکین آتش رستخیز * کران بود شیر غریون
 در کر یز * عربیه غریون حوض دینده و سایر ظروف دینده قلات با لحق و با لقلی ضوکه جو کالک
 دیرل ژی غریون ژی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح و او ایله یعنی غریون مرقوم یعنی پیشکش
 غریون و غریون لغه نعمة الله دن منقولدر ژی غریزان ژی سکون زاء فارسی اول و فتح
 ثانی و غین معجه ایله ایملیو ایملیو یوریمک میرنظمی بیت دنان جای ماندن بنترسید سخت
 بروی زمین غریزان بود و رفت ژی غریون ژی سکون زاء و فتح غین معجتین ایله تحتیان و میشین
 و کوسله و امثالی که صغریدن غیری اوله غریغده و بغند دخی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری
 ژی غریون ژی سکون زاء معجه و کسر نوله بر مشهور شهر در غریه دخی دیرل سلطان محمود
 سیکتمکین اول شهری تختگاه ایتشیدی بوندند که سلطان محمود غزنوی دیرل ژی غریون ژی
 کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله ژی غریون ژی زاء فارسیله ده هر نسنه که بری
 اوستنه یقله و یقهوق استاد کسای بیت زاغ بیابان کرید خودبه بیابان سزید * باد بکل پروید
 کل بکل اندر غزید ژی غضبان ژی سکون ضاء معجه و فتح باده موحده ایله منجیق طاشی حکیم خاقانی
 بیت طیان سرای دل قلمشان * غضبان حصار کفر دشان * عربیه غضبناک معناسنه در
 ژی غلبکن ژی فتح لام و سکون باده موحده ایله پنجره شبیکه سی شمس فخری * قطعه * اعظم جمال
 دینی و دین است آنکه هست * جان عدو چو سمل و زخمش چو بازن * کردون مشینک از پی آن
 شد که تا شود * بر منظر خلافت او همچو غلبکن * بوبیت سکون لام و فتح بایله اولی کر کرد رکم
 موزون اوله ژی غلبکن ژی زیاده یای تحتانی ایله ده غلبکن مرقوم معناسنه در ابوشکور
 * قطعه * اگر از من تو بدنداری باز * نکنی بی نیاز و نیاز * زیستن و مردنت بکیست مرا *
 غلبکن در چه باز شد چه فراز * فرهنگ جهانگیری سکون لام و فتح باده موحده ایله ضبط اولنشد
 حکیم اسدی بیت روح چرخ همچون غلبکن است * رصد کیران او سرارین است *

و غلبان في سكون لام وفتح تاء مشتاة و باء موحده ايله بردگرمي واوزون طاشدر برذراع
مقداری ایکی باشند بر مقدار دلوی وارد اكا اغاج وایب ايله آلت ایتشلرکه طام اوزرینه
طهراق دوستدکه باصدیروب هموار ایتک ایچون اول طاشی اوزرینه چکرل ترکیده لونغ
طاشی دیرلور و معناسی دخی دیوس دیمکد رعربیسی قاطبان در ایکی معنایه میرنظمی بیت
بوده مغلوب زنش یک غلبان * بر سر بائس بکشته غلبان و غلبیدن في سکون لام
و کسرتاء مشتاة بعد یای ساکنه ايله هر نسنه یوالتمق عومو و چار یا حیوان یوالتمق خصوصاً بعض
نسخه ده طاء مهمله ايله غلطیدن واقع اولمشدر ابوالمعانی بیت کشتکیزی کرده کشتی پیشه
اش * کویادر خاک غلبیدن دخی و غلطان في سکون لام وفتح طاء مهمله ايله اما احیی
فارسیده حرف ط اولمغله تاء مشتاة ايله غلطان در هر مد و نسنه یه دیرلور عومو و مد و رانچویه دیرلور
خصوصاً خواجه سلمان بیت بر امید آنکه میدارد پتیمار اعزیز * در بدرگاه تو غلطان آمد
از بحر عدن و غلظیدن في سکون لام و یای تحتانی و کسرتاء مهمله ايله یوالتمق عربیده تد حرج
معناسنه مولانا طهوزی بیت زلف صبا شاخ گل در چمن * چه مستانه غلظیدن بر یاسمن
و غلیج دادن في قحلمق معناسنه یا لکر غلیج دخی اول معنایی افاده ایدر غلیج و غلیج
و غلیج دخی دیرلور کدانی فرهنگ جهانگیری و غله دان في فتح لام و دال مهمله ايله بر کوچک
بر دادر آغزینه خام کون چکمش و بر کوچک دلوی وارد بعض رسومات جمع ایدن عامل
واهل سوق بیع ایتد کبری اشیا نکه اچیه سن ایچینه براغورل شیخ نظامی بیت خانه غولند بپرداز
شان * در غله دان عدم اندازشان و غلیجن في کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح حمله
یار بوزد یکبری اوتدرکه بودنه و پودینه دخی دیرلور عربیده قونج دیرلور و غلبیدن في کسر لام
و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول او غلیق یعنی اومی کتمک ثانی صویه طالمق غوطه
معناسنه ایکی معنایه استاد بیت نبوده شناور بندر یا غلبید * که هوشش رفت و هماندم غلبید
و غلیژن في کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیله اول قره باجق که صود پینده
و حوضلر ده اولوز غلیبون و لجن وزه و خره دخی دیرلور حکیم اسدی بیت نهایی زیرش غلیژن
یدی * زیر پوش او آب روشنیدی و غلیون في کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح واو ايله
یعنی غلیژن مر قوم و عربیده ولایت یمنه بر مشهور قصر اشمیدر و عمان في بوزن همان ایکی
معنایه کلور اول یعنی عمان عربیده مغنوم معناسنه در ثانی جمع غم لکن بومعنا ده چندان
مستعمل دکلدز حکیم اسدی * مثنوی * چه جز آمد مهر فرزند و درد * که در نیک وید
هست با جان نبرد * چون بود دل اندر غمش خون شود * چو یاشد عمان آنکه افزون شود *
و عمان في بوزن حمدان یمن و لا یمنده شهر صغاده بر قصر آدیدر مشهور آفاق در بغایت متین
باید نقل ایدر که طوفان حضرت نوح علی نبینا و علیه السلام دن صکره روی زمین ده ابتدا
اول قصر بنا اولمش ملوک یمن اعتبار ایدر لر استاد بیت بطوفان مانده عمارت بحا * به پیش
از همه کشته حمدان بنا و غمکنین في یعنی عمان ابوالمعانی بیت نماید اگر روی جفا کردش دوران
غمکنین مشواطف خدا کام دل آرد و غن في بوزن من تنک عصاران یعنی یانچ چیان جق اغاج
استاد رودکی بیت هر کلی پر مرده کردد زونه دیر * هر که بفشارد همه این زیر غن * شمس

شمس فخری بیت مخالف تواز امساك و محل نم نهد * بهر تا نهندش چون کهد اندرغن *
 و غنچه کردن بی سکون نون و فتح جیم فارسيله جیم عربيله ده مرویدر خمیر یوغرمق و غنشدن بی
 سکون نون و یای تحتانی و کسر شین معجه ایله هرزه و هدیان سو بلك ابوالمعانی بیت عذاب
 کوش بود هرزه اش بشنیدن * که نیست جز سخنی ز اش خای و غنشدن بی غنشدن بی فتح
 نون و کسرو او و سکون یای تحتانی ایله امر غنق عربيله نعاس دیرلر حکیم انوری بیت بر خاک درت
 مالک تو کوئی که ز آرام * طفلیست در آغوش رقیبان غنویه بی غنیران بی کسرنون و سکون
 یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله بعض نسخه ده یای ساکنه مقدم نون مؤخر واقع اولش قزلق
 یمشی بعض فرهنگه کوکم دید کاری طاع یمشی واقعدر بی مع الواو * غاوشو بی سکون و او
 و خم شین معجه ایله تخم ایچون بوستانده آلیقونیلان خیابان استاد امینی بیت زردودرا زور شده
 چون غاوشوی خام * نه سبز چون خیابان و نه شیرین چون خرزه * شمس فخری بیت
 پنداشت دشمنت که باندیشه محال * باشد که آتشی بجهاند ز غاوشو بی غاوشو بی معنی کلوودخی
 زیر زمین که کودخی دیرلر چغور بر دیمک اولور کدافی فرهنگه نکیری بی غدو بی بوزن کدو
 بوزنه که طاریدن ایدرلر ابوالمعانی بیت شراب ناب که باشد خرام بشمارد * حماقتیست غدو
 چون مباح نوشیدن بی غرغاو بی سکون راء مهمله و فتح غین ثانیله بیان صغری یعنی کاودشتی
 بی غرو بی سکون راء مهمله ایله بوزن سرو قارغود دید کاری قامش که نیزه ایدرلر حکیم اسدی
 بیت دران جای بنشده بود بی غرو * میانش نیاورد افزون ز سرو * وله بیت یکی گفت
 مرغی چوزنکین تدری * همین خاست در پیشه پید غرو * حکیم فردوسی بیت یکی مرد شد
 چون یک آ زاده سرو * برش کوه سرو و میانش چوغرو * حکیم سوزنی * رباعی * طوطی
 بپیرد از قفس بلخ بمری * چون دید بجای بنشکر نیزه غرو * چون بلبل بر کل بکل سر بسرو *
 اکنون محس اندر آورد سر جو تدری و غرغاو بی سکون زاء فارسی و فتح غین معجه ایله کوه سرو که
 قوروغن قطاس ایدرلر کدافی فرهنگه جهانگیری بی غرغاو بی سکون زاء فارسی و فتح قافله
 نسخه میرزا ابراهیم کاکل پریشان و پرچم که اک کر کاودخی دیرلر تحفه الاحبابه دخی پرچم
 معناسنه درو جمع الفرسه یعنی کاومسطور در حکیم انوری در تعریف اسب بیت پانک هیات
 و غر قارو دم و کوزن سرین * عقاب طبعیت و عنقه شکوه و طوطی پر بی غنو بی ضم نونله بیان
 آواز و صدا و جنگ مخلفه دلاوریه لوانلرک نعره لری معناسنه حکیم فردوسی بیت زهر دانی
 چون سخن نشنوی * ز آموختن بکرمان نغزوی * مجمع الفرسه فتح نونله یعنی - و اب حکیم
 سنایی بیت از روان شرع را متابع شو * پس برقه بکام دل بغنور بی غو بی بوزن نو آواز باند
 و غنوه مرقوم معناسنه میرخسرو بیت غوکوس کارامش از دل ربود * در افکنده غلغل
 بجز کبود * استاد فرخی بیت بچنین روز بکوشش غوکوس * زار غنون خوشتر و از موسیقار
 بی مع الهاء * غاره بی فتح راء مهمله ایله یعنی غارج مرقوم یعنی شراب صبوحی اما بعض
 نسخه ده غارت معناسنه مرویدر کدافی فرهنگه جهانگیری بی غازه بی فتح زاء معجه ایله
 درت معنایه کاور اول سرخی که زنان یوزلرینه سورلر زاء فارسيله ده مرویدر حضرت مولانا
 قدس سره بیت بی غازه و کلکونه کل آن رنگ بکایافت * کافر وخته از پرده مستور بر آمد *

میرخسرو بیت کاکونه مردانست سیه روی کونین * غازه مجز از لعبت فرخار نیاید * ثانی
 بمعنی صد او ندادا شیخ آذری بیت ای بسا گفته کوی آوازه * کان چو طنبور گشت بر غازه * ثالث
 ریخ دم و بیخ پری یعنی قناد و قویرق دیباری که غزه دخی دیرلر مثلا دم غازه و پر غازه و دم غزه
 و پر غزه دخی دیرلر رابع مجمع الفرسه اغاج چوی که غیری اغاج یار یغنه صوقوب محکم ایدرلر
 و غازه بی فتح زاء فارسیله اوج معنایه در اول غازه مرقومک معنای اولیله مراد قدر بمعنی
 کاکونه شمس فخری بیت عروسان امل راهمت او * حقیقت چون سپید اجست و غازه *
 ثانی اکلیل المالك دیدکاری او تدر آنک دخی قزللغی اولغله اهل بریه عورنلری یوزلرینه سورلر
 ثالث تذهیب اشعاره دیرلر مولانا بساطی بیت از غازه و سرمه نیست خالی * شعر و غزل
 کمال خاتون و غاشیمه بی کسر شین معجه و فتح یای تختانیله ترکیه خاشنه دیدکاری او
 اورتسی و دخی یا پوق که کبار آته بند کند او کند کورتورلر ابوالمعانی بیت شعی زقدر باندش
 بوقت کشته سوار * به شهان پیش رکابش شوند غاشیمه دار * عربده روز قیامت معناسنه در
 زیر اخلاقی افراع و احوال ایله یورید و کچون غاشیمه دیرلر اصلند استرایدی معناسنه در قرآن
 مجیده وارد اولمشدر و غالیله بی کسر لام و فتح یای تختانیله عربیله مشترک لغت در ایجه
 طیبه معناسنه ترکیه قلبه مسک دیرلر اصلی غالیله مشک در مولانا جامی بیت چشم را خرم
 عنبر بخش * بطبق غالیله تر بخش و غانه بی فتح نونله بوزن خانه یمن حد و دند بر شهر
 آدیدرلر که خاکند التون اولور کذافی المجمع بومعنایی و اید میرنظمی بیت چو سخن
 جنتیست آن سخن خانه * شاه خاک درش چون خاک غانه بی غباره بی فتح باء موحد و راء مهمله
 ایله حفصی صغر سوردبکی اغاج که ترکیه او کند ره دیرلر کذافی فرهنگ میرزا ابراهیم و غتفره بی
 سکون تاء مثناة و فتح فاء راء مهمله ایله بمعنی شجر چیزی ندانسته یعنی شجر و رشی و بر صنعت
 بلز آدمه دیرلر جاقل واجتی معناسنه سناعر بیت ندیدم چو تودر بکوه و دره * یکی بی نواخام
 و بس غتفره و غاره بی فتح دال و راء مهملتین ایله بیوک اوق دمرفی و نیزه دمرفی کذافی فرهنگ
 جهانگیری اما ادات الفضلا ده اساجه دن بر نوع سلاح در سر پناه کی باشه کیلور ترکیه دال
 مهمله مشدده ایله اول طغری قلیچدر که آت یانند کورتورلر بمعنی اول میرنظمی بیت
 یک شش تیغ بشکست و بس آنکه * بدست آورد غداره کیش از آنکه بی غراده بی فتح را
 و دال مهملتین ایله بی غراره بی فتح راین مهملتین ایله آغزده صودر تمک عربده مضغه
 معناسنه در خواجه حافظ بیت اگر کچی زبانم حدیث توبه رود * زنی طهارتی آزایی غراره کم
 عربده روز کارا حوالندن غافل و بی تجربه وینه عربده کسرغین معجه ایله یکی قلندن اولان چوال
 منیفنا سفرنکی بیت در شب قدر جاه توروح امین نظاره کرد * این شش و سه غزابه را دید مرا
 غراره * حکیم سوزنی بیت هان ای کل پشت و یازدم باف * ای توبره ریش کون غراره *
 و غرچه بی سکون راء مهمله و فتح حیم فارسیله اوج معنایه کاور اول محنت و نامردونی حیت
 حکیم سنایی بیت بر کند زین سرای غرچه فریب * در کندراین رباط مردم خوار * ثانی
 غرچستان خلغنه دیرلر حکیم سوزنی بیت چون ما رخ و خوروش و غرچه زادی * عاشق
 دوضدش پیش روی چو قربر * بوبیت رکورجی قری و صقنده در ثالث اخمق و نادان معناسنه

معنا سنه حكيم خاقاني بيت من عز يز مصر حرمت را واين نا محرمان * غرز نان برز سنه
وغرچ كان روستا * ابوطيب مطيعي * قطعه * چراغ طاوس و دزاج كوته * چرا مار و كركس
زيد در درازی * صد او د ساله بكي مرد غرچه * چرا شست و سه زیست آن شاه تازی *
حكيم اسدی بیت بود ابله غرچه بدكان * بخندیم بازی بروی کرمان * و تحفه الاحبابه
یعنی نادان و زبون حكيم سنایی * مصرع * درك در زین سرای غرچه فریب * و دخی خراسان
حوالی سینده بروایت آدیدر كه غور و غورچه دخی دیرلر في غرشیده في سکون راء مهمله ویای
تختانی و کسر شین معجه ایله یعنی خشم آلوده و غضبناك استاد لیبی بیت چو غرشیده کشتی
و کین و ستیز * کرفتی از و دیوراه کپز في غرغره في سکون راء اول و فتح ثانی و غین معجه ایله
قیو آغزنده ایپ صابر بلان اغاج که غلتك دخی دیرلر عریبه غرغره طاوق و کو کرجین اوتك
و مختلف آواز و صوتی بوغازده اوتد رمك و جان بوغازه کلوب تردد ابلک و چولک ایچنده اولان
قیبنا رکن صد او یرمك و جوبان قیون چغرمق و کسر تین ایله بیان طاوغی و قیل الغرغره دجاج
الطیسه و ضمین ایله آتک التند اولان بیاض که غره الفرس دیرلر و شریف کسنه یقال رجل غرغره ای
شریف في غرغره في سکون راء مهمله و نون و فتح غین معجه و حمله بعض نسخه ده ضم غین ثانیله جماعه
طو و عورت ای المعانی * قطعه * زك غرغره بود و کس فرانی * نبوده بر مرادش کیر شوهر
از دست در میان شان جنك و آشوب * مکر باید برایش يك خرز في غرغره في سکون راء
مهمله و نون و فتح میله یعنی غرشیده مرقوم کذا فی المجمع في غرمیه في سکون راء مهمله ویای
تختانی و کسر میله اغچقرق ایله آغلق معنا سنه بونده اسم فاعل اولور میرنظمی بیت چو
غرمیه برآمد پیش مادر * فغان و ناله را کردد فرو نتر في غرنه في فتح راء مهمله مشدده
و دال مهمله و سکون نوله شیر و پلنك و بیروا مثل للربعاك صفی در غضبناك اولد و غندن
سهیب آوازی اولور آغا غرنه دیرلر اولو اید بیت بیزم اندرون ابرغشندن بود * برزم اندرون
شیر غرنه بود في غرواشه في سکون راء مهمله و فتح و اووشین معجه ایله بر اوتد رچلاهلر و دباغلو
لیف کی ایدوب زك و سختیمانك یوزینه سوررلر استاد لیبی بیت چو غرواشه ریشی بسرخ
و چندان * کده حاله ازده بکس بست شاید في غزاره في فتح زاء معجه و راء مهمله ایله یعنی
یسنا و بسیار شدن چیزی کذا فی فرهنگ جهانگیری في غزاله في فتح زاء معجه و لامله نیر
اعظیک جمله اسماسندندر میرزا فصیحی بیت سحر که از کمر کوه بردمد لاله * غزاله از دهن
شیر مجرد سنبل * عریبه دشتی کیک و ارتقاع شمس یقال الغزاله ایضا شمس و غزاله الضحی
اولها یقال جاء فلان في غزاله الضحی و دخی بازی شکار طلب ابلک في غرغزه و غرغزه في اولها
بزائین المعجین و ثانیها بزائین الفارسیین کلاهما داجه الهی یعنی بیان طاوغی استاد بیت
بی مؤدب کس آدمی نبود * غرغزه مرغ خانکی نشود في غرنه في سکون زاء معجه و فتح
نوله بلج سمند بر مشهور شهرک آدیدر که غزین دخی دیرلر سلطان محمود سبکتکین اول ولایتک
پادشاهی ایدی میرنظمی بیت بغرنه پیش شد محمود آمد * بکفتای همه شاهان سر آمد
في غره في فتح زاء معجه ایله غازه مرقوم معنا سنه در روزاه مشدده ایله شام و لاپننه بر شهر
آدیدر في غشه في سکون شین معجه و فتح تا مهمله ایله یعنی آغشته یعنی آمیخته شاعر

ق

بیت صرصر صور از فلک از هفت دامن بر دزد * رسته ز زغشته نهد گوشه دستار من *
ودخی زمین شوره معناسنه در غفله بی سکون فافتح دال مهمله ایله یعنی چیزی سخت
یعنی قاتی نسنه بی غکه بی فتح کافله انجحرق که هکجه وزغندک دخی دیرل ابوالمعانی بیت
نباشد هضم چون معده شود پر * غکه آرد ز بی هضمی معده بی غلته بی سکون لام وفتح تاء
مثناة ایله یوغون او قلاغی که بور کجیلر قوللنور اکا مردانه دیرل بی غلجه بی سکون لام وفتح حمله
بعض نسخه ده حیم فارسيله در معنی روستایی ولوند و او باش حکیم سوزنی بیت چوغاچکان
رباط چهار سو سو کند * همچونند که جفت مایح او پیوند * وله بیت ز ترا بسا داد و غرگشته
وشه * جویای غاچه غریب و کنک بی نماز بی غلغایچه بی معنی غلغایح مرقوم که غلغی و غلغایح
و غلج دخی دیرل عربیه دغدغه دیرل کسر دالین مهملتین و سکون غین معجه اولی و فتح ثانیه ایله
استاد لیبی * قطعه * چوبینی آن خرید بخت و املاک نیست * چور سکیزد چون من فرو
سپوزم پیش * چنان بدام من جای غلغایچه کهنس * همی بمالش اول بروفتد پس ریش *
بی غله بی تخفیف لامله بوزن هله اضطراب معناسنه ظهیر فاریابی بیت روی دین حق
ظهیر آل ساجوق آنکه شد * شیر زرد ریشه نیر و حسامش در غله بی غلیته بی کسر لام
و سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله بر نوع کیه در که همان چوالی ایدوب همان چکرل کذا
فی المجمع ابوالمعانی بیت شده جسمش بزرگ و هم بد اندام * که پنداری غلیته بود که پر *
بی غمخواره بی غمخوار مرقوم معناسنه در خواجه حافظ بیت پیوند عمر بسته بمویست
هوش دار * غمخواره خویش باش و غم روزگار چیست بی غم زده بی سکون میم و فتح زاء معجه
و دال مهمله ایله غم و آلامله خسته اولمشه دیرل ابوالمعانی بیت این غم زده عشق ترا حال دگر شد *
پروای ترا کز نشود مشکل اینست بی غمزه بی کرپک ایله کوزار اسنه بر حالت در محبو بلرده
اولور و دخی کوزا وجیهه اشارته دیرل غمزه جلاد و غمزه خون زردیوتشیه ایدرل عربیه دخی
استعمال اولنور عماد الکاتب الاصفهانی بیت شارتا کالقضیب لدن المهره * سلبت
مقلتا قلبی بغمزه بی غمده بی فتح میم و سکون نوله غمناک معناسنه در غمده دخی دیرل شمس
فخری بیت خداوند اتو آن شاهی که باشد * ز نامت شادی جان غمده بی غمخاره بی سکون
نون و فتح حیم و راء مهمله ایله زنان یوزلینه سورد کبری قریحه که غمخار و غمخره و غمخره دخی دیرل
مولانا کسای بیت لاله بغمخاره سرخ کرده روی * از حسد خوید بر کشد سراز خوید * شاه
ناصر خسرو * قطعه * روزی باشد بسان بیر زنی رنکی * آردت روی پیش جوهر کاره * روزی
چو تازه دخترکی باشد * رخساره کونه داده بغمخاره * غمخره بی معنی غمخاره مرقوم حضرت
مولانا قدس سره بیت پیش تو افتاده ماه برده سودای عشق * ریخته کلکونه اش یاوه شده
غمخره بی غمینه بی کسرون اول و فتح ثانی و سکون یای تحتانیله یعنی خانه زنبور عربیه حشرم
دیرل فتح حا و راء مهملتین و سکون شین معجه ایله بی غوته بی سکون واو و فتح تاء مثناة ایله
صویه طالمق عربیه غطس دیرل خواجه سلمان بیت میچکد آب ز موشعترم را که بسی *
طبع من غوته فکرت زده در بحر ثبات بی غودیه بی یعنی دیده بان حکیم فردوسی بیت
چو غودیه بشنید داستان سام * بفرمود بر چرمه کردن تکام بی غوله بی سکون واو و فتح لام

لام ایله خام و بی عقل معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری غیبه فی سکون یای تحتانی
 و فتح باء و حاء ایله اول آهن پاره لر که جنبه و جوشن و بکترو حکیم ایدر لر حکیم ازرقی بیت طبع
 بمقناطیس دارد زخم تو کز اسب خصم * برد و منزل بکسلاند غیبه و برکستوان * کذا فی فرهنگ
 جهانگیری حکیم اسدی بیت زخون لاله غیبه کردار کشت * سنان ارغوان تیغ کلنار کشت
 اما فرهنگ و فانی ده معنی نیردان و فرهنگ میرزا ابراهیم سپر اوزرنده اولان دوا یرکه اکا ایر پشم
 صار لر یو تعبیردن حیزران فهم اولنور استاد عنصری بیت بخار غیبه ربودی درخش از جوشن
 بلس جامه دریدی کیناش از خفتان فی مع الیاء * غارجی فی سکون راء مهمله و کسر حمله
 شراب صبوحی نوش معناسنه زیرا غارج باده صبوحی در بوند حرف یا نسبت اولور بوسلیک
 دیمشدر بیت زین خوش نه بیند غارجی باد و ستان بکندله * کینی بارام اندر و مجلس بیانک ولوله
 بعض فرهنگه با و فارسیله در اما حکیم نزاری ساقی معناسنه نظم بلس بیت غارجیت بدهد
 غارج و هم توبه کند * از شرابی که حرامست برودر همه باب * و بعض فرهنگه راء مهمله نک
 فتحه سیله مسطور در فی غازی فی کسر زاء معجه ایله ایکی معنایه در اول جانباز معناسنه
 خواجه سلمان بیت در رسنهای دوزلف کفرت پچیده ام * غازی غازی بجای خویش بازی
 میکنم * اما بعض فرهنگه ایکی اوزون اغاجی آیاق ایدوب نیزه بو پنجه و اول اغاجله ایاق با صه حق
 بر ایدوب آنکله یورینه غازی دیرلر دیو مسطور در شیخ سعدی بیت چو غازی بدیند بر خویش
 پای * که محکم رود پای چو پین ز جای * و ایپ اوزرنده یور ییوب لعب کوستریجی معناسنه
 بحیرالدین بیلقانی بیت سالک بشبه شونه بصورت چو عنایتوت * غازی نکر در چرخه بر آید
 پریشان * بو معنایه حضرت مولانا قدس سره بیت بر زلف شبان غازی چون داور سنبازی
 آموخت که یوسف رادر قعر چهی باید * ثانی یعنی چرب روده یعنی مونتار طویله سی بسحاق
 اطعمه بیت از شوق غازی اسب آنکس که کشته کردد * دردین لوت خواران باشد شهنید
 غازی عربسه اجر مثوبات اخرویه ایچون اعدای دین ایله غماره ایده نه دیرلر غامی فی کسر مهمله
 اسب ناتوان و ضعیف معناسنه در کذا فی التحفه فی عجبی فی سکون باء موحده و کسر حمله
 آبکی یعنی اول چقور یرکه آند صوایر کیلوب طور در غج دخی دیرلر استاد عنصری بیت
 بهرنلی پراز خسته گروهی * بهر غجی ترامن خسته بچاه فی غرشی فی سکون راء مهمله و کسر
 شین معجه ایله تندی و غضب که غرشا و غرش دخی دیرلر میرنظمی بیت بزیر دست را غرشی
 روانیست * ضعیفانرا جفا کردن سزانیست فی غریجی فی کسر راء مهمله و جیم و سکون یای
 تحتانیله یعنی سر مایه شتا کذا فی فرهنگ جهانگیری فی غریزی فی کسر راء مهمله و زاء
 معجه و سکون یای تحتانیله بر حرارت در وجود انسانده خون ایله عروق جریان ایدر حکما اکا
 حرارت غریزه دیرلر حیات حیوانی اودر دیرلر حکیم شیرازی * مثنوی * کد خدایی هست
 در شهر بدن * کوست گرمی غریزی در بدن * هست اویک جوهر گرم و لطیف * غیر لازغ
 کز ویست این تن شریف فی غزال الضعی فی یعنی وقت قوشلق که عوام اکا کنج قوشلق دیرلر
 کذا فی فرهنگ جهانگیری فی غمبی فی سکون فاکسر حمله یعنی غمبی که غمبی دخی دیرلر چقور یرکه
 آند صو طور ز استاد عنصری بیت بهرنلی ترا کشته گروهی * بهر غمبی تراقی خسته بچاه

کذا فی المجمع فی غفیی فی سکون فاوکسر جم فارسیله یعنی غفیی مرقوم کذا فی التخفه وجم
 معناسی دخی تیغ آبداری یعنی جوهر دار قلیح کذا فی المجمع فی غفری فی سکون فاوکسر راه
 مهمله ایله یعنی غفر مرقوم یعنی وجع شدید کذا فی المجمع فی غلفی فی فتح لام وسکون فایله
 صاری آروکه منج و غلفج دخی دیر لر شمس فخری بیت به پیش شه نیارد زد غلفی * به پالیزی
 زبان بر هیچ سفی فی غمگساری فی غم دفع ایله مجیک آخونده کی یایای وصفیه در فی غفی فی
 سکون نون وکسر جمیله یعنی غفیی مرقوم یعنی جای مغناک که طاع انگارنده واقع اولور فی غندی
 سکون نون وکسر دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول یعنی سحاب یعنی بولت شاعر بیت
 هوار انیره شد از رود آهش * که بارید اشک از غندی سیاهش * ثانی مازندران دیولندن
 ردیو آدیدر حکیم فردوسی بیت نمایی مرا جای دیوسپید * همان جان پولاد و غندی و بیک
 دیوسپید و جان پولاد و بید دخی دیولر آدیدر فی غوی فی سکون واوکسر جمیله ایو صولر اش
 قلیح تیغ آبدار معناسنه در که غفج و غفیی دخی دیر لر فی غیدا فی سکون یای تحتانی وکسر
 قافله بر نوع او قدر غایت سخت اولور شوپله که طاشدن پکر غیدا ق دست قیچاق قریند بر موضع
 آدیدر اکا منسوب اولغله نیر غیدا فی دیر لر حکیم خاقانی بیت بیک کشاده ز شست تونیر غیدا فی
 شود چو پاسخ که سار باز غیدا فی باب الغین الکسوره مع الالف * غدا فی لفظ مشترک در
 فارسیه و عربیه استعمال اولور طعام معناسنه اصله صباح تناول اولنان یکه دیر لر میرنظمی
 بیت غدا ی روح باشد نطق جانان * بحسب مرده عاشق دهد جان فی مع الحیم * غلیج فی
 سکون لامله دویم که کره معناسنه در شمس فخری بیت شاهاتوی که دامن عمر ترا نجوم * بادامن آید
 و به بقا غلیج کرده اند * مجمع الفرصه فتح لامله روایت اولمشدر معروف بیت ای آنکه عاشقی
 بیغ اندر غمی شده * با من بیادامن من در فکن غلیج فی غنج فی سکون نونله سرور معناسنه
 یعنی اورتاق یری شمس فخری بیت بفرمانش حیوان و انس و پری * همه داغ دارند بر سنج و غنج
 فی مع الدال المهمله * غراشید فی فتح راه مهمله وکسر شین معجه ایله یعنی خشم گرفت که
 غراشید خشم گرفته دیمک اولور کذا فی المجمع فی غیرزاد فی سکون یای تحتانی و فتح
 زاء معجه ایله غرزاد معناسنه که روسبی اوغلی دیمک اولور میرنظمی در هجو بیت بسر هاش
 و دختر همه غیرزاد * ز مادر ز نش بی بکارت بزاد فی مع الزاء المهمله * غرغر فی سکون راه
 مهمله وکسر غین معجه ثانی ایله مرغ خانکی بعض فرهنکرده مرغ صحرائی مرویدر امام مرغ
 خانکی اولق قول را بحدر غرغزه دخی دیر لر فی غلیغر فی کسر لام وسکون یای تحتانی و فتح
 هین معجه ثانیه ایله یعنی کلکار یعنی با لطق اییدی بو معناده کلپکیر دخی دیر لر فی غلیگر فی
 کسر لام وسکون یای تحتانی و فتح کاف فارسیله غلیغر مرقوم معناسنه در فی مع الزاء
 الفارسی * غیر فی سکون یای تحتانیله کوت اوزره سورننک معناسنه غیریدن لفظندن
 صیغه امر در استاد لطیفی بیت این نکاپوی و این مجیدن غیر * همه بهر هوای نفس ویر
 حضرت مولانا قدس سره بیت جفته شکل ولنک ولوکوبی ادب * سوی او بیغیر و اورا
 میطلب فی مع السین المهمله * غس فی اسم صوت در کدی دعوت اتمکله غس غس دیر لر
 و طردورده یا لکر غس دیر لر عربیه جمله ضعیف رجل و برنسنه فی بکنیوب عیبک یقال

يقال غس خطبه الخطيب في مع الشين المعج * غراش في فتح راه مهمله ايله كورك يازله كه
 ايشه يراميني كور بكميلر كسوب آتازله ابوالمعاني بيت چنان خواهم دريدن پوست اغيار *
 نميكيرد رفو ديكر غراشش في غرش في بوزن كرش سكون راه مهمله ايله اسم مصدر در اكره
 يعني ايكرنش ديك اولور وله بيت چه بدیده زافعال مریار * كه ازما اينچنين غرش كرد
 دلدار في غش في خيانت معناسنه كه فلان مراغش كرد ديرلر استاد كويد بيت نكردم دهج
 كس راغش بچيزي * بياز مون كرترا بود تيزي في غيش في سكون ياي تحتاني ايله بوزن
 قيش هرايوه يعني هرچوق نسنه يه ديرلر عوما واندوه وند حالك غلبه سنه ديرلر خصوصاً
 حكيم شيرازي بيت باعص در سردی و خشك است نيش * تاتفه در سردی و حامی و غيش
 بومعنى فرهنگ جهانكيريده در اجمع الفرسه معنى غم واندوه مسطور در في مع الغين المعج في
 في غرنج في فتح راه مهمله وجم و سكون نوله باغور يارمه سي شاعر در هجو بيت خورد
 در خانه خود تنها نفايس * نه بيند چشم اتباعش غرنج في مع الفاء * غلاف في نيام
 معناسنه قاچك و خجرك و بچاغك قيني وغيري نسنه نك قاني عربيه كي طرف معناسنه اسم
 عامدر مولانا جامي بيت هر سحر تافلك ز صبح شكاف * تبيخ خورشيد بر آرد ز غلاف *
 خواجه سلمان بيت اكر كند سخني در غلاف مظلومي * ازان بترس كه شمشير كار كر آيد *
 هر يهه يقال غلاف الشئ جعله في الغلاف في مع الكاف * نجك في فتح جيم فارسيله كما ترجمه
 معناسنه در شاه طاهر دكني بيت مجلس دلش كل تان بود بي مطرب * كشته با بل نجكي
 شاه كل و غچه نجك * نجكي كما ترجمه جي ديك اولور في غشامك في فتح شين معجه و مهمله مسكه بترد
 و سياه نسنه در مسكه قاتوب حيله ايدرلر و مسك ديوساترلر اكا رامك دخی ديرلر
 في غش مشك في بدخی رامك ديدكاري اوتدردوكوب مشكه قاتوب حيله ايدرلر في مع اللام
 في غربال في معروف غلبيردخی ديرلر شيخ سعدي بيت قرار در كف آزادگان نكيرد مال *
 نه صبر در دل عاشق نه آب در غربال في غسل في كسر سين مهمله ايله كل خطمي ديدكاري
 چچكدر في غلال في فتح لامله زره التمدن كيملن قفتان ابوالمعاني بيت بجنك اهل دنان
 هر زمان فلك پوشد * زاختران زره و زاطلس كبود غلال في غل في قارشش نسنه ضدی
 صافدر مغشوش اولان نسنه يه غل غش ديرلر آوده و آميخته ديك اولور مولانا جامي
 بيت نقد دين از غش و غل ياك بكن * فلز آلايش كل ياك بكن * ودخی دمور باع كه اياغه
 اورلر مولانا هاتفي بيت كرفتار غلند و غار نكري * نه شهري دران مانده نه لشكري *
 عربيه فتحه ايله خيانت اتمك و دخی غنيمت مالندن اوغرمق يقال اغل الرجل يغل فهو غال
 ويا لكسر حقد و حسد و غش يقال وقد غل صدره يغل بكسر الغين غلا اذا كان ذا غش او حقد
 في مع النون * غراشيدن في فتح راه مهمله و كسر سين معجه ايله خشم و غضب ايلك
 معناسنه علي قرط بيت ليك نيك از درد آمد آن نگار * آن غراشيدن ز من رفته بجنك *
 في غريدن في كسر را و سكون ياي تحتاني و فتح دال مهملمين ايله صدای بلند شيخ نظامي
 بيت چو يا او نير تاشد در دويدن * چو رعد تند باشد در غريدن * حكيم فردوسي بيت
 بغريد رعد و فغان كرد باد * پكي صاعقه در جهان او فتاد في غريويدن في كسر راه مهمله

وواو و سکون یائین تحتائین ایله آواز بلند ایله فریاد اېلک معناسنه مصدر ددر میرنظمی
 بیت درانجاغریوید و خیزید اشوب * دل خلق عالم همیشه رعوب * مولا ناها تفی بیت
 غریویدن کوس درنده مغز * بپای تمکن در آورد لغز * غریوان فی کسر راه مهمله و سکون
 یای تحتانی و فتح و او ایله آواز بلند و فریاد ایدیی اسم فاعل در میرنظمی بیت به پیش شهریار
 آمد غریوان * رسانیده بطاق چرخ افغان * غرییدن فی کسر زاء فارسی ایله سورتمک
 چغتایده سو در المک دیر لر امرنده سو در ا دیر لر میرعلیشیر بیت سو در ا هر یان ای نوای
 اوزنی مهالک درد اېلا * شاید اینکای رحم اول قائل بو حالینکنی کوروب * غس کردن فی کدی بی
 پس دیوسورمک * غلچین فی سکون لام و کسر حیم فارسیله یارپوزد یپکاری اوتدر مشهور
 اطبا نعنای بری دیر لر میلان آنک قوقوسین اصلا سومنز نقرت ایدر بحکمه الله اول دخی
 میلان یاننده بتر ابوالمعانی بیت رقیب ازمن کر زده همچنانکه * کر زده مارهم ازبوی غلچین
 * غلچین فی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیله بعض چقور لده طورن صو و کوب
 دیبلرنده اولان با لخته دیر لر * غنویدن فی فتح نون و کسر واو و سکون یای تحتانیله از غنوق
 یعنی خواب سبک نوم خفیف معناسنه عربیه کسر سینله سنه دیر لر نتکم * سنه الهجر
 سنه و سنه الوصل سنه * سراج الدین قری بیت این بجم بغفلت غنویدن ندهد *
 جز مسرت وقت درویدن ثمرت * غرییدن فی سکون یائین تحتائین و زاء فارسیله
 سورتمک و اطفال ایتمک چغتایده ایتمک دیر لر فرهاد بریاشنه کیروب یوریمکه باشلدقه دیو
 بیت قدم آوردی و ترک مهد قیلدی * قویوب ایتمک یورور کاجهد قیلدی * غیشیدن فی
 سکون یائین تحتائین و کسر سین مهمله ایله او غنق یعنی با باق میرنظمی بیت شود لعل
 لبش وقت مکیدن * شود غیشید از بیکانه دیدن * غیشیدن فی سکون یائین تحتائین
 و کسر سین معجه ایله امرنگ یعنی آرزو اتمک معناسنه مصدر در * غیشایدن فی آنک
 متعدی سیدر * مع الواو * غریو فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و واو موقوفه آوا
 یاند استاد عنصری بیت نیز شد عشق در دلش پچید * جز غریو و غرنک نمی پچید *
 حکیم فردوسی بیت وزان پس بر آورد هو مان غریو * بکی جمله آورد چون زده دیو * مولا نا
 ها تفی بیت برآمد ز کوس روار و غریو * غریوی کزان شد سرا سیمه دیو * غیو فی
 سکون یای تحتانی و واو موقوفه یعنی غریو مرقوم حکیم اسدی بیت نکه کرد از دور سالار نیو *
 کیر زان سیده دید بی هوش غیو * حکیم سنایی بیت صدمه صور و غیو تو کد چنک * هر دو هیره
 چورنک بارتنگ * مع الهاء * غیته فی کسر باء و وحده و سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة
 ایله غش مشک مرقوم معناسنه در * غراشیده فی فتح راه مهمله و کسر سین معجه ایله بوزن
 تراشیده یعنی خشم آلوده و غضبناک اغاجی بیت چنان شد غراشیده از کینه اش * که آتش
 زبانه زدا ز سیننه اش * غرغره فی سکون راه مهمله و کسر غین معجه ثانیه ایله خانکی مرغ
 طاوق و غیره * غره فی فتح راه مهمله و اخفاء ها ایله اپکی معنایه در اول غفلت معناسنه ثانی
 صفاتش عورت معناسنه در بو ابکی معنایه ابوالمعانی بیت بنودی توای خرا کر خرغره * ندانسته
 باشی زنت را غره * غشه فی فتح سین معجه ایله صحراده بتن قامش پراخی میرنظمی بیت نمیداند

نمیدانند میان حسن و سنبلیله * بهایم را غشیه بهتر شد از کل و غلاله و زره التند کیلن قصه
 قفتان معناسنه در عربیه درت معنایه کلور اول بر نوع جامه در بدنه متضیل اوله یعنی بدن
 اوزرینه کیله کمال اسمعیل بیت تن و اندام یاسمین و سمن * بنس لطیفست در غلاله لاد * ثانی
 باشد قیل دیننده حاصل اولان کیر و سنج معناسنه ثالث اغاجلق از اسنده جاری اولان صو
 و ابع برشی فی صوابدن منحرف کو رمک و غلیپسه فی سکون لام و کسر یا فارسی بعده پای
 ساکنه و فتح سین مهمله ایله الاقرغه یه دیر لر کلاغ پیسه دخی دیر لر ابوالمعانی بیت بحاماند
 بحسنت حسن خوبان * کجا غلیپسه دارد شکل کیمکان و غنوبه فی فتح نون و کسرو او
 و سکون یای تحتانیله یعنی خوابیده یعنی او یومش حکیم انوری بیت بر خاک درت ملک تو کوی که
 ز آرام * طفلیست در آغوش رقیبی غنوبه و غیبه فی سکون یای تحتانی و فتح باء
 موحده ایله اوزرینه نقش اولش بلك معناسنه استاد عسجدی بیت تا هست پای منکه
 بهر بادیه زریک * و زیاد غیبه کرد پرو نقش بی شمار و غیسه فی سکون یای تحتانی ایله
 اوصی کنش یعنی با بلبش و غیسه فی سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله قامش پراخی
 استاد لطیفی بیت بدخواه تو بینش همیشه * محتاج و قرین کلج و غیسه و مع الیاء * غری فی
 آواز و فریاد ایله اغلق معناسنه شاعر بیت این دل محزون تکبیر داز غم فرقت قرار * میکند
 شام و صحر یا خسر تش غری و زار و باب الغین المعجه المضمومه مع الالف * غوربا فی واو
 معروف و سکون راء مهمله و فتح باء موحده ایله قور و قلی شور با که اصلی غوره آبادر یعنی غوره
 قورق و آباشور بادر محفیفاه علامت ایله هنزه محدود در شاعر * قطعه * سنوانین سخن
 از من و یاد کیر * مکن عمر نازک بغصه عبا * حکیمان نه کن کار و در عیش باش * بدست آر کاروی
 و خورشید سا * شبها نکه می تاب و مرغ کیاب * صبوحی بخور باده با غوربا و غوروا فی
 یایرینه و او ایله ده اول معنایه در و غوشا فی واو معروف و فتح شین معجه ایله ابکی معنایه در
 اول سر کین حیوانات که غوش و غوشای دخی دیر لر فریدالدین احوال اسفراشی بیت
 به پیش نا کسان نهم بخواری تره چون نادانان * نه د کس نافه مشکین به پیش کنه غوشای
 ثانی خوشه انکور و خوشه خرما معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری و مع الیاء فی
 و غرب فی فتح زاء معجه ایله لکن جمع الفرسه سکون زاء فارسیله ابکی معنایه در اول اوزم
 دانه سی شمس فخری * قطعه * از دست میر شیخ صاحب از می برو * ولعل عقیق روید از درز
 بجای غرب * و از شمالیش ببرد دهر سمه * خلق و کرم نشاید بر جای محل و عجب * ثانی
 اینک مه لرینک اوجی خصوصاً و سایر حیوان مه لری عوما و غول چوب فی واو معروف
 و لام موقوف و ضم جیم فارسیله ابکی اغاج در بری اوزون و بری قصه اطفال آنکه اوینارل بعض
 پرلده دست چلیک و چالک دخی دیر لر و مع التاء * غت فی ابله و احمق معناسنه شمس
 فخری * قطعه * هست با فضل شیخ ابواسحق * نیز کردون ز راه دانش غت * تیغ اوسر
 بسر کهر زان شد * که بکین حسود او شدت و غرشت فی کسر راء مشدده و سکون شین
 معجه ایله آواز سباع شرفنامه ده آواز اسب مسطور در حکیم خاقانی بیت بحر که عهد
 کرد بر اعدا به پشت ابر * از عزتش درخش و ز غرشت تندر سن * بویقندن فهم اولنور که

مطلق آواز مهیب اوله **غوت** **غی** واو معروفه ایکی معنایه در اول سبکسر معناسنه که
اوت دخی دیر لر ابوالعانی بیت به تمکین باش ناموست نکه دار * شود رسوای عالم هر که
شد غوت * ثانی فرهنگ جهانگیریده بمعنی کلماسند یعنی صیان که فلاخن دخی دیر لر
غوست **غی** واو معروف و سکون شین معجه ایله چپلاق برهنه معناسنه عربیه عریان
دیر لر استاد رودکی * مثنوی * کفت هنکامی یکی شهرزاده بود * کوهری و پرهنرا زاده بود
شد بکر مابه درون بکروز غوست * بود فرنی و کلان و خوب گوشت * واو معدوله ایله
حیوانات بمدوکی بی فائده اوت کذافی فرهنگ جهانگیری و مجمع الفرس و غیرهما **غی** مع الجیم **غی**
غنج **غی** سکون نونله ایکی معنایه در اول ناز و شیوه معناسنه در مولانا جامی بیت
چون بدین شکل و بدین غنج و دلال * رونماید ز شبستان مقال * ثانی چوال و اکا بکزد
نسنه یه دیر لر استاد لیبی بیت وان بادریسه هفته دیکر عصاره شد * اکنون عصاره
همچو یکی غنج پیشه کشت * شمس فخری * قطعه * همیشه تا که خواب آید ز حوبان *
دلال ناز همچون شیوه و غنج * سبیح دهر راد رخرمی دان * همی بر خور ز ملک لشکر کنج *
عربیه بالضم و سکون النون و ضمها محبوب لر معنای مذکور ه دخی کر پی دید کگری دکنلی جانور
و يقال فی المعنی الاول قد غنحت الحاریه بکسر النون غنجا و غنجا بضم تین **غی** غوج **غی** واو معروفه
بمعنی قوج یعنی بوینوزلی قویون که کبش دخی دیر لر عربیه فتح غینله اینلی ویاصی عریض یقال
جل غوج و فرس غوج ای عریض الصدر **غی** مع الدال المهمله * غدد **غی** ضمتین ایله لغت
مشترکه در یومرجه اتدرکه وجود انسانه ظاهر او اورا کرچه وجعی اولر لکن اصلی ماده در
فضلات بلغمین حاصل اولور ابوالعانی بیت در وجود بزم ماغیار شد همچون غدد *
کر از اله میکنی لابد مضرت میرسد **غی** غرنید **غی** ضم راء مهمله و سکون نون و کسر باء موحده
بعده یای ساکنه ایله بمعنی بانک باند کرده استاد عنصری بیت لشکر شده هر کسی جنید *
نای رو بین و کوس بغرنید **غی** غند **غی** سکون نونله جمعیت و مجموع معناسنه شمس فخری
بیت فتح و ظفر و نصرت و فیروزی و دولت * یاشند همیشه بدر شاه جهان غند * استاد
دقیقی بیت تیغ و فازر ننگ جفا سخت کند کشت * بزم بلای هجری و عم یار غند کشت *
استاد عنصری بیت تقیبان ز دیدن بماند کند * که ایشان همیشه نباشند غند *
غندرود و **غندرود** **غی** کلاهما بسکون النون نفیر عام معناسنه غند جمع و جمعیت معناسنه
اولغله نفیر عسکر جمع ایند و کچون تسمیه اولمشد رمیر نظمی بیت بفرمود کشتند از ان غندرود
همه پر سلاح مهیا نمود **غی** غنود **غی** ضم نون و واو معروفه غنودن لفظک ماضی سیدر که
امر غندی دیمک اولور شمس فخری بیت بجزر شاهی وی وورد دعایش * چشم و دل هیچ
اهل نظر خطه غنود * شیخ نظامی بیت باسایش تواناشد تن شاه * غنود ز اول شب تا سحرگاه
غوشاد **غی** واو معروف و شین معجه ایله ایکی معنایه در اول بمعنی غوشک که عنقریب ذکر
اولنورا نشاء الله تعالی ادات الفضلاده دیوان و کاروانسرای ودخی درخت بلند معناسنه
مسطور در **غی** مع الراء المهمله * غبار **غی** فتح باء موحده ایله اول پاره زرد در که طائفه یهود
دیار عمده سائر ناسدن امتیاز ایچون دوش جامه لرینه دیکر لر کمال اسمعیل بیت بقهر او که سپهر

سپهر بلند را بردوش * ز زرد رقعہ خورشید و ماه دوخت غبار * عربیہ توز و بنگ دید کاری
 پیرا غہ دخی دیر لر * غتفر * سکون تاء مشتاق و فتح فایله ابله و احمق و نادان معناسنه که نت
 و غتفره دخی دیر لر حکیم سنایی بیت جلکی خیالهای محال * کرده مانند غتفر بحوال *
 ر * غز * ابکی معنایه در اول دبه خایه که عربیہ فتق دیر لر و باد خایه و باد کنده دخی دینلور
 مرد بزرگوار معناسنه در استاد زودکی بیت پیستی و کنده دهان داری و پای * خاکان غرداری
 هر یک چون فرای * اما فرهنگ جهانگیریده مفتوحه ده ذکر مرور ایدن غر معناسنه کاور
 حکیم سنایی ابکی معنایه دیمشدر بیت کشته تریاد و سخت خایه * غر * مانند بر آب و سست آلت
 غر * پورهای جامی بیت منبأی و قواد و دیوس و غر * فضولی و غم مغرور و غر * ثانی
 اول یومرجه که اعضاده ظاهر اولوب اکثر بوینه اولور بعضیسنک الکنده دخی اولور کدافی
 تحفة الاحباب یومعنایه هلالی تاشنکدی بیت ای غریبشانت غره ماه صفر * غر دیان غر مشو
 دور کن این درد سر * و عربیہ دخی ابکی معنایه کلور اول هر بیاض نسنه یه دیر لر و ما و حیوان
 آکنده اولان بیاضه دیر لر خصوصاً * غر غر * سکون راین مهملتین و خم غین ثانیله ابکی
 معنایه در اول دبه خایه که صداسی ظاهر اولوب غر غرایدر استاد بیت هم خواهدش زمانه که
 آید بر زود * جان عدوی تو که رسید بغر غرست * ثانی چشم و غضبیله زیر بدن ظاهر
 اولان صدا ابوالعانی * مصرع * چشم آمد دهد دشنام غر غر * غرور * خم راه مهمله
 و او معروفه ابکی معنایه کلور اول عجب و کبر معناسنه خواهه حافظ بیت غرور حسن اجازت
 مکرند ای کل * که پوشی تکی عندلیب شیدار * ثانی الدائق والدائق فریب و فریبیدن
 معناسنه ابوالعانی * مصرع * اصلش نبود آنچه مرداد غرور * غرور * یعنی غر غر
 موقوم * غر لولور * سکون زاء معجه ابله ترنجبین و بعض مریات قونیلان دبه که غرور
 دخی دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری * غر یور * کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله بود دخی
 مرقوم دبه معناسنه در * غرور * خم زاء فارسی و او معروفه قیو آردینه قونیلان سپسی
 معناسنه در * غور * بوزن نور بر ولايت آیدر مولانا هاتقی بیت ملاک رازره بردغولان
 غور * نه غولان غوری که دیو غرور * شیخ سعدی بیت شنیدم که از پادشاهان غور * ابکی
 یادیشه خرگرفنی بزور * عربیہ اون ابکی سجه دیر لر هر سچ بگرمی من در و عند البعض اوز بش
 قفیز * مع الزاء المعجه * غباز * فتح باء موحد ایله بویشدرق معناسنه بعض فرهنگ صبان
 معناسنه در ابوالعانی بیت فلك بگردن نادان طوق زربند * ولی بگردن عاقل زند چوکا و
 غباز * غدز * سکون دال مهمله ایله کون چچکی دیر لر بر چچکدر کوشن قنغی طرفه کنسه
 اول طرفه دوزوله بیت تمام چشم بان آفتاب روی شدم * بوستان نکه کوپیا شکوفه غدز
 * غز * ترکان غار نکراندن بر طائفه در سلطان منجر زمانه قوت طوتمش لرایدی اول مرتبه که
 خراسان شهرینی ضبط اینک پلر حکیم خاقانی * رباعی * ای چشم تو فتنه فلك ز اقلوز * ابروی
 تور کلاه خوبی قندر * هجران تو شیر شزه را سازد بز * باغارت تو عفا الله از غارت غز *
 * غنوز * خم نون و او معروفه بی کار و بی شغل معناسنه که ترکیه آواره و آبلای دخی دیر لر
 ابوالعانی بیت چو در عشق بدل یافته کنوز شدم * زکار و یار خودم بکسر غنوز شدم *

في مع السين المهمله * غورمكس في راء موقوفه برنوع كوچك زنبور زدر مكس كبي يشارك
 اولور كذا في المويد ابوالمعاني بيت رقيب زشت بديدم كه سبز پوش شده * شد دست
 غورمكس نيش زهرك زدر في غولتاس في سكون لام وفتح تاء مثناة ايله دمور كلاه كه سر پناه
 دخي ديرلر تركينه توغلهه ديد كاريدر ميرنظمي بيت بسر غولتاس آهن راب پوشيد * بد سنش
 نيزه بردوشش زره ديد في مع الشين المعجه * غرنش في ضم راء مهمله وسكون نون بعده باه
 موحده مضمومه ايله صدای مهيب معناسنه مولانا هاتفي بيت بو يراني بلخ جنبش كنان *
 زطوفان كينه غرنش كنان * ميرنظمي بيت غرنش در آوردلشكرهماني * بارزه در آمد
 زمين آسمان في غروش في ضم راء مهمله و او معروفه بعني خروش وله بيت بيازارد مردی
 شده جانفروش * چودر يار آورد جوش و غروش في غنده روش في سكون نون وفتح دال
 و ضم راء مهمله تين ايله غنده رود مرقوم معناسنه ميرنظمي بيت در آنجا بلان كشته اند غنده روش
 زهر و طرف همچو در يا خروش في غندماش في سكون نون و دال مهمله و فتح مهمله لوبيا يه
 ديرلر كذا في فرهنگ جهان كيري في غوش في بوزن نوش بش معنایه كلور اول اسب جنبيت
 يعني يدك آت حكيم زاری * قطعه * آسمان را حلقه فرمانبري در كوش كن * عيش رادامن
 بكيرو دست در آغوش كن * باخرد كو طيلسان بر جنب می سر پوش كن * بر كيت می نشين
 خنك طرب را غوش كن * حكيم سوزنی بيت بر كيرهای اسب ندرومه شد سوار * يك كير زيرو
 ران و در كير غوش دار * ثاني سر كين حيوانات كه غوشا دخي ديرلر يوسفی عرضي بيت
 آن روی او چويك آغوش غوش خشك * آن موی او چويك آغوش غوشنه * ثالث بريك
 اغاچ در آندن اوق و حربه ايدرلر شمس فخری بيت تو نور دبه ملكي و دشمنان ترا * مره بديد
 پراز غم بود چونا و ك غوش * خسروی بيت انداز دار و انت همه ساله نير غوش * وانگاه كويدم
 كه خروشان مشو خوش * رابع بعني كوش كاف عجميله غين بيننده تواخي و تبادل اولد و غندن
 بونده دخي عموما كوش معناسنه و خصوصا كوش سازكه آكا تار بغيلوب دوزن و يرلر ميرغان
 بيت خواهی تا توبه كرد مرطل کران * زجه غوش ترا بفتدق كير * خامس بعني نگاه ابوالمعاني
 بيت كشم دوچار آن شه خوبان بغز و ناز * كرده كدر بجانب مازانكر دغوش في مع الكاف في
 في غك في اول كسه يه ديرلر كه غابت كوتاه قد و فربه و بي اندام اوله پوزهای جامی بيت
 سيفك چاق دولت و دين كون فراخ غك * منسوخ مشوخ و مشوم و كرا نجان و سر سبك *
 في غاك في فتح لامه بعني غولك مجنون چب نويس بيت لب غميت كرو نماز فراهم نشود *
 دهش پرزر اكر ساخته همچو غاك في غونك في واو معروف و كسر باء موحده وسكون نونله
 بر او تدر اشنا نه بدل يعني انكه دخي اشنان كبي جامه يورلر صابون كبي كوپورر غر نك دخي ديرلر
 في غوشاك في واو معروف و فتح شين معجه ايله سر كين حيوانات كه غوش و غوشا دخي ديرلر
 ابوالمعاني بيت آن خسيس و ناكس و بد بخت و مشوم و بد سرشت * همچو حلو و معتبر در نزد
 او غوشاك بود في غولك في واو معروف و فتح لامه اوج معنایه در اول قار بازلر ايچنه انچه قودقلىرى
 بي ذهن برداق ثاني قار بازلر قتمه بر نوع قار او يني در كه التي آشق ايله او ينيارلر خواجه سلمان در همچو
 قار بازي بيت تو غولك و خشت مانده در پيش * اين شش مجلی نكر كه خويشت * ثالث

ثالث سنك فلاحن مير معزى بيت مرا تا از سر كوت فاك آ واره ميسازد * فلاحن از دلال
 وغولك از سياره ميسازد * بومعنا رده و اوسر غلاك دخی ديرلر في مع انكاف الفارسي * غرنك في
 سكون زاء معجه و فتح نوله غونيك مر قوم معنا سنه در في غوشنك في واومعروف و فتح شين
 معجه و سكون نوله غاوشنك مر قوم معنا سنه جفت آل تارندن او كندر ديد كاريدر في غوك في
 بوزن ديك قور بنغه در چغز و وزغ دخی ديرلر استاد منجيك بيت چشم چون جامه غوك آب
 گرفته همه سال * لقي چون موزه خواجه حسن و عيسى كثر * امير خسرو بيت مكو
 بشهوتيان ماجرای عشق و مپرس * حديث بحر غوكي كه در مبر باشد في مع اللام * غلغل في
 ضم غينين معجتي و سكون لامين ايله غوغا و غلبه كه غلغله و خلاوش دخی ديرلر لغت مشتركه در
 عربيه دخی چاغر شفق و غلبه معنا سنه در ميرظمي * مثنوي * چهار احسن اواند اخت غلغل
 به ورد عارضش شد خلق بابل * چه غلغل بلكه فتنه اندر افتاد * میان خاص و عام را بكسر
 افتاد في غلغل في سكون لام و ضم فايه ليف كه ايچنه صابون قيوب حمامه وجوده سورر لر
 ابوالعاني بيت همه مالدر خش بر كون هر دلاك كونداده * مكر كرد ريش غلغل بيني اش صابون
 در حمام في غل في بوزن كل اوج معنایه در اول چقواره معنا سنه ثاني قيون اغيل بوابكي
 معنایه ترتيب اوزره استاد بيت در ختها را بغل بپريد و آورد * كه هر كوسفند آنجا غلي كرد *
 ثالث غول لفظندن اختصار اولنشد و عربيه اسيرك و حجر مارك بوينه اورد قلري دمور
 يا غدر جمعي اغلال كلور و قيل للمرأة السيئه الخلق غل قل و غل يده ای شد الى عنقه و الغل ايضا
 حرارة العطش و برنسنه يه جان كوكلدن يا پشمغه ديرلر في غول في بوزن فول بش معنایه
 كلور اول طائفه جنندن بر نوعدر سعالي ديرلر بيا بان و حمرالده اولور اشكال مختلفه ايله
 منشكل اولوب بولدن آدمي آزدروب هلاك ابلراكا چيدوس و خرتن بور و شفوت دخی ديرلر
 عربيه ساحرة الجن ديرلر ويقال كل ما اغتاله الانسان فاهلكه فها و غول والغضب غول الحلم والجنل
 كذلك غول السخا و الشقاوة غول السعادة و امثال ذلك لانه يغتاله ويذهب به و يهلك و زبانها يلوينه
 او غول ديرلر ثاني طاع انكرنده و حمرالده آلق ديوار چوپروب كيجه لده ايچنه قيون و پكي و صغر
 قورلر آغال و آغل و آغيل دخی ديرلر بوابكي معنایه ترتيب اوزره شمس فخرى بيت كاه چون
 غول در بيا بانها * كاه چون كوسفند در تن غول * اوشكور بيت كاهي چو غول كرد بيا بان
 روان شوم * كاهي چو كوسپندان در غول جای من * ثالث بمعنى حرانزاده رابع بمعنى توام
 يعني ابكيز تولد ايلس آدم اولسون حيوان اولسون بوابكي معنایه استاد رودكي بيت ايستاده
 ديدم آنجاد زدغول * روي زشت و چشمها همچون دو غول * خامش اسپغول ديدكاري
 اوتدر كه اندن اختصار اولنشد في مع الميم * غرم في سكون راء مهمله ايله بمان قيون شمس
 فخرى * قطعه * تويي آن شهنشاه عادل كه كرد * به بيشه قرين شيرگران و غرم * در ايام
 او اهل فضل و صلاح * بر آسوده اند از غم و رنج و كرم * حكيم از رقي بيت شهزاري كز ثبات عدل
 او در بيشه غرم * چون بجنب سرنهد بر نيچه شيرزيان * مجد همكربيت پاتك را اثر عدل او
 بران كاست * كه شير در دهن غرم مزغرازي كرد * حكيم فردوسي بيت بيارم و قرزند را چون
 بوند * چو غرم زيان سوي كوه بلند * بو بيت فريدون شاهك احوالي بيانده در فهم اولنور كه

قوج اوله بر محله دخی دیر بیت بیفکنند نیزه ببا زید جنک * چودر کود بزرگرم باز دپانک *
حکیم اسدی بیت مرا کر نحوای ز شاه جهان * چو غرم ز یان باتوا ایم دمان * بر نسخه ده هرک
قیونی که قویروغی کوچک اوور استاد عنصری بیت چوسنیری و شیران بکردار غرم * بیون
اررمانی دلم را بکرم * عربیه الغرم بالضم والغرامه بالفتح اداسی واجب اولان نسنه به دیرلر
دی غرم فی سکون زاء فارسیله خشمکین و مهیب شمس فخری بیت هیچ دانی که چیست زاده
تاک * مایه بیهری و ماده غرم * ثانی اوزم و خرما صالقمی و دانه سی اولق اوزره ده مرویدر
شمس فخری بیت همچو خورشید در باورین جام * چون سهیل یمانی اندر غرم * ثالث
اینک صغیرینک مه لری معناسنه در حسین و فانی ده زاء معجه ایله مرویدر فی غلام فی بنه
معناسنه در خواجه حافظ بیت غلام همت آنم که زیر چرخ کبود * زهر چه رنگ تعلق پزود
آزادست * عربیه دخی غلام دینلور جمعی غلمان کور فی مع النون * غرمیدن فی سکون
راء مهمله ویای تحتانی و کسر مهمله غضب و تمورا پانک شاعر بیت ثانی و آرام از عاقلیست *
که غرمیدن بحل جاهلیست فی غرنیدن فی ضم راء مهمله و سکون نون و کسر راء موحد
و سکون یایله آوازمهیب که در عدن و غیریدن ظاهر اوور کورک کور ملک کنی حکیم اسدی بیت
بر آمدده و افکن و کپروزو * غرنیدن کوس و پیکار او فی غرویدن فی سکون راء مهمله ویای
تحتانیله کورلدی ظاهر اولق و کور ملک معناسنه در فی غرنیدن فی کسر راء مهمله مشده
ایله آوازمهیب سباع میرنظمی بیت بغرنید همچون سباع غرنین * بخصم مقابله در آمد
چنین فی غران فی زاء فارسیله بریمشدرهندوستانه مخصوص فی غرنیدن فی ضم زاء
فارسی و او معروف و کسر لامله پانک معناسنه در فی غرنیدن فی کسر زاء فارسیله بر او زرنده
سورتنک و ایتمک ابوالمغانی بیت چندان شدست باغم دل زار و ناتوان * عاشق بکون
یار غرنیدن همی رود فی غنیدن فی سکون نون ویای تحتانی و کسر جمله نازنلق و شیوه پانک
ابوالمغانی * قلعه * شود خوشدم دل عاشق ز جور یار غنیدن * بحسن خوبی میزید
بمهر ویان غنیدن * بدرکن از دلت رنگ علایق هر چه میداری * که جز فکر غمش نبود در اول
بکجنیدن فی غنودن فی فتح نونه یعنی خوابیدن یعنی او بومق ابوالفرح زونی بیت تو کفت
او را بلبل که غنودن او * نموده بود بتعلیم خواب راه صواب فی غوریدن فی او معروف و کسر
راء مهمله ایله تحریک اپنک یعنی بر آدمی برایشه تقید ایتمک میرنظمی بیت مرا غورید
دل در عشق جانان * جو مجنون باشدم سحرانوردان فی غوکان فی او معروف و فتح کافله جمع
غوکدر فی غولیدن فی او معروف و کسر لامله یعنی غوریدن مرقوم فی غولین فی او معروف
و کسر لامله کوچک کویه دیرلر میرنماره بیت غولی و فر و هشته دو غولین بدو بود پنهان شده
اندر پس اطراف دو غولین * و معنی سجوی سرکشاده * کمال اسمعیل * قطعه * چون
جو و گاه ز سحر برداشت * باقی از خانه کرد کان بسته * بیل و دلو و رسن و غولین را * باحوال
وجل و پالان بسته فی غویه زدن فی او معروف و فتح یای تحتانی و زاء معجه ایله یاغ چیقار مغه
دیرلر فی مع الواو * غلو فی ضم لامله هجوم و ازدحام معناسنه مثال اول شاعر بیت چون محبت
غلو کند بر دل * رای عقل و خرد شود باطل * مثال ثانی مولانا هاتنی بیت زاودی نور دیدن آن

آن غلو * هوارا که شد نفس در کلو و غوغو و سکون و اوین و ضم غینین معجزتین ایله بمعنی
 کبوتر که قوقو و کوکو و دخی دیرلر و مع الهاء * غتفره و سکون تاء مشنأه و فتح فا و راء مهمله
 ایله احمق و ابله و کول معناسنه غتفره دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت دهقان امام غانفری مهتر سره
 در منت تواند چه بزرگ وجه غتفره و غربه و سکون راء مهمله و فتح باء موحده ایله کز لو اغلق
 میرنظمی بیت درون خانه را بنشسته محزون * بغربه با غم دل کشته مقرون و غرتیه و سکون
 راء مهمله و فتح تاء مشنأه ایله بانگ و خروش و آواز معناسنه در کذا فی المجمع وله بیت چو راز دل
 نهان کردن نباشد * بغرتیه ناله و افغان دارد و غرده و سکون راء و فتح دال مهملتین ایله اول یومری
 اندر که اعضاده طاهر اولور ترکیه اوردیرلر و غرتیه و کسر راء مهمله و سکون شین معجه
 و فتح نونله بر او تدرینور و آنکه ال یورلر صابون کی کوپر و غرتیه و سکون راء اول و فتح ثانی و ضم
 غین معجه ایله ایکی معنایه در اول بمعنی باد خایه که باد کند دخی دیرلر ثانی غضبیه سوز سو بلك
 غرغر مرقوم معناسنه در و غرتیه و سکون راء مهمله و فتح فایله بمعنی دریچه یعنی پنجره
 میرنظمی بیت بهر جانب که دارد غرتیه چند * درونش را فروغ مهر پیوند * عربیه بر آوج
 صو و دخی یوکسک چار طاق معناسنه که جمعی غرفات کلور و يقال للسماء السابعة غرتیه
 و غرمیه و سکون راء مهمله و کسر مهمله بمعنی غضبناک استاد لطیفی بیت نفس تو
 از دهاست غرمیه * نیک و بد هر چه یافته چیده و غرتیه و ضم راء مهمله و سکون نون
 و کسر باء موحده ایله مهیب آواز استاد عنصری بیت لشکر شاه بهر کین جنید * نای
 روپین و کوس بغرتیه و غرتیه و ضم راء مهمله و سکون نون و فتح باء موحده ایله آواز و صدا
 معناسنه شمس فخری بیت ز فضل و بخشش او از کوشش او * مالک سر بسردار غرتیه
 و غرتیه و فتح راء مهمله مشدده ایله و تخفیفله دخی جائز در آواز رعد و سباع کومردنگ معناسنه
 حضرت مولانا قدس سره بیت غره کن شیرواری شیر حق * تارود آن غره بر هفتم طبق
 عربیه هلال ماه خصوصاً و ابتدای طلوع و مواد دخی آتک آلتند اولان بیاضه دیرلر و غشه و
 فتح شین معجه ایله عنبرینه معناسنه و غشیه و سکون شین معجه و فتح یای تختانیله بد بوی
 دهان که غساک و غشاک دخی دیرلر و غفوده و ضم فا و سکون و او و فتح دال مهمله ایله بمعنی هفتیه یعنی
 ایام اسبوعه دیرلر کذا فی الخفه و غفه و فتح فاء مشدده و تخفیفله ده جائز در آنچه قوزی
 کورکی و غلاله و فتح لامین ایله زلف معناسنه که کلاله دخی دیرلر کال اسمعیل بیت جهان
 شد از نجات نسیم مشک افشان * چنانکه از دم مجمر غلاله جانان و غلامباره و محبوب
 دوست معناسنه که غلام اون یاشندن تجاوز اولان و باره دوست معناسنه در میرزا الخ بیک
 کند و بی محبوب دوستی تمتمندن استخلاص ایچون بویینی نظم ابلش بیت غلامباره بیم من
 ندانم این مذهب * هلاک چادر م و کشته چلک پوشم * اگر چه بوییتد زن طزفنه میل کورینور
 نظر دقیق ایله معلوم اولور که چادر و چلک پوشندن اولقدر نفرت ایدرم که کورد که هلاک اولورم
 دیکدر و غلبه و سکون لام و فتح باء فارسیمه الا قرغه یه دیرلر مجمع الفرسه باء موحده ایله
 عقیق معناسنه در شیراز بلاق الحجه دیرلر و شمس فخری غلبه عقیق و امثال آن کلاغ بیسه است
 دیوب بویینی نظم ابلش بیت کراید زیر ظل دولت او * همای آساشود مسعود غلبه *

متجيبك بيت سه حاگكند ايجا چون غلبه همه درد * ميخواره و زنباره و ملعون خسيه سندن
 بعض نسخه ده صقصه غان معنا سنده در غلقه في سكون لام اول و فتح ثاني و ضم غين معجه ايله
 غوغا و غلبه و خللوش دخی دیرلر ميرنظمی بیت فتاده غلقه نه طاق افلاك * بمانده
 در تحیر عقل و ادراك غله في فتح لام مشدده ايله كوچك برداق قاضی حمیدی بیت کینی
 دهد بغله شدت مر اشراب * کردن دهد بسفره محنت مر اطعام غنبه في سکون نون
 و فتح باء موحد ايله قور قنج صدا غناوه في فتح نونله بر سازد زفانکویاده بر او یون آدیدر
غیجه في هنوز آچلماش کل خصوصاً و سائر شکوفه عموماً منلاجای بیت الغی غیجه
 امید بکشای * کلی از روضه جاوید نمای * اصلی غنچه رنازم معنا سنده آخر ندها علامتدر
 بر معناسی دخی نبسندر و دخی جمع اتمک و بوغرمق معنای رینه کلور عین مهمله ايله ده رسینه نظر در
غندک في سکون نونله درت معنایه کلور اول یعنی جمع شده ثاني آتاش پنبه که اکیرمک
 ایچون حلقه ایدرلر قریع الدهر بیت ابروش کآن سان شد و بینیش چو مشته * آن ریش
 صفید آمد چون غندک پنبه * ثالث تار عنکبوت شمس فخری بیت حسودت در کف
 ادبار محنت * بود همچون مکس در دام غندک * و عنکبوت معنا سنده دیبشار حکیم اسدی بیت
 تن غندک رایای باید نخست * پس آنکاه خانجال بایدش جست * بوم معنایه کسای بی بیت
 می تند کرد در خانه تو غندک چنان * پیش فرداش بین برتن تو تارتان * رابع بر نوع عنکبوتدر
 زهر ناک اولور عربده رتیلادیرلر حضرت مولانا قدس سره * قطعه * حلاوت عجبی در بدن
 بدید آید * که از فی و لب مطرب شکر رسید بکام * هزار کژدم غم را بین کنون کشته * هزار
 غندک محنت بین شده بر بام * حکیم سوزنی بیت کژدم زرد قاضی سیراج * وان قوامی سیاه
 چون غندک * چغتای اور کاجی دیرلر فرهاد نامه ده خاقان خطایی محیوبلر ایلله فرهادی تسلی ایتک
 دیل و کی زده اول خوبلر و صفندک دیر بیت کواکریب شعله ایق او تدین سندان * آسیب
 اور کاجی تاری بیرلا سندان غنوده في ضم نونله امر غنق یعنی او یقویه هنوز وارمش
غوه في واو معروف و فتح تاء مثناة ايله ضویه طالمق که غوطه دخی دیرلر ابو المعانی بیت
 در بحر غمش غوبه خورد این دل مخزون * باشد که خدا ساحل مقصود نماید غوجه في واو
 معروف و فتح جم فارسيله خروس ایبکی که بوردند اولور شاعر بیت همیگرد باز نشن جنک خروجه
 مشه از خون بینی چون بغوجه غور و امشه في مفتوحه ده ذکر می مرور ایدن غور امشه معنا سنده در
غوره في واو معروف و فتح راء مهمله ايله ایبکی معنایه در اول قورق ثاني هنوز آچلماش پنبه
 قوزاغی بو ایکی معنایه شمس فخری * قطعه * ورکنی یاد لفظ او در باغ * شهید کردد بغرثم در غوره
 ابراز فیض دست ابواسحق * ورکنک پنبه دان در غوره غوزه في واو معروف و فتح زاء
 معجه ايله پنبه قوزاغی و سر و قوزاغنه دخی دیرلر استاد دیمشدر بیت با دا چو غوزه دیده
 خصمت سپید دل * و زتاب غم شکسته دل درد پرورش * زاء فارسيله ده مرویدر غوزه في
 واو معروف و فتح زاء فارسيله پنبه قوزاغی اصفاها نیار کلوزه دیرلر غوشته في واو معروف
 و فتح شین معجه و نون ايله بر نوع منتر در و بعض نسخه ده بر نوع چو غاندر غوشه في
 بوزن خوشه یعنی اوزم صالقمی غوله في واو معروف و فتح لامه ایکی معنایه در اول یعنی

بمعنی غولک مرقوم ثانی انبار غله حکیم سنایی بیت خشک زاری که کشت زار بود * هر یکا غوله
 غوله زار بود * غویه * واو معروف و فتح یای تحتانیله یایق که آنکله یاغ چقار لر * مع الیاء *
 * غزی * کسر زاء معجه ایله ابکی معنایه در اول برت آدیدر ثانی براغاج آدیدر عربیه
 عطنان دیر لر * غلامی * ابکی معنایه در اول خدمتکاره مخصوص اولان اشیا ابوالعانی
 * قطعه * حصه * غلمان نهادن از طعام و از ذکر * هر چه خیزد پیش خواجه حصه غلمان بود *
 آنچه میباشد غلامی خاصه ایشان شود * اندران کردن طمع از غایت نادان بود * ثانی
 محبوب دوست معناسنه که زن دوست اولانه شهیدی دیر لر شاعر بیت شهیدی کر غلامی را
 زدهان طعنه بکشاید * بلی یارست با او را زبانداز و ذهن واسع * غوشای * واو معروف
 و فتح سین معجه ایله صغرتزی که قوریدوب اودون یرینه بقار لر طیان مرغزی بیت یکی زراه
 همی زربند آردوسیم * یکی زدشت بنمدهمی چند غوشای * و دخ اریه و بعد ای سنبله سی
 یو ابکی معنایه شمس فخری * قطعه * کار خلقت نیاید از حصمت * کار عنبر نیاید از غوشای
 خرد کشته بیای او که فتاد * سرکه از تو کشیده چون غوشای * باب الفاء المفتوحه
 مع الف * فا * درت معنایه کلور اول شیرکین یعنی کینده اوتورر ارسلان سید شریف
 اشرف بیت یک خادمش نکار سعی سرو پای چشم * یک مسندش کیمت سبک روح باد پای *
 ثانی کله با او یرینه استعمال ایدوب با او گفت دیجکی یرده فا گفت دیر لر حضرت مولانا قدس سره
 بیت جادوی کپیر از غصه برد * روی و خوی زشت فاما مالک سپرد * کمال اسمعیل بیت سپرغ
 وار کوشه نشینم نه چون مکس * بنشینم از حریصی هر جا که فارسم * ثالث فرهنگ جهانگیریه
 بمعنی تعقیب یعنی کیرودن کتمک رابع بمعنی تقدم یعنی ایلر و وارمق عربیه فالفظی بریان ایتمک وکل
 ایچنده اتمک بشورمک معناسنه در * فاشرا * کسر سین معجه و فتح راء مهمله ایله صر مشق
 نوعندن را و تدریفا * ابکی معنایه در اول کزیده و مقبول اولان نسنه ثانی اول کسنه یه
 دیر لر که سویلد که الت طوداغن دیشنه صغرق سویلیه که هر تکلمنده فافاطاهر اوله عربیه
 مشترک در تعریفی هو الیدی لا یقدر علی تکلم کله الایزاده الفاء فی اوله شاعر بیت راستی و درست
 سخن گفتن * نتواند که کوید آن فافا * فافا * کسرنون و فتح یای تحتانیله بر او تدر ترکیه آیو
 قولای دیر لر عربیه عود الصلیب دیر لر که ابکی قسم در بری ارکندر اوزون اولور و بری دیشیدر
 قصه اولور ابکی صید باش سزدر * فافا * و او ایله شرمند و رسوای معناسنه در عمق بخاری
 بیت بسکه بخشد کف تو در و کهر * بخ شرمند کشته و فافا * فافا * فتح جیمه خوشه چینی
 یعنی بشقیلق ایتیمک معناسنه در ابوالعانی بیت باقیض خداوند اگر خاص و اگر عام *
 از خرمین فضل و کرمش کرده ففانی * عربیه کسرفارمدهمزه ایله و ضم فافا فتح جیم و همزه ایله و ضم
 فافا سکون جیمه غافل ایکن بر نسنه کلمک و واقع اولمق * ففانی * اصل و رسم معناسنه و عربیه
 بر نسنه فی بر نسنه یه بدل صوتمق معناسنه در منلاجای * مصرع * روخی ففانک ای صم
 ابطنی لقب * ففانی * فتح راء مهمله ایله بر کله در او ایل افعال و مصادر دده استعمال اولنوریدی
 معنایه ذو اول بمعنی جانب ثانی بمعنی نزدیک ثالث بمعنی فی رابع بمعنی بیشتر یعنی زاید خامس
 بمعنی علی سادس بمعنی بلند سابع بمعنی همه * ففانی * فتح راء مهمله و خاء معجه ایله محل

فراخ و جای واسع حکیم نزاری قهستانی بیت توهم مفرست دختر آبدین تنک *
 فراخای جهان بر خود مکن تنک و فراخنا و فتح راء مهمله و نون و سکون خاء معجه ایله بمعنی
 فراخای مرقوم یعنی وسعت کذا فی المجمع و فراشا و فتح راء مهمله و شین معجه ایله بدیده
 قیل اور پریمک میرظمی بیت چو دیده هیاتش پر سید اشمس * فراشا شد سراپا موی
 جمش * ودخی فراشیدن لفظندن صیغه فاعلدر و فرجا و سکون راء مهمله و فتح جیه
 نظر ایله دیمکدر خواجه سلمان بیت شمارا واجیست الحق نظر در کار من کردن * عجیب حال نیست
 حال من نظر در حال من فرجا و فرجا و فرا خال لفظندن اختصار اولمشدر وسعت معناسنه
 شمس فخری بیت بود چو چشمه سوزن بچشم اعدایت * زبس بلا و سخن عالمی بدین فرجا
 تحفه الاحبابده بمعنی سخن و لم شدید واقعدر و فردا و سکون را و فتح دال مهملتین ایله
 ابکی معنایه در اول لفظ مفرد در یارین معناسنه عربیه غدا دیرلر ثانی مرکبدر فردا ایله
 آدن یا نکر کل معناسنه ابکی معنایه ترتیب اوزره بیت امروز و پرودی و فردا * هر چار یکی
 بود تو فردا * چاردن مراد عناصر اربعه در و فرسا و سکون را و فتح سین مهملتین ایله ابکی
 معنایه در اول بر سبب ایله پایمال معناسنه در ثانی فرسودن لفظندن صیغه امر و وصف
 ترکیبی اولور غم فرسا و چهره فرسا کی حکیم نزاری قهستانی بیت هیچ نقصان نکند ملک
 حسن ترا * کردمی شاد کنی خاطر غم فرسائی و فرموده خدا و یعنی فرایض اعمال مفروضات
 خسته کی و امثالی کذا فی شرفنامه بو معنایه شاعر بیت کربند کی آوری بجایست
 هر چیز که فرموده خدا نیست و فریبای کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و باء موحده ایله
 یعنی فریبنده و فریفته یعنی الدایجی و الدائمس شاعر * رباعی * هم حور بهشت ناشکیبا
 از تست * هم جادو و هم پری فریباز تست * خوبان جهان بجامه زیبا کردند * آن خوب تویی
 که بجامه زیبا از تست و فجا و سکون نون و فتح جیه کرنک که تأثیر هوادن و یا خود
 او بقوسزلقدن عارض اولور اطیما طواء دیرلر ابوالمغانی بیت چشم مستت شمار نماید *
 ابروان تو کرده اند فجا و مع الباء * فاراب و فتح راء مهمله ایله دیار ترکستانده بر شترک
 نامیدر ترکلساننده اول شهره سیرام دیرلر میرظمی بیت پس آنجا کرده عزم سوی فاراب
 مانده هیچ در عقل و خرد تاب و فراسیاب و فتح راء کسر سین مهملتین و فتح یای تحتانی ایله ابکی
 معنایه در اول خباب که صوا ووزرنده اولان قبر جقار ثانی توران پادشاهنک آدیدر بو اچکسنه
 او فراسیاب دخی دیرلر سید سراج الدین سکری بیت کیخسرو ثانی انکه آمد * هر سینه
 او فراسیابی و قرب و فتح راء مهمله ایله بر نهر عظیم آدیدر کذا فی التحفه و فردا شب و
 یارین کجه دیمک اولور و فرسب و کسر راء سکون سین مهملتین ایله اوج معنایه کاور اول
 بر اوزون دیرکدر سقف خانه التمه قویوب اوزرینه سقف ایدرلر شمس فخری فتح راء مهمله ایله
 نقل ایلش بیت ابوسحاق اگر زین کند کنیش اسب * کند خرد بام فلک را فرسب * بو معنایه
 حکیم فردوسی در صفت ازدها بیت سرو هاش چون آب نوبی فرسب * چو خشم آورد
 بکنزاند ز اسب * بعض محله رانک سکونی و سینک فتحه سیمله ده استعمال ایدرلر استاد
 رودکی بیت بام فرسب بجهله خرد شونک * از کرائیت اگر شوی بر بام * ثانی عصارلرک

عصاره ك دانه في صقوب صوبين ويا خود ياغن چيقار دقلمري اغاج ثالث قيو اوز رينه قود قلمري
 اوزون دبرده ك دبرلر في فرسيب في سكون راوكسر سين مهملتين ايله ديوار ايچنه قود قلمري خدبل
 اغاچنه دبرلر في مع التاء * فات في كوجه بون ديدكاري دار ودر عربيدن كدي ديمك اولور
 في فخت في سكون خاء معجه ايله بوزن بخت بمعنى كسب يعني قزنج ميرنظمي بيت
 درجهان هر كه فخت نيكونام * زنده ماندست تا بروز قيام في فرامشت في فتح راء مهمله وضم
 مهم وسكون شين معجه ايله بمعنى فراموش شيخ نظامي بيت زبانش كرد پاسخ را فرامشت *
 نهاد از عاجزي برديك انشت * حكيم سناني بيت همه بر در كه فرامشتي * همه از روي معرفت
 پشني * حضرت مولانا قدس سره بيت آن كرك بدن زستي باجهل فرامشتي * يك يوسف
 كنعان شد باياد چنين باردا في فراخت في فتح راء مهمله وهاوسون خاء معجه ايله بمعنى شكوه
 وزيباني و آرايش كه فرهنگ و فرمت دخی دبرلر في فرات في فتح راء مهمله وهايله فراخت
 مرقوم معناسنه در ميرنظمي بيت چوان حمله كه شد از غير تنها * فرات كرده خود را از سراپا
 في فرست في سكون راوسين مهملتين وفتح تاء مثناة ايله طوقمق ايچون حاضر لشم ايلك كه
 فلات وتان وتانه دخی دبرلر كذا في فرهنگ جهانكيري في فرتوت في سكون راء مهمله وفتح تاء
 مثناة ايله غابت ايله پيرو اختيار اولمشه دبرلر شمس فخري بيت يشاه آفاق شيخ ابواسحق *
 عقل باراي او شود فرتوت في فرمست في سكون راوسين مهملتين وفتح مهم وضم راء ثابله
 بر شخصه دبرلر كه غابت آزيك ييه واول سبیدن ضعيف وزبون ونا توان اوله عربيدن قصص دبرلر
 ابوالمعاني بيت زخست پاره نان را نخورده * ازان شد فرمست از غابت ضعف في فرتوت في
 فتح راء مهمله وسكون ووايله فرهنگ جهانكيري ييه بمعنى بسيار مسطور در فرهنگ ميرزاده ضم
 قابله روايت اولمشه در في فرهنگ في سكون راء مهمله وفتح هيله فرهنگن لفظن مشتق
 اسعد رشكوه وادب معناسنه رفيع الدين لبغاني بيت رياضت توبداع ادب فلك فرهنگ *
 غنايت توبشير كرم جهان پرورد في فرمست في سكون راوسين مهملتين وفتح هيله سحر وجادوني
 معناسنه ابونصر مرغري بيت هست رانست كند نبل او * نيست راهست كند فرهنگن
 في فرمت في معي فرهنگ مرقوم في فلات في فتح لامله طوقمق حاضر لشم ايلك كه فرمت
 مرقوم معناسنه در عربيدن برينه يعني دشت وبيابان كدمز وعادن خالي اوله معني اول استاد
 رودكي بيت تالباس عمرا عدايش نكر دد بافته * تاز تارو بود دده شد فلات آن نوات * معني
 ثاني بيت ميرفت روز و شب در آن بيابان * فلاتي بوده خالي زانسن حيوان في مع الجيم في
 في فتيله دهج في كسر تاء مثناة وسكون ياي تحتاني وهاه ثاني وفتح لام ووال مهمله وتونله
 چيستره كه عربيك متقاس دبرلر آنكه قل قوپار لرود دخی موم مقراض معناسنه كذا في
 فرهنگ جهانكيري في فح في بوزن كچ اشكبه اوزرنده اولان اربلك وبال قواني ايچنده اولان
 اربلكه دبرلر عربيه جاي واسع كه بعض طابع از رنده وانكرنده چمنلو برلر اولور اكا دبرلر معني اول
 ابوالمعاني بيت گرفته جلد رويش فح سراپا * تو كوني كشته كوي يا خشك مشكي في فرج في
 سكون راء مهمله وفتح تاء مثناة ايله آغز چوره سني كه بد فوز دخی دبرلر وله بيت رسيد فرج في
 تابناكوش * كند با مقعد طفلان رشكي في فرج في سكون راء مهمله وتون وفتح هيله نصيب

وحصه معناسنه میرظمی بیت چو کار مرا غم شده حاصل * که اینست فرخنج روزازل *
 و فرخنج فی سکون راء مهمله ونون وفتح خاء معجه ایله درت معنایه کلور اول یعنی سود و نفع
 حکیم اسیدی بیت مرا از تو فرخنج جز در نیست * چومن در جهان سوخته مرد نیست *
 ثانی یعنی نازبوی یعنی ریحان ثالث یعنی طرب رابع چیز باطل یعنی باطل نسنه هر نه اولور سه
 و فرخنج فی سکون راء مهمله وفتح غین معجه ایله صار مشق دید کلر بدر ابوالمعانی بیت
 دوم شکن طره اش بر کردن افتاد * چو بر سر و سخی پچید فرخنج فی فرماج فی سکون راء مهمله
 وفتح می و نون ایله برک درختان یعنی مطلق اغاج پیراخی وله بیت فتاده زیر درختان زر و ورق *
 نداشت صولت پاییز تاب فرماج فی فرهاج فی سکون راء مهمله وفتح ها و کسر نونله ایکی
 معنایه در اول کوملاک و قفتان چایی که نیز و آستینه دیکر لر ثانی کتاب السامی فی الاسامیه
 باغ چینی که نکک یا سنه یره یا تور لر کو کلند که چقاروب آخیره دیکر لر دایچ دخی دیر لر بعض
 نسخه ده باغ بو دا مسیدر و شرفنامه ده پیرامن دهان و دخی کا بوس که او بقوده آغر بصر
 دید کلر لر که استنبه و فرنج و درنجک و درنجک دخی دیر لر و لسان الشعرا ده بر شاخ که شاخ
 دیکره اولاشه و مؤید الفضل ده اغاج زاید تمش کوچک شاخ که اغاج هیوار و موزون و قوتلو
 اولق ایچون کسوب پاک ایدر لر فی فرخنج فی سکون راء مهمله ونون وفتح هایله ادب و عقل و هنر
 معناسنه فرهنگ دخی دیر لر شمس فخری * قطعه * جمال دنی و دین آنکه دارد * عطا و فضل دار
 و رای فرخنج * دعا و مدح اور احرز خود ران * که افی با تو کم با شد ز بفتح * فرهنگ جهانگیریه
 یعنی دانش حکیم سنایی بیت مرد در دهنز بفر هجد * توسنی از سرش بپا هجد فی فرخنج فی
 کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله اکیر که عربیده و ج دیر لر بر آجیرق کو کدر فی فلج فی سکون
 لامله قیو کلندی که غلج دخی دیر لر علی قرط بیت در بفاچی کرده بودم استوار * در کلید انه
 فروشته مدنک * فرهنگ جهانگیریه قیو زنجیری که قیمت دخی دیر لر عربیله غلق دید کلر لر
 شمس فخری * قطعه * ایاشاهی که کر حکمت بخواد * قر نفل را دهد خاصیت تلج * چنان
 این شد از عدل تو آفاق * که بز کنند از درها همه فلج * و بر علت آدیدر که وجود انسا نه عارض
 اولسه اعضایی سست ایدوب عملدن باطل ایدر فلج دیمکه مشهور در معلوله مفلوج دیر لر
 طیب یوسفی * رباعی * چون عیش ز فلج بر کمی کرد سرد * نصف بدنش از حرکت آید فرد
 از روز نخست تا روز چارم * جز فع عمل نمی باید خورد * عربیده دخی فتح قیو سکون لامله
 نه تر صغیر یعنی کوچک ابرمق و عند البعض ماء جاری و دخی غالب اولق و ظفر بولق یقال فلج علی
 حصه ای غلب و ظفر و دخی هر نه که شق اول نور قاجت الشی * فلجین ای شقیته نصفین و الفلج
 داء یعرض نصف البدن فیمنعه عن الحس و الحركة الارادیه قیل فلج یفلج فهو فالج و مفلوج و ضم
 فایله فوز و ظفر و یارق شق کی و کسر فایله بین العرب بر معروف کانک آدیدر الفلج بفتحین نه
 صغیره دیش سیرک اولق رجل الفلج الاسنان و امرأة فالجا و الفلج اعوجاج فی البدن فی فتح فی سکون
 نونله ایکی معنایه کلور اول دبه خایه که باد کند دخی دیر لر سیف اسفرنگی بیت بند و زره
 حامد آن کشته نفاجا * بر کیر محوم آرخ و بر خایه طب فنج * استاد منجیک بیت عجب آید
 ز تو مرا که همی * چون کشی آن کران دو خایه فنج * ثانی قبیح و زشت معناسنه در بولغت حرکات

حرکات ثابتة معنای مغایر ایله وارد اولشد و فیهمج فی سکون یای تحتانی و فتح هایله شراب
 ایله طول و فتح معناسنه در ابوالعانی بیت بد ساقیما فیهمج اعل ناب * بدفع غم دهر را
 کن شتاب فی مع الجیم الفارسی * فرخج فی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله اوج معنایه
 کاور اول کفل چار پایان یعنی درت ایاقلو حیوانات صغریسی که پر خج و پر خس دخی دیر لربان علی
 از شعرای قدیمادر صفت براق بیت فرخس چو بیلی و کردن فرس سبان * دمش بد بمانند
 کلوکشاورز * ثانی ادات الفضلاده بمعنی زشت و پاشت و نازیبایی حکیم سنایی در نکوهش
 شعرا بیت بکجهان تاحفاظ و نابینا * در عبارت فرخج و نازیبیا * حکیم سوزنی بیت دریغ
 دفتر اشعار ناقص سردم * کمد نتیجه طبع فرخج مردارم * استدللیبی بیت ای بافرخج
 ساده همیدون همه فرخج * نامت فرخج و کنیت ملعون بافرخج * شمس فخری بونی صورت
 زشت و چرکین معناسنه در دیوب بو بیی نظم ابلش بیت دشمن ارمیب او کند چه عجب *
 عیب جویان همه فرخج کند * ثالث فرهنگ جهانگیریده رشوت که باطلی حق صورتنه
 قومق ایچون ویردر استدللیبی بیت کر پذیرد دل مرا فرخج * بد هم مریک نگاهش رخج
 فی فرغایح فی سکون راء مهمله و فتح غین معجه و کسر نونه باغ یعنی اوزم نککی دیکلمش بر کدافی
 فرهنگ جهانگیری مجمع الفرسده خوب بسامش و سمرمش بوزاغ و کدافی الاداة و فرهنگ میرزاده
 بولفت لسان ترکی اولق اوزره مسطور در فی مع اخاء * فاح فی نهال و شاخ درخت یعنی
 اغاجک دال و بوداغی میرنظمی بیت بهر سوی افراشت فاح دراز * شده سایه چون خیمه
 هر رک و ساز فی فتح فی سکون تاء مثناة و فتح راء مهمله ایله بر نوع او یوندر الاله یا شوب
 اوینارل فی فتح فی ابکی معنایه در اول دوزاق که نله دخی دیر لربان تر کیده فوق دید کلریدر حکیم انوری
 بیت ای خد او ندی که هرگز خدمتت کردون کشید * از ره جنبش فاک در کردنش افکند فتح
 ثانی توره معناسنه در عربیه بالفتح والنشید صیدا ایده جاک آلت مصید معناسنه
 وعند البعض فوق دید کلری آلت که آنکه قوش طوترل فی فراخ فی فتح راء مهمله ایله هر نه که
 واسع اوله یعنی آچق و بول معناسنه مولانا جامی بیت کل این باغچه کز سر شاخ * صبحدم
 گوش کشادمت فراخ * حضرت مولانا قدس سره بیت دل فراخ از ا بود دست فراخ *
 چشم کور از اثار سنکلاخ * چغتایده کسر کافله کیک دیرل سبعة سیارده جمشید شاه زید
 زهابی راقدیغی قویونک و صغنه دیر بیت که آتینک آغزی تازی توبی کیک * اوزن جانوی اوی
 بیلاتیک فی فرخج فی ضم راء مهمله مشدده ایله ایکی معنایه کاور اول مبارک و میون معناسنه که
 ترکیه قوتو دیرل امیر خسرو بیت راهم طایر میون زد این قال * کت از فرخ رخی فرخ شود حال
 ثانی خسه مسترقه سال ملکی نک اپکنی کونی آدیدر سکون راء مهمله ایله عربیه ایکی
 معنایه در اول کوکرجن و طاوق و امثالهمانک یاوریسی که فرخ حمام و فرخ دجاجة دیرل ثانی
 مزدوعات صاپنده اولان کوچک دالر معناسنه در فی فرسخ فی سکون راء و فتح سین مهملتین
 ایله فرسنگ معناسنه در فارسیدن معربدر عمده دخی استعمالی شایعدر که درت میل
 مقداری مسافه یه دیرل و هر میل اون ایکی بیک آدیدر و هر آدم بر بحق آرشد رهر آرش
 درت قبضه در و هر قبضه درت بر مقدار میرنظمی بیت میان هر یکی بد فرسخ جنب *

بکدری صبر بودند و فرقی سکون راء مهمله و فتح فایله سموز اوت که پرپین و فرهن دخی
دیر لر عربیه بقله الحمقا دید کاربرد طبیعی بارد و رطبه در حرارت دفعنه دخی وافر در
و فرکاخ و سکون راء مهمله و فتح کاف و ضم میله اول لر سلانه دیر که هنوز یول بکلیه و شکار
آله یعنی اینه اشکاره چیمش اوله مراد هنوز یاور یعنی یکمیش دیمکدر کذافی الجمع فرهنک
میرزاده طعام اوزرینه دوکلن شیر و فلیح سکون لامله ابتداء کار و عمل و شغل طیان مرغزی
بیت مرزیدکانی بدین جای تلج * همه جای دیکر کنندم ز فلیح * بو معنایه خسروانی بیت
همت او بر فلک ز فلیح بنا کرد * بر سر کیوان فکنده بی پی ایوان * معیار جمالیده شمس فخری فتح
لامله ملج و زنی اوزره روایت ایش * قطعه * خدا پکانازان هیبت مبارک تو * بهشت عدن
بر اعدا کشت چون دوزخ * بضبط ملک دکر ابتدا ی نهضت کن * که کارهای تو زان پس
مبارکست فلیح و فحیدخ و سکون نون و یای تحتانی و کسر جمیله بر نوع مرضه راعیا و ماندکی
دخی دیر لر و فتح و سکون یای تحتانیله پیک یعنی قاصد ابوالمعانی بیت چنانکه هزم کند
انتقام اعدا را * سروش غیب شود آنکه در رکابش فلیح * عربیه قوفق و قینامق و کینک اولق
تعی افلیح کلور یقال فاخت القدر اذا غلت و فاخت منه ریح طیب و مع الدال المهمله * فارد و
سکون راء مهمله ایله زدک یدی او یونلردن اولکی او یونی آ دیدر که بونلردن فارد و زیاد
و بستاده و خانه کیر و طویل و هزاران و منصوبه قار بازلر ییننده هر پریشک صورت ملاحظه سی
معلومدر کال جنیدی بیت بهر عشق تو نقشی ز کعبتین مراد * و رای عاشق فارد نمیتواند دید
بویتنه رای مکسورا یتدیکه موزون اولر جمع الفرسه کسر را ایله تکمیل و اوج معنایه روایت
اولشدر اول نزد او یونی آ دیدر ثانی یعنی تنهامر ویدر حکیم خاقانی بیت زین خامه دوشاخ
اندر سه تا نامل * من فارد جهانم ایشان زیاد منکر * بویتنه دخی را مکسور در ثالث کا و کوهی
کذافی فرهنک جهانگیری و فالاد و فتح لامله بیهوده و یعنی سوز و دخی سو بک معناسنه
میرنظمی بیت بار کونه سخن دهن مکشاد * راست کوه سخن مکو فالاد و فایده کسر
نون و سکون یای تحتانیله شکر مکرر یعنی شکری تکرار قینادوب عقد و صاف ایدر لکا
شکر فایده و شکر یانید و سکر بیز دخی دیر لر مصدری فایده کلور غایت لذت و لطیف
اولدینی ایچون لب دلبری اکا تشبیه ایدوب دیمشار بیت لبش چون شکر فایده بوده *
سخنهایش بمشک اندر بسوده و فایده فتح یای تحتانی ایله انتها معناسنه مثلا تابفلان
دیمک اولور غریبه کی حتی معناسنه حکیم قطران ارموی بیت خداوند سنت و میر میرزاده است
و عهد و عصر آدم فایده کنون و فترد و فتح تاء مثناة و سکون راء مهمله ایله اول نسنه به دیر لر که
کند و دن یرنلس اوله خسروی بیت خود طرازید و باز خود بفترد * خود بر آورد و باز ویران کرد
و فترید و فتح تاء مثناة و کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله یعنی فترد مرقوم کذافی
تجفة الاحباب و فحید و سکون خاء معجمه و کسر میله پنجه دانه سن پنجه دن جدا یادی
دیمک اولور مصدری فحید کلور بچسته گویند بیت جوان بودم و پنجه فحیدمی * چو
فحید شده دانه بر چیدمی و فدود و سکون دال مهمله و فتح و او ایله اول اغماجه دیر لر که
استحکام ایچون قیو آردینه طیار لر کذافی الجمع بو معنایه مؤید ابوالمعانی بیت شه نشاهی

شهنشاهی بعهد عدل و دادش * نه فدود بردر کس رانه قفلی ^و فدوند ^و زیاده ^و نونله
 فدود فرقوم معناسنه در ^و فراوند ^و فتح راء مهمله و و او سکون نونله قیو آرد نه استحکام
 ایچون قونیلان اغاجه دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری ^و فرتود ^و سکون راء مهمله و ضم تاء
 مثنا و و او معروفله پیر ساخورده که فرتوت مرقوم کی حکیم اسدی بیت زبوی کل و سنبل
 وارغوان * همی کشت فرتود از سر جوان ^و فرچند ^و سکون راء مهمله و نون و ضم جیم
 و فتح میله صاحب زیبایی و پیرایه ناصر بخاری بیت تاجهار ازینت آرد فرو بر زیاد شاه *
 ارچند و فرچند و فرخسته پادشاه ^و فرزد ^و سکون راء مهمله و ضم زاء معجه ایله هر زمان
 صولو و چتر اولان یزه دیر لر حکیم فردوسی بیت ز پشت منست این و نام اورمزد *
 درخشنده چون لاله اندر فرزد * وله بیت ورا کرد شا پور نام اورمزد * که سروی بر اندر میان
 فرزد * شمس فخری * قطعه * ایاشه پیری که از طلعت تو * سعادت برد زهره و اورمزد *
 ز قبض کشت زار امید * بود تازه دایم همیشه فرزد ^و فرزند ^و ولد معناسنه اگر چه
 ارکک و دیشی به دینلور اما اکثر ارکک اوغله استعمال اولنور بعض نسخه ده فرزد مرقوم
 معناسنه در روایت اولمشد ^و فرسد ^و سکون راء و فتح سین مهلتین ایله بمعنی فرساید شمس
 فخری بیت چنان باد تا حشر لبس بقایت * که دست گنادر منش رانفرسد ^و فرشتید ^و
 سکون راء مهمله و یای فحمانی و کسر شین معجه ایله بر پهلوان آدیدر حکیم فردوسی بیت
 چور هام و کورد زو فرشتید ورد * چوشیدوش و لها کشتدم نبرد ^و فرغند ^و سکون راء مهمله
 و نونله مردار وید رایجه لونسنه به دیر لر میر عماره بیت معذور بید کرزن تو با تون سازد * زان
 کده دهان تووزان بینی فرغند * شمس فخری بیت ملاک داری زد شمت تاید * بوی عنبر نیاید
 از فرغند ^و فرقد ^و سکون راء مهمله و فتح قافله بریلد زرد انما یانند بریلد زنجی اولور فرقدان دیر لر
 ورم معناسی دخی دپه در تارک سر معناسنه مذکور اپکی معنایه ابوالعانی بیت زخید فرقد اقبال
 و دولت و جاهش * بمن عز و سعادت همیشه تا فرقد ^و فرکند ^و سکون راء مهمله و نون
 و فتح کافله اپکی معنایه دز اول سیل زوری ایله قازانش یوکه جا مجاصودخی دورمش اولور فرغند
 و فرکن و فرکتی دخی دیر لر بعض فرهنگرده هنوز قازانش خرق معناسنه روایت اولمشد و شمس
 فخری در صفت اسب بیت وقت سیرش چه سیخ و چه دریا * بیش کاشن چه کوه و چه فرکند *
 سیخ سیخوندن اختصار اولمشد کدافی فرهنگ جهانگیری اما محققه الابجیایه و هکندر آب
 معناسنه در کرک راوزرنده و کرک دیواره اولسون دیوب بویتنه متمسک اوانش بیت نه دروی
 راهرا دز راه رفتن * نه دروی جویهارا جای فرکند * ثانی طول مدت ایله چور یوب دو کاشن
 نسنه به دیر لر میر عماره بیت از پشت بکی جوشن خریشته فرونه * کرداشتن غیته
 جوشنت بفرکند * مصدری فرکندن اولور ^و فرموند و فرومد ^و طوس مضافاتندن
 اپکی قریه آدیدر روایت اولنور که زردشت بزطالع سعد محلمده اپکی اغاج دکش بزی مرقوم
 قریه دهوری کاشمرد نام بر قریه ده تفصیل احوالی کاشمرد لغتی ذیلنده ذکر اولنور انشاالله تعالی
 مولانا محمود ابن عین بیت خطه فرموند اکنون شد ز نعت آنچنان * کن بخالت کرد پنهان
 روی از و خلب برین ^و فرناد ^و سکون راء مهمله و فتح نونله پایاب مرقومک درت معناسیله ده

مترادف در معنی اول استاد فرخی بیت گذار کرده بی پایهای بی انجام * شبهه گذاشته از آبهای
 بی فرناد *فره مند* *فر* فتح راه مهمله و مهم و سکون ها و نوله لفظ مرکب در قره ایله مندن اوج
 معنایه کاور اول یعنی خردمند حکیم ناصر خسرو بیت فرهمندی را بدل در جای داد *
 سودگی داردت شخص فرهمند * ثانی اهل فضل و کمال معناسنه استاد لطیفی بیت
 فردانش باب و فرهمند باش * داده دادار را خرسند باش * کاهی زایی ساکن و دایمی مفتوح
 تلفظ ایدرله وله ایضا بیت فرهمند ان عالم معنی * نکند التفات بردنی * وله ایضا بفتح الراه
 بیت هر آنکس هست دانا و فرهمند * نه کردد فتنه این دیرند * ثالث یعنی نزدیک
 حکیم ناصر خسرو و بسکون الراه بیت فرهمند بد کنش هرگز مرو * تا نکردی درد منه
 و آهمنده *فره مند* *فر* سکون راه مهمله و نون و ضم ها و فتح مهمله نورانی یوزلو آدم که فرمند
 دخی دیرل *فریاد* *فر* مدد طلب ابلک شیخ سعدی بیت پیش که برم زد دستت فریاد *
 هم پیش توازنو میخواهم داد *فرید* *فر* کسر راه مهمله و سکون یای محتانیله ایکی معنایه در
 اول یا لکنزتها معناسنه ثانی بی مثل معناسنه مرقوم ایکی معنایه ترتیب اوزره میرنظمی
 بیت میرو در جنگ خصم را فرید * زانکه کشته در شجاعت را فرید * عربی لام مثل له
 و فراید الدر کبارها و قیل اذ انظم الدر و فصل غیره بسمی الفرید شول اینجویه دیرل که دیزاش
 اوله جمعی فراید کور یقال هو فرید فی زمانه ای لام مثل له *فرغند* *فر* سکون زاء فارسی و نون
 و فتح غین معجه ایله ایکی معنایه کاور اول بر نوع صر مشق در هر اغاچه که صاریله لابد قوریدر
 اکلج دخی دیرل کوکی اولر و پیراخی دخی اولر عربیله اکثر دیرل شمس فخری بیت باغ عمر ترا
 مباد خزان * شاخ عمر تو این از فرغند * استاد رودکی بیت ایاسرو من در تک و پو آتم *
 که فرغند وازی به بچم بتوبر * ثانی یلید و چرکین معناسنه در که فرغند و فرث کند و فرکنده
 دخی دیرل *فر* فرث کند *فر* سکون زا و نون و فتح کاف فارسیین ایله بد بوی و مردار معناسنه در
 اینو المعانی بیت آدمی ناید از فر و اصلان * بوی مشکیز نیاید از فرث کند *فسود* *فر* ضم
 سین مهمله و واو معروف ایله رفعت و جاه و اولو لغه طالب اولان آدمه فسود جاه و فسود مرتبه
 دیرل وله بیت فسود جاه بود بند کن در که تو * ازین سبب بکنند میل بتیکی عالم *فرغند* *فر*
 فتح غین معجه و سکون نوله معنی جستن و چا پکی کردن یعنی چچرامق شمس فخری در صفت اسب
 بیت و محک آن باد پای و آتش فعل * که چو آهو بود بجای فرغند *فر* فقند *فر* فتح قاف
 و سکون نوله معنی فقند مرقوم استاد لطیفی بیت هم آهو فقندست و هم نیز کام * هم آهسته
 خودست و هم نیز تک *فر* فلاد *فر* فتح لامه بیهوده و بیمنی سخن فلاد دخی دیرل شمس فخری
 بیت بجز دعای تو باشد سخن همه هدیان * بجز شنای تو باشد حدیث جمله فلاد *فر* فاختند *فر*
 سکون لام و نون و فتح خاء معجه ایله دانه دن آیرلش پنجه معناسنه شمس فخری بیت فضا در پنجه
 زار بجز خشمش * نیارد کرد کاری غیر فاختند *فر* فاختود *فر* سکون لام و ضم خاء معجه ایله صیغه
 ماضی در امام صدر مقامند استعمال اولنور پنجه دن دانه چکمک و قیل چکوب قویا رفق
 و امثالی نسبه قویا رفق طیان مرغزی بیت موی زربغلس کشته دراز * از قفا موی کنش
 قانوده * تحفه الاخبار پنجه دن دانه آیرمی و آیرنه ده دیرل فرهنگ حسین و فاییده معنی

بمعنى فمید مرقوم را ما معیار ده شمس فخری یعنی پنجه دانه دیوب بویینی نظم ابلیس بیت خصم شمس
 یعنی دست بدین زحرف دنیا * خرسیم شود کاو بکجاده و فاخود ق فاخید ق سکون لام ویای
 تحتانی و کسراء معجه ایله یعنی فاخود مرقوم ق فلغند ق سکون لام و نون و فتح غین معجه
 ایله ایکی معنایه در اول میخ اوچنه پرچین ایتمک ثانی باغ و مزروعات اطرافنه طوار کر مک
 ایچون ایتمک لری دکن دیوار معناسنه شمس فخری بیت جنبش شیب تازیانه چو دید *
 مجهد از سرد و صد فلغند * فرهنگ جهانگیریده ضم غین معجه ایله مرویدر و فرهنگ میرزا
 ابراهیم محل خطرناک ازد ریای یعنی عربیده ق الاسد دید کاریدر ق فلغود ق سکون لام و ضم
 غین معجه و واو معروفله یعنی فاخود مرقوم ق فلید ق کسر لام و سکون یای تحتانیله برنسنه بی
 زور و عنقله یره چور مک و امثالی نسنه لره دیرلر میرنظمی بیت اندران چون وزید باد شدید
 و تدخیمه در زمین فلید ق فن ق سکون نونله بوزن بند سخن بیهوده و مکرو حیله معناسنه در
 شمس فخری بیت چه کنه با توحیله بد خواه * بیش معجزه قدر دارد فن ق مؤید الفضلاده
 کسرفایله نام شاعر در ق فمید ق ایکی یای تحتانیله بوزن رسید یعنی بددل کذا فی المجمع
 ق مع الراء المهمله * فاغر ق کسر غین معجه ایله صارویه مائل بر نوع چچکدر زبنقه مشابه
 خوشبوی و خوشمالور اکثر هند و ستانده معروف در لسان هندیده چانپا دیرلر ق فافلیتر ق
 سکون فاویای تحتانی و کسر لام و فتح تاء مثناة ایله قاون و قار بوز و خیار و امثالی نک قبوغی و ایله
 واجق معناسنه ده کور میرنظمی بیت فافلیتر مباحش و آدم شو * با معانی شناس همدم
 شو ق فاقیر ق کسرفا و سکون یای تحتانیله حصیرا ایتمک لری اوت استاد بیت جوزلف
 یار نه زلف و خط محبوبان * بحاست سنبل خوشبو کجا بود فاقیر ق فامر ق فتح میله فرخار
 قرینه واقع بر شهرک آدیدر حوالیسنده بیابان واقع اولمشدر آهوان مشک آنده ناقه براغورلر
 کذا فی المجمع ق فر ق بش معنایه کلور اول یعنی شکوه و رونق و فروغ و طراوت و انتظام
 حال معنالیسنه کلور خواجه حافظ بیت ملک عاستقی و کخ طرب * هرچه دارم بفر دولت اوست
 این یمین * قطعه * دوتای نان اگر از کندم است یا از جو * سه تای جامه اگر کهنه است
 یا خود نو * بچار گوشه دیوار خود بخاطر جمع * که کس نکوید از بجای خیز و آنچارو *
 هزار بار بود به بتزدان یمین * که فرو و ملکیت کی قباد کخسرو * ثانی یعنی بر یعنی اوست شاه ناصر
 خسرو بیت بارنده بدوستان و باران فر * تم نیست غمت هر غامش را * ثالث یعنی نور که
 بومعنادندر نورانی آدمه فر هومند و فرمند دید کبری که نور لودیمک اولور بومعنایه فرهنگ
 جهانگیر صاحبی محمد ابن قیس فرهنگندن نقل ایلمدی رابع یعنی سیلاب ابوالعانی بیت
 سرشک دیده ام شد از غم حسرت چو باران فر * اگر همچون بماند بکزمان عالم شود ویران *
 خامس یعنی صدا و آواز مولانا هاتنی بیت زفر نفیر ثریا کندر * همه گوش کرو میان کشته کر
 عربیده تشدید راء مهمله ایله قاجق هرب کبی و آتک یاشنی بلك ایچون دیشن کورمک یقال
 فریفر فرارا ای هرب و رجل فر ق فراتر ق فتح راء مهمله و تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول
 بالاتر و ثانی پس تر معناسنه که اذات تفضیلدر و بر معناسی ملوک ماضیه دن بر پادشاهک
 آدیدر مذکور ایکی معنایه ترتیب اوزره استاد بیت اگر خواهی شود کارت فراتر * مشوا

از کف کساد آنرا ترازی فرازی فتح اسماء و کسر زاء معجه ایله سجاف جامه هر نه اولور سه
و بعض نسنه په ایتد کاری پرواز معناسنه و محبوب العارفین نام کتابه بمعنی فراش یعنی دوشمه
و بونه عنایه مؤید میر نظمی بیت صبا کسترد در سخن کستان * فرازی بر منقش فرش الوان
فرافی فتح راء مهمله و فایله عجله و شتاب معناسنه که فر فر دخی دیر لر مولانا هاتنی بیت
ز فرافرس همکین غیر * سر اسیمه شد خیره کش چرخ پیر فرامکیر فر فتح راء مهمله و هم و کسر
کاف فارسیله کیرو طو تمه دیمکدر ابوالعانی بیت درره تو که جان ندارند دریغ عاشقان * از سر
الطف تو هم یک نظرت فرامکیر فر تور فر سکون راء مهمله و ضم تاء مشنایه ایله عکس
معناسنه شرف الدین رومی بیت بودم ز دور و پت ماه جاوید * چو فر تو رجالت تست خورشید
فر عارف سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله اوج معنایه کلور اول ولایت ترکستانه
بر شهرک آدیدر محبوبلری چوق اولور استاد لطیفی بیت بفر خار در ماه رویان بسی * چنان
شهر مردم نه بیند کسی * حکیم سنایی بیت کارا کر نیک و بوی دارد بس * چندا چیز و مر حبا
فر خار * ثانی بر مشهور بتخانه آدیدر مذکور بتخانه بویله منقولد رکد تیش نقر معین محبوبه
قرل واردر نفسلرین بت خدمتته وقف ایتش در ایچلرین بری اولسه آنک مثل بر جمیله قرکتور لر
خارجدن بر کافر کلوب اول بتلره سجد ایاسه بعد اول راهلر اول قرلری عرض ایدر لر هر قنغیسنه
نظری تعلق ایاسه فی الحال اول قرزاکا التفات ایدوب اول کافر ایله خلوت اولوب مرادین حاصل
ایدر زعم فاسد و عقل کاسد نجه خدمت ایتد یکی بتک رضاسن کسب ایتش اولوب توان بتلره
باغشلا استاد رودکی بیت فر خار بزرگ و خوبتر جایست * کان معدن ان بت نو آیین * وله
بیت ای عاشق دل سوزدین جای سیتی * همچون سمن چینی بر صورت فر خار * خواجه
سلمان بیت تاهر مهار خامه کند نقش روز کار * بر خار نقش صورت فر خار می کند * ثالث
ایکی طرفدن سینه اوزر مصالحتش کیسویه دیر لر که فر خاک و فر خال دخی دینلور فرهنگ میرزا
ابراهیم بمعنی آراسته هر چیز هر نسنه نیک بزمنی فر خور فر سکون راء مهمله و فتح خاء
معجه و و او معدوله ایله کدر گاه آب معناسنه در کدافی فرهنگ جهها تکبیری تحفه الاحبابه معجه
تیه و مسطور در وادات الفضلاده یتنه کدر گاه آب مرویدر فر در فر سکون را و فتح دال
مهملتین ایله قیو آردینه استحکام ایچون قونیلان اغاج که فروره دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت
کیری که آن ز فر دره کم بود بسنک * آن کیر کو چکانه کجا بد بوی کند فر فر سنکسار فر اول
طاش عود در که یول اوزر نه هر بر فر سنک یره علامت ایچون دکر لر یا خود طاشدن میل کبی
پیار لر شمس فخری * قطعه * بامید عطای شاه عادل * مدح سوی او هر کامکاری *
نویدی یافته از جود عامش * مهر کامی نهد فر سنکساری * استاد ابیمی بیت نیایی در جهان
بر داغ یاری * نه فر سنکی و نه فر سنکساری فر فر شید دور فر کشتاسب شاه او غلارندن
بر پهلوان آدیدر فر فر عارف سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله ایکی معنایه در اول
اصالتش صوده اولسون غیر پناه اولسون رضی الدین نیشابوری بیت دل ترا سخت و مرا نرم
دل آری چه عجب * نرم باشد همه سال بخون فر غارست * و صویه باتش معناسنه فرید الدین
بیت بوقت کینه نیایی ز خویشتن راحت * اگر بقیرم و عمان کنی دلت فر غار * ثانی طوغرائش

طوغرائش معناسنه فرغاريدن ابكي معناسنك مصدرى اولور في فرغري سكون راء مهمله وفتح ۱۹۷
 غين معجه ايله اول كوچك خرقدركه بيوك نهرلر دن آيروب آخري يره آقيدرلر عربيدن بو كا جعفر
 ديرلر استاد فرخى بيت از اب دريا كفتى همى بكوش آيد * كه شمشير يار ادريا توي ومن فرغري * حكيم
 اسدى بيت فكنند چندان سران اسرنكون * كه هر شيب شد فرغري پرز خون * شمس
 فخرى بيت كرم دست تو نيابد از ابر * كار قلزم نيابد از فرغري * فرهنگ جهانگير يده اولرود
 خشك معنا سنه دركه آندن سيل يكوب ويزى قور يوب باحجاق قور يورلر نده صوباقى قالمش
 اوله حكيم خاقانى * قطعه * سالى ميان باديده ديدند فرغري * زان قصه هر كد كفت نكرند
 ياورش * باور كنى مرا كه بيدم بچشم خویش * امسال چون فرات روان چند فرغريش * حكيم
 ازرقى بيت اكر آب تيغ تو در رفتن آيد * در وهفت دريا بود هفت فرغري فرغور في سكون راء
 مهمله وضم غين معجه ايله معنى تيه و معنى چل ديد كارى قوشدر ابوالعاني بيت شهي كه انقدر
 حكمش روانست * كند فرغور صيد و باز شاهين في فرغري بوزن مرمر اوج معنایه كلور
 اول عجله و شنباله كتمك فرغور دخی دینلور حكيم سنایی بيت توروان كرده از هوافر فر * كدفلان
 ماحد ست و آن كا فر * حكيم انورى بيت برداشت كلك كاغد فر فر و نوست * بر فور
 اين قصيد مطبوع آبدار * ثانی عجله ايله او قیانه و نیازانه ديرلر كال بخندی بيت روان روان
 ژدل آبش آنچه كفت كال * بلوح دبه نبشسته سرشك با فر فر * ثالث مدور خام كون
 پاره سی كه اطفال ايب طاقوب ابكي ايله چند كجه فر فر دو ز و صداسی ظاهر اولور جمع
 الفرسه معنی بادزن یعنی ياپزه مرقومدر في فر فور في سكون راء مهمله وضم فو و او معر دله معنی
 تيهو كه فرغور دخی ديرلر ابوش و بيت من بجه فر فوزم و او باز سيميدست * با باز كجاتاب
 بود بجه فر فور * بومعنايى مؤيد شمس فخرى بيت زيمت در هوای ملكت تو * نيارد كرد
 شاهى صيد فر فور * فرهنگ و فايده فاء ثانی يرينه قافله مرويد و عر بيه سموز قوج كبش سمين
 ودخی بر قوش آيد در في فر فير في سكون راء مهمله ویاى محتانی و كسر فايده ابكي معنایه در اول
 معنی تيهو كه فرغور و فر فور دخی دینلور شيخ آزرى از غرايب الدنيا بيت شير نررا كند زبون
 عقاب * زده فر فير هم جمله غراب * ثانی كوسفند فر به معناسنه دز في فرمانبردار في
 مطيع و رام یعنی بويرق طويجى شيخ سعدى * قطعه * ابرو بادومه و خورشيد قاك در كارند
 تا توانى بكف آن رى و بغفلت نه خورى * همه از بهر تو سر كشته و فرمانبردار * شرط انصاف
 نباشد كه تو فرمانبرى * چغنائى لسانه ايسكار ماك فتح كاف عربيله سوز اسلك معناسنه در
 بوينده واقعدر ميرعليشير بيت كجه كل بغه كيه لسانك مدعى سوزينى ايسكار ما * تالون اى
 سيرا ايت هوراودين قايدار و اياي في فرمانبر في دخی بويرق طويجى در مولانا هاتى بيت
 رسانند فرمان بفرمانبران * پذيرند آن همه سروران في فروار في سكون راء مهمله وفتح
 و او ايله يازاوى كه بيوك باد كيرى اولور عوما شمس فخرى بيت اكر زعدل تو بودى بهر ديار كه
 كسى * زدست قتنه زنى زصفه تا فروار * ودخی خانه بالا كه تركيد چار طاق و عر بيه عليه ديرلر
 ودخی خانه اوززنده دورت جانبى آچق كوشك كه كسب هوا همچون اوله استاد عنصرى
 در صفت عمارت * قطعه * قرار دلشد كانست و كنج بيدرمان * نجات تخناست و داروى

بیمار * وگر بکنند فروار جا کنم در دل * سخن منقش کرد ز قرآن فروار * مختاری بیت
 شاد باش و همیشه شادی را * همچو شاهی نشسته در فروار * فرواره و دروار و ورواره
 دخی دیرلر ^ق فریور ^ق کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح و اوایله مؤید الفضلاده
 یعنی ره راست در دین یعنی دینه طوغری یول و فرهنگ قدمادن بر فرهنگ فریوری راست
 کیش یعنی مذهب راست و درست معناسنه مسطور ز دور بر معناسی دخی خوشبو و راوتدر یعنی
 اول میرنظمی بیت درجهها ز فریوری که رود * عاقبت کار و بار نیک شود ^ق فریر ^ق کسر راه
 مهمله و سکون یای تحتانیله لسان الثور دید کاری اوتدر عربیده کوساله یعنی بوزاغو کذا فی الجمع
^ق فرار ^ق فتح زاه معجه ایله افزار لفظندن اختصار اولنمشدر ^ق فر ^ق فتح زاه فارسیله
 اکر دید کاری آجی کوکدر فر ^ق دخی دیرلر عربیده وج دید کاری ^ق فسار ^ق فتح سین مهمله
 ایله ایکی معنایه در اول استیک خیمازه معناسنه ابوالمعانی بیت دهان دره که شود عارض از چهار
 شبی * کان بدست کند ارمیکشد چو فسار * ثانی یولار که افسار لفظندن اختصار اولنمشدر
^ق فسار ^ق فتح سین مهمله ایله رونق و زیبایی و حسن و لطافت معناسنه وله بیت ندید
 چشم جهان آنچنان ملک رومی * جمال و حسنش سرتا بپاشد دست فسار ^ق فشار ^ق فتح
 سین معجه ایله ایکی معنایه کلور اول معروف نجیب الدین جرد پادقانی بیت عجا کبات که
 آب حیات ازو بچکد * اکر مسوده شعر من بیفشاری * ثانی یعنی پاشیدن و ریختن یعنی
 صاحب حق و دوک ^ق کمال اسماعیل در قسیمی بیت بھر بوالعجب آپین و کوه راه نشین * بیرق
 آتشیار و با بر آب فشار ^ق فشر ^ق فتح سین معجه ایله فشار مرقومک ایکی معناسنه دخی
 آندن اختصار اولنمشدر ابوالمعانی بیت بر آتش دل من آب التفات فشر * کد سوخت جسم
 نزارم پاتش حسرت ^ق فطیر ^ق کسر طاء مهمله ایله مایه سزخیر شیخ عطار بیت از خدا
 شا کر بودم در فقیر * کر دهد قوتش لبی نان فطیر * عربیده تازه نسنه طری کبی و شول عین که
 دخی خیر اولماش اوله کما یقال الفطیر ضد الخمیر و هو العین الذی لم یحتم و الفطیر اسم من اسماء
 التصدیر ^ق فغشور ^ق سکون غین و ضم سین معجمتین ایله چین ده بر شهر آدیدر آنده بت کرل
 وارد بت پینار لر کذا فی الجمع ^ق فغفور ^ق چین پادشاهلر تک لقبی درنته کم همد پادشاهلرینه
 رای و ترکستان پادشاهلرینه خاقان و عجم پادشاهلرینه کی و کسری و روم پادشاهلرینه قیصر
 و حبش پادشاهلرینه نجاشی و یمن پادشاهلرینه تبع دیرلر دخی برولا بت آدیدر آنده لطیف
 طبق و کاسه و فحجان اشلمور ابوالمعانی بیت دل اشکسته من کشته همچون کاسه فغفور *
 شود اشکسته کی از ناله محزون من ظاهر ^ق فقر ^ق سکون قافله یدی معنایه کلور اول معروف
 یعنی هیچ بر نسنه یه مالک اولماق ثانی محتاج اولمق ثالث برکسنه نک اپکولرین صمیم
 رابع خیر سزاتمک خامس منبع آب یعنی صوچیه قدوغی بکار سادس بر نوع قیون سابع
 دلمک و چقور قازمق عربیده و فارسیله مشترک استعمال اولنور لغتدر مولانا عرفی * مصرع
 فقرم بسیاست کشد از مسند همت ^ق فلار ^ق فتح لامله بر آق کوکدر داروقه مند عربیده
 عرطینار دیرلر ^ق فنار ^ق فتح نونه معروف بلوردن ایدر لر شمعک اوزرینه قورلر ابوالمعانی بیت
 تم از داغ داغ عشق کشته شعلها ظاهر * منبع باد سرد آه پیرامن فنارم شد ^ق فناور ^ق فتح

فتح نون و واو ایله اېچی معنایه در اول بند شلوار معناسنه میرنظمی بیت چود لبر کشاد و فناور نمود
طاسم در کج پنهان کشود * ثانی ولایت چین ده بر شهر آیدر ژی فن در ژی سکون نون
و فتح دال مهمله ایله ولایت خوارزمه بر شهر آیدر مولانا هاتقی بیت زفن در رقم کرد تا آب سندن
بجا کو که باشد طرفدار همد ژی فیاز ژی فتح یای تحتانیله شغل و عمل معناسنه استاد لطیفی
بیت نیست جز عشقت اختیار مرا * نیست جز ذکر تو فیاز مرا * استاد رودکی بیت نیست
فکری بغیر یار مرا * عشق شد در جهان فیاز مرا ژی فیادار ژی ایش طویقی معناسنه استاد
هنصری بیت مهربانان بود فیادارم * نمکشان من بهر دو پیکسارم ژی فیوار و فیوار ژی
کلاهنا بفتح الیاء التختانی و واو ایله ایش صاحبی و ایش ایشایچی معناسنه شمس فخری بیت
بجز مدح ابواسحق محمود * ندازد عقل در عالم فیوار ژی مع الرء المعجه * فخرز ژی سکون خاه
معجه و فتح راء مهمله ایله قریه و قوی معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت شد ز فخرز
و شد فخرز از داد تو هر عاجز * لاغر نشود هرگز آنرا که تو پروردی ژی فرارز ژی فتح راء اول و باء
موحده و سکون راء ثانیله ایرانیلردن بر پهلوان آیدر ژی فرارمز ژی فتح راء اول و مهم و سکون راء
ثانیله اېچی معنایه در اول میر سرحد که سنورده واقع اولان قلعه و شهرک حاکی معناسنه در
ثانی رستمک اوغلی آیدر ایرانیلرده مشهور پهلواندر ژی فراویز ژی فتح راء مهمله و کسر او
و سکون یای تحتانیله قفتان و قراچینک سنجانی و پروازی معناسنه فرارز دخی دیرل حکیم خاقانی
بیت این فراویزی آن باز افکن خواهد زمن * من ز جیب آسمان یک شانه دان آورده ام *
ژی فرویز ژی سکون راء مهمله و کسر و واو ایله یعنی فراویز مرقوم ژی فرخ روز ژی موسیقیه
پرنوا یا خود بر پرده آیدر شیخ نظامی در صفت یارید بیت چون از ش پرده فرخ روز کشی *
زمانه فرخ فیروز کشی ژی فرروز ژی سکون راء مهمله و ضم فایله یعنی تیهو کذا فی المجمع
ژی فرواز ژی سکون راء مهمله و فتح و واو ایله سقف اغاچلری که عربینه زوافند دیرل میرنظمی
بیت زساج و آبنوس فرواز خانه * که دیگر چیزهایش بی بهانه ژی فرویز ژی یعنی فراویز مرقوم
ژی فری برز ژی کسر راء اول و سکون ثانی و ضم باء موحده ایله نام بسر کیمکوسدرد و اوده رخ
جنکنده کلید این ویسه اندک قتل اولندی حکیم فردوسی بیت فری برز بالشکر کردنیو *
به پیوست باطوس و کودرز و کیو * بعض فرهنکد بر مشهوره عورت آدی اولدوغی دخی
مرویدر ژی فریز ژی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله درت معنایه کلوز اول یعنی فرزند
مرقوم یعنی چنزار حکیم سوزنی بیت زباد و خاک و آتش این مردم * تو باز چون که
و بشم و فریز و انکشی * حکیم نزاری قهستانی بیت ای که در بستان جام شاخ مهر * دست درم
داده چون بچ فریر * ثانی فراویز جامه معناسنه که پروزدخی دیرل حکیم قطران ارموی بیت
جاودان در ملک دولت زی که باشد بی تو مالک * همجو تن بیجان و جان بی عقل و جامه بی فریز * ثالث
پصد رمه که عربیه علم قنید دیرل رابع قیل تراش ایتمک مثلاً سر را فریز کرد دیرل یعنی سرفلا ترا
تراش کرد دیمک اولور ژی بغیاز ژی سکون غین معجه و فتح یای تحتانیله باب الباده ذکر
مزورایدن بغیاز مرقوم معناسنه یعنی شاگردانه که بغیاز دخی دیرل شمس فخری بیت
طریق که خواعی همیشه مال دهد * به بخشش و بصله خیر و صدقه و بغیاز * فرهنک حسیب

و فایده یعنی مرد کانی و مؤید الفضلاده فغیا ز راه مهمله ایله مروید روادات الفضلاده عطیه
 شعر یعنی صله شاعران مسطور در فی فکر فی سکون کافله یعنی دودکش یعنی اوجاق تو تونلکی
 استاد دقیق بیت زبس که آتش غم را بدل برافروزی * سید هر وی غلیظی چو فکر آتش دان
 فی فلرز فی فتح لام و سکون راه مهمله ایله برپاره زه بعض نسنه قویوب بغلر ترکیه چمن دیر لر
 ماوراء النهرده فلرز تک دیر لر استاد رودکی * مثنوی * آن کرخ و آن شکر برداشت پاک *
 و اندران دستار آن زن بست خاک * آن زن از دکان فرود آمد چو یاد * پیش فلرز نکش بدست
 اندر نهاد * شوی بکشاد آن فلرزش خاک دید * کرد زن را بانگ و کفشی ای پلید فی فناروزی
 فتح نون و ضم راه مهمله و واو معروفه سمرقنده بر موضع آید ز نازک شرابی اولور کذا فی الجمع
 فی مع الزاء الفارسی * فارث فی یعنی خمیازه که اسنا و بانگ و دهان دره دخی دیر لر عربیه
 تشاوب و ترکیه اسمک دید کاریدر شمس فخری بیت چنان رسم غدیری ز عالم بکند *
 که بر خاست رسم تعدی فارث * طیان مرغری بیت میکند چون زبید ماخی فارث * در دهانش
 نهاد باید زارث فی فرژ فی فتح زاء فارسیله اکیر کوکی که عبر بیهوج دیر لر شمس فخری بیت
 مخالفان شهنشه اگر خورد عسل * شود ز غصبه و غم در مزاقشان چو فرژ فی فرژ مردار و چیل
 و چرکین معناسنه میرنظمی بیت بکی مرد بد پاک طبع لطیف * شمه خفت او فر عجز کثیف
 فی مع السین المهمله * فارس فی سکون راه مهمله ایله بر عظیم ولایت و قدیم مملکت در بش
 شهر معظمه مشتمل ردار الملکی شیراز دزنته کم شیخ سعدی بیورر بیت اقلیم فارس را غم از آسب
 دهر نیست * تا بر سرش بود چو توای سایه خدا * عربیه کسر راه مهمله ایله آتلودیم کدر
 جمی فرسان و فوارس کلور و فرسان نهاد لر دیم کدر فی فانوس فی خم نوله اول فنار در که
 دموردن و یا خود اغاجدن ایوب اوزریشه بزویا خود کاغدایدر لر و زدن اولانک بعضیسن
 ابر بشم ایله منقش ایدر لر و کیمی دخی مشع ایله ایدر لر بر نوعینک دخی ایچنه بر کوچک فانوس
 دخی ایدوب اوزریشه اشکال تصویر ایدوب ایچنه موم یا قوب قودقه دغان ایله متصل دوزر اکا
 فانوس خیال دیر لر عوام غلط ایدوب باوردن اولانی فنار ایکن فانوس دیر لر و بر فانوسه فنار دیر لر
 آنجق قدرغه قیچارنده اولان یلور فناره اصلی اوزره تشبیه ایدوب قنار دیر لر ابو المعانی بیت
 شد منقش جسم من از داغها و شرخها * در برم شد پیرهن کویا که فانوس خیال *
 فی قیوس فی ضم باء فارسی و واو معروفه مضحک و مسخره لوق معناسنه میرنظمی بیت
 در خانه بنزد زن خروسی * در مجلس سفلیکان قیوسی فی فر قور قیوس و فر قیوس فی
 بر حکیم آدیدر انیس و جلیس اسکندر ایدی شیخ نظامی بیت فلاطون و والیس و فر قور قیوس
 که روح القدس دستشان داد بوس فی فر قس فی سکون راه مهمله و فتح قافله خطا منکنده
 بر موضع آدیدر که غایت اعلامشک حاصل اولور کذا فی فرهنگ جهانگیری فی فرناس فی
 سکون راه مهمله و فتح نوله اوج معنایه کلور اول ایشدن قالمش فر توت معناسنه استاد
 عنصری بیت کفت نقاش چونکه نشناسم * کهنه دیوانه و نه فرناسم * ثانی ایله و نادان
 معناسنه شمس فخری بیت دران مقام که حزم توقهرمان باشد * خرد که باشد و موهوش
 و آسمان فرناس * بوم عناده غفلت زده و نادانی معناسنه مسعود سعد سلمان بیت بدان که فتنه

فتنه بحسب درین زمانه و لیک * ز عدل تست که یاوی شد دست در فرناس * سید حسین ۱۹۹
غزوی بیت بشنوم نیک و بد به بیم راست * منم امروز ماند در فرناس * ثالث زیاده او یقویه وارمش
معناسنه بعض فرهنکرده نیم خفته یعنی امر غمیش معناسنه مرویدر بومعنی غفلت سببی ایله نیم
خفته اولق جائزدر عربیه بیونی یوغون ارسلانه دیرلر یو فرنکیس یو فتح راء مهمله
وسکون نون ویای تحتانی و کسرکاف عجمیله افراسیاب شاهک قزی آدیدرکه سیاوشک
حباله ازدواجنده ایدی کیخسرو آندن وجوده کلدی حکیم حاقانی بیت بودی بدرکه توسیاوش
چاوشی * بودی بحضرت توفرنکیس پرده دار یو فریادرس یو مددایدیچی خواجه حافظ
بیت محل جانان بوس وانکه بزازی عرضه دار * کز فراق سوختم ای مهربان فریادرس *
بویتنه امر معناسنه اولور و بر معناسی دخی وصف ترکیبی اولور نتکم شاعر دیمشدر بیت
فریادپسی کردم فریادرسی نیست * کویا که درین کنید فیروزه کسی نیست یو ققلاس یو
سکون قاف و فتح لامله ابله و احق معناسنه ابوالعانی بیت مراکن جود و دیکر را تغافل *
ندان معنی عشق توفقلاس یو قلاطوس یو نام استاد عنذرا ایدی استاد عنصری بیت
قلاطوس برکشت و آمد براه * بر جره و املق نیکخواه یو فیلقوس یو سکون یای تحتانی
و فتح لام و خم قافله نام پدرا اسکندر ذوالقرنین درکه پادشاه روم ایدی و روم لسانن امیر عسکر
دیکدر کذافی المجمع فرهنک جهانگیریده بر قیملو طاشدر متلون کورینور شویله که هر نظرده
نچه رنک کوستر مذکور اپکی معنایه میرنظمی بیت مشو چون فیلقوس بکرنک می باش *
شوی کرفیلقوس بانک می باش یو مع الشین المعجه * فاش یو آشکارا و ظاهر معناسنه
شمس فخری بیت حدیث حاتم و کسری زمانه در پچید * چنین در کرم و عدل شد شهرش
فاش * خواجه حافظ بیت فاش میگویدم و از گفته خود دلشادم * بنده عشقم و از هر دو
جهان آزادم یو فراپوش یو ضم باء فارسیله بوزن فراموش بمعنی بیهوشی کذافی اوئید
یو فرایش یو فتح راء مهمله و کسرباء فارسی و سکون یای تحتانی ایله ایلرورک معناسنه در
میرنظمی بیت زانجام مهرکارت بیندیش * اگر خواهی روزکارت فرایش یو فراش یو
فتح راء مخفله مرغ بسیار پر یعنی قنادینک توپلری چوق قوش و دخی هر نسنه نیک قنادکی توپلری اوله
و عربیه تخفیف راء مهمله ایله بمعنی ملح یعنی چکرکه و راء مشدده ایله اعم فاعل اولوردوشه یی
ویر سپورچی شیخ سعدی دیباجه کستانه * فراش باد صبارا گفته که فرش زمردین
یکسترد دیمشدر یو فرامش و فراموش یو کلاهما بفتح الراء المهمله و ضم الم اوتق
معناسنه که او ایله و او سزاشباع ضم میله ده جائزدر حکیم فردوسی بیت فرامش ترا مهتران
چون کنند * مکره غزل پاک بیرون کنند یو فرخاش یو سکون راء مهمله و فتح خاء معجه
ایله اوج معنایه کلور اول آشکارا معناسنه میرنظمی بیت چون نبوده طاقت غم فاش کرد
راز عشق اندر دلش فرخاش کرد * ثانی بمعنی پرخاش یعنی جنک ثالث اپکی طرفدن
اشاغی صرتش صاج که فرخاک و فرحال دخی دیرلر مرقوم اپکی معنایه وله بیت ازدو جانب
می نمود فرخاش را * زان قتاده در جهان فرخاش را یو فرخش یو فتح راء مهمله و سکون
راء معجه ایله بمعنی فرخج مرقوم یعنی کفل چارپایان حیوانات صغریسی حکیم سوزنی بیت روز

هیجا از سرچاپکسواری بر ذری * از فرخش و ران اسب خیم گیمخت و بفتند * و سکون
راء مهمله و فتح خاء معجه ایله قطایف دیدکاری حلوا در * فریش * کسر راء مهمله ایله
پریشان و ترت مرت معناسنه ابوالعانی بیت همچو موی زنگیان شد حال زار عاشقان *
شد پریشان و فریش از جور جانان حالیا * عربیده سکون راء مهمله ایله دوشمک و دوشمک
مفروش کبی و دخی فضای واسع و پکرک کبج دوه که زج اولغه مناسب اوله و دخی شول اوت که اوج
ویا خود درت پیرا قلی اوله و دخی دیشی قیون نه دیرل و يقال الفرش دق الخطب * فرغیش *
سکون راء مهمله ویای تحتانی و کسرغین معجه ایله کورکک اسکیکه بکنندن صالنان پاره لینه
دیرل شمس فخری بیت زدست با کرمش ابرولاف جود بین * بیو ستینش کد بر خاک مینکشد
فرغیش * فراموش * فراموش لفظندن مختصر در میرنظمی بیت درونش زانش عم بود
پر جوش * مخفهای دکر میگرد فراموش * کذافی فرهنگ جها نکیری * فرویش *
سکون راء مهمله و کسرو او ایله سکر معنایه کلور اول بمعنی تقصیر و فرو گذاشت که پریش
دخی دیرل میر حسین سادات بیت راه دیو عین فرویشست این * تانینداری کد درویشست
این * ثانی کامل لك معناسنه امیر خسرو بیت همشمار است باید پیش رفتن * نه غافل
و اربا فرویش رفتن * ثالث بمعنی فراموش یعنی اونی تملق مسعود سعد سلمان بیت هر که
که فلک دل مراریش کند * یکساعت عذابم نه فرویش کند * زابع ایشده ثانی و درنک ابلک
خامس بمعنی بیکاری بودن یعنی ایشسز اولق سادس درستی و خشونت امیر خسرو بیت
کر از لب شیرینی مدهی بکشتن هم نمی آرزد * چرا در کارمات آخر چنین فرویش می آید *
سابع کومث بریان ثامن سلفه بر عورت آدی ایدی کذافی فرهنگ جها نکیری * فرور کیش *
کسر راء مهمله اول سکون ثانی ویای تحتانی ایله بمعنی راحت دین و درست مذهب معناسنه
کذافی مجمع الفرس بو معنای موید میرنظمی بیت فرور کیش او مشهور عالم * نظیرش هم
نماند پیش آدم * فریش * کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله اوج معنایه کلور اول
ترکماز و تاراج و یغما معناسنه شیخ نظامی بیت کراز بهر جنگ آرم اینجا فریش * مغرب
زرمغزنی هست پیش * ثانی بمعنی تحسین و آفرین مختاری بیت فریش آن بال و آن
باروکه پشت پیل خم کردد * اگر بر کستوان سا زند پیل راز خفتما نش * استناد متوجه بری
بیت فریش از منظر میمون آن فرخنده تر جز * که منظرها از خواریند و در غارند مخپرها *
ثالث بریان پشمش ات حکیم سوزنی * قطعه * نمک زدی همه ارباب فضل را که کمی *
تکرده بوره فضل ترادروش فریش * زفره بی یکمالی که کفریش کم * رود و نایر دروغن از ان
و ولخت فریش * ویای معروفه هر یکه یدی کونک و یا خود یقینده طوغش طایه دیرل کره
ثو آزد معناسنه * فرایش * فتح زاء معجه و سکون همزه و کسریای تحتانیله اسم مصدر دو
افزودن لفظندن ابوالعانی بیت برفته میشود آن طفل فتنه دانستم * کرو فرایش حسن
و جمال بد ظاهر * فیش * درت معنایه در اول آت پرچی آلی اوزرنده طور در پیش دخی دیرل حکیم
خاقانی بیت از خوی مردان شهاب روی بشوید بخون * وز فیش اسبان بنات جعد مندر عذار
ثانی ادات تشبیه در شبه و مانند معناسنه کدوش دیمکله شایع در حکیم فردوسی بیت یکی

یکی بجه بد چون کوشیرفش * بمالایند ویدارکش * حکیم اسدی بیت در آوردیش
 از دهافش درفش * شد از تیغ هامون چو کردون بنفش * حکیم ازرقی درصفت قلم بیت
 از سیر و خاک جنبش باد پای و تارفش * ز زنگامی و سیم شکل و درفشان و مشک بار * بر پرده دخی
 حکیم فردوسی بیت چنین گفت رستم که ای شیرفش * در پرور ایند باید بکش * ثالث سر
 دستار که بر قارش مقداری یادخی زیاده طره اسلوبند ایدر لر حکیم فردوسی بیت همی بود
 پیشش بد ستارفش * چو اندیشه دل دست کرده بکش * شاه داعی شیرازی بیت فراخ
 آستین کرده و فش دراز * که من کار خود کرده ام خوش دراز * بو طرزی اکثر صوفیایر عامه ازند
 ایدر لر طیلسان دیر لر مولانا جامی بیت می کشی خرقة پشمینه بدوش * می کنی گوشه فش
 درین گوش * رابع بند شلوار کشاد بولد قه طاهر اولان صدا خصو صا قاش چمنیان اوله
 و آنک امثالی نسنه صد اسنه دیر لر شیخ سعدی * قطعه * بر رسیدم از حکیم هوشمند *
 کاندین عالم بگو آواز چند * گفت در عالم بسی آوازه است * زان چهارست ای برادر سودمند
 قلقل قرابه و چچاب بوس * جز بز قلمیه فشی شلوار بند * عربیده فتح و تشدید ایله هوا چقماق
 و سود صاعق و جب قارمق یقال فنی الرق ای اخرج مافیه من الریح و اسم من اسماء الشجر الینبوت
و فشا قاش و فشا فنی کلاهما بفتح الشین المعجمه و الفاء آواز نیر که بیانی آتد قه طاهر
 اولور مولانا عبدالله هاتقی بیت بر آید زناورد بر ناویبر * چکا چاک خجر فشا قاش نیر *
 شیخ نظامی بیت ترنک کان رفته در مغز کوه * فشا فنی کنان نیر بر هر کوه و مع الغین المعجمه
و فارغ و کسر راء مهمله ایله بوش تهی معناسنه و ایشدن تارک اولوق خواخه سلمان بیت
 و چه فرخ فال و فارغ بال مرغی بوده * کز سعادت در فضای کوی جانان می پری و فرغ و فرغ
 اسم فاعل در فرغ مصدر در ترک و نهی معناسنه مولانا هاتقی بیت نکردند شب پاسبان چراغ
 نهادند سرها بخواب فرغ * عربیده بوشالمق و دو کلک و قصد ایلك معناسنه و الفراع ضد
 الشغل که ابکی سیده مصدر در شمس فخری جای خالی معناسنه روایت ابلش * قطعه * بکدم
 فرغ نیست ظفر را زد در کوشی * از بیم آنکه بر سر او بگذرد فرغ * اهل ورع به پشنی عداس
 کشیده اند * پای سرور بهجت در دامن فرغ و فرستوغ و فتح را و سکون سین مهملتین و ضم
تاء مثناة ایله قر لعل دیدکاری قوش که فرستوک و پرستوک و فرستو و پرستو دخی دیر لر
و فرغ و سکون راء مهمله ایله یعنی جوجه یعنی طاوق یاچی کدافی التحفه و مع الفاء و
و فیلسوف و سکون یای تحتانی و فتح لام و ضم سین مهمله ایله عاقل و کامل و فنند ماهر
 می کند و بر مشهور حکیم آدیدر میرنظمی بیت عقل طفل نوسبق در نرداو * فیلسوفان
 جهان شاگرد او و مع القاف * فرانق و فتح راء مهمله و کسر نونله سیاه کوش که ترکیده
قره قولق دیر لر و منقولدر که دائما رسلانک اطرافند تعینش ایدر یعنی ارسلانه قولاغوز اولوب
 شکار کوشتر و الدوغی شکارک فضلله سندن غدا ایدر نور ته کم شاعر دیمشدر * مثنوی *
 فرانق شیر اجاسوس بوده * همیشه شیر اصیدی نموده * چو صیدی می کند هر که که آن شیر
 زان صیدش فرانق میشود سنیر و فرزدق و فتح زاو دال مهملتین و سکون زاء معجمه ایله
 شعرای عربین بر صاحب سابقه مشهور شاعرک نامیدر و تکم دیمشدر بیت فرزدق شاعر

پر زور بیده * میان سخن مشهور بیده * و بمعانی دخی خمیر زواله سیدر * مع الکاف *
 فاختک * مصغراخته در که او یک جک دیمک او را آخرین کی کاف علامت تصغیر در
 فاسترک * ضم سین و تاء مثناة و سکون راء مهملتین ایله کروک و قرلغج معناسنه در دیو
 نعمه الله نقل ابلشدر * فتاک * فتح تاء مثناة ایله جنادر که ترکیه قنه دیرلر میرنظمی
 بیت با سیمید و غازه کرده روی پاک * دست و پانقش و نگاری از فتاک * قتک * سکون تاء
 مثناة ایله پورسوق دید کلری جانور در که مشهور در دکنک ایله دوکد بجه سرر میرنظمی بیت
 که چند ان میزدند او کشته فربه * همد بودست فتک آن بکد کربه * عربیه غد را یتک و آدمی
 غافل اپکن قتل ایتک معناسنه در * قدر نچک * سکون دال و نون و فتح راء مهملتین و خیمه
 اپکی معنایه کلور اول کابوس که انسانی او یقوده آغربا صردید کاریدر که میان عوامده مشهور
 اولان بر دیو در کلوب آدمک اوزرینه دوشدر دیرلر اما حکما ماده سوداویه در که او یورکن قانه
 قاریشوب اولمقوله خیالات کوستر دیرلر ثانی اغز چوره سی که بتقوز و یوز دخی دیرلر اپکی
 معنایه استاد بیت که قدر نچک دهن تا کوش رفته * که قدر نچک گرفت لبهاش گفته *
 قدر ونک * سکون دال و ضم راء مهملتین و نونله حصار قیوسی و برج بارو اوزرنده اولان
 دلکدر دشمن قصد حصار ایتد که اول دلکدر دن اشاغی طاش براغورلر و اول براقد قلمی نسنه یه
 دخی قدر ونک دیرلر وله ایضا بیت بدفع دشمن از کرده آغاز * بهرج قلعه شد قدر ونک انداز *
 فد الک * فتح ذال معجمه و کسر لامه اصل و قانون و اسلوب و عادت معناسنه استعمال
 اولنور اصله لغت عربیه که فاء سببیه و اسم اشارت و علامت خطاب اولان حرف ایله ترکیب
 اولنشد در عجمه لفظ مفرد استعمال ایدرلر عرف عام قبیلندن او اشدر استاد رودکی بیت
 جهان خوشست و لیکن زوال مالک اوست * بقا خوشست و لیکن فنا فد الک اوست *
 فد الک * فد الک مرقوم دن اختصار اولنشد رینه اول معنایه در * فراسنتک * فتح را
 و ضم تاء مثناة و سکون سین مهملتین ایله قرلغج معناسنه فرستوک و پر استک و پرستوک دخی دیرلر
 استاد لطیفی بیت عترت گذشته کندن ریشت چه فائده * باز مره فراسنتکی کردنت صعود *
 فرستوک * فرستوک مرقوم معناسنه که پرستو و فرستو دخی دیرلر شمس فخری * قطعه *
 بد خواه ملک خسرو دارای ملک دین * باشد زرد و درنج همیشه چو چنگلکوک * بر طاق با کاره
 همایون اساس او * دارد همای خانه بجای فراستوک * فراستوک * فتح راء مهمله و سکون
 سین معجمه و ضم تاء مثناة ایله فراستوک مرقوم معناسنه در * فرانک * فریدون شاهک مادری
 آدیدر روایت اولنور که فریدون اون بش یاشنی بکد که کوه البرزدن کلوب والد سنه نیم پدرم
 کیمدر البتد سو بلك کرکسن دیواقدام و ابرام ایتد که والد سی جواب ویرد که حکیم فردوسی
 * مثنوی * فرانک بد و گفت کای نیک خوی * بگویم ترا هر چه کفتی بگوی * تو بشناس از مرز
 ایران زمین * بکی مرد بد نام و آبتین * فرتوک * سکون راء مهمله و ضم تاء مثناة ایله معنی
 پرستوک و فرستوک و پرستو و فرستو دخی دیرلر استاد منوچهری بیت زفر توکی بضر اها
 فرو آکنه بالشها * زبوقلمون بوادیهها فرو فکنده پسترها * فر خاک * سکون راء مهمله
 و فتح حاء معجمه ایله زلف فرو هشته یعنی پنج و تاب و شکنی اولمین زلف که هموار اولوب اشاغی

اشافي صار قس اوله كتاب السامى فى الاساميه لامه فرخال وفرخاردخى ديرلر فرخواك فى
 سكون راء مهمله وفتح خاء معجه وواويله بمعنى كوشتابه يعنى ات صوتى مشفقى بخارى
 بيت خاك ماليد باب ميكنه او مشت وملنك * خورده بزداى وچغزوزده فرخواك جعل *
 فرزندك فى سكون راء مهمله ونون وفتح زاء معجه ايله مصغر فرزند در فرستوك فى
 فتح راوسكون سين مهملتين وضم تاء مثناة ايله قرلغچ در فرسك فى سكون را وفتح سين
 مهملتين ايله معنى فرسوده يعنى دوشنمش واسكيش معناسنه ابوالمعاني بيت لايق نيم نكدهش
 برندارد بنده را * كركند روى نيازى فرسك خاك درش فرغوك فى سكون راء مهمله وضم
 عين معجه ايله معنى خاموش وتن زده وله بيت كركم آغا عرض حال خود بر خاك كپاش * بنكر
 باخشم وكويد دم مزن فرغوك باش فرنجك فى فتح راء مهمله وجميم وسكون نونله اويقودم
 آغرباصمق فدرنجك مرقوم معناسنه عربيه كابوس دبرلر حكيم خاقانى بيت فرنجك وارشان
 يكرفته آن ديو * كه سر يانديست نامش خرخيون * مختارى كند و غلاميله ماجراسن بيان
 ايدوب دير * قطعه * چو نيم شب شد بيدار كشم وديدم * غلام را بسرد به بر نهاده خيام *
 چنان بسان فرنجك فرو گرفت مرا * كه بود مردم آسان ودم زدن دشوار فرنجمشك فى
 بر او تدره وكونار لنده چوق بترا فرنجمشك وپانجمشت وپانجمشك دخی ديرلر
 فارسيلر قرنفل بستانى وشيراز بلر پالنكوى خودرو ديرلر سده دماغه وپانجمشت وپانجمشك
 اولان خفقانه ناقدر كذا فى البدعى فروشك فى ضم راء مهمله وواومعروف وفتح سين
 معجه ايله بلغوره ديرلر كذا فى المجمع بومعنايه شاعر بيت نميخواهم بمنت روزه برين * اكربى منتم
 باشد فروشك فريوك فى كسر راء مهمله وسكون ياي تختانى وفتح واويله خرزوه يعنى قاون
 فرءك فى فتح زاء فارسيله چيل وزشت وچركين كه فرءكن وفرءكين دخی ديرلر طيمان مرغزى
 بيت زكوى برهباك آن فرءك * شد هباك او بكر دارمفاك * كذا فى فرهنگ جهانگيرى اما
 جمع الفرسه زاء معجه ايله واقدر هباك فرق سرم معناسنه در فرءك فى فتح كاف فارسيله
 اياق برتمك زده ليمك كى برشى در ابوالمعاني بكى صاحب جاه بيت عذر لنگى ميكند مردم مرا
 شد فلك كونا كه پاي همش فرءك فى آسمان معناسنه مشهور و معروف در مفردنه وجمعنه ده
 ديرلر اما سموات سبعة يه فلك يد كلرن دن مراد فلك الافلاك در فرءك الافلاك فى فلك اعظم
 و فلك اطلس دخی: يرلر كوا كبدن خالى اولدو وچيون فلك تاسع در كه اهل شرع اكادرس ديرلر
 سبرى اولقدر سربعدر كه بكرمى درت ساعتدوره سن تمام ايدوب مركزينه وارو افلاك سبعة يي
 كند وحركتنه اويد يروب هر يرينك مخصوص حركتى وارا بكن كيمى غربدن شرقه وكيمى رجاوى
 وكيمى جمابلى وكيمى دولابى دورايدر فلك الافلاك شرقدن غربه دورايدر آنك سرعت وشدت
 حركتندن ساير افلاك حركتى مشاهد اولميوب آنچه آنك حركتى كورينور مثلا دكرمان
 صاغدن صوله دونرا بكن اوزرنده برقرنجه صولدن صاغه كينسه ظاهرده قرنجه نك حركتى
 كورنميوب دكرمانك حركتى كورينور ساير افلاك اكادوره بطلى الحركة اولدقلرن دن حركتارى
 مشاهده كلدر اول مرتبه سريع الحركة در كه روايت اولنور بر كون خواجه كائنات عليه افضل
 الصلوة واكمل التحيات حضرت پيك جليل جبرائيل عليه السلامه وقت ظهر داخل اولد يمي ديو

ح

استوال بیوردی لاونم دیوجواب ویردی حضرت رسول علیه السلام بوجه جوابد رذید کارنده
جبرائیل علیه السلام بیوردی که اگر سوا اکثر محلی هنوز شمس ظهر مخلتہ وارد امش ایدی لاونم
ما بنتمه بیک بشیوز میل قطع ایدوب نم دینجه ذک ظم رخلتہ واردی دیدیلر سرعت سیرینی
اوبدن قیاس ایله والله اعلم بحقیقه الحال فی فنک فی فتح تونله اول جانورد رکه دزیسن چقاروب
گورک ایدر لر حضرت مولانا قدس سره العزیز کندی خط شریف لریله اولان مسودات
استعار مجموعه سیله بوجهر مشرف اولوب بویات استعراج اولمشدر بیت آن پوست
چوبیجان شد اوپوشن شاهان شد * وانگاه که جانش بد اندر فتکی بوده * مرقوم مجموعه دن
استنباط اولنان ایات غیر محله ایراد اولمشدر و فنک مطلق کورک اولدیغنه حکیم خاقانی
بیت چودر ویشی بدرویشان نظریه کن که جرم خور * بعوری کرد عور از افنک پوش زمستانی *
فی مع الکاف القارسی * قدرنک فی سکون دال و نون و فتح راء مهملتین ایله ایکی معنایه در اول
قبو آردیته آچلماق ایچون قونیلان اغاج که دستو وکلندر دخی دیر لر شمس فخری بیت
نه کیسه را بود آسیت اختناق دوال * نه چوب در رازج از شکجه قدرنک * ثانی پتک کازران
یعنی قصار طوقاغی خسروانی بیت پای بیرون منه از پانکه دعوی خویش * تانیازی بدزکون
فراخت قدرنک فی فرخواک فی سکون راء مهمله و فتح حاء معجه و و او معدوله ایله نوع طعامدن
اوزرینه تخم مرغ و بهارات دوککش قلبه اسم مرکبدر که فر بالا و خواک یمر طه معناسنه در حکیم
سوزنی بیت روز عیدست دو قربانی فربه فرمای * در خود قلبه فرخواک و کباب و مرقه *
فی فرسنگ فی سکون را و نون و فتح سین مهملتین ایله فرسخ معناسنه در که دت میل یردن
عبارتدر حکیم سنایی بیت ربع مسکون که از طریق شمار * شد بقدر سنک بیست و چار هزار *
فی فرسنگ فی کسر راء مهمله و سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایله اوزم صالحقمنده اولان
پسر اوزدانه لی چرتک که تاسک دخی دیر لر عربیه خصله دید کاریدر نظامی عروضی جهاد
مقاله سنه نصیر ابن احمد سامانی بادغیس قشلاغمه کندیکی حکایه تک دیلمک شهر هرینک
میوه لری وصفی اثناسنه ذکر ایدر که اول محله کل چیزی اوزومی کتوردیلر بر نوع لطیف قبوغی
یوقه شکر دن لذیذ آبدارودانه لری خرده اوزمدر که البسته دخی دیر لر هر خوشه سی بیخ رطل
وهر فرسنگ اوزدر هم کلوردیونقل ایدر فی فرسنگ فی فتح راء مهمله و سکون سین معجه ایله
اوزم دانه سنه دیر لر میرظمی در صفت باغ بیت که انکورش لطیف و دلپسندست * که هر
فرسنگ درویک حقه قندست فی فرموک فی سکون راء مهمله و ضم میله اکیرلس و یوماغه
صارلس ایلك یوماغی اثرالدین الخسیکی بیت مشغول پنبه چرخ وندانسته کا قتاب *
فرموک اختراش بدزد و کدان فرهنک فی سکون راء مهمله و نون و فتح هایل طفقوز معنایه
کلور اول یعنی دانش کال اسمعیل بیت فک زقدر تواندوخته بسی رفعت * خردرای تو
آموخته بسی فرهنک * حکیم اسدی بیت چو آن کینه را شاید و جنگ را * کهن پیر ند بیو
و فرهنک را * ثانی ادب معناسنه کال اسمعیل بیت بدست حکم یکی مالش سیم ربه *
اگر چه صعب توان کرد پیرا فرهنک * ثالث فضل و هنر شمس فخری بیت بدین ز صعب
سلاطین که کرده اخراز * شجاعت و کرم و فضلی و دانش و فرهنک * رابع یعنی عقل و خرد

و خورد شیخ نظامی بیت زدانش باشد آنکس لانه فرهنگ * که وقت آشتی پیش آورد جنگ
 خامس هوش معناسنه که عقلمن غیر یدر ترکیه بوکا اوص دیرلر حکیم اسدی بیت بصبری
 آورد فرهنگ در هوش * نشانند آتش جوشیده را خوش * سادس بمعنی تمکیز و وقار وله
 بیت چو آمد باقصر نازنین تنک * ز مفرش عقل رفت آن سینه فرهنگ * سابع لغات
 فارسیه بی جامع اولان کتابه دیرلر حکیم سوننی بیت نوشنست بخت از پی کام خویش * بر اوراق
 فرهنگ او نام خویش * ابو المعانی بیت نیاشد اهل فضل و هیچ نداند * کسی که متصل فرهنگ
 نخواند * ثامن کیکاوسک مادری آدیدر تاسع اول اغاج فدانه دیرلر که دانی کوکی یا ننده بره
 یا تورلر تمام کوک بغلدن صکره اصلندن کسوب قالدرب آخر بره دیکرلر بوکا دارنج دخی دیرلر
 کدافی فرهنگ جهاندیری فی فلاسنگ فی فتح لام وسین مهمله و سکون نونله صیان که آنکه
 طاش آتارلر فلاخان و فلاخن دخی دیرلر اثرالدین اخسینکئی بیت همی ناقط ماطور است
 زیرکنبد خضرا * شکر پاشش زیک پله است و از دیکر فلاسنگش فی فلانک فی فتح لامین
 و سکون نونله بمعنی فلاسنگ مرقوم فی فلرزنک فی فتح لام و سکون راء مهمله بعد زاء معجه
 مفتوحه ایله بز پاره سی ایچنه نسنه قویوب دوکوم اورمق که فلرزدخی دیرلر استاد رودکی
 * مثنوی * آنکه ریج و شکر شر برداشت پاک * و اندران دستار آن زن بست خاک * این
 زن ازدکان برون آمد چوباد * بس فلرزنکش بدست اندر نهاد * شور بکشد آن فلرزش
 خاک دید * کرد زن رابانک و کفتای پلید فی فنک فی سکون نونله بوزن سنک ایکی معنایه در اول
 فلاکت و پریشانی و بی سروپایی حکیم ولولی * قطعه * مدح کوی توام واسبک لنگیست مرا
 نه نکویاشد مداح ترا اسبک لنگ * چون قرنیان مرا اسب و کرباستد ساز * من پیاده زروم
 بره داماد فنک * ثانی بمعنی حنظل که کیست و کوست دخی دیرلر غایت آجی اولور اما لطیف
 مسهلدر استاد فرخی بیت ثانی چشمش اربشه رسد * باز نتوان شناخت شه از فنک
 عربیکه عجب و عناد معناسنه درو فتح نونله قورصق و دخی بر جاتور دردر یسن پرداخت ایدوب کورک
 ایدرلر فی مع اللام * فال فی طالع و تفأل کرد یعنی اخترنیک گرفت مولانا جامی بیت باشد
 نظر خسته فالی * افتد یچنان شکسته حالی * خواجه حافظ بیت روز هجران و شب فرقت
 یار آخشد * زدم این فال کدشت اختر کار آخشد فی فبال فی فتح باء موحده ایله ابتدا
 معناسنه یعنی رنسنه ننگ اولی ابو المعانی بیت فبال کار عشق آسان نموده * ولی دشوارها
 افتد در آخر فی قتیل فی معروف و اپلکن بوکلش نسنه هر نه اولور سه وله بیت چون قتیل
 شمع بود از داغ جسم لاغرم * پیرهن مانند فوسر میدهد بیرون ضیا * لغت مشترکه در اوجی
 یا شمس قتیل زبانه معناسنه و بوکلش نسنه مغتول معناسنه و خرما چکر دینک ایچنه اولان
 یاغی و دخی بر مقلر اسند اولان و سخن فی فرحال فی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله ایکی
 جانبه صانمش صاج که فرخار و فرخاک دخی دیرلر کتاب السامی فی الاسامیه فرحال ای الشعر
 الذی لا جوده فیه یعنی اول ساج که قورجق اولیه فی فرغول فی سکون راء مهمله و ضم غین معجه
 و او معروف ایله ایکی معنایه در اول ایشی نأخیر ابلک معناسنه شمس فخری بیت اکرت
 دولت اید باید * مکن اندر دعای شه فرغول * ثانی درنک و غفلت معناسنه حکیم اسدی

سؤال بیوزد بپارا و ندم یو جواب و بردی حضرت رسول علیه السلام بویجه جواب دید کارنده
جبرائیل علیه السلام بیوزدی که اگر سو انکر محلی هنوز شمس ظهر محلمته وار، امش ایدی لا ونم
ما بنفده بیک بشیوز میل قطع ایدوب نم دینجه دیک ظهر محلمته واردی دید یاز سرعت سیرینی
اوندن قیاس ایله والله اعلم بحقیقه الحال فی فنک فی فتح توله اول جانورد در که در یسن چقاروب
گورک ایدر لر حضرت مولانا قدس سره العزیز که کندی خط شریفایله اولان مسودات
استعار مجموعه سینه بو حقیق مشرف اولوب بویات استعراج اولمشدر بیت آن پوست
چو بیجان شد او پوستن شاهان شد * وانگاه که جانش بد اندر فتمکی بوده * مر قوم مجموعه دن
استنباط اولنان ایات غیر محله ایراد اولمشدر و فنک مطلق کورک اولدیغنه حکیم خاقانی
بیت چو درویشی بد رویشان نظریه کن که جرم خور * بعوری کرد عور از افنک پوش زمستانی *
فی مع الکاف القارسی * قدرنک فی سکون ذال و نون و فتح راء مهملتین ایله ایکی معنایه در اول
قبو آردینه آچلماق ایچون قونیلان اعاج که دستو و کلندر دخی دیر لر شمس فخری بیت
نه کیسه را بود آسیت اختناق دوال * نه چوب در راز از شکجه قدرنک * ثانی یتک کازران
یعنی قصار طوقاغی خسروانی بیت پای بیرون منه از پانکه دعوی خویش * تانیازی بدزکون
فراخت قدرنک فی فرخواک فی سکون راء مهمله و فتح حاء معجه و و او معدوله ایله نوع طعامدن
اوزرینه تخم مرغ و بهارات دو کلمش قلبه اسم مرکبدر که فر بالا و خواک میر طه معناسنه در حکیم
سوزنی بیت روز عید دست دو قربانی فربه فرمای * در خود قلبه فرخواک و کباب و مرقه *
فی فرسنک فی سکون را و نون و فتح سین مهملتین ایله فرسخ معناسنه در که درت میل یردن
صبارتدر حکیم سنایی بیت ربع مستکون که از طریق شمار * شد بقر سنک بیست و چار هزار *
فی فرسنک فی کسر راء مهمله و سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایله اوزم صالقمند اولان
پوشر اوزدانه لی چرتک که تاسک دخی دیر لر عربیه خصله دید کاریدر نظامی عروضی جهاد
مقاله سنه نصیر ابن احمد سامانی بادغیس قشلاغمه کندی کی حکایه نک دیانده شهر هرنک
میوه لری وصفی اثناسنه ذکر ایدر که اول محله کل چیزی اوزومی کتوردیلر بر نوع لطیف قبوغی
یوفقه شکر دن لذین آبدارودانه لری خرده اوزمدر که البسته دخی دیر لر هر خوشه سی پنج رطل
وهر فرسنک اوزدر هم کلور دیونقل ایدر فی فرسنک فی فتح راء مهمله و سکون سین معجه ایله
اوزم دانه سنه دیر لر میرظمی در صفت باغ بیت که انکورش لطیف و دلپسندست * که هر
فرسنک درویک حقه قندست فی فرموک فی سکون راء مهمله و ضم میله اکیراش و یوماغه
صارلش اپاک یوماغی اثیرالدین اخسینکی بیت مشغول پنجه چرخ وند انسته کا قتاب *
فرموک اختراش بدزد دزد و کدان فرهنک فی سکون راء مهمله و نون و فتح هایله طفوز معنایه
کلور اول بمعنی دانش کال اسمعیل بیت فاک ز قدر تو اندوخته بسی رفعت * خردر رای تو
آموخته بسی فرهنک * حکیم اسندی بیت چو آن کینه راستاید و جنگ را * کهز پیر تدبیر
و فرهنک را * ثانی ادب معناسنه کال اسمعیل بیت بدست حکم یکی مالش سپهر به *
اگر چه صعب توان کرد پیرا فرهنک * ثالث فضل و هنر شمس فخری بیت بدین ز صعب
سلاطین که کرده اخراز * شجاعت و کرم و فضلی و دانش و فرهنک * رابع بمعنی عقل و خرد

و خرد شیخ نظامی بیت زدانش باشد آنکس لانه فرهنگ * کدو قوت آشتی پیش آورد جنک
 خامس هوش معناسنه که عقلمن غیر یدر ترکیه بوکا اوص دیولر حکیم اسدی بیت بصبری
 آورد فرهنگ در هوش * نشانند آتش جوشیده را خوش * سادس بمعنی تمکیز و وقار وله
 بیت چو آمد باقصمر نازنین تنک * ز مفرش عقل رفت آن سیننه فرهنگ * سابع لغات
 فارسیه بی جامع اولان کتابه دیولر حکیم سونفی بیت نوشنست بخت از پی کام خویش * بر اوراق
 فرهنگ اونام خویش * ابو المعانی بیت نیاشد اهل فضل و هیچ نداند * کسی که متصل فرهنگ
 بخواند * ثامن کیکاوسک مادری آدیدر تاسع اول اغاج فدائنه دیولر که دالتی کوکی یا ننده یرمه
 یا تورلر تمام کویک بغلد قدن صکره اصلندن کسوب قالدرب آخیره دپکرلر بوکا دارنج دخی دیولر
 کدافی فرهنگ جهانه گیری فی فلاسنگ فی فتح لام و سین مهمله و سکون نونله صیان که آنکه
 طاش آتارلر فلاخان و فلاخن دخی دیولر اثرالدین اخسیکنی بیت همی تاقطب ما طور است
 زیرکنبد خضرا * شکر پاشش زیک پله است و از دپکر فلاسنگش فی فلاسنگ فی فتح لامین
 و سکون نونله بمعنی فلاسنگ مرقوم فی فلرزنک فی فتح لام و سکون راء مهمله بعد زاء معجه
 مفتوحه ایله بزپاره سی ایچنه نسنه قویوب دوکوم اورمق که فلرزدخی دیولر استاد رودکی
 * مثنوی * آنکه ریج و شکر شر برداشت پاک * و اندران دستار آن زن بست خاک * این
 وزن ازدکان برون آمد چوباد * بس فلرزنکش بدست اندر نهاد * شور بکشاد آن فلرزش
 خاک دید * کردزن رابانک و کفتای پلید فی قنک فی سکون نونله بوزن سنک اپکی معنایه در اول
 فلاکت و پریشانی و بی سروپایی حکیم ولولی * قطعه * مدح کوی توام واسبک لیکست مرا
 نه نکویا شد مداح ترا اسبک لنگ * چون قرنیان مرا اسب و کرباستد ساز * من پیاده زوم
 برره داماد بنک * ثانی بمعنی حنظل که کیست و کوست دخی دیولر غایت آجی اولور اما لطیف
 مسهلدر استاد فرخی بیت ثانی چشمش اربشه رسد * باز نتوان شناخت شهید از فنک
 عربیه عجب و عناد معناسنه درو فتح نونله قورصق و دخی بر جانور در در یسن پرداخت ایدوب کورک
 ایدرلر فی مع اللام * فال فی طالع و تقال کرد یعنی اخترنیک گرفت مولانا جامی بیت باشد
 نظر خسته فالی * افتد یچنان شکسته حالی * خواجه حافظ بیت روز هجران و شب فرقت
 یار آخشد * زدم این فال کدشت اختر کار آخشد فی فبال فی فتح پاء موده ایله ابتدا
 معناسنه یعنی برنسنه ننگ اولی ابو المعانی بیت فبال کار عشق آسان نموده * ولی دشوارها
 افتد در آخر فی قتیله معروف و اپلکن بوکلش نسنه هر نه اولور سه وله بیت چون قتیله
 شمع بود از داغ جسم لاغرم * پیرهن مانند فنوسر میدهد بیرون ضیا * لغت مشترکه در اوجی
 یا نمش قتیله زبانه معناسنه و بوکلش نسنه مقتول معناسنه و خرما چکر دینک ایچنه اولان
 یاغی و دخی بر مقلار اسنه اولان و سخن فی فرخال فی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله ایکی
 جانبه صالشمس صاج که فرخار و فرخاک دخی دیولر کتاب السامی فی الاسامیه فرخال ای الشعر
 الذی لا جوده فیه یعنی اول ساج که قورجق اولیه فی فرغول فی سکون راء مهمله و ضم غین معجه
 و اول معروف ایله ایکی معنایه در اول ایشی تاخیر ابلک معناسنه شمس فخری بیت اکرت
 دولت ابد باید * مکن اندر دعای شه فرغول * ثانی درنک و غفلت معناسنه حکیم اسدی

بیت بهر کار بیدار و بشکول باش * بدل دشمن خواب قرغول باش * فسیل * کسر سین
مهمله و سکون یای تحتانیله بو کرخه یه دیر لر و عربیده کوچک خرما فدانی که فسیله دخی دیر لر و دخی
هر نسنه نك کی ویرامازی ایکی معنایه تریب اوزره شاعر بیت قناعت کن فسیلی و ماش و بجو
مکن معتاد طبیعت برفسیلی * فن یعمل * فن یعمل * فن یعمل * فن یعمل * فن یعمل
مثقال ذره خیرایره * قازمشدر نتم بر نوع اچیه دخی وارد ز که قل هو اللهی دیر لر اوزرنده سوره
اخلاص شریف یازلمشدر که اخلاصیه دخی دیر لر مرور ایامله فن یعمل اچیه یه علم اولمشدر
ابوالمعانی بوا بهاملی بیئی نظم ابلیس بیت که خوبان هیچ نمیکیرند از توناله وزاری * بکام دل
رسی لابد فن یعمل اگر داری * فنبدل * بوزن و معنی مندل که قیو آردینه ایدر لر آچلماق
ایچون بین الناس متعارفدر استاد لطیفی بیت در کونت چنان خراب شده است * که نمی
بندد او صد فنبدل * فیال * فتح یای تحتانیله اوخ معنایه در اول چتال دمر نواوق و ثانی
اول زمینده دیر لر که یغمور اولند مزروع اوله ثالث اقدم یعنی اول معناسنه ابوشکور بیت
پس این داستان کش بگفت از فیال * ابر سیصدوسی و سه بود سال * فیاشل * فتح یای
تحتانی و شین معجزه ایله یعنی شکج یعنی چین چین اولمش نسنه * فیشل * دخی حذف الفله
اول معنایه در میر نظمی بیت زخشم و کین مکن پیشانی فیشل * میاموزی زیانت لفظ مهمل *
* مع المیم * فاجام * فتح حمله خرما اغاجندن جمع اولند قدن صکره برنده جا بجاباقی قلانه
دیر لر * قام * بشر معنایه استعمال اولنور اول کله آخرینه لاحق اولور نك جهتمندن
متاسمی اولان نسنه لایله مثلاً ازرق قام و سپر قام دیر لر مراد رنگی بیاندز خواجه حافظ بیت
ساغری بر کفم نه تاز سر * بر کشم این دلوق ازرق قام را * شیخ سعدی بیت مرا همچین چهره
کفام بود * بلور نیم از خوبی اندام بود * ثانی طعجه تیهله دخی استعمال اولنور میر خسرو
بیت نو سازی که بودش بازید نام * ندامت ساخت آروزانکین قام * ثالث جنسیت جهتیهله
ایزاد اولنور خواجه حافظ * رباعی * انصاف بده ای فک مینا قام * تازین دو کد ام خوبتر
کرد خرام * یامهر جهانگرد تو از مشرق صبح * یاماه جهانگیر من از جانب شام * رابع دین که
وام معناسنه حکیم سنایی * قطعه * زیر قام بصد هزاران جان * از پی عارض سخن
فامش * خون تقاضا کر اوست باکی نیست * کردن ما و منت فامش * بومعناده حکیم سوزلی
بیت قام داران تو باشند همنه شهر درست * نیست کیتی تھی از قام ده و قام کنار * معنای
اول ایله معنای آخره شمس فخری بیت آنکه از امضاء حکمش یافت هر احکام کم * وانکه
میخواهد ز قدرش چرخ نیلی قام قام * خامس خراسان مضافا شدن بر قصیده آدیدر که انشا و شعر
و تاریخ علمارنده مهارتی فوق التعبیر و کمال فضله عدیم النظیر اولان مولانا شهاب الدین فامینک
جای مولدی و منشأ اصلیتدر * قام * فتح هایله وجودده دری یا خود دری یه مثال نسنه لر
بوزیابوب و بوریشوب بریره کلمک معناسنه که قام آمده یعنی بریره کلمدی دیک او اور بومعنادن
جمع اولوق فهم اولنور میر نظمی بیت فهم آمد جامه سرتاپا برش * شد پریشان رفت دستار
از سرش * فخم * فتح خاء معجزه ایله بر چارشب کبی بزک درت طرفنه اغاچلر بغلیوب نثار محلمند
طوتار لر که نثار اولان نه ایسنه ایچنه دو کیله حکیم اسدی بیت زبس گوهر اندر کنار و فخم * همه

همه پشت چیندن شد بحکم * بومعنائی موید شمس فخری بیت بکه آنکه شاه زرنشار باشد *
 چرخ سازد زمرط ابر فخم * مرط کسر مهمله عربی کایم معناسنه در بولغت بعض فرهنگه تاء
 مثناه ایله واقعدر اما اصحی فایله در ق فدام ق فتح دال مهمله ایله یومشوق نرم معناسنه
 ابوالعانی بیت جانان که داد از کرش کام دل مرا * جانها فدای او شود آن جای خوش فدام
 بعض نسخه ده یا شمع که عورات یوزلینه طوتارل ق فراهم ق فتح راء مهمله وها یله بریره جمع
 اولق معناسنه در مولانا تانی بیت فراهم شد از شام چندان سپاه * کران خیره شد دبه
 مهرماه * بعض افعال و مصادر اوائلنه ادخال اولنوب جمعی قصد اولنور مثلا فراهم آمدند
 و فراهم آوردند دیر بر بریره کلب پلر بریره کتور دپلر معناسی افاده اولنور ق فرجام ق سکون
 راء مهمله و فتح جمله ایکی معنایه در اول عاقبت کار معناسنه شمس فخری بیت چون فلک ماه
 اوست بی آغاز * چون قضا حکم اوست بی فرجام * شیخ سعدی بیت هیچ دانی که چیست
 دخل خرام * با کد اوست چرخ بی فرجام * ثانی فائده و نفع معناسنه در حکیم فردوسی
 بیت بگو شیم فرجام کاران بود * که فرمان ورای جهان بیان بود * مجمع الفرسه مجلس آخر نه
 ایچن طلوق حنه ده دیرلر بومعنایه ابوالعانی * مسبط * پند برزکان کوش دار در بزم جانان
 هوش دار * عقل و خرد مد هوش دار از نوش و فرجام و داد ق فرجام ق سکون راء و فتح دال
 مهملتین ایله یارنکی دیمک در ق فردم ق سکون راء و فتح دال مهملتین ایله دلتنک و مضطرب
 معناسنه وله * مسبط * عمرم گذشت و بکدم جورت نکرده خرم * با حسرت و درد و الم *
 هر دم بدم فردم از ان ق فرجام ق سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله لایق و سزاوار معناسنه در
 استاد دقیق بیت مکن ای روی نکوزشنی با عاشق خویش * کز نکور و بیان زشنی نبود فرجام *
 ق فرم ق فتح راء مهمله ایله نم و غصه و تنگی دل معناسنه استاد لطیفی بیت چه شود
 از دلت ای شاه کرم * برهاند دل مار از فرم * استاد معجیک بیت رفت برون میرورسیدم فرم *
 بچ شاد بوق و در بده علم * شمس فخری * قطعه * دشمن دز که ترا باشد * بچه دایم بتم وزن
 کالم * باد از حادثات کونا کون * مانده محروم و دلفکار و فرم ق فرجام ق فتح راء مهمله و جیم
 و سکون نوله معنی فرجام یعنی عاقبت کار معناسنه ق فرم ق فتح زاء معجه ایله بعض نسخه ده
 زاء فاریسه مرویدر غصه و الم و درد و محنت معناسنه ق فاجم ق سکون لام و فتح جمله قفل
 و غلق باب معناسنه در کذافی التحفه ق فاجم ق سکون لام و فتح خاء معجه ایله اوج معنایه در
 اول حلاج مشته سی استاد لطیفی بیت چون درونه کتم ترانلان * کرچه فاجم زم ترا حمدان *
 حکاک بیت کرتو خواهی که بفانخد ترا پنبه همنی * من بیایم که بکی فاجم زارم کاری * ثانی قفل
 معناسنه یعنی کلید ابوالفرج رونی بیت در بفانخم کرده بودی استوار * وز کلید آنه فروهشته
 مدنک * ثالث تحفه الاحباب ده دجه کبرانه دیرلر بومعنایه فاجم دخی دینلور ق فرم ق
 اول چارشب در که نثار چینلر نثار التنه طوتارلر دو کینان ایچنه دوشه بفخم و فخم دخی دیرلر عربیه
 دهن معناسنه در ق فنوم ق ضم نون و واو معروفله مغزور معناسنه که فنودخی دیرلر کسای بیت
 وفاش عاریتی عیب و عار او فانی * بعیب و غازیتی چیز فنوم جمال ق فیدوم ق سکون یای
 محتانی و ضم دال مهمله ایله سرخشت دید کاری نسنه در که ترکیه قدرت حلواسی دیرلر

في مع النون * فارتسین في فتح تاء مثناة وكسر سين مهملة ايله اوزرلك كه اسپندان وسپندان
 وخی دیرلر عربیه حرمل دید کلریدر کذا فی فرهنگ میرزا والمؤید في فارتشدن في فتح تاء
 مثناة وسکون راء مهملة ايله بمعنی فارتشدن یعنی یوقاروکنک ویوقارواولق میرنظمی بیت
 چو فارتشدان قصر عالی بنا * که هر جایش کشته شاهانه جا في فاتوریدن وقاتولیدن في
 کلاهما بضم التاء المثناة وواوالمعروف دوراولق ویرطرفه کنک واورکک معنارینه بوابکی لغت
 فرهنگ جها تکیریدن منقولدر في فاتوسین في ضم تاء مثناة وواو معروف وکسر سین
 مهملة ايله بمعنی اسپندان یعنی حرمل کذا فی المجمع بومعنا بی مؤید میرنظمی بیت
 ازان سوید هایش رابدوزید * در آتش همچو فاتوسین بسوزید * بوبیت بزحکایه
 خلا لانه وارد در في فاخته کون في ایواچچکی وخی هر نه که اوکیک قوشی رنگنده اوله
 في فاخیدن في کسر خاء معجه وسکون یای تحتانیله پنبه ددمک یعنی باصلش پنبه ویا خود
 یوکی ال ايله آیرمق میرنظمی در تعریف نوحه کردن پیربیت زدیده در اسنک پاستیه کرده *
 چو پشمینه ریشش فاخیده کرده في فاخیر آمدن في کسر خاء معجه وسکون یای تحتانی
 وراء مهملة ايله اطفال یوریمکه باشلده قد ایمکله که دیرلر في فاداشتن في فتح دال مهملة و تاء
 مثناة وسکون شین معجه ايله قارشولق وقازشوطوتمق وله بیت سپر فاداشت برویش
 در اندم * زدر فرق سر شمشیر محکم * بعض نسخه ده کیروطوتمق معناسنه در في فارتیدن في
 فتح راء مهملة وسکون نون ویای تحتانی وکسر دال اول وفتح ثانیله بمعنی برکندن یعنی برنسنه بی یرندن
 قوپرمق معناسنه وله بیت درختی میکر فته جای چون میخ * بزور بازو فارتیدن از بیخ *
 في فارتیدن في کسر زاء فارسیله اسنک عربیه نثاوب دیرلر استاد امینی * قطعه * قیاس
 کونش چگونه کیم بیار بکوی * ایاکدشته بشعرازیانی و بوالخر * اگر ندانی بیندیش تا
 چگونه بود * که سیر خورده بفار دیکارگاه اشتر في فاش یوفدن في سکون سین مهملة وفا
 وضم یای تحتانی ايله یا تور مق معناسنه ابوالمعانی بیت فاس یوقد باده چون حد بکدرد *
 فوق هر چیزی شود در اعتدال في فاشر شین في فتح شین معجه اول وکسر ثانی وسکون راء
 مهملة ویای تحتانیله صر مشق نوعندن برنسنه در قرخله یمشی اولور امانتا اول اولنرا نجق غایشی
 واردد کرمة السواد دیرلر في قال زن في رمال و قال آپچی مولانا جامی بیت چون فال
 زنان ناخردمند * کرد آوردست مهره چند في فال کیران في رمالان و منجمان حکیم فردوسی
 بیت بخواند آن زمان شاه جاماسب را * همه فال کیران لهراسب را في فایتدن في کسر نون
 وسکون یای تحتانیله شکری نکرار قینادوب صاف و پاک ایتک سکر فایتدیرلر صاف شکر دیمک
 اولور شاعر بیت سخن همچون شکر فایتد بال * نمود صبح صادق سیم غیب *
 في فاهم آمدن في فتح هایل بوزلک و بوری شوب برره کلک معناسنه در وله در صفت پیره زن
 بیت که فاهم آمد جلدش سراپا * چو کهنه کیسه کراس کویا في فاوا بودن في ضد فاهم
 آمدن مرقوم یعنی بوزلش نسنه آپلق معناسنه وله بیت چو آن کس درد و جانی بود فاوا
 یکی در زیر بود و یک بیالا في فخمیدن في سکون خاء معجه وکسر میله وجوددن قیل قویارمق
 و پنبه دن دانه آیرمق و امثالی نهنه لره دیرلر بخسته بیت جوان بودی پنبه فخمیدمی * چو

چون قبیل شد دانه بر چیدمی فی فتن فی سکون خاء معجه ایله قولاج که بازودخی دیر لر عرییده باغ
دید کزیدر میرنظمی بیت در آنجا چاه بکند و فتن بوده * دهانش چون کف زندان کشوده
فی فراتر شدن فی فتح راه مهمله و تاء مشناه ایله یوقار و اولن ویوقار و کتمک وله بیت فراتر شد بزیر پای
آن کوه * بجالاتش زمردان بود انبوه فی فراختن فی فتح راه مهمله و سکون خاء معجه ایله بمعنی
افراختن یعنی یوقار و قائد روم حکیم سوزنی بیت هست افتخار من بتو ای افتخار من * و ز تو فراخته
علم فخر و مرفرا فی فراختن فی فتح راه مهمله و کسر خاء معجه ایله قبل او پر مک مؤید الفضلاده
ازم جدا شدن معناسنه در یعنی بر بردن آیرلق معناسنه مرویدر فی فراختن امدن فی
فتح راه مهمله و کسر خاء معجه ایله اطفال ایکنمکه باشلق فی فرارون فی فتح راه مهمله اولی و ضم
ثانیه ایله هر نه که بر روی آردنجه کوریتور عموما و آسمانده خرده یلد زلزله بربری آردنجه کورینور
خصوصا و دخی عمره ایله اولان نسمنه یه دیرلر صلاح اوزره اولسون فساد اوزره اولسون
فی فریون و فیرون فی اول کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و ضم راه ثانی ایله و ثانی
سکون یای تحتانی و ضم راه مهمله ایله ضد فرارون مرقومدر استاد دقیقی بیت حسودت
آید از بهرام فیرون * نظرزی سوی برجیس فرارون فی فراختن فی فتح راه مهمله و سکون
سین معجه ایله افراختن و افراختن معناسنه که یوقار و قائد روم معناسنه در کذا فی فرهنگ
جهانگیری فی فراختن فی فتح راه مهمله و کسر سین معجه ایله بمعنی فراختن یعنی قبل
قوپارمق و بدنه قبل اور پر مک استاد بیت چو دید از هیت او مو فراشید * که هر موی
نمش چون نیر کردید فی فراخن فی فتح راه مهمله و کافله یکی قازلش ارهق که آب روان اوله آکا
فرغن و فرکن دخی دیرلر کذا فی الموید فی فراموش کردن و فراموشیدن فی او توق نسیان
معناسنه ابوالمغانی بیت رقم از کویت شها از دل فراموشم مکن * کرچه خوب بازا فراموشی
ز حسن شیوه است فی فراختن و فراختن فی کلاهما فتح الراه المهملتین و سکون الخاء المجتبئین
یعنی آختن قلم و امثال نسته چکمک شاه ناصر خسرو بیت فراختن از بهر دین خدا * بذبح
از سر کشان استلم * ثانی بمعنی تربیت و تأدیب فی فراختن امدن فی بریزه کلیک جمع
اولق معناسنه فی فراختن آوردن فی بریزه کتور مک معناسنه ابوالمغانی بیت فراختن آورد
عشاق هر روز * شه حسن ت بکوی درد و غم را فی فریون فی سکون راه مهمله و کسر بناه موحد
ایله برد کنلو اغاج در سودی اولور اغاجی مچقله یاروب آلتنه بر طرف قورلر ایچینه طیار اول
سبیدن مصطکی کی دانه دانه اولور زیاده آچی وغایت مخدر در بدنی او پوشدر و عقلی زائل
ایدر طبیعی درجه رابعه حار و یابسدر اکا فریون و فریون دخی دیرلر فی فراختن فی
سکون راه مهمله و فتح خاء معجه و کسر نونله ایکی معنایه کلور اول ادبا و تربیتلو اولق ثانی
حیواناتک قولاغی آشاغی صرتش اواق مثال معنی اول استاد بیت لباس علم در بر کرده
پوشش * بفرخاین اوراد ادکوشش فی فرخسیدن فی سکون را فتح خاء معجه و کسر سین
مهملتین ایله ترم کردن یعنی پوشتمق کذا فی فرهنگ جهانگیری فی فرخسیدن فی سکون راه
مهمله فتح خاء معجه و کسر مهمله بدن قبل قوپارمق و بنه دن دانه آیرمق فخمیدن مرقوم کی
استاد طبعی بیت زفر خیدن بنه مراجه عاربید * به پشت خار کشم منت کشان نکشم *

و فرخیدن بی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه و کسروا و ایله اغاجک زائد اولان شاخترین
 هموار اولق ایچون کسمک و قور یسن و فینالین بودامق معناسنه استاد عنصری بیت
 زفرخویدنش چون پرداخنی * چوکل جای خواب از فرساختنی و فرخیدن بی سکون
 راء مهمله و کسرخاء معجه ایله رقص اینمک یعنی اوینامق ابوالمعانی بیت فی دردین مطرب
 از عشق تو نالیده * ساغر بکف ساقی از شوق تو فرخیده و فردجان بی سکون راو فتح دال
 مهملتین و جمیله بانماه دیدگری آی که تاریخ فرس قد یمدن و تاریخ جلالیدن معین اورنه کوز
 آبی در آخرنه بش کون زیاده ایدر لسنه شمسینه آنکه اوچیوز التشر بش کون اولور اول
 بش کون عربی لسانه فردجان و اعجام هزار تو و مجمان خسته مسترقه دیرلر و فردین بی
 سکون را و کسردال مهملتین ایله سالملکی نیک ماه اولی آدیدر که فروردین لفظندن اختصار
 اولمشد ز نیر اعظمک برج جمیله اولدوغی مدندر عبدالواسع جبلی * قطعه * تاباد بزبان
 سرد بود درمه آذر * تبارک رزان زرد بود درمه فردین * بدخواه تر اباد نفس بر نسق آن * بدگوی
 تر اباد خان بر صفت این و فرزبان بی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله علم و حکمت بیلور
 حکیم عالم و عارف معناسنه بهرامی بیت مخالفان تویی فرهمند و بی فرهنگ * موافقان تو
 یا فرهمند و یا فرزبان * شمس فخری بیت ندید چشم فلک چون تو شاه فرزانه * رواج یافت
 ازان در زمان تو فرزبان و فرزین بی سکون راء مهمله و کسرخاء معجه ایله شطرنج فرزی که
 معلومدر خواجه سلمان بیت تا بود نیل تصور بر رخ نیلی بساط * ماه فرزین است و انجم
 بییق و خورشید شاه و فرسندن بی سکون راو ضم سین مهملتین ایله فرسودن لفظندن
 تخفیف اولمشدر آشنق و آشندر مق معناسنه استاد رودکی * قطعه * آخر هر کس
 از دو بیرون نیست * یار آورد نیست یازد نیست * نه باخر همه بفرسایند * هر که انجام راست
 فرسد نیست * شمس فخری بیت چنان باد تا حشر لبس بقایت * که دست فنا دامنش را
 نه فرسد و فرسطون بی فتح راو سکون سین و ضم طاء مهملات ایله بیوک قیان که بود یار لده
 قنطار دیرلر استاد لطیفی بیت نظر شاه فرسطون فراست سجد * که مقادیر همه میشود
 از وی معلوم * استاد فرخی بیت کرتو بخواهی بزخم نیز بیسند * چون قلم آهنین عمود
 فرسطون و فرسنگان بی سکون راونون و فتح سین مهملتین و کاف فارسیله فرسنگسار مرقوم
 معناسنه یعنی اول طاش که یول اوزرنده علامت مقدار فرسنگ ایچون وضع ایدر لر فرسودن بی
 سکون راو ضم سین مهملتین ایله کهنه اولق و بوزلق و آشنق و آشندر مق معناسنه لازم و متعدی
 استعمال اولنور مولانا هاتفی بیت بهم آشنایان بفرسود لب * که افتاد امروز کار عجب *
 و فرسیدن بی سکون راویای تحتانی و کسر سین مهملتین ایله آشنق و سورمک و صولق
 و دیمک و برنسنه اوزرنیدن کچمک فرسودن معنایله مترادفدر و فرغاریدن بی سکون راه
 مهمله اولی و کسر ثانیه و فتح غین معجه ایله اصنامق و اصنامق آغشته کردن کبی ابوالمعانی بیت چنان
 رفت استک از دیده من * که فرغارید خاک دشت و محرا و فرغاییدن بی سکون راء مهمله
 و فتح غین معجه و کسریای تحتانی اول و سکون ثانیله بمعنی فرغاریدن مرقوم و فرغان بی
 سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله بر طائفه آدیدر و فرغانیان بی دخی دیرلر و فرغن بی

في فرغن في سكون راء مهمله وفتح عين معجه ايله بكي قازنش ارق كه صواقه فركن دنخي ديرلر
 كذا في فرهنگ وفاني بومعنايه خسرواني بيت دو فرغن است روان ازدوديده بردوزجم * رخم
 زرفتن فرغن بجملي فرغند في فرغن في سكون راء مهمله وها وفتح فايله سموزاوت كد پرچن و فر فتح
 دنخي ديرلر في فرغون في فرغون دنخي ديرلر امان مغربيه ديدكاري دارودر كد نبلوت اوتى نك سد يدر
 اغاچي بجاغله يرارل سدي طمليوب اقا رعند البعض سداب برينك صمفي درد يرلر في فرقدان في
 سكون راودال مهملتين ايله ابيك معنايه در اول ابيك يلد زدر قطب شماليه قريب اولورد ائما
 پريره طلوع وغروب ايدرلر داخل رصدا اولان نجومند ندر ثاني رمضان شريفدن مقدم آخر
 شعبانده شنبك ديرلر كه اوج درت كوز سير وسلوك وعيش وصحت ايدرلر كذا في فرهنگ
 جهانكيري في فرگان في سكون راء مهمله وفتح كاف فارسيله برنوع شرتدر فقاع ديرلر مير
 نظمى بيت اكر طبعش كند ميلي بفرگان * شود در دست او چون آب حيوان في فركن في
 سكون راء مهمله وفتح كافله صوا ارق كه هنوز قازنش اوله شمس فخرى بيت كسي كه روشني چشم
 اونه از رخ تست * هميشه باددو چشمش بسازدو فركن في فركندن في سكون راء مهمله
 ونون وفتح نافله ارق قازمق آرقه صوا قتمق معناسنده در في فركندن في متعدى فركندن
 مرقوم في فرمان في ابيك معنايه در اول معروف امر و بوزق ثاني منشور احكام پادشاهان
 ابيك معنايه ترتيب اوزره ميرنظمى بيت كرد فرمان آن شه حسن و بها * درميان عاشقان
 فرمان روا في فرمکن و فرمكين في كلاهما بسكون الراء المهملتين وفتح اليم وكسر الكاف بمعنى
 غمناك واندوهناك مجمع الفرسة دلتك و فرومانده في فرمودن في بويرمق معناسنده مصدر در
 وحكم ابلك مستقبليته فرمايد وفرمايد كور في فرمايون في سكون راء مهمله وضم ياي
 تخمنايله فريدون شاهي فحاك خوفندن بر طاعنه پنهان ايدوب سوديله بسلد كاري كاوك
 آديد في فرمان في سكون راء مهمله وفتح نونله مجهول النسب و بي اصل و دوز وسفله معناسنده در
 ميرنظمى بيت مجوزم ازى شرم و نادان * نيابد مردمي ازدون و فرمان في فرمان في سكون راء
 مهمله ايله بمعنى فروار مرقوم كه فرواره و ورواره دنخي ديرلر خانه بالابن معناسنده وله بيت
 نشسته بدروزي آن دلارام * بفران مزين بود خود كام في فرودين في سكون راين مهملتين
 وفتح وا و ايله اوج معنايه كور اول اسم فرشته در كه خازن بهشت و تدبير امور مصالح كه ماه
 فرودين و روز فرودين ده واقع اولور كا متعلقدر ثاني سال شمسي نك ماه اولي آديدر كه
 تير اعظمك برج جمله مدت مكئي در آندن صكره كلان آيه اردى بهشت ديرلر روم لساننده
 فرودينه مارتيس و اردى بهشته آو بليس ديرلر يعني ماه آذر و نيسان ديرلر ابيرمعزى بيت
 باددر بخشش مبارك دست داد او آنچنان * در بهاران خدمت اورا بر فرودين كند * ثالث
 هر ماه شمسي نك اون طقوزنجي كوني اسميد رقاعه فارسيمان بويله در كه هر نام روز نام ماه ايله مطابق
 اوله اول كوني مبارك و شريف عدايدوب عيد جشن ايدرلر و ديرلر كه اول كون جامه بچيك و جامه
 جديد كيمك و مصالح خيريه به شروع ايتك مناسبدر في فرودين في سكون و اوفتح واو وكسر
 دال مهملتين ايله فرودين لفظندن اختصار اولمشدر آنك اوج معناسيله مترادفدر حكيم فردوسي
 مت جوان باد بخت تودر فرودين * چودر فرودين ماه روى زمين * استاد لطيفي بيت بيا

في

کامروز فرود نیست * که باغ و راغ هم خلد بر نیست * شمس خیزی بیت همه فصول شما
 فرودین و عیسان باد * مدام مجلس توباد بر کل نسرين * امیر معزی بیت همیشه تا که چهارا
 سپهر بیکهن * جوان و تازه هنگام فرودین دارد * اول وقت و زان اولان باده باد دیور و باد
 فرودین دیرلر کذا فی المجمع * فروردگان و فروردیان * کلاهما بسکون الرائین المهملتین
 و فتح اللوا و کسر الدال المهمله خمسة * مسترقه یه دیرلر بوش کون اهل فرس قتلنده غایت
 معتبر در پاکیزه اثواب کیرلر و لطیف طعام و میوه ل تناول ایدرلر بکونلر عید و جشن کونلر ایدر
 کاهنبار همسیندیم بوش کونده اولور کذا فی فرهنگ جهانگیری لفظ مذکور ک شرحی
 باب الکافین کاهنبار لغتی ذیلش ذکر اولنور انشاء الله تعالی فرورد کانی تعریب ایدوب فرورد جان
 دیدیلر زراقتت بهرام بیت نه نور و زبشنندونی مهر کان * نه جشن و نه رامش نه فروردگان
 * فرختن و فرختن * کلاهما بسکون الراء المهمله و الخاء المعجمه و کسر الهاء ایکی معنایه در
 اول تریب و تلذیب ایلک کال اسمعیل بیت جرم من عفوکن جوانمردا * که عیان نیست پیرا
 فرخت * ثانی یعنی فراختن مرقوم یعنی تیغ چکمک * فرهیزیدن * سکون راء مهمله
 و یائین تحتائین و کسر هاء و زاء معجمه ایله یعنی فرختن مرقوم * فریدون * بر مشهور
 پادشاهد که ضحاک مارینی قتل ایدوب رینه پادشاه اولدی اوج فرزند و وجوده کلوب برینک آدی
 ایرج و برینک تور و برینک سلم ایلدی کند و حیاتش ملکئی اوج بخش ایدوب هر رینه حصه لرین
 تسلیم ایلشیدی بعد تور ایله سلم بکدل اولوب ایرجی قتل ایلدیلر اول کوندن اولاد لر میانه
 جنک و آشوب درکا و اولوب کینسرو ایرج نسلندن و افرامیاب تور نسلندن و ایرانلر ایرجک
 احفاد و اعقاب و تورانلر تورک نسلندن ظهور ایلوب مدت مدید ازلندن فتنه قالمدی
 فردوسینک شهنامه سی بونلرک احوالنه مشتملدر بعض فرهنگه فریدون بر شهر نامی واقعدر
 و بعض فرهنگه ضلالت اوزره جمعیته فریدون دیرلر * فریوریدن * ایکی رانک کسری و ایکی
 پای تحتائینک سکونیه امور دیندر استکار و راه ایمانده مستقیم و دیندار اولمق معناسنه در کذا
 فی المجمع شاعر بیت مردنیک فریوریدن کار * میشود پارسا و زهد شعار * فریه *
 سکون راء مهمله و فتح پای تحتائینه لقب معناسنه در معروفی بیت بهره تو آفرین باشه
 ز سعد مشتری * قسم خصم از خمس کیوان فریه و نفرین بود * فراکن و فراکین * فتح
 زائین فلاسین و کسر کافله چهل وزشت و پشت شمس خیزی بیت همیشه تا که مرد صالح و پاک
 شود دوری ز تابوت فراکن * استاد رودکی بیت گفت دینی را که این دینار بود * کین فراکین
 موش را پرواز بود * فرولیدن * خم زاء فارسی و کسر لامه بر مرده شدن یعنی صواب که
 پرولیدن دخی دیرلر * فسان * فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول برطاشدر قباچ
 و خنجر و محقق و امثالی همورنسنه لر بیلوب کسکین ایدرلر حکیم خاقانی بیت خنجر فتنه
 چویند کند در ایام تو * خنجر خصم تو کشت خنجر اور افسان * مجمع الفرسه سنکیست که
 ازو چرخ سازند یعنی برطاشه و که آندن چرخ دوزلر واسطه نیز کویند واسطه دخی دیرلر حکیم
 انوری بیت ادا مژوم فرست که در خنجر الماس * ناداده لبش بوسه سرا پای فسانرا * ثانی یعنی
 افسانه یعنی بی معنی و بی فایده حکایه معناسنه شاعر بیت ایلد مباحث غره فسان و فسوس

وفسوس را * هرگز مدان تو مهر کیا اصل سوس را * بعض فرهنکه کسر فایله مرویدر
 و فسانیدن فی فتح سین مهمله و کسرنونله یعنی پاسبیدن و راست کردن و رام کردن
 و افسونگری کردن معنایینه در کذا فی المجمع فی فسلیمون فی سکون سین مهمله و کسر لام
 و ضم یای تحتانیله بدر قطونا دید کاری تخمدر فی فسن فی فتح سین مهمله ایله فسان مرقومک
 معنای اولنه مراد قدر بیلکی معناسنه فسان لفظنک الی حذف او نمشد را اثرالدین اخیسیکنی
 * قطعه * قرصه زریق خود قتل حسودش رازند * تیغها بر آتشین بر آبکون سنک فسن *
 چند سا طوری مطبخ کم آمد که آن * که زند جود تو از هر دعا بر فسنم فی فسیبایدن فی کسر
 سین مهمله و نون و سکون یائین تحتانیین و فتح باء موحد ایله آتی طو توب یدمک و الندن
 آخرک النه و یرمک کذا فی فرهنک جهانگیری فی فسیبایدن فی فسیبایدن مرقومدن
 اختصار او نمشد فی فشیدن فی کسر شین معجه و سکون یای تحتانیله حیواناتی قاقتمق
 و ال ایله یدمک کذا فی فرهنک جهانگیری بومعنای موید منیر نظمی بیت چو اسب جوان
 آن بل نامدار * فشید و بروشد در آندم سوار فی فشان فی فتح شین معجه ایله یعنی چشان
 مرقوم وله بیت بدستش گرفته فشان کران * برو حمله کرد و نداده امان فی فلاخان و فلاخن فی
 کلاما بفتح اللام و الخاء صیان دید کاری نسنه در که آنکله طاش آتارل اکثر چو بانلو و پیاده یوله
 کیدنلو قوللنورلر ایراقدن خصمنه طاش آتوب یقیننه کتور مرزاکا فلاسنک و قلباسنک دخی
 دیرلر فرهنک میرزاده پاخم و کلاسنک و نلاسنک دخی دینک و کی مسطور در مثال اول مولانا جامی
 بیت شه از سنکی که دارد کوهش از خواتی چه سود او را * که خواهد دست مرک آخر نهادن
 در فلاخاش * مثال ثانی وله بیت نخستین خواند استادان پرفن * که کردند از برایش یک فلاخن
 حکیم اسدی بیت بسنک فلاخن ز صد کام خوار * بد و زند در خواه بچ استوار * اثرالدین
 بیت همه تا قطب با طورست زیر کنبد اخضر * شکر پاشش زیک پله است وارد بکر فلاخاش
 فی فخمودن و فخمیدن و فلیخودن و فلیخیدن فی کلم بسکون اللام و فتح الخاء بدندن قیل
 قویار مق و پنه بی دانه دن آیر مق معناسنه ابو المعانی بیت دلم دست عم را عشق جانان *
 در مادم فلیخیدک پنه آسا فی فلیخن فی سکون لام و فتح خاء معجه ایله ایکی معنایه در اول مختصر
 فلاخن در ثانی فلیک آبادده بر قصبه آدیدر فی فلیخن فی سکون لام و فتح میله فلاخن مرقوم
 یعنی صیان که آنکله طاش آتارل کذا فی المجمع فی فلیخیدن فی فتح لام و سکون نون و یای
 تحتانی و کسر جیمه یعنی اندوختن و مجمع آوردن که الفاختن و الفقدن و الفحیدن
 و الفندن دخی دیرلر مختاری در مذمت فلیک بیت این ترازو که آنجه بر سنجد * جز همه سود
 خویش نفاجد فی فلیوان فی کسر لام و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول یعنی آتش
 پرست ثانی یعنی سرکشته و حیران حضرت مولانا قدس سره بیت تاب پای خویش باشند
 آمد * آن فلیوان جانب آتشکده فی فلیخن فی سکون نون و یای تحتانی و کسر جیمه
 کزینک که بازندن دخی دیرلر شاعر بیت از می دوشینه خمور آمد است * میکشد خیمازه
 و فحیده باز فی فن فی اوج معنایه در اول خیمه و ریو ثانی راندن ثالث صنعت و هنر معناسنه
 بولغت مشترکه در عریقه بومعنایه جمعی فنون کور نوع و الوان کبی و الافانین الاسالیب و رجل

متفنی ای ذوقنون والفن النوع والاسلوب فی فهمیدن فی سکون ها و کسر میله آکلیق
شناختن معناسنه نته کم دیشلردر بیت شعر کفتن کرچه در صفتن بود * لیک فهمیدن به
از کفتن بود فی فیهن فی سکون یای تحتانی و فتح جمیله سداب دید کاری در که ثقیل رایحه لو
بر او تدر لکن صداعه نفعی وارد بعض نسخه ده خیم پرینه خاء معجه واقعدر شاعر دیشلدر بیت
کرچه فیهن میکنند دفع صداع * لیک بوی او کران آید بشم فی فیلکون فی سکون یای تحتانی
و فتح لام و ضم کاف فارسیله قن درود دید کاری فائده سز بر او تدر حیوانات یمزو بر نوع قشدر
اصلا ایشه بر امر میر نظمی بیت نیست نفعش چون گیاه فیلکون * نه خرد دار دبسر رانی
جنون فی فیمون فی سکون یای تحتانیله بوزن میمون بر آدر که بلانندن عذرا یه بغلش ایدی
فی مع الواو * فالکو فی رمال و فالجی معناسنه فال معلوم و کو کوینددن اسم فاعل در
فالزن و فالکیردخی دیرلر شاعر بیت مرده دار از طالع و فال کو * بعد ازین اورا نباشده
جز نکوی فتوی فتح تاء مشناته ایله یعنی فریفته و غره یعنی آلد انمش شمس خزی * قطعه *
در پس کوس از تو پنهانست * هر یک خاص قدریست بر دل کو * مملکت را بلیغ کردی پاک *
از حسود مخالفان فتوی فی فتیله مو فی مجنون دیک اولور زیرا مجانبینک صاحباری پریشان
و فتیل کی قورق اولور اول تقریبه فتیله مو دیدیلر مولانا آصغی بیت تویی که شمع شب
وصلت آرزو کردی * هوای عشق تو اورا فتیله مو کردی فی فراستو و فراشتو فی کلاهما
یفتح الراء المهمله و ضم التاء المشناته اولها بسین المهمله و ثانیها بسین المعجه قرانج معناسنه که
فراستوک و پرستو و پرستوک و فرستوک و فرستو و فرستوک و فرستو و فرستوک
دخی دیرلر فی فرخو فی سکون راء مهمله و فتح خاء معجه ایله بوزن بحر و باغ و باغچه و سایر
اغاجلرک کرک بوستانی کر کسه بری اولسون قوریلرین و ناهوارلرین بود ایوب پاک ایتمک
معناسنه شمس خزی بیت شاخ زر لعل و کوهر آردبار * کریتام کفت بود فرخو * تحفة
الاحبابه مزروعات و زمین باغی خار و خاشاکدن پاک ایتمکه دیرلر فی فرستو و فرشتو فی
کلاهما یفتح الراء المهمله و ضم التاء المشناته و سکون السین المهمله و سین المعجه یعنی فراستوی مرقوم
فی فرعو فی سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله یعنی فرخو مرقوم ابوالمعانی در حق خادمان
طواشی * قطعه * خایه و کیرطواشی نیراند بصلاح * بلکه از بهر فسادش همه کردند درو
چوبه بیغینک درختی نبود باروری * شاخ زاید بکنند از بدن او فرغوی فلیو فی کسر لام و سکون یای
تحتانی و او ایله سر کشته و سراسیمه که فلیوه و فلیبه و فلووه دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره
بیت جامی عسنی شیخ است ای فلیو * کاندرومی در نکجید بول دیو فی فتوی فتح نون و اخفاء
و او ایله یعنی فتو مرقوم یعنی فریفته و غره میر نظمی بیت این سخن از هوشمندانی می شنو * فکر
کن انجام کارت ای فتوی مع الهاء * فاخته فی سکون خاء معجه و فتح تاء مشناته ایله لغت مشترک در
عربیله دخی فاخته دیرلر او یک دید کاری قوشدر که خوش اندام و خوش آواز قوشدر هیچ بر شاعر
یوقدر که نظمندک بسلمه منس اوله عربیله جمعی فواخت کاور ابوالمعانی بیت شعر که بر سر سرو
صراقرز * شود فاخته به عشق یار دمساز فی فاخیر آمد فی کسر خا و سکون یای تحتانی و زاء
معجه بین ایله هنوز یوریمکه باشلش طفله دیرلر فی فاره فی فتح راء مهمله ایله بوزن خاره یورغه

یوزغه آت که باره دخی دیرلر عربیه چجان که موش معناسنه در فاره فی فتح زاء فارسیله بمعنی
 خیمه که اسنمکدر عربیه ثوبادیرلر امیر خسرو بیت هر که دهن باز بود غافلست * فاز ز خوابست
 و ملال دلست * وله بیت خوابکه عبر کفد پس از چه معنی غنچه را * فاره می آید مکر
 خاصیت عبرت گرفت * شمس فخری بیت چنان پنج تعدی کند کالحق * مؤدی بر سرایت
 تیست فاره فی فاعره فی سکون غین معجه و فتح راه مهمله ایله بردارودر هند و ستاندن کلور
 یمن دیارند دخی اولور نخود کبیدر بر طرفی یارق ایچنده بر کوچک سیاه دانه جکی وارد ترکیه
 آغزی آچق دیرلر ادات الفضلاده عطردن بر نوعه که نخود مقداری اولور فی فاعیه فی کسر
 غین معجه و فتح یای تحتانیله صاری به مائل بر نوع چچکدر زنبقه بکرر خوشبو خوش اندام اولور
 اکثر هند و ستان دیارند اولور هندی لسانده چنپادیرلر فی فالوده فی معروف پالوده دید کلری
 طعام در تعریب ایدوب فالودج دید بلر بعض لغتده فالوده و فالوزدق دخی دیرلر شاعر بیت بخت
 اگریاری دهدند ان سندان بشکنند * کر نیاشد یا ورش فالوده دند ان بشکنند فی فامره فی
 سکون میم و فتح راه مهمله ایله فرخاره قریب بر شهر آدیدری نظیر خوبلری حاصل اولور کدافی
 فرهنگ جهانگیری فی فانه فی بوزن خانه بش معنایه کلور اولا قیو اردنه قودقلری بیوک
 اغاج که پانه دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره * قطعه * در پیشه شیران ایران شو و از زخم
 میندیش * کاندیشه و ترس آن همه ز اشکال و بانه است * کاجان بود زخم همه رحمت و مهرست
 لیکن پس در وهم تو مانده فانه است * شاه ناصر خسرو بیت ترا خانه دیست و دانش درون
 شو * درین خانه سخت کن در فانه * ثانی اول چویدر که اغاج پرار اپکن یاریغه صوقارلر کدنیز
 یارلسون دیو شمس فخری * قطعه * دشمنت کرچه آدمی شکست * هست که ترسی
 ز پنهانه * سر اورانهند مجاران * در میانهای چوب چون فانه * ثالث دیرک التنه استحکام ایچون
 صوقدقلری چوی در مولانا کسائی بیت طبایع کرستون تن ستون راهم بیوسیدن *
 نکرد هرگز آن فانی کش از طاعت نهی فانه * رابع کوچک حوض خانه معناسنه در خواجه
 عمید لویکی بیت به پیش رتبت تو چرخ منکوب * بنزد همت تو بحر فانه * خامس ز فانه
 معناسنه لکن استخفاف از اسی حذف اولمشدر حکیم سوزنی بیت پیش تو بندد بفر خود ز فر
 فاک * بر موی در بنگ فانه آتش * مجمع الفرسده کفشکران پا بوج قابی ار اسنه استحکام
 ایچون صوقدقلری چوی در فی فخره فی سکون خاء معجه و فتح فاوراه مهمله ایله بمعنی
 سیوس و کفانش اتمک معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت آن یکی میخوردن فخره
 وان دکر امرغ مسین بیره * شاه ناصر خسرو بیت فخری مکن بدان که تو میدد بیره خوری *
 بابت باب بر زده یکنان فخره فی فخمیده فی فتح خاء معجه و کسر میم و سکون یای تحتانیله
 دانه سی آیرلش پنه عربیه محلوج دیرلر فی فخمند فی سکون خاء معجه و تون و فتح مهمله بمعنی
 فخمیده مرقوم کدافی فرهنگ وفایی فی قدره فی سکون دال و فتح راه مهملتین ایله خرما
 چویرندن اورلش بوری که سقف اوزرینه دوشلر اشاغی طپراق دو کلستون ایچون میرظمی
 بیت بکیسه سنکریزه کرد بیره * فراش و پسترش کشنست قدره فی فراخیز آمده فی
 فتح راه مهمله و کسر خاء سکون زاء معجتین ایله ایبکلر طفل که فاخیز آمده دخی دیرلر استاد لیبی

بیت طغلاک خرد فر اخیر آمده * اینقدر میداندای دیودره فی فراسسته فی فتح را و تاء مشنآه
وسکون سین مهملتین ایله کیر و رک معناسنه بسترکی ابوالعانی بیت نیاید بیشتر از بخت
وارون * فراسسته رفت چون شاگرد موتاب فی فراسوده فی معنی فرسوده یعنی کهنه و پرمرده
اولش نسنه فی فرایسته فی فتح را و کسریای تحتانی وسکون سین مهملتین ایله معنی زیاده
کذا فی فرهنگ جهانگیری فی قریه فی سکون راء مهمله و کسریاء موحده و اطهارها ایله سموز عربیه
سیمین دیرل صدی لاغر در مولانا جامی بیت بزکه لاغر بود و سگ قریه * هست ازین قریه
آن لاغریه فی فرخسته فی سکون را و سین مهملتین و ضم خاء معجه و فتح جمیله میون و مبارک
یالاکر خسته دخی دینلور امیر معزی بیت لطافت سخن و فرخسته طلعت تو * بهر توهمه
ساله دلم رهین دارد * حکیم ازرقی * قطعه * مبارکی و سعادت نمود روی پشاه * ازان مبارک
و مسعود تحفه زآله * چو تحفه است یکی فرخسته فرزندست * موافقان راستادی قزای
وانه کاه فی فرخه فی فتح راء مهمله و سکون خاء معجه بعد جیم مفتوحه ایله معنی زشت و پاید
حکیم خاقانی بیت نام همای دولت و شهباز حضرتت * فی کرکس فرخه و فی زانغ مجیم است
فی فرخسته فی سکون را و سین مهملتین و فتح خاء معجه و تاء مشنآه ایله را و زرنه اوزرنه
سورنگ معناسنه در ابوالعباس بیت او میخورد پشادی و خوشحالی * دشمن زار کشته
و فرخسته * استاد عنبری بیت بهر ثلی پراز خسته گروهی * بهر خفی پراز فرخسته پنجم
فی فرخسته فی سکون راء مهمله و شین و فتح خاء معجتین و تاء مشنآه ایله خمیری ال آیه سی قدر
یصی و دگر می ایدوب یاغ ایچنده نیم عجنه بشورب اوزرینه دو گلش بادام ایله غسل قورلر عربیه
قطایف دیرلر عربستانه ذکر اولنان وجه اوزراند نصبر که ایچنه خالص قیاق دخی قورلر شاعر
دیشدر بیت بین زبینی نو و فرق ترکور مغز * از جبهه تو صورت فرخسته شک بدید *
فی فرخسته فی سکون راء مهمله و فتح خاوشین معجتین ایله معنی فرخسته مرقوم استاد رودکی
بیت بسا کسا که جوی نانی نیاید سبز * بسا کسا که بره فرخسته است بر خوانش *
فی فرخنده فی سکون راء مهمله و نون و ضم خاء معجه ایله میون و مبارک که فرخ و فرخسته
و خسته دخی دیرلر شیخ نظامی بیت بفرخند کی فال زن مام و سال * که فرخ بود فال فرخند
مال * میرزظمی بیت همین جاهل شود فرخنده طالع * فاک برد و لیش رانیست مانع *
فی فرداینه فی سکون را و یای ثانی و فتح دال مهملتین و نون و کسریای اول ایله یارنکی کون
اولسون کارا اولسون هر نه ایسه یارین اوله جق معناسنه ابوالعانی بیت کتم هر چند از لطف
جالش * کنب فرداینه و عد وصالش فی فردره فی سکون راء اول و فتح دال و راء ثانی مهملات
ایله اول اغا جدر که استقام ایچون قیو آردنه قورلر حکیم سوزنی * قطعه * چندان
چه فکند زن تو نیکبخت * کر شمیری نیاید بیش از سپاه ننگ * بی منت تو سرخ خیابی
و نیکبخت * در کونش کرد فردره آبنوس رنگ فی فرزاده فی سکون را و فتح زاء معجه و دال
مهملتین ایله خمیر زواله سنه دیرلر معنی خمیری بوغر دقد نصبر که اتمک اوله جق قدر قطعه خمیره
دیرلر فی فرزانه فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه و نونله صاحب حکمت و دانش و ذوقنون
آدم تعریفی شمس فخری بیت شاه آفاق شیخ ابواسحق * خسرو کردان فرزانه * مولانا هاتنی

هاتنی بیت دران انجمن بود فرزانه * بفرزانه کی کشته افسانه * شیخ سعدی بیت جوانی
 خردمند فرزانه بود * که در غلطه چالاک مردانه بود * فرزانه سکون راه مهمله و فتح زاء معجه
 ایله غایت یشل سپزه که فرزد و فریز دخی دیرلر و دخی صولوچ جزار معناسنه شیخ نظامی بیت
 از خانه چورفت تاسرکوی * چون فرزه نشست بر لب جوی * فرسائید بی سکون را و فتح
 سین مهملتین ایله اول نسنه یه دیرلکه آکا آفت ایر شمله پایمال اوله و دخی شدت غم و اندوه اصابت
 ایلش اوله و دخی طول زمان و مرور اوان ایله نقصان و خرابلق مستولی اوله کمال اسمعیل بیت
 نه تیغ جوهر دار از نیام فرساید * مر از تیغ زبان این پیام تن فرسود * فرسود بی سکون را
 و ضم سین و فتح دال مهملات ایله فرسودن لفظدن تخفیف اولمشد را آشنش و وصولش و متغیر
 اولش معناسنه ده کلور استاد لطیفی بیت هر که دارد هوای بد خواست * کشتزار بقاش
 فرسود باد * فرسوده بی سکون را و ضم سین مهملتین و او و معروفه آشنش و اسکیش و پر مرده
 اولش معناسنه شمس فخری بیت جمال دینی و دین پادشاه کشور کیر * زهی سمند تو پشت
 صیهر فرسوده * فرشته بی کسر راه مهمله و سکون سین معجه و فتح تاء مثنا ایله مطلق
 ملک معناسنه که سرور دخی دیرلر خواجه حافظ بیت منظر دل نیست جای صحبت انصاف
 دیوچو بیرون رود فرشته در آید حکیم فردوسی بیت فریدون فرخ فرشته تویی * زمشک
 وز عنبر سرشته تویی * بولغند کمال پاشا زاده تصرف خاص ایدوب بیور که فرشته لفظ مرکبدر
 اصلی پر هشته در که آچلش قناد دیمک اولور که فرو هشته پر دینلور تکم بو یفتدن ظاهر در
 بیت همه زیرکان کور کشتند و کر * قضا چون زکردون فرو هشته پر * اول تقریبه فرشته
 دینلشدر حقیقتی بویه میدر معلوم دکدر * فرغانه بی سکون راه مهمله و فتح غین معجه
 ایله ابکی معنایه کلور اول ماوراء النهر ملکنده بروایت اسمیدر سیف اسفرنکی بیت فرغانه
 بز رسم او ز بروز برشد * در دیک زنبور عضل خر مکس افتاد * ثانی مقام هاوندن بر مشعبه
 آدیدر حضرت مولانا قدس سره بیت کرداننده رازی زرین میخانه پردازی * که از هر گوشه
 آوازی بر آید پیش فرغانه * امیر خسرو بیت گاه فروغ دم نایی ز کام * داده بفرغانه فروغ
 تمام * فرغانه بی سکون راه مهمله و نون و فتح غین معجه ایله ابکی معنایه کلور اول ارپه ایله
 مخلوط بغدادی اتمکی ثانی فرهنگ جهانگیریده فرغانده * مرقوم معناسنه یعنی بر او تدرکوی
 اولز صاره مشق کبی هر آغاجه طولاش را بیدر آکا ارغچ و سرینه و از بیج دخی دیرلر مجمع الفرسده
 یعنی کنده و ناخوش معناسنه در بوم عنایه مؤید میر نظامی بیت شد منی جامه فرغانه در بر *
 کلام زشت و چرکین بوده بر سر * فرغه بی سکون راه اول و فتح فاو راه ثانی مهملتین ایله فر فر
 مرقوم معنایه مترادف در اول سرعتله یورین آدم و حیوان ثانی تجحیل و شتاب ایله سوز
 سویلنده دیرلر ترکیه دخی استعمال ایدرلر شاه ناصر خسرو بیت با بیقرار دهر مجوای پسر
 قرار * عورت مده بباد با فسون و فر فرغه * ثالث بر پارچه مدور خام کوندر که اطفال ایس طاقوب
 اللرنده او یخادر دوند که فر فرصد اویرر * فرغه بی سکون راه مهمله و فتح فایله طور نه قوشی که
 کلنک دخی دیرلر عربیه کرک دیرلر ضم کف فارسیله ابوالمعانی بیت از شکوهت محظه عدا *
 صید معاینه همیکند فرغه * عربیه کسر فایله پاره پاره اولق و آیرلق و باوک باوک اولق کایقال

الفرقة الطائفة من الناس وضم فایله آیرمق والفرقة اسم من دنا في فرکنده في سکون راء مهمله
ونون وفتح کاف ایله بمعنى فرسوده کذا في المجمع في فرمانده في سکون راونون وفتح ميم وکسر
دال مهملتين واطهار هایلله حاکم وقضى یعنی امر اییدی دیمک اولور شیخ ابوسعید ابوالخیر
* رباعی * عقرب سرزلف یارومه چنبر اوست * شیرین دهنی که شهم در شکر اوست * با این
همه کبر و ناز که اندر سر اوست * فرمانده روزگار فرمانبر اوست في فرواره في سکون راء مهمله
اولی وفتح ثانیه ایله بمعنى کجینه ویا زاوی که یوکسک یرده اوله ترکیب چارطاق وعرپید علویه دیرلر
کذا في المجمع في فرواره في سکون راء مهمله وفتح واو و نونله بوزن وبعنی پروانه شمس فخری بیت
آنکه باشند کرکسان سپهر * شیخ قدر و راجو فرواره في فرخته في سکون راء مهمله وحاء
معجه وفتح ها و تاء مثناة ایله مؤدب وزیرک وصاحب فهم و ذکا معناسنه شمس فخری بیت
طالمان را که از جهان کم باد * کرده دشمنان فرخته * بر معناسی دخی چفته قوم میلان
او کوزدر في قره في فتح راء مهمله مشدده و اخفاء هایلله شکوه و آرایش استاد فرخی بیت
قره شاهی خدای جمله بتودار * زانکه بر چهره تو هست بیدار * حکیم زاری قیستانی
بیت زید شایسته قره ایزدی * معین بید دست بی اشتباه * وراء خف فله آسوده و راحت
معناسنه در ابوالمعانی بیت در زیر سایه ات شده خلق جهان قره * اکنون هیچ کس نرسیده
غم و الم في قریده في کسر راء سکون یای تحتانی وفتح دال مهملتين ایله بمعنى خود رای و مغرور
وصاحب پندار کذا في المجمع في فرشته في کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و شین معجه
و فتح تاء مثناة ایله فرشته در کذا في فرهنگ جهانگیری في قراینده في فتح زاء معجه و یای
تحتانی و سکون نونله آر توریجی معناسنه اسم فاعل اووز شیخ ابوسعید ابوالخیر * رباعی *
ای آنکه بملک خویش پاینده تویی * وز ظلمت شب نور زاینده تویی * کار من بچاره تویی بسته
شده * بکشای خدایا که کشاینده تویی في فرزده في سکون زاء معجه و فتح دال و راء مهملتين
ایله فرده مر قوم معناسنه در في فرغرده في سکون زاء فارسی ورا و فتح غین معجه و دال
مهملتين ایله بمعنى خیسید و آغشته یعنی اصلش و بوغرائش حضرت مولانا قدس سره
بیت علم اندر نور حق فرغرده شد * پس ز علمت نور باید قوم لذ في فرغنده و فر کنده في
کلاهما بسکون الزاء الفارسی و نون و فتح الغین المعجه و کاف الفارسی چرکین و پلشت و پاینده
معناسنه پور بهای جامی بیت بجر کند و فرغنده افزون نشد * اگر هدهدی یافت تاج زرین
حکیم سوزنی بیت کوه هجر اوست پیش دلم * کنده و شوخناک و فر کنده في قره في فتح زاء فارسیه
هر زمان کندویی کیرلی و پاسلی و ملوث طوتان آدمه دیرلر شمس فخری * قطعه * بعد ازین
در مملکت انصاف شاه * ظلم را بکوی نکند ارد قره * باز دارد پاکی اخلاق تو * اهل بدعت را
ز احوال قره * استاد رودکی بیت این قره پیر زهر تو مرا خور گرفت * برهانا دازوا یزد جبار
مرا في قره في فتح زاء معجه ایله آلت رجل معناسنه در کذا في المجمع في فسانه في فتح
سین مهمله و نونله ایکی معنایه در اول حکایات و امثالی نسسه لر و ثانی مشهور معناسنه در که
اوسانه دن مخفدر في فسانده في فتح سین مهمله و کسر نون و سکون یای تحتانیله
مجمع الفریسه افسون خوان معناسنه در نومعنایه شیخ نظامی بیت بچاره کوی زیرک و هو شمند

و هوشمند * فسون و قسانید کرده به بند فی فسفسه فی سکون سین اول و فتح فاسین ثانی
 مهملتین ایله یونجه معناسنه که اسپست و سپست دخی دیر لر عربیه فصه دیر لر غالباً تعجیم
 اولمشدر و رطبه دخی دیر لر فی فسله و فسیله فی اول سکون سین و فتح لام و ثانی کسر
 سین مهملتین و سکون یای تحتانیله کلاهما آت سور یسی که ترکیه ایلی دیر لر باند کوز
 بار کیر معناسنه استاد فرخی بیت مرغزاری که فسیله که اسپان توکشت * شیرکا نجار سده
 خرد بخاید چنگال * شمس خزی بیت برده زانعام شیخ ابواسحق * هم فسیله هزار و هم سیله
 عربیه خرما فداننه دیر لر محمد کشمیری فسیله شاخ درخت را کویند دیش فی فغواره فی سکون
 فین معجه و فتح و او ایله متخیر و صامت اولوب سوزه بحالی اولاینه دیر لر بعض نسخه ده بخالتدن
 و یاد هشتدن و یا خود بخیرندن منحصر اولق معناسنه ابوشکور بیت فغفور بودم و فتح پیش
 من * فتح رفت و من بماندم فغواره * فتح ضم فایله محبوب معناسنه در محبک بیت ای
 کرده جهانی بجفا غمخواره * تاروی تو دیدم شده ام فغواره فی فکه فی فتح کافله احق
 و نادان معناسنه در میرنظمی بیت شود مغبون از هر کار معکوس * هر آن نادان فکه
 یا حیف و افسوس فی فلاته فی فتح لام و تاء مشتاق ایله شرفنامه ده بسدل که اراکدن و اوزمندن
 اولور ترکیه آکا با صدق دیر لر و پارچه پارچه ایتد کارینه کوفتر دیر لر اما احی بکمز اولق اوزره نقل
 اولمشدر بو بیتدن فهم اولور میرنظمی بیت نباشد جای عشرت هر کلاته * نکیرد جای
 شکر افلاته فی فلابه فی فتح لام و دال مهمله ایله پیوده و یعنی سوز ابوشکور بیت
یک فلابه سخن بخوام گفت * خود سخن برفلابه بود مرا فی قلاوه فی فتح لام و او ایله
 سر کشته و حیران معناسنه که فلیو و فلیوه و کالیوه دخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره
 بیت بخویش آی و چنین خویش را فلابه مکن * که اینت کوید کولست آنت کوید دنک
فی فاخته فی سکون لام و فتح خاء معجه و میله اوج معنایه در اول یعنی قفل ثانی حلاج
 مشتبه سی که آنکله پنبه آتار لر حکاک بیت گرتو خواهی که بفخمنده تر اینه همی * من بیایم که
 یکی فاخته دارم کاری مثالث دخه کبران که فاختم دخی دیر لر یعنی کفره مزاری فی فاختون
 سکون لام و ضم خاء معجه ایله یعنی فخمیده و کثرت استعمالله پنبه دن غیری یه ده اطلاق اولور
 مشاعر بیت موی زیر بغش کشت دراز * وز قفاموی پاک فاختوده * کذافی الخفه اما بیبتدن
 معنی برکنه ظاهر اولور فی فاخته فی سکون لام و یای تحتانی و کسر خاء معجه ایله یعنی
 پنبه زدن و دانه رزان بیرون کردن کذافی المجمع یعنی پنبه دن و اوزمندن دانه چیمقار مق
 معناسنه در فی فککه فی سکون لام و فتح کافله آغرشق که ایکنه طاقوب ایکنه اکیر لر میر
نظمی بیت رود سوی قفای خویش پنهان * چو فککه بوده است درد و ککتان فی فله فی
فتح لام له سد آغزی که هر دیشی حیوانک سودندن ابتدا کن و تشدید لامله ده جای زدن
 منوچه ری بیت نوای مطربان داریم و بریطهای کویتم * مساعد ساقیان داریم و ساعد های چون
 فله * تخفیه فله شمس خزی بیت کرتاب چشم تو بسوی کله بگذرد * در پشت کوسه دگر
 خون شود فله * حکیم سوزنی بیت نرم و لطیف و نازک چون فله و پنبه تر * وز همه عضوی
 آدمی من بشرف بسم ستره فی فلیبه فی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح باء موحد ایله

فی فلیوه فی بودخی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح واو ایله سر کشته و حیران کد فلاوه
مرقوم معناسنه در فی فلووه فی سکون لام و فتح واو و اخفاء هایلله فرمک جهانگیریده فلیوه
معناسنه در فی فنه فی فتح نون و اخفاء هایلله فنک مرقوم معناسنه و آندن مخفدر جمله
معنایله مترادفدر یعنی پریشان و فلاکت زده میرنظمی بیت شد فنه در کار خود را بی مجال *
مانده در سخنی چنان بر کشته حال فی فهانه فی فتح ها و نوله پانه مرقوم معناسنه یعنی قیو
آردنه قونیلان لجاج پاره سی که آچلماق ایچون قورل و نجار و کسار اغاج یارمق ایچون قودقلری
چوی گدافی فرمک جهانگیری فی فه و فهه فی ایکی معنایله در اول کورک که آنکله با لقی
قرشد در ثانی کی کورکی که آنکله کی یوریدر لر عربیه سوزده عاجز اولانه دیرلر فی فیدافه فی
سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله و فایله بر عورت آدیدر که ولایت بر دع آنک زبر حکمندانیدی
قافله قیدافه دخی دیرلر کدافی المجمع فی فیثله فی سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله
شکنج معناسنه که فیاش و فیثیل دخی دیرلر فی فیباجه فی فتح یای تحتانی و جیم و سکون
لامله بچ دیمک معناسنه در ابوالمعانی بیت بی تکلف میرود مردم بیزم دپکران * کریمامد
بزم ما آهم فیباجه آمدست فی فینه فی سکون یای تحتانی و فتح نوله سیل باشی یعنی ابتدا
آقن سیل میرنظمی بیت شد طرفان ثانی سیل اشکم * که بوده در جکر فینه سرشکم *
فی مع الیاء * فاش رستی فی سکون شین معجه و سین و نون و فتح راء مهملتین و تاء مثناة ایله
اوزرلک که فانسین و اسپندان و سپند دخی دیرلر عربیه حرمل دید کاریدر فی فالیجه فی
کسر لام و جیم و نون و سکون یای تحتانی و قافله بر اوتدر اوج صایل چیقار خردمه پراقلری و آچه
چچیکلری اولور استاد لطیفی بیت هر دم چون دم زتیلا میرنی * باز میجوی توفالیحی فی
فی فتوی فی سکون تاء مثناة و کسر واو ایله جواب و یرمک معناسنه خواجه حافظ بیت
فتوی پیرمعانی دارم و عهد یست قدیم * که حرامست می آنجا کده یارست و ندیم * عربیه
فتح واو یای مقصوره ایله او قورلر فی فراخ دسنی فی وسعت فی و کثرت رزق و دولتدن
کنایه در ابوالمعانی بیت از روز ازل منصب ما عشق ترا بود * زان بوده فراخ دسنی ما محنت
و آندوه فی فراخ روزی فی کار و کسی و آفره ارا در دم خولی متکثر دیمکدر روزی نصیب معناسنه
فراخدن مراد و سعته در بول معناسنه فی فراروی فی فتح راء اول و ضم ثانی مهملتین ایله
اکسه و کیرو دیمدر عربیه قفا معناسنه میرنظمی بیت فراروی کس راسخ هم مکوی *
اگر مرد باشی بگور و بروی فی فرودی فی سکون راء و ضم باء موحد و کسر دال مهملتین ایله
بر عبادت اول کسه به دیرلر کدین حق وره راسته سالک اوله مثلا فرود کیش و فرود دین دیرلر
بومعنایله فرودی دخی دیرلر اما الصحی فرودی در کدافی فرمک جهانگیری فی فرنی فی
سکون راء مهمله و کسر باء موحد ایله فربه معناسنه در حکیم انوری * قطعه * صیر قلمهای
توقف صورت * که هر دم از او آید احیاء موتی * باب هست خامش و زوعقل کویا * بتی
هست لاغر و زوملک قربی * و له ایضا بیت حرارت سخطت با کران کابی کوه * زبول کاهده
کوه های فرنی را * حکیم ناصر خسرو بیت بدل بین که زدین همی چشم بود * بدست بیند
قصاب لاغر و فرنی فی فرخی فی فتح راء مهمله و سکون خاه معجه و کسر حمله یعنی زستی یعنی

یعنی چرکین حکیم سوزنی بیت نیز وادارد از فرخی این شعر * کرچین شعر مرور انستام *
 فی فرسای سکون را و فتح سین مهملتین ایله یکی معنایه کلور اول فرسودن لفظندن
 صیغه امر و وصف ترکیبی اولور مثال امر شاعر بیت ختم را نیم دستبردنای * سر
 بخشش زیر پی فرسای * مثال وصف ترکیب کمال استعیل بیت هیچ نقصان نکند نمکت
 حسن ترا * کردی شاد کنی خاطر غم فرسای * ثانی اوچق طوتمشه دیو فرسای دیر لر
 فی فرغوی سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله طوغانه مشابه بر قوشدر آندن یکرک
 اولور سرجه و بلدرجین اولر آتمه چه دیر لر شمس خری * قطعه * ابواسحق سلطانی که
 باشد * کریم و عادل و دانا و خوشخوی * فرود آرد ز کردون کوکبی را * اگر عدلش دهد بالی
 بفرغوی فرهنگی سکون راء مهمله و نون و فتح ها و کسر کاف فارسیله تعلیم و تادیب اتمک
 معناسنه در فرهودی سکون را و ضم ها و او و معروف و کسر ذال مهملتین ایله فربودی
 مرقوم معناسنه در فرهی کسر راء مهمله نشدده و هایلله فرو شکوه طوتمق معناسنه
 مجد همکر بیت فرخ های دولت و سعد سپهر ملک * ای آنکه سنایه ات بجهان فرهی دهه *
 حکیم فردوسی بیت که جیست آن ده و دود درخت سعی * که تازه است و شاداب و با فرهی *
 فی فری کسر راء مهمله ایله یعنی آفرین منوچهری بیت فری زان تیغوی هنکام هجا *
 چنان دیبای بوقلون ملون * فرهنگ و فایده یعنی پسندیده و نیکو حکیم خاقانی بیت
 حال ز غالیه نه هر کس روی سید را * حال ز خون نهاده بد مشاطه فری فی فریوری فی
 کسر راتین مهملتین و سکون یای تحتاً نیله راستی دزدین و دخی راست اعتقاد اولق معناسنه در
 کدافی المجمع فی فسای فتح سین مهمله ایله فرهنگ جهانگیریه اوزم چکر دکی اما بعض
 نسخه ده صادمهمله ایله فضای واقعدر لکن فارسیله صادمهمله سین ایله روایت اولمشدر
 مجمع الفرسده افسون خوان معناسنه مرقومدر حکیم انوری بیت و بر آرد بمثل مار با افسون
 زمین * اردهای فلکی راجه غم از فاء فسای فی فیه کشتی فی کمی یورتدکاری کور که دیر لر
 فی باب الفاء المکسوره مع الالف * قرأ فی فتح زاء معجه ایله افزاییدن لفظندن صیغه امر
 و وصف ترکیبی در جانفرا و فرحفر اکی و اسم مصدر دخی اولور افزایش معناسنه بولفتک
 استعمال مشهوری فتح فایله در اما ارباب لغت مکسوره ده روایت ایلکین تبعیت اولندی
 فی فتاحی فتح نونله پیش خانه یعنی اوک اوکی لفظ عربی در لکن فارسیله ده بومعنایه استعمال
 اولنور میزظمی بیت چهراری فنای خانه بوده * چنانکه از لطافت دل کشوده فی فتاحی
 سکون نون و فتح جمله کرنک بولغت فتحه ایله ده جای نذر کدافی المجمع عربیله تعطی دیر لر
 و بعض ولایت که نزه دیر لر مثلاً فلان کس میکه نزه دینلور کدافی شرح السامی اما ادات
 الفضلاده فتح فایله برف معناسنه و کسر فایله ده معناسنه مسطوردر فرهنگ جهانگیریه
 صیغه مبالغه دخی استعمال اولنور دیو تحیر اولمشدر فی مع الباء * فراسب فی فتح ترا
 و سکون سین مهملتین ایله اوج معنایه در اول اگری زوانه در که قیو آلتی در ثانی قیونک یوقارو
 جانبی ثالث طام کنار لرینه ایشدکاری طره یه دیر لر بومعنایه میزظمی بیت فراسب بام او
 از غر و اقبال * درود یوار او از جاه و اجلال فی فریب فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتاً نیله

ایکی معنایه در اول آلد اقم معناسنه شمس فخری بیت ایام عدل خسرو رستم مهابذست *
 نه روز کار زرق فسو نست بافریب * ثانی اتم مصدر استعمال اول نور آلدایش معناسنه
 مولانا جامی بیت خورده از شعبه دهر فریب * مبتلا کشته باین زینت وزیب * مجمع الفرضه
 معنی عشوه حکیم سنایی * بیت * در غریب آباد کین چند خواهی داشت حرص *
 چشمشان چون چشم زکس دست چون دست چنار * بومعنایه مولانا عرفی شیرازی بیت ناز
 آفت و کرشمه بلا عشوه دلفریب * یاران هذر کنید که طوفان فتنه است * یو بیت اسم فاعل
 اولو رکوک آلد ایچی معناسنه * مع التاء * فرست * کسر راوسکون سین مهملتین ایله
 ایکی معنایه در اول فرستادن لفظندن فعل ماضی در گاهی مصدر استعمال اول نور ثانی
 فرستوک لفظندن مخفد ر قراغ معناسنه ایکی معنایه ابوالعانی بیت شته بهار چومر شده
 فرست چند شتا * که منمیزم شود آورد فرست این پیغام * فرودست * ضم راوواو
 معروف و فتح دال مهملتین ایله ایکی معنایه در اول کویته و خواننده که نغماتی مسلسل آواز ایله
 آیدم و دایره ایله اصول طویله حکیم خاقانی بیت بر پرده عدم زن وزخه بهراز آنک *
 برداشنت بهر فرودست این نوا * ثانی ولایت بتکالیه دیر ل اهل هندوستان مردم بتکالیدن
 خواننده لک آید نه فرودستی دیر ل مجری بیلغانی بیت چون نوای سخن اینجا فرودست رسید *
 هر چه خواهی که بود آن توو این تو باد * فرست * سکون هاوسین و کسر راه مهملتین ایله یعنی
 قانون ضابطه اجمال و کتاب اول لر بنده ابواب و فصول اجمال ابلک اگر چه را تم الحروفک مضبوط
 حافظه سی تاسر فهرس اولق اوزره در نکل بعض اساطین شعر او عین باغاوزین * فمحاظتارنده
 از انجمله مولانا جامینک سجه الابرا نده تاء مثناة ایله واقع اولغین بو محله نقل اولندی بیت
 ای توار قام قدیمی فهرست * برقم جای قدم باز فرست * بعض نسخه ده معرفتی فهرست در یو
 مسطور در تاج الاسامی ده مرقومدر که الفهرس الکتاب الندی یجمع فیها الکتب قال ابو منصور
 هو معرب کما قال شیخ نظامی بیت فهرست جمال هفت پر کلر * از هفت خلیفه جامک خوار
 * مع الجیم * فریب * کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله بر آچی گو کدر ا کیر دیر ا عربیه
 وج دید کیریدر اما نفعی معلومدر * فتح * سکون نونه ایکی معنایه در اول یعنی خاتون
 یعنی اهل بیتک اولو اولانی منجیک بیت شاه چو با فتح بخلوت نشست * فتح کهی چنک
 زندگاه منک * ثانی بتد شلوار معناسنه استاد لطیفی بیت منیکشی روز و شب توزخت و دزد
 تا باز ذریب وزینت فتح * مع الدال المهمله * قتالید * فتح تاء مثناة و کسر لام و سکون
 یای تحتانیله یعنی فشانی و ریخت یعنی صاجدی و دوکدی و از هم کسست و پراکنده کرد یعنی
 بریدن آردی و پراکنده ایلدی میر عماره بیت باد بر آمد بشاخهای درختان * بر سر میخوان
 بر کل بفتالید * فرارد * فتح راین مهملتین ایله اکسه یعنی قفا میر نظامی بیت همچو
 غلام رفت بخدمت پسین * کشت نکم ابر فرارد همین * فرساد * سکون را و فتح سین
 مهملتین ایله توت دید کاری یشد که طتلوسی اولور الوان بیاض و صاری و قرمز یونک پیراغی
 ا برشم قوردی بیوب ا برشم ایدر کامل بشد که سیاه اولور هم لند اید اوم منافع کثیره سی واردز
 خصوصاً علت خنقه و وجع حلقومه دخلی عظیمدر * فرند * کسر راه مهمله و سکون نونه قاچ

قلم و حیر و مجاق یوزنه اولان جوهر و مطلق جوهر دار قیجه دیر لغت مشترکه در شاعر بیت
 فرید تیغ شجاعت که رایض حکمش * کشاد ملک اعدا همیشه و سر نیز * غری سحر لده دخی
 استعمال اولنور حسام الحاجری بیت اذ اسل سیف الفخ من خطاته * یرینی ختقا کامنافی
 فرند که فرود فی ضمراء مهمله و او معروفه الی معنایه کلوز اول یعنی نشیب که مقابل بالادر
 گاهی فراز مقابل اولور انیش یوقش مراد اولند قلده شیخ نظامی بیت فرود آمد زیشت باره
 چون باد * چوسبزه بوسه ز بر پای شمشاد * ودخی ضد بالا اولان زیر معنا صند کاور
 حکیم انوری بیت وصف آن دیگران همی بدم * در فرودند دیگر از خورشید * ثانی یعنی ضعیف
 وزبون حضرت مولانا قدس سره بیت سرور و دتوز آنز و کشا ده مبر کرد * که آن زروح
 مملاست فی زجسم فرود * ثالث یعنی فرزند رابع غره خامس قیونک و پنجمه نک چار چوپه سندن
 اشغایسنده اولان اغا چند دیر سادس نام برادر کینسر و که پیران و یسه قزندن و جوده
 گلشیدی که قسرد فی کسر سین و سکون راء مهملتین ایله بالق یعنی سی وات یعنی سنده
 دیرلر که کس کاف فارسیله محله لده و کوی لده ایش ازی اولوب امور محله و قریبه به
 مخصوص اولان کسنه به دیرلر که قناد فی فتح نوله زبانی یعنی اول خوشبو یا خدر که بزوغ کدین
 حاصل اولور منقولدر که اول کدینک درندن حاصل اولور مش قفس ایچنه قیونوب اول قدر
 حرکت ایتدیرلر که کدی درلر دینی اوزندن صیروب بر طرف ایچنه حفظ ایدرلر که مع الزاء
 المهمله * قرادار فی فتح را و دال مهملتین ایله امر در یوقار و طوت معنایه ابوالعانی بیت
 بین آن خر همی بود صت واعظ * قرادارد بزغمش خود زردان که فرختار فی ضمراء مهمله
 و سکون خاء معجه و فتح تاء مثلاً ایله یعنی فروشنده یعنی صاتیعی حکیم قطران ارموی * قطعه *
 هرگز نبود خلق فرختار چو تو حور * مانا که ترا ضوان بوده است فرختار * حوری که فروشنده
 اورضوان باشد * اورا بسزد همچو ملک زاد خریدار که قسار فی فتح سین مهمله ایله یولار که
 حیوان باشند اورلر افسار لفظندن اختصار اولمشدر که قشار فی فتح سین معجه ایله صیغه
 امر در صیق دیمکر و اسم مصدر اولور ابوالعانی بیت زیر پای حوادث مر افلاک انداخت *
 کند چو خوشه انکور را ببرد فشار که فکر فی فتح کاف فارسیله نشویش لو و مجروح خاطر او اش
 افکار و او گاردخی دیرلر وله بیت رسد ز خیر جانان را حتی بدلم * نه بدست گرم سینه فکر مرا
 که فکر فی فتح کاف فارسیله قریحه که زنان یوزلینه حسن عارضی و یرمک ایچون سوررلر
 غازه دخی دیرلر که قهر فی کسر هایله ابکی معنایه در اول مشک حل ایدجک طاش ثانی
 طباشیر که در زبلو قوللنور مثال اول شاعر بیت برویش خال همچون مشک بوده * رخ من
 بود همچون قهر سوده که قهر فی سکون یای تحتانیله یعنی سخریت و افسوس کدافی المجمع
 مع الزاء المعجه * فراز فی فتح راء مهمله ایله اون درت معنایه استعمال اولنور اول کشاده
 و پهن یعنی هر سنه که آحق و یاهمی اوله خواجه حافظ بیت حضور مجلس انسست و دوستان
 جمعند * وان بکاد بخوانند و در فراز کنید * کمال اسمعیل بیت چو مطرح ارچه افکنده ایم و پی
 سپرم * به پستی تو چو مستند شویم سینه فراز * ثانی یعنی بسته خواجه حافظ بیت صنعت
 مکن که هر که محبت نه راست باخت * ایزد بروی او در معنی فراز کرد * کمال اسمعیل بیت جهان

بناها از لمن هوکمت امروز * دهان عاقبه باز است و چشم فتنه فراز * ثالث بمعنی فریب و نزدیک
حکیم سنایی بیت چو بر اهل شهر یار شدند * بر شان دیکران فراز شدند * کمال اسمعیل بیت
رسول مرکبنا که بمن رسید فراز * که کوس کوچ فرو کو فتنه کار بساز * رابع بمعنی جمع حکیم
فردوسی بیت بارمان واروند مرد هنر * فراز آورد کونه کون سیم وزر * استاد لطیفی بیت
بسمی و جهد و کوششها فرازند حکمت و دانش * تواند خورد و خواب خوش چه دانی نکته معنی
خامس بمعنی پیش آوردن حکیم فردوسی بیت دو سال از هر دو سامان بننگ * فراز آوردند
لشکر بچنگ * سادس ازین باز یعنی بوندن کپیرو استاد فرخی بیت بر ادل او بودم
من دی و پری * بر ادل خود باشم از امروز و فراز * سابع بمعنی فروز و فروزان یعنی یاق و یاندر
حکیم قطران از موی بیت بر اوی و ولی چون آب تازان * بر دی بر عدو آتش فرازان * ثامن
بمعنی فرارفتن یعنی ابله و کتمک شیخ سعدی بیت درین امید بسر شد درین عمر دراز * که هر چه
در دلدست از درم فراز آید * ناسع بمعنی پوشیدن یعنی اورتمک خواجه حافظ بیت صمت
مکز که هر که محبت نه راست باخت * عشقش بر وی دل در معنی فراز کرد * عاشر بمعنی بلندی
حکیم سوزنی بیت کار جهان خدای جهان اینچنین نهاد * نفع از پی کزند و نشیب از پی فراز *
جمیدی اختیاری بیت آنکس که دست کینه کند سوی تو فراز * خشکش کند بقدرت خود
کرد کار دست * حکیم اسدی * مثنوی * نلی بود بر کومه زه بلند * بر افراز نل شد مران
هوشمند * نکونسار کشتی مجاهد فراز * که هرگز از ورنیایی فراز * حادی عشر بمعنی بالا که ضح
زیر در کمال اسمعیل در نعت شریف بیت گردون نهاده برره تو صد هزار چشم * تاجر فراز دیده
او کام پستری * ثانی عشر ضد نشیب که یوقس دیرلر استاد رودکی بیت شیب تو با فراز و فراز
توانشیب * فرزند آدمی بتواند بر شیب و ثیب * ثالث عشر بمعنی خرزه رابع عشر بمعنی
سرکس کذافی فرهنگ جهانگیری اون ابکنجی معناسی ضد نشیب در چغتنای لسانند اورک دیرلر
ضم همزه و سکون و او ایله کاعی اور دخی دیرلر فرهاد نامه ده فرهادک آتی و صفنه کلور بیت
خرامی اوز کچمقاقد اتون دیک * ابریکرماک وقتی دشت اوزراقیون دیک * فرزی کسر
راء مهمله ایله سبزه معناسنه کذافی المجمع بو معنایه استاد بیت نشود مرغ چمن از شوق
بی تاب * همه فرز و چمن بوده لب آب * فریز * کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله
آیوق دید کلری اوت مجمع الفرسه ایکی معنایه در اول بر خوشبو او تدر ثانی لحم قدیدن
اولان کبابه دیرلر * فرپرز * کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی بعد باه موحده مکسوره
ایله ایرانیلردن بر پهلوان آدیدر * فراز * فتح زاء معجه ایله آلت رجل معناسنه در ابوالعافی
در هجو بیت بکنند دادکی را شده سرفراز * دهد هستیش کربه بپند فراز * فقیاز *
سکون قاف و فتح یای تحتانیله بمعنی شاکردانه یعنی شاکرده ویریلن شرتاک استاد لطیفی
بیت قبا کزدست او آید باعزاز * دل و جان باد و پیرا مزد فقیاز * فلز * کسر لام مشدده
ایله معدن و معدنن حاصل اولان نسنه شیخ ابن سینا در بیان اوزان معادن * قطعه *
نه فلز مستوی الحجم را چون بر کشتی * اختلاف وزن دارد هر یکی بی اشتباه * زر لکن زیبق الم
اسرب دهن ارزیز حل * فضبه ند آهن یکی مس و شبهه مه صفر ماه * بعض نسخه ده خبث الحدید

الحدید و جواهر از ضدن هر نه ذوب اولسه خبثه آنک فلز دیر لر فیروز فی سکون یای محتانی
 و ضم راه مهمله ایله اوج معنایه کلور اول طرف بولق عبد الواسع جبلی بیت دولت فیروز و رای
 روشن و بخت جوان * همت والا و عزم فرخ و امر روان * و خصمه و عدو یه غالب اولق معناسنه
 مولانا هاتنی بیت که صاحبقران خسروار چند * شد از بخت فیروز و فیروز مند * ثانی بر طاع
 آدیدر وله ایضا بیت زما زندان شاه خاقان شکوه * ز فیروزی آمد بفیروز کوه * ثالث
 خسته مسترقه نیک او چچی کونی آدیدر و دخی نام پدر قباد شهر یار در فی مع الزاء الفارسی فی
 فی فریز فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله یعنی فریح مرقوم یعنی باکیر که عربیه و ج
 دیر لر کذا فی الجمع فی مع السین المهمله * فردوس فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله
 اگر چه افتد شول بوستانه دیر لر که ایچنده باغ و میوه اغاچلری اوله عربیه جمعی فرادیس کلور روم
 لغتندن تعریب اولمشدر الفردوس حدیقه فی الجنه و ایضا اسم روضه فی الیمامة و الفرادیس
 موضع بالشام جنت باغچه لرندن بر باغچه در مولانا جامی بیت خرم آنکس که ازین در چو بتافت
 بوی فردوس بفر دوس شتافت فی فرس فی کسر راه مهمله ایله فرستان لفظندن صیغه امر
 اولان فرستان مخفقد میر نظمی بیت کفت احوال ازین سو بنوس * با سخن فهم و سخن دان
 بفرس فی فریس فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله فریز مرقوم معناسنه در کذا فی
 فرهنگ جهانگیری فی فسافس فی فتح سین مهمله و کسرافه ثانیله فی فس فس فی سکون
 ضنین مهملتین و کسرافایله ابکی معنایه کلور اول فسلدی یعنی کرلو و آهسته سو باشمک ثانی
 تحتانی معناسنه بو ابکی معنایه استاد لطیفی بیت دهان ترا لازمست این فسافس * که کندها
 و سوزاست آری فسافس فی فسوس فی ضم سین مهمله و او معروفله اوج معنایه کلور
 اول یعنی سفره و استمیزا که افسوس دخی دیر لر استاد عنصری بیت اگر تو خویشتن اندر
 قیاس من آری * همی فسوس تو بر خویشتن کنی آور * ثانی یو بلی بی یولدن آذر مرق
 امیر خسرو بیت فسوس دیولعین در ره خداجویانست * شکار کور بد نبال شیر زیانی *
 ثالث درین و حسرت معناسنه در عربیه شهر دقیانوس اسمی اولق مرویدر فی مع الشین
 المعجه * فراش فی فتح راه مهمله ایله اعضا قشوق و عربیه دوشکه دیر لر بو ابکی معنایه میر
 نظمی بیت نشسته بزویفت بود بیافراش * گرفتد بر اعضای جانرا فراش * و آزا لور که
 هر بی معناسنه ببتیله عورتدن کنایه ایدر لر فی فیش فی سکون یای تحتانیله یوروندن و دماغدن
 ظاهر اولان صد که تهور و غضب محله واقع اولور فی فیاجوش فی سکون یای تحتانی و لام
 و ضم حمله باب الباده ذکر میروز ایدن پیلکوش معناسنه بر نوع پیرا قدر قیل قولاغنه بکزر نافع
 اوتدر عربیه لوف ولسان یونانده افیظون دیر لر اخلاط غلیظ ازجی اخراج و سد کید و طحالی
 مفتیح ایدر فی لکوش دخی دیر لر فی فیلکوش فی فیاجوش مرقوم معناسنه در فی مع الفاء فی
 فی فرسناف فی کسر راه سکون سین مهملتین و فتح نوله نوروز کجه سنه دیر لر چو نکه نوروز
 بر معتبر کوندر کجه سی دخی معتبر در حکیم فردوسی بیت فرسناف بخت تونوروز باد * شبان
 سیه بر تونوروز باد فی مع الکاف * فترک فی سکون تاه مشاة و فتح راه مهمله ایله ترک
 معناسنه در مولانا جامی بیت صیدرا زخم فترک او بخت * جانب پیر جنبیت آنکخت * حکیم

سنایی * رباعی * ای بلبل وصل تو طربناک * وی غمزه خنده تو تریاک * ای جان دوصد هزار
عاشق * آویخته از دوال فترک * کمال اسمعیل در نعت شریف بیت فترک تست عروه وثقی که
جبرئیل * دروی زند ز بهر شرف دست اعتصام * و ترکی باغی اولق اوزره نقل ایدوب بویتنه
متسک اولشاور شمس فخری بیت حمل چرخ در شکار کهمش * بارها بسته اند در فترک *
بویتنه ترکی باغنه مخصوص معنی یوقدر انجیق ترکی اولق فهم اولنور فی فرسک فی کسر را
وسکون سین مهملتین ایله صکره ایریشن اوزم فی فرسک فی سین برینه سین معجه ایله فرسک
مرقوم معناسنه مرویدر فی فرسک فی سکون راه مهمله و فتح نونله برمدور ویاصی ویراوجی سوری
اغاجدر اغر شق کبی ویاصی طرفنده دخی بر سور مجه اغاجی وارد را یکی بر مغله طوتوب دیز اوزرنده
دوند رر اطفال باز مجه سیدر فی فک فی سکون لامله اپکی معنایه در اول طاع اروکی ناک
دخی دیرلر ثانی آتش پرست معناسنه در فی فندر سک فی سکون نون وسین وکسر دال
وراء مهملات ایله ولایت استر آبادده بر شهر آدیدر میرزا ابوالقاسم فندر سکی * قطعه *
چو کر دشمنان از انیکوی که شد امروز * بشمر مقدم فخر خدا بکان صدور * ز فندر سک چه
چرم آمد وجه ذلت خاست * که کرد ایزد بیچون از ان جنابش دور فی فیک فی سکون یای
تحتانی و فتح لامله چتال دمر نلو بر او قدر نیرد خشانی و نیر چرخ دخی دیرلر شمس فخری بیت
ایاشهی که بدوزی بروز کین و مصاف * بر آسمان مه خورشید را ایک فیک * حکیم اسدی فتح
یای تحتانی و سکون لامله روایت ایدوب بوینی نظم ایتش بیت ز فیک خم چرخ پر کرده ماه
بزخم کبوتر ز صد کام راه فی فیک فی سکون یای تحتانی و نونله عربده جرفیشو دیدگری
طاشدر فی مع اللام * فبال فی فتح باء موحه ایله اوزیاوب کسک و طعشق کشوفتن
معناسنه میرنظمی بیت نهفته از نگاه زوی کرده * فبال زلف عنبر بوی کرده فی قتال فی
فتح تاء مثناة ایله قویاروب بر اقق معناسنه فتالیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور
مشاهشار دیمشدر بیت کهر فشان شده این دیده از جفای کسی * که بود نزد من اورا غم ابرفتال
شمس فخری بیت زره کسل بود اندر زمانه لیک ندید * کسی چو تیروی او در جهان حسود
قتال فی فبال فی فتح یای تحتانی ایله اینک اوقی معناسنه در فی فیل فی معروف جانور در پیل
دخی دیرلر فی مع الیم * فدام فی فتح دال مهمله ایله بعض ظروف آغز نه ایتدکاری چنبر
وسوزک که ابرینق و برداق آغز نه ایدرلر و شیشه و دبه آغز نه طقا جق نسنه یه ده دیرلر فی فسام فی
فتح سین مهمله ایله طور نه که کلنک دخی دیرلر میرنظمی در تعریف باشه بیت چه باشه
سقنوز شاهین خرام * در اوج هوا شد شکارش فسام فی فجام فی سکون نون و فتح جیه
کرنگ که فجا و فتح دخی دیرلر عربده مطی دید کلیدر فی مع النون * فتادن فی اقتادن لفظندن
اختصار اولمشدر دوشمک معناسنه حکیم شغایی * مثنوی * چور کزن ساعد سین او دید *
بخود چون طسمه زین اندیشه پیچید * بحیرت پای در کل ماند فصاد * که آزاد کل از دستش
نمیداد * زمرگان ناکهانش سایه بردست * فتاد وار غوانش از سمن جست فی فتادیدن
و فتالیدن و فتردن و فتریدن و فتالیدن فی بوبش لغتک اپکی اوللری فتح تاء مثناة و کسر
دال و کسر لام و سکون یا لریله او چنجی کسر تاء مثناة و سکون را یله اپکی صکره کیلر سکون

سکون تاء مشنأه و کسر راء مهمله و کسر لامه جمله سنی اوج معنایه کاور اول دریدن و شکفتن
 یعنی بر تمق و یارمق معناسنه حکیم ازرق بیت جز از کشاد تودر چنبره فاک که برد * فروغ خجور
 اللاس فعل مغز قتل * ابوالفرج رونی بیت ای ملک این ملک را تودانی معینش * مال بکیر
 و سخر خوارج بقتال * حکیم سوزنی بیت بسیار لطف کرد همه کس بحق وی * تا کنده بفتزید
 بر آورد سریناز * امیر خسرو بیت خون بر آورد و بازو بران کرد * خود طرازید و باز بفتزد *
 ثانی یعنی پراکنده و پریشان اعتقاد منوچهری * قطعه * آتش و دود چو دنیال یکی طاوسی
 که برانیده بطرف دم او قار بود * وان شرر کوی طاور بگردم خویش * لولوی خرد قتلایه
 بمنقار بود * وله بیت جانرا و مشک را و سیم را و جام را * بر نواز و بر قتل و بر فشان و بر کرای *
 حکیم زجاجی بیت بیفکنند و باز و سراسر زپای * بشهر اندر آمد شنه فتره رای * ثالث
 بر کندن و انداختن یعنی قویارمق و یراتق میر عماره بیت باد پر آمد بشاخ سیب شکفته *
 بر سر میخواره برک کل بقتالید * حکیم سنایی بیت بکدم بکش قندیل را بیرون اسرافیل را *
 بر پرتز جبریل را فی لا کذار آنجا نهلم * فراز کردن و فرازیدن فی کلاهما بفتح الراء المهملتین
 و سکون الراء المعجمتین یوقار و ایتیمک و قالدرمق و آچق و قیامق معنایه فر از مر قومک جمیع
 معنایه مصدری در * فراشتن فی فتح راء مهمله و تاء مشنأه و سکون سین معجه ایله یعنی
 افراختن و افراشتن الفلری حذف اول نشدر * فراشتیدن فی فتح راء مهمله و کسر سین معجه
 ایله اعضا و توپلر اور پر مک کذا فی ایلیمی مجمع الفرسه بر او تدر صدق الارض دیرلر
 مؤید الفضلاده کندای کوهی مسطور در * فراوان فی فتح راء مهمله و وایله اوج معنایه استعمال
 اول نور اول بول که مراد وسعت معناسی در ثانی بسیار که کثرت معناسنه در بواپکی معنایه
 ابوالعانی بیت فراوان کرده کرچه جور جانان * ولی در دل تحمل شد فراوان * ثالث
 فرهنگ جها تکبیریده خرده یله زلزله دید کاری مسطور در * فرسان فی سکون را و فتح سین
 مهملتین ایله هر جانور که در یسن کورک ایدرلر اکادیرلر ضم فایله عربیه آتاو و یرار معناسنه در
 * فرستادن فی کسر را و سکون سین مهملتین و فتح تاء مشنأه ایله کوندرمک عربیه بعث
 معناسنه مثلا پیغمبرلره فرستاده خدادیرلر چغتایده بیارمق دیرلر میرعلیشیر بیت
 جواهری که بیار دینک بو نامر ادینک اوچون * کونکول خزانه سینی مخزن مراد دینینک *
 * فرودین فی ضم را و او و مجمول و کسر دال مهملتین ایله اوج معنایه کلور اول اشاغیرق
 معناسنه در که معروفدر ثانی قیو و پنجره چار چوپه سنک اشاغی اغاچی که آستان
 و آستانه دخی دیرلر و یوقارو اغاچنه ده بلندین دیرلر چار چوپه دید بکنز درت اغاچدر بری
 یوقاروده و بری اشاغیده و ایکسی ایکی جانب اولان اغاچدر در قیوقنادلی آناره میخلنور حکیم
 سوزنی بیت پیش ما عید رسید و خبر فتح رساند * از جنبانی که فرودینش بود چرخ برین *
 ثالث جانب غربدن وزان اولان روز کاره دیرلر شمسک غروب و نزولی اولدوغی طرف اولغله
 ریزین دینلدوکی تقریبیله فرودین دخی دیدیلر * فر پیدن فی کسر راء مهمله و باه موحد
 و سکون پائین تحتانیین ایله آلد اتمق معناسنه در مولانا جامی بیت تادین طبع فر پینه صرای
 نهند حادیه زلزله پای * چغتایده آلد اغ دیرلر آلد ایی و آلد ایچق دیمک اولور میر حیدر

محزنه بر قری عورت وصفند ایدر بیت حمله سی کوب آلی و آلداغی کوب * مکروذغاتونی
 بیلابونی چوب و فریختن و کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و خاء معجه و فتح تاء مثناة
 ایله ادبلو اولق و برنسنه یه دنک اولق معناسنه در ایکی معنایه ترتیب اوزره شاعر بیت
 تا توانی فریخت کردارت * تا نباشد فریخت بازارت و فریدون و کسر راه و سکون یای
 تحتانی و ضم دال مهملتین ایله زیاده یعنی آرتق کدافی فرهنک جهانگیری بو معنایه میر
 نظمی بیت اگر خواهی فریدون باد قدرت * مکن هرگز بخود را جای صهرت و فریختن و
 کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح تاء مثناة ایله آلدماق خدعه معناسنه مستقبلند
 قایرینه باء موحد کتورب فرید و فریبند و فریبند دیور چغتای لسانه آرغاداماق دیور آلدماق
 معناسنه تکم بو بیت کور میر علی شیر بیت مین بیدل سانا کجان اوینا ماق بیلابی یارای دیر مین
 بی سین طفلنی بو تحفه بیلابی آرغادای دیر مین و فریغون و کسر راه فارسی و سکون یای
 تحتانی و ضم غین معجه ایله حکمای عجمدن بر حکیم نامیدر شاه ناصر خسرو بیت کند
 مبطل محقی را بقولی * روایت کرده حماد از فریغون و فشاردن و فتح شین معجه ایله
 صمق فشردن دخی دیور و فشاندن و فتح شین معجه و سکون نونله صاچق
 و سلکمک شیخ سعدی بیت دردم بود که بر تو بنفشانم جازا * باز در خاطرم آید که متاعیست
 حقیر * و صاورمق معناسنه حکیم اسدی بیت بهر یاد خرم نشاید فشاند * نه کشتی
 توان نیز بر خشک راند و فشیدن و کسر شین معجه و سکون یای تحتانی ایله قایدوب
 تیمک معناسنه در و فقاکن و فتح غین معجه و کافله زشت و چرکین دیمکدر و فغان و
 افغان و فریاد در خواجه حافظ بیت فغان کین لولیان شوخ و شیرین کار و شهر آشوب * چنان
 بردند صبر از دل که ترکان خوان یغمارا و فکندن و براتق افکندن کبی در عربده سقط
 و طرح دید کاری معنایه در و فجا کردن و سکون نون و فتح حمله کرنک تمطی معناسنه
 و فهرین و سکون ها و یای تحتانی و کسر راه مهمله ایله فهرشت معناسنه در ابوالعانی
 بیت اجمال مفصل جوانی * فهرین کتاب حسن و خوبی و فیرون و سکون یای تحتانی و ضم
 راه مهمله ایله مفسد و غماز معناسنه استاد دقیقی بیت حسودت آید از بهرام فیرون *
 نظرزی سوی بر جیس فرارون و فریدن و سکون یایین تحتانی و کسر راه مهمله ایله یعنی
 خرامیدن یعنی صالمت حکیم سوزنی * قطعه * شعرو شطرنج همی دانی و بس * زین دوسه
 بازی وزان بینی پنج * نه دران داری از حکمت مهر * نه درین داری از حکمت فح * زین وزان
 چند بود بر که و مه * مر ترا کشتی فریدن و غنج * مؤید الفضلاده بر نعمت اولق و افسوس
 واستهزایه ایله و مع الواو * فرازون و فتح راه مهمله و کسر راه معجه و ضم نونله یعنی پروانه
 و فرستو و کسر راه و سکون سین مهملتین و ضم تاء مثناة ایله یعنی قرانج حکیم سوزنی
 بیت فرستونیم عجبچه چون کنم * مؤید برین عجبچه نیست شاد و مع الهاء * فتاده و
 فتادن لفظندن اسم مفعول در دو شمس معناسنه که افتاده دخی دینلور میرزا فصیحی بیت
 فتاده ام بدیاری که اندران کشور * زهر چشم تسلی دهند مهمانرا و فتنه و معروف
 لفظ عربی در لکن فارسیه استعمالی غایت شایع در استعاره طریقه ایله محبوبک هریرینه فتنه

قننه دیرل کوزلرینه وزلف وخال وخطنه وقد و قاشنه و حسن جالنه وغیری برلینه قننه تعبیر
 ایدرل عقلمن وبلکه وجوددن چیقاردوغی ایچون ابوالمعانی بیت چشم وخط وخال دلبر
 قننه است * قدبالافتنه وزلف معنبرفته است ق فرستاده ق کسر را سکون سین
 مهملتین وفتح تاء مثناة ایله رسول واپچی وکوندراش معناسنه هر نه اولورسه ق فرسته ق
 فرستادن لفظندن صیغه مفعولدر کوند رایش معناسنه حکیم فردوسی بیت فرسته
 فرستادی زی شاه چین * بدل پرزکین شد برخ پرزچین ق فرستاده ق کسر را سکون
 سین مهملتین وفتح نون و فایله شب نوروز فرسناف مرقوم معناسنه حکیم انوری بیت شب
 محنت باخر آمد وشد * شب فرسنافه روز نوروز باد ق فرسته ق سکون راء مهمله وفتح شین
 معجه ایله هنوز طوغریش حیوانک ابتدا کلان سودی که آتش برمقدار قینادوب پنیکی
 قاتیلند قد قالدردرل اکافله دخی دیرل ترکیه آغز دید کلیدر ق فرنه ق سکون راء مهمله
 وفتح نونه طور نه که فسام وکلمک دخی دیرل میرزمنی بیت شود صعوه همش پرکشاد * کنه
 صید فرنه رواج هوا ق فره ق کسر راء مهمله واطهارهایله زیاده لکدن عبارتدر حکیم سنایی
 بیت هر یکی شاخ میوه دار فره * نام آن میوه است صدقه * سید ذوالفقار شروانی
 بیت زراپت رابت رسد نایب در افره فره * با باره حرمت بود آفاق را حصن حصین * شرف
 الدین یزدی بیت ای حلقه زلفت زده بر باد کره * لعل تو بنازکی ز جان برده فره * شاعر
 * رباعی * کوزانکه خدا بمن دهد مال فره * بکشایم ازین کار فریسته کره * ترکی بحر
 که هر که بیند گوید * ای خاک تو از خون خریدار تو به ق فردوده ق سکون را وضیم دال اول
 وفتح ثانی مهملات ایله برشته و بریان معناسنه در حکیم خاقانی * قطعه * برز دینه بره کریم
 وگردانی * چکونه کرد ز آتش فردوده و بریان * ازان فردوده بریان تراست در دوزخ * عمیده
 کاسن دروزر خانه هانان ق فرقیته ق سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسرفا و فتح نونه
 خرفه که فرخ و برین و فرهن دخی دیرل ترکیه سزاوت دید کلیدر کنافی الجمع ق فرجه ق
 فتح راء مهمله و حیم و سکون نونه ساحل دریاده بر بند را سمیدر که معظم اسکله سی وارد امیر
 خسرو بیت از دیار فرنجه شش مهرا * هست ماهی و مردمانش چوماه ق فریفته ق
 کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فاق و فتح تاء مثناة ایله فریفتن لفظندن اسم مفعولدر
 آلدائش که فریب خورده دخی دیرل ق فریه ق سکون راء مهمله و فتح یای تحتانی ایله لغت
 و فرین و جرب و بستوم معناسنه استاد لطیفی بیت بدین سرف سرف و بدین غرغری *
 نه خورد است و صلیب ایافریه کو * مختاری بیت خواهی بکه باشد و خواهی بقلسطین *
 یادامن اوفریه کره کردم و پیوند * حکیم سوزن بیت باز در هزل چون کشایم ازان تار * فریه کتم
 برعدوی جاه تو ایشار ق فسله ق سکون سین مهمله و فتح لامه مثل و حکایات معناسنه
 شاعر بیت تا چند فسله کوی در بزم میکساران * باهزل و سخره کشی مانند فسله خواری
 ق فکانه ق فتح کاف فارسی و نونه شکم مادر دن مرده طومش واد عربیه سقط دیرل
 شمس فخری بیت عجب کردشمن ملک در ارحام * بگرد نیست مانند فکانه ق فکه ق فتح
 کاف مشدده ایله ده تخفیفله اولور کاسه درویشان که کجکول معناسنه در ق فندیره ق

سكون نون و ياي تحتانی و كسر دال و فتح راء مهملتين ايله دكرمی طاشی طاعدن اشاغی یوار لغه
دیرلر فی فنه فی فتح نونله اول سیاه دانه دركه مزروعات اراسنه بتوب حبوباته قاریشور
اکثر بغدادی اراسنه اولور فیک دخی دیرلر فی فنه فی اظهار هایلله قالب که ایچنه کرپچ دوکرلر
و کورک که با لحق قارشددرلر فرهنگ میرزا ابراهیم کی کورکی واقعدر اما کتاب السامی
فی الاسامیندردلکلو دموردرکه اکابر اغاج کچیروب طپراق قرارلر عربیند مجرقه دیرلر فی فنه فی
فتح هایلله رشک معناسنه که عربیند غبطه دیرلر فی فیروزه فی سکون یای تحتانیله کوکرنکو
بر قیتلو طاشدر یوزک ایدرلر و بعض مرصعات اراسنه قورلر اعلاسی نیشا بور طاعندن اولور
جمله خواصندن برکسنه نیک بر ماغندن بر صحیح نیشا بوری فیروزه یوزوکی اولسه دعوا و محاصمه ده
حصنه غالب اولوب ظفر بولور فیروز ظفر معناسنه اولدوغی اجلدن بویله بونک خاصه سی
اولغله فیروزه تسمیه ایلشله پیروزه دخی دیرلر ورنکی کوک اولغله آسمانه فیروزه رنک دیرلر مولانا جامی
بیت بر فرازنده فیروزه زواق * شمس زرکش رنکاری طاق فی فیلسته فی سکون یای
تحتانی و سین مهمله و فتح لام و تاء مثناة ایلله ییلسته مرقوم معناسنه در فی فیه فی فتح یای
تحتانیله تسکره که آنکله با لحق چکرلر و شراب مدره سنه ده دیرلر فی مع الیاء التحتانی * بجای فی
فتح جمیله خرما اغاجندن جمع اولندقدن صکره برنده باقی قلان که فاجام دخی دیرلر کذافی فرهنگ
جهانگیری فی فنیابی فی فتح دال مهمله و کسریای تحتانیله شجاع و بهادر معناسنه مولانا
هاتفی بیت فدایی و شان سپاهان تمام * ستاندند در معرض انتقام فی قرای فی فتح زاء
معجه ایلله افزیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور ارتور معناسنه ابوالعانی بیت
دوش در باغ شدم خفتم و جستم از جای * کفتم ای مرغ سحر تابکی این ناله قرای فی باب الفاء
المضمومة مع الالف * فزه نا فی ضم زاء معجه و و او مجهول و فتح نونله آرتق و زیاده معناسنه
صیغه مبالغه در فی فسونا فی ضم سین مهمله و فتح نونله مبالغه ایلله اسم فاعلک ز ساحر معناسنه
فی مع الیاء * فوب فی و او معروفله او فور مک ایلله آغزندن چیقان هوا که دفع چشم زخم ایچون
یاخودغیری نسنه ایچون او قیوب او فورلر کذافی التحفه فی مع التاء * فرات فی بین الناس
مراد صونی دیدکری نهر عظیمدرکه ارض روم ناحیه سندن چیقوب ارزنجان قربندن کاخ
قنعه سی آلتندن دیورکی سمتندن عربستانده بیره الفرات اوکندن عانه دن حله دن آقوب
بغداد ناحیه سنه اوغرایوب و بغداد اوکندن جاری اولان دجله که بین الناس شط دیمکله
معروف اولان نهر معظم ایلله بصره دن بروقورنه دیدکری محله قاشوب دریامثال
اولوب بصره اوکندن بحر العربیه ملاقی و متصل اولور جزر و مد دیدکری حالت دریایه
اتصالی محله واقم اولور فی فرت فی ضم راء مهمله ایلله ازغچ که پوددخی دیرلر عربیند حله
دیدکریدر شمس مخزی بیت کسوت عمر ابو اسحق را * هست از نسج ابدتاری و فرت *
مجمع الفرسده فتح فایله منقولدر اما فرهنگ میرزا ابراهیم کذالك فتح فایله و ضم فایله بر اوتدر
یوزک آغریسنه نافعدر فی فروخت فی فروختن لفظندن صیغه ماضی درصاتی دیمک اولور
مستقبلندنا شینه قلب اولنوب فروشد دیتلور خواجه حافظ بیت پدرم جنت رضوان
بدوکنم بفروخت * نا خلف باشم اگر من بجوی نفروشم فی فروداشت فی ضم راء مهمله و و او

وواو معروف ايله آخر ترنمات و نغمات و مقامات ارباب موسيقي فروداشت ديرلر آشاغی طوتدی
 ديمك اولور مولانا هاتفي بيت مجنبيد آن كوه تمكين زجای * دران مشور و غوغا فروداشت
 پای في فورت في واو مجهول و فتح راه مهمله ايله بمعنى صورت ميرنظمي در وصف خانه بيت
 تماشا كنناز اعصاب بخش بود * بد يوار فورت همه نقش بود في مع الجيم * فح في اشاغی صارتش
 دوداق دوه نك وغيرينك كذا في فرهنگ جهانگیری في فح في ضم فائين و سكون جيمين ايله
 فستلدي كه فسافس و فس فس دخی ديرلر حضرت مولانا قدس سره بيت چونكه اين را
 پيشه كرد و بردوام * فح في در شهر افتاد و عوام * عربيه الفجفاج و الفجافج بالفتح جوق
 سويلين كثير الكلام معناسنه في فرج في ضم راه مهمله و سكون نونله ابكي معنایه در اول
 آغز چوره سی كه پوز و بتفوز و پرپوش دخی ديرلر استاد رودكي بيت سرفرو كردم ميان اجخور
 از فرنج منش خشم آمد مكر * شمس فخری * قطعه * آنچنان مولعند در هجا * دوستانش
 بخون دشمن فح * كه چوتشنه بروز كرم در آب * همه در خون نهند لنج و فرنج * ثاني اغناجك
 تازه دللری بيومك ايچون قوجه دالتي كسمكه ديرلر فرهاج معناسنه جمع الفرسه بمعنى كابوس
 مسطور در في فح في سكون نونله اوج معنایه در اول بمعنى حريص شمس فخری بيت
 آنچنان مولعند در هجا * دوستانش بخون دشمن فح * ثاني قورونغي كسك استك ثالث
 ولايت زندگي بارده بر شهر آيد در آدميسي غابت سياه اولور جمع الفرسه خايه سي دبه و دخی
 زشت معناسنه مسطور در في فوشج في سكون واو و نون و فتح شين معجه ايله شهر هراة
 قربنه بر بيوك قصبه آيد در اما هاتفي بمور نامه ده شهر اولق اوزره بازار * مثنوی * نخست
 آن شتابنده ابر ستيز * بر اطراف فوشج شدژ اله ريز * نه كل ماند آنجا سلامت نه خار *
 فرور يخت آن زاله بر كشت زار * زنا بخردی چونكه فوشجيان * بيستند در كين سلطان ميان
 چواز كار فوشج پرداختند * بسوی هری رابت افراختند في مع الخاء المعجه * فح في آغز
 طم قلی كم كه سر كش آنلره اورب باشتي ضبط ايدرلر ابو المعاني بيت كركند سر كشي بطاعت او
 فح زند در دهان چرخ قضا في مع الدال المهمله * فرزد في ضم راه مهمله و سكون زاء معجه ايله
 صويوزنه پيدا اولان سبزه كه ياز و قيش قور عيوب طورر شمس فخری بيت زفيض گفت
 كشت زار اميد * بود تازه دايم چو بسان فرزد في فرود في ضم راه مهمله وواو معروفله درت
 معنایه كلور اول نام پسر سياهوش حكيم فردوسی بيت پس آكاهي آمد بنزد فرود * كه كشد
 روی خورشيد تابان كبود * ثاني برشته و بريان حكيم سوزنی * قطعه * عناورنج دل تو
 نهفته نتوان داشت * چنانكه نتوان خورشيد را بكل اندود * اگر چه زين غم و زين رنج و درد
 تا كدران * دلت بر آتش حسرت كباب كشت و فرود * ثالث بمعنى فرو يعني اشاغی حكيم اسدی
 بيت فرود آمد ز نشت پاره چون باد * چوسبزه بوسه زد بر پای شمشاد * رابع فروداشت
 معناسنه مولانا هاتفي بيت سري كونيامد بقیصر فرود * بخواری محاکره افتاده بود *
 في فرزد في ضم راه مهمله و فتح زاء معجه ايله افروزيدن لفظندن فعل مضارع در يا قروياند در
 و ياز معناسنه چغتای لسانيه اور تا نور ديرلر ياز ديمك اولور نك مير عليشير بيت ميند
 پيراوتد كه كردم اور سام افلاك اور تا نور * ايسر اسام كونكولمدا جان و جسم غمناك اور تا نور *

و فسردی ضم سین و سکون راء مهملتین ایله بمعنی شکاری و دخی فسردن لفظندن فعل ماضی در
کذا فی الادات و فنود فی ضم نون و واو معروفه درت معنایه در اول اعتماد و التجا معناسنه
شمس فخری بیت فنودم نیست ای شه کامران * فنود از تو دارم بعمر دراز * ثانی آرام
و آسایش معناسنه در مصدری فنودندر ثالث فریفته و غره شده که بفرنود یعنی فریفته شد
استاد رودکی بیت بفرنودتم بر درم و آب زمین * دل بر خرد و علم بدانش بفرنود * رابع اول
کسنه به دیرل که یوریمکک و سو بلکک توقف ایلمه و سخن سبکنه قدرتی اولیه مجمع لرسنه
فتح فایله مرویدر و مع الراء المهمله * فتور فی ضم تاء مثناة ایله کسل و سستی معناسنه هریدر
میرظمی بیت همیشه شوی در صفا و سرور * بطبع لطیفت نیاید فتور و بحر فی فتح جیمه
بر کسنه به صاحب اواق معناسنه و جوانمردک معناسنه و دخی بعض نسخه ده طویوق معناسنه
مرویدر و فرفور فی سکون راء مهمله و ضم فاو و معروفه قرأوت که کشک سیاه و پینو
دخی دیرل و فغنشور فی فتح غین و سکون نون و ضم شین معجتین ایله مملکت چین ده بر شهر
آدیدر خلقی غایت محبوب و بی نظیر دلیبری چوق اولور پادشاهین فرشیوه دیرل حکیم اسدی
بیت بشهر فغنشور شد پادشاه * بزخمه کردش هم از کرد راه و فنور فی ضم نونله بمعنی
جدایی یعنی آریاق کذا فی المجمع و فرهنگ میرزا ابراهیم و فور فی بوزن نور اوج معنایه در
اول رنگ خاکستری هر نه ده اولور سه ثانی مورد دید کاری اغاج پیراخی ثالث شهر کتوج
پادشاهنک آدیدر که اسکندر آنی هلاک آبادی حکیم سنایی بیت بود طبع نظم و نثر فتور *
چون ز اسکندر مظرفور * کذا فی فرهنگ جهانگیری بومعنایه مولانا هاتنی بیت بلزید
کینی زسم ستور * فتاد افسر از فرق فغفور و فور * مؤید الفضلاده بمعنی رنگ سرخ پر مرده
یعنی صحیح قرمزی اولیه و مع الراء المعجمه * فرز فی سکون راء مهمله ایله بر او تدر در دشکم
یعنی یورک یورسی که عربیله مغص دیرل غایت نافع در اعلاسی چین دیارند اولور بعض نسخه ده
اکیرد یوز مشر و فرهنگ جهانگیری زاء فارسیله مسطور در ناصر خسرو * قطعه * کد دانست
کین بلخ ناخوش هلیله * حرارت بر اندز ترکیب انسان * که فرود اول که در دشکم را * فرز یابد
از چین و از روم و الان و فروز فی ضم راء مهمله و واو معروفه نور و ضیا و روشنی معناسنه حضرت
مولانا قدس سره بیت اندک اندک خوی کن بانور روز * ورنه خفاشی بمانی بی فروز * و افروختن
لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور دلفروز و عالمفروز کبی و فوز فی واو مجهول ایله
اوج معنایه کلور اول اغز چوره سی که یوز و بد فروز دخی دیرل حکیم سنایی * مثنوی * دینی
از دین همیشه آزد دست * کاب دینی جمال او بردست * دور دارد شب خود از روزش *
که بترسد که بشکند فوزش * ثانی غلبه و هجوم معناسنه حکیم سوزنی بیت بروشاهجان باشی
توانکه * که اینجالشکر سر ما کند فوز * ثالث صدای جماع که محل مجامعت ظاهر اولان آواز
معهود حکیم سوزنی * قطعه * من و دو یارک من ناز را بحجره بریم * همیکشیم سپوز و همیکشیم
سپوز * چنان کشیم و چنان در بریم ماهنه شب * که خواب ناید همسایه را ز فوز افوز *
عربیله فتح فاو سکون و او ایله بمعنی رسیدن و فیروزی یافتن و رفتن و رستن معنارینه در
و مع السین المهمله * فرس فی سکون راء مهمله ایله و لابت فارسه منسوب اولان آدم

آدم و لسان و لغت که فرس دان و فرس خوان دیر لر میرنظمی بیت که از ما از سر تحقیق پرسى
 که ما فرس و زبان ما است فرسى في فسوس في ضم سين مهمله و واو معروفه درت معنایه کلور
 اول سخره ثانی درینج که حیث معناسنه بوا یکی معنایه ابوشکور بیت دیو بگرفته مرترا
 بنسوس * بر زبان عربی فال فسوس * ثالث نام دارالملک دقیانوس شاه در حکیم سنایی
 بیت حال اسباب که فضا و دقیانوس * قصه * بحسب اسوس و شهر فسوس * رابع خرده بغه و صدف
 ایله اساتمش ایشلر که فسو سکازی دیر لر في فورند یوس في سکون و اوین دنون و فتح را و کسر
 دال مهملتین و ضم یای تحتانیله بر شهر آدیدر کذا فی الجمع في مع الشین المعجه * فثس في
 بال اسب و دنبال هر چیز یعنی هر نسنه نك قور و غی عربیله کی ذنب معناسنه در کذا فی جمع الفرس
 بومعنایه حکیم خاقانی * مسقط * هر موی رخشت رستنی مدهامتان فثس آدمی * طاس
 زرش هر پرچی از زلف حور اداسته في مع العین المهمله * فقاع في فتح قافله بر نوع
 شربتدر که شربچیسنه فقاعی دیر لر في ققع في فتح قافله لاف معناسنه در که لاف زنه
 ققع کشاد دیر لر حکیم خاقانی بیت چرخ شدانی زلبش دوش ققع کشاد و گفت * اینست
 نسیم مشکپاش اینست فقاع سکرتی في مع الغین المعجه * فراغ في فتح راء مهمله ایله یعنی
 تابش و روشن که فروغ دیمکله مشهور در حکیم قطران ارموی * قطع * از مهر جود نیست
 بچیزی دگرش میل * در شغل ملک نیست بچیزش دگر فراغ * از خوی او بر ندکل ونسترن نسیم
 وز روی او کردند و مهر روی فراغ في فروغ في ضم راء مهمله و واو معروفه ضیا و روشنی کمال
 اسمعیل بیت شب سیاه فروغ بیاض دیوارش * مؤذنا را از صبح در کان افکنند * خواجه
 حافظ بیت ای فروغ حسن ماه از روی رخشان شما * آب روی خوبی از چاه ز محمدان شما *
 خواجه سلمان بیت فروغ رای را پت گرفتد بر نیر مشب کردد * ز روز آخر خرداد روشن تر شب
 یلدا في قع في اصلند بیت معناسنه در که جمعنه فغان دیر لر کیدرک بر سبیل استعاره جوان
 خوش صورت و محبوب خوب خلقته علم اولدی ما و اء النهر لسانیدر استاد عنصری بیت
 کل از روش برد کونه بهنکام بهار اندر * فغ از چهره اش بر صورت بغغوری بهار اندر * بهار
 ثانی بتخانه معناسنه در وله ایضا بیت کفتم فغان کم ز تو ای بت هزار بار * گفتا که از فغان بود
 انهر جهان فغان * بدیعی گوید بیت آن جنینی بکاز چین دوز لفس * هم فغ هم فغ پرست ازو
 بفغانست * شمس فخری بیت باد بر پستر عمار بخور * دور از نیکخواه و یاری و فغ * پادشاه
 سراپلرینه و بتخانه فغستان دیدگری بوندندر في مع الکاف * فراك في فتح راء مهمله ایله
 یعنی پشت یعنی ارقه عربیله ظهر معناسنه در میرنظمی بیت دید شخصی آمد از کوه تابناک
 پشتواره می نهاده بر فراك في فروجک في ضم راء مهمله و سکون نون و فتح جیمه ایکی معنایه در
 اول فرجک مرقوم معناسنه در ثانی اطراف دهن کذا فی فرهنگ جهانگیری في فغاک في فتح
 خین معجه ایله ایکی معنایه در اول ایله و نادان ثانی یعنی حرامزده استاد دقیقی بیت آنکت
 کلوخ روی لقب کرد خوب کرد * زیرا لقب کران نبود بدل فغاک في فنوک في ضم نونله اونکولک
 معناسنه في فورک في فتح راء مهمله ایله شاه کتوچ قرینک آدیدر بهرام کور حباله از دواچه
 کتور مشیدی شیخ نظامی بیت دختر ای هند فورک نام * بیکر خوبتر ز ماه تمام في مع اللام

فرغل و فرغول و کلاه باسکون الراء المهمله و ضم الغین المعجمه ایله ایشی تأخیر و ادا یه نکاسل
ایلك معناسنه در ابو المعانی بیت بجان منتظر امر تست انس و ملائک * خدمت تو ادا را نمیکنند
فرغل و فروهل و ضم راه مهمله و کسر هایلله اشاغی صالمیور معناسنه صیغه امر اولوز
* منمرع * یا معجری بر آور یار قعی فروهل * فرو آشاغید رو هل امر در قویو یرد یلك معناسنه
لفظ مرکب اولوز و قلقل و معروف سیاه بو بردر عربیدر فارسیه دخی مستعملدر و فل و
لام مشدده ایله یاسمن کبی بر شکوفه در اما قمر در غایت خوشبودر بغدادده رزاقی دیرلر بر معتبر
شکوفه در جمع الفرسه نیلوفر اولوق اوزره مرویدر فرهنگ میرزا ابراهیمه و ادات الفضلاده
بیخ نیلوفر و چوب درخت آبی منقولدر و قول و واو معروف و فتح فایله جوز یوایه مشابه
برنسنه در قرمزی اولور طعمی عقیصی در اما دیش دیبی شیش اولسه آنی محکم سحوق ایدوب
اوزرینه باصه لری الحال دفع ایدرودیشی بیاض و تابناک و انجو کبی ایدر و متزازل اولان اسنانی
محکم ایدر و قول و واو معروفه فیک دیدکاری قره دانه در صغرو دوه علفی در عربیه بقله یه
قول دیرلر و مع المیم * قدم و ضم دال مهمله ایله عاقبت و انجام معناسنه در شمس مخزی
بیت کرکند آن شاه دوران تربیت * کار دانش نیک کردد با قدم و مع النون * فرختن و ضم
راء مهمله و سکون خاء معجمه و فتح تاء مثناة ایله مخفف فروختن در و فرو آمدن و ضم راه مهمله
ایله اشاغی کلام مولانا هاتنی بیت فرو آمد از کوه آن سیل نیز * که از پیش او کوه کردی ستیز
و فرو آوردن و اشاغی کتور مک و دخی یو تمق عربیه باع معناسنه شاعر بیت فرو آورد
آندم باروینکاه * دران صحرا زده فی الحال خرگاه و فر آوردن و متعدی فرو آوردن در
و فروردن و ضم راه مهمله و باء موحد ایله اشاغی اباتمک و یو تمق معناسنه مصدر در مولانا
هاتنی بیت فروردن در کربان فرانج * فروردن آسودکی چراغ و فروردن و متعدی
فروردن در و فرودستن و اشاغی بغلق معناسنه مولانا هاتنی بیت هماندم فرودست
بر دجله یل * کدر کرد از یل زیم مغل و فرودستیدن و متعدی فرودستن در و فروتن و
ضم راه مهمله و واو معروف و فتح تاء مثناة ایله تواضع یعنی آخلق استادلطیفی بیت فروتن
باش و کبر و کینه یکنار * که یابی در بزرگی قدر و مقدار و فروختن و ضم راه مهمله و واو معروف
و سکون خاء معجمه ایله صاتمق بیع معناسنه بواجت ابکی معنایه ابکی وجه استعمال اولوز
صاتمق معناسنه مستقبلند خاشینه قلب اولنوب فروشد دیتلور کال خندی بیت باب باید
مکس بگرفته شیرینی فروشانرا * چولهای تودر عشوه شکر بفروختن کیزد * و روحی یاقق
معناسنه اولد قدر مستقبلند خاز ایله قلب اولنوب فروزد و فروزند دیرلر خواجه سلمان بیت
مرا چوز و زوشب آتش فروختن کارست * یقین که کرم بود در حجیم بازارست * چغتای لسانده
صاتی صاتی دیمک اولور سبعة سیارده دلارامی خواجه سی صاندوخی یرده ایدر بیت
جانی یار ما فقه ساتی خواجه خس * کیم یوسودانی تاجر ایشکای و بس و فرو خوردن و
برنسنه فی ینوب یو تمق و ضوی زمین ایچمک معناسنه و فروداستن و ضم راه و فتح دال
مهملتین ایله اشاغی طو تمق و حفظ ایلك نکه داستن معناسنه مولانا هاتنی بیت سپر
بر سرش عادل زوزمند * فروداست از بهر دفع کزید و فرود آمدن و قونمق و یرد اینمک

اینک مثلا آتدن اینک از اسب فرود آمد دیر لر مولانا هاتفی بیت فرود آمدند آن دواجم
 سپاه * بر افراختند از دوسو بارگاه و فرود آوردن و فرود آوردن مرقوم و فروردن
 معنای نه اشاعی کتورمک و اشاعی اپاتمک معناسنه در مولانا هاتفی بیت فرود آوردم که کران
 کرزرا * کریشکنم کوه الیرزرا * و آتدن ایندیرمک معناسنه که چغتای لسانده آختارماق
 دیرل میرعلیشیر بیت تیغ اپلاخا کی تینینی هر طرف یاردینک کیلیب * نقد جان آماقغه بو
 قوراغنی آختاردینک کیلیب و فرودین و ضم را و او معروف و کسر دال مهملتین ایله باد
 دیوز که جانب غربدن امر شمس خیزی بیت زیاد خلق او در باغ و بستان * دم عیسی بود باد
 فرودین و فرورفتن و ضم راه اول و فتح ثانیله صوبه طالمق و فکره وارمق و ذوق و عشرته
 مشغول اولمق و ضم راه ثانیله سپورمک معناسنه در مولانا هاتفی بیت فرورفت دوران بچاروب
 مهر * عبار شب از کارگاه صیهر و فروشاندن و ضم راه مهمله و فتح شین معجه ایله معنی
 دور کردن کذافی المجمع و فروشیدن و صاتمق فروختن معناسنه ابوالعانی * رباعی *
 آن دلبر کند شسته هنوز ناز فروشد * و روان شده مسجد شود و ساز فروشد * دی سال خرید است
 بهج هستی عشاق * کالای کساد کس محزوب باز فروشد و فروهاندن و ابکی معنایه در اول
 محسوسا بر نسنه بی اشاعی قومق ثانی معنای نسنه بی حساب کبی و عجب و غرور و حسن
 و جمالی اشاعی قومق یعنی فارغ اولمق و فروهشتن و ضم راه مهمله و کسر ها و سکون شین
 معجه ایله رسن و کیسو و زلف و امثالی نسنه لری صاتمق و صاتمق و صالیویرمک
 معنای رینه مصدر در مولانا هاتفی بیت فروهشت پرچم نظوق چشم * شده فتح دلداره پرچمش
 و فروهاندن و ضم راه مهمله و کسر ها و لام و سکون پای تحتانیله کذاشتن و افکندن یعنی
 قومق و برقمق و صالیویرمک کذافی المجمع و فروهشتن و مفتوحه ذکر مرورایدن
 فروختن معنای ریه مترادف در و فروهاندن و ضم راه مهمله و او معروف و کسر های تحتانیله
 عاقل وزیرک و مؤدب اولمق و فرودن و ضم راه معجه و او معروف و فتح دال مهمله ایله
 آرتق افروندن کبی و فروهاندن و ضم راه فارسی و او معروف و کسر لامله قندرمق یعنی
 تحریک و تحریص ابلک یعنی بر مصاحته تحریک ایدوب تقید و اقدام ایله یا پیشد رمق و قرون و
 ضم راه معجه ایله آرتق زیاده معناسنه حکیم فردوسی بیت زبیرن قرون بود هومان بزور *
 چه سود از فرونی چور کشت هور * بو معنایه افزون دخی دیرلر اگر چه پیش دخی زیاده در اما
 فرقلری بود که آرتق ایله زیاده اولانه افزون دیرلر و ابتدا زیاده اولان نسنه به پیش افزون
 دیرلر و فسردن و ضم سین و سکون را و فتح دال مهملات ایله طومق انجماد معناسنه در
 و فسوجن و ضم سین مهمله و فتح جمله بر نوع طعامد رکیملانه مخصوص اول و لایتلر دم
 متعارفدر و قسون و ضم سین مهمله و او معروف و قله تعویذ که اطفالی حفظ ایچون یا زوب
 باشنه دیکر لر و اوقیوب او قور لر و سحر کبی او قود قلی نسنه مولانا هاتفی بیت نه آن عذر ها
 مهر بیوند ماست * سراسر قسون زبان بند ماست * و پری دعوتی ایچون واجنه بی دفع
 ایچون حاصلی سحر و افسون دید کلریدر حضرت مولانا قدس سر د بیت روان شد زره شیشه
 صد هزار پری * چور قنینه بخواند فسون احیانا * و مکر و سحر معناسنه شیخ نظامی

بیت فسون چند با خواهش برآمد * فسون کردن بیابان کی کند سود * فشردن بی ضم
شین معجه ایله صقمق عصر معناسنه ابوالعانی بیت چنان فشرد مرادست نیز و چایک غم *
نماند هیچ رطوبت سر اسرتن من * فغان بی بوزن و معنی مغان جمع فغ و مغان جمع مع در
محبوبان و دلبران معناسنه در استاد غنصری بیت کفتم فغان کم ز توای فغ هزار بار * کفتا که
از فغان بود اندر جهان فغان * لسان فرغانه بیتان دیکدرو ماوراء النهر ده دست دیکدرو
* فغانستان بی کسر غین معجه و سکون سین مهمله و فتح تاء مشتاقه ایله یعنی بتخانه و حجره سرای
پاشادهان اول اجلدن که محبوبان کل اندام و دلبران سر و خرام بلکه بت سیمین تن و صنم ناز و پند
بجهد و نهاییه اولغله بتخانه علمه انباز و بسپیدن کنایه پرداز و اولش فغ بت و ستان اسم مکان در
کستان و چنستان کی حکیم فردوسی بیت فرستش بسوی شهبستان خویش * برخواهران
و فغانستان خویش * حکیم اسدی بیت شه چین جدا با فغانستان درخت * هنیرفت بر پیل
و باناج و تخت * کاهی جوان خوب صورت و دلبر محبوب سیرته دخی فغانستان دیرلر بو معنی
لغت جهتله دکل کنایه ایله تصرف در که جمیع حسن و خوبی و معدن آثار محبوبی اولد و خوی
تقریبله حکیم فردوسی در صفت آوردن دختر کند هند بخدمت اسکندر بیت فغانستان
بر آمد بمشکوی شاه * یکی تاج بر سر زمشک سیاه * فنا پیدن بی فتح نون اول و کسر ثانی
و سکون یای تحتانیله سو پلر کن و دخی کیدر کن توقف ایدوب طو ر م ق میرنظمی بیت
یکویش وقت رفتن همچو بادم * چوباز آیم فنا پیدن هر دم * و دخی ثانی و عقل ایله حرکت
ایلیک * فنودن بی ضم نوله فنا پیدن معناسنه در استاد لطیفی بیت من همچو زله زار
و زازم که دوش وی * میگردناله بر سر شاخی همی فنود * خسروانی بیت آفرین باد
بر سر قلنس * سردر یا کجا برد بنفود * و دخی غره اولق و آلدائق معناسنه استاد رودکی بیت
بنفودست جهان برد زم آب وزمی * دل تو بر خرد و دانش و خوبی بنفود * فوران بی سکون
واو و فتح راء مهمله ایله شهر کتوج آدیدر پوران دخی دیرلر * قوریان بی سکون واو و کسر راء
مهمله و فتح یای تحتانیله شهر کتوج متوطن اولان خلقه دیرلر * قوردگان بی واو معروف
و سکون را و فتح دال مهملتین و کاف فارسیله * قوردیان بی واو معروف و سکون را و کسر
دال مهملتین و فتح یای تحتانیله کلاهما یعنی خیمه مسترقه کونلری که اباناهک آخرنده بش
کوندر تعریب ایدوب فورد جان دیرلر چهار خیمه مسترقه دیوب بر آد قومشار بوتلدر که
بو ترتیب اوزره اهنود اشنود اسقندند خشت هشتمیش دیرلر و بر معنای دخی شهر
ساکنی در * قوردین بی مختصر فروردین در که بر آیدر متوجهری بیت ساسم
بر من همی خویشی کند این زو خطاست * بفسرد چون بشکند کل پیش ماه فروردین * عبد
الواسع جبلی بیت خورد باید باده هر نک بوی کل کنون * چون چمن خالی شد از گل های ماه
فرودین * قوردن بی فرودین مرقومدن اختصار اولمشدر * فوران بی سکون
واو و فتح زاء فارسیله صدای مهیب معناسنه شمس فخری بیت ز ترس زهره مزج آب کرد
اگر * با سمان زند از سهمین تو فوران * فوکان بی فتح کافله ققاع معناسنه شمس فخری
بیت چونام تو شنود جان چمان جهد ز سرش * حسود را که کسی بر کند سر فوکان * ققاع که

قفاع که شربت در شربت بقیه لک معتاد لری اغزی طار بونی اوزون شیشه که ایچنه شربت قویوب
 تازه نورسلرا ایچر لری مع الواو * فرو فی ضم راه مهمله و اخفاء و اویله درت معنایه کور اول
 اشاغی که عربی تحت معناسنه در فرود آمدن و فرو بردن دیرلر ثانی یوتق بلع معناسنه
 مشاعر بیت دشته بچکر فرو توان خورد * سختست فرو چون زدن درد * ثالث صویه
 طالمق غطس معناسنه رابع معنای زاید یعنی زیاده بر کله در انجق تحسین ادا ایچون ایراد
 ایدرلر آنسر دخی معنی تمام اولور استناد بیت چه خسی چندای صبح سیه روی * باب
 چشم من رخ ز افرو شوی * بویینه زاید واقع اولمشدر یا لکتر شوی ایله ده سوز تمام اولور و فوفو فی
 یعنی فرو و فروره مرقومین یعنی شتاب و مع الهاء * فتوده فی ضم تاء مثناة ایله فریفته
 و مغروردنیا معناسنه کذافی فرهنگ جهانگیری و بفضجه فی سکون جیم اول و فتح ثانی
 و ضم قایله مخفی سو یاشلن سوزده دیرلر بفضجه مرقوم معناسنه حضرت مولانا قدس سره
 بیت بفضجه افتاد اندر مردوزن * قدر پشه میخورد این پیل تنی و فخره و فخره فی کلاهما
 بسکون الخاء المعجمین و فتح الراءین المهملتین کوفی اتمک و مشب مانده طعامه دیرلر میرنظمی
 بیت هر طعام ونان که باشد فخره * خوردن آن باعث عز و فره و فراهه فی فتح راه مهمله
 و تاء مثناة ایله کوفتر که اوزمی صقوب صونی محکم قیناد و ب ایچنه بر مقدار نشاسته قویوب
 قاتیلند قه بز اوزرینه دو کوب قورید قه پارچه پارچه کسرلر بعض یرده کسمه دیرلر ابوالمعانی
 بیت ز آب تلج انکور خواهم من مدام * کرچه شیرینی فراهه باشدش و فراغه فی فتح راه مهمله
 و غین معجه ایله قلم سیه جک بز اولسون چوقه پاره لری اولسون و فرستوه فی کسر راه
 و سکون سین مهملتین و واو معروف و ضم تاء مثناة ایله شهر فغنشور پادشاهنک اسمیدر
 حکیم اسدی بیت فرستوه شاه فغنشور بود * کز اختر بشاهیش منشور بود و فروخته و فروغده فی
 کلاهما بضم الراء المهمله و سکون الواو و الخاء و الغین المعجمین یعنی فرو زنده و رخشان یعنی یا نبی
 و آید نلق و یرمی کذافی الجمع و فرو زنده فی ضم راه مهمله و سکون واو و نون و فتح زاء معجه
 ایله اسم فاعل صیغه سیدر آچی و یا قچی و یا نبی معناسنه مولانا جامی بیت نقطه هایش
 چو فرو زنده نجوم * بشیاطین قوی الوهم رجوم و فرو زینه فی ضم راه مهمله و کسر زاء
 معجه و سکون یای تحتانی و فتح نونله یعنی آتش زنه و آتش برک یعنی چاقق بعض فرهنگه
 آتش دوشمش خس و خاشاک مولانا جامی بیت شرری را که جست زاهن و سنک *
 فرو زینه مشکاست درنک * بوییدن قوا و اولق فهم اولنور و فروشته فی ضم راه مهمله و واو معروف
 و فتح سین معجه ایله یعنی افروشته مرقوم یعنی حلوائ خانکی و فرو مانده فی ضم راه مهمله
 و فتح میم و سکون نونله عاجز و متخیر معناسنه مولانا هاتنی بیت فرو مانده حیران دران رسخنیز *
 نه رای ستیزه نه راه کیز و فرومایه فی ضم راه مهمله و فتح میم و یای تحتانی ایله اصلی آلق
 یعنی حسب و نسب صاحبی اولیوب مجهول الاصل اولان کسنه معناسنه شیخ سعدی بیت
 با فرومایه روزگار مبر * کزنی بوریاشکر نخوری و فروخته فی ضم راه مهمله و فتح ها و تاء
 مثناة و سکون خاء معجه ایله یعنی آمده یعنی کاش و فرو بسته فی کسر ها و سکون سین معجه
 و فتح تاء مثناة ایله اشاغی صارتش زلف و طره دستار و امثالی و یوزون اوجی و آلت دوداق

وهره که صار قغه صالح اوله آنده استعمال اولنور ابوالعانی بیت سرینی که فروهشته باب *
اب فروهشته چنان بر سینه کی فروهنگ کی ضم راه مهمله و کسر ها و سکون نوله یعنی فرشته
کدافی فرهنگ جهانگیری کی فروهید کی ضم راه مهمله و کسر ها و سکون یای تختانیله ابکی
معنایه در اول ظاهر و آشکارا معناسنه استاد عنصری بیت هرکه فرهنگ از و فروهید است *
نیز مغزی از و نکوهید است * ثانی شکوه و آهسته یعنی تمکین و متانت اوزره حرکت ایلنه
دیرلر و عاقل و وزیرک معناسنه شمس فخری * قطعه * دولت و نصرت و سعادت را *
تدست کاری بغير جریه * تاکه باشند معتکف باشند * بر در خسرو فرهید کی فسرده کی
ضم سین و سکون را و فتح دان مهملات ایله ابکی معنایه در اول افسرده یعنی طوکش عزیزیه
منجید معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت کردلوی دست چون در خون من *
خون من در دست اولی بفسرد * کمال اسمعیل در صفت سرما بیت دردمها فسرده آب دهن
از دم سرد همچو بخداست * ثانی شکاری معناسنه در کی فسرده کی سکون سین
و فتح راه مهملتین ایله بمعنی لرزه کدافی المویید بومعنایه میرنظمی در حسب حال عاشق بیت
بگیرد فسرده وقت دید نش را * نماید تاب از لرزید نش را کی فکه کی فتح کافله بحال من
و محافلک و بعض ضیافت کبار و سورلده مخصوصا چاشنییراک ایلنه دیرلر کدافی فرهنگ
جهانگیری کی فله کی لامک تشدید ایله ده تخفیفی ایله ده جایز در قویون آغزی که سوددن
ایدلر و کسرفایله ده منقولدر اما تحفه الاحبابده پنیر تازه دیوب بویته تمسک اولش استاد
متوجهی بیت نوای مطربان داریم و بزبطهای کوینه * مساعد ساقیان داریم و ساعت های
چون فله * یعنی فله کبی کی فجه کی سکون نون و فتح حمله سو بلك حدیث معناسنه
میرنظمی * مثنوی * چرا کشتی همیشه همچو فجه * بزبد آن شکر لبهای فجه * اگر چه
خامش نیکست اما * چو طای فجه آید فجه اولی کی فوئه کی واومعروف و فتح تاء مثنای
ایله پشمال که غریبه فوطه دیرلر حکیم شیرازی * قطعه * سخن جام رشک رضوانست * اگر چه
بغیاد اوست از کج و خشت * ماهرویان در و چو غلمانند * فوئها پر زلفهای بهشت * مولانا
جانی عربی عبارتله فوطه استعمال ابلش بیت جامه و فوطه چه پوشی چو مکس * پر مهر
خوان چه کشایی بهوس کی فوده کی فتح دال مهمله ایله آبکامه نیک مایه سی تعریب ایدوب
فودج دیدلر و آبکامه دیو بغدادی و آریه اونی اسی صوبله یوغروب طوز سزوما یه سزخیرین
قرص ایدوب و اوزته سن دلوب انجیر پیرا غنه صاروب برنسنه ایچنه قویوب کولکه ده قورودب
سفرلده و سایر محالرده استعمال ایدلر کی فوژه کی واومعروف و فتح زاء فارسیله فوز
مرقومک معنای اولیله مترادفدر یعنی آغز چوره سی حکیم سوزنی بیت بشعر عذب دلفروز
من نکر منکر * بریش و سبیل و بتفوز ورنک فوژه من کی فوه کی فتح واومشدد ایله قزل
بویه که آنکله ابریشم بویارلر کی مع الیاء التختانی * فروتی کی ضم راه مهمله و واومعروف
و فتح ناء مثنای و کسر نوله آپخلق کوسترمک یعنی دون و سفله اولق معناسنه تکم دیشلردر
* مصرع * فروتی مکن و همت بلند بکوش کی فسوسکاری کی صدف و بغه و قورشون
ایله خرده اشائش طوغرامه جی ایشی رومده دخی بواد ایله در کی باب القاف المفتوحة مع الالف

مع الف * قبا في قفتانك مخصوص علميد ركرك پنه لي اولسون كرك اولسون مولانا جامي
 بيت سرودش زقبا یافته زيب * عقل را نركس اوداده قريب * دپكروه بيت نه من زان
 ميگشتم دامن زرايت * كه روز جنك تنك آيد قبايت * قبا تنك آيد ضرب مثلدر مضطرب
 اولقدن كنايه در وقباده اوك آچق اولق شرطدر بر آدم بتون اثوابنك اوكن يرتوب آچسه
 جامه قبا كردد يرل خواجه حافظ بيت چون كل از تكهت او جامه قبا كن حافظ * وان قبادرره
 آن قامت چالاک انداز * عربيه بالمد والقصر والتخفيف قفتان معناسنه درو تشديد ايله
 بللي و آرق عورته ديرل في قبيطا في كسرباه موحده وسكون ياي تحتاني ايله باد هوا
 معناسنه در ابوالمعاني بيت كارمن بوده غم وناله وزاری هر دم * پس ازین زندگيم بوده قبيطا
 آخر * خم قافله و فتح بابه موحده و طامه مهمله وسكون ياي تحتانيه عربيه آق حلوايه ديرل عند
 البعض دبله در كه خيرون ايدرل في قراسيا في فتح راويای تحتاني وكسرسين مهملتين ايله
 بوستانی كوكم كه لطيف وسياه اولور عربيه كراسه قرصيا حلو و فشنه يه قرصيا حلو مضم ديرل
 في قراسيا في فتح راه مهمله وكسرتون بعد ياي ساكنه ايله قز لحن ديدكري پشيدر طبيعني
 بارد ويابستر و زياده قبيضي اولغله سكر و يا خود فايق عسل ايله خوشاب ايدرل و بكمز ايله
 ريجال و مریاسنی ايدرل لطيف اولور حكيمی كويد بيت شود عارض اكر اسهل مفرط * قرانيا
 محور ريجال و خوشاب في قريا في سكون راء مهمله و فتح بابه موحده ايله صقاله واقع اولان
 بياض قلاله كبی بياض نشان اولور كه ابتداء قلاری بياض بتر في قرسيا في سكون راوسين
 مهملتين و فتح فاويای تحتانيه بعض نسخه ده في قرسيا في فایرینه قاف واقع اولشدر بردلور در
 عربيه كبايه ديرل قرسيون وقيسان دنخي ديرل كذا في المجمع في قفا في فتح فایله اكسه
 معناسنه در خواجه حسين ثنائي بيت كرمثل جاكني در پس آينه شخص * بنيد تمثال
 خورش تافته و ورقفا * مؤخر العنق معناسنه كمدكرو موثي برابر في قسا في فتح سين
 مهمله ايله بر شهر آديد كذا في المجمع في فلونيا في سكون لام و خم مهم وكسرتون و فتح ياي
 تحتانيه چام ساقزی ميرنظمي بيت نياز برك سبر قدر ما بود * ره آورد شبان قلوبيا بود *
 في قفا في سكون لام و فتح مهمله يعني فلاخن يعني صيان كه صيان طاشنه قلماسنك ديرل كذا في
 المجمع في مع الباء * قاب في ابكي معنایه كلور اول آشق كه چارپا حيوانك آياقلا رنده اولور
 بجل دنخي ديرل خم با و حمله عربيه كعب ديرل ثاني طرف كه ايچنه ما كولات و ساژن سنه
 قورل چغتای اسانده ايديش ديرل كسر العله ميرعليشير بيت ساقيا چيني ايديش بيرلا
 تكلف قبا كيم * في تكلف لارغه خوش آقنور صرا حيد بن سبو * و عربيه قاب ديويايك
 باشيله قبضه سي ار الغنه ديرل يقال لكل قوس قبان ويقال القاب المقدار ويقال بنهنا قاب
 قوس ای مقدار قوس والقاب أيضا للفرخ في قالب في فتح لامه انسان و حيوانك بني كه كالم
 دنخي ديرل بعض نسنه نك نمونه سنه ده ديرل عربيه با بوج وادك قالبی و كسر لامه بسرا حمره
 ديرل مشا عربيه سبحان الله زسرتا پائيش * در قالب آرزو ريخته في قاب في قاب
 مرقوم دن اختصار اولمشدر في قصاب في صادمهمله مشدده ايله ابكي معنایه كلور
 اول معروف عربيه و فارسيه مستعملدر شيخ سعدي بيت در تمنای كوشت مردن به *

از تقاضای زشت قصابان * ثانی نای زن معناسنه در میرنظمی بیت بمجلس بوده
يك قصاب خوشدم * به بلبل نغمه خوانی کشت همدم * عربینه دخی دود یکی زمار کی و کسب
وپاره یچی قطاع کی يقال قصب القصاب الشاة اذا قطعها عضوا عضوا في قصب في فتح
صاد مهمله ايله عورات با مثلرینه باغلد قلمی سر بند استاد عسجدی بیت بسنی قصب
ندر سر ای دوست بمشئی زر * سه بوسه بل مار ای دوست بدستان * ودخی قلاب دون
وعمره معناسنه کور شیخ نظامی بیت مر اورا کر سر صاحب کلاهست * مرانیز از قصب
سر بند شاهست * ثانی فحشین ايله قامش که معروف قدر و آنچه کتان بزیند یرلر وقوری یونجه
وشهر آدیسنک وسط الحالنه واحده سی قصبه کور اما بومعنی شهرک اورته حاللوسی درکه
قصبه دیرلر زبر اچوق اولسه مدینه آزا اولسه قریه دینلور اوسط حاللوسی قصبه اولور و اول
قامش که آفی قلم ایدوب یازویازرلر قصب الفارسی دیرلر وشکر قامشنه قصب الخیب دیرلر
و بورون کوکنه قصب الانف وقصب محارج العین ومحارج النفس وغیرم وسکون صادمه ايله
کودن بغرسنی دیدکاری بیوک باغرسق في قلب في سکون لامه لغت مشترکه در بر قاج
معنایه استعمال اولور اول آلوده غلی وغش اولان زرو سین و امثالی نسندلر خواجه حافظ
بیت دل دادم پیش بر شده و بخت همیبرم * زین نقد قلب خویش که کرم نثار دوست * ثانی
یعنی دل ثالث بر حالن بر حاله و ندرمک رابع لشکر صغ باغلد قلاب اورتده اولان صغ
دیرلر که میمنه و میسر و قلب و جناح دینلور مولانا هاتنی بیت شد آراسته قلب محشر نهیب *
زیرین عقابان و همی رکیب * خامس منازل قردن بر منزله اسمیدر غریبه مخصوص استعمال
اولنان معنای یورک فواد کی و عقل و دود ندرمک و يقال خالص کل شیء و اشرفه قلبه و قلب العله
لها و ضم قاف و سکون لامه بلازک سوار کی و بر نوع بیلاندر آکا تشبیهها قلب دیدیلر و فتح قاف
ولامه دوداق طشره سنه دورک اوغله انقلاب الشفه معناسنه در في مع التاء * قامت في
بوی قد بالادخی دیرلر سر و قد لبره تشبیه ایدوب سر و قامت دیرلر و هر نسندک قدی قامت
الشیء کی میرنظمی بیت کشیم قامت بالا چو عرعر * نهال قدموزون ناز پرور في فت في
بالنشدید قوری یونجه رطبه یا بسنه معناسنه و عند البعض علی الاطلاق نباتاته دیرلر ودخی
قوجیلق ایتک نیمه کی و بلان ستوبلک في قفقت في سکون لام و فتح قاف و نونله قره بویه
کو کی در که آفی دخی بویه ایدوب استعمال ایدرلر في قنت في فتح نونله میوه نیک و اوتک ایچندن
حاصل اولان قورت که قنتک دخی دیرلر میرنظمی * مثنوی * در میان شان یکی شده پیدا *
قنت میوه و گیاه آسا * آخر اورا تبه کند بی شک * چو شود در درون میوه قنتک في مع الحیم
في قاج في قاون وقارپوز وخیار و امثالی میوه نیک دلیمی معناسنه در في قجج في فتح باء
موحله ايله ککاک که کبک دخی دیرلر عربیه بخل و قجه دخی دیرلر میرنظمی بیت که نتواند قجج
آسا خرامد * اگر صد سال مرغی مشق دارد في قلفنج في سکون لام و نون و فتح غین معجه
ایله کایید و قیو حلقه سی معناسنه وله بیت در ایامش همه کس بود بی رنج * که نبود حاجت
در ربا قفنج في قجج في سکون نونله بوزن سنخ بمعنی غنج مرقوم یعنی ناز و شیوه که حددن افزون
اوله زرا محبوبه ناز و شیوه لازم حسند را اما حددن تجاوزا تیمه تحفه الاحبابه فراهم فشردن

فشر دن نسنه صمق معنا سنه در قنوج في ضم نون مشدده ايله ولايت هند ده دار الملك
يعنى تحتگاه شاهان اولان شهر ك آديدر حكيم اسدى بيت تويي شاه قنوج وراى برى *
ز هند وستان تابدرى اى چين * حكيم فردوسى بيت بكي گفت كين شاه رومست و هند *
ز قنوج تلحد درى اى سند في مع الدال المهمله * قابولاد في ضم باء موحد و و او معروف و لام
ايله طام كندار نه يغموردن محافظه ديوار ايجون ياپد قلى سحاق كرك كوچك و كرك بيوك
اولسون قابول دخی دیر لر ابوالمعانی بیت سردیوار آورهر حفظی * كندبال هما اورا قبولاد
في قاصد في كسر صاد مهمله ايله پيك و مکتوب ايلك جي عربيه استعمالی مشترکدر حكيم
شفاي * مصرع * شعر مته تراز قاصد كمرده كتابت * عربيه القصد البينه و وسط الشئ
اورته معنا سنه كى و دخی يسير و قريب معناليه كه نعتند قاصد دیر لر و يقال القصد اتيان الشئ
وعربي شعر لرده دخی وارد اولور شيخ جمال الدين ابن بنانه بيت سبقت قاصد معناها و كنت
قنى * الى المدام له بالسبق عارات في قاورد في فتح و او وسكون راء مهمله ايله متعارف بزوع
حلوادر بسحاق اطعمه بيت درره قاورد كشم خردومرد * دل بجان آمد ازين ناورد و برد *
ثاني اول كسيه دیر كه هر يرايشه سوز ايله غرانه في قايد في كسري اى تحتائيله پيشرو عسكتر
بودخی عربيله اشتراكا استعمال اولنور مولانا جامي بيت شوق اكر قايد راحت نشود *
كعبه وصل پناهت نشود * عربيه چكيى ویدیجي مثلا براغمايى يدوب كوتورن و قيون
سوريسنك او گجه يورين قيون يا خود پكي كه كوسم دیر لر في قبائند في فتح باء موحد و نون
و مهمله كينك كه يغموردن حفظ ايجون ارقبه آلور لر ابوالمعانی بيت كاهي فلك زاطلس و سمور
میدهد * كاهي نده اهل دلاز اقبائند * معنای ترکیبی كجه قفتانی ديمك اولور في قد في
درت معنایه كلور اول بوی كه قامت دخی دیر لر ثاني اوزون يرتماج كه انكده و بكنه اولور ثالث
جامه بچمك رابع درى يوزمك كه عربيه سلج دیر لر لفظ قد عربيله مشتركدر يقال القدا ايضا
الشق طولا في قر اكد في فتح زاء فارسي وكاف وسكون نونله ابي معنایه در اول بر نوع پنيه لو
وصيق نكنده لو قفتاندر زره آلمنه كيرل شمس فخرى بيت در معركه دشمن و يا جوشن خفتان
آن مهلكه حاسد و شد خود و قر اكد * شيخ سعدى بيت در قر اكد مرد بايد بود * بر خنث
سلاج بچمك چه سود * مشرقنامه ده قر اكد بر جامه در كه خام ابريشله طولاش اوله بچاغند
و بچا كند و كرا غند و كرا كند دخی دیر لر ثاني كم كه آته اور لر غابت يا قشقلو كوستر و بعض
نسخه ده يورغان كه صيق نكنده لشمس اوله في قرد في فتح زاء معجه ايله پنيه قوزاخي كه ايجنده
پنيه اولور في قلغند في سكون لام و نون و فتح غين معجه ايله آت نعلنده مبخ او جن قه مق
و پرچين ايتك ميرنظمى بيت چوبى قلغند افتد نعل لاید * نباشد دوستى محكم بچاسد *
في قلغند في سكون لام و نون و فتح قافله قره بويه كه بوياجيلر قوللنور لر في قند في سكون نونله
صاف اولش شكر كه قينادوب عقد ايدر لر اصلي فارسيه استعمال اولنور شكر او طعامه
مقنود و مقند دخی دیر لر بعض قره منكرده شكر پالوده سی منقولدر لر قود في فتح و او ايله
قصاص معنا سنه يعنى قائل مقتول يرته قتل ايتك وسكون و او ايله بويدين اوزناني طول العنق
معنا سنه و دخی آت سوريسى يقال مرتبنا قود اى جماعة من الخيل و عربيه كسر قافله قصاص

معناسنه ابن مطروح بیت خذوا قیودی من اسیران کلل * فواجباً لاسیر قتل فی قید فی
سکون یای تحتانیله بغلق کرک محسوسا کرکسه معنا ایکی معناسنه ابوالعالی بیت بعاشق
تارز لغش قید کشته * ازان مجرم شود یا قید بسته فی مع الراء المهمله * قار فی ایکی معنای
مختلفی وارد در اضداد قبیلند در بر معناسنی بیاضد ز که بیاض نسنه زه نسبت اول نور اول
مناسبته ترکیه برفه قار دیرل حکیم انوری بیت چشم این دایم سفید از اشک حسرت همچو قار
روی آن دایم سیاه از خاک محنت همچو قیر * و بر معناسنی سیاه در عربیه قیره قار دیرل اول
مناسبته سیاه مراد اول نور اثیر الدین اخسیکنی بیت چون خرجه کشت بر کتف شب ردای
قار * شد غرق در غلاله زرق کوهسار * ذکر اولنان وجهن غایت بیاضه و غایت سیاهه قار
دیرل شمس خیزی ایکی معنایه بیت چو قار کشت بتزکی چو چشمش و رویش * کد شد از حوادث
ایبار نامرادی قار * عربی اسانسه بو معنایه قیر دیرل بعض نسخه ده قار قاره ساقز کی امی صو
بیکار لند چقار صویق اولانه قار سیال وقتی اولانه قار یابس دیرل گاه سیالی طبراقه قینا در ل
حفظ و استعماله صالح اوله بحی طبریه ساحلند یری قزارل چقار و موصله علی جمعی دید کبری
موضع چقار موصله و بغدادده مرمر طاش بولجام غله مذکور ساقزی قوی ایدوب حمامه
طاش یرینه فرش ایدرل عربیه قار زفت و قره بویه و دوه ابل کی و طاع یکیمی معزکی و دخی
آباق اطرافیه یوریمک مس ایشد لبسون دیو و کوچک دپه که طاعدن آیرنش اوله و قره طاش او
یر و بیوک قره طاش جمله بونله قار دیرل فی قار فی ضم باء موصله و او معروفه مصنفه که
اولا ایچنه ایدرل روم دیارنده اکا یوکک دیرل و دخی او اوکنده یا غور و قار دن محافظه ایچون
صوندرمه ایدرل اکا دیرل ابوالعالی بیت شد دست عزت و اقبال سقفا خانه همت * سرای
بخت چو شد دولت و سعادت قایور فی قار فی فتح تاء مثناة ایله بر کسته بی قورقی ایله اولدرمک
و ایکی نسنه بی بر بردن آیرمق و طاع غمق معناسنه شمس خیزی بیت زره کسل بود اندر
زمانه لیک ندید * کسی چون بیوی او را کند حسود قار فی قدر فی فتح دال مهمله ایله کشت کیرلک
یعنی کورش طوتلک بر معروف لعبیدر امیر خسرو بیت کشتی چشم تر من بود بادریا قدر *
اشک زور آورد و آمد پشت دریا بر زمین * سکون دال مهمله و فتحه ایله عربیه هر نسنه لک
مقدازی و مبلغی و تعظیم و کسمک قطع کی و دخی تقدیر و اقتدار فی قدر فی کسر دال مهمله
و سکون یای تحتانیله چو لک طع اولنان طعام وغیری و عربیه قوی و قوتلوق قدر کی و صاحب
قدرت فی قار فی اکلمک و اکلمک آرام و درنک غیاثای زرکر * قطعه * بارها یا خود
این قرار کنم * که روم و ترک عشق یار کنم * باراندیشه میکنم که اگر * نکنم عاشقی چه کار کنم *
فی قراچار فی فتح راء مهمله و جیم فارسيله جنکیر خانک عمزاده سیدر که تیمور شاهک جدی اولوز
مولانا هاتفی بیت قراچار و جنکیر ابن عم اند * بکشور کشایی قرین هم اند فی قراچار
سکون راء مهمله و فتحه قاره نسخه میرزا ابراهیم کبوتر بغدادیدر که نامه برد رزیرا کبوتر نامه بره
بغدادی دیرل فی قدر فی سکون زاء معجمه و فتح دال مهمله ایله هند حدودند و واقع بر شهر
آدیدر میرنظمی بیت بشابستان دران کرمای تفته * بر قزدار تادز هند رفته فی قار فی
معروف دیره و قاطردن عدد معلومه که الی مهاراشتر و بش رأس قاطره قاطردینمک معتاد

معتاد اولمشدر مولانا هاتنی بیت قطار شتریشتر از شمار * پزند خطایی هزاران هزار *
 قلقنار فی سکون لام و فتح قاف و تاء مثناة ایله قره بویه نك صاروسی که ینه سیاه رنگ بویار لر
 قلدیر فی فتح لام و دال مهمله و سکون میله اغاچک تازه بوداخی که شتاک دخی دیر لر
 قلندر فی رندلا ابالی و مجرد علایق اولانه دیر لر میرنظمی بیت قلندر مشربان رند عالم
 شوندا زنی علایق شاد و خرم قندهار فی سرحد هندده واقع برقلعه آدیدراوز رنده خیملی
 جنک اولمشدر کاه عجم آلوب ضبط ایدر و کاه هند بلر آلور لر محبوبلری غایت چوق اولور ننه کم
 شاعر دیمشدر بیت شهرز دیبای روم نغز تراز بوستان * راه زخویان شهر خو پتراز قندهار
 بعضیبار عجمدن و بعضیبار ترکستاندن و بعضیبار مسالک و مالک هنددن در دیدیلر بواج
 قومک اراسنه واقع اولمشدر قیماور فی فتح یای تحتانیله پورسوق دیدکری جانورد در
 و بعضیبار چقالدر دیدیلر و مجمع الفرسه باب الغاء مع الزاده ذکر مرور ایدن فیما و امر قوم
 معناسنه در قیسور فی سکون یای تحتانی و ضم سین مهمله ایله معدن معناسنه در جواهر
 و آلتون و کش و باقر معدن لر ینه دیر لر اسم عامدر شاعر بیت بسی از خاک بیند تقم موفور
 به تهاکشت یابد نوع قیسور فی قیسور فی سکون یای تحتانی و ضم صاد مهمله ایله بحر
 محیطه قریب یرده واقع شرقی شهر نامیدر فی مع الزاء العجبة * قاز فی معروف بونی
 و بورنی اوزون بر قوشدر صوکنار لرنده تعینس ایدر عربیه بط دیر لر فارسینه دخی بط استعمال
 اولنور اما اغلبی غاز و قاز دیر لر آنجوق فارسینه بط ایله قازک فرقی بودر که اهلی سنه قاز
 و دشتی سنه بط دیر لر استاد لطیفی بیت باز سفید آفت طاوس و قاز * چرخ کز و بسته
 شود چشم باز فی قائم انداز فی سطرنج بازی عدیل اولانه دیر لر شیخ نظامی بیت ملک را
 قائم الهی بود * قائم انداز یادشاهی بود * مؤید الفضلاده عاجز و فرو مانده معناسنه
 مسطوردر قزاز فی ابریشمی و ابریشم ایشن ایشلینه دیر لر غرابت عوامدر که برکسینه
 قزازیا زسه غلطدر دیوغز از بازار حال بوکه غز از غلطدر قزاز فی فتح و تشدید ایله بوکاش
 ابریشم ما قتل من الابریشم و عند البعض مطلق ابریشمدر کرک مقتول اولسون کرک اولسون
 قزاز ابریشم ایشلیمی اولور و دخی چرامق و ایراق اولق ایقال تقر زمن الدنق ای تباعد منه
 قلاوز فی معروف ترکیدر یعنی چغتایده دلیل معناسنه مجمع الفرسه اول آتولور دیر لر که
 لشکری طشردن محافظه ایدر مولانا هاتنی بیت شد آن بسته برنیکخواهی میان *
 قلاوز سالار خوارزمیان فی قیز فی کسر میم و سکون یای تحتانیله قدح و بیاله معناسنه
 ابوالعانی بیت شود مجلس ما مطربان شوق انگیز * زدست ساقی مهر و خوشمت می بقمیز
 مع السین المهمله * قارس فی سکون زاء مهمله ایله غایت صوغوق صوبه دیر لر ابوالعانی
 بیت بهج جز نشاند حرارت دل من * اگر شودیم عمان قارس تراز برف فی قاروس فی ضم
 لام و واو معروفله برنوا و لحن آدیدر منوچهری بیت بزند ناز بر سر و سخی سر و سخی * بزند
 بلبل بر تارک کل قاروسی فی قس فی فتح و تشدید ایله طلب و نبع ایتک و نمیه و الم و غصه
 و قساوت بونددر و ترسارک بر معلوم کونی آدیدر عربیه ضمه عرب العریاده فصاحت
 و بلاغته مشهور و مسموع الکلام برواعظک اسیدر که قس ابن ساعده الایادی دیر لر و قس

رئيس من رؤساء النصارى في الدين والعلم كذا القسيسين وكسرايله نصارى طائفه سنك
رئيسي ودانشمندي ودخى بر موضع آديدر آناه حاصل اولان ثوبه ثوب قسي ديرلر قافك فتحى
وكسريله ده جائزدر في قفس في فتح فايله معروف عريده صادايه قفس ديرلر اما سكون
فايله جبر وعنفله بر كسند دن شى آلق وموت معناسنه يقال قفس فلان اى مات والقفس
الانتراع في قلفديس في سكون لام وفتح قاف وكسردال مهمله ايله قره بويه در في قواس في
نونك همه سيده جائز كسرى ده جائزدر بر بحق وقيه وزنى درودخى معروف طرفدر ايجه اشربه
وامثالى نسنه قورلر في قيس في سكون ياي تحتاييله مشهور مجنونك لقبيدر كسر قافله
نيزه مقدارى يقال بينهم قيس رخ اى قدر رخ كذا فى المجمع بومعنا لره ابوالمعاني بيت
قيس وفرهادكى مثنو در عشق هم دوش مرا * درميان عشق وهر يك قيس نيزه دور بود *
في قيسوس في سكون ياي تحتاني وضم مين مهمله ايله پنجه اراسنه بتن اوت كه قويا رب
آتارلر في مع الشين المعجزة * قاش في لفظ تركيبه يعنى چغتايدير ابرو معناسنه كذا
في الاداة والمؤيد والمجمع في قاش قاش في الفاظ اتباع قبيلندندر تارومار وخراب
ويباب كى استاد لطيفي بيت مشو مردم قاشي وقاش يارو حريف * كه مال خود نشود
عاقبت خراب ويباب في قاش في كسر لامه بكتاش وخواجه تاش ديمك كى در ابوالمعاني
بيت من باسكان كوى تو اى پادشاه حسن * در خاك آستان تو قاش شدم ازل في قس في
قاش مرقوم معناسنه در عزيده شين مشدده ايله ياره او كلق وخسته صاعلق وعمله ايتك
يقال قششت الناقه قشيا في قلاش في لام مشدده ايله كيسه بردو خراباتي ومفلس اما
غريدر كه بوزمانده بسيار داني وكارنده ماهر اولانه ديرلر وكاهي اوباش لفظيله رديف ايدوب
قلاش واوباش ديرلر ميرنظمي بيت همى بودند با اوباش سرتاش * تنى چند مردك قلاش
واوباش في قلاتاش في ابكي معنياه در اول معروف آلتدر ثاني محرف واوجى صورى
يولش نسنه هر نه اولورده قلواري ديمك معناسنه في مع العين المعجزة * قتنغ في كسر
تاء مشدده ايله قتنق ديد كاريدر تركستان لغتي در فارس سيده ده استعمال اولمشدر اول نسنه در كه
بوغردى سوزوب قيق ايله آلوده ايدوب قارنه طولدورب قوريدرلر اكثر اهل سفر زاديدر
في قدنغ في فتح دال مهمله ايله شراب قدحى در كه او كوز بويشو زندن ايدرلر كذا فى المجمع
في قرانغ في فتح راء مهمله وناه موحد ايله بر مشهور هلمت در خيلى قصبات وقرابه مشتملدر
مولانا عاتقى در نيمور نامه بيت شد آن بهر آسودكى سپاه * بهوى قرانغش آرامگاه *
في قلاغ في فتح لامه آغز چوره سى كه پوزو بتفوز دخى ديرلر في مع الفاء * قاف في ابكي
معنياه در اول معروف و مشهور طاغدر كه دنيايى احاطه ايتمشدر ديرلر ثاني يعنى خشك
يعنى قورى اولان نسنه يه ديرلر وعريده اوزون نسنه يه ديرلر هر نه اولورسه في قرقف في
سكون راء مهمله وفتح قافله ابكي معناسى واردر برى ترسا كتابك ناميدر واول اوج كتابدر
بينلرنده معلوم حكيم خاقانى بيت سه اقنوم وسه قرقف ابراهان * بكوم مختصر شرح
موقا * ثاني شرابك جمله اسماسندن بر اسمدر في قطايف في فتح طاء مهمله وكسرى ياي
تحتاييله ابكي نوع حلوا در مشهور بر نوعى ارشته كى اوزون اولور بردلكو بر داق كى آلتدن

آلتدن تابه ایچنده دوکر لر بر نوعی دخی دکرمی خرده خیری ال ایاسی قدر اولدخی دوکه درینم پخت
 ایدر لر بعد هر ا یکسینک اراسنه شکر ایله دوکلنس بادام و یا خود فستق قویوب نکرار ساده
 یاغله قاوروب طبقاره قودقه او زربنه عسل مصفی قینادوب دوکر لر لطیف حلوا اولور
 فی مع القاف * قاق فی قوریمش ات لحم قدید کبی وقوریمش اتمک کدک دخی دیرلر شاعر
 بیت نمی باشد سبک بر معده اصلا * چوقاق لحم و نان ثقلت افزا * عربیه آلاقرغه غراب
 الابقع معناسنه فی قفق فی کسرتاء مثناة ایله اکشی وقوری یوغرت که آشه قورلدت و پرز
 شاعر بیت بمخموران شود خوشتر سحر که * بشوربای قفق پخته خصوصاً فی قسوق فی
 ضم سین مهمله و او مجمول ایله بر نوع صرمش قدر اوز انور محسول اورغانی دیر لر فی قلطاق فی
 معروف که ایردر شیخ سعدی بیت به قلطاق و دستار ورختی که داشت * زبالا بد امان درویش
 داشت فی مع الکاف * قحک فی فتح جمیله کما نجه که نجک دخی دیرلر ابو المعانی بیت مطرب
 بیباکه ازل ماغم برون رود * آهنک نغمه ازل و دست قحک زند فی قرخواک فی سکون راه
 مهمله و فتح خاء معجه ایله بمعنی کوشتابه کذا فی المجمع فی قلبنک فی فتح لام و باء موحده
 و سکون نونله بر نوع عود در غایت خوشبو اولور کذا فی المجمع فی قنک فی سکون نونله میوه لوده
 و یاش اوتارده حاصل اولان قورد حکاک بیت بماندهمی دلتنک بخانه ستم چون قنک *
 ز سر ماشده چون نیل سرور ویم پراز ننگ * محمد هند و شاه فرهنگنده قافله نقل اباش اما بعض
 فرهنگرده فایله روایت اولمشدر فی مع الکاف الفارسی * قراکنک فی فتح زاء معجه و کاف
 و سکون نونله بمعنی زره کذا فی شرفنامه و الاداة فی قلاسنک فی فتح لام و سین مهمله و سکون
 نونله صیان طاشیدر فی قلاسنک فی زیاده میله بودخی صیان طاشنک مد و ریدر
 فی مع اللام * قاپول فی ضم باء فارسیله فرهنگ میرزاده و کتاب السامی فی الاسامیه باء
 موحده ایله مسطوردر او قاپوری و بجزه لری اوزرنده کی اغاج که سچق ایدر لر رومده طرددیمکه
 بنال میاننده شایعدر و یغموردن و کونشدن محافظه ایچون ایدر لر قابولاد دخی دیرلر
 فی قاپول فی کسروا و سکون یای تحتانیله اجانب شمالده ساکن بر طائفه در کذا فی شرفنامه
 حکیم اسدی بیت گروهی شمالیست اقامیشان * که قاپول خوانی ز تعظیمشان فی قیل فی
 فتح جمیله فرهنگ جهانگیریده جمیم فارسیله سقسخان دیدکاری قوش فی قیل فی کسراء
 مهمله ایله بمعنی زار و زار و ضعیف حکیم شیرازی بیت سخت نبض و سخت تن باشد قیل *
 کرنیاشد بر جگر آن خشک دل * عربیه سکون حایله قورومق یابس و یبس کبی و دخی مسن
 یعنی یاشلو آدم و غیره فی قراول فی فتح راء مهمله و ضم و او ایله عسکری مکر عدودن محافظه
 ایچون بر مقدار آتلا و عسکرک اطرافن طولانوب محافظه ایدن لر رومده دخی قراول دیرلر
 مولانا هاتفی بیت قراول سپاران آیین نبرد * شدند از سر کینه صحرا نورد فی قریل فی کسر
 زاء فارسی و سکون یای تحتانیله توت دیدکاری یمشدر که انواعی اولور و پیراغنی لپیک قوردی
 ییوب اربشم حاصل ایدر میرنظمی * مثنوی * بودم مقصود حاصل عم مکش هیچ * شود
 برك قریل اطلس بتدریج * برفته میشود غوره چو حلوا * به سخت از چه داری جنک و غوغا
 فی قفشیل فی سکون فاویای تحتانی و کسر سین معجه ایله کفکیرو کفچه به دیرلر بومعنایه

انشای حکایه ده میونظمی بیت بزبانه هر مهمان بود تقشیل * در آوردن زد بکش نیست قفشیل
 و قفل بی سکون لام و فتح قاف ثانیه اوج معنایه کلور اول مرد متحرک یعنی بریده
 سکون بولتر آدم ثانی اوکیک قوشنه بکزر بر قوشدر ثالث میوه تلخ که اگله قابل اولیه
 و اکابکر نسنه لره دیرل عربیه کسره ایله بر اوت آدیدر قره جه مخمی اولور و ضمه ایله غایت
 یور بکن آت و دریای بی بن و آواز صوت کبی . یقال فرس قفل ای سریع و رجل قفل ای
 خفیف و مخی قفل ای لاقعرله و قنبیل بی سکون نون و کسر باء موحده بعده یای ساکنه ایله
 طعامه قونیلان بهارات و لوازم لذت طعام وله بیت دهد قنبیل لذت مرطعام را * چنانست
 اصطلاحات کلام را * و بر موضع اسمیدر بی مع الیم * قائم بی ضم قافله بر نوع مشهور
 کور کدر بیاض و ناز کدر جانوری کندیدن کوچکدر اما بیاض صحیح آنجق قویروغی سینه اولور
 در یسن قویروغی ایله کورک دیکرلریازایامنه کیلور زیاده لطافت و تراکتندن ملوک و کبار ووزرا
 و امرا به مخصوص اولوب هر کسک کیمه که استعدادنی یوقدر ابتدا سمورا ایله قائم ایجاد اولمشدر
 و مخترعی هوشنک شاهد ر سمرقندد یارنده چوق اولور حکیم قردوسی بیت چوسنجاب و قائم
 چور و باه نرم * چهارم سمورست کش موی کرم * مذکور ذورت نوع کورک ملوک مخصوصدر
 روباه دیدوکی بر نوع سیاه دلکودراوزون توپهری اولور کیاب کورکدر بی قلم بی اسلافدن
 بر معروف کسنه آدیدر عربیه بوی واقامتدن قالدی دیکدر فعل ماضی اولور بی قدم بی
 فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول بمعنی پای انسانک ایلیغی عوما و طباند ر خصوصاً
 خواجه حافظ بیت قدم در یخ مدار از جنازه حافظ * اگر چه غرق کناهست میزود بیبهشت
 ثانی میمت و مبارک معناسنه کمال بخندی بیت بر سر کشته هجران کذری از سر مو *
 خیر مقدم قدم آوردی و در خور کردی * و دخی بر ایشه او کوردی اولق کما یقال المقدم
 السابق فی الامر و یقال فلان قدم صدق ای اثره حسنه بی قدیم بی اوزرینه زمان مرور
 ایتمش اولان نسنه هادنگ ضدیدر خواجه حافظ بیت مکر از خدمت دیرین من از یاد برفت
 ای نسیم شحری یاد دهش عهد قدیم بی قرم بی سکون راء مهمله ایله بوزن نرم مهتر و بزرگ
 آدمه دیرل حکیم شیرازی بیت از غداها شور و شیرین نیزوزم * نرم کرداند سرشت ای
 مزدقم * عربیه فحتمین ایله زیاده آرزو ایتمک شدت شهوت معناسنه و دخی ذکر ایچننه بتر
 چنار اغاجنه بکزر بر اغاجدر بی قلم بی معروف خامه در و یونلماشنه کلک دیرلر اما قلم
 ایکیسته ده اطلاق اولنور و ایکی لسانک دخی قلم دیرلر و تقدیر ربانی یه ده قلم دیرلر ابو المعانی
 بیت شدنی چون شود آخر زچه فریاد کنی * درازل از بدو نیگ هر چه که میرفت قلم *
 بی قیسوم بی سکون یای محتانی و ضم ستین مهمله ایله ایوانه بعض لغتک بوی ماد ران
 دیدکاری چچکدر عربیه صادمهمله ایله قیصوم دیو مرصمه دیدکاری خوشبویا صی پیرا قدر
 بوستانسی غایت لطیف قوقار بریسی دخی قوقار امانه چندان بی مع النون * قارن بی
 فتح راء مهمله ایله بر مشهور و معروف مبارز آدیدر حکیم انوری * قطعه * اگر چوقارن وقارون
 شود بزور و بمال * مخالفت زکند اف زمانه رین * بحاک در کندش هم زمانه چون قارون * بیار دیر
 دهدش هم زمانه چون قارن * قارون مال و خزینه ایله مشهور اولدوغی کبی بودنی زور و قوت ایله

ایله معروف ایدی عربیه کسر ایله قاجی و اوق اولان کسنه و دخی حج ایله عمره بی جمع وقت ایینه
 دیر لر قارون بی ضم راء مهمله و و او معروف ایله نبی اسرائیلدن حضرت موسی علی نبینا و علیه
 السلام اقر بایسندن برکسنه نك آدیدر حضرت موسی علی نبینا و علیه السلام قرق کون
 مناجاته کیمه کله سامری نام برکسنه نبی اسرائیله اختلال و یروب التوندن بوزاغوی یاید یروب
 خلقی اكا طا پیدر مش ایدی حضرت موسی علیه السلام کلدکه احوالی بویله اولمش کوزدکه
 قریب اشی هارون علیه السلامه ریجیده خاطر اولوب خلقی بوزاغویه پرسنشکندن رجوع
 ایتدیرنک ایچون بوزاغوی یا قیق مراد ایلدکه قارون قوی عجیلق علمنی اعلا بیلوردی بوزاغوی
 یلق دیو امر ایلدی قارون ایتدی یا موسی التون یا نمر آتشدنخی کوزل اولور دیدکه حضرت
 موسی متفکر اولدی حق سبحانه و تعالی حضرت لوی وحی کوندردی دریا کنارنده فلان اوت وارد
 اول اوت کینانک بر جزویدر اول اوت ایله التون یشاردیدی فی الحال موسی علیه السلام قارونه تعلیم
 ایلدی قارون دخی واروب اول اوتدن زیاده دوشیروب صاقلدی و هم روایت اولنورکه حضرت
 جبرائیل علیه السلام بر آت اوزرنده انسان صورتده فرعون عسکرینک او کنه دوشوب
 دریایه ایلدی که آتیک باضدوغی بردن طپراق آلوب قارون صاقلشدی آنی باقره القا ایدردی
 التون اولوردی بلکه هرینه القا یاسه التون اولوردی بوسیبند ن قارون کیمیا کرلک ایدوب
 چوق التون تحصیل ایلدی حتی دیرلکه خزینه سنک مفتاحی بر درهم دموردن ایدی بویله ایکن
 قاتش دوه خزینه مفتاحی بی چکردی بو حال ایله قارون دینه کلیموب حضرت موسی علی نبینا
 و علیه السلام دینه دعوت ایتد کجه تعلل ایدوب اسلامه کلدی آخر کار حضرت موسی قارونک
 اسلامندن مأیوس اولوب خزینه سیله و مفتاحی بی چکردوه لر یله ارضه امر ایدوب بامر الله
 تعالی یوه چکردی خواجه حافظ بیت عنکام تنک سنی در عیش کوش و مسنی * کین کیمیا ی
 هستی قارون کند کد ارا قارون بی ضم لام و و او معروفله اوج معنایه کلور اول کامل بر حکیم
 ذوقنون ثانی در ثانی دریای هند جزیره لیدن بر جزیره آدیدر آند سکسار قومی اولور سیامک
 شاهک قزی آند در مرقوم سیامک هفتکوش یعنی یدی معدندن آند بر قلعه بنا ایلدش
 روایت اولنورکه اول قلعه ده ساکن اولان ذی روح طول عمر ایله معمر اولور مش و دیرلکه قلعه ایچنده
 بر اخراج تمش بنی یشل و شاخیری سیاه و پیرازی صاری هر بری قلقان قدر اولور اول قدر شفاف
 و بر اقدرکه نظر ایلدک چهره سی کورینور و قیق هیاتند میوه سی اولور غایت قرمز و شکر
 کبی شیرین و لذیذ اولور مش والله اعلم بحقیقه الحال معنای ثالثی روم لسانده نیک و خوش
 دیکدر قالدی کسر لام و سکون یای تحتانیله یعنی قایچه و امثاله شیخ عطار بیت مردره را
 یوریا قالدین بود * زانکه خشنش عاقبت بالین بودی قانون بی اوج معنایه در اول هر نسنه نك
 اصلی یقال قانون کل شی ای اصله و الجمع قوانین و عادت و اسلوب و حساب معنایه ثانی رسوم
 پادشاهان ثالث بر نوع سازدر معروف مذکور اوج معنایه ابوالمعانی بیت خوشا قانون بود
 قانون رندان * که مطرب میزند در بزم قانون قیان بی فتح باه فارسیله اصلی کیاندر تعریب
 ایدوب قیان دید بلریوک ترازو در قنطار و قسطاس دخی دیرلور دخی امین معنایه در یقال فلان
 قیان علی فلان و حمار قیان دو بیته یقال نوع من اصغر الغصاقیر یعنی سرچه دن کوچک بر قوشدر

قوروغی اوزون اولور متمهل اوینادر قبا آهنین قی یعنی زره مولاناها تانی بیت مجلوه
زمر سو قبا آهنان * قبا آهنینی که روین تان قراخان قی ترکستان پادشاهلرندن
برینک نامی در تیمورک یقین اقریاسندندر مولاناها تانی * مثنوی * که بید از نژاد سلاطین ترک
تریاجنانی در آپین ترک * قراخان بتازی قراخان بنام * جهانش بکام سپهرش غلام * مرور
ایامله اعلام رجالدن اولدی قرفسیون و قرفیسیان قی کلاهما بسکون الراوسین المهملتین
کبا به دید کلمی دارودر قرقان قی سکون راء مهمله و فتح قاف و مهمله بردارودر عربیه
مقل ازرق دیر لر بعضی لر آنک ایچنده کی چو بچتر در دید پلر قی قرکن قی سکون راء مهمله و فتح
کافله بمعنی جوی نوکنده یعنی بکی قازلش ارمق که صوا قش اوله میر نظمی در صفت عاشق بیت
زدر دحسرت آن یاسمن تن * دو چشمش کشته کونا کدو قرکن قی قروان قی سکون راء مهمله
و فتح و او ایله شهر لده اولان درنک قی قرغان قی سکون زاو فتح غین معجین ایله قران که ایچنده
آش بشور لر کاهی غین رینه قافله قرغان دیرلر قی قزوین قی سکون راء معجه ویای تختانی
وکسرو او ایله عجمه آب و هواسی لطیف بر مشهور شهر در حال عجم شاهلرینک تختکامیدر شاعر
بیت نظیر آب حیوان آب قزوین * از انست فیضیاب ارباب قزوین قی قرین قی کسر
زاء معجه و سکون یای تختانی ایله ابر شمدن اولان نسنه که قر ابر بشمدر یای نسبت ونون تا کینه
ایله سپین وزیرین کی در استاد لطیفی بیت زحمت مه ای صبا خدارا * آن شاه قرین فروش
مارا قی قعد کردن قی بر نسنه یه میل و عزیمت ابلک چغتای لسانده ایرکینماک دیرلر کسر الفله
اسم فاعلی ایرکینور اولور میل ایدر دیمک معناسنه میر علی شیر دیوان اولدیا جاچه سنه دیر بیت
کولما ککا ایرکینور ابل بیر سوز که دیسا مجنون * اول سوزنی جمع قیلسا کولما کنی ایلارا قزون
بوندندر ایرک کسراف و سکون یا وریله اختیار معناسنه در رومده دخی استعمال اولنور
اختیارین الله ویردی دیمکه ایرکن الله ویردی دیرلر فرهاد نامه ده فرهاد وصفنده بیت نیجا
افغاندین ابدسا آغزنی بیرک * یوق ایردی ناله چیکما ککا آنک ایرک قی قطران قی اوج معنایه
کلور اولر شهر آدیدر که آنی شیت نبی علیه السلام بنا ایتشیدی آنه بت پرست و جماعت
واریدی ایمانه کلد پلر آخر کار حضرت سلیمان علیه السلام قفطس نام بردیوی کوندردی اول
قلعه یی یزندن قالدروب حضور سلیمان نه کتوردی معنای ثانی معروف نسنه در یزندن چقر
کتران لفظندن تعریب اولمشد رثالث رومیه دن بر مشهور شاعر آدیدر چوق ایبا تیلله استشهاده
اولمشدر حکیم قطران ارموی دیو و فرهنگی دخی وارد قی قطران قی بر مفید معجوندر ادویه
حارمه دن ترکیب اولمش برودتن حادث اولان امراضه ناقعدر ابوالمعانی بیت سخن با بیزه
کفتار بارد * همه عمرش قطران خورد باید قی قفدان قی سکون فاو فتح دال مهمله ایله عطار
آلتارندن بر طرفدرا ایچنه عطریات قورلر قی قلان قی فتح لامله و لابت شروانده رعایا اوزرینه
صالینور بر معلوم تکلیفدر و ولایت خوارزمه مؤنث معناسنه در قی قلارون قی فتح لام و ضم
راء مهمله ایله بمعنی نقیبان لشکر کدافی شرفنامه میر نظمی بیت دلیران به پیکار بر خاستنده
قلارون عسکر صف آراستند قی قلتبان قی سکون لام و فتح تاء مشناه و ناء موحد ایله اپکی
معنایه در اول فرهنگ حسین و فایده بر قصبه و غلطان عمود در بر ذراع مقداری اپکی باشنده

۲۲۴ با سینه دورد در بر مق قدر دلگیری وار آکا اغاج کچوروب طام او سینه طپراق قودقه انی یوار ایوب
 طامی محکم و هموار ایدر لر اصلی غلطان اولق واردر ثانی دیوت معناسنه یعنی عورتنک
 بخورینه علی لاحق اولوب رضا ویره اپکی معنایه حکیم انوری * قطعه * هرکز آن زن بزد را
 ترسد * که بمن خام قلیبان کوید * که اگر در سرای او بمثل * تره کارند و قلیبان روید *
 فی قلمدان فی بزوع دواندر که آنجق ایچنه قلم قونور قلم طرفی دیمک اولور وزیرا دان بونده طرف
 معناسنه اولور فی قلیوان فی کسر لام و سکون یای تختانیله آتش پرست که کبردخی دیرلر
 میرظمی * مثنوی * یهودی و نصاری و قلیوان * همه در ظاهرش الله کویان * ولی در قول
 بکد بکر خلافتد * بد نیشان باطل و کذب و کذافتد فی قلیون فی معروفی توتون ایچان
 لوله در حکیم شفای فی رباعی * قلیون زلب تو بهره ور میگرد * فی درد همت چون شکر میگرد
 در دور زخت مثال تنبا کونیست * دود یست که در دور فر میگرد فی قهرمان فی سکون ها
 وقع راء مهمله و باء موحده ایله کهر با معناسنه در فی قهرمان فی کار فرما و عدل و سیاست
 ایدیمی پادشاهه دیرلر فی مع الواو * قنوی ضم تاء مشنآه ایله برولا بت اسمیدر فی قراسوی
 فتح را و ضم سین مهملتین ایله حوالی خوار زمه واقع بر ارمق آدیدر کذا فی ادات الفضلا
 فی قر او و فی فتح راء مهمله و ضم واو ایله قر اول معناسنه شیخ آذری بیت تر قوس که
 دردور قالك دادسته شام * ترك سحرش دادد کرباره قر او و فی قرحو فی فتح راء مهمله و سکون
 نون و ضم جیمه کاسه درویشان و خوار زم و لا پنده اعداد حیوانات چار یا یعنی درت آ یا قلو حیوان
 صاغشی فی قرحو فی یعنی قرا کو شیخ آذری بیت دوران زنی باز سفید سعری ساخت *
 ازبال غراب شب دیچور و قرقو فی قلاچو فی فتح لام و ضم جیم فارسیله بمعنی کاسه درویشان
 کذا فی فرهنگ جهانگیری فی مع الهاء * قابله فی کسر باء موحده ایله آبه که فارسیله مای
 و پیشکاره دیر یعنی اولاد طوغورن تا تونک اوکنه او توب و وضع جمله معاونت و بعد الولاده قطع
 ناف و غسل پیچیده قاط ایدر عربله مشترک لغتدر ابوالمعانی بیت در زادن من درد و الم قابله
 بوده * از مادر من محنت و غم تو ام من زاد * و عربیله کلجک کیجه یه ده دیرلر یقال القابله ایله
 مقبله و عام قابل ای مقبل فی قافله فی ضم قاف و فتح لامه معروف ادویه در اپکی نوع اولور بری
 کبیروری صغیر در بر نسخه ده رسیده نظر اولدی که کبیرینه هال و صغیرینه هیل دیرلر فی قالیچه فی
 کوچک خالیدر که مصغر قالی در فی قاه قاه فی اظهار هایله بلند آواز ایله کوملک قهقهه
 معناسنه خلاق المعانی بیت زند خنده بر روی خواهند کان * دهان در از جود تو قاه قاه *
 فی قبه فی مشهور و معروف در فرهنگ جهانگیری زن روسی واقع در و مجمع الفرسه زانیه
 عورت مسطور در و اختری کبیرده دخی زانیه عورت اصلنه قباب بالضم آت و قاطر و دوه
 او کسور بکی در و آ ز اولور که انسان او کسور بکنده دیرلر دیار هریده بر کسند بر زانیه عورت
 یانندن یکسبه عورت او کسور ب اول آدمه کندونی اظهار و عرض ایدوب مرادین اشعار ایدر
 اول کسبه نک مرادی اولور سه آشنالق اظهار و باز ازنی استوار ایدر اول سیدن زانیه و فاجره
 هورته قبه تسمیه ایله پلر مرور یا مله روسی عورته علم اولدی نتکم مأیون اوغلا نه هیز دیند پلر
 و دخی آنک کی سبب تسمیه سی واردر که جامک مخصوص طاسنه هیز دینلو رچونکه جام طاسی

الدين اله دوشر كذلك مفعول اوغلان دخی الدن اله كند و كچون استعاره طریقه ایله آگاهیز
دید بلكثر استعمال لرندن ایکی سیده علم منزله سنه نزیل اولنشد ر میرظمی بیت قبه وهیزرا
مكن باوژ * عهد پیمانسان زكوش كدر قی قرابه قی فتح راء مهمله و باء موحد ایله برنوع بیوك دستنی
واغزی طار اشاعیسی چوق شیشه دركه اون بش بگری وقیه شی آلور آقا قرابه دیرلر خواجه
حافظ بیت در عهد پادشاه خطا بخش و جرم پوش * حافظ قرابه كس شد و منفی بیاله نوش *
مولانا هاتنی بیت بمی مغفرا فتاد و سرازیش * قرابه شكست و تاف شد میش قی قرطه قی
سكون را و فتح طاء مهملتین ایله جامه * کوتاه كه كرتة لفظندن تعریب اولمش میرظمی بیت
بر آمد مست باز و شوخ بر شنگ * بموشش قرطه خوش طرز و خوش رنگ * عربیه ضم قافله
بمعنی كوشواره یعنی كویه قی قریشه قی كسر راء مهمله و سكون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله وجود
انسانده بر یومر بجه اتدر اکثر بوینه ظاهر اولور او دیرلر و جی اولر و عربیه یوغردی سوزوب
ایچنه قیق قاتوب قارینه طولد یروب قوریدرلر آقا قریشه دیرلر قی قرآوه قی فتح زاء فارسیله
بجاوه كه دوه اوزرینه قویوب اوراق سفر لزه كوتوردرلر خصوصاً حجاز سفرینه عربیه محل دیرلر
كذافی المجمع قی قرله قی فتح زاء فارسی و لامله سقسغان دیدكری قوش دركه عربیه عقق
دیرلر قی قشآوه قی فتح شین معجه و و او ایله قشآو كه دمردن ایدوب آت و قاطر قاشرلر و آدم
قشآوسی كه نازك آبنوسدن و كوكدن ایدرلر ابوالعانی در هجو بیت بجای جامه در دست
اورا * تزیید جز بچاروب قشآوه قی قصیه قی ایکی معنایه در اول شهردن كوچك كویدن
بیوك اولان شهر كه حمام و جامعاری اوله ثانی عوراتك باش باغی معناسنه در قی قطره قی ایکی
معنایه در اول طمله عومما و نیمور طمله سنه دیرلر خصوصاً ثانی یوریمكك لنگ اورمق كه قطره
زدن دخی دیرلر ابوالعانی بیت سرشكم قطره زرد بر روی زردم * شده كویا خیر آورده غم را *
چغتمای لسانده طلمیه تیم دیرلر كسرتا و سكون یا ایله قطره قطره دیكك نیم تیم دیرلر قی قطیفه قی
ایکی معنایه كلور اول معروف قاش ایكجی آیرواق میرظمی بیت مرا از وصلش كشته
قطیفه * زکریه جامه کویا شد قطیفه قی قلبکاه قی سکون لام و باء موحد ایله ایکی معنایه در
اول جنك محله عسكرك ترتیب صفوفند بین و یسار اورته سنه اولان صغه قلبکاه دیرلر
مولانا هاتنی بیت زقیصر شد آراسته قلبکاه * زماهی بفرمان او تا نامه * ثانی عسكرك
جمعیت یری وله ایضا بیت بفرمان نویسی جمع سپاه * که سازند نیریزرا قلبکاه قی قلعه قی
معروف میرظمی بیت در آنجا قلعه محکم بنا کرد * که کوی در متانت کوه الوند * و دخی
طاع باسنده صغیح یرودخی بیوك بولت پاره سنه قلعه دیرلر و ضم قافله مال عاربت و دخی سول
یره دیرلر که طور مغه و یرلشمکه قابل اولیه چغتمایده قلعه یه قورغان دیرلر فرهاد نامه ده ارمیه
قلعه سی و صفند بیت فی قورغان بیر حصین و بارك قورغان * فلك حصین آرك ديك یا شورغان
قی قلیه قی سکون لام و فتح یای تحتانیله اول طعامه دیرلر که اتی جوز و بادام و نخود و صوغان
ایله بشوردرلر آقا سغدی دخی دیرلر قی قجه قی سکون نون و فتح جیمه زعنا و نازی دیكدر
قی قجغه و قجوجه قی کلاه ابسکون النون و ضم الحیم و فتح الغین المعجه بمعنی فترک یعنی ترکی
بعض نسخه ده ترکی باغی معناسنه مرویدر مذکور ایکی لغت چغتمای لغتیدر قی قنطوره قی

و قنطوره في سکون نون و ضم طا و راء مهملتين ايله اوکی کسک مخصوص شاطر قفتاننه
 دیرل محشم کاشی بیت زین بلای جان که در برداروش قنطوره تنک * بیکرم از ناله شد در
 در تنکنای غم چونال في قوسه في سکون واو و فتح سین مهمله ايله قوس و قرح در کذا فی الجمع
 في قدر افه في سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله و فایله بر عورتک آدی ایدی که حاکم بر دع
 ایدی اسکندر خیل مقابله ايله جواب و برمش ایدی نوشتا به دخی دیرل ضم نون و فتح شین و باء
 موحد ايله رکن الدین بکرانی بیت قید افه را اگر آینه بودی ضمیر تو * کی آمدی نیاز بنفش
 سکندری في مع الیاء التتانی * قاطانی في فتح طاء مهمله و کسر نون و غین معجه ايله
 محبت اوتی در که مر سینه پیراخی کبی خرده پیراخی اولور ایاکی نوع در بر نوعنک دپه سنه جوز قدر
 باشی اولور و اوز زنده بخود کبی عیشی اولور و بر نوعنک بورچق کبی عیشی اولور محبت ایچون
 مشهور و مجرد و محبوبنک آدینی آنه سی آدیله ذکر ایدوب بر سننه ايله بدوره ل و یا خود
 ایچوره ل عظیم تأثیری اولور روایت اولنور که قبلو بغه مذکور اوتی بولوب قویاروب آغزی ايله
 کوتوروب دیشی سنه دکور اول ساعت ارککنک آردینه دوشوب تابع اولور مش بولغت اصلنه
 یونانیدر عجم تصرف ایشار و عربیه آکا کف العقارب دیرل استاد لطفی بیت در ره دلبرد رم
 باید که یابی کام دل * رویری بروی نار نجات و بر قاطانی في قاقلی في کسر قافله بر اوتدر
 چوغانه بکزر سبزه لکی آدن آرتقدر پیراخی اولور آنجق خرده دال لری وارد در عربیه قلام دیرل
 طبیعتی مسهلدر صاری صواخرج ایدر و رطوبتی تقلیل ایدر في قالی في ترکیه خالی
 دیدکری دوشمه در طالب آملی بیت بتن بویا کند کلهای تصویر نهالی را * بیبا بیدار سازد
 خفتکان نفس قالی را في قالی في ایکی معنایه در اول قد و با لا یعنی بوی بوس دیکر
 ثانی بر محل آدیدر که محبوب لری چوق اولور کذا فی الخفه في قباچای في فتح باء موحد و جیم
 فارسيله بر نوع کوچک یعنی قصه قبادر که قباچه ده دیرل کذا فی الخفه في قباچای في فتح باء
 موحد ايله جامه و قفتان و دخی ظروف و آوانی معناسنه في قدر فی فتح دال و سکون
 راء مهملتين و کسر فایله بر نوع آلتوندر قدر فده کسیلوب سکه لیش اوله قدر ف و شهر در مذکور
 آلتونه عربیه غطریف دیرل کذا فی الجمع في قرقومی في سکون راء مهمله و ضم قافله بر نوع
 جامه در عراق عربیه مخصوص آنده اشکنور في قطنی في فتح طاء مهمله و کسر نونله سنه
 کبی خیردن ایدوب ساده یاغ ایچنده بشوررل بسحاق اطعمه بیت کباب و قلبه با پالوده تر *
 خوشبار و غن ساده قطنی في قطرانی في سکون طا و فتح راء مهملتين و کسر فایله بر نوع
 اچه در عربیه غطریفی دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری و غیره في قطع وزیري في کتابته
 و اوراقه و بعض اشیا ده استعمال اولنور کی قطعه دیدکری یعنی هر نه که طولی ایکی عرضی
 مقداری اوله آکا قطع وزیري دیرل اما اکثر و اغلب کتابه استعمال اولنور فتاحی نیشابوری
 بیت وزیر گفته فتاحی ایدر یوان جست * عجب مدان که وزیر بست قطع دیوانم في قلبه سنغدی
 قلبه معلوم و سنغدی ضم سین و سکون غین معجه و کسر دال مهملتين ايله بر نوع قلبه درات و بی رطه
 و صوغان و بادام و جوزله بشوررل کذا فی الجمع في قی في بوزن می و کی لغت مشترکه در
 اگر چه عربیه استعمالی زیاده شایع در اما فارسینه دخی استعمال اولنور قوصق معناسنه

ظهیر الدین فاریابی بیت زهر آنکه دهن خوش کنی ز غایت حرص * نشسته مترصد کدی کند
 زنبور * فی زنبور دن مراد غسل مصفی در اگر چه بومعنا ده صحیح لغت دکدر بلکه استعاره در
 فی باب القاف المنکسورة مع الالف * قیا فی فتح باء فارسیله شیردان طولی سی که کپیا
 دخی دیرلر بشورنه کپیا فی دیرلر ابوالعانی * مثنوی * رفت خواجه بجایش آمد خر *
 عجیبست حال دهر را بنکر * کر چه جای کسی نماد تهی * سک نشسته بجای قپیا فی قرآ فی
 فتح راه مهمله ایله مخفی معناسنه در کذا فی الجمع فی قایمویا فی کسر لام وسکون یای
 تحتانی وضم میم وکسر لام ثانیله نباشیره بکرر بیاض طیرا قدر که ابکی نوع اولور برنوعی صحیح
 بیاضه و برنوعی ده قرالغه مائل اولور و ابکی نوعی دخی اندلس نمکتند چوق بولنور قایمیا فی
 قایمویای مرقومدن اختصار اولنشدن فی قندبل ترسا فی اول قندیلله دیرلر که کینسارده
 کجه و کوند زینار اصلاسویند رمز لر حکیم خاقانی بیت زبان رو غنیم ز آتش آه * بسوزد
 چون دل قندبل ترسا فی مع الباء * قشیب فی کسر سین معجه ایله بی هنر و بی معرفت
 اولانه دیرلر فی مع التاء * قیمت فی سکون سین مهمله و فتح میله بخش و بولک و آیرمق
 و حصه و نهیب معناسنه میوزاشانی بیت از روز ازل تکدی قسمت ما بود * نشدفته اگر
 خفته ماجرم صبا نیست فی قیمت فی بها و قدر و مرتبه و هر نسنه نک بهاسی یقال قوم السلعة
 تفویضا فی مع الراء المهمله * قنبار فی سکون نون و فتح باء موحد ایله زنجیره دیدکاری قرا
 بویه در که سرخ ایندکاری قرمزی مرکب آنددر فی قیر فی اماله ایله قار معناسنه استعمال
 اولندوغنی اطبا صحیح ایشارد در باب لغت زفت یعنی قره ساقر معناسنه تحقیق ایلدیلر و شعرا
 شعر لنده بومعنا یه ایراد ایلدیلر کمال اسمعیل بیت بر مدح تو هرینه شدم عمر نازنین *
 بر در کت چو شیر شدم موی محجوقیر * زفت صوا یچند قینایوب چیققدوغنی ظاهر در
 حضرت شمس نیرزی بیت معجزه بر زبان شمس حق دین بیا * تا برمد پای دل زاب و کل
 همچو هوی فی مع الراء المعجیه * قیز فی سکون یای تحثا نیله کافر قاریسی دیمکدر اما عربیه
 کوچک کوب معناسنه در فی مع الطاء المهمله * قبط فی سکون باء موحد ایله مصرده
 فرعون قومی و اتبای اولان طائفه نیک آدی در حال آنکه در باقی آدم وارد بکره و کاشفاره خدمت
 ایدرلر عربیه فقه ایله نسنه جمع ایتیک یقال قبطه اقبطه قبطا اذا جمعک بالید فی قیراط فی
 بحق دنک و دخی و چکردک آغر لقی و دیرلر که اون انی قیراط برده هم و بکر می دورت قیراط بر منقال
 اولور عند البعض بحق دنک و انی چکردک که هر چکردک ابکی آریه آغرید و اصل قیراط ایدی
 رانک تشدید یایه تبدیلی و رایه خفت و یروب قیراط دیدیلر اما احادیث ایچند وارد اولان
 قیراط جبل احد معناسنه در دیوتنصیر ایلدیلر فی مع الفاء * قرف فی سکون راء مهمله
 ایله اغاخ قبوغی و بعض نسخه ده انام معناسنه روایت اولنشدن عربیه القرفی بفتح القاف
 و سکون الراء تهمت ایلک و عیب اسناد ایتیک و دخی دباغت اولنمش دریدن ظفر حق کبی
 بر ظرفدر ایچنه اثواب قورلر و قنننن ایله خسته له یقین اولنق مداناة المریض معناسنه
 و قار شقی مخا لظه کبی و کسر قافله هر نسنه نک در یسی و قافی قشر معناسنه و اغاخ قبوغن
 صویق فی قف فی دخی کبی بر ظرفدر ایچنه بعض نسنه قورلر عربیه امر صیغه سیدر

صیغه سیدر طور معناسنه و ضمه یوکسک یر موضع مرتفع و فتحه و نشدید ایله برقی ار استنه
 نسنه کیرنک و اوت قوپار مق و يقال للثوب اذا جف بعد الغسل قد قف الثوب فی مع القاف
 فی قچاق فی سکون باء موحده و فتح جیم فارسیله بر صحرا آدیدر بعض روایت اول صحرا ده
 ساکن اولان طائفه نك آدیدر خواجوی کرمانی بیت ای ماه قچاقی ازان سرینه شست
 بغتاق را * بکشای بند بلبه و در بند کن قچاق را * مولانا تانی بیت سپه سوی قچاق باید
 کشید * باقصای آفاق باید رسید فی مع الکاف * قفک فی فتح فایله بیوک آغا جدن
 دوزاش قدح غیر نسنه دن دخی اولور سه اولسون شاعر بیت بد باقفک باده لاله کون *
 کند شوق دلنشنه کاز افرون فی قچک فی سکون یای تحتانی و فتح جیمه کما نجه دیدکاری
 سازدر حکیم صاحب در قسیمه بیت بسوز آتش عودنکاسه طنبور * بچنک و بربط
 و قچک بدخر اشی تار فی مع اللام * قندبل فی معروف لغت مشترکه در لسنه ثلاثه ده
 خواجه سلمان بیت شمع عالم تاب عیسی را بدین دیر کهن * هر صباچ ازیرتو قندبل زینس
 ضیاست * شیخ فیضی بیت ای عشق تو از کعبه ترا شنیده صم را * پیمانہ می ساخته
 قندبل حرم را فی قیفال فی سکون یای تحتانی و فتح فایله باش طهری کد قولک ایچ یوزنده
 و یوقار و جاننده اولور آندن قان آلنسه تأثیری کردند یوقار و ده اولور ابوالمعانی بیت
 کرده سودای غم یار دماغ مختل * بکشاید مکر آن غمزه دل دوز قیفال فی قیل فی
 سکون یای تحتانیله نام بیابان و دشت بی پایان کنافی المجمع فی مع المیم * قیرم فی کسر
 زاء مهمله و سکون یای تحتانیله اولو کشی سید القوم کی جمعی قروم کلور فی مع النون * قروان
 سکون راء مهمله ایله بوزن شروان بروایت آدیدرودخی شهر لری کرمکه دیرلر فی قیرکون فی
 یعنی نیره نك مولانا تانی بیت هوا قیرکون شد ز پر عقاب * نهان شد در بر سیمه آفتاب *
 فی قیروان فی سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح واو ایله کنار آسمان خواجه سلمان بیت
 ای رسیده عدلت اندر غره صبح شهاب * همچون نور آفتاب از قیروان تا قیروان * و شرق و غرب
 جانب برینه دیرلر بر جانندن بر جانبه وارنجه معناسنه مولانا تانی بیت ازین قیروان تابان
 قیروان * شده موج دریای آتش روان * مجمع الفرصه اطراف معبوره معناسنه در
 رشید الدین و طواط بیت نعوذ بالله اگر هیبت تو شعله کشد * ز قیروان بکشد تا بقیروان
 آتش * عربیه بیوک لشکر جیش عظیم و دخی قافله و کاربان معناسنه کلور و عند البعض فتح
 رایله جیش عظیم و ضم رایله قافله معناسنه کلور فارسیدن معربدر فی مع الهاء * قبله فی
 معروف و توجه اولنان جانبه قبله دیدکاری مناسبتله هندولر پادشاه برینه قبله عالم دیرلر
 فی قره فی فتح زاه فارسیله پلید و پلشت اولان نسنه به دیرلر کنافی التحفه فی قطعه فی
 پاره دیمکدر اما شعرا اصطلاحده اپکی بیتدن طقوز بیتنه وارنجه بر قافیه ده اولوب
 مطلق نك اول مصرعی قافیه سی مخالف اولان شعره دیرلر مطلق بر قافیه ده و آنچه غزل
 دینلور اما وصف محبوب اولور سه والا آخر مضمونده اولانه شعر و نظم دیرلر عربیه بر پاره
 نسنه معناسنه در و يقال القطع ظلمة آخر الليل و منه قوله تعالى * فاسر باهلاک بقطع من الليل
 و قبل سواد الليل و فتحه و ضمه ایله موضع القطع و ضم قافله بر نوع خرما در فی قلاده فی

بوغازباغی مولانا هاتنی بیت نیفتاد در دام ماهی نهنگ * نیاورد سردر قلاده پانک *
 ۱) باب القاف المضمومه مع الالف * قبا ۲) فتح باء موحده ایله قاب قجاق معناسنه در
 ۲) قسطا ۳) سکون سین و فتح طاء مهملتین ایله بر کامل و ذوقنون حکیمک اسمیدر خلفا بنی
 عباسدن مأمون خلیفه زمانه بعلبک شهرندن ظهور ایدوب لسان عربی بی و لسان
 یونانی بی غایت بیلور ایدی حتی یونانی لسانجه اولان حکمت کتابلرین عربی لسانه ترجمه
 ایلدی جمله دن کتاب محسطی ایله اقلیدوس الحکمه اراستنه ترجمه لینه واسطه اولشد
 شمس فخری بیت بدین کتاب مر امتیست بر فضلا * که نیست بر حکمای زمانه جز قسطا
 مجمع الفهرست قسطا لونا حکیمک فرزندیدر یونان دن ایکی حکیم فاضل و کامل ایدیلور
 شاه ناصر خسرو بیت هر کسی خیری همینکود بتیره زای خویش * تا کن آید که او قسطای بن
 لوقاسنی * عربیه شول دوه یه دیر لکه ایاقری سکرندن بوزاش و قور یمش اولدی قوقبا ۲)
 ایکی معنایه در اول بر اوند ثانی بر حب ترکیبیدر مسهل و لطیف و دماغه قوت و بر
 ۲) مع الباء * قطب ۳) درت معنایه استعمال اولنور اول رئیس قوم عموما و رجال غیب
 خصوصاً که خلیفه نیوتد یعنی حضرت آدم علی نبینا و علیه السلام دن تا روز قیامت بر قطب
 اولور حتی حضرت رسول کائنات و مفر موجودات سید عالمیان و سرور دو جهان صلی الله
 تعالی علیه وسلم فی کل وقت آن حضرت دن اول و صکره و کیلی و خلیفه سی در لر بری دنیان
 نقل اینسه بری دخی برینه قطب اولور معنای ثانی ایکی کوبد بری جانب جنوبده و بری
 طرف شمالده اولور اصلا بر لرندن حرکت ایلر لور اقایم دن قطب جنوبی کورنر قطب شمالی
 کورینور ترکیجه دمور قازق دیر لر خواجه سلمان بیت قطب کردون بین یافته با قطب بنات *
 اقصا لیست کران چشم بدان یاد آورد * ثالث پرکار دایره سنک اورتیه برنده اولان
 نقطه دیر لر اورتیه ده بولند و غیچون رابع دکر منک آلت طاشندن اولان کوجک اغاج که اوست
 طاشنک دلوکی اکا کوب دور ایدر خصوصاً و هر سنه نیک اورتیه سنه دیر لر عوما که حرکت
 ایلوب برنده بر قرار طوره ۲) قلاب ۳) فتح لام مشدده ایله هر اوجی اگری اووب چنک کبی
 اولان نه دیر لر عوما بالوق اولته سنه دیر لر خصوصاً رئیس الشعرا فی زمانه مولانا صایب اصفهانی
 بیت دل عبث چندین ز تقدیر الهی میطید * میشود قلاب محکمتر حومه میطید *
 واستخاره طریقیله زلف خوبانه دیر لر عوما مولانا جامی بیت شوق قلاب دل دورانست *
 جاذب خاطر مهجورانست ۲) مع التاء المثناة * قرات ۳) فتح راء مهمله ایله فراخ و قفطان
 لقمه سنه دیر لر میر نظمی بیت قرات جامه رنگن جانان * چو چاک سیننه عشاق نالان *
 ۲) قروت ۳) ضم راء مهمله و واو معروفه یوغرت قوریسی شاعر بیت قروت و کشک
 بار و غنیزه * در آندم پیش مهمان آورده ۲) مع الجیم * قیوج ۳) ضم باء فارسیله
 ککک که کیک دخی دیر لر عربی بید جل دیر لر حکیم شیرازی بیت بال مرغ و ماهی خرد و پاوج *
 لحم دراج و طباهیج و قیوج ۲) قلیج ۳) سکون لامله اول چار یا حیوانه دیر لر که ایاقری برندن
 آیراش کی یوری یه کدافی شرفنامه اماموید الفضلاده چار یا حیوانک قیج ایاقربنک
 در بری بری برینه اولاشق کی یوری یه شرفنامه صاحبنک نقلنک عکسیدر ۲) قیج ۳)

۲۱۷ **قوج** في سکون نونله اېکي معنایه در اول یهوده و بمعنی ثانی قوروفی کسک اشک
 کذافی التحفه في قوج وقج في اول واو معروفله ثانی اشباع ضمه ايله اېکي معنایه در اول
 کوسفند جنکی یعنی جنکچی قیون ترکیله دخی قوج دیرلر کذافی المجمع بومعنایه مولاناها تانی
 بیت بکش بیدلی را که جست از مستیز * بودکشنی قوج میدان کریز في قوایج في سکون واو
 ونون وفتح لامله برنج صعبدر انسانک انعامید کاری بغرسقنده حاصل اولوب هرچانبه کزوب
 کاهی شدت اوزره اولدقه صاحبنه زباده الم ووج عارض اولور بواسم بوعلته یوناییدر معناسی
 بوعلتک دواسنی الله بیلور دیمک ایتمس حکمانن بویه استماع اولندی في قوج في سکون
 واو ونون ايله پلامود بعض نسخه ده آلیج زوایت اولمشدر في مع اللال المهمله * قرغند في
 سکون زاونون وضم غیش معجتمیش ايله فستق اغاجنده فستق کبی بر ایچی بوش شی اولور نیز لکن
 آنکه دری دباغت ایدرلر ایچی بودر که فستق آغاجی برسنه فستق ویرور برسنه مذکور قرغندی
 حاصل ایدر کذافی المجمع بومعنایه ایو المعانی * قطعه * درخت بنسته چون اهل زمانه *
 بخت از کرم باشند ما بل * دهد یکسال میوه سال دیگر * شود مسک کند قرغند حاصل *
 في قنود في ضم نون وواو معروفله انتهای شرح دهندده واقع بر طاع آدیدر آنکه بر بیکار وارد
 صوبیدن ایچن معمر اولور ایتمس شاعر بیت روایت کنند این سخن راستنود * چوماء الحیوتست
 آب قنود في مع الراء المهمله * قار في اېکي معنایه کلور اول معروف لعبد زدلعبارندن ثانی
 بوشهر یا خود بر مکان آدیدر که متاعی عود خالصدر که عود قاری دیرلر آنکه طاس دخی اولور مش
 شیخ نظامی * بیت دماغ عالم از باد بهاری * هوارا سوخته عود قاری في قور في بوزن بود
 سرکند و یعنی قیق باشی ماوراء النهر لغتیدر في مع الراء المعجمه * قندز في سکون نون وضم
 دال مهمله ايله دریا جاتورلندن بر جانورد در یستی قلیق پروازی ایدرلر لکن خایه سی نافع دوا در
 جنت پادستر و چند بیدستر دیرلر عجایب المخلوقات کتابلرند مسطور در که دریا کنارلرند کندی
 ایچون او بیارحنی متعدد اولر ایدر مش برین کند و دیشیميله ساکن اولغه و برین یاورولری
 ایچون ایدر مش و خدمتکارلری اولور مش آنلر ایچون دخی باشقه او ایدر مش و هراوه اېکیشر
 قیقور ایتمس بری دریا به و بری قره یه و آ و جیلارندن نقل اولور که کند و بی خایه لری ایچون ضید
 ایتد کلرین بیلوب خایه سن کند و سی قویاروب دریا کنارینه آتار و آ و جی کور دکمه آرقه سی
 اوستنه یا توب خایه سی اولدوغن کوستر مش احمد کرمانی بیت عریان شود از سپهر بدرام
 از قائم صبح و قندز شام * سیاهلغندن کنایه در مجمع المفرد اېکي معنایه در اول نام ولایتدر
 ثانی بر جانورد در یستی کورک ایدوب سلاطین کیرلر و قلیق ایدرلر کذافی الاداء حکیم
 ساقانی بیت ای چشم توفتنه فلك قلاوز * وی ابروی تور کلاه خوبی قندز * غالباً هم دیارنده
 غایت ایوتویاوسی اولور مش که سلاطین کورک ایدرلر ایتمس والابزم بیلد و کز بر خشین تویا و
 دریدر لبسه صالح اولیوب قیلان پوستلرینه پرواز ایدرلر في مع السین المهمله * قباس في فتح باه
 موحه ايله نیر اعظمک جمله اسماسند در کذافی الموید في قدس في اېکي معنایه در اول
 مبارک معناسنه در ثانی بر مشهور ولایتدر که ایایا دخی دیرلر في قرناس في سکون راه مهمله
 و فتح نونله بدخوی وید اوضاع معناسنه در میرنظمی بیت مکن هرنا سز اباخوش همکاس

که شین آرد ترا هم بر م قرناسی قسطاس و قطنس فی اول بسکون السین المهمله کلاهما
 یفتح الطاء ایکی معنایه در اول آت بیدنه آصار لر بریاض تویدر که ترکیده خو تا ز دیر لر مولانا هاتنی
 بیت در آویختند از ستوران قطناس * محاسن پذیرفت رو بین اساس * ثانی بر موضع
 اسمیدر عربیه ترازویه دیر لر قسوس فی ضم سین مهمله ایله بر نوع صر مشقدر قطنس فی
 سکون قاف و ضم نونله بر بیوک قوشدر هندوستان جزیر لند او اور اکثر شنگونه نام جزیره ده
 اولو راوزین بوردنی وارو بوردند الی قدر سوراخلری وارد و هر سوراخلندن قویروغنه وارنجه
 بر سوراخل اولور صدایتد کله هر برندن بر دلور صد اظهار اولور کینی بانند و کینی بست روایت
 اولنور که حکمای متقدمین موسیقی فی آندن اخذ ایتشار و دیر لر که بیک سنه عمری اولور دمش
 وار کینی و دیشی سی اولز ایمش تناسلی بوجه ایله ایمش که عمری آخره ایر شد کله بامر الله تعالی
 خار و خس جمع ایوب بریره پیغوب بعد چیتوب اوستنه او تور و قنادلرین اولقدر صالوب اغاچه
 اور دمش که بر آتش ظاهر اولوب خس و حاشا کی طوتش دروب یاقر کند و دخی آتشک ایچنده
 یثار تمام کولی پیغلوب قالور بامر الله تعالی بر قاج ایامدن صکره کولی ایچندن کند و کبی بر قوش
 حاصل اولور اول دخی عمری آخرته بویه ایدر تناسلری بومنوال اوزره ایمش * ذلك تقدیر العزیز
 العلیم * استاد لطیفی بیت همجو قطنس بناله و افغان * سوختم خویش را بر آتش عشق *
 قطنوس فی نوندن صکره زیاده و او ایله ده مرویدر استاد لطیفی بیت اگر ماند هزاران
 سال قطنوس * بسوز دزار آزار آخرباقسوس قطنس فی نوندن اول و او ایله ده منقولدر
 وله بیت همی نالم زدرت ای دل آزار * همیسوزم در آتش قطنس وار قطنوس فی
 ایکی قاف اراسند بر او و نوندن صکره بر او ایله ده استعمال اولنور وله بیت بسوز و ناله
 ای شاه دل افروز * کنون چون قطنوسم خویشتم سوز * درت وجهله استعمال اولنمشدر
 قطنس فی سکون نون و ضم دال مهمله ایله آغواونی بیلاق طاعنر نه بر کندس دخی دیر لر
 معربی قطنس در خوش نما شکوفه سی اولور عربیه دخی وارد اولمشدر سعدالدین ابن العربی
 بیت رب العذار بغارضیه و انتی * لاجب دیباج اخذ و بقطنس فی مع الشین المعجه *
 قراش فی فتح راء مهمله ایله بمعنی تب و لرزه یعنی استمه عربیه حمادیر لر قراشه دخی
 دینلور ابو المعانی بیت اگر دلدار با اغیار بینم * قراش کیرد در آن ساعت وجودم *
 قلماش فی سکون لام و فتح میله قلاش و حرامزاده و میکار و کسب اولان آدمه دیر لر
 مع انکاف * قولک فی واو معروف و فتح لامله آغزی یوق بر چو لاکدر انحق پاره صغه حق
 قدر یاریغی وارد ایچنه آچه براغور لر طولد قدر قرب آچه فی آلور لر اکثر اهل سوق قوللنور
 انه چیل آچه کیرد که حفظ ایچون آنک ایچنه براغور شاعر بیت لب غیبتکرو عماز قراهم
 نشود * دهش پرزرا کر ساخته همچون قولک فی مع اللام * قفل فی کلید معنایه در
 مولانا جامی بیت ای بساقفل درین کاخ دودر * که کلیدش نتوان یافت ز زر * فارسیه
 مفتاحه کلید دیر لر قوتیل فی واو معروف و کسر تاء مثناة بعد یای ساکنه ایله ایکی
 مثقال وزن نه دیر لر ابو المعانی بیت باده از دست پری چهره بخوردنی بحیل * با بر و نقل مناسب
 قدح اندر قوتیل فی قول فی واو مجهول ایله ایکی معنایه در اول بمعنی کاغنه که بر زر ناک بوجکدر

بوجکد ز بعضی کوه یه دید پلر ثانی بر بلوک جماعته که ترکیه دخی قول دیرل مثل صاغ قول
 وصول قول دیرل مراد صاغه وصول اولان جماعت در مولانا هاتنی در تیمور نامه * مثنوی *
 شاه کامران خسرو سرفراز * دو قول از پی کار کین کرد سا * زبکی مرکز رابت فتح باب * کزان زهره
 از دهاکشت آب * ذکر قول را رابت خسروی * ز پور جهان کیر کردش قوی * قدم *
 ضم دال مهمله ایله بمعنی عاقبت کار کذا فی الحقیقه * قرزم * سکون راء مهمله و ضم زاء معجه ایله
 بمعنی قلم که لام برینه را واقع اولمشدر کذا فی المجمع * قازم * سکون لام و ضم زاء معجه ایله
 بر مستعمل در یادری یعنی دریای آخیره اتصالی یوقدر اگر چه کول کبی در اما غایت عظیم و واسعه در
 ساحل غربی سنندک ایکی شهر معظم وارد بر برینه عیدان و برینه اسوان دیرل و اول شهر لره قریب
 یرده ایکی معدن وارد بر بندن التون و برندن زمره چقار اندن اشافی نهر نیل واقع اولمشدر
 اولواضعه و افر عتاقیر و اعشاب حاصل اولور ساثر بلاده اندن آلوب کو تورر لرا جمله بحر القمر
 دیرل بزوع طاش اولور او زرنه نقطه لری وارد در قرآرتوب اکسلد کجه اول نقطه لردخی آرتوب
 اکسیلو ز جوق خاصه سی وارد در از جمله مضروع یا تنه حفظ ایدوب کو تور سه صرعی زایل
 اولور بو که مثال خواصی چوقد رودخی نیجه خاصه لو سنه ل وارد در مزبور دریا آخر ملک مضرو اول
 ملک حبشه واقع اولمشدر * تم * شهر کا شانه قریب یرده واقع بر معظم شهر در آب
 و هواسی لطیف و خلقی زکی و صاحب طبیعت شاعر مشرب و سخن دان نامدار شاعر لری
 ظهور ایلشدر و عریبه تم صیغه امر در بر خیز معناسنه قرآن مجیدده واقع اولمشدر * قوم *
 و او معر و فله نکلی که غمزین معناسنه بعض نسخه ده ایچی طلوقا مش مرویدر مثال معنی اول
 میرنظمی بیت چکونه باشدم بر اسب خراف * کروشد قوم و زین در نزد علاف * مع النون
 * قربان * سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله ترکشک یای طوران طرفنه دیرل بعضی پلر
 لوق طور دوعی جانبدردیمشدر اما خلط ایتمشدر زیرا راست کلد یکمز ایاتک جمیع سنه یای
 طرفی اقتضا ایدر بعضی کسر قافله تحریر ایلشدر حق بودر که اصابت ایتمشدر زیرا مناسیده
 کسره ایله در متابعت ضرورتی اولسه فقیردخی مکسورده یازردم حکیم اسدی بیت کمان
 آید از قید قربان بدر * برون آمد از پوست ما در دوسر حکیم فردوسی بیت کشیدند رستم
 دلان زمان * ز ترکش خدنگ و ز قربان کمان * خواجه سلمان بیت باد قربان ز کمانها نه ابروی
 تودل * خاصه آندم که بود چشم خوشت نیرانداز * بویته ضمه اولدوغنه بر مقدار مناسبت
 وارد در اها چند ان دلالت متین دکلدر عریبه اخیه معناسنه در فدیبه معناسنه حکیم شفا یی
 بیت دزد پله نکاهی که رقیبت نه پسندد * قربان سرناز کن و سویی من انداز * قردمان *
 سکون واو ضم دال مهملتین و فتح میله جوشن آلتنه کیلن قهتان معناسنه میرنظمی بیت
 بزور زه قردمان پلان * زاطلس همیکرد بند پهلوان * قسطنطین * ایکی معنایه در اول
 دار الملک روم اولان استانبولک نامی در سبب تسمیه سی تواریخ معتبره ده بویله مسطور در که
 زمان اولک قاعه کلیمه بویله ایدی که بر شهری هر کجا بنا یلسه کند و نامنه اضافه نام و پرورش
 شهر مزبور ک ابتدا بانیسی یا نقوین مادیان ایدی بعد خراب اولوب نیجه مدت خالی و خرابه
 قالب قندمکره بوزنطین نام بر پادشاه نصاری تعمیر ایدوب اول نامیده مشهور اولدی ینه خراب

اولوب بر مدت دخی قالدن صکره قسطنطین نام بر پادشاه تعمیر ایدوب کند واسمه مضاف
 ایتمکین قسطنطین نامی ایله مشهور آفاق اولدی معنای ثانی مجمع الفرسده ابو القاسم حکیم
 تصنیف ایدر وکی احکام دین آزر پرستی ده بر کتاب اسمیدر قو قفلان قو سکون لام اول و ضم
 قاف و فتح لام ثانیه یاشر اوتاق معناسنه در قو قوزدن قو واومعروف و فتح زاء معجه ودال
 مهمله ایله یوق دیمک معناسنه در شیخ قاسم انوار * مسبط * برکوهر لولوزم بر قصر قیصر قوزم
 اوسوز دل یا هوزم تا آتش افتد در جهان قو قوشون قو واوین معروفین و ضم سین معجه
 ایله قوناق یری وقونیلان بر معناسنه در مولانا هاتفی بیت بر آمد ز درگاه شاه این ندا * که کس
 از قوشونش نکر د جدا * یعنی هر کس قوندوغی یردن ایرلیمه دیمکدر قو قهستان قو کسر ها
 و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله خراسان ملکند بر شهر در که اصلی کوهستان ایدی
 و طاغلق و طاغستان دیمک اولور تعریب اولنوب قهستان ایلدیلر قو مع الواو * قو قو
 یعنی یوف شیخ آذری بیت زد قوشچی باز سفید محری باز * بر مضر به طاسجه طبل سحر قو
 کاهی زدن ایله ترکیب ایدر لری کامر قو قوقو قو یوزن بو بوتکمه کلاه یعنی قاق و کلاهک دپه سنه
 اولان کوچک نکمه حکیم سوزنی بیت از حشمت سلطان جهان تاج فریدون * چاوش تراقبه
 قوقوی کلاهست * و بر معناسی دخی فریدر قو مع الهاء * قینه قو کسر باء موحد و سکون
 یای تحتانی و فتح نونه کوسیه دید کاریدر که سوسامی دوکوب طحینه سی و یاغی باشقه باشقه
 چقد قدن صکره قوی بالحق کی نسنه به دیرلر قو قفه قو فتح فایله میوه سیدی ترکیه کفه دیرلر
قو قلوله قو ضم لام اول و فتح ثانیه ایلک و ابر بشم یوماغی و هر نه که صار لاش یوالق اوله غلوله و قنوله
 دخی دیرلر میرنظمی بیت قلوله کرده همچون تار زرین * بسر قو زلف عنبر آکین *
قو قنوله قو ضم نون و واومعروف و فتح لامله یعنی قلوله مرقوم قو قوقه قو واومعروف و فتح
 قاف ثانیه یعنی قوقوی مرقوم یعنی نکمه کلاه شاعر بیت چتر زرین چرخ یعنی مهر * افسر
 و قوقه کلاه تو باد قو مع الباء * قبای قو فتح باء موحد ایله قباء مرقوم معناسنه قو قفل رومی قو
 یاربد خسرو پرویزک اختراعی اولان او توبر خندن برلخ و نو آدیدر شیخ نظامی بیت چوقفل
 رومی آوردی در آهنگ * کشادی قفل کج از روم و از زنک قو قل هو اللهی قو بر نوع آنچه در که
 اوزرنده سوره اخلاص نقش اولمش عربیه اخلاصیه دیرلر قو قری قو معروف قوشند
 خواجه سلمان بیت کوه ای زلف او پیوسته طاوسان قدس * همچو قری دزک و دازند طوق
 عنبری قو باب الکاف العربی المفتوحه مع الالف * کارکیا قو کسر راء مهمله و کاف فارسی
 و فتح یای تحتانیله اپکی معنایه کلور اول پادشاه معناسنه در حکیم سنایی بیت سرفروردیم
 تا بر سروران سرور شدیم * چا کری کردیم تا کارکیا نی یافتیم * حضرت مولانا قدس سره
 بیت عشق آن بکترین که جمله انبیا * یافتند از عشق او کارکیا * ثانی عناصر اربعه نیک
 هرینه کارکیا دیرلر حضرت مولانا قدس سره * مسبط * ای معدن نور و صفا ای شمس
 تبریزی بیا * کاین روح نی کارکیا بی تابش تو خامه * و له قدس سره بیت کفت اطفال منند
 این اولیا * در غریبی فره از کارکیا قو کا قو اوج معنایه در اول اطفالی مکتبه کوندرد که
 کوچک سیده بعض تنفلات قیوب النه و برلر حکیم سنایی اطفالی مکتبه قومق روشنه

روشنه * مشنوی * کر غوانده بحواه زود دوال * کوشه ایش بکیر و سخت بمال * درکنارش
 نه آن زمان کا کا * تاشود سرخ چهره اش چولکا * ثانی بیوک برادرینه کوچکی کا کادیو
 ثالث خانه پرور اختیار قوله دیرلر کاکیا کسیرکافی فتح یای تختانیله اورجک آغی
 معناسنه استاد بیت هم مننه در خانه هرگز کاکیا * قهرمی آردش تو این پند ما کالا فی
فتح لامله اوج معنایه در اول متاع وقاش معناسنه حکیم سنایی بیت چو علم آموختی
از حرص آنکه ترس کابدر شب * چودزدی با چراغ آید کزیده تربر و کالا * امیر خسرو بیت
 راغی نمیشود بدل و دیده عشق او * این دزد در تفحص کالای دیگرست * ثانی او اثنای که
 هر سه اثاث الیت دیرلر استاد لطیفی بیت اگر خواهی که یابی قدر والا * مکن همسایگان را
 منع کالا * ثالث بانک و صدا و فریاد نومعنی کتاب زندن منقولدر کالیا فی کسر لام
فتح یای تختانیله خام قاون وقار پوزکه ترکیه کک دیرلر کانا فی بوزن دانا معنی ابله واحق
 استاد رودکی بیت من سخن گویم تو کانی کنی * هر زمانی دست بردستی زنی * و بی عقل
 و خرد معناسنه حکیم سنایی بیت مرترا خصم دشمن دانا * بهتر از دوستان همه کانا *
 فرهنگ میرزا ابراهیم خرما و اوزم صالقمینک دیمی اولان چوپیه دیرلر کاهربا وکهربا فی
کلاهما بسکون الهاء و ضم الراء المهمله و فتح الباء الموحده بز نوع صغیر صمانی و چوپی کندویه چکر
 معنای ترکیبی صمان قایچی دیمک اولور منقولدر که حاصل اولدوغی اغاچه عربیه و حور
 دیرلر فتح هاء مهمله و سکون و او ایله صور کنارنده و لب ذریاده اولور معنی کند و لکندن آقار
 و آقدوغی محل در یایه دوشرموج دو کک قتمیندر بعضیلر دیرلر که اجزادن طبع و عقد ایدرلر
 اصلنده بوحالت یعنی جاذبه گاه یوقدر عمل ایله بو شکله قونوب اول حالتی کسب ایدر خواصدن
 خالی دکلدرا ایام و باده بر مقدارین یعنی زهکیره یا خود خیر و بحق قبضه سنی و یا خود تسبیحی
 اوز رنده کوتور منک دفع طاعون ایچون مجربد دیرلر ابوالمعانی بیت تم زدر دعت کشته چون
 محس ناجیز * جمال حسن ترا خاصه کهربا دارد * شعرای رومک ارجمندی عزمی زاده
 حالتی افندی نک بودیاعی سی محله مناصب اولغله تحیر اولندی * رباعی * اقبالی سایه همدان
 یلم * ادباری جانب همدان یلم * ربط دل ایدوب مسبب الاسبابه * بن جنبه کاهی کهربادان
 یلم کیدا فی سکون باء موحد و فتح دال مهمله ایله لم که کشی و باقری آنکه بر رینه
 یا پشتدرلر کبد و کبید و کفشیردخی دیرلر استاد دقیق بیت از آنکه مدح تو گویم درست
 گویم و راست * مرابکار نیاید سر بشم و کیدا کبر با وکبر وا کلاهما بفتح الباء الموحده
و سکون الراء المهمله اول فتح باء موحد ثانی واو ایله بز نوع طعام دکبره ایله یعنی قبار دید کبری
 اوت ایله ایدرلر تکم عربستانه مقلادید کبری طعام که بمورطه بی بشورب و طبقک اطرافنه
 دیروب اوزنه سنه خشاش قباری یوغرت ایله آلوده ایدوب اوزرینه طتلو زیت یاغی
 دوکرلر اما بو طعام شوربا اولق مقتضی درکه اصلی کرابا و کوراوا و کوربا و کوروا دخی دیرلر
 شاعر بیت طعامی از کبر چون می پزیدند * عرب مقلایم خواند کبر با کرا فی راه
مهمله مشده ایله حجام و فصاد معناسنه در استاد بیت زحسرت مرهات در دلم شده حجام *
 بکوکه در جکر مباد رگزن و کرا کرا فی فتح رائین مهملتین ایله قیونک اشاغی جانبنک

اغاجی مؤید الفضا لاده کو ارا و اقمدر راء اول پرینه و او ایله وادات الفضلا ده کرا و اراء ثانی پرینه
و او ایله و کرا کا فی فتح راء مهمله و کافله چلوق دید کاری قوشدر بعض نسخه ده صعود دید کاری
قوشدر استاد دقیق بیت چنان اندیشد او از دشمن خویش * که باز نیز چنگال از کرا کا
عربیه طور نه معناسنه در و کرا و ا فی فتح راء مهمله و او ایله یعنی کرا راء مرقوم یعنی قپواشکینک
اغاجی کذا فی الاداة و کرا و یا فی فتح راء مهمله و یای تحتانی و کسر و او ایله کون بریدر عربیه
دخی کرا و یا دیرل و کرا یا فی سکون راء مهمله و فتح باء فارسیله فرهنگ جهانگیریده و او تدر بعض
تراکیبه جزو ایدرلو بعض فرهنگه ریپاس کی بر او تدر که هندوز دیرل استاد عجمدی بیت
اکر ز فیض کفت رشحه بدی در ابر * شدی ز بر حد و فیر وزه پیکر کرا یا و کرا یا فی فتح راء مهمله
و سکون نون بعد باء موحد مفتوحه ایله کم معناسنه که کرب و کرم دخی دیرل و کرا یا فی
سکون راء مهمله و فتح نونله و کرا یا فی سکون راء مهمله و فتح یای تحتانیله ریواس جنسندن
بر او تدر استاد رودکی بیت پیش تیغ تور و ز صدف دشمن * هست چون پیش راس تو کرا یا *
و کرا یا فی سکون زاء معجه و فتح باء موحد ایله بودخی ریواس نوعندن بر او تدر کذا فی فرهنگ
جهانگیری و کرا غا و کرا کا فی کلاهما بسکون الراء الفارسی اول غین معجه ثانی کاف فارسیله
کا و حی قویروغی که خوتا ز ایدرلر غرغا و کرا غا و کرا کا و دخی دیرل میرنظمی بیت در کردن
اسب چای کرا غا * او یخته دروست زلف حورا و کسدا و کسیدا فی اول بسکون السین
ثانی کسر سین و سکون یای تحتانی کلاهما بفتح الدال المهملتین بردارودر هندی لسانده
که ییلاش دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری و کیلا دخی دیرل کذا فی الجمع و کشا فی فتح
شین معجه ایله کشیدن لفظندن اسم فاعلدر چکچی معناسنه و صیغه امر او لور بکش
معناسنه و کاش معناسنه ده استعمال اولمشدر کاشا دخی دینلور استاد در معنی امر
بیت کشادر عشق جانان درد و محنت * بیابی عاقبت آرام و راحت و کفا فی فتح فایله
ایکی معنایه در اول زحمت و شدت محنت معناسنه شمس فخری بیت جهان بعدل تو کشت
آنچنان که ممکن نیست * که بردی رسد از جور روزگار کفا * ثانی بوغاز صقلق یعنی شیش
سبی ایله یا خود آخر علت ایله بوغاز قصبیلوب لقمه مرور نده عسرت ظاهر اولور و عربیه دخی
ایکی معنایه در اول یوزاوزرینه بر اتمق ثانی جامه دوندرمک یعنی جامه نک یوزی کیرلنوب
واسکی اولوب ایچروسن طشره ابلکه دیرل و یینه عربیه کسره ایله درت معنایه کلور اول جزا
یعنی مکافات ثانی بر زینه بکرمک ثالث توانا و زور مند اولق رابع چادرانکی معناسنه در
و کفتا فی سکون فا و فتح تاء مثناه ایله کفتن لفظندن صیغه ماضیدر چا تلدی و بارلدی
معناسنه و اسم فاعل دخی اولور میرنظمی در صفت ازاله بکارت بیت بحای نازکش سده
زور کستر * بکفتا چون انار تازه و تر و کلا فی قوزبغه که کلا و کلور و مکمل و غوک و پک و جتر
ووزغ دخی دیرل و کلیسا فی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله کفره عبادت
خانه سی که عربیه دیرل استاد لطیفی بیت دیدم اندر مسجدی خوبان چند * چون کلیسای
بتان پنداشتم و کلیسیای یای اخیرک زیاده شیهلده استعمال اولنور لام پرینه نونله دخی جائز در کال
اسم عمل بیت هر روز در برابر کعبه است پنج بار * آن سینه که چار حدش با کلیسیاست و کلا فی

کمالا فی فتح می و لامه آغیل که کجه ایچنده قیون و صغریا تودرلر ابوالعانی بیت نقوش
 سقند دیوارش چوارش نک * نژبد بهر خفتن بس کمالا کجا فی میله آستین رقیده معناسنه
 رقیده نک باب الراده ذکر می روز ایلدی و عربیده برنسنه در ایام بهارده قومسال یرده حاصل
 اولور کجا دیرلر منتزکی پیراغی اولر آنجق طیراغی یوقاری قالدردر ترکیده دو ملان دیرلر کرا فی
 سکون میم و فتح راهمه ایله اوج معنایه کلور اول چار طاق بلند و درگاه سلاطین و وزرا
 و امرا معناسنه حکیم ازرقی در صفت ابریت کھی از کردش کیوان بدریایر زندکله * کھی
 از کوشه کردون بکیوان بر دکر * حکیم سوزنی بیت از خد کور تابد و زخ تفسان * زاه شده
 طاق طاق و کرا کرا * شمس فخری بیت توقهرمان جهانی و دین دنیا هست * زجاه پایه تو
 بر سرفلاک کرا * ثانی عوطه یعنی اول چورمه کد چهار پایا و ستوران کجه لرده ایچنده
 یا توری یعنی قیون و صغر طوره جق بر عمق محاری بیت چو کک ظلم را کشتی بزور بازوی
 عدلت * زانبوهی شده بحر ای درگاه تو چون کرا * منجیک بیت با سیم تو آزا که دشمن تست
 پیرایه کند ست و خلد کرا * ثالث اول زناد در که زرد سفیدان میانلرینه بغلر حکیم قطران ارموی
 بیت چون تو کمر جنک بندی ملک روم * کرای بدرد تو برستند گرتو * خسروانی بیت
 نه طرفه کر ز عشق روی آن بت * بنام بر میان کرای کفار کنا فی فتح تونله سخن و زحمت
 و مشقت ابوالعانی بیت نوش خورد دوستان باشد هنا * نیش خورد دشمنان باشد کنا کنا فی
 سکون نون و فتح زاء معجه ایله اکی معنایه در اول عالم و دانا و ذوق نون معناسنه ثانی کباه
 بخود روی یعنی کند و تمس اوت معناسنه شاعر اکی معنایه بیت همه کنزاکند تسبیح مولا *
 و عبرت بین اگر باشی تو کنزای کنیسا فی معنی کلیسای مرقوم کوا را فی فتح و او را معناه
 ایله یعنی کر اراء مرقوم کدافی الموید کوربا و کوروا فی کلاهما بفتح الواو سکون الراء الممله
 بزوع طعامدر کبره ایله ایدرلر عربیده قناریه دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری کها فی فتح هایله
 یعنی نخل و شرمند حکیم نزاری قهستانی بیت بدست خود که کند با خود این کدم کردم *
 کهای توبه ام آخر زاجنی تاکی * وله ایضا * قطعه * چه نسبت است که من می کنم بروی
 لبنت * اناردانه کل سرخ و ارغوان یا قوت * کهای لعل تو باشد اگر ز بهر ردیف * زمام و مان
 بنشانم پکان پکان یا قوت کهبان فی سکون ها و فتح یای تحتانی و نونله ابره دید کاری
 اوتدر که عربیده فادانیا و عود الصلیب دخی دیرلر کهبلا فی کسر ها و سکون یای تحتانی
 و فتح لامه ایرانیلردن بر پهلوان آدیدر کجا فی فتح یای تحتانی ایله اوج معنایه در اول
 پادشاه کاهی جمع استعمال اولنور زیرا که الفسز اولدقده ینه پادشاه معناسنه اولور اول اعتبار
 ایله کاهی الف جمع ایچون اولور اگر چه کیان کر کدر که ادات جمع بولنه اما تونک مقوطیله ده
 معنای جمع افاده اولنور حضرت مولا ناقص سره بیت زادمی بیند بگوید ای کیا *
 همنی میدار از بهر خدا * ثانی عنا صرار بعه نک هر برینه کیا دیرلر حضرت مولا ناقص سره
 * قطعه * جان چو شخص این لباس تن درو * جنبشی مارا ازودان فی زنا * همچنان هستی
 عالمرا بین * چون لباسی دان برومار این کیا * بواپکی معنایه شمس فخری * قطعه * شکوه
 تاج کیان وارث مالک جم * که تحت مرز کیانرا شهنشه است و کیا * جهان پناهی و شاهی که مالک

او تامه * زاقتران نجوم و زامتراج کیا * بومعنايه خواجه سلمان بيت در کتابت با کیا باشد کیا
 یکسان ولی * جز کیا هرگز که کردست در جهان کار کیا * ثالث بمعنی پاکیزه بومعنی کتاب زنددن
 منقولدر کی کیا را فی فتح یای تحتانی وراء مهمله ایله تاسیه یعنی عم و غصه و ام بومعنی موند
 ابوالمعانی بیت ذوق خاطر رفته از من دور شد * این کیا را در دم شد جا بکیر کی کیا نا فی
 فتح یای تحتانی و نوله عناصر اربعه به دیراز میرخسیر و بیت همه آزاد کیست همت او *
 قهر کردست مرکیانارا * و جمع کی اولور شمس خیزی بیت تو وارث کیانی برخواست از همت
 ضدیتی که بودی در خلقت کیانا کیفا فی سکون یای تحتانی و فتح فایله قانا و جراح
 و رنج شدید و زحمت معناسنه ابوالمعانی بیت نه دیده ارغمت هرگز دم آسایش و راحت *
 شود کیفا اگر باشد همیشه در دلش کیفا * کیفای اول رنج شدید ثانی قانا و معناسنه در
 کیلا فی سکون یای تحتانی و فتح لامله بمعنی کسیدای مرقوم کدافی المجمع کیها فی
 جمع کی در که پادشاهان دیمک اولور بولغتنک جمع ابکی و جهله ده جلیز کوراش هم الف و نون و هم
 رها و الفله فی مع الباء الموحده * کاب فی ابکی معنایه در اول کب معناسنه در که لاف دیمک
 کب زنده لاف زنده دیمک ز ثانی کا و عراقی معناسنه در بومعنايه با او دن بدل اولور کدافی
 قره نیک جهانگیری کی کار آب فی اضا فته یعنی کبسر راه مهمله ایله شراب ایچمک معناسنه
 عالم آب دخی در لر حالت شراب خوردن حکیم خاقانی بیت بس بس ای زکار آب که عقل *
 هست از آب کار او بیزار * وله بیت من نکم کار آب کو ببرد آب کار * صبح خرد چون دمید باد
 بود کار آب کی کار چوب فی سکون راه مهمله و ضم حیم فارسیله چلاهلر طوقود قوری بزی
 او ز رینه صبار قوری اغاچه در لر روایتده بز صاریان اغاچی دوند در کوری قصنه اغاچ اما جهانگیری
 صاحبی هر بیهره منجم دید کوری اغاچه در پیش کی کاسه کباب فی فتح سین مهمله و کف و باده
 موحده ایله اضا فتنه چولک کبابی دید کوری طبعامدر که اتی سائر لواز میله بر چولک و یادستی
 ایچنه قویب آغزین بر کیدوب نرم آتش او زرنده بشوردرل اگر چه لذت اولور اما عبوس
 بشمیکه هضمی عسیر اولور بر شاعر بومضمونده دیش بیت جکر زماتش عم کشته کباب *
 لندروم شانه کو کاسه کباب کی کاب فی فتح لامله بمعنی قالب کالبه لفظندن اختصار اولمشد ز
 شیخ نظامی بیت این من و این من کدیرین کالبست * هیچ مکر جنبش این کالبست * بوکا
 کلوب و کالبست دخی دیر لر و بومعناسی دخی پرورده میوه و ریچال معناسنه دخی کلور
 کی کامیاب فی سکون مهم و فتح یای تحتانی ایله کام ایله یابدن مرکب لفظدر مراد بولش و مراد
 بولجی دیمک یاب یافتن دن کاهی اسم فاعل اولور کاهی صیغه امر و وصف ترکیبی دخی اولور
 ابوالمعانی بیت سعی میگردم که باشم کامیاب * لیک از وصلت نکشتم کامیاب کی گاهوکب فی ضمها
 و فتح کافله تابوت معناسنه در حکم فردوسی * مثنوی * وزان بس بکافتم موبد برش *
 میان تعی گاه و مغر سرش * بیا کند یکسر بکا فور و مشک * بدین هاتش را بپسندند خیشک
 بکاهوکب زردوز مهد عاج * سوی پارس رفت آن خداوند تاج * جنازه معناسنه ده اولمده
 قه اولنور کب فی ابکی معنایه در اول لاف و اوکنک که کب زندی یعنی لاف کند دیمکدر خفاق بیت
 تا کی از تو کب و این لاف یود * چون توکی همسر خفاق بود * ثانی آورد ای معناسنه عبد الله

عبد الله عارضی بیت روان کشته دایم دو چیز از جهان * زدو چشم کوری زدو کب لال * بومعنایه
 شمس فخری * قطعه * دعای شه کامران ابواسحق * دل خلیق در سینه و زبان در کب
 کسی که یک سرموش از هواس بر کرده * یقین که مادر او زاینه است و زنی جلب فی کتاب
 مهره فطامدر تنکم دیمشارد در بیت هیچ نعمت نمیرسد بکباب * هیچ شربت نمیرسد بشراب
فی کتب فی فتح تاء مثناة ایله بال آروسی که عریسه محل دیرلر ابوالمعانی بیت بعد اوشده
 هر کس به نیکویی خوشحال * زمین همت اورا کتب شده زنبور * جمع الفرستد کسرتاء مثناة
 ایله یعنی قید و بند که غلی دخی دیرلر فی کرسب فی فتح راوسکون سین مهملتین ایله کرفس
 دیدگری سیر مدر و معدنوس دخی آنک نوعند در دیور وایت اولمشدر کرسف دخی دیرلر
 استاد لطیفی بیت اگر تیغ آهجدور انداسب * بر اعدا کفدلتره همچون کرسب فی کرب
 فتح راه مهمله و سکون نونه شلم آشی و شلمغمدخی دیرلر اما جمع الفرستد بردارودر کوپکی
 اولدرر اکا عریسه قائل الکب دیرلر میرظمی بیت مجلس در آید چو جانان بشب * نصیب
 رقیبان باشد کرب فی کشکاب فی سکون شین معجه و فتح کافله ترخه آشی که کشکاو دخی دیرلر بعض
 نسخده آریه عموی معناسنه که جلاب دخی دیرلر مثال معنی اول شمس الدین قواس * رباعی *
 ای نزد توان خوردن در خواب درین * در شب زعیال کرده کشکاب درین * جای شب و نان از توچه
 چوم چون تو * داری زغریب سایه و آب درین فی کلاب فی فتح لامله کب که اوزرینه اپلک
 صادرلر و صاریلز ایله ده دیرلر فی کلب فی فتح لامله قوش منقاری که کف و کایته دخی دیرلر
 کدافی فرهنک جهانگیری فی کلبه فی کلبه فی کلبه فی کلبه فی کلبه فی کلبه فی کلبه فی کلبه
 قارش مقداری یا خود دخی اوزون اغلجدر که دسته چوب دخی دیرلر اکثر قلندران و درویشان
 اللرنه کتورلر فی کلوب فی ضم لامله یعنی کالب مرقوم که کالب دخی دیرلر فی کلب فی فتح نونه
 برتبات قبوغیدرتازه ایکن صیوب ایپوکرلر عریسه قنب دیرلر حکیم سنایی بیت پای احباب
 تو یکشاده زیند شرمی * دست اعدای تو بر بسته دارا کنی * حکیم انوری بیت دختر زر که
 تو بر تارک تا کش دیدی * مدتی شد که در اورنک سرش در کنست * کمال بخندی * قطعه *
 میرزید نیک صرف مرشد خاف * غفل از نوش داده عنیست * کرچه الشخ کالنبی گویند *
 کالنبی نیست شیخ ما کنیست * کندراغا جیدر که پیراخی و تخمی بنک اولغله بنکی به کنی دیرلر
 عریسه کنب ایش اشلمکدن و یا خود علت آخردن الله اولان چرکه دیرلر فی کنبکاب فی سکون
 لون و فتح کاف فارسیله آریه صوفی و دخی بر شربته دیرلر فی کهب فی کسر هایله نیک و عار
 معناسنه در میرظمی بیت زاوضاع دونان شود مضطرب * هر آنکس که باشد بطبعش
 کهب فی کهاب فی فتح هایله بوزن رباب فی کهاب فی سکون هایله بوزن مهتاب کلاهما اول
 علاج و دوا به دیرلر که کرم ایکن وجع اولان عضو و یا خود ورم اوزرینه قورلر و بغلرل حکیم قطران
 از موی بیت بنام چون او باشند مهتران نه بعقل * بود برنک یکی دود داغ و دود کهاب * حکیم انوری
 * قطعه * گفته بودی که گاه وجودم * چون ندادی از ان شد در تاب * پرستوران واقربات
 مدام * گاه کهاب باد و جو کشکاب فی مع التاء المثناة * کات فی اوج معنایه کلوز اول
 ماوراءالنهرده ولایت خراسانک واقع خوارزمه قریب بر شهر آدیدر مولانا هاتمی بیت خبر

شد ستاننده باج کات * که آمد قیامت بتازاج کات * شمس فخری بیت شیخ ابواسحق آنکه
مالک او کتوکلات * بر مالک فخر دارد خاصه بر کر کج و کات * ثانی بر دارد در هند و ستانده بت
کات هندی دیول بعض جراحی اختاره قورل اصلاح ایدر ثلاث بر نوع پر نجد رولایت شوشتر در محاصل
اولیور روایت اولنور که بر سنه زراعت ایدر لرییدی سنه یه دیک محصولن آلوزلر کاست فی
سکون سین مهمله ایله ناقص و نقص معناسنه کاستن دن فعل ماضی در کافی اسم مصدر اولود
شاعر بیت شمارا سخن کاست باید همی * ره خویشتن خواست باید همی * کم ذخی ناقص
معناسنه اولغله بعض فارسی شناسلر کم ایله کاستی بر معنایه صانوزلر لکن فرقی وار ایدوکن فهم
دقیق ضاحی واقفدر کاست اکسملک ایله ناقص اولاندر کم ابتدادن ناقص اولاندر حکیم فردوسی
ابن یامین حقند قرذاشتری اسمانندن دیر که بیت کنه ابن یامین بد بخت راست * کز اولاد
بعقوب کم باد و کاست کاسه پشت فی فتح سین مهمله و ضم با فارسی و سکون سین معجه
ایله قبلو بغه که سنک پشت و لاک پشت دخی دیولر سیف اسفرنگی بیت لقمه خور جرب
کردوز فیک کاسه پشت * ورنه شدی خشک شیردایه اطفالکن کاست فی سکون سین
معجه ایله ایکی معنایه در اول کاستن دن فعل ماضی در زراعت ایلدی معناسنه ثانی بر کردانید
یعنی دوندردی حکیم فردوسی بیت عنانزابه پیچید و بر کاست اسب * بیامد بگردار
آزرکشسب کالوت فی فتح لام اول و ضم تانیله بر شهر نامی در هند و ستان لغتیدر کت فی
سکون باء موحد ایله بوزن ثبت هلاک معناسنه حضرت مولا ناقص سره بیت مسخ ظاهر
بود اهل سبت را * تابه بیند خلق ظاهر کت را * کسر کافله فرهنگ جهانگیریده بال آروسی
معناسینه مرویدر اما شمس فخری معنای مذکوره فتح ایله نقل ایشدر * قطعه * اعظم جمال
قینی و دین شاه کامکار * کاغذ ای او کند بر نبت زاهل سبت * مبردلی و دشمن درگاه دولتش *
داردم در دم نیش و نوش کت * و عربیده نسنه چینیب تو کورمک معناسنه کنزاللغه ده
بسطوردی کت فی فتح باء موحد و سکون سین مهمله ایله ابو جهل قارپوزی که عربیده
جنطل دیولر اخراج صفرایه لطیف مسهلدر شمس فخری * قطعه * اگر شهید فایق خورد
دشمنش * بود بر مذاقش بسان کت * بچشم نوالش زنی قینی * چه یاقوت و لعل و چه چشم
بجست * حکیم خاقانی بیت خاییده دهان جهام چو نیشکر * ای کاش نیشکر بینی من کستی
کت فی ایکی معنایه در اول هند و ستان پادشاهلری او توردوغی تحتک آدیدر شمس فخری
بیت حدیث سلطنت او اکر بر ند بهند * شهان هند پکایک در او فتند از کت * حکیم اسدی
* مثنوی * بدو گفت مهر اراج داروبکو * دکرره چوباز آمدی رزم جو * بخور شید و دین بتان
از نخست * بکور کل آدم و بوم مرست * که بر خون برام کت و افسرت * بر مزی سرانید بی تن
سرت * امتداد قرخی بیت خلافت جد اکر دچسپالیانرا * ز کتهای زرین و شاهانه زیور * ثانی
کاریز آب معناسنه که کتکن یعنی کاریزکن دیکدر کت فی ضم دال مهمله و سکون فایله
یعنی کاسه سر یعنی دپه کوکی حکیم نزاری قهستانی بیت بجان دوست اگر صد هزار سال
برآید * نه ممکنست که سودا برون رود ز کد فتم کت فی سکون راوسین مهملتین و فتح
غین معجه ایله یعنی بر غست مرقوم یعنی چارپا حیوان ییدوکی اوت کذافی فردنگ جهانگیری

جهانگیری و کست فی سکون سین مهمله ایله بوزن بست بمعنی زشت و چرکین شمس فخری بیت
 اگر تمثال مانی ماه گردد * بنزد صورت یوسف بود کست و کشت فی سکون شین معجه ایله
 بوزن دشت اوج معنایه در اول زشت ثانی شور ثالث ایلک کبی بر اوتد ریره دوشنوب
 برینه صاریا و قزل رنک اولور بریا معجه یه یا یاسه نسنه حاصل ایندر مزیا معجه وان آنی آیرتلیوب
 با معجه بی پاک ایدنجیه دک جانی ایپلکجه قالور و کشت فی فتح شین معجه و سکون فایله بمعنی
 پریشان کرد شمس فخری بیت عدل او تا غایتی باشد که باد * طره شمشاد نتواند کشت
 و کشت فی سکون شین معجه وفا و فتح کافله بمعنی شکفت که باب الشین ده ذکر می مرور
 ایلدی که آجلدی و عجب معناسنه در ابوالعانی بیت چنان یابد لطافت باغ عالم * زر شک
 عارضت کشت کلها و کفت فی سکون فایله کفتن لفظندن صیغه ماضی در چا نلادی
 معناسنه حکیم اسدی بیت ز تیغش همی دشت و کردون بتفت * زبانکش همه کوه و هامون
 بکفت * کاهی گفته معناسنه مصدر مقامند استعمال اولنور حکیم سنایی بیت چوهر
 آتشست بعد از هفت * که از و دل بحست و زهره بکفت * و بمعنی شکافته حکیم اسدی
 * مثنوی * رخ ناریا سبب شکر کون * بران زخم تیغ و برین رنک خون * بکی چون دل
 مهربان گفته پوست * دگر چون شخوده ز نحدان دوست * بمعنی ترکیدن یعنی یارلد قلعه صدا
 و یرمک لواحد من الشعرا * قطعه * برق رویت چو دیدم ای قتال * زهره ام چاک شد ز بیم
 هلاک * نیست کلبانک رعد چرخ کبود * کفت دل نعره خاست بر افلاک * بمعنی ترکیدن
 استاد دقیقی بیت چو زد تیغ برفرق آن نامدار * سرش کفت ازان زخم همچون انار *
 و کلات فی فتح لامله ایکی معنایه در اول طاع با شترنده اولان کوی و قلعه و قلعه و امثالی معمود
 اولسون خراب اولسون شمس فخری بیت شیخ ابواسحق آنک از ملاک او کت کلات * بر مالک
 فخر دارد خاصه بر کرکج و کات * استاد دقیقی بیت نیر تو از کلات فرود آورد هزیر * تیغ
 تواز قرات بر آرد برون نهنگ * بعض نسخه ده طاع باشی و طاعده اولان یول و بعض نسخه ده
 بازاری طوران کوی و شول بناره دیر لکه و اسعیری محوطه اوله یعنی دیوار چو زلش اوله استاد
 منوچهری بیت زرادخانه تو بود هفتصد کلات * انبارخانه تو بود هشتصد چهار * حکیم اسدی
 * مثنوی * جزیری که مرزش بند نیم پی * جز از خار و راع و نیستان و فی * زیگ پهلویش
 پیشه و ابکند * کلاتی دو ویران و کوهی بلند * ثانی قندهار مضافا تندن بر عظیم طاع اوزرنده واقع
 بر قلعه نامیدر حکیم فردوسی * مثنوی * زیم سپاه آنچه بودش یله * هیونان و از کوسپندان
 کله * زخیل و چشم آنچه زان دشت پاک * بخصن کلات اندر آورد پاک * شرفنامه ده
 ترکستانه واقع بر شهر و بر قلعه آدیدر فرود بن سیاوش جزیره نام مادر یله آنکه اولوردی
 و کفت فی فتح لام و سکون فایله قوش بوزنی عربیده منقار معناسنه استاد لطیفی بیت
 باز عشقت ز بدیل چنک و کفت * وین عجب مز زنده ماندم دل بکفت و کست فی فتح مع
 و سکون سین مهمله ایله جواهر دن بر نوع در کدافی المجمع و کمت فی سکون نونه بال قوایی که
 ایچنده آروبال ایدر و ثانی بمعنی کند یعنی قریه ایکی معنایه میرنظمی * مثنوی * چو کردی
 اختیار کنت سکنی * لوازمها بیاید کرد پیدا * چو یاید جفت اول با توابع * دگر کنت غسل

از جمله جامع **کخت** **فی** فتح نون و سکون خاء معجمه ایله جوهر معناسنه در مولانا کلامی بیت
برچهره عدوی تو شمشیر بی کخت * با کهر با مرصع و در کار زار اعل **کخت** **فی** فتح نون
و سکون سین مهمله ایله بمعنی آتشکده کدافی فرهنگ جهانگیری **کوست** **فی** فتح و او و سکون
سین مهمله ایله بمعنی کبست مرقوم یعنی حنظل با ایله و او میانده تبادل و تو انخی اولدوغی جهتدن
و او ایله دخی جائز کور مشار **فی** مع الثاء المثلثه * کیومرث **فی** مشهور پادشاهدر که ابتدا
دنیاده پادشاهلق ایدن و رسوم شاهانه بونک اختراعیدر لقبی دیوشددر ارباب تواریخ بوقوله
متفقدر بر روایتده حضرت آدم علی نبینا وعلیه السلامک اوغلیدر بر روایتده طهمورث
اوغلیدر **فی** مع الجیم * کاج **فی** بش معنایه کلور اول بمعنی کاش یعنی کاشکی خواجه
حافظ * قطعه * سزده که از همه دلبران ستانی باج * که بر سر همه خوبان کشوری چون
تاج * فتاددر سر حافظ هوای چون توشهی * کینه بند خاکدر توبودی کاج * شمس خیزی
* قطعه * پادشاه ملک بخش همجو او * کاج بودی در همه آفاق کاج * نیست ممکن بر مایون
عهد او * کرکسی در ملک بر خیزد نلاج * ثانی بمعنی اخول یعنی شاشی حضرت مولانا قدس
سره بیت اخ اخی برداشتی ای کج کاج * تا که کلائی بدت یابد رواج * ثالث بر اغاخذر که نار
و نار و نور دخی دیرلر * از مسقط ابن یمن * رونق وزبی دکردارد کنون طرف چن *
از حری و خطمی و ریحان و شاخ یاسمن * سرو و شمشاد و صنوبر و کاج و نارون * ورنمی باید
دگر چیزی بجز دردی زن * می بد ساقی که ماران نیست بر عمر اعتماد * رابع بمعنی سیلی حضرت
مولانا قدس سره * قطعه * کسی کر کردن تسامیم دارد * که کر منای مادارد بسر تاج * اگر
هستی فروشد عقل سرکش * بزن بر کردنش آندم دو صد کاج * بومعنایه حکیم انوری بیت
خیم در مجلس تو مسخره وار * کردن از کاج در زرد دیده * استاد عجمدی بیت مرد را کرد
کردن و سرو پشت * کوفته سر بسر بکاج و بمشت * مذکور اپکی معنایه شمس خیزی * قطعه
زانتقام شیخ ابواسحق زفت * از جهان ظلم و تعدی خورده کاج * از تف محنت دل اعدای او *
بشاخ شاخ آمد بسان شاخ کاج * خامس شهره ایله شهرری میانده واقع بر رباط آدیدر
و چغتای اسمانده دخی سله یه کاج دیرلر تکم میرعلیشیر بیت دهم بخاری بولو تیده درد کاجیدین
کوز و مکاهج نفس یوق که اوچات قیلای دور **فی** کاج **فی** کسر خاء معجمه ایله جامه و امثالی
اثوابده اولان کروپاس معناسنه در میرنظمی بیت سراپا جامه اش کاج گرفته * وجودش
کویا با چرک سرشته **فی** کاج **فی** کسر خاء معجمه و سکون نونله نکل دید کگری دپکش که بعض
جامه لده و سائر اثوابده ایدرلر وله بیت گرفته جامه یاش آنچنان سنوخ * مثبت کاج **فی**
آسا کشته بادوخ **فی** کاج **فی** ضم سین مهمله ایله بمعنی خار پشت یعنی کر پی که کاج و سیخول
وز کاسه و ربکاسه دخی دیرلر حکیم زاری قهستانی بیت بروی ضعف شد از خم با خنج *
همه اعضا ش همچون پشت کاسه **فی** کاج **فی** ضم کاف و فتح نونله قبیل دیرلر بر او تدرایت
اوزمی نوعندن نارنجی رنگ **فی** کاج **فی** اولور آش پزرا آنکله بعض طعامه خصوصاً خیرایشنه رنگ
ویرلر اعلاسی طایفی در **فی** کاج **فی** فتح لام و سکون نونله بر میوه در کلناره مشابه قرمزی
وصاری دخی اولور میرنظمی بیت چنین هر چند باشد شاخ کاج * همین باشد از و حاصل

طرحل چونارنج کجی فی فتح باء موحده ایله و کسرا ایلده جا ژدر بوغازی شیخ چار یا حیوان و سکون
 بنا ایله اشک یاوردی خر کره معناسنه وله بیت چو خرد زری براری میکشد رنج * که فرزندش
 رود در پیش چون کج * ودخی بمعنی بهره یعنی نصیب و بوزه جبارک بوزه فارسدر دقلری آلت
 کی کیمکج فی کسرباء موحده و سکون یای تحتانی و فتح کاف ایله بر او تدر صاری چچکی اولور
 کیمیکه دخی دیرلر ترکیب دو کون چچکی دید کلیدر کی کج فی درت معنایه کلور اول معروف که
 اکریدر کر دخی دیرلر عربیده اعوج و چغتاید ایلکه و ایلکری دخی دیرلر کسرافله بود یارده الف
 مفتوحه ایله استعمال اولنور میرنظمی بیت بی خلوص کن دعار و اباشد * نیر کج بر هدف
 نمی آید * ثانی کرج که طاشدن ایدرلر ثالث ابر بشمک فناسی که کر دخی دیرلر رابع الف مدوده ده
 ذکر می مرور ایدن آ کج معناسنه در کی کج مج فی الفاظ متتابعه دندر که امثالی مرور ایلدی ترت
 مرت و خرد مرد و تار و مار کبی بونکه معناسی ترکیب اکر ی بکر ی دید کلیدر وله بیت که کفتار
 خود چون بطبعش بکست * سخنها که کویده همه کج محست کی کرفج فی سکون راء مهمله و فتح
 فایله بر نوع قوری او تا قدر که آنکه آتش یقزل غایت مشتعل اولوجیدر غرفج دخی دیرلر کذا
 فی الجمع کی کرج فی کسرباء مهمله و سکون نونله خرمن کج قالب برنده قالمق اقتضا
 ایتد که یغور دن محافظه ایچون اوزرینه ایتد کلمی طام ایضامنه کی کرج فی سکون راء
 مهمله و فتح نونله سودلی پرچ یعنی سودلی آش کی کسیرج فی سکون سین و فتح باء فارسی و راء
 مهملتین ایله مرور اید یعنی انجو رضی الدین لالای غزنوی بیت حقه پاکند پراز کسیرج *
 گربندیدی لب و دندانش کی کسیرج و کسنجج فی کلاما بسکون السین المهمله اول بفتح الیاء
 والثانی بالنون بمعنی کسفی هندبا دید کاری او تدر که صونی محرور المزاج اولانله نافعدر کذا
 فی الجمع کی کشج فی فتح شین معجه ایله ابکی معنایه در اول خرده منتر ثانی بر نوع او قدر
 استاد بیت بترکش کرده پرنیر کشج را * که هر یک راست رو بر جان کج را کی کشج فی سکون
 شین معجه و کسر نونله لطیف رایحه لو بر او تدر کی کفج فی فتح فاء و سکون نونله بر نوع بالقدر
 سقنقور کبی باهه عظیم قوت و پرر عربیده سمکه صید ایدرلر حکیم سوزنی بیت تابشود معنی
 همدانش قوی * خور کل کرد سقنقور و کفنج کی کلکلاج فی سکون لام اول و فتح کاف و لام
 ثانی و کسر نونله هندی ترکیب بر معجوند ر وجه معده و سله یه و مثانیه نفی واردر کی کواج فی
 ضم لام و و او مجهول ایله نا پخته ایلکن تنوره دو شوب خرد اولان اتمکه دیرلر استعاره طریقیله
 ابو المعانی بیت سیاب جای در خوان نان پخته * نیاید هیچ در کار چون کواجست کی کنجج فی فتح
 نونله طاشمق معناسنه یعنی مشاوره شاعر دیشدر بیت بکار مشکله باید ثانی و تدبیر *
 چو کار خیر بودنی کنجج و فی تأخیر کی کج فی سکون نونله اوج معنایه در اول دخلک که دلام
 انتها سنده و حلقومک اولنده آ صلیش بر پاره ایدر که عربیده ملاذده دیرلر حکیم نزاری قهستانی
 بیت همی تادایه کنجج و کام کردش * پدر فرزانه هر زمانم کردش * ثانی معجب و متکبر خسروانی
 بیت باهمه میزان میز و باهمه کنجان کج * باهمه دزدان دزد و باهمه شنکان شنک * ثالث
 ترخانه که عربیده کشک دیرلر کنافی فرهنگ جهانگیری کی کندوج فی سکون نون و ضم دال
 مهمله و و او معروفه کوب کبی طیر اقدن بر طرف قدر ایچنه غله قورلر که کندو و کندوک و کندوله

و

دخی دیرلر ابوالمعانی بیت بجای غله پر کرده زرو سیم * خم و کند و ج در خانه تنکو و کوج و
فتح و او ایله صمغ که اغاجلرده اولور کذا فی المجمع و کبج و سکون هایله آلج دیدکاری طاع
یمشی درکه عربیله زعرور دیرلر بعض نسخه ده قوجه یمشه دیرلر و کبج و کسرها و سکون
یای تحتانیله ابکی معنایه در اول سیستانده برقلعه آدیدر حکیم فردوسی بیت نمایم کارام
کیندهج * سواران ما با سپاه کبج * ثانی طاع ازوکیدر و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج
الیاء التتائین بر او تدر صوده بتصر و کرده سی دیرلر و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج
التتانی و کسرها قوجه یمشی در میر قظمی بیت خورد کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج * بنزد
آنکه نبود زشت و نیکو و مع الجیم الفارسی * کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج
تحتانیله ابکی معنایه در اول صرجه بر مق که عربیله خنصر دیرلر شمس فخری بیت چون
با مستحق شاعی هر مالک زان اوست * خاتم ملک سایمان دارد اندر کبج * حکیم اسدی آیات
صرجه بر معنی دیو تخصیص ابلنس استاد عسجدی بیت پا بکفش اندر بکفت و آبله شد کبج
ازبسی غمها بنشسته اینچنین سرهای ما * ثانی اولرده قوش یاوری چقار مق ایچون دیواره آصد قاری
کوجک سید مخصوصا و هر قوش یاوری چقار دخی بویه دیرلر و ما ابوالمعانی بیت دل
من آشیان کشته برغ محنت و غم را * چو آن مرغی که سازد کبج بچه هر سوراخ و کبج و
درت معنایه در اول صرجه که بیاض ویا الوان اولور طپرا قدن ایتد کبری ظروف و آوانی
اوزینه و کبر اول ظروفه کچی و کاشی دخی دیرلر و اوج معنایه جیم عربیله ذکر اولنان کبج
معنایله مترادف در ابکی معنایه شمس فخری * قطعه * زانتقام شیخ ابواسحق رفت *
ازجهان طلم و تعدی خورده کبج * از تق محنت دل اعدای او * شاخ شاخ آمد بسان شاخ
کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج
بوجه سی و آنلری صاروب باغلینده دخی دیرلر لطیفه کونه ابوالمعانی بیت چون متاع خویش
دارد یاد عزیز * بهر آن کرد دست شلوار کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج
اول صرجه بر مق ثانی کبج و کبج معنایه در کذا فی فرهنگ جهانگیری مثال معنی اول
ابوالمعانی بیت اگر چه شریفست مهر وزارت * ز کالوچ او کرده کسب شرافت و کبج و کبج و کبج
تاء و کبج ایله سمور که ایتد کبری اوت و سکون خایله قره بویه بعضیلر زاجدر دیدیلر شمس
فخری بیت بر رخ دشمنش که چون مازوست * هیبت شاه کار کبج کند و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج
ایله شکاف کربان پیرهن یعنی کومالک یا قه سی کذا فی فرهنگ جهانگیری و فرهنگ میرزا ابراهیم
اما کتاب السامیه کسر کافله شکاف پیرهن و دخی عربیله قواره دیرلر بوقول معتددر لکن معنای
اوله سکون راء مهمله ایله مجمع الفرصد مسطور در و بویته متمسک اولش رضی الدین نیشابوری
بیت چو جوکان کبج بود کرجش وزین او * ز شکر کوی لذت میر باید و کبج و کبج و کبج و کبج و کبج
فایله ابکی معنایه در اول معنی کبج که طباخار و حلوا جیلر آلتی هر مولانا جامی * قطعه *
ای شده همجو کرد و جمله شکم کبج بکن * بهر پر کردن آن دست طمع سوی بسو * تاشود
بزمکه شاه سرا پرده عشق * خانه خویش بپرد از این کبج و کدو * ثانی معنی کف مثلا کف آب
و کف شکر و کف صابون و کف دهان و امثالی که ترکیب کبج عربیله زید و رعوه دخی دیرلر حکیم

حکیم فردوسی بیت فروخته لطف و بر آورده کفچ * همی لطف و کفچ و همی کفچ و لطف * و له بیت
 فروخته لطف و بر آورده کفچ * بگردار قیرو شبه کفچ و لطف و کفچ * سکون لامه ایکی
 معنایه در اول بمعنی چرک ثانی معجب و خود فروش کذا فی فرهنگ جهانگیری اما
 مجمع الفرسانه بمعنی بیخ و شکن و چین زلف امثالی نسنه لثالی شاعر بیت بموی جعدوان زلف
 چوزنجیر * فتاده سید هزاران کلچ بر کلچ و کلچ * فتح لام و سکون خاء معجه ایله وجوده
 و جامه ده اولان چرک و وسخ یعنی کبر و پاس میر عماره بیت کنده و بی قیمت و دون و حقیر *
 ریش پر از کوه و همه تن کلچ * و طیان مرغری بیت دست و پای و روی خوبان پر کلچ *
 ریش طیان زرد از بس دود کلچ * بومعنایه مؤید شمس فخری بیت پر کلچ است خصم از ان
 تیغش * بزبان دفع آن کلچ کند * حکیم سوزنی بیت فرخچ کوری بد طاعتی جنا که
 بهست * کلچ کیر خرز ریش او روی و برای * پورهای جامی بیت بس کلچ و بس و رخچ
 و بس سفیه و بس کربه * پرفسون و پرفنون و پرفضول و پرفتن و کلچ * کسر لام و سکون
 یای تخم تایلله ایکی معنایه در اول معجب و خود فروش ثانی چرک و یریم و اریک معناسنه در
 حرکات ثلثه ده معنای آخر ایله وارد اولمشدر مثال معنی اول میرنظمی بیت آن یکج در بزم
 زندان دم زند * یعنی دم از فرقه آدم زند و مع الحاء المعجه * کاخ * ایکی معنایه در اول
 کوشک بالابین که عربیه قصر دیرل شمس فخری بیت برای زهت طبع مبارکش دایم *
 کند سعادت ترتیب باغ و حجره و کاخ * و خانه بالامعناسنه مولانا هاتنی بیت دارنده هفت
 کاخ افلاک * سازنده آدم از کف خاک * ثانی تماشاگاه و باغلو و باغچه لرده اولان قله کبی
 یوکسک خانه لکه عربیه اکا منظره دیرل حکیم اسدی بیت بکاخ اندرون بزم کسرت شاه *
 بشادی همی خورد می کینه خواه * فرهنگ جهانگیری مذکور معنای دن ماعدا بمعنی باران
 و دخی تون مضافا شدن بر قصبه آیدر و کاسنی تلج * آجی هند با که کونیک دید کبری
 سیره در غایت نافع در صلاته ایدر لوقیما دوب استقطار ایله ضوین چیقار لر بستان نیسی طبلو
 و ریسی بر مقدار آجیر قدر و کاخ * ضم شین معجه ایله دشمن مخفی یعنی صورتا دوست
 کورینوب کز لودشمنک آیدنه دیرل میرنظمی بیت اگر خواهی که یابی بخت فرخ * مکن
 بادوست کار زشت کاخ * کاخ * ضم لامه بر او ترغابت بد بوی حکیم سوزنی بیت
 گنده دماغی بنفشه بوی نه کاخ * کنده هانی کرفس خای نه کنکر و کخ * فتح تاء مشناه
 ایله قروت که کتغ دخی دیرل عربیه کشک دیرل اصلنده یوغرت قور یسیدر شمس فخری بیت
 چوشیر و روغن آمیختست با احسان * نه سخت روی ترش هست همچو ترب و کتخ و کخ اطفال
 قور قتمق ایچون ایتد کبری چرکین و قور قتمق نسنه لهر نه اولور سه عربیه قاروعه دیرل شمس
 فخری بیت جمال دینی و دین خسروی که بیگرمه * بود بنسنی با اوبسان یوسف کخ *
 و کخ کخ * فی الفاظ مکرره قییلند ندر بر کله در که اطفاله تنفر و نفرت محله دیرل
 فقیه ابواللیث سمرقندی مصنفاتندن بستان العارقیین نام کتابنده لغت عجم ذکرینک تفصیلند
 دیرکه حضرت رسول اکرم و سید عالم صلی الله علیه و سلم فارسی تکلم بیور مشاردرد یوب
 ایدر بیت شریفی بویله نقل ایدر که * روی عن النبی صلی الله علیه و سلم انه اتی بتمر صلی

و عند الحسن و الحسين رضی اللہ عنہما فاخذہ تمره و ادخلہ فی قبۃ فادخل رسول اللہ صلی اللہ علیہ
و سلم اصبعہ فی فیہ و قال کخ کخ و اخرج التمره من فیہ فی کدوخ فی ضم دال مہملہ ایلہ حماد
کر ما بہ معناسنہ استاد رود کی بیت بامدادان پیشم آمد یار از راه کدوخ * باد و چشم
ایر خار و ز کسین مست و شوخ * ابوالعانی بیت دلبران بر عاشقان و اعراض کالا می کنند *
فوتہ ایلہ کردہ دوش دیدم در کدوخ فی کراخ فی فتح راء مہملہ ایلہ طاوق بر طہ جیمقار دقہ
ایلدوکی فریاد و صدایہ دیرل فی کرخ فی فتح راء مہملہ ایلہ او بوشق کہ کرخت دخی دیرل
عریسہ حذرہ دیرل شیخ آزی * مثنوی * هر کہ افتد بچاد تقی اندر * کس ز جالس دکر
بنداد خبر * ظلمات و چاہ نامہوار * موزیانیست و مار مردم خوار * سر چاہ چنین منباش کرخ
زانکہ چاہیست بر سردوزخ * بر علت در وجود انسانہ عارض اولو ریکہ متصل اعضا ہی
او بوشق حس و چرکتی قائم طیب یوسفی * رباعی * چون عضو کسی را کرخ روی نمود *
ارزوی علاج بایش فی فرمود * باید مالید بعد از ان روغن قسط * چندانکہ ز کسین بر آید
مقصود * و سکون راء مہملہ ایلہ بغداد نو احسنہ بر بیوک قریہ آدیدر کہ قطب الاولیما شیخ
معروف کرخ رحمة اللہ علیہ اول قریہ دندرو شاپور ذوالا کناف آیدہ بر عظیم بنا قومیشد کہ
آرایش زیب و زینت ایلہ مشہور آفا قدر استاد فرخی بیت هر روز شادی نو بنیاد راستی *
زین باغ جنت آبن زین کاخ کرخ وار فی کسنی تلخ فی معنی کسنی تلخ مرقوم کہ آندن مخفقد
فی کلاخ فی فتح لاملہ دلیند یورکی میرنظمی بیت شدہ کوپا بر سرش سرخ سناخ * چو
بنہادہ بر فرق تار کلاخ فی مع الدال المہملہ * کاد فی معنی حرص و شرہ یعنی طمع حضرت
مولانا قدس سرہ بیت زہرہ فی کس را کہ لقمہ نان خورد * زانکہ آن لقمہ را با کارش رد * ولہ
قدس سرہ بیت ہان ہان با او جریفی کم کنید * چون کہ کاد آرد کہ محکم کنید فی کارید فی
کسر راء مہملہ ایلہ فعل قمع معناسنہ در ابوالعانی بیت میان باریک و فریدہ نہ بی مو *
برای کار بد بسیار نیکو فی کار پرورد فی ایش ایشاچی و پاک ضمیر و صحیح فکر لو معناسنہ
ولہ بیت میان عاقلان باشد سر آمد * هر آنکہ در جہان بد کار پرورد فی کارد فی سکون راء
مہملہ ایلہ بحاق معناسنہ در شاعر بیت عاشقان را کرد و خجر میزند * غمزہ جلا و چشم
خونیشی فی کار کرد فی ایش کوچ معناسنہ در کار و بار کی ولہ بیت فراید ز کار جہان رنج
و درد * نیایست مشغولی و کار و کرد فی کاسہ بند فی فتح سین مہملہ و باء موحہ و سکون نونہ
ایکی معنایہ در اول یعنی کاسہ کر یعنی کاسہ دوزیحی ثانی آوا فی شکستہ بی کند لچی
معناسنہ در فی کاسہ رود فی فتح سین و ضم راء مہملہ بن و واو معروفہ بر لومق آدیدر حکم
فردوسی بیت بسختی گذشت از در کاسہ رود * جہازانچ و برف پر کاسہ بود فی کاش رود فی
سکون سین معجمہ و ضم راء مہملہ و واو معروفہ و فلہ بودخی بر ارمق آدیدر کذافی فرہنگ جہانگیری
فی کاغذ فی فتح غین معجمہ ایلہ کاغذی ذال معجمہ ایلہ او قورل میرنظمی بیت دکر بارہ بد و کاغذ
فرستاد * کہ حال زاردل را شرح میداد * شیخ سعدی بیت کاغذ بدیدند و قلم شکستند *
وز دست و زبان مردم وورسند فی کاغذ فی فتح فایلہ یعنی شکا فد کہ اندن اختصار او تمشد و
شاعر بیت هر آنکہ از ہنر بسیار لافد * سر خود را بنیخ طعنہ کاغذ فی کاغذ فی لامک سکونیلہ

سکونیه و کسر یله ده جائز در و فتح باء موحده ايله هيات مشخصه مخصوصه که قالب آندن
 معریدر جسدن عبارت اولدوغی بوییتلردن فهم اولنور شاعر بیت اوجه جانست و جهان
 چون کالبد * کالبد از جان پزیرد نیک وید * دیگر بیت تاجان من از کالبدم کردد فرد *
 هر کار که خوشترست آن خواهم کرد * کالبد * کسر لام و سکون یای تحتانیله درهم شد یعنی
 اینجندی دیگر * شیخ عطار بیت زمرغان چون سلیمان قصه بشنید * بنالید و بکالبد
 و مجوسید * کبدر * سکون باء موحده ايله هم که کش والتون پاره لرین آنکله برینه یا پشد در لر
 و طو تقال معناسنه ده مرویدر شمس فخری * قطعه * ای پادشاهی که بریام تو * توان
 بر گرفت از سیر آب زید * چو طو مار صیت تو مصیق کنند * دهد از زقاق قرچرخ کبد * فرهنگ
 جهانگیریه یعنی فیه منسطوردر و ادب الفضلاده کذلک و عربیه کسر باء موحده ايله جگر
 معناسنه در * کبود * ضم باء موحده و او معروف ايله ابکی معنایه در اول کوك رنگه دیر لر
 ابوالمعانی بیت میرود بر اوج هر دم دود دل * زانکه بسته آسمان رنگ کبود * ثانی مجمع الفرسه
 بر طاع آید رودخی بر نوع ماوی قوزی درینسی لولو و قلیق ایدر لر اعلاسی خراسان ملککنده اولور
 * کبید * کسر باء موحده و سکون یای تحتانیله کبد امر قوم معناسنه دو که اهم در کبد و کفش
 دخی دیر لر * کتابد * فتح تاء مشناه و باء موحده ايله جنگ دوازده رخه کورد ز طاعدن ایندوکی
 مقام آیدر * کد * بوزن یابکی معنایه در اول یعنی خانه استاد فخری بیت به تنگ اندر بیت را
 خزانه کردند * دران خزانه بصند و قهایی پیل کهر * ثانی یعنی نخست یعنی اول و عربیه
 تشدید دال مهمله ايله ریج و زحمت معناسنه در قرانیش ماله کد یمین و کد بنفسه دیر لر
 * کز یزاد * کسر دال مهمله و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ايله معنی خانه زاد عمو ما آدم
 اولسون حیوان اولسون و غلام و جار به خصوصاً و ده طوغش معناسنه ابوالمعانی بیت
 کد یزاد من بوده این درد و غم * که ز ایل نکشته است هیچ از دم * کرد * سکون
 و اء مهمله ايله اوج معنایه کلور اول کردن لفظنک ماضی سیدر ایندی معناسنه
 شیخ سعدی بیت دیدی که چه کرد اشرف خر * او مظله برد و جانک زر * ثانی یعنی
 کردار یعنی عمل حکیم سنایی بیت کرد پیش آر و کفت کوله کن * با چنین کفت کره
 هم مکن * ثالث اغاج بود اند قد کسین دال لرینه دیر لر * کرداد * سکون را و فتح دال
 مهملتین ايله بنای دیوار و عمارت و امثالی سنه ره دیر لر میرنظمی بیت مدد لب این نعمت
 و این لباس * که کرداد دنیا ندارد اساس * کردمند و گرمند * کلاهما بسکون الزاء المهمله
 وزن و بفتح المیم یعنی تند و نیر و عجله و شتاب خسروی بیت مکن امید و زو آزدراز * کردش
 چرخ بین که گرمندست * کرداد * فتح زاء معجه ايله بوزن مزاد یعنی جامه کهن کدافی فرهنگ
 جهانگیری * کر اغند * فتح زاء فارسی و غین معجه و سکون نوله ایچی پنده لو یا خود ابر بشمک
 کر یله طو لیس قفتان که جنگ کونلر زره آلتنه کیرلر زره ثقلت و پر مسون دیو آکا کر * اکند
 و کر اغندش و کر اکندش دخی دیر لر اما جمله دن کر اکند تعبیری صحیح در زیر آکا کر ابر بشمک
 فناسنه و آکند طو لیس معناسنه در حکیم ناصر خسرو بیت تدبیر مکن مباح عاجز *
 سرخیره میچد کر اغند * کر اکند * غین یرینه کاف فارسیله کر اغند مرقوم معناسنه

شیخ سعدی بیت در گرا کند مرد باید بود * بر خفت سلاح جنگ چه سودی کز بودی
 سکون زاء معجه وضع باء موحده ایله یعنی کد خدا کذا فی القفه بومعنایه میرنظمی بیت
 سر آسوده اش غوغا بر آرد * هر آنکس بکند و جا کز بود باشدی کز در می سکون زاء معجه
 ایله بوزن یزداغاجدن زائد دالری کسمک کذا فی فرهنگ جهانگیری کز کشف رودی بر ارمق
 آدیدر کنار نه سام بر اثر در هلاک ایلدی فردوسی بیت کشف رود پر خون و زرداب کشت
 جهان جای آزامش و خواب کشت کفاندی فتح فا و نونله بر نسنه آریلوب صد اویره
 منوچهری بیت هیبتش الماس سخت را بکفاند * چون بکفاند دو چشم تار ز مردی کفندی
 فتح فایله یعنی از هجد اشود بر رندن آری باور معناسنه در ابوشکور بیت بر درخس از دین
 بر زاو * کفندی چرخ از هیبت کر زاو * عبدالرزاق جمال الدین کاشی بیت طالعی دارم
 کز تشنکیم لب بکفندی * در همه غوطه دهد دجله بغداد مرا کفندی کسرفا و سکون یای
 تحتانیله کفندن لفظندن فعل ماضی در یارلدی و چا تادی معناسنه اوحد الدین کرمانی
 بیت همچونارم بکفندی از غم سبب دقش * دل نخوانش تو که او عقل بداندیشنداد * استاد
 رودکی بیت کفندی دل از غم جو آن کفته تار * کفندی شود سنک تیمار خوار کلا جود
 فتح لام وضع جمله سفراق در که مجلس آخر نه یاران بر لرینه محبتا باده ایچر لر کلاباد
 لام و فتح باء موحده ایله توراتی بر مینار ز نامیدر که جنگ دوازده رخده فریزین کیکاوس النهدلاک
 اولدی حکیم فردوسی بیت بر آشفت پیران بکلاباد کفندی * که چونین شکفتی نشاید نهفت *
 وله بیت ایابیرن و کیوو کلابادرا * که بر هم زند آتش و بادرا کلاباد
 فتح لام وضع جمله کل باشلو آدمه دیرل میرنظمی بیت لجوجی با همه چون کرده معتاد * قضولی میکند
 نادان و کلاباد کفندی فتح لام و سکون نونله اوج معنایه کاور اول کلکارلک بر آئی در که
 آنکله طپراق قازرل کنند دخی دیرل ترکیب قازمه دید کلریدر وکننده دخی قازیجی دیمک اولور
 هر بیله فاس دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت اگر بدید من غیر آن خیال آید * بکنده
 باد مراد دودید کان بکنند * وله قدس سره * قطعه * ذوق ستر سر مست راهر کز نداند عاقل
 حال دل بی هوش زاهر کز نداند هوشمند * خسرو و داع ملک خود از هم شیرین میکند * فرهاد هم
 از بهر او بر کوه میگوید بکنند * ثانی اغاج کلید معناسنه در کلپندان دخی دیرل وله قدس سره
 بیت هم آن باز در آید در دولت بکشاید * که آن بار کلید ست و شما همچو کلیدید * ثالث
 کنبه ناز اشیده عوما وله قدس سره بیت پاید انرا بیاموزد باب پاک افزودن * کلندی را
 بیاموزد کلندان را فریبیدن * رابع تراغاجدر که کو پکک قلا ده سن بغلرل اکا سا جور دخی
 دیرل مسعود سعد سلمان * رباعی * از هر چه بگفته اند پندی دارم * و ز هر چه شنیده ام
 کزندی دارم * که بر کردن سک کلندی دارم * بر پای کھی چوپیل بندی دارم کلاوند
 سکون لام و نون ایله بر طاع آدیدر کفندی فتح میم و سکون نونله بر ایدر حلقه حلقه ایدوب
 طونلیان آت وغیری حیوانک بوغاز نه کچوروب طوتارل و بر نوع قوشا قدر و استعاره طریقیله
 زلف محبوبانه دیرل کوکلی طوتد غیچون ابو المعانی بیت کندی چینی زلفش کردن دل راسته محکم
 ازان شد بسته کردن بند حسن جهانگیری کفندی * تتابع الفاظ قبیلندند خراب بیاب

بیاب معناسنه عضایری رازی * قطعه * بسا بخر خرا آورده کاخ دشمن تو * بیار میله ز بیم
 زوال یافته هال * که باز خورد دید و تاب زنده پیل تو شاه * کنون رسوم دیار ست کند مند اطلال
 حکیم ناصر خسرو بیت مادر بسیار فرزندی ولی * خوار داری شان همیشه کند مند * کند *
 سکون نونله درت معنایه کلور اول بمعنی شکر که معنی قند در کاند دخی دیرلر حکیم سوزنی
 بیت فی چودو لعل تو است کر بقلم بر کشتی * زیر دو مشکین کان نقش دو بادام کند * ثانی ریش
 یعنی جراحت حضرت مولانا قدس سره بیت نکند رحمت مطلق بلا جان تو ویران *
 نکند والده مارا زنی کند بجمامت * ثالث بمعنی کز معنی قاجق رابع بمعنی قریه کمال پاشا زاده مرحوم
 دیر که کنندی ارباب لغت کوی معناسنه یا زمشلر اما بلما مشلر شهر معناسنه در بومد عایه شاهد
 شهر قندر که اصلی شهر کنندی تعریف ایدوب شهر قند دید بار زیر شهر مزبور شهر نام بر جاریه
 بتا اول نشدر ابتدا امرده کند شهر دیندی بعد علم اولق ایچون مضاف الیه تقدیم اولندی ابن
 خلکان تاریخنده یازمش که * ان شهر اسم جاریه الاسکندر مرضت قوصف الاطباء ارضادات هوا
 طیب و اشارواله بظاهر صفة فاسکنه ایاها فلما طابت بنی یه مدینه و کند بالترکی هو المدينه
 فکانه يقول بلده شهر بوسیدن شهر قندد بتا شد در انتهی کلامه بعض نسخه ده کند کنده دخی
 آلت رجله دینلد وکی مسطور در * کنکرزد * سکون نون وراء مهمله وفتح کاف وزاء فارسیین
 ایله بر کوکدر ساقر کی چیننور ترکیه کنکر دیرلر و فارسیه کنکر زده دخی دینلور * کند * فتح
 نون اول سکون ثانیه چیا و قازمه و چتال بیل شمس خیزی بیت باغ محنت همیشه شاد است
 بی عنای شیارورنج کند * که بد * سکون ها و فتح باء موحد ایله خزینه دار معناسنه در بعض
 فرهنگرده صراف ووزنه دار معناسنه در مثال معنی اول شمس خیزی بیت تو آن پادشاهی که
 در ملکیت تو * عطار ددی برست و بر جیس که بد * بعض نسخه ده عامل معناسنه که رعایا دن مال
 میری جمع ایدر و بعض نسخه ده متاع دلالی و بعضی معنی دهقان واقع در بولغت هر فرهنگده بر معنایه
 نقل اولند و غی اجلدن جو حقیر تصحیح معنی ایدر میوب جمله نك نقلنی اشارت حال بوکه کمی مفتوحه ده
 و کمی مکسوره ده و کمی مضمومه ده یا زمشلر * کیازند * فتح یای محتانی وزاء معجه و سکون
 نونله پادشاه دیمکدر کذافی التحفه * کید * سکون یای محتانیله بوزن شید ایکی معنایه در
 اول نام رای کتوج که هند پادشاهی ایدی اسکندر ایله معاصر اولغله اسکندر آنک قزنی حباله
 از دو اجنه کتوردی حکیم فردوسی بیت یکی شاه هند را نام کید * نکردی جز از دانش
 و رای صید * ثانی لیم که التون و کشر نسنه لی بر برینه آنکه یا پشد در لر و عریبه اوج
 معنایه کلور اول مکرو حیلله ثانی جنک وجدال ثالث حیض عورت * کینباد * بر ذی
 شوکت و ذی قدرت پادشاه آدیدر کینسروک مادری آنک دختریدر * مع الراء المهمله *
 * کاتوار * ضم تاء مثناة ایله سر کشته و حیران کاتوره دخی دیرلر شمس خیزی بیت دوستش
 حاقست و یارجا * دشمنش جاهلست و کاتوره * کچار * فتح جم فارسیله اثواب خانه که
 تراشات و آوانی و امثال ساثره کچال دخی دیرلر امیر خسرو * قطعه * در طلب آنچه نیاید
 دست * زیر بر کردی و کچار خویش * خیره بداری به بشیره جهان * در کرانمایه دینار
 خویش * کچغر * سکون جم فارسی و فتح غین معجه ایله ماوراء النهرده بر شهر آدیدر حالا

کاشغردیمکله مشهور در حکیم ازرقی بیت ذکر باغ نهان شد بهر کان کل سرخ * سرای باغ
پراز کارخان کاشغری و کاشغری فتح خاں معجه ایله ایکی معنایه در اول یرقان دیدگری
علت ثانی زراعت دوشن صاریلق که دخی باش باغلمدین بر آفت سببی ایله واقع اولور ابوالمعانی
بیت کشت زار تنم که کاشغری * زان سبب حاصل وجودم نیست و کار و اوج معنایه در
اول معروف شغل و عمل ثانی زراعت معناسنه که کاریدن لفظندن اسم مصدر در که کشت
و کار دیزلر ثالث جنک معناسنه در که کارزار و بیکار دخی دیرلر استاد فرخی بیت ای ذکر
آمد و روی نهاد به بشکار * تیغ نیر توهمی سیر نکردید از کار * وله بیت که اندر جنک باشمشیر
هم دست * که اندر پیشه با بشیره مکار و کاروبار و سکون راه مهمله و باء موحد ایله ایش
و کوچ و کسب و کار معناسنه کار و کردخی دیرلر ابوالمعانی بیت کار بارم در جهان شد
عشق یار * زانکه نیستم در جهان بی کاروبار و کاردار و سکون را و فتح دال مهملتین ایله
عامل و مشتغل و جامع اموال و صاحب دیوان و وزیر معناسنه در زراعت بهرام بیت دزین خرجت
ز مال کارداران * نکشت ای شه پکی صرف از هزاران و کارزار و سکون راه مهمله و فتح
راه معجه ایله جنک و جدال معناسنه حکیم سوزنی بیت بنفشه سمن آمیغ تیغ تو ملک بلاله
کاشتن دست کارزار توباد و کارکر و ایش اسلیجی و نایر و نفوذ بولق معناسنه در نسخه
حسین وفایی ده مراد و پشت پناه معناسنه در میرنظمی بیت کار کر سلطنت و جاه تو *
در همه این کار کران شاه تو و کارگیر و سکون راه مهمله و یای تختانی و کسر کاف فارسیله
ایش طویجی و عمارت و بنانک متانت و استحکامی معناسنه وله بیت نباشد کارگیر این کار بی تو *
همی بیند درین چاروی نیگو و کارغری سکون زاه فارسی و فتح غین معجه ایله کاشغردید کاری
شهر در کذا فی فرهنگ جهانگیری و کاسه کر و فتح سین مهمله و کاف فارسیله درت
معنایه کلور اول کاسه و طبق یا پوجی بو معنای ترکیبی در ثانی و سببی ده بر نوا سمیدر نجیب
الدین جرد پاد قانی بیت حالت سرو چنانست که ذوقی دارد * نفس بابل و آن دید به کاسه
گری * سیف اسفرنگی بیت نوبت کبریازنی چون بنشاط سوزاو * همچو دنامه دمدمه
برده کاسه کرکنی * ثالث جام جمه اولان خطوط سبعة دن بر خطک آدیدر رابع نقاره زن
معناسنه در و کاشغری سکون شین و فتح غین معجتین ایله ماوراء النهر در بر ولایت و بر شهر
عظیم آدیدر نهر کاشغری و آب آمود دیرلر بیوک ارمق در یکسز کلمز ایچند سنک بشم حاصل
اولور بر وجایی ایران اوتیه طرفی توراندر که ماوراء النهر دیمه نیک سببی بودر مجمع الفرسه شهر
منزبورک محبوب و خوب رولری چوقدر استاد عنصری بیت ایا شکسته سر زلف ترک
کاشغری * شکیخ تو علم بر نیان شوشتی * و دخی موزون و خوش ناسرولری اولور غاتقرده
اولان سرو کبی استاد عنصری بیت سرای و باغ تو آراسته بسرو بلند * چه سرو
کاشغری و چه سرو غاتقری و کاشغری ولایت ترشیزده واقع بر قریه اسمیدر کاشغری دیرلر
روایت اولور که زردشت ایکی سرواغانی طالع سعد و قنده برین قریه مزبوره ده و برین دخی
قریه فرومک طوسه دیکمش ایدی مجوس ملتنگ اعتقاد باطل و زعم فاسد و عاطلاری
بویله در که زردشت اول اغا جاری جنتدن کتورمش اوله متوکل علی الله عباسی جعفریه سرمن رای

سرمن رانی شهرینی عمارت ایتدی وکی اثناده حاجی خراسان اولوقته طاهر بن عبد الله بن طاهر
 ذوالیمینین ایدی اكا حکم کوندر وپ امر ایش که اول اذاجی کسوب کرد ونه له تحمیل ایدوب
 وشاخترین دوه له یوکلدوب بغداده کوندره جماعت مجوس طاهره الی بیک دینار سرخ وردام
 کسمه دیدیلر طاهر قبول ایلدیوب اغاجی کسوردی مر ویدر که اول اغاجک سایه سنند اون بیک
 قدر قیون وچی وصغر قرار ایدر ایدی ومختلف النوع طیور اوزرنده آشیان ایتشار ایدی
 اغاجکه یره دوشدی اول اطرافک زمیننه لر زه کلدی ویقیننه خیلی عمارت وکاریز آب اولان
 یزله خلل اصابت ایلدی وحد وحصردن بیرون اصناف طیور اغاجک ایچندن اوچوب کتدیلر
 شویله که هوا یوزین طوتدیلر و انواع صوت وصد اظاهر اولدی مزبور اغاجک کوده سن بغداده
 نقل ایچون بشیوز بیک درهم سیم مصرف اولدی شاخترین بیک اوچوب زدوه یه تحمیل ایلدیلر
 اول اغاج جعفریه یه و صوله بر منزل قالقدن بامر الله تعالی متوکل علی الله قتل اولندی امیر
 مغزی بیت ترک ناید چوتوب کاشغر اندر * سروبالد چوتوب کاشغر اندر * کاشمیر و کشمیر
 کلاهما بسکون الشین المعجه وکسر الیم هند ایله عجم حد وندده واقع آب وهواسی لطیف
 برولایتدر وشهرینه دخی کشمیر دیر لر ایجه ولطیف شال ایدر لر که دانه سی الی غررش قیمتی
 ودخی نچه لطیف و ذی قیمت امته استلور و غایت محبوب و محبوبه لر چوق اولور حکیم انوری
 بیت کنار دجله زترکان سیمین خلیج * میان رجبه زخویان ماهرخ کشمیر * آب وهواسی
 وصفند مولانا عرفی بیت هر سوخته جانی که بکشمیر در آید * کر مرغ کباب است که ببال و پر آید
 بوقصیده کشمیرک وصفند در * کاغذ زر * کسر ذال وفتح زاء معجین ایله یعنی اضا فته
 مشهور یرلیغ یعنی حکم شاهیدر که عجم شاهلری برکسنه یه انعام واحسان ایتدکه بهر روز
 شوقدر دینار ودرهم وظیفه ویرلسون دیو النهر ویرلر اول آدم اول حکم موجبجه مبلغ معینی
 گلوب متصرف اولور زرم ولا یتزده وظیفه براتی دیرلر شیخ سعدی کاستان کتابک
 دیباجه سنند همچون کاغذ زر مینرند دید وکی بومعنا یه در کاستان شاعر حلی بومعنا یی
 یلد کلرندن آلتون ورق کبی ال اوزرنده طوقلر دیو یازمشلر آلتون ورقک اعتبار و قبولنه موجب
 نه ایدوکن بلر که معناسی بودر دیو تعبیر ایدر لر * کافر * عجم فتح فایله و عرب کسر کافله
 استعمال ایدر معناسی ساتر یعنی اورنجی دیمکر زراعت ایدنه کافر دیکلری دانه یی یرده
 سترایتدو کچون و مسلماندن غیر یه کافر دینلدوکی حقی سترایتد و کچوندر اول اجلدن
 مسلماندن غیر یه ماله کافر دیرلر میرزاغازی بیت جزای بکشبه هجرم اکردهد ایزد *
 بسوی خلد برم کافر و مسلمانرا * و جمعی عربیه کفار و کفره کلور فارسیده جمع اولند قد کافران
 دینلور نتم بویته واقعدر شاعر بیت آن چه در جان منست کبر و شتر بودی زغم * میزند ی
 کافران در جنت الماوی علم * بویته عربیسی وارد راصل مضمون اول بیتده در لواحد من الشعرا
 بیت ولوان مانی من جوی و صبایه * علی جمل ام یبق فی النار کافر * بوجمیر اتم الحروف
 مرقوم ایکی بیته ثالث ترکی اولوق اوزره دیمش ایدم بیت بار اولسه اشتره درد درونم فی المثل *
 جنت اعل اولوردی دوزخ اهلینه محل * و کجه یه ده کافر دیرلر کوندزک نورینی سترایتد و کچون
 نتم شیخ عمر ابن الفارض قدس سره بیت لی فیک آخر مجاهد * ان صح ان اللیل کافر *

في كافر في ضم فاو او معروفه برخوش بودار و در طبيعى يار دويابند در رجه رابعك اولند
 هندوستانه بر مخصوص اغاجدن صمغ كى طاملر اول صويق و كوكرنك اولور منجمد اولدقده
 بر قاج لونی اولور اعلاسنه قيصورى ديرلر سوانديب قرينده بر موضعه منسوبدر و بر نوعی
 بر مقدار قز للغه مائل اولور و بر نوعی دخی رباچی ديرلر ضم رايله رباچ نام موضعه منسوبدر رغابت
 بياض اولور بعض روايتده ابتدا کافورى بولوب شهرت ويرن رباچ نام پادشاه يا خود بر حکيم اوله
 بر نوعی دخی غليظ و سياهرق اولور بر روايتده قيصورى رباچينك مصاعدي يعنى آندن
 تصاعد ايتشدر شعرا بياضغنى بعض نسنه يه مشبه به ابلشدر در جمله روزروشتی اکا تشبيهه
 ايدوب ميرسجدر ديمشدر بيت آهوی آتشين دم چون بره در بر آيد * کفور خشك کردد
 بامشك تر بر بر في کالار في بوزن سالار ابيکي معنایه در اول آبکندي يعنى سيل صويق يزند و غنى يره
 چقور اولوب آدم و حيوان چکمه سنی عسیر اوله خراسانيلر بننده مشهور مثلدر * جاني که
 کالارست هيزم نيست * و جاني که هيزم هست کالار نيست * بومثل اول اجلدن اولشدر که
 زورلی سيل آق و غنى يره اغاجی ديمي قازياوب قوپار کيدر آنده اغاج قالمز معنای ثابته يوقه
 اولان طاشه ديرلر ابيکي معنایه ابوالعاني بيت سيل اشکم همچو کالار کشته و سینه شکاف
 همچند اتم قلب آن کالار و يا خار آستی في کالار في سکون لام و فتح جمله ابيکي معنایه در اول زبان
 کيلانيه کارزار يعنى جنك معناسنه ثانی مزرعه برنج معناسنه در که کيلانی لغتی در في کالجر
 فتح لام و جيم و سکون نونه هندوستانده بر قلعه در آنده چويد حاصل اولور عبد الواسع جبل
 بيت کهي باشد صميل اسب اودر خاک ترکستان * کهي باشد صليل تيغ اودر حد کالجر *
 في کامکار في پادشاه و دولت و عزت و رتبت صاحبی معناسنه در نسخه ميرزاده بيشکاري
 قوشدر رغابت آوجی اولور في کامور في سکون ميم و فتح و او ايله مراده لايق ديمك اولور مراد
 صاحبی دخی ديمك اولور ميرنظمی بيت بسکه بالطف و کرم شدن نامور * در جهان نبود
 نظيرش کامور في کانور في ضم نون و او معروفه غله انباری که کنور دخی ديرلر کذا في المجمع
 في کا و کاور في سکون و او اين و فتح کافله خرزه که عبيد قضيبي ديرلر کذا في المجمع في کامکير
 سکون ها و کسر کاف فارسيه چامش قاطر و آت و کوره طوار معناسنه در دخی بيابان
 معناسنه کذا في فرهنگ جهان کيري في کبتر في سکون باء موحده و فتح تاء مشتاة ايله مخفف
 کبوتر در حکيم فردوسی بيت چو چشم تدر وان بکي چشم ديد * بکي جام چون خون کبتر کشيد *
 حکيم سوزنی بيت چو کبتر تني خانه کرده هر کابک * چو مار سغدی ره يافته هر کا واک *
 في کبر في فتح باء موحده ايله بر او تدر ترشی ايدر لر عريسه قبار ديرلر فتح قاف و باء موحده
 مشدده ايله مجمع الفرسه سکون بايله پيلو خفتان يعنى جنکه مخصوص بر خفتاندر حکيم فردوسی
 بيت بکي کبر پوشيده زال دلير * بچنک اندر آمد بکردار شير في کبک انجیر في سکون باء
 موحده و کاف و نون و يای تحتانی و کسر همزه و جمله ابيکي معنایه در اول بمعنى فلاخن يعنى
 صپان ثانی بر قوشدر نیز پرويلد پرواز بعضيلر دراج ديديلر کذا في المويد في کبوتر في ضم باء
 موحده ايله معروف کوکرجين انواعنه ديرلر ميرنظمی بيت شده با کرک و حشی ميش همزان *
 کبوتر ميکنند با چرخ پرواز في کبوتر نامه بر في مکتوب ايلدي کورجين بولايتده ديشين مندن

۲۴ **فیشیدنن ارکین آروب آخرولایته کو نورل ضرورت مخلنه بر کوچك نامه ده احوالی**
اجمالا یازوب ارکک کو کرخیمك قنادینه بغلیوب صالی ویرلر با مرالله تعالی دشیمی اولدوغی
ولایت آشیانه سنه وارر کی بودر فی ضم باء موحد و او معروف و فتح دال مهمله ایله صوده
اولور بر بوجکدر کوچك بالقلمی طوتوب یرو مرغا بیدر دخی دیشلر شمس فخری بیت
تو همچون های بر اوج سعادت * حسود تودر آب غم چون کبودر * استاد رودکی بیت
ماهی دیدی بجا کبودر کیرد * تیغت ماهی دشمنانت کبودر کی کبودر فی سکون باء موحد
و فتح و او ایله کابل هندی به دیرلر کی کتخ شیر فی فتح تاء مشناه و سکون خا و کسر شین معجتین ایله
واضا فته دخی مرویدر اول ماسنبار که سود و یاغ ایله ایدرلر کذا فی نسخه میرزا اماموید
الفضلاده جغرات که نمک و سود ایله آمیخته ایدوب یرلر کی کتکار و کتکر فی کلاهما بسکون
التاء المشناه و فتح الکاف الفارسی یعنی دروگر یعنی نجار که دو لکر دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره
بیت جور و جفا و دوری کان کتکار می کند * بر دل و جانها نبرز اسکنه کار می کند * حکیم اسدی
*** مثنوی * سرای بخوی چو خرم بهار * بگردوی ایوان باوراهی چهار * زهر جانور پیکر بیکران**
زایوان دو آویخته کتکران کی کتخیر فی فتح تاء مشناه و سکون نون بعد باء موحد مفتوحه ایله
کامل و بسیار خوار کذا فی التحفه کی کتور فی ضم تاء مشناه ایله طپراقدن کوب کی یا یوب ایچنه غله
قورلر استاد لطیفی بیت از تودارم هر چه در خانه درم * و ز تودارم هر چه کندم در کتور *
کی کتیر فی کسر تاء مشناه و سکون یای تحتانیله یعنی سراب که بیابانده صوکی کوریتوز حکیم فرزندق
بیت ذر نظر آید جهان مثل کتیر * می رود عمر کرانمایه چونیر کی کتخ و کتکر فی کلاهما بسکون
الجیم اول بفتح الباء ثانی بفتح الکاف الفارسی کرج ایدیچی معناسنه در کی کتیر فی کسر جیم
الفارسی و سکون الیاء تحتانی یعنی پیشوا یعنی ایلر و کیدیچی و ایلر و اولیچی کی کدیور فی کسر
دال مهمله و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول یعنی روزگار ثانی کتخدا یوابکی معنایه
شمس فخری بیت اگر کوش داری به عدلت نبودی * دگر در کدیور نبودی کدیور * و جمع
القرینه یعنی مزارع کذا فی قره نك جهانگیری حکیم خاقانی * قطعه * ماه بامه می کند شاه
قال کدیوری * عالم فاقه برده توشه دهد توانگری * مائده سازد از بره بر صفت توانکران *
بر زگری کند بکاواز قبل کدیوری کی کتور فی فتح ذال معجه ایله مرد اجمق کذا فی الجیم کی کتور
بالتحقیف صاغر که عریسه اسم معناسنه در استاد لطیفی بیت کور و کرباش از معایب نامی *
دور شو از مساوی و وسواس * کمال بخندی بیت ای حسود از غم او کرفالم * تو چرا کور شوی کور
نشوی کی کتور فی بالانشدید مراد معناسنه شمس فخری بیت بکندر بر سیمه رتار یزد *
مهر در پای تو بهر چش کر * استاد دقیق بیت خسته مهرگان آمد سوی شاه جهان آمد *
بباید داد از او را بکام دل بهر حب کر کی کرا کر فی فتح راء مهمله و کاف فارسیله بحام و فصاد
معناسنه در قره نك جهانگیری یعنی زانغ مرویدر کی کر کر فی سکون راء مهمله و فتح کاف
فارسیله کار کر لفظندن اختصار اولمشد رایش ایدیچی معناسنه و جناب باری تعالی جل ذکره
اسما سندن صانع الصناعه معناسنه در استاد دقیق بیت چو بیچاره کشتند قریاد جسنند *
ویشان بخشید یزدان کر کر شمس فخری بیت ملاک دین رابقوت کر کر * کشت مسعود

حاقبت اختیاری کرکسار فی سکون را و فتح کاف و سین مهملتین ایله ایکی معنایه در اول بر ولایت
آدیدر ثانی تورانی بر پهلوان آدیدر که آخر الامر آنی بهمین قتل ایلدی شهاب الدین مهمزه
بیت از سر زوپین شیراند از او بر کرک پیل * آن رسد کر تیغ زوپین تن بجان کرکسار و کر و کر فی
ضم راء مهمله و فتح کاف فارسیله بمعنی کر کر مر قوم استاد عنصری بیت بدان ماند که یزدان کر و کر
خهان بر تور آور دست دیگر * نسخه و فاییده کر کر بمعنی کامکار و ادات الفضلاده کر و کر و کر
کاف فارسیله صانع الصنایع معناسمه و کر کر فی کسر راء مهمله ایله صغر بتاغی اید نه دیر لر
کدافی فرهنگ جهانگیری و کر و کر فی ضم زاء فارسیله بر آجی اوت کوکیم ربعض ترا کیمه
جزو ایدر لر عربیه زرنباد دیر و هندی لسانده کچور دیر حکیم ناصر خسرو * قطعه * بر کمن
کردن همه توها * ای برادر موکست دهور * عسلش را بجنظ است نسب * شکرش را
برادرست کر و کر و کر فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی خار سیاه کدافی الجمع
بومعنایه ابوالمعانی * قطعه * کل زیبا چو دیدی خوشبویش * لیک کسترت شود بچشم اورا *
کر خرداری هیچ چیز محرز * ضررش میکشی از آن فردا و کستدر فی فتح سین و دال مهملتین
وسکون نونه بر روایتهم دالله نا اهل و ناکس معناسمه در استاد عنصری بیت سز در مرد را
کر نکبر کند * چو شته نیکویی با کسند رکنند و کشیم کر فی سکون شین معجه و کسرتاء
مثناة ویای سما کنه و فتح کاف فارسیله کمی یا پوجی ترکیله مرانقوز دیر لر ابوالمعانی * قطعه *
ندارد فرق کشیم کیر و کشیم کیر بنزد او * اگر پرسی جوا بش میدهد هر دیک و معناست *
بین احوال عالم آنچنان کس محترم باشد * شود از باب عرفان بهر نانی بی سر و بی پاست *
و کشیم کیر و کشیم کیر فی اول سکون شین معجه و نون و کسر جیم و ثانی فتح شین معجه و سکون نون
و کسر جیمه کما نکشلکه هوس و مشق ایدن بر اغاجی یره دیکوب باشنه دلک اید و ب یا خود
بر چقال اغاج بر کیموب برایب کچور لر واپیک او جنبه بر اغر طائر بغلیوب بر ایله طو توب
چکر لر یعنی یای چکیمکه قولد قوت بولنسون دیومشق ایدر لر عربیه مجید دیر لر منو چهری بیت
داد چشنی مهرگان استمبهد عادل دهد * آن بجاتنها بکشیم کیر پندارد خد نک * حکیم
مغوزنی * قطعه * که کشد در روش شعر کانی چومنی * من که یا قوت بهرام و با خاطر نیر *
من کا ز او خد اوند کا ز ا بکشیم * کر خد اوند کان زال و کان کشیم کیر * کدافی نسخه و فای
و کشیم و فی سکون شین معجه و ضم میله بر سحر آدیدر جمع الفرسه بر مقام در که حوالیسنده
دشت و بیابان واقعدر آکا موردخی دیر لر کدافی المؤید و گفتار فی سکون فا و فتح تاء مثناة ایله
صرتلان دید کیری بر تیجا نور در عربیه ضبع وام عامر دخی دیر لر غایتها احق جانور در
کوندز چو قلق کز منر اما کیجه پک کز را کتر مزاردن میت چیتقاروب بر آنک مخصوص آوجیلری
وارد اینی قاپوسنه کلوب بری ایچر و کپور و بر قاجی طشره دن چاغر لر که ام عامر بونده می دیو
ایچر و کین بونده یوقدر دیره رک یانته واروب بونده یوقدر دیره رک اللربن و یا قلربن محکم باغلیوب
ایپک او جن طشره چیتقاروب یته بونده یوق دیر بوسوزی اول حیوان کرچک صانوب اصلا
طکمز آوجی طشره چیتقوب بونده ایمنس دید و کی باشلرچا بالمغه امانه چاره الی و آیاغی محکم
باغلوبعد چکوب چیتقار لر دوکده دوکده زبون ایدر لر ابوالمعانی بیت ترا چون نیست عقل دانش

دانش و فهم و خرد دائم * فریب مر ترا کردن چو صیادان گفتاری * میت يك عادتی اولغله
 کفن صویچی یه ده گفتار دیر لر اکا تشبیهها وله بیت شده گفتار کویا در مزارستان نباشان *
 ازان گفتار کشته نامشان مرده آزاری و گفتار سکون فافتح تاء مثناة ایله بمعنی کبوتر
 و کبوتر دخی دینلد و کندن فایله بانك تبادل اولغله گفتار دید پار خراسا نیلر لغتیدر و گفتار کفر
 سکون فافشین معجه و فتح کاف فارسیله پابوچ دیکچی که کفش پابوچدر کر کردن مخفقدر
 و گفتار سکون فایله و یای تختانی و کسر شین معجه ایله هم که قلاهی و اگر کفش هر نه اولورسه
 شمس خزی بیت سهوی مطبخ توچون پراز کلاب و زشیر * چودیک نخت عدویست سر بسر
 گفتار * میر خسرو * مثنوی * بسا اندک حد ای کان بامید * رساند مرده پیوند جاوید *
 ازان زرمیرد استاد در ساز * که با گفتار پیوند بهم باز * و پشیمق وادک معناسنه ده مرویدر
 و گفتار معروف باقر دن دلکو بر ظرفدربال و یای کویوکن و چرکن آلور لر و ساثر ایشیده دخی
 استعمال اولنور اکا کفچه ده دینلور و کلاکر و فتح لام و کاف فارسیله بویا جیلری و جامه بی
 بویا مردن مقدم شای صوینه چکر لر تا که کیری و نشاسته سی و آهاری کیدوب بر خوشجه بویا
 طوتسون دیر لر اکا کلاکر دینلور اصطلاح صباغین ده اغشردیر لر ابوالعانی بیت چوریشتر
 دخی رنگ سیاهی * بکمیرش بکن اول کلاکر و کلاکر و سکون نون و فتح تاء مثناة ایله
 بیوکرک یعنی زیاده ایری دیک اولور که کلان بیوک و ترادات تفضیلدر وله بیت اگر چه دبه ام
 خرطوم پیل * نباشد همچو پینی ات کلاکر و کلاکر و فتح لام و وایله قور بغه که کلا و کلا و
 ویکل و یک و غوک و جعفر و وزغ دخی دیر لر وله بیت خوش آید مر ترا آواز زشتت * شنیدند
 پیندارد کلاور و کلاهور و فتح لام و ضم هایلله مازندرانی بر پهلوان آدیدر و کلندر و فتح لام
 و دال مهمله و سکون نوله یونلماش کنه اغاجی که ترکیه کنه دید کاریدر و کاهی قیو آچلماق ایچون
 قودقاری اغاجه ده دیر لر و کاهی اول اغاجی دلوب مجرملرک الز و یا خود ایاغن کورر لر پور بهاء الدین
 جامی بیت بر کردن مخالف و بر پای دشمنت * نکبت کند دو شاخه و محنت کلندری *
 و گفتار فتح میم و کسر شین معجه و سکون یای تختانیله جاوشیره بکرر بر صغدر هند و ستاندن
 کتورر لر کانداز و یای طویچی یعنی کانداز عربیه قواس دیر لر شیخ سعیدی بیت کر چه
 نیر از کان همیکندرد * از کانداز داند اهل خرد و کانداز و آرش نام بر کسینه نک لقبی در که اوق
 آتقده اولقدر کسینه کلامش بی مثل اولدوغی مشهوردر حتی دیر لر که منوجه تر شاه زمانه
 ایران ایله توران حدودی و سنورنده عظیم نزاع اولور آخر الامر آنک اوق آتقده سینه طرفیندن راضی
 اولور لر و شهر آملکن بر اوق آتقده تجسس ایدر که نهر آمو کنارنده بولور لر اوق بولندوغی یردن
 ایران و توران میان فضل ایدر لر بویا بده سوز چوقدر بومحله لازم اولماغله طی کلام اولندی
 حکیم فردوسی بیت ازان گفتند آرش را کانداز که از آمل بر و انداختی نیر و کبیر و سکون
 میم و کسر باء فارسی بعد یای ساکنه ایله بمعنی پیر فرتوت از کلشن راز بیت شود طفل
 و جوان کهل و کبیر * نداند عقل و رای و علم و تدبیر و کبیر اکسکرک یعنی زیاده ناقص میرنظمی
 بیت بعشق از دیکران کتر نباشم * همان در عشق باشم کر نباشم و کبیر اوج معنایه در
 اول قوشاق کمال اسمعیل بیت چون سنان از سرفرازی با شدش در صدر جای * هر که

اندر خدمت چون تیغ در بند دگر * ثانی طاعدن یوالنوب دوشن قبا پار دسی وله بیت
ای بسا سرکه فرورفت باب تیغت * جای آن آب همه سال چوکوهست وکر * ثالث طاق
معناسنه که کر ایوان وغیره * کنار * ایکی معنایه در اول طرف واوج خواجه سلمان
بیت من دامن آن نکار کیرم * وز هر دو جهان کنار کیرم * ثانی قوجاق آغوش معناسنه ایکی
معنایه ترتیب اوزره حضرت سلطان ولد قدس سره بیت خود حدیث عشق را نبود کنار *
کیردایم عشق را اندر کنار * کنار کیرم * فوجی وقوطی وامثالی نسنه لک جنبه کیرنده کنار
تقدیرنده در * کنبور * سکون نون وضم باء موحد ایله مکر وقریب معناسنه مصدری
کنبوریدن کلور شاعر بیت زهر سومیدهد کنبور اورا * کنددل بزم اوبنا گفتکورا *
* کندر * سکون نون وفتح دال مهمله ایله هر شهره دیرل عوما شاه ناصر خسرو * قطعه *
وراباد خواهد که دارد چهارا * چرا پیشتر زو خرابست و بی بر * بیابان بی آب و کوه شکسته *
دو صد ره فروست از کوی کندر * ودخی خراسان ولا پننده بر شهرک آدیدر خصوصاً که
ای نصر کندری اول شهر دندر * کنده کار * سکون نون وفتح دال مهمله وکف ایله اویمه
وقایمه ایشنی ایشلینه دیرل قلمکاری وفسوسکاری واکامثال نسنه لری ایشلیمی * کنده کر *
دخی دیرل حذف الفله * کنکر * سکون نون وفتح کاف فارسیله ایکی نوع اولور دکنلو بر او تدر
بر نوعی بنی آدم بر یوغرده آمیخته ایدرل بسحاق اطعمه بیت کنکر چو بر آورد در جیب زمین
جفت * خرما توان خورد ازین خار که کشتم * ورنوعنه اشک کنکری دیرل آدم بیزا کنر
خراب برلده بتر خواجه سلمان بیت ازین خرابه کنکر مقام اکبر پرسی * فراز کنکره عرش
مسئقربابی * کنور * ضم نون وواو معروفله اوج معنایه کلور اول کنبور مرقوم معناسنه
یعنی مکر وقریب ثانی طپراقدن کوب کی بر طرف در ایچینه غله قورل کندو وکندوک وکندوله
وآذربایجانیلر کندو واصفهانیلر تا پو دیرل کذا فی المجمع بومعنایه استاد رودکی بیت از تو
دارم هر چه در خانه خنور * وز تو دارم نیز کندم در کنور * شمس فخری بیت از اصطلاح
توپر کرده سابل ودرویش * زسیم وزر سپید خمره و تغار وکنور * ثالث رعد معناسنه که
تندر و تندور و بخنور دخی دیرل حکیم علی فرقندی بیت بلزید صحرا وکوه از کنور *
توکفتی که برق آتشی زربطور * کنیر * کسرنون و مسکون یای تجمائله کاهل و بسیار خوار
میرنظمی بیت مشودر طعام دکررا کنیر * مشودراضی مردان بنان وپنیر * کوار * بوزن
هر از ایکی معنایه کلور اول اوزون سپید در که کواره دخی دیرل شمس فخری بیت آنچنان
بادی که کتبهات * در دامن بخشد و لعل از کوار * ثانی کند نامعناسنه در * کوتر *
سکون واو وفتح تاء مثناة ایله بمعنی کوتر که کبتر وکفتر دخی دیرل حکیم فردوسی بیت
چو چشم تدر وان بکی چشمه دید * بکی جام چون خون کوتر کشید * کور * فتح واو ایله کور
دیدکاری اوت که ترشی ایدرل عربیه قبار دیرل سکون واو ایله بوزن جو در خراب اولمش بر که
یناسی بیقلوب پشته پشته اولوب بی نفع اوله ودخی اول زمیننه دیرل که عمارت ویا خود زراعت
قابلیتی اولیه حکیم خاقانی * قطعه * شنیدم که از نقره زرد بکدان * زرز ساخت آلات خوان
غنصبری * اگر زنده ماندی دزین کور خنک * خنک ساختی دیکدان غنصبری * کور * کور * کسر

کسرو او و سکون یای تحتانیله بدون الاشباع کوره زمین و سراب و زمین شورده کذا فی المجمع
 اما تحفه الاحبابه بمعنی شیرزبان و کهر فی سکون ها و فتح باء موحد ایله بوزن رهبر
 هند و ستانده برولا بت نامی در کذا فی المجمع و کهر فی فتح هایلله بوزن خیر طوری زنگ آت
 و قاطره مخصوص اسمد عربیه کیت دیرلر استاد قرخی بیت آن یک اسب کهری را که تودادی
 برهی * جز بشش میخ و رانعل بیند دنعال و کهر فی کسرها و سکون یای تحتانیله بوزن
 ریرا لچه سبب حجرائی و نقلی خواجه و میوه خرس و کیل دخی دیرلر عربیه زعفرور دید کهری در
 و کیمیا جور فی فتح یای تحتانی و ضم حمله دانا و فاضل و عالم و کامل اولانه دیرلر کذا فی المجمع
 و کیمیا فی سکون یای تحتانی و فتح باء موحد ایلله درونداری یعنی درونده خصومت طویچی
 مولانا هاتقی بیت ز آمد شد کیمبر کینه کوش * یکی سقف آمد هوا چوب پوش و کیمیا فی
 سکون یای تحتانی و فتح غین معجه ایلله کین طوتمق و کین طویچی معناسنه در ابوشکور
 * قطعه * مار را هر چند بهتر زوری * چون یکی خشم آورد کیمبری * سفله فعل مار دارد
 بی خلاف * جهد کن تاروی سفله تنگری و کیمیا فی سکون یای تحتانی و فتح فایله بش
 معنایه کلور اول جزای بد که باد افراه و شبان دخی دیرلر ثانی اول ظرف در که ایچنده یوغرت
 ایدرلر مذکور اپکی معنایه شمس خری * قطعه * هر که در ملک اوبداند یشد * کشد از حله
 تیغ او کیمبر * بر جهان باد خشمس اریوزد * خون شود باز شیردر کیمبر * ثالث حصار دیواری
 اوزنه اولان طاشلر که اراستدن جنک ایدرلر رابع پشیمانلق معناسنه در خامس نسخه
 حسین و فایله بعض ولا بت خلقی لسانه ارمق یعنی نهر معناسنه در و کیمبر فی سکون یای
 تحتانی و کسیر کافله بمعنی تره عربیه رشاد معناسنه کذا فی المجمع و مع الزاء المعجمه * کار سازی
 موافق و ایش دوزیمی ابوالعانی بیت شکر ایزد باد بختم دلنوازی یافتیم * در میان ما و جانان
 کار سازی یافتیم و کاز فی درت معنایه کلور اول ناخن برای زر ثانی لکد و سبیلی یعنی دپمه
 و طینجه کذا فی المجمع ثالث درخت صنوبر یعنی جام آغاجی حکیم ازرقی بیت یکی چادر جوی
 یهن و دراز * بیاویز چادر بیالای کاز * رابع عربیه مغاره دید کهری نسنه که طاع انکر نده و بعض
 برده ایدرلر که ایام شتاده کیمه ایچنه قیون و صخر قورلر و ضرورتا قاروی غمور زیاده اولد قده
 مسافر و ابناء سبیل قونارلر استاد قرخی بیت شهر یاری که خلافتی طلبد زود افتد * از سمنزار
 بخارستان و زکاخ بکاز * کذا فی التحفه نسخه میرزا ابراهیمه بمعنی صومعه که بر سر کوهی کرده
 باشند و کانا ز فی فتح نونله خرم اصلقمی نک دیمی که اغاچنده بتدوکی بر در کناز و کتر دخی دیرلر
 استاد رودکی بیت من بد آن آمده ام بخدمت تو * تا بر آید رطب رکانازم * شمس خری بیت
 عجب نباشد اگر از محوسبت طالع * مخالفان و راز هر روید از کانا ز و کهریز فی سکون ها و یای
 تحتانی و کسیر اء مهمله ایلله کوزه چوب دوشمه که دیرلر روز کار سبیلله و یا خود آخرو جمله کذا فی
 فرهنگ جهانگیری و کبوتر باز فی کوکرجین بسلین و بسلیوب صابیحی و دخی اطفال که
 کوکرجین بسلیوب اوچوردرلر آنلرک جمله سنه کبوتر باز دیرلر میرنظمی بیت چون آن طفلی
 کبوتر باز باشد * بکار مغلمان همساز باشد و کبوتر نیاز فی اضافتله بر نوع کوک کوکرجین در
 غایت لعبت یاز اولور اکثر کوکرجنه مائل اولان محادیمه هدیه ایدرلر و کبوتر فی ضم باء

موحده وفتح نوله یعنی کبوتر و کج باز و سکون جیم و فتح با موحده ایله حیله بازه معناسنه در عوما
وزدو شطر مجله حیله ایدیمیجه دیرلر خصوصاً کمال بخندی بیت بیدق حال تونر انده هنوز
طره کج باز دورخ برده هفت و کرچغز و سکون راء مهمله و غین معجه و فتح جیم فارسيله
بايقوش جنسندن بر قوش آدیدر و کرکز و کرکوز و کلاهما بسکون الراء المهمله و ضم الکاف
بعنی علامت و دلیل شیخ آذری عجائب الدنیانام کتابنده تفال حیواناتده دیمشدر بیت
ورز حیوان پیش آیدرز * هست آنهم زتفرقه کرکز * حکیم زاری قهستانی بیت باوی بزفان
حال کفتم * این قصه چنانکه هست کرکوز و کرکفیز و سکون راء مهمله و یای تحتانی و فتح
کاف و کسر فایله کفکیر معناسنه حکیم سوزنی بیت یاری دارم چنانکه حلقه چشمش * باشد
از چشم کرکفیز فروتر و کر و معنی قرین یعنی ابریشم کذافی الجمع و کشا و رز و فتح شین
معجه و و او و سکون راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول اکبخی یعنی زراعت ایدیمی عربیه زراع
و حرث دیرلر حکیم فردوسی بیت کشاورز با مرد دهقان تراد * یکی شد بر ما بهنکام داد *
شیخ نظامی بیت کشاورز شغل سپه ساز کرد * سپاهی کشاورزی آغاز کرد * شمس فخری
بیت باصیت معالبت قرچست رسولی * در باغ ایادیت زحل چیست کشاورز * ثانی زراعت
اولئش زمین و زمینی زراعته دخی دیرلر حکیم ناصر خسرو بیت در کشاورز دین پیغمبر * این
فره ما پکان خس و خارند * وله بیت چون کشاورز خوک و خار گرفت * تخم کر بفکنی بود تاوان
و کفچالیز و کفچلیز و کلاهما بسکون الفاء و فتح جیم الفارسی و کسر اللام اول ایکی معنایه در
کفچه معناسنه در که دلك دلك بر باقر التدر آ شجیر و حلوا جیلر قوللنورلر کفلیز و کفچلیزک
و کفچلیزه دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت چه حلوا های بی آتش رسد
از دیک چوپینی خوش * سر شاخ پراز حلوا ایسان کفچلیز آمد * مجیر بیلغانی بیت بکفچلیز شتر را
کسی که آب دهد * بود هر آینه از احقی و شیدانی * ثانی بر آبی جانور در باشی و تنی مدور اولوز
و اینجه جگ قوی روغی اولور عربیه غموص دیرلر بعضیلر دیرلر که مرورا یا مله قور بغه اولورا شیرالدین
اخسیکی بیت نهنگ بود عدو کفچلیز کشت از بیم * چوزین نهادی بر جودی محیط آسا *
و کفش دوز و سکون فاوشین معجه ایله یا بوج دیکچی کفشکر دخی دیرلر کفش پا بوجدر
و دوز دوختن دن اسم فاعل اولور شیخ سعدی بیت پیر مرد لطیف در بغداد * دختر خود
بکفش دوزی داد و کفلیز و سکون فاویای تحتانی و کسر لامله کفچلیزک معنای اولیله مترادفدر
حضرت مولانا قدس سره * رباعی * اندر خور شته سوار شید یز بود * اندر خورد یک کاسه
و کفلیز بود * آنجا که دلاله مفصل میز بود * آنجا چه چهیز وجه شکر ریز بود و کلیر و کسر
لام و سکون یای تحتانیله زنبور معناسنه که کلیردان پتک در که ایچنده آری بال چقارر مشاعر
در صفت خربزه * رباعی * آن میوه که در حلاوتش نیست بدل * یارب نرسد هیچ نوعیش
خلل * هر دانه آن تخم کلیر عسلست * بکدانه از آن شود کدوهای عسل و کرساز و
قوشق دوزی هر نه نوع اولور سه و دخی قوشاق و قلیچ و ترکش بنده دیکان توفه معناسنه در
و کناز و کز و کلاهما بیخ النبون ایکی معنایه در اول کناز مرقومدن محفدر استاد رودکی
* قطعه * جهانها مانا ازین بیکناهی * کنه کار ما بیم و تو بیکناهی * رسیدم بخدمت که از محل

محل امید * کنازم رطب کیرد از لطف شاهی * ثانی دامن معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری
 کنک دز فی سکون نون و کف و کسر دالم مهمله ایله مجمع الفرس صاحبی سروری کاشی کاف
 عربیله بر شهر در توران زمین ده واقع فریدون شاه بنا ایتشد ز حال اکابی کندش دیرلر اما فرهنگ
 جهانگیری مؤلفی یوسف انجوی کاف عجمیله نقل ایتش تفصیل اولغله کاف فارسیله تحیری
 زوا کوردلی فی کنیز فی کسرون و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول خصوصه جازیه
 معناسنه در حکیم اسدی بیت بروی کنیزی یجان دوست کشت * کدنا کاه روزی برور کندشت
 کاهی جمعه کنیزان دیرلر خواجه سلمان بیت از کنیزانش کین کار کندی دولت * وز علامانش
 کهن خواجه سرایست سرو * ثانی دختر معناسنه در حکیم فردوسی * مثنوی *
 کشاورز را دختر ماه روی * ناستد برین روی و این رنگ و بوی * کنیزک بد و کفت کز راه داد * من
 دختر مهرک نوش زاد فی کواز فی فتح و او ایله آغزی دار برداق و یویجی و مسافر لک یوله
 کورتوردگری اغاج و باقر برداق که کوازه دخی دیرلر فی کورزی فتح و او و سکون راه مهمله ایله کبر
 چچک که یومر بجه اولور پیراغیله ترشی ایدرلر کورزه و کورک دخی دیرلر فی کوز فی کسروا
 و سکون یای تحتانیله فرهنگ جهانگیریده گوشه خانه معناسنه مسطور در میرنظمی بیت
 خانه آمد آن چشم خوریز * نشسته در کویز چون ماه نوخیز فی کهریز فی سکون داویای
 تحتانی و کسر راه مهمله ایله صویولی که زیر زمیند اولور شمس فخری بیت زلف طبعش
 کرباد و آب رخ یابد * ز سنک خاره هم رسوروان کند کهریز فی مع الزاء الفارسی * کار فی
 ایکی معنایه کور اول شاشی احوال معناسنه که کور دخی دیرلر معروفی بیت بیک پای لنگ
 و بیک دست شل * بیک چشم کور و بیک چشم کار * شاه ناصر خسرو بیت ای تیغ زبان
 آخته بر قافله زار * چشم طمع مانده سوی نان کسان کار * شمس فخری بیت اگر مثل
 او چرخ کوید که هست * مگر چشم او نیره کشته است و کار * ثانی بر نوع اغاج در که کاج و نار
 و نار و نور دخی دیرلر عربیله صنوبر دید کبردر . اثیرالدین اخسبکنی بیت غرض چیدن
 و جلست اکر نه بتر است * ز کار نور بیک روزده شتر بخار فی کمد و ریخ و او عطفه ایله
 یعنی هوا و مراد و میل کذا فی فرهنگ حسین وفایی فی کرخی اوج معنایه در اول اگری معناسنه که
 کج دخی دیرلر شمس فخری بیت چونیر کشت ازو کار ملک و ملت راست * اگر چه بود ازین پیش
 چون کان بس کر * حکیم سنایی بیت خلق سایه است و شاه پرمایه * پایه گر کر افکنند سایه
 مقابل راستد روله بیت زمانه دیرشد کین کینه آراست * که کر با کر نشیند راست باراست
 کاهی زایرینه جمله کج دیرلر شیخ سعدی بیت نه هر که طرف کله کچ نهاد تن نشست * کلادداری
 و آیین سروری داند * ثانی بر نوع آلق ابر بشمد کرشی دخی دیرلر ثالث احوال معناسنه در که
 کار مرقومدن محفدر ابوالعانی بیت اگر کوید ز تو شاه دگر هست * بود چشم عد و کرین
 و یا کور فی کر مر فی اتباع الفاظ قیامتدندر اگری بوگری معناسنه حضرت مولانا قدس
 سره بیت نقش کر مر دیدم اندر آب و گل * چون ملک را اعتراضی کرد دل فی کواز فی فتح
 و او ایله سرزنش معناسنه کوازه دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری حکیم ازرقی بیت ابوالمظفر
 میرانشه آنکه هست او * همی کوازه زنده بر بندی مجور * شمس فخری بیت کند طبع او مجرور

فی

سرزنش * زندجود او بر معادل کوار * کور * کسر و او ایله کینه معناسنه که عربیه
قفیز دیرلر ابوالمعانی بیت شعی در زمانش نمائند فقیر * بهر کس دهد سیم وزر با کور *
کور * کسر و او و سکون یای تحتانیله کج خانه یعنی او بواجی کذا فی المویذ مع السین
المهمله * کابوس * ضم باء موحد ایله ترکیده آغری با صبق کدفا رسید بر فاج آدی وارد
کاس * کاس فی اوج معنایه کور اول بر نوع بیوک و یاهی جامدر که شراب ایچمکنه و بعض اشربه
قومغه استعمال اولنور مجمع الفرسده اغاجدن و یا طیر اقدن اوله که زیر بغله کوتوره لر
ابوالعباس بیت کیرم که ترا کنون سه خانه کاس است * بنویس یکی نامه که چندت همه
کاس است * فرهنگ میرزا ابراهیم معنی کسکول مرویدر ثانی کوس معناسنه در که بیوک
نقار در امیر خسرو بیت همور یخت در طاس ظلمت زلال * همو کوقت بر کاس نوبت دوال *
وله ایضا بیت دمدمه کاس باواز خوش * کوس زده با فاک کاسه وش * ثالث ارکک طکوزه
دیرلر بوند ندر که طکوز قیلنه کاسموی دیرلر عزالدین طپسی بیت اندر کفش آن تیغ
در خشنه شب داج * کفی توکه یشک از زفر کاس بر آمد * مجمع الفرسده مطلق غمک باشد
دیوب بویته تمسک اولش حکیم فردوسی بیت اگر یاز خواهد کفت از حراض * بهر نامداری
یکی ماده کاس * عربیه قدحه کاس دیرلر خواجه حافظ بیت الایاها الساقی ادر کاسا و اولها *
که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلمها * کاسه لیس فی ترکیده چناق بلایچی یعنی اکئی
وجری شیخ بهاء الدین عاملی بیت دل بر افروزان از ان نور جلی * چند باشی کاسه لیس بوعلی
کالوس فی ضم لامه ایله و احمق معناسنه در ابوالوید بیت ملول و مردم کالوس بی محل
باشد * مکن نکارا این خور طبع را بگذار * بومعنای میوید شمس خیزی بیت بزری
ار طلبت ختم شاه داند عقل * که سروری و بزری نیاید از کالوس * کالیوس فی سکون
لام و ضم یای تحتانیله بز نوع ما حضر طعام در کالجوش دخی دیرلر تفصیلی عز قریب ذکر اولنور
انشاء الله تعالی * کالوس فی عجم پادشاهلرندن برینک نامیدر که کی اضافتیه کیکالوس دیکله
مشهور در مولانا هاتفی بیت ز کفتار فردوسی هوشمند * بسی نام کالوس و کی شد باند *
کبوس فی ضم باء موحد ایله یعنی کج و ناراست شمس خیزی بیت اگر زفر زین ناید
شعی مدار عجب * که ریح خطی ناید ز چوپهای کبوس * کرباس و کربص فی کلاه بافتح
الباء الموحد بر جانور در اولده مکان ایدر جلاباسه و زونه و ماترتک دخی دیرلر غایت کره نسنه در
بعض نسخه ده کر تنگه جنسی مسطور در شمس خیزی بیت در کج غصنه و غم باشد زخت و ارون
کاهش ندیم عقرب کاهش حریف کربص * کر کاس فی سکون راء مهمله و فتح کافله بر اوت
تخمی در که دوسر دخی دیرلر آریه و بغدادی مزدوعانی ار اسنده بتر * کر کس فی معروف قوشندر
ترکیده آق بابا دیرلر و منقولدر که غایت چوق یا شرایمش عربیه رحم دیرلر ابوالمعانی بیت
باندک چیر قنغ شوچو کر کس * شود عمرت در ازوعیش جاوید * کرونیس فی ضم راء مهمله
و سکون و او و کسر نوله بر جزیره نک نامیدر که وامق آنده ساکن اولش ایدی استاد عنصری
بیت جزیره یکی بود ایران زمین * کرونیس بد نام و شهر کزین * کس فی کسنه و آمدن
عبارتدر که فلان کس دیرلر فلان آدم دیک اولور شیخ سعدی بیت سعدی افتاده ایست

ایست آزاده * کس نیاید بچنگ افتاده * وقلان ناکس دیرل آدم دگل دیک اولور وله
 بیت شمشیرینک از آهن بد چون کند کسی * ناکس بتزیت نشود ای حکیم کس کی کسینس فی
 کسر سین مهمله ایله بو زن خسیس اول نسنه درکه آنکه پولاد جوهرین ظاهر ایدرل کذا
 فی الاداة کی کاکیس فی سکون لام ویای تحتانی وکسر کافله پرتغ که اطفال اللرنده اوینارلر
 کی کاس فی فتح میله ایکی معنایه در اول یاتق دید کبری طرف که اغاچدن واحیاناً باقر دن
 یامنی ایدوب ایچنه شراب و صوقورل شمس مخزی * قطعه * بخار آرد سرد شمش که پیوسته
 ذراه کینه زند چرخ بر سرش سر باس * دو دسوی عدم بر کتف نهاده جراب * رود راه فنا
 دربغل گرفته کاس * ابوالعباس بیت کیرم که ترا اکنون سه خانه کاس امت * بنویس
 یکی نامه که چندت همه کاس امت * ثانی بمعنی کم یعنی اکسک امیر خسرو بیت از دردم مباحش
 که آنهم شنیده ام * از هر چه بود پیش کاس ارمان کشید * کاسی یعنی کمی کی کنکوس کی سکون
 نون و ضم کاف عربی وفا رسیده اولق دخی مرویدر دیو معناسنه در ابوالمعانی بیت بان چهره
 بان اسلوب بان قد * شده کنکوس قاف ابلیس صورت کی کواکب شناس فی بمعنی
 اختر شناس یعنی منجم و اهل هیات مولانا هاتنی بیت وزان بس گروه کواکب شناس *
 ارسطو بضاعت فلاطون اساس کی کیبوس فی سکون یای تحتانی و ضم باء موحده ایله بمعنی
 کچ عوما و درخت کچ خصوصاً کیوس دخی دیرل کی کیناس فی سکون یای تحتانی و فتح
 هین معجه و کسر نوله بر متعین حکیم فاضل و کامل نامیدر حکیم شیرازی بیت نصف مثقال
 آنچه توبال مسست * پاره میراث که کینان مسست کی کیکوس فی بر مشهور و ذی قوت
 پادشاه نامیدر یو معنایه استاد بیت آنکه باقهر و رامانوس کشت * قوت اور مثک کیکوس
 کشت کی کیلوس فی سکون یای تحتانی و ضم لامه معده طعام بعد الاضم نضج بولوب
 کشت تخین شکنه کیر و کنه دیرل حکیم شیرازی بیت خورده در معده چو کشکاب تخین *
 میشود کیلوس میگویند همین کی کیوس فی سکون یای تحتانی و ضم میله بعد الاضم
 معده دن طعامک صافیسی ماسار یقادن جکره واروب آنده دخی تکرار هضم اولدوغنه دیرل
 اول حالت عناصر اربعه تولد ایدر یعنی صاف و لطیفی دم اولوب شیریان طبر لرندن جمع بدنه
 اولان عروق کیدر و آنده نضج بولدوغی محل کوپوکی صغرا اولوب مراره به کیدر و دردی یعنی
 اسفله چو کئی سودا اولوب طحاله کیدر و حامی باغ اولوب کلیمان واسطه سیله معده به عودت ایدر
 حکیم شیرازی بیت پس بماساریق صافش انخدار * یافته در کبد شده کیموش چار کیوس فی
 ضم یای تحتانی ایله ایکی معنایه در اول فرهنگ جهانگیری کچ معناسنه ثانی مجمع الفرسده
 بر جزیره آدیدر که عذراپی آنده صا تدر منقلوس صا تون آلدی کی مع الشین المعجه * کاش
 کاشکی که کاج دخی دیرل عربی کی لبت معناسنه در ابوالمعانی در نعت شریف بیت کاش بودم
 بنده اصحاب او * نیست بنده سگ شوم در باب او کی کافر کیش فی کسر کافله کیش مذهب
 و ملت معناسنه در کافر معلوم معنای ترکیب کافر مذهبلی دیک اولور مولانا جامی بیت این نه
 صوفی کری ونه درویش * نام مسلمان و کافر کیشست کی کاکوش فی ضم کاف فارسیله بنفشه به
 دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری کی کاکوش فی سکون لام و ضم جیمه بر نوع طعام ما حاضر در

در ایشان ایند را یکی اوج آتشی خرده ایدوب بر چو لکه قورل اوزرینه صوده اصانش کشکی
بر مقدار یاغله قاوروب بشوررلر برزکون و قفل دخی قویوب جزوی قینادوب ایند بررلر
و تناول ایدرلر کال اسمعیل * قطعه * خواچکان بانوا کنون خوردند * کچی و تماچ ولوت معدنی
بره ایان نیز هم بر خود کنند * کاسهای کالجوش بکنی کوانی درفش و کویانی درفش بی
فریدون شاهک علمی نامیدر که درفش علمدرو کویانی کاوه آهنکره منسوب دیمکره احوال
بویله در که سخاک زمان سلطنتش شیطان لعین تازه دلبر صور تنه اکا خند متکار اولوب بربری اولور
بر کون سخاک جامه شیطان بنده مراد ایدرسن سویله ویره یم دیوالفتات کوسترد که شیطان
علیه لعنه دخی اقراندن تفوق ایچون ابکی اوموزلرندن اذن و بر بوس ایده یم دید که اذن
ویروب شیطان دخی ابکی اوموزین بوس ایدوب غائب اولور بعد سخاک سرطان زحمتی عارض
اولوب اوموزنده ابکی پاره لحم زانظهور ایدوب کیده رک با شتری سیلان با شتری کبی اولوب
قولاقزینه کیرمکه با شتر خلق آتی مار صور تنه کوررلر ایدی کند و به زیاده زحمت ویروب
حکما معالج سندن عجز کتوروب بر کون ینه شیطان طیب صور تنه کلوب بوکاء علاج آدم
بینی سیدر دیوهر کون ابکی آدم قتل ایدوب بینی لرین اوزرینه قورلر کند و راحت ایدر ایدی
بوسیب ایله بعد و بی حساب آدم قتل ایدوب اصفه بانه کاوه نام بر آهنکره ایدی اوج اوغلی
وار ایدی ابکی اوغلی آلوب قتل ایلدیلر بر روایتش دورت اوغلی وار ایدی ابکیستی هلاک
ایلدیلر ابکی اوغلی قالدی برینک نامی قباد و برینک قارون ایدی چون نوبت آنلره کلدی اول
عصمرده اصفهانده بر استاد حکیم وار ایدی و کاوه نیک آنکله زیاده دوستلغی وار ایدی حکیمه احوالندن
شکایت کوستردی حکیم اکا جواب و پردی که اگر سن شجاعت و مردلک ایدرسک بویله نیک دفعنه
پاره ایده یم دید که کاوه جانی آجیسندن حکیمه زیاده منت و تضرع و نیاز ایدی آهنکرلک
ایدرکن اوکنه طوتدوغی دری بیر در یسندن بر روایتش قیلان در یسندن ایدی حکیم اول
هری بی پرداخت و پاک ایتد یروب بر سعد ساعتش اوزرینه صد اندر صد وفق وضع ایدوب
و پردی و پردی که چنان اوغلی طوتدوغه کله بر بودری بی بر نیره کبی اغاچه باغلیوب سخاک ظلمندن
داد و فریاد ایله خلق اوزر بیکه جمع اولورلر کاوه دخی حکیمک سو زیله عمل ایدوب اوغلی گرفته
کله کلرنده وجه مشروح اوزره حرکت ایتد که کاوه نیک باشته بی نه ایه آدم جمع اولوب کیدرک
سخاکله جنکه مؤدی اولدی سخاک عسکرندن هرک اول درفش کوردی ایسه یا نه کلدی
آخر الامر کویانیلر واروب فریدونی مخفی اولدوغی یرده بولوب قالد یروب و کتورب شاه ایلدیلر
سخاک دولتی بر کشته اولوب چنانکه نظری اول درفشه راست کلدی ایسه قلبنه خوف و اندامنه
لرزه دوستوب فرار ایدی طوتوب قتل ایلدیلر الله اعلم بحقیقه الحال کوییش بی کسر
واووسکون یای تحتانیله ایران طرفی کوییش دخی دیرلر کذافی المجمع کوشش بی کسرهایله
ابکی معنایه در اول اسم مهدراو اورا کسملک معناسنه ثانی اینجه آغری دیدکاری علت که
عربیه سل دیرلر کسر سین ایله بوعلتک سیمی ریه که آق چکر در آنده ورم حاصل اولور کتد بکه
چکر اگنیلور تمام اید که صاحبی فوت اولور اول مناسبتله اکاده اسم ایتشاردرا ابکی معنایه
میرزظمی بیت در درون هر که کاهش شد بدید * زود عمر خویش را کاهش رسید کیش بی سکون

سکون باء موحده ايله قوج قيون في كراش في فتح راء مهمله ايله بمعنى پریشان کراشيدان يعنى
 پریشان شده رضی الدین نیشابوری بیت والا مجید دولت ازین خطه هر زمان * رفتن تراست
 لیک مرامی فتد کراش * حکیم سوزنی بیت تو در میان دلی دل میان زلف تو در * کراش
 خود خواه و زلف خود بشانه مزین * وله * مصرع * رمیدگان و کراشیده کشتگان زوطن *
 في كراش في سکون راء مهمله و فتح باء موحده ايله کریش معناسنه در کذا فی المجمع في کریش في
 سکون راء مهمله و فتح باء موحده ايله بعض نسخه ده باء فارسیله برنوع قصه و یوغون
 میلاندر برتیه لده و صوسز یادیه لده اولور استاد عنصری بیت صد مرتبه کرد چشم
 اوزایش * نیش دندان کردم و کریش * معیار جمالیله کرتنگه معناسنه مسطور در
 سین مهمله ايله ده مرویدر مجمع الفرسده برمودی زهرناک جانور در الی و ایاهی
 کوتاه اکثر ویرانه لده اولور عربیه حربا و سام ابرص دخی دیرلر شمس فخری بیت دار
 در کعب محنت و غم باشد ز بخت و ادون * کاهش ندیم عقرب کاهش حریف کریش *
 کریش دخی دیرلر في کریش في فتح راء مهمله ايله ایکی معنایه در اول یعنی حیله و فریب و ضم
 کاف و راء مهمله ايله قیلدن بوکلیش ایپ بو ایکی معنایه یورهای جامی بیت هر که بادولت
 تو کرده کریش * کرده کردنش زمانه کریش * ثانی سکون راء مهمله ايله طابع دپه سندن قار
 بربری اوزرنده طور مد و غندن دوشتد و کنه دیرلر و بعض نسخه لده فوقانی بخردن
 و باجه دن خانه ایچنه دوشتن ضمایه دیرلر في کریش في سکون راء مهمله و فتح فایله کراش مرقوم
 معناسنه در في کراشندش في فتح زاء فارسی و غین معجه و سکون نون و کسر دال مهمله ايله
 في کراشندش في فتح زاء کاف فارسیین و سکون نون و کسر دال مهمله ايله برنوع غلیظ جامه در
 ایچی کراشیمی ايله طولش زره التنه کیرلر کراشند و کراشند دخی دیرلر کا ذکر کمال اسمعیل
 بیت اندران خطه زیم تو چو کرم پیله * کفن خصم کراشندش خفتان باشد في کراش في
 اوز معنایه کلور اول ماوراء النهرده بر شهر آدیدر سمرقند قریب اکاشهر سبز دخی دیرلر این
 صطاکه حکیم مقنع دیمکله مشهور در اول شهر قریبده بر طاعنه بر قونی ایچندن صنعتله بر آی
 چقاروب آتش کون قدر درت فرسخ یره دک پرتوی دوشرایدی اکاماه نخب دیرلر محله
 تفصیل اولمشدر سیف اسفرنگی بیت عشق بهمت نظر یوسف آفتاب را * چون مه
 چاه کش کند بسته چاه عاشقان * حکیم سوزنی * قطعه * سودا فتاد خیره سری راهم
 از خری * هم آفتاب و ماه بر آزدن چاه کش * دعوی کند خدای مرهچ خلق را نتوان * که دست
 گیرد از جوع و از عطش * ثانی هر گوشه و پیغوله معناسنه عموما و قولتیق و بود ایچی و گوشه لری
 خصوصاً خواجه حافظ بیت می بریز کش و سجاده زهاد بدوش * وای کر خلق شود
 واقف این زویرم * شمس فخری بیت خاک در سراپت اعدا نهاده بر سر * رخت وفای مهتر
 نصرت گرفته بر کش * ثالث محبوب و دلبر معناسنه ایکی معنایه میرنظمی بیت شود
 في سکون دل که بیند کشی * دهد نقد جان و کشد در کشی * رابع سیننه معناسنه حکیم فردوسی
 بیت جوانی بگردار ایران * کشاده کش و تنگ بسته میان * شیخ سعدی بیت
 بیند اخت شمشیر و تر کش نهاد * چو بیچارگان دست بر کش نهاد * خامس کشیدن لفظندن

صیغه امر و وصف ترکیبی اولور آبکش و بارگشگی حکیم اسدی بیت که گرهست برزین
 که کینه کش * هم اکنون کشان آرمش زیرکش * کش ثانی قولتق ایچی در سادس فرهنگ
 جهانگیریه بمعنی تهی سابع بمعنی خوش و خوشی که کش رفتار دیرلر حکیم سنایی بیت
 کش در چمن رسول مجرام * خوش در حرم خدای بگذار * ثامن مؤید الفضلاده بمعنی
 ریش که دست و پاده شرمیده او او و آنک خوفیله اوزرینه داغ ایدرلر تاسع مجمع الفرسده
 ستاره زحل عاشق بمعنی شادی و سرور و فرح و کشاکش و کشاکش بمعنی اول نزاع
 و خصومت ثانی جنگ و غوغا که طرفین مساوی اوله اپکی معنایه ترتیب اوزره شاعر بیت
 کشاکش چو کار خردمند نیست * برفته شود بر کشاکش سبب و کشش و کشش بمعنی
 اول ایله اپکی معنایه در اول ناز و کرشمه محبوبان ابوالمعانی بیت کشد عاشقان این خرام
 و کشش هم * که بودی محسن خداداد بکتا * ثانی کشیدن لفظنیدن اسم مصدر در چکش
 معناسنه و کشش و سکون شین معجه و کسر میله قوش اوزنی و کشش و سکون
 شین معجه و فتح میم و کافله اپکی معنایه در اول جنگ و نزاع و مجادله معناسنه ثانی عروسی
 داماده کو تر دکده توقف ایدوب داماددن بخشش استند کنده چکه چکه کو تورد کلرینه دیرلر
 حکیم شفای بیست سهلست اکر اززه کون بجه سلیطه * در کشمشان زاده و در جیب نهاده
 و کشش و کشش بمعنی سکون یای تحتانیله پیشوای نصاری و مقتدای ترسایان
 معربی قسینس در شیخ نظامی بیت زخار ایدودیری ساز کرده * کشیشان اندروش ساخورده
 و کشش و سکون فایله پابوج و پاشمق معناسنه در کشش و کشش بمعنی کسر کاف ثانیله کیکر مرقوم
 معناسنه یعنی تره نیرک که ترکیب قچی دیرلر کذا فی المجمع و کلاش و فتح لامه اپکی معنایه در
 اول کوف و یاس معناسنه استاد لطیفی بیت مر این راه را توشه بقلاست و ماش * نه نان پان
 ارزین کلاش * ثانی فرهنگ جهانگیریه بمعنی عنکبوت و آنک یا پدیوغی آغه کلاشخانه دیرلر
 و کلاکوش و فتح لام و سکون کاف و ضم میله موش دشتی که تار لاده مزروعاه ضرر ایرشدر
 و کلیم کوش و بروجشی جانورد در قو اقلاری غایت بیوک اولدوغندن کنایه ایدرلر کندروش
 و کندوش و کلامه با سکون النون زحمتلو و مشقتلو ضرب یول و طاشلو اولوب یول بانجین
 بر راه دیرلر میر نظامی بیت فتاده بکوهی که کندوش راه * در آنجا شود عقل و دانش تباہ *
 و کنوش و ضم نون و واو معروفله چام اغاجی بعضیله سرو اغاجی دیمشدر و کنوش و
 کسرو او و سکون یای تحتانیله ایران چقار دقلری طرف کذا فی المؤید و کشش و بوزن
 حیث اپکی معنایه در اول عروس ایچون اولان کابن که آغراق دیرلر و عربیده مهر دید کلریدر
 ثانی کیر و یاس معناسنه و مع الغین المعجه * کاغ و اوج معنایه کلور اول بمعنی آتش
 حکیم قطران ارموی بیت از بر نیره برق بتابد بره زپاک * چون سرخ زاغ از شب نیره زدود کاغ *
 ثانی کوش که حیوانات یوکی علی چقاروب نکرار چیندوب یودار حکیم سنایی بیت عیشی جای
 تو کرسنه چوزاغ * خر او میر ندز کجد کاغ * حضرت مولانا قدس سره بیت چندان
 شراب ریخت جنون ساقی ربیع * مستسقیمان خاک ازین فیض کرده کاغ * ثالث ناله و فریاد
 معناسنه عموما حضرت مولانا قدس سره بیت آنکه آتشیهای عالم ز آتش او کاغ کرد *

کرد * تافسون میخواند عشق و بردل اومی دمید * ابوالفرج رونی * قطعه * چه شخص است
 آن براق خواجه یارب * کز وهر جنبشی برقیست حابل * بن زوکوس خورده کوه ساکن * پتک
 زو کاغ کرده باد عاجل * و فریاد کلاغ خصوصا یعنی قرغه فریادی مولانا جامی بیت جامی
 از نطق زبان بست چون شناسد کس * نکته طوطی شکر شکن از کاغ کلاغ * مجمع الفریس
 آواز طاس و مطلق صدا معناسنه در دیوب حکیم سنایی نک مرقوم بیتنه متمسک اولش
 کاع کاغ و قرغه و قوزغون آوازی برهان الدین بزاز بیت شد زلون مختلف چون
 خامه صباغ باغ * زاع بیرون شد زباغ و ماند اندر کاغ کاغ * استاد عسجدی بیت ای گرفته
 کاغ کاغ از چشم ما همچون کلاغ * کوه پیشه جای کرده چون کلاغ کاغ کاغ و کتغ و فتح تاء مثناة
 ایله یوغرت قوریسی که کشک دخی دیرلر خواجه عید لوبکی بیت مدام تا کدز خاصیت اهل
 صغارا * موافقت همه عمر نازدان و کتغ و کزاع و فتح زاء معجه ایله ابریشم نلی که یاریابوب
 ینه بوکیله قورق اولق ایچون اکادیرلر ابوالعانی بیت زلف اوپر پیچ و تاب و جعد او عنبر شکن
 چون بریشم کزاع او کشته بادست صبا و کزغ و فتح زاء معجه ایله اوستق دید کاری صمغ کبی
 بردارودر و کزوغ و ضم زاء معجه و و او ایله کاغ و التون و کشته مهره ابلک استاد عسجدی
 بیت بزخمی کزوغ و را خرد کرد * چنین حرب سازند مردان مرد و کلاغ و فتح لامه
 قوزغون که عربیه غراب دیرلر استاد عنصری بیت هر کار هبری کلاغ کند * بیکیان دل
 بزخمه داغ کند * نومضمونی عربیه دخی ایشار بیت اذ کان الغراب دلیل قوم * سیهد بیهم
 الی دار البوار و کلرغ و سکون لام و راه مهمله و ضم مهمله کرکس قوشی که عربیه نسر دیرلر
 امیر خسرو بیت بیضه کلرغ بزهرهای * از نسب خویش بود چجه دار و کیوغ و ضم یای
 تحتانی و و او ایله همان سر باحق که بعض ایشه قولل نورلر کذافی شرفنامه و مع الفاء * کاف و
 یاریق معناسنه کافتن دن و یار مق معناسنه ده کلور شاعر بیت اباباز کاف زمین را زهم *
 و هشان محاک اندرون پیش و کم * واسم مصدر و صیغه امر و وصف ترکیبی اولور شمس فخری
 بیت شیخ ابواسحق کز تیغش فتد * روز هجادر حصار قف کاف * کاهی شکاف معناسنه ده
 کلور حضرت مولانا قدس سره بیت در تو کافی بود تابا کافران * جای کند و شهوتی چون
 کافران * فرهنگ جهانگیریده شکاف لفظندن مخفدر دیش حکیم فردوسی بیت همی
 سوی کافی به پیکان و نیر * همی آب کرد دزداد تو شیر * حکیم اسدی بیت بدانگونه زد نعره
 کوه کاف * که سیمرغ لرزید در کوه قاف * واسم فاعل اولور بمعنی شکافند حکیم خاقانی بیت
 هر دو چو صبح از نمود کنبد کافتند * صبح باشد از نمود کنبد کافت * و صیغه امر اولور شکافتن
 لفظندن ابوشکور بیت کشاورز و آهنگر و پای باف * چو بیکار کشند سرشان بکاف *
 مولانا محقق کمال پاشا زاده دقایقه یازمش که ارباب لغت کافی شکاف معناسیله نفس پرا بلسلر اما
 فرقی واراید و کین بلما مشلر کافه آیریابوب کتمک لازم دکلدرا آنجق یارقدر اما شکافه آیرلق لازمدر
 لسان عربده قسم ایله قسم کییدر کافله شکافک معنای حقیقتلر بکه مذکوردر مجازا احدیها
 آخرده استعمالی جائزدر بینلرند علاقه مجازیه ظاهر در و کرسف و فتح را و سکون سین
 هم ملتین ایله معنی کرفس ترکیب کروزدیر لر بعض نسخه ده معدنوس واقع در کرسف دخی دیرلر

و کز ف فتح زاء معجه ايله قره ساقز که زفت دخی دیرلر شمس خزی * قطعه * همی تا
 بتصحیف خواندن توان * سرق را بشرق و حزف را حزف * رخ دوستان تو باد اسفید * دل
 دشمنان تو باد اکرف * بعض نسخه ده تشدید ايله التون و کس اوز زینه ایتد کاری سواد و سیم سیاه
 معناسنه ده مرویدر استاد کسای بییت زرد کرفرو نشاند کرف بسینه سیم * من باز برفشاندم
 سیم زده بکرف * ضم کافله ده روایت اولمشدر و کرف و سکون زاء فارسی و فتح راه مهمله
 ايله بر او تدربغایت بدبوی او اور بر خده کد بر آدم النده طوتسه نیچه کون رایحه سی کتر شاه
 ناصر خسرو * قطعه * چون نبشوی سلب چرب خویش * کر تو چنین لخت و سره کازی *
 تو سنبل خوش چون چرم * کر تو همی کرف کنده چری و کشف و فتح شین معجه ايله
 ایکی معنایه در اول قیلوبیغه که سنک پشت دخی دیرلر خواجه سلمان بییت اردهای راتبت
 در دامن آخر زمان * فتنهارا چون کشف سردر کیربان یافته * ثانی برج سرطانه دیرلر حکیم
 فردوسی بییت چو کرد اختر فرخ ایرج نگاه * کشف دید طالع خد او ند ماه * مجمع الفرسه
 کوزه پهن یعنی یسی برداق که برقدان دخی دیرلر بر نوع یسی طرفدر ایچنه صو و او ستنه قار
 قویوب صوی صوغودرلر کف ایکی معنایه در اول کوپوک که عربیده زید دیرلر دریانک
 اولسون و سائر نسنه لک اولسون جمله به اسمدر ثانی سیاه و سیمه در که مشاطه لبروی زانه
 سوررلر کذا فی المجمع و دخی شکافتن و کفیدن لفظ لردن صیغه امر او اور سراج الدین قری
 بییت چون توکل خوش خند در باغ تماشا و طرب * بدسکالت را بکرزین غصه چون غنچه بکف
 و عربیده اوج معنایه استعمال اولنور اول ال آیاسنه دیرلر شیخ ابوسعید ابوالخیر * رباعی *
 حورار انتظاره نکارم صف زد * رضوان زنجب کف حق دن با کف زد * این حال سیه بدان رخان
 مطرف زد * ابد ال زیم چنک بر مصحف زد * و عربی شعر لده دخی وارد اولمشدر لابن حمدش
 الصقلی بییت تمها تمن کف ذات الوشاح * فقد تی اللیل کثیر الصباح * ثانی منع
 معناسنه ثابث کفایت ایلیک معناسنه در و کف و فتح لامله یوزده و سائر اعضاده ظاهر
 اولان لکه یه دیرلر میرنظمی بییت کف در چهره بد شکل بودش * نه در چهره سر پای
 وجودش * و دخی قوش منقاری که کلب دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری و کف و فتح
 فتح نوله کتان قبوغندن بوکاش ایپ که کنب دخی دیرلر اما کنب قنبدن تجیم اولمش ایسه
 کندر در که قابوغن صویوب ایپ بوکرلر حکیم انوری بییت وعلی می نسیم هین من و قتال کف *
 مهلتی من ندم هین من و جلاد دوال * قتال فتح تاء مشدده ايله بوکیچی و جلاد لام مشدده ایلدری
 یوزیمی عربیدر و کف عربیده صغیحق روحمایه معناسنه در و کیف و فتح یای تحتانیله کف
 مر قوم معناسنه و اوج ایچیدر و سکون یا یله بر حالتدر که انسانه سرور و خدرو بر و مع الکاف
 و کابک و کابوک و کلاهما بضم الباء الموحده ایکی معنایه در اول آشیانه مرغ و عوما
 شمس خزی بییت آفریده کند دعای ترا * جمله در آب و بیشه و کابوک * ابوشکور
 * قطعه * چون بجه کبوتر منقار سخت کرد * هواره کرد موی شدان موی پکانش زرد *
 کابوک را نشاید و شاخ آرزو کند * و ز شاخ سوی باغ شود باز کرد کرد * و خانه کبوتره دیرلر
 مخصوصا صیف اسقرنکی بییت آنکه طبعش در کبوتر خانه روحانیان * از بروج کاز حرف

حرف فلاك كالك ميکند * حکيم انوري در مريخه بيت توپور يده کابوک آسمان بودی * ازان
 قرار نکردی دار آشيانه پست * ثاني بز پاره ليد رک بريره بغليوب تور سپور رراتمک بشورمک
 ايچون که ترفند دخی دیرلر ک کچک في فتح جيم فارسيله اپکی معنایه در اول تارك سري معنی باشه
 دپه عزيز مشتملی بيت زخم خوردن بکچک اندر رزم * خوشتر از طعنه عدود در بزم * ثاني برادر
 زاده يه دیرلر ک کچمک في کسر جيم فارسی وسکون يای تحتانیله عقیقه يه دیرلر کرک بال
 مگر کسه بکمز دن اولسون شاعر بيت دهن راجود ندان کچمک شکر * سخن کشته همچون
 شکر مکرر ک کاروانک في سکون راه مهمله و فتح و او و نوله بر قوشد رصول کنار نه او اور ترکیه
 کروان دیرلر ک کاشک في سکون شين معجه و کاف موقوفه کاشکی معناسنه در که عربيه
 ليت دیرلر ک کاشک في فتح غین معجه ايله نشاط و سرور معناسنه در کذافي فرهنگ جهانگیری
 بومعنايه ميرنظمی بيت بکاشک در جهان بگذشته عمرش * شب و روزش به بزم عیش
 وشادی ک کاک في سکون معنایه کاور اول ماوراء النهرده معنی مردم قریح الدهر بيت
 همه چون غول بیابان همه چون مار صلیب * همه چون هره بحی همه چون کاک غدنگ *
 ثاني طفل او غلا بحق معناسنه شمس فخری بيت کریه من زدند دشمن و دوست * سوخت
 حال دل مران و کاک * ثالث کوزبکی مردم چشم معناسنه ابوالمثل بيت جهان همیشه
 بدوشادو چشم روشن باد * کسی که نشناسدش کند باشد کاک * رابع یاغلی قوری اتمک که
 عربيه کعک دیرلر سراج الدین قری بيت جای خاقان نبود ذروه منبر آرای * کاک ناخته
 شود لایق منبر گردد * بسحاق اطعمه بيت پیش زخم نخود آب ارسپرک بوی * همچونان تنکش
 جان سپری نتوان کرد * و یکسمات که معروفدز بر نوع قوری اتمک در اهل سفر کو تورب زاد راه
 ایدرلر استاد لطیفی بيت چون موافق هم ره و پالادوک * از موثبات سفر مارا چه باک * خامس
 قوری ات که لم قدید معناسنه در سادس مرد لاغری یعنی ارق آدم قور یاغ لازم اولوب
 وجودنده طراوت و نصارت اولدوغندن کنایه در حکيم انوری رنک لاغری همچونده * قطعه *
 دوش چون احقان زحانه خویش * سوی کوه رستی کاک شدم * هیچ القصه تاب کردن و ریش
 همچو چولاهه در مغاک شدم * سابع قرص ماهه دیرلر غالباً استعاره طریقیله در رضی الدین
 نیشابوری بيت نداشت بهره ز علی که اوج منبر جست * بز درونی موسم ازان قبل شد کاک *
 ثامن آذربایجان ناحیه سنه بر قلعه نک آدیدر ک کالک في فتح لامله اپکی معنایه در اول
 خام قانون اما ترکیه قاونک وهم قارپوزک خامنه کک دیرلر فارسيله قاونک ناخته و لی لذت
 اولانه که قفق اولور کالک دن غیري شکود دخی دیرلر اما فرهنگ جمانگیریده معنی کدو یعنی
 قبق مسطور در ثاني آلت بجمامت که کال و کاله دخی دینلور امیر خسرو بیت لایه آنکس که
 مثل یشه او بجمامت * سازاواستزه و کالک و نشتر باشد ک کواک و کواک في کلاهما معنی
 محوف یعنی ایچی پوش هر نه اولور سه میان تهی معناسنه شمس فخری بيت سوخت سودای
 توسوید ایم * دل و مغزم ازان شده کواک * بومعنايه مؤید استاد لیبی بیت بجز عمود کران
 نیست روز و شب خورشش * شکفت نیست از و کر شکمش کواکست ک کورک في فتح و او
 و سکون راه مهمله ايله آشيانه مرغان که کاپک و کاپوک مرقومین معناسنه و سکون و او و فخر راه

مهمه ایله کلام معناسنه درکه خیار کبی برزنسه درخیار کبر دیرل سرکه یه قویوب ترشی ایدرل
کاوچک وکاوچک فی کلاهما بفتح الواو و سکون اللام والنون بعدهما جیم مفتوحه ایله بمعنی بادرنک
سبزی یعنی تازه خیار شمس فخری بیت خیار خلق کسی دان که برکند دندان * ذوق خیزه و دل نهاده
بکاوچک * کدافی فرهنک جهانگیری کواوچک فی کسر و اوو سکون یای تحتانی و فتح خاء معجه ایله
مجمع الفرسه بمعنی خیار بادرنک که سبزو بزرگ اوله منجبت بیت زیوستان تو آنکس که خواست
خیزه را * میسرش نکند جز خیار کواوچک * مؤید الفضلاده و اویرینه رایله مرویدر کبک فی
فتح باء موحده ایله لیفسخر مادن اولان رسن معناسنه در کمال دخی دیرل کدافی المجمع کبک فی
سکون باء موحده ایله بمعنی دست راست یعنی صاع ال و صاع طرف کدافی فرهنک جهانگیری
مجمع الفرسه بمعنی کف دخی مرویدر کبک فی سکون باء فارسیله ککک که عربیه جمل دیرل
خواجه سلمان بیت در زمان توهران باز که رفت در پی کبک * رشته کم کرد حضرت سرانگشت
کزیدر کبک فی ضم باء فارسی ایله بر قوشدر هم جنسی اولینان قوشلرایله اوچوب قوناز
وارکی احیاناً غیری از کک قوشده دیشی اولوب جفت ایدیشور و مرویدر که مزبور قوشک استخوانتی
محبوب دوست اولنری یا نرنده کو تورسلر بالخاصه محبوبی کندویه رام ایدر و دخی تناولی باهه
قوت ویر کدافی فرهنک جهانگیری حکیم سوزنی * قطعه * پی و کیوک صفت خرسرست
سخ چو کی و چو کیوک غر * مرغ زهر جنس که بنم کیوک * ماده شود کیرد ازان جنس نر *
یوم عنایه منجبت * قطعه * باین همه سخن که همی جفت خواستم * آمد فراخ مرد عنایه
بام بام * خارش گرفته و نحوی اندر شده غمی * همچون کیوک خسته و بی جفت کام کام * باء
موحده ایله طاق کومسیدر مجمع الفرسه سرخ رنگ بر مرغابی در عربیه عنقد دیرل شرفنامه ده
کیوک چکا و کدید کاری قوشدر که عربیه ابوالماج دیرل کک فی فتح تاء مثناة ایله بر نوع
کوسفند در ایاقلری قصه اولور و لسان هندیده بر حیه نک آدیدر که ازوب بولاق صویه
ادوکسلر فی الحال صاف ایدر کک فی فتح حیه یدی معنایه کلور اول اوجی اگری و سوری
دموردر کولنک کبی افاج صاب کچور و ب فیلبا نر آنکه فیلی ضبط ایدرل یعنی او زنده ایکن
دیه سنه اور و ب صاع وصوله دوندرلر کانه فیماک عنانیدر مولانا عبد الله هاتنی بیت داد
از پی ضبط پیل مسنس * از قوس و قرح کک بد سنس * ودخی هر باشی اگری دموره دیرل
عموما و کولنکه دخی دیرل ثانی بر باشی اگری اغاچدر باشته قبقر کیدوب اوق نشانی ایدرل
اول نشانه اورانه خلعت و آنچه ویرلر خان خانان بن بیوم خان بیت عنقد قبقر نمود خد نک
تواز کک * یا از هلال صورت پروین نمود کک * ثالث کوس و طبل طره سی که اول دخی
باشی اگری بر اغاچدر طبل رنگ بر التمد مذکور اغاچ و بر التمد بر آنچه چبقد را صولی دم نک در
مولانا مشها بی بیت کک داده بر کوس هر خطه بوس * شاه کوش کردون کرا زبانه کوس *
مولانا هاتنی بیت کک بر دهل فتنه انکیز شد * زبانه دهل فتنه کر نیر شد * رابع باشی
اگری بر بلاک در که قازک و خروسک قور و غنک اولور شا طرلر و عورنلر با شریته صوقرلر
خامس بر نوع طپراق بر اقدرا یچنه کلاب ایله آمیخته تازه خرما قویوب آغزین صوارلر سادس
قلاب که بالق صید ایدرلر ترکیبه اولته دیرل صابع بردارودر شیراز یلر قصبیک و عربیه شیخ

سبح دیرل کوزا غریسنه دوا ایدرل **ک** کراک **ق** فتح راء مهمله ایله بر قوشدرا کتوصو و شمار لنده
اوزون قویروغی وارد رسالده چجه ره طوقنور کر ما یلر سیسالنک واصفها یلر عایشه لب جوی
وما یشه دخی دیرل عریبه صفوه دیرل شمس فخری بیت زانکه از انتقام رافت او * نکند
باز باز قصد کراک * حکیم اسدی * مثنوی * سراینده ساروچکا وک ز سرو * چنان در چننها
کراک و تدر و * استاد دقیق بیت چنان اندیشدا و از دشمن خویش * که باز نیرزدن از کراک
ک کرتک **ق** سکون راء مهمله و فتح تاء مثنایه ایله طوقن که کزینه و پتک دخی دیرل **ک** کراک **ق**
فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول بمعنی کراک مرقوم که آندن مخففدر حکیم انوری * قطعه *
تا نباشد همچو عنقا خاصه در عزات غراب * تا نباشد همچو شاهین خاصه در قدرت کراک *
جان خصم از نیر سیرغ افکنند بر شاخ عمر * باد لرزان در برش چون جان پنجشک از تنک *
مجمع الفرسان * مرغ کبود باشد که با همجنس جفت نشود * و سینه میرزاده مرغیست سینه
کبود دم واقعدر ثانی بیت المقدس مضافاتندن بر شهر آدیدر حکیم زجاجی بیت زکنعان
وازمه و از کراک * رسیدند کردنکشان یک بیک * و سکون راء مهمله ایله بوزن برک بش
معنایه کلور اول کر کردن لفظندن تخفیف اولنوب اول معنایه استعمال اولنوش حکیم اسدی
* مثنوی * سرود آرد از قد مردی قرون * سرش چون سنان با چو آهن ستون * فکنده
همه پیش شان میل میل * سروهای کرکست و دندان پیل * ثانی زره معناسنه در وله
* مثنوی * چنان زدر بر کراک و ترک ای شکفت * که کرکش ز ترک آتش اندر گرفت * هزارش
سپرداد و مندهون کراک * چهل اسب جنکی و صد درع ترک * ثالث بمعنی ماکیان طاق
معناسنه کمال غیاث در توحید یاری جل ذکره بیت از شیر تارویه و از موش تا پلنک *
از یکک تابکرکس و از کراک تابکرک * رابع بمعنی کپک یعنی ککک خامس بمعنی سرطان یعنی
یتکج کذافی فرهنگ جهانگیری **ک** کرکراک **ق** سکون راء اول و فتح ثانی و کاف و نونله اول
یومشوق کوکدر که یتک ممکن اوله کورک اوچننه و سینه ده اولور کرچن و کرکری دخی دیرل
صربله غضروف دید کلیدر **ک** کرکراک **ق** سکون راء اول و فتح ثانی و کاف ایله بمعنی کراک مرقوم
حکیم ناصرخسرو بیت بخسته را بجز از خورد ماند آرد کوش * بنفشه را بجز از کرکراک ندارد
پاس **ک** کرک **ق** فتح زاء فارسیله الی معنایه در اول بمعنی کک مرقوم مولاناها تفی بیت
پد انکونه تاسیزده پیل مست * بزخم کرکراست در خون نشست * میرخسرو بیت آن
کرک بر تارک پیل از شکوه * بود تیغ کوه بر بالای کوه * لفظ مرکبدر کر ایله کاف تصغیردن که
اکریجه دیمک اولور ثانی مجمع الفرسان کوس و طبل طره سی که کک دخی دیرل امیر خسرو
بیت ذنب پای کواکب راسته خار * کرکراست دهل زن راسته مار * مولانا شهابی بیت
چنان زد کرک زخم بر روی چرم * که پردرد شد پوست را روی نرم * ثالث براکریجه اغاچدر
باشنه قبق بغلیوب اوق نشانه سی ایدرل رابع قلاب که بالق اولته سی و قانجه دیدکاری
آلت کشنی خامس قاز و خروس قوی و غنله اولان اوزون اکریجه توی سادس طبراقدن
بر نوع بردا قدر ایجه رطب خرما قورلر بو آلتی معناده ده کک مرقوم ایله مترادفدر **ک** کرک **ق**
سکون زاء معجه و فتح لامه باشی کیرویه اکری اولان بحق و صویه و قلم تراش و امثالی نسنه لر

ک

مولانا جامی * مثنوی * تا قلم را نخست دست دبیر * نتراشد بگر لک تدبیر * نرود بر مراد دل
قلنس * خوش نباشد بچشم کس رقیس * مایه کز لک ز صنعت جک * سود را کندی در سنی
پاک * وله ایضا بیت حرف نوشته بدل طفل خرد * کز لک پستان نتواند سپرد * مجمع
الفرسده کسر کافله مرویدر * کسک فی فتح سین مهمله ایله بر نوع قوشد رکه عربده عقق دیرلر
ترکیه صقسغان دید کلریدر کذا فی فرهنگ وفائی و تحفة الاحباب اما رساله ابو حفص سفید به
بمعنی تلبه مرقومد رو بیت عمق بخاری به متمسک اولش بیت هرگز نبود خاک بشوری چونک
از گاه چگونه می سازند کسک * کسک فی فتح سین معجه ایله ایکی معنایه در اول بو غرت
قوریسی که ترکیه کش دیرلر ثانی چلا غلطو قود قاری زک عرضنی کرمک ایچون ارقوری
قود قاری دمور که ایکی باشی طراق کبی دیشاری واردر آکا آهجه دخی دیرلر * کسکک فی
سکون سین معجه و فتح کاف فارسی و راه مهمله ایله بر قوشد رکه سیاه رنگ و بیاضی دخی اوور
وقویروغی او زون آکا عکه دخی دیرلر عربده عقق ترکیه صقسغان دیرلر مولانا حافظ
صابونی بزبان قرینی بیت چندین هزار کوتر و قری و کسکک * بامودیم که برج کسی او
پرانسی * کسکک فی سکون فو فتح جیم فارسیمه ایکی معنایه در اول بمعنی دامن زین
یعنی ایرانی سراج الدین سکری بیت از پی کسکک زین فرست صاحب خلد * کسکک فی
دهد از چادر حورا اطلس * ثانی بمعنی کفجه بو معناده کاف تصغیری اولور * کسکک فی
سکون فو فتح جیم فارسی و زاه معجه و کسر لامله کفکیم معناسنه در که کسکک و کسکک دخی دیرلر
کذا فی فرهنگ جهانگیری اما مجمع الفرسده سو شمار کوچک معناسنه در کذا فی فرهنگ میرزا
وادات الفضلاده بر جانور در الی و ایاضی سرخ اولور عربده عموص دیرلر * کسکک فی سکون
فایله بوزن اشک بمعنی کفج مرنوم یعنی کوپوک در ریانتک و غیر پلرک مختاری بیت بدریا برد آب
ویاد و کسکک و کرد او کونی * یکی اندر نهش در کشت و دیگر بر سرش عنبر * حکیم قطران ارموی
بیت شکفته لاله چو جام شراب و زاله درو * چو کسکک رخشان اندر میان جام شراب * کسکک فی
اوج معنایه در اول بر نوع اتمک رکه بشند کدن صکره قوریدرلر کاک دخی دیرلر ثانی بر آجیرق
اوتدر قوریدوب و طوز قاتوب اتمک ایله دیرلر ترکیه کسکک عربده صعتر دیرلر ثالث کندونی
بزه یوب زیب و زینت و برن ارکک آدمه دیرلر اوج معنایه ترتیب اوزره به المعانی بیت همچو کاک
باشد که با کک میخوردند ارباب دل * چون زن دلاله آراید خودش هر مردکک * کسکک فی سکون
کاف و فتح میله کاف معناسنه در که چهره ده و سایر اعضاده ظاهر اولور تا بش دخی دیرلر کذا فی
جهانگیری * کسکک فی فتح لامله اول دشت و صحرا یه دیرلر که مطلقا زراعت اولنماش اوله
حرکات ثلثه معنای آخر ایله وارد اولشد بر مجمع الفرسده بالای پیشانی مرویدر که کلال دخی
دیرلر * کسکک فی فتح لامله بوزن فاک سکر معنایه کلور اول نشتر فساد که نیشتر و شست
دخی دیرلر عربده مبضع دیرلر حکیم سوزنی بیت کر پیش کل کشم کله مشکبوی تو * بر من
کاک من که بیند بشم از کک * حکیم سنایی بیت تا کی ز راه رشک و محیل زاین و آن * هر
کل و کلاله خویان کاک زینم * ضیائی بخشی بیت در دل خیال غمزه نیرت چو بکندر * کونی
زدند بر دل پر خون من کاک * ثانی آریه و بغدادی صاپندن و اغاچدن دخی یامی تحت کبی نسنه

نسنه یا پوب بیوک صولری کیمک ایچون صال کی ایدرلر وکاهی قرق الی بوش طلومی اوفرپوب
 آغزین بغلیوب برری یا سنه قویوب اوزرینه دیرکلر و تحتله ایله بیوک صفه کی ایدوب اوزرینه
 اثواب و سایر ذخایر و امثالی نسنه لری قویوب بیوک صولرک اوزرینه مراد ایتد کلمی یوه کوتوررلر شرط
 و فرات صولرنده چوق قوللنورلر ترکیده دخی کلک دیرلر ابو العالی کجه بیت کز جمله چوب و نی
 کاند رجهان * دست تقدیر خد ایتد کلک * ثالث دامغان مضافا تندن بزموضع نامیدر آنده
 بی نظیر بغدادی حاصل اولور استاد منجیک بیت کندی یاز کلک از دامغان بهر * زانواع میوه ها
 و زاقسام غله ها * رابع یعنی در دسر یعنی باش اغریسی خواجه عمید او بکی بیت چند شوم
 صداع کش کرد سباط خسروان * کرد درست عالمی زرق پذیرنی کلک * خامش یعنی شوم
 و نامبارک حضرت مولانا قدس الله سره العزیز بیت زین می خوری کردی ملک زان
 می خوری دیو کلک * زین می ابوبکری شوی کردی ازان می بوالحکم * و شامت و نحوست
 منیبی ایله بیقوشه دخی دیرلر سادس خام قاون و قاز پوزکه کالک و سفجه دخی دیرلر سابع
 هنوز آچلماش پنجه قوزاغی ثامن کاومیش زوجوان یعنی کج وار کلک صوصغری کدافی
 قره ننگ جهانگیری بعضی فرهنگرده احوال معناسنه ده روایت اولنوب استاد لطیفینک بویینی
 ایراد اولنش بیت درین ملک نبود تطیرت ملک * نظیرت نه پیند مکره کلک * اما فرهنگ
 جهانگیری بومعنا یه کسر کافله روایت اولنمشه روسکون لامله بوزن دلك یعنی بغل یعنی قولتوق
 ایچی اطبانک بری دیمشدر بیت اگر آیدت درد درران و کلک * علاجش همی کن بتد هین
 و دلك فی کلوتک فی ضم لام و و او معروف و فتح تاء مثناة ایله اول قصه اغاجدر که قصارلر آنکله
 بز آغردرلر کدین دخی دیرلر فی کلک فی کسر لام و سکون یای تحتانیله یعنی رفیده یعنی بز پاره لرین بریره
 دخی دیرلر کدافی الجمع فی کایوک فی فتح میم و ضم یای تحتانیله یعنی رفیده یعنی بز پاره لرین بریره
 بغلیوب تنوری پاک ایدرلر اتمک بشمک ایچون کدافی الوید فی کناک فی فتح نونله بیچش شکم
 یعنی یورک بورسی عربیده مغص دیرلر طیب یوسقی * رباعی * عارض چه بود کناک نبود صادق
 میدان که بنزدیک طیب حازق * از خوردن معجون بنفسج کردد * با ماده مرض طبیعت فایق
 فی کچک فی سکون نون و فتح جمله براغاجدر سار شک دار و کرثم و سده دخی دیرلر فی کندوک فی
 سکون نون و ضم دال مهمله ایله کوب کی بر بیوک طرفدر ایچنه غله قورلر کندوم و کندوله
 و کندو دخی دیرلر حکیم نزاری قهستانی بیت بپند سال و قحط سخت درویش و توانکر را *
 هم از کندی نعی کندوک و هم خالی زنان کرسان فی کناک فی سکون نونله ایکی معنایه در اول
 آدمک قولی که بر مق او جندن او موزباشنه وارجه و طیورک قنادی و اغاجک دالری معناسنه
 شاعر بیت آن خسیس از نهایت خست * کناک کجشکی بکس ندهد * ثانی شاخ نبات
 معناسنه بسحاق اطعمه بیت از کناک نبات آنکه درین شیشه کوه بست * در نقش همه
 صورت قرصک که همه بست * مجمع الفرسده بر او تدرکه آندن برسمان ایدرلر دخی ایچی بوش
 قوز مسطوردر فی کنیزک فی کسر نون و سکون باء موحد و فتح زاء معجه ایله جاریه معناسنه در که
 کنیز دخی دیرلر استاد لطیفی بیت شراب و عشرت و نقل مهیا * کنیزک پنج و شش هم چون
 ثریا فی کورک فی سکون و او و فتح راه مهمله ایله کبره دید کلمی او تک میوه سی در اغاجن و پیراغی

وچيكن خرده و تازه دکناريله سرکيه قيوب ترشی ايدرلر في کيك في سکون ياي مختايله
وکاف مکسوره ايله ده مرويد پوره که عربيه برغوث ديرلر و اماله ايله کوزبکی مردم چشم
معناسنه شمس فخری بيت هنگام اجتماع بوقت مقابله * از کينه مهر کند از دیده اش کيك
في مع الکاف الفارسی * کارنجک في فتح راه مهمله و جيم و سکون نونله بمعنى بادرنک سبزي معنی
تازه خیار کدافی المويد في کارنک في فتح راه مهمله و سکون نونله صاحب طرب و دخی حرب
زبان یعنی کلامی صحیح و فصیح و منتظم سويان کدافی قره نك جهانگیری بومعنايی مويد ابو المعانی
بيت ياری نکند چو بخت و طالع * سودی نهد به عقل و کارنک في کازريسک في کسر زاء
معجه و سکون را و ياي مختانی و سين مهملتين ايله مخلصه دید کاری دانه جگر در ترکیه نوروز
اوتی ديرلر نوروز کونده يدی کره يديشريو تارلر في کالنک في کسر لام و سکون نونله نعلبنده
آلتارندن سمتراش دید کاری آلتدر في کالوسک في ضم لام و و او و مجرول و فتح سين مهمله ايله
بمعنی باقلاکه ترکیه بقله ديرلر کونسک دخی دینلور کدافی الجمع في کچک في فتح حيم فارسيله
برجانور جگر در صومشکی ديرلر و مشک دخی ديرلر في کردانک و کردنک في کلاما بسکون
الرافح الدال المهملتين والنون بمعنى ديوت و ايله و نادان و قلتبان و بی اندام کدافی الجمع بومعنايه
ابو المعانی بيت اغيارسک بکر در کوی شاه خويان * آن کردنک بزغمش یعنی شده نکهبان
في کرژنک في سکون زاء فارسی و نون و فتح راه مهمله ايله بوزرنک معناسنه یعنی نه بیاض
ونه سیاه اولور آت اولسون غیری اولسون عارضه و معروضه اطلاق اولنور ميرنظمی بيت
بدستش نيزه در زیر اسب کرژنک * مجشم خصم کرده چرخراتنک في کرمازک في سکون زاء
اول و ضم ثانی معجتين و فتح مهمله اياغون اغاچی تعريب ايدوب جزمازج دیدلر وله بيت
صورت زشت کی شود نازک * نشود نسترن چو کرمازک * جمع الفرسه ايلغون اغاچنک
ميوه سنه ديرلر که کرمازج دخی دینلور في کشتوک في سکون شين معجه و ضم تاء مثناة
ايله قبلوبغه که لاک پشت و سنک پشت دخی ديرلر في کشدانک في سکون شين معجه و فتح
دال مهمله و نونله کير و پاس که جامه ده و غیری یرده اولور في کشنک في سکون شين معجه و فتح
نونله ياصی قبق که ياتق کبی اولور اکثر شراب ظرفی ايدرلر ميرنظمی بيت کنار آب بادلدار
مهر و * بکشنک باده کارنک و خوشبو في کفسک في فتح فاو سکون سين مهمله ايله بغدادی
کپکی یعنی بغدادی دو کدکه چقان قوغی في کفشک في سين مهمله یرينه شين معجه ايله ده
کپک معناسنه در في کفکوک في سکون فاو ضم کف فارسيله اسکی بورك و امثالی اسکی نسنه ره
ديرلر ميرنظمی بيت بدوشش جامه پر شوخ و مفلوک * بسردستار صد پاره بکفکوک
في کلاسنک في فتح لام و سين مهمله و سکون نونله صپان طاشی که فلاسنک دخی ديرلر عربيه
مقلاع دید کلریدر وله بيت حسودان عاقبت کردند نيرنک * بدور اند اختند همچون
کلاسنک في کلفشنک في سکون لام و وا و نون و فتح فاو شين معجتين ايله اولوقدن يا خود
يوکسک یردن صواقارکن طوکوب اغاچ کبی اوزون اولوب قالد و غنه ديرلر قرالوی بيت
آب کلفشنک کشته از فشردن ای شکفت * همچنان چون شیشه سمين کون آويخته *
في کلفشنک و کلفشنک في کلاما معنی کلفشنک مرقوم في کلنک في فتح لام و سکون نونله

نونله چياديد كرى دمور بوختايجي و باغبان آلتيدير ابوالمعاني درهجا بيت چهره آس چون
 بوستان كوه رنك * بيني اش آنجا شده همچون كلنك في كلبك في كسر لام و سكون ياي تختايله
 ايكى معنايه در اول شاشي احوال معناسنه مظفرى بيت چون بينم ترازيم حسود *
 خويشتن را كلينك سازم زود * شمس فخرى بيت گرماه نيم كوز ز كردون نظر كنند * سوى
 در شهنشه از ديدن كلينك * ثانی كل تخمى معناسنه في كسك في فتح ميم و سكون سين مهمله
 ايله سوده يوغرت قارشرب تناول ايدر لر عربده شيراز ديزلر كذا في المجمع روم ديارنده چو بانلرك
 متعين طعما لوريدر كند ولسانلر نده كوره مزدير لكف عربيله في كنارنك في فتح نون اول و راه مهمله
 و سكون نون ثايله بر پادشاه ذى قوت و صاحب ملكتك زير حكمنده اولان ولايت ضابطلرى
 و سرحد بكارى معناسنه لفظ مركب در جزوى كندركه زمين معناسنه و بر جزو يده رنك در
 خداوند معناسنه كه صاحب زمين ديمك اولور حكيم فردوسى بيت از اين هر دو هر كتر نكشنى
 جدا * كنارنك بودى واو پادشا * وله ايضا بيت كنارنك با پهلوان هر كه هست * همه داد
 چو بيد باز بردست * حكيم اسدى بيت شكستم بتو هر چه بد خواه بود * بجنك از كنارنك
 اگر شاه بود في كندك في سكون نون و فتح دال مهمله ايله خندق كه خندق دخی دینلور
 ميرنطسى بيت به پيرامن قلعه كندك چنان * رسيد سرباره بر آسمان في كندك في سكون
 نونله بو زن شنك تركستانه بر تختانه آيدر شمس فخرى بيت چمن زباد صبا شد نكار خانه كندك
 عروس شاخ در آويخت حله صدرنك * بعض فرهنكارده تركستانه بر شهر آيدر و بعضيلر
 جزيره در ديدلر و بعضيلر بر ارمق آيدر ديدلر و بعضيلر دخی برخزينه آيدر ديدلر ارمق آدى
 اولق هاتفي نك بويتندن فهم اولنور بيت شده جمع كردن فرازان هند * زدر يا چه كندك
 تا آب سفد * بندن شهر اولق دخی محتملر و فرهنگ جهان كيريده كوز پشت معناسنه ده نقل
 ايتنى في كوسك في سكون و او و فتح سين مهمله ايله معنى كالوسنك مرقوم كذا في المجمع
 في كنارنك في فتح ياي تختاينى و راه مهمله و سكون نونله معنى رنك سفيد كذا في القفه
 في مع اللام * كابل في هند سرحدينه قريب برولايت واسعه واقع بر شهر عظيم آيدر
 مولانا هاتفي بيت وز آنجا سوى مرز كابل شتافت * وزان بوم و بر كام دل بازيافت في كابل
 و كابل في كسرياه موحد و او و سكون يايين ايله بهر دورا باقردن دوزاش هاون كه ايجنه
 بعض استياد و كرلر كابل و كابل دخی ديزلر في كچال في فتح جيم فارسيله اثواب خانه كه عربنده
 اثاث البيت ديزلر شمس فخرى * قطعه * خدا پكانا داد خرد كه در ربت * كلام داعى شعرست
 و شعر ديكر شال * زرتكناز حوادث درين فتن مارا * نه خان بماند و نه مان نه رخت و نه
 كچال * استاد عنصرى بيت زود بر كند و باز سودندش * همه كچالها نمودندش *
 في كاخول في ضم خاء معجه و او و مجهول ايله آله صفر جق كه چكر كه ايله جنك ايدوب چكر كه يي
 هلاك ايدر برولايته چكر كه مستولى اولسه اول قوشك مخصوص صوفى وارد در واروب اول صودن
 طلب ايدر لر صويك اوزر نك مشايخدن كسنه را اولور كند و لرى بر شيشه به نصف شيشه مقدارى
 صوقوب و ير در شرطى بويله در كه كوتورن آدم محله واصل اولجيه دك معصيت ايتيه
 و آبدست سز طويمه و كر كى و قيو كى عمارت التندن چكور ميه و قوناغه قوندق يره

قوم بوب یو کجک یوه اضا جکرکه ازان وخی ولایت وارجیه دک مذکور قوشلر اریته دوشوب
کیدر لر همان چکرکه بی کوردکاری کبی جنکه باشلوب بامر الله تعالی چکرکه نک اول دیاردن نام
ونشان قوم از غریب حکمت و قدرت رب عزت عزت اسماؤه اول قوشه بر خاصیت ویر مشدرکه
چکرکه قوشک آوازی ایشند وکی کبی قرلغه باشلر و قوشلر ایسه اولر تبه جنک ایدر لکه ساعت
بساعت بورنی قان اولد قجه آقار صولردن بوزن یوبینه جنکه کیدر بولغت جرجانیلر لسانیدر
عربیه سمر مردیر لر کی کار افزول فی سکون راء مهمله و فاضم زاء فارسيله اجیر و مستاجر یعنی
اجرت ایله ایش ایشلدی و ایش ایشلجی معناسنه هم فاعل وهم مفعول اولور ابوالمعانی
بیت کارانی کار فرما بر نمی آید بسر * هر کسی لیکن نباشد کار افزولی کند کی کار و زول فی ضم
راء مهمله و زاء فارسيله معنی کار افزول مرقوم کی کاکل فی زلف و پرچم معناسنه میرنظمی
بیت هرکه کردد دل بیند د زلف یار مشکباز * هم بر آرد کاکل مشکین بدست دلفکار * و دخی
بغایت آجی بر اوتدر عربیه قلام دیرلر و دخی اول نسنه که اوزوینه اثواب سرر لر ایپ اولسون
اغاج اولسون مجمع الفرسان بر نوع بغداد ایدر که آکا حنطه رومی دیرلر و کتاب السامی فی الاسامیه
هونبات البریقال انه من الحمص حصدن مراد شوره کیاهد ر یعنی آجی اوتدر کی کاکول فی
بزیاده الواو یعنی کاکل مرقوم کذا فی المجمع کی کاکل فی یدی معنایه کلور اول یعنی خم یعنی
اکلش امیر خسرو بیت بن مدح نائب بی آن کز برای دینی * زو قلب مه مشکست و ازین پشت
ماه کال * ثانی بریرک اورتی سی که میانکان و میانکال دیرلر و ایضا بیت این وصف آن ضیاست که
از رشک رای اوست * پشت هلال را که خم است از میانه کال * ثالث یعنی زولیده یعنی قارش
مورش شیخ سعدی بیت ازین خفرقی موی کایده * بدی سرکه در روی مالیده * رابع
هر خام نسنه یه دیرلر خصوصاً میوه خامس یعنی کدو یعنی قبق سادس بر نوع کلد کذا فی
فرهنگ جهانگیری سابع مجمع الفرسان یعنی هزیمت یعنی قاجق شمس فخری بیت بغیر
و کج عدم نیسنش کیز کبی * اگر زیزی تیش بود عزیمت کال * مهزوم یعنی قاجغونه کالید
دیرلر نسخه میرزا ابراهیم بر نوع کلد کی کاول کاول فی کلاهما بضم الواو یعنی چاشنکیر کذا
فی الموید کی کاکل فی سکون ها و سر کاف فارسيله صمانلی بالحق کهکل دخی دیرلر کاه صمان
وکل بالحقدر میرنظمی بیت مر عمارت را مهمست کاهکل * زان نمی باشد نیایی کاه کل *
کی کاهل و کاهیل فی کلاهما بکسر الهمست و او مشکن و ایشند مهمل آدم و پور بکله اقدام سز
آت و ساژ حیوان کی کبال فی فتح باء موحد ایله خرما لقندن اولدش ایپ بعض فرهنگرده
کبال واقع اولشدر کی کبال فی فتح باء موحد ایله بوزن جبل قیون در یسندن اولان اوزون
توبلی کورک که بغایت خشین و درشت و ناملایم اولور اکثر ترکان واکراد کیرلر ابوالمعانی * قطعه
چنین است عادت کردون زاول * که هم و روش نادان بیوشد * شودد انا برهنه وقت سرما
نمی یابد کبل هر چند کوشد کی کتعال فی سکون تاه مثناة و فتح عین مهمله ایله نکبی و مخنت
اوغلان کبی نک و عارا اولوب دائم اخذله و نکبات ایله معاشرت و مصاحبت ایدر بومقوله زبانه
کتعاله دیرلر میرنظمی بیت بطفلان تربیت اهماال باشد * برفته آخر او کتعال باشد کی کتل فی
فتح تاء مثناة ایله طاع ارکی معناسنه تلک دخی دیرلر کی کاکول فی سکون جیم و ضم کاف

کاف فارسیین ایله کاسه درویشان که کشکول دخی دیرلر مولانا هاتنی بیت زکچکول در یوزه
 تاخام زری * بیردند ترکان تارا جکر کی چکل فی فتح جیم فارسیله اوج معنایه در اول باشی کل اولان آدم
 عربیه اقرع دیرلر شریف نیری دز هجا بیت زسرکدام چکل شورده ریخت وز کون ریخ *
 که با شدت زپی نوره آهک وز ریخ * ثانی اگری ایاقلی آدم و حیوان امیر خسرو بیت
 از چل چل تو پای من زار شد چکل * من خود نمچلم تو اگر مچلی بچل * ثالث بر جانور در صومشکنی
 دیرلر کی چکول فی ضم جیم فارسی ووا ایله رقص ایدرکن بلندن آشاغیسن حرکت ایتدورنه
 یعنی کوت چالقمغه دیرلر شمس خیزی * قطعه * چند باشی برای شهوت و حرص * پای
 بسته بطره مرغول * گاه از بهر خنده مردم * پایمال تمسخری و چکول * شیخ ابوسعید ابوالخیر
 * رباعی * اسرار ملاک بین که بغول افتادست * وان سکه زرین که بیول افتادست * آن
 دست بر افشاندن مردان زد و کون * اکنون بترانه چکول افتادست * شیخ اوحدی بیت
 زین چکول و چکل سری چندند * که بریشش چنان همی خندند کی کشکل و کشکول فی
 کلاهما بسکون الشین المعجمه و ضم الکاف الفارسی کاسه کدایان و قلندران و سائلان
 فرهنگ جهانگیریده معنی کدا که چکول و چکول دخی دیرلر ابوالعانی بیت بدر گاه خدا
 مرد خدا را * شود ماه نوی در دست کشکول کی کشیده عقل فی یعنی دیوانه ابوالعانی بیت
 کشیده عقل کند عاقل آن کشید ابرو * کشیده دل بسوی خط و خال آن مهر و کی کفچل فی
 سکون فافتح جیم فارسیله آت و قاطر و سایر حیواناتک صغریسی که کفل دخی دیرلر
 کی کفچول فی سکون فافتح جیم فارسیله ایریا صدوخی یعنی ایرک او تراغنه کچه و یا خود پنبه
 قورلر که نرم اولوب اغاج زحمت و یرمیه میرنظمی بیت زبرک کل زین را کرده کفچول * نباشد
 آن سرین راریخ اقرول کی کفچه نول فی سکون فافتح جیم فارسی و ضم نوله بر قوشدر بورنی
 یامی اولور کی کفل فی فتح فایله صغری جمیع حیواناتک آتک و قاطرک و سایرک کی کلال فی
 فتح لامله الی معنایه کلور اول بمعنی کاسه کر و کوزه کر یعنی کاسه و برداق یا پوجی مولانا
 آصفی نک رشحات نام کتابنده مذکور در که روسه شهرنده آسوده اولان عمده الکاملین واسوه
 الواصلین امیر سلطان حضرت ناریک والدماجد لری کوزه کری صنعتیله کسب حلال ایلدوکی
 اجلدن امیر کلال لقبی ایله شهرت شعاردیرلر مولانا عصمت بخاری بیت تم از خاک کل کرده
 کلال از کل قدح سازد * که روزی میخورد یارم قدح را در دهن کیرد * ثانی فرهنگ جهانگیریده
 بمعنی تارک سری یعنی باشک دپه سی شمس خیزی بیت نه برای شرف خاک پای اورا چرخ *
 بجای اکلیل امر و زبر فر از کلال * ثالث مجمع الفرسده بالای پیشانی مذکور در یعنی آلنک یوقارو
 طرفی و بویته متمسک اولش حکاک بیت یاز نمش یا کنش ریش چاک * یازندم سنک بکی
 و کلال * بویتدن باش دپه سی اولق زیاده مفهومدر رابع عاجز قالمق فرومانده معناسنه
 خواجه سلمان بیت کوه را در نبض باحلم تو شد سرعت عنان * برق را در طبع با عزمت کلال
 آید بدید * خامس بومعنادند رطبیعته فتور و کسل عارض اولق سادس تیغ و خنجر
 کسمر اولق و عربیه کوز خیره لیمک معناسنه کمال اسمعیل در خطاب باد بیت مسرخی چون
 توسه کپای ندیدم هرگز * که نه آسایش تن داندونی ریخ و کلال کی کلال فی سکون لام و فتح

۵

کافله هرزه گوید و اضطراب خاطر گوسترک معناسنه غریبه سئیده ذی رل و کال و فتح
لامله بوزن خلل اول قوش قنادیدرکه پادشاهان ودلاوران وتازه جوانان بزم ووزم ده زینت
وفرو شکوه ایچون باشکینه صوقار لر طورناو بالقچین نلری کی که جیغه وکاکلی دخی دیرلر
صورعجدن غیریدر حکیم سوزنی بیت سلطان شرق وغرب زخوردشید پیش رو * کاه
ازکله بحاج کند کاه ازکال و کال و ضد نقصاندر شاعر بیت ازان طرف نپذیرد کال
تو نقصان * وزین طرف شرف روز کار ماباشد و کنعالم و سکون نون و فتح عین مهمله ایله
ایکی معنایه در اول شکار کوزدیجی معناسنه غمو و شوکاری طوغان خصوصاً ثانی شهوت پرست
ویکار و هرزه کرده معناسنه شمس فخری بیت زاحساب تفاوت مؤزست و امام * کسی که
بود ازین پیش فاسق و کنعالم و کنفیل و سکون نون و فتح فاو کسر لامله بمعنی ریش بزرک یعنی
قباصقال ابوالعانی بیت شکم بزرک و دراز قد و کنفیلش ریش * شکفت نیست اگر ایله صحیح
شود و کول و فتح و او ایله ایکی معنایه در اول تویی قیاقیون در یسندن اولان کورک
معناسنه شیخ نظامی بیت میفکن کول کرچه خوار آیدت * که هنگام سرما بکار آیدت *
ثانی ولایت فارسه بر قصبه آیدر و کهنل و سکون ها و فتح زاء معجه ایله بر او تدر
عریبه جرجیدر لر ملین و مسخن و منفح و مویج باه در و کهنل و سکون ها و کسر کاف
فارسیله صمانلی با لحق خواجه حافظ بیت روی خاکی و نم چشم مرا خوار مدار * چرخ فیروزه
طر بخانه ازین کهنل کرد و کجالم و سکون یای تحتانی و فتح جمیله ایچی طتلوچ کردک
قایسینک و شفتالونک و هرزه نک اولورسه و مع المیم * کاشم و کسر شین معجه ایله
بوزن هاشم بر او تدر مندیک دیرلر و کافور سپرم و عبیران دیدکاری او تدر قورید قده دخی
تازه سی کی کافور رایحه سن ویرر بعض فرهنگه بیاض فسلکن مر ویدر و کام و بش معنایه
کلور اول مراد و مقصود خواجه حافظ بیت ساقی بنور باده بر افروز جام ما * مطرب
یکو که کار جهان شد بکام ما * ثانی دماغ معناسنه نوایی معنایه مولا ناجامی بیت زبان
در کام و کام از نام او یافت * نم از سر چشمه انعام او یافت * وله ایضا بیت کسی که کام درین
بهر میبند پی کام * بکام میرسد آخر ولی بکام نهنگ * کاف کام اول عجمیدر آدیم معناسنه کام
اوسط مراد در کام آخر دماغ در ثالث بمعنی کوارنده یعنی طعمی هضم ایتدر بی هرزه اولورسه
شاعر * مثنوی * جرب و شیرین خوردن آرد امتلا * میشود محتاج کام آن خوش غذا *
دولت دنیا چنین است فهم کن * راحت اندر اند کست بشنو مسخن * بعض نسخه ده لقمه
حاییه معناسنه در رابع اغاج کلید خامس آغیل که کیجه لرده قیون و صغریا تورر لر
و کبوتر حرم و ایکی معنایه در اول بحیث اللغه صیدی تنوع اولان کوکر چین که مکله
مکره ده اولور خواجه حافظ بیت یارب مکیا کرچه دل چون کبوترم * افتند و کشت و عزت
صید حرم نداشت * ثانی بحیث الاصطلاح والاستعاره محبوب بزرک زاده که صید و وصلی
امر مشکل اولدوغندن کنایه در ابوالعانی بیت مکن امید وصالش ازان معنه خوبان *
شکار کس نشود آن کبوتر حرمست و کتوم و ضم تاء مشتاة ایله چناق قوشی دیرلر بر قوملدر
و کتیم و کسر تاء مشتاة و سکون نوله مشکین و طولومدن و مطره و امثالندن صوصر موقتر شیخ

۲۰۰ شرح معناسنه ۱۰ کیم ۱۰ کسر جیم و سکون یای تختا نیله ایکی معنایه در اول آته ایراوستندن
 اورپلان نسنه زین پوش معناسنه ثانی ترکیه کیم و یا نجق دید کاری نسنه که مهابت و شکوه
 ایچون آتک ایکی یانته بغلرلقدیم زمانده پارچه پارچه دموردن ایدرلر ایدی کیدرک کش پوللر
 و پادشاهلرک آتسه آلتون و مرصع پوللر ایله ایدرلر ایدی دخی کیدرک زاکت و ظرافته چکوب
 قطیغه اوزرینه زردوز و سراسردن ایدرلر حقا که بش پاره یا نجق دید کاری عربی کیملان آنلره
 زیبارونق و پروب زیاده مهابتلو کوستر مولاناها تانی بیت فکندند کردان پی وهم و یم *
 براسبان تازی مطلا کیم * مولانا کاتبی بیت زانش تیغ غضب که شعله بر چرخ افکند *
 نقره خنک چرخ کستر میشود باز کیم ۱۰ کرم ۱۰ سکون زاو فتح سین مهملتین ایله بوزن سرسم
 زعفرانک آدیدر زیاده تناولی بدنی تخدیر ایدوب سرسم ایدر ۱۰ کرم ۱۰ سکون راه مهمله
 و فتح کاف فارسيله قوس و قرح معناسنه در بهرامی بیت فلك مر جامة راه مند ازرق *
 مرور چون طرازی خوب کرم ۱۰ کرم ۱۰ فتح راه مهمله ایله ایکی معنایه در اول بمعنی کام که
 شکندر دخی دیرلر کرب و کر بنا معناسنه حکیم سوزنی بیت سیرو کوز و لاک و ترف و شافع
 و برگ و کرم * کرم کرمک میخوری تا چند پیغم میزنی * ثانی ادات الفضلاده سوکنار لرنده
 و حوض اطراف لرنده بتن سیره به دیرلر بومعتمده زایله کرم دخی مرویدر اثیرالدین اخسیه کی
 * قطعه * فرزانه * کجاست نه سر کشته * عناه * آزاده * کجاست نه دلخسته * هوان * در روز کار
 هیچ نشان دیدی از کرم * جز در میان سیره اطراف بوستان * عربیه جوانمرد لک و سخا
 و مروت و احسان معناسنه خواجه حافظ بیت رواق منظر چشم من آستیانہ تست *
 کرم نما و فرودا که خانه خانه تست * و سکون راه مهمله ایله بوزن نرم و شرم کنار جو بارده تمش
 سیره به دیرلر استاد فرزدق بیت بر جویار دولت شاه جهان پناه * دایم ز سلسبیل
 و ز طوبیست آب کرم * و عربیه اوزم اغا جنه دیرلر یعنی باغده تمش اوزم اغاجی شاعر بیت
 کرم باغ ارم کرم بود و کرم بخورد * بکوش هر که بکفتم کرم بکفت کرم ۱۰ کرم ۱۰ کسر راه مهمله
 و سکون یای تختا نیله ایکی معنایه در اول اجداد رستمین برینک آدیدر که نریمانک پدیدر
 کریمان دخی دیرلر ثانی کرمان شهرینک اسم قدیمیدر که کریمان دخی دیرلر و روایت اولنور که
 کریمان نریرک عمارتی در که کند و اسمی وضع ایتمش شهر کریمان دیو آد و یرمش و عربیه کرمک
 فاعلی اولور جوانمرد و سخی و صاحب مروت و عطا و اسماء حسنی دن بر اسمدر ۱۰ کرم چشم ۱۰
 سکون زاء فارسيله شاشی احوال معناسنه که کوزک اگر یا کندن کنایه در ۱۰ کرم ۱۰
 سکون زاء فارسی و خم دال مهمله ایله عقرب آدیدر دایما قویروغنی اگری طوتدوغندن
 اگری قویروق دیواسم و یرمشلر و مشهوردر که عقرب آنا سندن طوعا زانه سی طوغرا حق
 محل اولد قده قارنده اولان یا ورسی قارتی یرتوب چیقار آنه سی هلاک اولور ابوالمعانی
 * قطعه * پسرنا خلف چه بد بختست * در حق او دعای هر دورود * زانکه در رحم همجو
 گردم او * بکشدم مادرو شکم بدرد ۱۰ کرم ۱۰ فتح زاء معجه ایله بمعنی ثانی کرم مرقوم یعنی
 سوکنارنده و حوض اطرافنده اولان سیره کدافی الجمع ۱۰ کلکم ۱۰ سکون لام و فتح کاف ایله
 منجبتی معناسنه در کدافی تحفه الاحباب ۱۰ کلم ۱۰ فتح لام معروف ترکیبه دخی کلم دیرلر

سبزه مقوله بلندند در اعلا طعمانی اولور ق ککام ع سکون میم و فتح کافله بردارودر عند الاطبا
صرع واقواه دیرلر ق کم ع ابتدادن اکسک اولاندر مقابلیشدر شیخ سعیدی بیت
بشهر این مثل بشهره عالمست * که هر کس هنریش روزی کست * و آن معنا سنه ده مجازا
کم دیرلر ع خواجه حافظ بیت رحیمی بحال مانکنی زان سبب که تو * امثال این شکسته دلان کم
ندیده * کاست دخی اکسک معیناسنه در لکن کم ایله فرقی بودر که اکسک ایله ناقص اولانه
کاست دیرلر ابتدادن ناقص اولانه کم دیرلریش ایله افزون دخی بویله در افزون کیدرک آرتقی
و بیمن ابتدادن آرتق اولاندر ع شاعر بیت کل اندر ناوکی از سرو کم نیست * ولیکن در وفا
ثابت قدم نیست * چغنی لسانده ضم هنر ایله اوکسوک دیرلر ع میرعلیشیر بیت مینی که
میغیحه دیر ایچرا ایلادی اوکسوک * نی تانک ع کوزومکا قویاش بولسا و دین اوکسوک *
و بر بیتمه مضارع واقع اولمشد بیت فنا میخانه سینه سال مینی ای رند عارف کم * غمینی
اوکسوتور دیر فنا میخانه آندین کوب ق کبان رستم ع یعنی قوس و قزح که کبان سام و کبان آسمان
دخی دیرلر ع خواجه سلمان بیت بهمن کبان رستم کیدر بهار وار * از سهم وی که کرم تراز نیر میرود
حکیم انوری بیت آنجا که درزه آرد دست کبان بخشش * ابراز حسد ببردزه بکبان رستم *
 ق کبان سام ع دخی قوس و قزح در حکیم سنایی بیت مایه فضلش بدست آوردنیر چرخ را
راپت زایش به پشت آرد کبان سام را * موافق الدین بیت ازیرا کار کربانید خد تکم *
که بر نیاز کبان سام دارم * بومعنائی مؤید شمس خجری بیت کترین طاق حشمت خسرو *
در علوجون کبان سام بود ق کنده میزم ع سکون نون و فتح دال مهمله و اخفاء هاء اول و کسر
ثانیله طاعنه کسملوب و قازیلان او دون معناسنه و کنده میزمه مضاف اولد قده او دون قازیمی
یعنی او دونجی دیمک اولور ق مع النون * کابن و کابین ع کلاهما بکسر الباء الموحده عروسه
مقیم ویر پلان آغراق آچه اولسون قاش و غیره شیخ سعیدی بیت باجوانی جولعبت
مبین * عقد بستنش بمبلغ کابین ق کابیدن ع کسریاء موحده و سکون یای تخانیله
یعنی کابیدن با او دون بنددر کمال بخندی * قطجه * خدای که کوه سپهند آفرید * تراداد
یعنی چو کوه سراب * نه * کوهکن چند کبابینش * نکم ارا داب بازرگان مکاب ق کاکان ع
فتح تاء مشنایه بر شهر اسمیدر اما بعضی فرهنکده کری مرور ایدن کات شهری ایله قرینه واقع
بر شهر دن عبارتدر که کاکانر دیمک اولور ق کاراکا هان ع ایش بیاجیلرد یکدر کاراکا
و کاراکه مفردیدر الف و نون که ادات جمعدر جماعتن کنایه اولور ع میرنظمی بیت که
کاراکا هانرا جمع آمدند * زهر سویتد بیر ادم زدند ق کاربان ع معروف قافله دخی
دیرلر حکیم فردوسی * مثنوی * بیاورد لشکر بکوه ویدشت * همی کوشیند از عدد
یکدشت * شتر بود بر کوه ضد کاربان * بهر کاربانی یکی ساریان ق کارتن ع سکون راء مهمله
و فتح تاء مشنایه ایله یعنی عنکبوت یعنی اورجک میرنظمی در ثعت شریف بیت کشیدند زکارتن
پرده * چه پرده باعد ارمده دین ق کارچان ع سکون راء مهمله و فتح حیم فارسیه ایکی
معنایه در اول طیورک قویروغی دیمی وله در تعریف باز بیت همه ریش تا کارچان ریخته *
توکوی بدست کسی انکخته * ثانی علم شخصدر ق کاردان ع ایش بیاجی مراد کامل و عاقل

وعاقل و خبردار دیگر استاد قرخی * قطعه * نیک اختیار کرد خد او ند ماوزیر * زین
 اختیار کرد جهان سر بسر منیر * کار جهان بدست یکی کار دان سپرد * تازو همه جهان چو
 خورنق شد و سریر * کارزان * سکون راه مهمله اولی و فتح ثانیه ایله بمعنی وکیل معنای ترکیب
 ایشان سوزی یعنی مصاحت کذا در نظم بی بیت یکی کارزان بود و سلطان را * مسلم مر اوراست
 دیوان را * کارسیان * سکون را و کسر سین مهملتین و فتح باه موحد ایله صندوق کبی بر طرف در
 مدور اغاجدن اولور و ظهرا قدن دخی ایدرلر ایچنه ما گولات و میوه قورلر اکا کرسان و چاشندان
 دخی دیرلر * کارکن * سکون راه مهمله و ضم کافله ایشی معنای ترکیب ایشان ایدی دیگر
 اولور کن صیغه امر در لکن بونده اسم فاعل اولور ابوالمعانی بیت خطایی بیکبارا کر کارکن *
 کند ناروایست کردن سخن * کاروان * معروف حکیم فردوسی بیت بدست و ز قزمود
 تاساروان * سیون از پیش صدکاروان * حکیم سوزنی بیت یک خر خوانمت که یکی کاروان
 خری * کرد آخرت پراز علف کفر و زندقه * کاریدن * کسر را و سکون یای تحتانی و فتح
 حال مهملتین ایله زراعت ایلک کاشتن معناسنه * کارزان * کسر زاء معجه و فتح زاء مهمله
 ایله بز آغردی عریبه قصار دیرلر کازر قصار در الف و نون ادات جمع را ما مفرد محله استعمال
 اولور شیخ سعدی بیت تو پالک باش و مدار ای برادر از کس باک * ز نند جامه ناپاک کارزان
 پرسنک * کاسان * فتح سین مهمله ایله همز قند نواچینند بوقریه اسمیه رکه اخسیکت نام
 قصیده نیک جانب شما ایستند و اقد بر سید عزالدین شروانی بیت کرده کاشن از هنر کاسان *
 خورده روشن از نظر کاسات * کاشتن * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله اکساک
 و معناسنه مصدر در یونک ایله کاحوالی بر قاج برده ذکر اولندی خواجه سلمان بیت مه مقام
 خاکبوس کعبه قدرت نیافت * با وجود آنکه در قطع منازل تن بکاست * کاسه درویشان *
 بر قاج یلدزیر که حلقه کبی کورینور و بر طرفی کدک اولور کاسه پتیمان دخی دیرلر اهل هیات
 قتلرنا قصعه المساکین نام ایله معروف در * کاسه سفالین * طبراقدن اولان ظروف چناق
 و چولک و امثالنه دیرلر ابوالمعانی بیت کر نمدارم در اینجا کاسهات سیموزر * آنکه خرم برد
 اوز ایس سفالین کاسها * کاسه کردان * فتح سین مهمله و اخفاء ه ایله تکرار دیمک معناسنه
 اصطلاحی در حکیم خاقانی بیت در طریق کعبه جان چرخ زرین کاسه را * از پی در یوزه جانی
 کاسه کردان دیلاند * کاسه پتیمان * کاسه درویشان مرقوم معناسنه در * کاشان *
 فتح شین معجه ایله بر مملکت و بر شهر معظم نامی در اصطلاحات صوفیون صاحبینک شهریدر قاشانی
 دیمکه مشهور در و شعرای متقدمین دن مولانا مختشم و مجمع الفرس مؤلفی سروری اول
 شهر دندرلر اهالیسی غایت مستعد درلر معری قاشاندر * کاشتن * سکون شین معجه و فتح
 تاء مثناة ایله زراعت و حراثت معناسنه مصدر در مولانا ابوالموید بیت به پیش اگر گاه زر کاشتن
 نه بینی زدولت دیگر کاشتن * مولانا لجهوری بیت بهر جاکه تخم وفا کاشتنند * زبکدانه ضمه
 خرمن انباشدن * کاشتن * سکون فو فتح تاء مثناة ایله یارمق شکافتن معناسنه ابوشکور
 بیت کشاورز و آهنگر و پای باف * چو بیکار ماندند سرشان بکاف * کاشان * کسر کاف و فتح
 پای تحتانیله عصفور دید کبری محمد رکه عریبه قرطم دیرلر * کاشتن * سکون شین معجه

و فتح کافله بز نوع لطیف و معروف حلوا در کلاشکن دخی دیرلر کذا فی نسخه میرزا ابراهیم بومعنايه
بسخان اطعمه کوید بیت برافراشند از قفايش زياد * ز کلاشکن سنجق عدل و داد *
کاله دان في فتح لام و دال مهمله و اخفاء هاييله قاش صند و غی که ایچنه امتعه قویوب بروردن
بریره ایلتوزلر کاله و کلا متاع هر دان اسم ظرفدر جامدان و قلدان کبی ابوالمعانی بیت
ندارم قاش متاع و حریر * کناهم مکرری هم کاله دان في کالیدن في کسر لام و سکون یای
تختایله درهم شدن یعنی انجمنک کذا فی المجمع في کامبین في سکون میم و کسر باء و حده و یای
ساکنه ایله دو و تمند و صاحب عز و جاه معناسنه معنای ترکیب مراد کوریچ دیکندر في کامران في
سکون میم و فتح راء مهمله ایله بودخی دو تمند و صاحب عز و جاه معناسنه در که معنای ترکیب مراد
سورچی دیکندر رد معناسی اولان سورمک دکندر بو ابکی لغتک مثالی میرنظمی بیت
هر کراشد بخت و طالع توامان * درجهان کشت کامبین و کامران في کامون في ضم میم و واو
مجهول ایله رازیانه تخمی عربیه ضم بشین ایله شمره دیرلر في کان في ابکی معنایه در اول معدن
معناسنه و تانی کندن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی دخی اولور کان کرم و کان وفا کبی
مد کور ابکی معنایه استاد فرخی بیت بارزوی کف راد اوز کار کهر * کهر زایدی کوهکان
و بی میتین * مثله حکیم قطران ارموی بیت بکنج رامش اندر بود همیشه سیمخ * بکار
دانش اندر بود همیشه مکین في کانون في لغت مشترکه در عربیه و فرسیه ابکی معنایه اول
اوجاق معناسنه موزدن و یابا قردن و یابا طراقدن ثانی روم آپلرندن ابکی قیش آینه دیرلر
نیر اعظم کانون اولک اون اوچخی کونی جدی برجنه و کانون ثانینک اون ابکی کونی دلو برجنه
تجوبل ایدرتارنج رومیانده اول سنه اعتبار اولنور یعنی روزنامه لده حیغه ده اولان اون طغوز سال
کانون تانی اولنده نقل و تبدیل اولنور منور ابکی معنایه ابوالمعانی بیت چو آید ماه کانون
احترات باید از سر ما * امکن غفلت ز تانی و مشود دور از کنار آتش في کابان في سکون واو
و فتح باء موخده ایله یعنی کاروان کذا فی المجمع في کاویدن في کسر واو ایله مطلق قازمق پروا کر
طاش واکر مهر اولسون مثلاً زمین کاوو کوهکن و مهر کن کبی في کابان في کابان مرقوم معناسنه
واو یادن بدلدرد في کاهبان في سکون ها و فتح باء موخده ایله خرمن بکیمی کاه صماندرویان
پکچیدر یاغبان کبی في کاهن في سکون ها و ضم باء موخده ایله مزروعات یعنی غله بچلدکن
صکره تار لاده دو کیلوب قلان صمان دینی که بن دیدر بن کاه ایدی علمیه نقل اولند قدر قاعده
کلیه اوزره مضاف الیه تقدیم اولندی میرنظمی بیت یئس خرمن هر که غله میخورد * وقت
خرمن کاه بن رامیدرد في کاهدان في سکون ها و فتح دال مهمله ایله صمانلق معناسنه در
ابوالمعانی بیت در سر خوان میخورد همچون علف * کاو آسا که نشست در کاهدان *
في کاهکشان في سکون ها و فتح کاف و سین معجه ایله روی سمانده چکلش اوزون نسنه که حاجیلر
یولی و صمان اوغریسی دخی دیرلر بغابت خرده یلد زلدر برینه قریب واقع اولغله بولت کبی کورینو
کهکشان دخی دیرلر عربیه اهل هیات مجره تعبیر ایدرلر شمس فخری بیت جناب بارکعت را
زلزد جام ملوک * زماه خاست که نسبت کند بکاهکشان في کاهن في کسر هایله فالجی و مغیبات
ستویلیجی عربیه عرف دیرلر زمان جاهلته چوق کلش سطح و شقیق کبی بعد البعث اولمقوله اولر

اولتر اولدی انجق آدزی قالدی ایرادنن مال بر محله کاهن یازلمش بولند قده معناسی نه اولدوغی
 بانک ایچون تخریر اولندی نشاعر بیت بود کاهن یکی سطح بنام * داده از بعثت رسول پیام
 و کاهیدن و کتیرها وسکون یای تحتانیله اکسملک و اکساتمک هم لازم وهم متعدی اولور
 مولانا ظهوری بیت نکاهیده یگ جواز بود خویش * ز خلوت نشینی بکوسود خویش *
 و کایان و بوزن پایان ضحاک زمانده پرولایتک پادشاهی ایدی و کپان و فتح باء فارسیه
 بیوک ترازو که بر دیرک دیکوب و باشنه آرقوری بر دیرک قویوب بر باشنه موزون یعنی آغر لفی
 معلوم بر طاش بغلیوب و بر باشنه ترازو کقه سی کی ایدوب اودون و سائر اشیا یی چکر لر معرب
 قباندر حکیم سنایی بیت چون بیوی راه دانی چیست علم آموختن * چون بجوی عدل
 دانی چیست کپان داشتن * پوزهای جامی بیت دهان چون ترازوش بر سنک باد * قروبار
 او بخشش چون کپان و کپیدن و کسر باء فارسی وسکون یای تحتانی ایله بمعنی رودن یعنی
 قایم استاد عظمی بیت در خون جگر بسی نمیدم * تابوسه از لبش کپیدم و کتان و
 فتح تاء مشدده ایله مخففه ایله ده جائز در معروف عریبه دخی کتان دیر لر انجق فرقی بو قدر در که
 عجم تخفیفه عرب تشهید ایله ترکی الغنیز کتن استعمال ایدر لر مشهوری بودر که کجه ماهتابه
 قالسه لابد چور بیوب فنا بولوز بو مضمونی شعر انظم لر نده چوق استعمال ایشلدر در از جمله میر
 نظمی بیت آن یو تو رو نیاورم تاب * مانند کتان به پیش مهتاب و کتایون و فتح تاء مشدده
 و ضم یای تحتانیله نام دختر قیه ضرر و مدر که کشتا حب شاه آ فی حباله از دو جنبه کنور مشدر
 اسفندیار آندن وجوده کلدی حکیم فردوسی بیت بر فتند زایوان قیصر بیدرد * کتایون
 و کشتا سپ و باد سرد * امیر معزی بیت چونانکه شاه سنجر نازد ز طلعت او * اسفندیار نازد
 از طلعت کتایون و کتیران و کتیران و کتیران و کتیران و کتیران و کتیران و کتیران و کتیران و کتیران
 و صار ورق اولور عرعرا اغا جندن وغیریدن حاصل اولور اما اعلاسی عز مردن اولاندن
 طبیعتی درجه زابعین طارویا بسدر سر که و کله فعتنه و ملاکنه نافع در بر حده که مواشی ده بیله
 هلاک ایدر و صاغر اولش قولانغه طنز سه لر عظیم نفی وارد و جزب و حکم به دخی فنده سی
 اولور معرب قطراندر و کتاجیان و فتح تاء مشدده وسکون لام و کسر جیم ایله چادر مهتر لر بکه
 پادشاهلر او تاغنه خدمت ایدر لر بعض نسخه ده پادشاه سر اینک خدمت ایدر لر کیملر اولور سه
 ابوالعانی بیت کتاجیان سرای شه جهان پرور * که هر یکی بد یار عد و شود مالک و کجور و
 ضم جیم و او معروفه ایکی معنایه در اول حکیم مرقوم معناسنه ثانی مضطرب اولق معناسنه
 میر نظمی بیت همیرفت چون کار از حد برون * ز افکار دین در کشیک کجور و کجور و
 کسر جیم وسکون یای تحتانیله اطفاله مخصوص بر او یوندر آنکه دیر لر خواجه سلمان بیت
 در جهان منسوخ شد رسم کجاغند و کجین * بعد ازین کس را خیال کرش نکرد در کجین * اگر چه
 بویینی لغت مرقومیه اسنشهدا ایشلر اما کجاغند تقریبیله حکیم اولق مناسب ایدی بسحاق اطعمه
 دخی مناسب در دیمشدر بیت برابرش خوش روز عفر * بستیم کجین آرد و روغن و کدن و
 فتح دال مهمله ایله بوزن بدن نام روستایی در و دخی بمعنی خیر و نخت و دال بر سه و اولیله کون دخی
 هر ویدر کدانی الاداه و کدوی کردین و بریامی قبقدر یا تق کبی اکثر شراب قویوب

استدکازی یزه کو تو زلر کی کراچیدن فی فتح راه مهمله و کسر حمله طاوق یر طه سن بر اقدقه
ایلدن کی فریاد و صدایه دیرلر کذا فی المجمع بو معنایه میرنظمی بیت بیزم عیش آن بی عقل
و مد هوش * کراچیدن کند چون مرغ پر جوش کی کراخان فی فتح راه مهمله و خاء معجه ایله
افراسیاب شاهک فرزند مهترینک نامی در مشهوری قراخاندر کی کراشیدن فی فتح راه مهمله
و کسر شین معجه ایله یعنی آشفتن یعنی دلورمک جمع الفرسة تباه شدن کاز و پریشان کشتن
واقعدر میرنظمی بیت کراشید و چنان شد از خرد دور * همیکشته زمال و خانه میچورد *
کی کران فی فتح راه مهمله ایله کنار و اقامتیه انتهای و سرخدم معناسنه کداز کران تا بکران دیرلر
بر اوجدن بر اوجه دک دیمکدر مولانا هاتنی بیت زجنیدن آن سپاه کران * بجنید کی بی
کران تا کران * شیخ مغربی بیت سر منزل قناعت نتوان بدست دادن * ای ساریان فروکش
کینر کران ندارد * چغتای لسانه قیراق دیرلر ترکیه قیراک دید کلیدر کی کراهنون فی
فتح راه مهمله و ضم هایله بر پهلوان آدیدر حکیم اسدی بیت نکمپان لشکر سر کرد دلیر *
هجیر و کراهنون و نشواد شیر کی کراهیدن فی فتح راه مهمله و کسر هایله بکره مک مشابعت
معناسنه کی کریاوان فی سکون راه مهمله و فتح باء فارسیله بردارو آدیدر که هلند و زدیرو
کذا فی المجمع کی کرتان فی سکون راه مهمله و فتح تاء مثناة ایله صباح و اخشام معناسنه
میرنظمی بیت کشته چون شام غم و صبح وصال * کرئلان عمر مراد مره و سال کی کرجوان
سکون راه مهمله و ضم حمله بر نوع مرصع و جواهر له مزین تاجدر زمان قدیم شاهلری کیرلر ایش
کی کردن فی سکون راه مهمله دال مهملتین ایله ابلک معناسنه لکن برنسنه اضافتنه محتاجدر
مثلا کار کردن و عمل کردن کی چغتایده ایتمک دیرلر ماضیسنده ای تی دیرلر میرعلیشیر بیت
آنچه فریاد ای تی مطربلازنوایی نظمیدین * کیم عطار دستغریدین چرخ اوزره ناهید ایتمکای *
وایتکای دخی ایده دیمکدروایتار ایدر دیمک وایتکالی ایتمک دیمک او اور اسلوب قیاسیدر وله
بیت یارقتل ایتکالی عشاقیتی یازغورغان ایمش * بیرو بزم ایچرانوایی خاتقدم یارب * و بی
طرزدخی ابلاب دیرلر ایلیوب دیمک اولور و ابلابان دیرلر ایلیوبین دیمک در ابلاب کوم ایلسم کرک
الغوم صیغه سی اوزره ابلاب کونک خطاب ایچوندر ایلسیک کرک دیمکدر بو بیتنه واقعدر بیت
ای کبوتر طوق بید ابلاب کونک قمری کیبی * سوزلوق نامنی آسانک بوینو کاطوماردیک کی کرزن فی
سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله تاج مرصع که پادشاهلر باشلری اوزره التون زنجیر ایله تخته
آصارلر ایمش آغرا ولد و غندن باش تحمل ایلامکله آنجق باشی اوزرنه طورر بوندن مراد تاج
مزبور ره مالک اولان شهنشاه تعبیرینه لایق اولوب سائر پادشاهلره تفوق ایلدن و کچون اعتبار
ایدیرلر حالا کافرستانه معجه قرالی مزبور تاج ایچون بنده در اول اجلدن سائر کفره به تفوق
ادعاسنده و خطاب شهنشاهی سوزاسنده در کفند و لسان مهملار معجه قورینه دیرلر کاف عجبیه
کرزن دخی دینلور استاد منوچهری بیت بسی کینسو فروهشته بدامن * تپلا سین معجر
و فریش کرزن کی کرسان فی سکون راه مهمله سین مهملتین ایله بر طرفدریمی و آزکناری
اولور اغاجدن و یا خود طیراقدن ایدوب ایچنه نان و طعام و حلوا و میوه قورلر و سائر هر ایشه ده
قوللنور حاصلی اغاج طبعدر کارسان و چاشندان دخی دیرلر حکیم نزاری قهنستانی بیت

بیت بند سال و قحط سخت درویش و توانگرا * هم از کندی نهی کند و کوهم خالی زنان
 کرسن * وله ایضا بیت نه نان حنطه بکرسان نه آب کرم عنب * نه گوشت در رومه دارد نه آرد
 در کندو * کسر کافله زبان هند به مزارعه یعنی اکفله دیرل * کرسون * فتح را و سکون
 سین مهملتین و ضم تاء مثناة ایله قبان کبیر یعنی ایری طاش که وزنی معلوم وزن ایتدکاری
 شینک قارشو سنه قویوب چکرلر بومعنایه زرین کتاب دیمشدر بیت خواهی بشمارش ده
 و خواهی بکرافه * خواهیش بشاهیرزن و خواهی بکرسون * کرسیدن * سکون راویای
 تحتانی و کسر سین مهملتین ایله منازعه و محاصمه ابلک معناسنه در * کرکن * سکون را
 و فتح کاف و دال مهملتین ایله ابکی معنایه در اول بریوک جانورد رآت قدر دخی اریجه اولور
 و آلند بریوک بوینوزی وارد در غایتده قوت او در شول مرتبه که فیلی کوردکن بی محابا اوزرینه
 وار و فیل قورقوسندن قچار آردندن اریشور سه بوینوزین قارننه اوروب یرندن قالد یروب
 بر قاج آدی بره آتار و مزبور بوینوز مهره در نفی غایت چوقدر بر مقدارین بر خانه ایچند یا قسه لر
 اصلا موزیات قالمیوب کیمی قیری اور و کیمی قچار و تجربه سی بودر که اول بوینوز نف بر مقدارین
 سود ایچنه قوسه لر فی الحال کسوب پنیر ایدر و آندن خنجر قبضه سی و زه کیر ایدر لر الله
 بولنق لازم درون فعدر مولانا هاتنی بیت ملاف ارچه پیلی بزوریدن * مبرش این از حیل
 کرکن * شاعر در هجا * قطعه * بسر کر شاخوی یکدانه بودی * توان کفتن کیدی را
 کرکن نام * ولیکن شاخها بسیار بودش * کوزن کوهی میگویند بنا کام * ثانی ولایت
 و تکبارده بر طاع آدیدر * کرکن * سکون راه مهمله و فتح کافله فرهنگ میرزا ابراهیم
 غله در یعنی نیرس بغدادی و نخودی و غیره یانی تازه اپکن آتشه بشورده لر و کاف فارسیله
 دخی مرویدر و لسان الشعرا ده ایرینه و او ایله گوکن واقعدر * کروان * سکون راه مهمله
 ایله بر قوشدر صوکنار لنده اولور ترکیده دخی کروان دیرل * کرمان * کسر راه مهمله
 و سکون یای تحتانیله اجداد رستم ن زیمانک پدری آدیدر و دخی کرمان شهرینک آدیدر
 * کران * فتح زاء فارسیله یعنی کراهه که مرقوم خواهد شد انشا الله تعالی میرنظمی بیت
 بر شتر بسته محل والا * در کران رانشسته بی پروا * کر * خون و کر * طرخون * کلاهما
 بسکون الزاء الفارسی بردار و در کاکره و کاکردخی دیرل عربیه عاقر قرحا دیرل فرهنگ
 جهانگیرده تاء مثناة ایله و مجمع الفرسک طاء مهمله ایله مسطوردر * کزدیدن * سکون
 زاء معجه و کسر دال مهمله اولی ایله بمعنی پیراستن یعنی پاک و زیبا ابلک معناسنه در کذا
 فی المجمع * کر * مازون * سکون زاء فارسیله بزدار و اسمیدر کذا فی المجمع * کر * میان *
 سکون زاء فارسیله بلی اگری دیمکر مراد بوگری دیمکر عربیه احب دیرل شاعر بیت
 کر * میان کر * چشم و هم کر * دست و پا * کر * زبان کر * طبع و هم کر * فهم و دین * کر * زن * فتح زاء
 معجه ایله بمعنی کدن مرقوم کذا فی المجمع * کر * شین * کسر زاء فارسیله بمعنی بکیز مرقوم
 * کر * کشان * فتح شین معجه ایله اوج معنایه در اول بر دیر کلی چادر در که آکا کنیدی دخی دیرل
 ثانی بر ولایت آدیدر که کاشاندن مخفدر ثالث کشیدن لفظندن اسم فاعلدر چکیچی
 معناسنه اوج معنایه ترتیب اوزره میرنظمی بیت باکشان سوی کشان استدکشان *

آن بل پر دل سپاه بیگران و کشان بر کشان بی عنف و زور ایله کتور مکه دیر له بیت
بصویش کشان بر کشان میروود * که بندید بر کردن دل کند و کشنی بان بی کبھی عربیده
ملاح دیر لر شیخ سعدی بیت چه دیوار امت را که باشد چون تو پشتمینان * چه باک از موج
بحران که باشد نوح کشتیبان و کشخان و کشخانی بی اول سکون شین معجه ثانی کسریله کلاهما
بفتح الخاء المعجمه کیدی که عربیده دیوت دیر لر یعنی عورت تک بخورینه رضا و بره کال اسمعیل
* رباعی * من کر چه نیم سزای اسنیغا * دام بیسنک پندربانی * فی بی بخدا اگر عمل جویم
این همه اباعی و کشخانی * بوقفیردن مقدم بوقطعه فی شاهد مدعا اتحاد ابشار لکن کشخانی
معنای محرز فهم اولتر آنحق عته و حماقت معناسنه اولق اقتضا ایدر حکیم حوزنی بیت
به پیش کل همین رخ میهد زن کور * نظیر نیست کل و کور را بکشخانی * حکیم خاقانی بیت
شاعر زکر تویی شاعر در کرمم * کیست که باد پروت زین دو کشخان برد و کشکشان بی
سکون شین اول و فتح کافی و شین ثانی معجمتین ایله بمعنی کشان کشان یعنی چکه چکه دیک
اولو حضرت مولانا قدس سره بیت بمن ذکر که هر ایار انجام با کرد * مجیده برد مرا کشکشان
بکتراری و کشکین بی سکون شین معجه و کسر کافله آریه اثمکی شمس خری بیت بدوانش
ز کلبه شامی دارد * جماعتی که همه نانشان بدی کشکین * حکیم زاری بیت اگر منان میره
دست نداد * نان کشکین بود هر حال بی کشن بی فتح شین معجه ایله بوزن پشش هر چار یا
حیوان از کمنه دیر لر عموما و از کاک کچی یه دیر لر خصوصاً ضم کافله ده بومعنا یه روایت اولمشدر
مجمع الفرسه سکون شین معجه ایله بوزن چشن بمعنی بسیمار و انبوه حکیم فردوسی بیت
اگر کشن کرد مراد ستهگاه * بغر و بنام جهاندار شاه * کسر شین معجه ایله بوزن مشن دخی
اول معنایه در وله ایضا بیت کشن دستکاری و کار فراخ * یکی کلبه سازند در پیش کاخ *
و کشیدن بی حکمک معناسنه مصدر در عزیزه جروسحب دخی دیر لر میرنظمی بیت
چو بر کل نقشه رسیدن گرفت * بزنجیر دل را کشیدن گرفت * چغتایه تار تمناع دیر لر بویتده
نفس متکلم واقعدز میرعلیشیر بیت فیچه جورین تار تاپینی اول سر و حوری زارینک *
یوقیدر پایانی آیا جور بلانی دادینک و کفائیدن بی فتح فا و کسرون و سکون یای تختانیله
معنی ترکائیدن یعنی چائلا یوب یارلق احتاد دقیق بیت هر آن سر که دارد خیال کریز *
بیاید کفائیدن از بیغ و غیر و کفتن بی سکون فایله یارلق و چائلق معناسنه مصدر در میرنظمی
بیت چو بکروز و شنی در راه میرفت * ز کرمی و زنی آبی لبش گفت و کفائیدن بی متعدی
کفتن در و کف زدن بی طیحه اوری خواجه سلمان بیت آب کف بر روی ازین غم میرته
اما چه سود * کف زدن بر سر تکون کاندک کش باد هواست و کف بی معروف قدر هر کسه
جامه اعدم اولور و کفیدن بی کسرفا و سکون یای تختانیله یارلق و یارلق معناسنه
شیخ اوجد الدین بیت همچونارم بکفید از غم سبب ذقش دل * دل نحوانش تو که او عقل
بداند پیش ندارد * ودخی یارلق معناسنه استاد فرخی بیت مکر که زار کفید است چشم دشمن تو
کز و مدام پریشان شد بست دانه تلخ بی کلاشکن بی سکون شین معجه و فتح کافله بر نوح لطیف
صلواتر کدافی فرهنگ میرزا ابراهیم وجهانگیری بومعنا یه بسحاق اطعمه بیت طفل برنج

برنج بین که چه سنان بر کنار خوان * لوح کلاشکن بکنارش نهادند و کلان بی بوزن ملان
 هر نه که جسته ده و هیات ده ایری اوله اکادیر لر حکیم فردوسی بیت عدور ابکوچک نیاید شمرد *
 که کوه کلان دیدم از سنک خرد و کلاهون بی ضم هایله ایزانی بر پهلو ان آدیدر و کلبتان بی
 سکون لام و فتح باء موحد و تاء مثناة ایله نعلیند و بعض اهل حرف آلتارندن قصاب که برد مور
 نسنه در عربیه کلبتین دیر لر ابکی طرفدن محکم طوتد و غچون ابکی کوپکه تشبیه ابلشاور
 ابوالمعانی بیت رقیب در کوی جانان کزید من چون منک * بکلبتان قضا را بر آوردندان *
 و کلبتان بی سکون لام و فتح تاء مثناة ایله قیونک درت جاننده قونیلان اغاجک ابکی طرفنه
 اولانه دیر لر که ابکی یانیدر و کلبتان بی سکون لام و فتح جیمه مزبله یعنی زبل یغدقاری موضع
 ابوالمعانی بیت کربه میخانه که آلوده کشته با شراب * جای خوشتر همچو کلبان نیست مسکن
 در جهان و کلمدیدن بی فتح لام و سکون نون و باء موحد و کسر دال مهمله اولی ایله یعنی
 کندیدن یعنی قازمق و یعنی کفتن یعنی یارمق کذا فی الجمع و کلبکان بی کسر لام و سکون
 یای تحتانی و فتح کافله بغایت بد را میخالی بر او تدر کلبکنه و کلبان دخی دیر لر کلمر کلبان آسمان
 یعنی قوس و قرح کلبان رستم و کلبان سام دخی دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری و کلبان بی
 ابکی معنایه در اول معروف یای معناسنه در ثانی بروج دوازده گانه دن بروج قوسه دیر لر حکیم
 فردوسی بیت بسلم اندرون جست زاختر نشان * ستاره زحل بود و طالع کلبان و کترین بی
 سکون میم و فتح تاء مثناة و کسر راء مهمله ایله اکسکرمک معناسنه در و کردون بی فتح میم
 و سکون راء و ضم دال مهملتین ایله یعنی قوس و قرح کذا فی الجمع و کردون بی سکون میم و فتح
 زاء معجه و دال مهمله ایله اکسک ایتک معناسنه ابوالمعانی بیت یارب چه شد که یار چنین
 سنکدل شد * یارجم آشنایی ما کردن گرفت و کزین بی سکون میم و فتح زاء معجه ایله
 مد بروی دولت شیخ نظامی بیت بادوسه کزن مشو آرام کبیر * مقبل ایام شو آرام کبیر *
 و کزین بی سکون میم و راء مهمله و فتح کافله اکسکرمک معناسنه در بی کیدن بی کسر
 میله بوزن رمیدن بودخی اکسکرمک معناسنه بو معنایه ابوالمعانی بیت افسوس نفس شوم
 کنه بر ما فرود * عمر کمر انمایه کیدن گرفته است و کین بی بوزن بین ابکی معنایه در اول
 پوصو که عربیه قرموص دیر لر ضم قافله مولانا جامی بیت دیور هنرن در کیل نفس و هوا
 اعدای دینی * زین همه با سایه لطف پناه آورده ام * خسروی بیت ای سرا پای
 معدن جرمی * چشمی تو دلم زیاده کین * چغتای اسانده ارغدا ل دیر لر اما اصلنده اول صرب
 یره دیر لر که آنده پوصو طور مغه قابل اوله کینکاه معناسنه ثانی اکسکرمک معناسنه که کینه
 بوندن کنایه در عنقریب ذکر اولنو و انشاء الله تعالی و کینان بی فتح نونله ابکی معنایه در اول
 دگر می چادر که بردر کلی اولور میرنظمی بیت چو آن جابکه دید دلکش مکان * زدر که
 و خیمهای کینان * ثانی اسم فاعل اولور قازی معناسنه و کنبوریدن بی سکون نون و ضم باء
 موحد و کسر راء مهمله ایله یعنی فریب دادن یعنی آدامق وله بیت بکنبورید با صد مکر و حیل
 مکر کرده بمقصودش و سنیه و کنبیدن بی سکون نون و کسر باء موحد بعد یای ساکنه ایله
 قویونن نسنه چکمک و ضم کافله یعنی برجستن یعنی پحرانق و کندان بی سکون نون و ضم

دال مهمله وفتح لامه نام خیمه معین یعنی برمتعین و معروف چادر در شرفنامه ده لفظ
ترکستانی اولق اوزره مرویدر استاد بیت عصمت نهفته رخ بسرا پرده نعیم * دولت کشاده
رخت بجایز کندلان * بویته بوتشیمیدن مراد آسماندر معلوم اولدی که کندلان یا بیره پردگی
مدور چادر اوله یا خود دیر کسز اوبا اسلوبند چادر اوله اکثر اعجام اول مقوله دیر کسز چادر
استعمال ایدر لر کنن کنن کنن سکون نونله قازمق معناسنه در هر نه اولور سنه مهر کن
وسایری کبی کنن کنن کنن متعیدر قازدرمق معناسنه کنن کنن کنن سکون نون وفتح
عین مهمله ایله ولایت شام شریفه بر ناحیه اسمیدر که حضرت یعقوب علی نبینا وعلیه السلام
اولن ناحیه ده ساکن اولوردی و حضرت یوسف علی نبینا وعلیه السلامی برادر لر بر اقد قاری
قیو آنده یول اوزرنده واقع اولمشدر ماجرای احوال لر علی وجه التفصیل مدون و مخصوص
کتابلر ده یازلمشدر مولا ناجا سینک هفتور نکند بر کتابدر و صاحب شهنامه فردوسی طوسی
دخی شهنامه دن صکره یوسف زلیخا نظم ایش مسنیقل کتابدر خواجه حافظ بیت کلمه
احزان شود روزی کاستان غم مخور * یوسف ککشته باز آید بکنعان غم مخور کنکران کن
سکون نون وفتح کاف فارسی وراء مهمله ایله چاودار دیدکاری اینه و آرق دانه در ابوالعانی
بیت کندم جو کر نباشد کنکران بی منست * هر کر ا بودم قناعت نان نباشد کو مباحش کن کن
ایکی معنایه در اول کندین لفظ من صیغه امر ووصف ترکیبی در چاه کن و کوه کن و مهر کن
کبی ثانی اغاج معناسنه در کنودان کن نون وفتح دال مهمله ایله کندر تخمی که کند دانه
دخی دیر لرو بواحد ز که کنو کندر دانه تخمدر اصلی دانه کنو ایدی علمیه نقل اولند قد
مضایف الیه تقدیم اولندی کنورین کن نون وواو معروف و کسر راء مهمله ایله یعنی
فریفتن و فریب دادن کذا فی الجمع کنون کن نونله یعنی کنوج و کند و کمر قوم و کند و
و کندوله دخی دیر لوطی اقدن کوب کبی ایدوب ایچنه بعض سنه قور لر حکیم علی فرقدی بیت
نیست مارا مینت کندم در کنون * باز دیناری بکیسه اندرون کواردان کن فتح واورا و دال
مهمله تین ایله کو بک صغرو قیون و امثالی حیواناتی رحی ایدن شخصه دیر لکن کذا فی الجمع
عربیه سراج دیر لر کوئلان کن فتح وواو و تاء مثناة ایله یوک اکیر دکاری ایک که اول جنس
ایکی قز از دخی قولل نور لر بر قارش مقدری بر آغاجک باشنه مدور بر طوب کورب دپه سنه
بردمور قلاب دخی محکم ایدوب آنکله اکیر لر کون کن سکون وواو وفتح دال مهمله ایله یوله
کنز باز کیر و کند طبع و دیر فهم آدمه دیر لر که ادراک واذعان کن حالی اوله اول مقوله آدمه بواه تنبار ایله
کودن دینور حکیم سنایی بیت اسب کودن بعرق نیست روان * ورنه چون خرناردی
پالان * حکیم خاقانی بیت جنسی نماد پش من ورنان که هر راه * چون رخس نیست پای بکودن
در آورم کوئلان کن فتح وواو لامه بر طاغ آدیر جمع الفرسه بر او تدر صوا ایچنه بت
کوینستن کن کسر وواو سکون یای تحتانی وسین مهمله ایله غله دوکک معناسنه در کذا
فی الجمع کوینستن کن کسر وواو و تاء مثناة و سکون یای تحتانی اول و ثانی وسین مهمله
ایله یعنی کوینستن مرقوم ایضا منه کن کهان کن فتح هایله یعنی جهان که کیهان دخی دیر لر میر
نظمی بیت نام نیکو بایت اندر کهان * این بیاید هر مهان و هر کهان کن کهکشان کن سکون

سکون ها و فتح کاف و شین معجمه ایله آسمانده اوزون بولوت کبی کیجه کورینور برنسنه در اکا دیولر
 رام حاجیان دخی دینلور اصلنه بولوت دکلدربغابت خرده یلد زلدر برینه قریب اولغله او یله
 کورینور و آنک دخی دوری وارد لکن دکرمز کبی دونر شاعر بیت شعی که چرخ شد از بند کان
 در کاهش * زکم کشان شده است سیبان خرکاهش کی باخن فی فتح یای تحتانی و طاه معجمه
 ایله استواری و اهستگی و نرمی کاری کردن معناسنه کذا فی المجمع اما شمس فخری سخن
 چرب و شیرین معناسنه در دیوب بو بی نظم ایتش بیت همه اعدای خود را دوست کردی *
 بلحسان و مردی و کیاخن * فرهنگ و فایده کاف فارسیله مرویدر کی کیا کن فی فتح یای
 تحتانی و کسر کاف ایله معنی مخالف و ناهموار کذا فی المجمع کیان فی بوزن عیان اوج معنایه در
 اول پادشاه قدیمدن بر طایفه در دیولر که اولی کیومرث آخری کیخسرو در کیا نیان دیکله
 مشهور در حکیم اسدی بیت کیا نرفته اندر کیا آمده * بجای هما ما کیا آمده * کی اصل
 لغتده اولو دیکدر عجم پادشاهلرینه لقب اولمشدر و مطلق پادشاه معناسنه استعمال
 اولتیو رسم و عادت اولمشدر شمس فخری بیت جهان پناهی و شاهنشهی که می نازد * ز فرق فرق
 سایش همیشه تاج کیا * ثانی بر پرده قونوب کوچن عربان و اگر ادک قره اولرینه دیولر
 شمس فخری بیت مخالف تو زانده و مع توان یاد * کتاچیان ترا خیمه سپهر کیا * ابو منصور
 حکیم اسدی طوسی جمع ایتدی و کی مستشهد اتمده قاره او معناسنه دیشدر بو عبارتله که کیا ن
 خیمه کردد عربی بود چنانکه بو شکور گفته بیت همه باز بسته برین آسمان * کد پر پرده بیانی
 پسان کیا * نفس الامرده عربک قاره اولرندک متعدد پرده ل اولور زیرا اوتوز قرق دیرک اوزرنده
 چکامش سیاه قیلدن اولمش نسنه در حرمی و سلامنی و مسافر خانه سی و خد متکار یرلی
 و خزینه و کیلاری و مطبخ فی الجملة آنک آلتندک در جمله مابینلری پرده ایله بولمشدر معنای ثالث
 عناصر اربعه و طایفه معناسنه در استاد بیت این کیا بد کیا ن از شکر نعمت غافلند *
 یارب این ناز و نعم و رفعت و نعمت چراست کی کیا نیدن فی سکون یا و فتح باه فارسی و کسرون
 یعی یای ساکنه تحتانی ایله چرانغ یاندر مق معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری کی پیشین فی
 نام برادر کی کوس بسر کی قباد که درت قزنداش ایدیلر کی کوس و کی پیشین و کی ارش و کی ارمین
 کی کیکن فی سکون یای تحتانی و فتح کاف فارسیله اندرون فرج زاندر حکیم سوزنی بیت
 چونده کبر خراحت بدان غر * نکرده دفع خارش هم ز کیکن کی کیلان فی سکون یای
 تحتانی و فتح لامله اوج معنایه در اول بالقچین قوشی که نلارین صورغچ ایدرلر ثانی بادجایه
 یعنی طشاق دبه لکی ثالث اور دیدکاری علتدر کی کیوان فی سکون یای تحتانیله ایکی
 معنایه در اول ستاره زحاک آدیدر حکیم انوری بیت کیوان موقفان ترا کر جگر خورد *
 تیسرین چرخ را جگر جدی بسته باد * و فلک زحله دخی کیوان دینلور ثانی معنی کان که یاید
 حکیم فردوسی در صفت بهرام کور * مثنوی * چومش ساله شد ساز میدان گرفت *
 بهفته تیر و کیوان گرفت * چوده ساله شد زان نفر کس بنور * که باوی تواند نبرد از مور *
 فی مع الواو * کاردو فی سکون را و ضم دال مهملتین ایله درت معنایه کاوز اول خرما چچی
 ثانی مقراض ثالث مقراضدن چیقان قریندی رابع بیات اولمش نسنه یه دیولر کارو فی

ضم زاهمه ایله بر قوشدر اکثر وکنارنده اولور عربیه حمازی دیرلر و آنک یرطه سنه دخی
دیرلر و کار و فی ضم زاء فارسیله کار مرقوم معنایله مترادفدر و کاسجو فی سکون
سین مهمله و ضم حمله یعنی اچار پشت که کاسج و سنجول و رکاشه و ربکاشه دخی دیرلر حضرت
مولانا قدس سره بیت ازان بچد دل من همچوماری * که هجرانش بر و چون کاسجو کست *
و کاسجو فی سکون سین مهمله و ضم میله طکوز قیلندن اولان فورجه که کتان امثلیله کتانی
آنکه نرم ایدرلر کاسجوی دخی دیرلر که کاس طکوز دیرلر مو و موی معلوم که قیلندر استاد فرخی
بیت چوکاسجوی کیهان اوهمه بی برک * چوشاخ رنگ درختان اوهمه بی بار و کاسو فی
ضم سین مهمله ایله پار دیج دیرلر بر سنه درکه تنور قزدقن صکره آنکه تنوره صو سیوب
بعده اتمک بشوردرلر ابوالعانی بیت در تنور سینره ابا کاسوی جام شراب * آب افشاید
تا که این دل خام یزد و کاسو فی ضم شین معجه ایله قوسقون که ایر آنک بوینه وار مسون
دیو ایره ایدرلر میرنظمی بیت دواند در پی خورش بهر شو * خری کویا کدی افسار و کاسو *
و کاسو فی سکون غین معجه و فتح نوله آغاج قوردی و تابتول قوردینه دخی دیمشرب بعض
سخنه ده کوه که اثواب کسرو جمع الفرسه بر قور تدر سیام و سرخ اولور و زهری وارد در بعضیله
اکاخر زهره دیرلر کاسنه دخی دینلور و کافلو فی سکون فاضمه لامله بر قوشدر بعض نسخه ده
کوکلی بیوک آدمه و بعضینه بیرهن معناسنه اولدوغی منقولدر و کافلو فی کسرفا سکون
یای تحتانی و ضم لامله بر اولدر بغایت سست و باریک ساق آکا چرخه دیرلر عزیزه شکای دیرلر
ضم شین معجه ایله عرب بر کسنه نک ضعفن میان ایندکه کانه عود شکای دیرلر کدافی المجمع
و کاکاو و فرهنگ جهانگیریه بر او یوند صورتی بو یله در که بر آدم باشی اشاخ و اللری برده طور ب
کاکاو دیو چغرا طرافنده بر قاج آدمار طور ب کونه شلاق اوردرلر اول یاغیله آنلری دیمکه
چالیشور اگر برینی اوره بیلور سه یرینه یا تورب کند و قارقار شیخ آزری بیت بکاو چشمه ذرا
زغیر صافی کن * زله و ولعب چه بازی جو کوددن کاکاو و کاکو فی ضم کافله ایکی معنایه در
اول برادر ما در که ترکیه دای و عربیه خال دیرلر ثانی سلم بن فریدون اوغلرندن بر مبارز
پهلوان آدیدر جمع الفرسه سخاکک بنسره نام قزی قزندن وجوده کلدی بو ایکی معنایه کاکوه
دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت بنسره سمهدار سخاکک بود * شنیدم که کاکوی ناپاک بود *
و کالیو فی کسر لام و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول سر سم و احق ترکیه یون دیرلر
حکیم سنایی بیت آنکه زو نفس کل بود کالیو * چکند نقش نفس مایه دیو * و معنی مقبر
و سر کشته شیخ نظامی بیت شبی مست شد آتشی بر فروخت * نکون بخت کالیو خرمن
بسوخت * ثانی صاغرا صم معناسنه شیخ سعدی * مثنوی * تبسم کنان گفت کای نیز
هوش * اصم به که گفتار باطل نبوش * چوکالیو داندم اهل نشست * بکوشد نیک و بدم
هر چه هست * اگر بر شنیدن نباید خوشم * زکر دارید امن اندر کشم * مذکور ایکی معنایه ده
کالیوه دخی دیرلر و کاسو فی ضم میله بر نوع کوز کدر ترکیه کامی دیرلر و کانیرو فی کسرنون
و سکون یای تحتانی و ضم راه مهمله ایله بردارودر ماذر یون دیرلر امنسقا زحمتنه نافعدر کدافی
فرهنگ جهانگیری و کاسو فی اوج معنایه کاور اول بخت و سوال معناسنه ثانی بهادر و پهلوان

و پهلوان معناسنه که کودخی دیرل نووزنده شمس فخری اپکی معنایه * قطعه * کر کاوضیت
 و شوکت مردیش بشنود * بر خویشتمن دکر نهد هیچ نام کاو * در بی و کان و جوی بهشت است
 جود تو * ورنیست یا ورت برود هز دور ابکاو * ثالث کاویدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در
 و کاهی صفت استعمال اولفور دی کاو کاو اضطراب و تشویش خاطر و الم و تاسه معناسنه و پاره
 پاره معناسنه دخی کلور طالب آملی بیت بیباکه در هوس عارضت مشبک شد * نقاب
 دپه صبرم ز کاو کاو نگاه دی کاو فی ضم هایلله اپکی معنایه در اول مارول که عربیه خمس دیرل
 ثانی تابوت که کاو کب دخی دیرل حکیم فردوسی فرامرزین رستم دشت نجیره کلوب آنکه قازانش
 اولان چاهلره رستم و یقین توابعی دوشوب جمله سی هلاک او لوب تابونلرین کوتوروب دخمه سنه
 دقن ایله کاری محله دیر * مثنوی * بیامد بدان دشت نجیر کاه * بجای کجا کنه بودند
 چاه * ببردند بسیار کاه و تحت * نهادند بر تحت زیبادرخت دی کبستو فی فتح باء موحد
 و سکون سین مهمله و ضم تاء مشناته ایله حفظی معناسنه که کبست و کبسته دخی دیرل شمس فخری
 بیت بیباغ آرزوی دشمنانت * سر اسرمیوه باشد کبستو دی کبو فی ضم باء موحد ایله یعنی
 کاهوی مرقوم کنده فی المجمع دی کبستو فی فتح تاء مشناته اول و ضم ثانی و سکون سین مهمله ایله
 اشنان دید کاری او تدر که صابون کی کوی پورر آنکه اثواب پورل شمس فخری بیت تو خوش
 بنشین که اعدای تو شستند * ز ملک دل بصابون کبستو دی کبستو فی فتح تاء مشناته اول و ضم
 ثانی و سکون میله قچقلمق که عربیه دغند غه دیرل کسر دالین مهملتن و سکون غین معجه اول
 و فتح ثانیله ابوالعانی بیت کتمو دهد تیغ او در بغل * همین باسر خصم بازی کند دی کتمو فی
 ضم تاء مشناته ایله آنکه بونی آلتنه اولان طمره دیرل و فرهنگ جهانگیریده بر قوشدر که دائما
 سنکریزه بر اکا اسفردد و سنکخواره دخی دیرل دی کدبانو فی سکون دال مهمله و فتح باء موحد
 و ضم نوله اپکی معنایه در اول یعنی بی بی یعنی خاتون خانه و لسان عرفه اول عورته دیرل که
 معتبره و موقر اولوب خانه ننگ تدبیر امورینی لایق و مناسب اولدوغی وجه او زره کورمکه قلده اوله
 معنای ثانی مجمل دلیل جسم دیرل که خدا دلیل زوجه که کیفیت و کیت عمر و اکادلا بل اولانه
 دیرل یواپکی اصل که کدبانو و کد خدا اوله قیاس طوتارلر کدبانو مشابه جسم و کد خدا منزله
 روح اولوب کدبانو کد خدا اسز و کد خدا کدبانو سزایشه بر امر آنو کی چون که روح بی جسم و جسم
 بی روح اولمز یواپکی اصل که بری بریله اولسه نمازخانه ده بقا اولمز و کدبانو یه لسانی یونانه هیلاخ
 دیرل معناسی چشمه زندگانی در دی کدو فی ضم دال مهمله و اخفاء و او ایله قبوق در یاش
 اولسون قوری اولسون دی کرباسو و کربسو فی کلاهما بسکون اراه و فتح الباء الموحده و ضم
 النین المهملتن ایله بر جانور در اکثر اولدوره اولوز کرباس و کربسه و سکا سه و چلیپاشه و وزغه
 و ماترنگ دخی دیرل شیخ آذری بیت میکشد هم نهنگ راراسو * مرکب عقرب بود ز کرباسو
دی کرجفو فی سکون راه مهمله و فتح جیم و ضم فایله بر قوشدر چیلله مشابه بلکه دخی کوچک
 لندانی وارد روا تینک لندی در آج و سکون آنی کبید ز اول قوشه بونده و و ضم دخی دیرل عربیه
 سکوی دید کلری در طیان مرغزی بیت چه نسبت بود دشمنت را بتو * تویی شاهباز وعدو
 کرجفو دی کدو فی سکون راه و ضم دال مهملتن ایله اغاجده کسبلن زاید شاخوره دیرل

در کرجو فتح راء مهمله وسكون نون وضم حمله او بقوده آخر باصمق که فرنجک دخی دیرل
عربیه کابوس دید کاریدر شمس خزی بیت بعهدت فتنه در خوابست دائم * زسهبت بروی
افتاده کرجو * قرالوی بیت زنا که یار پیری بر من افتاد * که برخفته فتنه ناکه کرجو کرو
ضم راء مهمله ایله عنکبوتک بیاض کاغد کی یا پدوخی آغ که ایچنده یاوری چقارر اکا کردو وکری
دخی دیرل اما جمع الفرسده ایچی بوش و فنا اولمش دیش معناسنه شمس خزی بیت بکار خصم
فرورد کین تودندان * چنانکه کرد برون ازدهانش مکر کرو کرجاو وکر کاو کلاهما
بسکون الزاء الفارسی اوها بفتح الغین المعجمه ثانیها بفتح الکاف الفارسی بمعنی غرغرا و مرقوم یعنی
کاوچی که قویروغن حوتازایدوب مبارزیم بلوان و بهادرل آنلری بوغازی آلتنه آصارلر و فردنک
میرزا ابراهیم پرچم معناسنه مرویدر کرملازو سکون زاء معجمه اول و ضم ثانیله ایاغون
اغاجنک قوزاغی که عربیه عنده دیرلر و ثمره الطرفا دخی دیرل طبیعتی درجه اول آخر نه خار
بودرجه ثانی اولنه یابسد کشتو سکون شین معجمه و ضم تاء مثناة ایله انکور نیم رسیده
یعنی هنوز ایرشمانس اوزوم کشکاو سکون شین معجمه و فتح کافله ایکی معنایه در اول کشکاب مرقوم ثانی
شمس الدین قواس بیت ای نزد توان خوردن در خوا و درینج * دربت زعیال کرده کشکاو
درینج کشکو سکون شین معجمه و ضم کافله ایکی معنایه در اول کشکاب مرقوم ثانی
برقوشدر کشکد دخی دیرل ابوالمعانی بیت فتاده بی مجال و نیمرده * رهانیده زدست باز
کشکو کشو فتح شین معجمه ایله بمعنی کشف مرقوم که باخه دخی دیرل جمع الفرسده بر او تدر
آندن رسن ایدرل کنب دخی دیرل کلارو ضم زاء فارسیله ایکی معنایه در اول شاشی که
کایچ دخی دیرل سیف اعرج بیت حسودت دید ماننت براری * بلی چشم کلارویک
دویند * ثانی برقوشدر قویروخی اوزون عکده دخی دیرل شیراز پلر کالجه و عربیه عقق دیرل
کلاو بوزن پلا و ایکی معنایه در اول ایلاک کابی که کلابه دخی دیرل ثانی قوربغه در
ضم همزه ایله جمع الفرسده بمعنی غوک که کلا دخی دیرل و لسان الشعرا ده سکون وا ایله بوزن
چکاو مسطوردر کلباسو و کلبسو کلاهما بسکون اللام و فتح الباء الموحده و ضم السین
المهمله کر باسو و کر بسو دید کاری جانورد که چلباسه و وزغه و مکن و ماترنک دخی دیرل
شیخ آرزی من عجایب الدنیا * قطعه * همجو عقرب عدوی کلباسو * دشمن مارها بودراسو
همجو عقرب که کلبسویند * قبل از اینده همی رود از خود کلکرو سکون لام و فتح کاف
و ضم زاء معجمه ایله ایکی سیورده که دیرل شاعر بیت دهان کنده بودست آن بدلقا * بودریش
اوکلکروی خلا کندو سکون نون و ضم دال مهمله ایله کوب کی طپراقدن یا پاش سننه در که
کندوج و کندوک و کندوله دخی دیرل حکیم ناصر خسرو * رباعی * فریاد بلا اله الا هو * زین
یعنی زمانه بدخو * زین فاخته کنده پیرایش * بنشسته میان نیلکون کندو کنستو فتح
نون و سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله بر او تدر کوبی چقاروب اثواب یودرل صابون کی کوپورد
عربیه اشنان دیرل شهیدی قی بیت این زی اکنون که بشستم * دست از تو بصابون
وکنستو * شمس خزی کوید بیت تو خوش بنشین که اعدای تو شستند * زملکت دل
بصابون وکنستو کشتو کشتو کلاهما بفتح النون و سکون الشین المعجمه اولها بضم التاء

التاء المشناة بمعنى غوره یعنی قورق عربی که حصرم دیرل ضم حاوسکون صادم ملتین ایله کی کنو فی فتح
 نون و سکون و اوایله کندر معناسنه مجمع الفرسده یعنی کشوی مرقوم مرویدر کی کو فی بوزن نوپهلوان
 و مرد لیر معناسنه در حکیم فردوسی بیت ترا از جهان بی نیازی دهند * میان کوان سر قرازی
 دهند * وزیرک و عاقل معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت کون بود آنکه دن پرستد هرگز * دن که
 پرستد مکرکه جاهل و کوردن کی کوستو فی فتح و اووسکون سین مهمله و ضم تاء مشناة ایله یعنی کوست
 مرقوم کی کیتو فی سکون یای تحتانی و ضم تاء مشناة ایله بر قوشدر غه اسی اکثر سنکریزه در
 کی کینسرو فی مشهور بر یاد شاه آدیدر که کیکلوسک قزی اوغلیدر استاد بیت مینفشان
 جرعه بر خاک و حال اهل شوکت بین * که از چشمید و کینسرو فراوان داستان دارد کی کیو فی
 ضم یای تحتانیله یعنی کاهوی مرقوم کی مع الهاء * کابنه فی فتح باء موحد و نونله یعنی چشم یعنی
 کوز معناسنه بایزینه یای تحتانیله ده مرویدر شمس خیزی بیت ای شهنشاهی که مهر چرخ را *
 هست روشن از وجودت کابنه کی کابینه فی کسر باء موحد و سکون یای تحتانیله هاون
 معناسنه که کابیل دخی دیرل استاد لطیفی بیت خا پکان تو چو کابینه شده است * کون تو
 چون سر پاتیله شده است کی کاتوره فی ضم تاء مشناة و او معروف و فتح راء مهمله ایله سر کشته
 و حیران که کاتوره دخی دیرل کامر شمس خیزی بیت دوستش عاقلست و پا برجا * دشمنش
 ابلهست و کاتون * استاد منوچهری * مسبط * آن لیل کاتون برجسته مطوره * چون دسته
 تنبوره کرد شجر از چنکل کی کاجره و کاجیره فی اول بسکون الجیم الفارسی ثانی بکسر الهاء
 و سکون الیاء تحتانی و کلاهما بفتح الراء المهمله عصفور تخمی که عربیله قرطم دیرل کدافی فرهنگ
 جهانگیری کی کاجینه فی سکون جیم فارسی و یای تحتانی و کسر کاف و فتح نونله صمصغان
 دید کبری سیاه و بیاض آلاجه بر قوشدر عربیله عقق دیرل کی کاجه فی فتح جیم فارسیله بوزن
 پاچه اپکی معنایه در اول یعنی زنج یعنی چکه و شیر از پلر کجه و عربیله ذقن و حنک دخی دیرل حکیم
 سنایی * قطعه * غلط شاعران مجامه و ریش * وز درون سوهزار ویرانی * کاجک و ریشک
 و ثناجوی * کبرک و عجبک و سخنه انی * ثانی یعنی طرب و خوش آمد ز راتشت بهرام بیت
 چونامه نرد چنکر نکهاچه آمد * دلش فرشادی و در کاجه آمد کی کاجینه فی کسر جیم فارسی
 و سکون یای تحتانی و فتح نونله یعنی کاجره مرقوم کی کاخوسته فی ضم خاء معجمه و او مجهول
 و سکون سین مهمله و فتح تاء مشناة ایله یعنی کاجینه مرقوم کی کاخه فی فتح خاء معجمه ایله اپکی
 معنایه در اول یعنی باران یعنی یغمور میرنظمی بیت دران کاخه بچندین روز بارید *
 درودشت سیل در یارار سانی * ثانی یعنی برقان کدافی فرهنگ جهانگیری لسان الشعرا ده
 یعنی سرما مسطور در معنای اوله قریب در ایام شتاده یغان یغمور اولسه جائز در کی کار آگاه فی
 سکون راء مهمله ایله اپکی معنایه در اول احوالین خبردار ثانی راوی معناسنه که آدن جمع
 و معمول به خبر نقل اولنه حکیم انوری بیت زهر آنکه ز تقدیر آکھی یابند * زهر دلی بقالک
 بر هزار کار آگاه کی کارتنه فی سکون راء مهمله و فتح تاء مشناة و نونله مجمع الفرسده یعنی عنکبوت
 و فرهنگ جهانگیری ده حیواناتدن بوی دید کاری محمد که شلیت و شلیز دخی دیرل عربیله حایمه
 دیرل ضم خاء مهمله ایله و هندی لسان شده مینتی دیرل کی کارخانه و کارگاه و کار که فی

کلام بسکون الراء المهمله وفتح الکاف ایش محل که کارخانه و دستگاه و دکان و ایش ایشلنن برلر
 استاد لطیفی بیت شهر آراسته چون کار که انگلیون * خاصه چون باغ ارم از رخ کله هارنگین *
 خواجه حافظ بیت حاصل کار که کون و مکان این همه نیست * عیش گوش عاقبت کار جهان
 این همه نیست * کارنامه فی سکون راء مهمله ایله اورنگ و رسم که ترکیه کرنامه دیرلر بر عمارتک
 و با خود تصویر و نقشک اسلوبن مقدم ایتد کبری رسمه دیرلر * کاره فی فتح راء مهمله ایله ارقه
 یوکی یعنی آرقه ده کوتوریلن نسنه که پشتواره دخی دیرلر شاعر بیت مر اخو دم مقروسته
 پاک دامن * کند اغیار را بر پشت کاره * کار که فی فتح زاء معجه و سکون راء مهمله و فتح کافی
 فارسيله قصارلرک بز و جامه یوبوب آغرتد قاری مکان کار زرق صبار دیر و کاه محل و مکان معنایه در
 کمال خندی بیت کمال این گفته کر سعدی شنیدی * فروشنی بکار که دفتر * کاره فی
 سکون زاء فارسی و فتح راء مهمله ایله عصفر و دیرلر کبری بویاد که صاری و قزل رنگ بویار * کاره فی
 فتح زاء معجه ایله اول کومانی در که باغبان و صیاد لر آچیدن چاتوب اوسنی برک و گیاه ایله اورتوب
 ایچنه اوتور لر و دخی مختصر و سقی آخلق یا باش اوده بر لر حضرت مولا ناقدس سره * مثنوی
 تا عمر آمد ز قصیر یک رسول * در مدینه از بیابان نقول * کفت کو قصیر خلیفه ای حشم *
 تامن اسب و رخت خود آنجا بوم * قوم گفتندش که اورا قصیر نیست * مر عمر را قصیر جان
 و شنیدست * همجو درویشانی مر اورا کاره ایست * کرچه از میری ورا آوازه ایست *
 معیار جمالیه سایبان معنایه در و دخی اول اغاچ لر دیرلر که صیاد لر ایدر لر قوشلری اور کیدوب
 طوز اغه دوشر مک ایچون بوابکی معنایه شمس فخری * قطعه * صیهر نیل کون با این همه
 قدر * سرای شاه عادل راست کاره * پهای خود بدام ایشد فخری * بنام او اگر سازنده کاره *
 قره نیک جهانگیرید ماول نسنه یه دیرلر که ایام شتاده ایچنه قیون و صغر قوز لر و دخی بول اوزرنه
 مختصر یا باش خانه در که بعض بیاد لر شدت شتادن آنده صغور لر ضمیر سزده مستعملد
 قرخی بیت شهریاری که خلافت طلبد زود افتد * از هزار بخارستان و از کاخ بکار * کار *
 کسیر زاء فارسی و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله بر چچکد که آنکله قرمز و صاری رنگ
 بویارلر بر پشم اولسون بر اولسون عربیه عصفر و معصفر دخی دیرلر کمال اسمعیل * رباعی *
 ایتمک که ز چون برنگ کار * بر شدست * وز رفتن آن دو چشم من خیره شدست * از دیده بچان
 نمی باید دید * کاین آب ز سر چشمه دل نیر شدست * مجمع الفرسه حبوبات نو عنیدن بر نوع
 دانه در که عربیه احریض دیرلر * کاسانه فی فتح حین مهمله و نوله بر نوع قوم شد و لابت
 حوزستانه اولورا اول دیاره مخصوص در عمق بخاری * قطعه * چند پویی بکر دعالم چند *
 چند کونی طریق پویایی * زانکه از بهر قوت شهوت * همجو کاسانه می نیاسایی * کاسانه فی
 سکون سین مهمله و فتح تاء مثنا ایله کسایش معنایه میر نظمی بیت خلق جمله از تو احسان
 خواسته * قطره نبود دریا کاسانه * کاسکینه فی سکون سین مهمله و یای تحتانی
 و کسر کافی فارسی و فتح نوله بر قوشد ترکیه آرقوشی و بویون بوران و قرقوشی و ورق قوشی
 دیرلر هر ولایتی بر نام ایله معر و قدر فارسيله سبرک و سبز رنگ دخی دیرلر عربیه اخبل دیرلر
 نیکم شاعر کبری نظم ایش بیت دری و علمی بالامور و الشیمی * فاطمائی فیها علیک باخبل

باخبلای کاسون فی ضم سین وواو معروف وفتح راه مهملتین ایله کاسوی مرقوم معناسنه درینغی
 نور سپوردکاری نسنه فی کاسه فی فتح سین مهمله ایله ابکی معنایه در اول معروف
 وجمع الفرسه اول یامی اغاج چناقدرکه چویانلر وکدالده اولور کاس وکاش وککول
 وکشکول دخی دیرلر طیمان مرغزی بیت در دست کاسه در بدرها * کردینه وجمع کرده زرها *
 ثانی نقاره به دیرلر استاد قرخی در مرثیه بیت دهل وکاسه همانا که همی زان نزنند *
 تابخسبد خوش وکتر بودش بر دل بار فی کاشانه فی فتح سین معجه و نونله قیش اوی و شبستان
 و شاهنشاهی خانه و جای صحبت و عشرت معناسنه شمس فخری بیت باشد ارباب فضل
 و دانش را * از نوالس معاش وکاشانه * و مطلقا جره معناسنه استاد کسای بیت
 عالم بهشت کشته و غیر سرشت کشت * کاشانه زشت کشته و سحر اچوروی حور * فرهنگ
 جهانگیریده خانه مختصر معناسنه در شیخ سعدی بیت چو خلقت در میان آمد نخواهم
 شمع کاشانه * تمنای به شتم نیست چون دیدار می بینم * و آشیانه مرغان معناسنه ده
 استعمال ایشلر حکیم خاقانی بیت از مزاج اهل دنیا مردمی کم جواز انک * هرگز
 از کاشانه مرغان هبایی برخواست فی کاشفته فی معنی آشفته یعنی مختل الدماغ بوکله ده کاف
 زاید در زیوانه اصل کله دندر ونه بر معنا ایچون ادخال اولمشدر فی کاشه فی فتح سین معجه
 ایله ابکی معنایه در اول معنی نج یعنی بوز استاد رودکی بیت گرفت آب کاشه ز سرمای سخت *
 چوزرین ورق کشت بر کدرخت * ثانی معنی کاره مرقوم کدافی فرهنگ جهانگیری فی کاغنه فی
 سکون غین معجه و فتح نونله آغوقوردی نتم و صفت اده یمشله * الزوج بالضم کاغنه بالفارسی
 والجمع زرار یج و فی الصحاح دویبه حمراء منقطة بسواد تطیرو هو من السموم و فی القانون مکس
 کاره فی کاغنه فی فتح غین معجه ایله جاهل و ابرتر معناسنه ابوالمعانی بیت سخنانش چو بود
 پر معنی * کی شناسد معانیس کاغنه فی کاغینه فی کسر غین معجه و سکون یای تحتانی
 و فتح نونله فرهنگ جهانگیریده معنی کاغنه مرقوم اما مجمع الفرسه بر قوشدر کیجه اوچر اکا
 عروسک دخی دیرلر کتاب السامی فی الاسامیده بر قور تدر سیاه و سرخ و زهر ناک اولور اکا
 کاغنه دخی دیرلر شرفنامه ده ابکی معناسیله ده مرویدر فی کافور جودانه فی کافورک بر نوعیدر
 جودانه فتح جیم و سکون و او ایله کافورک انواعی ذکر اولندی بوخوشبو بر نوع کافور در رضی الدین
 نیشابوری بیت یقین بدان که ز عشق قسم مرکب تست * که در جزایر جودانه میشود کافور *
 فی کاره فی فتح کاف فارسی و راه مهمله ایله عاقر قرها در که کلکردخی دیتلور فی کاگه فی
 فرزندان توردن بر مبارز پهلوان آدیدر فی کاگنه فی ضم کاف و فتح نونله کاگخ مرقوم که بر معروف
 فارودر فی کاکویه فی ضم کاف وواو مجهول و فتح یای تحتانیله ابکی معنایه در اول برادر مادر
 معناسنه که رومه قاین دیرلر ثانی سلم بن فریدون شاهک اوغلرین بر نامدار پهلوان آدیدر که
 لھا کک بنسره نام قرینن متولد اولشد ر بو ابکی معناسنه دخی کاکودیرلر فی کالفته و کالقه فی
 ضم لام اول و سکون فاو فتح تاء مثناة ایله آشفته و شید اونی تکلف معناسنه بونلرک کاف
 کاشفته کافی کی در استاد لیبی بیت فرود آید ز پستش یوزم اعون * شاه کالفته چون
 بخرمن خشینه * بو معنایی مؤید شمس فخری بیت همیشه دشمنش در کار کاش *

زاید ای فلك كالفته باشد * شاه ناصر خسرو بیت يك خيل خرك وارد افتاده * بر بكد بكر
 چو دیوان كالفته في كالجح في كسر لام و سکون نون و فتح حمله فاخته معناسنه در شیراز بلوغلط
 ایدوب قانجه دیرلر عربی صصلصل دیرلر في كالوشه في ضم لام و و او معروف و فتح شین معجه
 ایله اپکی معنایه در اول بمعنی ديك یعنی چولك طپراقدن اولسون باقردن اولسون حکیم فردوسی
 بهرام کورک لنبك سقایه مهمان اولدوغی مجله دیرکه * مثنوی * بشد لنبك و مشک چندین
 کشید * یکی آبکش را ببرد کشید * که دستار بودیش در زیر مشک * بازار شد گوشت آورد
 و کشک * بیاورد و کالوشه بر نهاد * وزان رنج مهمان همی کرد باد * بخت و خوردند و بر خاستند
 یکی مجلس دیگر آراستند * ثانی بر نوع طعام در رنج و نخود و اکشی ایله بشوروب او زربنه
 کشنیر تازه و نعناع دوکوب و یاغله بشورب قورلر بعد تناول ایدرلر بوطعام ديلم قومنه
 مخصوصد ر في كالويه في ضم لام و و او معروف و فتح یای تحتانیله سرکردان و متخیر معناسنه که کاتوره
 دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری في كاله في بوزن ناله درت معنایه کورد اول متاع کالا و اثواب
 خانه معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت نوخرانی که رسیدند بازار کهن * کاله کاسد
 ایشان بهایی رسید * ثانی شراب قونیلان قباغک مخصوص آدیدر حکیم انوری بیت
 کند قرابه کردون تھی زدر دشفق * شبی که زهره بیادش نشاط کاله کند * ثالث نارسینه قاون
 وقار پوزکه کالک دخی دیرلر شمس خیزی بیت آنکه بالیز اصطناعش را * نبود مهر و مه بجز
 کاله * رابع زراعتی آماده اولمش زمین معناسنه في كاليد في كسر لام و سکون یای تحتانی
 و فتح دال مهمله ایله موی آشفته و زولیده که او زربنه توز و طپراق دوشمش اوله شیخ سعدی
 در بوستان بیت ازین بدزکی موی کالید * بدی سرکه بر روی مالیه في كالويه في كسر لام
 و سکون یای تحتانی و فتح و او ایله اپکی معنایه در اول سرسم و ابله و مختل الدماغ معناسنه
 استاد منوچهری بیت ناله بلیل سرکاهان و باد مشکبو * مردم سرمست را کالیوه و شنید اکنب
 ثانی صاغر و کند فهم معناسنه استاد هجیک بیت چون شدم نیم نیست و کالیوه *
 باطل آن روز پیش من حق بود في کاموره شده في بمعنی شهرت یافته و آرزو مند شده میرنظمی
 بیت چون بعیش یار را کامون شدم * صبر و آرام رفت و در هامون شدم في کامه بوده في
 نان و ناک و سود و دخی طعامه قونیلان لوازم هر نه او و رسه آب کامه معناسنه که تفصیلی مرور
 ایله دخی کدافی فرهنگ جهانگیری في کامه في بوزن خامه بش معنایه کورد اول هر نه که اکشی اوله
 و یا خود اکشی ایله آمیخته اوله معربی کالج در ثانی مراد معناسنه حکیم فردوسی بیت اگر
 زامدن دم زنی بکزمان * بر آید همه کامه بدکان * ثالث بعض ترا کینه صفت ایدرلر حکیم
 سنایی بیت مر زنا را برهنکی جامه است * خاصه آنرا که شوخ و خود کامه است * رابع
 مجمع الفرسده بمعنی بسب یعنی مرجان که قهر در یاده حاصل اولورد الی و بود اقلری اولورد بشل
 و بیاض باد و آفتاب اصابت ایندی یکی کبی سرخ ورنکین اولورد خامس فرهنگ میرزا ابراهیم
 بر نوع خوشبوی میماند در خوزستانده چوق اولورد في کاته في فتح نوله بوزن خانه اوج معنایه
 کورد اول ترخ که ما گولاته بها تعیین ایدوب تمیبه ایدرلر حکیم شغایی در هجا بیت صد غرق
 و میان پاچه بيك تنگه و نسبه * در چارستوی کنده پران گانه نهاده * ثانی مجمع الفرسده اول

اول بر او لکه دیر که عربی را دیر کسر میله ثالث مؤید الفضلاده یعنی نشسته گاه یعنی مقعد
 و کاونه و سکون و او و فتح نوله یعنی کاغنه مر قوم بعض نسخه ده کرم شبتاب یعنی یاد ز
 بوجگی و گاو و بوزن یاوه ایکی معنایه در اول نام آهنگر مشهور که ضحاک اوزرینه هجوم
 و خروج ایندوب فریدونی شاه ابتدای آخر الامر ضحاک کی قتل ایندیلر حکیم خاقانی بیت کاوه یم
 پتک زم بر سردیو * درد کان کوره و سندان حکم * ثانی نافه مشک معناسنه در بومعنای
 جهانگیریدن ماعد احسین و فانی محمد همد و شاه فرهنکندن نقل ایدر و گاه ایکی معنایه در
 اول صمان که که دخی دیر لر استاد بیت ز شوق روی تو شاهان بدین اسیر فراق * همان
 رسید کر آتش روی گاه رسید * ثانی گاهیدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور جانگاه
 گبی و گاهنده معناسنه هم فاعل اولور حکیم انوری بیت همت مال بخش و ملک ستان *
 دولت دوست کام و دشمن گاه و گاهواره و سکون ها و فتح و او و راه مهمله ایله بشک که اطفالی
 ایچنه یا تودر لر که واره دخی دیر لر حکیم سنایی بیت دایه عقلست از برای سخن * مجتهد را
 بگهواره طنز و کاینه و کسریای تحتانی و فتح نوله یعنی چشم مثلا کاینه بد و دار دیر لر آکا
 باق دیمک اولور شهیدی می بیت موی سپید و روی سیاه و رخ چین * برزیت طرف شده
 و کشته کاینه * بومعنایه شمس خیزی بیت ای شهنشاهی که مهر چرخ را * هست روشن
 از وجودت کاینه و کباده و فتح باء موحد و دال مهمله ایله اول نرم کاند که آنکله کاندکشلکه مشق
 ایدر لر میرظمی بیت کباده کرده مارا چرخ کویا * که نکنداری بهج از دست خود را و کباده و فتح
 باء موحد و راه مهمله ایله چالی و چرپی و قوری اوت دو شروب یا قوق ایچون کوتورن شخصه دیر لر
 ضمیر سزده جایز در استاد عسجدی بیت او با زخقه حقه دهد عطر خلق را * چونانکه خسته خسته
 دهد عود را کبار و کچه و سکون با و فتح جیم فارسین ایله کفجه مر قوم معناسنه در و کبسته و
 فتح باء موحد و تاء مثناة و سکون سین مهمله ایله یعنی کبستوی مر قوم یعنی حنظل استاد لطیفی
 بیت هر آن کز حدت صفر صت خسته * کند اخراج از معده کبسته * حکیم زاری قهستانی
 بیت با این همه لطافت و شیرین زفان تو * با ما بگاه طعنه زدن چون کبسته * وله ایضا بیت
 بجز از جان شیرین بر شکسته * شده جلاب در حلقش کبسته و کبنوره و فتح باء موحد
 و او و راه مهمله و سکون نوله تندی وحدت و غضبه سو بک ابو المعانی بیت چند ان نیاز کرده ام
 آن شوخ پرستره * ز می نکرده است و سخن زد کبنوره و کبوده و فتح باء موحد و او
 معروف و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول نام شبان افراسیاب که مشهور کسنه ایدی
 ثانی صرقون اغاجی که عربی خلاف دیر لر و کبوه و سکون باء موحد و فتح و او ایله بر سبزه در
 پراخی مغزدار و میوه سی خوب و خوشبو اولور کسر کافله کفش چابکی در اما بومعناده کاف
 همیله در و کبه و فتح باء موحد و اخفاء هایل آلت حجام تخفیف با ایله استاد لطیفی بیت
 هشق بودم بنهاد آتشین کبه * بر خود کشید مایه روح بخون دل * و تشدید با ایله ده آت
 حجام معناسنه شمس خیزی بیت شهنشاهی که تدبیر ضمیرش * نهد بر پشت مهر و ماه کبه *
 و کبجه و کسریا موحد و سکون یای تحتانی و فتح جمله مؤید الفضلاده ایکی معنایه در اول
 چار یا حیوانک چکه سنده ظاهر اولان ورم ثانی کر پی نیک ارقه سنده اولان اوزون اوق کذافی

فرهنگ جهانگیری کی کیفیت کسر باء موحده و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله بریان
اولش اون بغدادی اولسون آرپه اولسون کذاقی الجمع بو معنایه ابوالعانی بیت شدی
سباح دشت عشق ایدل * بخود توشه کیمید بر توکل کی کیسه فی کسر باء موحده و سکون
یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله ایام حسابنک کسوردن جمع ایدوب سنه آخر نه زیاده ایندکاری
کونلدر که زیج روزنامه لرده هر درت سنه ده بر سنه کیسه ایدوب چجرادرلر کیبکه فی کسر باء
موحده و سکون یای تحتانی و فتح کافله کیمیکج مرقوم معناسنه در کی کتان فی فتح تاء مثناة و راه مهمله
ایله نیزه کوتاه یعنی قصه حربه که اکثر هندیلر آلتیدر امیر خسرو بیت همدان دو چشم
کردم که چوهندوان رهن * همه خلق راز غمز زده بر جگر کتاره * بو معنایه مولانا هاتنی بیت
کتاره در آوردند و بکار * کتاره کذاق آفت روزگار کی کتاله فی فتح تاء مثناة و لامله یعنی کتان
مرقوم یعنی نیزه کوتاه شاه ناصر خسرو * قطعه * تا کل درگاه چون عروس نهان شد *
ابرمشاطه شدست و باد دلاله * زکس جمش چون بلاله نکه کرد * بیدر آهینت سوی لاله
کتاله کی کتره پتره فی سکون تائین مثنائین و فتح رائین مهملتین ایله اوج معنایه کلور اول
پاره پاره معناسنه ثانی بردکنلو اوتدر دوه بغایت سور ترکیه کون دیرلر فحنتین ایله ثالث
یهوده و بیعتی سوز که کاپتره دخی دیرلر کذاقی فرهنگ جهانگیری کی کتاله فی
سکون تاء مثناة و فتح عین مهمله و لامله کتعال مرقوم معناسنه در کی بجابه و بجاوه فی
کلاهما بفتح الجیم اول بفتح الباء الموحده ثانی بفتح الواو محافه معناسنه در که کرابه و کره
دخی دیرلر شیخ سعدی کاستانده * تاپکی از دوستان برسم قدیم از در درآمد که در بجاوه
انیس من بودی و در جرحه جلیس کی کچ آغذه و کچ آکنده فی کلاهما بسکون الجیم برنوع جامه در
جنگ محالرنه زره التنه کیرلر ایچی ابریشمک فناسیله طوالمش اولور معنای ترکیب دخی آنی
اقتضا ایدر که اول مقوله ابریشم کچ و کر * دخی دیرلر آغذه و آکنده طوالمش معناسنه در حکیم
اسدی بیت زخفتان و از جوشن کارزار * زدرع و کچ آکنده بدسی هزار کی کجه فی فحنت
ثانیه ایله مخفف بجابه مرقومدر کی بجله فی فتح جیم و لامله صقصفغان دیدکاری قوسندر که
کلاوه و عکده دخی دیرلر کی بجوه فی فحنت ثانیه ایله بودخی مخفف بجاوه مرقومدر کی کجه فی
فتح جیم فارسیله یوزک کر ملک او یونسکر لید کاری نسنه یه دیرلر و آنی باش اولوب کرلینه دخی
کجه باز دیرلر میرثشیدی بیت دودست انجهان و آنجهان پوچ * کجه پیش منست این
پوچ و آن پوچ * مولانا جامی * مثنوی * بودشجهادران نشینی باز * بارسنهای زلف او کجه باز
لیک داغش چوسینه سوز افتاد * کجه او بروی روز افتاد * جیم عربیله اکر بجه دیک اولور
چمکال و قانجه و آنلره بکر زهر نه نکه که اوجی اکر بجه اوله اکر کجه دیرلر شکم مرقوم بیت ثانیه واقعدر
و جیم فارسیله بر معناسی دخی زخدر یعنی چکه که کاج دخی دیرلر عربیله ذقن دیرلر کی کتاله فی
سکون خاوشین معجتین و لامله ارشته آشی در کی کدکه فی سکون دال مهمله اولی و فتح
ثانیه و کافله چکج صداسی که اورس اوزرنده قرمش دموره اوردقه ظاهر اولور ابوالعانی بیت
فلاک پتک غم را بسر میزند * گرفته جهان کدکه سر بسر کی کد واده فی سکون دال مهمله
اولی و فتح ثانیه و او ایله بنای خانه و عمارت سیف اسفرنگی * قطعه * بآباد توکل نکار کشته

کشته * دیوارها را خانه جان * در عهد تو استوار آمد * کدواده * عمر هست پیمان * مجمع الفرسه
 یعنی بنیاد دیوار شمس چندی بیت زفرع پیش طلب اصل کز برای وجود * درست باید
 کردن نخست کدواده * کدوانه * بر علت درامعاده و قولون دیکری بغرسقه تعفن
 طعمادن حاصل اولور بقمق چکر دکنه بکزر قورنلر برینه یا بشق اولور انسانه خیلی زحمت
 و پرلر معالجات ایله چقار مدقچه راحت اوله منر اطبا حب القرع دیرلر * کدویمه * یعنی
 کوزه شراب استادرودکی بیت لعل می رازد برخ و خم بکش * در کدویمه کز و به پیش من آر
 بعض نهخته ده من نور ضم دال و او و کسریا و فتح نوله * کدویمه * فی مواقعه که قبق کبی
 یا صی بر نوع شراب طبری در روم ده یاتق دیرلر * کدو * فی فتح دال مهمله و اخفاء هایله مجمع الفرس
 صاحبی ایکی معنایه در دیش اول یعنی می خانه که می کند و بتکه و عشرتکه دخی دیرلر ثانی یعنی
 کام و ملاذه یعنی طماق دیوب شمس خزینه بویتنه * تمسک اولش بیت آنکه طفلان امل را
 دایه کام و مراد * جز بشیر و شکر مد خسر نبکشاید که * کراره * فی فتح راتین مهملتین
 ایله جامه کهنه و پاره پاره معناسنه و زاء ثانی برینه دال مهمله ایله ده مرویدر کدافی المجمع
 * کراشیده * فی فتح راء مهمله و کسر شین معجه ایله یعنی آشفته و پریشان شده اغاجی بیت
 بنا تا جدا کستم از روی تو * کراشیده و نپرو شد کار من * حکیم سوزنی بیت رمیدگان و کراشیده
 کشته کان زوطن * تراخوهند زیزدان بدعوت و آمین * کرانغه * فی فتح راء مهمله و غین معجه
 ایله قرغه که زاغ و کلاغ دخی دیرلر استاد لیبی بیت آید زباغ بی سرود و ناز بیج * دستت
 بکراغه می بر آردوز بیج * کرانه * فی فتح راء مهمله و نوله کنار معناسنه که کران دخی دیرلر شیخ
 مغربی بیت اوراست نعوت بی نهایت * اوراست صفات بی کرانه * مجمع الفرسه برسیاه
 قوشدر دیر پرواز یعنی نیز او چامر مؤید الفضلاده منور ایکی معنایه ده مرویدر * کرایه * فی
 فتح راء مهمله و یای تحتانیله اما تخفیفه صرمشق و طولامق معناسنه شمس مخزی بیت
 شهنشاهاتو آن شاهی که کردون * نیارد کز جنابت سر کرایه * و تشدید راء مهمله ایله بو یون
 بوران دیکری قوشدر بعضیله آرو قوشی دیمشدر * کرپسه * و کرپسه * فی کلاه مابسکون
 الراء و فتح الباء الموحده و السین المهملتین بر جانور در اولور کور کربس و کرپس و کرپس
 و چلپاسه دخی دیرلر کرپه بر جانور در حکیم سوزنی بیت اردها باش بر خزینه علم * کاخچین
 جای جای کرپسه نیست * کرپسه * فی فتح باء موحده و شین معجه ایله ده کرپسه مرقوم
 معناسنه در استادرودکی بیت چارغنده کرپسه با کر درمان * خورده ایشان پوست روی
 مردمان * کرپش پایه * فی سکون راء مهمله و شین معجه و فتح باء موحده و باء فارسی و یا یله
 بر او تدریای سند سا جلنده اولور کرپش دید کبری جانور بر مقاربت بکزد و کچون تسمیه ایتشار
 کدافی المجمع * کرپنه و کرپنه * فی کلاه مابسکون الراء المهمله و فتح التاء المثناة عنکبوتک
 بیاض آغیدر که لعابندن آشیانه ایدوب ایچنده یاوری چقار در دخی دیرلر اختیارات بدیعیه
 مستطورد که ایام صیقله یا بدوغی آغ بیاض و قالن اولور حمای ربه یعنی حمای سوداویه به
 مبتلا اولان آدم باز و سنه باغلسه حماسی زایل اولور * کرخ زراه * فی سکون راء اول
 و سکون جا و فتح زاء معجمتین و راء ثانی ایله پیاده معناسنه در کدافی قره تک و فای بومعنائی مؤید

میرنظمی بیت بود یکی مردک پر خست وجو * کرخ زره میروداوهریسو و کرزه و سکون
راء مهمله و فتح زاء معجه ایله بیوک چوماق بعضیله طپوز دردیدیلر و کرسنه و سکون راو فتح
سین مهملتین ونونله ایکی معنایه در اول بر طرفدر بیوک طشت کبی اغاجدن و طپراقدن
دخی ایدوب ایچنه نان و خلو او بونک امثالی نسنه لوقورل کارسان و کرسان و چاشندان دخی
دیرلر ثانی غله توغمدن طعمی ماش ایله مرچک میاننده رنکی سیمهرق بر نوع علف دوا بدر
صغری غایت سیردر ناحیه بیضاده و شیرازک کر مسیرنا حیه لنده چوقا کرل کسنک دخی دیرلر
یونان لساننده ارخرین دیرلر و عندی لساننده کراو و کلاو دخی دیرلر سین معجه ایله کر بسته
دیدکری صحیح دکلمر کذا فی البدیعی و کرسته و فتح زاء مهمله و سین معجه ایله حیه و فریب
ایله تواضع کوسترمک کذا فی فرهنگ جهانگیری و کرگاه و سکون راء مهمله و فتح کافله
کرکر و کرکن مرقومان مغنارینه که کارگاه و کارکر مغنارین افاده ایدر کذا فی فرهنگ جهانگیری
و کرکیسه و سکون راو فتح کاف فارسی و سین مهملتین و کسر مهمله بر خوشبو و چمکدر انواع
والوانی اولورا اکثر کوه الوندده چوقا بتی و کر وه و سکون راء مهمله و فتح واو ایله بر سیاه رنگ
بهاورد که پیلاندن اضربید تدر کذا فی الخفه و کره و بوزن تهر دت معنایه کاور اول
چرک معناسنه حکیم ناصر خسرو * قطعه * بر کیر آب علم و ازان روی جان بشوی * تاروی
پرز کرد نیایی بسا هره * چون دست و پای باز به بیتم و جان و دل * این هر دو پاک بینم و آن
هر دو پر کره * ثانی معنی مسکه یعنی تره یاغی ثالث معنی حجره رابع عنکبوت پرده سنک
بر قسمیدر که بیاض و کاغذ کبی اولور و زبان هندیده ایکی معنایه در اول دست برنجن یعنی بلازک
ثانی هندوستانده بر شهر آدیدر کذا فی فرهنگ جهانگیری و عربیده سکون راء مهمله و اظهار
هایله جبر و اکراه معناسنه و ضم کافله معنی دشوار و مجمع الفرسده قوریمش اتمک اوزرنده اولان
کون که اول اتمک نان کره گرفته دیرلر عربیده اکامتکرج دیرلر ضم میم و فتح کاف و تاء مشناته و راء مهمله
ایله و کر وه و سکون راء مهمله و فتح واو ایله کات هندی دیدکری دارودر بعض محروور المزاجه
تبرید ایچون ویرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری اما مجمع الفرسده دندان میان نعی و کواک یعنی
ایچی بوش دیش و کرویه و فتح راء مهمله و یای محتانی و سکون واو ایله عربیده کراویا
دیدکری او تدر نازه سن دو شروب کبره کبی ترشی ایدرلر بعض نسخه ده کرفس معناسنه در
و کرابه و فتح زاء فارسی و باء موحد ایله محافه نیک بر طرفنده و ایکی طرفنده دیرلر بکایه
کبی استاد لطیفی بیت بسی کردم و رازاری و لابه * مرایک کر نظر کردان کرابه و کراته و
فتح زاء فارسی و تاء مشناته ایله ابریشیم قوردی کذا فی فرهنگ جهانگیری و کر اوه و فتح زاء فارسی
و واو ایله بودخی محافه معناسنه در کجاوه کبی حضرت مولانا قدس سره بیت این کر اوه که
شود این سوکران * آن کر اوه که شود آن سوکشان و کر به و سکون زاء معجه و باء
موحد ایله یعنی کنجاره یعنی شیروغن چقد قدن صکره صقندیسی اولان نسنه که حیواناته دیرلر
کذا فی المجمع عربیده و ترکیده کسبه دیرلر ضم کاف و فتح باء موحد ایله و کر دم خواره و
بر جانور در ولایت حوزستانده اولور یورید که قوروغن ستور و و کر کیندر هر قننی جانوره زخم
اورسه هلاک ایدر و کر دمه و سکون زاء فارسی و ضم دال مهمله و فتح میله بر علتد ر طرفنق دینه

طریق دبینه ظاهر او لور اطبا داخس دیر لر وهندی لسانند انکیره دیزلر طیب یوستی
 * رباعی * در کر دمه ات بیان کم قاعده * کز خوان شفا ترا بود ما بده * بکشارک و مسهل خور
 و هم ساز طلا * از سرکه و افیون که بری فایده * کرته بی سکون زاع فارسی و فتح نونله یامه که
 بر تاش جامه لره دپکر لر بینه دخی دیر لر عربیه رقعده دید کلریدر کذا فی المجمع * کرته بی فتح
 زاع فارسی و اخفاء عایله بش معنایه کلور که کچه مرقوم معنایله مترادفدر اول بمعنی کجک که
 فیلبا زرفیل آنکله ضبط ایدر لهنه بلو کجباک دیر لر امیر خسرو بیت باطلت شب شکل مه چون
 ناخن شیر سینه * وان پیل را زرین کره بر سر نکونسا رآمده * ثانی باشی اگر بجه زاغاج در
 آنکله طبل و کوس چالر له ایضا بیت چون کره بر کوس مسین داد بوس * دادمشش یاد
 و زویننه کوس * ثالث هر چنگاله دیر لر عوما و قصاب چنگالی که اکاقیون آصار لر خصوصاً وله
 لیضا در صفت هلال بیت یکی کره زدکان در سپهر قصابست * که مهر سلخ بیبالا کشیده اند
 چنین * رابع اول ات پاره سی که بوغازده دلاک نه اینند اولور عربیه ملاذ دیر لر خامش اول اغاج
 پاره سنه دیر لر که کلیدک مفتاح برینه قورل که آجلمغه مانع اولور * کسانه بی فتح سین مهمله
 و نونله بوزن قسانه بمعنی آدم میانه کس آدم معناسنه تقدیر اولنوب الف و نون الخاقیله آدمیانه
 اولور شاهانه و سردانه کی میرنظمی بیت نه هر کس میکند وضع کسانه * نه در هریک توان
 یافتن نشانه * کسینه بی سکون سین مهمله و کسر تاء مشتاة بعد یای ساکنه ایله دود کنی که
 ستر خواره دیر لر کذا فی المجمع * کسینه بی سکون سین مهمله و فتح مهمله ایکی معنایه کاور اول
 و لفظ بر قاج تلی نک با شلرین مقر اضله کسوی چهره و بکاق اوزرنده او جلرین قور جق کوس تر لر
 آکا بجه دخی دیزلر خواجه حافظ بیت عروس بخت دران جره با هزاران ناز * شکسته
 کسینه و برک کل کلاب زده * جمع الفرسه عاریتی قیل که بعض زنانک صاحبی قصه اولغله
 صاحبنه آشیلرلر شاعر * رباعی * روزی که از کله برون آمده است * باد سحر از چیب
 هوار زده است * از سهره بر بروی چن و سمه کشید * از غالیله بفرق سین کسینه شکست *
 ثانی نان کلیجه یعنی بوغچه بشمش اتمکه دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری * کسینه بی فتح
 سین مهمله ایله بمعنی آسانی یعنی قولای کذا فی الاداة * کسانه بی فتح سین معجه و نونله مخفف
 کسانه در * کسینه بی سکون سین معجه و فتح تاء مشتاة ایله بمعنی احوال یعنی شاشی کذا
 فی القظه * کسینه کاه بی لمان که آند که می نک دمورین براغوب یا تور لر معنای ترکیب کی ویدر
 * کسینه بی سکون سین معجه و فتح کاف و لامه پای افزاردر که شاطر لر و پیاده اولانلر
 آیاقرینه چکرلر حکیم ناصر خسرو بیت پای پاکیزه برهنه نه بسی * چون بی پای اندر دویدن
 کسینه * بویتدن فهم اولنور که پوستال اوله * کسینه بی سکون سین معجه و کسر کاف
 و یای تحتانی بعد نون مفتوحه ایله بمعنی کسکین مرقوم یعنی آریه اتمکی شمس خزی بیت
 کند هرگز ضمیرش التفاتی * بدنی او بدین کسکینه او * کسینه بی سکون سین معجه و فتح
 نونله بر نوع منتردر که معربی کسج در کذا فی المویده فرهنگ زفانکو پیاده بمعنی آسانی و نوع
 از سماروغ * کسینه بی فتح سین معجه ایله بمعنی کدا یعنی دلخی و دخی یوک بغلد قلی ایب قرمنله
 و فایده چنبر قولانی و سیا ژهر نه چکوب برایش ایچون استعمال اولنه کسینه دخی دیر لر کذا فی

مقلد و مضحك كسنة نك آ دیدر که بر مقدار پانک سو پرایش حکیم شفا بی در هجایت آن
 سنک که نقش قدم خضر بران بود * میراث قدیم ککه قلمان بکجارت * ثانی آدم نجاستی که
 عمر سید بر ازوغا پط و خرا دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت پاکی و پاید کردی آنکه * بر کون
 کسی که بد ککه ناک و کلابه فی فتح لام و باء موحده ایله اوزرینه اکیراش اپلک صار دقلری
 نسنه که کچیجه دخی دیر لر طیان مرغزی بیت اکر بیند بحواب اندر قرابه * زنی رابشکنه
 میخ کلابه * و صار بلان اپلک کلبنه ده دیر لر شمس فخری بیت نبود مردمان اهل هنر را *
 التفاتی بر بسمان و کلابه و کلابسه و کلان پیسه فی کلابه ما یفتح اللام و کسر الباء القلری سی
 کوزد و نمکه دیر لر یعنی صیاهی دونوب جمله بیاض کورینه اول حالت جماعت زیاده لذت مندین عارض
 اولور و دخی ضعف و سستی بدن دن و کاهی خشم و غضب مجله اولور جماعت مندین اولغه
 حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * کفت چشمش چون کلابسه شود * فهم کن کان دقت
 آنرا لش بود * کفت تا چشمش کلابسه شدن * کور کرد این دوروشن چشم من و کلابه فی
 فتح لام و تاء مشنایه ایله کلات مر قوم معناسنه یعنی طاع دپه سنه واقع قله و یا خود قله کی بنا
 معناسنه در حکیم اسدی بیت زیگ پهلوش پشه و آب کند * کلابه دوویران کوهی بلند *
 فرهنک جهان کیریده کوچک قله به دیر لر حکیم فردوسی بیت چود یوار شهر اندر آمد زبای *
 کلابه نیاید که ماند بجای و کلابه فی فتح لام و جیم فارسیله ابکی معنایه در اول صقصغان که
 کلابه دخی دیر لر شیراز بلر قانچه و کلابه پیسه و غلبه دخی دیر لر کنانی المجمع و کلابه فی فتح لام
 و زاء فارسیله ابکی معنایه در اول صقصغان قوشی معناسنه عربیه عقق دیر لر معروفی
 بیت چو کلابه همه دزدند و ربایند چو خار * شوم چون بوم وید آغال چو دمنده همه سال *
 ثانی بمعنی احوال یعنی شاشی سیف اعرج بیت حسودت دید مانند بر اوی * بلی چشم
 کلابه یک دویند و کلابه پیسه فی آلاقرغه خواجه سلمان بیت و کرطاوس رابت راکهی
 مغرب دهی جلوه * کلابه پیسه شب را بمشرق باز کردانی و کلابه فی فتح لام و جیم فارسی
 و سکون غین معجه ایله قارغه یاوریسی که کلابه پیسه دن استغفا یا یا محمد و قدر و جیم تصغیر ایله دخی
 اولق جائز دز قرغه جک معناسنه و کلابه فی فتح لام و فایله بمعنی کلابه مر قوم و کلابه فی
 فتح لام و وایله بودخی کلابه مر قوم معناسنه در زیر ابا و فایله و وایله نلرنده تبادل و تو اخی اولد دخی
 مقرر در کمال اسمعیل بیت برای ساعد دست مبارکش کردن * زخطا بیض و اسود کلابه
 تبید و کلابه فی سکون لام و فتح باء فارسی و راء همزه و تاء ساکنه ایله سخن بمعنی و هر زده
 و مدیان معناسنه حکیم انوری بیت اوزراکی کفت این کلابه را جمع کن * تا ترا لازم شود
 چندین شکایت کسترم * پورهای جامی بیت بصدد تاملیم بهم بسته مشنی رثا و کلابه
 که این مذهب فلان بود و آن قولست بهمانرا و کلابه فی سکون لام و ضم تاء مشنایه و فتح حمله
 قچقلمق یعنی دغدغه اتمک که کلابه دخی دیر لر و کلابه فی سکون لام و فتح تاء مشنایه ایله
 بش معنایه کاور اول شکار آلقین قالمش کرک طیوردن کر کسه سیاعدن و عمل مانند یعنی
 یوک چکمه که بحال اولوب کیرزان اولان حیوان استناد عنصری * مثنوی * بشنایه دوان
 کلابه رو یا کفت * که دانا ز داین دامستان در نهفت * کان بردکش کبج بر استران *

بوده که بر پشت کلمه خزان * ثانی قویروغی کسک اشک شمس فخری بیت ریش دشمن بسان
افساری * بر سر قلمبان کلمه اوست * بومعنایه شمس خالد بیت رستم زدست کردم لیکن
توای حسود * می پیچ و می کش از غم چون مار کلمه دم * بویبتدن فهم او اندی که کسک
قویروغی اشکه مخصوص دکل هر چه بانک که قویروغی کسک اوله اکا دینوردیمش ثالث فرهنگ
جهانگیریده عضوی ناقص هر نه اولور سه استناد فخری بیت ای رویمان کلمه نجس درخز به
هین * کامد زمر غزار ولایت همی زپر * رابع اسبابی فصیح اولیوب موزی صحیح ادایله میبه و مخارج
حروفی رعایت وادایه قادر اولینه دیرلر امیر خسرو * قطعه * دولت دنیا پیرامن من کی کردد *
یا چنین فضل و معانی و درایت که مر است * روز و شب هست در اطراف جهان سرگردان *
تابکی کلمه زبان کاهل و احق کد کجاست * وناهموار و نامرتب معناسنه شاعر * مصرع *
معانی کلمه همچون ریش اترک * خامس قصه و یوغون دسته چوپه دیرلر کلمه چوب دید کارینک
ذکری مرورایندی و کلمه چیه بی سکون لام و راء مهمله و فتح خاء معجه و جیم ایله قحلمق که
کلمه وجه و غلغلیج و غلیج دخی دیرلر و کلمه بی سکون لام و فتح دال مهمله ایله ابکی معنایه در
اول بر مقدار سخت اولان زمین ثانی اعلام جاندند را بوالمعانی بیت بیاند رزمین سینه ام را
نه چندان کلمه و پر خار باشد و کلمه بی سکون لام و یای تحتانی و کسر کاف و فتح نونله قاش
جنسندن قطیفه که عربیه تحمل دیرلر ضم میم اول و سکون خاء معجه ایله و کلمه دره بی فتح لام
ودال و راه مهملتین و سکون نونله اوج معنایه در اول توانا و قوی و محکم آدم شمس فخری بیت
چرخ بلند قدرت نیروی او نیافت * با آنکه هست سخت نهاد و کلندره * ثانی ناهموار و ناتراش
اولان آدمه دیرلر مثلاً و یک تعبیری کی کلند رو کلندره دیرلر نجیک بیت باشد کنگ و کلندره که
شب و روز * خواجه مار از کیرودار و خشنود و کلمه بی فتح لام و دال مهمله و سکون نونله براغاج در که
دکر من طاشی اوزن اولان دلك اوستنه قوزلر کدانه بی اول دکنن تدریجه دوک ایچون اکا
لکک و لکله دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت کره میگویم الول و کره میگویم کول *
چون کلند برب دولیم و نکتک میزنم و کلمه بی سکون لام و نون و کسر و او ایله بر نوع خیارد در که
ایچه و اوزون و طوغری اولور شنک دخی دیرلر بسحاق اطعمه بیت میل کلونده که
دارد که مبارک بادش * بخت فیروز که افتاد ز عیش بکنار و کلمه بی تخفیف لامه بش
معنایه کلور اول فرهنگ جهانگیریده بمعنی رخسار امیر خسرو * رباعی * خنده که تم در نظر
بنده نمود * صد دل بدو گاه کله افکنده نمود * نمودم قنق زبکی چه یک ماه * دوچه زبکی
مه او که خنده نمود * ثانی میان جزیره ده واقع بر شهر آیدر حکیم اسدی بیت چنین فریبکی
همچو شیریله * کزین کردوشد تابشهر کله * ثالث هر نسنه نک مرتبه افعالنه دیرلر مثلاً
ایکنه بی جامه یه صوقوب چیقارمق کی سائر لریده بوقیاس اوزره در رابع ربکدان خامس
کر ز معناسنه در و کلیاوه بی سکون لام و فتح یای تحتانی و او ایله بمعنی کالیوه مرقوم یعنی
سرم و احق حضرت مولانا قدس سره بیت ای طوطی عیسی نفس وی بلبل شیرین نوا
هین زهره را کلیاوه کن زین نغمهای جانفزا و کلمه بی کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح
جیم فارسيله اغاج کلمه معناسنه در میر نظمی بیت چودر را بسته باشد با کلمه * که محکمتر نباشد

نباشد از درجه **ق** کثیره **ق** کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیه طپراق دستنی که صوب
 قونیلور و شراب قونیلور **م** ناک عزیز الله بیت چو کرد این کثیره پراز آب جوی * باب کثیره
 فروشت روی **ق** کاسه **ق** فتح میم و سین مهمله ایله بمعنی کاس مرقوم یعنی یصی طرف که
 ایچنه شراب قورلر تکیه یاتق دید کاری نسنه در حکیم سوزنی بیت امام بیخ کاسه خری نکوداند
 که از کاسه می اندر پیاله کردند * وله ایضا بیت کاسه خرنه همانا کراسه خریاشد *
 که بر کاسه کراسه بسودتواند **ق** کاغینه **ق** فتح میم و نون و کسر غین معجه و سکون یای
 تحتانیله بمعنی کاغنه مرقوم یعنی آغوقوردی **ق** کاله **ق** فتح میم و لامله بمعنی کچ یعنی اکری
 معناسنه شاه ناصر خسرو بیت باز قوی شد بیاغ دختر کس * دست شده بست و پای کشته
 کاله **ق** کان جوله **ق** سکون نون و ضم جیم و واو معروفه قریان معناسنه که نیم لنک دخی دیرلر
 ترکشک یای طوران طرفی استاد قرخی بیت زهر جنک دشمن دست نابرده بزه کردد * غلامان ترا
 نان کان اندر کان جوله **ق** کایجه **ق** معروف چنکد رکانه دخی دیرلر عربیده رباب دیرلر **ق** کانکروهه **ق**
 سکون نون و ضم فاو راه مهمله ایله بمعنی کانکروهه عربیده قوسر بنا دق دیرلر **ق** کانکروهه **ق**
 سکون نون و ضم کاف فارسی و راه مهمله ایله اول یاید رکه فندق آتار بر اولوقلی اغاجدر ایچنه
 طپراقدن یا بلش فندقلری واردد برز بر قویوب صالحیوردکه توفنک فندقوغی قدر کیدر کانکروهه
 و کان مهره دخی دیرلر ودانه سنه غاکوک و غالوک دیرلر میر عماره بیت کانکروهه زرین شده
 بچرخ هلال * ستاره جمله چوغالوکهای سیم اندود * حکیم خاقانی * قطعه * از پرده لعب اگر
 بشاکه * بر ماه فلک نظر کارند * صد مهره بیک کانکروهه * درد امن آسمان شمارند **ق** کانکورهه **ق**
ق فتح میم و سکون نون و ها و ضم کافله کانکروهه مرقوم معناسنه شمس فخری بیت در کانکورهه
 علامتش * بیکر اختران بود غالوک **ق** کان مهره **ق** سکون نون و ها و ضم میله کانکروهه
 مرقوم معناسنه استاد رودکی بیت پیش کان مهره بازوی قدرتش * کوی بسیط آمده کل
 مهره تفنک **ق** کانه **ق** بوزن زمانه درت معنایه کلور اول اول یاید رکه منقبه کخیروب
 بعض نسنه دیرلر حکیم خاقانی بیت بر منقب نطق ذرفشانه * از قوس و قرح کم کانه *
 ودخی چقرنجیدلریایی و بونوره بکتر هر نه واریسه مهر کن و حکاک یا بلری و سایر لرینه ده دیرلر ثانی
 بمعنی زمین کن یعنی یقازن که عربیده نقاب الارض دیرلر معدن و چشمه و قیوهرنه تازر ایسه
 استاد دقیقی بیت چنانکه چشمه بدید آورد کانه زسنک * دل تو از کف ترکان زردید آرد
 بومعنایه شمس فخری بیت برون آرد هزاران بحر کلکس * بران صورت که منبع را کانه *
 ثالث فرهنک جهان کیریده بمعنی پیاله مذکور در مختاری بیت کان من شراب سخای تو آنست *
 که چرخ پر شود از جرعه کانه من * رابع کایجه ناک اوقی که آنکه چال نور حضرت مولا ناقوس
 سره بیت هشیاری من فسانه ناید * ما شد رباب بی کانه **ق** کاه **ق** فتح میم و اظهار ایله
 ولایت سرحد عجمه قریب بر قلعه آدیدر و ولایت چینه یقین بر شهر آدیدر کذا فی فرهنک
 جهانگیری **ق** کترینه **ق** زیاده اکسک نسنه دن تعبیر ایدرلر زیرا کم اکسک در ترادات
 تفضیلد ریای نسبت و نون ناکید نسبت ایدر آخر ندها علامت در دت نوع حروفدن مرکب
 بر لفظدر **ق** کیره **ق** سکون میم و فتح راه مهمله ایله بمعنی سرکین یعنی بهایم ترسی میر نظمی

بیت تیش سرپا بر آورده است جمره * ازان جامه گرفته چرك و كره و كرده بی سکون
میم و فتح زاء معجه و دال مهمله ایله می بروی دولت و فلاکت زده معناسنه شیخ نظامی بیت
بخت چوید بودید اخترشدم * كرده کونی و قلند رشدم و کله بی سکون میم و فتح لامله تنوره که
قلندران و بعض درویشان سترعورت ایچون بیالینه بغار لر و که بی بوزن همه برك معناسنه در
و کچه بی کسر میم و سکون یای تختانی و فتح جیم فارسیله ایکی معنایه در اول یعنی کاجه
حکیم سوزنی بیت بکی کر باس چرخ دی داد کازرا * بنوشد هیچ چنکی و کچه * ثانی مؤید
الفضلاده بر قور دچغز در قویروخی دیندن کچه لده شمع کبی ضیا و پرر شبتاب دخی دیر لر عربیه
براع ترکیه یلدز بوجکی دیر لر و کینکاه و کینکه بی کلاهما بکسر المیم و یای التختانی و سکون
النون پوصوری کین پوصور درگاه کاف فارسیله اسم مکندر چغتای لساننده ارغند ال دیر لر اما اصلنده
اول صرب یره دیر لر که آند پوصوط و رمغه قابل اوله میره لیشیر بیت زلفینیک هر چینی وایوز
فتنه دور دین اهلینغه * ارغندال ایچره قاراچی ایلاکان یا نکلیغ کین و کینه بی اکسکی
معناسنه در کیم اکسک حرف یا نسبت معناسنه در که کله منسوب اولور نون تا کید ایچون وها
علامتدر میر نظمی بیت کینه بنه درگاه جانان * کند خد متکداری از دل و جان و کنان بی
فتح نون و زاء مهمله ایله ایکی معنایه در اول معروف کنار معناسنه ثانی یعنی قلاب آهنتی
یعنی دمور چنکال که قصاب دکانلرته قیون اصار لر و ساخانه یه کناره دید کلری دمور چنکال
اولغله در معرفی قنار مدر و کنانه بی فتح نونین ایله یعنی کهنه کال اسمعیل بیت بروز کارنو
نوشد زستر جهان کهن * کنانه کر شود آهم بروز کار تو باد * عربیه بر قبیله آدیدر بی کنانه
دیر لر و کنبوره بی سکون نون و ضم باء و حاء و واو معروف و فتح زاء مهمله ایله حیلله و خدعه
و مکر معناسنه استارودکی بیت دستکاه اوید اند کر چه روی * تنبل و کنبوره و دستان
اوی * منجیک بیت خودنار دغایتی ای ناچجوی * تنبل و کنبوره و دستان اوی و کنین بی
سکون نون و فتح دال و زاء مهملتین ایله بر کوچک قوشدر صوده تعیش ایدر کورد دخی دیر لر
کذا فی الجمع و کنبوره بی سکون نون و ضم دال و واو معروف و فتح زاء مهملتین ایله دری
سفره که ثلاثین و با خود کوسله دن ایدر لر ابوشکور بیت ستاره دران کوی آزاد هوار * در آن
کوی افکنده کنبوره هوار و کنبوله بی سکون نون و ضم دال مهمله و واو معروف و فتح
لامله طیرا قدن بیوک کوب کبی ایدوب ایچنه غله قور لر ابن عین * رباعی * آنکس که بود
بدرش حکمت خالی * بر گفته او تقیضه آرم خالی * کوی که خلا زد در دست محال * کنبوله
من چیست ز کندم خالی و کنده جاه بی سکون نون و فتح دال مهمله و حیلله اغاج طولسی معناسنه
و کنده خایه بی سکون نون و فتح دال مهمله و خاء معجه و یای تختانی ایله ایکی معنایه در اول
خادم که آخته دخی دیر لر معنای ترکیب طشافی قو پیش دیک اولور ثانی دبه یعنی خایه لری
مشیش ابوالعالی بیت بوزه سحر تا کون دره کبر و خایه طبلکی * میر نیشام و سحر آن کنده خایه
نوشی و کنده بی بوزن بنه ایکی معنایه در اول قازلش یرکه اکثر قلعه اطرافنده اولور معرفی خند قنار
استاد فرخی در صفت سیلهی بیت بکدرند از رودهای زرف چون موسی زنیل * بر شونند
از کنده چون شاهین بدیوار حصار * حکیم اسدی بیت به پیرامن در بکی کنده ساخت * زهر

زهرجوی آبی با نجابتی است * ثانی امر در شست جسته یعنی قبا کوده لی ساده رو آدم رکن الدین
 بکرانی بیت اوست قواده هر یکا در دهر * کنده خوب و قبه زیباست و کنغاله و کنکاله
 کلاهنا بسکون النون و فتح اللام اول غین معجه ثانی کف عجمیله اوج معنایه کاور اول یعنی
 خواستکاری عموما و خواستکاری زن خصوصا یعنی عروس طلب اید می خزر کور کانی * مثنوی
 کنون کان ما مرا ایزد بمن داد * نحو ام که بود در ماه آباد * که آنجا پیروز ناستاد خوانند * همه
 کنغالکی را جان سپارند * ثانی زن روسی به دیرل شمس خیزی بیت احنسب نفاذ تو برداشت
 از جهان نام کنک و کنغاله * ثالث ولایت خراسان در طاع آ دید رخم کافله ده مرویدر کنک
 فتح نون اول و سکون ثانیله بر دمور آلتدر که آنکه طاش قو پارلر و طاشلی یرقازرلر کنودانه
 خم نون اول و فتح ثانی و دال مهمله ایله کنندر تخمی معناسنه در کنه فتح نونله بر جانورد چارپا
 حیوانه اوشوب و یا پشوب قانن ایچرلر ترکیه کاف عجمیله کنه دیرل کمال اسمعیل بیت
 درنگر صدر بحال من که از فرط نیاز * فاقه خون میگذارد من چو از نایقه کنه کنلیسه کسر
 نونله کلینسادر کنوده فتح و او و دال مهمله ایله یعنی چوب ریز کنایه شرفنامه کنوان
 فتح و او و راه مهمله ایله اوج معنایه کاور اول بر نوع اوزون سپید در شیراز بلروده و هند بلروده
 دیرل امیر خسرو بیت چون پیرره نمود ترا کار کرد نیست * بی راهر کواره با زار کان کشد *
 مولانا سید احمد مشهدی بیت ای پیرمنت کواره کل * روی توکل سر کواره * ثانی خانه
 زبور که آنند بال چقارلر ترکیه قوان دیرل مولانا روحی شیارستانی بیت آن رخ پر نشان
 آبله بین * کرندی کواره زنبور * ثالث یا زایای کجه لرنده هوایوزنک طاهر اولان یغمور سر
 بولت بعضیلر بخار معناسنه نقل ایلدیلر کنوازه فتح و او و زاه معجه ایله ایکی معنایه در
 اولن آغزی طاررداق که کوازدخی دیرل مولانا فخری بیت بانعمت تمام بدر کاهت آمدم *
 امروز با کوازه چو بین همیروم * ثانی مجمع الفرسه او کوز سورد کوری اغاج که اوکندر دیرل
 کنوازه فتح و او و زاه فارسیله سرزنش یعنی توبیح و تقریح و طعنه حکیم اسدی بیت
 کوازه همیزد چنین پرفسوس * همیخواند مهراج را نوعروس * شمس خیزی بیت
 شاهان که بر سلطان اجرام * زبدرای منیر او کوازه * و تشدید او ایله ده روایت اولمشدر
 کسان بیت ای کشد و خیره و سرکشته کسان * کوازه زده بر توامل از بی محنی * مجمع
 الفرسه یعنی مزاح و افسوس و اسان الشعرا ده طعام نیم پخته مرویدر کنودن سکون
 بولو و فتح ذال و راه مهملتین ایله یعنی کنندن مرقوم یعنی بر کولک قوشدر صوده تعیش ایدر
 کنایه مجمع کنورزه فتح و او و سکون راه مهمله و زاه معجه مفتوحه ایله کبر میومسی
 بوچچکی هر که ترشی ایدرلر کور زو کور کور دخی دیرل کوره سکون و او و فتح راه مهمله ایله
 سیل یرتد و غنی یرکه صونی چکوب با لحق یرند قاش اوله شمس خیزی بیت باد باقی همیشه
 قبا باشد * کوه و دریا و کورده کوره * و نسخه میرزا ابراهیم یعنی سینلاب مرویدر کنوکه
 سکون و او و فتح کاف و باه موصله ایله طنطنه و شهرت تام و حدم و چشم معناسنه در ابوالعافی
 بیت جندا کوکه سلطانی * در جهان شد کرم زدانی کنویسته کسر
 او و سکون پای تحتانی و سین مهمله و فتح تا مثنیاه ایله فرمک جهانگیر به او تراغک ایکی جانبی

و جمع الفرسه بمعنی غله کوفته وله بیت مرحبا آن کو بسته فربه * کس ندیده مثل او نبه
و کوشه بی کسرو او سکون یای تحتانی و فتح ستین معجه ایله بمعنی طرف دوغ یعنی ایران
طلومی که آنه یاغ چقار لر کذا فی المجمع و کویله بی کسرو او سکون یای تحتانی و فتح لامله بمعنی
کاکل یعنی موی سرش فرنامه ده و اداة الفضلاده ضم کافله مرویدر ترکیده پرجم دیر لر و کهبله بی
سکون ها و فتح باء موحد ایله الله و احمق معناسنه شمس فخری بیت اعظم جمال دینی و دین
شاه ملک بخش * ای عقل ما کفایت و فضل تو کهبله و کهره بی سکون ها و فتح راء مهمله ایله
برغاله شیر یعنی آرسلان یاوریسی کذا فی المجمع و کهره بی سکون ها و فتح زاء معجه ایله
کرنک وقت خجاده و حماده واقع اولور عربیده تعطی دیر لر و کهبله بی سکون ها و فتح سین
مهمله و لامله بمعنی کهبله مرقوم یعنی ابله و احمق وله بیت مکن راز دلت افشا بنادان *
نداند کهبله نیک و بد خویش و کهبله بی سکون ها و فتح لامله ایکی معنایه در اول قاریش
عورت بو معناده عربیله مشترک اولور زیر الواسط عمر که الی و الشمس در اکا واصلی اولوب صقالی
دوموی اولانه کهل دیر لر بونکه ضمیر مؤنثله اولش اولور ثانی سکه لشمس آنچه یه دیر لر
و کهبان بی سکون ها و فتح وا و و راء مهمله ایله بشک که عربیده مهند دیر لر خواجه سلمان بیت
بادل پر مهره میگردید چرخ کوز پشت * بر سر که واره اش چون مهر کستر بشیک مادری و کهبه بی
سکون یای تحتانی و فتح هایله براغاجدر بغایت دیکنلو ایرلیکی توت اغاجی قدر او اور و اکا بکتر
و مع الیاء * کابل بی کسرو باء موحد ایله ادویه قسمند ندر هندوستانه بترایری اغاجی
اولور مش جوز اغاجی کی کند و ارك کی میوه سی اولور لیکن تازه سی نیمز انجق تازه سن شکر ایله
مربا ایدر لر دماغه بغایت نافع در کوز آخر بلرینه وحدت بصرو یرمکه و معدیه ده زیاده نفی
وارد و قور یسنک دخی نفی کلی در قیروب ایچنک ارك کی چکر دکی وارد آنی آتوب قشرین
آلور لر و کاتوزی بی ضم تاء مثناة و اولو معروف و کسر زاء معجه ایله زاهد و عابد معناسنه در
روایت اولنور که جمشید زمان سلطنته جمیع نامسی درت قسمه منقسم ایدوب قسم اولنه کاتوزی
نام قویوب آنره امر و تنبیه ایلدی که طاغیرده و مغاره لرده قرارگاه ایدینوب جناب حق جل و علا
حضر تک عبادت و طاعتنه مشغول اولوب و اوقیوب و بر لرینه تعالیم و کسب علوم و تحصیل
معارف ایلیه لر و قسم ثانی یه نیساری آدوروب سپاهی لکه مشغول و ساحشوری و تعالیم جنک
و پیکار ایلیه لر که محله حاضر بولنه لر و قسم ثالثه نسودی تسمیه ایدوب بیوردی زراعت
و حرانت و کشت و دراست ایدوب باغ و بوستان پیدا ایلیه لر و قسم رابعنه اهنوختی لقب
ویروب حکم ایلدی که ارباب حرف اولوب انواع صنایع اوکرنه لر بو تحصیل بیان محله حکیم
فردوسی * مثنوی * گروهی که کاتوزیان خوانیش * برسم پرستند کان دانیس * جدا کرده
شان از میان گروه * پرستنده را چاکه کرد کوه * صغی بد کرد دست بنشانند * همی نام
نیساریان خوانند * بجاشیر مردان جنک آوزند * فروزنه لشکر و کشورند * نسودی
سه دیکر کرده زاشناس * بجانیست بر کس ازیشان سپاس * بکارند و ورزند خود بد روند *
بگاه خورش سرزنش نشنوند * چهارم که خوانند اهنوختی * همان دست درزان باسرکشی
بجا کارشان همکنان پیشه بود * روانشان همیشه پراندیشه بود و کچی بی کسر جمیم فارسیده

فارسيله بولماچ آشيدير ميرزظمي بيت كهن سال ديد و بگفت بفور * ندر ايدندان گاجي
 بخور و كاخ مشري في برج قوس و حوت و فلک سادس معناسنه در كذا في فرهنگ ميرزا
 ابراهيم و كاراسي في فتح را وكسر سين مهملتين ايله بر قومندر حزين آوازي واردر حكيم
 خاقاني بيت قري ز توپارسي زبان كشت * كاراسي كارنامه خوان كشت و كاربا نسر اي في
 يولجي و مسافر قونا جق خان كرك شهرده اولسون و كرك قصبه لرده ويول اوزرنده و معلوم
 مراحل و منازله ياپلس اولسون و كار فرماي في ايش بيورجي پادشاه اولسون و كيللري
 اولسون و كاري في كسر راه مهمله ايله اچكي معنابه در اول مؤثر و نيز اولان نسنه آدم
 اولسون غيري اولسون ابو الفرج روني بيت چنان در سينه سه مشس كاري افتاد * كه كفتي
 صهم اوروز شمارست * ثاني پهلو ان مبارز معناسنه استاد فرخي بيت سالار صباه ملاك
 ايران مجود * يوسف پسر ناصر دين آن شه كاري و كاسموي في سكون سين مهمله و ضم مهمله
 طكوز قيلي كه فورچه ايدوب بعض اهل صنعت قولل نورل كاس طكوز و موي معلوم حكيم
 صوزني بيت آب تواز نغاره و كسبت ز كاسموي * كيش توييش و همه رنگ توز رنگ * شمس
 مخزي بيت زبان در كام اعدايش چو خنجر * مره بر چشم چشمش كاشمويست * بعض
 فرهنگه قاسق قيلي و دلكو و قورت بيغنه ده ديرلر و كاسني في سكون سين مهمله و كسر
 نوله كونه يك ديدكاري اوندر عربيه هند با ديرلر اچكي نوع اولور وري بوستان و بري بريدر
 قطير ايله صوين چيقار لر حيمات سوداويه يه و حرارت معديه و قلبه و كبد بغايت نافعدر
 كذا في البدعي و كاشكي في سكون سين معجه ايله نئي در تركيب نولايدى ديمكدر كاش
 و كاشك دخی ديرلر مولانا شاني بيت رفته بودم بكسب استعداد * كاشكي رفتي بد هقاني
 و كاشي في كسر سين معجه ايله بر نوع بشمش كرمچدر يوزينه نقش چيني ايدوب او زرينه
 صرچه دو كرل و درون خانه يي آنكه تزين ايدرلر شيخ واحدی بيت كاشي واجرت بهر خرده
 مال قارون بدم فرورده * وله ايضا بيت كچه كاشيست خانه باچيني * دل بكي رچه بيش
 ينشني * ياي مجهول ايله مخفف كاشكي استعمال اولور حكيم نزاری قهستاني بيت كنون
 در دست ماند از دست بادني * كه كاشي از هر از ماد زادي * وله ايضا بيت زخط كوه
 افشان توياري * مرا كاشي كبودي يادكاري و كافوري في بياض چيكلې را و ندر با بونه
 كاو و كاو چشم دخی ديرلر عربيه اخوان ديدكاري لطيف رايحه سي و بياض غي جه تيله كافوري
 نسيمه اولمشدر و كاكوني في ضم كاف و كسر نوله كيك اوتي كه آويشن دخی ديرلر و كالبوي
 سكون لام و ضم باء موحد ايله معنی كالبوه يعني سر كشته و متخير كذا في الجمع و كالي في
 بوزن خالي اوج معنابه در اول معنی كام يعني مراد شيخ نظامي بيت كالي دل كچه زجان
 خوشترست * عاقبت انديشي ازان خوشترست * ثاني اول نسنه يه ديرلر كه زنان ناخورش
 ايدرلر ثالث كابل مضافا تنن په بوده قريب یرده واقع بر قصبه در و كبي في كسر باء موحد
 ميشده ايله بعض فرهنگه باء فارسيله مرويدرميون معناسنه در كه بوزينه دخی ديرلر لکن بوزينه
 ايري اولانه و كبي كوچكده ديرلر و هندك زبان علمي سنده كبي ديرلر حكيم سناني بيت صورت
 طبع كافت بشرست * كبي سلك دمست و كربه سرست * مخز كور كاني بيت چوكبي در جهان

نایارساتر * زسك رسواتر زوی بهاتر * كبك دري في كبك اعلاسی مراد در ولایت
شیرازده بر ناحیه آدیدر آنك كلكی بغایت چوق و خوشنما اولوریای نسبتله دره منسوب كلك
دیمك اولور حتی اول ناحیه خلقنك لسانلری فارسیده بغایت فصیح اولغله لسان فارسیده لسان
دری دیرلحدیث شریف نقل ایدرلر کمال پاشازاده دقایق الحقایقنده یازمش * قال رسول الله
صلی الله تعالی علیه وسلم لسان اهل الجنة فی الجنة عربی وفارسی دری * کیوترشلواری فی
ایاقلری توپلی برنوع گوکرچین درغالبادیم کهن وقوت دید کاریدر قومشازلر قنده غایت معتبر در
ومقبولدر هواده اوچارکن تفلله بازلق ایدر اول اجددن پسران اول گوکرچینه زیاده طالب
وراغب اولورلر حتی قومشازلر ایدن یاران اول گوکرچین ایله پسرانی صید ایدوب بند شلواریینه
ال اورلری کبودی فی ضم یاه موحد ایله ایکی معنایه در اول هر نه که گوکرچینک اوله ثانی برنوع
گوکر قوزی دریسیدر اکثر عجملر بورک ایدوب باشلرینه کیرلر ساده رویانه بغایت پیرایه و بر میرنظمی
بیت کلاه کبودی که پوشیده است * ازان قتل عشاق کوشیده است * کوری فی سکون جم
فارسی و کسر راه مهمله ایله برنوع یلاودر برچ و ماش ایله آمیخته بشورلری که خدای فی دوت
معنایه کلور اول خانه صاحبنده دیرلر و عرف عوامه اول کسنه به دیرلر که بین القوم موقر و معتبر
اولوب کار سازومم پر دلز اوله ثانی متأهل یعنی اولوکه عورتی اوله مولانا امیدی بیت
پیرانه سر که قد امید دوتاشده * از چار خابکی دونه چار که خدای * ثلاث یاد مثله
معناسنه کلور حکیم فردوسی بیت کیومرث شد در جهان کد خدای * نخستین بکوه اندرو
داشت جای * وله ایضا بیت باسب اندر آمد جهان کد خدای * بخسبید چون کرده لشکر
ز جای * ابن یمن بیت شهریار اتوبی آنکس که جهان از بسز * کد خدای بتوفیر مود خدای متعالی
کذا فی فرهنگ جهانگیری راجع اصطلاحات منجمانده دلیل روحه دیرلر که آنک تفصیلی کد بانو
لغنی ذیلند ذکراولندی حکیم سنایی بیت صاحب الساعه دلیل نهار * طالع و کد خدای
و خانه چهار * شیخ اوحدی بیت بدر آورن سیر این اجرام * سیر عیلاج و کد خدای اوسهام
* کرای فی فتح راه مهمله * مشدده ایله یعنی بحام کاف فاسیلده مر ویدر کذا فی المجمع
* کرکری فی سکون راه مهمله * اولی و کسر ثانیه و فتح کافله یعنی کرچن مرقوم * کرتای فی
فتح راه مهمله * مشدده ایله عجمه متعارف اولان بوری که متکرر صداسی وارد درمق حماره بکزر حکیم
فردوسی بیت خروش بلان و دم کرتای * چنان شد که چرخ اندر آمد ز جای * کرتکائی فی
فتح راه مهمله و کاف فارسی و سکون نون اول و کسر ثانیله برنوع اوزم آدیدر * کوری فی
کسر راه مهمله ایله صغر طور اجماع محل و مکان میرنظمی بیت بجای قصر آن خرمشیرانرا *
کری باید همیش اندر جها نرا * کستی فی سکون سین مهمله و کسر تاء مشدده ایله زنا معناسنه دو
فرهنگ میرزا ابراهیم بسنی و دسنی به قافیه ایدوب شاه ناصر خصروک بویخته * تسک اوامش
بیت تو با ترسایینک زخی که بسنی * سوی دانا اگر چه داد کستی * کستی فی سکون سین
مهمله و کسر نوله مختصر کاستنی مرقوم در حکیم انوری بیت رواج کرمت باستهیره رونی طبع *
خواص نیشکر آرد مزاج کستی را * کسی فی بوزن بسی اشارت بجهو امجد بر کسنه معناسنه
آخرنده کی یا یای و حد تدر شیخ سعدی بیت کرکسی و صف اوزمن پرسد * بیدل ازنی

ازین نشان چکوبد باز **کشی** **سکون** شین معجه و کسر تاء مشناه ایله کی در عربیه زورق
 و سفینه و مراکب البحر دیرلر شمس خیزی بیت چودین را تربیت فرمودرایش * همه کفار
 بکسیستند کشتی **کشی** **سکون** شین معجه و کسر نونه بمعنی کشته مرقوم **کشی** **سکون**
 کسر شین معجه ایله اوج معنایه در اول بمعنی کدایی یعنی دلجمالک و جرایتمک ثانی چنبر قولانی
 و یوک بغلنان ایب و بوکا بکر ره رنه اولور سه ثالث بمعنی خوشی یعنی کوزلک حکیم سوزنی بیت
 تاججهان خوشی و کشی ای صدر * خوش رزی و کش بسپران ویری وش **کشتکی** **سکون**
 فافتح تاء مشناه و کسر کاف فارسیله کفید بودن و ترکیب شدن یعنی یارباش و جانش اولق
 کدانی المجمع **ککری** **سکون** کاف و کسر راء مهمله ایله ولایت هند و ستانده یرشهرک
 آدیدر کدانی المجمع **ککی** **سکون** کافله آدم نجاشی عربیه براز و غایط دخی دیرلر
ککجری **سکون** و راء مهمله و سکون نون و فتح حمله بر نوع لصف اوزیدر هر وی و لایند
 اولور سیاه رنگ و قبوغی یوقه و نازک و آبدار و بغایت طبلو وصالقمی بش بطنان اولور دیو
 زوایت ایدرلر **ککندری** **سکون** و سکون نونه ایکی معنایه در اول قیو آردینه قونیلان
 اغاج که ککند و ککندره دخی دیرلر ثانی بردلکی اغاجدر مجرم و کناهارک ایاقلرینه اوردرلر
 یورهای جامی بیت برکردن مخالف و رویای دشمنت * نکبت کنند دو شاخه و محنت ککندری
ککسایکی **سکون** و سکون نونه و یای تحتانیله فرهنک میرزاده بمعنی بدبختی و هند
 کافر لینه دیرلر و مجمع الفرسه بمعنی کلاه کلاغ که مردار خوار اولور بومعنایه شاعر بیت همه
 زمین کلاه سایی نمود بچشم * غراب بر سر آن آشیان میسازد * خاطره کلور که بومعناده کاف
 فارسیله اوله اما شرفنامه ده و مؤید الفضلاده و فرهنک میرزا ابراهیم کاف عربیه اولغین
 و کتب مزبور معتد اولدوغی اجلدن متابعت اولندی **ککلیکی** **سکون** و کاف و سکون یای
 تحتانیله ککلیک مرقوم کی احوال معناسنه در کدانی المجمع **ککان** زنبوری **کک** **سکون** که عربیه
 بشدقه و ترکستانده منتق دیرلر حکیم اسدی بیت گرفتند کردان ارازه زمین * کانهای
 زنبوری و چرخ کین * چرخ یا ایدر **ککی** **سکون** میم و کسر لامله بوکدن قالن و خشین
 طوقنش کلیم **ککی** **سکون** ایکی معنایه در اول پوصوکه آنده عسکر کز لئوب دشمن بجزر کز کز
 علی الغضله اوزر لینه چیقوب انهم مؤدی اولور شمس خیزی بیت شهنشاهها اگر بر میکشاید
 بروی اختران کنیت کی را * ثانی نقصان یعنی اکسکک خسروی بیت ای سرپای معدن
 خرمی * جش تودردلم زیاده کی **ککبی** **سکون** و کسر باء موحد ایله غلام نیک طبع
 و خوب روی حکیم شفای در هجا بیت خاتون تو بر صورت دیوار زند جلق * در خانه مراه
 غلام کنبی را **کندوری** **سکون** نون و ضم دال و کسر راء مهملتین ایله سفره طعام بزدن
 اولسون و سختیاندن اولسون حضرت مولانا قدس سره * قطعه * بیا که همزه موسی شویم
 تا که طور * که کلم الله آمد مخاطبه طوری * که دامنم بگرفتست و می کشد عشقی * چنانکه
 کرسنه کید کنار کندوری * شمس خیزی بیت برای خون شهنشه فلک بدست قضا * کند
 زاطلس الای چرخ کندوری * فرهنک جهان کپیده بمعنی دستار خوان یا زلمشدر شمس خیزی
 بیتنک اول معنایه مناسبی وارد **کندی** **سکون** نون و کسر دال مهمله ایله بر بیاض

5

چچکدر صارویه ما بل نیم ذراع بوی اولور بغایت خوشبودر خرما طلعه مشابیهی وارد در بلاد
 عرب و یمنه و عمان جانبلرنده و شیرازک کر مسیر ناحیه لرنده و هند و ستانده چوق اولور عربیه
 کادی و هندی لسانه کیوره دیرلر کیانی بی پادشاهله منسوب اولان نسنه لردیمکدر
 تاج کیانی و کرکیانی کی بی بی درت معنایه کلور اول پادشاه که عجم پادشاهلرینک
 مخصوص لقبلریدر شمس فخری بیت شاه دوران شیخ ابواسحق * ای کلاه تور شک افسرکی
 بعضیلر پادشاه جبار معناسنه دردیمشلر امیر خسرو بیت از رخ فرخنده آن مردوکی * بلبله
 بابل شده در کشت می * بر روایت که قیباد شاهدن دارایه کاجه نایبته کلان پادشاهله
 دینلور کی قیباد و کی خسرو و کی کاوس کی ثانی عناصر اربعه نیک هر برینه کی دیرلر دردی مراد
 اولندقه کیانا و کیان دینلور کا سبق ذکرهما ثالث بمعنی پاکیزه زراشت بهرام بیت
 پذیر فتم مرورا از دل کی * شد ستم بی شک و بی شبهه ازوی * رابع زمان مجبولدن
 سواد در چنان معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت که خوردم شیر غیر سیراوی * مرا
 بردو خبر تدبیراوی * استاد لطیفی بیت تراکی خداداد قدر و جلال * خداداده رانیت
 هرگز زوال * عربیه ایکی معنایه کلور اول ایچون معناسنه ثانی داغ معناسنه که آتش ایله
 یقارلر خواهه حافظ بیت بصوت بلبل و قمری اگر نوشی می * علاج کی کمت آخر الدواء
 الکی بی باب الکاف المنکسوره مع الالف * کبا بی الف مقصوده ایله سپورندی و موده
 ایله عودا حاجی معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری بوابکی معنایه استاد بیت برون انداز
 از خانه کبارا * دماغ آسوده کن بوی کبارا بی کرا بی فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول کینه
 معناسنه مثلا کرا کفی و کرادادی دیرلر یعنی کیمه دیدک و کیمه ویردک دیمک اولور ثانی در کرا
 لفظندن مخفدر کیمه معناسنه و کیمک معناسنه ده کلور حکیم اسدی * مثنوی * سخنهای
 دانا که نیکو بود * چو کینج که مردان که با او بود * به از کینج دانش بگیتی بحاست * کرا کینج دانش بود
 پادشاست * حکیم قطران ارموی بیت کرا پشٹی بود کردن چه باشد پشٹی لشکر * چه
 باید یاوری مردم اگر دولت بود یاور بی کشور خدا بی راء موقوف یعنی سکون راء مهمله ایله
 پادشاه دیمک اولور کشور اقایدر و خدا صاحب معناسنه در ترکیب اولنوب اقایم صاحبی
 معناسنه اولور میر نظمی بیت عدل لازم شان فرمان رواست * سخا زبور ذات کشور خداست
 بی کلیت بی سکون لام و فتح یای تحتانیله قلیه که سخار و شعار دخی دیرلر قلیادن تعجیم اولوق
 جایز دردی کرا بی میک تخفیفی ایله تشدید ایله ده جایز حنا معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری
 و مجمع الفرسه پر باز معناسنه ده مر ویدر که ران دخی دیرلر بی کیمیا بی سکون یای تحتانی
 و فتح باه فاسیله شیر اندر که ات و پرچ ایله طولدورب یاغده بشوررلر بسحاق اطعمه بیت
 کیمیا خوشست و پاچه عزیزست و سر شریف * اما هر یسه بر همه چیزی مقدّمست *
 بی کیمیا بی اوج معنایه کلور اول مکر و حیمه معناسنه حکیم سورنی * قطعه * آنانکه
 بر مخالفت پادشاه دین * بودند دست برده بمکر و کیمیا * بی کیمیا و مکر بفر همای شاه * ریشان
 نشان دهند چو سیمرغ و کیمیا * بو معنایه شمس فخری بیت با خصم اگر بسازی و تا بر کنی سرش
 آن نیزم زپردلی و کیمیا بود * ثانی بعض اجزا ترکیبی ایله اولان آلتونه دیرلر واکسیره دخی کیمیا

کیمیا دیلور خواجه حافظ بیت آنانکه خاک را بنظر کیمیا کنند * آیابود که گوشه چشمی بمانگند *
 ثالث بطریق الاستعجاب اصل و حرام زاد میه دیر لری الحقیقه علی التون اصله جواهر خسیسه نک
 بر قاجی جمع و ترکیب اولنوب و انواع عمل ایله وجود مکمل و کی اجلدن بد اصل و ولد زنا یه کیمیا دینک
 موجه در شاعر بیت نبیره چونک آورد بانوا * هم از ابلی با شد و کیمیا فی مع الباء الموحده فی
 کتب فی سکون تاء المثناة ایله سر کشته و واله و مد هوش معناسنه شاعر بیت بصحرا چون کتب
 و سراسیمه رفته * لب از تشنگی را بتفسید و گفته فی کسب فی سکون سین مهمله ایله
 لاف او رمق که کب زدن دخی دیر لوله بیت سخنها همه کسب بود کداف * نکوید دروغ آنکه
 بد سیننه صاف * عربیه انتفاع و قزاج معناسنه در فی کشت آب فی سکون شین معجه
 و تاء المثناة ایله یا غورده اکیلن اکن معناسنه در معنای ترکیب صوا کنی دیمک اولور صوار مغله
 اکیلن آنکه دخی دینسه جائز حاصل کلام دشنی اولیوب سقی ایله اولان زراعت در فی کسب فی
 سکون یای تحتانیله کتب مرقوم کبی سر کشته و واله و حیران معناسنه ده مر ویدر معنی اول شاعر
 بیت ذرا مد با نچای مد هوش و کسب * که از ترس و بیمش نما نه شکیب فی مع التاء المثناة فی
 فی کتب فی سکون باء موحده ایله یال آروسی حکیم سوزنی در هجو منلا شید * نظم *
 ای شید کیت خانه بر آشفنی * بالبلهی و پیچردی جفنی * آرام تو کی پذیرد تا حشر * این کیت
 خانه را که بر آشفنی * سهلست کتخانه بر آشفتن * کبئی بخانه برته خوش خفنی فی کت فی
 که سن دیمک در اصلی که تو و کات در استخفافا اختصار اولن شدر فی گرفت فی کسر راء مهمله
 و سکون فایله چرکنک و کثافت معناسنه در ابوالمعانی در جق بحیلی بیت جسم تو و جامه
 سراپا گرفت * افتادی در که و یا چاه زفت فی کشت فی سکون شین معجه ایله زراعت
 و تارلا و اکن معناسنه شیخ نظامی بیت هر آن هنوار کشت از نیروی بخت * چون کشت
 پر کلوخ از مالش سخت * عربیه زراعت و حراثت و جفتای لسانه اپکین دیرل میرعلیشیر
 بیت خطینک باش چیکالی خالینک کور و غاس * کو کاردی چون اپکین کم بوادی دانه *
 فی کشت بر کشت فی بر نوع اوتدرا پلک کبی اوزانوب برهینه طولاشور بر با چچه ده که ظاهر اوله
 آیرنله سی غایت عسیر اولور اکر قویار لسه باغچه فی تلف ایدوب برنسنه حاصل اولمز اولور
 تنکم دیمشدر بیت نجومست هر کر چون کشت بر کشت * همی پیچد شود احوال خود زینت
 فی کفت فی سکون فایله معنی کتف یعنی اوموز حکیم فردوسی بیت بیاورد کز زکر از ابکفت
 سنیه ماند از کار او در شکفت * وله ایضا بیت برخ چون گلستان و یا یال او کفت * همی هر که
 بیند بماند شکفت * حایمی صرئلان معناسنه نقل ابلش نعمه الله کچرک چو لکدر دیمش
 فی کیت فی سکون یای تحتانی ایله حیران و مد هوش و واله و بیم هوش معناسنه میرنظمی
 بیت جهان از سطوتش پرصیت کشته * که عقل و جان اعدا کیت کشته فی کیست فی
 سکون یای تحتانی و سین مهمله ایله ذوی العقول دن سو الدر کیمدر معناسنه اصل که است
 بایدی استعمالنه ثقلت اولغله هاه علامت حذف و الفی که حرف علتدرینه کند و جنسندن
 حرف یایه قلب ایدوب کیست ایلدیلر شیخ عمر خیام بیت نا کرده کناه در جهان کیست بکو *
 لوانکس که کنه نکر د چون زیست بکو * ابوالمعانی * قطعه * کیستم من که مناجات کم * پیش تو

عرضه حاجات کم * عفوکن معصیت نقصانم * منکه در یوزه حاجات کم * کیشت بی
سکون یای تختانی و شین معجه ایله یوغرت اوزینه تازه سود قویوب طعام ایدر لر چو بانلو آکا
کوره مزدیر لر چو بان ییکی در * کیشت بی سکون یای تختانی و خاء معجه و خم میله صاغیر در که
اشک و قاطر در یسندن ایدر لر حکیم خاقانی بیت صحیح از جمال و معدلت آمیخت خجروش *
کیشت که ادیم شد از خجروش * و خام در ی یعنی دباغت اولنماش در ی شاعر بیت فلك
چندان که در یك خاک را پخت * زفت از خوی او خای چو کیشت * مع الحیم * کبج بی سکون
باء موحد ایله آیری یعنی با شقه با شقه آیر و آیر و اولان نسنه یه کبج کبج دیر لر استاد رودکی
بیت میله خواهم و یک ماه از تو بوسه شها * بکبج کبج بخوام که کام من بدھی * هند و شاه
صاحه و مرض معتبر فرهنکرده بباء موحد ایله در اما بعض آخر فرهنکرده یای تختانیله روایت
اولند و غی رسیده نظر کوتاه حقیر در * کرج بی فتح راء مهمله ایله دلیم مثلاً قاون و قار پوز
و اما و امرود دلی و دخی پارچه که بر نسنه دن کسیر لوب آیراش اوله مثلاً کرج خر بزه و کرج خیاز
و کرج کربان و کرج آستین دیر لر اما بعض نسخه ده کسر راء مهمله ایله منقولدر ابوالمعلی بیت
فلك دهد دگران را چو خر بزه پالیز * من از خواهم ازو کرجی میکنند امساک * کلج بی سکون
لامله اوج معنایه در اول بمعنی شکن یعنی بر نسنه یو کیلوب یری معلوم قاله شاکر بخاری بیت
فری ران زلف مشکینش چه زنجیر * فتاده صد هزاران کلج بر کلج * ثانی احق و معجب یعنی
هم احق اوله و هم حماقتی بلیوب زعم و پنداری اوله ثالث حمایلیک زبل سیدی که آنکه زبل
چکوب حمامه یقار لر شمس فخری بیت حمایلیک دهر پایدی حادثات * از بهر ریش ختم تو
در کلج کرده اند * کلیواج بی کسر لام و سکون یای تختانیله چیلان کدغلیواج و غلیواج دخی دیر لر
* کبج بی سکون نونله عظیم الحثه و قوی هیکل فیل که جنکی اولور حکیم فردوسی * مثنوی
سپاهی که از کوه تا کوه مرد * سپرد سر پیر یافته سرخ وزرد * ایا کوس و پانای روپین سنج *
ایا تازی اسبان و فیلان کبج * کبج بی سکون یای تختانیله اوج معنایه کاور اول احق و معجب که
نفسنی تعریف ایله حماقتن اطهار ایده شمس فخری بیت ای فلك بارفعت و تعظیم تو چون خاک
بست * وی خرد بادانش و تدبیر تو معیوب و کبج * ثانی خردم بریده یعنی قویروغی کسک
اشک ثالث آلت چکه سی شش اولان حیوان چاربا شرفنامه ده و فرهنک میرزا ابراهیم فتح
کاف و سکون بباء موحد ایله بو معناله مرودیر * کبج بی سکون یای تختانیله و کسیر
کافین ایله بر او تدر کرده دیر لر و دخی اصراغان دکنی تخمنه ده دیر لر * کین ایرج بی باربد خسرو
پرویزک او تو زبر خنندن بر نوا و لحن مخترعی آدیدر شیخ نظامی بیت چو کردی کین ایرج را باغاز *
جهاز کین ایرج کوشدی باز * مع الحیم الفارسی * کبج بی دیمک که لکد دخی دیر لر میر نظامی
بیت بیای کین میزد بوسه سرش کبج * همی کرده بچشم خلق چون زنج * زنج مسخره معناسنه در
* کلج بی کلج مرقوم معناسنه یعنی زبل سیدی * کبج بی کسر لام و سکون یای تختانیله ابکی
ایلیخی سکیل آتدیر لر استاد عسجدی بیت پیش خیل تو سبز خنک فلك * لنگ و سسک
بود بساق کلج * کنکاج بی سکون نون و فتح کافله مشورت معناسنه که کنکاش دخی دیر لر
حکیم نزاری قهستانی بیت درین مصالحه کنکاج رفت با اصحاب * بجمع گفتند القصه سوی

سوی خانه کرای کیجی سکون یای محتانی ایله پراکنده و چغسیت از جامه کذا فی فرهنگ
 زفانکویا کیجی کیجی بی سکون الینا بین التختانین بمعنی خرد خردواندک اندک شاعر بیت مجمله
 خواهم بکساله از تو بوسه بتا * بیکیج کیجی نخواهم که کام من بد هی * فرهنگ حسین وفا یی ده یای
 محتانی برینه نون واقعدر کی مع الخاء المعجبه * کیجی اطفالی قور قتمق و برنسنه دن متع ایچون
 دیرلر برامزدیمک معناسنه درودخی اطفال ایچون ایند کلمی قور قنج صورته دیرلر کیجی کیجی
 آواز خنده در که کولمک محله ظاهر او اور حکیم سنایی بیت از پی مصاحت برو خندد *
 کیجی برروت او بندد * وله ایضا بیت کیجی اندر فقیر چیست خری * چک چک اندر چراغ
 چیست تری کیجی سکون یای محتانیله کوز چیاغی که بیخ و کیغ دخی دیرلر حکیم سوزنی
 بیت ز جام خامه تن بر نماید چندانی * که کیجی چشم کتم پاک و بیق و فوزم کیجی کیخ بی سکون
 یای محتانی و فتح راه مهمله ایله رحله در که اوزرینه مصحف شریف قورلر کذا فی المجمع کی مع الدال
 المهمله * کرد کیجی سکون راه مهمله ایله کار معناسنه در که کردار لفظندن اختصار او نشدر
 کردار دندر شاعر بیت بابل اندر قفس هجران می نالد * که یکی کردند ارده مه کی گفتارست
 دیگر وله بیت باز بردست شهران پای ازان میگوید * که یکی گفت ندارد همه کی کردارست
 کیجی کشتند بی سکون شین معجه نون و فتح مهمله اکلمش یراض مزروعه معناسنه اصلی کشتند
 ایدی استغفاقا تاسی حذف او نشدر حکیم اسندی بیت دو منزل زمین تا برهیرمند *
 بر آب خوش و میوه کشتند * استاد قرنی بیت بدخل نیک و زب خوش و باب تمام *
 یکشتمند و بیاع و بوستان پرور کی کسواد بی سکون شین معجه ایله بر مبارزک امیدر که
 کیگوسک پهلوان پای تخی ایدی کی کلید بی انحرکه عربیله مفتاح دیرلر ترکیه قفله کلید
 دیرلر شیخ سعیدی بیت زبان در دهان ای خردمند چیست * کلید در کج صاحب هنر *
 خواجه سلمان بیت خیر کلید صبح بین قفل کشای زندگی * جرعه می بخا کیمان داده صفای
 زندگی کی مع الراء المهمله * کتور بی سکون تاء مثناة و فتح و او ایله هندوستان سرحد نه
 قریب محله واقع بر طایفه در آتش پرست کافر در مولانا هاتنی بیت ز کفار کتور بجان آمدیم
 بدرکام شاه جهان آمدیم * بر طاع اسید اولق مرویدر طایفه مزبوره اول طاعنه او البریده
 جایز در وله ایضا بیت چو شد کوه کتور تماشا کشش * شد آن سهمین کوه سد رهش کی کرا کر بی
 فتح راه مهمله و کسر کاف فارسیله بر نوع بقلادر نسخه میرزاده کاف عجمیله مرویدر کی کردار بی
 سکون را و فتح دال مهملتین ایله ابکی معنایه کلور اول شغل و عمل و کار و عادت اوزره اولان مصاحف
 و امور ذاتیه نفسیه حکیم انوری بیت هوا سیه بگردار قیر کون خفتان * قلاک کبود بگردار
 نیکون مغفر * ثانی روش و طرز عادت و اسلوب معناسنه شیخ نظامی بیت یکی نامه
 نغز نیکر نبشت * بنغزی بگردار باغ بهشت * کال پاشازاده مرحوم تصرف خاصه سیه بیورر که
 گردار لفظ مرکب در کرد ایله آردن معناسی چوره یه کتوری دیمک او اور مراد الله اولیمان نسنه بی
 یانته کتور دیمک اوله اوله اولدوغی حاله کاف فارسیله اولق کرک ایدی لغت یا زتلر جمله کاف
 عربیله یا زمشلر اول معنایه بچه یرلشور کی کردگار بی سکون را و دال مهملتین و فتح کاف
 فارسیله ابکی معنایه در اول جناب حضرت باری تعالی جل ذکره اسم شریفیدر فاعل مطلق

معناسنه حکیم انوری بیت ای روز کار دولت تور و روز کار * وی بر زمان سایه تو فضل کرد کار
حکیم سنایی بیت چون تو در علم خود زبون باشی * عارف کرد کار چون باشی * ثانی بمعنی
عبد یعنی قصد استاد رودکی بیت نه چون پور میر خراسان که او * عطار دنشسته بود کرد کار
شمس فخری بیت شیخ ابواسحق ظاهر از تو کرد * صورت عدل و سخاوت کرد کار * مذکور
ایکی معناسنه دخی زاء معجه ایله کرد کار دیرلر و کرم کر فی کسر زاء معجه و سکون میم و فتح کاف
فارسیله ابریشم قوردی کرم پیله دخی دیرلر و کزیر فی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله کوی
کتخ اسی و کشت زار فی سکون شین معجه ایله اکناک عربیله مزروع دیرلر کشت اکتین در
زارک معناسنه درکه اکناک دیمک اولور شاعر بیت بکشت زار جهان آنکه هر چه چیز بکشت
زینک و بد درود آخر آن شود حاصل و کشتکار فی سکون شین معجه و تاء مثناة و فتح کافله
اکتبی و اکتش بر معناسنه در شاعر بیت هر که شد کشتکار اعمالش * باز یابد جزای افعاش
و کشکجیر فی سکون شین معجه و نون ویای تحتانی و فتح کاف و کسر حمله کروت که عربیله
سری دیرلر و تحت دخی دیرلر و کشمیر فی سکون شین معجه و فتح میم و کسریای تحتانیله بر ناحیه
آدیدر کشمیر دخی دیرلر و کشمیر فی کلاما سکون الشین المعجه و کسر المیم بر ولایت
ورمشهور شهر درکه کشمیر دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت یکی شاخ سرو آورد از هشت *
به پیش در شهر کشمیر بکشت * نجیب الدین جرد پادقانی بیت دماغ و دیده من سالهای افسر
شد * که از خیال تو آن کشمیرست و این کشمیر و کشور فی سکون شین معجه و فتح واو ایله
اقایم و مملکت و ولایت معناسنه در شمس فخری بیت همچو شیر از خرم از عدالت * نیست
اقایم در همه کشور * بو بیت مفهومند ولایت معناسنه اولور زیرا هر اقایم آنچه ولایت واقع
اولور اما اقایم معناسنه ده استعمال اولمشدر حکیم انوری بیت صیت تو دفتاد کشور زان سوی
عالم گرفت * تو بران منکر که عالم هفت باشش کشورست * حکیم خاقانی بیت کوی اندر
کشور مبار نخیزد وفا * یا خود اندر هفت کشور هیچ جایی بر نخاست * کمال پاشا زاده مرحوم فن
فارسیله تصرفات خاصه پسندن دیرکه کشور که ش ایله وردن مرکبدا اصلی کشت و ایدی که
کشت اکتین در وور ذوم معناسنه درکه اکتینلو دیمک اولور بعد التریب تا حذف اولنوب کشور
دیدلر زایانک اکوب محبب او تور دوغی یه دیرلر و کشور بکشور فی ولایت بولايت معناسنه
حکیم فردوسی بیت ز کشور بکش و جهان فراخ * زده نور رخسار او بچ و شاخ و کجیر فی
سکون نون و فتح حمله فیل قوی الیهکل و عظیم الجثه که کج دخی دیرلر و کتکر فی سکون نون
و کسر کاف ایله بر سازدرا اکثر اهل هند چالر کنکره دخی دیرلر و کنکری ده دیتلور کسرتین ایله
شیخ روزبهان بیت رک جام چو کنکری توازد * نه ظاهر بلکه در سر می نوارد و کور فی
کسر واو و سکون یای تحتانیله زمین شوره معناسنه حکیم فردوسی بیت بیابانی از وی دمان
دیووشیر * همه خاک شخ و همه ره کور * فخر کورگانی بیت کور شوره و ریک رونده * سموم
جان برود دمنده * بعض کسنه لدن مسعودر که اول یه دیرلر که یا غور یا غوب بری اصلت قدن
صکره آدم و حیوانات یورید بکندن چقور چقور اولوب ناهموار قور میه شول مرتبه که اوزرنده
یوریک دشوار اوله کنانی فرهنگ جهانگیری و کهر فی سکون ها و فتح باء موجده ایله صرجه

صرجه بر مق که عربیله خنصر دیرلر ابوالمعانی بیت تواضع آنقدر دارد فضیلت * ازان که بی
 شده جای جواهری کهتر بی سکون ها و فتح تا مشنایله کوچک که مقابلی مهتر در بی کیر بی
 آلت رجل اولدوغی جمله نیک معلومیدر و شاهدینی یانته حاضر در بی کیر اور بی آلتی عادتدن
 زیاده اولان آدمه دیرلر ابوالمعانی در هجایت چو کیش ناتوان وسست بوده * زنش کیر اور انرا
 دوست بوده * بو بیتک توریه و ایهام وارد در بی کیستار بی سکون یای تحتانی وسین مهمله و فتح
 تا مشنایله اشکجه که جلادان مجرمه ایدرلر بی کیسه بر بی سکون یای تحتانی و فتح سین
 مهمله و ضم باء موحد ایله یان کیسی اصلنده کیسه کیسی دیمکدر میرنظمی بیت بی کیسه بر بود
 شهرت شعار * به نیز دستیش را نباشد قرار بی کیمیا کر بی ایکی معنایه در اول کیمیا علمنی
 اشایی شیخ سعیدی بیت کیمیا کر بغصه مرده و رنج * ابله اندر خر لیه یافته کنج * ثانی
 مجمع الفرسان حیلله کر معناسنه در بی کینه وور بی سکون یای تحتانی و فتح نونله کینلو و کین
 طویجی دیمکدر مولانا هاتنی بیت کر این کینه وولشکر بی شمار * کنار آورد جانب آن دیار *
 بی مع الزاء المعجمه * کردکاز بی سکون را و کسر دال مهملتین و فتح کاف فارسیله حضرت
 جناب باری تعالی عز اسمک اسم شریفی در کردکاز مرقوم کی ابن یمن * قطعه * شاهما
 چکوید ابن یمن از جهای چرخ * دوران عمر کوته و شرح غم دراز * با آنهمه بدیش چه غم زو
 چو کار من * آخر ز تو نکوست بتوفیق کردکاز بی کشنیز بی سکون شین معجمه و کسرون بعد
 یای ساکنه ایله حیواناتدن بر نوعدر عربیله کزیره دیرلر بی کیر بی سکون یای تحتانیله یعنی ننه
 یعنی کچه کذافی الجمع بی کی کیر بی سکون یای تحتانی و کسر کافله بر نوع تره در که برک پهن
 و تره نیرک دخی دیرلر عربیله جر جیرید کیر در کذافی الجمع بی کین توز بی سکون یای تحتانی
 و نون و ضم تا مشنایله کین ایدی و جنک ایدی معناسنه حکیم سوزنی بیت تا بود در سیننه
 من رسته بهر خدمت * چرخ کین توزندکی ییند مجشم کین ترا بی کور بی کسر و او سکون
 زاف فارسیله بر میوه در سرخ رنگ شوره زار پرلده بتر از دغ دخی دیرلر بی مع السین المهمله بی
 بی کر پاس بی سکون راء مهمله و فتح باء فارسیله مطلق بزدر یکی اولسون اسمکی اولسون شیخ
 عطار بیت حاصل دنیاچه باشد ای امین * نه کزی کر پاس و یکپاره زمین بی کر پاس بی
 سکون راء مهمله و فتح یای تحتانیله پادشاهلر و وزرا و امرادر بانلری معناسنه در عربیله
 اوج معنایه کلور اول خانه فوقانی که علویه معناسنه ثانی خلوتخانه پادشاهان و امر او اعیان
 و اکابر ثالث طهارتخانه فوقانی معناسنه در بی کرس بی کسر راء مهمله و سکون یای
 تحتانیله فریب و جالبوسی که کریسه دخی دیرلر میرنظمی بیت کند با همه کس فریب و کرس
 نداند مجز شیطنت آن خسیس بی کلیاس بی سکون لام و فتح یای تحتانیله ایکی معنایه در
 اول او قیوسی که او ایچنده اوله یعنی اوده اولان اوطه قیوسی ثانی طام اوزرنده واقع طهارتخانه به
 دیرلر بی کفدس بی سکون نون و کسر دال مهمله ایله صقصفغان قوشی بی مع الشین المعجمه بی
 بی کراش بی فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول کرا چکیهی عربیله مکاری معناسنه ثانی
 کرا معناسنه در مجمع الفرسان یعنی پریشانی مرویدر حکیم سوزنی بیت تودر میان دلی دل
 میان زلف تودر * کراش خود نخواه و زلف را بشانه مزن بی کراوش بی فتح راء مهمله و ضم

همزه ايله چرخ زوغنکری یعنی یاغ چقار دقلری چرخ که آنکه زیتون و کجد یاغن چیقار لر کذا
فی الجمع و کس فی اوج معنایه کلور اول خط مستقیمه دیرلر که بطلان کله ایچون اوزرینه
چکرلر بومعناسنه کشته دخی دیرلر مولانا کاتبی بیت دفتر لوح و قلم را کاتبی * کس عفوئی
کس مجرم کاتبی * ثانی شطرنج اویتارکن شاهی یردن قالدر مق ایچون بلفظ معلومدر
بومعنایه کشت دخی دیرلر تا حذف اولمشدر مولانا جامی * مصرع * زکشت مات شود
شاه عرصه شطرنج * ثالث حرف تعلیل اولان که ايله ضمیر غایب شینی ترکیب اولنوب هاء
علامت حذف اولمشدر که اش تقد یرنده اولور که معلومدر و کشکاش فی سکون شین معجه
و فتح کافله بیلان اولوی و کشش فی سکون شین معجه و کسر نونله ایکی معنایه در اول
بر نوع غایت خرده چکر دکسز اوزمک قور یسنه دیرلر ثانی کشنیز مرقوم معناسنه در
و کلیم پوش فی ایکی معنایه در اول بردارودر که قلاو دخی دیرلر عربیده عربطیشا دیرلر
ثانی درویش بی نوایه دیرلر شاعر بیت هر کلیم پوشی که بتی مرحمت کردن رواست * آنجنان
کس در جهان زیر اشکسته خاطر مست و کنکاش فی سکون نون و فتح کاف فارسیله مشورت
معناسنه که کنکاج دخی دیرلر حکیم نزاری قه سبتانی * قطعه * خسرو اطرفه قصه دارم *
کر بسمع رضا کنی اصغاش * کرچه رخصت نمیدهد عقم * هر چه با او هم میکنم کنکاش * لیک
چون فکر میکنم درهم * میشوم همچو طره جاش و کیش فی سکون یای تحتانیله یدی
معنایه کلور اول ترکشک اوق طوران طرفنه دیرلر شیخ نظامی بیت نیر که در کیش کان و شن
بود * عاقبتش تاب ز آتش بود * محمد هندو شاه بیت بدست عمره روانتر روانه کن نیری *
که صبر آن نکند دل که برکشی از کیش * ثانی مذهب و ملت معناسنه حکیم سوزنی بیت
بحکاست صوفی دجال شکل و ماحد کیش * بکوب سوز که مهدی دین پناه رسید * مرقوم
ایکی معنایه حکیم انوری * قطعه * آسمان چون سلاح بر بندد * نیر تدبیرا و نهد در کیش *
چان توداده جهانی را * فرق نا کرده اهل مذهب و کیش * مثله کمال بخندی بیت خواهم که
ز کیش تو شوم کشته بتیری * چون کیش تو دارم روم آخر بهمان کیش * ثالث بمعنی بال و پر یعنی
قنات عبدالقادر نایبی بیت نه رای اوست کار ملک و ملت * چونیر چار کیش از فاق و پیکان
رابع و صاف ده مذکور در برج زیره نک اسمیدر بحر فارسه حالا هر من زمانیمه مشهور در کیش
اولعه وجه تسمیه اولدر که اطرافند بر یوکسک یردن نظراید نیر ترکش کبی کوردرلر شیخ سعدی
بیت یکی مرد درویش در خاک کیش * چه خوش گفت با همسر زشت خویش * خامس
بر نوع جامه در قالن کتاندن طوقورلر عربیده جیش دیرلر مولانا هاتنی بیت برون رفت قوت
زدست دبیر * ز تفضیل کیش و کتان و حریر * بوتعبیر اوزره جامه لطیف اولق کرکدر
سادس بر جانور در در یسنی کورک ایدر لر بغایت مقبولدر که آکا سمور دیرلر سابع شمشاد
اغاچنه دیرلر کین سیاوش فی بارید خسروک مخترعاتی اولان او توزلخندن برلخن و نوا آدیدر
شیخ نظامی بیت چو بدستان زدی کین سیاوش * پرازخون سیاوشان شوی کوش *
و کینه سیاوش فی دخی دیرلر حکیم ازرقی بیت خرمتر از بهار سیراید بزیر ورم * که کینه
سیاوش و که سبزه بهار * سبزه بهار دخی بر نوا آدیدر و کینه کس فی شهر ملکی نک اون ایکنی

اون اېښي كوئينك اسميد رودخي كين طويي معناسنه **ك** مع العين المعجه * كرينغ **ك** كسر
 راه مهمله وسكون ياي تحتائيله معني كرينغ يعني قاجق شمس فخرى بيت رفتي زاصفهان
 كرم بودي * قدرت رفتن وجمال كرينغ * نسخه و فاني ده كاف عجميله مرويدر **ك** كيانغ **ك** فتح
 ياي تحتائيله معني كياه يعني اوت بهرامى بيت عجب نيست از سوز تری بياغ * بتوخذ درخت
 و بسوزد كيانغ **ك** كينغ **ك** سكون ياي تحتائيله چپاق كه كوزن آقان چرك و كريك را استند
 جمع اولوب يا بشور يوسف هروي بيت شكفت نيست اكر كينغ چشم من سرخست * بلي
 چوسرخ بود اشك سرخ باشد كينغ * بومعنايي مويد شمس فخرى بيت باد در چشم دشمنان
 درش * مره چون تينغ و همچور و پين كينغ * عريمه اكار مصر و چغتاي لسانه سيرك ديرو
 مير عيشير بيت مين اولتوم ناله دين نازاو يقوسيد ين يار آچاس كوز * في ستود آندين كه
 هجران شامى بولغاي كوزلاريم سيرك **ك** مع الكاف * كردك **ك** سكون را و فتح دال
 مهملتين ايله لغز كه چيستان دخي ديرل كذا في الجمع **ك** كرمك **ك** سكون راه مهمله و فتح ميمله
 اېكي معنايه در اول استان كه آنكه جامه يورل صابون كبي كو پورر ثاني مصغر كرم در
 قورد جفر معناسنه **ك** كرينشك **ك** كسر راه مهمله وسكون ياي تحتائي و فتح شين معجه ايله
 اېكي معنايه در اول مرد جنك آور يعني شجيع و بهادر ثاني هر قوش يا وريسنه ديرو كذا في
 فرهنگ جهانكيري مند كور اېكي معنايه ميرنظمي بيت مرد آنست كه كرينشك باشدش *
 نه بلانه چون كرينشك باشدش **ك** كسنگ **ك** سكون سين مهمله و فتح نوله بر نوع غله در ماش
 ايله عدس ميانده اولور مقشر ايدوب علف دواب ايدرل بغايت سمدر كرسنه دخي ديرو
 ولسان هنديه كراو وكو ديرو **ك** كلاك **ك** باشي اكري اوزون اغاچدر چوكان كبي آنكه
 اغاچدن ميوه دوشرلر يعني ال اير شمين داللي آنكه چكوب ميوه ميدير دكليدر هر نه اينسه
 آنكه قوپارلر **ك** كلك **ك** فتح لامله اوج معنايه كلور اول معني لويج يعني شاشي عريمه
 احوال ديرو حضرت مولانا قدس سره بيت مهتاب برآمد كلك از كور برآمد * وزديك سيبه
 چرده سقنقور برآمد * شمس فخرى بيت مطيع حكيم شهنشه كسي تواند بود * كه چشم
 بخشني كور باشد و نه كلك * ثاني معني درد شكم ضيائي بخشى بيت باد از حقد نفع و باد حسد
 دشمن شاه مبتلاي كلك * ثالث كوچك پرمق كه عريمه خنصر ديرو صاحب فرهنگ منظومه
 بيت كليك و كنجك كلك داشت نام * كه خنصر بخواند بتا زيش عام * وسكون لامله بوزن
 سلك ينه اوج معنايه كلور اول هر قاشه ديرو عوما حضرت مولانا قدس سره بيت نه هر كلكي
 شكر دارد نه هر زيري زرد دارد * نه هر چشمي نظر دارد نه هر بخي كهرد دارد * حكيم ازرق بيت
 از شجاعت و ز فصاحت خلق را حامى شود * نوك كلك توهمي چون نوك كلك ذى اليزن *
 و قلم اولان قامشه ديرو خصوصا شمس فخرى * قطعه * جايي كه دهد نظم فلك سلك سلاطين
 شاهنشاه آفاق بود واسطه سلك * تافرق بر آب سيبهش در بردايام * در عهدوي آنكودو
 زبان باشد چون كلك * حكيم انوري بيت كلكت چه قابليست صاحبقران نطق * يعني كه
 تعين ناطقه در جنبش الكنت * بعض نسخه ده اول قلم قامشي كه يوقلماش اوله عريمه براعه
 ديرو يوند قدن صكره كه ياز و يازمغه صالح اوله جامه ديرو بو بيتدن فهم اولنور بيت

و

تو بسند از کاک چون خامه کرد * سئوی مادر و سونک نامه کرد * و مذکور قامش در دوزبان
اوقه دخی کاک دیرل نتکم بویته و ارد اولش در بیت زنیروزیکن کاک توشیر * بروز بلا کرد
از جنک سیر * ثانی آتش منقلی که ایام شتاده باقردن و دموردن ایدوب ایچنه آتش قورلو
حکیم سنایی بیت آن از اثر کینه او بادم سردست * حقا که اگر کرم کند کاک اثرش * وله
ایضا بیت چونان نمود کاک اثری اثر بکوه * کاجرای او گرفت همه زنگ لاله زار * ثالث
بر صمغ آدیدر غایت آجی براغاجدن حاصلی اولور اگا جهودانه دخی دیرل حکیم سوزنی بیت
حاسدان تو کاک تورطی * از قیاس رطب نباشد کاک فی کلک فی فتح لام و حکیم و سکون
نونه کوچک بر مقدر فی کلک فی فتح لام و سکون نونه یعنی پرپهن یعنی سموزاوت کلک دخی
هیرل کذا فی الجمع فی کلک فی سکون لام و فتح نونه یعنی پرپهن که خرقة دخی دیرل عربیه
فر فتح و بقله الحما دیرل کذا فی المویذ و فر هنگ میرزا فی کلک فی کسر لام و سکون یای
تختانیله ایکی معنایه کلور اول کوچک بر مقدر که عربیه خنصر دیرل صاحب فر هنگ منظومه
بیت کلک و کلک کاک داشت نام * که خنصر بخواند بتازیش عام * ثانی اخول که شناسی
معناسنه در لوح و کاز و کاک دخی دیرل اثرالدین اخسیکنی بیت کی فند بر قدر تودیدار ما
چشم کلک * کی رسد در مدح تو گفتار یای قصیر فی کلک فی کسر نون و سکون شین
معجه ایله ایکی معنایه در اول بر عضوه اوق اوب زخم ایلک ثانی آخری وجع معناسنه ایکی
معنایه ترتیب اوزره شاعر بیت بتیمر سهینه کرده کلک * ازان نیست در دل اثر اکنشک
فی کلک فی اماله ایله ایکی معنایه در اول کوزبکی مردم چشم معناسنه استاد رودکی بیت
چشم آمدش وهم آنکه گفت و یک * خواست کور ابر کند از دین کلک * شمس فخری * قطعه *
کرمه نیم کور ز کردون نظر کند * سئوی دوشه پناه از دین کلک * هنگام اتمام و بوقت
مقابله * از کینه مهر بر کند از دیدهاش کلک * ثانی بمعنی مردم یعنی آدم کذا فی فر هنگ
جهانگیری فی کلک فی فتح یای تختانیله شرفنامه ده بر میوه معین در موید الفضلاده
یعنی کربه که عربیه سنور و هر دیرل که ترکیب کنی دیرل فی کلک فی سکون یای تختانیله
بودر یانامی در کذا فی الجمع فی مع الکاف الفارسی * کلک فی فتح لام و سکون نونه سوراخ
کلیدان یعنی مفتاح کیردبکی دلك کذا فی الجمع فی کلک فی فتح نونه چتین قوز که ایچی
قبولنندن آیرلر بسحاق اطعمه بیت باز موز فراوان بنقل میخور * آن زمان از سر کردوی
کنک مغز آر * و سکون نونه بی شرم و حیا و زبان آورد معناسنه حکیم سنایی بیت هر یکی
باد و کلک سبزارنک * سر ازان کور مپاه چون خرچنگ * حکیم انوری بیت قاضی تو اگر بند
برادر بیندیری * کپوی ز طلب کردن این کنک کناره * و امرد درشت و بی خیایه دخی دیرل
شیخ سعدی در مظایبه بیت که کز بمانم بدرد قجه * گاه کنکی بشکنند دندان من فی اللام
فی کیفال فی سکون یای تختانی و فتح فایله مرد رند پشه و جمش و عیاش معنالیینه در شمس
فخری بیت از احساب تفاوت مؤذنت و امام * کسی که بود ازین پیش فاسق و کیفال فی کلک
فتح یای تختانیله بوزن حیل بر میوه در چنگلی هم ضاری وهم قرمزی اولور کناره مشابه
اولرایحه سی و پر ایچنه درت دانه چکر کنی اولور بسحاق اطعمه بیت حسود گفته بسحاق

بسحاق کوبگوی جواب * که پیش ما کیل و به هم نخواهد ماند * و سکون یای تحتانیله خمیده
 و کج معناسنه حکیم قطران ارموی * قطعه * دلم بسان هوا آمد از هوای حییب * تم بسان خلال
 آمد از خیال خلیل * تی که قدش چون قول عاشق آمد راست * معی که قواش چون
 پشت عاشق آمد کیل * مجمع الفرسة آرزومند معناسنه مرویدر ی کیهال فی سکون
 یای تحتانی و فتح هائیه ایکی معنایه در اول بمعنی جهان ثانی جای بلند و عالی که کیهان دخی دیرلر
 کدافی المجمع ایکی معنایه ترتیب اوزره ابوالمعانی بیت دزین کیهال فانی هر که در سر را خرد دارد
 نمیکرد عمارت بهر خود را خانه کیهال جمع المیم * کرم فی سکون راه مهمله ایله قورد جغزو بوجک
 اسم عامدر حشرات ارضک جمله سنه اطلاق اولنور اغاج قوردی و ابریشم قوردی و بونوره بکترنه
 و اریسه جمله سنه کرم دیرلر اسم جنسدر * مصرع * چو کرم پیله تاکی در ابریشم نهان باشی *
 و قس علی هذا فی کلام فی عربیله فارسینه مشترک لغتدر جراحت معناسنه ابوالمعانی بیت کلام
 کلام بدی در جگر * چو شد به نگرده بر هم دگر فی کلم فی خرقة و غلیظ صوف که فقرا
 و درویشان کیرلر بوندند که آنره کلم پوش دیرلر و معروف دوشمه در که عربیله بساط دیرلر شیخ
 سعدی کاستانده * ده درویش بر کلمی محسیند و دو پادشاه در اقلیمی نکجند دیشدر فی کلم فی
 ترکیه دخی مقام توصیفه و مقام تعلیلده استعمال ایدرلر حکیم اسدی بیت ازین راه دشوار
 کم هست پیش * بردشادی زمیهن و مال خویش فی مع النون * کدن فی کسردال مهمله ایله
 ایکی معنایه در اول بزکوی آدیدر روز عاشوراده اون بیک قدر آدم جمع اولوب کریه وزاری
 و ماتم امام حسین رضی الله عنه ایدرلر ثانی حیر و محنت یعنی کونداده کدافی فرهنگ جهانگیری
 فی کراستن فی فتح را و تاء مشناه و سکون سین مهملتین ایله ایکی معنایه در اول میل ایلک
 ثانی ظن و کان ایلک فی کرسیدن فی سکون راه مهمله و یای تحتانی و کسرشین معجه ایله
 یعنی تباه شدن کار و پریشان کشتن یعنی ایش فنیاه و اروب طاغلق معناسنه میرنظمی بیت
 حال عاشق از غم هجران کرسنت * از ازل بودست با محنت سرست فی کرمان فی سکون
 راه مهمله و فتح میله ایکی معنایه در اول بروایت و مشهور مملکت آدیدر فی نظیر جوهر دازد موری
 اولور قلمچ ایدوب تیغ کرمانی دیرلر و افضح الشعر اخو جونک و لابندرو آنه جنس حبوباتدن
 کون چوق اولور مولانا جایی بیت خیال زیرکی با خود مبریش خد اذنان * نه شد دبار زیره
 آنکه باشد عزم کرمانش * زیره کوندن ثانی جمع کرم در یعنی قوردلر فی کریفتن فی کسر
 راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح قایله یعنی کریفتن کدافی المجمع فی کشتن فی سکون سین
 معجه و فتح تاء مشناه ایله اکین اکک زراعت معناسنه مستقبله سین رایه قلب و ماقبله بر الف
 زیاده ایدوب کارد و کارنده دیرلر چغنتای لسانده ایکمک دیرلر الف مکسوره و کاف عربیله زراعت
 معناسنه در کاف عجمیله اکک یعنی ما ئیل ایتک اسکندر نامه ده بر آت وصفنه دیر بیت هم
 التون اپکارداغی التون لجام * هم التون تا قاداغی التون بسام فی کشتن فی کسرشین
 معجه و سکون سین مهمله ایله اوزمک و اوزمک معناسنه هم لازم و هم متعدی اولور مستقبله
 کسبلد و کسبلنده دیشلور گاه اولور حذف یا یله کسلد دیرلر امر و نهی ضیغه لرنده حذف یا واجب
 اولور که بکسل و مکسل دیشلور و کسبتن دخی بویه در فی کشتن فی سکون سین معجه و فتح میله

زراعت، معناسنه که گشتند دخی دیرلر حکیم زاری قهستانی بیت از حیوانات در همه کشتان *
نیست چند آنکه در کشند تفج و کشن فی سکون شین معجه ایله یعنی لب یعنی دوداق
ابو المعانی بیت آن کشن صاف و نازک رغبت شکست لعلست * آن در سپید دندان نابود
گرد لولو و کشور زیان فی سکون شین و راه مهمله و فتح و اوویای تحتانی و کسر زاء معجتین
ایله یعنی برزگان کذا فی المجمع و کلان فی فتح لامله ایکی معنایه در اول زیب و زینت ثانی
هر سنه دیبی یعنی قعروبن یعنی اول میرنظمی بیت کلان شهر و بازار کرد فرمان * همه
آراستند همچون کاستان و کلیدان و کلیدان فی کلاهما بکسر اللام و سکون الیاء تحتانی
و فتح الدال المهمله کلید کبری کیدوکی یر یعنی قوان قفل قریع الدهر بیت همه او محنته
از دامن دعوی دروغ * چو کنه از کس کاو و چو کلیدان زمدنک و کن فی معنی مخیه یعنی
نکنه که کله دخی دیرلر عربیه غرزه دیرلر ضم غین و سکون راه مهمله و فتح زاء معجتین ایله کذا
فی المجمع و کنه فی سکون نون و فتح باء موحد و هایلله بر نوع سبز دانه در جتلا غوج دیرلر
عربیه حبه الحضر اید کلیدر بعض چالیارده بتر کذا فی المجمع و کهن فی فتح هایلله مختصر
کیهان در جهان معناسنه استاد منوچهری بیت بود آن همکار غرض و مصباحت خوش *
اورا غرض و مصباحت شاه کهن است و کهنترین فی یعنی کوچکر کدیماک اولور که اظهار هایلله
کوچک در و ترادات تفضیلدر و کهنین فی کسرها و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول
کوچک ثانی کهن بر قوم معناسنه در و کیمان فی فتح یای تحتانیله ایکی معنایه کاور اول
چار طبایع عناصر اربعه ثانی که لفظنک جمعی در کیمر معناسنه و روایت اولتور که علم طبیعی
ابتدا استماع ایله استاددن تعلم ایدن کنسه نک آیدر و دیرلر که حکیم افلاطونک زمره مشایخون
اولان شاگردلرینک رئیس آیدر و کیمپانیدن فی سکون یای تحتانی اول و فتح ثانی و فتح
باء فارسی و کسر نونله میل ابلک و عدل و داد ابلک معناسنه در میرنظمی بیت هر که کیمپانید
کردن پیشه کرد * در جهان از عاقبت اندیشه کرد و کیمپانیدن فی سکون یای تحتانی اول
و ثانی و کسرباء فارسیله از جایی کشیدن یعنی بریدن چکمک و یعنی کردانیدن و دخی دوزدرک
و کیرمان و کیربان فی کلاهما بکسر الیاء تحتانی و راه المهمله و فتح المیم و باء الموحده یعنی
مچاچنک اول آلتدر که زنان آلت رجل کی قطیفه دن ایدوب ایچنه پنبه تولد و رب اوچنده
باغی اولور بری بلینه بغلیوب برینه مجامعت ایدر کی قوللنورلر ترکیه زبق دید کلیدر و معنای
ترکیب کیره بکتر دیکدر شاعر بیت میهد جان ز حسرت کیرمان * میبرد کار لذت کیرمان
و کیرستان فی سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله اوزم صقه جق منکنه
چرخشت معناسنه و بعض فرهنگرده یایق که آنکه باغ چقاررلر کذا فی فرهنگ جهانگیری
و کیشن فی سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله ایکی معنایه در اول کوستنک که چارپا
حیوان آباغنه اوزرلر ثانی قورستون معناسنه که اسرب دخی دیرلر و کیمپانیدن فی سکون
یایین تحتانی و فتح فاء کسر نونله یعنی کیمپانیدن مرقوم و کیمپانیدن فی سکون یای تحتانی و فاء و فتح
تاء مثناة ایله دخی کیمپانیدن مرقوم معناسنه در و کیمپانیدن فی سکون یای تحتانی و کافله یعنی تار یکی
نیره کذا فی المویید و متر فنامه ده لامله کیلن واقعدر کین فی درونده خصومت و عداوت طوتمق

طوتمق میرنطی بیت بدرکن از دلت کین و عداوت * مکن از هر دنیار اخصومت و کیم آن فی
 سکون یای تحتانی و فتح هایله بمعنی جهان حکیم خاقانی بیت همت بر سر کیهان خورد آب
 تنک و خشک و ترکیهان چکنم و کیهان فی فتح یای تحتانی ایله چراغدان بعض نسخه ده چراغ
 معناسنه در و مع الواو * کرپه فی سکون راء مهمله و ضم باء فارسیله کرپی که عربینه قنفذ
 دیرل ضم قاف و فاء و سکون نونله کرمانیلسانیدر و کرپی فتح راء مهمله و سکون و او ایله ایکی
 معنایه در اول ایچی بو شائش دیش معناسنه شیخ آزی * قطعه * بگردکنه کالت نمیرسد
 کردون * که هست روز و شب و ماه و سال و در تک و دو * اگر ز سنبه یک جو کم آورد کردون *
 کند خصومت عدالت ز کام تور کرو * ثانی کشتی کوچک که سنبک دخی دیرل شیخ سعیدی
 * مثنوی * جوانی پاکباز و پاک رو بود * که با پای کیزه روی در کرو بود * شنید ستم که در دریای
 اعظم * بگردابی در افتادند با هم و کیمو فی سکون یای تحتانی و ضم باء فارسیله ایکی معنایه در
 اول مارول که کاهو دخی دیرل ثانی کلک دیدکاری قنادلی بوجک کذافی فرهنک جهانگیری
 مجمع الفرسه بر پرده در که دینار دخی دیرل و کتاب السامی فی الاسامی ده بر کوچک قوشدر
 مختلف رنگری وارد و اغا جلده آشیان ایدر لانه سی کویا که پاکدن اوراش در آند یآوری
 چقار و کیتو فی سکون یای تحتانی و ضم تاء مثناة ایله سنکخواره یعنی بر قوشدر خرده
 طاشجغزل بر آنکه تعیش ایدر کذافی الاداة و کیمتو فی سکون یای تحتانی و سین مهمله
 و ضم تاء مثناة ایله جنظیل دیدکاری دارودر شاعر * مثنوی * اگر کیستو دهد جانان بعاشق
 شود شکر بدل آید موافق * اگر شکر دهد اغیار بد خو * بگام جان آید همچو کیستو *
 و کیمو فی سکون یای تحتانی و ضم کافله کول یعنی اول چقور بر که آند صو جمع او اش اوله
 کذافی لسان الشعرا و کیلو فی سکون یای تحتانی و ضم لامله بمعنی کیموی مرقوم کذافی الجمع
 و کیمو فی ضم یای تحتانیله اولو پادشاه یعنی سلطان عظیم الشان و مع الهاء * کیمه فی
 سکون باء موحه و فتح تاء مثلثه ایله ریم نقره یعنی کشک چرکی که آشنای چو کر عربیه
 خبث الفضة دیرل کذافی الجمع و کتابه فی فتح تاء مثناة و باء موحه ایله بر نوع رسم در که
 طاق ایوانلرده و بالای در و روزنلرده و دولا ب اوزرنده ایدرل و اول رسم ایچنه ابیات و اشعار و تاریخ
 کبی نسنه لریازرل و آنک خرده رسمنی بعض قلمکاری ایشارده ایدرل شاعر * مثنوی * مشک
 مد خمس باب شعر سترشت * کاخ اقبال را کتابه نوشت * صدره از جای رفت کاخ و سرای *
 مانده جاوید آن کتابه مجای و کچیره فی کسر جیم فارسی و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله
 ایله پیشوا یعنی ایلروده اولان معناسنه و کرپه فی سکون راء مهمله و فتح باء فارسیله بمعنی
 کرده و کرته فی سکون راء مهمله و فتح تاء مثناة ایله بندق اونی و دوه دانی اولمده مرویدر
 کذافی الجمع و کرچه فی سکون راء مهمله و فتح جیم فارسیله لیقه که دواته قویوب اوزرینه
 مرکب قورلر و کرده فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله معروف یاغده بشمش اتمکدر
 و کرسنه فی سکون را و سین مهملتین و فتح نونله اریک و چرک که جراحی اوزرنده اوله عوام
 شیراز قافله قریسنده دیرل خصوصاً که فارسیله قاف اولر و کرسنه فی کسر راء مهمله و سکون
 سین معجه و فتح تاء مثناة ایله بوزن سرشته بمعنی خس و خاشاک شیخ عطار بیت زمین و آسمانها

بر فرشته است * توکی یعنی که چشمت پر گشته است ق کرم پیله ف سکون راء مهمله و ع و کسر
 باء فارسیله ابریشم قوردی که کرم قورد در و پیله قورد اوزرینه طولاشدردوغی ابریشم در که
 تفصیلی باب الباء الفارسیله ذکر اولندی شاعر * مصرع * چو کرم پیله تاکی در ابریشم
 تهمان باشی * خواجه سلمان بیت همچون کشف حسود ترا پوست شد حصار * چون کرم پیله
 خصم ترا جامه کشت کفن * خواجه حسین ثانی بیت من چو کرم پیله از دیبا و اطلس فارغ *
 بر تن غریبان لعابی از دهان افشانده ام ق کره ف سکون راء مهمله و فتح نونله برد کندر که امثله خواره
 دخی دیرل نسخه و فایده کاف عجمیله مرویدر ق کریسه ف کسر راوسکون یای تحتانی و فتح
 سین مهملتین ایله فریب و جابلوسی معناسنه میرنظمی بیت بهر کس راسته کارش کریسه * ازان
 کشته نمی هم جیب و کیسه ق کسبه ف سکون سین مهمله و فتح یای تحتانیله یعنی کیسه شاعر بیت
 چو هر وعدی کند میگردنسیه * شاه کویاتعی انبان و کسبه ق کشته ف سکون سین معجه و فتح
 تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول کاشته معناسنه که انگش دیمکدر استاد بیت ندانم بکتن از کل
 خلایق * که در دل تخم مهر تو نکشته * ثانی ایچندن چکر دکی چقمش و قوریش میوه شفتالو
 وزرد الو و امرود قوریسی کی حکیم سوزنی بیت ثنا کوی ترا بی تودل از غم * بدو نیست چون
 امرود کشته * وله ایضا بیت قدی چو سرو پیاده سری چو کنگه کور * لبی چو کشته آلورخی
 چوپرده ق کار ق کسه ف اول خط مستقیمه دیرل که بطلان ایچون کتابت اوزرینه چکرل فتح
 کافله دخی جائزدر قاسم انوار بیت تو بسیه نامکی قاسمی * کرکسه عفو کشی حاکی *
 ق کلانه ف فتح لام و نونله یعنی آتشندان میرنظمی بیت زنش را بانک کردی ای قلانه *
 که آتش بر فروزاند در کلانه ق کله ف فتح لام مشدده ایله ایکی معنایه در اول پرده زنان معناسنه
 حکیم اسدی بیت عروس سیمیری چو کرد آشکار * رخ از کله سبز کوهر نگار * و مطلق پرده
 معناسنه حکیم خاقانی * مصرع * صبحدم چون کله بند آه دود آسای من * و در پیله یعنی
 پرده ت تک و بر نوع پرده در که خانه کی ایدرل ترکیه جیناک دیرل کتاب السامی فی الاسامی ده
 مسطور در که کله خیمه ت تک مثال اولور ایچنده عروس داماد ایله یا تور بوتعبیر دخی جیناک اولق
 اوزره در ثانی سقف خانه و سقف خیمه و امثالی شیخ سعدی بیت توکی بشنوی ناله
 داد خواه * بکیوان بوی کله بارگاه * تخفیف لامله ده ایکی معنایه در اول یعنی موی جمع
 کرده یعنی اوراش صاحب شاعر بیت جای جانهاشکن شب پوشست * دام دلها کله پرشکنست
 ثانی بر شهر نامیدر تکم قاضی حمید الدین مقاماتند فکر ایدر * خلق را از راه وعظ کن مکن
 میفرماید کاه بزبان اهل حله نامیسرا یید و کاه باغت اهل کله نو آ میرند ق کنه ف فتح نون مشدده
 ایله مصطکی که ساقز ایدرل ق که ف ایکی وجه ایله تا فظ اولنوز بروجهی اظهار هایله صغیر
 یعنی کوچک که مقابل مه در کسرایله شیخ سعدی بیت چو از قومی یکی بی دانشی کرد *
 نه که رامزالت یابد نه مه را * بروجهی دخی اخفاء هایله ایکی معنایه کور بری اسم و بری ادات
 استعمال اولنوز اسم استعمال اولند قد ذوی العقولک ذاته قلات ایدر کسه معناسنه هر که جوید
 یابد کی و استفهام اولور که گفت و که یافت و که دید دیرل تکم غیر ذوی العقول لوجه استعمال اولنوز
 مثلا چه چیزست وجه کونه دیرل ولادت استعمال اولند قد ایکی کله از اسناد ارباب ایچون

ایچون ایراد اولنور ویا صفتله موصوف میانشه مثلادل که عاشق شد کم شد کی ویا خود معلول ایله
 علت میانشه مثل مزین که تابند ارم کی ویا خود معنایله غایت ارا سنده مثلا بکوش که تارسی کی
 و بونرا مثالی نه وارا یسه ودخی بر امر بر امره متعلق اولسه اکیسنگ بیننده توسل اولنور
 کفتم که چونی و بکوش که بدانی کی وغیرهم کی کیده کی بوزن پیاده بمعنی رسوای کذا فی التحفه
 کی کیده کی سکون یای تحتانی وفتح باء فارسیله بحامرت ایتدکاری آلت حذف یایله کیده
 دخی دیرلر استاد لطیفی بیت بد مکو که همیشه غیبه * هریدی را بجوش چون کیده *
 یو معنای مؤید شمس فخری بیت شهنشاهی که تدبیر ضمیرش * نهید بر پشت مهر و ماه کیده *
 بعض نسخه ده کیده آلت بحامت و کیده بحامت اولنان محله دیرلر کی کیده کی معروف طولو
 اولسون بوش اولسون کی کیده کی معروف اولنک که غله اولرلر عربده کیل دیرلر فتح کافله
 وقفیز و صاع دخی دیرلر شیخ سعدی بیت چور کیده جوامات شکست * بشوی ای برادر زانبار
 دست کی کیده کی بوزن نیمه شوخ چشم و قرارش کوزه دخی دیدکاری مرویدر کی کینه کی
 کین طومق و خصومت و عداوت درونی میرنظمی بیت مکن با هیچ کس زهار کینه * ز کینه دار
 صاف و پاک سینه کی کینه خواه کی خیمدن انتقام قصد ایدیی کی کینه گاه و کینه که کی
 جنگ یری محل کیرودار که عربده معرکه دیرلر میرنظمی بیت بکینه خواه آمد کینه که را *
 دعای دولتش میخواند شه را کی کیده کی سکون یای تحتانی و فتح هایله بر او تدر صرمشوق کی
 اغاچه صاریلور توت کی میوه سی اولنور عربده علیق دیرلر ضم عین و فتح لام مشفده ایله کذا
 فی الجمع کی کیده کی فتح یای تحتانیله مصطکی ساقزدر کی کیده کی ایکی یای تحتانیله آلت
 بحامتدر کی مع الیاء التتانی * کرامی کی فتح راه مهمله ایله اولو و حرمتلو و معزز و مکررم دیکندر
 میرنظمی بیت کرامی دار مهمانرا همیشه * سخا و لطف را میدار پیشه * ودخی قیمتلو
 و معتبرنینه یه دیرلر حکیم اسدی بیت که هر کچه افند بکف بی سپاس * کرامی بود نزد
 کوه شناس کی کسری کی سکون سین مهمله و رانک فتح ده و کسریده جایژ نوش الروانک لقبی
 ایدی آندن صکره کلان عجم پادشاهلرینه لقب اولدی میرنظمی بیت چوکسری تخت شاهی را
 نشسته * در ظلم و تعدی کرد بسته کی کشتی کی سکون شین معجه و کسرنونله بمعنی چنگلستان
 اینوه یعنی چوق اورمان کذا فی المؤید کی کشور خدای کی یعنی پادشاه شیخ سعدی بیت
 اگر کشور خدای کامرانست * و کرد رویش حاجتمندانست کی کهنی کی سکون ها و کسر
 نونله ایکی معنایله کلور اول خانه زمستانی یعنی قیش اوی ثانی بمعنی خرس یعنی آ یو کذا فی
 قرهنگ جهاتگیری کی باب الکاف العربی المضمومة مع الالف * کیتتا کی کسری باء موحده و سکون
 یای تحتانی و فتح تاء مثنا ایله بر لطیف حلوادر مغز بادام ویا فستق ویا جوز ویا فندق و کهد
 ایله ایدرلر حلوای مغزی و کیتتیا و کیتته دخی دیرلر شمس فخری بیت دوش آب چشم
 دشمن بالوده کرد تیغت * کز کوز و کهد عم سازد ورا کیتتا * عربده قیبطا دیرلر معری درو تحفه
 الاحیاده حلوای ناطق و قرهنگ میرزاده بر اتمکدر روغن ساده و شکر و کهد ایله ایدرلر
 کی کیتتیا کی زیاده باء فارسیله ده حلوای مرقوم در امیر خسرو در صفت هلال بیت کناره ایست
 سپید از کیتتیا ی نبات * فراز این طبق زرنگار سیم آ کینر کی کیتتا کی فتح جمله الی معنایله

کاور اول بمعنی قنده خواجه حافظ بیت صلاح کار بخاومن خراب بجا * بین تفاوت زه
کنر بخاصت تا بکجا * ثانی بمعنی که حکیم فردوسی بیت سرنامه کرد آفرین خدای * بجا هست
باشد همیشه بجای * وله ایضا بیت برادرت چندان برادر بود * بجا مر تر بر سر افسر بود *
نخز کورگانی از ویسه و رامین بیت دلم چون نامه پر بچ و در دست * بجا عنوان او این روی
زردست * ثالث بمعنی چه حکیم فردوسی بیت بنزد سیاوش خرامید رود * بر و برشردان
بجارتنه بود * رابع بمعنی هر جا استاد فرخی بیت بخاز همت عالیش یاد خواهی کرد * بچشم
و عقل نماند ستاده اندر جاه * خامس بمعنی کی استاد رود کی بیت کر زسوی وصل تو باد آمدی
دل بجا از غم بفریاد آمدی * شاعر * مصرع * بکاشاهی نشیند با کدایی * سادس بمعنی جا
مثلا هر بجا دیرلر هر جا مراد دیرلر کمال اسمعیل بیت بغیر خدمت تو بنده انما نکند * بهر بجا که
پر و هوش کنند اصل و نژاد * چغتایده معنای اوله یعنی قنده دیمکه قایان وقید دیرلر
نتکم میرعلیشیر بیت هر قایان باقسام کوزومکا اول قویاستین نورایرور * هر نظر قبلسام نظر
اولمه منکامنظورایرور * کرار آقی فتح رانین مهملتین ایله ابکی معنایه در اول قیو او زرنده اولان
اغاج ثانی اول زمینه دیرلر که سبزو ات زراعت اولنوب اطرافن طپراقله یوکسک ایدله لرحیوان
کرمسون دیو کرار و کرده و کر زه دخی دیرلر سیند کرانشاء الله تعالی کدافی فرهنگ جهانگیری
* کرنا آقی کسر راء مهمله و سکون نون و فتح باء موحد ایله برنوع سازدرکه دروگران چالزلر کنما
فی الاداء مؤید الفضلاده باء موحده یرینه یای تحتانیله واقعدر * کسبلا آقی کسر سین مهمله
و سکون یای تحتانی و فتح لامله برنوع دارودر عربیه سایجه ایض دیرلر بهض نسخه ده کوجه
بوکن واقعدر * کش خرما آقی سکون شین معجه ایله ارکاک خرما درکه هر سنه آندن برجوی
ایدوب خرما تک دپه سنه قفاکی برشی اولور اکا صوقرلر اوله اتمیجه خرما ویره ز و چچکی
دو کیلوب خرما طومنز میرظمی بیت بهر چیزی می باید اورانرش * که نخل آورد کش خرما
برش * کما آقی بر او تدر بد بوی کل کنده دخی دیرلر عربیه فتح کافله کاه و ترکیه طوملان دید کاریدر
یورهای جای بیت چون کما کنده است شکلی کن که تخم * برکنی از بیخ همچون لنگرش * وله
ایضا بیت کنده است چون پیاز بغلههای او چنانک * کوئی بکنند کرد کار امصادره * کما آقی
فتح نونله بمعنی مرز یعنی زمین کدافی فرهنگ جهانگیری * کجا آقی سکون نون و فتح جیمله کنجیدن
لفظندن صیغه مبالغه در صغه جق مکان معناسنه ابوالعانی بیت نکجاده فتر دیوان بحر فی
از غم هجران * مکر جانان کند با وصل شرح درد عاشق را * کما آقی سکون نون و فتح دال مهمله
ایله ابکی معنایه در اول حکیم فیلسوف و کار دانه معناسنه جمال الدین عبد الرزاق کاشی بیت
آفرین بادیران مرکب خوش رفتارت * که دل زیرک و اندیشه کند دارد * ثانی شجیع
و بهادر معناسنه فرید الدین اسفراینی بیت حصاری به زخر سندی ندیدم خویشتن رامن
حصاری جز همین تکرفت ازین پیش ایچ کندهانی * استاد عنصری بیت پیلان ترا رفتن
بادست وتن کوه * دندان نهنگ و دل اندیشه کنده * کنها آقی سکون نون و فتح هایله برکوجک
اغاج در پیراخی صاقر پیراخی کی اولور کنهان دخی دیرلر کدافی المجمع * کوتاه یا و کونه یا آقی
کلاهما باوا المعروف و فتح التاء المثناة و اظهار الهماء چارپا بر جانور در صغنه بکتر آرقه سنه بکتری

بکاری اولور و بونوزی صبغ بونوزی کی چتال چتال اولور کوتاه پای و کوتاه پاچه دخی دیرلر
 کذافی فرهنگ جهانگیری اما مجمع الفرسده یعنی خرکوش یعنی طوشان مسطور در
 کوچه بالا فی قصیر القامه دیمکدر بالا بوی در کوچک معلوم فی کوشا فی و او معروف
 و فتح شین معجزه ایله یعنی کوشنده یعنی چالشیحی کوشیدن لفظندن اسم فاعلدر حکیم خاقانی
 بیت کوشای بند مونه نیوشای بند تو * از هیچکس نکوی عاشق شنیدن * حکیم ازرقی
 بیت چو در کوشش بیاموزند ذکر آن کینه با کوشش * همدرد تودر کوشش نیارد آسمان
 کوشا * حکیم فردوسی بیت بهر کار کوشا بیاید شدن * بدانش نیوشا بیاید شدن *
 کوکا فی و او معروف و فتح کافله ایکی معنایه در اول بغایت بانند آواز ثانی اسماء کردن
 بر اسمدر بومعنا کتاب زنددن مستخرجدر فی مع الباء الموحده * کب فی آنزک هم ایچنه وهم
 طشره سنه دیرلر آورد معناسنه در آنجق فرقی بودر که بر کب ذکر اولند و فی یرده مراد بیرون دهن
 اولور و در کب ذکر اولند و فی یرده مراد اندرون دهن اولور اکب و لنیوس دخی دیرلر لسان
 هندیده کاله دیرلر حکیم سنایی بیت کفتم آن زلف و کبت کیرم بدست دل بکفت * ارفع الدرهم
 خذ بمنه عنقید الرطب * شمس خیزی بیت کند دعای شه کامران ابو اسحق * دل خلائق
 در سینه و زبان در کب فی کرداب فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله تورانی بر یلموان آدیدر
 حکیم اسدی بیت پس صف بهیازوسینا داد * کینکه بکرداب و نشو اداد فی کلخنتاب فی
 کلخنجی در معنای ترکیب کلخن یا قبی دیمک اولور و کلخن قر در عی دخی انسبدر فی کلوب فی
 ضم لامه قصاج معناسنه در انبردخی دیرلر فی کتب فی سکون نوله ایکی معنایه در اول ک
 شهرینک آدیدر که حالا بین الانام قم دیمکله معروفدر حضرت مولانا قدس سره * قطعه *
 توبدان خدای بنکر که صد اعتقاد بخشد * زچه سنی است مروی زچه رافضیست کنی *
 بغرست سوی بینش همه نطق را و تن را * که ترا یکی قطره که همیشه میفرنی * ثانی بزوع
 خیارد در لذیذ اولور بسحاق اطعمه بیت کدک و کشک نهاد است و تغار دوراغ * قدحی کرده
 پرازکنگر و کنب خونخوار فی کنب فی کسرفون و سکون یای تحتانیله یعنی بند و قید که عریسه
 غل دیرلر فی کوب فی و او معروف و فله بش معنایه کلور اول ضرب یعنی اورمق که برشی دن
 بر کسنه یه ابریشه طاش و یا اغاج و یا خود مشت و یاد پنه کی که کوست و کوس و آسیب
 دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت گرترا کوبی رسد از فتنه مستان مرغ * باچنان
 ساقی و مطرب کی رسد رهوار مست * ثانی طوقنق معناسنه خلاق المعانی بیت کوب
 خورده زپهلوش مهماز * سوخته بر سرین اولد داغ * ثالث بر آلتدر پیل بانان قوللنورلر
 کذافی الجمع رابع بر قسم بوریادر که سازی غایت نرم در خامس کوفتن لفظندن صیغه امر
 و وصف ترکیبی اولور زر کوب و سر کوب کی فی کوب فی باه فارسیله ایکی معنایه در اول یعنی کوزه
 عموما و کوزه بزرگ خصوصاً ترکیب دخی کوب دیرلر ثانی حصیر معناسنه در فی کوداب و کوشاب فی
 کلاهما بواو المعروف اولها بفتح الدال المهمله والثانی بفتح الشین المعجمه یعنی دوشاب یعنی بکه نر
 شمس خیزی بیت نگر که چون بود احوال عیش آن بد بخت * که شهید فایق اوستد ذراوق کوداب
 فی کوراب فی و او معروف و فتح راء مهمله ایله یعنی سراب که بادیه لرده ابراقدن صوکی کورینور

انستاد عنصري بيت بهر آب آرزوی سوی کوراب * کم کنی جان وز نیای آب و کوز سب و
 و او معروف و فتح زاء معجه و سکون سین مهمله ایله بر پادشاه اسمیدر و کوشاب و او معروف
 و فتح شین معجه ایله کیجه لده واقع اولان خیالات و احتلام معناسنه ده مرویدر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری و کوشاب و او مجهول و فتح شین معجه و سکون سین مهمله ایله خواب معناسنه
 کذا فی المجمع شاعر دیشدر بیت شنیدم که خسرو بکو شاسب دید * چنان کاشی شنب
 زدودش بدید * و معنی جوان نوخط مدینه کذا فی فرهنگ میرزا و کتاب السامیه معنی احتلام
 و معنی کابوس و ادات الفضلاده با کاف و باء فارسیین ایله معنی احتلام و جوان خط نیاورده
 و لسان الشعرا ده زیاده تا مثنای ایله کوشاب مسطور در بولغندن مقدم فرهنگ جهانگیری
 منقول اولان کوشاب فقیرک خاطرینه کلور که اول دخی کوشاب اوله و کتاب مزبور کاتبی سهو
 ایدوب سینی یازماش اوله زیر ادورت بشن معتبر کتابلده کوشاب منقولدرینه اول معنایه
 کوشاب یازلمک وجهی یوقدر اول اچلدن که کوشاب دوشاب معناسنه اولدوغی دخی مقدم
 ذکر اولمشیدی و کوه آب و معنی موج آب که آبخیز دخی دینلور و تزه آب دخی دیرلر
 و مع التاء المثنای * کت و کیجه معناسنه هر نهنگ اولورسه میرنظمی بیت کت سیموز
 چند بار شتر * زکالی فاخر به پیشش بیر و کت و مت و فتح مهمله بعینه معناسنه توابع
 الفاظ قیلمندندر حکم فرزدق بیت روی زشت آن بد اختر محس شوم * راست کوم
 کت و مت ماند بیوم و کت و فتح جمله ایکی معنایه در اول طوغان تولد کلری او حکر که کرج
 دخی دیرلر ثانی معنی سیم و کت و کسردال و سکون سین مهملتین ایله فرهنگ میرزاده
 معنی بدست که قارش معناسنه عربیه شیر دیرلر کسرتین ایله و و جب دیرلر فحمتین ایله و کروت و
 ضم راه مهمله و او معروفه بمعنی فربه یعنی سموز حکیم انوری بیت کرجه در ناله ف این ایات
 نیست * فی سمن غنی و فی غنی کروت و کشت و سکون شین معجه ایله کشتن لفظندن فعل
 ماضیدر کاعی مصدر استعمال اولنور باید کشت کی و امرنده حذف تالیله کس دیرلر و دخی معنی
 تهیدگاه یعنی بوش بوکر معناسنه که عربیه خاصر مدیرلر مذکور ایکی معنایه میرنظمی بیت دران
 نیز بر کشت زد * درانسو بر آمد بکشت وقت و کشت و ضم شین معجه و سکون
 فایله کشتن لفظندن صیغه ماضی در پریشان ایتدی معناسنه شمس فخری بیت عدل
 اوتا غایتی باشد که باد * طره شمشاد اوتوان کشت و کفت و سکون فایله ایکی
 معنایه در اول مخفف شکفت و شکفته ثانی مخفف کوف و کوفته کذا فی فرهنگ جهانگیری
 و کلا پشت و ضم باء فارسی و سکون شین معجه ایله قیون یوکندن طوقمش جامه در که
 هر رنگدن ایدرلر اکثر کیملان و مازندران اهالیسی بنلرنده متعارف جامه در کیرلر کلا پشت
 و پشتک دخی دیرلر شاعر بیت هر آنکس که مازندران داستی * کلا پشت و کیش و کمان داستی
 و کیت و فتح میم و سکون یای تحتانیله طوری آته دیرلر و بعضی لری ایاقلر اشقارینه دک
 ویاسی و قویروغی سیاه اولان طوری آته تخصیص ایلدیلر اما کثرت استعمالله هر آته
 کیت دیرلر میرنظمی بیت به پشت کیت آن بل نامدار * شب و روز رفت و نکرده قرار *
 و کت و کسرتین و سکون سین مهمله ایله معنی آتشکه حضرت مولانا قدس سره بیت

بیت تویی معبود در کعبه و کسبم * تویی مقصود در بالا و پستم * کشتی کسرنون و سکون شین
 معجه ایله هر کنیه سایه دیر لر عوما و یهودی کنیه ساسنه دیر لر خصوصاً حکیم سنایی بیت
 زوفلک وار مسجد مؤمن * زوکنشت و کلیسیا این * کیت فی کسرنون و سکون یای
 تحتانیله معنی کنیب مرقوم یعنی بند و قید فی کوت فی و اوجه هول ایله اینکی معنایه در اول کوترم که
 زمینگیر دخی دیر لر میر نظمی بیت چو کوت کشت نتوان که بر خیز دش * بریش هر که آمد
 بختنه زدش * ثانی کوچک دپه جگر که طیرا قدن بغلش اوله فی کورت فی و اوجه هول
 و سکون راء مهمله ایله بونی ابجه برداق کدافی المجمع فی کورشت فی و او معروف و کسر
 راء مهمله و سکون شین معجه ایله غول چوب معناسنه که باب الغین ده ذکر می مرور ایادی
 فی کوست فی و او معروف و سکون شین مهمله ایله اینکی معنایه کلور اول اینکی نسنه برینه
 شد تله طوفقی که آسیب دخی دیر لر حکیم انوری بیت مصحوب لفظ فارسی بتصحیف از کتب
 دارم طمع که علت من میزدست کوست * یان باشی اوردی دیمک اولور ابو شعیب بیت شاکر
 نعمت نبودم یافتی * تازمانه زد مرانا کاه کوست * ثانی کوس که جنک محله چار لر حکیم
 فردوسی بیت دلیران نترسند زاواز کوست * که دوپاره چوپست و یکپاره پوست *
 فی کوه پشت فی کوز پشت یعنی بوکری عربیه هصبه و اخذ دیر لر فی کوی یافت فی
 اول طغله دیر لر که محله باشند براغلیش اوله کدافی المجمع فی مع الجیم * کج فی سکون جاء
 معجه ایله براوتر که آندن سپور که ایدر لر و آتشی آنکه شعله لندر لر طیان مرغزی بیت
 دست و روی و پای خوبان بر کلخج * ریش مردان زرد از بس رود کج فی کوج فی کسر راء مهمله
 و سکون نوله سیاه دانه که شونیز دخی دیر لر ترکیه چورک اوقی و عربیه حبه السودا دیر لر
 شمس خزی بیت ملالی طبع عدوش ازبکا * ریاحین باغش بود از کرج فی کسج فی سکون
 شین مهمله و فتح تاء مثناة ایله کفره قوشاخ که عربیه زنار دیر لر کفردنک ارباب ریاضی بالینه
 بغلر دوکم دوکم بر ایدر کدافی المجمع فی کج فی فتح میم ایله بر نوع بیاض اتمند رغابت بیاض
 اوندن ایدر لر و هر نه که مدور و اورته سی دلوک اوله جمله دن چادر دیر کنک دپه سنه کج ذکر می
 تخته یه دیر لر مولانا جامی * قطعه * بنان خشک کوردی به بیشم * چرا باشی محمود خویش
 غره * کج خیمه را ماند که توان * زوی کندن بدنان نیم ذره * چونان توز چوب آمد چو
 چه بود * که زیر آهم دندان چواره * مولانا محمود ابن عین * قطعه * گفته حکیمی که درین
 خیمه نه پشت فلک * قرص خورشید کما جش چه بود صبح نمود * کز توجان باز ندارم زمروت
 لیکن * حکم نیست مرادست رسی در خود جود * مولانا آصفی بیت مجنون در آسمان
 چو فردی عو حال کرد * کویا کج خیمه لیلی خیال کرد فی کج فی سکون نوله اینکی معنایه در اول
 بوجق یعنی اوک و غیرک کوشه سی که پیغوله دخی دیر لر حکیم فردوسی بیت اگر تند بادی
 بر آید ز کج * محاک افکنند نار سیمه ترنج * ثانی چین و شکنج که بدن انسانه و چه رده واقع
 اولور و جامه و کیم امثالک شکنی کدافی فرهنک جهانگیری فی کج شیخ فی ضم شین معجه
 و سکون نوله دیوار دملک عربیه نقب دیر لر ابو المعانی بیت بدیوار مستحکم صبر دل * کند دزد
 غم روز و شب کنج شیخ فی کج شیخ فی سکون نونین و ضم لامه اتباع الفاظ قبیلند در خرد و مرد

وترت مرت کبی و کنندروج فی سکون نون و فتح دال و راه مهملتین ایله بال قوانی که ایچنده آروبال
ایدر کندروز دخی دیرلر و کوکایج فی و او معروف و کسر نونله ماوراءالنهرده کات شهرینه
قرب بر شهر آدیدر و کوکایج فی و او معروف و فتح لام و سکون نونله ایکی معنایه در اول
شکمه واقع اولور بر یج غلتیدر عربیه فتح قافله قوایج دیرلر ثانی آتشدان یعنی آتش قونیلان
طرف و اوجاق معناسنده دیمشلر ایکی معنایه میرنظمی * مثنوی * بنزدش دید چون اغیار
پورنج * گرفته در شکم را درد کویج * درونش سرزده از رشک آتش * ز کویج دلش شد شعله
سرسکش و کوهج فی و او معروف و فتح هایله آج دیدکاری طاعیمشی در و کوهج فی زیاده
نونله دخی آج معناسنده در کوهل دخی دیرلر و کوهج فی حذف و او ایله دهینه آج معناسنده در
و معالجیم الفارسی * کچ فی کیک در یسی که عربیه درق دیرلر فرهنگ جهانگیریده باقی پولی
معناسنده مرویدر میرنظمی بیت زسر تا پاشده چون پوست تن را * برص کرده چو کچ ماهی
بدن را و کرج فی سکون راه مهمله ایله قاون وقار پوز و خیار دایمی بسحاق اطعمه بیت فلك
خززه سان دیدم و کرج مه نو * کغم ای عقل بشیرینش از راه مرو و کچ فی سکون لامله اوج
معنایه کلور اول بر نوع کیه جکدر بشیمینه دن ایدرلر ولایت ثبت جانیندن کلور مختار بیت
بیش توچکونه آرم اندر ره * کچ از ثبت و لباچه از دانه * ثانی چین و شکنج زلف و کیسو
معناسنده ابوشکور بیت بموی کا کل آن زلف مشکین * فتاده صد هزاران کچ بر کچ *
ثالث نان ریزه یعنی آتمک خردده سی و کویج فی ضم لامله بیوک کچیه یه دیرلر و او مجبول
ایله ایکی معنایه در اول بدل و عوض معناسنده ثانی خابیدن و جاییدن یعنی برنسنه چیند کله
آغز دن صدا چقه مثلاً قند و نبات و کاک خشک و بونلر امثالی نسنه لر چیمه سنه دیرلر مصدری
کلوچیدن کلور ابوالعانی بیت حدیث قند لیش در دهان عاشق زار * بوقت گفته شود از کویج او
معلوم و کچ فی کسر لام و سکون پای محتانیله کویج مر قوم معناسنده ابوالعلاء کجه بیت
کریمی که بر سفره عام دارد * کچ از مه و از کواکب کچیه و کندش پیج فی سکون نون
و شین معجه و فتح دال مهمله ایله اول اغاچدر که حلاجرا آنکله پنبه دوشیرلر و اکیرلک ایچون طویب
ایدوب آماده ایدرلر و کویج فی و او معروف ایله الی معنایه کلور اول بمعنی احوال یعنی شاشی
کایج و کاژ و لویج دخی دیرلر ثانی صحرائشین بر طائفه در کویج پلویج دخی دیرلر ثالث بر منزلدن
بر منزله نقل ایتمکه دیرلر بواج معنایه حکیم قطران ارموی * قطعه * شاه از انتظار زمانی که
داده ایم * چشمان راست بین دعا کوی کشت کویج * هسند اهل پارس هر اسان ز کار من *
زانسانکه اهل کرمان ترسان ز دزد کویج * کویج مبارکست و ندرم بدست ییج * جز خیه
کهنه و دوتکی برای کویج * ترکیه بومعنا کاف فارسیله مستعملدر بومعنایه مولانا هاتنی بیت
شد از نهره سهمکین نای کویج * سرچرخ کردنکرامغز پویج * رابع بر قوشد و نحوست ایله
مشهور در بوم و جغد دخی دیرلر کذا فی المجمع شمس خزی بیت کره ما از نظر همت او افتد دور *
شوم و ویرانه نشین کردد مانند کویج * فرهنگ جهانگیری صاحبی بوینی رئیس خزرالدین محمود
نامیده نقل و ایراد ایلش خامس زن و عیال و اهل بیت معناسنده که خانه کویج دیرلر سادس
هند و سمانده نکاله ایله خطامیانده واقع بر ولایت آدیدر و کویج پویج فی بولغت اگر چه توابع الفاظ

الفاظ قبیلندندز اما کرمان ولا بنده صحرائش بر طایفه نك علمی درک اصلاری بریه مجازدن
کوب کرمان اطرافند اولان طاغرنده و صحرا زده بیلاق و قشلاق اید نمشرو پیشه لری جنک
و خوزیز لک و دزدور هنر ناک در بومقوله اعمال قبیله و فسادده اولر تبه مبالغه لری واردرکه جنک
وجدال ابتهکه دشمن و بیگانه بولد قلمی محله بر لر بله جنک و پیکار اید لر حتی خصم واقربا و قرنداش
قرنداشه کار و زار و غارت و خسارت اید لر بر بله اوضاع قبیله و افعال فضیله بی محسنات اعمالدن
و دلاور لک عد اید لر حکیم فردوسی بیت سیاهی بگردار کوچ و پلوج * سکالیه جنک مانده
هوج * استاد عنصری بیت اندران ناحیت معدن کوچ * دزدکه ساختند کوچ پلوج *
کویچ فی واو معروف و فتح فایله بر جماعت آدیدر کرمان طاغرنده اولور معربی فرض در
غالباینه جماعت مر قومدر فی مع الخاء المعجه * کنج فی ابکی معنایه کلور اول بر نوع سازدر
صوایچنده بتزاندن حصیر اشلر دخی و دوخ و کوخ و لوخ دخی دیر لر و اطفال قور قتمق ایچون اول
سازدن بر صورت زشت و قور قنج اید لر اکا دخی کنج دیر لر شیخ نظامی از زبان شیرین کوید
* مثنوی * تمام جزعروسی رادری سنک * که از کنج کرده باشندش بشیر نك * عروص کنج
متبستانز انشاید * تریچ از موم ریجاز انشاید * ثانی بمعنی کرم یعنی قورت حکیم سنایی
بیت زان ایمنی از جستن هر کس که بکویند * اندر مثل عامه که کنج رانبرد کنج فی کنج فی ابکی
معنایه در اول او کسر ک صداسی در که مبتلا اولان آمدن صادر اولور شیخ اوحدی * مثنوی
میوه پیشه چون نپروردست * دل داننده را نه در خوردست * خورش خرس با شغال شود
بادران پیشه پایمال شود * خرس نیز از خور دینا پارش * زود در کنج کنج اوفتد کارش * ثانی
حرارت و گرمی معناسنه حکیم سنایی بیت کنج کنج اندر فقیر چیست خری * چک چک اندر
چراغ چیست تری فی کروخ فی ضم راه مهمله و واو معروف ایله بر کوی آدیدر استاد رودکی بیت
پیشم آمد بامدادان نکارین از کروخ * بادورخ از باده لعل و باد و چشم از سحر شوخ *
فی کروخ فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله ابکی معنایه در اول قامشدن و سازدن
اولان مختصر خانه که اکثر زراعین زراعت کنار نده و باغ و بوستان کنار لند اید لر که بکبی اولان
شخص ایچنده کولکه لنور کریجه و کریزه دخی دیر لر امیر خسرو * مثنوی * آمد آن مه دران
خراب شتاب * همچو مهتاب کوفتد بحراب * در شد اندر کزنج دهقانی * در سغال شکسته
و یحانی * ثانی قوشلر توین دو ککه دیر لر فی کلج فی سکون لامله بر نوع اوتدر عربیده اشق
دیر لر بعض فرهنگرده بر کونه صمغدر فی کلوخ فی ضم لام و واو معروفله کسک که پارچه پارچه
اولش طپراق آتوب آدمه طوقنسه طاش کبی طوقنور عربیده مدر دیر لر شیخ سعیدی بیت
چو کردی با کلوخ انداز پیکار * بنادانی سر خود را مشکستی * چغتای اسانده کیساک دیر لر
میرعلیشیر بیت ای تن خاکی خد نکینکا بولغان کیساک * هم بومعنی غه توروغ باشم کیساک
اوزره سونکاک فی کنج فی فتح نوله کس یعنی یوغرت قوریسی شمس فخری بیت چوشیروروغن
آمیختست با احسان * نه صفت و ترش رویی بوده همچو پرف کنج * بومعنایه دختر کاغذ آل دیمشدر
بیت کرمز مشکرم باب تو همچون کچی * زرین قلمی نه چوسر کین زنجی فی کوخ فی واو معروفله
قامشدن و سازدن یا بلش او ایچنده ساکن اولور بعض قریه لک اولری اوبله اولق معتاد اولش

حکیم خاقانی بیت در راه محمدي کاوخیست * دنیا که دوروزه کاخ و کوخیست * استاد قرخی
قطعه * بدگوی اوژند و دل افکار و مستمند * بدخواه او اسپرو نکونسا روضا کسار * هر روز شاد
بی نو بینا و رامشی * زین باغ جنت آپین زین کاخ و کوخ وار * کور میخ بی اغاج میخ یعنی اول
قازق که آت باغلق ایچون طویله یه ققارل کر میخ دخی دیرل کذافی الموید * کولج بی واومعروف
و فتح لامله یعنی آتشدان حکیم سوزنی بیت چوکوخیست قوافی قصیده چون کلشن *
مراسم دست که کلشن بر آرم از کولج * مع الال المهمله * کیداد بی فتح دال مهمله ایله ایکی
معنایه در اول بر بول قفتاندر ثانی ایکی نسنه بی ایلاک ایله بر بینه باغلنان هر نه ایسه * کراد بی
فتح راه مهمله ایله کهنه و پاره انمش اثواب و جامه کراده دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری
* کرد بی سکون راه مهمله ایله اوج معنایه کلور اول معروف و مشهور اولان طایفه در که
هر دیارده بولنور و کند و لک دخی مخصوص ولایتلری وارد کردستان و لورستان کی فارسی به قریب
لسانلری وارد اما تافطی عسیر کویا فارسیدن غلطلر اکر چه قوی هیکل و توانا و زبردست
اولورلر اما دزدلکده غایت چایکدرلر اما غلطت طبعدن هنر و نزاکت و لطافت کند و لردن غایت
بعید در زیر کاری عدییم مثابه سنه قلیکدر حضرت مولانا قدس سره بیت چه داند
روستایی مخزن شاه * کاج و روع داند جان کردک * اکثر مکانلری طاغستان و ستمکستان یزدر
اکثرینک طبیعتلری بهایم و سباع طبیعتینه قریبدر رهنلک و سفک دما شانلرند و بومصر اع
عجب حاللرینه مناسبدر * مصرع * مرا معدور میداری که آدم نیستم کردم * بو طایفه نیک
اصالرند بر قاج کونه روایت وارد بری سخاک مارینک زحمتی ایچون هر کون ایکی آدم قتل اولنوق
ایله اول خدمته ایکی شهزاده تعیین ایتمشیدی بونلر مرجه بر آدمی قتل و بر آدمی آزاد ایدرلردی
هر آزاد ایتد کلری آدمازی ارکک و دیشی مثلکده طورده مک طاغلرده مکان ایدینک دیو کوندرلر
ایدی آنلردخی بر بر لیله زنا ایدرک آنلردن حاصل اولان اولاده کرد و جمعه اکر اددید پلر و روایت
دخی حضرت سلیمان علی نبینا و علیه الصلوة والسلام ربیع مسکونه اولان اجناسدن محبوبه قزل
کتوردوب خدمته لایق اولانی آلیه قیوب لایق اولیانی دریا کنارنده قلعه لری پدید یروب آنده
یسلتمد بر ایدی شهوات نفسانیلری هیجان ایدوب یانلرند ذکور اولما غله شیاطین انسان
صورتند بونلر ایله مجامعت ایدرلردی بونلردن اولاد وجوده کلوب غایت حرامزاده و استقیالولملریله
اطرافه طاغیلوب خلقه اذیته باشلک پلراحواللری حضرت سلیمان عرض اولند قده اکر دوهم
ای اطردوهم دیوامر ایلدی یعنی طاغله سورک دیدی اول زماندن کرد نامی قالب نسللری
کتب بچه چوغالی العهده علی الراوی معنای ثانی اول قطعه ارضه دیرلکه زراعت اولنمش و اطراف
محافظه ایچون طپراغله یوکسک یر اوله کراد و کرز و کرده و کرزه دخی دیرل حکیم ناصر خسرو بیت
کردمت پیدا ز بس خوبست قول آن حکیم * کین جهانرا کرد مانند بکرد کندنا * ثالث
آبکیر معناسنه کولجکدر در اکا آژیرو و ژیر دخی دیرل شیخ سعدی بیت نهنگ آن به که بادریا
ستیزد * کز آب کرد ماهی خرد خیزد * گزند بی ضم راه مهمله و سکون نونله بش معنایه کلور
کرند و کرنک و کرنکه دخی دیرل مذکور بش معنی عنقریب کرنک لغتی ذیلند شرح و بیان اولنور
انشاء الله تعالی * کرد بی ضم راه مهمله و او معروفله اول عمیق قیویه دیرلکه آندن ضوزیاده

زیاده عشرت ایله چکله **کزید** **کسرزاه** معجه ایله ایکی معنایه در اول رعایا اوزرینه
اولان نکالیف سالیا نه معناسنه میرنظمی بیت بملکش عدالت چنان شد مزید * همین
دفع کرد از رعیت کزید * ثانی ذمی کفره دن آلمان خراج معناسنه وله بیت پروی زمین
حکم بکسر رسید * زکفار عالم ستاندن کزید * اصلنه کزید خراجدر لکن رعایای مسلمان
النان خراج ارضیه در و کفره دن خراج راسیه در **کاوخ** امروزه **اول طاع** امروزه دیدر که خدای
تمشد هر نه قدر اغاجنه طور سه بشوب لطیف اولمز رعایا دوشیروب ترشی ایدر لر ترکیه
اخلط دیر لر **کنبد** **سکون نون** و فتح باء موحد ایله ایکی معنایه در اول قبه معناسنه در
ثانی آتی نقله قومق و آت نقله کتک معناسنه امیر خسرو بیت زهمت ساختم رخس فک کام
بیک کنبد رسیدم برهنم نام * و سحر ارمق و نقله اورمق حضرت مولانا قدس سره بیت
تازیانه برزدی اسم بکشت * کنبدی کر روز کردون بر کدشت **کعباد** **سکون نون** و جیم
و فتح باء موحد ایله موسیقی ده بر پرده اسمیدر **کعبد** **سکون نون** و کسر جیمه جوب باتن
سوسام در که عربیه سمس دیر لر ضم سینین مهملتین ایله آندن چیقان یاغنه شیر و غن دیر لر
کعبد **یای** تحتانی زیاده سیله دخی کعبد مرقوم در **کند** **سکون نون** درت
معنایه در اول دلیر یعنی شجاع و بهادر که کند او کند اگر و کند آور دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت
بسکه در میدان کندی اسب بخم افکنی * خصم راپا در رکاب تو زاسب اندر کند * مولانا
هاتفی بیت بکوچه ملک نیز تند نمود * که در کارهنگامه کندی نمود * ثانی کنده معناسنه در که
مجرم و کنه کار یاغنه اور لر شیخ نظامی بیت پای در کند و دست در زنجیر * این چنین کس
وزر بود نه وزیر * ثالث ضد تند یعنی کسکین قاچ و حقیق و خنجر و ساثری رابع کاسد یعنی
کمز ضد را بجد و شاعر بیت فرمادم و دنک در کار خویش * که بینم همی کند بازار خویش
و کسر کافله بر شهر آدیدر کنت دخی دیر لر **کود** **بوزن** بود اوج معنایه کور اول یعنی جمع
آنتک نصابده کتور مشد بیت راز یا بادیان سگ بوی خوش از خرفریز * نثر دشتی راپرا کنده
شهر مجموع **کود** * ثانی خرمن یعنی وغیری ثالث کوبه که قوت بولمچون زراعته دو کر لر و ضم
واو ایله بوزن نمود که بود معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری **کورژد** **واو** و **جول** و فتح زاه
فا رسیده برد بکنلی اغاج صافی در کورژده و کعبه دخی دیر لر عربیه اول اغاجه شاپکه و صغنه
انزروت دیر لر ایکی قسم اولور سرخ و سفید سفیدی دخی مرور ایامله حرارت شمس دن سرخ
ونک اولور جبال شپانکارده چوق اولور اعلاسی بیاض اولوب صارویه مائل اولاندر **کوکرد**
واو معروف و ضم کاف و سکون راء مهمله ایله کبر پت معناسنه در ترکیه دخی کوکرد دیر لر **کعبد**
سکون ها و فتح باء موحد ایله زاهد معناسنه شیخ نظامی بیت ای و صد نک چشمی و صد ناز *
برسم کعبدان برداد آواز * حکیم اسدی بیت بدی کرد آن کعبدان بسته روی * که و مه زنج
کرده ساده زموی * فرهنگ میرزاده زاهد کوه نشین و عابد قسیس مسطور در **کوه اسد**
بر طاعدر همیشه آنده آتش کورینور هرگز سوینموز کتافی المجمع **کوه** **کوه**
سکون باء موحد ایله بر نوع کینه چکدر که جنگ محله کیر لر **کوه** ایکی ارمق بواسطه موسوم
و معروف بر روی شروان دیارنده و بری فارس و لایتنده که امیر عضد الدوله دلی اوزرینه کویری

۵

باغلی ایلی الان بندامیر نامیده مشهور در حکیم خاقانی بیت باد صبار آب کرتش قد افلج
آورد * هم توفلاح و فتح را بر شط مفاجان بری * مولانا هاتقی بیت چوزد بر لب آب کر بارگاه
سواران سوی آب بردند راه در کرار بی تخفیفله ایکی معنایه در اول قیو اوز زنده اولان
اغاج که عربیه مخف دیو ل ثانی سیروات زراعت اولمش زمین که اطراف طبر اغله یوکسک اوله
در کرار بی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله ما کار و پیشکار معناسنه عربیه فته ایله
بوغازی طونلس آدم و صد استمه و حالت موده اولان خرد امق و مخنوق آدمین صادر اولان
صدایه دیرل در کرار بی زاء فارسیله معنی چینه دان یعنی قور صق که عربیه حوصله دیرل
شمس فخری بیت چه طایر دست همایون همای همت تو * که هفت چرخ درودانه بود بکرار *
در کشتار بی سکون شین معجه و فتح تاء مشناه ایله جانور بعمل کرده یعنی بوغازلش حیوان
حکیم ناصر خسرو بیت بدین خویش چو خو کرده * باید خوردنت ز کشتار خویش * اثیر الدین
اخسیکنی بیت من آب باغ و آن نظم ریزه مردارست * جدا باب توان کرد مرده از کشتار *
در کشتکیر بی سکون شین معجه و یای تحتانی و کسر تاء مشناه و کافله کور شعی کشتی کور شد
کیر اسم فاعل در کورش طوئی دیمک اولور اول المعانی بیت کشتکیر عم حسرت بدلم کرد زبون
کر چه پشتم زمین هج نیاورد کسی در کشر بی سکون شین و فتح خاه معجین ایله اقام معناسنه
ربع مسکون که یدی اقامه تقسیم اولمش در هر اقامه کشر دیرل کذافی المجمع در کشر کیر بی
سکون شین معجه و نون و یای تحتانی و فتح کاف و کسر جمله فرهنگ میرزاده اول بیوک طوب که
آنکله قلعه دو کرل بکرمی بش و او تو زوقه کله آتار قلعه دیوارین بیقوب معبر ایدرل ترکیه
بال بمرطوب دیرل معنای ترکیب کشتک دای دیمک اولور که کشتک و کوشک دخی دیرل قصر
معناسنه و آنجیر سوراخ معناسنه در حکیم انوری بیت نه معجیق رسد اندرونه کشر کیر *
نه نیر چرخ نه سامان بر شدن بوهق در کشر بی ضم شین معجه و سکون نون بعد باه مودک
مضمومه ایله نکه معناسنه در که کشر دخی دیرل در کنار بی فتح نوله سدره عیشی که هندی
لسانده بید دیرل امیر خسرو بیت مفسد از اباده کرد در وسیه زان شد عجب * مفسد از
طعمه کرد در سرخ روزان شد کنار در کنار بی سکون نون و فتح جمله کوسبه که کنجد و بادام
و امثالی سنه لک یاغن آلدقن صکره صقندی اولان ثقل شیر از بلر خره دیرل کذافی المجمع
در کنجا کر و کند اور بی کلاما بی سکون النون و فتح الادل الهمله حکیم ذوفنون و فیلسوف
کاردان معناسنه در استاد فرخی بیت بصورت کری دست برده زمانی * بکند اگری کوی
برده ز آزر * حکیم فردوسی بیت برای و تپه بپرو کند اوری * چگونه ستاره بیند اوری * ثانی
شعیب و بهادر بلوان معناسنه حکیم سنایی بیت ای بترک دین بکفته از سر ترکی و خشم * دل
بسان چشم ترکان کرده کند اگری * حکیم فردوسی * مثنوی * عجب نیست از رستم نامور
که دارد دلیری چو دستان پیر * که هنگام کردی و کند اوری * زوی شپه خواهد همی مادری *
شمس فخری بیت هر تنی از سپاه او باشد * کینه گاه هزار کند اور * فرهنگ و فایده کاف
عجمله منقولدر در کند بدستر بی معربی چند بادستر و چند بیستر دخی دیرل در کند بی
سکون نون و فتح دال مهمله ایله کوناک معناسنه در فرهنگ جهانگیر بیله مصطکی معناسنه

معناسنه مرویدر ژی کنور ژی بمعنی کندر مرقوم ژی کنکر ژی سکون نون و ضم کاف فارسیله
 بش معنایه کور اول برطایفه کدای یعنی دلخی درکه شاخشانه دخی دیرلر و انمه لرینگ رسمی
 دیله درکه برالنده برقیون بوینوزی و برالنده قیونک کور کتی طوتوب اوودکان اوکنه واروب
 بوینوزی کور که اورر آندن صدا ظاهر اولور ایشیدن بیلور برنسنه و برلر سه صاویاور و اگر
 و برلر سه بچاق چیمقاروب کند و کند وی اوروب مجروح ایدرلر و بعضی بیلری ده برتازه اوغلان
 کورد که بچاغی اوغلانه و یروب کند وی مجروح ایدرلر و بوفعل قبیحی کورنلر آنلردن متنفر
 و متأذی اولوب ناپاز کند و لره شی و یروب دفع ایدرلر بو حاللری ضرب مثل اولمشدر برکسنه ناک
 برکسنه ده حاجتی اولد قده حصوله کلمه یا حاجتی بتور یا خود کند وی شاخشانه و کنکر کبی
 اولد و رزم کیرلر خواجه حافظ بیت کاش حافظ پسر امر دکنکر بودی * تاز دینار و دزم
 کیسه او پر بودی * ثانی یا قوش معناسنه ابن یمن * قطعه * وسط کاره انکه میدار *
 نه ضعیفی و فی تهو زکن * نه چوطاوس مجلس آراشو * نه بویران وطن چو کنکر کن * ثالث
 کنکره که ایوان کمر لرنده و دیوار باشلرنده ایدرلر مولانا جامی * مثنوی * زکنکر وار کاخ شهر یاری
 چو حارس دیله شکل کوکناری * به میداری نمائنده دیکرش تاب * خواص کوکناری کرده
 در خواب * رابع بی حیاء و سطاخ خامس شاخ درخت نورسته معناسنه در ژی کنور ژی ضم
 قولله کوب کبی برنسنه در ایچی طبقه طبقه اولور هر رینه بر دلونسنه قورلر کنو دخی دیرلر
 ژی کوار ژی ابکی معنایه در اول کوار دیرلر بر نوع سید در شمس تجزی بیت آنجمنان باری که
 کمتر چاکرت * زربد امن بخشد و کوهر کوار * ثانی شیراز مضافا تندن بر قصبه آدیدر فرهنگ
 وفای ده یاز کیجه لرنده اولان بولته دیرلر ژی کوپار ژی واومعروف و فتح باء فارسیله طوار
 سورسی و خرکله و ایلیقی معناسنه در شاعر بیت بکو پار تراهراسب دارد * کند شرمند
 شبد یز و کلکون ژی کوپر ژی واومعروف و فتح باء فارسیله بو برکه عربیه فلفل دیرلر ژی کوتار ژی
 واومعروف و فتح تاء مثناة ایله کوجه سر پوشیده کذافی فرهنگ جهانگیری ژی کوتر ژی واو
 معروف و فتح تاء مثناة ایله یعنی کبوتر کذافی الجمع ژی کودر ژی واومعروف و فتح دال مهمله ایله
 طاع انکری کذا فی الجمع و کتاب السامی ده پوست کوساله یعنی زاغودریسی ژی کوزر ژی
 واومعروف و فتح ذال معجه ایله پاشمق و پاپوج آستاری ژی کور ژی فتح و او ایله عربیه جمع
 کوره در اول شهر و قصبه دن عبارتدر حکیم سوزنی بیت اسلام رابلان ذو کورنی نه ایلست *
 تیمار وار جمله بلاد و کور تونی * عبد الواسع جبلی در صفت عمارت بیت از خوبی و خوشی
 چوسدیر و خورنکه است * مشهور در مداین و معروف در کور * و سکون و او ایله بکچشم
 واعی معناسنه که معروف در اما اعی نه اصلنک نایینا دیرلر کور صکره دن کوزی چیقانه دیرلر
 استاد دیشدر بیت سیمه اول کند چشم خرد کور * پس آنکه بر خردمند افکنند زور *
 ژی کور کور ژی سکون و اوین و راء مهمله و ضم کافین ایله چیللق که زغن و غلیواج و غلیواژ
 و گوشت دخی دیرلر کال اسمعیل بیت نیری که هر کجا که بکی پشم توده دید * مانند کور کور
 درو آستیان کند ژی کوزر ژی واومعروف و فتح زاء معجه ایله یعنی خوشه جو و کندم یعنی آربه
 و بنده ای سنبله سی که دو کلامش قالمش اوله خرمندن صکره آنی تکرار دو کورلر اکا کفه دخی دیرلر

کی

اما کفه کسنگ ز عریبه قصاله و قصامه دخی دیر لضم قافله و دخی خزمن غربالی مروید ری کوزه کر
فتح زاء معجه و کاف فارسیله برداجنی کمال بخندی بیت همچنان از شوق آن لب خون بکرم
پیش جام * کر صراحی سازد از خاک وجودم کوزه کر * کوشکجیری و او معروف و سکون شین معجه
و نون و فتح کافله قلعه کوب بال یزطوب کشکجیر مر قوم کبی شمالی دهستانی بیت چنان شود
هموی دشمن شهاب کینه او * که نیرتاب گرفته جهیز کوشکجیری کوشیار * و او معروف
و سکون شین معجه و فتح یای محتانیله کیلانی بر حکیمیک آدیدر شیخ سعیدی بیت بر کوشیار
آمد از راه دور * پسر بر ارادت دل پر غرور * کونار * و او معروف و سکون کاف و فتح نونله
خشخاش قوزاغیدر لفظ مرکبدر کوك ایله نازدن که کوك سرفه و نار انازدر و معنای ترکیب
او کسورک اناری دیمک او و عریبه دخی زمان السعال دیر لر سعال او کتورک زمان انازدر نفس
الامرده او کسوریکه نافعدر و مزبور قوزاغیک قوزید قله قبوغنی قیروب صوده اصلدوب قهوه
کبی فحجان ایله ایچر لر بغایت کیف و پرر منسکر و مخدر در دیار عجمه کونار خانه لروارد در قهوه خانه
کبی یاران آنده جمیت ایدوب کونار ایچر لر مولانا جامی بومعنازه * منتهوی * زکنار و ارکاخ
شهریاری * چو حارس دپه شکل کوناری * به ییداری مانده دیگرش تاب * خواص کونارشن
کرده در خواب * بعضیلر دانه خشخاش معنا سنه دیمشاک حکیم اسدی بیت یکی را چنان
گوفت آن نامدار * که کشت استخوانش همه کونار * غایت رنگین و الوان چپکی اولون
شمس خزی بیت بنزدیک ایشان یکی مرغزار * فراوان درو کونار و چمنار * کونوار * و او
معروف اول و سکون کافله آرقه یوکنه دیرلر پشتواره معنا سنه آرقه ده کو تو بلان هر نه اولور سنه
* کوه خری * و او معروف و اظهارها و فتح خاه معجه ایله طاع اشکی اصلی خرکوه ایدی علم
خاص اولد قده مضای الیه تقدیم اولندی ابوالمانی بیت خرکوه بوده نخستین خواو * شاه
کوه خران خربی هنر * کوهسار * سکون ها و فتح سین مهمله ایله طاعستان دیمکدر که کوه
طاع وستان اسم مکاندر و معنا سی دخی طاع دپه سیدر حکیم فردوسی بیت که باشی توای
ناکس خیره رای * که سر مشارت کلا کوهسار * کوهسار * حذف و او ایله ده استعمال
اولتور * که نبار * فتح ها و سکون تون بغه باء موحه ایله معنی خانه کدافی فرهنگ
جهانگیری و تحفة الاحبابه معنی بارگاه حکیم اسدی بیت بفر فریدون و رخس منک * بگاه
که نبار هوشنگ شنگ * کتاب تفهیم ان ریحان بیرونی ده معنای که نبار بوعبارت ایله مشهور در
* روزگار سال بارها کرده است زرا دشت گفته که کدافی تعالی هم بادل گونه آفریده است چون
آسمان وزمین و آب و گیاه و جانوران و مردم تا عالم بسالی تمام آفریده شد و بادل هر یک ازین بارها
بیخ روز است نامشان که نبار پس بر تقدیر این معنی آن مصرع مذکور را چنین باید خواند * بگاه
و که نبار و هوشنگ شنگ * که نبار هوشنگ نیز قسم خورده باشد کدافی الجمع * که نبار * فرقت
قوجه یه دیر لر اصلی بیکه نبار ایدی مضای الیه تقدیم اولندی * کبار * فتح یای محتانیله کامل
و بیکار معنا سنه شمس خزی بیت همیشه تانبود پردلی بسان چنین * مدا م تا نبود
چاپکی بسان کبار * و دخی راوت آدیدر کدافی الجمع * مع الزاء المعجه * کروز *
ضم راه مهمله و او معروفله نشاط و طرب و سرور معنا سنه استاد زودکی بیت با کروز

باکروز و خرمی آهوبد ست * میخرامد چون کسی گو هست کشت * شمس خیزی
 قطعه * زفر دولت اویندگان درگاهش * اگر چه دارد اقبال و جاه و کام و کروز * تو باش تا که
 شود صبح دولتش روشن * که در جهان نه دمیدست صبح و بخشش نوز * کیز فی کسر راه مهمله
 و سکون یای تختانیه کورج مرقوم معناسنه که اوتدن و سازدن یا باش کومانی کرخه و کیزه
 دخی دیرلر جمع الفرسده کج خانه اول خانه مختصر در که ایچنه طوعان تولدر کذافی نسخه
 میرزا ابراهیم استاد رودکی بیت بیا کیز می همی مانم ایجا * اگر کپک بکیزد از من رواست
 فی کسروز فی سکون سین و ضم راه مهملتین ایله اوج معنایه کاور اول بمعنی زنیاره یعنی
 زنیوست میر نظمی بیت نباشد در جهان کسروز آدم * بان پیشه شود رسوای عالم *
 ثانی بشادی و شادمان ثالث بمعنی جستن یعنی پھرامق وله بیت زجای چهل کام کسروز
 کرده * چشم دوستان شب روز کرده فی کسروز فی سکون نون و ضم باء موحد ایله کشنیز
 مرقوم معناسنه در فی کاوخ انداز فی اوج معنایه کاور اول قلعه دیوارینک کنکره سی
 التند اولان دلکار اول مناسبتله نسیمه اولنشد که دشمن قلعه به هجوم ایتد که اول دلکار دن
 طاش راغورلر دشمنی منع ایچون سنک انداز دخی دیرلر شرف شفروه بیت آنجهان بخشی
 فلک و خشی که هفت اقلیم خاک * با کاوخ انداز جورش مهره از کل بود * ثانی سیر و سلوک
 و عیش عشرت که آخر ماه شعبان ایدرلر حضرت مولانا قدس سره بیت کاوخ انداز
 خوبان برای خولفتن باشد * جفای دوستان باهم نه از مهر نثار آمد * ثالث بمعنی نیر یعنی
 قرزندان پسر کاوخ اندازان دخی دینلور فی کوز فی ضم لام و و معروف ایله هنوز آچماش
 پنبه قوزاغی که کوز موجود غه دخی دیرلر فی کیز فی کسرمیم و سکون یای تختانیه بول یعنی سدک
 معناسنه مجیرالک بن بیلقانی بیت عدوی ناکست ازیم چون کیز شتر * کند کیز بسوی بسی
 چاروی فایک فی کندروز فی سکون نون و ضم دال و راه مهملتین ایله بمعنی کندروج مرقوم یعنی
 بال قوانی که آری آنده بال پیار شاعر بیت بنزد کندروز رفتن بامید غسل خوردن * عجب
 نادانیمت تحقیق نباشد فکرینش آنجا فی کندز فی سکون نون و کسر دال مهمله ایله قلعه
 قدیم کهند زلفظندن اختصار اولنشد استاد رودکی بیت که بران کند زبان نشین * که درین
 بوستان چشم کشای * بومعنای میوید شمس خیزی بیت ایپادشاهی که کنیت در آرد * زحل را
 بیالای این هفت کندز * فرهنگ جهانگیریه کندز بر شهر در که پیکند دخی دیرلر معنی قند زدر
 موید الفضلاده دخی بر شهر آیدر توران زمین ده واقع بنا کرده فریدون شاهد حالا آکا پیکند
 دخی دیرلر فی کوزه آویز فی چتالری بر قاج اولور براغاحد ریاز کونلرند بریره دیکوب چتالری
 زداق آصار لفظ مرکبدر معنای ترکیبدن دخی بو ظاهر در فی کوز فی سکون و اوین
 و ضم کافین ایله انمشه نقیسه دن بر نوع قاشدر حکیم زاری قهستانی بیت تشریفهای
 فخر کرده روان زهر سو * نج نسیم و کجا کوزوسای ساده فی کوه البرز فی همدان قرینه
 و اتم بر معظم طاغدر ابوالعالی بیت نیاید کوه البرزدانک اورا * چنانست ثقلت روح کرانش
 فی کوز فی کسروا و سکون یای تختانیه ایکی معنایه کاور اول زمین شوره ثانی اولک
 هر پیکند قفیز دیرلر فی کهندز فی فتح ها و سکون نون و کسر دال مهمله ایله بدخشان دیارند بر قلعه

آید در لفظ مرکب در معنای ترکیب اسکی قلعه دیمک او را در حال عامه تحریف ایدوب قندز دیرل
 و کهنیز فی کسر ها و سکون یای تحتانیله طپوزلق معناسنه اصلی کوهه آویز ایدی
 استعمالند خفت اولق ایچون کهنیز دیرل فی مع الزاء الفارسی * کروژ فی ضم راه مهمله
 و او معرف ایله نشاط و طرب معناسنه استاد منجیک بیت نعمان نکرد شادی چندان
 بنعمش * کره کریر خواجه کنی تو همه کروژ فی کرژ فی بیخ درخت یعنی اغاج کوکی کدافی
 قره نیک میرزا ابراهیم فی کلورژ فی سکون لام و ضم میله یعنی کرباسه یعنی سو و سمار که مار بلاس
 دخی دیرل فی کروژ فی و او معروفه اول نوع اگریدر که بیل بوکری کی اوله عربیده احدب دیرل
 اول نوع شیئه محدب الشکل تعبیر ایدرل حکیم اسدی بیت ز مردم بدان راستی خواستست
 که هر جانور کروژ و او راستست * واکش معناسنه ده کلور منحنی کی شمس فخری بیت جمال
 دینی و دین خسروی که در بخشش * ز بارهت او پشت آسمان شد کروژ * ارقه سنی بوکری
 اولانه کروژ پشت دیرل خواجه سلمان بیت با دل بر مهر پیکر دید چرخ کروژ پشت * بر سر
 کهواره اش چون مهر کس تر مادری * شاعر دیمشدر بیت پشت بنفشه بسمزارها * کروژ
 شد از چیدن دینارها * و جام اغاجنه دخی کروژ دیرل فی مع السین المهمله * کبوش فی
 ضم باء موحده ایله یعنی کج و ناراستی شاعر بیت نیروش قد دوستانت راست * چون کان
 قامت عدوت کبوش فی کر اس فی فتح راه مهمله * شدده ایله اوج معنایه کلور اول یعنی
 قرآن مجید که یازیا پور ثانی هر بش کاغذ که اون ورق اولور ثالث دفتر معناسنه که کراسه
 دخی دیرل میرنظمی بیت نوشته دفتر مال خزینه * بهر کر اس ارز دصد دقینه فی کر س فی
 فتح راه مهمله ایله ایکی معنایه در اول چرک وایر یک معناسنه شاه ناصر خسرو بیت رومتاب
 از خسرو گفته پر مکر و دروغ * برکش از کردنت این جامه پر کرس و کرب * ثانی موی مجعد
 یعنی قورجق صاج و او ایله کورس دخی دیرل و عربیده کسر کافله ایکی معنایه در اول هر سنه نیک
 اصلی ثانی بول و سر کین بر برینه قار شمس اوله فی کس فی فرج زن یعنی عورتانک موضع معبودی
 عربیله مشترکدر شاعر بیت زچر کس آمده و غارت اولس کرده * دورک کل هم آورد و نام
 کس کرده فی کلوس فی ضم لام و او معروفه اول آته دیرل که آلفنده اولان بیاضی دوداغی
 اوجنه دیک اینش اوله آفی شوم طوتارلر شاعر دیمشدر در صفت اسب * قطعه * در آب
 خسب و حرون نیکران و پاتن زن * سکندری خور و شبکور و کاهل و کراه * کلوس کج دم و جب
 شوزه پشت و آرم کیر * سیار عقرب و چل سم سبید و کام سیاه فی کندس فی سکون نون
 و ضم دال مهمله ایله زهر ناکبر او تدر معربی قندس در و فتح دالله موشمله دید کلری طاع یشینر
 کندسه دخی دیرل فی کواس فی فتح و او ایله صفت و کونه معناسنه مثلاً بدین صفت دیمکه
 بدین کواس دیرل شین معجه ایله ده مرویدر و کواسه دخی دیرل ابوالعانی بیت بدین کواس
 اگر میکنی ستم مارا * شود برفته دگر حال بندگان تباه فی کورس فی و او معروف و فتح راه
 مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول موی مجعد ثانی چرک وایر یک که جراحندن اتار فی کوس فی
 و او معروف ایله آلتی معنایه کلور اول دیوب اور مغه دیرل عربیده صدمه و هندی اسانه دکه
 دیرل حضرت مولانا قندس سره بیت نجسی ای نفس اگر جز او پر چغسی * شومی ای فکر اگر

اگر باد کبری کوش زنی * حکیم فردوسی بیت کیهی که کویم تو با شیر و مشک * بکوش و بتکن
هر دو در سایه خشک * شمس خیزی زور ایله طوقنق آسیب معناسنه درد یو بو بیتاری نظم ایاشن
* قطعه * شهنشهی که فلك از برای حشمت خویش * کند ز روی ادب خاک در کمش را بوس
شود چو دانه خشکاش هیکل که قاف * ز باد هیبت چشمش اگر نیابد کوش * مجمع
الفردوسی ابکی کسنه کیدر کن بری برینه اوموز اورمق معناسنه دیوب بو پیتی یازمش حکیم فردوسی
بیت زنا که بروی اندر افتاد طوس * تو کفتی ز پیل دمان خورد کوش * ثانی بیوک تقار که
پادشاهلر قپوسنه جنک محالرنه چالر لر هر دیارده آکا کوش دیولر اصلنک تقاره چناغنه دیولر
شیخ نظامی بیت طبال و نفیر و آهین کوش * رهبان کلیصمای افسوس * شمس خوری
بیت مبارزان چهار از بیم آب شود * نگاه آنکه ز درگاه بتال کوش * ثالث بمعنی صاف
شیخ نظامی بیت دولشکر بهم بر کشیند کوش * چو سطرنجی ازعاج واز آبنوس * رابع
ملزدرانک بر قصبه آیدر حال کوسان دیمکه معروفدر حکیم فردوسی بیت ک نام آن کوش
خوانی همی * جز این نام نیرش ندانی همی * خامس برنوخ او یوندر فی اظمله زده مشامی وارد بر
ساحس جامه و کلیم و امثالی نسنه لک بر کوشه سمنه دیولر آخر کوشه لرننن زیاده اوله و زبان
هندیده کرده معناسنه که ثلث فرسخ یون عبارتدر مع الشین المعجه * کد اش فی فتح
دال مهمله ایله عطسه حیوانات یعنی حیوان قشغر مسنه دیولر کوش فی بش معنایه کاور اول
عناصر اربعه نکه هر برینه دیولر حکیم شیرازی بیت چون سپرزوز هره کرده معناسنه * خادمان
و جاذبات فضل کوش * مثلاً قانه کوش سرخ و صفرا یه کوش زرد و بلغمه کوش سپید و سودا یه کوش
سپاه دیولر ثانی بمعنی پهلو یعنی یان باشی فتح کافله دخی مستعملدر ثالث هر جنسک ارکنه دیولر
مثلاً شیر کوش و پلنک کوش و بپر کوش کبی رابع کشتن لفظنهن صیغه امر در شیخ سعدی بیت
قربانکت شوم پدرت رازن بکش * عیسی میرمی تو پدرا چه میکنی * و وصف ترکیبی اولوز
و اهم فاعل دخی استعمال اولوز مردم کوش و عاشق کوش کبی خامس موم سویندر مک کبی
فمنه لده استعمال ایدرلر شیخ سعدی * قطعه * چون کرانی به پیش شمع آید * خیرش
اندر میان جمع بکش * و رشکر خنده است و شیرین آب * آستینش بکیر و شمع پیش * یو محله
مناسب بر زمانه و پادشاهک کجه مجلسنه ندما ووزر اسی ایله او تورب صحبت ایدر لایکن پادشاه
غلام مهنر بانک برینه باقوب وزیر ایش دیوزیرک عقلی کیندوب اطرافنه نظر ایدر کن اول غلام
پاک اذعان مقرأی آلوب شمعک فتیلن کسوب ینه آذابله واروب برنده طور وزیر کوررکه
کندویه سوز یوق پادشاهم بیوردیغکزنه کونه کلام خشیت انکیز ایدی دید که علامدن
سؤال ایله دیو غلام دخی جوابنه وزیر دستوردر دستور اذن در اذن ایله املا ده مساویدر
واذن سعدی تصحیف اولنک قد شمع اولوز فهم ایتدم که شمع را بکش دیدی بو معنایه مناسب
مولانا هاتنی بیت بکشند شب زنده داران چراغ * برون رقت سودای خواب از ذماعت *
کوش فی سکون نون و کسر دال مهمله ایله ابکی معنایه در اول طوب اولش ینه که
جلاهلر راغاج باشنه دستور لر اکیر مکه حاضر اولق ایچون آکا دیولر ثانی صقصفغان دید کاره
اقوشدر کوش کد لاش فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله قوشش لاشه و دخی بریدر اولوز

ترکیب بیرون دیرلر کی کنش کی کسرتونله ایکی وجهله استعمال اولنوز و وجهی اسم مفرد درکه
گنشت لفظندن ترخیم اولمشدر کینسا معناسنه و وجهیله اسم مرکب رکن ایله شین مصدر دن
ترکیب اولمشدر کردار معناسنه قاعده بویله درکه هر امر مجردک آخرینه که شین لاحق اوله اسم
مصدر اولور دانش و بینش کی شینک ما قبلنده اولان حرف مکسور اولق شرطدر ایمدی
عادت و خوی معناسنه اولور شمس فخری بیت شادمان از اتمامت نیک کار * مخن از انتقامت
بد کنش کی کورموش کی کورمجان که کوستیک دخی دیرلر بر جاتوردر کوزلری یوقیر آلتند
طیراغی قازوب یوقاروقالدیرر ابوالمعانی بیت دشمنان از بیم قهرت دایما * میکنند زیر زمین
چون کورموش کی کوزش کی واومعروف و کسر زاء معجه ایله نظم و بیدادی که پادشاه
مشکات ابلکدر میرنظمی بیت که از حال خود را کند کوزشی * همی خواهد از عذر دل
پوزشی کی کوش کی واومعروفله درت معنایه در اول کوشیدن لفظندن صیغه امر دوز
بیالش معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت اول ای جان دفع حرص موش کن *
بعد از ان در جمع کندی کوش کن * ثانی اسم فاعل اولور ابوالموئید بیت هشیاره دلیر سخت
کوشست * پر خاشجو ست و جان فروشت * ثالث کوشیدن اسم مصدر اولور
کوشش معناسنه حکیم زاری قهستانی بیت تا نکند دوست نظر ضایعست * سی من
و جهد من و کوش من * رابع شه ورفارسیه نیک اون درد بخونی کوفی اسمیدر استاد معجیک بیت
چند شوی چندند یمندم * کوش برون کن زدلت رازم کی کوشش کی واومعروف و شین معجه
مکسوره ایله اوج معنایه در اول اسم مصدر در چالشمعلق معناسنه مولانا هاتقی بیت
چو کوشش زهر دو طرف شد قوی * شکوهنده شد دولت خسروی * ثانی بریاضی طرف دوز
ایچنه شراب قورلر ترکیب یاتق دیرلر ثالث فرهنگ جهانگیریده جنک وجدال معناسنه
استاد فرخی * قطعه * که شکار فرود آرد و برون آرد * زکوه تند پلنک ز آب زرف نهنک *
یکاه کوشش بستاند و فرود آرد * زدست شیران زوز زروی مردان رنک کی معالفین المعجه کی
کی کراغ کی فتح راء مهمله ایله بر او تدرکه آنکله استخوان شکسته بی بغلر درست ایدر ابوالمعانی
بیت شکست در تن من استخوان ز صدمه غم * کنید بکا کل جانان مدد مرا چو کراغ *
کی کزغ کی فتح راء مهمله ایله کراغ مرقوم معناسنه در کی کراغ کی فتح راء معجه ایله بودخی کراغ
مرقوم معناسنه در کی کزغ کی فتح راء معجه ایله بودخی آنلر کی حاصلی بودرت لغت درت کتابدن
مستخرج دردی دخی بر معنایه در کورق قریغنه بغل قاری اوت که عربیده آشق دیرلر اما کتاب
السامی ده کزغ برنسنه درکه آتسه براغور لریناردیمش کی کناغ کی فتح نونله درت معنایه در اول
یعنی کرم پيله یعنی ابریشم قوردی ظهیرالدین فاریابی بیت کناغ چند ضعیفی بخون دل
یتنک * توجع آری کاین اطلست و آن سیفور * ثانی ابریشم نلی معناسنه مجد همکر
بیت کرنه بهر خوانه تو بود * نه تند رشته از لعاب کناغ * حکیم قطران ارموی ایکی معنایه بیت
از مهر او کناغ فرازند چون چنار * وز کین او چنار کند از ند چون کناغ * ثالث تار عنکبوت
خلاق المعانی در منعت اسب بیت زانی کشادست مهره پشتش * که عصبه هاش مسمت شد
چو کناغ * رابع یعنی کنار و سوی حکیم اسدی بیت میان آبگیری به پهنای راع * شناور

شناور شده باغ از هر کناغ * حکیم سنایی * رباعی * ای بیماری سر و ترا کرده کناغ * پنص
چنگ اجل نهاده بر جان و دماغ * خورشید و چراغ من بدی و بس ازین * تا بیم به پیش تو خورشید
و چراغ تو کونغ فی واو معروفه قنات یعنی پروبال فرهنک تحفه ده بیلاک و دیرنک مر و بدر
و خرمید ساعد و مرفق دیر لر فی مع الفاء * کشف فی ضم شین معجه ایله اسم مصدر در کشفتن
لفظندن طاغتمق و پریشان ایتمک معنای سنه حکیم اسدی بیت قلا دیدر لشکر افتاده نوق
ازان زخم و از جمله صف کشف فی کف فی معنی کوف اوکی قوشی فی کوف فی واو معروفه
بقوشند رویرا نه نشین جغد و بوم دخی دیر لر نحو سته مشهور در هر قنغی او ده توطن ایدر سه
لا بد خراب اولور ترکیه اوکی و بایقوش دخی دیر لر شمس خیزی بیت جمال ملک و دین کاندیر
دیارش * ندارد هیچ ماوی و مفر کوف * استاد معزی بیت آنجا که بود آن داستان باد و ستان
در بوستان * شد کرک و زوبه را سکان شد کوف و کرکس را وطن * محو این بین بیت نشاند
فی هنر از ابجای اهل هنر * ندید هیچ تفاوت ز کوف تا بهمای فی مع انکاف * کینتک فی فتح باه
موحه و سکون یای تحتانی بعد تاء مشنایه مفتوحه ایله آسیانزه یعنی دکرمان طاشی اصلاح
ایتد کلری دمور آلت کذا فی فرهنک جهانگیری فی کچوک فی ضم جیم فارسیله بر مرصد رکهنلو
دخی دیر لر عریقه عرق النساءید کلریدر که انسانک بر ایاغنه واقع اولور لسان هندیده ربکن باد
دیر لر طیب یوسفی * رباعی * از درد کچوک آنکه کردد محزون * تادم بدش الم نکرود افرون
خلطی که سبب شدست آن عارضه را * باید که کنی از بدن اورا بیرون فی کر تک فی سکون راء
همبله و فتح تاء مشنایه ایله ایکی معنایه در اول نکلده دید کلری خفتان و قصه بدن کورکی ثانی بر نوع
دکند و اشتغال دخی دیر لر دوه غایت ایله سور فی کرک فی ضم راء همبله ایله بر طه بصمان طاق
استاد لطیفی بیت زعلی که تو داری همیشه بر خایه * همی نشینی و تابی چوما کیان کرک *
مجمع الفرسه فتح راء همبله ایله سر فی مو معنایه و دخی بر کوجک قوشند حکیم انوری بیت
تا نباشد همجو عنقا خاصه در عزلت عقاب * تا نباشد همجو شاهین خاصه در قدرت کرک *
فی کشتک فی سکون شین معجه و فتح تاء مشنایه ایله معنی جعل که سر کین در فاصل اولان بوجک در
کنافی المجمع فی کفجک و کفچوک فی کلاهما بسکون الفاء و ضم الجیم ایریاصد و خی ترکیه اکرم
دیر لر بعض فرهنک ایرک اورته سنه قونیلان یا صدغه دیر لر فی کلاک فی فتح لامله ایکی
معنایه در اول خالی و تهی معنایه حکیم انوری * قطعه * نیم شب را چودرزی کامل *
از کرمیان بسوی چاک شدم * حاصل آن شب چمان بیالودم * کر همه مغزها کلاک شدم *
ثانی موج بزرک یعنی در یانک خروشنده واقع اولان ایری موج لر فی کلبک فی سکون لام و فتح
بانه موخه ایله معنی کریج که خرمن بکیمی محافظه خرمن ایچون ایله وکی دورت دیرک اوزرینه
اولان تحت کنی بر سنه در کذا فی المجمع فی کلک فی سکون لامله معنی احوال یعنی شاشی
شمس خیزی بیت مطیع امر شهنشه کسی تواند بود * که چشم بخشش فی کور باشد و فی کلک *
فی کلنک فی ضم لام و سکون نوله بر دمور آلتدر آنکله طاش قرار لر ترکیه دخی بویه دیر لر
فی کلوتک فی ضم لام و فتح تاء مشنایه ایله دقاقلرک بزر و داخت ایتد کلری اغاج که آنکله بزی دو کر لر
و دخی قهار لرک ز اغار تدقلری اغاجه دیر لر ابوالمغانی بیت هر که باشد خام و آلوده بصمان

مع

عاقبت * باکوتک میشود در دست استادان پاک و کلوک و ضم لامله شطاح و بی حیا
 معناسنه که کنک دخی دیرل حکیم سوزنی بیت بانغم و باضررد و کلوکیم خرفشار * رد کرده نفع
 نافع و برده رضا ضرر * مجمع الفرسد جوان امرد معناسنه در وله ایضا بیت منم کلوک خرف
 افشار و کنک خشک سپوز * حرامزاده و قلاش و زند عالمسور و کنجک و سکون نون
 و کسر جیم و فتح دال مهمله ایله درت معنایه کاور اول بر صمغدر عربیه عنزروت و انزروت دخی
 دیرل ثانی کاف در که چهره ده ظاهر اولور عربیه ابرص دیرل شاعر بیت در چهره عبوس
 شده کنجک بدید * کویا که بر زمین سیه مشوره بوم شده * ثالث فرهنک فخر خواصه پازهر
 معناسنه در رابع معنی خالی یعنی بک بوم عنالره کنجک دخی دیرل و کنجشک و سکون نون و شین
 معجده و کسر جیمه سرچه قوشی که عربیه عصفور دیرل خصوصاً و اول قطعه ده اولان کوچک
 قوشاره دیرل عموماً شمس فخری بیت خسرو در زمان معدلت * ندهد باز زحمت کنجشک
 و کنجک و سکون نون و فتح جیمه جدید و تازه و تر اولان نسنه معناسنه که مشاهد سندن
 خاطره هجرت و سرور حاصل اوله کذا فی فرهنک جهانگیری و کنجک و سکون نون و جیم و ضم
 لامله چین و شکنج معناسنه امیر خسرو در مذمت مغل بیت چهره شان دینه نیافته *
 های بجای کنجک و ضم یافته و کندرک و سکون نون و ضم دال و فتح راء مهملتین ایله هجرت
 عربیه علاک دیرل کذا فی المجمع و کندک و سکون نون و فتح دال مهمله ایله نون ریز معناسنه
 ابوالعانی بیت کربکوه و دست ریزند کندکی از خوان او * میکنند مرغان فراغ از جیب
 دانهای کنک و سکون نونله ایکی معنایه در اول مرد قوی همکل و توانا حکیم فردوسی بیت
 همه کنک مردان چوشیریه * ایاطوق زرین و مشکین گاه * ثانی خوشه خرما معناسنه در
 و کوچک و فتح جیم فارسيله صغیر معناسنه مقابلی کبیردر و کوچک و او معروف و فتح
 جاء معجده ایله اوزم جبره سی که اوزمی صدقه قلان فضلاتی و کودک و سکون و او و فتح دال
 مهمله ایله طفل معناسنه میرنظمی بیت هر که کودک را بیاموزد ادب * کر شود کامل
 نمی باشد عجب و کورک و او مجهول و راء مهمله کنک فتحه سیله ده و کسر سیله ده جایز در طاق
 پای و دخی مصغر کورد و معنی سنک کازری یعنی قصارلک بزاوردوغی طاش کذا فی الاداة
 و کوز انوک و سکون و اوین و فتح زاه فارسی و ضم نونله معنی پره کلیدان یعنی مفتاح پریمی
 کذا فی المجمع و کوشک و سکون و اووشین معجده ایله قصیر معناسنه میرنظمی بیت کشیده
 سر باوج آن کوشک عالی * ولیکن چون دل عشاق خالی و کورک و او معروفله آواز نهند
 و او مجهول ایله بش معنایه کاور اول مارول که کاهو دخی دیرل عربیه خس دید کلید ر خاصه سی
 جلب نوم و تصفیه دم ایتمکدر حکیم انوری بیت جایی رسید پاس تو کتر بهر خواب من *
 بگرفته فتنه راهوش کورک و کونار * سید ذوالفقار شروانی * قطعه * برغم خاصیت هموار
 وضد طبع پیوسته * در اقلیم بداندیشش که چون نشنلس شد این * مشاقل بشکنند باه
 و نماید کورک بیداری * کند خون نیره عناب و فراید در دسر چندین * شمس فخری بیت فتنه را
 بر سباط دولت او * خوردنی کونار باشد و کورک * ثانی ایکی پارچه نسنه بی جامه ده و غیره
 و برینه مناسب ایدوب اویدر معغه دیرل حکیم سوزنی بیت خص بود در لفظ تازی کورک و نون

وندرشاعری * کوزن بسوزنی کز خوش زاند لفظ خس * ثالث سازه آهنگ و یومک
 یعنی سازلی برینه اویدرمق و آوازی دخی موافق ابلک رابع سرفه معناسنه که کیرانبرخی دیرل
 خامس کنبد معناسنه که ترکستانده کیود دیرل حکیم نزاری قهستانی بیت جدول کشید
 صفحه کوز افق بیال * نیرنک زدرواق معلق بمشکتاب و کولک و او مجبول و فتح کاف
 و لامه هنوز آچلماش پنبه قوزاغی و کولک و او معروف و فتح لامه یعنی کلاک مرقوم یعنی
 موج بزرگ مولانا وحشی یزدی بیت شود ز چشم پر آمه زار کشتی غرق * دمی که قلم خوناب
 دل زند کولک و کولک و او معروف و فتح لامه بر نوع قوری و ایری قبوق در زنان و روستا بیار
 ایچنه پنبه قورل کذا فی المجمع و مع الکاف الفارسی * کدنگ و فتح دال مهمله و سکون
 نونله د قافلک بز پرداخت ایتدکاری اغاج وقصارلک بزی بودقه اور دقلری اغاجده دیرل حکیم
 سوزنی در حق کازر پسر * قطعه * بیازمای مرا تا چگونه ایم از آب * بسنک بردن اول نورد
 تاه قباه * بدار چوب توسر برهم کدنگ بزن * ز عشق روی تو بیزارم از نکوم آه و کزنگ و فتح راه
 مهمله و سکون نونله بش معنایه در اول میدان ثانی آت و قاطر رنگنه دیرل بوابکی معنایه
 مولانا کاتبی * قطعه * هم مهجه لوی ترا آسمان غلاف * هم لشکر علو ترا لامکان کزنگ *
 فارس هنرکننده فرس دردم نبرد * مرکب اگر سیاه کشندش و کزنگ * ثالث یعنی چرک یعنی
 سوز کون آوی و آوایچون اولان حلقه معناسنه درویش عبد علی در منقبت امام بیت چون لشکر
 نجوم بی کسب نور فیض * ارواح اولیازده کرد درت کزنگ * رابع اول بیوک چولک که بویا جیلار
 ایچنه بویا قینادرل قریع الفرس بیت دهش همچون نیل بزی * چشمها چون کزنگ رنگریزی
 خامس برارمق آدیدرکه لور طایفه سنک مسکنی اولان طاغک باشندن چیتوب صفا هان
 چانینه روان اولور مولانا کاتبی بیت در آ زمان که ز موج محیط تیغ دوخیل * صدای
 سیل دهد خون ز شاه جوی کزنگ * مذکور بش معنادده کرد و کزنگ و کزنگه دخی دیرل
 و ضم راء مهمله ایله غرواش مرقوم معناسنه ده کلور کذا فی فرهنگ جهانگیری و کزنگ و
 کسر راء مهمله و سکون بای قحطانی و تون و فتح شین معجه ایله کو و مغاک معناسنه در کذا فی
 فرهنگ جهانگیری و کک و سکون لامه کی نک قصه تو بلوی که طراغله یولوب صوف ایدرل
 و اکا بکر نسنه لوطو قورلر اکا کرک و برشم و کلاغر دخی دیرل و کنگ و فتح لام و سکون نونله
 یعنی کلند مرقوم و دخی طور نه دید کلری قوش که عربیده کرکی دیرل مؤید الفضلاده خروس بزرگ
 و بوزن فرنگ سوراخ کلیدان آخری کاف عربیله بومعنایه در و مؤیدده کسر لامه یعنی احوال
 مرقوم و کنگ و سکون نونله یعنی امر دینی حیوا و کشاده روی که کوز دخی دیرل حکیم سوزنی
 بیت هم کوز خرافشار کنگ خشک سپوز * حرامزاده و قلاش و زند عالمسوز و کوشالنگ
 فتح شین معجه و لام و سکون نونله کلنگ مرقوم معناسنه در و کولنگ و او معروف و فتح لام
 و سکون نونله هیز و مخنت معناسنه حکیم سوزنی * قطعه * آن مرد مرد کای که کولنگ کنگ را
 در حین فرور بد کلیدان کون مدنک * کولنگ پیش او چون بد سیننه بر زمین * فریاد و نعره دارد
 چون در هوا کلنگ و کوهنگ و او معروف و فتح ها و سکون نونله یعنی بر حستن کذا فی الوند
 بعض فرغنده ایت دیرسکی دیدکاری اوت معناسنه منقولدر و مع اللام * کتال و فتح تاه

ع

مثنایه ایله یعنی کوتاه یعنی قصیر ابوالمعانی بیت ای سرو ناز دامن وصلت نمیرسم * رسم کتال
وقامت بالات خوشخرام و کتوال فی ضم تاء مثنایه ایله قلعه دزداری و بعض فرهنگه بواب قلعه
معناسنه مسطور در کوتوال دخی دیرلر کنانی فرهنگ جهانگیری و کمال فی فتح جیم فارسیله
بر جانورد که آندن مشک حاصل اولور اکا مشک در دخی دیرلر کنانی الجمع و کشاغل فی فتح
شین و کسر خاء معجتین ایله بر نوع غله در شاغل و شاخول دخی دیرلر زبان هندیده ار هر دیرلر
و کلال و یعنی کوزه کبری یعنی برداق یا پی عربیده فخار و فاخوری دخی دیرلر مولانا مظفر هروی
بیت جان دادن خفاش بدم کار مسیحست * ورنی بکنند از کل صدم مرغ کلالی * امیر خسرو
* قطعه * کم کاسکی چرخ که از وی بسخن خاک * زبنکونه کاسه سر شیران سغال
کشت * هر کاسه که ساخت ندانم چرا شکست * کردند آسمان که چون چرخ کلال کشت *
اهل هند که زبان علیسنده دخی کوزه کر معناسنه در و کل فی اوج معنایه ذراول یعنی کوز یعنی
یوگری ابوشکور بیت بدانکه که کیرد جهان کرد و مینغ * کل پشت چو کانت کرد دستینغ * ثانی قریه
معناسنه که کلی دخی پهلو و پهلو کی که شهر و شهری دیک اولور ثالث ناقص و کوتاه معناسنه در
و کتب کل فی سکون نون و فتح باء موحد و کسر دال مهمله و ضم کافله یعنی توده کل یعنی کل یعنی
و بعض فرهنگه کل غنچه سی خواجه سلمان بیت آنکه در بیستان طوی شاخسار همنس *
که بد کل می نماید کنبد نیلوفری و کنتال فی سکون نون و فتح تاء مثنایه ایله یعنی کتال مرقوم یعنی
کوتاه و کجال فی سکون نون و فتح حمله هر سننه ننگ دردی یعنی هر شینک دینه چو کن ثقی که
کچاره و کجاله دخی دیرلر شمس فخری بیت توصاف فطرتی و خسروان دیکر درد * تو اصل
سلطنتی و دگرشهان کجال * استاد مجیک بیت زان پس بندیر فتم و این شعر یکفتم *
ای ساقی مرا فرما بس باشد کجال و کوال فی بوزن چوال ایکی معنایه ذراول حجره معناسنه
ثانی یعنی اندوختن یعنی کسب ایتک طیان مرغزی بیت بزرگان کج سیم وزر کوالند * تو
از آزادی مردم کوالی و کویال فی واو معروف و فتح باء فارسیله اوج معنایه کلوز اول دموردن
یوغون دکنک کی دوزاش سننه که کرزدخی دیرلر حکیم فردوسی بیت همانا که کویال سیصد هزار
زده بر سر ترک آن نامدار * حکیم اسدی بیت زگردان خاور سواری چو ابر * برون تاخت
باتیغ و کویال و کبر * ثانی یوغون اولان بو یونه دیرلر حکیم فردوسی بیت جوانی و کویال نیرو
نماید * زمن هیچ جز نام نیکو نماید * ثالث بر مبارز اسمیدر که روس پادشاهی اقر با سندن ایدی
بعض فرهنگه یعنی بنا و معمار مسطور در و کویال فی واو معروف و فتح باء فارسیله پادیه
دیدگری بیان چچکی که عربیده اقوان دیرلر حکیم سعید کمال بیت چو باغ عدل تو شد تازه
ز ارجود شدند * سیمپه روزهره دران باغ لاله و کویال و کوتوال فی واوین معروفین و ضم تاء
مثنایه ایله دزدان و ضابط قلعه معناسنه در ابوالمعانی بیت عقل باشد کوتوال قلعه حصن دباغ
دل که کشته شهریار خطه شهر وجود * لغت اول کویال و کوتوال ابویکی لغت هندیدر فارسیله ده
استعمال اولمشدر و کوتاه بال فی فتح تاء مثنایه و اظهارها و فتح باء موحد ایله یعنی کوتاه قد که
بال بالادن مختصر در قد معناسنه در میرنظمی بیت چو کوتاه بال بد فرزند که هتر * ولی با عقل
زیشان بود مهر و کویال فی واو معروف و فتح جیم فارسیله آلات و اثواب خانه که کجال دخی دیرلر عربیده

عربیة اثاث البیت و متاع البیت دخی دیر لوله بیت چو کالای اودست یغما سپرد * همه رخت
 و کوچال خانه بردی کوردل فی واومعروف و سکون را و فتح دال مهملتین ایله جاهل و بی اذعان
 و کور فهم دخی دیر لوله کوزنول فی واوین معروفیتین و سکون زاء فارسی و ضم نونله کلید پرسی
 یعنی مفتاح کفله کیرن پر باری فی کوس رحیل فی کوچ محله چالنان کوس آوازینه دیرل
 بزمدیار یزده کوچ محله سر عسکر چادر نده بوری چال نور عجمه کوس چال لرایمش منلا هاتنی
 در تیمور نامه بیت وزان و هیمان کوفت کوس رحیل * علم بست بر کوهه زنله پیل کوفتن دل
 بر علتد را طباخفتان دیرل علامتی متصل یوزک اویتار میر نظمی بیت چو هر دو بیگ جای منزل
 گرفت * رقیب آمد و کوفتن دل گرفت فی کول فی واومعرفله دورت معنایه در اول یعنی
 آبگیر یعنی صو جمع اولش محل حکیم سنایی بیت مردکان هرزه کوی و بی باکست * زاز باوی
 چو کول ناپاکست * حضرت مولانا قدس سره بیت شه چو خوشی دان چو چشم
 لوله ها * آب و لوله ها چون کولها * ثانی یعنی کشف یعنی سنک پشت قبلو بغه دید کبری
 چاورد در ثالث بر قوشدر کوف و یوم و جغد دخی دیرل رابع کیلان خلقی عبارتند نل و دپه
 آردی دیکدر فی کوه جلیل فی بر طاع آدیدر روایت اولنور که حضرت نوح نبی علی نبینا
 و علیه السلام آنه خانه مبارکری و ارایدی طوفان اول محمدن ظاهر اولدی کدانی
 سفرنامه و مؤید الفضلا فی کوهل فی واومعروف و فتح هایله آج دید کاری طاع میشی در
 فی کهبل فی سکون ها و فتح باه موحد ایله احق و ابله معناسنه که کهبله دخی دیرل فی مع المیم فی
 فی کدام فی فتح دال مهمله ایله جنس غائبین سوال در قنغی دیمک معناسنه ابوالعانی
 بیت غزه بلا کر شه بلا چشم پر بلاست * عاشق کدام در دو بلا راه در رضا فی کدرم فی سکون
 دال و فتح راه مهملتین ایله حبوبات نوعندن طاری یه بکزر بر نوع دانه در اکثر برنج اراسنده پتر
 حکیم سوزنی بیت کرسنه نیز تا نفرماید * کدرم و جو کرج و ارزن خویش فی کلکم فی
 سکون لام و ضم کافله یعنی قوس و قزح کدانی فرهنگ جهانگیری فی ک فی عراق عجمه
 بر شهر معظم آدیدر مهربی تم در حال ابونا مهله معروفدر حکیم انوری * قطعه * چار شهر مست
 عراق از ره تخمین کویند * طول عرضش صد در صد بود و کم نبود * اسپهان کاهل جهان جمله
 مقرندین * کاندرا آفاق چنان شهر معظم نبود * همدان جای شهان از قبل آب و هوا *
 در جهان نیز چنان بقعه خرم نبود * کم بنسبت کم ازینهاست ولیکن آن نیز * نیک نیک از چه
 پناشد بد هم نبود * معدن مردمی وجود دو کرم شاه بلاد * رتی بودری که چوری در همه عالم
 نبود فی کم فی لفظ مکرر ایله اوج معنایه استعمال اولنور اول یرتاز مقده و دخی زروسیم
 و باقر ریخته ایتمک ظاهر اولان صدایه دیرل حکیم خاقانی در قسیمه بیت بچار پاره زنی
 بیاد زهره دزد * بمانک زنگل نپاش و کم نقاب * وله در صفت اهل حال بیت کنج پرورده
 قدرند و کم شهلایک * کم کنج سرا پرده بالاشنوند * ثانی زعفرانه دیرل ثالث ریک روان
 معناسنه در ریک روان اولدر که بغایت قوم سال یرده روز کار اورد قه قوم آقار کی کورینور
 فی کفام فی فتح نونله اوج معنایه کلور اول یعنی آرامگاه آدم و وحوش حیوانات و آشیانه
 طیور حکیم فردوسی مثال اول بیت سیوم روز ازاب کردند نام * کز آب روان یافتندش

کنام * وله مثال ثانی بیت ابرشش دید او کنام بزرگ * نشسته دروسبز مرغ بزرگ *
حکیم اسدی یعنی جای وجوش بیت درین پیشه زین پیش مکنار کام * که بر بیان دارد
آنجا کنام * ثانی یعنی پیشه مطلق میشه معناسنه حکیم انوری بیت مرغ در سایه امر تو برد
گرد هوا * وحس از نعمت فضل تو چرد کرد کنام * پیشه سیبغ مکانی اولدوغی مناسبتله در
یورواپت جهانگیریدندر جمع الفرسه خصوصله ارسلان یتاغی مرویدر وشاهدی ظهیر فاریابی
بیت زعدل شامل او بوی آن همی آید * که در کینکه شیران کنام سازد رنگ * ثالث یعنی
چرگاه ابو الفرج رونی بیت سخن فک کنام ستور سپاه تست * اوج سیمهر ساق ستون
خیام تست * کوام * فتح و اوین ایله خوشبو بر او تدر کوم دخی دیرلر کذا فی المجمع
* کوز چشم * سکون راء مهمله ایله بر نوع جامه در کوز کوز نقش اولمشد ز عریبه معبر دیرلر
شیخ نظامی بیت فرا کندی از کوز چشم حریر * بپوشید و فارغ شد از تیغ و تیر * کوز کندم *
سکون و اوور اعهمله و نون و فتح کاف فارسیله ترکیه صغر منتری دیرلر خود قدر دخی میوجک
دانه جگر در بیاض و صابویه مائل اولور و دو کوب بال ایله آخته ایدوب یسه لر مخدر در رنگ
قدر کینی اولور اما جماعه زیاده قوت و لذت و بر بردنی سمر در اما اون دره منی بر رطل اطباء سه
قاتوب یسه لر فی ایندیرر و اگر باله اوج آغریجه صو قاتوب و آندن اون دره دو کیلوب خم
اینسه لر و خیل قارشد یروب اوستی اور توب قوسه لر اوج کون طور سه غلیبان ایدوب بعده
ایجلسه شرابین زیاده مسکر اولور کذا فی البحر الغرائب حلیمی * کوم * و اوسا کنه ایله
خوشبو بر او تدر حکیم سوزنی بیت پس از خط تو نخواهم بخط شدار مثل * بر آید از بر
کبرک کامکار تو کوم * مجمع الفرسه بر کیمه خشکدر زمین شیا کرده یعنی نطس اولمش پیرده بتدر
شمس فخری بیت کل اگر بر خلاف او زوید * بیقین دان که کوم بردارد * تاج الاسامی ده یعنی
ادخر مرویدر عربیه فتح کافله آغری قصر اغه آشغه دیرلر و خم کافله دوه سور یسنه دیرلر
* کونام * و او مجهول ایله یعنی کنام مرقوم * کوه فخم * و او معروف و اظهارها و فتح فوا سکون
حاه مهمله ایله بر قاره طاغیر طاسقلی و طاشی اودون کی ینار طعام بشورر لو کلی ایله اثواب یورلر
صابون کی کوپر * کوم * و او معروف و فتح هایلر بر او تدر نطس اولان تار لاده بتدر کوکی قامش
کوکی کی در تار لاده طور سه یری قوتسز ایدر کذا فی المجمع * مع النون * کبودان * خم باه
موحده و او معروف و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول نیشابور مضام فاندن بر بیوک
قریه اسمیدر مولانا جامی بیت بود آن قریه را کبودان نام * پیرزالی دران گرفته مقام * ثانی
سپاه دانه یه دیرلر عوما * کد امین * فتح دال مهمله و کسر مهمله قنغیمی دیمکدر کد امد قنغیر
نتکم ذکرا ولندی ویای تحتانی ایله نونک حالی کرار ا بیان اولندی خواهه حافظ بیت آن شب
قدری که کویند اهل خلوت امشب است * یارب این تأثیر دولت از کد امین کوکب است *
* کدین * کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله طووق د قفک و قصارک و غیرها که کدینه
و کدنک * او کد نکه دخی دیرلر شاه ناصر خسرو * قطعه * توای بخت مؤمنان خراسان *
امام زمان را یمین و امینی * دل مؤمنان را ز سواس امامی * سر ناصبی را بخت کدینی * و دخی
یعنی چایچ آهنگر حکیم نزاری قهستانی بیت اگر پیشانی داری چو سندان * نه پچی از کدین

از کین رمز ماروی * وله ایضا بیت پندا شتم که زیر کدین مجاهدان * سندان روزگار تبوش
 و توان منم * کران و کرن * کلاهما بفتح الراء المهمله رنکی صاری ایله بوزار اسنده اولان آته
 دیرل کذا فی المجمع * کرین * سکون راه مهمله و فتح باء موحد ایله بمعنی فدا کذا فی المجمع
 ابوالمعانی بیت کرین کردم جان و دل در راه جانانم هنوز * آن میکند یارب قبول ویا کند مجبور ورد
 * کرجن * سکون راه مهمله و فتح جیمه استخوان نرم در که تناولی ممکن اوله قولق و کورک اوجی
 ویمو کوکاری کبی که کرانک دخی دیرل عربیده غضروف و غضروف دیرل * کروخان * ضم
 راه مهمله و فتح حاء معجه ایله نام برادر پیران ویسه در * کستن * سکون سین مهمله و فتح
 تاء مثناة ایله ابکی معنایه کاور اول بمعنی گرفتن ثانی بمعنی زنا ربستن تفصیل و تحقیق کستی
 لغتی ذیلند ذکر اولنور انشاء الله تعالی * کسختن * کسر سین مهمله و سکون یای تحتانی
 و ناء معجه و فتح تاء مثناة ایله کسختن معناسنه در * کستن * سکون سین معجه ایله اولدر مک
 معناسنه مصدر در مستقیم کشد و کشند کاور * کشتی کردن * مردانه لک و ارلک و بهادر لک
 ایلک میر نظمی بیت دران رزمکه آن پل نامدار * پکانه که کرد کشتی کارزار * کشتی گرفتن
 کورش طوتمق معناسنه کورش مک دخی ارلک اولدوغی ایچون نسیمه اولمشدر * کسختن *
 ضم سین معجه و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله اوزمک و اوزلک معناسنه در مستقیم بلنده
 مشین حذف اولنوب سیندن صکره لام کتورب کسلد و کسیددخی دیرل امر ونعی صیغه لند
 یکسل و مکسل دینلور * کسختن * ضم سین معجه و سکون فو فتح تاء مثناة ایله درت معنایه
 مصدر اولوز اول کشودن و شکافتن معنایه کمال اسمعیل بیت دل بر گرفته ام زب و نیک
 روزگار * تا پردهای راز فلک بر کشفته ام * ثانی پراکنده معناسنه حکیم اسدی بیت
 کشفته بزم می ورود باد * پراکنده کشت انجمن مست و شاد * اثیر الدین اخسیکنی * قطعه
 ملکیت قیصر و غفور تماشا که اوست * طن برای میر که روزی تماشا نشود * دولت آنها فرتوت
 شد و کار کشف * هر که فرتوت شود هر کز بر نانشود * ثالث پر مرده شدن عبد الواسع جبل
 بیت شکفته بدم چون بنیسان درخت * کشفته شد چون با بان گیاه * رابع بمعنی نابود
 شدن معدوم اولق معناسنه حکیم سوزنی بیت چوزر بسا ایل بخشی بدست خویش مد *
 که از نهیب تو کردد برو کشفته نگار * کشتن * سکون سین معجه ایله ارکک معناسنه در عوما
 و طبیعت معناسنه کلدوی روایت اولمشدر * کسختن * ضم سین معجه و واو مجهول
 و سکون فایله کسختن مر قومک درت معناسیله ده مترادفدر * کلانن * فتح لام و دال مهمله
 و سکون نونله بمعنی افشاندن یعنی صاحب کذا فی المجمع بومعنایه میر نظمی بیت کلاندر درش
 در و جواهر * خلوص از جان بودن کشت ظاهر * کاخن * معروف جماک آتش یاندوغی یری
 و کابکتر نه اولور سه * کلان * فتح لامه کوله معناسنه که بر یومری اتد بویندوغی اعضای
 سایر مک بوش یرلند ظاهر اولان نسنه که باغره و با کره و باغردخی دیرل پور بهای جامی بیت
 ورض نتیجه روحست و کرسختن نبود * بعقل نفس جز از نغمه و کلن چهره رسد * عربیده آتش
 پنبه که اکیر بیک ایچون حاضر لشمس اوله * کلین * سکون لام و فتح یای تحتانیله دفت رنگ
 ظو قشس جامه و دیبای منقشس بهفت رنگ معناسنه ده مر ویدر انکلیون دخی دینلور کذا فی المجمع

و

في كلوخ اندازان في كلوخ انداز مرقومك اوج معنا سيله ده متراد قدر في كين في كسر ميم
وسكون ياي تحتائيله بمعنى كيت مرقوم يعني طوري آت يالي وقويروغى وايقلرى احتقارينه دك
صياه اوله كذا في فرهنگ جهانكيري في كن في صبغه امر ووصف تركيبي در ايله معنا سنه
مولانا شاني نكلو بيت رفتن نكو نبود چورفتي بيزم عم * خواهي بنوش باده وخواهي نماز كن
هر يده دخی بوم معنایه در لکن اول معنا سنه امر در چغتای لسانده ایتغای دیرلر صیغه سیاره ده
مانی بهرام شاهه دیدوکی محله نفس متکلمی واقع اولمش بیت اسرادی م اوزومنی پنهانی *
هم بورازنی که ایتقوم آنی في کنان في فتح نونله ابيکي معنایه در اول برنوع اجم فاعله در که ترکیبه
ایدرك دیرلر مثلاً سیر کنان و ذوق کنان دیرلر و جمعده مبالغه معنا سن افاده ایدر هم کنان دیرلر ثانی
ماوزاء النهرده کهن معنا سنه استعمال اولنور في کنبدزدن في باشی اشاخى طوئوب حیرانق
بوحالت اکثر سباع و حیواناتده اولور آنلرک صفتیدر و نطقه اوزمق معنا سنه ده کلور في کنجیدن
سکون نون و یای تحتانی و کسر جمله صبغق و صبغدرمق ابوالمعانی بیت بصد طومارود فتررا
محالست حرفی کنجیدن * اگر کویم پکی از صد هزاران درد هجرانم في کنشن في کسرنون و سکونه
شین معجه ايله کردار معنا سنه در که کنش دخی دیرلر کذا في فرهنگ جهانکیری في کنفکان في
سکون نون و فتح نون و کافله جناب باری تعالی عز اسمه و جل ذکرة حضرتک اسعید ر خالق و قادر
معنا سنه حضرت مولانا قدس سره مشنویده سایمان نبی علی نبینا وعلیه السلام فی نقل ایدر
بیت ملاک دانش کرد مارا کنفکان * تانالخلق سوی آسمان في کنکران في سکون
نون و فتح کاف و راه مهمله ايله کنکره معنا سنه در تفصیلی عن قریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی
في کنون في ضم نون و واو معروف ايله شمدی معنا سنه اکنون لفظندن اختصار اولنمشدر
في کنهان في سکون نون و فتح ه ايله بر کوچک اغاچدر پیراغی ساقز پیراغی کبی اولور کنهان دخی دیرلر
في کوالیدن في کسر لام و سکون یای تحتائيله اندوختن معنا سنه یعنی قرانق مصدر در
میرنظمی بیت میکوالیدن نام نیک آن مرد بود * در چهارچند اندردر بود في کوبشان في
واو مجهول و سکون باء موحد و فتح شین معجه ايله جلا ده یکدر في کوبین في واو معروف و فتح
باء موحد ايله بر آلتدر دموردن که آهنکران و مسکران آنکله دمور و باقر در و کرلر اول ابيکی نوع در
بر نوعی مدوردر آکا بتک دیرلر و بر نوعی اوزوندر آکا کدینه دیرلر ابيکسنه دخی کوبین دینلور چا کچ
دیکدر في کوبین في واو معروف و کسر باء فارسی و سکون یای تحتائيله فرهنگ جهانکیریده
روغن کرک مدور خرما پیراغندن اولمش ترازو کفهی کبی بر آلتیدر دیومسطوردر اما معیار
بجالیه شمس فخری کیل روغن دیوب بویینی نظم ابلش بیت کیمته بند توروز بخشش و انعام *
صله بکیل دهد در بطبله و کوبین * بعض فرهنگرده چوب کازران معنا سنه در میربخسته بیت
باز کشای ای نکار چشم بعبرت * تات نکوید فلاك بکوته کوبین في کوبیدن في واو معروف
و کسر باء فارسی و سکون یای تحتائيله دوکک و سحق ایتک و اوزمق معنا سنه در في کوتالان في
واو معروف و فتح تاء مثلاً ايله اوج معنایه کلور اول برنوع ابيکدر که دوه و یکی بوکن اکیرلر ثانی
قصاب کونکی که اوزرنده ات طوغرار ثالث حصار بکجیلری یعنی مستحفظین قلاع في کودیان
و کودین في کلاهما باو معروف و کسر دال مهمله اول فتح یای تحتانی ثانی سکونيله بیوک

بیوک طوق که کدینه دخی دیرلر میرنظمی بیت هرکه از امر اوبه پیچید سر * زند بر سرش
 کودیان ونبری کوزبان فی واومعروف وسکون ذال معجه وفتح باء موحد ايله دوهاود نیک اغاجی که
 شتریان اسانده حطب دیرلر دخی اوکده لو ایر ذالک حرکتیه سکونیه جائزدر فی کوزبان فی واو
 معروف وسکون ذال معجه وفتح حمله کوزبان مرقوم معناسنه روایت اوامشدر فی کوردین فی
 واومعروف وسکون راویای تحتانی وکسر دال مهملتین ايله جامه بشینه حکیم حاقانی بیت
 حاجت گفتار نیست نیک شناسد خرد * سنکس حضرت از یلاس عبقری از کوردین * کمال
 اسمعیل بیت زبر پشت زمین را حواصل است لباس * از بر سفت هوا جامه کوردین دارد
 فی کوزستان فی واومعروف وکسر زاء معجه وسکون سین مهمله وفتح تاء مثناة ايله مفلوج آدنه
 دیرلر فی کوسان فی واومعروف وفتح سین مهمله ايله اوج معنایه کلور اول بر نای زن آدیدر که
 قدیم پادشاهلردن برینک زمانده ایدی ثانی خواننده لکن بر طرز در بوایی معنایه ترتیب
 اوزره فخر کورگانی بیت شه نشه گفت با کوسان نایی * زهی شایسته کوسان سرانی *
 ثالث مازندران مضافا تنین بر قصبه آدیدر کوس دخی دیرلر فی کوسرون فی واومعروف وضم
 سین وراء مهملتین ايله او تراقیری مقعد معناسنه ابوالمعانی بیت چنان فریبست کوسرون
 ضعیف * توکویی زینده که آمد بید فی کوسه بر نشین فی واومعروف وفتح سین مهمله
 ايله بر جشن آدیدر که اهل فارس ماه آذر اوانده ایدر لر وجه تسمیه سی اولدر که مجوس
 طایفه سی بوکونده بر کوسه مضحک آدمی بوایوب بر مرکبه سوار ایدوب واکا اطعمه حاره
 یدروب ویدنه دخی اسی او نارسورب اکا کلیت ايله حرارت حاصل اولد قچه الله بر مروه
 طوتوب اسیدن متنفر کونه حرکت ایدرک وخلق اوزرینه اوشوب قاروبوز آتار لر اول مضحک
 ایسه بو وضعله اکا براوکارینه واروب نسنه جرایدر نسنه ویرمین آدم اوکنده جامه سنه سیاه بویه
 سوررکانه آنی مرده برینه قویوب ماتم ایدر روایت ایدر لر که روز مرقوم ده جمشید در یادن انجو
 چیقارندی وینارند ممشور در در که بر کسه اول کونده وقت شهر برندن قلقوب برسوز سوئلدرین
 ایوات اول اینسه و تریخ قوقاسه سنه آخرینه دک سعادتله اولوب اول سال اکا مسعود وقرخ فال
 اوله بزعمهم الفاسد وبعقلهم الناقص الکاسد فی کوشیدن فی واومعروف وکسر شین معجه
 ايله چالشقی یعنی سعی ایتمک معناسنه مصدر در فی کوفتن فی واومعروف وسکون فایله مطلق
 دوکک معناسنه مولانا هاتنی بیت وزان سوتومور کوفت کوس رحیل * علم بست بر کوهه
 زتنه پیل * وهاونده نسنه دوکک وخرمن دوکک ووقو قاقق و بومثالونسنه لر که دوکک قابل
 اوله جمله سنه دینلور فی کوبخان فی واومعروف وسکون فو فتح حمله ابکی معنایه کلور اول قفس
 معناسنه استاد نهجیک بیت کر بپرد مرغ جان از کوبخان تن مرا * همچنان اندر روایت تاقیامت
 پرزند * مولانا چکونی جرد پادقانی بیت جز شاخسار زلف تو اش آشیان مباد * چون
 مرغ روح ما پرد از کوبخان تن * ثانی کرمان طاغرانده ساکن بر طایفه آدیدر کوفج دخی دیرلر
 فی کوبخیان فی زیاده یای تحتانیله کوبخال مرقومک معنای ثانی سیله مترادف یعنی مزبور
 طایفه یه دیرلر فی کوفشان فی واومعروف وسکون فو فتح سین معجه ايله جمله معناسنه در
 کوفشانه دخی دیرلر شمس فخری بیت بره سرورزی چون او نیاید * اگر خود شاه سازی کوفشانی

۵

کوکان و او مجھول و فتح کافله یعنی سازگار کنانی المویذ و کوکن و او معروف و فتح کافله
ایکی معنایه در اول بمعنی جغد که کرف و کوکه دخی دیرلر مولانا حالی سبز واری در شہستان بیت
آواز نای و حسن بکاسیر گاہ کو * ویرانها و خلق درو و همچو کوکنک * تصغیر ایله ذکر اولمشدر
ثانی غلہ نیرس یعنی ایرشمامش غلہ کہ ملی دخی دیرلر و زبان ہندیدہ ولایت دکنہ بر ناحیہ
آدیدر کہ نچہ قر او قصبہاتہ شامل و ساحل عمانہ واقعدر و کولایان و او اول مجھول و کسر
ثانی و فتح لام ویای تحتانیلہ بمعنی پہلوانان و کردانہ کنانی الحفہ و کولیدن و او معروف
و کسر لام و سکون یای تحتانیلہ بمعنی کنن یعنی قازمق کنانی فرہنگ جہانگیری بو معنایہ
شاعر بیت نیشہ غم سینہ را کولیدہ است * زلف دل از حسرتش زولیدہ است و کون و
فتح و او ایله جمع الفرس بمعنی پدہ یعنی براغاج در میوہ سی اولر آنجق اودون ایدر لر عربیدہ غرب
دیرلر فتح غین معجہ و راء ہملہ ایله و فرہنگ جہانگیری کسر و او ایله ایکی معنایہ مرویدری
برقیہ اسمیدر کہ ہر یوم عاشورادہ اون بیک قدر آدم اول کونہ جمع اولوب ماتم ایدر لر بر معناسی
دخی ہیز و مخنت او غلان دیمکدر کہ کدن دخی دیتلو و سکون و او ایله معروف کہ عربیدہ دیر
واست و مقعد دخی دیرلر میرزا الونغ بیک بیت تا توانی کرکونی کورکن * کا حسن الاشکال
مشکل مستدیر * منلا و قاری بیت سلوار تو تنی ماچو پیرا من کل * پیرا من کون در پدہ شد
برتن کل و کوهامون و سکون و اوین و فتح ها و ضم مملہ ایکی معنایہ در اول دپہ سی دوزاولان
طاع کہ اصلی کوهاموندر ہامون دوزیرہ دیرلر ثانی بر بعد اطفال اوینار لر عربیدہ بقیزی دیرلر
و کوهان و او معروف و فتح ہایلہ دوہ اورکی خصوصاً و ہر حیوان آرقہ سنہ دیرلر عوما
و کوهیدن و او مجھول و کسر ہا و راء ہملہ ایله برنسنہ بی برنسنہ دن بدل ایلمک معناسنہ
قرالوی * قطعہ * پارچنا ن بودم و تابودہ ام * بخت بابا زبکی بتکرد * سال من امسال کہ
بر مادہ کیست * ایزد مان حال نکو کوہرد و کوهستان و او معروف و کسر ہا و سکون تاء
مثنایہ ایله فرہنگ جہانگیری ایکی معنایہ در اول طاغستان ثانی خراسان ہلکتہ بر ولایت
آدیدر کہ کہستان دخی دیرلر معربی کہستان در جمع الفرس ضاحی دیر کہ سمرقندک سابقہ
آدی کوهستان ایدی شمدی ہر طاع اولان یرہ علم اولمشدر و کوهکن و او معروف و سکون
ها و فتح کافله طاع قازیبی فرہا دطاعی چالشوب قازدو غیچون کوهکن دیرلر و کوهکنین و او
مجھول و سکون ہا و کسر کافله بمعنی خداوند یعنی صاحب کنانی فرہنگ جہانگیری و کوهہ زین
و او معروف و فتح ہا و کسر زاء معجہ و سکون یای تحتانیلہ پرقاشی معناسنہ کہ بالاز کوهہ دخی
دیرلر مولانا امیدی بیت طلعت اوست فروزان شدہ از کوهہ زین * یانہ خورشید بر افراستہ
از کوه علم و کوهین و او مجھول و کسر ہایلہ اوج معنایہ در اول بمعنی کوه یعنی طاع ثانی ترازو
کفہ سی کی بر تختہ در اوزرندہ ات قیالر ثالث بر او تدر نطس اولمش بر لردہ بترا کوکی قامش کوکنہ
بترا رکوہم دخی دیرلر و کویستن و کسر و او سکون یای تحتانی و سین مہملہ و فتح تاء مثنایہ
ایلہ بمعنی کوفتن یعنی دوکنک کنانی فرہنگ جہانگیری و کویستیدن و کسر و او تاء مثنایہ
و سکون یائین تحتانی و سین مہملہ ایلہ بمعنی کوفتیدن یعنی دوکنر مک ایضاً منہ و کون و
کسر و او سکون یای تحتانیلہ بمعنی کوهین مر قومک اوج معناسیلہ دہ مترادف دیرلر کہستان و بمعنی

یعنی گوستان مرقوم تعریب ایدوب قهستان دیدلری کهکان فی سکون ها و فتح کافله
 گوهرن معناسنه در استاد عنصری بیت زجان بفکرت محکم برون کنند شناس * زکوه سیم
 باهن برون کند کهکان فی کهن فی فتح هایله اسکی معناسنه در بولغت سخن لفظی کی ایکی وجه له
 استعمال اولنور یعنی هم فتح کاف و ضم هایله وهم ضم کاف و فتح هایله نوعی خموشانی بیت کهن
 شد قصه فرهاد و شیرین * چو عیش رفته و تقویم پارین فی مع الواو * کتو فی ضم تاء مثناة
 ایله پنبه قوزاخی کذا فی فرهنگ جهانگیری فی کرو فی ضم راه مهمله ایله افراسیاب اقریاسندن
 بر مبارز آ دیدر که کروزه دخی دیر لسیاوشک قتلنه سعی ایدن لک بر بده بوایدی حکیم فردوسی بیت
 بر فتنه بجان وموی وکرو * بر شاه ترکان پراز نیک ورو فی کاو فی ضم لامه یعنی کلانتری یعنی قوم
 اولوسی و رئیس محله و سر بازاری و حرفت کتخداسی حکیم سنایی بیت کافه خلق همه پیش
 رخت سجده برند * حور یار و روح که باشد که کوی تو بود * حضرت مولانا قدس سره بیت
 ایروک و ایروک و کوردمراد نک و دلو * هر که ازین هر دو پرست اوست انی اوست کاو فی کندرو فی
 سکون نون و دال و ضم راه مهملتین ایله ایکی معنایه در اول نام وزیر صحاک ماریدر حکیم فردوسی
 بیت ورا کند رو خوانندی بنام * بکنفی زدی پیش میداد کام * وله بیت بکاخ اندر آمد
 دوان کند رو * بایوان یکی تاجوردید تو * ثانی یعنی مصطکی که کندردخی دیر ل حکیم خاقانی
 در قسیمه بیت بغله و طبقات طبق زنان سرای * بابکینه و مازوی و کندرو و کلاب فی کندو
 سکون نون و ضم دال مهمله ایله یعنی غول بیابانی کذا فی شرقنامه فی کتو فی ضم نونله کوب کی
 بر سنه در طیراقدن یا یوب ایچی بر قاج طبقه ایدر لر و هر طبقه سنه بدرلوشی قور لر کنود
 و کندوله دخی دیر لر فی کو فی ضم صریح ایله ترقیق استعمال اولور قانی معناسنه و ضم نک تفخیمی
 ایله که اولفظندن محفف اولور و دخی محله معناسنه اولان کوی لفظندن مرخم اولور کال بخندی
 بیت کل الحور از نظر افتد مر اچواشک * در چشم در فشان که ازان خاک کورود فی کو کو فی ایکی
 معنایه در اول او کیک قوشی که فاخته دخی دیر ل شیخ آذری بیت بی طوق رضا کریدر فاخته در باغ
 مرغان چمن زهره بر آرنده که کو کو * بعض فرهنگ صدای مرغان معناسنه در بو معنایی مؤید
 حضرت مولانا قدس سره بیت بلبل رسد بر بط زنان و آن فاخته کو کو کیان * مرغان دیگر
 مطربست بخت و جوان بخت و جوان * ابوالعانی بیت هر صبح بوسر و و چنار کو کو کند فریاد و زار
 آهنگ میگیرد هزار از درد عشق یار هم * ثانی خشکه پلا و لوازی که سبزه و هار و هر طه ایله
 ایدوب خشکه بی اکا با تروب یولر آب شله دخی دیر لر فی مع الهاء * کبه فی فتح باء موحه
 مشدده ایله آلت بجامتدر یعنی شیشه یا خود بوینوزدن ایدوب آنکله قان چکر لر شمس خزی
 بیت شه نشاهی که تدبیر ضمیرش * نهد بر پشت چرخ از ماه کبه * وله بیت سپریش چو
 متصل در کام * می کند همچو کبه بجمام فی کبینه فی کسرباء موحه و سکون یای تحتانی
 و فتح تاء مثناة ایله بر نوع لطیف حلوا در کبیتا و کبیتا دخی دیر لر بسحاق اطعمه * قطعه *
 بره بشکست پایش دست کردون از قضا * آنچنان کز درد شد اورا پریشان پاچها * کرم
 کردم تخته بندش از کبینه کجدی * و زضهاد تخم مرغش بر قلم بستم طلا فی کبیده فی کسرباء
 باء موحه و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله بر نوع طعام در که بغدادی و برنج و یاغلم

قاوور لر آکا پست دخی دیرلر خم بایله کچبرده فی فتح جم فارسی و دال و سکون باء و حاء و راه مهملتین
ایله جم عربیله ده مرویدریشوا و مقدم معناسنه کدافی المجمع کد نکه فی فتح دال مهمله و کاف و سکون
نوله دقا قلم بزپرداخت ایتدکاری اغاج و قصار لک بزپرداخت ایتدکاری اغاجه دیرلر کد نکه مرقوم
معناسنه کدوه فی ضم دال مهمله و سکون و اوواظهار هایلله ایکی معنایه در اول بمعنی خراش
و خراشیدن ثانی بمعنی گرفتن کدافی فرهنگ جهانگیری کد فی فتح دال مهمله و اخفاء
هایله درت معنایه کلور اول بوغازک مقدمنده اولان ات پاره سی که ترکیله دلخک عربیله ملاذه
دیرلر ثانی کلید دنده سی و مطلق کلید دخی دیرلر بوا یکی معنایه شمس فخری * قطعه * آنکه
طفلان امل رادایه کام و مراد * جزبشیر و شکر شکرش نه بکشاید کد * کشته این ساحت
ملکش ز دزدان آنچنانک * خانها این شدند از زحمت قفل و کد * معنای ثانیه طیان مرغری
بیت در کلیدان نشود سخت کد * باز کز دم در و شد مبدکد * ثالث سر پستان یعنی به نکه
اوجی استاد لطیفی بیت همچو بلور سینه و پستان * کد اوچودانه مرجان * رابع فرهنگ
جهانگیری بمعنی خراش و خراشیدن مسطور در کدینه فی کسر دال مهمله و سکون پای
تختانی و فتح نوله دقا قلم بزپرداخت ایتدکاری اغاج و قصار لک بزهره اولد قلمی اغاج که کد نکه
و کد نکه دخی دیرلر شیخ نظامی بیت بر هر که زدی کدینه کرز * بشکستی اگر چه بودی الیرز
و مطلق طوق معناسنه که کدین دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت بکلمینم اگر سر جد اکتی چون
شمع * نکوبد آهن سرد طمع کدینه من * آهنگر چکیجی اولوق دخی مفه و مدر کد کراسه فی
فتح راو سین مهملتین ایله بمعنی قرآن مجید حکیم خاقانی در تحفه العراقین بیت عنوان مجوس
و بسم دروی * دست جنب و کراسه بروی * حکیم ستوزنی بیت بر نام من ارقال کشایی ز کراسه
بینی بخط اول قدم سنی الضرب * کد کربه فی سکون راه مهمله و فتح باء موحد ایله دکان معناسنه
میر نظمی بیت بی بازار جهانرا کرد رایی * در آنجا کربه طالع کشایی * و دخی بر او تدرینور کد
فی المجمع کد کربه فی سکون راه مهمله و فتح تاء مثناة ایله نکه خفتان یعنی قصه جامه که کد نکه دخی
دیرلر شمس فخری بیت خسرو و عیور ابو اسحق * که فک جستی ز کربه اوست کد کربه فی
سکون راه مهمله و فتح جم فارسیله سازدن و قامشدن یا پلش خانه مختصر که زراعین کنار زراعته
و بستانچیان کنار باغ و بستانه ایدوب ایچنده او تورلر و کربج ایله یا پلش خانه مختصر ده دینلور
میر خسرو بیت بچشم همت است از راه فرهنگ * فک نه دست و شش پی کربه کد کد کد
سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله بیل ایله هموار اولش زمیننه دیرلر که تخته تخته کسایش
و کناری یوکسک اولور که طوار کرمیه مرزدخی دینلور کدافی المجمع کد کرسه فی فتح راوسین
مهملتین ایله ایکی معنایه در اول چرک واریک ثانی موی مجعد یعنی قورجق صاج که کرس و کورس
دخی دیرلر کرمه فی سکون راه مهمله و فتح میله اول ایریشن میوه که نور و نو باوه دخی دیرلر میر نظمی
بیت در باغ جهان کرمه امید رسید * محصول مراد و امتش خلق مجید کد کد و کد فی
اول ضم راه مهمله و سکون نوله ثانی فتح راه مهمله و سکون نوله بش معنایه کلور اول میدان ثانی آت
و قاطر زکی ثالث سورکن آوند اولان خلقه رابع بویا جیلرک بیوک بویه چولکی خامس برار مق
آدیدر جانیندن چیقوب اصقمان طرفنه آقربوش معناده دخی کد و کد کد دینلور کد کد فی

و کروه فی ضم راه مهمله و و او معروف و اظهاریه ایله ایکی معنایه کلور اول ثلث فر سنکه دیرلر
 حکیم خاقانی بیت داد تقیب صبا عرض سپاه بهار * گرد و گروهی بدید باد کیان خزان *
 استاد قرخی بیت لشکر او بیشتر در راه بود * وان گروه دو بود اندر جهان * ثانی آراگاه
 و آشیانه جانوران که کنام دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت بپردش دمان تابالبرز کوه *
 که بودش بد آنجا کنام و کروه * شرف سفروه بیت رای منیرش طویله وار نجومست * ابرش
 عزمش کروه وار براقست و کروی زره فی افراسیاب آقرباسندن برپهلوان اسبیدر که کرو
 دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت کروی زره را میاورد کیو * روان با سپهدار پیران نیو و کوه فی
 فتح راه مهمله مشدده ایله آت و اسنک یاوریسی که کوه خردیرلر عربیه تخفیف لامله مدور
 طوب کبی اولان نسته یه دیرلر مثلاً زمین مدور شکل اولغله کوه ارض و کوه زمین دیرلر و کذلک
 عناصره دخی کوه آتش و کوه هوا و کوه آب و کوه خاک دیرلر و آسمان مدور اولد و غندن کوه
 دینلور خواجه سلمان بیت همیشه تا کوه زرنگار ماه بود * چوکوی در خم چوکان آسمان کردان
 و کریمه فی کسر راه مهمله و سکون یای تختانی و فتح جیم فارسیله بمعنی خانه کوچک
 و مختصر حکیم سنایی در حدیقه بیت داشت لقمان یکی کریمه سنک * چون کلواکاه نای و سینه
 چنک و کریمه و کریمه فی کلاهما بکسر الراء المهمله و سکون الیاء التختانی و بفتح الخا و الزاء
 المعجین ایکی معنایه در اول کوچک اوکه سازدن و قامشدن ایدوب باغبان و بوستانا نجیان
 ایچنده او تورلر کریم و کریم دخی دیرلر ثانی جانور تولیوب توین دوکد و کنه دیرلر و کریمه و کریمه فی
 کلاهما بفتح الزا و الباء الموحده و جیم الفارسیین قوش قورساغی که عربیه حوصله دیرلر بهرامی
 بیت بیفکنی خورش پاک را زنی اصلی * بیانی بیلیدی تو ماکیان کریمه فی کزده فی
 سکون زاء معجه و فتح راه مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول برخوشبوا و تدر ثانی صوارش
 مزروعات معناسنه در و کسبه فی سکون سین مهمله و فتح باء موحده ایله شیر و غنک ثقی که
 عربیه دخی کسبه دیرلر یعنی سوسامی صقوب یاغن و طحینن آلدقن صکره قلان صقندیسنه
 کنجاره دخی دیرلر و کشته فی سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایله اوزون زنده که نجارلر آنکله
 تخته کنارین هموار ایدرلر و کشته فی فتح سین معجه و سکون سین مهمله ایله بمعنی خط
 کشیده کنافی مجمع البلدان میرظمی بیت زسر تا ستر کشته خط فاصل * که رسم هر دو جانب
 کشته حاصل و کشیکاه فی سکون سین معجه و کسر تاء مثناة ایله کورش طو حقی برکه آنده
 مخصوص کورش طو توب صنعت کورترلر و کشته فی ضم سین معجه و سکون فا و فتح تاء
 مثناة ایله پریشان و پراکنده معناسنه کنافی نسخه میرزا و فرهنک جهانگیری عبد الواسع جبلی
 بیت شکفته بدم چون به نیمان درخت * کشفته شدم چون بابان کیهان * مجمع الفرسده فتح
 کافله مرویدر و کشکوفه فی سکون سین معجه و ضم کافله سرجه قوشی که عربیه عصفور
 دیرلر شاعر بیت نباشد دوست کشکوفه نباشد * بجای باشد بخیر اندیش اعدا و کفره فی
 سکون فا و فتح راه مهمله ایله چچیک طرفی یعنی اول قبوق که ایچندن شکوفه چقار عربیه تاوسه
 و جغزی دخی دیرلر و کفه فی فتح فایله قامشدن و اغاج چغندان اولش سید و خرمن کسمکی
 معناسنه در و کلاشته فی ضم با فارسی و سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایله قیون یوکندن

طوقش جمله که بعضی سنی زشل و سیاه ایدرلا اکثر کیلان و ما زندان اهالیسی کیرل کلا پشت
دخی دیرلر فی کلاسه فی فتح لام وسین مهمله ایله بر مقام اسیدر کدافی الجمع فی کلاه فی
معروف یو کدن یا یانس بودر کدر خصو صا و اکا بکزر نسنه لره دیرلر عوما چفتایده درویشان
کلا هرینه و دلبنه کی صارند قلمی شاله قور جاق دیرلر سائر عسکری کید و کنه قالیباغ دیرلر
فی کابه فی سکون لام و فتح باء موحد ایله خانه مختصر و محقر که تنک و تاریک اوله حکیم انوری
* رباعی * محنت زده که کلبه داشت بدشت * بانعمت و نازدیدمش دی میکشت * گفتش
که کنج یافنی گفتانی * بو طالب لقمه دی برین بکدشت * بعض فرهنکرده کردک خانه مزین
معناسنه مرویدر و مختصر دکانه دخی دیرلر حکیم اسدی * مثنوی * از آهنکری رست
و سالارشد * پس از کلبه داری سپهدارشد * بدانگاه در کلبه بادودوم * کنون هست
در بزم بامام * یونی فریدون شاه کاوه آهنکر اوغلنه تو بیخ ایدوب منت کونه سوید و کی حمله
دیشدر فی کلبه فی ضم لام و سکون تون و فتح باء موحد ایله بر نوع لطیف طعامد ربادام و یا خود
قستق و اون وقتد و شکرله کلچه ایدرلر فی کلبه فی سکون لام و فتح نونله منقار مرغ معناسنه در
فی کلونده فی ضم لام و او و مجهول و فتح باء موحد و سکون نونله مهتر غلامان و سرخه متکاران
معناسنه در میرنظمی بیت کلونده راراسنی بایش * که بریند کان مهتری شایش *
فی کلوته فی ضم لام و او و مجهول و فتح تا مشناه ایله پنبه طولش گوشه لو کلاه حکیم سوزنی
بیت صوفی شادی ز صوف سیده شد لباس تو * چون صوفیان کلوته بسر بر عقیق رنگ *
شیخ اوحدی بیت بر نهی میز و کلوته بسر * دل بی سیم و چشم در پی زر * مؤیدده حلقه
دام دختران دوشیزه و شرفنامه ده دام و دامک دخترکان نار سیده مسطور در فی کلوزه فی ضم لام
و او و مجهول و فتح زاء معجه ایله هنوز آچلماش پنبه قوزاخی که جوزغه دخی دیرلر فی کله فی فتح
لام و اظهار هایلله ابکی معنایه در اول مخفف کلاهدر ثانی زخمه در جماعه اولور عربیده رهز
دیرلر حکیم شفا بی بیت کرد ملاک کل منی سیک باز سقط شد * بانوی کله رنگه جنبان بکجا
رفت * و اخفاء هایلله فرهنگ جهانگیریده کوتاه و ناقص معناسنه در فی کلچه فی کسر لام
و سکون یای تحتانی و فتح جم فارسیله اوج معنایه کلور اول معروف حکیم سنایی بیت شیر
حق زین جهان پیر هیزد * سک بود کر کلچه بکریزد * ثانی چراغ معناسنه حکیم اسدی
بیت شبست و همه راه تاریک و چاه * کلچه میفکن که ترسی بماه * ثالث جامه سوزنی
معناسنه که چیده دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت من ترا پیر هیزد موز بیاست * کهن من کلچه
مانده من فی کاسه فی فتح میم وسین مهمله ایله اوج معنایه کلور اول کاریز و قوی قازیحی که
یکانه دخی دیرلر ثانی شاهد بازاری یعنی روسی محبوبه ثالث ولایت خراسانده بر طابع
اسمیدر فی کبیره فی کسر میم و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیله ابکی معنایه در اول یوحجه
از اسنده بن خارج اوت ثانی یامی و قویروغی سیاه آت فی کنب دانه فی فتح نون و سکون باء
موحد ایله کندار خمی در فی کنبیره فی سکون تون و کسر باء موحد بعد یای ساکنه و فتح زاء
معجه ایله بر نوع خیار در تازه رس و خام اپکن شیرین و خوش طعم اولور بیود که تناول اولور اول
محل کالک دیرلر فی کجاره فی سکون نون و فتح جم و راه مهمله ایله شیر و غندن چقلنی نقل که کسبه

کسبه دیر صغره علف ایدر غایت خیر در سودین چوق ایدر حضرت مولانا قدس سره * قطعه
 طفل دوزخه ز تو چون بورد * میکشد آن سوی تو کهواره را * ترک کند دایه صد شیر را *
 از بدل روغن کنجاره را * اورمزدی بیت مغز بادام بودی باز نحدان سفید * تاسیه کردی
 ز نحدانرا چو کنجاره شدی * کنجاله فی سکون نون و فتح جیم و لامله کنجاره کی بودخی کنجد و بادام
 و جوز و امثالک یاغی چقد قین صکره قلان ثقی حکیم سوزنی بیت سعد دین بزکاو آخر ما
 ای حنا کاه و سه کنجاله فی کنجد فی سکون نون و کسر جیم و فتح دال مهمله ایله درت معنایه کلور
 اول بر صغدر عریسه غنر زوت دیر لر ثانی کاف که چهره دهه واقع اولور عریسه برص دیر لر ثالث
 فخر خواص فرهنگند پادزهر معناسنه نقل اولمشد رابع حال یعنی یک بوم معنارک جمله سنه کنجد
 دخی دینلور جمع الفرسه برداروی چشم در موید الفضلاده معنای اوله منقولدر فی کنجد
 سکون نون و فتح جیمه غرار و جوال و آناره بکثر رنه و ارایسه جمع الفرسه چکه سی شیش
 اولس اشکه دیر لر شمس فخری بیت هرگز مثل زنه کسی ازوی حسود را * نسبت کند
 بعیش کسی هیچ کنجه را * شرفنامه دهه معنی خردم بر بیه یعنی قیروغی کسک اشک موید الفضلاده
 فتح کاف و جیم فارسیمه مذکور ایکی معنایه مرویدر فی کنجد فی سکون نون و یای تحتانی و کسر
 جیمه ایکی معنایه کلور اول یعنی کنجاره مرقوم ثانی کنجدن لفظندن اسم مفعول صیغه سیدر
 صغمش معناسنه فی کندامویه فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله موی مادر زاد اطفال یعنی
 طفل ایله آندان بیله طوغان قبل کذا فی الجمع و کتاب السامی فی الاسامیه کندامویه اول
 مایبیت من الشعر مسطور در یعنی ابتدائین قبل فی کنداواله و کندواله فی کلاهما بسکون
 النون و فتح الواو اللام معنی مرد بینه بالا و قوی هیکل و توانا شیراز یار بوبله آدمه کرمله دیر لر مولانا
 شهاب الدین عبد الله قاسمی بیت چاکرانت بکه رزم و که بزم بوند * کندواله چو تمتمن چو
 قلاطون کندا فی کندسه فی سکون نون و ضم دال و فتح سین مهملتین ایله آجی بر او تدرود دیر لر که
 زهرنا کدر آکا کندس دخی دینلور تعریب ایدوب قندس دیدیلر و فتح دال مهمله ایله موشمله
 دید کلری کوهی میوه در فی کند فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله بر او پلش اغاچه دیر لر
 عموما حضرت مولانا قدس سره بیت چو عود شمع بسوزد چه قینش باشد * که هیچ فرق
 نیاشد ز عود و کند خار * و اول دلیک اغاچه دیر لر که محرم و کنه کارک الله و یا خود ایا قلیینه اور لر
 خصوصاً بی مهرمی کوید * رباعی * بودند زندان بت سیمین تنی را * زین واقعه ماتمست
 مردوزن را * افسوس که در کند بخواهد سودن * باینی که دو شاخه بود صد کردن را * استاد
 فخری بیت اوزرزم از بیم اودزد است و در پای عدو * کندها کرد در کاب واردها کردد عنان *
 شمس فخری بیت کفش بر جان و دل زوبین و پیکان * کفش بردست و یا زنجیر و کند * بعض
 فرهنگرده طوغان کومه سنه دینک و کی مسطور در فی کنگاله فی سکون نون و فتح کاف فارسی
 و لامله کرزا و غلان معناسنه ابوالعانی * قطعه * غلام سروقد و چار ابرو * شود مطبوع
 کر کنگاله باشد * مده دل را بطفل خرده سالی * بجوبالایند بیست ساله فی کنکره فی سکون
 نون و ضم کاف فارسی و فتح راعه مهمله ایله حصار دیواری اوزرنه اولان بدن و طاق ایوان کنارنده
 اولان جفت دید کلری بسنه خواجه سلمان بیت ازین خرابه کنکر مقام اکبری * قران

گنکره عرش مستقریابی و کواره و فتح راه مهمله ایله طرف سفالین یعنی طبراقدن کوب
کبی بیوک طرف ایدوب ایچنه غله وقوری میوه قورلر فرید خراسانی بیت پیش مستان بزم
وحدت او * چه کواره چه کاسه زرین * بعض فرهنکرده میوه سپیدی معناسنه استاد لطیفی
بیت ورنخواهی نیاز پوشیدن * توهمی آب در کواره کنی * عربیله دخی استعمال اولنور لغت
مشترک در چغتای لسانده اوره دیرلر ضم همزه ایله و اماله ایله آت کوستکنده اوره دیرلر
و کوزه و فتح زاء معجه ایله تخم مرغ نیم پخته یعنی نیم پخت یمرطه معربی جوازق در کذا
فی المجمع و کواسه و فتح سین مهمله ایله یعنی صفت و کونه که کواس دخی دیرلر بعض
فرهنکرده سین معجه ایله در ابوالمعانی بیت روی پنهان می کنند از عاشقان * زین کواسه
دلبری را کس ندید و کواسیه و کسر سین مهمله و سکون یای تحتانی و فتح میله یعنی آسانی
مسطور در کذا فی المجمع اما مشرفنامه ده یای تحتانی کواسه مسطور در و بعض فرهنکرده
سین معجه ایله در و کواسیه و کسر سین معجه و فتح میله فرهنک جهانگیریده یعنی آسانی
مسطور در و کوالغجه و سکون لام و فون و ضم غین معجه و فتح جیم فارسیله یعنی سرخاب
یعنی قریحه که زنان یوزلینه سورلر غازه و کاکونه دخی دیرلر و کوالیله و کسر لام و سکون
یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله یعنی غله بالید و کشت بالیده یعنی اکش غله بیویوب اوزانق
کذا فی المجمع و کوباره و او معروف و فتح باء موحد و راه مهمله ایله رمه دواب و بهایم یعنی
حیوانات سورسی و مواورمه و کا و خصوصاً یعنی صخر سورسی شمس خیزی بیت کترین
بخششی زهمت شاه * صد هزاران ده است و کوباره و کوباره و او معروف و فتح باء موحد
وزاء فارسیله ارکچ معناسنه که نه از دخی دیرلر یعنی قیون سورسی سینگ او کجه کیدن قوج کچی
اولسون قیون اولسون بومناسیتله رپه قیوم معناسنه ده استعمال اولنور و کویله و
او معروف و فتح باء فارسی و لامله درت معنایه کلور اول برنوع قبه در که سور و سرور ایامنه
ایدوب عیش و عشرت ایدرلر ظهیرالدین فارابی بیت نیست آیین و فایب هیچ محکم آنچنانک
روز باران شهرها در قبه و در کویله * ثانی تمام آچلماش شکوفه که کویله دخی دیرلر مولانا
سعیدگان بیت چوباغ عدل توشه تازه زا بر جود شدند * سنپه روزهره دران باغ لاله و کویله *
ثالث یعنی حباب یعنی صو اوزرنده اولان قبر جقار رابع قفل معناسنه در کذا فی فرهنک
جهانگیری و مجمع الفرسده قفل و شکوفه معناسنه غیر موی کله معناسنه یعنی کاکل و یا خود
باش قیل اوله کذا فی لسان الشعرا اما کتاب السامی فی الاسامیه * یعنی حباب بطوف فوق
الماء کانه القواریر * و باء موحد ایله موی کله معناسنه مسطور در و کویله و او معروف و فتح
باء موحد ایله اوج معنایه کلور اول هر نسنه بی دو کک آلت مطلق شی دوکن هر نه اولور سه
عربیله مدق دید کبری معنایه کال اسجیل بیت هستم میان فرو شده زاسیب کویله * کزدست
خویش زخم خورنده چوهاوم * ثانی دیلک که قولتی التند طو تب ایکی ال ایله چالر لر مسخره
و مضحکه مخصوص نسنه در استاد لطیفی بیت بکا کابکش بیتم و کویله زن * نصیب وی افتاد
محبوبه زن * ثالث برطند و اوتد و تناول اولنور و کویله و او معروف و فتح باء فارسیله آلت
بحام که آنکله بحامدن قان چکر لر عربیله مخممه دیرلر شمس خیزی بیت شهنشاهی که تهر پیرضیمش

ندمیرمیش * نهد بر پشت مهر و ماه کویه ^۱ کوی بیازه ^۲ و او مجهل و کسر باء مو حله و فتح
 زاء معجه ویای تحتانیله چکنج که آهنگران قولن نور لر عربیه مطرقه دیر لر کذا فی المجمع
^۳ کوتاه پاچه و کویه پاچه ^۴ کلاهما بفتح التاء المثناة و الباء و الحیم القارسین بر جانور در صغنه
 مشابه آرقه سنه پیکری وار و صغن کی بوینوزی اولور کوتاه پا و کویه پا دخی دیر لر کما مر فی الاول
^۵ کوتاه و کویه ^۶ کلاهما باو المعروف و فتح التاء المثناة و اطهار الیهاء قصیده معناسنه در عوما
 عربیه کی قصیر کی ^۷ کوچگاه ^۸ و او معروف و فتح حیم و کاف فارسیین ایله بر موضع آدیدر
 مولانا هاتنی در تیمور نامه بیت زدیوان رهنز بپرداخت راه * عنان تافت آنکه سوی کوچگاه
^۹ کوچه ^{۱۰} و او معروف و فتح حیم فارسيله اوج معنایه کور اول سر محله و سر بازارها و سرزقاق
 معنارینه در ثانی کوج یعنی کوچوب قالقنق ثالث دوکه که جامه یاقه سته و پکرینه دیکر لر
^{۱۱} کوزره ^{۱۲} و او مجهل و فتح ذال معجه و راء مهمله ایله کوچک اوردن بحری دخی دیر لر مولانا کسای
 بیت باز شکاری توهزیمت شد آشکار * وزیم نکر د بسوی کیک و کوزره * بو معنای موید
 شمس فخری بیت خواهد که نسر طایر واقع شود ز چرخ * تادرخیاض بزمش با شد چو کوزن
^{۱۳} کوزه ^{۱۴} و او معروف و فتح ذال معجه ایله بر مفتاح در که اوجی اکر محجه اولور کویه دخی دیر لر
 عربیه قریوس دیر لر ^{۱۵} کور گیاه ^{۱۶} سکون و او راء مهمله و کسر کاف فارسيله آیرق دیدن کلری
 اوتدر میرنظمی بیت بکن کور گیاه از باغ بیرون * کند هر رسته را افنا و مغبون * بو بیتک
 معناسی اشارت در که یرامزی اوده قومه دیمکدر ^{۱۷} کوره ^{۱۸} و او معروف و فتح راء مهمله ایله
 ایکی معنایه در اول باقر و کش ارتد کلری اوجاق ترکیه دخی کوره دیر لر حضرت مولانا قدس سره
 بیت بگرد کوره عشقش زدور میگردی * اکر تو نقره صافی میانه راجه شد ست * و مجیر الدین
 بیلقانی بیت اکنون رو آمد ار که نومیدیم کند * چون عرق کل گرفته و چون کوره بافته *
^{۱۹} ثانی پنج حصه فارسدن بر حصه یه دیر لر که تفصیل و شرحی خر لغنی ذیلند ذکر اولندی عربیه
 شهر ستانه و زبان هند یه یونما مش جامه و صوق و نلامش ظروف سفالینه دیر لر ^{۲۰} کوزده ^{۲۱}
 سکون و او و فتح زاء فارسی و دال مهمله ایله بر دیکلی اغاج صغنی در عربیه اغاجنه شایکه و صغنه
 از روت دیر لر شبانکاه طاعنارنده چوق اولور ^{۲۲} کوزره ^{۲۳} و او معروف و فتح زاء معجه و راء مهمله
 ایله بر قوشدر دایما صوده تعیش ایدر مولانا کسای بیت باز شکار جوی هزیمت شد از شکار
 وز کبر نکر د بسوی کیک و کوزره ^{۲۴} کوزسکاونه ^{۲۵} سکون و اوین و کسر زاء معجه و فتح سین
 مهمله و کاف و نونله چتین قوز که ایچی چیمماز ^{۲۶} کوزوره ^{۲۷} سکون و او اول و زاء معجه و فتح واو تانی
 و راء مهمله ایله اوزون شیشه معناسنه در ^{۲۸} کوزه ^{۲۹} و او معروف و فتح زاء معجه ایله برداق که کوزه کور
 برداقی دیک اولور ^{۳۰} کوزه ^{۳۱} و او معروف و فتح زاء فارسيله بمعنی خرسفید رنگ عربیه قرد دیر لر
 کذا فی المجمع ^{۳۲} کوزینه ^{۳۳} کسر زاء معجه ایله کازران و دقاق طوقاغی میرنظمی بیت
 هر آنکس که شود گفتار اولج * زند کوزینه بر سر کازر چرخ ^{۳۴} کوزسته ^{۳۵} سکون و او وسین
 مهمله و فتح تاء مثناه ایله قرغه دوکا کی دیدن کلری در ^{۳۶} کوسه ^{۳۷} معروف عربیه کوسج دیر لر فتح
 کافله ^{۳۸} کوشه ^{۳۹} ایکی معنایه در اول بوجاق که کنج و بیغوله دخی دیر لر ثانی چالشش واله کتوریش
 معناسنه در شاعر بیت چون برون از کجاوی بود او * کوشه خاطر تو کی بود او ^{۴۰} کوفته ^{۴۱}

سکون فافتح تاء مثناة ایله هر دو گلش نسنهیه دیر لر عوما و دو گلش ات که معروف طعام در
خصوصا شیخ سعدی بیت کوفته بر سفره من کومباش * کوفته رانان تعی کوفتست *
کوفشانه فی واوم معروف و سکون فافتح شین معجه و نونله چولاه معناسنه که کوفشان دخی
دیرلشاکر بخاری بیت نفرین کم زدر دوفغان این زمانه را * کردار و کیر و مرتبت این کوفشانه را
کوکله فی واوم معروف و کسر کاف و فتح لامله بر قوشدر با شنده تاجی وارد در عرییده هد
دیرلر کوکه فی واوم معروف و فتح کافله جعد معناسنه در ترکستانده برادر رضاعی به یعنی سود
قرند استنه دیرلر ابوالعالی بیت از پیش جنب من زود محنت و الم * گویا که کشته تا زلی کوکه
منست کوکه فی واوم معروف و فتح لامله ایکی معنایه کلور اول کوملنی در که صیاد لر ایچنده او تورب
شکار کوزه درلر حکیم تزاری قهستانی * قطعه * بنده در انتظار موبک عید * کشته ساکن
بکنج پیغوله * تاکه آید بام مرغ مراد * همچو صیاد مانده در کوکه گومه فی واوم معروف و فتح ممله
جبه دیدگری قفتاندر که جنک کونلرنده کیرلر فرهنگ جهانگیریده ستاز و علف صا پندن یا پاس
اوکه بوستان و باغ و زراعت بکچیلری ایچنده او تورلر کازه دخی دیرلر کوکسته فی واوم معروف
و کسرنون و سکون سین ممله و فتح تاء مثناة ایله او تراق برینک قبا برندن عبارتدر ابوالعالی
بیت بزرگ و فر بهست کونسته او * همی آرند رندان برکناره کوکونشسته فی واوم معروف
و کسرنون و فتح شین معجه و تاء مثناة و سکون سین ممله ایله حیوانات و آدمیانک او تراق بری
و صغری سیدر کوکه فی واوم معروف و فتح نونله یعنی سرین یعنی کونسته مرقوم کی او تراق
بری معناسنه کدافی المجمع کوکه فی فتح و او مشدده ایله فرهنگ جهانگیریده پنبه و کوکنار
قوزاغی امیر خسرو بیت کردین حقه ترامینی بر آید تاجه شد * چایست اندر کوکه بانک دانه ای
کوکنار * وله بیت مستغرق خوایم درین کوکه خشخاش * شام اجل و صبح جزارا نشناسیم
و ابر بشم قوردینک یوماغی و اکا بکتر نسنه لره دیرلر و سکون و او و اطهار هایل طاع معناسنه در
ودخی فتح و او مشدده ایله آلت بحام که کبه دخی دیرلر عربینه فتح و او مشدده ایله باجه معناسنه یعنی
طام پخیره سیدر کوکه بر کوکه فی عنبر مطبقه که قات اندر قات دیک اولور و هرنه که قات بر قات
اوله اکا دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری و بعض لغت معتبره کوکه واره فی سکون و او اول و ها
و فتح و او ثانی و راء ممله ایله یعنی کوهان مرقوم کوکه فی واوم معروف و فتح هائین ایله بش
معنایه کلور اول یعنی زین یعنی ایر عرییده سرج دیرلر عوما حکیم فردوسی بیت زکوهه
باغوش بر کیرمش * بشاهی زکشتاسب پندیرمش * وله ایضا بیت من امروز از کوهه
بردارمش * بنزدیکی زال و سام آرمش * و ایرک قاشلری معناسنه خصوصاً
منوچهری بیت نصرت از کوهه زینت نه فرودست و نه بر * دولت از کوشه تاجست نه
فرازست و نه باز * ثانی حیواناتک او موزی باشی آرقه سننه کی یوکسنگ بری عوما محتشم کاشی
در صفت اسب بیت بلند کوهه کوتاه پشت کوهه سرین * کشیده کردن و فربه تن میان
لاغر * و دوه نیک او زکی خصوصاً حکیم اسدی بیت ابر کوهه پیل در قلب گاه * بلورین یکی
تحت چون هورماه * ثالث موجه آب که اشتراک و مشترک دخی دیرلر شرف شقره بیت چنان
کوهه زدی انعام عامست * که امیر راقوت آشنایست * رابع معنی بلند ی هر نسنه که بلند اوله

اوله میرخسرو بیت وصف در آمد علمست اینکه بانگ گوس * همچون صد ای کوبد از کوهه
 جبال * خامس بمعنی جن که کوهه بگرفته دیر گرفته بواپکی معنایه حکیم خاقانی
 بیت از کوهه عم شکوه بگرفت * چون کوهه گرفته کوه بگرفت * کویچه * و اوچ هول
 و سکون یای تختانی و فتح جیم فارسیمه کوجک محله و زقاق و حجره معنایینه * کویه * و او
 معروف و فتح یای تختانیله طواریاتدوخی مکان ثانی بیان بانی که عربیده رب السوش دیرلر
 * کهبه * سکون ها و فتح باء موحد ایله آلت بحام که کنه دخی دیرلر * کهسته و کهسته *
 کلاهها یفتح الهاء اول سکون سین مهمله ثانی شین معجه و هر دو فتح تاء مثناة ایله بمعنی کوزه
 پر آب یعنی صوطلو برداق فرهنگ میرزاده بمعنی کهیده واقعدر * کهنه * سکون ها و فتح
 توله اسکی معناسنه در * که * اظهارهایله کوه لفظندن مخفدر طاع معناسنه حکیم اسدی
 در صفت اردها بیت به بینی زهرش زمین کشته رود * همه شیخ سیاه و همه که کیود *
 * مع الیاء التختانی * بجایی * فتح جیم و کسریای تختانیله یای اول اصلی در ثانی خطاییه در
 قند ایدک و قندن کور سن دیمک اولور * کرکدی * سکون را و ضم کاف و کسر
 دال مهملتین ایله استخوان نرم که عربیده غضروف دیرلر کدافی الجمع * کیزی * کسر راء مهمله
 و زاء معجه و سکون یای تختانیله قریضه که و بر یلوب کیرو آله و دخی قواسنه فتور ککش بیر معنی
 معناسنه کدافی المویذ والاداة * کسنی * سکون سین مهمله و کسر تاء مثناة ایله کفره و ره بان
 قوشاخی که عربیده زنارد دیرلر بعض نسخه ده آفتاب پرست قوشاغنه تخصیص اولمشدر معرفی
 کسینج در حکیم اسدی بیت زبون کردش اصغند یارد لیر * بکستیش آورد سهراب زیر *
 بویتله مطلق قوشاق فهم اولنور زیرا سهراب آفتاب پرست دکل ایدی و کافر دخی دکل ایدی
 جهانگیری صاحبینه متابعتا بویت ایراد اولندی معیار جمالیده شین معجه ایله مرویدر * کسنی
 سکون شین معجه و کسر تاء مثناة ایله ابکی معنایه در اول کسنی * مر قوم معناسنه حکیم سوزنی بیت
 از میان کسنی کسینی و زسر افکندی کلاه * و زمینی کسنی بری اسلام کردی اختیار * استاد فرخی
 بیت کسنی هر قل بنیع هندی بکسل * بر سر خاقان صلیبها همه بشکن * ثانی کورش در که
 کسنی گرفت دیرلر یعنی کورش طویدی دیمک اولور بو معنایه سین مهمله ایله کسنی مرویدر
 شرفنامه ده و مؤیدده بویتله * تمسک اولشار * منعود سعد سلمان بیت پیل زوری که چون
 کند کسنی * بند او پیل راهد سسنی * کسنی * سکون شین معجه و کسر توله حیوانات نوعندن
 بورجق دیدکاری علف دو ایدر * کلاه برکی * کسرها و فتح باء موحد و راء مهمله ایله بر نوع کلاه در
 فقر او رعایا کیرلر شیخ سعدی بیت حاجت بکلاه برکی داشتنت نیست * خود را ز علمهای
 نکوهیده بری دار * کلامنتری * کسرها و فتح تائین مثناتین ایله عسکری به مخصوص بر کوهه کلاه در
 قلیق اولقده جائز شیخ سعدی بیت دلقت بجه کار آید و تسبیح و مرقع * درویش صفت
 باش و کلاه نتری دار * کلاه قاضی * بر نوع کلاه در علما و دانشمند لیر عربیده دینه دیرلر
 * کلی * کسر لامه اوج معنایه کور اولر و ستایی و دهقانی معناسنه حکیم سنایی بیت چون
 تو چشم و جومن ثمن نیست * شهری و کلی تویی و ما بیم * حکیم سوزنی بیت نیز در ریش
 و سبکت آن کل * خوه کلی ماش خوه پابانی * ثانی دف معناسنه که عربانه دخی دیرلر

۵

حلاجی اولین در که بوکه دایره دینور است اذ فرخی بیت من و این ساده دلی بیله بر هر سخنی *
بای میگویم و چون کیلان بر نای و کلی * ثالث بر نوع خرد به بال قدر بغایت مقوی شهوت جماعیه در
عربیه سمک ضراخی دیر لر که ای فی بوزن های ایکی معنایه در اول ایران پہلو انزلدن
بر میارز آدیدر ثانی ذکر می مرو رایدن کا معناسنه در حکیم نزاری قهستانی بیت هست
تا خلقش نسبت کل چنانک * فی المنزل در جنب بوی کل کای * وله بیت عالم فانی و باقی را هم
نسبت مکن * بوی کردن را تفاوت باشد از کل تا کای کوی فی واومعروفله محله معناسنه در
حکیم طاقانی بیت چو آیم جانب کویت دو صد منزل یکی سازم * اگر بیرون روم در هر قسم
صد جا کنم منزل کوی کوتاه پای و کونه پای فی بر جانوردن آرقه سنه بکری وارد در صغیر کی چقال
بوی نوزی اولور میر خسرو * مثنوی * یوز روان کشت بهر سوی صف * زو همه پر خال شده
روی صف * تند چوشیری که بچای کروی * شیر همه کشت زنی آهوی * بود بر سر بچه آهوی
ربای * دست درازیش بکوتاه پای کوردی فی واومعروفله و سکون راو کسردال مهملتین
یله جامه * بشمینه معناسنه در که کوردین دخی دیر لر حکیم سوزنی بیت که خیش با کلاله بصر
در کشد قسار * وز کوردی کند جل و کون پوش هفت رنگ کوی فی واومعروفله و کسیراء
مهمله ایله اوج معنایه در اول پای اصلی ایله بر غله آدیدر جنسه خود رویه مشابه امیر خسرو
* مثنوی * که ما از پی شامخ کوری * ز شور خاکیمان در خاک شوری * خواهم کندم
ز سلطان صنایع * بکوری کردم از دود بیه قانع * ثانی عشرت و نشاط ایله زندگانی و فرح
و سرور ایله خرامانی ایتمک شمس خیزی بیت اهل عالم بیاد دارد هر * هم طرب میکنند و هم
کوری * ثالث یای وصفیه ایله کورک معناسنه در کورکانی فی واومعروفله و سکون راه مهمله
و فتح کافله سختیمان معناسنه در کذا فی المجمع کوزکافی فی لغت اولک راه مهمله سی رینه
زاء معجه ایله یته سختیمان معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری کوزی فی واومعروفله
و کسیر زاء معجه ایله معنی آبکی و شمر کذا فی المجمع کوهاموی فی بزوع او بوند صورتی
بودر که بریره طپراق بیغوب اوزرینه صورت و کر لر و ایچنده بر قیل و یا خود بر ایپلاک کز لر ل اطرافند
اوتورب آنی آر لر هر کیم بولور سه ایونی یوتنس اولور رهن نه ایسه آلور عریله بقیری دیر لر
کوهری فی واومعروفله و کسرها و راه مهمله ایله بدل و عوض معناسنه استاد لطیفی بیت کوهری
بیت این حوادث را * ضیعت اوست راست ضیعت کل کوهی فی طاعه منسوب آدم و یا حیوان
و یا خود نباتات هر نه اولور سه کوهری کوهری مرقومدن تخفیف اولمشدر فی باب الکاف
الفارسی المفتوحه مع الف * کالیا فی سکون لام و فتح یای تحتانیله کلک یعنی خام و تارسیه
قاون و قدر بوز و غیرهما ابوالعانی بیت چون شوی بخته رغبت میبند * ورنه اندازند
همچون کالیا کاهنارها و کاهنبارها فی ککلاهما بسکون الهاء و فتح الباء الموحده
اهل فارس دیر لر که حق سبحانه و تعالی جل عظمته عالمی آئی وقتله خلق ایادی و اول وقتله
کاهنار و کاهنبار نام دین بیلرود دیر لر که بونامی زردشت وضع ایله ی بو آئی وقتی خلقت دنیا اولان آئی
گونه منسوب ایادی که کتب سماویه ده حق جل و علا عالمی آئی گونه خلق ایله وکی مسطور در
اهل فارس اول وقتله هر یته بر نام وضع ایله بارتعظیا اول وقتله هر یسنی اولنده بش کون عظیم

عظیم جشن و سرور و هژده ماهی آید و بر برین مجلسه دعوت و عیش و طرب و ضیافت آید و در
 کتاب زنده مسطور در که کاهنبار اول که نامی مید یوزم در اردیبهشت ماه قد یدن خود روز و زرد
 دیر که حضرت حق جل شانیه یوم مزبور دن قرق کونه دك آسمانری تمام خلق ایادی و کاهنبار
 ثانی که نامی مید یوشم در نیره ماه قد یدن خود روز دیر که حضرت الله جلت عظمته یوم مزبور دن
 آلتیس کونه دك دریا و صولک خلقتی تمام ایادی و کاهنبار ثالث که نامی بینی شهشیم در شهر یوزماه
 قد یدن اشتاد روز در حضرت باری عز اسمه یوم مزبور دن یتش بش کونه دك زمین کوه و بحر اربله
 خلقتن تمام ایادی و کاهنبار رابع که نامی با سرم در شهر ماه قد یدن اشتاد روز در حضرت خدای
 تعالی عز شانیه یوم مزبور دن او تو ز کونه دك نباتات و اشجار خلقتن تمام ایادی و کاهنبار خامس که
 نامی مید یوزم در اردیبهشت ماه قد یدن مهر روز در دیر که حضرت خلاق جهان جل جلاله
 یوم مزبور دن سکسان کونه دك حیوانات خلقتن تمام ایادی و منقولدر که مجموع حیوانات چرنده
 و پرنده ایکی و زستکسان ایکی سرده یعنی نوعدر منها یوز یتش ایکی نوعی چرنده و یوزاون نوعی پرنده در
 و کاهنبار سادس که نامی یتسیمییم در راهنود روز که زوز نخستین بجه دز دیده یعنی جسمه مسترقه
 دیماه قد یدن انبود روز در دیر که حضرت حق سبحانه و تعالی یوم مزبور دن یتش بش کونه دك
 آدیم علیه السلامی خلق ایادی بوجله ذراتشت بهرام بیت همه از خوان بدانش نگاه کشند
 مر از جمله کاهنبار یتسینده * وزیح ایخانیه مر قوم در که اول کاهنبار اول دیماهک اون برنجی کونیدر
 و اول کاهنبار ثانی اسفند ارماهک اون برنجی کونیدر و اول کاهنبار ثالث اردیبهشت ماهک بکرمی
 آلتی کونیدر و اول کاهنبار رابع خورداد ماهک بکرمی آلتی کونیدر و اول کاهنبار خامس شهر یوز
 ماهک اون آلتی کونیدر و اول کاهنبار سادس روز بجه دز دیده در که آخر ایانماه درودخی
 کوشیار حکیم زیح جامعک یازمش که اول کاهنبار اول اردیبهشت ماهک بکرمی آلتیسی و اول
 کاهنبار ثانی نیرماهک بکرمی آلتیسی و اول کاهنبار ثالث شهر یوزماهک اون آلتیسی و اول کاهنبار
 رابع مهرماهک اون بشی و اول کاهنبار خامس دیماهک اون بری و اول کاهنبار سادس اول بجه
 دز دیده و واقعدر که آخر اسفند از ماهدر اما خلقت اشهای مذ کوره هر کاهنبار اولدن
 اولدوغی متفق علیه در کن هر کاهنبارک اولی قننی کون اولدوغنه اختلاف ابشار در علی
 زعمهم الفاسد و کدا فی یوخسول و داخی دیکدر خواجه سلمان بیت بر سر کوی جاشقی
 شاه و کد ایکی بود * بادشهی کند کسی کوست کنای چون تویی * ابوالعالی هزل کونه بیت
 کیرعریان مانده است در کوی تو در یوزه کر * بر در کون بزرگ و فریم هست کشته کدا و کرا فی
 راه مهمله مشده ایله ایکی معنایه در اول یعنی بنده حضرت مولانا قلیش سره بیت اینچنین
 خاین یکی کرا بود * ما یکان برده که هست او معتمد * ثانی بچام معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت
 بنکر چشم خاطر و چشم سر * ترکیب خویش کیه کرا * کیه آلت بچامند و کامر و کردانی
 سکون را و فتح دال مهملتین ایله یعنی کردان و کردیده صیغله مبالغه در دو یعنی و دوغش معناسنه
 اشتاد سجدی بیت کسی که خدمت دوری کند هیچ * برودشمن بود کردون کردا * شاه ناصر
 خسرو بیت مامانله شد ستم و کشته سوده * تامانله و ناسوده چرخ کردا و کردنا
 سکون را و فتح دال مهملتین و نونله اوج معنایه کاور اول کباب سیشی که دو نمکن عبارت در امیر

معزی در صفت بیابان * قطعه * کرماش چون حرارت محروم در غموز * سرماش چون
رطوبت مرطوب در شتا * زیک اندر وجود آتش و گردان در وجود * مردم چومرغ و باد مخالف
چو گردنا * حکیم سو زنی * قطعه * دشمن شکن سخی که چو عزم شکار کرد * از هر کجا که روی
بهد تا بهر کجا * آتش سنان نیره چون گردنای اوست * دشمن چومرغ گردان در گرد کردنا *
ثانی بر نوع کباب در که اتی اول صوده خشلیوب بعد یاروب ایچی طولد یروب و شیشه صاحبوب
کباب ایندر لوبو کا گردان و گردانیه دخی دیرلر معربنی کرد ناجدر حکیم قطران ارموی بیت
گر قوی تر مہتری کردن کشد با کم تران * خویش را گردون کند بر آتش غم کردنا * ثالث کوش
عود و وطن بود و رباب و امثالک قیل طاقلو اولان اغاج که بورغودیرلر سازه دوزن ویرد که آنی
چو یروب تمام قار بر بر لینه آهنگ او انجیه دک حکیم سنایی بیت دریه مہرام را بشکسته لطفش
قبضه گاہ * بر بطن اہید را بکسسته قہرش کردنا * ابو الفرج رونی بیت شاخ امرود کوهی
و امرود * رشتہ و گردنای تیورست * و کسر کافله کاسہ زانودر کہ عریبہ وصفہ دیرلر فختین
ایله * کرما فی یاز فصلی در کہ مقابلی سرمادر و اسی یہ کرم دیرلر آنجق فصلی یایہ مخصوص
دکدر شاعر بیت زمین پر نکار و هوا مشکبار * نہ کرمانہ سرمافیشہ مہار * کرنا فی سکون
و امہملہ و فتح نونہ ریواس نوعندن براو تدر طعمی اکشیر کدر نعمہ اللہ اشک منتزیدر دیش
* کزای فی فتح زاء معجہ ایله بمعنی کردند یعنی اصری شیخ سعیدی بیت از من نکوی حاجی
مردم کزای را * کو آستین خلق بازار میدرد * فرہنگ جہانگیریدہ ضرر و ضرر اید می معناسنہ
مرویدر استاد عنصری بیت خفا کہ شکر زہر شود تلخ و کزایان * کرنام فلا نشہ بنکاری
بشکیر شیخ سعیدی بیت تریا کدر دغان رسول آفرید حق * احباب راجہ غم بود از زہر
جانکزا * کرثا فی سکون زا و فتح یاء فار سین ایله ریواس نوعندن براو تدر کزبا و کرنا
ورزبا دخی دیرلر شمس نخری بیت اگر زار کفت رشعہ بدی در ابو * بدی زبرد و پیروزہ پیکر
کرثا * کنج خضرا فی خسرو پرویزک مشہور اولان یدی خزینہ سنندن بزخینہ آدیدر
ہرینک * ہوی وارد در جملہ سی بوکتاہدہ ذکر اولمشدر حکیم فردوسی * مثنوی * دکر کنج
کزد در خوشاب بود * کہ بالاش یک تیر پرتاب بود * کہ خضرا نہادند نامش روان * میان گردان
نامور بخردان * کندا فی سکون نون و فتح دال مہملہ ایله رایجہ بدیعنی مردار قوقولو نسنہ
عارضہ و معروضہ اطلاق اولنور پورہای جامی بیت گند او تیر ہمچو پیاز و ترش چودوغ
چون سیر کرم و خشک و چو چقرات سردوتر * کند کیا فی سکون نون و دال مہملہ و کسر کاف
فارسیلہ براو تدر خرس کیا دخی دیرلر کہ ذکر مرور ایلدی * کندم نما فی یوزہ کواوب آدم
آلدایچی آدمہ دیرلر * کندنا فی سکون نون اول و فتح ثانی و دال مہملہ ایله پراسہ دید کاری
بدرایجہ لونسنہ کہ صر مساعک بز نوعیدر کند نہ دخی دیرلر حکیم سنایی در ہجو منلا خلیل
طیب * نظم * خلیل منجم کہ از طب نداند * سفوف از ایا راج شراب از معاجین * ندانسنہ
از کندنا دارچینی * زفتہ بریوند از ماہ پروین * بد و کفتم از طب چہا خواندہ * کفت * کاستان
ویستان و فرہاد و شیرین * چونارنج خوان بود پرسیدم ازوی * کہ کیلان بنا کردہ کیست
چندین * بکفت آن بنا را علی شہر کردہ * بہند وستان در حوالی قزوین * بکفتم کہ زستم

رستم که بود دست و دستان * فرامرز و کو در زو بهرام و چو بین * بگفت این کیهان که پرسیدی
 از من * بود در بدخشان مجام سردین * که بارها و کهنبارها * کاه باز و کاهنبار هر قوم اندن
 اختصار اول و نشدر * مع الباء الموحده * کاواب * سکون و اوایله یو صون که صو او زرنه
 و کنارنه اول و ریشل نسنه در جامه غوک دخی دیر لکذافی فرهنگ جهانگیری * کب * بوزن
 لب اپکی معنایه در اول لاف و کذاف سوز معناسنه در که لاف اور مجیه کب زنده دیر ل
 حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * چون زن صوفی تو خاین بوده * دام مکر اندر دعا
 بکشوده * کوزهر ناشسته روی کب زنی * شرم داری و ز خدای خویش نی * حکیم سنایی
 بیت هر کز لاف ایازی دید خواهی در جهان * عشق بر محمودینی کب زدن بر عنصری * ثانی
 بمعنی بزرگ و کنده روایت اول و نشدر * کرم شاسب * اپکی معنایه در اول رستم زال اجدادندن
 بر پهلوان آدیدر ثانی طهماسب شاه اوغلنک آدیدر باباسی برینه حیاتنه تخته کجور و ب
 پادشاه ابلشیدی اماینه باباسی حیاتنه اینکن افراسیاب جنکده فوت اولدی کرم شاسب
 و کرم شاسب و کرم شریف دخی دیر ل * کرم * کسز راه مهمله و سکون یای تحتانیله زراعین
 زراعت تار لاسن تقسیم و تعیین حدود اینده گلرینه که ترکیه دوغ دیر ل یوکا کری دخی دینلو ر تعریب
 ایدوب چریب دید پلر اما اصحی فدان تعبیر اولنان ارضه کریب دینلو ر بر جفتاک یردن عبارتدر
 دوغ کرمده یعنی باغده استعمال اولور عربینه فدان که جعی فدن و افدنه کاور * کج افراسیاب
 خسرو پرویزک مشهور اولان یدی خزینه سندن در دخی خزینه سنک آدیدر که اصلنده دخی اول
 کجی افراسیاب پولشیدی کیدرک خسرو پرویزه و اصل اولدی حکیم فردوسی بیت دکر نامور
 کج افراسیاب * که کس رانبودان بخشکی و آب * کتاب * سکون نون و فتح دال مهمله
 ایله کاواب مرقوم معناسنه که یوصونلی صودیمک اولور حکیم اسدی بیت یکی بیشه دیدند
 کند آب و نی * که آن آب هستی نمودی چومی * کواب * فتح و اوایله چقور یرده ایر کاش
 صویه دیر ل که کوچقور در آب کو تقد یرنه * کورب * سکون و او و فتح راه مهمله ایله پشمینه
 پای پوش که چقشور التندن و ادک التندن کیملو ر معربی جور بدر حکیم سوزنی بیت بهای
 کوزب و سوزه فرست کوب نعل * هب است نزد تو اینها که مها کردم * کوهرتاب * سکون
 و او و فتح ها و تاء مثنایه ایله بر نوع انچه لطیف تر لک در که التندن زبونک رنگی کورینو رودخی بر نوع
 التون نلی ایله اشانمش مقنعه یعنی زنانک باش اورتسیدر و غایت انچه دابنده دخی دیر ل کوهرتاب
 دخی دینلو ر میرنظمی بیت چو کوهرتاب پوشیدست بر سر * بزیرا بر کشته ماه انور *
 * مع التاء المثنایه * کاشت * سکون سین معجه ایله بمعنی کردانید یعنی دوندردی کاشت
 مصدر یردر حکیم فردوسی بیت تراپاک یردان بران بر کاشت * بداده زایران و توران کاشت
 حکیم اسدی بیت کرفش دم آب و برجای داشت * ز بالای سر چون فلاخن بکاشت *
 * کرمست * فتح و او سکون سین مهملتین ایله مست طافح و مد هوش یعنی بکین و بی عقل
 سرخوش حضرت مولانا قدس سره بیت باز رسید مست ماد اقدح بدست ما * کرده دی
 بدست تو شاد خوشی و کرمستی * بودیتنه سکون را و فتح سین مهملتین ایله اولوق اقتضایدر مکر
 حضرت مولانا نظم ایچون ایتمس اوله و اهل هندک زبان علی سنده لقمه بی یوغه دیر ل * کست

سکون سین مہملہ ایلہ بوژن مست بمعنی زشت و چرکین شمس خری بیت اگر تمثال مانی زند
گردد * به پیش صورت خوبت بود کست * محمود ابن یمن * قطعہ * آنکس کہ جوینی و کلیم
بدست * کر زین دو فزون می طلبد از پرست * کجی و کتابی و جوینی و کلیمی * هست ابن
یعین را خوش اگر نزد تو کستست * مسعود سعد سلمان * رباعی * عشق تو باند و صبر من
بست چرا * روی تو نکوی و خوی تو کست چرا * میخواره منم دو چشم تو مست چرا * پیش تو لبم
پوس تو دست چرا * کشت فی سکون شین معجہ ایلہ بش معنایہ کلور اول کشتن لفظتک
صیغہ ماضی سیدر شد معناسنه کہ اولدی دیمک اولور بومعنادہ نحو بل معناسی حاصل اولور
یعنی دوتک ثانی نحو وحک معناسنه بوابکی معنایہ شیخ اوحدی * رباعی * کوهر کہ در جهان
تماشای روند و کشت * مارا بس اینقدر کہ ہما دوست بر کندشت * تا اوز نقش چہرہ خود پرده
بر گرفت * مانقش دیکران زورق می کنیم کشت * ثانی بومعنایہ حکیم سوزنی بیت بسی
کناہ صغیر و کبیر کردم کشت * کہ نر کبیر خطر بود نر صغیر مرا * ثالث سیر و تماشا گاہ معناسنه
مثلا کاکشت دیر لکل سیری دیمک اولور شیخ نظامی بیت کنند انداز این صید کهن دست
درین وادی کند زینکونہ کاکشت * خواجہ حافظ بیت بد مساقی می باقی کہ در جنت نحوای
یافت * کنار آب رکن آباد و کاکشت موبلارا * دیوان حافظ شارحاری کشتک بومعنایہ
کادوکن فہم ایتیموب مصلا کل لکی دیوشرح ایتیشار رابع بمعنی خرزہ یعنی قاون خامش
معنی حنظل بوابکی معنی قرہنک زفانکویادن مرویدر وادات الفضلادہ بمعنی دیدن مسطور در
کشت بر کشت فی براوتدر بر برینہ صارلمش ایپ کی بش عدد صابدر بر برینہ طولاشق
بیک دخی دیر قاطع الشہوہ و مقل باہ و منقص منی در واکر طفل کریہ ناک اولسہ آنک بردانہ سن
باشی التہ قوسہ لساکن اولور ککبت فی سکون لام وفتح باء موصلہ ایلہ بیوک کی کہ دریای
ہنہ سفر ایدر تعریب ایدوب جالبہ دیر بلر ابوالعانی بیت بکن حذر ز کناہ کبیرا کر صغیر
می شود چو کبیت وزورق ز موج ہم مضطر ککست فی فتح لام و سکون سین مہملہ ایلہ بمعنی سیاہ
مست کہ خرست و کرست دخی دیر لر عربیہ طافج دیر لر ککست فی بمعنی سرفہ یعنی
او کسرک عربیہ سعال دیر لر میرذوقی بیت سرفہ کریا شدت و کرکہ دوست * حق شفا
میدہد مکن ککہ دوست ککست فی فتح میم و سکون سین مہملہ ایلہ قیمی آحق بر کوهردر کہ
کوکرنک اولور قرلہ مابل اولانی معدنیدر مدینہ منورہ علی سا کنہا افضل التیمہ شہرینہ قریب
بر محلہ اولور منقولہ کہ معدن مزبور دن دوزاش قلہ حدن شراب ایجلسہ ہر کز سرخوش
اولور واکر بر پارچہ سن شرابہ بزاقسلرینہ بو خاصیت ظاہر اولور مش واکر بر آدم یا تدقہ
بہارہ سن یصدوخی التہ قوسہ ایورویا کورب و کوردکی واقعہ فی ضبط ایدر کج دیوار بست
اول دفینہ در کہ حضرت نبی علی زینا و علیہ السلام حضرت موسی علیہ السلام ایلہ انطاکیہ شہرینہ
اوغرایوب بیقلور اپکن راست و درست ایلد وکی دیوار التہ اولان کجدر قرآن مجیدہ وارد
اولشدر مہر نظمی بیت شد وجودم چون جد از مضمحل * کج دیوار بست کویا عشق دل
ککبت بہشت فی سکون نون و کف فارسی ایلہ بر قلعہ آدیدر کہ بابل ولایتنہ ضحاک بنا پلشدر
شہر بابل ہر این صیغہ عراق عربک بریدر و ہر فراتک جانب شرقینہ واقعدر مقدم اول شہری

شهری یعنی بابلی قیسی بن اوش بن شیث بنی عامیه السلام بنا پاشی بعد طهم دورت شاه مجید بنا
و تعمیر ایلدی واسمه کنک بهشت و کنک رز دخی دید پلور زمان آنده جانولر مکان طوتوب
او تور پلور حنی هاروت و ماروت دید کاری ایکی مالک آنده برقیوده صاحابازندن اصلوب طوردرلر
احواللری قرآن مجید ده وارد اولمشدر و سخا کدن صکره کنعا نیلونسلی که فرود سلسله سیندر
اول شهری دارالملک ایلد پلور بعد خراب اولدی بردخی اسکندر ذوالقرنین تجدید بنا ایلمدی حالینه
خرابدر مزبور قلعه دن بر نل خاکدن غیر نشانه قالمدی حله شهرینه قریب یرده واقعدر و اکا
تابعدر و اول نل اوزرنده بر چاه عمیق وارد بر بعضیلر هاروت و ماروت اول چاهک محبوسدر دیر لر
و زهه القلوب نام کتابده مسطوردر که کنک بهشت حدود جانب مشرقه بر موضع آ دیدر که
هر یمنه قبه الارض دیر لر اول مکان پر بلك قرار کاهی در آنده روز و شب مساوی و سال و ماه
یکساندر دیر لر شیخ نظامی اسکندر نامه ده ذکر ایدر که کنک بهشت حد ودمشرقه بر شهر در
اول شهرده بر معید قدیم وارد در قند هاردیمکله معروفدر تنگم بیورر * مثنوی * ذکر باره بر مرز
هند وستان * کدر کرد چون باد بر بوستان * از آنجا مشرق علم بر فراخت * یکی ماه بردشت
و بر کوه تاخت * ازان راه چون دوزخ تافته * کز و پشت ماه تبش یافته * در آمد بان شهر
مینوسرشت * که ترکانش خواندند کنک بهشت * هوایی دران دید چون نو بهار *
پرستش کنی نام آن قندهار * کنک در هخت و کنک در هخت * کلاهما بسکون النون
و کاف الفارسی و کسر الدال المهمله و زاء الفارسی ساکنه و خاء المعجمه و بضم الهاء بیت المقدس
دیکدر لسان سریانیه ایلمادیر حکیم فردوسی * مثنوی * بخشکی رسید سر جنگجوی *
به بیت المقدس نهادند روی * بتازی زبان خانه پاک را * بر آورد ایوان سخاک را * چه بر پهلوانی
زبان راندند * همی کنک در هختش خواندند * کوست فی فتح و اووسکون سین مهمله ایله
یان باشی اورمق و ایکی نسنه شد تله بر رینه طوقنق آسیب معناسنه * کوست فی کسر و او
وسکون سین معجمه ایله قیون و دوه و سایر حیوان حوصله سندن علف چیتاروب آغزنده
نکرار چیمکه دیر لر ترکیه دخی گوش دیر لر میرنظمی بیت شده در ازل طمع حیوان سرشت
خورش زان همه در دهانش کوشت * مع الجیم * کالوج فی ضم لام و او معروف ایله بعض
نسخه ده جیم فارسیله دمه رویدر صرچه بر مق که عربیه خنصر دیر لر ابوالعانی بیت فروتر
داست چون کالوج غودرا * ازان کشته مجوهرها مزین * کرکاج فی سکون راء مهمله و نون
و فتح کاف عربیه نلم دارالملک خولر زمدر تعریب ایدوب جرجانیه دید پلر توکان اور کنج دیر حکیم
انوری بیت مر حباملك خراسان داد ز دانت نجات * از بلای غیرت خاک ره کرکاج و کات *
* کرکج فی سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله محلات اطرافنه طاش و اغاج ایله ایتدکاری
دیوار که حفظ محله ایچون ایدر لشهرک طشره اطرافنه دخی محاذنه شهر ایچون ایدر لر
* کرکج فی سکون راء مهمله و یای محتانی و کسر کاف فارسیله بر شهر امید رکذافی شرفنامه
* کالوج فی ضم لام و او معروفه تنورده کله و یا خود آ تشه دوشوب یا تمش اتمکه دیر لر استاد
لطیفی بیت هر کرکاج خشم کرد شد مفلوج * شده محتاج کهنه ها و کالوج * کنج فی ایکی
معنایه در اول معروف خزینه ثانی اول دینه مال دیر لر که بغایت چوق اوله تعریب ایدوب کهنه

۵

دیندار کی کنک در هرج بی نام بیت المقدس که کنک در هت و کنک در هت و خت مرقوم
معنی این کنک در هت جهانگیری و مع الحاء المعجه * کنخ مع فتح نوبله بوزن زنج معنی
کشک یعنی یوغردی و یوردوب محله بعض طعامه قورلر و کاهی اصلدوب اتمکله تناول ایدرلر
دختر کاغذ آل دیمشدر بیت کرمن شکر مباب تو همجو کنخی * زرین قلمی نه سر کین زنجی *
و کیرخ بی سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله رحله که اوزرینه مصحف شریف قویوب
نلاوت ایدرلر کنک در هت جهانگیری و مع الدال المهمله * کاود و کسروا ایله کاوکوهی
یعنی طابع صغری و کد بی بوزن حد کدا و کدای یعنی دانی و داجییاک کد الفظندن مرخدر
حضرت مولانا قدس سره بیت شکرته چه آرزو شد زاب شکر فروشش * چو عیاش دوش
زوز شکر فروش کد کن و کد ایاد بی فتح دال مهمله و یای تحتانیله خانه زرین یعنی بر خانه کنک
آلتنه واقع اولان خانه یه دیرلر ابو المعانی بیت نشسته جاهلان در خانه بالا * کد ایاد کشته
جای اهل دانش و کراید بی سکون راه مهمله و فتح یای تحتانیله معنی پیچید یعنی طولاشور
و صرار شمس خیزی بیت شهنشاهاتوان شاهی که کردون * نیارد کز جفا پت سرکراپت *
بو بیتنه دوندرمک معناسنه مناسبت درودخی جمع الغرسه یعنی آهنک کرد یعنی قصد ایلدی
و کراید بی سکون راه مهمله و یای ثانی و کسریای اول ایله معنی پیچید یعنی دوندردی
و طولاشوردی و دخی معنی قصد کرد شیخ نظامی اسکندر نامه ده بیت کراید مشان دل
باقسون خویش * امان دادشان از شبخون خویش و کرد بی بوزن مرداون معنایه کلور اول
یعنی خاک عموما شیخ اوحدی بیت تن بی روح چیست مشتی کرد * روح بی علم چیست بادی سرد
و خاک باد ایله قویوب هوا یه قالقن تو زدر شیخ نظامی بیت کرد بود خاک بر انکخته * خاک تعی به که
در آمیخته * بو معنی ده غبار معناسنه اولور خصوصاً مولانا حیرتی * قطعه * شاه اسپ بحیرتی
بخشید * باد صرصر بر کرد اوز سید * آنچنان تند بود نیز رفتار * که بیک شب با خرت بر سید
ثانی دوندرمک که کردیدن لفظندن صیغه امر دخی اولور زنده پیل احمد جام بیت چومن
بهر پوشم بروز نبرد * سرچرخ و ماه اندر آرم بکرد * ثالث کردون و قالک معناسنه حکیم فردوسی
بیت که تا این زمان هر چه رفت از نبرد * بکام دل ماهی بکشت کرد * رابع اسماء نیر اعظم دن
براسمدر شیخ نظامی در صفت چشمه حیوان * مثنوی * اگر چشمه با سایه بودی صواب *
بکاسایه با چشمه آفتاب * چو چشمه بخور شید شک خوشکوار * چرازیر سایه شد آن
چشمه سار * بلی چشمه را سایه خوشتر ز کرد * که این هست سوزنده آن هست کرد *
خامس معنی بوی خوش استاد رودکی بیت کل راجه کرد خیزد از ده کلایزن * مه راجه دزغ
بند از صد چراغدان * سادس معنی نفع و فایده شیخ اوحدی بیت سفر این کسان
چه کرد کند * بجز از باد سر که درد کند * سابع عکس یعنی بر نسخه شخصیتی نک عکسی حکیم
انوری بیت کر خام نبسته است صبارنک ریاحین * از کرد چرا نیک دهد آب روان * ثامن
شاد و بیغ و شادی و بیغمی حضرت مولانا قدس سره بیت آن یکی مردیست قوتش جمله
درد * وان دکر مردی میان فی جمله کرد * تاسع غم و اندوه مولانا خوارزمی * مثنوی *
بصحر اراپ عزت نشین بود * که در کبش مسیحایی قرین بود * ز تنها مکر کردی را بدل داشت *

داشت * ز سودای جنون دردی بدل داشت * نوایکی معناده اسماء اصداددن اولور عاشق
 ابریشم جنسندن بر نوعی دردی کردن بند فی هر نه که بوغاز آلتنه بغلنور رخت قلا ده سی وزنان
 اینجو و جواهر له دوزب بغل قاری که بو عمق دیر لر و اکا بنز رنه اولور سه میر نظمی بیت بلعل
 و ذر کردن بند کرده * همه کردن کسار ابد کرده کر مند فی سکون راه ممله و فتح میله عجله
 و عجل معناسنه استاد لطیفی بیت مکن بر وعده از وصل تو مغبون * نمی بینی چه کر مند دست
 کردن فی کزاید فی فتح زاء معجه و پای تحتانیله یعنی بکزد یعنی اصرر کریدندن فعل مضاعف در
 شیخ نظامی بیت یکی بر خورد کین جان میفراید * یکی کم خورد کین جان میفراید *
 فی کزاید فی سکون زاء معجه و نون ثانی و فتح نون اول ایله یعنی چوال گاه یعنی همان چوالی کذا
 فی الجمع فی کلوتند فی ضم لام و و او معروفه حیواناتک بوغازی آلتنه بغل قدی وزنان دخی
 جواهر له تزین ایدوب بوغاز لینه بغل قاری عقد معناسنه بوده کردن بند کبی در فی کلوتند فی
 سکون لام و نون و فتح و او ایله پیشکش میوه اولسون غیر اولسون شمس فخری بیت تحفه
 دوستان را کردند * از مه و مهر ساخته کلوتند * شرفنامه ده انجیر و جوزدن ایدر لر بر نسنه در
 ودخی بر طاع آیدر فی کلید فی کسر لام و سکون یای تحتانیله مطوق پریشان اوامش نسنه یه
 دیر لر میر نظمی بیت کلید در اشک مهر نثار * بینداخت هر سودل غم گذار فی کنج باد و کنج باد آورد
 ایکیسیه ایکیسز معنایه کلور اول خسرو پرویزکیدی خزینه سندن ایکنجی خزینه سنک
 آیدر منقولدر که خسروه بش نادره دوران نصیب اولمشدر که سلف و خلفند بر یاد شاده
 میسر اولدی بری بو کنج باد آورد در که خسرو قیصر ملکنه قصد و عزیت ایلد که قیصره
 احد اندن ارثله انتقال ایدن مالانهایه مال خزینه فراوانی خسرو و خوفندن کیاره تحمیل
 ایدوب بر جزیره ده حفظ اولنق ایچون کوندرد که قضا باد مخالف ظاهر اولوب * تجری الریاح
 بالآتشتی السفین * مقتضای سنجه کشتی بی جانب ملکات خسروه سوق ایدر خسرو بو حالدن
 خبردار اولد که آمدار کوندرب کشتی بی عینی ابله ضبط و خزینه قیصره بو طریقه مالک اولوب
 اسمنی کنج باد آورد قورل خواجه سلمان بو مضمونی دیش بیت تاز دریا بحر خسرو خیل بهار *
 کنج باد آورد ابر در فشان می آورد * اول بش نادره نک بری دخی بردست افشار در یعنی بر نوع
 نرم و ملایم آلتونی حکما تصنیف ابشار بر طوب آلتون ایدی که خسرو آنی لادن کبی النور
 اوینادوب استمد وکی صورت اشکالی ایدردی دستخوش دخی دیر لر و بری دخی حکماء احدن
 بر پنجه دوزمشلرا ایدی خسرو ملکته بردشمن ظهور ایدسه و کذلک بر حادثه عظیمه واقع اولسه
 اول پنجه نک انکشتاری درهم اولوب پیچ و تاپ ایدردی و یا خود حرمنده بر نام عقول ایش صادو
 اولسه ینه او یله اولوردی و یا خود بر فرزند ی ظموره کلسه اول پنجه منبسط اولوب حرکت
 ایددی و بری دخی حکمت ایله مصنوع بر پیاله ایدی ایچنه بر دفعه شراب قونیلوب بعد هر نقد
 صوقونیلد لطیف شراب اولوردی اول قونیلان شراب کبی و بر هر بند بر دفعه شراب و یا خود
 صوقونیلد قد نصکره هر ندکلو ایچلسه ینه پر اولوردی و بری دخی بر بارید یعنی بر مطرب ایدی که
 مثل سبقت ایتماش ایدی او حیوز آلتش نوا و مقام اختراعی و ارا ایدی و نفسی انسانی بیهم و ش
 ایدوب نطقه مجال قومز ایدی بلکه وحوش و طیوره دخی اول حالت اولوردی شیخ نظامی بارید

۲

مرقومی خسرو شیرین نام کتابی است اختراع لری اولان مقام اوله ذکر ایشدر و کنج باد آوردک
معنای ثانیه مذکور بار بیک مخترعی اولان نوالردن بر تو اسمیدر امیر خسرو در صفت بار بیک
* مثنوی * نواسازی که بودش بار بیک نام * نومی ساخت آنرو انکین وام * نهاد از زخمه چون
بر زد تماش * نوای کنج باد آورد نامش * استاد منوچهری بیت وقت سحر که چکا و خوش
بزند در نکاو * ساعتی کنج کاو ساعتی کنج باد * کنج باد آورد مرقومدر و کنج کاو دخی بر نوالدر
کنج شاد آورد فی خسرو پرویزک یدی خزینه سندن بر خزینه آیدر برر وایتد کنج
باد آوردک بر آیده شاد آورد در دالسر زده اولور حکیم فردوسی بیت دکر کنج شاد آوردش
خواندند * که در معدن خاص شه مانند کورد فی فتح و او ایله کورد معناسنه در حضرت
مولا ناقوس سره بیت ایمان کودت پیش او آن کفر کورد پس رو * چون شمع تفت جان شد
نه پیش و نه پس باشد * وسکون و او ایله زمین عمیق معناسنه که کوردخی دیر لر یعنی در یک
و چقورد یک اولور کورد فی فتح و او وسکون راء مهمله ایله طموز لان بوجکی که عربده جعل
دیر لر شیر از بلر از روته دیر لر فی کوزید فی سکون و او و کسیر زاء معجه ایله یعنی کوزد که جعل
مرقومه دیر لر فی مع الراء المهمله * کار فی ادات مبالغه در صیغه ماضی نک آخرینه لاحق
اولوب مبالغه فاعل معناسن افاده ایدر مثلا پرورد کار کنی عربده کی رب معناسنه بسایه
دیک اولور و کاه اولور صیغه امر آخرینه لاحق اولور آمرز کار کنی عربده غفور معناسنه و اولور
دخی: نلور کثیر العلم و کثیر التعلیم معناسن افاده ایدر عزیز نسبی * قطعه * هر آنکونیا موزد
آموز کار * همه دانش از کردش روز کار * که تا آنچه ماندست از ویاد کار * بود دیگر از آنچه
آموز کار کالیار فی کسر لام و فتح یای تحتانیله ایکی معنایه کاور اول خام میوه که کالیبا دخی دیر لر
ثانی صالیبا یعنی سو بلر کن و یا خود او نور کن آغز دن آقان صویده دیر لر میر نظمی بیت که سامع
شود از سخن رنجده دار * بهر سو جهد از دهن کالیار فی کانور فی ضم نون و راء معروفه غله سپیدی
معناسنه در کاور بیکر و کاور و چهر فی فریدونک کرزی آیدر روایت اولنور که فریدون اول
کرزی کاه کاهیا تنه یایدیروب حملند آنکه جنک ایدردی اکا کاسار و کاور دخی دیر لر
فریدون صکره اول کرزر ستمه دکدی دیر لر کوزر فی سکون و او و فتح زاء معجه ایله آلتوندن
دوزخ صراحی حکیم خاقانی بیت چند خواهی ز آهوی سمین * کاوزین که میخور دکانار *
کاور و کاور فی کاور بیکر و کاور و چهر مرقوماند حکیم سوزنی بیت چو کاور فریدون ز تازیانه او
زرخ و علم کاویان شود پیدای کاور شیر بر کوجک اغا جک صمفی در اول اغا جک ساقی کوتاه و پیراخی
انجیر پیراخی کبی اولور اما آندن خرده و دکر می رک او و بعضی از تون پیراخی کبی اولور دیر لر و خوشبو
صاریجه چچکی وارد در ساقی بچاق او جیلله یاردر صمفی اقا راعلاسی زعفران رنگنده اولور و صوده نیز
حل اولر آغا جندن آقدقه بیاض در قورید قچه صاری اولور اصلند قده ینه بیاض اولور طبیعی
حار و یابس در معری حار و شیردر و طب مفرد استند جا و شیرین استدر کاور و عنبر فی کاور و جیدر
یعنی در یاده تعیش ایدر بر حیوان جیدر عنبر حقه اولان روایات کثیره الاختلاف بریده بودر
در آنکه عنبر در یاسوا حلند و بعض جزیره سنده سر بفلک رسیده طاغلو واردر بوجه لکندن کنایه اول
طاغلو ک قیایار قلنده زنبور عسل مکان ایدوب اول جزیره نک خوشبو شکوفه لزند و اولرندن بوی

بوی آلوب اول یار قلزده بال ایدر بامر الله تعالی حرارت شمسدن بال اریوب مومی قالور مومی ده
 ایام شتاده هوا یرندن قویاروب و یغمور دریا یه براغور مر قوم کاو بحی اول موم زه لرین دریا یوزنه
 یولوب یودار کانه غداسی اول اوله شکمنده طوروب اسفلندن چقان عنبر اوله مولانا هاتنی در
 معراج رسول علیه الصلوة والسلام بیت ز الطاف او شور دیکر شه * زبوی خوشش کاو عنبر
 شه * کاو کار * کنسرو او و فتح کافله چفته قوشیلان او کوز کاو ورزه دخی دیولزر انشت بهرام
 بیت بکاهد تک اسب وز و رسوار * نمائند هنر در تنی کاو کار * وسکون واو ایله مزراع یعنی
 اکش غله لفظ مرکبدر معنای ترکیب کار کاو در * کاوار * سکون هایله بشکدر کاواره
 و کواره دخی دیولر بواتنی ارباب لغت کیمی کاف عربیله نقل ایتش و کیمی کاف فارسیله روایت
 ایشدر تصحیح لغت و تحقیق روایت سودا سنه مبتلا اولان بوفقیه همدرد لری کاف عربیله کاف
 فارسی بی برندن تفریق و محنتی تحقیق و اصول و میناسنه تطبیق و بینلری توفیق ایتکه
 خیالی اضطرابه دوستوب خرخشه خاطر دن امین اوله مز زرا معتمد علیه عد ایشدو کی لغت
 کتابلرینگ برنده کاف عربیله یولوب صحیحی بودردیدو کنی برنده کاف عجمیله یولور کذا لک برنده
 مفتوحه ده یولدوغین آخرنده مکسورده ده یولوب برینی قبول آخرنی طرح ایتکه خرافات
 ایتماکله ناچار اپکی یازمغی ارتکاب ایدینور بومقوله لغتک مکرراتنه انکشت اعتراضه و سم
 ایلوب لطف و کرم و سماحت شیمیلرله عفو بیورده لغت مزوری هاء علامتسز استعمال اید کارینه
 مشاهده عا حضرت مولانا قدس سره بیت وقت طفلی ام که بودم شیر جو * کاوارم را
 که جنبانید او * کبر * فتح باء موحد ایله بوزن خبر اوج معنایه کلور اول بر نوع لطیف
 شفاف محلا شدر که آندن کاسه و طبق مثالو آوانی و ظروف دوزلر حکیم سنایی بیت زین
 بیابان ترابی بهتر * خانه و آب سرد و دیک کبر * ثانی هند ایله کابل میاننده واقع بر شهر اسمیدر
 و دیلر که سید علی همدانی قدس سره حضرت لری بعض وقتلرده آنه اولوردی حتی اول شهرده
 وفات ایلدی نعمت مبارکنی اول شهر دن شهر ختلانه کتوروب دفن ایلدیلر استاد عنصری بیت
 نه بکسو ارست اویلکه صد هزار سوار * برین کواه منست آنکه دیده حرب کبر * حرب کبر
 عظیم جنکدر ثالث بر دیر کلی چادره دیلر بسحاق اطعمه بیت شاه حلوا کر کند بیلاق
 در صحرای خوان * خرکش کا کست و منتوخیمه و کیمیا کبر * وراوند ترشی ایدر لر عربیه
 قبار دیلر باء مشدده ایله * کبر * سکون باء موحد ایله بوزن بیر اپکی معنایه در اول کافک
 شکر کنده دیلر زیر اموحدینه ترساو عربیه نصار ایدر لر نعمت مقامند ذکر اولند قله کبر و ترسادیلر
 تنکم شیخ سعدی بیت ای کریمی که از خزانة غیب * کبر و ترساو طیفه خورداری * دیشدر
 و طایفه آتش پرست که مجوس در آنلره دخی کبر دینلور که خدایه موحد کلدر بینلرند یزدان
 و اهرمن دیلر که یزدان خالق خیر و اهرمن خالق شر در دیلر خلدلهم الله شیخ سعدی بو بیتنده یالکر
 ذکر ایتش بیت اگر صد سال کبر آتش فرزند * که کر بکلم در و افتد بسوزد * اول قوم
 ناسدک اعتقادی خالق خیر نور و خالق شر ظلمتدر دید کارینه بو بیتده ناسدک واردر بیت کران
 هوا ز رخشان ز فعل یزدانست * ز فعل اهرمن است آن دوزلف چو کان زن * مجوس
 طایفه معنه کبر اطلاق بویتلردن دخی فهم اولغور * مثنوی * هر آنکس را که مذهب غیر

جبرست * بنی فرمود که مانند کبرست * چنان کان کبر زردان اهرمن گفت * مر این نادان
واحقی این و آن گفت * طائفه قدریه حقند که حضرت سرور کائنات علیه افضل الصلوات
واکمل التحیات * القدریه تجوس هذه الامه * بیورمشلردر اما بعض محله کبردن مطلق کافر
مراد اول نور قاضی نور اصفهانی بیت بکوردستان کبرام سپارید اژپس مردن * مسلمان مباد
از پهلوی من در عذاب افتد * بویتنه کوردستان کبر مطلق کافر مقبره لکنه دیمک اولور کبرک
معنای ثانیه بر سلاح در جنک محله کبرلر اکا خفتان دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت یکی کبر
پوشید زال دلیر * بچنگ اندر آمد بگرد ارشیر * بو معناده بعضیلر کافی مضموم نقل ایدرلر اما
مفتوحه اولد و غنه بو بیت دلالت ایدر حکیم فردوسی بیت چو شنید آن نعره شد پان ابر * بسر
پوش فولادوز هوش بکبر * ابره ضم کافله کبر قافیه اولد و خنی ظاهر در کدر فی فتح دال مهمله
ایله بو زن هدر سلاح جنک معناسنه در که کدرک دخی دیرلر میرنظمی بیت در آمد مرتب
سر ایا کدر * بچنگ آواران کشته خونش هدر کدر فی بشن معنایه کلور اول ادات
مشروطه که اگر لفظندن مخفدر ثانی بر علتدر فضلات صفر او مددن وجود انسانه ظاهر
اولور ترکیده او یوز و عریده جرب دیرلر فحتمین ایله حکیم ناصر خسرو بیت کرخو اهری رنج کر
از کرکیان پر هیز کن * جهل کرست ای پسر پر هیز کن زمین زشت کر * ثالث ادات اسم فاعله در
اسم آخرینه لاحق اولور آنک فاعلنه دلالت ایدر مثلاً زکر و آهنکر و زکر و حمله کر کی مرقوم
اوج معنایه ابوالمعانی بیت مبتلای کر شد سنی کر حسو و حمله کر * نیست چاره مرور اغیر
از علاجی مردنش * رابع یعنی مقصود و مراد حکیم سنایی بیت کار بی علم و کورنده * تخم
بیمغز بار و برنده * عبد الواسع جبلی بیت طاغیانرا کرده بکپاره جدا از کام و کر باغیانرا *
کرده همواره پری از نام و نان * خامس قدرت و مکنه معناسنه استاد فرخی بیت ملک آن
باشد کور ایشخن باشد دست * ملک آن باشد کور ایشخن باشد کر کدر فی سکون را و فتح
دال مهملتین ایله یکی معنایه کلور اول اول زمین سخت که طابع انکارند اولور و بعض فرهنگرده
زمین پشته پشته و دره کوه معناسنه در حکیم ناصر خسرو * قطعه * هوا چون ضمیر ستکار
ثیره * ستاره چور خسار مو من محشر * شمال اندر و کر بچیندنداند * فرازونشیبی و از کوه کردر
حکیم ولوی بیت مثل زباختر و ماورار بخوانیشان * دوند پست کنان کوه و کردر آتش و آب *
اما شمس خری دره و دپه معناسنه در دیوب بویینی نظم ابلش بیت پیش چشمش چه شب چه روز
سفید * وقت سپرش چه کوه و چه کردر * ثانی شهر و قصبه دن عبارتدر استاد فرخی بیت
دراز تر سفر او بران رهی بو دست * که ده وزده نکست است کردر از کردر کدر کار فی سکون
و ایدال مهملتین و فتح کافله یعنی جابلیوسی کردن یا تقاضی معناسنه استاد دقیقی بیت جادو
نیامد از تو نبتل سوار تر * عفریت کرد کار و تو ز کرد کار تر کدر فی سکون را این مهملتین
و فتح کاف فارسیله اوج معنایه کلور اول جناب باری تعالی جل شانہ حضرت تک علم شریفدر
صانع الصنایع معناسنه در حکیم ناصر خسرو بیت براند ز کوه آنکه آرام و جنبش * بدوداد
در دهر زردان و کر کر * مسعود سعد سلمان بیت بی رنج بگام دل رسید * از یاری بخت
و عون کر کر * ثانی تخت پادشاهان معناسنه حکیم خاقانی بیت از پی تعظیم سبکه اش از رو

از روپنای هند * شاه چین را چینیان دینیم و کرکر ساختند * حکیم قطران ارموی * منسبط
پناه کرزن و کرکزستون خیمه و اشگر * چراغ کوه و کشور ابو منهد و ریستودان * ثالث ولایت
آذربایجان بر قصبه آذیدر حکیم قطران ارموی بیت نحس کردن تا بداندیش تو زان پیوسته
شد * تاشی پیوسته تو با شهر یار کرگری * کسرتین ایله بر نوع غله درد گرمی سیاه و نخود دن
کچرک اولور عربیه جلیان دیرلر و خمتین ایله اول سوزه دیرلر که خشم ایله زیر آمدن سویانور
دند نه معناسنه * کر مبادار فی سکون راه مهمله و فتح میم و باه موحد ایله جماعی معناسنه در که
کر مابه حمام در و دار طویجیدر دار نه معناسنه ترکیب اولند قدها علامتی حذف اولمشدر
* کر مسیر فی سکون را و میویای تختانی و کسرتین مهلتین ایله هوای غایت اسی اولان
یوه دیرلر که غایت هو غوق اولان یوه سرد سیردینلر و کی ترکیب سوا حل دیرلر شاعر * رباعی *
تا کار جهان راست کنی دیر شود * چون دیر شود دلت زمن سیر شود * محتاج پوستین و جامه ما
نشود * جایی که هوای او کر مسیر شود * و رغبتدن کر میتله تعبیر اولنور مثلاً بر نسنه به زیاده
راغب اولانه کر م طبع دینلور نتمک اوصاف مشبه سرد طبع دیرلر بومعنا ده کر م سیر غایت راغب
و طالب دیمک اولور * کر و کر فی ضم راه مهمله و او معروفه حضرت خدای تعالی جل ذکره
اسماء شریفه سندن در مراد بخش معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت فرزند تو امروز بود جاهلی
و عامی * فردات چه فریاد رسد پیش و کر و کر * حکیم خاقانی در معراج مقنی خلیفه از آل عباس
* قطعه * ختم کمال کوهر عباس مقنی * کاغز از یافت کوهر آدم ز جوهرش * از مصطفی
خلیفه چون آدم صنی * از خود خلیفه کرده خدای کر و کرش * حکیم اشدی بیت کر این
کام بدنه کر و کر ترا * مرانام شاهی و دیکو ترا * کر * فتح زاء فارسیله حوصله مرغان یعنی
قوشلر که قور صاغی شمس خیزی بیت چو طایرست همایون مرغ همت تو * تو که هفت چرخ
ورادانه بود بکر * کر * فتح زاء معجمه ایله ها وج دید کلیدر عربیه جزر دیرلر * کر *
کسر زاء معجمه و سکون یای تجمائیله یعنی با کار و پیشکاز یعنی مال جمع آیدن امین و خد متکار
و شاکر دو امثالی کسنه له حالاروم دیارنده کوی کخذ الرینه و خد متکار مسافرانه کسر کافله کریر
دیرلر شیخ سعیدی بیت کزیری بچاه اندرافتاده بود * که از هول او شیر ز ماده بود * کاو کیر
ضم لام و کسر کاف فارسیله طافع امرودی که اخلط و بوغاز آلان دخی دیرلر خصوصاً و هرنه که
بوغازدن کچمک عسیر اوله اکا دیرلر عوما میرنظمی بیت مکن لقمهای بزرک را طمع * کاو کیر
یاشد شود زو فزع * کجار و کجری کلاهما بسکون النون و فتح الحیم قوللق که زنان حسن
و یرمک ایچون بکاقرینه سوررل کجاره و کجره و غجاره و غجره و فکر و کاکونه دخی دیرلر
وله بیت دهد روی خود زینب و حسن آن نکار * نباشد بکجار حسنش قرار * کج باد آوو
کج باد آورد در که حذف دالله ده استعمال اولنور * کج بار فی سکون نون و جیم و فتح باه موحد
ایله خسرو و بزرکیدی خزینه نامدارندن بر خزینه سی آذیدر و دیرلر که بر ججهیمک رهفونانی
ایله بولوب چقار مشرروایت اولنور که مذکور خزینه یوزعدد حاصر التوندن دوزاش آفتابه
ایدی که جمله سنک ایچی جواهر ذی قیمت ایله بلواییدی شویله که بر آفتابه سنه اولان جواهره
قیمت تخمین خارج حد امکان اییدی دفاین اسکندر ذوالقرنین دن اولدوغی دخی مرویدر

مؤید الفضلاده کج کج بو کجدر حکیم فردوسی بیت دگر آنکه بدنام او کج بار * ندیده چنان
دینه روزگار کج دار کج ایکی معنایه در اول بمعنی خزینه دار ثانی موسیقی ده بار بد
خسروک مخترع اولدوغی نوالردن برنوالک آدیدر منوچهری بیت دو گوشت همیشه سوی
کج دار * دو چشم همیشه سوی آهوان کج کجور کج سکون نون و ضم حمله خزینه دار
معناسنه شاعر بیت تو کجور کج علوم و کمال * زهی کج و کجور حسن و جمال کج کندور کج
سکون نون و ضم دال مهمله ایله غله قویا جق بیوک سپید معناسنه کج کندور کج سکون نون و فتح
دال مهمله ایله قوجه یا شلو عورت دیمکدر میرنظمی بیت بمکر زنان آنکه شد مبتلا *
تکهدارد از کنده پیران خدا کج کواشیر کج کسرشین معجه و سکون یای تحتانیله برولات
آدیدر که آنکه فیروزه معدنی واردر اما زیاده رنگین اولما غله بهاده آخقدر کذا فی فرهنگ
جهانگیری کج کور کج سکون و او و فتح دال مهمله ایله یدی معنایه کور اول بر نوع قزدر
اتی بد و مضر در ثانی بمعنی کوساله یعنی زاغو ثالث حیوانات جنسندن بر نوع غله در شعیره
بکزر اسالوقدر ضعیفدر که کویا چو بددر چودر دخی دیرلر رابع نام پسر شاپورددر خامس ایرانی
بر پهلوان آدیدر سادس بزاعودر یسی و جیران در یسی که ترکیب کوردی دیرلر ضم کافله سابع
صغنی یاوریسی در کذا فی فرهنگ جهانگیری کج کوزچهر کج فتح و او و سکون زاء معجه و کسر
حمله نجم دنباله دار یعنی قورقلی یاد زوعربینه جو زهر دیدن کربینه ده مرویدر کج کور کج سکون و او
ایله اوج معنایه در اول بمعنی آتش پرست که کبردخی دیرلر ابوالمعانی بیت کور و ترسا کر
به بیند روی تو * آورد ایمان رود کفر و ضلال * ثانی هند و سستانک عامی و راهزن کفارندن بر قوم
آدیدر کوره دخی دیرلر ثالث بر شهرک اسمیدر که دارالملک بنکاله ایدی حالا خواب و بیاب اولمشدر
کج کوزهر کج سکون و او و کسر زاء معجه و هایلله عقبن راس و ذنب و فک قمر مثلدن عبارتدر معری
جو زهر در کج کور کج کور کج جوهر در و شول نسفه یه دیرلر که طینت و جیلت آنک او زینه
خلق اولمش اوله و دخی اصل و زاء معناسنه در مثلاً اصل پاک اولانه پاک کور و بد اصله بد کور
دیرلر حکیم انوری بیت ای بکور تا بادم پادشاه * در پناه اعتقادت راملاک * و صرافان
اصطلاحاً حده قیمتلو طاشد دیرلر و انجویه دخی ذینلور بو ایکی معنایه بشخ سعدی بیت زرش
داد کور بکشکر قوم * پرسیدش از کور زاد ولوم * و حکماً اصطلاحاً حده و تکلمین اسماً نه
بذاته قائم اولانه کور و معری جوهر دیرلر بو بحثدن بر شمه بیان اولانسه سوز صد دهن چیه قوب
بحث آخر اولور تعریفه غایت چوق کتاب و رسایل تصنیف و تالیف ایشلر تحصیل و قوف
مرادی اولان علم کلام کتابلرینی مطالعه ایاسون و فرهنگ محمد هند و شامه بدل و عوض معناسنه
مستطورد کج کور کج کسرو او و سکون یای تحتانیله زمین شوزده که آنکه هرگز اوت تمز
شمس فخری بیت باغ جنت شود کرا خلقت * بوزد باد بر زمین کور * شرفنامه ده و مؤید
الفضلاده بمعنی پیشکار و یاکار و مجمع الفرسان بمعنی کوراب یعنی سراب و کتاب السامی ده کاف
عربیه منقولدر کج که بار و کهنبار کج ذکر مرورایدن کاهنبار مر قوم معناسنه در زراعت
هرام * مثنوی * بدل گفت آن بزرگ نام بردار * ندارد کرد کسی زینسان کهنبار * تو کفنی این
کهنبارت نکوبود * سزاوار بزرگان استو بود کج کور کج ضم یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله

ایله مرغابی یعنی آوردن لکن بر نوعه مخصوص در میرنظمی در وصف شکار کردن شاه بیت
 شکاری بر شد آن سراسر اسر * ز کپک وفاخته و بط و کبوز رومع الرء المعجمه * کاژغ بوزن بازواج
 معنایه کلور اول یعنی زندان خواجه عمید لوبکی بیت عجب نبود کرا از نایب عدلش * همه
 تریاک بارد کا زارقم * و دیش ایله طوتمغه و اصرمعه دده دیرل کزیدن معناسنه شیخ تدامی
 * مثنوی * حکم ترا در خم این نه زره * رسته در ازست کره بر کره * اینهمه دندان کواکب بکاز *
 یک کرهش در تکشاند باز * حکیم خاقانی بیت بنیله دندان خویشم کریکاز * نقش یاسین کرد
 بر بازوی او * ثانی انواع مقراضه دیرل یعنی مقراض جامه و کاغد و شمع و مقراض زر کران که سیم
 و طلا کسر او سائرینه دده دیرل اسم جنس در حکیم انوری بیت پایم از خطه فرمان تو بیرون نشود
 سرم اریش تو چون شمع بپزند بکاز * حکیم سنایی بیت همچو زرد ردهان کاز شدی * تو که
 در بند حرص و آزشدی * ثالث علف دواب معناسنه در زبان هند یده کاس دیرل * کاژغ
 کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله صویولی کرک پاک صوا قسون کرکسه چرکاب آقسون
 شمس غزی بیت ز لطف طبعش اگر باد و آب رخ یابد * ز سنک خاره بهر سوروان کند کارز *
 کبر * سکون باه موحد ایله یعنی کنده و سستبر یعنی یوغون و قوی که لمتدخی دیرل حضرت
 مولانا قدس سره بیت بکرمان چون خاک سبزه میکند * بکرمان بر باد کبرت میکند *
 و له ایضا قدس سره بیت در فلان پشه درختی هست سبز * پس بانند و بهن هر شاخیش کبر
 کاژغ بش معنایه کلور اول یعنی ذراع یعنی آرشون کر پاسی اولسون نجاری اولسون
 ثانی یعنی کزنده و کزیدن لفظندن صیغه امر اولور ثالث براغاج در اکثر صوکنار لنده بت
 وایلغون اغاجی اولق دخی مرویدر به اوج معنایه ترتیب اوزره حکیم سوزنی * قطعه * شکر آن به
 نزد من که با او * شوم از طامس لوزینه شکر کز * کزی پهنای طامس و از بر طامس * شکر
 بالا گرفته نمی از کز * بمجموعه و دسوز داز بر خوان * چواندر پیش در که ترکا کز * رابع بر نوع
 بیلاندر که کززه دخی دیرل حکیم فردوسی بیت بدو گفت کای بر ترا مار کز * بمیدان که پوشد
 زره زیور حکیم نزاری قهستانی بیت نکردی مشورت با مادرین کار * نهادی پای بردن بال
 کز مار * خامس بر نوع او قدر بی پروییکن یعنی پلکسز و دمر نسز اورته سی یوغون اولور و کسر
 کافله یعنی دندان کذا فی فرهنگ جهانگیری * کرسیوزغ سکون راویای تحتانی و کسر سین
 مهملتین ایله افراسیاب شامک قرن داشتی آدیدر * کرکوزغ سکون راه مهمله و واو و ضم
 کاف فارسیله ایکی معنایه در اول یعنی ضابط و لابت ثانی بر پهلو ان آدیدر که سر عسکر تورانی
 پیران و یسنه امدادینه گلشیدی کذا فی المجمع * کرخیزغ سکون راه مهمله و میم و بای تحتانی
 و کسر خاه معجمه ایله جست و چایک معناسنه در حکیم اسدی بیت برانکبخت بس چرمه کرخیز
 برانکبخت بر هند وان رستخیز * مولانا هانفی بیت چودر پیش کیند راه کریز * بخندید بر توسن
 کرخیزغ کلوزغ ضم لام و واو و محمول ایله فندق در که جلوز دخی دیرل بعض فرهنه کرده جلغوزه
 یعنی صنوبر و بعضند بادام کوهی که بخرک دخی دیرل بویکی قول اخیر صحیح اواق جایز در * کوزغ
 قح و او ایله حقه صبر کوزن در یعنی صغن مولانا شهاب الدین عبد الرحمن شاهرخ میرزا بار کاهنک
 مقرب و معتبر لری سلکنه منسلاک اولغله شاه مالک مرثیه سنه دیشدر بیت مکر آمد خیر تعزیت

۱۵

میر کبیر * آنکه در جنگ بچنگش چو کوز بود پانک * وسکون واو ایله جو زدر که کردگان
و چار مغز دخی دیر لر معربی جوز حکیم سفای در توحید باری * مثنوی * کرش گفت
مر مراد شناس * ورنه که شناسدی بعقل و حواس * بدلیل حواس کی شاید * کوز بر پشت
قبه کی ناید * حکیم فر دوسنی بیت تو با این سپه پیش من دانه * همی کوز بر قبه افشاند *
کو نیز فی سکون واو و کسرتاء مثناء و یای ساکنه ایله فی کو نیز فی سکون واو و کسر
نون و یای ساکنه ایله کلاهما یعنی کیل و قفیز و شینک اولقده مرویدر میر نظمی بیت شاه
احسان از طبعش چنان نیر * دهد سیم وزرش با کیل و کونیز فی کو نیز فی کسروا و سکون یای
تختانیه بوذخی کو نیز و کونیز مر قومان معنای رینه در کذا فی فرهنگ جهانگیری فی مع الراء الفارسی
فی کر فی اوشمک فناسی که معربی قزدر اما خاطره کلور چونکه معربی قزدر دید بلر مطلق
ار بشم ز زیر اعریه اربشمه قزواشلیانه قز از دیر لر بوتقد برجه فنا اولماق اقتضای ایدر فی کندر فی
سکون نون و کسردال مهمله ایله مختصر کنک در در شاعر بیت بکنند رفت بهر مهر بابل *
که علم فتنه را بوده است قابل فی کنک در فی کنک بهشت مر قوم معناسنه در که تفصیل شرحی
مرو را یادی کذا فی فرهنگ جهانگیری فی مع السین المهمله * کاموس فی صوصغری در که
تعریب ایدوب جاموس دید بلر یا خود جاموس اول اولوب بعد تعجیم اولمش اوله کلا الخالتین
اسم صحیحدر میر نظمی و محله دیش بیت چو کاموس دشتی نکه می کنند * که حال اطاعت تبه
می کنند فی کاورس فی فتح واو و سکون راه مهمله ایله طارینک صاری اولان نوعنه دیر لر حکیم
شیرازی دیشدر بیت یا بکاورس مقشکن ضما * کوجمل در هم زره بسر شته باد کاورس فی
کسروا و سکون یای تختانیه سود و آیران قودقاری طرف بعض فرهنگه سین مهمله ایله
مرویدر فی کراس فی فتح راه مهمله ایله نواله و لقمه معناسنه مولانا رازی بیت جمله نعمتهای
الوان جهان * یک کراس از خوان احسان تو نیست فی کراس فی فتح راه مهمله و ضم واو ایله
روغنگر لر یاغ چیقار دقاری چرخه دیر لر فی کج عروس فی خسرو پرویز که مشهور یدی
خرزیننه سندن خرزیننه اولی آدیدر معلوم اولاکه مذکور خزان سببه نک آدلی جمله بوکتابه
هرزینک محلی کلد بجه ذکر اولمشدر لکن متفرق واقع اولغله بو محله فهرس اولوق معقول
کوزلاکین ذکر اولنور اول کج عروس ثانی کج باد آورد ثالث دینه خسروی رابع کج افراسیاب
خامس کج سوخته سادس کج خضرا سابع کج بار که کج کلودخی دیر لر فرهنگ جهانگیری
یدی خرزیننه روایت اولمشدر اما مجمع الفرسده سبزه خرزیننه منقولدر که سبزه کج شاد آورد
نقل اولمشدر لکن شاد آورد باد آورد ایله بر خرزیننه نک اسمی اولدوغی مرویدر و بارید خسرو که
مشهور مطربدر هر خرزیننه نک نامیه بزوا اختراع ایشدر حکیم فردوسی جمله سن بوجه
اوزره ذکر ایدر شهنامه ده * مثنوی * نخستین زینباد کج عروس * زچین وز بر طاس و از روم
وروس * ذکر کج باد آوزش خوانند * که در مخزن خاص شه مانند * ذکر آنکه نامش اکر بشنوی
چو خانی و را دینه خسروی * ذکر نامور کج افراسیاب * که کس را نبود آن بخشکی و آب *
ا ذکر کج کش خواندی سوخته * کران کج بد کشور افر و خته * ذکر کج کرد خوشتاب بود *
که بالاش یک نیر و تاب بود * که خضرا آنها دند نامش روان * همان نامور بخردان کاردان * ذکر

ذکر آنکه نام او کنج بار * ندیده چنان دیده روزگار * شیخ نظامی حضرت نوری دخی خسرو شیرین
 کتابند مذکور خزینه لری آذر یله و باریدک مخترعی نوالیله ذکر ایلشد رهبری محله یا زاشدر
 مع الشین المعجه * کاودوش فی سکون و اوین و ضم دال مهمله ایله سود صغه حق آغزی
 آچق و دخی طار بر طرفدر کاودوشه دخی دیرلدوشه کا و تقدیرنده مولانا کمال * رباعی *
 وی گفت بخنده اشرف خردازن * ای لاک دهانت کاودوش کس من * بسیار بکا بخنده
 مکشای دهن * بی تیغ مبادسرت افتد بدن فی کاوریش فی سکون و اوویای تحتانی و کسر
 راه مهمله ایله بمعنی ابله و بی عقل و تمیز حکیم خاقانی بیت کی عجب کر کاوریشی از کوکوساله ساز
 طبع صاحب کف بیضا زین نیاید پیش ازین فی کاوش فی ضم و اوایله نمرود دید کلری کافر عنیدک
 نام پایدی در حضرت ابراهیم خلیل الله علی نبینا وعلیه الصلوة و السلامی آتسه آندی
 بومرتبه قوی و توانا ایکن با مرالله تعالی بر سوری سکک که پشه ضعیف در سوراخ بینی سندن
 کیروب دماغنه و اروپ جارش ویرمکه جان بر جهنم ایلدی فی کاومیش فی صوصغری در
 سخر الروم کمال پاشا زاده مرحوم بونده دخی تصرفات خاصندن بیوررکه کاوا یله میشدن مرکب
 اسم جنسدر صوصغری ایسه اول جنسندن بر نوعدرکه کاوا اطلاق صحیح اولور و میشه
 مشابهنی اولغله تمیز ایچون صوصغریته اسم ایتمشدر در زیر اوتنکن کیمی اهل و کیمی دستنی درومیش
 دیودستی قویونه دیرل اهل اولانه کوسفند دینلور انتهی کلامه الله اعلم بونده وجهه مشابهن
 آنجق دستنی لکدر و دستنی حیوان ایسه چوقدر غیره تشبیه اولنمیوب صغری قویون ایله اشتراک
 مرتبه سندن مشابهن نه سبب ایله اولدوغی بوفقی بر تقصیرک معلومی اولدی ظاهراً قصر
 عقلد ندرکه یازدینغ سوزک معناسن فهم ایلدم فی کداش فی فتح دال مهمله ایله بونوز معناسنه در
 غوما کیک بونوزینه دیرل خصوصاً ترکیه مهره دیرل آندن زهکیراید رل قتلنده مقبول در
 بر مغننه مهره زهکیری اولاندن ییلان و سایر افاسی قاجوب یقین اولنرل بالخاصه در ابوالعافی
 بیت اول چوکوسفند بود آن سر کرش * اکنون کداش کشته بران تارک سرش فی کرایش
 فتح راه مهمله و کسریای تحتانیله بمعنی میل کردن یعنی بر آدمک طرفنه دونوب میل ایلک
 معناسنه در شیخ نظامی بیت کهی دل بر فتن کرایش کند * کهی خوابا سرستایش کند *
 فی کردنکش فی سکون راونون و فتح دال مهملتین و کافله معاند و سرکش معناسنه ابوالعافی
 شهریار شیردل اعدا کس دشمنی سکن * زیر حکمش کشته هر کردنکش از روزگار فی کرزش
 سکون راه مهمله و کسر زاء معجه ایله تطلم و داد خواهی معناسنه خسروانی بیت به دادمن
 زان لبانت و کرزه * سوی خواجه خواهم شد از تو بکرزش * بومعنایی مؤید شمس فخری
 بیت مکر سر کرانی کرزش تواند * که بردار از مملکت رسم کرزش فی کرهوش فی سکون
 راه مهمله و ضم میله پر جاندر مزروعاتی صاپندن کسوب تبا هایدربغابت مضردر ابوالعافی
 بیت نخستین ریش او چون زرع وافر * بدنبانش بر بدن همچو کرهوش فی کریش فی کسر
 راه مهمله و سکون یای تحتانیله کلردید کلری زهرناک جانورد فی کرین فروش فی کسر زاء معجه
 و سکون یای تحتانی و نوله لور شمش صیابی کرقر معناسنه اولدوغی و قرابو شمش ایدو که ذکر اولندی
 ابوالعافی بیت کرین فروش چودیده د و زلف و کیسویش * بخل شد دست همین از متاع

بی رویش و کس فی محبوب صاحب جمال و خوش اندامی مثال معناسنه حکیم سنایی * رباعی *
در شهید چه خوشیست که در کام تو نیست * با کپک چو کشتیست که در کام تو نیست * در شهر
که دام دل که او رام تو نیست * بی بال به آن مرغ که در دام تو نیست * حکیم فردوسی بیت همانکه
بر آمد یکی باد خوش * ببرد ابرو روی هوا کرد کش * و ناز و شیوه و عشوه و کرشمه معناسنه ده
کلور شمس فخری بیت صد قرن هم برینسان بر تخت ملک بنشین * پیوسته عیش میران بایار
نازک و کس فی کنج کاومیش فی ابکی معنایه در اول جمشیدک خزینه لندن بر خزینه آیدر که
بهرام کور زمانه ظاهر اولدی اکا کنج کاو و کنج کاوان دخی دیر لوطریق ظهوری و تفصیل
احوالی کنج کاو ذیلند ذکر اولنور انشاء الله تعالی و ثانی بازید خسرو و غیره تمدن بر نوا وطن
آیدر فی کندش فی سکون نون و کسر دال مهمله ایله کو کرد معناسنه در ابوالعانی بیت
گرفته جسم سراپا چو علت جبری * علاج نبوده باو کز جهان شود کندش فی کند لاش فی
سکون نون و فتح دال مهمله و لامله ابکی معنایه در اول بد بو بر او تدر ثانی بوزیاب قوتش
بمرطه معناسنه در فی کواش فی بوزن صواش رنگ معناسنه یعنی لون مثلا کواش سرخ
و کواش زرد و سبز و مثل ذلك کنافی مجمع الفرس فی کواش فی کسر نونه دایما آتش بیان
او جاق معناسنه میرنظمی بیت شرارش میرود هر سو فرسخ * کواش بوده کانونهای مطبخ
فی کوهر کش فی بر نوع بلا زکدر که جواهر و انجوا ایله دوزلش اولور رفیع الدین لبنانی بیت
زهر ساعد شاخ ابر ساخت کوهر کش * که قطره در خوشابست و سبزه شبه دوال فی کوش فی
کسر و او و سکون یای تحتانیله سوده و ایران ظرفی و بعضی نمخده پایق معناسنه در کویسه
دخی دیر لری مع الفاء * کالف فی کسر لامله بنده قیل اور یرمک و دخی طاغلیس صاچه دیر لری
مثال اول میرنظمی بیت اگر دیوی بان بد چهره دیدش * شود کالف همه موی وجودش
فی کالیف فی زیاده یای تحتانیله کالف مرقوم معناسنه در فی مع الکاف * کدک فی فتح
دال مهمله ایله شیردان که کیمیا دخی دیر لرات پاره لری و بر بومهارات ایله طولد پرو بپشد کن
صکره یا غده قاوور ل لطیف طعامدر بسحاق اطعمه بیت بامدادان که تربت کدک و پاچه زند
میرند در پی آن نکه و کیمیا در کار * وله ایضا بیت از می سفره ما نرساند بساحلی * کشتی
فان کرش نبود لنگر کدک فی کردیده پلاک فی کسر باء فارسیله پلاک کوز قباغیدر کردیده
چوره سی دیگدر و دخی دوش دیگدر کوز اطراف معناسنه اولور فی کرک فی سکون راه
مهمله ایله ابکی معنایه در اول بمعنی نقل که محبتلرده مجلسه قوری میوه کتور ب یرل و دخی
شراب ایچلد که نقل ایندکاری مزه در مجنون چب نویسن بیت کفتم از لعل توام ذوق
شراب و کرکست * لب کرک کرد که مجنون چه شراب و چه کرک * ثانی آدم و حیوانک او بوزنه
دیرل شاعر در هجا بیت مردار و بدنهاد و دغل طور و ناسپاس * چون مادیان پیر همه کرک و بی قیر
فی کرک فی سکون راه مهمله و فتح میله بشمس بقوله حکیم سنایی بیت باقلی بسند کن در راه *
چند ازین باقلی کرک خواه * بسحاق اطعمه بیت آل برمک در کرم کرک فروش این درند
این سخن بزمک نمیکویم که هست این مشتهر فی کرک فی سکون راه معجه و کسر لامله بر نوع
قلترا شد که اوجی کیرود و غش و کسکین اولور که آنکله غلط حک آیدر لرا کر چه مشهوری تلفظند

تلفظند فتح لامه در اما فرهنگ جهانگیری کسر لامه ضبط اولمشدر حکیم خاقانی
بیت کز لک شاه سعد ذابح دان * که برنج ماند از کهر او کوشنک فی فتح سین معجه
و نوله جعل دید کاری قره جه بو جکر رکه سرکین کردان و کردانک دخی دیرلر
کندمک فی سکون نون و کسر دال مهمله و فتح میله فرج زنانه اولال کوشنک پاره یه دیرلر
ابوالمعانی بیت کره میخواهی سلامت از زنان خود داردش * کندمک چون مارا فی
میگرد غافل میباش کوشک فی فتح واو و سکون خاء معجه ایله اوزم ضالقمی اولان
شاخیره دیرلر کویک فی کسر واو و سکون یای تحتانیله بمعنی نکر از کدانی فرهنگ جهانگیری
مع الکاف الفارسی * کالبنک فی سکون لام و فتح باء موحد بعد نون ساکنه ایله لفظ مرکبدر
کال ایله بتکدن کال قوز القدر و بیک معروف معنای ترکیب غلال میانند بتر بر او تدر کنکره لی
قوزالغی اولور لاله کی ایچندن بر قاج دانه حاصل اولور برکسنه بلیوب تناول ایلسه عقلنی
زایل ایدوب دیوانه مثال سرخوش ایدر اکامرنیک دخی دیرلر حکیم سوزنی * قطعه *
تایک کالبنک بدیوانکی کشد * دیوانه باد خصم توازنیک و کالبنک * آری عجب نیست
چنینها ازان کسی * کش ساختست مغر خرد کالبنک دنک کاورنک فی سکون واو و نون
و فتح راء مهمله ایله فریدونک کرزی آدیدر که کاپیکر و کاورنک دخی دیرلر ایدی حکیم زجاجی
بیت چو سلطان چنان دید و شد سوی جنک * چنک اندرون کرزه کاورنک * شمس خفزی
بیت خلیفه میچشم اندزش کویان * شکستی تبارک بدش کاورنک کاورنک فی سکون
واو و نون و فتح سین مهمله ایله او کندره دید کاری چفت آلتیدر کدانی الجمع کوشنک فی
فتح سین معجه ایله او کندره دردیو فرهنگ جهانگیریده مسطور که غاوشنک دخی دیرلر استاد
لطیفی بیت هر که یار آمد چو کوی برخواست * کوشنک کر میزند او را سزا است *
جمع الفرسه کوشنک خوباتدن بزوجه رقابوغن چقارب مقشر ایلسه لعدس کی اولور
اکا دیوسنک دخی دیرلر کدرک فی سکون دال و فتح راء مهملتین ایله سلاح جنکدر که کدر
دخی دیرلر استاد قرنی بیت روز شب در بر تو کدرک مالنه چوسرو * سال و مه در کف تو باده
آسوده چورنک کدرک فی سکون راء و فتح دال مهملتین و نوله دیوت و احمق که قیاحتن قوم
ایلز اکا دنکل دخی دیرلر ابوالمعانی * قطعه * آن کردنک که حال زنش بیخبر بود * ارحال خویش
نیست خبرادر عجب مدار * آن کردنک که کاییدن زن رضاهد * هر که زده امان و سرش زین
تیغ آر کرنک فی فتح راء مهمله و سکون نوله لشکر که معناسنه یعنی اردو و درنک یری فرهنگ
جهانگیریده جای جنک و محل معرکه معناسنه ده مرویدر و کسر کافله درهم شکسته معناسنه در
کریسنک فی کسر را و سکون یای تحتانی و نون و فتح سین مهملتین ایله بمعنی مغاک یعنی
آلحق و چقوریر مغاره کی کدانی الجمع کنک فی فتح نون و سکونله ده جایز در طقوز معنایه
کاور اول ولایت چین ده بر بتکه آدیدر حکیم ازرقی بیت زمین باد صبا شد نکار خانه چین *
چیز سخن سخن شد بهار خانه کنک * نجیب الدین جرد پادقانی بیت زبسکه باد بکزار میزند
نیوک * نکار خانه چینست نقش خانه کنک * ثانی بر عظیم نهر امیدر که منبعی هندوستان
ملکتند سوالک نام محله در بتکاله دن کجوب عمانه واصل اولور مند و لک اعتقاد لری بودر که اول

فی

نهر دن غسل اینک و آتشه یا قد قاری مرده نک کو انی اکا دو کک سبب رفعت درجات و مزبل
 سینات اوله بوایکی معنایه خسروانی بیت تا چون بهار کنک شد از روی او جهان * دو چشم
 خسروانی دوزود کنک شد * ثالث هر اگری اولان نسنه در عمو ماسعود سعد سلمان بوایکی
 معنایه ترتیب اوزره * قطعه * لاف را وی کران بود چون کوه * ورچه زفتی روان بود چون
 کنک * باد منت بسیدست بر سر جود * زین سبب هست هر سه حرفش کنک * و مادر زاد
 اولان بوگری به ده دیرلر خصوصاً خواه عمیت لو بکی بیت ای پهلوی که زیر طناب سر اذقت *
 گردون همی خیمه زود بر مثال کنک * رابع بمعنی کوه سربلند حکیم فردوسی بیت یکی زنده
 بیست بر کوه کنک * اگر یا سلاح اندر آید بکنک * خمس بدن انسانه فضیلات سودادن
 حاصل اولور بری محمد ز اول سبب ایله قلی دیلرینه کچیک عارض اولوب متصل قاشنور تا قلی
 قویار مدقچه راحت اوله مز حکیم سوزنی بیت تا بر کند حسود تو سبب دست خویش *
 در سبب عدوی توافتاده باد کنک * سادس خطا و لایتنک جانب شرقیسنده واقع بر شهر
 آدی در که آنکه روز شب مساوید رزیده و نقصانی اولنر تحت خط استواده واقع در هواسی نهایته
 اعتدال اوزره در اول مرتبه که همیشه بهار در اکا کنک دز و کنک بهشت دخی دیرلر استعاره
 طریقله در زرا کنک بهشت بابل و لایتنه اولدوغی ذکر اولنشیندی مختاری بیت * قطعه *
 با سپهریست زمین را بهار اندر باغ * تا بهاریست سمن را بخزان اندر کنک * جان ز شمشیر
 تو بدگوی تر اباد قطع * سر ز فترک تو بدخواه تر اباد اونک * سیابع تاشکنند شهرینک بر آ دیده
 کنکدر اکا چاچ دخی دیرلر بو معنای سیابع تاریخ طغرنامه دن منقول بر مد کور معنارک اکثری
 فرهنگ جهانگیریدن مرویدر ثامن مطلق اگری در حنی انسانک بوگریسنه ده دیرلر شمس فخری
 بیت اگر جلال تواز چرخ مشکا سازد * زیار قدر تو در خط محور افتد کنک * تاسع ادات
 الفضلاده نام بیت المقدسدر کیرنک * سکون یای تحتانی ونون و فتح راء ممله ایله بر قصبه
 اسمیدر حکیم انوری بیت حینا کیر قضی کیرنک * آنکه داود ز سنک خاراسنک *
 کال * طغوز معنایه کلور اول چنکنن قاچق و دخی هیزمت لشکر معناسنه
 شمس فخری بیت بغیر کنج عدم خود کیر ز کاهش نیست * اگر ز نیری تیغش بود عزیمت کال *
 ثانی بمعنی دور یعنی ابراق و دور شدن ابراق اولق معناسنه که نهی مکال اولور یعنی دور مشو
 حکیم سنایی در تعبیر خواب * مثنوی * طیب باشد دو گونه اندر خواب * این یکی راحت
 آن یکی همه تاب * راحت این نوع را که بر مالند * محنت آن جنس را که بر کالند * حضرت
 مولانا قدس سره بیت هر که او اسب دواند بسوی کراهی * کند آن اسب لکد کوب مکال
 از لکدش * ثالث بر نوع خرده دانه لو ارزندر که کاورس و کاورسه دخی دیرلر امیر خسرو بیت
 بر کرد هر دقیقه این شعر ترمک * لرزان نکر که بجه کجشک بهر کال * وله بیت یا بیم و این چن
 توری موع دانه چن * طاوس سخن خنت و کجشک کشت کال * زابع چقال دپد کگری وحشی
 حیوان که شغال و شغال دخی دیرلر صیف اسفرنگی بیت شد عدو غره محکم تو ولیکن نشود
 پنجه شیر فلک سببت ز سر پنجه کال * خامس فریادیند در ملک قی بیت جوانی چو کال
 عراقی زند * به پیری دم هم و ثانی زند * قدمادن بر شاعر دیمشدر بیت همچو پروانه بگرد تو

توپروبال زخم * هر محرکه بسرکوت رسم کال زخم * سادس بمعنی غلتیدن یعنی یوانتمق سابق
 عنکبوت نوعندن زهر ناک بر بوجکدر عربیه رتیلای دیرلر بر آدمی اصرسه زهری تأثیر ایدوب
 خیل زحمت ویرر هلاک اولمشیده واردر ثامن هنوز آچلماش پنبه قوزاغی که یشل اوله
 وهر نسنه ناک قوزاغنه دیرلر تاسع خروس معناسینه در کذا فی فرهنگ جهانگیری قو کربال قو
 سکون راء مهمله وفتح باء موحده ایله غیربال معناسینه در قو کردنکل قو سکون راونون وفتح دال
 مهملتین وکاف فارسیله دیوت واحق کیدی دیمکدر ابوالمعانی * قطعه * نکند ضبط زن
 فاحشه اش * آنکه کرو نکل عالم باشد * اینچنین زن نکند طبع قبول * آنکه ر دش کند
 آدم باشد قو کربال قو سکون راء مهمله وفتح سین معجه ایله بر نوع حیوان وحشیدر
 آیوایله چقالدن تولد ایدر چقال آیویه آسجه اولمقوله بوالعجب حیوان متولد اولور ایاکسنندن
 دخی نصیب خاصیتی واردر ابوالمعانی * قطعه * طرفه شخص حرامزاده شود * کربا کوبند
 نام او کربال * مادرش بوده خرس بد هیأت * پدرش دزدکار همچو مشغال قو کرما قو
 سکون راء مهمله ویای ثانی وفتح میم وکسریای تحتانی اول ایله بر شهزاده آدیدر خک مارلینه
 یعنی انسان ایچون موکل ایدی بر شهزاده ایله معاکه آنک نامی ارما قو ایدی تفصیل احوال لری
 ارما قو ذیابنده شرح و بیان اولمشدر قو کلکل قو سکون لامین وفتح کافین فارسیین ایله بر نوع
 ایچوندنار مج مثلاً به سنده اولور بغایت کشیسی واردر شول مرتبه که بر ایاکنه صوقسه لر بر زمان
 طور دقه ایاکنه اریوب مج اولور قو کندم دراز چکل قو بر نوع بغدادی سنبله سیدر قاجنی
 معایریندن اوزون اولور قو کنکل قو سکون نون وفتح کاف فارسیله هرل وطرافت ندیمان معناسینه
 حضرت مولانا قدس سره بیت منتظری باش وچومه نور کیر * ترک کن این کنکل ونظاره را
 حکم نزاری قهستانی * قطعه * یاد بادان شب که در بیت الحرم * خلوتی کردیم بایاران بهم *
 بلده میخوردیم وکنکل میزدیم * زاول شب تا بوقت صبحدم قو کوال قو بوزن نوال اوج معنایه در
 اول بویومک عربیه کی غومعناسینه سیف اسفرنگی بیت ای زسحاب گفت نخل امل ترکوال *
 وی زهوای درت کاشن جان خوشنما * ثانی قرانوب مال ونعمت جمع ابلک معناسینه طیان
 مرغری بیت بزرگان کج سیم وزر کوالند * تواز آزادی مردم کوالی * ثالث بمعنی چوال یا بو
 آنک معجی ویاخود عکسی اوله وزبان هندیده صغر چوبانی معناسینه قو کول قو سکون واو
 ایله محافل خرقه که درویشانه آنی کیمک مخصوص عادت اولمشدر کذا فی الاداة قو مع الیم قو
قو کالم قو فتح لامله اردن قالش طول عورت معناسینه در شمس فخری بیت دشمن در که ترا
 باش * چچه دایم پتیم وزن کالم * استاد منجیک بیت پای توازمیا نه رفت وزنت * ماند کالم که
 نیز نکند شوی قو کام قو اوج معنایه در اول آدم که عربیه خطوه دیرلر شاعر بیت کوشه کیران
 ستموده نام بود * کوجه کردان قراخ کام بود * ثانی یکام اسب که تخفیف لای خذف اولنوب
 یکام قالمشدر حکیم سوزنی بیت زحاک شمس قلاک زر کند که تا کردد * ستم وکام ورکاب براق
 تو زور کند * ثالث طناق که عربیه ادیک دیرلر شیخ سعدی کلمستانه دیمشدر * ذوالفقار علی
 درونیا موزبان سعدی در کام کار خرد مندان نیاشد * مذکور اوج معنایه مولانا جامی بیت
 کیمی که کام درین بحر می نهد پی کام * یکام میرسد آخر ولی یکام نهنک قو کاو چشم قو بر نوع ای

اغابت قرمری و طشره سی بیاض چچکدر شیراز بلر باونه کاو دیرلر عربیه احد ابق المرزی
واجوان دخی دیرلر و مصرده کرکاس و موصل دیارنده شجره الکافور دیرلر یونانیلر قریانیون دیرلر
طبیعی حارویا بسدر اکر دو کوب صونی ذکره و خصینه سورسار جماعه مالانهایه قوت ویرر
و آن استشمامه عادت ایدنگ غابت یرامز در سبب علی ایراث ایدر و بعض تراکیمه جزو ایدرلر
شیخ نظامی بیت شمال انکیخته هر سو خروشی * زده بر کاو چشم و پیلکوشی * وله بیت
ز بس کس کاو چشم و پیلکوشست * چن چون کابه کوهر فروشت * خواجه سلمان بیت
چو کاو چشم ز دیدار عیب سازی کور * چو پیلکوش ز گفتار خلق کریانی * کاو دم بی سکون
واو و ضم دال مهمله ایله بوری معناسنه در حکیم فردوسی بیت سیم بعد زدنای وروینه خم *
خروش آمد از ناله کاو دم * بومعنا یه شمس ختری بیت ای بسر نزدیک اهل روزگار * چه نوای
عود بانگ کاو دم * حکیم اسدی بیت بر آمد دم مهره و کاو دم * شد از کرد کردان خور و ماه
کم بی کرم بی سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله او دو نجی بالته سی که آنکه او دون کسر لر بی کرم
سکون راه مهمله و مهم ایله اسیدر که مقابلی سرد در شاعر بیت روزست خوش و هو انه
کرمست و نه سرد * ابر از رخ کاستان همی گرد شود * عربیه حرو حار دیرلر چغتای لسانته
ایسیخ و ایسیق دخی دیرلر بی کرم بی زاء فارسيله مؤید الفضلاده نام در خنست دیوب حرکتی
اشعار ایتماش بی کرم بی سکون زاء فارسی و فتح دال مهمله و هایلله ایران پهلو انلرندنه
یومبارز پهلو ان آدیدر بی کرم بی فتح زاء معجه ایله فرهنگ جهانگیری صاحبی یعنی درخت کرم
دیو ایقون اغاجنه تخصیص ایلش اما شمس ختری سکون زایله صوکنار لرنه بتن اغاج معناسنه در
دیوبوایی بینی نظم ایلش * قطعه * در جو بیار دوات شاه جهان پناه * دائم ز سلسبیل
ورطوبت آب کرم * در فتح باب و دست عطا بخش اوسزد * کر کوهر و لالی بارد ز ابرن *
بی کرم بی فتح زاء فارسيله ترکیه قراموق دیدگری چالی یعنی که اطبا انبر یارس و امیر یاری
وامیر یارس دیرلر بعض نسخه ده کو دیدگری قرجه خرده ارک کبی اولور که طابع یشیدر استاد
ایلی * مسط * گفت بخوردم کرم درد کرم شکم * شیر کشیدم دودم مست شدم نا که بان
بی کرم بی سکون نون و ضم دال مهمله ایله بغدادی عربیه حلبیلر لسانته حنطه در و شامیلر
لسانته فتح در و مصریلر لسانته بر دردیرلر که بر زمانه بر مقدار غلا واقع اولور خواجه عبد الله
انصاری حضر ثرینه بر بیره زن کلوب بغدادی تمنا ایدر خواجه حضر ثریده انبارداری اولان
آدمه بر رقه یازوب ویرور ورت دخی کاغدی آلوب کیدر یازمش که * ارزنی آید کندمش
دهید * ماش فرستادیم نخود آمد بی کوز کندم بی سکون و اووزاء معجه ایله براوت
کو کیدر غایشه کویا آلتی دانه بغدادی بر برینه پایشمشدر کل کندم دخی دیرلر کذافی فرهنگ
جهانگیری بی کرم بی فتح و او ایله صوکنار لرنه بتن اوت هر نه نوع اولور سه اولسون کذافی الجمع
بی مع النون * کادن بی فتح دال مهمله ایله جماع ایتک معناسنه مستقبیلنه دالک ماقبلنه
برای تختانی زیاده ایدوب کاید و کاینده دیرلر مولانا کشوری در هجووز رزین العابدین بیت
بنازم پادشاهی را که از نایب سعانی * نهاده دیوساری را بکف مهر ساینی * مطلبی بودر
بریزنه دیر که بیت زن خود را نمی کاید ز خست کیدی مسک * که فرزندش شود پید او خواهی

وخواهی آبی و نانی و کارین و کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله ایراق عربیه کی بقید
وقامی معناسنه محسوسا و مجازا استعمال اولور ابوالمعانی بیت من بچاره کارین کشته ام
از دولت وصلت * کند در سایه لطفش همه بیگانگان عشرت و کاشتن و سکون شین معجه
و فتح تاه مثناة ایله دوندرمک کردین معناسنه حکیم اسدی بیت کرفش دم اسب و برجا
بدامت * زبالای سرچون فلاخن بکاشت و کالیدن و کسر لام و سکون یای تحتانیله
کال مرقومک جمیع معنای شکر مصدریدر از جمله هزیمت کردن لشکر معناسنه استاد لطیفی بیت
وسید شاه کل و لشکر چمن آراست * قدح طرید نمود و سپاه عم کالید و کاهین و کسر
میم و سکون یای تحتانیله اکیر کوکیدر و کان و جماع معناسنه کان دادن جماع ایتدر مکر
ایه المعانی بیت سرفرو چون کیز دارد هر که باشد کان دوست * با خصوصاً باشد او را کان کردن
پیره زن و کان دادن و جماع ایتدر مکر معناسنه که متعدی معناسنه اولور و کا آهن و کسر واو
ایله چفت دموری که آنحضرت و سپاردخی دیرلر شیخ نظامی بیت کشا و رز و کا آهن و کا و کود * کجا
در چنین ده کند کار سود و کویان و سکون و او و فتح باه موحد ایله صغر تماج معنای ترکیب
او کو ز کوزدیجی دیمک اولور ابوالمعانی بیت چه میخواهی کرم از اینچنین خر * ندیمش کویان
باشد بجلس و کوزبان و کوزوان و کلاه با معنی لسان الثور معروف اوتدر ترکیب صغردلی
دیرلر صوبنی استقطار ایدر لر بغایت نافع و مفید اوتدر و شکوفه سن خمیره ایدر لر زیاده نفعی وارد
و کوزمین و کره ارضی کورتورن او کوزدر خواجه سلمان بیت حمل سپاه ترا خاک چو طاقت
نداشت * کوزمین آیدش چون سپر اندر جبین و کوزن و فتح و او و سکون زاء معجه ایله
صغرن که کوزن دخی دیرلر و کویزن و کسر واو و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله
بر طاشدر صغرنک اودند حاصل اولور بزکوهی دن چیقان طاش کی بو کاجر البقره کاجر التیس
دیرلر منوز زهره کاودن چیقند قله یمرطه صاروسی کی نرم و سست اولور بر مقدار آغزده
طوتار لر سخت و قوی و صلابت لو اولور آکا مهره کاودخی دیرلر یاد زهر کی خاصه سی وارد
اگر چه اول قدر قوت تأثیری یوقدر اما ناچار بدلیه اولور ایکی یاد زهر آغزجه بدل اولور معنی
جاو زندر و کاهنگان و فتح ها و کاف فازی و سکون نونله هاله معناسنه یعنی ماملک دایره ستمه
اولوب بیاض کورینور اول غایت خرده یله زلدر و بر برینه یقین اولد و غندن یلدر ز اولد وخی
کوزنر حکیم زجاجی بیت جمال لعل وش خواجه در عماری سیم * چنانکه ماه رود در طریق
کاهنگان و کالیدن و کسریای تحتانی اول و سکون یای ثانیله مجامعت ایتیمک معناسنه
ابوالمعانی بیت زن گرفتن سود دارد لیک ذوق دل نبود * میکند دفع و طر کالید نش درد
سرست و کرارون و فتح راء اول و ضم ثانی مهملتین ایله وجود انسانده ظاهر اولور بر نوع قبر جقه در
برون و کویون دخی دیرلر عربیه قوبا دید کاریدر لسان هندینه داد دیرلر تفصیل احوالی
برین شرحی دیانده ذکر اولمشیدی و کراییدن و فتح راه مهمله و کسریای تحتانی اول
و سکون ثانیله میل ایتیمک و آهنگ ایتیمک و دخی معنی بچیدن کدافی المجمع و کردان و سکون را
و فتح دال مهملتین ایله ایکی معنایه در اول کردین لفظدن صیغه فاعل اولور دو یعنی معناسنه
چرخ کردن و کوچه کردن کی و صیغه امر دخی اولور دون معناسنه ثانی کباب ذکر کردنا و کردان

کبی مذکور کباب بویله اولور که اولای ائی پاره لیوب و صوده قینا دوب بعه بهارات و بعض
مفرجات ادویه ایله آلوده ایوب شیشه صانجوب کباب ایدر لر معربنی کرد انجدر مسعود سعد
سلمان بیت کرد شمت زترس بر آرد جو مرغ پر * آخر جو مرغ کرده کرد ان بگردنا * عربیه
مشوی و چغته ایلسا ننده یا نار دیر لر جمعی یا نار لار کوز دوز لردیمک معناسنه در فرهاد نامه ده
کلور بیت کیم یا نار لار او کوش مراد بیلا * عقده تیغ ایشلازی کشاد بیلا کرد ائیدن و کردین
کلاهما مصدران اولها متعد والثانی لازم یعنی دوزنمک و دوزنمک معناسنه کال بخندی
بیت همیشه کرد تو خواهیم چون کر کردید * که کرده می میانان خوشست کردین * چغته ای
لسا ننده آبلاناق دیرلر دوزنمک معناسنه در دیار روم دخی بولفظ مستعملدر لکن تصرفاتنه
فرق وارددر آبلاندور مق دخی دیرلر دوزنمک معناسنه میرعلیشیر بیت کونک تیکیرمان تاشین
آبلاندور مق ایسترباشینکا * دایما آی و کون بو کیم باشینک اوزرا اسیار دور * و چورمکه
ایورماک دیرلر و چورمه چک دیمکه ایورکاج دیرلر تکم فرهادده فرهادک ساحشور لکی وصفنه
ایدر بیت ایورکاج نیره سن دور فلک وار * بولوب قالقان اوزبکا چرخ دوار کردبان بی
سکون راودال مهملتین و فتح باء موحده ایله ایکی معنایه در اول کوملاک بقاسی ثانی تقیب جماعت
یعنی بر جماعتک مصاحتکداری ایکی معنایه بغیر ترتیب میر نظمی بیت کردبان آمد در آنجا بقرار
چاک کرده کردبان با آهوزار بی کردنین بی سکون راودال مهملتین و فتح باء موحده ایله یعنی
کردن بند استاد رودکی بیت بزکان جهان چون کردین * تو چون یا قوت سرخ اندر مینه
بی کردن بی سکون راو فتح دال مهملتین ایله ایکی معنایه کلور اول بویون که عربیه رقبه و جید
و عنق دخی دیرلر تکم کردن فراز دیرلر عالیقدر معناسنه شاعر بیت تواضع زکردن فرازان
تکوست * کد اگر تواضع کند خوی اوست * خواجه سلمان بیت باشد سزای افسر و تخت
آنکه پیش او * چون شمع بزم کردن و آنکه فرو تنست * شمس طیبی مثال ثانی بیت تاهج کردنی
زند لاف سروری * کیسوکند رزمکه روز کار کرد * ثانی قوت و قوی معناسنه بومعناده جمعی
کردن کلوز بندرجا جرمی بیت حلقه در کوش در شته بادهر با سرور نیست * خاک زیر پای سلطان
بادهر جا کرد نیست بی کردنان بی سکون راودال مهملتین و فتح باء معنی سرفرازان یعنی صاحب
قوت و قدرت و مالک دولت و نعمت اولناره جعفر مفردی کردن اولدوغی بواولکی لغتدر
خواجه سلمان بیت تاج شاهی سرفرازی میکند امروز از انک * کردنان مملکت را دوش پیدا
شد سزی بی کردن بی سکون راو ضم دال مهملتین و او معروفه دوشش و دوشی معناسنه
هم فاعل و هم مفعول کلور عربیه دوزنمک کتد و کچون کردونه دید بار و فلک دخی دوشنمک کچون چرخ
کردن دید بار حکیم انوری بیت و راز مراد تو بی با نپس نهد کردون * باضطرار چو کردون بارکش
دون بود بی کر زبان بی کسر راء مهمله و سکون زاء معجه و فتح باء موحده ایله بی کر زمان بی باء
موحده یرینه میله ابکیسیه فلک اعظم که اهل شرع عرش دیرلر و بعض نسخه ده مطلق آسمان
اولی اوزره مزویدر اما از باب لغتک مدقق و محقق اولناری عرش معناسنه تصحیح ایشلر آحق
حرکت و قرآننه اختلاف ایلد بار استاد دقیقی * قطعه * مهو خورشید با بهرام و برجیس
زحل بانیر وزهره با کر زمان * همه حکمی فرمان تو دارند * که ایزد مر تر ادا دست فرمان * معیار

معیار جمالید شمس فخری سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله نقل اباش و بویای نطمه
 کتوبه ش * نظم * تا بود خورشید و سه بر کر زمان * تا بود در کان عقیق بهرمان * پیش تیغ
 پیسرو آفاق بود * کوه خارا بر مثال بهرمان * باد باقی سایه تعظیم او * تا که با شد نام لوح
 و کر زمان و کرزن. فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله بر نوع بیوک مرصع تاج در دیرلر که
 اوزرنده سرچه یمرطه سی قدر آبدار ا پنجولر و اکا کوره لعل و باقوت و زمره و الماس ایله مزین
 ایندی زیاده آغر اولدوغندن باشه کیمک ممکن اولیوب التون زنجیر ایله تحت اوزرنده اصلو طوب
 پادشاه او تور دقن تاج باشی اوزرنده کیمک کی کورینور ایدی اسکندر زوالقرنین اختراع اباش
 آندن صکره پادشاهلره انتقال اباش و بعضی لر نوش الروانک اختراعی در دیرلر الان معجه قرالی
 اول تاجه قورینا دیرلر اسکندر دن زه انتقال ایلی دی دیرلر اول تاجه هر کیم مالک اولسه سایه
 پادشاهلره تفوق ایلر شهنشاه اطلاق اول تاج اعتبار ایله در دیوب بود عوای باطله دوشمشلر
 حضرت مولانا قدس سره مزبور تاجی ذکر اباش بیت سر نادان شود پست و دل غافل شود تازی
 ازین افر و خته در هابرین افر خته کرزن * حکیم سوزنی بیت شاهست او بملکت مردی و مردی
 کز فضل هست بخشش و از جو ذکر زنی * یوسف عروسی بیت او میر نیکوان جهانست
 به نیکویی * تاجست سال و ماه مرورا و کرزنست ای کرستورن و کرستون فی کلاهما بفتح الراء
 و سکون السین المهملتین و ضم التاء المثناة قبان معناسنه در معربی فرسطون در مولانا زرن
 کتاب بیت خواهی بحسابش ده و خواهی بکرافه * خواهی بترازوده و خواهی بکرستون *
 و کرکان فی فتح راء مهمله و مهم و سکون کافله قره یونجه که خندقوق دخی دیرلر و کرکین فی
 سکون راء مهمله و کسر کاف فارسیله ایکی معنایه در اول چار پای وحشینک صفت مدوحه میدر
 و دوه ده دخی استعمال اولنور کورکرمش معناسنه خواجه سلمان بیت خصم سک نفص
 تولاف شیر مردی میرند * کی بروهای تواند کشت کرکین پیلتن * مولانا جامی بیت برب افتاده
 زبان کرکین سکی ام تشنه لب * آرزومند نمی از بحر احسان توام * ثانی لفظ مرکب اولور او یوز
 اولش دیمک اولور که کراویوز در کیش ادات نسبت در ای کرمانان فی سکون راء مهمله و فتح مهم
 و باء موحده ایله حمام معناسنه در که کرما به و کرماوه دخی دیرلر بدیعی سببی در قسیمه بیت
 بانک ماهی بریان برش بزغاله * بحرمت و سن و دل و چاه کرمانان و کرمان فی سکون راء
 مهمله اول و مهم و فتح ثانیه آتی و سایر دوایی پک سوروب کید می کرم تازی دخی دیرلر شاعر
 بیت آن اسب ناز تا ختن و کرماندنت * در زیر افتاده چندین عاشقان و کرمدن فی
 سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسر میله قزوق معناسنه معبر در و کوری تن فی کسر راء
 مهمله ایله اور محک که عریبه عنکبوت معناسنه کره تن دخی دیرلر تن تیدن لفظندن اسم فاعل
 اولور او ری معناسنه ابو المعانی بیت تیده از مره ام بر نگاه رپده * کری تنی شده مردم بخانه دبه
 و کران فی فتح زاء معجه ایله کریدن لفظندن اسم فاعل اولور اصیری معناسنه و اصرعان
 دخی اولور میرنظمی بیت اندرونرا کشته حسرت دل کران * زانکه ساغر شد بد سنش لب
 کران و کرانکین فی سکون زاء فارسیله اما زاء معجه ایله ده اولور قدرت حلوا سی که شیرخشت
 دخی دیرلر عریبه من دیرلر هوان اغاج پیرانی اوزرنده دوشوب پیراق اوزرنده دوشور ل لطیف

مسهل شربت در بعض ادویه به جز واید در زخم سزاینت و پر غایت نافع نسنه در کزاونگان
فتح زاء معجه و او و کاف فارسی و سکون نونله بمعنی عجله و شتاب اوحد الدین مامری بیت
ماه ازان میرود کزاونگان * که کند کردخانه توطوفی کزایان فی فتح زاء معجه ویای تحتانیله
ضرر ایز شد ریچی معناسنه اسم فاعل صیغه سید راستاد عنصری بیت حقا که شکر زهر شده
تلخ کزایان * کر نام خلافتش بنکاری بشکر ریز کزایان فی فتح زاء معجه و کسریای
تختانی اول و سکون ثانیله ضرر ایز شد زامک معناسنه مصدر در کز شایگان فی سکون زاء
ویای تحتانی و فتح شین معجمین و کاف فارسیله بزوع اندازه در که بر عیق ارشز بویی اولور
مستوفی الخلقه و بعضیله بر عیق ارشدن بر مقدار ناقص در شهر خزانده قولل نورل آنده
نامته کز ملاک دیرل کز انکبین فی کز انکبین مرقوم معناسنه در کزوان فی فتح زاء معجه
ایله ایونی ریجان فی الحقیقه رایحه سی بعینهم الیوندر اطیما اکا بادر نبویه و باد زنجبویه دخی دیرل
سودایه غایت نافع در بوستا نجیلر لسانده لنگو دیملکه معروفدر کز کزیدن و کزیدن فی
کلاهما بسکون الیاء التختانی اول کسر زاء معجه ثانی زاء فارسیله اصر مق معناسنه مصدر در
کال بخندی بیت کفتمش ازدهانت ای بت چین * کام من غیر لب کزیدن نیست کزین فی
کسر زاء معجه ایله اصرغان دید کاری دیکنلو اوتدر آدمک هرزه سنه دکسه یاقوب بکشید یرو
کشتن فی ابکی معنایه در اول انقلاب و و نمک معناسنه ثانی شدن کبی اوانی که
صیروت معناسنه کلور اما کینونت معناسنه استعمال اوتمز کز کشتن فی سکون شین
معجه اول و کسرنون و شین ثانیله شهر و ملکی دن هر آیک دور دخی کونی اسمیدر میر نظمی بیت
نشسته بهر دیر شین * که روز سر انجام وید کشتن کز کشتن فی شین معجه نک حرکت نامه
و سکونیه بسیمار معناسنه استعمال اولور مثال سکون حکیم اسدی بیت شد آن لشکر کشتن
پیش تورک * رمان چون رم میش در پیش کرک * مثل حرکت وله بیت درخت کشتن شاخ
بر شاخ کوه * از انبوه شاخس ستاره ستوه * مثال کسره ابوشکور بیت سوی رود با کاروان
کشتن * رهایی بدواندرون سپهمن کز کله بان فی فتح لام و بانه ایله قینون و صغر چوبانی که
کله سوزیدر و بان کوزه دخی در باغمان کبی کز کلبون فی سکون لام و ضم یای تحتانیله امشه
انواعندن بر فوعدر که هفت رنگ اشامش اولور انکلیون و بوقلون دخی دیرل کذافی فرغنگ
جهانگیری کز کج شایگان فی خسرو و زوزک خزینه لرندن بر خزینه آدیدر که شریقی تفصیلا
شایگان لغتی مستور اولدوغی محله ذکر اولمشدر کز کج فریدون فی موسیقی ده برنوا اسمیدر
کذافی الجمع کز کوان فی ابکی معنایه کلور اول جمشیدک بر خزینه سی آدیدر که بهرام کور
زمانه ظاهر اولدی کج کاو دخی دیرل کیفیت ظهوری کج کاو لغتی ذیلنه ذکر اولنور انشاء الله
تعالی حکیم فردوسی بیت بدوران جم چون سخن راندند * ورا کج کاوان هنی خواندند * ثانی
بارید خسرو محترعاتندن بر طن و نوا آدیدر که بوکاده کج کاو دیرل کز کندم کون فی بغدادی
اکلوا آدنه دیرل دلبر آنده بغایت مدوح و مقبولد زک جذب قلوبده خاصیت مقناطیسیه سی
وارد در حواجه سلمان بیت حال مشکین تو بر عارض کندم کون دید * آدم آمد زین
دانه درودام افتاد کز کندن فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله ابکی معنایه در اول قومی

قرق یعنی اشی اولی ثانی بدقوق زیرا قوشه کنیده دیرلر بومصدردیر کی کون فی سکون و او فتح دال مهمله ایله اوخ معنایه کاور اول کج فهم و احق معناسنه که ضدی زیرکرد سلطان ولد قدس سره بیت اینجهان چون منزل بکدشت نیست * دل نهادن در جهان از کون نیست * ثانی قوجه یا شلو بار کیره دیرلر شمس فخری بیت براق دولت در زیران دولت اوست * بگردگی رسدش دشمن آن خرکون * ثالث بر کوبه قوشدر مزروعانده و سولر کنارنه اولور کی کوزن فی فتح و او سکون زاه معجه ایله سخن دید کبری بوینوزی چتال بر حیواندر ترکیه کیک دیر لغابت ایری و داللو بود اقلو بوینوزی اولور تنکم بر شاعر برینک هجوتنه دیمشدر بیت شد سر و بت چون شاخهای کوزن * هر یکی چار رطل شاخ بوزن * و بغابت سیاه و لطیف کوزلی اولغله محبوبک کوزلی و صفنه تشبیه ایدر لر شاعر بیت دو چشم چو چشم کوزنان سیاه * ولیکن پراز خون بیکاه و کاه کی کوزن فی فتح و او و کسر زاه معجه و سکون یای تحتانیله ترکیه او براق دید کبری معنایه در کی کولان فی بوزن و معنی حولان اعلاسی مکه مکرمه ده اولور عربیه حاضیض مکی دیرلر کی کوهران فی یعنی عناصر اربعه سیف اسفرنگی بیت طاعرو پاک کوهران کز نظر معادش * فیض کال قدسیان یافت مزاج کوهران کی کوزان فی ضم یای تحتانی و او معروف و فتح زاه معجه ایله بر طاع اسمد رکه طاشی تو تیار یا قسه لقلای عملن ایدر کذافی فرهنگ جهانگیری کی کیهان فی سکون یای تحتانی و فتح هایلله معنی جهان کذافی فرهنگ جهانگیری کی مع الواء * کالیو فی کسر لام و سکون یای تحتانیله احق و ابله و سر صم معناسنه که کالیوه دخی دیرلر بومقوله به ترکیه بون دیرلر بعض فرهنگرده کوللو و کندویه آرایش و زیب و زینت و ربوب رعنائی کوسترنه دیرلر حقیقتده رجاله بومقوله وضع زنانه دخی حماقتدن ناسیدرینه احق معناسنه اولدوغی صحیح در کی کاو فی ابکی معنایه کلور بری اهلی صغردزا و کوزدخی دیرلر جفته قوشارلر شیخ سعیدی بیت اسب لاغر میان بکار آید * روز میدان نه کاو پرواری * ثانی مجمع الفرسان بر نوع صرا حیدر التوندن و کشدن کاو صورتده دوزب آندن شراب ایچر لرقدح اولمده مرویدر حکیم خاقانی بیت آن لعل لعاب از دهن کاو بریزد * تا مرغ صراحی کندی نغمه سرایی کی کرو فی بوزن سرواچی بوش اولان دیش معناسنه کسای بیت سزدکه بکسمل از بارسیم دندان طمع * سزدکه او فکند طمع پیر دندان کرو * و چوریمش دیشه دیرلر شمس فخری بیت بکار خصم فرو بردکن اوندلنی * چنانکه کرد برون ازدهانش بکسره کرو * بعض نسخهده آچی ماروله دینلد و کیه مرویدر کی کزنبو فی فتح زاه معجه و سکون نون و ضم باء موحده ایله کی کز نکو فی باء موحده برینه کاف فارسیله کلاهما یعنی کر نکبین مرقوم یعنی قدرت حلوا سی طیبیکبری دیمشدر بیت اگر لازم آید ترا مشهلی * مشواز کز نکو بدل غافل کی کز و فی سکون زاه فارسیله یا لغون اغاجیدر کر دخی دیرلر کی کلاتو فی فتح لام اول و سکون ثانی و ضم تاء مثناة ایله یعنی کالیو مرقوم یعنی ایله و احق کذافی فرهنگ جهانگیری کی کلو فی ضم لامه بوغاز عربیه خلقوم دیرلر ستانی نکلو بیت بی توهرمی که زجام بکلو میرزد * بکلو ناسده از دبه فرو میرزد کی کج کاو فی ابکی معنایه در اول جمشیدک خزینه لرندن بر عظیم خزینه در که بهرام کورک سلطتی ایامنه ظهور ایلدی

وجه ظهوری بویله روایت اولی و در که برده قافی اولان تار لاسنه صو و برکن بر سوراخ
ظاهر اولوب صو سوراخدن آشاغی کیندوب مهیب صد احقار و هقانی خوفندن نه اولدوغین
بلیوب فی الحال واروب بهرام کوره خبر و بر بهرام دخی بنفسه سوار اولوب ند ماسیله اول محله
کلوب امرایدر اول ساعت اول سوراخی قازیلر کیندک متین و محکم عالی عمارت کورزلر ارتقاعی
آلتش ذراعدن متجاوز بنادر بهرام بر موبده امرایدر که اینوب اول عمارتک ایچنه کیروب نه وارا یدکن
خبر و بر اول موبد دخی عمارته کیروب کوزکد بر کاومیش میانده خالص التوندن بر کاومیش قدر
بر صورت دوزاش کوزلری یا قوت سرخ و دیشلری در شهر وار و درونی لعل و یا قوت و زمر
و انواع خوار ایله ملو و التوندن الما و امرود و سایر میوه شکلند و زاش و بی نظیر لو لوی آبدار
عقب مثالی کاواکنده دو کلمش طورر و آندن ماعدن بر قاج دانه کاومیش بجه و کومال التوندن
یا لیش و اوکلرینه جواهر و انجود و کلمش طورر و هر برینک پیشانده نام چشمید رسم و تحریر اولمش
و آنلرک اطرافنده چرند و پرند اشکالی بی نهایته جمله التوندن کینک سینده سی زمر دو باشی لعل
و یا قوت و کینک بال و پری زمر د بووجه اوزره ترتیب اولمش طورر بهرام شاه امرایدی جمله منی
اخراج و بهاسیله فرخت ایدوب ارباب استحقاقه و جمیعاً فقرایه حاللوا لجه قسمت و تصدق
ایلدی حکیم خاقانی بیت مرا چون دعوت عیسیست عیدی هر زمان در دل * دلم قربان
عید فقر و کج کاو قربانیش * ثانی مخترعات بارید خسرو دن بر لحن و نوا اسمیدر شیخ نظامی بیت
چو کج کاو ا کردی نواسخ * بر افشاندی زمین هم کاوم کج * کندو بی شکور نون و ضم دال
مهمله ایله بال قوانی که ایچنده آری بال ایدر شاعر بیت قلم زنبور کاغذ را چون کندو * حروفش
همچو شهید و انکبین است * کواچو بی ضم جیم فارسیله صالحی که اعیادده و ایام جشنارده
اطفال بینهوب صالنور لکرمانیلر لغتیدر شاعر بیت وجودم آنقدر بی تاب کشته * عم اطفال
میکرده کواچو * کو بی بوزن تو ایکی معنایه کلور اول یعنی زمین پست و مغاک یعنی آلق
و چقور بر معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت همچو عرصه پهن روز رستخیز *
نی کوونی پشته فی راه کیز * بو معنایه سیف اسفرنگی بیت ای زقهر تو بحر و کان در جوش
وی زقدر تو آسمان در کو * ثانی شجیع و بهادر پهلوان معناسنه حکیم فردوسی بیت کرا ید
کوا سفند یار آمدی * سپه را بدین دشت کار آمدی * وله بیت وراسام و بل کفت بر کرد و رو
یکوا آنجه دیدی بهر اب که * کوهرتا و بی معنی کوهرتاب مرقوم یعنی شیخراغ * مع الهاء بی
* کا پاره بی فتح باء فارسیله ایکی معنایه در اول غار یعنی مغاره ثانی کله کاو یعنی صغر
سورسی کذاقی فرهنگ جهانگیری ایکی معنایه ترتیب اوزره میرنظمی بیت چو شب شده
دید کا پاره در آنجا * مکر جایی بنده کا پاره دهرا * کا خواره بی سکون خاه معجه و فتح ولو
وراء مهمله ایله معنی کا هواره مرقوم یعنی بشک که هواره دخی دیرلر کذاقی المجمع * کاده بی بوزن
داده ایکی معنایه در اول معنی کولکه لک سایه کیر هر نه اولور سه ثانی جماع اولمش معناسنه
اسم مفعولدر * کازه بی فتح زاء معجه ایله عید و جشن کو نلرند اطفال و نور سیده پسران
ایچون براعاج دالنه یا خود طام اوزرینه بر مقدار ایی اوج قات و آشاغی بر خسته باغلیوب
صالحی ایدرلر و دخی خانه ایچنده دخی ایی اوزاد یسنه بغلیوب اراسن بسلیوب بشک کبی

کبی ایدوب اطفالی یا تورب صالار عریبه ار جوجه دیرلر کی کاله فی بوزن ناله درت معنایه کاور
 اول کالك مرقومك معنای اولیله مترادفدر حکیم سنایی بیت دوستی کرپی پیاله کیند *
 از پی دنه پوست کاله کیند * ثانی اکیرلک ایچون حاضر و آماده یومناق اویش پنجه ثالث چوال
 معناسنه که باله دخی دیرلر رابع بیوک زنییل در مرکب اوزرینه قویوب ایچنه سپروات کاهی
 هرزوات قورلر حکیم سنایی بیت ای کاله شلغ کشی چار سوی فسق * نه لایزبان داری ونه
 بند نه سلوار کی کالیچه فی کسرلام و سکون یای تختانی و فتح جیم فارسيله صقصغان قوشی
 کی کالیبه فی کسرلام و فتح یلی تختانیله تراوت آدیدر کی کانداده فی سکون نون و فتح دالین
 مهملتین ایله هیز اوغلان و روسبی عورت معناسنه ابوالعانی در هجا بیت چوندهد خواجه
 پشیری همه عمری به اتباعش * شده در خانه اش جمله زن و فرزند کانداده کی کانداه فی دخی کانداده
 معناسنه در کی کانه فی سکون نون و فتح کاف فارسی و اطهاره ایله کردک خانه مزبور لفظ
 مرکب در معنای ترکیب جای جماع دیمک اولور میرنظمی بیت رسیده بردر کنگاه داماد * هماندم
 در میان برخاست فریاد کی کاواره فی فتح و او و راه مهمله ایله ایکی معنایه در اوله صغر سنوریسی
 کوپاره مرقوم کبی این بین بیت چون شیر شوزه بکتنه می باش در جهان * مانند کا و چشم
 ز کاواره برمدار * ثانی محفت کاواره در استاد فرخی بیت ز کاواره چون پای بیرون نهادی
 کبان رکز فی وزوین و خجر کی کا و چشمه فی بردار و در کعبه عین البقر و عین العجل دخی دیرلر کذا
 فی المجمع کی کا و وشه فی معنی کا و دوش مرقوم یعنی ایچنه سود صاغد قلری مخصوص طرفه
 دیرلر کی کا و زهره فی سکون و او و ها و فتح زاء معجه و راه مهمله ایله بر طاشد صغرك اودی ایچ
 حاصل اولور بعضیله شیردانی ایچنه متکون اولور دیرلر اکثر هند و ستان صغر لند بولور
 یاد زهر رنگنده و خاصیتی دخی یاد زهر علمن ایدر لکن یاد زهر برتی قدر موثر دکدر بوکا یاد زهر کوی
 دیرلر شیراز بلر اندرز و عربیه بحر الثور و بحر البقر دخی دیرلر مزبور هند و ستان صغری عجایب
 لیسنه در شکمته یاد زهر اولدوغندن بوینوزی بعینها کرکدن بوینوزینه بکرز باکله آنک خاصیتی
 بوند دخی وارد و کوی عاجدن اعلا اولور بلین شیرماهی صانور کی کا و زنه فی سکون و او
 و فتح زاء معجه و نونله اوکندره دیدکاری آلت دهقا نیدر حکیم سنایی بیت زدخر که بیست
 چشمک تحریک که کو باش * این میخ دران کا و زنه بند زیاده کی کا و وزنه فی سکون و او اول
 و راه مهمله و فتح ثانی و زاء معجه و نونله جفت سورن صغركه کا و کار دخی دیرلر ابوالعانی * قطعه *
 همچو کا و وزنه تاکی کوششت * مال مهر دیکران اند و ختن * آخر این مال کوزنتوان بردنت
 هر چه در دوزخ اندر سوختن کی گاه فی آلتی معنایه کاور اول وقت معناسنه که صبحگاه و شبانگام
 کی خواجه حافظ بیت منم که کوشه میخانه خانقاه منست * دعای یزمنغان ورد صبحگاه
 منست * حکیم سنایی بیت گاه آن آمد که با مردان سوی میدان شوم * بکره از کیوان برون
 آیم و بر کیوان شوم * ثانی بومعناده اصلی زمان ایله مکان اراسنه مشترکدر یعنی وقت
 معناسندن غیري مکان معناسنه ده کاور که تختگاه و تکیه گاه دیرلر خواجه حافظ بیت ازان
 زمان که برین آستان نهادم روی * فراز مسند خورشید تکیه گاه منست * بواپکی معناده
 شیخ نظامی بیت باپین چشم هر روز شاه * شدی بر سرگاه هر صبحگاه * بومعناده مناط

فعل دخی اولورد دستگاه کبی که غلطی درگاه در ثالث تحت و مصند معناسنه حکیم اسدی بیت
فرایم زجان آفرین شاه را * که زیباست بر خسروی گاه را * بومعنائی موید شمس فخری
بیت داور دهر جمال الحق والدین که نهی * قدر و تعظیمش بر قائمه کردون گاه * و کرسی
معناسنه حکیم فردوسی بیت جهاندارا کرنیستی تنگ دست * مرابرسر گاه بودی نشست
بومعنایه امیر معزی بیت ز کججه چون بسعدت نهاد روی براه * فلک سپردید و ملک و کج
و افسوز و گاه * رابع قوی مجیبارک پوته سی که ایچنده آلتون و کش اریدر لر استاد فخری بیت چنان
بخدمت او از عوار پاک شوند * بران مثال که سیمی بنهره اندر گاه * بومعنایه حکیم ازرقی بیت
ایا سقوده شمی کز خیال خبیر تو * تن عد و بندک از دچو تفره اندر گاه * استاد لطیفی بیت
جوانخت و جوانمرد که بوده جود و عطا ش * بسوی سائیل و مداح زر و سیم از گاه * خامس بمعنی
داماد شمس فخری بیت شادمانست بدو جان ممالک ز انسان * که بود شاد دل و جان عروسان
از گاه * سادس جدی بر جنبه دیر لر میرظمی بیت چو آفتاب کند برج گاه رامستد *
شود ز فضل زمستان بعد از ان پیوند * معنای اوله عربیده وقت و چغتایده چاغ دیر لر گاه بیگاه
و قتل و قنسر دیمکدر حکیم انوری بیت بنده از شوق خاک در که تو * بر سر آتشست بیگه و گاه
در گاه گاه بی وقت وقت زمان زمان دیمکدر ابوالمعانی بیت طرز محبوبان نکیرد مشیوه
از خود کند * نیست گاه جود لیکن لطف کرد گاه گاه گاه بی فتح یای تحتانیله بوزن دایه
جماع معناسنه وله بیت بان تناسب اعضا بان لطافت کون * بان کر شمه مهر ز که میتوان
گایه بی کجه بی فتح جیم فارسیله اول آمده دیر لر که نکام ایلد که فصاحت ایله سویلیه میله
بی کجیله بی کسر جیم فارسی و سکون یای تحتانی و فتح لامه محلات نیر زدن بر محله نک آیدر
کمال خندی * رباعی * نیر زمراراحت جان خواهد بود * پیوسته مر اورد زبان خواهد بود *
تادر نکشم آب چرند آب و کجیل * نیر خاب برین چشم روان خواهد بود بی کدایه بی فتح دال
مهمله و یای تحتانیله دنجیلاک ایتمک بی کدیله بی سکون دال مهمله و فتح یای تحتانیله دنجیلاک و
خواجه سلمان بیت ساحل عمان وانکه منت سقای آب * سفره سلطان وانکه کدیله نان کدا
حکیم نزاری قهستانی بیت نیست حاجت مرابا فسانه * کدیله خوش کج در خانه * مکدی
دیر لر کدان ما خود در دلخی اوله معناسنه بومقوله الفاظ متصرفه در که بولسان تراکت بیانه
چو قدر تصریفات محمد ندر عربیه تقلید ای کده بی فتح ذال معجه و اخفاء هایلله اوج معنایه در
اول دلچک که بوغازک اولنده طور ردلک آخرنده عربیده ملازه دیر لر معروفی بیت در جهان
دیده ازین چیلی * کده بر مثال خرطومی * ثانی مه نک اوجی که کوچک یومریجه در شمس فخری
بیت آنکه طفلان امل رادایه کام و مراد * جز بشیر و مشکر لطفش بیک آید کده * ثالث
کلید دنده سنده دیر لر شمس فخری بیت کشت ایمن ساحه ملکش ز دزدان آنچنانک * خانها
ایمن شدند از زحمت درها کده بی کرایه بی فتح راه مهمله و یای تحتانیله بمعنی نای کلو یعنی بوغر نلاق
نای کبی بر نسنه در بوغازدن قم معده به متصلدر طعام و صو آنک ایچندن پکر ابوالمعانی بیت
فراخ بوده کرایه چونای فی زانکه * صد ایلند در آید ز کره نای و نفیر بی کردانه بی اکثر زنجیر
باشلرینه ایدر لر زنجیر دونک ایچون بوکاز کیده دخی کردانه دیر لر بی کردانیده بی بر نوع کباب در که

کباب در که کردان دخی دیر لزم آتش اوزرنده زیاده چوزیاب کایله پشه و کرده بی سکون
 و او فتح دال مهملتین ایله یوغون او قلاغید راو چاری سوری اولور بور کچیلر قوللور لاکا مردانه
 دخی دینلور و کرده بی سکون راو ضم دال مهملتین ایله عربیه معناسنه در که کرده دخی دیر
 چغتا به آرا به دیر لور یارده معین مهمله ایله عربیه املا ایدر لکه معروف قدر فرهاد نامه ده درت
 قصر بنا سنه مباشرت اولندوغی یرده کتورر بیت تاشیر غاتاش و خشت پیل و آرایه *
 قولوب چین ایچرا آباد و خرابه و کرزه بی سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله بر جنس بیوک
 میلاندر که زهری سائر میلاندر دن زیاده و مهلاک در بعض فرهنکارده بر منقش و خطوط و جا بجا
 خاللا ایله رنگین میلاندر که زهرینه هیچ تریاق مقاومت ایدمنز حکیم سنایی بیت هست چون
 مار کرزه دولت دهر * نرم و رنگین و اندرون پر زهر * بعض فرهنکارده کفجه مارا اواق مستفاد در
 و بو بیتک اولعنا یه شموی واردر امیر خسرو بیت تری صه باست این کاسه که دارد آسمان
 تری حلواست این کفجه که دارد کرزه مار * فرهنک جهانگیرده ولایت دار المرزده مو شده کرزه
 دیدکاری مسطور در جمع الفرسه فتح راه مهمله و ضم زاء معجه ایله خوشبو راو تدر سر زرم
 دخی دیر لور کر مابه و کر مابه بی کلاهما بسکون الراء المهمله و فتح المیم اول باء موحد ثانی و او
 ایله حمام معناسنه در اصلی کرم آبدر که آب کرم تقدیر نه ایاجه ید دینلور ایدی بعین حمامه اسم
 اولدی اسی صوی مناسبتیله اصلنه لسان عجمه حمامه کدوخ دیر لور ذکر مرور ایدی حمام
 صریحی در جیم دن مشتق جیم اسی صویه دیر لور چغتا لسانده کسر الفله ایا بیخ دیر لور میرعلیشیر
 بیت ساوونج آهی کچیکار مین کرم اولور آفاقغه استک * چشمه لارداسو بولور ایا بیخ هوا
 بولغای ساووق و کر محانه بی سکون راه مهمله و مهم و فتح حاء معجه و نونله یعنی زپر زمین میرنظمی
 بیت شود کار اعدا همیشه نسین * بود جای او کر محانه همین و کر مگاه بی مکان سواحل و کونک
 اسی وقتی ابکی طرفه شاملدر که زمان ایله مکان اراسنده مشترکدر و کر نه بی سکون راه مهمله
 و فتح نونله ادات شرطدر اکر نه دخی بویله در بلکه بوندن مخفقدر ترکیب معناسی یوخسه دیکدر
 و کرواده و کرواره بی کلاهما بسکون الراء المهمله و فتح الواو اول دال ثانی راه مهملتین ایله بنیاد
 و عارت معناسنه در ابوالمعانی بیت تابکی دل داده کرواده دنیا چنین * چون بلند از بیت
 این کوشش از بهر چرا و کرونامه بی سکون راه مهمله و واو و فتح نون و مهمله حواله مکتوبی یعنی
 بر کسنه دن آنچه و یا خود غیر شی حواله اولنوب آخر کسنه به تسلیم اولنق ایچون یا زبلان
 مکتوب الخاله هنده روم دیار نه بومعامله غایت مشهور و متعارفدر بوکاپو یخسه دیر لور بومعامله
 کسر کاف و فتح راه مهمله و سکون و او ایله اولنق مناسب ایدی و کره بی تخفیف راه مهمله
 ایله ابکی معنایه در اول یعنی رنگ یعنی پاس ثانی یعنی سبوی یعنی دمنی معنی جره در و تشدید
 ایله تارغنگبوتدر و کرده بی سکون زاء معجه و فتح دال مهمله و نونله کینک صره سی دیدکاری
 اوتدر و کر نه بی فتح زاء معجه و نونله اصرعان دکنی دیدکاری اوتدر اطبا انجره و تخمینه بدر انجره
 دیر لور کر نه بی فتح زاء فارسی و نونله کوچکن دیدکاری قوشدر قنادین اوق یاکی ایدر لور اولنقوله
 یلکلی اوق هر دیارده مقبولدر عربیده صرد دیر لور ضم صاد و فتح راه مهملتین ایله میرنظمی بیت
 در آمد کر نه رانیری بنا کاه * زخود بوده پرنیر میکشه آه و کر نه بی فتح زاء فارسی و اخفاه

۴۰۱

هایله بر نوع طاشد که سرکه به قوسه لوطولا شوب چه قاجق بر آرار و دخی مهره اولق مرویدر
کزینه فی کسر زاء معجه و سکون یای محتانی و فتح نونه اوج معنایه کاور اول بر نوع طو قاقدر
و طوقاق ایکی قسمدر بر قسمی مدور اولور اکا پتک دیرلور بر قسمی اوزون اولور که چقور طر فده
سننه دوکرلر هاون و امثالی کبی اکا کزینه دیرلر حکیم خاقانی بیت بکلیمیم اگر سرچدا کنی چون
مع * نکوید آهن سرد طمع کزینه من * ثانی یعنی کجینه ثالث کرباس کنده یعنی قالن بزکه
جادرو اکا بکر زسننه لرایدر لر کزیده فی کسر زاء معجه و سکون یای محتانی و فتح الیه مهمله
ایله اصبراش معناسنه اسم مفعول اولور طالب آملی بیت نامه پر هوس دریده ماست *
لب هر آرزو کزیده ماست کزیده فی سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله یعنی سرکین یعنی
زبل حیوانات کزیده فی سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول یعنی محکم
شمس فخری بیت کردن دشمن بزنجیر بلا * انتقام کین او خود کشته است * ثانی او اش
معناسنه در بونک شاهه احتیاجی یوقدر هر کس بیلور اما عالی اولماق ایچون حکیم انوری * قطعه
که مراد همه جهان جانست * چون بتاموس کشته ام منفور * هر دری نیست چو کزیده رس *
شاید از نیست چوسک سا جور کزیده کلالیوه و کلاوه فی کلاهما یعنی کالیوه مرقوم کدانی فرهنک
جهانگیری کزیده کلاه فی فتح لام و اظهار هایله سیاه معناسنه در هر سننه ده که سیاه لوق اوله اکا
کلاه دینلور و لایت پناه و کرامت دستگاه شیخ زین الدین علی کلاه حضرت نرینک کلاه لقبنه ایکی
سبب وارد کتب معتبره ده مذکور در که شیخک اجدادی سلطان الشهدا امام حسین شاه کربلا
رضی الله عنه حضرت نرینک احبابدن ایدی امام حسینک شهادتی خبرین اشید کلاما تم طو توب
سیاه پوش اولدی مدته العمر کنندی سیاه کید و کندن او توری کند و دن صکره اولادی دخی
سیاه کیمک رسم و عادت اولدی لاجل ذلك حضرت شیخ زین الدین علی و اولادی و جله اتبای
ومرید و فقر اسی سیاه پوش ایدلر و بر سبب دخی شیخ مشار الیه بر محله اعتکافدن چقد نصکره
اول عصرک کمال اولیاسندن بر عزیز سیاه شمشینه دن بر جبهه دیکر یروب بطریق الهدیه شیخه
کونزدی شیخ آنی مایت حیاتنه فوق الغایه عزیز و معتبر طو تارا ایدی و امیر سید شریف جرجانی
رضی الله عنه بیور مشرکه بن شیخ زین الدین علی کلاه خدمتینه ایرشد کجهر فضیلت خلاص
اولاد مولد تعالی حضرتی بلدم کزیده کلجه فی سکون لام و فتح جیم فارسيله صقصفان قوشنده در اول
کاشکره فی کسر لام و سکون سین معجه و فتح کاف فارسی و راه مهمله ایله یعنی رتک یعنی پاس و کف
کاوشنه فی ضم لام و او معرفه غلام بزرگ مرتبه معناسنه یعنی امکنه از او ب قوللقینر جبهه شس
غلام قدیم فرهنکر احبابی کولفظنی بزرگ تعبیریه تفسیر ایشلر اما مجدند و شاه مخبرانی و حقه
الاحباب صاحبی کلوبنه بو نماز باغی اولان کلوبند ظن ایشلر و لکن هیچ سوز بودر که دایما بو خازینه
قوللق ایدوب طعام کورد که قراری قالمیان آدمه دیرلر دین اصابت ایشلر دینه کلو تقدیر نه
حجبت قلعه کایه لری او زده بو مقوله مرکباته مضاف الیهی تقدیم ایدوب علم ایدر لر اکا شاه
معنای آخر جله دن انسنیدر کزیده کاوته فی ضم لام و او معروف و فتح تاء مثناة ایله اربشیدن
استافش نرکب که عورات کهنه باشلرینه قورلر زعش نهفته ده صور غر معناسنه و اقمدر کزیده کلو شنه
ضم لام و او و فتح سین معجه ایله یعنی زخم ابوالعانی بیت زتیغ غمزه شد صد پار سنینه * بیاید

باید برکوشه لطف مزه کله کله لامک مخفی فیله و تشدید یله دخی جایژ در سوزی که
 قیونک و کینک و صخرک اولسون اسمید روسایژ حیوانانده دخی استعمالی جایژ در کله کله کله
 فتح لام و کافله اول خانه یه دیرلر که کاربانسرای میاننده یا بلش اوله حکیم شفای بیت
 حرفی که کرنا مزد مجلس شاهست * افسانه آینه و روند کله کاهست کله کله کله کله
 کلاهما بسکون النون و فتح الجیم وراء المهمله زنان زیبایی و تحسین وجه ایچون علی حسن ایدرلر
 یعنی بکافله سوره کبری قزلق در که کجارج و کجارج دیرلر کله کله کله کله کله کله
 سبعة سندن او چینی خزینه آیدر حکیم فردوسی بیت دکر کج نامش همی بشنوی * تو کویک
 همان دینه خسروی کله کله سوخته کله کله مرقوم خزائن هفتکانه دن بشینی خزینه آیدر
 سوخته کله کله معناسنه در که مقبول و پسندیده معناسنه در حکیم فردوسی بیت دکر کج
 کش خوانند سوخته * ازان کج کشورش افروخته * ثانی بارید خسرو مصنفاتندن برلن
 بدیع اسمید رشخ نظامی در صفت بارید بیت ز کج سوخته چون ساختی راه * زکرمی سوخته
 کج شهره کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
 مولانا کاتبی بیت غلامی خط ساقی سعادت از است * کدای میکره را کج نامه در بغلست *
 و کتاب عزایم یعنی ارواح دعوتی و قاعده تسخیری و بعض عزیمت یا زلمش کتابدر خواجه حافظ
 بیت فغانکه در طلب کج نامه مقصود * شدم خراب جهانی زغم تمام و نشد کله کله کله کله
 معنایه کاور اول ولایت آذربایجانده شهر مشهورک آیدر مولانا هاتنی بیت ز کجه بکجه
 آورد درخت * برو میوه افشان چندین درخت * ثانی هکمه که خرچین دخی دیرلر استاد لطیفی
 بیت در کج نهاد آن بهارا * بهاد براسب باد پارا * حق ادا بود در که بولغت بو معنایه مناسب اولان
 خم کاف عربیله کرایدی ثالث قویروخی کسک اشکه دیرلر شمس خیزی بیت هرگز مثل
 زید کسی ازوی خسودرا * نسبت کند بعیش کسی هیچ کجه را کله کله کله کله کله
 و کسر جمله خزینه معناسنه بعض فرهنگرده کیلار معناسنه روایت اولمشدر کله کله کله کله
 سکون نون و فتح دال مهمله و ضم میله اطفاله رحم مادر دن بیله چقان مردار قیل لفظ مرکبدر
 کند ایله میوه دن عربیله زعب دیرلر کله کله کله کله کله کله کله کله کله
 ترکیبه پراسه دیرلر عزیزه نوم بری دیرلر کله کله کله کله کله کله کله کله
 دید کبری علت که وجود انسانک ظاهر اولور سببی فضیلات باغیدر عربیله تولول دیرلر و ضم دال مهمله
 ایله دو که لک بغدادی که شوربا و هر رسه ایدرلر کله کله کله کله کله کله کله کله
 و نون ثانیله یعنی کند نای مرقوم ابوالعانی بیت ندارد فرق هرگز بیش آن خر * یا با سنده
 کندنه یا سبب شاه کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
 میرنظمی بیت بخون عدوراچنان میل دارد * میان رمه کند و اله فتاد کله کله کله کله کله کله
 نون اول و ضم دال مهمله و فتح خاء معجه و نون ثانیله کوچک سپید و بال قوائی لفظ مرکبدر جزوی
 کند و در که قوان معناسنه در و رجز ویده خانه در که کند و یه صفتدر کله کله کله کله کله کله
 نون و ضم دال مهمله و واو معروف و فتح لامه بیوک غله سپیدی معناسنه میرنظمی بیت
 به پیشش مال دنیا چیرکتر * بکند وله دهد لولوی و جوهر کله کله کله کله کله کله کله کله

۶

مهمله ایله قرحه و قری معناسنه و دخی مردار قوش نسنه لره دیر لر و کواچه فی فتح جیم فارسیمه
یعنی کواچوی مرقوم یعنی صالحی که اطفال صالنور لر و کوازه فی فتح راه مهمله ایله باخقدن
دوزاش کوب که ایچنه غله و ذخیره قورلو و آری بال یایدوغی طپراقدن پتک و فرهنک جهانگیریده
یعنی صغرسوریسی و امثالی حیوانات سورسی مرویدر و کوازه فی فتح زاء معجه ایله صغرتماج
صغرسوردوی اوجی سورجی چبق که آنکه صغری یوریدر میرنظمی بیت پس کاومیزامد
درمفازه * بدست اندر همیگرده کوازه و کواشمه فی سکون شین معجه ایله زنان باشترینه
اورتدکی چادر که عربیه مقنعه دیر لر و کواچه فی سکون واو و فتح جیم فارسیمه ایپاک رشته
معناسنه و کوردی فی سکون واو و فتح دال و راه مهملتین ایله آلتی معنایه کاور اول برنوع
قازدر اتی بغایت بدیه و عسیر الهم اولغله اکی صاحب طبع اولانه مشکدر استاد فرخی بیت
شیر از تو چنان ترسد چون کوردی از باز * پیل از تو چنان ترسد چون کبک ز شاهین * ثانی یعنی
کوساله یعنی بز اغو زراثتت بهرام که موبدانند بر مشهور موبد در صاحب طبیعت شاعر در
حیوانات اتی یک و ذی روح اولدر مک حتی کهله و پوره اولدر مک مذهب باطلارند حرام
اولدوغنه بناء دیمشدر بیت بکشتن نیارد کسی کوردی * وزان کوسپندی که باشد بره *
ثالث برنوع غله مثالی نسنه در وکندم ایله بله بترخود رودر زراعت اولتر جودره دخی دیر لر رابع
ایرانی بر پهلوان مبارز آدیدر خامس صغنی یاور سنه ده دیر لر سادس برنوع دباخت اولش
دریدر کوردیده دیر لر ترکیه ضم کاف عربیه در و کوره فی سکون واو و فتح راه مهمله ایله
سپیل آقوب یرتدوغی یره دیر لر شمس فخری * قطعه * خسرو ملک شیخ ابواسحق *
اعظم الشان فی العلا قدره * آنکه باشد بر جلالت او * اطلس چرخ زنده و وتره * همه
پاداش داندوا حسان * خالی از انتقام و بادا فره * بود باقی همیشه تاباشد * کوه و دریا و کورد
و کوره و کوزینه فی سکون واو و فتح زاوغین معجتین ایله پنبه قوزاغی که معربی جوزغه در
و کوزینه فی سکون واو و یای تحتانی و کسر زاء معجه و فتح نوله برنوع حلوا در قوزاچی یا خود
پادامی دو کوب عسل ایله آمیخته ایدوب یاغلی خمیری یوفقه آچوب ایچنه اول پادامی قویوب
یشور لر بعد اوزرینه عسل و یا شکر یاریدوب دو کر لر عربیه لامه اوزینه و اوز بچ دیر لر لوز
پادام در شاعر بیت نباشد در جهان هرگز چنین مطلوب دیرینه * خوشاپالوده شکر زهی
حلوا ی کوزینه و کوند فی فتح واو و دال مهمله و سکون نوله اون و امثالی قونیلان چوال
استاد لیبی بیت مانند کسی که روز باران * بارانی پوشد از کوند * مجمع الفرسید کاف عربیه
مرویدر و کوهرا بکینه فی صرحه دن کوك رنگو دوزاش نسنه و بعضیلر فیروزیه دیر لر
و کویسته فی کسر واو و سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله دو گلش غله هر نه
اولورسه فی کویشه فی کسر واو و سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله یعنی کویش مرقوم
یعنی آیران طرفی که ایچنه یاغ چیقار لر و مع الیاء تحتانی * کاری فی کسر راه مهمله ایله
جی مدار و ناپایدان سنه یه دیر لر نتکم شاعر * رباعی * دنیا کدر انست اگر بیداری *
در خواب مماش اگر تو نیاداری * دنیا همه در غرور داری * بیس غره مشوز روز کار کاری
و کازی فی کسر زاء معجه ایله برشکوفه آدیدر کذا فی الجمع و کافی فی کسر نوله یفعلانکه راضی

راضی و قایل اولان عورت و یا خود او غلان ترکیده سکیم اولور دیدکاری معنایه در کوه دشتی
 صغن و کیک دیرلر بیان صغری دیمک اولور کوهی سکون و اووکسردال مهمله ایله ایله
 واجیق و بیخرد معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری بومعنایه میرنظمی بیت بصحبت میار
 کوهی بیخرد * که او پرده ذوق و عیشت درد کوهی عریضه بقرالوحش و ابل دیرلر
 دورت نوع اولور برنوعی چشمه و بیکار وارمق کنارلنده اولور و بحرارده کز برنوعی صارورنک اولور
 سایر رنگلردن بهتر در برنوعی دخی غمگین طاعنلرنده اولور اکانجوز دخی دیرلر برنوعی دخی
 یا بلاق طاعنلرده اولور و برنوعی دخی طاعنلرنده و اغاجلق اراسنده اولور جمله سی طبیعتده
 بررینه مشاهیر بونلر خسته اولد قلمی حاله ییلان بولوب یلر بامر الله تعالی صحت بولورلر
 و اگر طشره ده بوله منزه لایدر ییلان دلوکی بولوب بوزننی اول دلوکه صوقوب دم چکدوکی کبی
 آهنی مقناطیس محبه جذب ایدر سه بونک دخی دمی ییلانی او بله جذب ایدوب چقارر البته ابتدا
 قویروغندن یکه باشلر ییلان مضطرب اولوب چبالند قچه زهری آغزندن چیقوب دوکیلور
 چونکه تماما بیه اول وقت بدنده حرارت وحدت حاصل اولوب کوزلندن بخاری یاش روانه
 اولغنه باشلر اول محله ابتدا اقان یاش کوزی بیکارنده مجتمع اولور و کیدرک طوکرات اندرقات
 اولور وقتا که آنی طوتوب اولد وره اول کوزی بیکارنده مجتمع اولان چرکی آلوب مسموم اولان
 آدموره بر مقدارین ردمور و یا خود پولاد و یا خود محک طاشی اوزرنده حک ایدوب ایچوره لر
 یاذن الله تعالی اول مسموم اولان کسنه زهردن خلاص اولور ایشته یاد زهرک اعلاسی بویله چه
 اولاندر کبرکی سکون باه موحد و کسر راه مهمله و کافله برنوع شراب طرفی در آنکله
 شراب ایچرلر مولانا محمود ابن عین * قطعه * والا شهاب دولت و دین آنکه از کرم * مانند
 معن دینه وهم آل برمی * دارم طمع ز جود تو یک کبرکی شراب * بفرست وینه رامکن از خویش
 مشتمکی * وزینست کبرکی بفرست آنچه هست از آنک * هر چه آید از تو خود نبود غیز کبرکی *
 کد اغازی طایفه لولیان و جماعت جانبازه دیرلر فرس قدیمه در بسمان بازه یعنی ایب
 اوزرنده اویشاینه غازی دیرلر متأخرین جانباز ایله مجاهد میانن تفریق ایچون کد الفطنی غازی به
 مضاف ایدوب علم ایلدیلر حضرت مولانا قدس سره بیت جنبش جان کی کند صورت گرمابه
 صف شکنی کی کند اسب کد اغازی * مولانا مطهر * قطعه * دهی که مال ندادی ملوکر
 به سپاه * نون چنانست که کرمال آن کثیر و قلیل * شود برات کد اغازیان آینه * ز لولیا نش
 کنیز کهن کند تحصیل کدانی دنجیلاک حکیم انوری بیت بدین طریق کد اندم کان
 کد به مبر * به بنده کچه کدانی طریقت شعر است کرای فی فتح راه مهمله و اطهار یای
 محتانیله بخش معنایه کلور اول میل و رغبت معناسنه حکیم فردوسی بیت بیکسو کرای از میان
 دو صف * چه داری چنین برب آورده کف * حکیم اسدی بیت بسو کند و پیمان ایامن کرای
 فرستادم اینک خط من کوی * ثانی طوتمق گرفتن معناسنه حکیم فردوسی بیت کرفتم
 کربند اسفند یار * کراینده دست مراد است خوار * حکیم انوری بیت بر سر جمع بگو بید که
 ای قدر ترا * آسمان پای سپر کشت و زمین دست کرای * ثالث یعنی کران و ثقیل حکیم
 فردوسی بیت زمین از کرای شده سر کرای * که بپاره کشت از پی چار پای * رابع جمله

ایشک معناسنه صاحب فرهنگ منظومه بیت جمله بردن بود کراییدن * کاروزارست و جنگ
کوشیدن * خامس تاتار پادشاه لرینک لقبی در که محمد کرای و سیم کرای دیرلعلی هذا القیاس
هر مملکت پادشاه لرینه مخصوص لقب و آنکه سایریندن ممتاز اولورلر تاتار پادشاه لرینه کرای
و عجم پادشاه لرینه یعنی ایران زمین شاه لرینه کسری و کی دخی دیرلر و توران پادشاه لرینه خاقان
و چین پادشاه لرینه فغفور و هند پادشاه لرینه رای و حبش پادشاه لرینه نجاشی و بن
پادشاه لرینه تیغ و مصر پادشاه لرینه فرعون و روم پادشاه لرینه قیصر و اسلام پادشاه لرینه
سلطان دیرلر این بین بیت ای صیاطی بگو کر بگذری بر صبحگاه * بر جناب خسرو
خسرو دشمن کرای شاه * معلوم اوله که کرای لغتی هر فرهنگه میل و رغبت معناسنه روایت
ابلساز نتکم ابتدا یومعنا یله ذکر اولندی اما خاطر فقیره خطوراید که کرای اعم فاعل اوله
کراینده معناسنه و دخی صیغه امر اوله نتکم شاعر دیمشدر بیت بروی دل ابواب دانش کشای
بدرگاه ابواب دانش کرای و کردنای و سکون را و فتح دال مهملتین و نونه کباب شیشی
معناسنه در شمس فخری بیت هر دل که در هوات نه چون مرغ پرزند * چون مرغ نیم بسمل و چون
کردنای بود * فرهنگ میرزاده بمعنی کل سرخ و راغاجد را طفل النور دیرلر یوریک ایچون اشافی
او حقه نکر لکی اولور اکا یا پشوب نکر لک دوند بکه طفل دخی یوریکه آیشور عریده اکا دوامه
ضم دالله کذافی کتاب السامی و کرکوی و سکون راه مهمله و ضم کاف فارصیله توران
پهلوان لریندن بر پهلوان آیدر افراسیابک امدادینه گلشیدی و افراسیاب آفی پیران و یسه یه
قوشوب طوس و رستم ایله جنکه کوندر مش ایدی و کرما قرای و سال ملکی دن
او چینی آیک آدینر اسی آرتور دیک اولور آخر بهار آبی در روم لساننده ایارد دیرلر کرماهی
سکون راه مهمله ایله یابین بالغیهر و کرکی و کسر راه مهمله ایله هر او چیکه دیرلر عوما کرکسه
مساحت ارض ایچون جریب دید کرای او چیک اولسون ترکیه دونم دیرلر حکیم انوری * قطعه *
کر رئیس مرد منصور آنکه در هفتاد سال * شعر نشنید و نکفت اینک دلیل مهتری * زانکه
امثال مرایی شاعری بسیار داد * کاخهای بودشش در باغهای چل کرای * و کرکسه آرستون
اولسون ذراع معناسنه حکیم سنایی بیت باش تا چون چشم ترکان تنک کردد کورتو * کرچه
خود را کور سازی در مسافت ده کرای * و کرکسه کیله اولسون صاع معناسنه حکیم خاقانی
بیت چرخست خوشه ز کانتش مدار چشم * کان صاع کرده دو کرای یک قهیر نیست *
بومعنا یه حکیم قطران ارموی بیت دهد او صم بقنطار و یواقیت بکنج * دهد او زر بانبار و لالی
بکری * و کرکسه قوم ساعتی او چیک اولسون و کرکسه صوماعتی او چیک اولسون اول
بویله در که باقر دن بر جام دوزب دینه بر کوچک دلك قورلر و آفی صویه قورلر اول جام اول دلکدن صویه
طولد قدر ساعت نجومی اعتبار ایدر لر یومعنی تفصیلا کربال لغتی ذیلند ذکر اولنور انشالله
تعالی و کرای و فتح زاء معجه ایله کریدن لفظندن اسم فاعلدر اپکی معنایه در اول ضرر
ایدی ثانی اصبر می معناسنه شمس فخری بیت اهتمام تو کشت جان پرور * انتقام تو کشت
روح کرای و کرچی و سکون زاء فارسی و کسر بیه موحده ایله کر بیه مرقوم معناسنه یعنی
زیباس نوعندن بر او تدر کذافی فرهنگ جهانگیری و کر دشتی و اطباطب کتاب لرینده متناقل

مشتاق دل دید کاری گو کهر بغایت نافع نسند در و تازه اینکین نور لطیف در و مریاسنی دخی ایدر لر
 کرز بری دخی دیر لر و کرونی فی ضم زاء فارسی و و او معروف و کسر نونله طام دیر کاری اوزرینه
 قویلان ایجه اغاجلا اکثر کوی اولنده اولور مختصر دام اور تیسسی در زیر شهر اولرنده دیر ک
 اوزرینه نخته دوشر لر و کشتن روی فی اضافته یعنی نون مکسور اولقی ایله بر علتدر اطبالقوه
 دیر لر باغ فاسد حرکتدن اولور یوز و آغاز اکیلور و کشتی فی کسر شین معجه ایله ناز و افتخار
 ایله صالمتق و خوش املق کدافی الجمع و کافر و آمدکی فی بوغازده واقع اولور بر علتدر اطبا
 اولر علتله خنای دیر لر و کندوری فی سکون نون و ضم دال و و او معروف و کسر راء مهملتین ایله
 پیشکیر معناسنه یعنی سفره مقرمه سنی دیمک اولور شمس فخری بیت برای خوان ستمنشاہ
 ملک دستر قضا * کند زاطلس والای چرخ کندوری و کوانجی فی فتح و او سکون نونله دلیر
 و پهلوان معناسنه بعض نسخه ده سردار و سپه سالار معناسنه حکیم فردوسی بیت بدرگاه
 شامت میانجی منم * که در شهر ایران کوانجی منم و کوانجی فی حذف الفله کوانجی معناسنه در
 و ضم کاف و کسر و او ایله یعنی عزیز و کوری فی سکون و او و کسر راء مهمله ایله طویل و نفیر
 و شتاک ایله کتمک معناسنه و کوهزای فی نیکوکار و هنرمند عاقل و کامل معناسنه در کدافی
 فرهنگ جهانگیری و کوهری فی اوج معنایه کاور اول جواهر دن دوزنش اولان نسته یه دیر لر
 هر نه اولورسته مرصع کبی حکیم خاقانی بیت چشمه خضر سزالب از لب جام کوهری * کز ظلمات
 بحر جست آینه سکندری * ثانی صاحب اصل و نسب و اصیل کیلان آتد دیر لر ثالث جواهر
 فروش و جواهر شناس حقنند دیمشله * مصرع * قدر زر زر کز شناسد قدر کوه کوهری *
 و کی فی بر قوشد رقنادی ایلق اولور آندن اوق یاکی ایدر لر بهدم دخی دیر لر شاعر * رباعی *
 صارف بر نیرنی زکی خواهد کرد * وزرشته جان جسم فی خواهد کرد * بر سینه دشمنان شه
 خواهد زد * شجر ف زخون دلوی خواهد کرد و باب الکاف الفارسی المکسوره مع الالف فی
 و کدافی سکون را و فتح نون و دال مهملتین ایله یعنی کاسه زانو یعنی دیز کوزی معناسنه در
 و کیا فی اوت که کیا ه دخی دیر لر عربیه نبات دید کایدر شاعر بیت سر مردم نه دیکر بار خیزد
 کیا باشد که آن هر بار خیزد و کیانا فی فتح یای تحتانی و نونله عناصر اربعه یه دیر لر امیر خسرو
 بیت همه آزاد کیست همت او * قهر کرد دست مر کیا نارا * کیلاندن مراد عناصر اربعه نک
 صمد بن بیان ایدر و کیرا فی بوزن زیر اطویجی معناسنه مبالغه ایله اسم فاعل صیغه سیدر
 و کیمیا فی سکون یای تحتانی اول و فتح ثانی و کسر مهمله یعنی ریماز یعنی جامه بولغت ایله ریماز
 و ریمز لغتین فرهنگ جهانگیری صاحبی جامه معناسنه روایت اینشن اما مقوله جامه ایدر و کین
 بیان تمامش و مع الباء الموحده * کران رکاب فی ثابت قدم و حرکت متانت اوزره اولان آت
 و آمدیه اطلاق اولنور و آت اوزرنده مردانه و دلیرانه اولانده دیر لر خواجه سلمان بیت
 کران همان کرانی که کوه کران رکاب * جستی کران ز صدمه کران کران او و کدلب فی سکون
 را و فتح دال مهملتین ایله در یاده واقع اولان چورندی لفظ مرکبدر کرد ایله آیدن میرظمی بیت
 جو کشتی لندرافتاده بگرداب * مهس زان بعد ازین راهج اسباب و کرب فی کسر راء مهمله
 و طیکون یای تحتانیله اول نسنه در که اکیلر تار لای تقسیم ایدوب بر مقدر اعتبار ایله ترکیه

دوم و عربیة جریب دیرل گاهی آخرندن حرف تائی ترحیم ایدوب کری دیرل **ی** کلاب **ی**
یوغرلش باحق که لفظ مرکبدر کل ایله آبدن صولوب باحق دیمک اولور **ی** مع التاء المثناة **ی**
ی کدست **ی** فتح دال وسکون سین مهملتین ایله قارش که بدست دخی دیرل عربیة مشبو
معناسنه در کسر شین معجه وباء موحد ایله ابوالعانی بیت این بود پیش زنان کیر چنین
یک کدست قامت وهم چارانگشت **ی** کران پشت **ی** فتح راء مهمله وضم باء فارسی وسکون
شین معجه ایله متکبر و خود بین و کاهل کذافی المجمع وله بیت نیاید آدمی از هر کران پشت
نیاستد اسب پالانی هنرور **ی** کران سرشت **ی** بودخی کران پشت معناسنه در **ی** گرفت **ی**
کسر راء مهمله وسکون فایله درت معنایه در اول گرفتن لفظندن صیغه ماضیدر طوتدی
معناسنه ثانی طعنه معناسنه بودخی ایکی معنایه در بری نیره اورمق بومعنا عربیة در و بری
سرزنشدر مؤاخذه معناسنه بومعنی فارسیه در یعنی طعنه ایله سویلنن سوزه گرفت دیرل
حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * فرج استر لایق حلقه زرست * زر عاسق روی زرد
واصف رست * از گرفت من زجان اسپرکنید * کرچه اکنون هم گرفتار میند * خواجه سلمان
بیت اگر هیچ نکیری توصیه راجه کند * گرفت بر طرف تست نیست برنجیر * ثالث یعنی
ضامت و توان صوح و جرم عبیدزاکانی بیت بیچاره آدمی که ندارد هیچ حال * فی برستاره
دست ونه بر آسمان گرفت * شمس فخری بیت تو همچو آفتابی و بد خواه شب پره * نبود
بر آفتاب ز خصمی * او گرفت * رابع نایک بر نوع قصه سنه دیرل صداسی نیز چقار **ی** کزیت **ی**
سکون زاء معجه و کسریای تحتانیله ایکی معنایه در اول اول ماله دیرل که رعایا دن عشر محصول
وخراج ارضیه نامیله آلنور حکیم فردوسی * مثنوی * همه پادشاهان شدند زانجمن * زمین را
بختید و بزود رسن * کزیتی نهادند بر بکدرم * کزایدون دهقان نکرد درثم * نهادیم
ووی زمین را خراج * درخت کزیت از پی تحت و تاج * ثانی کفره دن جزیه نامیله آلنور
ماله دیرل بومعنا لده کزید دخی دنیلور شیخ سعدی بیت اگر نه راعی خلقست زهر مارش بار *
که کرچه میخورد او کزیت مسلمانست * کسر زاء معجه وسکون یای تحتانیله دخی استعمال اولنور
شیخ نظامی بیت کهنش خاقان خراج چین فرستد * کهنش قیصر کزیت دین فرستد *
ی مع الجیم * کریج **ی** کسر راء مهمله وسکون یای تحتانیله پاره معناسنه که بر سنه دن کسایش
اوله قاون وقار پوزو امثالی سنه لر دایی ودخی یاقه اویندیشی و سائر قماش و بز پاره لری ودخی او دن
یونش بر مقدار بومقوله لک جمله سنه دیرل حکیم سنایی بیت همه عالمی سرای وستانست
اینی کزیت بتوز زندانست **ی** کچ **ی** سکون یای تحتانیله معجب و خود ستای ودخی احمق
وسر کشته معناسنه شمس فخری بیت ای فلک در رفعت و تعظیم تو چون خاک پست * وی خرد
یادانش و ندبیر تو معیوب و کچ **ی** مع الجیم الفارسی * کریج **ی** فتح راء مهمله ایله ترکیده دخی کریج
دیرل لکن کاف عربیله طاشی یا قوب بعده صویله سویتد رب عمارت و دیوار صوارلر فارسیه اصل
آدی کچ در این معنی بیت ناید از خاک و کچ و سنک اینچنین طاقی مکر * خاکش از مشک و کرج
کافور و سنکش گوهرست * حکیم زجاجی در صفت عمارت بیت بهم در به پیوست فرزانه
سنک * در آنجا نبود از کرج بوی ورنک **ی** کرده **ی** سکون را و فتح دال مهملتین و کسریا

باغار سیله طولانق و طولاندرمق و برنسنه بی چوره به المق و دخی آش بیلراوتی تخمنه دیزله معنای
 اولدرینه کرده بردخی دینلور و مع الخاء المعجه * کل سرخ و کسر لام و ضم سین مهمله ایله آشی
 دیدکاری قزل طپراق کد بعض اغاج و تخنه بویار لر عربیده مغرودیر لر ضم میم و سکون غین معجه و فتح
 راء مهمله ایله آندن برداق یا پالسه یا خود بر مقدارین ضویه براغوب بصوین ایچسه لر تسکین
 حرارت کنیدایدر و حمای صفر اوویه به نافعدر و کل شیخ و کسر لام و شین معجه ایله اوزلی باخلق که
 باصدقده ایاغه یا بشوب بیله قالقار و مع الدال المهمله * کراید و فتح راء مهمله ایله یعنی
 کاهد یعنی اکسیلور شمس فخری بیت بدست معدلات انصاف و عدلت * تن ظلم و ستم را
 می کراید و کرد و سکون راء مهمله ایله اوج معنایه کلور اول معنای حقیقی سی یعنی
 موضوع لهی ذکر میدر مدور معناسنه ثانی جمع اولق بواپکی معنایه شاعر بیت زرار برای
 صرف کند سکه دار کرد * لعنت بر آن کسی که ورا کرد می کند * ثالث شاه معناسنه حکیم فردوسی
 بیت همیرفت سوی سیاوش کرد * بگاه سفندار مندروزارد * یوم معنایله معنای ثانیه یعنی جمع
 معناسنه وله بیت زختلان و از ترمد و نسه کرد * زهر سوسپناه اندر آورد کرد و کرد کرد
 چپ چوره و قات اندر قات دایره اولق شیخ نظامی بیت همه در جلوه کردا کرد خسرو *
 کواکب واربر کرد منه نو و کرد باد و سکون را و دال مهملتین و فتح باء موحد ایله قاصرغه
 معناسنه که باد کرد و دوله و کرد باده دخی دیرل حکیم فردوسی بیت در افتادنا که برو کرد باد
 برد کرد بر پشت او کی قباد * قاصرغه چوریاوب کتد و کندن دایره یه کیرمک معناسنه دم
 استعمال اولنور استاد فرخی بیت همی فکند بشیرو همی فکند بیوز * چو کرد باد همی کشت
 بر عین و یسار * عربیه قاصرغه یه ذوبه دیرل و کروند و سکون راء مهمله و نون و فتح و او ایله
 تمر کو علی که وجود انسانه ظاهر اولور کربوند دخی دیرل و کره بند و کسر راء مهمله ایله
 دوکه که قفتانه دکرلر خواجه حافظ بیت نقاب کل کشید و زلف سنبل * کره بند قبای غنچه
 واکرد * و او چقور باغنه ده دیرل ابو المعانی بیت کشاد داد کره بند پرده پر نور * بکف گرفته
 بفتح کج پنهارا و کربوند و آغزده اولان اوچق که بخاله ده دیرل و بعضیلر تمر کو دخی دیشلر
 و کزید و کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله اپکی معنایه کلور کزیت مرقوم کبی اول رعایادن
 و دخی زراعت اید نلردن عشر محصول و خراج ارضیه و باغ و باغچه و بوستان و پنبه و زراعت اولنور
 نسنه لر و ضم عشری معناسنه شیخ نظامی بیت کزیدر باخوارکان چون دهم * بخود بر چنق
 خوار بی چون کم * امیر خسرو بیت کر دهن از لقمه خواهد نرید * معناه زدندان ستاند کزید
 ثانی اهل زمه کفره دن آلمان خراج که جزیه دخی دیرل حکیم سوزنی بیت کتاب خویش
 بخوانیم و زو عمل نکنیم * که تا کزید ستاند چون زاهل کتاب * فرهنگ زلف نکویاده یعنی رشوت
 دیوبازمش و کله مند و شکایتی یعنی شکایتلو ظلمدن اولسون رنج و زخمدن اولسون
 و کیسویند و سکون یای تحتانی و ضم سین مهمله ایله صاج باغی که صاج کیسودر بند باغدر
 کبی التوندن ایدوب انجوائله بر طوب ایدوب صاجک اوچنه باغدرلر و مع الراء المهمله * کرا انخوار
 فتح راء مهمله و سکون نون و خاء معجه مفتوحه و او معدوله ایله یعنی بسیار خوار اقول
 معناسنه سیف اسفرزکی بیت همچو چهار است درد تو که نکردد * جز بکر انخواری شراب

شکسته **و** گران ستر **و** بمعنی متکبر و معجب و دخی لشکر و سپاه انبوه کذا فی شرحنامه
و کرد بر **و** سکون را و دال مهملتین و ضم بباء موحد ایله بر آلت در چادر طنابی کچر چک یری
آنکه دلوب طناب کچور لر **و** کرده بر **و** بودخی ضم بباء موحد ایله طولانق و طولاندر مق
و نسنه بی چو زه یه آلتق کرده بیچی **و** گرفتار **و** اسم فاعل در که لفظ مرکب در گرفت ایله آردن
معناسی محبوس او بیچی و بر نسنه یه مبتلا او بیچی مثلاً بعشق گرفتار شد دیر لر مبتلا شد دیکر
و کر **و** کسره مجهوله ایله ایچی معنایه کور اول قومی و ده و رچی و امثالی اهل صنایع
کوروی ثانی کیر لفظ تک مخففیدر استاد دقیقیتی بیت کان مبرکه مرابی تو جای حال بود *
جز از تو دوست کرم خون من حلال بود **و** کر **و** بشارت **و** کسر را و سکون نون و حمله سودلی
پر **و** یعنی سودلی آس کذا فی المجمع **و** کر **و** کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله سالارده
یعنی کوی کتخاسی و بلو باشی سی معناسنه کاف عربیله ده جائز در تنکم ذکر اولندی ابو المعانی
بیت مهم بود سرکاری همه بکار جهان * خراب میشود آن ده که بی کیر بود **و** کلکار **و** کسر
لام و فتح کاف عربیله **و** کلکار **و** کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح کاف فارسیله با طق استلجی
کلکار ایله بر معنایه در اثیرالدین اخسیمکنی بیت زمانه هست بدوات سرای تو معمار *
چو آفتاب همیش صد کلکار و مزدور **و** کیر **و** فتح یای تحتانی ایله تکامل و تکامل معناسنه
استاد دقیقیتی بیت خردار همه سال با کیر بود * بسا سر که جدا کرد از و مانه کیر **و** کیر از **و**
فتح یای تحتانی و زاء معجه ایله چایرو چمن معناسنه در که لفظ مرکب در کیر ایله زاردن چمن از و مرغزار
و کشتزار کبی **و** کیر **و** فتح یای تحتانی و کسر ها و ضم شین معجه و تاء مثنا ایله دوه دکنی
ترکیه کون دیر لر شاه بیت شتر از ریحان و سنبل زکل * کیر **و** فتح یای قید صبر
بر او تدر عربیله اکلیل الماک و کلایل الماک دخی دیر لر **و** کیر **و** صیغه امر و وصف ترکیبی ده
زهر کیر و پیش کیر کبی و سرزنش و طغنه معناسنه که عربیله مؤاخذه دیر لر خواجه حافظ بیت
یارب مکیش ارچه دل چون کبوترم * افکند و کشت و عزت صید حرم نداشت * و بر معناسی
دخی قیاسدر مثلاً بکیر که توفلان شدی دیر لر طوئکه فلان اولدک تنکم شیخ سعدی بیت ای
آنکه باقبال تودر عالم نیست * کیرم که غمت نیست غم مام نیست **و** کیر **و** کیر **و** ترکیب
طوت قاب دید کیری معنایه در که جنک و غوغا محله استعمال اولنور مولانا هاتنی بیت
برآمد خروش بکیر بکیر * بکی خورده نیزه در خورده نیر **و** کیر **و** دار **و** جنک و استوی
معناسنه ترکیب اور طوت دید کیری معنایه در صفت جنک در مطلق جنک معناسنه ده استعمال
اولنور میرنظمی بیت مجوش آمده شورش کیرودار * زهر دو طرف کشته شد بشمار *
و کیر **و** سکون یای تحتانی و فتح فایله ایچی معنایه در اول جزاء مکافات بد انتقام معناسنه
ابوشکور بیت مازرا هر چند بهتر پروری * چون بکی خشم آورد کیر بری * ثانی بمعنی
پشیمانی شمس خیزی بیت هر که در ملک اوید اندیشد * برد از حد تیغ او کیر **و** کیر **و** سکون
یای تحتانی و واو و فتح دال مهمله ایله صودن حاصل اولان خورده قور مجرله دیر لر **و** مع الزاء
المعجه * کراز **و** فتح راه مهمله ایله بمعنی رفتار کرا زیدن صالئق معناسنه در یعنی خرامانی
صالنور دیک میرنظمی بیت بتاج و تخت شعی سرفراز * بشو کاشن عیش و عشرت کراز *

کراز فی کزیر کسر راه مهمله و سکو ن یای تحتانیله کزیریدن لفظندن صیغه امر در قاج
 معناسنه و کاهی اسم مصدر استعمال اولنور شیخ سعدی بیت وقت ضرورت چونماند کزیر *
 دست بکیر دستر شمشیر نیز فی کزیر فی کسر مهمله سدک که شاش دخی دیر لر عربیله کی بول معناسنه
 حضرت مولانا قدس سره بیت بیای پاک مغزمن ببولکزار غزمن * برغم هر خر کاهل که
 مشک او کزیر آید * امیر خسرو * قطعه * کراز برهن وجوکی کرامتی دیدی * مبنده دل که
 چودین نیست آنمه خاکست * کیر تیر بصقوت چو آب روی نماست * ولیک فرق همین کان
 پاید و این پاکست فی کزیر فی سکون یای تحتانیله بوزن چیز جام اغاجیدر که غیر وقیر دخی
 دیر لر فی مع السین المهمله * کریاس فی سکون راه مهمله و فتح یای تحتانیله آستانه کبار ووزرا
 و دیوانخانه معناسنه دخی روایت اولنمشدر کذافی فرهنگ جهانگیری بومعنایه میرنظمی
 * مثنوی * که او آصف نظیر و زیب دیوان * شه کریاس عالی چرخ ایوان * مکرز ووزی
 نشسته صدر کریاس * در آنجا جمع بوده جمله اجناس * شده کویا که دیوان سایمان * که کشته
 انیس و جن در زیر فرمان فی کریس فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی ایله کریستن لفظندن
 مخفد را غلدی معناسنه ابوالمعانی بیت اگر خواهی خلاص از جرم و عصیان * مشو خندان
 سحر کاهان بکریس فی مع السین المعجه * کراش فی فتح راه مهمله ایله یعنی آشفته شدن
 یعنی دلا و ابلق معناسنه اسم مصدر در فی کرانکوش فی فتح راه مهمله و سکون نون و ضم کاف
 فارسیله صاغر لفظن عبارتدر معنای ترکیب قولای آغردیمک اولور میرنظمی بیت اگر
 راحت بخوای در همه حال * بشوهر جا کرانکوش و زبان لال فی کرده بالش فی سکون را و فتح
 دال مهملتین و باء موحد و کسر لامله مدور کوچک یصدق که اوک کوشه سنه ابکی یصدق اراسنه
 قورلر و بعض محله قولتق التنه الوب انکایدر له بیت کرده بالش نهاده زیر شکم * زده بر سیم
 سرقبه علم فی کرش فی کسر راه مهمله ایله کرشمه لفظندن ترخیم اولنمشدر له بیت کند
 ناز و کرش آن شاه خوبان * هر آندم که نیازانکیز باشم فی کیش فی معنی دل پور بهای جامی
 بیت از دهان وی و پایدی او * هر که دیدش برویشورد کیش فی کیش فی سکون یای
 یای تحتانیله همور کورک معناسنه مولانا هاتفی بیت بمنع نه زربفت و نه کیش ماند * نه صد پان
 خر قه بدرویش ماند * مولانا هلالی محبوبک سیاه همور قلیباغی و صفندن دیمشدر بیت کیش
 سیاه بر سر آن شوخ دلستان * مانند ابر بر سر خورشید سایمان * کاهی مطلق کورک معناسنه
 ایراد اولنور همور ووشق و امثالی مولانا هاتفی بیت خارکش را که پشت بودز کیش * دید
 بردوش خویش خلعت و کیش فی کینلاش فی سکون یای تحتانی و فتح لامله اون معناسنه که
 آرد دخی دیر لر عربیله دقیق و طحین دخی دیر لر فی مع الغین المعجه * کریغ فی کسر راه مهمله
 و سکون یای تحتانیله یعنی کزیر یعنی قایم شمس فخری بیت دشمنت رازیش قهرت نیست
 قدرت رفتن و مجال کریغ * حکیم سنایی بیت مرد را کشتنست سایه تیغ * ورنه کیرد چو خیر
 راه کریغ * حکیم فردوسی بیت کس از داد یزدان نیاید کریغ * اگر چه ببرد بر آید بیغ *
 حکیم اسدی بیت بر آراست جم زود راه کریغ * شبی سخت تاریک و پارانده میغ فی مع الفاء فی
 فی کراف فی فتح راه معجه ایله ابکی معنایه کلور اول بیهوده و هرزه و هدیان معناسنه که کزاقه

دخی دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت زهی جهول که معشوق او محانه او * بسوی خانه
 نیاید کزاف می پوید * شمس خیزی لاف معنا سنه دیوب بوبنی ایراد ابلتس بیت ایدل آخر چند
 ازین طبع ملول * وی زبان تا چند ازین قول کذاف * و کلام باطل معنا سنه حکیم اسدی بیت
 مکه داستن سرکه نام لاف * ازان به که دادن بیار از کذاف * ثانی بسیار و بجد معنا سنه حکیم ازرق
 بیت تو آن کسی که زهر کذاف بخشیدن * ز رسم خلق همی کم کنی رسوم حساب و مع الکاف
 و کچک و فتح جیم فارسیله کچجه معنا سنه در که بچک دخی دیرل مولانا خوارزمی بیت زهر سو
 چون کچک میگرد فریاد * دل اصحاب می کشت از غم آزاد و کران سنک و ایکی معنایه در
 اول بمعنی سنکین یعنی وزنده آغر اولان سنه یه دیرل هر نه اولور سه واستعاره طریقیله آغر
 جانو یه ده دیرل حکیم اسدی بیت ترا کوسفندی ازان به بدی * که یاری کران سنک و فریه
 بدی * ثانی قیمت و جواهر و قاش و سایر هر نه اولور سه شیخ نظامی بیت بتارک برش تاج
 دستور شاه * ز کوه کران سنک و تابان ماه و کردک و سنکون را و فتح دال مهملتین ایله دوت
 معنایه کلور اول بمعنی خرگاه پادشاهان شیخ نظامی * مثنوی * دو کردک داشتی خسرو مهیا *
 برآموده بکوه چون ثریا * یکی ظاهر زهر ریاده خوردن * دگر پنهان زهر خواب کردن *
 پری رخ را بسان پاره نور * سوی آن خوابگاه آوردن سپور * کز فنش دست و نشانش بردست
 برون آمد دگر کردک برونست * درین کردک نشسته خسرو چین * در آن کردک فتاده شور
 شیرین * ثانی جمله خانه عروس ترکیه فتح کافله کردک خانه یه دیرل عروس ایچون ترتیب
 اولتس اوله خلوتخانه معنا سنه حضرت مولانا قدس سره بیت بجز بانک دفت نبود نصیبی *
 چوهستی خون خصی در روز کردک * ثالث یا کلمج با حجه دخی دیرل فارسیله اکا چیستان و پردک
 دخی دیرل عربیله لغز ضم لام و فتح غین معجه ایله وهندی لسانده پهملی دیرل رابع بر نوع یاغلی
 خیرک ایچنه بادام و یا خود مستق دو کوب شکر ایله یا خود خرما ایله آمیخته ایدوب بشور لر اکا
 کلجند دخی دیرل و کلا سنک و صیان طاشی مفتوحه ده دخی ذکر مرور ایلدی
 و کل تنک و کسر لام و ضم تاء مثناة و نون ایله صولونیا خلق یعنی اول با خلق که قتی اولیوب صوق
 اوله و کلناک و سکون لام و فتح نونه با خلقی بر غناک و زهر ناک کبی کل ایله ناکدن مرکبدر
 مولانا جامی بیت کزنه سر چشمه زکل پاک شود * چه عجب ذاب که کلناک شود و کیارنک و
 فتح یای تحتانی و راه مهمله و سکون نونه چری باشی معنا سنه میرظمی بیت چولشکر کرد
 کردن شد محل تنک * بیاید سی و کوشش از کیارنک و کیلاک و سکون یای تحتانی و فتح
 لامله کیلانی دیمکدر اما کیلانیلرک شهرده اولانی روستایی به کیلاک دیرل و مع اللام و
 و کردبال و سکون را و دال مهملتین و فتح باء موخه ایله کرد باد مرقوم معنا سنه منقولدر
 و کریال و سکون راه مهمله و فتح یای تحتانی ایله اول سنه یه دیرل که هفتقوش یعنی یدی نوع
 معدن دن دوزنلش ریاضی نخته اوزرنده قوم ساعتی شیشه سی کبی مزبور معدنلردن ایکی جام
 وضع اولتس دیبلرنده بر کوجک سوراخلری وارد حوض کبی بریک اور تا سنه قورلدر مجله
 جامک برینه صوطولوب اول برینک دلوکندن اقرار برینک طلوسی بر ساعت نجومی تخمین
 اولتشد و جام طولقدینه اول معدن دن بر چبق وارد اول نخته یه اورر ساعت مرور ایتدوی

آیتدوکی معلوم اولورمد کوره جامه کری وخته سنه کریال دیرلر میرمغنی بیت دانی جراست
 ناله کریال هر کری * یعنی که این سرای مقام درناک نیست * حکیم محمد رضا حکیمی مخلص * و باعی
 کریال که نوحه میکنند گاه کری * دانی غرضش چیست ازین نوحه کری * یعنی که کری کری شود
 غرتوکم * پیمانہ هم کم شود تا نگیری * کل فی مطلق با لحدی که عربیہ کی طین و وصل
 معنایینہ صوابله آغشته اولش طپراغک جمیع سنه دیرلر یغور دن اصنامش کر کسه قصدا
 آدم اصنامش جمله سنه کل اطلاق اولنور - خواجه حافظ بیت دوش دیدم که ملایک در میخانه
 زدند * کل آدم بسر شتند و به پیمانہ زدند * و عملسز اولان با لخنه دخی کل دینلدوکی بویتدن
 فهم اولنور استاد بیت بکردش زاب و کل سوری رسید * کل سوری زاطرافش دمید *
 کیل فی سکون یای تحتانیله بر طایفه نک اسمید که جمعی کیلان کاور حکیم اسدی بیت
 چو شب کیل شد در حکیم سیاه * و رازد و کیله سپر کشت ماه * مزبور طایفه ساکن اولد قبری
 ولایته کیلان علم اولشد در اول ولایتک خلقنه کیلانی دیرلر تعریب ایدوب جیلان و جیلانی
 و جیل دید بلر قطب العارفین و ذخر الواصلین حضرت شیخ عبدالقادر کیلانی قدس الله سره
 العزیز اول ولایتدن اولغله عجم کیلانی و عرب جیلانی دیرلر فی مع الیم * گرفته دم فی
 بر علتدر آدمک و حیوانده دخی اولور که نفس عسرت ایله کوردانی حرکت ایله نفس طویلوب
 یوریمکه و سوبلنکه محالی قانر فضلات بلغمدن عارض اولور عربیده ضیق النفس دیرلر کل کندم
 سکون لام و نون و فتح کاف فارسیله بر اوت کوکیدر نظرده انی دانه بغدادی و پرینه یا بشمش
 کورینور کور کندم دخی دیرلر و کسر لامله یعنی اضافتله بغدادی یودقه چیقان با لخنه دیرلر
 فی مع النون * کراشیدن فی فتح راه مهمله و کسر شین معجه و سکون یای تحتانیله یعنی
 آشفتن یعنی دیوانه اولوق اغاجی بیت بیاتاجد اکشتم از روی تو * کراشید و نیره شد کار من *
 فی کران فی فتح راه مهمله ایله اوج معنایه کاور اول آغر معناسنه عربیده ثقیل دیدگری اگر
 محسوسا و اگر معنا حکیم انوری بیت زهد توفضله وضو کر بسپهر در زدی * کوه کران حیات
 از گاه سبکتر آمدی * ثانی قیمتلو یعنی بها لومعناسنه عربیده عالی دیرلر ثالث قنلق قحط
 معناسنه که غلادخی دیرلر فی کرانجان فی یعنی ثقیل ترکیب آغر جانو دید کاردن شک ابوالعافی
 بیت کرانجانی کر آید بزم زندان * کریزد فکر عشرت از دل و جان فی کراندن فی فتح او دال
 مهملتین و سکون تونله یعنی نظر کردن نکراندن لفظندن اختصارا اولنشد فی کران عنان فی
 آغر یوریشلو آت و آدم کران رکاب دخی دیرلر خواجه سلمان بیت کوه کران عنان کرای
 کران رکاب * جستی کران ز صدمه کر ز کران او فی کرانیدن فی فتح راه مهمله و کسر نون
 و سکون یای تحتانیله بر نسنه فی آغر و یا خود بها لوالهک معناسنه در فی کرایستن فی فتح را
 و تاه مشناه و کسریای تحتانی و سکون سین مهملتین ایله یعنی میل کردن یعنی رغبت ابلاک و بر طرفه
 اکلاک کدافی الجمع فی کراییدن فی فتح راه مهمله و کسریای اول و سکون ثانیله میل ابلاک
 معناسنه کال اسمعیل بیت کذبشت عهد جوانی زلهو شیرنه * رسید نوبت پیری بتوبه نکرانی
 حکیم فردوسی بیت چو هومان بدید آن سپاه کران * کراییدن گرز و تیغ سران * و بر نسنه فی
 صالمتی و اکلمک و اکساکم و قورمق معنایینه دخی مرویدر فی کردخوان فی سکون راو دال

مهملتین وفتح جاء معجه وواو معدوله ایله دکرمی سفره خواجه حافظ بیت زکردخوان کون
قلک طمع نتوان داشت * که بی ملالت صد عضه یک نواله بر آید و کردران بی سکون راه
اول وodal وفتح راء ثانی مهملات ایله بوط کوکی که اوززنده ات چوق اولور حکیم سوزنی بیت
دست برانش نهادم مشت زد برکردم * این مثل بیا دم آمد کردران با کردنت * سیف
اسفرزکی بیت نشکند کردران مرکب باد * شیرایوان توبه پنجه ماه و کردگان بی سکون
را وفتح دال مهملتین وکاف فارسیله جوزرومی که کوزدخی دیرلر شیخ سعدی بیت پرتونیکان
تکید هرکه بنیادش بدست * تربیت نا اهل را چون کردگان برکنبدست و کرد کردن بی سکون
را وodal مهملتین وفتح کافله ایکی معنایه در اول برنسنه بی دکرمی ابلک و ثانی جمع ابلک هر نه
اولور سه چغنی اسانده اوکاک دیرلر کاف عربیله فرهاد نامه ده سقراط حکیم حصارنده مال
فراوان کورد وکی یوده بویته اوکولکان یعنی جمع اولش عبارتی واقع اولمشدر بیت غنیت
کوردی هریان حددن افزون * اوکولکان هر طرف اوزکج قارون * و سبعة سیاره ده بویته
جمع اینسه واقع در بیت کیم جواهرینی الیغنه توکسا * نل غفلت کی آنی اوکسا و کرد کریبان بی
سکون را وodal مهملتین وکسر کافله کوملک معناسنه که کریبانی وکرنه دخی دیرلر عربیله سرپال
دیرلر منلاغزالی مشهدی بیت ماباده ایم و کرد کریبان ماخست * داریم نشاه که دو عالم بر
کست و کرده بالین بی کرده بالش کی کوچک دکرمی یصد قدر و کرده بان بی سکون را
و فتح دال مهملتین و اخفاء ضمیر ایله نکهمان معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری و کرزین بی
سکون راء مهمله ویای تحتانی وکسر زاء معجه ایله اوج معنایه کور اول کرزن مرقوم یعنی بیوک
مرصع تاج که دیاده نه مال ونه بها ایریشور ثانی بمعنی ثیریعی اوق ثالث زنبیل معناسنه کذا فی
فرهنگ جهانگیری و کرستن و کریستن بی کلاهما بکسر الاین و سکون السینین المهملات
و فتح التاء المثناة آغلق عربیله بکا معناسنه ضم باء موحده و فتح کاف عربیله مستقبلا رنده سین
یایه و تا داله قلب اولنوب کرید و کرینه دینلور و گرفتار شدن بی اسیر اولق و طوباق
و محبوس اولق و گرفتاریدن بی اسیر ابلک و طوتمق و حبس ابلک و گرفتن بی طوتمق
واسیر و حبس ابلک و کوکل طاراق معنالیته عربیله امساک و مسک معناسنه در چغتایده
توتماق آنلرده حرف طا اولماغله تاء مثناة ایله استعمال اولنور و کروانیدن بی سکون راه
مهمله و فتحه ایله ده جایزدر و کسرنون و سکون یای تحتانیله متعدی کرویدن که ایکی معنایه
کلور اولرهن ایندرمک ثانی ایناندرمق و کروکان بی فتح راء مهمله و سکون و اوایله رهن اولان
نسنه یه دیرلر امیر خسرو بیت شه ککشته هوش یافته جان * بچندین حسرتش جانی کروکان
و کرو کردن بی فتح راء مهمله و سکون و اوایله رهن ابلک و کرویدن بی فتح راء مهمله و کسر
واو و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اولرهن ابلک ثانی ایناندرمق معناسنه ابو المعانی بیت
وعد خوبان چهارا کرویدن نشود * دادن عاشق صادق بقریب استادند و کره تن بی کسر
راء مهمله و اظهارها و فتح تاء مثناة ایله سمکلو بوجک بعضیلا اورمجبک آغیدر دیدلر و کریان بی
سکون راء مهمله و فتح یای تحتانیله کریستن لفظندن اسم فاعل اولور افلاچی معناسنه میرنظمی
بیت زدست اختیارم چشم کریان * عفا نش می ستانند نیست درمان * بعض فرهنگه فدا

قد او قربان معناسنه مرویدر کی کربان کی کسیر راء مهمله وسکون یای تحتانی و فتح باء موحده
 ایله یاقه معناسنه دو کربدخی دیر لر وله بیت کربان چاک کرده تابه امان * نماده فرق دامان
 از کربان کی کربختن کی کسیر راء مهمله وسکون یای تحتانی و حاء معجه و فتح تاء مثناة ایله
 قاجق عربی کی فرار معناسنه کال بخندی بیت آهوان برکوشه کازاردینند آن دو چشم *
 هر یکی با نیر نمره جانی بگریختند کی کربزیدن کی کسیر راء مهمله وزاء معجه وسکون یای
تحتانی ایله معنی کربختن یعنی قاجق گریز لغتنک مصدری بو اولی قاجق در کی کربوان کی
 کسیر راء مهمله وسکون یای تحتانی ایله معنی کربان مرفوم بر موجب قاعد فرس با واوه قلب
 اولمشدر کی کربون کی کسیر راء مهمله وسکون یای تحتانی و فتح وا ایله تموکو علی که وجود
 انسانه ظاهر اولور اطباء زبور غلته قویا دیر لر ضم قاف و فتح باء موحده ایله کی کراییدن کی
 فتح زاء معجه و دال مهمله و کسیر یای تحتانی اول وسکون ثانیله معنی کاشتن یعنی زراعت ایلمک
 میرنظمی بیت کراییده کرنیک واکرید * بوقت خرمنش آنرا بیاید کی کلهون کی سکون
 لام و ضم ها وسکون واوا ایله کسکویر یعنی یغور یری اصلا تدقه حیوانات و آدم یور یسندن
 چقور چقور اولوب قوریدقه پارچه پارچه قالدور آکا کلوخ دخی دیر لر ترکیه کسک دیر لر
 میرنظمی بیت چو باران دشت را افزون بوده * زمین آنجا همه کلهون بوده کی کیاخن کی
 فتح یای تحتانی و حاء معجه ایله آهسته ایش ایشلمک امام عیار جمالیله سخن جرب و شیرین که
 برکسنده نی مطیع ورام ایتمک ایچون سویلو نوردیوب بویینی شمس غزری نظم ایلمش بیت همه
 اعدای خود را دوست کردی * بردی و باحسان و کیاخن کی کیان کی فتح یای تحتانی ایله عناصر
 اربعه یه دیر لر جمع طریقله ابوالمعانی بیت باد باقی بدوات و عمرش * تاموالید و این کیان
 بر جاست کی کینی ستان کی کسیر یای تحتانی و تاء مثناة ایله صاحب قوت و قدرت وصف
 ملوک در جهان آلیجی مراد دنیانک پادشاهی دیمکدر خواجه سلمان بیت رایت کینی ستان
 افکنند ظل معدت * خفته خوش در سایه انصاف او کینی ستان * کینی ستان ثانی جهان
 ارقه اوزره یا تمش یعنی راحت اولمش دیمک اولور کی کیراییدن کی سکون یای تحتانی و فتح
راء مهمله و کسیر نونه طو تدر مق معناسنه در کی کیلان کی بر عظیم ولایت در آند ابتدای کیل
 طایفه سی تمکن اولغله بواسطه تسمیه اولمشدر بی نظیر ابر بشمی او اور واطیف قاسشلر ایشلر
 اکثر محصوللری پر میج درو خلقی چندان بغدادی میز لر فی الجمله طعماماری و اتکاری پر میجدرو اکثر
 آدمیسی عمر طویل ایله معمر اولور لر بر میت اوزرینه ماتم و قومه اینسه لر نان نخوردی چرامردی
 دیر لر اما قوی هیکل و توانا اولیوب ضعیف الجسمد لر هواسی کر مسیر در مولانا هاتقی ذریتمور نامه
 * مثنوی * ز آوازه شاه وصیت سپاه * تزلزل بکیلانیان برد راه * سلاطین کیلان زک تابه
 شکندش رعیت صفت باجده کی کن و کین کی ادات نسبتدر عمکین و شوخکین کی مفرد
 استعمال اولماز بلکه ایله ترکیبه محتاجدر کی کیوکان کی سکون یای تحتانی و واو و فتح کافله ایرانی
 بر بهلوان آدیدر که کرازه نام بر نامد اینهلوان اوغلی و ارایدی کی کیهان کی سکون یای تحتانی
 و فتح هایله جهان دیمکدر حکیم فردوسی بیت خداوند کیهان و کردان سپهر * فرزند ماه
 و ناهید و مهر * شمس غزری بیت آنکه اورا در مرآت نیست در کینی مثال * وانکه اورا در فتوت

نیست در کیهان نظیر * و خوار معناسنه ده مرویدر * مع الواو * کروچی فتح راه مهمله و سکون
واو ایله رهن معناسنه ایکی جهتدن دخی کرویدنلور یادین مقابله سنه اوله یا خود نزد و تقارده
اولان شرط اوله ابوالمعانی بیت نزد عشقش را بدل بازیدم و دلدار گفت * غیر تقد جان
نمی خواهم که می باشد کرو * کز یوچی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله یعنی کری که عنقریب
شرح اولنور انشاالله تعالی * کاشوچی سکون لام و ضم شین معجه ایله ترکیب کاف صریله
کل دید کبری بیاض طیرا قدر که زنان اصلدوب حمامه ضاچلرین آنکله یورلر هم پاک ایدر وهم
یغایت نرم ایدوب اوزادر قیلدن و بدندن ازاله و شیخ ایتمک صابوندن اعلا در * کاکروچی
سکون لام و فتح کاف فارسی و ضم زاء معجه ایله بعض نسخه ده زاء فارسیله درایاغون اغاجندن
اولان سپور که یه دیرلر * کیسوچی سکون یای تحتانی و ضم سین مهمله ایله اوموز اوزرینه
دوشن صاچه دیرلر استاد دقیقی بیت آن دو کیسودل زمامی بردومیکونی که برد * نیسنی آکر که
می آیند دزدان از قفا * ایکی بولک اوزلش صاچدن کنایه دروعلوی ساداتک دخی ایکی طرفدن
او کلرینه عالتش صاچنه کیسودینلور حاصلی مطلقا باشه بن قله کیسو دیرلر * کیلداروچی
سکون یای تحتانی و لام ایله بر او تدر ترکیب آیرلتو و اطبا سرخس دیرلر * کیلگروچی سکون
یای تحتانی و لام و فتح کافله سپور که باغلد قیزی اوت و بعض نسخه ده اوچی قریش سپور که یه
دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری * کیلوچی سکون یای تحتانی و ضم لامه بیوک کنک که بیگار
یا شازنده و صولر کنارنده قورلر استعمالی آسان اولمق ایچون * کیوچی سکون یای تحتانیله
ایکی معنایه در اول هر بهادر و پهلوان مبارزه دیرلر ثانی ایرانیلردن بر مشهور پهلوان آیدر
روایت اولتور که حکیم فردوسی طوسدن پادشاهه عمال لرندن شکایت غزنیش شهرینه وارد قله
مکر سلطان محمود غزنوینک ندیم لرندن عنصری و عسجدی و فرخی بریاچمه ده شها عشرت ایدرلر
ایمش فردوسی دخی بونلره متوجه اولد قله کورلر بر روستایی هیئت و دهقانی صورت کسنه
یانلرینه کایور خاطر شکمک ایله ردایتیک معقول دلکله زامانک قافیه ده برده مصرع بدیعی
سویلیله لم که در دنجی مصرع ممکن اولمیه و کند و یه تکلیف ایلمه شاعر اولین بزمله همه حبت
اوله مزیده لم قالعوب کیمدر دیوب فردوسی قرشورلنده اوتورد قله ابتدا عنصری * مصرع *
چون عارض تو ماه نباشد روشن * دیر عسجدی * ماننده رخت کل نبود در گلشن * دیر
فرخی * مرثکانت همیکدر کند از جوشن * دید که فردوسی دخی علی الفور * مانند سنان
کیودر جنک پشن * دیوب رباعی بی تمام ایلد که بونلره مختیر و دمیسته اولوب بر زماندن صکره
سن کیسن وزه دن کلور سن کیو کیمدر و پشن کیمدر دیو سو ال ایدرلر فردوسی دخی شهنامه دن
بر قاجیت بونلره اوقور عظیم حظ اولنوب اولکون حبت ایدرلر بعد احوالی سلطان محمود
اعلام و فردوسی بی داخل مجلس پادشاه ایدرلر و سلطان محمود تکلیفی ایله شهنامه یه شروع
ایدوب اتمام ایدر * مع الهاء * کرانکوه * فتح راه مهمله و سکون تون و ضم کاف ایله بیوک
طاغ جبل عظیم معناسنه * کرانمایه * فتح راه مهمله و مین و یای تحتانی و سکون تونله آخر
بهالو و جوق سرمایه لودیمکدر در کرانمایه دیرلر مراد زیاده بهالو دیمکدر * کرانمایه * فتح
راه مهمله و یای تحتانی و سکون تونله کرانیدن لفظندن هم اسم فاعل وهم اسم مفعولدر میل

میل آید بی هم میل اولش بیله ابکی معنای بر کله ده بولمق فارسی به مخصوص در عربیه اولز ابکی
 معناسی بو بیتده واقعدر بیت آن شاهد رعنا را عشاق کرانیده * اما که چه سود از بس آن
 چور کرانیده بی کردانه بی سکون را و فتح دال مهملتین ونونله اطفالک او بو عناق ایتدکاری چقرق
 معناسنه در بی کردباده بی کرد یاد مر قوم معناسنه سیف اسفر نکی بیت تدبیر کار سازتی دستبرد
 حیلت اندر غبار شبهت مانده چو کردباده بی کرد گاه بی سکون را و دال مهملتین و فتح کاف فارسیله
 کوبک ناف معناسنه در حکیم فردوسی بیت چنان زد بران کرد کاهش شبان * که از چنگ چنکی
 برون شد ستان بی کرد نامه بی سکون را و دال مهملتین ایله جمایل معناسنه در ریاضی سمرقندی
 بیت بهر سر کردانی دل کرد نامه میکند * خط شیر نکی که آنه میکشد بر کرد روی * فرهنگ
 جهانگیریده بر معروف دعا نامه در بر کاغدی مدور کسوب اطرافنه دعایازوب و اور تاسنه
 قاققون غلامیدر جاریه میدر آدینی یازوب اول قاققونک یا تدوغی یرده بر طاش التنه قورق
 و با خود اطرافنه ذکر اولندوغی دعایی یازوب و اور تاسنه سوره یوسفی یازوب دیواره میخلر
 بامر الله تعالی اول کریخته اولان قول دو نوب کیرویرینه کلور آخریره کیده منر معنای ترکیب دخی
 بونی اقتضاید که در شهر دیمک اوله زیر ازبان پهلویده شهره نامه دینلد و کی منقولدر حضرت
 مولانا قدس سره بیت بکرد نامه لطعم بشهر باز آورد * خیال دوست با کراه اختیار امیر *
 امیر خسرو بیت کرد نامه است که شته اهل هنر اکرده است * شکل تدویر که بردا اثره دیتارست
 بی کرده گوه بی سکون را و فتح دال مهملتین و ضم کافله کرد ستانده بر طابع آدیدر ساکن اولان
 آملری اکثر ماحدوبی مذهب اولور لایمش بی کرده بی سکون را و فتح دال مهملتین ایله درت
 معنایه کلور اول بر نوع یوققه اتمکدر معروف ترکیب دخی کرده دیرل ثانی بر پارچه صاری بزرگه
 طائفه یهود فرمان حاکم ایله اوموزلینه دیکر لر مسلمانلردن تمیز ایچون عربیه غیاردیرل حکیم
 نزاری قهستانی بیت کرده بردوش راهب دیرم * حلقه در کوش ساجد لاتم * ثالث کرده
 بالش معناسنه در رابع هر دگر می اولان نسنه یه دیرل بی کرشمه بی کسر راه مهمله و سکون
 سین معجه ایله ناز ایله و کوز او جیله بقی و محرک محبت اولور اوضاع خوبانه دیرل بعضیله کاف
 عربیله او قورلر غازی قلندری بیت ناز آفت و کرشمه بلا عشوه دلفریب * یاران حذر کنید که
 طوفان آتشست بی گرفته بی کسر راه مهمله و سکون فا و فتح تاء مثنا ایله اوج معنایه کلور
 اول سرزنش و طعنه طریقیله سو پائمش گرفت دخی دینلور عربیه مو اخذ معناسنه حکیم
 سنایی بیت هست فلک را بطمع خاصه بر اهل هنر * رسم گرفته زدن خوی و غایاقتن * شیخ نظامی
 بیت زمهرم مکش سوی پیکار خویش * گرفته مزین بر گرفتار خویش * ثانی بمعنی غرامت
 و تاوان یعنی جرم و جنایت بومعنا اصطلاحی در ثالث معنای موضوع له که لغت جهتیه اسیر
 و طوتساق معناسنه در بومعنا مک مصدری گرفتن در که آندن اسم مفعولدر بی گروه بی فتح راه
 مهمله وها و سکون و او ایله بر طه کی بر اغا جدر اور تاسی دلک اولور ایکه چوروب ایلاک بوکرلر
 اغاج آغر شقدر آکا پکی دخی دیرل عربیه نصیله دیرل ضم نونله بی کروبده بی فتح راه مهمله
 و کسر واو و سکون یای محتانیله اینانجی یعنی قلبنده فکری فاسدی اولیوب استند و کین شیخ
 صنوب اعتماد ایله دیرل ابو المعانی بیت سخنم را زکرده هیچ باور * کروبده بقول بد کویان بی کرده بی

کسر راء مهمله و اظهار هایلله دوکم عقده معناسنه و باغ و بند معناسنه قوشاقده و اوچه قورده کرده بند
دیرلر تکم ابوالعانی بیت کشاد داد کرده بت پرده تورش * بکف او زده مفتاح کنج پنهانش *
کریه کیه فی کسر راء مهمله و سکون ها و فتح جیم فارسیله شرفنامه ده کوجک دوکم ازلیلی
مجنون بیت من خود بکره کیه کبابی * قانع شده ام زهر ابایی کریزه گاه فی کسر راء مهمله
و سکون یای تحتانی و زاء معجه ایلله قجاجق پر و عمل مقصود و قصاید کتفراندن صکره مدوح
و صفنه دخول بیتنه دیرلر و مراد اولنان سوزه مناسبتله شروع ایتک فی کریوازه فی کسر راء
مهمله و سکون یای تحتانی و فتح و او و زاء معجه ایلله ترتیب ایلله دیزلمش نسنه عموما و انجو و جواهر
دیزلمش خصوصاً که هار دخی دیرلر اثیرالدین اخسیکنی بیت زرم مختفه یاقت شاخ کل منظوم
چوباد کرد کریوازه شجر منثور فی کریوه فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح و او ایلله
بیلاک که طاغیرده اولور طار و صرب دیرلر شیخ اوحدی بیت دیده اند از پس کریوه غیب *
رب خود را دیده لاریب * امیر خسرو بیت رهایی را چسان سازیم تدبیر * کریوه
پست و سیلاب آسمان کیر فی کریه فی سکون راء مهمله و فتح یای تحتانی و اخفاء هایلله آغلق
معناسنه اسم مصدر در ابوالعانی بیت نوحه و کیره دمادم من * کشته اند اهل آسمان پیرار *
عربیه بکا دیرلر فی کرافه فی فتح زاء معجه و فایله اپکی معنایه در اول بمعنی بیهموده و هرزه که کراف دخی
دیرلر استاد لطیفی بیت تا چند ترانه بر شکافه * تا چند مقاله کرافه * ثانی بمعنی بسیار
و بحد حضرت مولانا قدس سره * مسقط * می ده کرافه سابقا تا کم شود خوف و رجا *
کردن بزندانیشه را ما از کجا و از کجا فی کلجه فی سکون لام و فتح جیم فارسیله بلد رچین
دید کاری قوشدر ابوالعانی بیت آن شعی نیست که در دشمن تو هست مجال * پیش شاهین چه
زندبال پریدن کلجه فی کاشاه فی سکون لام و فتح شین معجه ایلله کیومرث شاهک علی اولق
مر ویدر اما لقب اولق دخی انسدرد که وجه تسمیه سنه و جوه نقل اولمشدر بر وجه بودر که آنک
زمانه عمارت و بنا لروباغ و بوستان یوغیدی آنحق آب و خاک و ارایدی که متصرف اولوب
مالک مملکت پادشاه اوله اولاجلدن آدینی طپراق شاهی دید پلر شاه کل تقدیر نده و بر جماعت
دید پلر که حضرت آدم علی نبینا و علیه السلام کیومرث کندی ایدی چونکه جفتی که فارسیان
بله و عربان حوادیرلر اپکیسیله با لحدن خلق اولند پلر اول مناسبتله شاه کل دیوب بعد اسم
اولق ایچون مضاف الیه تقدیم ایلد پلر اول تقریب ایلله تسمیه اولند پلر العلم عند الله فی کله فی
فتح لامه اوج معنایه کلور اول شکایت معناسنه مولانا هاتقی بیت رعیت زبید ادا شان در کله
مکن کرک را پاسبان کله * ثانی اوزم دانه سی که صالحیندن آیرلمش اوله ثالث اپکی طافع
اراسنه واقع اولان یول که در غاله دخی دیرلر فی کل نبشته فی اضافتله طین مختوم معنای
تو کیب عربی مهر لشمس با لحدن دیکدر فارسیسی دخی یازلمش چاموردیمک اولور کدافی فرمک
جهانگیری فی کیه فی فتح یای تحتانیله تازه اوت که عربیه نیات وحشیش دخی دیرلر هاسر
کیا دخی جایز در مولانا هاتقی بیت نه شهرست آرایش ملاک شاه * زحمر از وید بغیر کیه *
مولانا جامی بیت بسته ام ربکه کرمغلی تکارستان طبع * سوی فردوس برین مشنی کیه
آورده ام فی کینی پرده فی سکون یائین تحتانی و کسر تاه منناه و ضم با و زاء فارسیین و اظهار

و اظهار هایلله مجمع الفرسه طالب دنیا معناسنه در معنای ترکیب دخی بونی اقتضا ایدرزیرا کیتی
 دنیا در و پروه پروه میدن لفظندن اسم فاعله در کاهی صیغه امر و وصف ترکیبی دخی اولور تجسس
 معناسنه خبر پروه و عسکر پروه کبی و سایر معتبر لغتارده دخی طالب کیتی و پادشاه طالب ملاک
 معناسنه مرویدر شاعر بیت بسا پادشاهان کیتی پروه * کزین کار کشند آخر ستوه *
 کیسنه کی سکون یای تحتانی وسین مهمله و فتح نوله ایکی معنایه در اول یعنی کیسو یعنی
 صاج ثانی ایکنه صارش ایلاک که کبی دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری اما مجمع الفرسه
 کاف عربیله در تحفه الاحبابده بومعنایه پوسه دیرلر کی کیسنه کی سکون یایین تحتانی
 و کسر سین مهمله و فتح نوله صاجه متعلق اولان نسنه هرزه اوورسه کینس صاج یا نسبت نون
 تا کید ضمیر و صغیه در کی کیواشته کی سکون یای تحتانی و کاف و فتح و اووشین معجه ایله
 پوه اوتی که کیک پره در و اشته اوتدر کذافی فرهنگ جهانگیری کی کیه کی سکون یای تحتانی
 و فتح لامله بر مقام آدیدر کذافی الجمع کی کیوه کی سکون یای تحتانی و فتح و او ایله پنده ایاکندن
 اورش چورب معناسنه شاعر * مثنوی * بیاپوشیه کیوه آن سمن تن * خرامان رفته بوده
 سیرکاشن * نیاشد از چمن آزرده پایش * نیارد تاب آزرده هوایش کی کیه کی فتح یای
 تحتانی و اظهار هایلله کیهدن مخفدر اوت معناسنه و دخی مصطکی ساقز معناسنه در مجود
 هروی معنی نام کتابنده نوله کینه روایت ابلشدر کی کیه کی سکون یای تحتانی و فتح هایلله
 بوکرتان اغاجی و عشنه ده دیرلر کی مع الیاء تحتانی * کری کی کسر راء مهمله ایله کریه
 معناسنه امر در کریه کن دیمک معناسنه حکیم سنایی بیت جزا و کس ندیده از بشری *
 در طلب گاه خنده گاه کری * حکیم انوری بیت کر بخندم وان بهر عمر نیست کوید زهر خند *
 و ربکرم وان بهرد و ریست کوید خون کری * و کاف مجهول ایله ایکی معنایه کاور اول کوه
 معناسنه منوچهری بیت چون باز کری من بکشایم تو بندی * و رباز کری هیچ بندهم نکشایی *
 ثانی یعنی کردن یعنی بویون بو تقریبه یا قهیه کریبان دیرلر بویون کوزدیجی دیمک اولور بویان باغبان
 و پاسبان کبی در کی کریبائی کی * بر نوع پیراهن در که کرتده دخی دیرلر شاه ناصر خسرو * رباعی *
 امروز همی عطربان محشی * ثوب شطوی و شعر کرکافی * وز دست چوسنک تو نمی یابد * موزون
 بمثل یکی کریبائی کی کریبائی کی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و زاء معجه ایله قاچغون
 معناسنه آدمه و حیوانده استعمال اولنور عربیه آبق دیرلر کال بخندی بیت از من آن پای
 بوس مکرزان * هیچو عمر کریز یا مکرز کی کل خوردنی کی اضا فته طباشیر دیدکاری
 بیاض طیرا قدر طبیعتی بارد و یا بس اوغله محروم از اج اولنره ایچوردرلر کی کل کوی کی کسر
 لام و ضم کافله قره با خلق که آدم و حیوان یا غنه یا پشورا کثر اواقوله با یاق محله ارالنده اولغله
 محله با لحنی دیوتسمیه اولنشددر کی کیتی کی سکون یای تحتانی و کسر تاء مثناه ایله دنیا و جهان
 معناسنه شمس خیزی بیت تا که یا قیست نام کیتی باد * ذات تو پادشاه در کیتی کی کیتی آرای کی
 بر نوع کلدربغایت قمر و ایری اولور و پیراغی نیز دو کلیوب بر قاج کون طور جهان آرای دخی دیرلر
 حالا اول کله رومده کل صد برک دیرلر کی کیتی کی سکون یای تحتانی و کسر لامله بر طایفه ناه
 آدیدر ولایت کیلانده ساکنلر در تفصیلی مرور ایلدی شیخ نظامی بیت بخاری و خرای

وکیلی کرد * نشان پاره هستند هر چار خرد * باب الکاف الفارسی المضمومه مع الالف *
 * کز اراغی فتح زاء معجه وراء مهمله ایله بمعنی ادا کنند یعنی اودای بی سوزده و غیریده شیخ نظامی
 بیت کز ارای نقش گذارش پذیر * که نقش از کز ارش ندارد کزیر * کل رعنا * اضافه
 بر نوع کلد رطش رسی صاری ایچر و سی قرمزی اولور منلا هلالی بیت پر می لعل شد پیاله زر
 کل رعنا نمود پیش نظر * کز اراغی فتح میم وراء مهمله ایله ایکی معنایه در اول کاریدن اسم فاعل در
 حواله ایدیی و اصمربیی معناسنه ثانی قیون و یکی و صغرا غیل معناسنه در * کجا *
 سکون نون و فتح حمله بمعنی کنجایش اسم مصدر در حضرت مولانا قدس سره * قطعه *
 هشیار مباحش زانکه هشیار * در مجلس عشق سخت رسواست * دلتنک خوشم که در فراخی *
 هر سخره راد هست و کنجاست * کوارا * فتح و او وراء مهمله ایله کواریدن لفظندن اسم
 فاعل در هضم ایندیری و هضم اولجی معناسنه در * کوا * شاهد معناسنه کوا لفظندن
 ترخیم اولمشدر * کورگیا * سکون و او وراء مهمله و کسر کاف فارسیله بر او تدر بیان اشکی
 آنی یک بر کربه دستنی دخی دیرلر بر آدم آنی چینسه قرنفل و مصطکی طعمنی و پرر عریسه ادخر
 و هندی اسانده سوربا دیرلر * کوشتربا * و او مجهول و سکون شین معجه و تاء مثناة و ضم
 راه مهمله و فتح باء موحده ایله چیللق که زغن دخی دیرلر میرنظمی * مثنوی * یکی ایلعی بود آوان
 خربله زبازار کوشت پاره * زخود بچبر رفت بالا و پست * یکی کوشتربا بی ر بوده زهست *
 * کویا * و او مجهول و کسرتون و فتح یای تحتانیله بنا دیوار یا پرکن چکد و کی ایپ که طوغری
 اولوب طاشک کیمی یوکسک کیمی آخلق اولیه حکیم خاقانی بیت کرونح که سازهاش محشم *
 یا مسطر و کونیاش محشم * جمع الفرسده اول مثلث الشکل محته در که اوزرینه خطوط جزلمشدر
 معمارلر آنکله راست و کئی بیلورلر * کویا * و او معروف و فتح یای تحتانیله بمعنی کونیه بابل کویا
 و طوطی کویا دیرلر دخی مقام تمثیلک ایراد ایدرلر عریسه کی کانه معناسنه میرنظمی ایکی
 معنایه بیت در چمن بوده ببل کویا * همخومن بوده در غمت کویا * کویا * بر یا زیاده سیله
 کویای مرقومک معنای ثانیسیله مترادفدر * مع الباء الموحده * کرداب * سکون را و فتح
 دال مهملتین ایله تورانیلردن بر مبارز پهلوان آدیدر حکیم اسدی بیت کجا کرد سهراب و کرداب
 شد * زخون کرد آن دشت کرداب شد * کوشتاب * سکون راه مهمله و فتح شین معجه
 و سین مهمله ایله خوابده احتلام اواق معناسنه کذا فی الجمع * کشتاسب * فتح شین معجه
 و سکون سین مهمله ایله بر پادشاه مشهورک نامیدر که کشتاسب دخی دیرلر حکیم اسدی بیت
 چونلش شد از شب بشد در بشتاسب * بکشتاسب آفتش دخت کشتاسب * کشتاسب *
 سکون شین معجه و فتح تاء مثناة و سین مهمله ایله بر پادشاه قدیم اسمیدر حکیم اسدی بیت
 تو این تاج از ویافتی یادگار * نه از شاه کشتاسب و اسغندیار * کشتاسب * فتح شین معجه
 و سکون سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول کشتاسب مرقوم معناسنه حکیم فردوسی بیت
 مرا گرمی داد خواهی بکس * همانم کشتاسب سوارست و بس * ثانی بمعنی جهنم یعنی
 چجراچی که کشت و شمشب دخی دیرلر * کشت * سکون شین معجه ایله بمعنی جهنم و جهنم
 یعنی چجراچی و چجرامش که شمشب و شمشب دخی دیرلر * کلاب * معروف اصلی آب کل ایدی

ایدی قاعده عجم اوزره مضاف الیه تقدیم اولندی میرخسرو بیت پیشکن دلم که رایحه درد
 بشنوی * کر از برون شیشه نبوید کلاب را * خواجه حافظ بیت از خیال لطف می مشاطه
 چالاک طبع * در ضمیر برک کل خوش میکند پنهان کلاب * کوداب * واومعروف و فتح دال
 مهمله ایله ابکی معنایه در اول بزوع طعم در پنج وات و سرکه و دوشاب ایله ایدر لر حکیم سنایی
 بیت چون طمع داری از جهان آبی * چه نهی پیش پشه کودابی * حکیم سوزنی بیت کندم
 امید کردی و کریم و عهد داد * کز تو هم وز تخیل می پزم کوداب و کشک * ثانی یعنی دوشاب یعنی
 بکماز شمس فخری بیت نکر که چون بود احوال عیش آن بد بخت * که شمشاد فایق باشد ز راق
 و کوداب * کوراب * واومعروف و فتح راء مهمله ایله اوج معنایه در اول اول کنده دیر لر که ایچنده مزاد
 اوله یعنی قبور ایچون بنا اولمش قبه امیر خسرو بیت مردم دانا زهد زین دو کور * بالا کوراب
 و فروجاه کور * ثانی مرو شهرندن اون کونک مسافه ده واقع پر شهر آ دیدر فخر کور کانی بیت براه
 اندزه خفتش بودنی خواب * بد و عفته زمر و آمد بکوراب * ثالث قصدا میدان اولق ایچون
 دوزلش میدانه دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری اما جمع الفرسه یعنی سراب یعنی اراقده
 صوکی کوریش شور زمین کلام اکا برده کاف عربیله مسموعه * کوشاب * واومعروف و فتح
 شین معجه ایله یعنی دوشاب یعنی بکماز کدافی فرهنگ جهانگیری * کوشاسب * واو
 مجهول و فتح شین معجه و سکون سین مهمله ایله خوابه واقعه کورمک معناسنه در حکیم فردوسی
 بیت شنیدم که خسرو بکوشاسب دید * چنان کاتشی شد ز دوزش بدید * کوشتاب *
 واومعروف و سکون شین معجه و فتح تاء مثناة ایله اوج معنایه کاور اول یعنی کوشمال که کوش
 پیچ دخی دیر لر ثانی یعنی احتلام یعنی واقعه خواب ثالث قوش منقاری معنای اوله لفظ
 مرکب اولور کوش ایله تابدن معنای ثانی و ثالث لفظ مفرد اولور * کوشتاب * واومعروف
 و سکون شین معجه و تاء مثناة و ضم کاف ایله قصاب ساطوری که آنکله ات طوغر لر لفظ
 مرکب در کوش ایله کوبدن * کوناب * واومعروف و فتح نونله یعنی کلکونه که غازه
 دخی دیر لر زنان یوزلرنه سورد کبری قر للق کدافی فرهنگ جهانگیری بو معنایه ابو الخطیر بیت
 روی اوبی نیاز از کوناب * در دل آفتاب از و صد تاب * مع التاء المثناة * کت * بوزن بت
 یعنی بزرگ که لمت دخی دیر لر میرنظمی بیت هر که باجاه کت بود معروف * باید اوبا کرم شود
 موصوف * کدشت * فتح ظال و سکون شین معجه ایله ابکی معنایه کاور اول کدشتن
 لفظندن فعل ماضیدر شاعر بیت کدشت چتر تو هر کز کس آسمانی دید * حجاب کرده
 و خورد شید را زینکد بکر * ثانی فرهنگ جهانگیریده یعنی راه یعنی بول بو معنای موید میرنظمی
 بیت کشید آنچنان زنج و محنت کدشت * که تا حسرت دوریش در کدشت * کزیت *
 کسر زاء معجه و سکون یای تهمتا ایله یعنی پسندیده و کزیده جوان ملک بنت مسعود شاه بیت
 تادیده در بیت سیلاب شوق راند * تادل کزیت مهرت از جان طمع بریدم * کست *
 سکون سین مهمله ایله چرکین و زیمت و قبح معناسنه میر عماره بیت دلبرای رخت بسی
 خویست * کرچه یار کار کست کنی * کشاده دست * کریم و معنی و جوانمرد معناسندن
 کنایه در ترکیه الی آ چق دیر لر ابوالعانی بیت نمی ماند تھی از برک و باری * کشاده دست

باشد سرودایم و گفت و اوج معنایه در اول گفتن لفظ عدل فعل ماضی در ثانی معن معناسنه
عربیه کلام دیدکاری حکیم فردوسی بیت ز گفت سیاوش بچند ید شاه * نه آ کدب از آب
در زیر گاه * ثالث هر یوغون و قالن نسنه عمو ما و جامه سفید هنکفت دخی دیرل عبد الواسع
جبل و قطعه * تاباغ و راع و اسلب زرد و کفت زرد * ابرهار باقد و باد خزان دهد * بکدار
صد هزار بهار و خزان بکام * تهرچه کام تست ترا یزد آن دهد و کل درخت و کسر لام
و دال مهمله ایله کل زرشک معناسنه در و کلاکشت و سکون لام و شین و فتح کاف فارسیله
نفر جگاه و مسیره چنزار معناسنه خواجه حافظ بیت بد ساقی می باقی که در جنت نخواستی یافت
کنار آب رکنی باد و کلاکشت مصلا را * ابوالمعانی بیت اگر یاری کند محتم که باری * بان کارخ
روم کلاکشت صحرا و کوارشت و کسر راء مهمله و سکون شین معجه و تاء موقوف ایله بر لطیف
معجون ترکیبی در تقویت هضم و اصلاح معده ایدر معربی جوارشدر بسحاق اطعمه بیت
قرص لیوو کوارشت لطیف عنبر * کاشکر باشد و کلقند و شراب و دینار و کوره ماست و
واو معروف و فتح راویم و سکون سین مهملتین و تاء موقوف ایله یوغرد او زینه سودی صاغوب
وقارشد یروب بر طعام ایدر لاکثر چوبان یکمیدر چوبان کاف عربیه کوره مزدیرل و گوشت و
مطلق اندر آدمه او لسون حیوانده او لسون طیورده او لسون عربیه کی لحم معناسنه در
 و کونه درخت و واو معزوف و فتح نوله اغاچک بدنی و دیمی و بعضی فرهنگه کوه کونده دیرل
ابوالمعانی بیت شد جا بکیر و محکم اگر کونه درخت * نتوان بزور آدمی از جای بر کند *
 و کویافت و واو مجهول و فتح یای تحتانی و سکون فاء و تاء موقوفه حرامزاده و باباسی نامعلوم و لده
سبب تسمیه سی اکثر ولد الزناری محله باشته بر اغور لکد بر آدم بولوب بسلسون دیو و معنای
ترکیب محله ده بولنش دیمکدر ابوالمعانی بیت کویافت نکند امر اصیل و حلال زاد * زانو
میان خلق حقیقت نمانده است و کویست و کسر واو و سکون یای تحتانی و سین مهمله ایله
معنی کوفتگی و کوفته و بمعنی بزیست دخی رسید نظر در و مع الحیم * کرج و سکون راء مهمله
ایله بر طایفه در روم ایله عجم میانده واقع کفره درل روم و عجمه غلام و جاریه لرین اسپر ایدوب
استخدام ایدر لولایتلرینه کرجستان و غرجستان دخی دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت
در هوامیکر دخود بالای برج * که هنریمت میشد ازوی روم و کرج * منلا هاتنی در تیمور نامه بیت
کوههای آن رسته چون باز شد * سوی قوم کرجی عنان تاز شد و کرج و کسر راء مهمله
و سکون نوله اوج معنایه کلور اول بمعنی برنج استاد قرخی بیت ای بکوپال کران کوفته پیلانزا
پشت * چون کرجی که فرو کوفته باشد بخوار * رضی اللہ عنین نیشابوری بیت تا چون کرج
جوز تو ناید برون زیوست * با عیش خوش نیت مرا هیچگونه ماش * ثانی قره چورک اوتی که
شونیز دخی دیرل عربیه حبه السوداء دیرل شمس خیزی بیت ملا می طبعش بود لبکا * ریاحین
باشش بود از کرج * ثالث توله مش طوغان و آنچه معناسنه مؤید الفضلاده فرهنگه قواسدن
نقل ایدر که کرج کوشه چانه یعنی بیغوله و کلاج و فتح لامله بر نوع حلوا در عرطه آقبه
نشاسته بی غایت یوقه ایدوب بعد بادام کوفته به صاروب بقلوا کی بشور درل بسحاق اطعمه
بیت خوش نویسان قطایف با قلمهای شکر * جمله عاجز کشته اند از خط تعلیق کلاج و کرج و

۳۱۶ کجی فی سکون نونله ایکی معنایه در اول ایچرو قاجق کو کس که آرقه ده بو کربلک اوله هم صفت
 وهم موصوفه اطلاق اولنور ثانی کنهایش معناسنه که کنجا دخی دیرلر حکیم انوری بیت زمان
 در انتقال امر ونهی اوچنان واله * که ممکن نیست در تعجیل او کج شکیمایی * وله بیت آسمان بیخ
 کمال از خاک عالم بر کشید * توزنج میزن که درمن کج نقصانی بخاست فی کنکلاج فی سکون
 نون وفتح کاف فارسیله اول کسبه دیرلر که فصیح نکلمه قادر اوله میوب حروفی ادا ایدمه میبه عربیه
 الکن ترکیه پلنگ دیرلر ابوالمعانی بیت میندار آن شکر لب کنکلاجست * سخن از لب
 نمیکرد دجدانی فی کوشتا هج فی واو معروف و سکون شین معجه وفتح تاء مثناة وکسر هایلله
 ایکی معنایه در اول کوچک دمور شش که تنورده کباب بشورلر ثانی بمعنی غلیواج و غلیواژ
 و گوشت رباوزغن دخی دیرلر چیللق دیدکاری قوشندر فی کولاج فی سکون واو ایله بمعنی
 کلاج مرقوم فی کولاج فی سکون واو وفتح لام وکسر نون ایله برنوع حلوا در شکر و بادام
 و تشاسته ایله ایدرلر اکالایرولانیز دخی دیرلر شیر از بلر کولاج دیرلر شمس ختری بیت بخوان
 نعمت آواز چارپهلوشند * زبس که خورد مرپا وقلیه وکولاج فی کولاج فی سکون لام وفتح
 حاء مهمله ایله ایکی معنایه در اول حج شریفه پیاده کیدن آدم ثانی حج شریفه واروب
 ارکان جعی بلین آدمه دیرلر شاعر بیت ارکان حج هر آنکه ادا کرد حاجتست * بسیار حاجی
 هست که کشند کول حاج فی مع الجیم الفارسی * کاوچ فی ضم لام وواو معروفه کوز قیق که
 یاغنی اشارت اوله یا خود معقاد ایدنش اوله سویارکن کوزن قیرق سویلر میرنظمی بیت
 مکر بوده کلوی اندران بزم * کشیده اینچنین وضع آن پری شرم فی کنده بیخ فی سکون نون
 وفتح دال مهمله وکسر باه فارسیله پنجه دولابن دوندرن چبق فی کوش بیخ فی واو معروف
 و سکون شین معجه ایله ایکی معنایه کلور اول بمعنی کوشمال محسوسا اولسون معنا اولسون
 و نادیب معناسنه ثانی جامه کزی دلبنده دفع شدت کرم و سرد ایچون صارق اوزرندن
 قولاقلری صارلر فی مع الخاء المعجه * کریمج فی سکون راه مهمله ایله دمور قاز قدر که آت
 طویلله سنک ایکی باشنه قاقوب طویلله آنک حلقه سنه بند ایدرلر فی کستاخ فی سکون
 سین مهمله ایله بی تکلفانه وضع و بی ادبانه نکلم ایدنه دیرلر میرنظمی بیت بیزم خاص آز بی شرم
 و کستاخ * در آمد مست و آزر می دریواخ فی کلمج فی سکون لام ویای تحتانی وکسر مهمله یعنی
 باشلو میخ و دخی میخ التنه قونیلان پول که قیوقندار لینه و بجره و دولاب قیاقلریته ایدرلر کولج فی
 واو مجهول وفتح لامله جام کلخی و فرون کلخی معناسنه وفتح لامله کولخ دخی دیرلر حکیم سوزنی
 بیت چو کولخست قوافی قصیده چون کلشن * مر است دست که کلشن بر آرم از کولج *
 فی مع الدال المهمله * کدر کاهد فی فتح ذال معجه و کاف فارسی و هایلله بمعنی کدر کاهت
 کچه جک بولک دیمک معناسنه تاء مثناة یرینه دال مهمله ایله اولاق اوزره حضرت مولانا قدس
 سره الاعلی حضرت نرینک کند و خط مشرفیله مسودات مجموعه سنه یازلش بر شعر مسیطک
 بریننی که بودر بیت دل کرچه کدر کاهد شد او راست نخواهد شد * کر راستی خواهد شد
 آن تیروجن دارد فی کربه بید فی سکون راه مهمله وفتح باه موحده اول وکسر نون ایله بید مشک که
 کربکود دخی دیرلر مولانا محمود ابن عین بیت سر بر آورد از کینکه کربه بید از بهر صید * چون

همی بیند که پای بطبر آمد از چنار **و** کرد **و** سکون راء مهمله ایله بوزن خرد بهادر و دلاور
و بهلوان قوی دست حکیم فردوسی بیت ز شیران نزاید چنین مرد کرد * چه کرد از منکانش
باید شمرد * شیخ سعدی بیت دانی که چکفت زال بارستم کرد * دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد
و کزاید **و** فتح زاء معجه ویای تحتانی ایله کزایدن لفظنک مضارعید و ضررایدر معنا سنه
شمس فخری نقصان ایدر معنا سنه دیمشدر بیت بدست معدلت انصاف و عدلت * تن ظلم
و ستم رامی کزاید **و** کرد **و** سکون زاء معجه ایله بوزن مردی بهلوان و دلاور معنا سنه کرده دخی دیرلر
و کزرد **و** فتح زاء معجه و سکون راء مهمله ایله معنی چاره که کزردخی دیرلر حکیم انوری * قطعه *
تا نباشد آسمان از دور دور * تا نکرده آفتاب از نور فرد * یاد هم چون آسمان و آفتاب * در نظام
کل وجودت نا کزرد **و** کزرد **و** فتح زاء معجه و سکون نونه آفت و آسیب معنا سنه میرنظمی
بیت چو هر که کزرد قصد دیگر کند * بجان خودش را کزرد سر کند **و** کزود **و** ضم زاء
معجه و واو مجهول ایله مزیده حاصل اولور بر بوج که در عربیه جعل دیرلر **و** کزید **و** کسر زاء
معجه و سکون یای تحتانیله معنی پسندید فعل ماضیدر کاهی اسم فاعل دخی اولور **و** کشاد **و**
فتح شین معجه ایله بش معنایه کلور اول معروف آچدی معنا سنه کاهی اسم مصدر دخی
اولور میرنظمی بیت عقدهای دروز با کشاد * دل نمکین را سرور بداد * ثانی فتح معنا سنه
یعنی آنچه شاه قاسم انوار بیت نغمه مطرب خوش کوهمه پندست و کلام * ساغر و ساقی
مهر و همه فتحست و کشاد * حکیم ازرقی بیت بجز کشاد تودر چنبر فلک که برد * فروغ خنجر
الماس فعل معرقتال * ثالث بمعنی خوش و خوشی حضرت مولانا قدس سره بیت چندین
حلاوت و مزه و مسنی و کشاد * در چشمهای مست تو نقاش چون نهاد * وله قدس سره بیت
زین نسق می گفت بالطف و کشاد * در میان کریه بر روی او فتاد * رابع اوقی شست دن خلاص
ایتمک معنا سنه میرخسرو بیت کردون کشاد شست تو چون دروغا بدید * خواند ارغنون
هرک صبر چغانه را * خامس نرد او پونده پول اورمغه دیرلر **و** گفت و شنید **و** ترکیده سوز
صاودید کبری معنایه در خواجه سلمان بیت هر چه در باب قضایای ممالک رایش * گفت
و بشنید فلک نیست بران گفت و شنید **و** کلغند **و** سکون لام و نون و فتح غین معجه ایله
آنلش و طوب اولش پنبه کلغند و پاغند و پاغند دخی دیرلر **و** کنبد **و** سکون نون و فتح باه
موجه ایله بش معنایه کلور اول معروف که قبیه معنا سنه ثانی غنچه کلک اولسون غیرینک اولسون
بوابکی معنایه حکیم خاقانی بیت فریب کنبد نیلوفری مخور که کنونی * اجل چو کنبد کل
بزشکافت عدا * ثالث بعض سورلده و جمعیت صحبتلرده آیین بشد در که شکوفه دن و یا خود
مو مدن و یا خود کاغدن شکوفه لکی و برک و بار مثالی نسنه لرایدرلر اکا کو پله دخی دیرلر حکیم
فردوسی بیت همه راه و بی راه کنبد زده * جهان شد چو دیبا زرا زده * حکیم اسدی
* مثنوی * سه منزل پذیره شده با سپاه * زد آیین زیبا و کنبد براه * همه راه آیین و کنبد بهم
زهر کنبدی در فشان و درم * رابع سحر امق و سحر ایوب قاله قی اکثر آنگه استعمال اولور
امیر خسرو بیت زهمت ساختم رخس فلک کام * بیک کنبد رسیدم برهنم بام * امیر معزی
در صفت اسب بیت چو جولان کنبد هست کوه روان * چو کنبد زند کنبد احضرت *

۳۱۷ احضرت * طامس فرهنك جهانكيريده پيالہ معناسنه ده كورد يو مسطور درو معنارده كنبه
 دخی دیرلر کوزد فی سکون واو وفتح زاء معجه ايله کزور مرقوم معناسنه در فی کوز کند فی واو
 مجهول وزاء موقوف وفتح کاف فارسیله لاف وکراف معناسنه حضرت مولانا قدس سره * قطعه
 بر آسمانها برده سرور سر نبشت او بخیر * همیان او پر سیم وزر کوشش پرا ظال بقا * از بوسها
 پر دست او وز معجه ها بر پای او * و ز کوز کند شاعران وز دمدمه هر ژاژا * حکیم خاقانی بیت
 حاتم چو بیند این سخن همچو شیرومی * سرکه نماید آن سخن کوز کند او فی کوسیند
 و کوسیند فی کلاهناب سکون السین المهمله اهل اولان قیونه دیرلر دستنی سننه غرم دینلور جمله
 نوعنك ار استند مشترك اسم جنسدر شیخ سعدی * قطعه * شنیده ام که بقصاب کوسیندی
 گفت * در آن زمان که بخر سرش ز تن ببرد * جزای هر بن خاری که خورده ام دیدم *
 کسی که پهلوی چرم خورد چه خواهد دید فی کوشاد فی سکون واو وفتح شین معجه ايله اطبا
 چنطیانادید کاری دارودر که بر اوت کوکید راعلاسی روم دیارنده بتن در طب کتابارنه چنطیانای
 رومی دیویاز لر فی کولاد فی بوزن پولاد ایرانیلردن بر مبارز پهلوان آدیدر شهنامه ده مذکوردر
 فی مع الراء المهمله * کتر فی سکون تاء مشنأه ايله معنی کت مرقوم یعنی بزک فی کنار و کدر فی
 کلاهناب فتح الدال المعجه کیمک کرک محسوسا اولسون مرور معناسنه خواجه سلمان بیت
 اگر روزی نکارم را سوی پستان کنار افتد * همانا بر کل رویش چو من عاشق هزار افتد *
 نوعی خوشانی بیت یکی بر طرف آتشخانه بگذر * بر آیین بت و بتخانه بگذر * کرکسه معنا
 اولسون فراع معناسنه طالب آملی بیت دنوزاندک شعوری دارم ای ساقی زمن مگذر *
 بچشم مست خود تکلیف کن این جام خالی را * صیغه امر و وصف ترکیبی دخی اولور استیاد
 لطیفی بیت همچو زلف تو بازار هوا * نیست هرگز دلستان و غمگذار * چغتای لسانده
 اوت دیرلر مجمع الفرسه کنارک بر معناسی دخی نشتر حامدر و مؤید الفضلاده نقاشلرک ابتدا
 ایتدکاری رسم که بعد رنگامیز ایدرلر اکا نقاش اصطلاحنده حلزون دیرلر فی کردکار فی سکون
 را و فتح دال مهملتین و فتح کاف فارسیله بوش بوکر که کردگاه دخی دیرلر فی کردکیر فی سکون را
 ودال مهملتین و کسر کاف فارسیله افراسیاب شاهک بر او غلنک نامیدر حکیم فردوسی بیت
 ورا خوانندی کو کردکیر که از کوه بگذر استنی تیغ و نیزه کرزه کاوپیکر و کرزه کاوچهر و کرزه کاوسار
 و کرزه کاوسر فی جمله فریدون شاهک کرزی نامیدر که سر کاومیش اسلوبنده دوزلش ایدی
 حکیم فردوسی بیت به پیری بغرید چون پیل مست * یکی کرزه کاوپیکر بدست *
 سیف اسفرنجی بیت شود شیران مید از کرزه کاوچهر او * سواد چشم در کله چوسر مه دردل
 هاون فی کزار فی فتح زاء معجه ايله بوج اوده مک یعنی اداء دینی شاعر بیت و امت گزار کن که درین
 فی ثبات دیر * سهلست ادا و روز جزا میشود غمبیر فی کرجار فی کسر راء مهمله و سکون نون
 و فتح جیمه برنج زراعت اولمش زمین که بر بجزار و شالی پایه دخی دیرلر فی بوزن حر و لابت غزان
 شرحنده بر ارمق آدیدر فی کرر فی فتح زاء معجه ايله چاره معناسنه که کرد و کزیر دخی دیرلر
 فی کرر فی کسر زاء معجه ايله معنی کزیر یعنی چاره آندن اختصار اولمشدر حکیم انوری بیت
 بر عادت که باشد کفتم که کیست آن * گفت آنکه نیست در غم و شادیت از و کزیر فی کرر فی

کسر زاء معجه و سکون یای مختا نیله چاره معناسنه که نا کزیر نا چار دیمک اولور شیخ سعدی
 بیت چو خنک آوری با کسی درستیز * که از وی کزیرت بودیا کزیر * شیخ آذری * قطعه *
 ای کل ترا ز صحبت خاری کزیر نیست * و آنرا که می خورد ز خاری کزیر نیست * ای نا کزیر کزیر کزیر
 از نا کزیر تو * جان منی مرا ز تو یاری کزیر نیست * کسار * فتح سین مهمله ایله خوردنه غم
 و خوردنه باده که غم کسار و باده کسار دیرلر بونلورن غیریده استعمال اولند و شیخ مشهور دکلد
 کمال اسمعیل بیت غم کسار آرم و عجب آنکه * هم غم یار و غم کسار خود دست * و دخی امر در باده
 ایچ معناسنه حکیم خاقانی بیت خوانجه سنت مغان می آر * و زبلورینی رکاب می بکسار *
 * کستر * سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله کسرتدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در
 آج و دوشته معناسنه شاعر بیت کریم کرم کسرتکار ساز * که دارای خلقست و دانای راز *
 مثال معنی * ثانی شاعر بیت اگر خواهی که باشی جاودانه * بساط عدل کسرت در زمانه *
 و دخی پن کن یعنی یای ایله ینه مراد آچوب دوشمکدر نسخه میرزاده بمعنی خار سیاه و موید
 الفضلاده کاف عربیله مرویدر وادات الفضلاده کاف فارسیله بمعنی خار سبید مسطور در
 * کسنما * سکون سین مهمله و فتح نون و مهمله غایت کر سنه یعنی زیاده آج معناسنه که
 کسن آچلق و آمار نهایت معناسنه در معنای ترکیب نهایت آج دیمک اولور خواجه عبد الله
 از صباری قدس سره طبقا تنه ذکر ایدر که ابوبکر د قاق مهبین مصریتک شاکردی ابوبکر د قاق
 که مین بغد ایدر که ابتداء دست احادیثی آندن طومش ایدی یعنی اکا مرید اولوب طریقه
 صاحب حقیقت اولمشیدی مکر بکچشم ایدی ابوبکر رازی نقل و روایت ایدر که بر کون بکچشم
 اولسنک سبب کنی کند و دن سو ال ایتم جواب و بردی که * وقتی در بادیه رفته بودم و در منزل
 از هیچکس چیزی تناول نکردم باورع از کسنما مکر بکچشم من فرورد * کفتار * سکون فاق و فتح
 تاء مثناة ایله سوز دوزمک نظم کلام معناسنه حکیم فردوسی بیت بعبری زبان تیز بشاده *
 بکفتار داد سخن داده * اصلنده آرنده کفت ایدی سوز کتوری معناسنه پس مضاف الیه
 تقدیم اولنوب کفتار اونجه کلجی معناسنه اسم مصدر اولدی کدافی دقایق الخفایق * کاشکر
 و کاشکر * کلاهما بسکون اللام و فتح الشین المعجه و الکاف کل خمیره سی که ترکیب دخی کاشکر
 دیرلر شیخ سعدی بیت کرنان خشک دیر خوری کاشکر بود * کر کاشکر خوری بتکلف ضرر بود
 * کلزار * سکون لام و فتح زاء معجه ایله ابکی معنایه کلور اول معروف کاستان ثانی موسقیده
 بر مقام و یا خود بر لحن آیدر زراتشت بهرام ابکی معنایه بیت خروشان بلبلان در سخن کلزار *
 بوقت صبحدم بر لحن کلزار * کاشهر * سکون لام وها و فتح شین معجه ایله افراسیاب شادک
 سر عسکری پیران و یسه نک دختری آیدر * کلغر * سکون لام و فتح غین معجه ایله اول
 قصه و نرم قیلد که شانه ایله چکندن قو پاروب ابجه و لطیف مثال و صوف ایدرلر حکیم نزاری
 قهستانی بیت نه از شالبافان این روزگارم * که کلغرنده اند باز ایزریشم * و کسره ایله کلکار یعنی
 با لحن ایدیجی * کلر * سکون لام و فتح میله ابکی معنایه کلور اول بر چچکدر که بغایت
 خوشبویدر امیر خسرو بیت شست در شست شد از غنچه زمین پر بیکان * هر یکی کوی
 سرور نیست مکر یا کلر * وله ایضا * مثنوی * ز سوری کان نه کم بود از کناره * حکم همیشه

۳۱۸ * میشود چو ستوری پاره پاره * ازان کمر که دل بدوزوان هم * زهر تنی لاله رست ارغوان هم *
 ثانی بر نوع دمر نیدر امیر خسرو بیت کشت رعنا یان بود در زیر بید و روی کل * بوستان
 شیر مردان برك بید و کمر ست * برك بید دخی بر نوع اوزون دمر نیدر * کلنار * سکون لام و فتح
 نونه ایکی معنایه در اول کراس دید کاری میوه در طب کتاب بنده قرصی با حلودیرل ثانی بر قمری
 رنگین چچکد را غاچه بتدیرل که انار بری چچکی در اسلوبی انار چچکنه بغایت مشام در لکن بو
 ایری و زیاده قمر اولور انار اغاچی کی اغاچی وارد میوه سی اولر آنجق محصولی چچکدر عریسه
 چلنار و شوکه المصری دخی دیرل شیراز پلر کل صد برك دیرل شیخ نظامی بیت شدم از سرخ روینی
 نیز چون خار * خوش آن خاری که آرد سرخ کلنار * کار * بوزن چهار ایکی معنایه در اول کاریدن
 وهم کاشتن لفظ نندن صیغه امر و وصف ترکیبی در ثانی چچکه که آنکه صحنه آشر قورل میوه
 نظامی بیت اگر از طعامش دهد یک کار * نهد بار منت بدوشت هزار * بویت ابنای زمانه
 حقه در * کوار * بوزن سوار ایکی معنایه در اول کواریدن لفظ نندن صیغه امر و وصف
 ترکیبی در خوشکوار و شیرین کوار کی ثانی میوه سپیدی معناسنه شمس خیزی بیت آنچنان
 یاری که کترنده است * زرد امن بخشد و لعل از کوار * کور * بوزن مور اوج معنایه کور
 اول عیش و عشرت و نشاط و سرور استاد رودکی بیت کوری کنیم و باد کشیم و زیم شاد *
 یوسه هم بدولب آن پری زاد * ثانی بیان اشکی که فولان دخی دیرل بهرام بونک صیدینه مائل
 اولدوغچون بهرام کور لقب قودیلر مولانا هاتنی بیت کند شکاری که در کار شده * خر کور در ابر سر
 افسار شده * شاعر در صفت اسب بیت کور سار و شیر زهره ببرتاز و عزم تک * پیل کام
 و کرک سیننه رنگ پا و کرک پوی * ثالث مراد معناسنه شیخ عطار بیت مال و زر بحد بدست
 آورده کیر * بعد ازان در کور حسرت برده کیر * کوراکور و کورکور * کلاهما یعنی زودا زود
 و زود زود نیز نیز دیمک معناسنه در امیر خسرو بیت سنان در چشمها پر زور میشود * درون دپه
 کوراکور میشود * وله بیت بخشندم آنچه مقتبس ازین کال نور * وز دپه کور کور کزید نه چون
 هلال * کوره خر * بیان اشکی در کذا فی فرهنگ جهانگیری * کوش پستر * بر شخص
 آدید منقولدر که اسکندر ذوالقرنین بر سفر نده اثنای راه و عظیم طاغی ابریشور لردا مننده
 بر دریا واقع اولش قوندقدن صکره لشکر شکاره مشغول اولور لاول طاع ائکنده بر آدم بولورل
 بیوک جثه و درشت اعضا و سراپا رموی و قولقاری شول مرتبه بیوک ویسی که یا تدقه برین
 التنه دوش و برین اوزرینه اور تینور آنی اسکندر حضورینه کتورد پلر اسکندر آنک کیفیت احوالی
 صورتقه جواب و رد و کین اسکندر نامه ده شیخ نظامی بیورر بیت بدو کفت شاهنشاهی باب و مام
 مرا کوش پستر نهادند نام * مزبور چونکه اسان سلوب نطقه قادر اوله اول دیات آنجق کنه پویه
 مخصوص اولوب نوع و جنسی اولماق اقتضایدر * کوش گزار * او معروف و سکون شین
 و ضم کاف فارسی و فتح ذال معجزین ایله ایکی معنایه در اول ایشید یاق سوز ثانی ایشید یی
 معناسنه ابوالمعالی بیت سخن از لطف ترا کوشکند ارم نشد * عمر شد آخر و کام دل زارم نشد
 * کوشوار * سکون و او اول و شین معجه و فتح و او ثانیله زنان قواقلرینه طاقدقلری کویه
 عربیه قرطه دیرل * کوشیار * سکون و او و شین معجه و فتح یای تحتانیله حکمای فارسیدن

بر حکیم آدیدر و وزیر که ابن سینا کاشا کرد اولشیدی امیر خسرو بیت قول شرع آموز و باقی
رنجه و آن قول حکیم * کان خطبوم عشرت و آن کتاب کوشیار و کوکار و او معروف و فتح
کاف فارسیله مزبله ده حاصل اولور بر بوجکد رک کال و کوکرد انک و خیزد و ک دخی دیر لر عریده خنفسا
و ترکستانده قیفور دیر لر و کهر فی فتح هایلله کوهر لفظندن محفدر و آنک معنایله متراد قدر
حکیم خاقانی بیت منزه نخل کهر زامن آرید و مرا * کهران کهر نخل بیه باز دهید و مع الراء المعجنه
و کد از فی فتح دال مهمله ایله اریک معناسنه اسم مصدر در حکیم اسدی بیت کر آرد خشمش
افتد در کد از * کر آرد لطفش برست از نیاز * و کد از یدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی
اولور جانکد از کبی و کر از فی فتح راه مهمله ایله سکرمه معنایله کلور اول ارکاخ طکوزه دیر لر شمس
فخری بیت تویی چو بیژن شاه چاه عم خوری که بود * مخالف توبه ندان و زور همجو کر از *
کمال پاشازاده دقایقه کر از دشتی آزیلو طکوز در اهلی سنه خوک دیر لر نتمک بویتدن معلومدر
بیت خوک که دندان کر ازی نمود * طعمه سگ شد ز کر ازی چه سود * ثانی نکبر و عجب
و تجزایله یوریک معناسنه اثیرالدین اخسیکنی مثال اول و ثانی ترتیب اوزره در صفت اسب
بیت بیری زراف سیننه و بری کر از کام * بحری نهنگ فتنه و کوهر صبا کر از * ثالث بیوک بیل که
آنکله بر یرتا لر میر عماره بیت مرکب و مجلس و شمشیر چه داند همی انک * سرور کارش همه
با کور مبنیست و کر از * حکیم فردوسی * مثنوی * بفرمودنا کار کربا کر از * بیایند چندی
ز راه دراز * بیامد یکی مرد یزدان پرست * چو یاد دمان و کر ازی بدست * شمس فخری
بیت چنان ز معدلت راستی گرفت زمین * که بر زکر نکند بعد ازین زمین بکر از * رابع شجاع
و بهادر معناسنه خواجه عمید او یکی بیت دور سپهر مثل توهر کز نیارود * از هفت پشت
پهل و شیر افکن و کر از * خامس بر نوع عارضی حرار تدر که وجود انسانده ظاهر اولور عورات
وضع حمل ایدر کن و غیره سبب ایله دخی اولور شمس فخری بیت زتاب آتش خشم چنان
شدست حسود * که از حرارت بچاره شد اسیر کر از * ابونشکور بیت هر چه نخوردی
تو کوازه باد * کشته کوارش همه بر تو کر از * سادس بر نوع آغزی طار بر داقدر بعضی لرد یدن
ایدوب اکثر مسافر لر یوله کو تور لر شمس فخری بیت هر آن کر از که لب شام بر لبش بنهد * شود
زالال خضر آب در دهان کر از * سابع کر از یدن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور بهتر
و ناز و نکبر ایله یوری معناسنه استاد لطیفی * مسبط * ای سرفراز و حیلله ساز آهن دل و آهن
کر از * تا چند کبر و عز و ناز آخر یبندیش از اجل * ثامن اوچی سوری براغاج در آنکله صغر
او مرکب سور لر شمس فخری * قطعه * بشاد کامی در روضهای عیش و طرب * هزار سال
دگر هم برین نمط بکر از * بشوی روی عروس ظفر ز کرد فتن * بکوب تارک اعدای مملکت بکر از
و کز فی سکون راه مهمله و ضم باء موحد ایله مکار و حیلله کر معناسنه منقولدر که حکمتک
طرف افراطی وار و طرف تفریطی وار طرف افراطه کبرزی و طرف تفریطه جمود و بلاهت دیر لر
اعتدالی حکمتد معربی جر بز و جرزه در حکیم ناصر خسرو بیت آن خوری آنجا که با تو باشد
از اید * جای ستم نیست آن و کبرزی و فن * و طرار و عیار معناسنه ده مرویدر استاد
اودکی بیت کز آن شهر بر من تا ختمند * من ندانستم که تامل ساختند * معیار جمالید شمس

شمس فخری زیرک و صاحب ذکا معناسنه دیوب بوا یکی بینی نظم اباش * قطعه * ایاستوریاری که
 کینت در آرد * زخل رازبالای این هفت کندز * بکا از درد ولت برتاید * کسی که بود مرد دانا
 و کبرز * تحفه الاحبابه بمعنی زیرک و نیز فهم و شرفنامه ده بمعنی دلیر و شجاع مسطور در کوزی
 سکون راه مهمله ایله بیوک دمور طپوز در که زمان قدیمه پهلو انارود لاور لر قوللنوب آنکه جنک
 ایدر لایدی تنگ حکیم فردوسی بیت بکایک کوتا کوت بکرز کران * بخل کشته بازار آهنگران
 اول زمانک آدمیسی بوپارینه و قونلرینه کوره هر کرزی بر قاج یوز بظمان دموردن ایدر لایمش
 بوزملنه بکیتلرینک آنجق یوزو یوزاللی در همدن اولوب اول دخی کشدن شهرت ایچون ایر قاشنه
 اصار لر خواجه سلمان بیت کرزرا سرزنش کنند آدم * کز سر تیغ خون فشان باشد *
 شمس فخری بیت ببرد سر اختران رابنیغ * بگوید تن آسمانرا بکرز * کلبیز بی سکون لام
 و کسرباه موحد بعده یای تحتانیله چچک یراوزرینه دوکوب صاحبش اولق بی کاریز بی
 سکون لام و کسرباه مهمله ایله بر نوع حریر دن طوقش قاشدر زمینی اطلس وزمانی کل نقشی
 اولور خواجه سلمان بیت کوه را اندر زمستان داشت از قائم قبا * اطلس کاریز روی جامه
 خازل بود * خواجهوی کرمانی * مصرع * کل برون آمدور مسند کاریز نشست بی کندوز بی
 سکون تون و ضم دال مهمله ایله چوالدوز که کندوزه دخی دیرلر بی کنیز بی کسرنون و سکون
 یای تحتانیله اکول یعنی بسیار خوار ابوالمعانی بیت ندارد هیچ از حیوان تمیزی * نباشد
 خوش علف چون او کنیزی بی کواز بی صغرسورن صغرتماج النک طوتدوخی اوجی سوری
 اغاج استاد فرخی بیت دوستانرا بیافتی مراد * سردشمن بکوفتی بکواز بی گودرز بی واو
 معروف و فتح دال و سکون راه مهملتین ایله ابکی پادشاه آدیدر طایفه اشکانیانن بری نام پسر
 شاپورد در که باباسی حیانتی ولی عهد ایدوب پادشاه او ایشیدی زمانته چوق مساجد و معابد
 خراب اولدی خلقه ظلم و جوزی نهایته ایدی حضرت عیسی علی نبینا و علیه الصلوة والسلام
 یونک زمانته مبعوث اولدی بری دخی نام پسر ایرانشاهدر باباسندن صکره اوتوز سنه
 پادشاهلق ایلدی بونلردن غیری ایرانیلردن ابکی مبارز پهلو ان آدیدر که بری قارن بن کوهنک
 اوغلیدر که حاکم اصفهان ایدی بری دخی کشوادک اوغلیدر که کیوک پدریدر دخی بر قوش آدیدر
 اکثر و اغلب صوکنارلر نه تعیش ایدر بی کوزاز بی واو معروف و فتح زاء معجه ایله باپله مشابه
 خوش آواز بر قوشد رمیر نظمی بیت خوش آوازست اگر چه مرغ کوزاز * ولی نبود چو
 یابل نغمه پرداز بی کوی باز بی شهر و ملکی ننگ اون طقوزنجی کونی ایدر کذافی فرهنگ
 جهانگیری بی مع الزاء الفارسی * کرثار بی فتح زاء فارسیله علقدان مرغان یعنی قوش
 قورسافی که ز اغردخی دیر لر عربیه حوصله دید کلیدر شمس فخری بیت چه طایر است همایون
 همای همت تو * که هفت چرخ و رادانه بود بکرثار بی کواز بی طعنه و ملامت و سرزنش
 معناسنه شمس فخری بیت کند طبع او بحر را سرزنش * زند جود او در معادن کواز *
 بی کوز بی واو معروف ایله سوراخ صفلی دن خروج ایدن ریج عربیه ضرطه دیرلر ابوالمعانی
 در منزل بیت کوز آن کلچهره کویا برده است باد نسیم * کیم مرده از شمیمش تازه جان می یافته
 بی مع السین المهمله * کرداس بی سکون را و فتح دال مهملتین ایله ستمکرو ظالم معناسنه

حکیم نزاری قهستانی * قطعه * اگر حال رعیت هم برین رونق بود فردا * زجمع زاد کانش
پر شود بازار محاسن * خدایابی شبان بکد استی این بی زبانانرا * مکر توهم ازیشان باز دارمی
اشتر کرد اسان و کرم فی سکون راء مهمله ایله بمعنی کرسنکی یعنی آجلق کانه اول لفظدن
اختصار اولمشدر بسحاق اطعمه بیت کرس ازدم ببرد غم زلف و حال دوست * جان باخیال
رشته فتاد ازخیال دوست و مع الشین المعجه * کذارش فی فتح ذال معجه و کسر راء مهمله
ایله اوج معنایه کلور اول اسم مصدر در ثانی اسم در تعبیر واقع معناسنه عربیه معبردی رل
تعبیر ایچی دیکدر ثالث بمعنی ادا کردن سخن شیخ نظامی بیت بیاضش در کذارش هست
معروف * که برودع سوادش بود معروف و کذارش فی فتح ذال معجه و سکون راء مهمله ایله
ظلمدن شکایت ایله ایکلمک معناسنه اسم مصدر اولور و کرزه کاومیش فی فریدون شاهک
مخصوص کرزی آدیدر نتمک تفصیلی مرور ایچی حکیم فردوسی بیت بهریک زما بود بجاه
پیش * سرافراز با کرزه کاومیش و کزارش فی فتح زاء معجه ایله بمعنی پیچیدن ناف یعنی
یورک بوریسی که عربیه مفسر دیرلر و کزارش فی فتح زاء معجه و کسر راء مهمله ایله اوج معنایه در
اول تعبیر خواب معناسنه حکیم فردوسی بیت مرا این خوابها را بجز پیش او * مگوی وز نادان
کزارش مجو * ثانی شرح و تفسیر معناسنه حکیم سنایی بیت چار کوهر بسی هفت اختر
شاه بیریک را کزارش کر * شیخ نظامی بیت کزارش چنین میکند کوهری * سخن را بیا قوت
اسکندری * ثالث بمعنی سخن گفتن حکیم قطران ارموی بیت کر کزار دنظم بارد لفظ اودر بیتیم
وز نویسد تبارد کاک اودر نشیر و کزارش فی فتح زاء معجه و کسریای تحتانیله ابکی معنایه در
اول کزاییدن لفظندن اسم مصدر در ثانی صر مشق معناسنه در و کشایش فی فتح شین
معجه و کسریای تحتانیله آچق و آچلق معناسنه اسم مصدر در کشایش کارها دیرلر میرنظمی
بیت کشایش دهد کارها را خدا * عقیدات شود کدر دست با خدا و کش فی عناصردن
یانم معناسنه در کذافی المجمع و کل موش فی فتح لامله بیدمشک که عربیه بهراج دیرلر
و کاش فی فتح میم ایله خیرمایه سزاتمک که اکثر اهل سفر ایدرلر و بر نوعی دخی مقیم اولان
ایدرلر خوش طعام اولور میرنظمی بیت چو آمد ز بیرون و مهمان بدید * بر آورد در خوان
کاش سبید و کوارش فی کسر راء مهمله ایله بلطیف معجون ترکیبیدر معنی اصلاح
و خفقیانی زایل ایذر بعد الطعام استعمال اولند قد هضمه غایت معین او اوب طعامی فی الحال
هضم ایتر در عربیه جوارش دیرلر آنک معربیدر کوارش اسم مصدر در هضم معناسنه بعض
نسخه ده نوله کوارشن واقع در بعض نسخه ده زاء معجه ایله و کوارش فی واقع اولمشدر
کذافی فرهنگ جهانگیری و کواش فی کوچک چاقره دیرلر جرّه باز معناسنه کذافی فرهنگ
جهانگیری و کوش فی بوزن هوش بش معنایه کلور اول معروف قولق معناسنه ثانی بمعنی
کوشه و پیغوله بوندند که جکر کوش دیرلر شیخ نظامی بیت جکر کوش مراد مستمندی *
متر سیدی که در روی او فکندی * ثالث بر فرشته اسمی در که امور و مهمات خلیقه موکلدر
حکیم فردوسی بیت چو دیک زمان آورد جوش کوش * فر اینده بادت جوانی هوش * رابع
شهور شمسینه ک اون درد بجی کونی آدیدر اهل فارس بوکونه عظیم اعتبار ایوب عبد حسن و سرور

وسرور ایدر و بگویند صرمسق پر روانی تازه او نرا ایله بشور زر بومقوله طعامدن مراد زغله بجه
 مس اجنه دن یعنی جن طوق سنویدن امین اولور لر واجنه په منسوب امر اضه بونلر ایله دو ایدر لر
 و بگویند اطفالی ابتد اتعایمه و بر مک و صنعت او کر تمک و بومقوله اشاره شروع ایتک مناسبدر
 دیر لر زراتشت مهرانم بیت بروز کوش اسفند ار مذماه * بکاه ژد جرد آخر شه نشاه *
 خامس یعنی نظرو انتظار و منتظر حکیم فردوسی بیت پاس میداشتم برای و هوش * و ز خطاب
 کسم نیامد کوش * حضرت مولا ناقده سره بیت این دانهای نازنین محبوس مانده در زمین
 در کوش یک بازان خوش موقوف یک باد صبا * وله قدس سره * معصط * خلقی نشسته
 کوش مامست خوش ومد هوش ما * نعره زنان در کوش ما کد سوی ماداری نظری کومباشی
 بولفظ اوج معنایه در اوج وجهله استعمال اولغور اول نهی غایبدر اولسون معناسمه
 ثانی قوا اولر سه اولسون ثالث دی که اولسون دیمکدر کوش کوشی و او معروف و کسر
 میله زمین کاوی یعنی یز قازی معدن آهن و مس و سیم و دخی قیو و کار یز قازی و امثالی استاد لطیفی
 بیت تا مل کرد و کفتانکته پاک * چو کوش کاب پاک آورد از خاک کوش مع العین المعجبه
 کوشی کوشی ضم راه مهمله و او معروفه یعنی دروغ یعنی کذب حکیم فردوسی بیت یکی دیکری
 زن برین بر نشان * کوش از کناهست بر سرکشان کوش مع الفاء * کاف کوشی فتح لامه کله مشابه
 سرخ رنگ بر چپکدر کدافی فرهنگ جهانگیری کوش مع الکاف * کرف کوشی سکون راه مهمله ایله
 قورده که عربیله ذیب دیر لر شیخ سعدی بیت عاقبت کرف زاده کرف شود * کرفه با آدمی
 بزوک شود کوش کوشی فتح لامه دخی کد قیش ایامنده قاریا غر کن شدید روز کار ایله یغان قاری
 و دخی پیرده کی یا غنس قاری قالد یروب آدم و حیوان چهره سنه اورر صاورتی دخی دیر لر
 کوش کل دورنگ کوشی بزوع کله در که بر کنک بر یوزی صاری و بر یوزی آل اولور کل رعنا و کل قبه دخی
 دیر لر میر نظمی بیت تاب می چهره اش چورنگ زده * رخ و رویش کل دورنگ زده کوش کل صد برک کوشی
 بزوع قرمزی ایزی قمر کدر فرنگ کلی دخی دیر لر خواجه سلمان بیت بلبلان بر کل صد برک ستر ایند
 سرود * عاشقان بر رخ معشوق نوازند غزل کوش کله شمشک کوشی سکون لام و ها و نون و فتح و او شین
 معجه ایله بر یوکسک یردن صوا قاراپکن طوکوب قانع دیر لر رنگ اله ده دیتلور قرالوی بیت آب
 کله شمشک کشته از سردن ای شکفت * همچنان چون شیشه سپین نکون آویخته کوش کوشی
 فتح لامه اپکی معنایه کلور اول کنایه آمیز و طعنه و سرزنش وجهله اولان مسوزه دیر لر حکیم
 مسوزنی بیت کریش کل کشم کله مشکبوی تو * بر من کلک مزن که نیند بشم از کلک * ثانی
 بزوع صغیر قرالغه ما بل کورده دخی دیر لر کوش کلک کوشی سکون لام و فتح نونله اپکی معنایه در
 اول قلعه نیک برجی اوزر نده اولان بارو ثانی یعنی کازاری یعنی کلک کدافی الاداة بومعنایه مؤید
 میر نظمی بیت درون پر شد از لشکر نامدار * بکلناک در صف زده بی شمار کوش کلک کوشی
 لام و سکون نونله طور نه دید کبری قوش عربیله کدی دیر لر ضم کافله کوش کوشی ضم لام و او
 معروفه حبوبات قسمندن بورجق دید کاری علف کاو و شتر در کوش کوشی سکون نونله
 اپکی معنایه در اول دلسر بی زبان معناسمه اکر چه کاف عربیله مشهور در اما معتبر نسخه لردم
 کاف فارسیله تصحیح او انغین بو محله نیت اولندی ابوالغانی بیت به پیش بزرگان بشو کنک و کر *

نباشد چنین در جهان راحی * ثانی چشمه لرده و جام قورنه لرنه و بعض ظرونه اولان لوله در
ای کواک فی بر قوشدر قویروغی اوزون متصل صالطورروله در هجا بیت مغلی را کربه بیند
سخت کیر * دنبه اش جنباند او همچون کواک فی کوزک فی واو مجهول و فتح زاء معجه ایله طوپوق که
عربیده کعب دیرل کذا فی المجمع فی کوزنک فی واو معروف و فتح زاء معجه و سکون نونه بر پادشاه
آدیدر حکیم اسدی بیت مرآن شاه را نام کوزنک بود * که از تیغ فرهنک فی رنک بود *
فی کوش خرنک فی سکون شین و فتح خاء معجتین و راه مهمله ایله بر بوجکدر اکثر قولغه کیر
بعض کسنه فی هلاک ایدر کوش جنبه و هزار یا دخی دیرل فی کوشک فی واو معروف و فتح شین
معجه ایله مصغر کوش و دخی صاحب ملاذه به دیرل کذا فی المجمع فی کوگردانک فی سکون
واو ورا و فتح کاف فارسی و دال مهملتین و نونه مزبله ده حاصل اولوب یوار لنور برد کرمی بوجکدر
کوکار و کورکال و خیزروک دخی دیرل فی کولاک فی سکون واو و فتح لامله نکمه کوزک معناسنه
فی کولک فی واو معروف و فتح لامله بیخ انکد ان یعنی حلتیت کوکی کذا فی المجمع فی کویاک فی
واو معروف و فتح یای تحتانیله یعنی بسیار کوی یعنی چوق سویلجی ابوالمعانی بیت به بابل گفتن
عاشق خطایست * نباشد عاشق شوریده کویاک فی مع انکاف الفارسی * کلبانک فی سکون
لام و نون و فتح باء موحد ایله اول یلند آوازدر که تقار جیان و قلندر ان و شاطران و امثاللری کوش
و تقاره چالد قلندر و شتاک اولدقه چکرل اکا کلبام دخی هر لر میر خسرو بیت بابل سرمست
در کلبانک خوش میگو وقت پای * ناکه اش دبه ترکس بزیر پای شد * خواجه حافظ بیت
حلت بوصول کل ای بابل سحر خوش باد * که در چمن همه کلبانک عاشقانه تست فی کویک فی
واو معروف و فتح باء موحد ایله عور اتک موضع معهودند اولان کوشت پاره به دیرل حکیم شتفانی
در هجا بیت سبیل خورد از کویک رمداری خاتون * هر نطفه افسرده که جست از کرتو *
فی کوشتا هنک فی واو معروف و سکون شین معجه و نون و فتح تاء مثناة و هایلله ایکی معنایه در
اول نوردن شمس ات چقار جق دمور چنکال ثانی یعنی غلبواج یعنی چیلق کوشتا هنج دخی
دیرل فی کواک فی واو معروفله اوج معنایه کور اول نکمه معناسنه ثانی سبکل که وجود
آدمه ظاهر اولور اکثر الله و ایاقده چبقار نخته اولیوب قالور کسد کجه ینه بتر اکا آرخ
دخی دیرل عربیده تولول دیرل ثلاث کوساله یعنی بز اغو کوکه دخی دیرل تا تار لغتیدر فی مع اللام فی
فی کسل فی ضم سین مهمله ایله کسبختن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی اولور جان کسل
و غم کسل کبی کسر سین مهمله ایله ده استعمال ایدر لر نتم میر نظمی بیت می لعل جانان بود
غم کسل * سرور ابد اندر آرد بدل فی کسبیل فی کسر سین مهمله و سکون یای تحتانیله و داع
معناسنه کسی دخی دیرل فی کل فی خصوصیتله معروف ورد معناسنه در اما معجمه هر چچکه
کل دیرل کرک اغاجه کر کسه یرده اولسون مطلق کل ذکر اولندقه مراد معروف کلدرا آخر
چچک قصد اولندقه کل نسیرین و کل خیری و کل سوری و کل لیون و کل بادام و کل شفتالو دیرل
علی هذا القیاس و کل زنبق دخی دیناشدر محمد عصار از مهر و مشتری بیت کل زنبق ولیکن
ناسکفته * میان یاسمین و لاله خفته * بوییت بر نازک بیتدر استعاره طریقیله شراره آتش
و چراغه دخی دیرل میر خسرو بیت برک میر یزدن کل دام خزان خواهد رسید * میهمان آید

آید بخانه چونکه کل بار د چراغ کلال بی باسک اورنه بری تارك سدر معناسنه شمس خیزی بیت
 نهد برای شرف خاکبای اورا چرخ * بجای اکلیل امروز بر فراز کلال کلال بی سکون لامین
 و ضم کافین ایله بردار و در عریضه مقل ازرق دیرلر کول بی ضم لام و و او معروفه ایکی معنایه در
 اول ایلک یوماخی یعنی ضاراش ایلک ثانی حیویاتدن بورچق دید کلری قره دانه در که کول
 دخی دیرلر کوانکل و کوی انکل بی کلاهما باوا المعروف و فتح الهمزه و سکون النون و ضم انکاف
 الفارسیله ایلک دوکه که قفتان کو کسنک و بکلرنده ایدرلر کوانکله و کوی انکله دخی دیرلر اثیرالدین
 اخسبکنی بیت هر آن کوانکل زرین که چرخ از اختران سازد * لباس عمر اورا چون ترازوی جاودان
 زید * خلاق المعانی بیت ای کریمی که کند چرخ زخورشید و هلال * جامه قدر ترا هر سر
 مه کوی انکل کوال بی معنی چوال کذا فی الجمع کویال بی واو جمع و ل و فتح باء فارسیله
 کرز و طپوز معناسنه شمس خیزی بیت عجب مدار که سر کوفته است دشمن تو * که سرزنش
 کند از سر کران بنیغ و کویال کوشمال بی واو معرف و سکون شین معجه ایله ایکی معنایه در
 اول تأدیب و توبیح معناسنه در شیخ عطار * مثنوی * در ریاضت نفس بدرا کوش مال *
 تأیند از در اندر ضلال * نفس در ترک هوا مسکین بود * کوشمال نفس نادان این بود * ثانی
 قولق بورمق که معنای ترکیبی در خواجه سلمان بیت زود بر بطرا معنی کوشمالی داد زود *
 این بود فریاد شان زان کوشمال آمد بدید کوال بی واو جمع و ل و فتح کاف فارسیله مزبله ده
 اولور بد کرمی بوجکدر کویار و کوردانک دخی دیرلر کول بی واو معروفه ایکی معنایه در
 اول ایله و احمق معناسنه مولانا جامی بیت همه مشغولی عالم کولیسست * ترک کولی بخدا
 مشغولیسست * مولانا طهوری بیت بتیس از خدا بکند از کول خلق * مکن مخیه را دانه و ذام
 دلق * ثانی نسخه میرزا ابراهیم معنی آبگیر یعنی بریده صوایر کیلوب قاش اوله ترکیب
 دخی کول دیرلر ابوشکور بیت کول تو از قیاس که کر بر کشده می * یک کوزه آب از و هان نیره
 میشود * ادات الفضلاده معنی کوف و جغد یعنی بايقوش که بوم دخی دیرلر مع الیم * کترم بی
 سکون تا مشناته و ضم راء مهمله ایله اول سوزه دیرلر که سواپه نیک حدندن زیاده اوله و دخی لاف
 و کزاف معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری کوزم بی فتح راء مهمله و سکون زاء معجه ایله
 اسفند یارک برادری نامید رحیم فردوسی بیت بهر جا که بودی بزم و رزم * پرازدرد و نفرین
 بدی بر کوزم کوزم بی سکون راء مهمله و ضم کاف فارسیله زرده چوب و زرده چاودخی دیرلر بعضیلا
 زعفران روایت ایلدیلر کرم بی بوزن جرم سخت و غصه و الم و انده معناسنه حکیم ناصر
 خسرو بیت زانچه داری نصیب نیست ترا * جز شب و روز رنج و کرم و کراز * شمس خیزی
 بیت در ایام او اهل فضل و صلاح * بر آسوده اند از غم و رنج و کرم * استاد رودکی بیت
 کردم داری کترین آید بدین * بکن آور کرم و درویشی کترین * حکیم اسدی بیت کرا پیش
 محشدر کی و ناز * فرو نترده در رنج و کرم و کراز کرم بی سکون زاء فارسیله براغاجدر که
 و روار و لامشکر و کجک و سه و پشه دار و سار شکدار دخی دیرلر عریبه شجر البق
 دید کلریز کستم بی سکون سین مهمله و فتح تاء مشناته و هایلله نودر زین منوچهرک نامید در
 و دخی کزدم او غلنک آیدیر بی کل اندام بی یعنی نازک اندام و نرم و لطیف بدن کمال بخندی بیت

بیش کل اندام تو دارد کل اندام دگر * لطفی نباشد آنچنان اندامی اندام را کلبام فی کلبانک
مرقوم معنا سنه که دهند آواز کوس کبی و اکابکر بر سنه در بلند آوازی وارد حکیم خاقانی
بیت بخش بصبح خیزی تا کوفت کوس دولت * کلبام کوس اورادستان تازه میکند کلبام فی کلبام
یعنی کل رنگند حکیم خاقانی بیت ساغر کلبام خواه کز دهن کوس * نغمه کلبام وقت بام بر آید
وله بیت کلبام زند کوس کلبام سزد کاست * کاشن بکلام آرد چهار بصبح اندر ک فی نابدید
وضایع معنا سنه در ترکیه یتک دیر چغتایده یا و وماق دیر میرعلیشیربیت چو یار کونکاید ا
بولسام بلامنکایا و و مناس * بیروجه هلا که بولور تیمور حصار منکا کوشه چشم فی ایکی معنایه
کلور اول کوزک قویروغی ثانی نظر نهانی یعنی کوزا و خیله باقی خواجه حافظ بیت آنانکه خاک را
بنظر کیمیا کنند * آیا بود که کوشه چشمی بماند کوم فی بوزن بوم صولر کنار نده اولان چمن
معنا سنه در شمس خیزی سوراش تار لاده و بیل اوراش بر زده قور سیوب قلان اوت دیوب
بو ایکی بینی نظم ابلش * قطعه * آنچنان کشت عدل تو که بروز * پرده از پیش بوم وردارد *
نخل اگر برخلاف تو روید * بیقین دان کد کوم بردارد فی مع النون * کپتن فی سکون بافارسی
فتح تاء مثناة ایله بوزن ومعنی کفتن کدانی فرهنگ جهانگیری فی کد اختن فی فتح دال مهمله
وتاء مثناة وسکون خاء معجه ایله اریک وار یتک مصدر لازم وم متعدی اولور ابوالعانی بیت
دل بافکر دبکر بود مغشوش * نمت بکد اخته در پوته عشق فی کد ازیدن فی فتح دال مهمله
اول وثانی و کسر زاء معجه ایله بود ثانی از یک وار یتک معنا سنه در کد اختن کبی عربیده زوب
وزویان دیر و چغتایده ایریمک دیر کسر مزه ایله فرهاد نامه ده قیامت کونی وصفنده میر
علیشیربیت دی کیم قهرینک اوقی توتمای آرام * ایربب ایلا کوم بیر قوز غاسوم جام *
فی کد اردن فی فتح دال معجه ودال وسکون راء مهملتین ایله محسوسا کچمک و کچورمک مصدر
لازم و متعدی در حکیم قطران ارموی بیت و رب دولت روزگار از چرخ بکند ادر سرم * خادم این
در کهم جاوید حاک این درم * چغتایده اونگار ماک دیر فرهاد نامه ده خاقانک عشرتی وصفنده
بیت بویانکلیغ تانهجوم چرخ تاپمای * حساب فصلی ایلا اونکار دی اوج آی فی کد اشتن فی
فتح دال وتاء مثناة وسکون سین معجتین ایله ایکی معنایه در اول کچمک معنا سنه در حکیم
فردوسی بیت وراخوانند کوکرد کیر * که از کوه بکند اغنی تین وئیر * حکیم اسدی بیت
زنجی بکاتیره برداشتی * زدی بر بکی برسه بکد اشتی * بوم معناه محسوسا کچمک ومعنا کچمک
معنا سنه ده استعمال اول نور میرنظمی بیت چو در سر عشق جانان بود ناچار * کدشتی از سر خود
آخر کار * ثانی یعنی رها کردن یعنی صالیورمک فی کدشتن فی حدی الظله ده جائزدر
استعمال اول نور عربیده مرور و چغتایده اوتماک دیر سبعه سیاره ده معراج وصفنده بیت
چرخ اعظم جمیغه سور کاج آت * یادین اوق یانکلیغ اتدین اوقتی بات * کافی زایله اوتوزماک
دخی دیر فرهاد نامه نک آ خرنده اوتوزمای عبارتی که بویتمک کلور کچور میوب معنا سنه در
بیت اوتوزمای وقتی بن خطه سوپین * طمع اینب بوسودین آب روپین فی کرات فی فتح
راء مهمله ایله چشم بغدی و آرپه دسته سی استاد عضای ری رازی بیت یک کران از کشتزار
خویشتن * بهر از صد خرمن از مال کسان فی کران فی فتح راء مهمله وزاء معجه ایله ایکی

ایکی معنایه در اول بمعنی خرامان رفتن یعنی صالنه رق یوزیمک تائی بمعنی پهلو انان یعنی جمع
 پهلو ان بو ایکی معنایه حکیم فردوسی بیت کرازان کرازان نه آگاه ازین * که پیزن نهادست
 برپورزین کی کرازیدن فی فتح راء مهمله و کسر زاء معجه ایله ناز و بخترونکبرایله یوزیمک معناسنه
 مصدر در یوزیتند فاعلی واقع اولشیدر حکیم اسدی بیت برفتند هر دویدان بارگاه * کرازان
 و خندان بدرگاه شاه کی کرازیدن فی فتح راء مهمله و کسر زاء فارسيله قوش اوچدقد قنادندن
 ظاهر اولان صدایه دیرلر کی کرزدن فی سکون راء معجه و دال مهملتین ایله بمعنی
 چاره کردن کدافی فرهنگ جهانگیری کی کرکان فی سکون راء مهمله و فتح کاف عجميله ایکی
 معنایه در اول دارالملک استرآباد اولان شهرک آدیدر تعریب ایدوب جرجان دیدیلر الان
 بین الناس معریله مشهور در حکیم ناصر خسرو بیت بمسجد خواندن موذن چو کرکس
 زان فرولنکی * روی چون کرک پویان کر بکرکان خواندت سلطان * مولا ناها تفی بیت
 زکرکان دشمنی ریایم صید * در آریشان دست و گردن بقید * شمس خزی بیت بیاد دست
 توشاها بنام دولت تو * اگر درخت نشانند در حد کرکان * ثانی جمع کرک قوردلر دیمک اولور
 کی کرکن فی سکون راء مهمله و ضم کاف عجميله غلبه نارسیده یعنی هنوز ایرشماش غلال
 معناسنه که در ملی و دلال دخی دیرلر کی کرکن فی سکون راء مهمله و یای تحتانی و کسر کاف عجميله
 ایرایلردن بر مبارز پهلو ان نامیدز کی کروکان فی ضم راء مهمله و و او و فتح کاف فارسيله آلت رجل
 معناسنه که لند و حمدان دخی دیرلر حکیم سنایی بیت جزغری راهلی مهر کروکان قومی * کرچه
 چون کادن سک کادن اودیر شود * حکیم سوزنی بیت ای پسر تا بیمان پای تودرنکر ستم *
 جز بیگ چشم کروکان بتو برنکر ستم کی کره کردان فی فتح راء مهمله اولی و اخفاء هایله بر اوون
 آدیدر برینی یا تورب باقیلمری چوره سنه طولانورلر کی کزاردن فی فتح زاء معجه و دال و سکون
 راء مهملتین ایله ایکی معنایه مصدر در اول ادا کردن دین یعنی بوج اودمک | شیخ سعدی
 بیت خدا ترس باید امانت گزار * امین کز تو رسد امینش مدار * ثانی بمعنی نقش و نگار
 کردن کی گزارشن فی فتح زاوشین معجتین و سکون راء مهمله ایله گزارش مرقومک اوج
 معناسيله ده مترادفدر کی گزاریدن فی فتح زاء معجه و کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی ایله
 ایکی معنایه در اول بمعنی گزاردن مرقوم ثانی تمیز و تشخیص ابلک کی گزارستن فی فتح زاء معجه
 و تاء مشداده و سکون سین ایله سیلمک و صاللق معنایه در کی گزاریدن فی فتح زاء معجه و کسری یای
 تحتانی اول و سکون ثانیله نقصان ابلک معناسنه در استاد دقیقی بیت کیست کز وصل
 توند ارد سود * کیست کس فرقت تونکراید کی کرکن فی فتح زاوکاف فارسین ایله بر قوشندر
 ترکیب کوجوکن دیرلر قنادین اوق یلکی ایدرلر کی کزیدن فی کسر زاء معجه و سکون یای
 تحتانیله سچمک و بکنوب اختیار ایتک کی کزین فی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله بکنمک
 و سچمک و منتخب و کزیده معناسنه و کزیدن لفظندن صیغه امر اولور مثال معنی اول خلاق
 لایعانی بیت چومن کزین سخنها بخدمت آوردم * مر از هر چه تشریف به کزین ندهند *
 مثال معنی ثانی حکیم انوری بیت دندان سنان آسمان خراش * آغوش کند آشتی کزین *
 مثال معنی ثالث مولا ناجای بیت زمانی یا خدای این بخودی چند * خردمندی کزین

تا بخردی چنگه ک کز برکردن ک کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی وراء مهمله ایله چاره
ایلمک ک کساردن ک فتح سین و دال و سکون راء مهملات ایله یعنی گذاشتن یعنی ک کجماک
و کجورمک حکیم خاقانی بیت اندک کسار من شد و اندک بمن گذاشت * و امق چه کرد از غم حذرا
من آن کم * ابوشکور * قطعه * ساقیا مرا ازان می ده * که غم من ازان کسارده شده *
از قینه برفت چون مه نو * در پیاله مه چهارده شده * بر دوست ایچون یار غم کسار دیر لر غمی بیله
کچور می دیمک اولور ک کسانیدن ک فتح سین مهمله و کسرنون و سکون یای تحتانیله یعنی
کسستن وهم آنک متعدی سیدر کوشتمک و اوزمک معناسنه ک کستردن و کستریدن ک کلاهما
و سکون السین المهمله و فتح التاء المثناة دوشته مک فرش معناسنه و دخی تهید و تمکین معناسنه ده
کلور شمس فخری بیت خسرو خورشید همت شیخ ابواسحق کو * در همه آفاق خوان بذر
و احسان کسترید * چغتای لسان شه تو شامک دیر لر فرهاد نامه ده خاقان عشرته مباشرت
بایته یکی برده بیت تو شتاب قصر ایچرا یوزدی بیای کلرنک * قونیلدی تخت کردون سای کلرنک
ک کسستن ک کسر سین مهمله اولوی و ضمه ده جایز و سکون سین ثانی و فتح تاء مثناة ایله
اوزمک و اوزمک معناسنه ک کسستن ک کسر سین مهمله و سکون یای تحتانی و خاء معجه و تاء
مثناة ایله یعنی کسستن مرقوم ک کسستن ک کسر سین مهمله و سکون یای تحتانی و لامه
یعنی رها کردن یعنی صالی و یرمک ک کشادن ک فتح سین معجه و دال مهمله ایله آچق
مستقبلندک دالک ماقبلنه بریا زیاده ایدوب کشاید و کشایند دیر لر ک کشایانیدن ک متعدی
کشادن در ک کشن ک سکون سین معجه ایله دیشی ارگکه طالب اولق و دخی حیوانات دیشی
بطوتمق شیخ نظامی * مثنوی * زدنت آن کله در هر قرانی * بکشن آیدنکا ورمادیانی *
بفرمان خدا در کشن کیرد * خدا کفنی مشکفی در پدیرد * حضرت مولانا قدس سره بیت
آن مه که ز پیدایی در چشم نمی آید * جان از مزه عشقش بی کشن نمی زاید * شیخ آذری
* مثنوی * آینه از چشمه ایغرای * بر سر آب همچو مرغانی * هوا و مادیان نمود آهنگ *
همچو بر صید کوهسار پانک * مادیان را بر سم فتح الباب * داد کشن تمام و شد در آب * مادیان را
بکشن حامل کرد * بعد یکسال کره آورد * و اعاج میوه دار اولق معناسنه ده مرویدر
ک کشودن ک ضم سین معجه و واو معروف و فتح دال مهمله ایله یعنی کشادن ک گفتاریدن ک
سکون فاء و تاء مثناة و کسر راء مهمله ایله سوز سو بلمک گفت که سوزدر آریدن آوردن
معناسنه در معنای ترکیب سوز کتورمک اولور ک کشان ک سکون فاء و فتح تاء مثناة ایله یعنی
ملخ یعنی چکرکه اما بعض فرهنکه چکرکه یه بکزر بر جانوردر یا زایاننده کجه ایله اوتر عربیه
شفرق دیر لر ک گفتن ک سو بلمک در مستقبلندک فاء و او و تاییه قلب اولنوب کونید و کونید دیر لر
شاعر بیت شعر گفتن کرچه در سفتن بود * لیک فهمیدن به از گفتن بود ک کلان ک فتح لامه
ایکی معنایه کلور اول بر نوع شمس اتکدر بر مقدار بغدایی یا غله بشور لر بعد دو پوست ایدوب
اراسنه بالی قود لر تمام بالی کندویه جذب ایتد که بر مقدار بادام دو کوب اوزرینه دو کر لر لید
طعام اولور بقلوانک بر نوعی بلکه یا بقمه اسهلیدر حکیم سوزنی بیت رخ احباب تو طرست
بچوکل * خوش و شیرینتر از کلان و کلانج * ثانی یعنی افشان یعنی صاحبش و صاحب حق ک کلان

و کلابدان فی معروف کلاب طرفیندر و کلانیدن فی فتح لام و کسرتون و سکون یایی
 تحتانیله یعنی افشایدن یعنی صاحب حق زراشت بهرام بیت سحر که باد برک کل کلانست *
 زرد آن فغان یابلا نست و کلپا پکان فی سکون لام و فتح باء و رسی ویای تحتانی و کاف عجمیه
 عراق عجمه بر شهر آدیدر معری جرد باد قاندر امیر معزی بیت تابخت جاودان بتو دادست
 فرو بیاه * کلپا پکان بهشت کند فرو بجا تو و کلبن فی سکون لام و ضم باء موحد ایلله کل
 اغاجی بعضیله کل بن شاخ دید بیا اصلی بن کل در کل دینی دیمک اولوز علم ایلله مضاف الیه
 تقدیم اولوب کلبن اولدی میر نظمی بیت چو بابل لانه بر کلبن که کیرد * حراست نام عاشق
 زویندر و کل بی فرمان فی برقرمزی چچکدر چایر اویرلده بتتر کیده کلنجک چچکی و عزیز
 شقایق النعمان دیرلر و کلچکان فی سکون لام و کسرحیم فارسی و فتح کافله بردرخت نامیدر
 کدافی الجمع و کل ذریون فی کسر لام و واء مهمله و فتح ذال معجمه ایلله بر شهر اسمیدر دیرلر که اول
 شهرک کنار دن آقار برار معک آدیدر حکیم فردوسی * مثنوی * ازان بس زهیمتال و ترک و ختن
 بکل ذریون بر شدند انجمن * بدی نام آرزو کل ذریون * که بد در بهاران چو دریای خون *
 و کل زمین فی کسر لام و فتح زاء معجمه ایلله محلاته و قرا و قصباته و متعین مکان اولوز که اهالی
 محله و قصبه و قریه اول یرده جمع اولوب تسویه امورلرین مشاوره ایدرلر با فغانی بیت با این غرور
 حسن که در هر کل زمین * خلقی در آرزوی سلام تو می کشد و کاستان فی کسر لام و سکون
 سین مهمله و سکون لام و کسر سین ایلله ده جایز کلا التقدرین کلک دیمکدر شاعر بیت
 بهار آمد دل از آلام ریشست * کاستان شد جهان هنگام عیشست و کسون فی سکون لام
 و ضم سین مهمله و و او معروفله ابریشمدن زنانک تور اوریشن زکی که ایچنه صاحبین قورلر بو عصرک
 عوراتی ایسه زکی رفیع بلکه کیتقین فراموش ایشلردر بر معناسی دخی زان انجوی جنبه
 آلتون کی اورب آلتورینه بغلر و کلشن فی کاستان معناسنه و دخی عشرنگاه معناسنه ده
 کاور ابو المعانی بیت بافتاب قدح شعله زاکن ساقی * بشوق عارض جانان ضیا کند
 کلشن و کلکون فی ایکی معنایه در اول کل رنگده اولان نسنه که مراد قرمزی اولدیمیکون
 ولاله کون کی مولانا طالب آملی بیت نخستین کرده از کلکونه خون * سفیداب بیاض
 دیده کلکون * استعاره طریقله شرابله طلوقده ده دیرلر ثانی خسرو پرویزک مشهور آل
 آتیه دیرلر آدی اولوق دخی مرویدر و کل کورستان فی پایادیه چچکی اکثر مزارستانه
 بتدو کیچون بویله آدویر مشلر کویل دخی دیرلر عربینه اخوان دید کاریدر کدافی فرهنگ
 جهانگیری و کل نافرمان فی بنفشه اولوق اوزره روایت اولمشدر مجنون چب نویسن بیت
 روی بر تافت زحکم توکل نافرمان * شست برکشتن رویش کل نافرمانی و کلنکین فی فتح لام
 و سکون نون ویای تحتانی و ضم کاف و کسر باء موحد ایلله بر ترکیبدر کلقتند کی انجق تفاوتی شکر
 ایلله اولانه کلقتند و غسل ایلله اولانه کلنکین دیرلر ابو منصور عمارة بن محمد المروی بیت کبر کران
 دجله کسی نام اویرد * آب انکین ناب شود کل کلنکین و کلودن فی ضم لام و و او معروف ایلله
 بر طرفی بوغازینه دک طولدر مق مثلاً شیشه و برداق و امثالی نسنه ل و کله مرغان فی فتح لام
 امشده ایلله بر نوع بره در که آنه اولان نقش جمله قوش تصویریدر و دخی قوشلر جمعیتله بر بردن

هوايه او چندقده پرده کبی اولوب کونشی کوستر ممکن تشبیه ادا ییشلر وکله پرده معناسنه اولدیغی
عن قرینذ کراولنور انشاء الله تعالی فی کاردین فی فتح میم وکسر راء مهمله ایله صرتمق یعنی
حالت عضبه دیشلرین صقوب کوستر مک اکثر صفت سببها استعمال اولنور میرنظمی بیت
کاردین از غضب همچون پلنگی * نمیکرده بیکیچار ادرنگی فی کاشتن فی فتح میم و تاء مشنآة
وسکون شین معجه ایله طیشرمق مولانا هاتفی بیت زیغام واز بیشکش هرچه داشت *
زبانچی عرض کنی بر کاشت * وحواله ابلک برشی برشی رینه قومق مثلاً بر اهل منصب آخیره
کیدوب رینه برین قودقه فلان کاشته فلانست دیر لر مستقبلنده شین رایه قلب اولنوب
کاردین و کاردین دیر لر فی کان فی صانمق عربی طن وچغتای اسانده چاغلامق دیر لر فرهادنامه ده
فرهادک ولادت مشنکنده دیر بیت طرب غوغاسن اول کشورده چاغلاب * مشقت کاروانی
وخت باغلاب فی کان برین فی شبهه ابلک فی کاردین فی فتح میم وکسر نون وسکون یای
تحتانیله مصدر کاندیشاعر بیت شبههای هجر را کذر اندیم وزنده ایم * ما را بسخت جانی هم این
کان هنوز فی کشدن فی سکون میله ضایع اواق چغتای اسانده ایتور ماک دیر لر سبعة
سیاره ده توحید ده بو بیتک ایتور کای لار عبارتی ضایع ابلک دیمکدر بیت کوککاتو فراغنی
ایتور کای لار * توفراغ ایچراتینن ایتور کای لار فی کنده کردن فی نقش ابلک کذافی فرهنگ
جهانگیری فی کواران فی بوزن سواران یعنی خوش ذایقه و نیز هضم معناسنه میرخسرو بیت
عی نابخست جور کلمه ازان * کدهر چندش خوری باشد کواران * و معنی کورا وله * قطعه *
همیرزی بیاری خون یاران * همی باشد سزای دوستداران * بخون بیدلان خود مکن خوی
که کس را ناید این شیرین کواران فی کواربان و کواره دان فی کلاهما یفتح الواو وسکون
الراء المهمله چوبان و صغر تاج که کوار و کواره صغر معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری
فی کوارشن فی کسر راء مهمله وسکون شین معجه دنون موقوفه جوارش دیمکدر فی کواررن فی
فتح واو اول وضم راء مهمله وسکون واو ثانیله بروع قبر جقدر که آدمک درسی اوزرنده ظاهر
اولور اطرافه یا یاور سببی فضلات سودادر اکا بریون دخی دیر لر عربیله قو با دید کاردین
فی کواریدن فی کسر راء مهمله وسکون یای تحتانیله سکر مک یعنی هضم ایتک معناسنه در
فی کوازه زدن فی فتح زاء فارسیله طعنه و سر زنش ایتک معناسنه در فی کواریدن فی
کسر زاء فارسیله مصدر در طعنه معناسنه فی کوازیدن فی کسر زاء معجه ایله فارغ اواق
وفراغت ایتک معناسنه در میرنظمی بیت هر آندم که کرد بر اسیران کذر * کوازد برایشان
کردن نظر فی کواشتن فی فتح واو و تاء مشنآة وسکون شین معجه ایله یعنی کواریدن یعنی هضم
ایتک معناسنه در فی کوایدن فی فتح واو و کسر لام وسکون یای تحتانیله یعنی بالیدن هر چیز
یعنی هر نسنه بیومک اکثر اغاچلرده صحیح اولور کذافی المجمع فی کویان فی واو معروف و فتح باه
فارسی ایله یعنی چوبان کذافی فرهنگ جهانگیری فی کوران فی واو مجهول و فتح راء مهمله ایله
عسکر جمع اولدوغی محل لاطه ایدن یره یعنی اردوی عسکری استاد لطیفی بیت کرد کرد
اوسپه که کورانش * بیست فرسخ زمین بدورانش فی کورخان فی سکون واو و راء مهمله
و فتح خاء معجه ایله نام پادشاه ختن در و دخی بهرام کوره دیر لر کذافی المجمع فی کوردین فی کلم

کلمه معنایسته در لکن حرکتی اشعار اولی نامشدر حکیم خاقانی بیت سلاحت بهر دین بهر که زنبور از پی
 شهیدی * چو کبک کوردین پوشست وزوین کرده ماکانی * کورکن * واومعروف و سکون
 واهمهله و فتح کافله منزار قازمی دیمکدر * کوزبان * واومعروف و سکون زاء معجه و فتح باه
 هوجه ایله پاردم که سمر رده اولور ترکیه پالد م دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت چو خیر
 نه ارم و خیر بنده نیستیم ای جان * من از کجایم پالان و کوزبان ز کجا * کوزادین و کوزیدین * کلاهما
 یسکون الو اووالزاه المعجه مقعدن خروج ایدن ریج سفلی بی قصد الخراج ایتک یعنی شرطه
 اورمق ابوالمعانی * مسط * اغیاردی شب بزم ما آمدید ید دلد اررا * کشته بر غمش غمزد جانان
 بر شمس کوزداد * کوزوان * واومجول و سکون زاء معجه ایله اشک پالانی و دوه ماودی التمه
 قونیلان چول * کوسپند کشان * ضم کافله بمعنی عید قربان استاد رودکی بیت نخسته
 باد تراغید کوسپند کشان * که تو همیشه درخت نخستکی کاری * مختاری * قطعه * رک کوی
 عدوی توتاب خورده کند * سر زبان حسودت تو آب داده سنان * فدای جان تو قربان
 زد شیمان تو باد * بنیخ چرخ بدین عید کوسپند کشان * کوشان * واومعروف و فتح شین
 معجه ایله ابکی معنایه کلور اول کوشه معناسنه . حکیم زاری قهستانی بیت هنوزم عشق
 میدارد زنگبت در پناه ارجه * خرد بر من برون آرد زهر کوشان غوغایی * وله * قطعه * وقت
 وقتی بی محابا کرد آتش میروم * باکستان خلیل الله زیک کاشانه ایم * دایه الارض از جهان
 بر هم زند نشاید که ما * چون زاری طالبی ساکن درین کوشانه ایم * ثانی گینکه معناسنه در
 یعنی پوصورتی وله بیت دلاور چارصه مرد کزین داشت * چیل کوشانه دده در کین داشت
 * کوشتین * واومعروف و سکون شین معجه و کسر تا و مشتاة ایله هر طبعام که ات ایله شمس
 اوله اکا دیرل و هر سنه که ات ایله اوله شاعر بیت همیشه عادت مردم چنین است * کذل
 سنکین قالب کوشتین است * و سوز ماحم آدمه دخی دیرل * کوش داشتن * قولق طوتوق
 یعنی سوزد یکلمک عربیه استماع و چغتای اسانده انکی تاق دکلک معناسنه در کذلک بوندکی
 نون دخی کاف ترکی نوید و بافظه اطهار اولغز لیلی و مجنون لیلی بی ابن سلامه ویرد کزنده لیلی خلونده
 مشیون ایدرکن آناسی دکلموکی محله بونیتک آنکتاب عبارتی بونددر بیت خلونده آنکابونوجه
 لارایش * آنکتاب آناسی کیندا ایرمیش * کوشه دهن * آغزک ابکی جایی و آورده
 دخی دیرل * کولن * واومعروف و سکون لام و فتح خاه معجه ایله حمام کاختی و فزون کاختی
 حضرت مولانا قدس سره بیت چند آنکه خواهی جنگ کن یا گرم کن تهدید را * میدان که دود
 کولن هرگز نیاید بر ما * وله قدس سره بیت توشادی چون کرفنی طبل زن * کومن شاه
 ورئیس کولن * کولیدن * واومعروف و کسر لام ایله کویک سکه مک * کومن *
 واومجول و فتح ایله اوکی قوشی بعضی اورد که بکتر بر قوشدر ترکیه اکت دیرل * کون * واو
 معروفله بوزن چون کون معناسنه مثلا کتدم کون نیلکون دیرل خواجه سلطان بیت یار کتدم
 کون سنبل زلف خرم سوزمن * جو مجو بر باد خواهم داند چون کام نکر * حکیم قطران ارموی
 بیت شمس از یاقوت و بسد لاله و کلنار کون * یافت از کافور و عنبر خیری و شبوی بوی *
 * کونا کون و کونه کون * دورلو دورلو معناسنه در شیخ سعدی * قطعه * روضه ملاء

هر سال * دوحه جمع طيرها موزون * آن پزاللهای رنگارنگ * وین پراز میوههای کونا کون
و کوهان و اوجهول و سکون نون ایله بمعنی جهان که کیهان دخی دیرلر و کوه بین و او
معروف و سکون ها و کسر باء موحه ایله زبل چکن و کار زتغزبل ایدنه دیرلر میر نظمی بیت
معلم و سیاموید آیین * که آمیز بوده هم کوه بین و کوهان و سکون و اووه و فتح دال مهمله
ایله آریز و مستراح دیکدر که کوه نجاست رودان ظرفدر و کوه کردان و سکون و اووه
و فتح کاف فارسیله بر او یون آدیدر کذا فی الجمع و کوهین و سکون و اوویای تختانی و کسر
هایله سیل صونی آقوب یرتدوخی یره دیرلر میر نظمی بیت چنان پر زور سیل امشک دیده *
زمین سبز را کوهین کرده و کهن و سکون هایله بر قور تدر اغاچه حاصل اولوب اغاچی کستر
هر پیه شماره دیرلر و کوهین و اووه معروف و کسریای تختانی اول و سکون تاپیه
سویله کدر عربیه قول و چغتایده دیب دیرلر میر علی شیر بیت دیب اییش سن کوه دورای بیر
داغیلا کوه کاین آینهک * هر نیچوک داغ بولسا بولسون داغ هجران بولساون * بویتهک ترکیسی
بویله در بیت دیر اییش سن یا قرم برداغله کوه کاین آنک * هر نیچه داغ اولسه اولسون داغ هجران
اولسون و مع الواو * کر بکو و سکون راه مهمله و فتح باء موحه و ضم کاف عجمیله بیله
مشک که کربه بیله دخی دیرلر و کرکاو و سکون راه مهمله و فتح کاف هر بیله بزوع پای افرارد که
بیاده رو اولنلر ایاق لرینه بغلرلر شیخ آرزوی بیت بچستجوی توگردون چو عزم راه کند *
زخام تور کند پای مام را کرکاو * مولانا جامی بیت کهنه کرکاو در برابر داشت * کرد در پای و کرک
در برداشت و گفتگو و دیدی قودی و سوز صاوم معناسنه در مولانا هاتنی بیت سخن بشنو
از گفتگو سر پیچ * یا بن ماجرا پیش ازین در پیچ و کاستو و کسر لام و سکون سین مهمله
و ضم تا معنایله کاستان معناسنه کذا فی قرمک جهانگیری و کوه اما له ایله ابکی معنایله در
اول طویف که چو کان اورب اوینارلر و هر نسفه که طوب اوله یعنی مدور اوله و نکمه که قفتاناره
دیگر لود کرمی اولق مناسبیله کوی خورشید دیرلر شیخ نظامی بیت بهر سوئی که بردی باد را بیله
مشکنی در کربان کوی خورشید * ثانی گفتن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی او اور
کمال بخندی بیت کمال آتسوخ اگر ندهت ترا دست * جفا های جهان را مر حبا کوه و مع الهاء و
و کداره و فتح دال و راه مهمله ایله بالا خانه تابستانی یعنی یازا چون مخصوص فوقانی او که
پر وار و پرواره و فروار و فرواره دخی دیرلر بعض فرهنکرده طام اوزرنده یا تمق ایچون وضع
اولنش تخنه بند معناسنه در و کذار نامه و کذار نامه و کلاهما بفتح الذال المعجمه والنون
و سکون الراء المهمله ملوک و حکام بلاد طرفندن سیاح و ابنا و سبیل و ویریلان اذن نامه که یوللرده
باجدار و سایر طرفندن تعرض ورنجیده اولمیه شمس غزری بیت در مسالک مسافر تقدیر *
از نفاش برد کذار نامه * بو کاخط جواز دخی دیرلر و دخی برات مسلمی یعنی معاف نامه شهیدی
قی بیت همه دیانت و دین جوی و نیک رانی کن * که ستوی خلد برین با شدت کذار نامه *
و کدرگاه و فتح ذال معجمه و کاف فارسی و سکون راه مهمله ایله یول اوغرادوخی محال در بند
معناسنه و کرازه و فتح راه مهمله و زاء معجمه ایله ایرات پهلو اولنندن بر مبارز پهلوان آدیدر که
دوازده رخ جنگنده سیامک نام بر تورانی پهلوان الله هلاک اولمشیدی حکیم فردوسی بیت

بیت کرازه سوی کیوکان باهل * دو کرد کر انمایه شیردل که کرامه فتح راء مهمله و اطهار هایلله
 مثل و مانند معناسنه میرنظمی بیت نبوده چنانچه پهلوان پیش شاه * نیاورده کردون باورا
 کراه که کره فتح سکون راء مهمله و فتح باء موحده ایلله ایکی معنایه در اول کدی که ترکیده چنگ
 و عربیه هر هوقط دخی دیرلر شیخ سعدی بیت کره شیرست در کرفتن موش * لیک موشست
 در مصاف پلنک * ثانی بر ایچمه لوا و تدعربیه نام دیرلر که کردگاه فتح سکون را و دال مهملتین
 ایلله بوش بوکر که کردگار دخی دیرلر عربیه خاصره دیرلر که کرده فتح سکون را و فتح دال مهملتین
 ایلله بوکر که عربیه کلی دیرلر که کرزه فتح سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایلله ایکی معنایه در
 اول کرزه که پهلوانان قدماط پوزیدر حکیم فردوسی بیت نیاید خروشان بدان دشت چنگ *
 بدست اندرون کرزه کاورنک * ثانی آلت رجلدن کنایه در مجمع الفرسه مار بزرگ سر یعنی باشی
 بیوک پیلان امیر خسرو بیت زنی صهباست آن کاسه که دارد آسمان * زنی دلو است آن
 کفچه که دارد کرزه مار که کرسنه فتح کسر را و سکون سین مهملتین و فتح نونله آج عربیه جوعان
 دیرلر که جوع آچلقد در سکون را و کسر سین مهملتین ایلله ده صحیح لغتد رینه بومعنایه آج
 کیوز لویه کرسنه چشم و کدا چشم دخی دیرلر که کرینه فتح سکون راء مهمله و کسر کاف فارسی
 ویای ساکنه و نون مفتوحه ایلله بمعنی پوستین یعنی کورک هرینه نک اولورسه شیخ نظامی بیت
 دمه دم فرو کیر چون چشم کرک * بشه کار کرینه دوزان سترک * وله بیت نه یاران بکاترسد
 آن کرک پیر * که کرینه پرشد بجای حیرر که کریم خانه فتح کسر راء مهمله و سکون نون و جیم
 ایلله طوغان تولد چک مکان که کرینه فتح کسر را و سکون نون و فتح دال مهملتین ایلله سبور که کبی
 بردسته اونی بغلیوب چولا هار بز اپلکن سیمور در لر غرواش دخی دیرلر عربیه شوکه الحایک دیرلر
 و هند بلر کونجه دیرلر که کرینه فتح سکون راء مهمله و فتح نونله بر اوت آدیدر که کروته فتح ضم راء
 مهمله و و او معروف و فتح تاء مثناة ایلله بر دکندر دوه آنی غایت سورا استاد لطیفی بیت هر که
 اندر کروته راد رود * لاجرم از کروته زاد رود که کروزه فتح ضم راء مهمله و و او معروف و فتح زاء
 معجه ایلله جمعیت و گروه معناسنه در کدانی فرهنگ جهانگیری که کروه فتح ضم راء مهمله و و او
 معروف و اطهار هایلله جماعت و بلوک معناسنه کاهی و او سز کره دخی دیرلر مولانا هاتفی بیت
 عمر شیخ شهنزاده جم شکوه * سر سروران بخسته کروه که کروها کروه فتح یعنی باوک باوک و فوج فوج
 مولانا هاتفی بیت شدند آن هر بران کروها کروه * بصید افکنی همچو دریا و کوه که کروه فتح
 ضم راء مهمله و و او معروف و فتح هاء اول و اخفاء ثانیله بمعنی کلوله یعنی یومق که زنان اکیر دکبری
 ایلیکی صاروب یومق ایدرلر اکا فرموک و دشکی دخی دیرلر و طوب و تفنک و منجیق یوالنی
 و کاذره دانه سی و خمیر زواله سی و کعب الغزال که پنیر شکری دید کاریدر حاصلی هر نه که مدور اوله
 اکا کروهه دیرلر معنای اوله حکیم سوزنی بیت بخارا خریدند سوی شهرت او * که بفروختی
 آنجای کروهه مادر * بومعنایه حکیم زاری قهستانی بیت بر خود متن ای خواجه که کره همچو
 کروهه * تا آخر سر رشته خود باز دویدیم * و معنی دانه کانه کروهه مشرف شفرود * قطعه *
 ترکن تو چون و شاق مشرق * شمشیر زن و قلاک سوارند * صدمه ره بیگ کانه کروهه * درد امن
 آسمان شمارند * و معنی زواله خمیر شاعر بیت چون تو ترتیب نان و خوان سازی * مه کروهه

سپهر لاک باد * بمعنی گروه و جماعت شیخ نظامی بیت همه هم گروهه براه آمدند * سوی انجمنگاه
 شاه آمدند * کرهه فی مخفف گروهه در جمیع معنای زنده بمعنی گروهه * مخنیق شیخ نظامی
 بیت چنان زبیر و کرهه * مخنیق * که شد کوه در آب دریا غریق * کرهه فی کسر راه مهمله
 و سکون یای تحتانی و فتح خیم فارسیمه حجره خانه یه دیرل * کراره فی فتح زاء فارسی و راه مهمله
 ایله اوج معنایه کلور اول تعبیر خواب ثانی شرح و تفسیر معناسنه شاه ناصر خسرو بیت سخن
 بخت گزار و سخن زبیر * که لفظ اوست منطق را کراره * ثالث بمعنی گفتن حکیم قطران ارموی
 بیت کراره در نظم بار لفظ اود زبیر * و نویسد نثر بار کنگ * اود زبیر * کراره فی فتح زاء
 معجه و فایله سخن بیهوده و کار عبث که دروغه دخی دیرل شیخ نظامی بیت باند ازه باید سخن کس ترید
 کراره سخن را نباید شنید * کراره فی فتح زاء فارسی و سکون راه مهمله ایله تعبیر نامه
 * کراره فی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله منتخب و مختار و منقی
 معناسنه در * کرینه فی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح نونه بمعنی پسندیده مجیرالدین
 ییلقانی بیت دزد استبرد نظم زدوران کرینه ام * کردون بهد قران نماید قرینه ام * کسته
 سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی کرینه * مرقوم کدافی فرهنگ جهانگیری * کسه فی
 کسر سین مهمله و فتح لامه بمعنی کسینه * کسنه فی فتح سین و دال مهمله سین و سکون نونه بمعنی
 طلب و اوزدک * کسنه فی سکون سین مهمله و فتح نونه بمعنی کرسنه بدندن مخفف اولی جای زرد
 کمال اسمعیل بیت آن بیکسنه را نبود آب در جگر * آروغ امتلازند اکنون زخوان شکر *
 * کشاده فی فتح سین معجه ایله آچق و آچلمس معناسنه * کشادنامه فی فرمان پادشاه که
 عربیه منشور دیرل حکیم خاقانی بیت داری کشادنامه جان در ده فک * کوده کیا که نزل تو اینجا
 بر افکند * انیرالدین اخسیکنی بیت کشادنامه امید دیر باز مرا * نور دوا قعه کوتاه کرد چون
 طومار * بعضی فرهنگه عنوان فرمان یعنی او امر و احکام او ایانند یاز بلان القاب حکیم خاقانی
 بیت خواهی که نزل جان دهدت ده کیای دهر * بستان کشادنامه عنوان صبحگاه *
 * کشته فی سکون سین معجه و فتح نونه بمعنی کسنه * مرقوم بعضی فرهنگه سین معجه ایله واقع
 اولش بسحاق اطعمه بیت صبا بکشن کیپا کرت کذرافتد * بحق پاچه کدوبی بکشتن
 آری * کلاکونه فی ضم کافله قرله در که زنان یوزلینه سورر لر العونه و انکونه و باغونه و کاکونه
 و کاکونه و فکر دخی دیرل * کلاله فی فتح لامه ایکی معنایه در اول زلف معناسنه کمال اسمعیل
 بیت هر ساله زنگ عارض و بوی کلاله ات * بپاره غنچه رادل بازار بشکند * بومعنایه رفیع
 الدین لبنانی بیت کراز کلاله مشکین خمی بیفشانی * هزار جان و دل بخیر فروریزد * ثانی
 بمعنی پیراهن و له بیت اگر کلاله او از حیر و کل دوزند * شود زنازکی آزرده توده * شمس *
 بعضی فرهنگه ایکی باوک صاج معناسنه مرویدر * کل پیاده فی بزوع کله را غنچه و دپکی
 اولتر زکس و لاله و سوسمن و زنبق کی بترامیر خسرو بیت تو کوی زان بتان در دست ساده *
 و مید از خاک کلبلی پیاده * ککشا و ککشه فی کلاهما بسکون اللام و فتح الشین المعجه
 بر اشمهور محبوبه در که وز قه نام عاشقک معشوقه سی ایدی لیلی و مجنون کی احوال لری فصل
 نظم اولش کتاب در حضرت مولانا قدس سره بیت عقل همه عاقلان خیره شود چون رسد

رسد * ورقه در کاشاه من و یسه بر امین من * و یسه ورامین دخی اویله در حکیم سوزنی بیت
 مونس مجلس میون توهر کس که بود * بتود لشار بود همچو بکشته ورقه و کلچیه فی سکون
 لام و نون و ضم غین معجه و فتح جیم فارسیله بمعنی غلیج یعنی فحقاتی و کلغند فی سکون لام و نون
 و ضم غین معجه ایله طوب اولمش آتلمش پنبه که اکیر ملک ایچون آماده اوله اکا باغند و باغند دخی
 دیرلر حکیم سوزنی در همچو نجیب منله بیت در میان شان نجیب منله من * همچو در بند خار کلغند
 کاهی کتابته کلغند دیرلر کذا فی المجمع و کلغونه فی سکون لام و ضم غین معجه و فتح نونله
 قریحه که کلا کونه و کلکونه دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت همچو موی عاربت اصلی ندارم
 از حیات * همچو کلغونه بقای هم ندارد کوهرم * وله بیت مفرب دل برنگ جهان کان نه ناز کیست
 کلغونه چکونه کند زال را جوان و کلچیه فی سکون لام و فتح کاف و جیم فارسیله ایله اطفاله
 وقت طفولیتدن زمان عقیمیه کلجه لازم اولان آداب و رسوم و مهماتی کورلر لکه دیرلر مثلا
 که واره و دایه و سایری کی خواجه عمید لوبکی در ولادت فرزند پکی از ملوک بیت باچنبرگان
 صفش رسم کلچیه * از عکس تیر سقف مسنم نموده اند و کلکونه فی سکون لام و ضم کاف
 فارسیله بمعنی کلغونه مرقوم خواجه سلمان بیت بر عارض نسیرین چوزند صبح سینه *
 کلکونه کند باغ رخ لاله ستار * و کل رنگلود یک اولور طالب آملی بیت نخستین کرده از کلکونه
 خون * سفید آب بیاض دیده کلکون و کل کند فی کسر لام و فتح کاف فارسیله بر او تدر
 بغایت بدبوی اولور کلیمکان و کانیز دخی دیرلر و کل کوزه فی کسر لام و ضم کافله نسیرین معناسنه
 امیر خسرو بیت کنون خالی نیاید کوزه از می چون کل کوزه * پراز شبنم شد ارچه پرنکر دد کوزه
 از شبنم * وله ایضا بیت در کل کوزه نکر کو یاد را در کوزه کرد * یا همین آن دید دندان مهر
 خنده کرد باز و کلوله فی ضم لام اول و فتح ثانیله بمعنی یدرک یعنی منجیق طاشی و کله فی فتح لام
 مشدده ایله بمعنی سپان حکیم خاقانی بیت صبحدم چون کله بند آه دود آسای من * چون
 شفق در خون نشیند چشم شب بیمای من و کله فی فتح لام مخفله ایکی معنایه در اول زلف
 معناسنه بدیع الزمان خواجه * مسط * رخسارش مشکین کله چون آفتاب و سنبله * این
 مرغ جانها زامله آن درد دلها را دوا * مولانا رکن صابر بیت سر کشته در هوای تو چون میدلان
 صبا * آشفته بر عذر تو چون عاشقان کله * ثانی پنبه قوزالغی که کوزغه دخی دیرلر و کلچیه فی
 کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسیله فرهنگ جهانگیریده انجقرق که زغک و زغک
 و هکک دخی دیرلر عربیده فواق دیرلر فرهنگ و فاییده بمعنی قرص آفتاب شیخ نظامی بیت شبانکه
 شما بیست تار و بیاد * کلچیه بگردون دهد بامداد * آخر فرهنگ کرده دخی بو معنایه کاف
 عربیله مر ویدر و کاشته فی فتح میم و تاء مثنا و سکون شین معجه ایله کاشتن لفظنک صیغه
 معقولیدر حواله اولمش و امیر لیس اما حقیقتی قائم مقام معناسنه در ابوالعانی بیت شود
 چوزوی تو کر آفتاب نیست هج * کاشته ز تو در صدر آسمان کشته * و قائم مقام و نایب مناب
 و وکیل امور معناسنه ده کلور چغتای لسانه کسر الفله ایناغ دیرلر و کاشته فی فتح میم و شین
 معجه ایله بمعنی سیم یعنی کش ابوالعانی بیت دهد بخلق جهان آنقدر کاشته وزر * که رخت
 یانه او را شد از کاشته همه و کانه فی فتح میم و نونله ایکی معنایه کلور اول بمعنی کن ظن معناسنه

فی

حکیم فردوسی بیت تودل را بجز شادمانه مدار * و از از بد در گانه مدار * ثانی کاریز
قازلد قده ایترا قازیلان قوی که صوی غمقدار در بانمک ایچون این یمن بیت ای بسکه دلم
در طلب چشمه نوشت * در بادیه فکر فرورده گانه * سیف اسفرنگی بیت فکاک کر حساب
عطای تو کردی * بجز فیض دریا بودی گانه * کراه و کره * کلاهما بسکون المیم و فتح الراء
المهمله و اظهار الها از غون و یولن ایزن بتورمش کسنه معنا و محسوسا مولانا جامی بیت
آن نمیکوم که بودم سالها در راه تو * هستم آن کره که اکنون رو بر آ آورده ام * عربده ضال
و چغتا ید از یقماق دیر لر میر علی شیر بیت کرچه کوچم بوقید بن آنی بیت شیب لیکن * هوش
و کونکوم بوق او چون هر نفس آندین آزیقیم * کنده * سکون نون و فتح باء موحده و دال
مهمله ایله کنید مرقومک بش معناسیله مترادف در * کجایه * سکون نون و فتح جیم ویای
تختانیله یعنی کنجایش که کنجا و کنج دخی دیر لر حضرت مولانا بیت تاب آن حسن که بر هفت فکاک
کنجایه است * جز که آهنگ دل خسته لاغر نکند * کنجه * سکون نون و فتح خیمه چکه سی و آغزی
شیش اولان چار یا حیوانه دیر لر * کنده * سکون نون و فتح دال مهمله ایله ایکی معنایه در اول
معروف ثانی آس ایچنده بشمش ایری کوفته یه دیر لر بسحاق اطعمه بیت من نکوم صفت
کنده پرداری کرم * تا نخوانند مراد عیان کوفته خوار * بعض فرهنکرده صیاد لر ضیف
کوز تمکچون یا یوب او تور دقلری کومانی معناسنه در * کوارته * سکون راء مهمله و کسرتاه
مثنایه ایله یعنی کواره و دخی کابلک دیدگری قنالی بوجکدر * کوارته * فتح را و دال مهمله
و سکون نونله یعنی ضم ایتدیری بی هر نه اولور سه اویشکور بیت هر چه بخوردی تو کوارنده باد
کشته کوارش همه بر تو گراز * کوازه * فتح زاء معجه ایله دسته چوب شمش فخری بیت
شهنشاهی که بر سلطان اجرام * زندرای منیر او کوازه * کوازه * فتح زاء فارسیله یعنی طعنه
و سرزنش * کوالنده * فتح لام و دال مهمله و سکون نونله هنوز یوریمکه قدرتی اولیور ایمکان اطفاله
دیر لر میرظمی بیت رود خاک درش عالم برو مال * کوالنده همیرفته چو اطفال * کوانکله * سکون
واوونون و فتح همزه و کاف فارسی و لامه قفتان دو که سی که کوانکل و کوی انکل دخی دیر لر * کواه *
اظهارها ایله شاهد معناسنه میرظمی بیت از غم عشق توشد قدم دوتاه * روی زرد و دیم *
پرخون کواه * کوباره * واو معروف و فتح باء موحده و راء مهمله ایله یعنی کواره یعنی صغر تماچ
حکیم سنایی بیت درین کوباره چون کردی بر آخر چون خر عیسی * بسوی عالم جان شو که
چون عیسی همه جانی * حکیم ناصر خسرو * رباعی * ناید بکر ز ازین یله کوباره * جز زنج و درد
عاقل و بیچاره * هرگز کس آن ندید که من دیدم * زین بی شبان رمه و یله کوباره * کورابه *
واو مجهول و فتح راء مهمله و باء موحده ایله ایکی معنایه کوز اول کوراب مرقوم معناسنه امیر خسرو
بیت قریب کتراز جور و ستم نیست * که چاه کوراز کورابه کم نیست * ثانی بر موضع آیدر که
اجداد ز ستم آندند فوندر حکیم فردوسی بیت زهریدر زال با سوک و درد * بکورابه اندر
همی دجه کرد * کورسکانه * واو معروف و سکون راء مهمله و فتح شیش معجه و کاف فارسی
ونونله اول کسبه دیر لر که کجه لده مقبره ده میت کفنن صویوب آله عربده نباش دیر لر فتح نون و باء
مشده ایله * کورنه * واو معروف و سکون راء مهمله و فتح نونله صغن دینکری چتال بویتوزلو

یونوزلو کیم میرنظمی بیت چو شاخهای بزرگ و دراز * که مانند کوزه شده سرفراز ی کوزه ی
 و او معروف و فتح راء مهمله ایله بعض ایام معلومه ده بازاری طوران کویه دیرل ی کوزه ی و او
 معروف و سکون زاء معجه ایله برنوع صمغدر رتکی قزل اولوب دکندن حاصل اولور اول دکنه
 جهودانه و صمغنه کاک ده دیرل ی کوزکره ی و او مجهول و سکون زاء معجه و کسر کافله دوکه
 و ایلك که قفتانه دیکر لر ابوالمعانی بیت شدست بررخ عاشق کشایش سپینه * کشاد کوزکره
 چون کشاد کچینه ی کوزه ی و او معروف و فتح زاء معجه ایله غنچه پنجه یعنی هنوز آچلماش
 پنجه قوزاغی و غنچه * کوکنار و پیله ابریشم و امثالنه که غوزه دخی دیرل حکم سوزنی بیت بقای
 جانش بادود و چشم حاسد او * برون کشیده از سرچو پینه از کوزه ی کوزینه ی سکون و او
 و کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح نونله قوز جلواسی هرنه نوع اولور سه ی کوساله ی
 و او مجهول و فتح سین مهمله و لامله تراغویه دیرل اصل کاوساله ذراستخفا کاوساله دیدیلر
ی کوشابه و کوشتابه و کوشتاوه ی کلهم بالواوالمعروف اول بفتح الشین المعجه ثنی و ثالث
 بسکون الشین المعجه و فتح التاء المثناة و الباء الموحده ات صوتی وات صویله بشمش شوربایه
 دیرل کوشتات و آب معلوم و هاعلامت اسمد ی کوشت اکند ی ات قیه سیه طوئش
 موبار و صوجوق و غیرهما ی کوش خبه ی سکون شین و فتح طاء معجتین و بناء موحده ایله ابکی
 معنایه در اول قولق پاک ایده چک یاشی اگرچه میل و ثانی بر بوجکدر اکثر آدم و حیوانک
 قولاغنه کیروب الم ویرر و بعضیلرین هلاک ایدر کوش خرک و هزار یادخی دیرل ی کوشواره ی
 یعنی کوشوار مرقوم یعنی کویه که قولاغنه طغرل میرنظمی بیت سخنهایش چو در شاهواره *
 بکوش آویزه کرد چون کوشواره ی کوشه ی بوجق خانه نک اولسون غیرک اولسون
ی کوه ی و او معروف و فتح کاف فارسیله اوج معنایه کلور اول نکمه که معربی قوقه در ثانی
 شکل عالی که آدمک اکثر النده و یا غنچه ظاهر اولور عریضه اطبا ثولول دیرل ثالث یعنی کوساله
ی کوله ی و او معروف و فتح لامله ابکی معنایه در اول یعنی کوله مرقوم که آندن تخفیف اولمشدر
 حکیم شهاب الدین شیرازی * قطعه * زسنگ منجیق و کوله رعد * کدومه از یاقناده هبیت آن
 زمین از صد منش لرزان همی شد * جدا میشد همه بنیاد از کان * ثانی یعنی کوزه مرقوم
ی کوجه ی سکون می و فتح جیم فارسیله طارصوقاق که بعض محلاته و واقع اولور ی کومه ی
 و او معروف و فتح میله بعض سازین و غنچه صاپندن یا پیش خانه مختصر زبان هندیده جهم دیرل
ی کونده ی فتح و اوو دال مهمله و سکون نون ایله چبقدن اوریش برنوع سپید درک آنکله
 همان چکرل استاد لیبی * قطعه * برمن توفکنده طن نیکو * و ایامس مرزده فکنده *
 مانند کسی که در سیابان * بارانی پوشند از کونده * وله دیکر بیت کوت بستر چو کشته پاره پاره
 کونی که تھی شد ز که کونده ی کونسته ی و او معروف و فتح نون و تاء مشداده و سکون سین مهمله
 ایله او تراغک ابکی جانی ابوالمعانی بیت کونسته اوچو کوله سیم * از ضربت کیر کشته
 دو نیم ی کونه ی و او معروف و فتح نونله درت معنایه کلور اول رنگ یعنی لون استاد رودکی
 در صفت قلم * قطعه * لنگ و دوندست و کوش فی سخن باب * کنک و فصیح است و چشم
 فی جهان بین * نیزی شمشیر دارد و روش مار * کالبد عاشقان و کونه نمکین * و دور او معنایست

افتاده ایدر امیر خسرو بیت چو شده دید آن دو بار تنگ بسته * صبار ابرو کونه رنگ بسته *
 ثانی طرز و روش معناسنه حکیم فردوسی بیت ازین کونه گفتار بسیار کشت * دل مردم
 خفته بیدار کشت * ثالث بمعنی رخساره امیر معزی در صفت شراب بیت نهاده بر کف تو
 گوهری که از عکسش * شودد و کونه چو گلزار و بزم چون گلشن * رابع بمعنی کونسته مرقوم
 پورهای جامی بیت سر حمدان خویش را ترکرد * نکیه از دو کونه خر کرد * معنای اولنه
 چغتایده تورلوك دیرلر فرهادنامه ده خاقان درت قصر رفیع البنیانی سیرایتد یکی محله دیر بیت
 کوروب باغیده یوز تورلوك عجایب * تاپیب قصرید امینک آنجاغرایب * کوه * واوچمول
 ایله نجاست دیمکدر * کوهروه * واو اول معروف سکون هاو فتح راء مهمله وواو ثانیه ایت
 دیرسکی معناسنه در * کوی انکه * ایلك و دو که که قفتانه دیگر لر خلاق المعانی بیت کوی
 انکه قباچه کربکشایی * برمن زهشت هشت در بکشایی * کویسته * کسرو اوو سکون
 یای تحتانی وسین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی کونسته مرقوم * کویسته * واو معروف
 و فتح یای تحتانی و سکون نونه ایکی معنایه در اول سویلی و ایرلایی معناسنه شیخ سعدی
 بیت اول اردیبهشت ماه جلالی * بلبل کویسته بر منابر قضبان * ثانی مجمع الفرسده بمعنی زبان
 حکیم فردوسی بیت اگر شاه فرمان دهد بنده را * که بکشایم از بند کویسته را * که * اظهار
 هایله مخفف کوه مرقومدر * مع الیاء التختانی * کدکدی * سکون دال مهمله اولی و ضم
 کاف و کسر دال ثانیه بر کله در که کد کدیو کی و قوزی چاغروب او خشرلر پرثی دخی دیرلر ابن عیین
 بیت زانکه دیرست تامل زده اند * نشود بزبکد کدی فربه * هندی لسانده بر مقاری
 اکر مکه چقن صدایه دیرلر * کربزی * سکون راء مهمله و ضم باء موحد و کسر زاء معجه ایله
 زیرکی و دلیری و مجردی و طرازی معناریته استعمال اولنور شیخ سعدی بیت که تاجم کردان
 ذرا کربزی * پراکنده شد لشکر از عاجزی * کربه دشتی * بیان کدیسی که در یسنی کورک
 ایدرلر و شق کی لطیف کورک اولور اماند هب شافعیه ده طاهر دکدر دیو کینر لر بعض نسخه ده
 کربه دشتی و شق اولی اوزره مرویدر * کرسنکی * کسرو او سکون سین مهملتین و فتح نونه
 آچلق یعنی جوع حکیم انوری بیت لقمه نان خود بکرسنکی * به زحلوا ای آنکه محتشیت *
 سکون را و کسر سین مهملتین ایله ده جایز در تنگ مرقوم بیتده واقعدر * کسی * کسر سین
 مهمله ایله و داج معناسنه حکیم اسدی بیت سزاوار او هر چه بد سر بسر * همه داد و کردش
 کسی زی پندر * و بمعنی کسل حکیم فردوسی بیت کسی کردش و خود براه ایستاد * سپاه
 و سپهبدان کارشاد * کشتی * سکون سین معجه و کسر نونه ارکک حیوان دیشی سنک
 اوزرینه وارمغه دیرلر کدافی المجمع * کل پارسی * کسر لامه بر نوع کادر بغایت قرمزی
 و رنگین و خوشبویدر کل صد برك و کلنار پارسی دخی دیرلر کمال اسمعیل بیت زن پارسا چون
 کل پارسی * برون او فتاده ز پرده سرا * کل سوری * کسر لامه ورا و ضم سین مهملتین وواو
 معروفه صاری قمر کل و بعض فرغنکرده بزکله زکه ایری و زیاده قمر و خوشبو اولور خواجه
 سلمان بیت بر خسار تو میگویند می مانند کل سوری * بل می مانندش چیزی و بسیاری نمی ماند
 و دیرلر که سوز بر موضع آیدر کل بغایت نازک و خوشبو و رنگین اولور خواجه حافظ بیت

بیت تشکفت از کل طبع نفسی تشکفت * مرغ شخوان طرب بر ک کل سوری کرد و کل کوی فی
 سکون لام و ضم کاف و کسر باء و حاء ایله بر نوع کلد را ایام بهارده جمله شکوفه لادن اول آچاورد
 اکثر ارمق کنار زنده بتیاریان باغ و باغچه لره عیش و عشرت ایتیک ایچون کتد کارنده اول کادن
 وافر جمع ایدوب حوض ایچنه دو کر لرو او تور دقلری ره طاغیدر لر حضرت مولانا قدس سره بیت
 خدا پکان جمال و خلاصه خوبی * بباع عقل در آمد بر سم کل کوی فی کلناری فی سکون لام
 و فتح نوله انار چپکی رنگند بر معروف و معلوم رنگدر فی کندای فی سکون نون و فتح دال مبهله
 و اظہار یای تحتانیله فالخی یعنی فال آچن آدمه دیر لر فی کواهی و کواهی فی کسرهاویای تحتانیله
 شهادت معناسنه که کواهی میدم دیر لر شاعر بیت اگر اثبات باید مدعا را * کواهی میدم
 این حسن بکتا فی کوری فی واوم معروف و کسر راء مهمله ایله نشاط و سرور ایله اولمق استاد
 رودکی بیت کوری کنیم و باد کسیم و بوم شاد * بومسه دیم بردولبان پری و شان فی کوش سرای
 سکون شین معجه و کسر سین مهمله ایله ایشتد و کی سوزی فهم ایدن کسینه دیر لر شمس غزی
 * قطعه * دشمن در کمت که دشمناسد * لحن داود رازبانک درای * رشک عیسی شود اگر کرده
 مدحت را بصدق کوش سرای فی کوش ماهی فی صدف که ایچنه اینجو حاصل او اور امیر
 خسرو بیت چو لولو باشد اندر کوش ماهی * سرش را باز کن کردید خواهی * و دخی اول
 یامی بیاض بونجه لکه دریا کنارنده او اور دوشرب قطره دوه یولار لینه دیکر لر فی کوی فی واو
 مجهول ایله ابکی معنایه کلور اول هر نه که مدور و غلطان اوله عموما و طوب که چوکان ایله اوینار لر
 خصوصاً ثانی گفتن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی او اور معناسی سویله دیمکدر مر جی
 تقطیع صوت در اغزله تلفظ حروف ایتیک لازم دکلدر مذکور ابکی معنایه شیخ سعدی * قطعه
 فهم سخن کر نکند مستمع * قوت طبع از متکلم مجوی * فسحت میدان ارادت بیار * تا بزند مرد
 سخن کوی کوی فی کوی فی واوم معروف و کسر یای تحتانی اول ایله اصلی کویا در بومقوله تصرفات
 اسان عجمه چوق واقع او اور میر خسرو بیت خجارت ز کسش در فتنه جونی * میان خواب
 و بیداریست کوی فی باب اللام المفتوحه مع الالف * لا فی اوج معنایه کلور اول قات
 معناسنه قات بر قات دیمکه لابلر دیر لر ثانی لای لفظندن ترخیم اولمشد و صودبینه چوکن با خلق
 ثالث لایله لفظندن مر جدر شکوا و یواورمق معناسنه ولانه لفظندن مختصر دخی او اور بر نظمی
 ابکی معنایه دیمشدر بیت چو آن مرغی که باشد لاخرانی * فغان ولا کند بیخورد و خوابی *
 فی لابلر فی ابکی معنایه کلور اول قات بر قات دیمک ثانی بر نوع لطیف حلوا در کولای دخی
 دیر لر کلاج دید کلیدر بعض نسخه ده بقلوا یه دیر لر حاصل کلام اگر کلاج و اگر بقلوا وقت اندر
 قات اولد و غیچون تسمیه ایشلر در فی لالا فی ابکی معنایه در اول خادم که خواجه سرالور
 و بند کلک امکدار و اختیاری حضرت مولانا قدس سره بیت هین زن دستی که آن شاد
 رسید * هان بکن رقصی که لالا میرود * کمال اسمعیل بیت شب صیبا بلالای بکی ازو بر خاست
 چودر کنارش آورد خوش در و خندید * شیخ آرزوی بیت در خاک خراسان نه غریب تو که
 هستند * ارباب خراسان همه لالا و تولولو فی لالا صرا فی خواجه سرا معناسنه در یعنی
 او کفداسی و اوضایطی اولان خادم فی لانکا فی کسر لام و فتح کاف فارسیله ابکی معنایه در اول

ایشمق و پایبج معناسنه شاعر بیت چوبیرون خرکه نهی لالکا * لوم باشد آن لالکالانکا *
حکیم سنایی بیت هل تا کف پای تو بوسم * انکار که مهر لالکانیم * وله ایضا بیت آخر ارچه
عقل ما کم شد و لیک از روی حسن * سرزبانش بازه یدانیم و پا از لالکا * ثانی تاج خروس
معناسنه استاد رودکی بیت بترازیسکه زدید شمن کوس * سرخ باشد چو لالکای خروس
و لیسرا فی سکون باه موحده و فتح جیم فارسی و راء مهمله ایله اول نسنه درکه یاران بریده
بمعیت و صحبت ایدوب اوتور دقه اور تابه نقل و میوه کتوروب اول اثاده اولان مکمله
و مصاحبتیه دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری و لب دریا فی دکن کناری و یالیده واقع اولان
اشیا ابوالمعانی بیت درین عالم همین باشد مر اکام * لب دریا لب یار و لب جام و لبینا فی
کسر باه موحده و سکون یای تخناتی و فتح نونه موسیقیه برنوا اسمیدر میرنظمی بیت شود
و ذوق جانان ارهینا * کند آهنگ اگر مطرب لبینا فی لحن فی فتح خاء معجه ایله بمعنی کفش یعنی
پابوج لالکا معناسنه در و لیسرا فی سکون خا و فتح شین معجتین ایله بمعنی جای لغزیدن یعنی
سورچک یر نخشیدن مصدر یدر اما فرهنگ جهانگیری بمعنی نکیه و مسند مرویدر و لکا فی
ایکی معنایه کلور اول کفش یعنی پاشمق و پایبج حکیم ناصر خسرو بیت حب علی زرضوان بر سر
بهدت تاج * وز پایها برون کندت مالکی لکا * ثانی قرمزی سختیان منوچهری * قطعه *
لیک چون طالب علمت درین نیست شکی * مسئله خواند تا بکنرد از شب سبکی *
و سته در زور کلو غالیه تحت الحنکی * ساخته پاپکه ار از لکا موزکی * مجمع الفرسه لکد باغت
اولن امش کوندر که روستایی و بریده ده کتر لچارق ایدر ل حاصلی چارق معناسنه در فرهنگ و فایده
لکایه ایکی معنی یازمش بری لک دید کاری نسنه درکه آنکه خبیر دقاچ و بحق قبضه سن محکم
ایدر لر بری دخی بر در یدر غایت نرم و بیراسته و فرهنگ میرزاده دخی ایکی معنایه در بری سختیان
و بری کل سرخ حکیم سنایی بیت در کنارش نه آن زمان کا کا * تا شود سرخ چهره اش چو لکا *
و لیسرا فی سکون نون و فتح جیمه لنج معناسنه یعنی بر نسنه بی بریدن چکوب چقار مغه دیرل
و لیسرا فی سکون نون و فتح کاف فارسیله زیاده آق سق عربیده کی اعرج معناسنه و لو او فی
لفظ مکرر در سبکسر و بی تمکین اولان شخص لوردخی دیرل کال اسمعیل بیت نیز بریش
آن مزکی کو * کار سازش لو او باشد و لو فی بوزن نوا بمعنی پیچیده طولاشق معناسنه حکیم
مشیرازی بیت در منش کشتن مکن اقدام فی * در لوی رودها اسپهالوی و لهنه جاندرا فی
سکون ها و فتح نونه عجایب المخلوقاتده مسطور در که دریای اعظم موحکافنده واقع بو طاشدر اکر
بر کسه کورسه اول قدر کولر که هلاک اولور و مع الباء الموحده * لاب فی ایکی معنایه در اول
بمعنی لابه یعنی باوارمق میرنظمی بیت بر ناز و ستم نیاورد تاب * عشاق بکشتنش کند لاب
ثانی نیز اعظم اسماسندن ذر که لغت یونانیدر بو معنی دندر که اسطرلاب دیرل اسطرکوستریجی و لاب
کونشدر معنای ترکیب کونش کوستریجی دیک اولور و لب فی ایکی معنایه در اول دوداق
ثانی کنار معناسنه در که لب آب و لب جوی و لب ساغر دخی دیرل معنای اولنه عربیده شفه
و چغتای نلسانده ایرن دیرل کسر الفله میرعلیشیر بیت صفحه حسنکد اچان بخش ایرن نیک
بای سمین بدن * اوخشا شور کیم ایلا کای عیسی قویاش ایچرا وطن * اوخشا شور بکزر دیمکدر

دیگر رقیبش کوشدر ق لبالب ق برابر معناسنه ثلاعو یا خود شراب طرفک کنایه
 برابر اولسه طوداق طوداغه اولور شکم شاعر دیمشدر مصرع لبالب بیست زخون جگر
 پیاله ما ق لب براب ق بودخی لبالب کبی در ابوالمعانی بیت پیاله دل مارا نهایتی نبود ق
 بجز آمده لب بر لبش زخون جگر ق لبالب ق سکون باء موحد و فتح لامله صر مشق دید کاری
 اوتدرکه اغاجه صاریلوب چقار اکاشقه دخی دیرلر ق لب ق فتح جیله آواز صوت معناسنه
 ق لب ق باء فارسیله ایکی معنایه در اول چام اغاجی که کاج وغیر دخی دیرلر ثانی سله که ققایه
 وچهره یه اوریلور طینجه معناسنه ق مع التاء المثناة ق لات ق بریت آدیدر زمان جاهلیتده
 حرم کعبه شریفه ده طورب کفره عظیم اعتبار ایدر لایدی ق لاک پشت ق سکون کف و شین
 معجه و ضم باء فارسیله قبلو بغه که سنک پشت دخی دیرلر میر نظمی بیت شده مستغرق آهن
 سراپا ق مجوش لاک پشت بودست کویا ق لپوت ق ضم باء فارسی و و امعروفله اگری که کج
 و کزدخی دیرلر ابوالمعانی بیت نشود مردنیک بد پرور ق ندهدر است شاخ برک لپوت ق لت ق
 طقوز معنایه کلور اول اورمق که ضرب معناسنه در استاد لیبی بیت ریشت زدر خنده
 وسیمت زدر نیز ق کردن زدر سیمی و پهلوز در لت ق استاد لطیفی بیت لوت نادان لست
 کزمنت ق میزند طبع نازک زالت ق امیر خسرو بیت دران تاراج درهای زمین پوش ق
 زلت معزول کشته چوب چاوش ق ثانی کرم معناسنه ثالث پاره معناسنه کدات لت یعنی پاره
 پاره بواپی معنایه ترتیب اوزره شمس فخری ق قطعه ق زتازیانه ق شمس اشارتی کانیست
 برزم خصم چه حاجت و رابه نیزه ولت ق برزمه رزمه دهد جامه کنج کنج طلا ق بدره بدره دهد
 وقت جودنه بالت لت ق رابع کتان بزی معناسنه خامس درست و بتون ثوب محل وزر بنت
 و دستار و امثالهم بواپی معناده اضداد قبیلندر سادس قیوقنادی که عربیه مصرع دیرلر
 منابع مملکت دپلمنده بر رود خانه آدیدر بوجه کله فرمنک جهانگیری تقلیدر اما مجمع الفرسده
 یدنجی معناسی یعنی پاره شده ثامن یعنی کونک دکنک آ دیده اولسه جایز شیخ سعدی بیت
 در شهوت نفس کافر بند ق اگر عاشقی لت خور و سر میند ق ولانا جامی بیت یافت غیر
 زین دو حرف عزلت ق توبیت پی این دو حرف جزلت ق تاسع یعنی شکم شیخ سعدی بیت
 نه هر بار خرما توان خورد خورد ق لت انبان بدعاقت خورد و مرد ق لتات ق فتح تاء مثناة ایله
 پار پاره اولش نسنه ق لتات ق فتح تاء مثناة و لامله متصل پاره انغه قایل اولان نسنه ق لت
 سکون خا و معجه ایله ایکی معنایه در اول یعنی کرزکه ترکیه چوماق دیرلر ثانی پارچه معناسنه که
 پکخت بکپاره دیگر بواپی معنایه غیر ترتیب اوزره حکیم انوری بیت دوستاش قوی
 و از دستش ق دشمنش خت خت کشته باخت ق کمال اسمعیل مثله بیت باخت در شکند آرزو
 بکاسه سر ق که هر که خنی ازان خورد سیر کشت زجان ق شمس فخری همچنان بیت باختی فکرت
 آن ایدرایش ق که ناید از دو صد کویال و از خت ق حکیم اسدی یعنی ثانی بیت همیر دچنان
 کرزکز زخم سخت ق در و قفل وزنجیر شد خت خت ق فرمنک میرزاده یعنی ستیزه و موزه
 و کفش و پای افزار و چرم و پاده و کویال معنایه مسطوردر ق کسیت ق سکون سین
 مهله ایله ایکی معنایه در اول محکم و قوی معناسنه استاد لیبی بیت کرسیر شدی نیاز من

در خور هست * زیرا که ندارم ای صم چیر است * ثانی خوب و نیکو معناسنه حضرت مولانا
قدس سره بیت نفسی پر زسماع و نفسی پر زوداع * نفسی است و ابالی نفسی نفع و ضریم *
و لفت فی سکون فایله مثل معناسنه حکیم شیرازی مضبوطه نام منظومه سنه بیت
آنچه در معناه زبان آرد سقم * برک خرفه لفت و اسفاناخ هم و لکات فی فتح کافله ضایع و زبون
معناسنه که لاک دخی دیر کدافی فرهنگ جهانگیری و مع الجیم * لاج فی ایکی معنایه در اول بمعنی
برهنه عریان معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت بر سر نور عشق بینی تاج * اندر آندم که
عشق باشد لاج * ثانی بمعنی سگ ماده یعنی دیشی کوپک که لاس دخی دیر اوله قدس سره بیت
نیمه ترسم زدشمن و زخمیالش * که باشد دشمنش همچون سگ لاج و لنج فی فتح باء موحد و سکون
نونله چنار اغاجنه بکر بر اغاجدر منقولدر که زمان اوله دینار عجمه مزبور اغاج بتدوکی برلده
زهر کی ایمش حیوانات بیوب هلاک اولغله بتدوکی برلده قروب و کوکنی دخی چنقاروب بالکلیه
معدوم ابلشرا اما مصرده و بمن وسعید مملکت لرند خرمای میوه سی اولور ایمش طملو تناول
ایدر لایمش و لچ فی ایکی معنایه در اول دیمه که تک معناسنه در استاد نهجیک بیت بکروز
یکر مابه می آب فرور یخت * مردی بز دش لچ بغلط بر در دهلیر * بومعنای میوید شمس خزی
بیت کر کینه کندرای وی از انجم افلاک * درم شکند طارم افلاک بیت لچ * ثانی شوم و نخس
معناسنه در عربیه عناد و عناده مصر اولق معناسنه در و لجاج فی فتح حمله عناد و بیوده
بخت و اعتراض معناسنه شیخ عطار بیت عاقبت رسوایی آید از لجاج * چشم را نکند پشیمانی
لجاج * عربیه جمیم شده ایله اسم فاعل اولور عناد ایچی معناسنه و لجاج فی سکون جمیم
و فتح لامله ایکی معنایه در اول بر مشهور قار باز آید لجاج دخی دیر حکیم خاقانی بیت لجاج
برین سخن کهن نطع * خاقانی را شناس بالقطع * ثانی کیمیا کر را اصطلاحند زیج صاف و پاکه
دیر عربیه اول کسه یه دیر که سوزی ناصواب و غیر فصیح سویلیه و لجاج فی ضم جمیم و و او
معروفه بمعنی لجاج مرقوم میرنظمی بیت کند از مرکز صواب خروج * هر که را شد بهر کلام لجاج
و لجاج فی سکون خاء معجمه ایله قره بویه در شمس خزی بیت بر رخ دشمنش که چون مازوست
هیبت شاخ کار لجاج کند و لجاج فی سکون زاء معجمه ایله شاشی احول معناسنه زاء فارسیله ده
منقولدر و لجاج فی سکون نونله بریدن بر سننه بی چکوب چقار مق قره ننگ جهانگیری بیرون
کردن معناسنه در طیات مرغزی بیت کسی کور ابکی در در دقونج * بکاوش سینه و سرکین
برون لجاج * بولفت حرکات ثلثه ده معنای مغایر ایله وارد اولشدر و لجاج فی فتح ها و سکون
نونله ایکی معنایه در اول سنک فسان معناسنه در یعنی بالکوطاشی ثانی بمعنی سازکاری یعنی
ایش دوزیجی اولق کدافی فرهنگ میرزا اما مویدده شمس خزی دن روایت ایدر که بمعنی
سنک کاران اوله یعنی قصار لک بزی آغرتق ایچون اور دقلری طاش ادات الفضلاده بمعنی
سازکارها میرزا ابراهیمه موافقت ایتمشدر و لجاج فی سکون یای تحتانی و فتح لامله بمعنی
لجاج مرقوم که مصنف زید قار بازدر مولانا بدرالدین محمد ظهوری بیت عبث مهره پیش
بینی چین * که شد فکر لجاج ششدر نشین و مع الجیم الفارسی * لجاج بمعنی رخساره کذا
فی فرهنگ جهانگیری بومعنای میوید میرنظمی بیت شود چون آفتاب آن لچ بر نور * که نماید

که نماید در ورخساره خور و لفظ سکون فایله اوج معنایه کلور اول طوداغی صارتش
 آت خصوصاً و سایر حیوانات عموماً حکیم فردوسی بیت خروشان ز کابل همی رفت زال *
 فروهشته لفظ و بر آورده بال * شمس فخری بیت ستم راه عدم پرسان همی رفت * فروهشته
 ز سپهرش بر زمین لفظ * ثانی مؤید الفضلاده یعنی پر کاله گوشت بی استخوان شیخ نظامی
 بیاورد خوان زیرک هوشمند * برولفجهای سرکوسیند * فرهنگ جهانگیریده کوکلی ات
 معناسنه در امیر خسرو بیت سرزنکیا ترا چو آرد بنند * خورد همچو لفظ سرکوسیند *
 ثالث زن فاحشه معناسنه در که اوج معناسنه ده لفظ و لفظه دخی دیر لر بعض فرهنگ کوز چباغی
 و بورون چرکی معناسنه مرویدر و لولایح سکون واو و فتح لام و کسر نونه بر نوع خرمدار کنه
 فی فرهنگ جهانگیری و مع الخاء المعجمه * لاخ فی جای معناسنه در امدون التركیب استعمال
 اولتر مثلاً سنکلاخ و دیولاخ و رودلاخ دیر لر جای سنک و جای دیو و جای رود دیمک اولور
 شیخ نظامی بیت مجسمی کامه در سنکلاخس * شکوفه وار کرده شاخ شاخس * اگر چه
 سنکلاخ و دیولاخ نظم و نثر رده چوق وارد اولشدر اما رودلاخ جاماسب نامه دن غیریده وارد
 اولامشدر و لاله رخ فی محبوب صفی در مراد قرمزی بکالود یکدر ابوالعافی بیت بالاله
 دغان سیرکاستان چه خوشست * در سخن چن صحبت یاران چه خوشست و لظ فی حصیر
 یا بدقلری اوت که رخ و روخ دخی دیر لر و لظ فی لفظ مکرر در ضعیف و لاغر و زبون معناسنه
 حضرت مولانا قدس سره بیت مغز شیر زیان شاه جهان شمس دین * فربه و زلفت کتک
 گرچه که تو ناخنی و مع الدال المیمله * لاد فی سکر معنایه کلور اول جمیع فرهنگ اصحابی
 ینای دیوار معناسنه نقل ایتشدر در حنی بنلاد دیوار دینی معناسنه در و اکثر شعرا دخی دیوار
 معناسنه استعمال ایلدیلر از جمله حکیم سوزنی بیت شود بنیه ما خراب و بیاب * کراز خاره
 داریم و پولاد لاد * مجد همکر بیت دلجموی سلامت ز آستان وجود * که بر ندامت و حسرت
 نهاده اندش لاد * مختاری هجوده سر لاد سرد یوار و بنلاد دین دیوار اولق اوزره دیمشدر بیت
 همت همی از طاق سائل بکناری * سر لاد چنان بنه که بر دارد بنلاد * بو تقدیر اوزره لاد دیوار
 اولق کرکد که سر لاد و بنلاد صحیح اوله یومعنایه شمس فخری بیت لاد بر بنای محکم نه * که نکهد ار لاد
 بنلاد دست * استاد عنصری بیت بیای پست کند بر کشیده کردن شیر * بدست و خنده کند لاد
 آهین * بنیاد ثانی بعض فرهنگ دیوار بناسنه قور تعبیر ایتد کاری که صره ایله طاشی هموار
 ایدوب تساوی دیزمک شیراز یله نسیه دیر لر کسرون و سکون سین و فتح باء فارسیله عربینه مدسک
 دیر لر کسر میم اول و فتح ثانیله استاد فخری بیت بتان شکسته و بتخانم افکنده ز پای * حصارهای
 قوی برکشاد لاد از لاد * وله ایضا بیت جاودان زی و همین رسم و همین عادت دار * خانه
 قرمطیان را بکن لاد از لاد * ثالث اینچه و لطیف طوقش ابریشم قاش مشرف شفروه بیت
 اینک اینک ز کاروان بهار * رزمه پر نیان ولاد آمد * حکیم قطران ارموی بیت باد همچون لاد
 پیش تیغ تو پولاد نرم * پیش تیغ دشمنانت سخت چون پولاد لاد * شمس فخری بیت رموز
 غیب برای آنچنان باشد * که نقشهای صور اندرون پرده لاد * رابع معنی خاک استاد منوچهری
 بیت در همه کاری صبور و ز همه عیبی نفور * کالبد تو ز نور کالبد ما ز لاد * وله ایضا بیت نرزد

از درخت ارس کافور * نخیزد از میان لادادن * خامس لادن لفظندن تخفیف اول نشد
ینه اول معنایه استاد کسای بیت از عبیر و عنبر و از مشک و لاد و داریوی * در سرابستان
خویش اندر خزان میداروی * داریوی عودا غاجیدر سادش شهر لاری بر آزی دخی لاد در
حکیم فردوسی بیت سپاهان بکودرز و کوشواد داد * بکر کین میلادوم لاد داد * صابع کل
لوشکوفه معناسنه شرف شفره بیت هر لاله که از دامن که سار بر آمد * از لطف تو بود از نه زخارا
بدم لاد * ثامن معنی آبادانی که لاژورد فی سکون زاء فارسیله معروف طاشدر بحق ایدوب
تقوش و تدهیب کتاب ایدر لر معربی لاجورد در که لاند فی سکون نونله ایکی معنایه کلور اول
قول ماضیدر مجنیید معناسنه حکیم سنایی بیت یک قصیده دو بیست جا خوانده * پیش هر
صفله ریش را لاند * جمع الفرسه یعنی جنبانیدن طیاب مرغزی بیت باد فتر اشعار
بر خواجه شدمدی * من شعر همخواندم و اوریش همی لاند * ثانی آلت رجل معناسنه در که
لند دخی دیر لر بولغت هندیدر که لباد فی فتح باء موحد ایله جامه بارانی یعنی یغمور لاق لباده دخی
دیر لر حضرت مولانا قدس سره * قطعه * چو خضر سوی بحار و بسوی بر الیاس * برای کم
شد کان میکنند استمداد * دهند کج روان و بر ندر نچ روان * دهند خلعت اطلس برون بر ندر لباد
عربیه کچه معناسنه در بویتند عربیه اولوق مناسبتدر که لاند فی سکون حاء مهمله ایله
مقبره معناسنه لفظ عربیدر مهدوزنی او زره اما فارسیله فتح حایله استعمال ابلشدر تیور
نامه ده مولانا هاتفینک بویتند واقعدر بیت زبص مرده افتاده بیرون زحد * شد آن
کوچه ای کشاده لاند که لاند فی سکون راه مهمله ایله میدان معناسنه او احد من القدم ابیت
تا خجرتو کشت جگر کاودرنبرد * کلکون زخون خصم و غاشد فضای لرد * در بند موزه ده واقع
بر میدان وارد لرد امیردیمکله مشهور در کذافی فرهنگ جهانگیری که لکبد فی سکون کاف
و فتح باء موحد ایله معنی سیلی یعنی طبعه و دخی شلقه اورمق میرنظمی بیت بهر جامضحک
و خاطر کشاشد * که لکبد خوردنیش بر قفاشد که لکد فی فتح کافله دپمه یعنی ایاقله اورمق
آدمک و اگر حیوانک مولانا صایب اصفهانی بیت بخاموشی زم کردشمن بدرک مشوایم *
چو توسن کوش خواباند لکد هادر قفا دارد که لند فی سکون نونله پسر معناسنه در اما هندی
لسانته آلت رجددر حکیم سوزنی بیت تویی کلدندی و سیکمی بهندی و ترکی * تویی که کیری
و ایری بیاری و تازی * شمس فخری بیت از پی قطع نسل او ایام * دشمنت رانه خصیه هست
ونه لند * عجبدر که بونک فارسیله بر قاج نامی و اراپکن ینه استعمالن جایز کور مشلر که لود فی
سکون و او ایله ایکی معنایه در اول معنی پناه ثانی طاع معناسنه که لوند فی فتح و او و سکون نونله
اول کسبه دیرلر که هوای نفسنه تابع اولوب نیجه کرکسه تعیش و زندگانی ایلمه مجمع الفرسه
مردکاهل و زندوست و تنهل معنایه در تحفه الاحبابده زن روسی و مؤید الفضلاده
شخص بیکار و طفیل خرابایان واقعدر که لوند فی کسر و او و سکون یای تحتانیله
آغزی آچق بیوک قرغان که غریبلاماعون دیرلر حکیم فردوسی بیت بیاوردار زور و پین
لوند * بر افروخت آتش بروز سپید * شیخ نظامی در صفت زنی بیت دهان فراخ
وسیه چون لوند * کز و چشم بیننده کشتی سپید که لوند فی کسر و او و سکون یای تحتانیله معنی

بمعنی لوند مرقوم مع الراء المهمله * لار بر شهر مشهور و معظم اسمیدر لاغر فتح
 غین معجه ایله ایکی معنایه در اول آرق که مقابلی فریه در ثانی بمعنی باریک یعنی ابجه که مقابلی
 زفت در خواجه سلمان بیت بجز میان بتان هیچ لاغری نکشید * بدوردولت عدل تو بار فری را
 شیخ سعدی بیت اسب لاغر میان بکار آید * روز میدان نه کاور واری * معنای اوله چغتای
 اسانده آریغ و آریق دخی دیرل میرعلیشیر بیت زکس آر بلادی مرضدین آریق * کوزلاری
 عین یرقاندین ساریق لاله سار فتح لام وسین مهمله ایله برخوش آواز مرغد رشاعر بیت
پراکنه بامشکدم سنکخوار * خروشان هم سارک و لاله سار * هر مضراعده ابکیشر قوش
 آدی وارد لامشکر کسر میم و سکون شین معجه و فتح کاف فارسیله براغاج آدیدر که کرم
و پشه دار و سار شک دار و سده و آغال بشه دخی دیرل لاوار فتح واو ایله ریح و زحمت و درد
و مشقت معناسنه میرظمی بیت کشد لاوار براه عشق جانان * اگر صادق بود باکده دهد جان
لاور شیر فتح واو و سکون راء مهمله ایله بردار و در اکا کاور شیر و جاوشیر دخی دیرل
کب در کسر باء موحده و فتح دال مهمله ایله قیو چنبری یعنی قیونک اطرافنده اولان پرواز
لتر فتح تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول نیم من نبرزی ثانی بر طرف در شراب قودرل
تعریب ایدوب رطل دید بلر کذافی فرهنگ جهانگیری لتنبار فتح تاء مثناة و سکون نون
بعده باء موحده مفتوحه ایله حریص و بسیار خوار و تنبل و بیکار معناسنه که لتنیر و لتانبان و لتنبان
دخی دیرل اثیرالدین اخسیمکئی بیت برد قدرت فک میکفت صدر ابارت * کین مرقع پوش
سیاح لتنیر در رسید لتنبر فتح تاء مثناة و باء موحده و سکون نونله لتنبار مرقوم کی ایشه
و کوجه گاهل و اکل و شرب و نومه مشغول اولوب بی مروت و غیرت اولان شخصه دیرل و طعام
خلقه بی تکلیف حاضر اولوب خوردن و بردن کاری اوله صفت مذمومه ده شا کر بخاری بیت
بدل مکن مسلط کفتار هر لتنبر * هرگز کجا بستند دافلاک جز تر اسر * بومعنای موید شمس فخری
بیت حسودت بخورد و مخفست راضی * چو بد نفس مردم خسیس و لتنبر لتنر سکون
تاء مثناة و فتح نونله پاره پاره معناسنه که لتات و لتیره و لته دخی دیرل اسکوب و چوریوب
پاره پاره اولسون یا خود کسکدن پاره پاره اولسون بومعنایه شمس فخری بیت آنکه باشد
بر معالی او * اطلس چرخ زنده و لتنر لر اوج معنایه کاور اول ارمق معناسنه اعم که
صوو یا خود سیل یری یرتوب آتش اوله یا خود قصد ا قازیلوب صوجاری اولش اوله میرخسرو
بیت لری کنند ناه و اردر پیش * که باد ازوی سر آید در تک خویش * ثانی بمعنی بغل یعنی
قولتق ابوالفرج رونی بیت در پیش ذوات و قلت عرض رسالت * این دست بلر کرده و آن پشت
خجیده * ثالث لاغر و ضعیف معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری لر لفظ مکرر در
جناب باری تعالی جل ذکره اسماء شریفه سندن در استاد عنصری بیت بفرزانکی سایه
افسرش * بیوزش همیخواست از لرش لر کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله بمعنی
پرهیزکار و زیرک و هوشمند کذافی المجمع لشکر معروف عربیه عسکر و ترکیه چری
و چغتایه چیریک دیرل کسر جم فازسیله میرعلیشیر بیت نی ییکلاما کتور ای شه مور خیل
دیک چیریکتین کیم * سایمان دیک ییلا باری بوادی ایچرا چندین لار لغسر سکون

تین معجزه و فتح سین مهمله ایله سرین موکد دغسر دخی دیر لرغ و دغنی موکد بکدر میر نظمی بیت
زویید سرش بکمو ی اصلا * که لغسر کشته است پاک و مجلا * فکر فی سکون فو فتح کاف
فارسیله اوجاق قرومی که د خاندن جمع اولور وله ایضا بیت که کانون دماغش شعله خیزست *
که فکر دسته بینی دود نیزست * لکتار و لکتز فی کلاهما بسکون الکاف و فتح التاء المثناة ایکی
معنایه کلور اول اون آشی که بولاماج دیر لر ثانی اون ایله بشمشن طعام * لمتز فی سکون میم
و فتح تاء المثناة ایله ایکی معنایه در اول مرد بی قید و الا بالی مشرب حکیم سنایی بیت عقل
جزر استکوی و لمتز نیست * حیلله سازنده و کاور نیست * ثانی فریه و قوی اندام حضرت مولانا
قدس سره بیت فریه شاد عشق و زفت لمتز * بنهاد خرد بلاغری روی * لطر فی سکون میم
و فتح طاء مهمله ایله بمعنی لمتز مرقوم ابو العباس کشمیری بیت خرنکتم برادر مهتر * اینچنین
ططری مکن هرگز * لهر فی سکون نون و فتح باء موحد ایله شورش و غوغا معناسنه در
قرهنگ جهانگیریده بمعنی فریه و شیرین مسطور در * لنبه سر فی سکون نون و فتح باء موحد
وسین مهمله ایله و لابت مازندرانه واقع بر طاع اسفیدر پورهای جامی بیت ای واحدی که
بر سر چون کرد کوه تو * دستار شوخکین تو شد شکل لنبه سر * لنتز فی سکون نون و فتح
تاء المثناة ایله مرد توانا و قوی اندام و پر زور معناسنه در * لندهور فی سکون نون و فتح دال مهمله
و ضم هایله هند پادشاه ردن بر ذی شوکت و صاحب قدرت پادشاه آدیدر که هندی لسانند
اکار اچه دیر لر لندهور لفظ مرکب در لند ایله هوردن که لند بمعنی پسر و هور آفتاب معناسنه در
براهمه نك اعتقاد فاسد لری بویله در که نیر اعظم یعنی آفتاب آنک لنتی نام والد سنه نظریا لری
اولدخی حامله اولوب اول پسری وجوده کتوردی بواجلیدن پارسیمان اکالندهور تسمیه ایلد پلر
دعوذ بالله بمثل هذه الترهات * لنتز فی سکون نون و فتح کاف فارسیله بش معنایه کلور اول
معروف کی نك چتال دموری که کی قرار ایتک ایچون دریا به براغوب کی بی طور غر لر ثانی
مؤید الفصلاده خاقان معناسنه در یعنی اول مکانه دیر لر که هر کون آندک طعام طبخ اولنوب
محتاجان اطعام اولنه میر خسرو بیت کار بیداران نباشد خوابگاه آراستن * پسترد رویش
خواب آلوده جای لنتزست * ثالث وقار و تمکین دن کنایه در رابع اول کسبه دیر لر که مکر
و حیلله ده مرتبه اعلا ده اوله بومقوله به کبر * دخی دیر لر خامس قلند رطانه معناسنه در
ابو المعانی بیت اگر مهمان شوی بکشب بانکر خانه زندان * بیاموزی طریق زندگی و مستی
ز می نوشان * لولز فی سکون واو و فتح لامله شخص سبکسرو بی تمکین که لواو ادخی دیر لر
* لهور فی ضم واو ایله حد و دهنده واقع بر شهر اسفیدر که هند پلر لهار دیر لر شیخ نظامی
بیت ندیمی خاص بودش نام شاپور * جهان کشته ز مغرب تالهاور * لهر فی فتح هایله بوزن
سهر بمعنی شرا بجان به بعض فرهنگرده قبه خانه معناسنه در زبان هند پلر موج آب معناسنه در
میر نظمی بیت مر آنکس که اصلش نیک پاک کور * شود جای اومسکشی و لهر * لیجور فی سکون
یای تحتانی و ضم خیمه ایکی معنایه در اول بمعنی لب جوی ثانی بر قوشند که متصل قویروغن
صالر طور در عریده حمار قبان دیر لر * مع الزاء المعجم * لادرز فی سکون دال و فتح راء مهملتین
ایله چو پدن و چبقدن یا پلش دیوارا کثر کو پلرد اولور حولی دیواری ایدر لر بعض فرهنگرده زاء

زاء معجه راه مهمله دن مقدم واقع اولشدر و لیریز و سکون باه موحد و یای محتانی و کسر
 راه مهمله ایله هر مطروفک که طرفنک کنارینه برابر اوله قدح اولسون حوض اولسون غیره
 اولسون رشیدقی بیت ساغر جام بزهر غصه لبر زست و من * تانکرد مدعی خوشدل
 نهم میکنم * ودخی نسنه که طرفندن طاشه اکاده لبریزدیرل عربیده اکا فیضان و چغتایده
 تاشقون دیرل میرعلیشیر بیت قدحغه باده تریاقینی تاشقونجه قوی ای ساقی * که زهری
 بیلا جامیم طلوتور بلکه تاشیب تور و لیر و زاء معجه مشدده ایله صیق اولان نسنه واشکی
 معنا سنه ده مرویدر و لیر و سکون غین معجه ایله سورچمک لغزیدن لفظندن اسم مصدر در
 شاعر بیت لغز پایم بر سر کوبت چنان * هر قدم صد بار افتادم زیا و لیر و فتح کافله یعنی
 لکدم رقوم یعنی آباغله دیمک و مع الصین المهمله * لاس و ابکی معنایه در اول ابر بشمک
 فناسی که ایشه یارمز اوله حکیم انوری بیت از چه خیزد در سخن جشو از خطابینی طبع * وز چه
 خیزد پر زه بر دینا زنا جنسی لاس * اثیرالدین اخسیکنی بیت بیخ پیچست و بد درون و غل *
 راسته کوی کلابه لاسست * بیدندر که دوات لقه سنه ده لاس دیرل ثانی هر دیشی حیوانه
 دیرل عوماودیشی گوید که دیرل خصوصاً که لاج دخی دیرل کدافی فرهنگ جهانگیری و لایس و
 کسرفاوسکون یای تحتانیله اول شیطانک آدیدر که انسانه نمازده وسوسه و پر شاعر در مذمت
 بکی گفته بیت تو کفنی که عفریت لایس بود * بزشتی نمود از ابلیس بود و لاس و فتح لامله
 بر نوع لطیف ابر بشیدن طوقش تاشدر اکثر سرخ رنگ ایدر لر غایت نازک و لطیف اولور لاه دخی
 دیرل دیرالدین پاچر * قطعه * در کار که ضمع قدیم توبه نیسان * از کرم بر آرد اثر امر تو اطلس
 که در قدم باغ کشت فضل تو دنیا * که بر سر کم سار نهت حکم تولاس * هندک زبان علمی سنه
 ابکی معنایه دزیری یعنی روی و بری محبت و دوستلق معنا سنه در و لایس و کسرنون و سکون
 یای تحتانیله دریای هند جزیره لرندن بر جزیره معظمه آدیدر شجر و قواق اول جزیره ده اولور
 دیرل حکیم اسدی * مثنوی * سه هفته چوراندند دل شاد کام * بکوهی رسیدند لایس نام
 جزیری به پهنای کشور سرش * همه پیشه و قواق بود از برش * بویت مضمونجه لایس مزبور
 جزیره ده واقع طاشک اسمی اولق اقتضاییدر و لایس و سکون خاه معجه و کسرنون و یای
 ساکنه ایله شبوی دینکلری چچک که خیری دخی دیرل عربیده منثور دید کاریدر شین معجه
 ایله ده مرویدر و لیر و سکون راه مهمله ایله بوزن ترس یعنی سبلی یعنی طپچه شین معجه
 ایله ده مرویدر میرنظمی بیت زده لرس پر چهره از دیده اش * چو پر کشته خون طاسن
 کردیده اش و لاس و سکون میله مست نرم معنا سنه در عربیده ابکی معنایه در اول ال ایله
 یوقلق ثانی جماع ابلک ملاسنه دن مشتق در میرنظمی ابکی معنایه بیت بدشش همیگرد
 آهسته لاس * چوزم و لطیف دید و میگردلس و لیر و سکون نون و خم باه موخته
 ایله آوردک طشره بجایی که لاج دخی دیرل و لیر و لکوس و سکون نون و فتح کاف فارسیله سرحد
 هنده کوه سراندینه قریب بر جزیره مهمیدر و مع الشین المعجه * لاس و بوزن ماش اوج
 معنایه در اول یعنی تاراج و در نما مرغری اسانیدر حکیم سنایی بیت ریج کاران کج لاشانند
 در نکند ار را زباشانند * حکیم خاقانی بیت فاش کند تیغ تو قاعده انتقام * لاش کند ریج

تو ما یده روزگار * ثانی ضایع وزبون و فروماند معناسنه شاه داعی شیرازی بیت هله اسرار
خدا افاش نمی باید کرد * اینچنین کار سخن لاش نمی باید کرد * ثالث هیچ و چیز اندک عربیه
لاشی معناسنه در شیخ سعدی بیت بدین زمین که تو بینی ملوک طبعانند * که ملک روی زمین
دیششان نیز دلش * حضرت مولانا قدس سره بیت تنگ شکر خربلاش و در مخری سرکه
ماش * عاشق این میرشو و نشوی کو میری لپوش فی ضم با فارسی و او معروف ایله یعنی لپوت
مرقوم یعنی کج و کرش فی لیش فی کسرباء موحد و سکون یای تحتانیله یواشته معناسنه که نعل بنده
آنرک بورنه طاقوب رام ایدر لر آکا لویش و لویشه دخی دیر لر شاعر بیت مینداری که عینک را
گرفته باشم از پیری * لپیشی میزده بیطار کردن توسن دل را فی نخشش فی سکون خا و کسر
میتن معجتین ایله سوز چمک معناسنه اسم مصدر در فی نخشش فی سکون خا معجه و کسرتون
ویای سما کنه ایله یعنی نخشش مرقوم یعنی شبوی فی لرش فی سکون راء مهمله ایله یعنی لرش
مرقوم یعنی طبعه ابوالمعانی بیت خورد لرش بر قفا از دست کردن * هر آن کس که کند
کردن فرازی فی لرش فی سکون فوشتین موقوف ایله قورداستی دید کاری علت در میرنظمی
بیت مرکه باشد باوقرن و انیس * میشود لرش و هم رزبل و خمیس فی لواش فی بر نوع یاغلی
یوفقه اتمکدر لواشه و یواشته دخی دیر لر حکیم نزاری قهستانی بیت پوز خود را لویشه کردستم
ناطم بکسلد زقرص لواش فی لواش فی سکون واو و فتح خا مهمله ایله لواش الله دیر لر
یعنی الله ابراق ایلسون والله وحشت و بر مسون دیمک معناسنه مرویدر اصلی لاو وحش الله در
تحفیفا یعنی تلفظی آسان اولق ایچون لو وحش الله دید پلرتکم خواجه حافظ بیت زر کنا باد
ما صد لو وحش الله * که عمر خضری بخشد ز لاش * امیر خسرو بیت روز وصل یار مارا غیرت
اغیار کشت * چون وصال وحشت آرد لو وحش الله از فراق * بویتدن فهم اولنور که الله ابراق
ایلسون دیمک اوله اما فصحا ی عرب معنای اوله استعمال ایدر لر اشعار زنده ثابت در بعض محله
تجسین و آفرین معناسنه ده استعمال اولنور تکم ابوالمعانی بیت لو وحش الله زهی قصدر رفیع
البنیان * که شه ملک کرم کرد بهمت آباد فی لو وحش فی سکون واو ایله تحفه الاحبابه خربزه
پوله معناسنه در پوله زبان ماوراء النهر ده مصحح اولوب چوریش قاونده دیر لر که تناولی مکن اولیه
فی لو وحش فی کسرو او و سکون یای تحتانیله یواشته دید کبری نعلیند آلتیدر که نعل آنرک بورنه
طاقوب ضبط ایدر لر لویش و لویشه دخی دیر لر فی مع الغین المعجه * لانغ فی ابکی معنایه در
بری بازی یعنی لعب معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت امروز روز شادی و امسال سال
لانغ * نیکوست حال ما که نکوناد حال بانغ * امیر خسرو بیت منم که بی تو بصد درد وداع
میسوزم * تولا به دانی و من لانغ لانغ میسوزم * ثانی هزل و لطیفه که عربیه مزاح دیر لر حکیم
نزاری قهستانی بیت فکر ما معلوم میفر ما اگر * که که ابرامی رود در جد و لانغ فی کج فی بوزن
و یعنی دغ یعنی با شده قیل اولامق عربین اضلع دیر لر فرهنگ میرزاده یعنی بی موی و ضایع
و تلف او لاشی عرطه یعنی نه اکل اولنق مکن اوله و نه بلج اوله مؤید الفضلاده سرفی موی وقاف
ایله لق دخی دینلور اما ادات الفضلاده لغ و لوق ابکیسی دخی ضم لامله مرویدر فی مع الفاء * لاف فی
او کنگ و یعنی و بی اصل دعوی تفاخر ابلک معناسنه شمس فخری بیت هست عاری را فاش

رافئس از حیف و میل * هست خالی خصلتش از کیر و لاف * لشکر شکوف * یعنی شجاع
 ودلاور و بهادر لشکر شکن معناسنه در کذا فی مجمع الفرس * مع القاف * لقلق * ترکیه
 بکک و لیاک دید کاری قوشدر ضرر سز کند و حالند صاحب قناعت قوش اولد و غندن عربیده
 شیخ الطیر در یرلر ابو المعانی * مسبط * بویوهمی قوقوزند مرغ سحر کوکوزند * لقلق زدل هو هوزند
 در عشق هر کس حال خود * لقی * بوزن دق یعنی بی مودر سرور در عضو در کذا فی المویید
 و الجمع * مع الکاف * لاک * بوزن خاک درت معنایه کلور اول تغار و اغاجدن کاسه و امثالی
 حکیم سوزنی بیت همه بلاک و کهنک در دهد سیمی * یب مزخرف کوی و بیوش نوشکار *
 حکیم زاری قهستانی بیت شیوه مردان چالا کست بین * بر کف مانه لبالب لاک می * ثانی
 لاک پشت که قبلو بغه در حکیم سنایی بیت لاک و کر دم پیشت خویش گرفت * بعد ازین راه
 بحی پیش گرفت * ثالث بزوع دارودر ششم کبی برودت هوادن اغاج پیر اقلری اوزرینه دوشوب
 منجمد اولور اما هندوستانده بر حمله مخصوص اغاجلدر هر یرده او از بعد اغاج پیر اقلرندن
 جمع ایدوب دو کوب الیوب بعد سحق ایدرل سرخ رنگ حاصل اولور آنکله ابر بشم و زیویارلر یونغله
 و مرور زمان ایله رنگی زایل اولر و تقاش و مصور لر دخی استعمال ایدرل حکیم سنایی بیت زین
 سیمی عکس خون زکره خاک * آسمانرا کند بسرخ لاک * ابوالفرج رونی بیت سرخ زاید
 ز شهد امن توموم * زرد روی زکان خوف تولاک * ترکیه و عربیده لک دیرلر ضم لامله مجمع
 الفرسه زر کران و رنگرزان قوللنورلر سرخ رنگ طبراق اولق اوزره مرویدر استاد عنصری
 بیت همیکفت پیچیده بر خشک خاک * زخون دلش خاک همرنگ لاک * بومعنایی موید
 شمس فخری بیت دست اکر باز کیرد از مرکان * خاک مایه دهد بچوهر لاک * رابع زبون و ضایع
 معناسنه در که لکات دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت هر یکی همچوسک لاک دوان از پی بوی * آنت
 نقل و هلاک قدح و مرکب بوی * لالاک * کسر لامله کفش معناسنه که لالاک دخی دیرلر حکیم
 سوزنی بیت در بیخ ازان شرف وحشی و فضایل او * کدعاشقست بران لاله روی لالاک روز *
 مجمع الفرسه تاج خروس معناسنه اما موید الفضلاده مطلق تاج معناسنه مرویدر حکیم
 سنایی بیت آخر اچه عقل ما کم شد ولیک از روی حسن * سرز لالاک باز مید اینم و با از لاک
 * لامک * فتح میله ایکی معنایه در اول چارگری دلبند در که صارق اوزرندن باشه طولارلر
 قول اقلری صوغوقدن حفظ ایچون لامه دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت پیچیده یکی لامک میرانه بسوزنی
 بر بسته یکی کز لاک ترکی بکمر بر * ثانی نام پیر حضرت نوح علی نبینا و علیه السلام در که ملک
 و لکان دخی دیرلر * لاوک * فتح و او ایله ایکی معنایه در اول اتمک نکنه سی که ایچنده خیر ایدرلر
 شرف شفروه بیت چون تو ترتیب نان و خوان سازی * مه گروهه سیمه لاک باد * وله ایضا
 بیت سفره دولتش آنروز بکسترد قدر * که نه این قرصه خور بودونه این لاوک بود * ثانی
 یوفقه یاغلی اتمک که لو اش دخی دیرلر * لیمک * سکون باء موحد ایله بوزن کیمک پیمانہ غله یعنی
 غله او لحد کاری کیمه کذا فی الجمع * لیمک * فتح باء موحد و سکون نونله بر بوچکدر اثواب
 و چوقه و کچه امثالی نسنه لری کسوب تباہ ایدر اکاد یوک و دیوچه دخی دیرلر عربیده ارضه دید کاریندر
 * لک * فتح تا معنایه ایله بر او یوندر * یلک * فتح جم فارسیله او چاری صرمه لی و منقش

حج

باش باغی که عورات باشلورینه صاررلر میرزا الوغ بیك بیت غلامباره نیم من دارم این مذهب
 اسپرچادرم و کشته چك پوشم بی لشك بی سکون شین معجه ایله ایکی معنایه در اول پاره
 هر نه اولورسه ثانی فرهنگ و فانی ده ششم معناسنه در که لشکه دخی دیرلر بی لشك لشك بی
 لفظ مکرر در پاره پاره معناسنه حکیم اسدی بیت پرشد چو آرثیری کنارم دیده تابارید اشك
 آرثیر در ماهینی یا خود جکر شد لشك لشك بی لغزناک بی سکون غین وزاء معجتین ایله صیر محق
 موضع بی لك بی بش معنایه کلور اول یوز بیك عدده دیرلر میرخسرو بیت جودتوبالکی
 نبود و بود که بی * در حق خصم بیك و بردوست لك بود * استاد عنصری بیت دران نه
 ساثر ماندونه طایر از بر خاک * دولک ز لشکر او شد بزیر خاک نهان * ثانی احق و ابله معناسنه
 پورهای جامی بیت ای شور بخت مد برو مغلوک قلمبان * وی ترش روی ناخوش و مکروه
 ولوک لك * شمس فخری بیت کجاز بندکی ظل حق شدی مایوس * اگر نبود آن کوز بخت
 ابه ولک * ثالث هدیان و هرزه معناسنه استاد لیبی بیت کفت ریمز مرد خادم لك درای *
 پیش آن فرتوت پیرز از خای * و هدیان کوی معناسنه ده کلور محمد هند و شاه بیت زدست
 آسمان مخلصی بخش * که بس بی رحمت این جابر لك * رابع بمعنی لاک مرقوم که زرکر و تیغکر
 خنجر و میچاق و قلیچ قبضه لر بن آنکه محکم و استوار ایدرلر اغاجی بیت هیچ نایم برون ز خانه می
 کویم در نشانه اندک * شمس فخری * قطعه * نهاد تحت شاهی تاج فخری تارک * زفر مقدم
 این زبده مجرم فلک * هزار سال بمانا و طلی تو که شود * بجای تو متمکن چوپای تیغ از لك * خامس
 جامه کهنه که پاره پاره اوله و گاهی روستایی جامه سنه و آنی کینه ده دیرلر حدید اولسون
 عتیق اولسون بی لکدک بی فتح کاف و لامه بمعنی لکد مرقوم یعنی دیمه بی لکک بی سکون
 کاف و فتح لامه هرزه و هدیان و یاوه معناسنه که لککه دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره
 بیت بس کن این لکک بی هوده و کفتار تنی * تا سخنهایمه از جان مطهر کیند بی لک و پیک بی
 اوج معنایه در اول نکاپوی یعنی بلك معناسنه استاد عسجدی بیت عسجدی نام او تونیز میر *
 چه کنی خیره کرد اولک و پیک * شمس فخری بیت چلوت و پوت شود تار و مار مرد فقیر *
 چه میکند در و پیاچه میکند لك و پیک * ثانی اثواب خانه یعنی اوده استعمال اولنان اشیا
 امیرخسرو بیت آورد لك و پیک ز برای من مسکین * با آنکه آنکس داده ام از چهر بضاعت *
 استاد لطیفی بیت خوامی که بر آید افتخارت * منع لك و پیک مکن ز غارت * ثالث رعنائی
 و بی خبری یعنی بر نسنه دن خبری اولیه و کند و بی رعنا کوی ستره گاهی تقدیم و تا خیر ایله استعمال
 ایدرلر شمس فخری بیت جهان چو خاک در تست عرصه ملک * چرانکوهد عقده بتمت
 پک و لك بی لهاک بی هاء مشدده ایله تورانیلردن افراسیابک سر عسکری اولان پیران
 و یسه نک بر ادری نامی نبرد دوازده رخ جنگنده کستم الله هلاک اولدی حکیم فردوسی بیت
 چور هام و کودر زو فر شیف ورد * چو مشدوش و لهاک شد هم نبرد بی مع الکاف الفارسی * لالک
 فتح لام و سکون نونله ذله طعام یعنی سفره ده ید و کدن صکره بر مقدار طعام قالد رمق حضرت
 مولانا قدس سره بیت مرثیه سازم که مرد شاعر م * تا از پنجا برک لالکی برم * وله قدس
 سره بیت بارهای نان و لالکی طعام * در میان کوی یابد خاص و عام * بعض فرهنگه طعام

اطعام عام ایچون اولان طعام معناسنه مرویدر و لنگ بی سکون نوله اپکی معنایه در اول
 افسق که عربیه اعرج دیرل ثانی آلت رجل معناسنه استعمال ایدرلر حکیم سوزنی * قطعه *
 ربایش در برش چون کشتی نوح * برویش در کشیده خام چنکی * بر بشمه باروه همچون کدر کها *
 بدستش زخمه مانند لنگی و لنگای بی سکون نون و فتح کاف فارسیله سخن ناخوش یعنی طبعه
 ملایم کلین سوز. استاد لطیفی بیت چند کوی تو بیله لنگاک * هان نیفتی محاک در ناپاک *
 طیان مرغزی بیت من باتو سخن بلا به کویم * از چه دهیم جواب لنگاک و مع اللام * لال بی
 اوج معنایه کلور اول یعنی بی زبان یعنی دلسز که عربیه اخرس دیرلر حکیم انوری بیت بجنب
 قدر رفیعش مدار انجم نیست * به پیش رای مصیبتش زبان حجت لال * میرنظمی بیت اگر
 راحت بخوای در همه حال * بکن خود را کورم کورم لال * چغتای لسانند کجه دیرلر جیمک
 تشدید یله ثانی قرمزی رنگه دیرلر استاد فرخی بیت آن تازه کل لال که در باغ بچندد * در باغ
 نکوتر نگری چشم شود لال * ثالث بر ذی قیمت جوهر در سرخ رنگ معدنی بدخشان طاغیرنده
 اولور تعریب ایدوب لعل دیدلر استاد عنصری بیت دولب چونار کفیده دو برک سوسن
 سرخ * دورخ چونار شکفته دو برک لاله لال و لعل بی معروف قیمتو جوهر در خواصی دخی
 وارد در اعلاسی بدخشان طاغیرنده حاصل اولاندر بعض مشایخ ذم ایدرلر عجب و نکبر ایرات ایدر
 دیو حتی ملوک تباعه آنک یوزکن و آنکله مکال اولان قوشاق و خجر و امثالنی استعمالدن امتناع
 ایدرلر ایتمش شعرا محبوبی اکا تشبیه ایدوب شول رتبه استعمال ایدلر که تشبیه کنایه
 طریقه سنجه مشبه ذکر اولدین لعل ذکر یله لب مراد اولنده و غی ظاهر و معلوم اولور شرف
 یزدینک بومعما سندن معلوم اولور. بیت زلعل یار خواهم ضد مشرق * بتازی و دری و قلب
 و تصحیف و مع الیم * لام بی درت معنایه کلور اول جامه درویشان حکیم خاقانی بیت
 فروکن نزع آزاری بر افکن لام درویشی * که بالام سیمه پوشان نماند لاف لامانی * شمس طیبی
 بیت خلق خوشبوی تو باشام ریاحین می گفت * کای کل که مننه قیابا رچه لام آوردی * ثانی عنبر
 و مشک و سپند سوخته و نیل و لاجوردی آغشته ایدوب چشم زخم ایچون اطفالک عیشانی
 و ابرولرینه چکرلر اکا چشمارو دخی دیرلر شیخ عطار * مثنوی * سیری ازوی خواهنی ازنان
 و آب * مستی ازوی چونه ازینک و شراب * من ترا خود عقل کویا هوش کو * تا خوری می ای
 تو دانش راعدو * روت بس زیباست لامی هم بکش * ضحک باشد لام بر روی حبش * حکیم
 انوری بیت ای کمال آفرینش را وجود تو الف * وانکهنس از لاجورد نسرمدی بر چه لام * ثالث
 بمعنی لاف و کزاف حکیم سنایی در هجایت با زازان خواجه زاده بی برک * آنمه لاف و لام و لامانی
 رابع بمعنی زیب و زیور ابوالفرج رونی بیت بعون جود تو سهیم هنر یار آید * تن توان کرد رویش
 بی تکلف لام * بومعنایی مؤید شمس فخری بیت وانکه در بندگی اونون شده * نکشد بار زیب
 و زجت لام و لجم بی سکون جیمه قره با لحق که حوض و صولر دیند چوکوب قالور حضرت
 مولانا قدس سره در صفت کاوی که شیخ راغ کتورر * مثنوی * میگرد در نور کوهر آن بقر *
 ناکهان کردد ز کوهر دورتر * تاجری می دزدند لجم سیاه * تا شود تاریک لجم و سهر گاه * بس کریزد
 امر دتا جبر درخت * کاو جویان مرد را با شاخ تخت * بیست باران کاو نازد کرد مرچ * تا کنم

بی

آن مرد را در شاخ درج * چون از نومید باشد کاور * آید آنجا که نهاده بد کهر * بزم بیند
فرق در شاهوار * پس ز طین بگریزد آن ابلیس وار * بویات مثنوی شریفند در تفصیل معنی
شجر راغ ذیلند مسطور در لغت * فتح غین معجه ایله لکام و لحام معناسنه در ترکیه زیرزمینه
دیرلر * لالم فی معنی مالامال شاعر بیت نه از لشکر ما کسی کم شده * نه این کشور از خون
لالم شده * کذا فی التحفه * لاهاشم فی ضم سین معجه ایله آلق و دون و سفله نسنه یه دیرلر حکیم خاقانی
بیت ای با توان کرم کن و این قصه را بخوان * هر چند خط مزور کاغذ لاهاشمست * حکیم نزاری
* قطعه * جهانی ز جود تو هستنک جز من * قرین نکلف غریق تنغ * که از خرده پنهان بخورد نباشم
نیاشم هم از ابلهان لاهاشم * مع النون * لا یبدن ولا به کردن فی کلاهما معنی تضرع یعنی یا وارمق
ابوالمعالی بیت بلا به کردم و کفتم که ای شه خوبان * ترحمی نکنی عاشق ستم نیان * چغتای
لساننده یا لپارماق دیرلر میرعلیشیر بیت تو تمامیم بوغزوم سبودیک باده ترکیب ابلابان * می
تیارمین پیردیر ایلدا بیلکم یا لپاریب * لاچین فی کسر حیم فارسیله ابکی معنایه در اول معنی
بنده میرنظمی بیت چومن ای شهریار خسرو آیین * بدرکاه ترا بسیار لاچین * ثانی اعلام
رجالدندر * لادن فی فتح دال مهمله ایله معروف نسنه در بعض جزیره لرده رطوبت هوان
شبنم کی اوت و اغاج پیراقلری اوزرینه دوستر جمع ایدوب بال مومیله آهسته وزم ایدوب یا زایامنده
و متعفن هوالده الله اوینادر لر لطیف رایحه سی وارد رغابت اعلاسی کرید جزیره سنده اولور
هنبرکی قوقار حکیم خاقانی بیت آهوی مشک نیست چه چاره ز کاووز * کز هر دو بک عنبر و لادن
بر آورم * لاشیدن فی کسر سین معجه و سکون یای تحتانیله معنی افشاندن یعنی صاحب حق
* لاغون فی ضم غین معجه و واو معروفله معنی خرکوش یعنی طویشان کذا فی المجمع * لاغیدن
کسر غین معجه و سکون یای تحتانیله هزل و لطیفه ابلک * لافزدن و لاقیدن فی کلاهما
دعوی بی اصل و ادعای بی معنی او کمنک و وعد بی انجامز معناسنه در ابوالمعالی بیت باهوس
در عشق تولا فی زند * عاشق صادق دهد جان عزیز * لکن فی کسر کافله و لا بت روزه قریب
بر طاع آدیدر کذا فی الاداة * لامان فی بوزن دامن اوج معنایه در اول معنی جستجو ثانی
تعلق و جابابوسی ثلث نغمات ایله شعر و قصیده او قومق حکیم سنایی بیت چه سستی دیدی
از سنت که رفتی سوی بی دینان * چه تقصیر آمد از اقران که کشی سوی هر لامان * لان فی
بوزن - اوج معنایه کلور اول بی وفا و بی حقیقتک معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت
می آیدم زرنک تو ای یار بوی لان * برکنده بخشم دل از یارم هر بان * ثانی خسته شدت مرزدن
منضطرب اولوب حرکت ایتک و مطلق چپالمق معناسنه و له ایضا قدس سره بیت اینچنین
کن نماز و شرح بدان * وزنه بر خیز و خیره ریش ملان * یعنی ریش مجنبان ثالث معنی جای مغاک
یعنی چقوریر * لادن و لاندن فی ابکیسی دخی مصدر در جنبیدن و جنبانیدن معناسنه
دیرنک و حرکت ایتک طیان مرغزی * قطعه * یاد فتراشعار برخواجه شدم دی * من شعر
هم بخواندم اوریش همی لاند * صد کلچ پر از کوه عطا کرد برین ریش * کفتم که بدان ریش که دی
خواجه همی شاند * فخر جرات بیت چون زمین بارکش از هر کسی در محنت * چون درخت بارور
از هر کسی در لاند * لاندن فی کسریای اول و سکون ثانیله کویک و چقال و امثال حیوانات اورمک

اورمك واولومق معناسنه جمع الفرسك معنی بیهوده گفتن که هرزه ملای دیر یعنی بیهوده
 وهرزه سو بله دیمك اولور کی لباسن ولبیشن فی اول فتح باء موحد وشین معجه ثانی کسر
 باء موحد و سکون یای تحتانی وفتح شین معجه ایله یواشته که نعلیند بد نعل اولان آتک بورنه
 اورب رام ایدر بلیشه و لویشه دخی دیر لر کی لتانان ولت انبان فی کلاهما بفتح التاء المثناة
 و سکون النون و فتح الباء الموحدة معنی حریص الکل و بسیار خوار حکیم روحانی بیت
 شینک ام که تو سو کند ها بسی خوردی * ز گفته دوسه محراب کوب لت انبان * اثیر الدین
 اخسیکنی بیت مسیح زید کی محشی و ناموسیدست تا محشر * بخاک پایت این کردند سیاح لت انبان
 حضرت مولانا قدس سره بیت در چرخ در آوردم نه کنبد نیلی را * استیزه چه می باقی ای
 شیخ لتنبانی کی لجن فی فتح حمله معنی لجم مرقوم یعنی حوض و کوب دیلرند و صو ایرکن یرلده
 اولان یاشقان با لحق که لژن دخی دیر لر رفیع الدین لبنانی بیت پیش دست تو مکر لاف سخا
 ز دور نه * بحر اهر چه در خلق نهادند لجن کی لخشیدن فی سکون خا و کسر شین معجتین
 ویای ساکنه ایله معنی لغزیدن یعنی سورچک مثل مشهور در که * از خردان خشیدن و از زرکان
 بخشیدن * دیر لر حکیم سنایی بیت از تو بخشودن است و بخشیدن * وز من افتادن است
 و بخشیدن کی لرزان فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله لرزیدن لفظندن اسم فاعل در
 دتره بی معناسنه میرنظمی بیت کشته لرزان همه بوقت گذار * دل و جان حزین و جسم تزار
 کی لرزیدن فی سکون راء مهمله و کسر زاء معجه ایله دترمک معناسنه مصبر در مولانا هاتفی
 بیت بلر زید کیتی زسم ستور * فتاد افسر از فرق قغفور و فور * عربیه رعشه و چغما یده
 ایرغاق دیر لر مثلاً باش دتره مکه و یا خود باش صالحه باش ایرغابنیب دیر لر کی لرزان فی سکون
 زاء فارسی و فتح دال مهمله ایله قیود بند و بعض صو ایرکن یرلده اولان با لحق که لجم و لجن و لژن دخی
 دیر لر کی لژن فی فتح زاء فارسیله مذکور با لحق معناسنه استاد عسجدی بیت کردم نهی
 دودیده برومن چنان که رسم * تازاشک من شد آن زمی خشک چون لژن * شمس خزی بیت
 زمدحت آنکه قلم وار نیست رطب لسان * ز غصه باد فرورفته تابسر بلژن * بویتدن مطلق
 یا لحق فهم اول نور ذکر اولنان یا لخره تخصیص یوقدر کی لشکر شکوفان فی یعنی دلاوران
 و بهادران و شجاعان شیخ سعدی بیت که لشکر شکوفان مغر شکاف * نهان صلح جویان
 و پیدا مصاف کی لشن فی کسر شین معجه ایله ایکی معنایه در بری لغزیدن معناسنه و بریده
 ارم و ملایم بی خشونت معناسنه کذافی فرهنگ جهانگیری و فرهنگ میرزا ابراهیم اما ادات
 الفضلاده بی نقش و عموار معناسنه در بعض فرهنگ کرده سکون شین معجه ایله مرویدر
 کی اعلکون فی برنوع کلد راعل رنگنده اولور عروس پرده دخی دیر لر حکیم اسدی بیت زده در زده
 زان کل اعلکون * که دانی عروسش برده برون کی اعلین فی ایکی معنایه در اول زرین قدح
 بجز سندن بر شکوفه در قدحی قرمزی و چوره سنه پیراخی صاری و یا خود بیاض اولور ثانی
 راعل رنگنده اولان نسنه یه دیر لر که حرف یای نسبت و آخرت کی نون ناکید نسبت ایدر کی لغزان
 سکون غین و فتح زاء معجتین ایله سورچک معناسنه اسم فاعل و کاهی اسم مکان استعمال اولور
 کذافی فرهنگ جهانگیری کی لغزیدن فی سکون غین و کسر زاء معجتین ایله سورچک معناسنه

مقدم زدر في لفجن في سکون فافتح جيم فارسيله اوج معنایه در اول طوداغی قالن و آشغی
دوشکون آت وقاطر معناسنه شاه ناصر خسرو * قطعه * من از اول بهشتی وار بودم *
رخ من بود چون پیراهن حور * خداوند زمانی روی کرد دست * سیاه ولفجن وتاریک ورجور
ثانی ایری کوکلی قالن آت معناسنه ثالث زن فاحشیمه دیزلر بواج معناده دخی لفق ولفچه دیزلر
في لکان في فتح کاف فارسيله آت کینک صولفی یعنی چاکه سی التنه کچن حلقه سی لکد زدن في
فتح کاف وزاء معجه ودال مهمله ثانی وسکون دال اول ایله دیمک و دیمه اور مق معناسنه
في لکد زن في یعنی چفته زن آت وقاطر دوه ده استعمال اولنور في لکرن في سکون کاف
و فتح زاء معجه ایله لکد زن مرقوم دن مخفقد میرظمی بیت چولکرن بوده آن اسب بدخوی
در آندم زد لکد آن مرد نیگوی في لکن في فتح کاف عربیله بش معنایه کور اول یعنی آفتابه
یعنی یاصی اریق امیر معزی بیت کر آب چشمه کوثر زجنست نشان * بگاہ شستن دسنتش
چو کوثر ست لکن * بومعنایه حکیم ازرقی بیت شاخ طونی را غدا کردد بفردوس اندرو *
چون برون ریزند آب دست شویب از لکن * ثانی شمدان معناسنه شیخ سعدی بیت
میل در سردان چنان شده سخت * کن بن شمع در سر لکنی * بومعنایه خواجه سلمان بیت
بادرابت در مقامی کز چراغ مجلسست * هر صبا حی بر فرورد شمع زرکاری لکن * گاهی شمدان
تیمی سنه دیزلر حضرت مولانا قدس سره بیت هچو پروانه مسکین که مقیم لکنست *
تانسوزد پروبالش زکن می زود * ثانی فانوس کوملکی معناسنه ده استعمال اولنور وله قدس
سره بیت مست شد بادور بود آن زلف را از روی باز * چون چراغ روشنی کزوی تو برگیری لکن
وله اندرین معنی بیت آورد سحر بیرون از زیر لکن شیمی * کز بخت نور آن بر چرخ نماید اختر *
ثالث یعنی منقل که ایام شتاده ایچنه آتش قورلر شمدان و منقل معنایینه شمس خیزی
* قطعه * مخالفش بشب وروز کشته و سوزان * چوشمع باشد بر پاش بند کشته لکن *
چهار پای بزنجیر حاد ثات کیشان * همیشه سینه بر آتق بود بسان لکن * رابع یعنی عود سوز که
حزینیه محمد دیزلر خامس ادات الفضلاده کناری یوکسک طبق معناسنه مرویدر في لکرن في
سکون کاف و فتح هایله یعنی کرسنکی یعنی آچلق عربیله کی جوع معناسنه حکیم سنایی * مثنوی
نشوی بر نهاد خود سالار * نماز و پروزه بسیار * زین دوهر لحظه خواجه ترکردی * زانکه
هر چند کرد بر کردی * کرهی لکنمت کند فربه * سیر خوردن ترا لکن به * کدافی فرهنگ
جهانگیری اما مجمع الفرسه لکن اول نسفه در کبیت پرستار حرمت واکرام جهتی ایله یا نلرنده
کو تورلر استاد منوچهری بیت الاتامو منان دارند روزه * الاتاهند وان دارند لکون * وبعض
فرهنگ کرده هندولرک مخصوص کونلرنن معتبر طوطی قاری بر کون آدیدر لکنان في سکون میم
و فتح غین معجه ایله بر آغاج آدیدر مولانا شهابی غزای غزنینه دیمشدر بیت پس از چند
روزی که در راه راند * جنیبت باقطاع لغان رساند * کدافی فرهنگ جهانگیری اما مجمع الفرسه
نام شهر یست در نزدیک غزنین مسطور در لکنان في سکون نون و فتح باء موحد ایله فاحشه لکدن
فارغ اولوب توبه کار و عبادته مشغول اولان عورتیه دیزلر حکیم نزاری * قطعه * ملامشان
مرا میداشت کفتی * چومهمانی به بنگاه غریبان * بخود کفتم عجب نبود که نورت * از صحبت

از صحبت لنبان لنبان * ضم میله صفاهانده برقریه اسمیدر کی لجان فی سکون نون وفتح جیمه
 اصفهان مضافا شدن بر بیوک ناحیه آ دیدرکه وافرقریه لره مشتمل درو النجان دیزلر بر ناحیه دخی
 وارد در بوابکی ناحیه ده پر پنج اکیلور حکیم شغابی در هجابیت آن پیلور پیر که استنان و سپندان
 میبرد به لجان و النجان بکجارت کی لجدین فی سکون نون ویای تحتانی و کسر جیمه صالتوق
 وناز ایله یوریمک معناسنه حکیم زاری قهستانی بیت بخنده کفتن و شیرینش و بدید *
 بانجه رفتن و رعناش بینید کی لندیدن فی سکون نون ویای تحتانی و کسر دال مهمله اولی
 ایله یعنی لنگیدن یعنی آقسهق کی لنگان فی سکون نون وفتح کاف فارسیله لنگیدن لفظندن اسم
 فاعل در اقسق یوریمعی معناسنه میر نظمی بیت همیرفته به لنگان دشت پهنای * که آرامش
 نمی مانده در آنجا کی لنگیدن فی سکون نون ویای تحتانی و کسر کاف فارسیله اقسق معناسنه
 مصدر در کی لوزنان فی سکون و او وفتح زاء معجه و نوله بوغازده دیلک نهاننده اولان ات
 پارهسی که ترکیه دلخک و عربیه ملاذه دیرلر کی لوندزن فی روسی عورت تلور روسی عورت
 دیلک اولور میر نظمی بیت لوندزن بوده آنجایی حیت * که صد فرسخ بود دورا زمروت *
 کی لویشن فی کسر و او و سکون یای تحتانی و فتح سین معجه ایله تعلیمد لک بر آلتیدر بدعلی
 اولان آتک بورنه طاقوب یواشدر لر اویشه دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت لطف او شد نشین
 صحرا * قهر او شد لویشن دریا کی لیان فی فتح یای تحتانیله یعنی تابان و درخشان باء فارسیله ده
 مرویدر شمس خیزی بیت اگر بکاهکشان ازدحام احرامست * بدین درست تراحم زنیات
 لیان کی مع الواو * لاتو فی ضم تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول یعنی زبان لسان معناسنه
 استاد فرخی بیت دست و زبان نرسد بدوکس را * آری بماه بر نرسد لاتو * ثانی
 بردگرمی اغاجدر بر طرفی هموارو بر طرفی یومری آکابر میخ قاقوب وایپ بغلیوب اطفال او بو محرق
 ایدرلر کی لاولی بوزن داوایکی معنایه کلور اول خاک بیاض که ازوب دیواره سورر لر دیواری
 آغرتق ایچون شیخ آزی بیت شود رواق سپهر از ظلام دوده شب * چو کلبهای عجم
 شسته در بیع بلاو * ثانی یعنی لابه که لاهه دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت کر بودم سیمکار کرد
 چون زر * ورن بود سیم لاولوس فرایم کی لوی بش معنایه کلور اول حاوایه دیرلر مجیرالدین
 بیلقانی بیت لولو زینه اش در کار کردند * زجام عشرتشن بیدار کردند * ثانی پشته
 و جای بانک حکیم فردوسی بیت بدوسر شبان کفت از ایدر برو * ره تازه پیش اندر آیدت لو
 ثالث صفر که عناصر اربعه نیک بریدر حضرت مولانا قدس سره بیت غلط مکن ز ترش
 کبرای دفع لوست * زرشک چون تونکار بست رنگ و بوی ترش * رابع اب معناسنه پور فریدون
 بیت مخلف خالد ازه و لو شکر و کفاخشن * حاجت و صف بنده فی هر که خشن مجاشن *
 خامس ولایت ماژندر اندر قصبه آدیدر کی مع الهاء * لابه فی فتح باء موحد ایله درت معنایه
 کلور اول یعنی فروتنی و اطهار عجز خواجه حافظ * قطعه * بلازه که شمس آناه رخ چه باشد
 کر * بوسه زود خسته بیاساید * بخنده کفت که حافظ خدا پر امید * که بوسه تورخ
 ماه را بیالاید * ثانی فرهنگ زفانگی ناده یعنی جاباوسی و مطلق و جرب زبانی کنافی فرهنگ
 جهانگیری بو معنایه حکیم خاقانی بیت بش لابه که نمودم دلدار نیند رفت * صد بار فغان

گردم و بیکبار نیند رفت * ثالث مؤید الفضلاده با خلاص نیاز کردن کمال اسمعیلی * رباعی *
 من بودم و دوش آن بت بنده نواز * از من همه لایه بود و از وی همه ناز * شب رفت و حدیث ما
 بپایان نرسید * شب را چه کند قصه ما بود دراز * رابع بمعنی بازی یعنی لعب و لطیفه
 و لاخشه فی کسر خا و فتح شین مجتین ایله تمامج آشی که لاکه و لاکشه دخی دیرلر ابوالمعانی
 بیت دی شد م مهمان یک صاحب کرم * لاخشه آورد طعام ما حاضر و لاخوسته و لاخوسته
 کلاهما بضم الخاء المعجمه و و او المعروف اولها بسکون السین المهمله و فتح التاء المثناة ثانیها بفتح
 الشین المعجمه بمعنی لاخشه مرقوم و لادنه فی کسر دال مهمله و فتح نونه بر او تدر بعض ترکیبه
 جز و ایدر لکن فی المجمع و لاده فی فتح دال مهمله و اخفاء هایله ابله و احق معنایه شیخ اوحدی
 بیت نه که هر زن دغا و لاده بود * شیر ز هست و شیر ماده بود و لارده و لاروده و لاروره فی اول
 سکون را و فتح دال مهملتین ثانی ضم را و فتح دال مهملتین ثالث ضم راه مهمله اول و فتح ثانیله
 بلد چین دید کبری قوشد رکن فی فرهنگ جهمانگیری و لاره فی فتح زاء فارسیله بمعنی لایه
 مرقوم میرنظمی بیت چو دیده مخرف طبع شهنشاہ * بصد لاره کشیده از جگر آه *
 و لاشه فی فتح شین معجمه ایله حیوانه مرده ترکیبش دیر اسم عام در کاهی آدم میزنه دده دیرلر
 نتکم شیخ سعیدی بیت آن پیر لاشه را که سپردند زیر خاک * خاکش چنان خورد کز و
 استخوان نماند * حکیم سنایی بو معنایی تایید ایدر * مصرع * لاشه تو چهار دارد پای *
 و زبون و ضعیف چار یا حیوانه دخی دیرلر و له ایضا بیت بار کیر تو تا زیست دوان * تو خریدار
 لنگ و لاشه خران * شیخ عمر خیام * رباعی * یاران همه رفتند براهی مشهور * کرسوخته
 خر منند و کرساخته کور * ماما نده درین بادیه پر زغرور * بالاشه خری بار کران منزل دور *
 جمع الفرسه دخی بمعنی خر مریدر بو معنایه حکیم انوری بیت لاشه ما کی رسد آنجا که رخس
 اورود * کاروانی کی رسد هرگز بگرد لشکری و لاکه و لاکشه فی کلاهما بکسر الکاف
 العربی اول فتح جیم فارسی ثانی شین معجمه ایله بمعنی لاخشه مرقوم یعنی تمامج آشی عربیه دخی
 لاکشه دیرلر نتکم مشهور در خیر الطعام لاکشه دیرلر و لاله فی معروف چچکدر انواع و الوانی
 اولور اصلی قرمزی اولغله لاله تسمیه اولمشد رزیر اسرخ رنگه لاله دیرلر رومه انواعی غایت چوقدر
 هر رینه بر اسم تعیین ایتشدر مؤید الفضلاده مسطور در که هر شکوفه که خودرو اوله یعنی
 اکدین بنه اکالاله دیرلر امام مشهوری لاله داغدار در که شعر اقلب عشاقه تشبیه استعمال ایدرلر
 ایچی سیاه اولوریدی نوعدر که ذکر اولنور ۱ لاله کوهی ۲ لاله صحرائی ۳ لاله شقایق
 ۴ لاله دورو ۵ لاله دلسوز ۶ لاله دلسوخته ۷ لاله خطایی فرهنگ میرزا ابراهیمیدی
 نوعنی بووجه اوزره ذکر ایدر ۱ سرخ ۲ زرد ۳ سفید ۴ آل ۵ دورو ۶ خطایی
 ۷ شقایق النعمان رومه مشهور اولان بونلدر ۱ قرمزی ۲ صاری ۳ بیاض ۴ ارغوانی
 ۵ یشل ۶ پروازی ۷ ابری ۸ منلا چلی ۹ قرلنچ ۱۰ فلاندره ۱۱ چلی چوجه
 ۱۲ ملک زاده ۱۳ لاله کفه ۱۴ لاله برداق بونلدرن ماعداد دخی چوق نوعی وارد و لاکچه فی
 سکون میم و فتح جیم فارسیله اولنسنه در که عنبر و مشک و سبند سوخته و لاجوردی صوق
 و آمیخته ایدوب اطفالک ابرو و پیشانی و شقیقه لرینه سورلر دفع چشم زخم ایچون غایت

غایت مغیب درد دیر لیمد لوبکی * قطعه * تابودلا محظ زعنبر و مشک * خوبرابعدار تو بر تو
 باد شوق محبت دایم * دردم پایدار تو بر تو * لامه * بوزن نامداول چارگری دل بند در که
 شدت شتاده دستار او زردن طولار لر قواقلری حفظ ایچون لامک دخی دیر لر فرهنگ میرزاده
 چیزی باشد که از پای تاسربه بچند مرویدر * لانه * بوزن دانه دورت معنایه کاور اول
 آشیانه مرغ شیخ مغربی بیت مرغ دل مازهر دو عالم * اندر بر او گرفت لانه * فرهنگ
 جهانگیری آشیانه پرده دن غیر چریده آشیانه سنه دخی دیر لر حضرت مولانا قدس سره
 بیت تو چو کبوتر بچه زاده این لانه * که تونیابی خود مات ازین سو کشیم * وله قدس سره بیت
 همه صیاد نکونی که چه دامست وجه دانه * که چو سیمرخ به بند عجم مست ز لانه * ثانی یعنی
 صد او نغمه پردازی وله قدس سره بیت خود کاشن وقتست این یارب چه در خست این
 صد بابل مست اینچاهر خطه کنه لانه * ثالث کاهل و بیکار و آورده معناسنه شاه ناصر خسرو
 بیت کنون پارسایی همیگرد خواهی * چه کردی بسان خر پیر لانه * بومعنای میوید شمس
 فخری بیت عنرا نام اوبه ننگ آید * زانکه سخت اباست و بس لانه * مولانا کسائی بیت
 کنون چونی همی حیلت که کشتی مست و بی طاقت * ترا دیدم بپرنای فسیار آمیخته ولانه *
 رابع مجمع الفرسد خانه زنبور معناسنه شیخ سعدی بیت شنیدم که مردی غم خانه خورد
 که زنبور در سقف اولانه کرد * لاهه * بوزن کاوه دورت معنایه کاور اول تعلق و جایاوسی و جرب
 زبانی ثانی اظهار اخلاص و نیاز ثالث لعب و بازی یونر لابه مرقوم ایله مترادف المعنی در رابع
 بر نوع طوغان آدیدر که چالیک دخی دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری * لاهوره * ضم ها و او
 معروف و فتح راه مهمله ایله خام قاون و قار پوز ترکستانده قاش دیر لر حضرت مولانا قدس سره
 بیت جسم که چون خریزه است تانبری چون خورند * بشکن پیدا شود قیمت لاهوره *
 * لایه * بوزن خایه و دایه لای معناسنه در که عنقریب ذکرا و نورانشا الله تعالی * لباده *
 فتح باء موحد و دال مهمله ایله جامه بارانی یعنی یغمور لق لباد دخی دیر لر * لباسه و همیشه *
 اول فتح باء موحد ثانی کسر یله نعلیند آت بوزنه طاقدوخی آت که ترکیب یواشته دیر لر شیخ نظامی
 بیت به نیردن از تارش چرم نام * لباسه در افکنند شب رابکام * حکیم سوزنی بیت لبس
 از هجودر لباسه کنم * تا بخندد در او او الالباب * وله ایضا بیت لبس از هجودر لباسه کنم *
 که بدینسان بود تبسم خر * لب خند * سکون باء موحد و فتح خاء معجه ایله لطیفه کونه سوزن
 و طبیعت قبول ایتدوکی ادا دن تبسم ایتکه دیر لر ابوالعانی بیت رجا کردم ز جانان جاه و صلت
 باب خند بکفتا کرنصیبت * لبوه * سکون باء موحد و فتح واو ایله سوده چالوب یوغرد
 ایتدکاری مایه به دیر لر * لتره * سکون تاء مشناه و فتح راه مهمله ایله ایکی معنایه کاور اول پاره
 و زیده معناسنه شمس فخری بیت آنکه باشد بر جلات او * اطلع چرخ زنده و لتره *
 ثانی مرد قریه یعنی سوز آدم خواجه عمید او بکی بیت خلعت ایمان تازه بر عید خسته پوش
 تابان خلعت ز فضلت لتره و لتره شود * فرهنگ میرزاده و موید الفضلاده یعنی رانده
 مسطور در * لتره لتره * یعنی پاره پاره و دریده دریده شده * لته لته * یعنی پاره پاره
 و پاره لنگه مشرف معناسنه که لثات و لثالت دخی دیر لر و بر معناسی دخی غله ایتد ایردن چقدوخی

محل ودخی قماش پاره لری که لته دخی دیرلر **ق** لاجه **ق** سکون جیم اول و فتح لام و جیم ثانیه
 خوشبو ادویه بی دوکوب سرکه و کلاب ایله آمیخته ایدوب و برشیشه به قویوب ایام تعفن
 هواده استنشام ایدر لاجه **ع** ایله **ع** لاجه دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری بولغنی یعنی **ع**
ع لاجه بی جهانگیری غیر لغت منظور فقیر اولامشدر **ق** لخته **ق** سکون **ع** معجه و فتح **ع** ثناء
 ایله یعنی لخت مرقوم یعنی پاره خسروانی بیت بازند مثنوی کز غم او آنکه در سنسیت * از تنک
 دلی جامه کند لخته و پاره **ق** لجه **ق** سکون **ع** معجه و فتح جیم فارسیه یعنی اخگر یعنی آتش
 قوری بدرالدین جاجری بیت مه بکمند آورد سبیل تو هر نفس * لجه بید آورد آتش
 تودمیدم * وله ایضا بیت آن بسته خندان نکر آن چشمه حیوان نکر * آن لجه پنهان
 نکر در آتش جان پرورش **ق** لجه **ق** سکون **ع** معجه و فتح شین معنای ایله اوج معنایه کلور اول یعنی
 لجه مرقوم اورمزدی بیت آتش عشق را ز بیس سوزت * آه شعله است غم بود لجه *
 یانی اربشته و تهاج آشی که لاجه دخی دیرلر ثالث یعنی لغزیده که لجه دخی دیرلر **ع** لاجه
 سکون **ع** معجه اول و فتح لام و **ع** لاجه ثانیه خوشبو ادویه بی که ترنج پیراخی و عبیطران و امثالین
 دوکوب سرکه و کلابه آمیخته ایدوب برشیشه به قویوب دفع عفونت ایچون استنشام ایدر
ق لزه **ق** سکون **ع** معجه و فتح زاء معجه ایله بر علت در که اعضای انسانی متصل در عریه
 عشه دیرلر ودخی حمایه ده دینلورد تر تسمی اولدوغیچون ودخی زلزله که کره ارض حرکت ایدر
 میرنظمی بیت زمین آید بلرزه از سمنش * چنان تند و توانیش توندش **ق** لجه **ق**
 کسر زاء معجه و فتح جیم فارسیه کوله پنه یعنی اکیر لکه آماده اولمش پنه زاء فارسیه ده مرودر
ق لشکر پرته و لشکر پرته **ق** جاسوس معناسنه که پرته و پرته و هیدن لفظندن صیغه امر
 و وصف ترکیبی در واسم فاعل دخی اولور لشکر آرایجی معناسنه استاد لطیفی بیت بیامد
 ز لشکر پرته و هان یکی * کد قصد شما کرده اند بی شکی **ق** لشکر لشکر **ق** یعنی پاره پاره دیکدر
ق لشکر **ق** سکون **ع** معجه و فتح کافه ایکی معنایه در اول یعنی پاره ثانی یعنی سبب کذا
ق فرهنگ جهانگیری **ق** لفته **ق** سکون **ع** معجه و فتح ثناء ایله سفله و فرومایه معناسنه که لته
 دخی دیرلر شیخ عطار بیت جام زبردست ز کس می نهی * لفته را میر مجلس می کنی **ق** لجه **ق**
 سکون **ع** معجه فارسیه اوج معنایه کلور اول یعنی اسب فرولب که لجه و لجه دخی دیرلر ثانی
 استخوان با گوشت شیخ نظامی بیت بیاورد خوان زیرک هوشمند * بز لجه ای سر کوسفند
 ثالث زن فاحشه به ده دیرلر **ق** لقه **ق** ضم قاف و او معروف و فتح میم ایله نام پیدار استطالیس
 حکیم کذا فی الاداة **ق** لکامه **ق** فتح کف عربی و میله ایکی معنایه در اول قیون بغرسنی قیمت
 و پرچ ایله طولدورب بشوردر شاه ناصر خسرو بیت چو خریخرد زانی اکنون که آنکه *
 بجزد بستان خریدی لکامه * ثانی آلت رجل معناسنه که لند و دخی دیرلر **ق** لکانه **ق** فتح
 کاف و نوله لکامه مرقوم ایکی معناسیه ده مترادف در یعنی اول که روده با گوشت قیمت آکنده
 عربی معصیب دیرلر طیمان مرغزی بیت کز آنکه لکانه ات آرزوست * اینک بیان راغ اندر
 یعنی ثانی وله ایضا بیت من شاعر سلیم با کورکن سلیم * زیرا که جعل ایشان دوغست بالکانه
 شمس فخری بیت بدنیامیل و رای تونباشد * ملک فی فرج دارد فی لکانه **ق** لکانه **ق** سکون

سکون کاف اول و فتح لام و کاف ثانیله هرزه و هدیان و باوه سوزکه لکک دخی دیرل معربی
 لقلقه در ابوالمعانی بیت کوش مزین آن سخن کش بزند لاف فضل * هر سخن کذب اولکاکه
 و هرزه است و لنبه و سکون نون و فتح باء موحد ایله هرزه که مدور و کرد اوله ابوالمعانی بیت
 کون اولنبه است و اورا بایش * جز بسر کیرد و قبضه راستست و لجه و سکون نون
 و فتح جیمه ناز و شیوه و بخترا ایله صالنی یوریمک حکیم خاقانی بیت سیمرغ بد مسیحه بجه نکند
 رجه * او کیم که لجه من باز که جولان * استادی بی * قطعه * کفش صندوق محنت کس زن
 هر دو کردند هر دو نا هموار * هیچکس را کناه نیست در آن * کو بود هر دورا همی از کار *
 آن یکی را بجه و خفتن * و آن یکی را بجه و رفتار و لو آشه و فتح شین معجه ایله او اش
 مرقوم معناسنه در و لوده و سکون واو و فتح دال مهمله ایله بر نوع اوزون سپید در آرقه ده
 کو تورلر و یوک اوزرینه قورلر کواره دخی دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری و لوزینه و سکون
 واو و کسر زاء معجه ایله بقلوا و باداملی حلوا عربیده صمصمه بقلوا یه مخصوص اسم ایتش لوز بیج
 دخی دیرل ابوالمعانی بیت میخوردلوزینه و مرغ کباب شام و سحر * خواجه و اهل و عیالش
 نان جورا سیر نیست و لونه و سکون واو و فتح نونه کلکونه معناسنه یعنی قزللق که زنان
 یوزرینه سورلر کذافی المجمع و لوه و فتح واو و اخفاء هایلله معنی غلیبواج که غلیبواژ و زغن
 و احد دخی دیرل زبان هندیده بر قوشدر تیهویه مشابه کذافی فرهنگ جهانگیری و له و
 اظهار هایلله بوزن شته اوج معنایه کلور اول معنی شراب حکیم سنایی * مثنوی * هر چه بستاند
 از حرام خرج * از بهایی نماز و از ره حج * یابله یا بکنک صرف کند * برف را پارودوغ و ترف کند
 وله ایضا بیت دولت آراست درین روز که آتش ازله * حیلت آراست درین شهر که نانش
 از منک * ثانی معنی بوی یعنی رایحه حضرت مولانا قدس سره بیت من چه کفتم بجا بماندلی *
 کزدلم له نبرده رفت از کار * ثالث ولایت ترکستانده بر شهر آدیدر و اخفاء هایلله یعنی لامک
 نصیبله کاج اغاجیدر کذافی فرهنگ جهانگیری و لوشه و کسر واو و سکون یای تختانی
 و فتح شین معجه ایله نعلبند آلتلرندن یواشه دید کلریدر حکیم نزاری قهستانی بیت پوز خود را
 لوشه کردستم * تا طمع بکسلد زقرص لو اش و لوبه و سکون ها و فتح باء موحد ایله نادان و احق
 معناسنه در و لوبه و سکون ها و فتح باء موحد و لامله بودخی نادان و احق معناسنه در
 در بندار فخری منتخبند لامله مسطور در معیار جمالیله کافله منقولدر و لجه و سکون ها
 و فتح جیمه صوت و کلام و شکل معنایینه استعمال اولنور مثلا مجود خوش لجه و لسانده محل
 و نکل و حرکت لسانه دیرلر مع الیاء التختانی * لاجی و کسر جیمه قافله که هال و هیل دخی دیرلر
 بولفت عندیدر و لاسکوی و فتح سین مهمله و کاف و کسر واو ایلله بر کوچک و خوش آواز
 قوشلدر منوچهری بیت خول طنبورده تو کو بی زند و لاسکوی * از درختی بدرختی رود و کوید آه
 و لاله دختری و لاله نک بر نوعیدر کنایه غایت سرخ و اورته سی سیاه اولور آذر کون دخی
 دیرلر عربیده شقایق النعمان دید کلریدر و لاله دشتی و ترکیده کلجک چچی دیرلر بعض
 قره منکده بودخی شقایق النعمان اولق اوزره مرویدر و لاله کوهی و لاله یه بکزدر قره زری چچی کلر
 و لامانی و فتح میم و کسر نونه معنی جابلوسی کردن یعنی تملق و یالتقانی شمس خیزی بیت فک

و

جا بوس در عهدت * کرد نفرت ز مکر و لامانی * حکیم سنایی بیت چه سستی دیدی
 از سنت که رفتی سوی بددینان * چه تقصیر آمد از اقران که کردی کرد لامانی * و بمعنی لایه کوری
 یعنی یلوار مقوله بیت با ازان خواجه زاده بی برک * اینهمه لاف لام و لامانی * مؤید
 الفضلاده و نسخه میرزاده بمعنی زره پوشی و لای بی آلتی معنایه کاور اول بمعنی گفتن مثلاً
 هر زره ملای دیر لر هر زره مکوی دیمک اولور نجیب الدین جرد پادقانی بیت جایی که از سخاوت
 طبعت سخن رود * هم بحر سفله باشد و هم ابر هر زره لای * و می لاید دیر لر میگوید معنایه
 حضرت مولانا قدس سره بیت ملا متم بکنند در از میلایم * بود که کشف شود حال بنده
 پیش شما * کمال اسمعیل * قطعه * حقوق خدمت و آنچه از نظایر اینست * که شرح قاعده
 آن زبان نفرساید * شروع می نکنم اندران که تا لطف * نکویدم که فلانی در از میلاید * ثانی
 بر نوع ابر بشمندن طوقش آنچه لطیف فاشدر و لایبت چیتند ایشار لر و هندده شهر بحر انده دخی
 ایدر لر ساده سی والوانی اولور سیف اسفرنگی بیت اکسون زر نکار فلک را چه آستر *
 بر ابره معنای این لای ساده بین * ثالث سیاه با لایق که ایغنه یا پشور کمال بخندی بیت سیل
 اشکم بر دیکشب بردش خندید و گفت * پیش ما این شخص آب آورد ولای آورد کیست *
 رابع درد یعنی هر صویک و حوضک دینه چون چرکی بمعنی درد حوض سیف اسفرنگی
 بیت موج تباشیر ز در لب نیل افق * کوه رمه زیر لای همچو صدف شد نهان * بمعنی درد شراب که
 کوبد بینه قانور مولانا جامی بیت دوران زکل لای می وحشت سرختم * بس خانه عشرت
 که درین دیر بنا کرد * بمعنی درد ساغر ظهوری ترشیزی بیت نحوای بنای بقار اخاب *
 بکن پای بسستی ز لای شراب * خامس بمعنی تنک بار که ترکیه یوک تنکی و یوک تابی دیر لر مثلاً
 این جامه نا این ربهسمان لای است دیر لر یعنی بواسباب بواپیک تنکی در سادس دره کوه یعنی
 طاع اراسنده اولان دره و لایینی کسریای تحتانی اول و نون و سکون یای ثانیه بر نوع
 پکری طارک و ملکدر و فقرا و درویشان کیدوکی پکی طار و قصبه جامه یه ده دیر لر کذافی فرهنگ
 جهانگیری کتاب السامی فی الاسامیه اول ششمینه جامه دز که ایش محله کیر لر و لای کسری
 باء موحد ایله دبل اتمک اولسون قاون و قارپوز وغیری اولسون امیر خسرو بیت ای قرص
 آفتاب که دوری ز چشم ما * مارا لای بخش که خسرو کدای تست و لری کسریاء مهمله
 مشدده ایله علت جذام در اعاذنا الله منه و لکنی سکون نون و کسر کافله اپکی معنایه در
 اول اقسقلق کد بونده یای صفتدر ثانی معنای اصطلاحی در عذر و دروغ و بهانه معنایه که
 عذر لنگ مینکنک دیر لر شیخ عطار بیت دست رس کرباشدت تنکی مکن * چون تور هداری
 بره لکنی مکن * بویته تجنیس و اپکی معنایه ده شمولی واردر و لهنه جانکرای بی برطاش
 آدیندر در یاده اولور موج در یاده بعض محل ظاهر اولور هر کیم آتی کور در سه با مر الله تعالی اول قدر
 کونکه هلاک اولور سنک خند دخی دیر لر عربید بحر الضحک دیر لر کذافی المجمع و لای بوزن
 کی اپکی معنایه در اول طرف هر نه نک اولور سه ثانی با لایق که لای لفظندن تخفیف اولمشدر
 کذافی فرهنگ جهانگیری و باب اللام المکسوره مع الالف * لقا بی فتح قافله صورت
 و چهره معنایه اگر چه لفظ عربیدر اما عجمه استعمالی نشاید کرد و ترکیب اینه جزو

جزایا دوب مهلقا و خورشید لقا دیرلر میرنظمی بیت نباشد و فادار هر مهلقا * جفا میکنند
 کربخواهی وفا فی لها فی فتح هایله دیک که بوغازک اولنده اولور برپاره اندر عربیده ملازه دیرلر
 فی لیبیا فی سکون یای تحتانی و فتح باء فارسیله بوزن و معنی کیما یعنی شیردان فی مع الباء
 الموحده * لیبیا فی سکون باء موحده و فتح یای تحتانیله معنی رود خانه یعنی ارمق یری کذافی
 فرهنگ جهانگیری بومعنایه میرنظمی بیت زاشک دینه کشته سیل لیبیا * بزورش برنیارد
 کوه پرتاب فی مع التاء المثناة * لیرت فی بوزن سیرت کلاه آهنین که اکا ترک و خود و سر پیاان
 دخی دیرلر عربیده مغفردید کاید کذافی المجمع اما لسان الشعرا ده معنی غراره که بر نوع پوشش
 سلاحدر فی مع الحیم * لچ فی اغزک ایچ جانبی ابوالمعانی بیت بکفتارتلخ و جواب درشت *
 کند مردم از هرزه و کوه لچ فی لچ فی سکون نوله برنسته بی برنسته دن چکوب چقارمق شمس
 فخری بیت چورایش و دبعده ازین کودکر * فلک مهرومه را ز کردون بلخ فی مع الراء المهمله فی
 فی لیلو پر فی سکون یای تحتانی و ضم لام و فتح باء فارسیله معنی نیلوفر معروف صاری چچکدر
 صوده بتراواعی اولور سرخ و سفید و زرد و کبود اما ایچی صار و اولور لیلو یل دخی دیرلر حکیم قطران
 ارموی بیت تی دارم جو ماه نو بزیر تیغ کرداندر * دلی دارم چو لیلو پر میان آب سرداندر *
 فی مع الزاء المعجمه * لیز فی سکون یای تحتانی ایله بوزن نیز معنی لغزیده و نرم کذافی المجمع
 فی مع السین المهمله * لیس فی سکون یای تحتانیله ایسیدن لفظندن صیغه امر و وصف
 ترکیبی اولور مثلا کاسه لیس دیرلر چناق بلایچی دیک اولور میرنظمی بیت مشوکاسه لیس
 بهر سفله طبع * اکرم رباشی بدرکن زسمع فی مع الشین المعجمه * نکاش فی فتح کافله یول
 معناسنه اما طریق جاده ایام شتاده با لحق اولوب یوریمک عسیر اولد قده صاغندن و صولندن
 قچه مق ایجه یوله دیرلر فی لیمه کوش فی سکون یای تحتانی و فتح میله قولق ایچنده اولان چرک
 کذافی فرهنگ جهانگیری فی مع الفاء * لیف فی سکون یای تحتانی ایله اوج معنایه کلور
 بری قطیفه خاوی قریندسی و بری دخی خرما ایپی و بری دخی برنوع ریشه لو کوکدر که ایچمه
 صابون قویوب حمام سورینورلر ابوالمعانی بیت بکون دلبر دلاک دید بکرما به * بکرده
 لیف بریش سپید کش مالش فی مع الکاف * لک فی برقوشدراتی لیدی اولور اکا لیک ولیاک
 دخی دیرلر فی لک فی فتح کافله آلوی ترش یعنی اکشی ازک کذافی المجمع فی لک فی سکون
 کاف فارسی و کسر لامله دکرمان طاشی اوزرنده اولان تحتیه پاره سی که دانه تدریجه دوکک
 ایچون دلاک آغزیه قورلر لککه دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره * قطعه * چون
 لککست کلاکت برآسمای معنی * طاحون ز آب کردد ز لکک معین * زان لکک ای برادر کندم
 ز دول مجهد * در آسمان را فتنه معنی زهی مبین فی لکک فی کسر میم و سکون شین معجمه ایله معنی
 چغرات یعنی سودک اوزرینه طوزا کوب کسدرلر کذافی المجمع فی لکک فی سکون نون و ضم
 باء موحده ایله بهرام زماننده بر کریم النفس و سخی سقنک نامیدر که بهرام کوردکی شاهه ضیافت
 ایدوب خانه سنه دعوت ایلدی بهرام کوردخی خاطرین جبر ایچون دعوتنه اجابت ایلدی
 حکایه سی مشهوردر حکیم خاقانی بیت بهرام ننکرد بهرام در نظر * بر خا و خوان لکک
 سقا بر افکند * و ضم ایله شور و غوغایه دیرلر فی لک فی کله استدر اکر عربیده کی لکن

معناسنه در لیکن دخی دیر لری لیکو فی سکون یای تحتانی وفتح و او ایله بر بوجکد رجامه و جوقه
کسر دیوک دخی دیر لر بعض فرهنکرده تخمیل بی معناسنه در فی مع الکافی الفارسی * لنک فی
سکون نوله بو ط با شدن ایاق بر مقولینه وار حجه اول عضوه دیر ل حکیم فردوسی بیت یکی
مادیان نیز بکشدت جنک * برش چون بر شیر و کوتاه لنک فی لیمتک فی سکون یای تحتانی
و فتح تاء مثناة ایله بیسرو پاومفلس و بی نوامعناسنه حکیم سنایی از زبان زن خود * قطعه *
عورتی ام بکرده از شنکی * تیغ بسیار مرد را فسان * بر همه مهتران فکنده رکاب * وز همه
لیتکان کشیده عنان * آخزای لیمتک کتاب فروش * بر سائید کار بند بجان فی لیولنک فی
ضم یای تحتانی و فتح لام و سکون نوله بمعنی ترف ترکیب کس دید کاری بوغرت قوریسی حکیم غمناک
بیت وان زراز تو باستانه آنکه تا اکنون ازو * چون غزی خوردی همی و طایفی ولیولنک *
بو بیت یای تحتانی سکون ایله اولق اقتضایدر فی مع اللام * لکل فی فتح کافله امرود عربیه
کثری دیر ل ضم کاف و میم و سکون تاء مثله و فتح راء مهمله ایله کذافی فرهنک زفانکویا فی لیلو یل
سکون یای تحتانی و ضم لام و فتح باء فارسیله بمعنی لیلو پر مر قوم یعنی نیلوفر کذافی فرهنک
جهانگیری فی مع المیم * لعام فی فتح عین مهمله ایله ابکی معنایه در اول بمعنی چرکین میزظمی
بیت در برش جامه لعام ولتات * چهره اش زشت و طبع دیوصفات * ثانی بمعنی تاریک که
قرا کو معناسنه در فی لفام فی فتح فایله یشق که کفش معناسنه در فی نکام فی فتح کاف
فارسیله او یان که آت با سته اور لر معربی بلامدر و دخی کم معناسنه ده دیشار چونکه کم ایله او یان
بر برینه لازمه در ایکسسه دخی دینلور شاعر بیت طبع را کر چه خوش آید دلبران شوخ طبع
ضبط ارمکن نباشد همجو اسب بی نکام * عجایب البلد اندک شام و لاپشه بر طاع آدیدر
فی مع النون * لباس راهبان فی یعنی سیاه جامه حکیم خاقا بیت لباس راهبان پوشیده
روزم * چو راهب زان بر آرم هر شب آوا فی لپان فی فتح باء فارسیله بمعنی رخشان استاد فرخی
بیت کردون ز برق تیغ چو آتش لپان لپان * کوه از غر یوکوس چو کشتی نوان نوان * کذافی
التخفه اما فرهنک میرزاده و مرید الفضلاده یای تحتانی ایله بوزن کیان بمعنی تابش بکد بکر
درخشان مسطوردر فی لشتن فی سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایله بمعنی لیسیدن یعنی بلامق
حکیم سوزنی بیت لشتند آستانت بزکان و مهتران * چون یوز بهر لشته باب کاسه پنیر *
فی لجمیدن فی سکون نون و یای تحتانی و کسر حمله برنسنه بی برنسنه دن چکوب چقاروق
مثلا یردن اغاج و سائر نسنه لری چکمکه چقارمغه دیر لر و آخر نسنه لرده دخی استعماله اولنور
طیان مرغری بیت کسی کور ابکیر ددر دقو لبح * بکافش تو شکم سرکین برون لبح فی لپان فی
سکون یای تحتانی و فتح باء فارسیله بمعنی لیماء مر قوم یعنی شیردان فی لیزیدن فی سکون یا پین
تحتانی و کسر زاء معجه ایله بمعنی آمیختن و لغزیدن یعنی قار شمع و سورچک کذافی الجمع ابکی
معنایه ترتیب اوزره میزظمی بیت هر آن لپرز حلالش با حرامش * با یزد پای او وقت خرامش
فی لیسیدن فی سکون یا پین تحتانی و کسر سین مهمله ایله بلامق که عربیه لغت و ولوغ دخی
دیر لر بو عربی قطعه ده وارد اولشدر * قطعه * اذا وقع الذباب علی طعام * رفعت یدی و نفسی
تشتهیه * و یجتذب الاسود و رود ماء * اذا کان الکلاب یلغز فیه فی لیوان فی سکون یای

یای محتایله یعنی دیوان یعنی محل حکومت پادشاهان و وکلاش و دخی اثناع رفیع و اثناع اوکنده
 اولان سیان کدافی فرهنگ جهانگیری و لیدن و یای ثانی مجهول ایله یعنی خاییدن یعنی
 چمنک مسعود سعد سلمان بیت مسعود سعد چند لپی راز * چه فایده زار لیدنت *
 و مع الواب * لپو و لپون که معروف میوه در طالب آملی بیت زوتر نجذقی ده که طبعی دل من
 نشکند نای صفرات بدین لپوها و لپودار و کوهی بر او تدر ایام بهارده طاش
 اراسنه بتر لپون را یحه سن و پرر طبیعی حار و یا بعضی در عربیه و سنج دیرل و لپو و سکون
 یای محتایله نیز اعظم اسما سفین بر اصغر حکیم انوری بیت ای ساقی مهروی در انداز و مراده *
 زانی که زرش ماد و لپوش پدرا آمد و مع الهاء * لپاچه و فتح باء مو حله و حیم فارسیه
 یعنی جامه و اثواب لباس معناسنه در حکیم انوری * قطعه * یکی ز آتش جور سپهر یازم خر *
 که از تجاسر آن همچو دیک میجو شم * عجب مدار که امروز مرا دیدست * در آن لپاچه که
 تشریف داده دوشم * نه بهر خسرو سیار کان همی خواهد * که عشوه محرم وان لپاچه بفروشم
 بدر جا چرمی بیت صبح است رومی کله رزد بر سرش * شب هندوی لپاچه کلرز در پیش
 خواجه سلمان بیت جیب و لپاچه دوران که شب اندر روزیت * همه تادمان حشرست
 معطر بخور * بعضی فرهنگ کرده جامه قاضی مروید و لککه و معنی لکک مرقوم یعنی
 دکرمان طاشی اوزرنه اولان تخته پاره سی شاه داعی شیرازی بیت زبان لککه هرگز نباد
 داد کلام * نشد محیط زمان نیز بر مکان سخن و له و اطهار هایل بوزن زه ابکی معنایه در اول
 منضمحل معناسنه یعنی استکیوب طاعلق اوزره اولان نسنه ثانی فرنک طرفندن روم
 سرحد نده بر شهر آیدر و لیسبه و سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح باء فارسیه ماسوره
 معناسنه در کدافی الموید و لیسنه و سکون یای تحتانی و سین مهمله و فتح نونله ماسوره
 معناسنه فرهنگ جهانگیریده مروید و لیمه و سکون یای تحتانی و فتح میله چرک معناسنه
 و لپوه و سکون یای تحتانی و فتح واو ایله الله و احق که کالیوه دخی دیرل لو احد من الشعرا
 بیت صمرا بود بر در خادمی سیر * چومستان لپوه چون دیوان زبونگیر * مؤید الفضلاده یعنی
 جابوسی و فر بیند و مجمع الفریسده یعنی شکستن مروید و مع الیاء التحتانی * لهی و کسر
 هایلله یعنی رخصت حکیم سوزنی بیت کز نشن رابلفظ بخارای عادت * کویم که کنی که تکایم لهی
 کند و باب اللام المضمومه مع الالف * لکا و ابکی معنایه در اول لک دیدگری بویا که
 قینادوب ابریشم بویارل سرخ رنگ چقار و قلیج و خجر قبضه لرین آنکه محکم ایدرل حکیم قطران
 ارموی بیت نار چون در حقه زرین نکیپنهای عقیق * سیب چون بر مهره سین نشانهای لکا
 وله ایضا بیت آن دورونه کل چوروی عاشقان از خون دل * پاچه بر زرین ورقهار یخته آب
 لکا * ثانی یعنی مرز بوم یعنی زمین و ملاء و ولایت و لویا و بوکر لجه دیدگری غله در حیوانات
 قسمندن و لورا و سکون و او و تاء مشناه و فتح راء مهمله ایله ابکی کسینه میاننده معبودانه
 اولان ادواتعیرات که غیر استند که فهم ایلمه لر زبان زرگری و لوتره دخی دیرل کل اسمعیل بیت
 خرد سیر عقی کند فهم ازو * چو کوند سر کلک تو لورا * وله بیت دانی چه نام را در کاکت باو ترا
 اندر زبان اهل خرد ناودان شکست و لوشا و او معروقی و فتح شین معجه ایله حکمای رومین

بر مشهور حکیم آدیدر نقش و تصویرده بی نظیر ایدی تو صنعتی بمثل بر کتاب تصنیف ایتمشدر
شکلوش و شکو شادخی دیر لر لوقا فی واومعروف وفتح قافله ایکی معنایه در اول قیاقور وخی
عربیه حی العالم دیر لر ثانی حکماء یوناندر بر مشهور استاد حکیم آدیدر کذا فی فرهنگ
جهانگیری مجمع الفرسده لوقا دیر حکیم قسطا در بعضی اقسام حکمتیه بر کتاب آدیدر لوقا لک
مصنعی دردیر لر اما قول اول امجد در شاه ناصر خسرو بیت هر کسی حرفی همیکوید بتیره رأی
خویش * تا کجا آید که او قسطای بن لوقا سنی * مرقوم لوشا و لوقا ایکی حکیم آدی اولدوغنه
شعر عربیه دلالت واردر نتکم شیخ شهاب الدین تاعفری بیت واحطط نساحه یوحنا
وصاحبه * لوشا و لوقا و کرکی و کرکس فی مع الباء الموحده * لوقا فی واومعروف وفتح قافله
میوک قرغان که عربیه اولمقوله یه ماعون دیر لر اکثر عمارت مطبخاندر استعمال اولنور ابوالمعانی
بیت آنچنان صاحب شکم بودست آن حیوان صفت * میتوان گفتن شکم را آن لوقا
وقف عام فی لهراب فی سکون ها و فتح راه مهمله ایله نام پذیر کشتاسب شاه در لهراب فی سکون
هاوسین و فتح راه مهملتین ایله طائیفه کیانیاندر بر مشهور پادشاه اسمیدر ایرج نسلنددر
فی مع الراء المثناة * لپوت فی ضم باء فارسی و واومعروف قافله اغزای معناسنه در شاعر بیت
الولوی ترکشت آنرا هر سخن * پردر و کو هر صدف بوده لپوت فی لشت فی سکون شین معجه
ایله قوی و استوار معناسنه میر نظمی بیت بنای عشق در دل لشت باید * که معموری همین
در عمر شاید فی لعبت فی سکون عین مهمله و فتح باء موحده ایله ضیغه مبالغه فاعولدر بازی
معناسنه یعنی اویون اگرچه لفظ عربی در اما فارسیه استعمالی شولقدر شایعدر که کندو
اغزای منزله سنه وارمشدر و دخی شول نسنه یه دیر لر که کوزنر مفتون دل داده اوله لر شیخ سعدی
بیت ای فتنه دلبران یغما * وی طیره لعبتان چینی فی لوت فی واومعروف ایله برهنه اصلی
معناسنه در و واومجول ایله اقسام اطعمه لذیذ معناسنه در حکیم خاقانی بیت اینها همه
مردلات ولوتند * باد جیروت بر پروشد * بومعنایه احمد اطعمه بیت احمد ریاضت نشدت
کشف بزن لوت * چون نیستی از اهل دل از اهل شکم باش * مجمع الفرسده لقمه بزرک
معناسنه بسحاق اطعمه بیت هر که روزی بره تنها بخورد * در میان لوت خواران مرد نیست
فی لوت و پوت فی توابع الفاظ قبیلنددر که اقسام ماکولات و انواع مشروبات معناسنه در
حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * بیش او کوساله بریان آوری * که کشی اورا بکهدان
آوری * که بخورای نیست مارالوت و پوت * نیست اورا جز لقاء الله قوت * ابن عین بیت
زهر سویدست آورد لوت و پوت * بشادی بر آرد زانده دمار فی لهفت فی ضم هاوسکون فایله
قرلمیانه معروف اویندر زبان هندیده کودیه دیر لر ابوالمعانی بیت چون لهفت بودست نزد
دختران * شایع اما کیر بوده در میان فی مع الجیم * لبح فی شوم و نکبت معناسنه میر نظمی بیت
مکن زهار باهر لبح صحبت * ترا آخر شود نساری ندامت فی لبح فی سکوز نونله اوج معنایه کاور
اول گوشه دهن یعنی اغز بوجانی میر عماره بیت گفت من نیز کیرم اندر کون * سبلیت
وریش وموی لبح ترا * ثانی آوردک ایچ جانبی که اکا و کپ و پچ و پوچ دخی دیر لر
اخراسان لبر لیموس و هند بلر کاله دیر لر استاد لیمی بیت نه همه کار تو دانی نه همه روز تراست * لبح

لنج پرباد مکن پیش و کتف ز مفر از * شمس فخری بیت که چو تشنه بروز گرم در آب * همه
 در خون نهند لنج و فر تیج * ثالث یعنی لب حضرت مولانا قدس سره بیت چشم بر در بود
 بدشسته بکنج * روتش کرده فرو افکند لنج * وله قدس سره بیت آن لب که بود لنج خری بوسه که
 او * کی یابد آن لب شکرش بوس مسیحا * بعضی هر هک کرده یعنی مثل دخی مرویدر لوج
 و او مجبول ایله ایران زمیند بروایت آدیدر کدافی فرهنگ جهانگیری لوج لوج بر نوع
 حلوا در کولنج دخی دیرل شیراز بلو کولاج دیرل رومه بقلوا مثل ایدر بغایت لطیف طعام در
 لوج مع الجیم الفارسی * لوج یعنی برهنه که لوج دخی دیرل کدافی فرهنگ جهانگیری لوج لوج
 و او معروفه اپکی معنایه کلور اول یعنی احوال یعنی شاشی شمس فخری بیت هر که در ملک
 بشاهنش نه بکننا بیند * بود از کوری آن کرنگر لوج و پاوچ * حکیم سنایی بیت کوش کر را
 سخن شناس که دید * دبه لوج راست بین که شنید * شیخ سعدی بیت خویشتم را بزرگ
 پنداری * راست کویم یکی دو بیند لوج * ثانی و او مجبول ایله برهنه که مادر زاد اوله یعنی عمر نه
 اثواب کیامش اوله لوج مع الخاء المعجه * لوج اپکی معنایه در اول کچ مرقوم معناسنه حکیم
 حکیم سنایی بیت آن مست زمستی نه بتسد نه زمردی * ورنی بجز دنیره خطی شمرد لوج * ثانی
 حصیر ایتد کوری سازه دیرل لوج و او معروفه اپکی معنایه در اول بر او ندر که حصیر ایدر لوج
 اکال لوج و دوخ و دخی دیرل ثانی یعنی کوز پشت یعنی بوکری عربیه احدب دیرل زراشت
 رام بیت شود زرد و پشت لوج کرد * تنب باریک همچون دوخ کرد لوج مع الدال المهمله
 لوج لباد لوج فتح باء موحده ایله براغاج در او کوزک بوینه کچور لوج تا که عربیه چکه و دخت سوره
 هندی لسانده جوه دیرل شیخ نظامی بیت کشاورز بر کاو بند لباد * زکا ووز آهن مجوید
 مراد * بومعنا ده لباده دخی دیرل عربیه باء مشدده ایله کچه معناسنه در لوج سکون
 نوله اپکی معنایه کلور اول لاف و کراف معناسنه حضرت مولانا قدس سره * مثنوی *
 کرچه صبر صبر بعض درختان میکند * برکیاه سپر احسان میکند * برضعیفی گیاه آن باد تند *
 رحم کردی دل تواز قوت ملند * ثانی زیر لیدن سو بملک که محل غضب و تمورده واقع اوله اکا
 دندیدن وژ کیدن دخی دیرل حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * رفت خضر و کفت ای
 موسی بیار * آب و خاک و آلت او انتظار * تامن این دیوار کچ ساز آورم * باصلاح اولش باز
 آورم * بر دفرمانش ولی لندش فرود * کین که ما کردیم کاری هرزه بود لوج لور کند لوج و او
 معروف و سکون راه مهمله و نون و فتح کافله سیبل صوفی که یری بر توب کتشر اوله یا کتشر لور دخی
 دیرل شیخ نظامی بیت دزی ناد هستان خوار زم چند * لویدی نه بینی بجز لور کند * خواجه
 عمید لویکی بیت در هر یکی ازین عد دشت روم شست * آنها که تعبیه است درین نیره
 لور کند لوج مع الراء المهمله * لوج راء مخفله بر طایفه در صحرا نشین غایت بیوک اولوس
 و قبیله در امیر خسرو * مثنوی * ملک کز لشکر آفت سگالش * چوموی لور پریشان دیدم
 حالش * ترش رو کشت چون افغان چنکی * ولی همچون کلام لیه تنکی * مولانا ماتی در تیمور
 نامه * مثنوی * زید کاری فتنه جوان لور * زبانهای آیند کان کشت پر * زاندریشه آن دل شاه را
 که از فتنه این کند راه را * ثانی راء مشدده ایله اسکی نسنه کهنه معناسنه در کدافی فرهنگ

بجهانگیری اما مجمع الفرسه نوعی از مردم قهستانی و معنی کام دیوان و بزه گوسفند و معنی باند
و مرآب مسطور در لقمه شمار فی اول کسنه یه دیر که اکا بر مجا لسنه سفره لرنه
یلادعوت حاضر اولوب طعام اکل ایدن لک لقمه لرن صایوب کاشکی اول لقمه بی بن آیدم دیو
طعامه حرصندن سائرک تناولن کوزه در حکیم صاحب در قسمیه بیت برمشک حاسد و لطف
مصاحبان مزاح * بغزنی هنران و برمز لقمه شمار فی لور فی و او مجهول ایله ذرت معنایه کلور
اول سیل یری بر توب آقدوغی محله دیرلر امیر خسرو * مثنوی * صغی کزاز دهای بد کز به
یاور و ماری بی شد خز به * یکی از عجز تن داده بنسایم * یکی در لور و لور در مید از بیم * وله
ایضا بیت کر سبکباری متوس از راه ناهموار از انک * بهترین میدان تک خرکوشن رالور و لرت
ثانی بر نوع پتیر در سائر پتیر لردن زیاده مقبولدر محمد عصار بیت چرب و شیرین تری ز شکر
و شیر * زم و ناز کتری ز لور پتیر * ثالث فی شرم و حیا معناسنه که لول دخی دیرلر رابع حلاج یانی که
لورک دخی دیرلر فی لور آور فی و او معروف اول و سکون راء مهمله و فتح و او ثانیه یانغ دبه سی که
دوه خامندن ایدوب یوله کو ترمک ایچون ایچنه هر نه اولور سه قورلر بعض فرهنگلر ده مذکور
دبه که باقر دن ایدوب ایچنه یانغ و یال و مریا و اشربه هر نه استر لسه قورلر لورک دخی دیرلر لورک فی
و او مجهول و فتح کافله هندوستانده بر شهر آدیدر کذافی التحفه فی لور فی و او مجهول و فتح لامله
خدای تعالی عزوجل اسماسندن بر اسم شریفدر میرنظمی بیت اگر لور کند باری بیاید
مراد انت بیای خویش شاید فی لور آور فی و او اول مجهول و ثانی مفتوح بر قوشدر سند اهر
دخی دیرلر فی مع الزاء المعجه * لعبت باز فی حقه باز معناسنه در مولانا جامی بیت این همه
لعبت و لعبت سازی * وین بصد شعبه لعبت بازی فی لغز فی فتح غین معجه ایله معنی چیستان
یعنی با معجه بعض ابیات ایدوب رموز ایله معما کی ایچنه اسم صقلرلر و بیچ و تابلی سوزده ده دیرلر
فی مع السین المهمله * لس فی سکون راء مهمله ایله ترجمه ابلک معناسنه در میرنظمی بیت
یکج درد و محنت حال دل پرس * ترجمه بایدش از لطف میلرس فی لوس فی و او معروف ایله
ایکی معنایه در اول تملق و جرب زبانا ق ایله آدم آلدماق معناسنه شیخ سعدی بیت چو
دستی ندانی کزیدن نبوس * که باغالبان چاره زر قست و لوس * حکیم سوزنی بیت کربودم
سیم کار کرد چون زر * و زنه بود سیم لوس و لاد سر ایم * بو معنایله میر خسرو بیت آمد او با هزار
لابه و لوس * داد بردست و پای بر نابوس * ثانی بمعنی غش کردن یعنی مسک و عنبره و سیم
وزره نسنه قرشد یروب مغشوش ابلک معناسنه استاد کسائی بیت کافور توبالوس
بود مشک توباناک * بالوس تو کافور کنی دائم مغشوش * بعض فرهنگلر کافور مغشوشه لوس
و مشک مغشوشه ناک لفظنی تخصیص ابلشور و عربیده چاشنی معناسنه در فی مع الشین المعجه
فی لوس فی بولانق یا لحق که حوضلر دینده وار مقلوده اولور لوش دخی دیرلر پورهای جامی
بیت صاف باشد زلال دولت تو * نیره شد آب دشمنانت ز لوس فی لوش فی بوزن کوش و نوش
اوج معنایه کلور اول صود دینده اولان یا لحق و بولانق صوکه عربیده ترنوف دیرلر شیخ عطار بیت
چون همنی شد غرقه فرعون آن زمان * کرد پراز لوش جبر یاش دهان * ثانی بمعنی کچ دهان
یعنی آغزی اگری شمس فخری بیت یکی دو بیند و البته دیده احوال * سخن کز آید و بی بیچ

هیچ شیک ز لوجه لوش * ثالث اللهم عافنا مرض جذامه مبتلا اولشده دیرلر وواو مجھول ایله
 روم حکما سندن بر حکیم آدیدر لوشا دخی دیرلر فی مع الغین المعجمه * لونغ فی واومعروفله
 یوزن یونغ و دونغ ایکی معنایه در اول بمعنی دوشیدن یعنی صاعق منجیک بیت من زه جای تو باز
 بود نحوهم * تات فالك جان و خواسته نکتم لونغ * شمس فخری بیت ابواسحق یادا کرنوالش
 زیستان طرب شیری کتم لونغ * ثالث بمعنی آشامیدن که میلوغددیرلر می نوشد دیمک اولور
 فرهنگ زفانکویاده و موید الفضلاده بمعنی دوشنده و آشامنده مسطوردر فی مع الفاء * اوف فی
 واومعروفله یوزن یوف ییلان یا صدوغی دیدکری اوت و بعضیملر آیونخیریدر دیدیلر و بعضیملر
 دخی قوردقولاغی دیدکری اوتدر دیمشله و هر فرهنگ بر معنی یازمشله فی مع الکاف * لك فی
 اوج معنایه در اول بمعنی چیزی کتمه یعنی قوقش نسنه ثانی برشی در برودت هوادن شبنم کبی
 اغاج پیراقلری اوزرینه یغارا اکثر کنار آغاجی اوزرینه یاغوب منجم اولور هندوستان و لاپنه
 مخصوصدر دوشروب و دوکوب قینادوب ابریشم و جامه بویارلرنکی برقراردر یوماق ایله زابل
 اولر نقاشله و مصورلر آب صافیسنی نقشه قوللنورلر و دردی زکرلر آلوب خجیر و حجاج
 قیضه سنی آنکه محکم ایدرلر لاک و لکا دخی دیرلر آغاجی بیت هیچ نارم شدن زخانه یرون *
 کویم در نشانه اند بلك * شمس فخری بیت هزار سال بماند ظل تو که شوند * بجاه تو تمکن
 چوپای تیغ ازلك * صید نه ابی ریخته مسطوردر که لك صمغ نبات در مره مشابیه واردر
 و کتاب السامی فی الاسامیه لك بر جراحته در شکمه ظاهر اولوب شکمی سوراخ ایدر عربیه
 اکا دیله دیرلر ضم دال مهمله و فتح باء و حاء و سکون یای تحتانی و لام مفتوحه ایله ثالث
 فرهنگ جها نکیریده بمعنی شتالتک یعنی طوپوق عربیه کعب دیرلر حکیم زاری قیستانی
 بیت محیط برلك یا یم میرسد بمراتب * غدیر دنیا و آندنه من غریق علایق فی لك و پیک فی
 و اوساکن و ضم باء فارسیله کنده و ناساز پورهای جامی بیت ای شور
 محتدم برومعلول و شوم پی * وی ترش روی و ناخوش مکروه و لك و پیک فی سکون نونله
 ائکن دوشروب یوقار و طوتان آدمه دیرلر فرهنگ جها نکیریده فوطه معناسنه مرویدر
 فی لوراک فی واومجھول و فتح راء مهمله ایله یاغ و بال و امثالی نسنه لقونیلان دبه معناسنه که
 لوراور دخی دیرلر فی لورک فی واومجھول و فتح راء مهمله ایله کمانداف یعنی حلاج یایی که لور
 دخی دینلور فی گوشناک فی سکون و اووشین معجمه و فتح نونله باحقی برکه لوشر باحقی و ناک
 ادات نسبتدر غمناک و فرحناک کبی میرنظمی بیت همیرفته دران پرشوق و بی باک * اگر راه
 بوده دور و لوشناک فی لورک فی بوزن سوک اوج معنایه در اول زبون وضعیف حضرت مولانا
 قدس سره * مثنوی * لنک ولوک و خفته شکل بی ادب * سوی او یخیز و اورا می طلب *
 کین طلب در تو مبارک جنبشست * وین طلب در راه حق مانع کشست * ثانی ایله و احق
 معناسنه شمس فخری بیت بکازینه کی نطل حق شندی مایوس * اگر نبودی آن کور نخت
 و ایله ولوک * ثالث اوردیدکری علت که ریومری ات کبی نسنه در آدم و حیوانده ظاهر اولور
 اما وجی اولر عربیه غدر و دیله دخی دیرلر فی مع اللام * لول فی واومعروفله بی شرم و حیا
 معناسنه که لور دخی دیرلر بومقوله کسته یه اولی دیرلر ارکک اولسون دیشی اولسون ننگ

خواجه حافظ جمع ايله لوليان ديمشدر بيت فغان کين لوليان شوخ و شيرينگار و شهر آشوب
حنان بردند صبر ازل که ترکان خوان يغمارا * حضرت مولا ناقص سره مفرديني ذکر ايلدي
بيت کره می کوييم لول وورنی کوييم کول * چون کلنده بر لب دوليم و نکتک ميکنم في مع اليم في
في لزوم في ضم زاء معجه ايله کياده ديد کاري يايدير که کانکشلا آنکله ياي چکمه مشق ايدر لول
ليزم دخی ديرلر حکيم سوزنی بيت بوسه سخت کانی ندارم از تو طمع * و کرکان سپهر آيدم
کان لزوم * وله ايضا بيت اي بازوی همت توشده * مرقاك را کان کان لزوم في لغام في فتح
غين معجه ايله ابي معنایه در اول دوه کوکره دکله آغزندن چيقان کوپک ثانی تکام يعنی اويان
في تکام في فتح کافله ابي معنایه در اول بمعنى کنک و بی حیا حکيم سوزنی بيت هر چنه که
کنکم و کلوکیم و نکامیم * دل داده و دل بسته آن دول غلامیم * ثانی بر طابع آيدير که محاذی
شهر حما و شيرز و قامیه ده واقع در که جانب شمالی چکوب کتمشدر تاصه پيون و شخر و کاسدن
انطا کيه شهر نده منتهی اولور کذا في فرهنگ جهانگیری في مع النون * لرستان في لرنايفه سی
ساکن اولد قبری ير لره ديرلر مولا تاهاتنی بيت به نيريز راند از لرستان سمند * که کرد نکشازرا
کشدر کند في لکين في کسر کاف و سکون ياي تحتانيله معنی نمد يعنی کچه پوره های جامی
* قطعه * همی تا بود نزدا هل خرد * سقر لاط افرون بها از لکين * بمان جاودان شادمان
دوستکام * خدايت حفيظ و نصير و معين في لسان في سکون ميم و فتح حيم فارسيله بر طایفه تک
آيدير که غایت قتال و خوزيز و سفاک اولور لر ولايت لر نده شکر قامشی غایت چوق اولوله
طعاملری جمله سکری ايمش في لندیدن في سکون نون و ياي تحتانی و کسر دال مهمله اولی
و فتح ثانیه ايله کند و کند و ايله زیر لیدن سوپانک کذا في المجمع في لوزن في سکون و او و فتح
ناه معجه ايله اسماء فر دند در حضرت مولا ناقص سره بيت چندانکه خواهی جنک کن یا کرم کن
تهديدها * میدان که دور لوخنتست بهر چه مینالی ایا في لوس زن في واوم معروف و سکون
سين مهمله و فتح زاء معجه ايله چاشنکیر معناسنه در که لوس چاشنی در وزن اسم فاعلدر طادیجی
ديک اولور بوفعل صاحبنه چاشنکیر تعبیر اولنور في لوسیدن في واوم معروف و کسر سين
مهمله فريب دادن و فروتنی کردن يعنی يلتقانلق ايله تواضع کوسترمک کذا في المجمع في لوشن
واوم معروف و فتح شين معجه ايله لوش مرقومک معنای اوليله مترادفدر صودينه اولان با لحق که
لجن دخی ديرلر حکيم اسدی بيت نهالنس بزرس زلوشن بیدی * زبر جادرش آب روشن بیدی *
في لوغیدن في واوم معروف و کسر غين معجه ايله ابي معنایه در بری معنی آشامیدن و بری
بمعنی دوشیدن في لوکیدن في واوم معروف و کسر کافله درشت و ناهموار پوريمک يعنی ديز اوزره
ويا خود ال اوزره پوريمک کذا في المجمع في لولين في واوم معروف و کسر لامله ابريق و امثالی
فسنه لک لوله سی يعنی امزبکی ميرنظمی بيت در آنجا بیدی چشمه دلپذير * زلولين آب
حياتش بزير في مع الواو * لو في بوزن کو طرف معناسنه هر نه اولور سه يعنی بيت اي کوفي
اندر لوزدی از ترس باغی رخت را * پوشيده باد از رخت من کر رخت اندر لوزنم في لولو في واو
معروف و ضم لامله قرچی طایفه سنک محبوبلری که وقت بشارت و حالت نشاطه لولو ديو
آغزندن صدا ايتد کاري ايجون لولو دير لرجع ايدوب لوليان ديدبار و هر محبوب فتنه

فتنه انگیز و غارتگر صبر اوله استعاره طریقیه لویان دیرلرنتکم خواجه حافظک دیوانه بر قاج
 رده واقع ازلشدر و عربیده ابحو معناسنه در شیخ آزری بیت در خاک خراسان نه غریبی تو که
 هستند * ارباب خراسان همه لالا و تولولو و مع الهاء * لباده فی فتح باء موحد و دال مهمله
 ایله جفت و عربیه حکمک ایچون او کوز بونینه قود قلمی اغاچه دیرلر کال اسمعیل بیت آتش خشم
 تو چون زبانه بر آرد * شیر فلک بر نهد بکاو لباده فی لته فی سکون تاء مشناه و فتح راء مهمله
 ایله ایکی معنایه کلور اول زبان قرار داده یعنی ایکی آدم میاننده معهودانه نکم اولنوب خارجدن
 ایشیدن فهم ایدوب آکلیه آکا لوتر و لوتره دخی دیرلر ثانی اول شخصه دیرلر که بند زبانی
 اولیر ببولدوغی سوزی سویلیه کدافی فرهنگ جهانگیری فی لغونه فی ضم غین معجه و و او
 معروف و فتح نونه آرایش و زیب و زینت معناسنه در کدافی المویذ فی لقمه خلیفه فی بر نوع
 لطیف حلوا در حکیم خاقانی بیت کان لقمه خلیفه که از دست وی خوری * لوزینه ایست خرده
 الماس در میان فی لنبه فی سکون نون و فتح باء موحد ایله مردم بزرگ جنبه و فربه معناسنه میر
 عماره بیت چرا که خواجه انجیل و ز نفس جواتر دست * زنی چکونه زنی سیم ساعد و لنبه *
 فی لنگوته فی سکون نون و و او و ضم کان و فتح تاء مشناه ایله درویشان کوچکری و سرویا بر دینه
 کسنه لر بیلارینه بغل قلمی فوطیه به دیرلر لغت هندیدر شاه داعی شیرازی بیت دل بفرغت ده
 و لنگوته بند * از جهت زرنه بجان پوته بند فی لوره فی و او مجهول و فتح باء موحد و راء مهمله ایله
 میش دشتی یعنی بیان قویی فی لره فی سکون و او و تاء مشناه و فتح راء مهمله ایله ایکی آدم
 میاننده معهودانه اولان مکالمه که لته دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری فی لوره فی و او
 مجهول و فتح راء مهمله ایله لوز مرقومک معنای اولیله مترادفدر یعنی سیل بر توب آقدوغی بر
 استاد قرخی بیت ترا بزرگ سپاه ایست وین درازر هیست * همه سراسر پر خار و مار و و ره و جر
 امیر خسرو بیت شد از آب کتوران سوده فرسنگ * دران دشت فراخ و لوره و تنک *
 فی لوزه فی و او معروف و فتح زاء معجه ایله سیل بر توب آقدوغی بر سیلابکنک معناسنه استاد
 عنصری بیت دلش بکیرد ازین کوه و دشت و بیشه و رود * دلش بکیرد ازین آبکنک و لوزه
 و جز فی لوسانه فی و او معروف و فتح سین مهمله و نونه چاپکک و جابا و سلق کسای بیت اجل چون
 جام کرده کیرو پوشیده بچاک اندر * صبا از دور بکده برون کرده با و سانه فی لوشابه فی و او معروف
 و فتح شین معجه و باء موحد ایله جرب و شیرین معناسنه اعم و طعامه اخصدر فی لوشاره فی
 و او معروف و فتح شین معجه و راء مهمله ایله لور مرقومک معنای اولیله مترادفدر یعنی سیل
 بر توب آقدوغی بر که لوزه دخی دیرلر مؤید الفضلاده زمین کوشده یعنی چقور اولمش بر
 و سیلاب کند معناسنه فی لوشانه فی و او معروف و فتح شین معجه و نونه جرب و شیرین کرک
 طعام و کرک غیری لوشابه مرقوم معناسنه فی لوقه فی و او مجهول و فتح قافله لوقاه مرقوم
 معناسنه در فی لوقه فی و او مجهول و فتح کافله اوج معنایه کلور اول آرد پست یعنی آخلق اون
 دقیق خرجی معناسنه کال اسمعیل * قطعه * من که بهر تو از خدا خواهم * کاردان کریم و لو که
 و قند * تا کیم دفع عشوه خواهی کرد * چند ازین انتظار آخرا چند * بعض فرهنگرده بومعنایه
 لامله لوله و اقددر ثانی دانه دن آیراش پنبه ثالث آواز بلند کریه و نالیدن سک و غیره یعنی

آواز بلند ایله کوپک و غیره اولومق کی لوله فی واو معروف و فتح لامله معروف نسنه در چشمه
و مصلقوده و اریق و رد قلده اولور و دخی بدرکه که عورات اگر لر کی لوبشه فی کسرو او و سکون
یای تختانی و فتح شین معجه ایله بمعنی غله کوفته یعنی دو کیش غله کنافی المجمع کی له فی اظهار
هایله قره قوش که آله دخی دیرلر عربیه عقاب دیدکاری قوشدر حکیم علی فرقدی بیت مثل
دشمنان توباتو * حبله کبک و علمهای له است کی مع الیاء التختانی * لبنی فی سکون باء موحده
و کسرنوله قره کونلک که عربیه میعه سایله دیرلر کی لوری فی واو معروف و کسر راه مهمله ایله
حدام معناسنه اعاذنا الله منه و او مجهول ایله لولی معناسنه در جمال الدین عبدالرازق کاشی
بیت رومی روزاب ککرت بردو تودر کار آب * لوری شب رخت عمرت بردو تودر بخ و خار *
کمال اسمعیل بیت بازرکتاز طره هندوی تومرا * همواره همچونیکه لوریست خانان کی لوشنکی
واو معروف و فتح شین معجه و سکون نوله با لقلی صومعناسنه در کی لولی فی واو معروف و کسر
لامله محبوب طائفه قرچی که او دخی دیرلر خواجه حافظ بیت صبا زان لولی شنکول و سره مست
چه داری اکهی چونست حالش * هوید الفضلاده سرود کوی و طریف معناسنه دیوب یوبی
یازمنس خواجه حافظ بیت دلم ر بوده لولی و شیتست شورانگیر نه دروغ و عه قتل وضع
ورنک آمیز کی باب المیم المفتوحه مع الالف * ما فی نفس متکلم مع الغیر معناسن افاده ایدرن
معناسنه عربیه کی نحن معناسنه کی ماخولیا فی ضم حاء معجه و واو معروف و کسر لامله لفظ
یونانی در اصلی مایخولیا درکه لفظ مرکب در بری مایدر یوننکه اصلی مولی در سودا معناسنه
و بر به خولیا درکه خلط معناسنه در چون که اول عائی میان قصه اولندی ترکیب ایدوب و اوک
تلفظند نوع ثقلت اولغله الفه قلب ایدوب مایخولیا دیدلر خلط سودا معناسنه آنی دخی اعجام
اختصار ایدوب مایخولیا دیدلر ابو المعانی * قطعه * در اصل جنون و عشق جانان * یک
ماده ایست همچو سودا * شد نام یکی جنون اول * پس عشق شد است مایخولیا کی مارا فی
تره دیدمدر عربیه لئامعناسن افاده ایدرن نفس متکلم مع الغیر علامت مفعول اولان رایله ترکیب
اولمشدر خواجه حافظ بیت در کوی نیکنما می مارا کدر نداند * کر تو غمی پسندی تغییر کن
قصارا * شیخ سعدی بیت مارا بجهان خوشتر ازین بکدم نیست * کرنیک و بداندیشه
از کس غم نیست * چغتایله بیز کادیرلر کی مارا افسا فی سکون را و فتح سین مهملتین ایله پیلان
افسونی بریدن پیلانی قاچرمق ایچون او قود قلمی افسون که مارا افسار و مارا افسای دخی دیرلر
حکیم انوری بیت کر حسودت بسیدت عاجز نیست * اردها از جواب مارا افسا کی مارا قشیشا
سکون راه مهمله ویای تختانی و فتح قاف و شین ثانی و کسر شین معجه اول ایله ترکیب اوروز اونی
دیرلر اوندرقالن پیرا قلمی اولور کی مارا کیا فی سکون راه مهمله و کسر کاف فارسیله مارا چوپه دز که
صغریب ذکر اولنور انشاء الله تعالی کی ماستبا و ماستوا فی کلاهما بسکون السین المهمله
و تاء المثناة و فتح باء موحده و واو ایله اصلری ماست آبا و ماست آوا ایدی تخفیف الف اوللری
حذف اولمشدر یوغرت شور باسی معناسنه ترکیب بوزجه آشی دیرلر کی ماستا فی بوزن ماستا
عراق عربیه بغداد سرحدنه قریب محله بردر بند آدیدر میرنظمی بیت بعالم بودنی چون
تست ماستا * نباشد هر کویه همچو ماستا کی ماستا فی فتح لام و کاف و سکون مهمله بر نوع حلوا در

حلوادر پرچ اونی و روغن ساقه و شکر ایله ایدرلا کترکیلان خلقی بیننده متعارفدری مالخوایای
 یعنی ماخولیای مرقوم فی مامیشا فی کسر میم و سکون یای تحتانی و فتح ثاء مثلثه ایله براتدر
 ترکیب یلین و عربیده افسنتین دیرلر لفظ یونانیدر فی ماما فی والده معناسنه در اما اکثر خاتون
 معناسنه استعمال اولنور فی مانا فی فتح نوله اوج معنایه در اول کتاب زنده نام خدای تعالی
 جل شانده در ثانی یعنی مثل و مانند حکیم ازرقی بیت فرو سینی دل دشمن بدان کلك شهاب
 آیین * کور رانی صفت لشکر بدان تیغ فلك مانا * شمس فخری بیت از قاف تا قیامت مأمور
 حکم کرده * مانا که کردد ایدون نزدیک شد همانا * ثالث یعنی همانا کمال اسمعیل بیت مرا
 دلیست پر از ما جزای کونا کون * که نیست خالی بررای مولوی مانا * میر خسرو بیت زلف
 توسیبه جز است مانا ک * بسیار در آفتاب کشته است * بومعنا یه شمس فخری بیت نکشت
 هیچ سخنور بکرد این معنی * هم که جامع این چار فن شدم مانا * رابع یعنی پنداری و کوی
 اثیر الین اختیاری بیت مانا که خلد پرده زر خسار بر گرفت * یاساده کشت ریشور دهر را
 غدار * خامس یعنی شاید مرحوم کمال پاشا زاده مانا مانستن دن اسم فاعلگ ربکری معناسنه در
 آخر نه کی الف وصفیه در که اضماف ایچون آخر کلیمه لاحق اولور فی مبادا فی فتح باء موحده
 و دال مهمله ایله اولیده دیمک معناسنه در بادا اوله مین ناهینه داخل اولدقده اولیده معناسن افاده
 ایدر میر نظمی بیت مبادا این سخنها پردر و غش * کند احوال کارت بی فروغش فی مرا فی
 فتح راء مهمله ایله بکادیمکد عربیده کی لی معناسنه و کاهی بی معناسنه اولور حضرت مولانا
 قدس سره بیت از نیستان تا مرا پیریده اند * در نفیرم مرد وزن نالیده اند * و کاهی بنده
 معناسنه کلور مولانا کاتبی * مصرع * مراد لیست شتوارها بحجره تن فی مردم کیا فی
 یعنی استرنک که سترنک دخی دیرلر عربیده بیروح الصنم دیدکاری برکودر انسان صورتند او اور
 حکیم سنایی بیت پیش تیغش بزوزنک ونبرد * همچو مردم کیا وودی مرد فی مرورا فی سکون
 راء مهمله اول و فتح ثانی و و او ایله اکادیمکدر و را اکادیمکد کافیدر مر لفظ زاید در انجق
 تحسین کلام ایچون ایراد ایدرلر شیخ عطار بیت هست سلطانی مسلم مرورا * نیست کس را
 زمره چون و چرا فی مغزا فی سکون غین و فتح زاء معجین ایله ابکی معنایه در اول قصد
 ایدجک محل ثانی آرزو ایتمه دیمک معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری فی ملکا فی سکون
 لام و فتح کاف ایله صاحب مذهب ترسایان و فقیه و مجتهدین ایشان دیمکدر فی منش کردا فی
 طبیعت د و نمک یعنی کوکل بولانق عربیده غشایان دیرلر فحاح ثلثه ایله فی منقلا فی سکون
 نون و فتح قافله اسم مکندر مولانا هاتنی بیت علم ابر افر اخت از منقلا * چونالای خویان سراسر بلا
 فی منداوا فی سکون نون و ضم کاف فارسی ایله ابکی معنایه در اول بر وزیر نامی در حکیم اسدی
 بیت چنین گفت کای افسر انجمن * دبیر شهم منکوانام من * ثانی قار باز معناسنه در کذا فی
 فرهنگ جهانگیری فی میا فی فتح یای تحتانیله مین نهی ایله کله دیمکدر فی مع الباء الموحده فی
 فی ماراب فی سکون راء مهمله ایله تازه یعنی معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری فی اریه قوب
 بر آدم آیدر که صاحب مذهب ترسایان ایدی کذا فی المویذ فی ماشوب فی ضم سین معجده و و او
 معروف ایله اللک که ماشو و پرویزن دخی دیرلر فی ماکوب فی ضم کاف ایله جلاه آلنرندن مکیک

دید کارینه که ایچنه ما سنوره قویوب بڑطوقورلر شاعر بیت کر فنام بدست تحت منکوب *
شدم کویاکف چلاه ما کوب فی ماه آب فی نیراعظم برج اسده اولدوغی ایام که آخر باز آیدر
روم لسانده آغستوس دیرلر فی ماهتاب فی آی ایدناغی ضوئقر معناسنه اصله تاب ماه
ایدی مضاف الیه تقدیم اولمشدر واستعاره طریقیله روی دلبرده دیرلر تکم شاعر بیت
آن قد سروروی مهتابش * یاچو خورشید کشته پرتابش فی ماه نخشب فی ابن مقفع نام
بر حکیم شهر نسف قرینده بر طاعنه بر قیودن صنعت ایله آی کوستر ایدی که اوج فرسخ یردک
ضیاسی وار ایدی الشمس کیجه بومنوال اوزره کوکه ایکی آی کورینوب خلقه بو وجهله فریب
ویرمش نخشب بعضیلری آی آدیدر دیمشدر تکم مولانا جامی یوسف علیه السلام قیوده
اولدوغی محل دیر بیت سه روز آنماه درجه بود تاشب * چوماه نخشب اندر چاه نخشب *
مرقوم آیه ماه سیام و ماه کس دخی دیرلر شیخ نظامی بیت نه ماه آینه سیاب داده * چوماه
نخشب از سیاب داده * خواجه سلمان بیت از عکس کوه تاپت در تاب نخشب * وز سحر
چشمه تپت بی آب چاه بابل فی مرتب فی سکون تاء المثناة و فتح راء مهمله ایله یعنی تب ولرز بر خسته لکدر
حریه ج دیرلر فی مرداب فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله حوض و آبگیر که طویل
وعریض و عمیق اوله فی مروتاب و مرورتاب فی کلاهما بضم الراء المهمله و واول المعروف و فتح
التاء المثناة صغر تمع معناسنه در فی مکاب فی کاویدن لفظندن نهی حاضر در قازمه دیمک
معناسنه کال بخندی * قطعه * خدای که کوه سهند آفرید * ترادادینی چو کوه سراب *
نه کوهکن چند کوایش * نکه دار ادب بابر زکان مکاب * بویتندن قهم اولنور که لچ و عناد
معناسنه اوله فی مکیب فی کسر کافله نهی حاضر در ایکی معنایه در اول کچ مرو معناسنه ثانی
رخ متاب معناسنه در شمس فخری بیت امروز با زمانه نصیحت همیکنند * کین عهد راستیست
رخ از راستی مکیب * کاهی متعدی اولور کچ ایتدرمه و بیانه میل ایتدرمه و یولدن چقارتمه
معنالیله شهیدی فی * قطعه * یک تازیانه خورده بر جان ازان دو چشم * کز زخم آن بماند *
بر سانه درد شیب * کی دل بجای داری تو در پیش چشم تو * کو چشم را بغمزه بگرداند ازوریب
یارب تو آفریده روی بدین مثال * خود رحم کن بر امت و از راهشان مکیب فی مغللاب فی سکون
نون و فتح جیم و لامه چقور یرلرده واقع اولان چرکاب و مطبخ و حمام کاریز لرندن بریده ارکاش اوله
شیخ سعدی بیت اگر برکه پر کنی از کلاب * چوسک دروی افتد شود مغللاب فی موکب فی
سکون و او و کسر کافله بیوک عسکر جمعیتی میرنظمی بیت شده موکب حسن شاه کال *
بخواهد بدل را دهند اختلال فی موزاب فی کسر و او و سکون یای تحتانی و زاء معجه ایله
قوری اوزم صوفی عربیه نیند دیرلر فی مهتاب فی ماهتاب لفظندن مخفقد رصائب اصفهانی
بیت حضور صحبت روشندان غنیمت دان * پیاله کیر که شب کیر می کند مهتاب فی میاب فی
فتح یای تحتانیله نهی حاضر در آ کله و یوله معناسنه در میرنظمی بیت سخن راست کوم که او کچ
میاب * اگر کچ بیانی کشی اضطراب فی مع التاء المثناة * مات فی شطر مجده مغلوب اولوق
وعریبه فوت اولوق معناسنه در مولانا عصمت بخاری اوغلی شطرنج اوینارکن صنعت ایله تعلیم
لعب ایدوب دیر بیت ز عشقت فیل در ماند تو فرزین بند پیش آری * شود مشه مات کر بکدم

کر یکدم رخت در باختن گیرد فی مادر رخت فی عربیه تودری دید کاری دارود را صفا نیار فرامه
 دیرل فی ماست فی سکون سین مهمله ایله یوغرت که عربیه لبن دیرل فی مرست فی فتح را
 و سکون سین مهملتین ایله بمعنی همانا استاد فرخی بیت سرای و باغ چونی کدخدای خواهد
 ماند * کل و بنفشه مرست و سرای و باغ مرست فی مزکت فی سکون زاء معجه و کسر کافله
 یوزن و معنی مسجد کذا فی المجمع فی مست فی اگر چه سرخوش معناسنه استعمال اولنور
 اما مست ایله سرخوش بیننده فرق وارد در مست شول کسنه در که ایچد و کی مسکردن باشی
 دونوب و کوزی قراروب سولید و کین بلیمه اول مرتبه ده اولانه سیه مست دخی دیرل سرخوش
 اول مرتبه یه وارمزدن مقدم اولان متکیقدر امیر خسرو بیت خوش آن دمهها که پیشتر بود
 می که مست و که سرخوش * جهانم میشود تاریخ چون یاد آرم آن شبها که مشیت فی سکون سین
 معجه ایله ایکی معنایه در اول گروه انبوه معناسنه و کاهی ستهر و غلیظ معناسنه ده اولور
 شیخ سودان بیت ازرق دیوچهر پر مره رنگ * زیدی مشیت و از هجیری دنک * ثانی
 باو کات غزنیندن بر قریه اسمیدر که موضع سه کانه یه قریبدر حرکات ثلثه ده معنای مغایر ایله
 وارد اولشدر فی مغربشت فی ایجه کواک ایچنده اولان ابلاک که مردار ابلاک دیرل معر و قدر
 واصطلاحی معناسی منی در منی آرقه دن کلور دید کاری معنایه در فی مقامات فی موسیقی
 مقامبری که اصول مقامات در تدر راست و عراق وزیر افکنند واصفهاندر راستک ایکی فرعی
 وارد بری زنکله و بری عشاقدر و عراقک دخی ایکی فرعی وارد بری مایه و بری بوسلاکدر
 وزیر افکنندک دخی ایکی فرعی وارد بری بزرک بری رهاویدر و اصقهانک دخی ایکی فرعی وارد
 بری حسینی بری نوا و ایکی فرعدن بر آوازه متولد و منشعب اولور مایه ایله بوسلاکدن
 آوازه بجاز متولد و منشعب اولشدر تفصیلی موسیقی رساله لر نده مذکوردر فی مکاکفت فی
 فتح کافله ریج و آفت معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری فی مآخت فی سکون هم و خاء معجه
 و فتح لامله پای افزار معناسنه در کذا فی المجمع فی مع الحیم * ماج فی ایکی معنایه در اول ماه
 معناسنه در حکیم فردوسی بیت چوتوشاه نشست بر تخت عاج * فراغ از تو کیرده می مهر و ماج
 ثانی استاد رودکی شاعرک اشعارینی یازوب روایت و نقل ایدن کسنه نک نامیدر که مع دخی
 دیرل فی مع فی رودکی نک راویسی آ دیدر تنکم رودکی دیشدر بیت ای مع کنون تو شعر من
 از برکن و محوان * از من دل و سکالش و از توتن و زبان * شمس فخری بیت تاملت او کفتی
 و خواندی ز شرف کو * استاد سخن رودکی و راوی اوج فی مدح فی فتح دال مهمله و سکون نونله
 دندان که کلید که منک دخی دیرل قریع الدهر بیت همه آ و یخته از دامن دعوی دروغ * چون کنه
 از کس کار و چو کلیدان ز مدح فی مرج فی سکون راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول سنور
 ولایت شمس فخری * قطعه * ابو صحاق دارای دوران که چرخ * سعادت در احوال او کرده درج
 ز مهرش مبادا تعی هیچ دل * ز فرمانش خالی مبادا هیچ مرج * ثانی چمنزار معناسنه در بومعناده
 عربیه مشترکد رو بر برندن نسنه آچق خم میله عربیه کوهستانده بر شهر آ دیدر و خم می
 و فتح رایله یته عربیه بر مقاد یوزکی دیرتمک و دخی بر نسنه شاه اولق و دخی آ شفته اولق معنایه در
فی مرج فی فتح راء مهمله و سکون نونله هند و ستانده بر قلعه آ دیدر مرنگ دخی دیرل فی مرج

مع

سکون نوله بردارود در راوند و ریوند دخی دیرل اعلاسی دیار چیتند اولور ضمه آخر معنایه در
ا و موج فی دریانک حرکتی مخلنده اولان حالت عربیله مشترکدر شیخ سعیدی بیت چه غم
دیوارامت را که باشد چون تو پشیمان * چه باک از موج بحر آنرا که باشد نوح کشتیمان *
ا و می پخت فی ضم باء فارسی و سکون خاء معجمه و فتح تاء مثناة ایله مثالث دیدکاری قینامش
اوزم صوینی معناسنه معنای ترکیب قینامش شراب دیمکدر فی مع الجیم الفارسی * ماچ فی
فرهنگ جهانگیریه بوسه معناسنه بو معنایه میرنظمی بیت چودیده لغل نابش ماچ کرده *
ازان پس جامه هایش لایح کرده * ثانی بعض فرهنگرده سک ماده معناسنه در فی ماچ فی
کسر لامله صوا جیلرک دمور آلی درکه آنکه صوایی هموار ایدر لکه اکا مالله دخی دیرل فی مچلج فی
سکون خاء معجمه و فتح لامله براوتدر چارپا حیوان یدکله مست اولور فی مچلج فی سکون غین
معجمه و فتح لامله اطفال لعلمندن بر لعبدرکه بر چقور قازوب جوز آتارلر چقور ایچنه دوستی
آلور لر اول چقوره مچلج دیرل مچلج دخی دینلور لفظ مرکبدر مغ چقوردر ولاغ ولاچ او یون
معناسنه در ترکیب اولنوب او یون چقوری دیمک اولور حکیم سوزنی بیت هر مرادی که داری
اندر دل * با تو آید چو کوزدر مچلج فی ماچ فی فتح لام و سکون خاء معجمه ایله مچلج مرقوم کبی
بر اوتدر حیوان یدکله مست اولور فی مع اخاء المعجمه * ماخ فی ایکی معنایه در اول سیم وزر
قلب یعنی خالص اولیمان آلتون و کش استاد سعیدی بیت چون شد حکیم ما و جوانمردودل فراخ
یک پیره زن خرید بیک مشت سیم ماخ * ثانی منافق آدم که لسانی قلبنه موافق اولیده بوندن
دخی مغشوش معناسی چیقار قریح الدهر بیت همه راهمت ماخ وهمه بر راه بساخ * همه را
کون فراخ وهمه راروزی تنک * بواپکی معنایه شمس فخری بیت بصاع و دامن من محل زر
تمام عیار * نه سیم ماخ دهد بر مثال مردم ماخ فی ماچ فی کسر جیم فارسیله پخیدن لفظندن
تصرف اولمشدر یعنی کوشیدن یعنی دور شمشک فی مخ فی ایکی معنایه در اول آتش معناسنه
مولانا جامی * رباغی * در خلوت نیک یافت آن شیخ کرخ * بس کرم سوزکی شب از سورت
مخ * کون که کشاده مالک اندر برزخ * در کور شتی در چیه از دوزخ * ثانی بمعنی مخ یعنی
صاری آرو فی مرخ فی سکون راء مهمله ایله بر نوع اغا جدر ایکی پارچه سن بر برینه سورنجه
آتش چقار فی مچلج فی زیباد جزیره لزندن بر جزیره نیک اسمیدر ملاخه دخی دیرل شیخ سعیدی
بیت ز تاج ملک زاده در مچلج * مکر لعلی افتاد در سنکلاخ فی مچلج فی فتح لامله چکر که عربیله
جراد دیرلر غریب جانوردر سبک نوع حیواندن آنده نشان واردر نیکم دیمشدر بیت خوک
چشم و ماردم کرکس پروکتر دم شکم * شیر صدر و پیل کردن ناقه پا و اسب سر فی مع الدال
المهمله * م د فی بوزن داد ایکی معنایه در اول بمعنی مانند ثانی بمعنی مادر کو یا که بولفظ لندن
اختصار اولمشدر مثال اول ابوالعانی بیت ندیده ماد تو دلبر که کردونی * بگردید تا ازل از حدت
میزون فی مادر زاد فی ایکی معنایه کلور اول برانادن متولد قرن داش ثانی طبیعت اصلیه
معناسنه مثلا این حصلت آزاماد رزاد یست دیرل فی ماز اسپند و مار اسپند فی کلاهما
بمعنی واحد سکون راوسین مهملتین ایله اوج معنایه کلور اول مشهور شمسیمه نیک بکرمی طقوزنجی
کونی اسمیدر بو کونده عقد نکاح و دوستی ایله صحبت ایتک مناسبتدر حکیم انوری بیت تا که

تا که بر نطق دهر در باز نیست * رخ بهرام و آنتب مارا سفند * بهرام روز بیستم از ماه * ثانی
روز مزبور که تدبیر مورینه موکل بر فرشته آید در ثالث نام آید که در مومویدان باباسی آید در
بومعنا لرده مارا اسپندان و مارا سفندان دخی دیرلر فی مازند فی فتح زاء معجه و سکون نونله
مازندران لفظندن اختصار اولمشد رکذافی فرهنگ جهانگیری فی مامید فی کسر هم و سکون
یای تحتانیله براغاج آیدر خواجه سلمان بیت کلبن انبته الله نیا تا حسنا * بر مامید شبهر
از چن جاه و جلال فی ماند فی فتح نونله مانستن لفظنک فعل مضارعید بکتر دیکدر عبید
زا کافی بیت بکون نازک دلبر کس دختر نمی ماند * اگر ماند شبی ماند شب دیکر نمی ماند *
و سکون نونله ماندن لفظنک فعل ماضی سیدر قالدنی معناسنه فی ماند فی فتح نون اول
و سکون ثانیله شبیه و نظیر معناسنه شاعر در توحید بیت سبحان الله زهی خداوند *
بی مثل و شبیه و مثل و مانند * چغتایده تیک دیرلر مثلا برشی آخره تشبیه ایدوب ادعا
ایکسی بر دردیچک یرده تیک دور دیرلر عجم دخی نیم کی درد یکم تم تک دیرلر بونکر کسر تاء مشناه
ایله استعمال ایدر لر فرهاد نامه ده فرهاد وصفند دیر بیت آنکاتیک پادشالغ یا کد الیغ *
کد الیغ تیک ایتمای پادشالغ * تیکی مثل و تبدیل دیمک اولور سبعة سیاره ده شیخ نظامینک
پنج کج مدحند بیت هم بناسی فاک نهادی تیک * هم سوادى جهان سوادى تیک فی مامید فی
کسر نون و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول مانیدن لفظندن فعل ماضیدر بکتردی
معناسنه ثانی شطر نجیه مغلوب اولوق معناسنه در معنای اولدن برکسنه برایشی ایتک استیه
و ایدهمیه یا خود بر سوزی سو بلك مراد ایده سو یایه میه آکا مانید دیرلر مثال معنی ثانی یعنی
زرد و شطر نجیه مغلوب معناسنه شمس فخری بیت خرد شطر نجی دانش باخت با شاه * ولی
حال نخستین دست مانید * ونسخه اسدی ده معنی جرم واقعدر فی ماه آفرید فی فریدون
شاه اوغلی ایرچک جاریه سی آیدر که ایرج مقتول اولد قدن صکره جاریه حامل اولدوغی
ظاهر اولغله حفظ ایله پلر آدن تور نام بر دختر وجوده کلدی که منوچهرک واللا سیدر حکیم
فردوسی * مثنوی * یکی خوب چهره پرستند دید * کجا نام او بود ماه آفرید * که ایرج بدومر
بسیار داشت * قضا را کنیرک ازو بار داشت * چو هنگامه زادن آمد دید * یکی دختر آمد
ز ماه آفرید فی ماهی خرد فی ضم خاء معجه ایله قیا بالغی دید کلری خرده بالقدر فی ماهی کرد فی
کسر کاف فارسیله قلغان بالغی دید کلری دکر می بالقدر فی میناد فی کسر باء موهله و سکون
یای تحتانی و فتح نونله ترکیب الله کوستر میه دید کلری معنایه در اکثر محل دعا و وقت تمنا ده ایراد
اول نور ابو المعانی بیت همیشه بارغم عشق دردم ثابت * که نقص دردمیناد آخر عمر *
فی نمید فی کسر خاء معجه و سکون یای تحتانیله خزیده و جنبیدک یعنی حشرات ارض غوما
تقدیر سوریتور و دبره نور و اریسه و اثواب کسن قور تجفزلر خصوصاً کذافی فرهنگ جهانگیری
معیار جمالیله معنی خسبید شمس فخری بیت ارذل بد خواه اوغم نتواند کسخت * زانکه
زید و ازل سخت بدوغم نمید فی مرد فی سکون راء مهمله ایله ار آدم هر سیدکی رجل معناسنه در
صغیان و شبابه مرد دینلز حد باوغی کچمینجه و بر معناسی دخی شجاع و بهادر در چغتای
اسانه آ و دیرلر فتح همزه ایله کشی دیکدر میرعلیشیر بیت پیر او که عشق وی ایلکیده امینلا

نولغای * فی تانک اگر آنکا هر خطه یوز بلا بولغای * بولسانده اگر چه کیشی لفظی دخی استعمال
 اولنورنتکم یو بیتده مذکور اوله ایضا بیت جاندا اوز داغین کوروب عاشقلمغنی آنکا دی *
 اول کیشی دیک کیم تانیغای اوز قولین بیلکوکوریب * لکن اکثر یا کیشی دیک یرده آو دیرلر اسم
 مذکور دن غیر ی ایل لفظنک بر معناسی دخی کیشی دیکدرنتکم یو بیتده واقعدر اوله بیت چون
 عشق نکتہ سی دیرمین هجوم ایتار عشاق * نیچوک دیرسک دیرایکابولورقرین غوغا *
 مردم زاد فی عربی بنی آدم دید کاریدر آدم اوغلی معناسنه حضرت مولانا قدس سره
 بیت فرشته رست بعلم و بهیمه رست بجهل * میان هر دو منازع بماند مردم زاد * سیف
 اسفرزکی بیت اگر چه دمدمه چاه دیر میماند * بشعر نیک بود زنده نام مردم زاد فی مرید فی کسر
 راء مهمله ایله سود ایله آلوده بشمش خر مایه دیرلر فی مزاد فی فتح زاء معجه ایله بر او یون آدیدر
 صورتی شویله در که ایکی کسنه یوزلرین بر برینه طوتوب بری باشتی اول برینک اوکنه قویوب
 الیه بر ایپک او جتی طوتار و بریسی دخی ایپک او بر او جتی طوتوب اطرافتی طولانورلر و طوران
 ایباغیله هر کئی دیر هر کئی اور رسه برینه یا تورر مرند و جریته و خربی زن دخی دیرلر کدافی
 الجمع فی مزید فی بوزن و معنی مکید یعنی امدی سودا ولسون غیر ی اولسون مختاری بیت
 مزیدم آن شکر آرای لعل غالیه بوی * کشیدم آن شبه کردار شاخ مزرنکوش فی مرید فی
 کسر زاء فارسیله صرمنه ایونی معناسنه مریده دخی دیرلر فی مسراده سکون سین و فتح
 راء مهملتین ایله حلال اولان نسنه یه دیرلر میرنظمی بیت هر آنکس رابه نیکی بود معتاد *
 همه کارش شود تحصیل مسراده فی مسند فی سکون سین مهمله و فتح نونله حرامزاده
 معناسنه در ابوالعانی بیت مسند چون شدی ز تخم حرام * مسند همچو دیکران بد نام *
 مصراع ثانیه اولان مسند عربیدر فی غنود فی سکون غین معجه و ضم نونله او بومش و اوصی
 کتمش معناسنه در فی مقلود فی حضرت عزرائیل علیه السلام آدیدر اما حرکتی اشعار
 اولتمامش درونه طایفه نک لسانی اولدوغی معلوم دکادر آنجق فرمتکرده بولمغین بوحله ثت
 اولندی فی مند فی سکون نونله ایکی معنایه کلور اول ادات نسبتدر کله آخرینه لاحق اولور
 صاحب معناسنه در اما اکثر ترکیب سزمعنی افاده اباز دو تمند و حاجتمند و حصه مند کبی
 ترکیبه محتاج اولور حکیم خاقانی بیت کر چه هنر آمو زنده اهل هدی از مندان * مندان
 ز تو آمو زنده اسرار جهان داری * استاد رود کی بیت تر ابد ادخد این جهان و نیکودار *
 بزرگ کرد ترا ز آنکه هست روزی مند * ثانی بزوع عنیدر که هم سیاه و هم سنگین اولور چندان
 مقبول دکادر فی مهد فی سکون هایله بشک معناسنه در خواجه سلمان بیت از پی خوابکش
 درازل آراسته * مهد پیروزه افلاک بانواع لال * وکاهی تحت معناسنه ده استعمال اولنور
 کمال بخندی بیت سایمان کو که در جو هوا مهدش کشیدندی * کنون جو جوشد اندر خاک
 و بر سر میکشد مورش * وکاهی صدر و سریر معناسنه ده استعمال ایدرلر شیخ نظامی بیت
 یکی مهد ازین جابر آمو ددر * همه بیکر از کوه و لعل پر فی مهد فی فتح هایله بوزن رهد و جرد
 مشقب که حکا کار اینجو و جواهر دلر رود و لکرلر تخته دلیک ایچون قوللنورلر عربیده دخی بومعنا لره
 اولدوغندن مشترکدر مولانا هاتفی بیت نشست اندران مهد میدی عهد * چه فرخنده

دخی دیرل ابوالمعانی بیت رقیب زشت آید کوی جانان * بدفیش مارا فساری بخوام *
 فی مارخوار فی سکون واهمه وفتح خاء معجه وواو معدوله ایله صغیر دید کلری جانور که کوهی
 دخی دیرل اکثر میلان ید وکندن مارخوار نسیمه اولمشدرو پادزهرک اعلاسی آنک کوزی
 بیکارنده حاصل اولندرتفصیل پادزهر لغنی ذیلند ذکر اولندی فی مارسار فی سکون راو فتح
 سین مهملتین ایله سخاک مارینک برآدیدر که اکا مارفش دخی دیرل حکیم سوزنی بیت چو
 کاوسار فریدون بدید کردسراو * بخاک شمش سزده آک مارسار نهان * ده اک دخی سخاک دروله
 ایضا بیت بکاوسار فریدون بمارسار چه کرد * بتازیانه همیگردشاه درهجا فی مازندر فی
 فتح راو دال مهملتین و سکون نونله مخفف مادراندر در که مایندردخی دیرل فی مازندر فی مازندان
 لفظندن تخفیف اولمشد حکیم فردوسی بیت تومازندری رانکس نشری * که کرکینه سک
 به زمازندری فی مازندر فی فتح زاء معجه و اخفاء هایله در دپشت یعنی آرقه آغریسی کذا فی فرهنگ
 جهانگیری فی ماسور فی ضم سین مهمله وواو معدوله جلاهارک ماصوروسی که اوزرینه ابانک
 صاروب مکیم ایچنه قویوب بظوقورل فی مالدار فی معروف مال صاحبی دیکدر فی مالشکر
 کسر لام و سکون شین معجه و فتح کاف فارسیله دلاک که آدمی اودوخی سبب ایله مالش اومق وکر
 اسم غامد فی مایر فی فتح وواو ایله مخفف میاوردر یعنی کتورمه حکیم قطران ارموی بیت
 یاده کلگون خرو قریاد ماوریا دهج * تاکنند بابل فرازشاخ کل فریاد یاد فی ماها فی بوزن ناچار
 زمام اشتری یعنی دوه یولاری خصوصاً و سائر حیوان یولاری عموماً استاد رودکی بیت که برآب
 وکل نقش مایاد کرد * که ماها در بینی یاد کرد فی ماه پروار فی سکون ماوراء مهمله و فتح باء
 فارسی وواو ایله برکو کدر زهر ناک نسنه لک مضرتن دفع ایدر ما پروین و ماه پروین دخی دیرل
 عربیله جد واردینلور اکا بکتر برکو کد دخی وارددر پیش دیرل یا مرالله تعالی پیش هر نه یرده بنسه
 جدوار آنک یا نند بتر برلر بنه غایت مشایهتی وارددر فرقاری بودر که پیش بالته جی کلاهی کبی اوجی
 سوریدر جدوار بوستانی کلاهی کبی اوجی مدورددر یوندن غیره سی بودر که جدوارک
 یرمقدارین قازیوب واصلدوب برکاغه سورنجه بنفشی رنگ اولور پیشی سورنجه قرامترق
 صاری کورینوریش زهردر نیم مثقال برآدم بیسه هلاک اولور جدوار آنک مضرتن دفع ایدر
 فی ماهر فی کسرهایله صنعتن کامل وهرایشه قادر اولانه دیرل میرنظمی بیت هر آنکس را
 که طالع باشدش یار * شود ماهر بعالم درهمه کار فی ماه کاشغر و ماه مزور فی کلاهما یعنی
 ماه خشب مرقوم حکیم خاقانی بیت برده مهش زمقنح عیدی مجاه سیم * آب چه مقنح و ماه
 مزورش فی ماهی خوار فی فتح خاء معجه وواو معدوله ایله بالقین دید کلری قوش که دریا کنارند
 تعیش ایدر لطیف سیاه و آنچه توپلری اولور آلوب صورغچ ایدر ملوک و سلاطین دین جوهر
 ایدوب باشلرینه صوقولر فی ماهی زهر فی صغیر قویروخی دید کلری اوتدر صاری چچکی اولور
 ده کوب خیر ایله آمیخته ایدوب دریا به آتارل بالقید که هلاک اولور فی مایندر فی فتح یای تختانی
 و دال مهمله و سکون نونله معنی مادراندر مرقوم شاه ناصر خسرو بیت فاطمه را عایشه مایندرست
 بس تو مرا شیعه مایندری فی مایه دار فی مالدار و سرمایه صاحبی مالک و علمه و صنعتن
 عموماً مایه لی خیره اصلالی نسنه لره دیرل میرنظمی بیت بعالم مایه دار مال بودی * بعقی

بعضی هیچ نباشد بر توستودی **و** مبر **و** بوزن خبر نهی حاضر در این معنی است ابوالمعالی بیت
 مشو حریص بجمع حطام دنیا را * بزیر خاک مبر آنچه جان حساب و عذاب **و** مر **و** بوزن هر ابکی
 معنایه در اول عدد پنجاه یعنی الی عددی محاسبان عجم قتلند قاعد مقرر در که حساب
 الی مرتبه سنه وارد دقه یکم و یوزه وارد دقه دوم و دیرلر حکیم خاقانی بیت مر ما من حساب
 العمر * چون به پنجه رسد حساب مرست * مولانا جامی بیت مر بود پنجاه و چون
 آمد و مرا بیات آن * در صفا و محکمى شاید که کویم مر مر است * ثانی کلمه زائده دندر
 تحسین لفظ ایچون ایراد ایدرلر مر اورا کفتم مر اورا دیدم دیرلر اورا کفتم اورا دیدم دیسه لر
 معنی تمام اولوب مره محتاج اولمز عربیه اعداد معناسنه در بو ابکی معنایه استاد فرخی بیت
 نه کشوری که مر آنرا کسی بداند * نه لشکری که مر آنرا کسی بداند * کاهی حضر معناسنه
 کلور شیخ سعدی بیت مر اورا رسند که بر یا و منی * که منکش قدیمست و ز آتش غنی **و** مر **و**
 فتح راء مهمله ایله کند رهن بولکش اورغان بغض نسخه ده زاء معجمه ایله مر از دخی دیرلر **و** مر **و**
 معروف جلا قبول ایدن بیاض طاشدر غایت بک اولد و غمندن اعلاج لاط و تار الوانی اولور
 صاری و قرمزی ویشل و الاچه اولور عربیه بیاضنه رخام دیرلر **و** مستار **و** سکون سین
 مهمله و فتح تاء مثناة ایله بر خوش بودار و در اما غایت آجی اولور مر و دخی دیرلر بو معنایه
 مولانا محمود بیت اگر خواهی زتب زهار زهار * کفی از داروی مستار دست آر **و** مسر **و** فتح
 سین مهمله ایله بمعنی نج یعنی بوز شمس فخری بیت کرد از سردی دم اعدات * آب در نیره مه
 بکه مسر **و** مشکدر **و** بر جانور آدیدر مشکی اولور کدافی الاداة **و** مکر **و** فتح کاف
 عجمیله ادات استثنادر عربیه کی الامعناسنه و کاهی شاید معناسنه ده استعمال اولور و دخی
 مکر دلفظندن ترخیم اولمشدر نهی حاضر در دونه دیمک اولور شعرای عجم لسانترینه تابع اولوب
 بو مقوله مر خجانی استعمال ایدرلر و اهل نیریزک فی الجملة عادثلری کلمه بی ناقص استعمال ایلکدر
 ابوشکور بیت نکاپوی مردم بسود و زیان * بتاومکر هر سوی تازیان * بتابکدار مکر مکر
 معناسنه در **و** مکر **و** سکون کاف عربیه حینه و افسون و قریب معناسنه معروف در
و مکسکیر **و** فتح کاف عجمی اول و کسر ثانی و سکون سین مهمله ویای تحتانیله بر بو جکر
 عنکبوت نوعدن دایم اغداصی سکک در زور معناسی دخی اور محک اغیدر و بر معناسی دخی
 بر نوع مشبک اوریش پرده در یا زایانده ایچنده یا ترلر سکک لردن امین اواق ایچون **و** منار **و**
 فتح نوله مناره در مولانا هاتفی * مثنوی * بویرانه برد آخر پناه * مناری دران سرکشیده
 بام * زمین تک بروی از ان زستخیز * سوی آسمان کرده میل کریز * اجل بر منار آمدش
 رهنون * گرفتار شد در چه وارث کون **و** متاور **و** فتح نوله ختن مملکتند بر شهر آدیدر شمس
 فخری بیت تو آن نامداری که بگرفته صیتت * همه روم و هند و خطا و مناور **و** منتور **و** سکون
 تون و ضم تاء مثناة ایله بر چچکدر حیزو دخی دیرلر انواعی اولور عربیه تاء مثله ایله منتور دیرلر
و مجیر **و** سکون تون ویای تحتانی و کسر جیمه مشبک بجزه دموری و طرازون معناسنه
 کلور عربیه مشترکدر **و** مند اور **و** سکون تون و فتح دال مهمله و ضم و او ایله برو لابت آدیدر
 کدافی الاداة **و** مند بور **و** سکون تون و فتح دال مهمله و ضم باء و حده ایله مفلوک و بی دوات

وسياه بخت معناسنه ابوالمعانی بیت هرآن آستانت نیارد پناه * شود در جهان نکبت
و مندور و مندور و سکون نون و ضم دال مهمله و واو معروفه ایکی معنایه در اول غمناک
و غصه مند معناسنه شمس فخری بیت تو آن شعی که بود بر عطای تو موقوف * غنای مردم
درویش و شادی مندور * ثانی یعنی مندور مرقوم منوچهری بیت خداوند انکال عالمین
کرد * سیاه و سرنگونم کرد و مندور و منشکر و کسرنون و سکون شین معجه و فتح کاف
فارسیله معنی بولاند ریجی عربیه غشیان دیرل و منشور و سکون نون و ضم شین معجه ایله
حکیم پادشاهی که یلیغ دخی دیرل ترکیه امروبرات دید کبری احکامد میرنظمی بیت چو حسنش
ملک دل را شور داده * بقتل عاشقان منشور داده و منغر و سکون نون و ضم غین معجه
ایله شراب طاسی و امثالی نسنه له دیرل خواجه سلمان بیت ساقی مجلس شاهست کدیامنغر زر
ایستادست همه روز برابر نکس و منکیا کر و سکون نون و کسر کاف عجمی و فتح یای تحتانی
بعده کاف فارسی مفتوحه ایله قار باز معناسنه حکیم سوزنی بیت آن خرنفا که از شره
منکیا کری * یک رایده مجازه کردی کرو و منک * منک بخاردر و منوچهر و مشهور
بر پادشاهک نامی در ایرج شاهک قزی تورک اوغلی در ایرجی قرنداشلی قتل ایتد کارنده خاندانه
دخی قلیچ قود پلرا و ج قزینک بری منوچهره حامل ایدی قاچوب مانوش نام بر طاعت اختفا ایدی
ایام اختفا سنه منوچهر وجوده کلدی نامتی مانوش چهر قود پلر کیند رک منوچهر دید پلر بعض
روایتله سبب تسمیه سی غایت محبوب و حسن الوجه اولد و غنه بناء منوچهر دید پلر منوچهرت
دیمکدر چهرکه وجه در معنای ترکیب جنت یوزلودیمک اولور کند افی فرهنگ جهانگیری و مهاری
یولار معناسنه در عموما و دوه یولاریدر خصوصاً کتاب اصطلاحنه بر دوه به بر مهاردیرل میرنظمی
بیت هزاران مهار اشتر سرفراز * که بارش متاعست بهر جواز و مهور و سکون ه او فتح
واو ایله بر او تدرکه نقصان ماعده اولدوغی محله آنی بتدوکی بردن آلور لر نفی بویله آلمق ایله در
عربیه بصاق القمر دیرل اکثر بلا دعبده اولور و مهیر و کسر دال و سکون یای تحتانیله نیر
اصغرک جمله اسماسندندر شیخ عطار * مثنوی * چو پشت آینه است اجسام اینجا * شود
چون روی آینه مصفا * نه شمس باشد آنجانه مهیری * نه ظلی بینی اینجا نه منیری و میا مار و
فتح یای تحتانی و میله یعنی در حساب میاور و مشمار یعنی حساب به کتورمه و صایمه دیک اولور
حکیم سوزنی بیت تواز سر نغزی و لطیفی و ظریفی * میدان همه افعال من و هیچ میا مار *
و میر و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله یعنی دستار شیخ سعدی بیت که فردا شود
بر کهن میزبان * بدستار پنجه کرم سرکران و میکسار و سکون یای تحتانی و ضم کاف
فارسی و فتح سین مهمله ایله شراب آلوده یعنی مست مدام و مع الزاء المعجه * ماز و وزن
یاز شکف معناسنه در امام عیار جمالیه شکن معناسنه واقعدر شمس فخری بیت مزاج ملک
ز عدلت صحیح کشت چنان * که چشم و زلف جوان بی فتور باشد و ماز * فرهنگ جهانگیری
یعنی چین و شکنج * منوچهری در صفت اسب بیت نه بد سنش در خم و نه بیایش در عطف *
نه به پشش در هیچ و نه به پهلو در ماز * و لها ایضا بیت ای خداوندی که حکمش کریمازل
بر نهی * پهلو ی او یک بد بکر بر نشیند ماز ماز * و دخی مخفف مازودر و مار آموز و

مارا موزی پیلانی که پیلاناری طوتوب بر قوطی ایچنه قویوب خلقه صیرایش و در میرظمی بیت
 نه مارا موزم ونه خرس بازم * باغیار سکونرا کار سازم * ماسرز بی فتح شین معجه و سکون
 راه مهمله ایله یعنی دست افزاری یعنی آلات اهل صنایع بعضی فرهنکارده یعنی انبر یعنی قصاج عربیه
 کلبتین دیرلر کذا فی المویذ * مالیز بی کسر لام و سکون یای تحتانیله سولک که دیوجه دخی دیرلر
 عربیه علق دیدکاری سیاه قور تدر انسانه و حیوانه یا پشوب قانن صورر بی ماهی ریز بی
 کسر ها و یای تحتانی و راه مهمله ایله خمسی بالغیدر بی مجلس افروز بی ایکی معنایه در بری
 مجلسه ضیا و نشاط و پرن هر نه اولور سه و بریده موسیقی ده بر نوا اسمیدر کذا فی المجمع بی مخیز بی
 کسر خاه معجه و سکون یای تحتانیله اوجی سوری دموردر چزمه او بکه سنه بر کدوب آنکله
 آت سورلر مهماز و مهمیز دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت چور مستم و رادیدن زانکونه نیز *
 بر آشتت زانسانکه بود از مخیز بی مرآز بی فتح راه مهمله ایله کندردن بوکاش اورغان معناسنه
 میرظمی بیت زمین را بینداخت آن سرفراز * دود سنش بیسته همان با مرآز بی مرز بی
 سکون راه مهمله ایله درت معنایه کلور اول یعنی زمین امیر خسرو بیت زانیوهی خلق هر یوم
 و مرز * کرانه چه در یابا آمد بلرز * حکیم اسدی بیت همه سنک خاره است آن کوه و مرز *
 قعی بکسر از میوه و کشت و وز * ثانی صنور مملکت و سرحد معناسنه در که سرحد بکیرینه مرزبان
 دیرلر سرحد بکچی دیمکدر خواجه سلمان بیت شاخ بان بکرفت مرزبان و بستاز ایشیغ *
 سرفروز کس به پیش مرزبان می آورد * ثالث بریره دیرلر که اورته سی هموار اطراف یوکسک
 یرا و لوب ایچنه سبزه و اشجارا گلش اوله آکا کرز و کرزه دخی دیرلر استاد فرخی در صفت بهار
 بیت تیغهای کوه از و پر لاله و پرسوسنست * مرزهای باغ از و پر سنبل و پرسبزه است * تیغ
 کوه یعنی سر کوه بو معنایه شهر یاری بیت از مرزهای سنبل و سوسن زمانه را * امروز خط
 و خد بتان ماند یاد کار * رابع یعنی مباشرت مجامعت عربیه برنسنه بی چنگال ایله طومغه
 و آهسته برنسنه بی کسمکه و دخی طرمغه دیرلر بی مرغز بی سکون راه مهمله و فتح غین معجه
 ایله بر موضع و یا خود بر مکان اسمیدر کذا فی شرفنامه بی مغز بی سکون غین معجه ایله ایچ که
 عربیه لب دیرلر عوما مثلا مغز یادام و مغز فسق دیرلر و باشه اولان بینی معناسنه در خصوصاً
 شیخ سعدی بیت باش تاد سنش بنند در روز کار * یعنی بکام دوستان مغزش برار * مولانا
 هاتنی بیت دودری یای خویش در آید بجوش * خراشید مغز سران زان خروش بی ملامز بی
 سکون لام و فتح مهمله بویا جیلر چناغی که ایچنه بویا بحق جامه لری یورلر کذا فی الخفه بی موز بی
 سکون و او ایله معروف میوه در خیاره مشابه و ایچی قاون لذتیه و اول رنگه در مصدر و شام
 و طرابلوسه چوق اولور تحفه الاحبابه یعنی ترکش مرویدر بی موز بی کسر و او سکون یای
 تحتانیله قوری اوزم سیاه اولسون قزل اولسون بی مهماز و مهمیز بی کلاه با سکون الهاء
 اوجی سوری دموردر چزمه او بکه سنه بر کدوب آنکله آت سورلر مولانا هاتنی بیت بیسنند
 زرنه هم میزا * بخون نیره کرده یک آویز را * یک آویز و اسق دیدکاری آلت حردر شعرانک
 نکته پردازی مولانا عرفی شیرازی در تعریف اسب * مصرع * مهمیز میز نم بوی از صبح تابشام
 بی میز بی سکون یائین تحتانیله و کسر مهمله یعنی موز مرقوم شیخ عمر خیام بیت آنها که

۵

اسیر عقل و تمیز شدند * در حسرت هست و نیست ناچیز شدند * رو باخیری و آب انکور
کزین * کین بیخبران بغوره مییز شدند * مع الزاء الفارسی * ماژ فی بمعنی عشرت و سور کردن
یعنی صحبت و دو کون ابلک کذا فی نسخه ابی حفص سعدی بومعنایه استدلایی بیت درین
مخنت سرای شادی و غم * که کاهی ماژ باشد کاه ماتم * مویر فی کسر و او و سکون یای تحت ایله
سولکن دیدکاری آل بویه معناسنه در * مر فی اتباع الفاظ قیبلندندر که کرثر دیرل ترکیه
اکری بوکری دیدکاری معنایه در کذا فی المجمع * مع السین المهمله * ماس فی بوزن کاس
الماس دیدکاری ذی قیمت جوهر در کانه الماس لفظندن اختصارا و لشمدر میرنظمی بیت
بقیمت فرماید جوهر شناس * که در تارک افسرش بود ماس * مالوس فی ضم لامه بوزن
جاموس یشل کرتنکه که عربیه سام ابرص دیرل * مانوس فی ضم نونه بوزن پابوس صیت
و صدای وهمناک که عربیه قصره همزه ایله الفت دیرل و دخی عربیه قصره همزه ایله یقین اولقدر
* مترس فی فتح تاء مشناه و سکون راء مهمله ایله ابکی معنایه در اول قیو آردینه است حکام ایچون
قونیلان اغاج و دخی قلعه کنکره سنه قونیلان اغاج که قلعه یه دشمن هجومند اوزرینه براغورلر
انیرالدین اخسیکنی بیت بدان حصار کرومی پناه کرده همی * نه ترس قالبنی قلب چون
مترس حصار * خواجه عمید لو بکی بیت موهبت چون مدد آمد بی مترس و مخنیق * تحفه
فتخس قضا بردست میرخان نهاد * ثانی اول صورت مشخصه یه دیرل که کشت زاره و بوستان
ایچنه نصب ایدرلر ناکه حیوانات و جانوران آنی آدم صائوب مزروعاته زیان ایلیمه آکارا هول دخی
دیرل * مجلس فی معروف جمعیت و صحبت و عشرت معناسنه اگرچه عربی در اما فارسیه اولمرتبه
استعمالی شایع در که کند و لغتبری منزله سنه وار مشدر خواجه حافظ بیت در مجلس کل و ملی
خوش خواند دوش بلبل * هات الصبوح هیو یا ایها السکارا * مدرس فی فتح دال و سکون
راء مهملتین ایله بمعنی مترس مرقوم * مرداس فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله ابکی
معنایه در اول ال دکرمنی دست آس معناسنه که آس دکرمن در مرد آدم معناسنه اولیحق آدم
دکرمنی دیمک اولور زیرا خراس آت دکرمنی و آسیاب صودکرمنی اولد و غندن بود دخی بومعنایه
اولق لازم کلور ثانی صویه و چشمه یه طاش آتغه دیرل امتحان ایچون بومعناده لفظه فرد او اور
* مرس فی سکون راء مهمله ایله آتش پرست دانشمند لرندن برینک آدیدر شمس فخری
* قطعه * بکوی با علمای جهان که کردایم * نه از ثنای شهنشاه بود شمار ادرس * چه درس
علم شما نزد کرد کار چه لغو * چه قدر جاه شما پیش روز کار چه مرس * عربیه بوزن درس درت
معنایه کلور اول برنسنه بی ال ایله اور مق ثانی اطفال بر مغن چیمیک ثالث خرما بی سود
ایله بشورمک رابع مندیل ایله سلمک و یته عربیه فتح راء مهمله ایله بوزن جرس ابکی معنایه در
اولر پسمان باریک که ترکیه سجیم دیرل ثانی غابت شدت و غضب وحدت ایله جنک ایتیک و یته
عربیه کسر مهمیم و راء مهمله ایله هر شیئه ایو علاج ایدن آدمه دیرل چغتای لسانته دخی ایبه
مرس دیرل میرعلیشیر بیت بند زلفونک بهینوما توشکاج هلاک اپنی مینی * ایتکاجا هیچ کم
اولنور کالی تا فاس مرس * مرس فی بوزن بس ابکی معنایه در اول مجرم و کناهکار یا غنه اور دقلری
یاغ معناسنه حکیم فردوسی بیت هر بران ایرانیاست و بس * در آرنده شیرز یا نرا بخش

بمس * ثانی بزرگ و مهمتر معناسنه در و غریبه دخی اپکی معنایه در اول بدنه ال سوزمك ثانی
دیوانه لك معناسنه در و ضمه بر کسنه نك بریره کتمکه ظاهر اسبب اولان نسنه یه دیرلر
فی مکس فی فتح کافله کاستن لفظدن نهی حاضر در اکساته معناسنه ابوالعانی بیت
مکس باده کارنک زساغرای ساقی * چونشاه مندن نشدیم کونج می نوشیم فی مکدیطس فی
نام پدر و امقدر استاد عنصمری بیت که مکدیطس آنجانکه داشتی * بشاهی در و تختکه داشتی
فی مکس فی فتح کاف فارسیله سکک که عربیه ذباب دیرلر اگرچه قاره سکک اولمق اوزر
مشهور در تکز بال آروسنه دخی دیرلر بویتدن مفهومدر بیت یکی آن مکس که انکبین کر بود
یه از صد مکس که انکبین خور بود * مزبور قاره سکک که چغتمای لسانه چپین دیرلر کسرین ایله
فتح جیمه ده مرویدر میرعلیشیر بیت لیبیکغه اپلامیس اول حال عنبرین غوغا * نیچوک که شکر
اوزرا اپلا کای چابین غوغا فی منس فی فتح نونله اول قرچه نسنه لردر که آدمک یوزنده ظاهر اولور
فی منکوس فی سکون نون و فتح کاف فارسی و ضم لامله هند و ستانده بر شهر و ولایت آدیدر که
منکه دخی دیرلر اول ولایتک فیلی غایت ایری و جنکی اولور آنکچون فیلاک اعلاسنه منکوسی
دیرلر بیاض فیل دخی آنده اولور ایمنس مولاناها تفی بیت میلان سفید منکوسی * خم کشته
زبار آن عروسی فی می سوس فی یای تحتانینک سکونیده کسره سی ده جایز بر نوع خوشکوار
شرا بدر فی مع الشین المعجه * مارفس فی سکون راء مهمله و فتح فایله فحاکاک بر آدیدر که
ده آک و مارسار دخی دیرلر حکیم اسدی * مثنوی * ذکر کفت اورا بشاه جهان * شنیدست
کفتارت اندر زبان * مر امارفس خواندی وید سرشت * مر انام بردی بکفتار زشت فی ماش فی
ایکی معنایه کاور اول لفظ مفرد در حیو باتدن بر نوعدر مشهور و معلوم حکیم شیرازی بیت
یاد ناک آمد نخود و هم فطیر * دجر و فول و ماش و منجوم شعیر * ثانی لفظ مرکب اولور که
مایله شیندن ترکیب اولمشدر بزانی دیمک معناسنه اولور نتکم بر عورت خواجه عبدالله
انصاری حضر نرندن بغداد ایتماس ایتد که انباری امیننه بر کاغذ یازوب عورته و بر بونی
یازمش * ارزنی آید کندمش دهید ماش فرستادیم نخود آمد فی مالبخش فی سکون لام
و جاء معجه و فتح باه موجه ایله شهر و ملک نك سکر فی کونی اسمیدر فی ماش فی کسر لامله مهره
و جلا ویره جک آلت معناسنه در فی مانوش فی ضم نون و و او معروفله منوچهرک و الله سی
منوچهره حامل ایکن ایرجک قتلدن صکره قاچوب اختفا ایتدوکی طاغک اسمیدر مانوشان
دخی دیرلر فی ماه کش فی اضافتله و فتح کافله ماه نخشب دیدکاری ابن مقنک احداث
ایتدوکی آیدر که شهر نخشب شهر کین و شهر سبز دخی دیرلر زرامزبور آیدر شهر نخشب قربنده
واقعدر سبف اسفرنکی بیت عشق بنهت نظر یوسف آفتاب را * چون چه ماه کش کند
بسته چاه عاشقان * ایوا خطیر بیت تارخ او غیرت خورشید زور شک ماه شد * ماه کردون
همچوماه کش نهان در چاه شد فی مد کش فی سکون دال مهمله و فتح کافله آلتون و کش نل چکجک
آلت که عربیه حله دیرلر برندن تفاوتلی دلکری واردر فی مد هوش فی سکون دال مهمله
و خم هایله اوصی کتمس یعنی یابلس شمس ختری بیت حدیث خلق تومیکفت دوش یاد صبا *
بیاغ بابل از ان کشت واله و مد هوش فی مرداش فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله بوستان

ع

معناسنه در \bar{w} مردوش \bar{w} سکون راو ضم دال مهملتین ایله ایکی معنایه در اول فرهنگ
جهانگیریه کندنای شامی معناسنه ثانی مشکل دیمندر ابوالعانی بیت شوددل از جهای
یارمدهوش * شاه کارش از آنرو سخت و مردوش \bar{w} مرزنکوش \bar{w} سکون راه مهمله و نون
و فتح زاء معجه و ضم کاف فارسیله ریحان قسمندن یشل رنکو غایت خوشبو بر ریحاندر نفسنه
پیراغی پحان قول اغنه بکزد کیچون عربیه اذن الفار و یونانی مرد قوس و هند یده ده ترکیه
کوبکو اونی دیرل شعرا خط و زلف خوبانه تشبیه ایدرل شیخ نظامی بیت چو مرزنکوش
خطش بر دمیله * بسی دل را چه طره سر بریده \bar{w} مروش \bar{w} ضم راه مهمله و او مجهول ایله نهی
حاضر در میل اتمه و میل ایتدومه معناسنه حکیم اسدی بیت بخفت کسان چشم هرگز
مروش * بتزس از خدا آن جهان را بکوش \bar{w} مشاش \bar{w} فتح شین معجه ایله عقیده که
سکردن و یا خود عسلی زیاده قینادوب طاش و یا خود یاصی طبق اوزرینه دو کرل طوکوب منعقد
اولور انکیمینه دخی دیرل \bar{w} مکش \bar{w} کسر کافله اسم مصدر در امش معناسنه و بر معناسی دخی
فتح کافله نهی حاضر اولور چکمه معناسنه مثال اول میر نظامی بیت دهد اندیشه در دلم بپوش
رباب اعل او نشان مکش \bar{w} مندش \bar{w} سکون نون و کسر دال مهمله ایله بساط معناسنه یعنی
دوشمه استاد فرخی بیت نیلگون پرده بر کشید هوا * باغ بنوشت مندش دیبا \bar{w} مندش \bar{w}
سکون نون و کسر دال مهمله ایله ولایت خراسان بر قلعه آدیدر شاعر * رباعی * ای شاه چه بود
اینکه در پیش آمد * دشمنت همین زیر من خویش آمد * از محنتها محنت تو پیش آمد * از ناک
پدر بهر تو مندیش آمد \bar{w} مندش \bar{w} کسر نونله اوج معنایه کاور اول خوی و طبیعت معناسنه شیخ
نظامی بیت مندش چون بهم کشت آمیخته * از انجاستک این صورت انکیمته * شاه ناصر خسرو
بیت تا تو بندش مرا نحوانی * مندیش که منت خواستکارم * ثانی خلقت و جبلت
معناسنه شمس فخری بیت شیخ ابوالحق بن محمود شاه * ای سلیمان قدر و اسکندر
منش * مولانا جامی بیت ملک از عصمت غضبان پاکست * دیو و کافر منش بی باکست *
ثالث یعنی کرم و همت ابوشکور بیت منش باید از مرد چون سرور است * اگر بر زوبالا
ندارد رواست * یکی از شاعر بیت سرت سبز باد و نت ارجمند * منش بر کند شسته ز چرخ
باند \bar{w} منکوش \bar{w} سکون نون و ضم کاف فارسیله کویه که کوشواره دخی دیرل عربیه
قرطه و چغتایده ایسیرغه دیرل خیره الابرا ده بیت التون ایسیرغه که قولاغ آغری تور *
زر حال او تو کتور که آیاغ آغری تور \bar{w} مهوش \bar{w} سکون ها و فتح و او ایله صفت محبوبدر آیه
تشبیه ایدرل \bar{w} میخوش \bar{w} سکون یای تحتانی و ضم حاء معجه ایله اکشی ایله طنلو میانند
بر چاشنی درو هر لند مزه یده ده دیرل \bar{w} مع الغین المعجه * ماروغ \bar{w} ضم راه مهمله و او معروفله
سماروغ معناسنه که عربیه کا و ترکیه طوملان دیرل کذافی شرفنامه \bar{w} مانع \bar{w} اوج معنایه در
اول قره بتاق دینکاری قوش که عربیه ما بکون و ترکستاند قشقلد اغ دیرل اثیرالد بن اخصبکنی
بیت زجنگ مقلب خود شرم باد شاهین را * کهی که مانع سینه بر پردر دیا بار * محمد همکر بیت
کردر آتش شدی در زنتات * یافنی خلعت سمندر مانع * شمس فخری بیت باحر زمدخ او سلامت
کندرکم * از آتش و از آب سمندر مثال و مانع * بعضی فرهنگرده بر نوع کوکرتچین در که قنادی

قنادی و قویروغی و سینه سی بشل اولور و بعضینک قول اولور سپرماغ و سرخماغ دخی دیرلر
 استاد دقیق بییت ای خسرو مبارک بادا کجا بود * جاهی که باز باشد پریدماغ را * ثانی طومان که
 نرم و تمین دخی دیرلر عربیه ضباب دید کاریدر حضرت مولانا قدس سره بییت در آفتاب
 فضل کشا پروبال تر * کز پیش آفتاب بر فست میغ و ماغ * ثالث چمنزار و چایر و سبزه زاره
 دیرلر **ق** مرغ **ق** سکون راء مهمله ایله اوج معنایه کلور اول بر نوع سبزه در حیوانات آنی کمال
 رغبت ایله دیرلر فرزند و فرزه و فرزند دخی دیرلر هندی لسانه ذوب دیرلر حضرت مولانا قدس
 سره بییت ای جان مرغ و یاسمین ای شمع افلاک و زمین * ای مستغاث العاشقین ای شمسوار
 هل آتی * ثانی اول زمین مرغزاره دیرلر که آنده گیاه مرغ وافر تمش اوله حکیم انوری بییت صبا
 بسبزه بینار است داردینی را * نمونه کشت زمین مرغزار عقبی را * حکیم اسدی بییت بسی مرغ
 در مرغ اورنگ رنگ * بسی بر سرورسته چون شاخ رنگ * ثالث جای فرح فرا و سبزه زار حرم
 معناسنه حکیم اسدی بییت زمیغ روان چرخ چون چرخ * بر آواز را مشکر از مرغ مرغ *
 فرهنگ جهانگیریده بر شهرک نامی درد یومسطور در عربیه ستور یا توب یوار انق و تمام مرغی
 ایتمک معناسنه در فتح رایله ینه عربیه آب دهن معناسنه در **ق** مرغ **ق** ایکی معنایه در اول
 دریک یرکه عربیه عمیق معناسنه در صاحب فرهنگ منظومه بییت ژرف را گفته اند مرغ معنی
 که بترکی تریک دور معنی * حضرت مولانا قدس سره بییت سوی چاهی کونشانش کرده بود
 چاه مرغ را دام جانشین کرده بود * ثانی بمعنی رودخانه حکیم فردوسی * مثنوی * چنین تا بیاید
 یکی ژرف رود * سیه شد پراکنده چون تار بود * مغی ژرف پهناش کوتاه بود * برور کند شستن
 در آگاه بود **ق** مغلاج **ق** سکون غین معجمه و فتح لامله اول چقور یره دیرلر که اطفال قازوب قوز
 اوینارلر و آتوب ایچنه دوشنی آلورلر بومعناده لفظ مرکب اولور مرغ لاغ معناسنه که غین مکسور
 اولور **ق** مع الفاء * مام ناف **ق** کسر میم و فتح نونله ایه معناسنه که اطفال کوبکن کسد و کچون
 تسمیه اولمش ماماچه و مازاج دخی دیرلر عربیه قابله دیرلر **ق** مع القاف * منجیق **ق** سکون
 نون اول و جیم و کسر نون ثانیه اول صیاند که دیرکار ایله یا یوب آنکله قلعه محاصره لرنده
 طشره دن قلعه ایچنه طاش آترل منجیق دخی دیرلر شیخ نظامی بییت غراره و منجیق
 و غضبان * بر بام فلک نهادتوان * بومعنایه عرفی شیرازی بییت زمجیق فلک سنک فتنه
 می بارد * من ابلهانه کیزم در آیکینه حصار **ق** مجوق **ق** سکون نون و ضم جیمله سفجق دپه لرنده
 و مناره باشلرنده و کنبد اوزلرنده اولان باقر عالم حکیم اسدی بییت چوزلف بتان جمع مجوق
 باد * کهی در نوشت و کهی بر کشاد **ق** مع الکاف * مامک **ق** فتح میله مصر مام در که مادر
 معناسنه در حکیم سوزنی بییت چون کودکان زدایه مامک ز بخت خویش * دیدی نشان را یکی
 و مهر مامکی * شیخ سعدی * قطعه * بیره زنی موی سیه کرده بود * کفتمس ای مامک
 دیرینه روز * موی بتلیس سیه کرده * راست نخواهد شدن این پشت کوز **ق** ما نورك
 و ما نوك **ق** کلاهما ضم نون و فتح راء مهمله ایله قمری دید کاری قوش که چکاو دخی دیرلر اذات الفضلاده
 مانوک بر قوش در عربیه ابواللیح دیرلر و مانورک بردار و آیدر **ق** ما هناک **ق** سکون ها و فتح نونله
 بمعنی ما هتایب **ق** متراک **ق** سکون تاء مشتا و فتح راء مهمله ایله منازل خوردن عوادید کاری یلدزک

آیدر کذا فی فرهنگ جهانگیری و چچنک فی فتح جبین فارسین ایله ترکیه زبق دیدکاری
 آلتدر که عورات بیالینه بغلیوب بربرینه جماع ایدر لالت رحله مشابه اغاجدن یا خود دریدن
 ایدوب اوزرینه قطیفه چکرل عوراتک عرضی خوفندن زنادن قاجوب بونی استعمال ایدرلر
 ابوعاصم بیت مال رئیسان همه بسا بل و زابر * وان تور کفش کرزم بر چچنک * شمس فحزی
 بیت کند اعدای جاهت ماده و تر * زمغز و دست نقل و پا چچنک و چک فی فتح جیم
 فارسیه عدس که منجو و ترسک دخی دیرلر هند بلر مسور دیرلر حکیم سوزنی بیت بر آتش
 نظر دل زیر کترین خصم * خوشی بران قیاس که در ریزه با چک و چرک فی فتح جیم فارسیه
 مجمع الفرسه جیم عربیله مرویدر شجره معناسنه یعنی اجرت سزایش اساتمک استاد رودکی بیت
 چون فراز آید بدو آغاز مرک * دیدنش بی کار کرد اند چرک * ابوشکور بیت چنین گفت هارون
 مرار و مرک * مفرمای هیچ آدمی را چرک و چک فی فتح جاه مهمله ایله اول سیاه طاشدر که
 التونی و کشی امتحان ایچون آکا سوردرلر ابوالمعانی بیت بسنک درت روی زردم بسای *
 که بهر خلوصم بزن بر چک و مرک فی فتح راه مهمله ایله ایله واحق و فریفته معناسنه در
 کذا فی فرهنگ جهانگیری مجمع الفرسه زاء معجه ایله مرویدر و مرچک فی معروف حبویا تندر که
 منجو و ترسک دخی دیرلر و مرک فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله مصغر مرددر کاف
 علامت تصغیر در میر نظمی بیت دزان بزم بود مردک پر سخن * بگوید همین هر چه آید دهن
 و مرک فی سکون را و کسر دال مهملتین ایله ماش دیدکاری غله در و پر معناسی دخی کوز
 یکی مردمک چشم دیرلر و مرک فی سکون راه مهمله ایله موت معناسنه در مولانا هاتنی بیت
 بود مرک به از زبون زیستن * به از زهر خندست بگریستن و مرک فی کلید معناسنه در اما
 حرکتی اشعار اولتا مشدر و زاء معجه ایله ده مرویدر و مرک فی فتح زاء معجه ایله ایله واحق
 و فریفته معناسنه در و مرک فی فتح زاء فارسیه اغاج کلید معناسنه و مساک فی فتح سین
 مهمله ایله بیوک اغاجلرک دیندن چقان کوچک فدائیر بعض فرهنگار ده یا حین مثالاو اوئلرک
 دیندن چقان انجه دالرینه دخی دیرلر و مسنک فی سکون سین مهمله و فتح نوله اوج معنایه
 کلور اول تقار او یونی ثانی لاف و کزاف ثالث فرج زنانه اولان لحم زاید معناسنه در کذا فی
 فرهنگ جهانگیری و مسنک فی سکون شین معجه و فتح تاء مشناه بعده نون ساکنه ایله
 راهرن که عربیه قطاع الطریق دیرلر میر نظمی بیت وجودم بعشقی شدم مضجیل * چو
 مسنک خونی زده راه دل و مشک فی بوزن اشک سکون شین معجه ایله سقالر صوچکد وکی
 بیوک طلوم که اکثر بار کیرلر ایله چکرلر خواجه سلمان بیت میر تم هر شب بمشک ذبه آب کوی
 دوست * آب مشک هیچ سقا بر نتابدیش ازین و معاک فی فتح غین معجه ایله چقور و دریک
 اولان یرکه کودال دخی دیرلر مولانا هاتنی بیت ترا کربود آب خندق معاک * نهمنکان مار از دریا
 چه باک * استاد عنصری بیت ای در یغا کزین منور جای * زیر تاری معاک باید شدن *
 شاعر از تاریخ تاج المائر * مثنوی * چنان دان که جان بر تن کوه رست * نه زین کینی از کینی
 دیگرست * درفشنده شمع نیست از جای پاک * فتاده درین ژرف تاری معاک و مفلوک فی
 سکون فاضل لامله درویش بی نوا معناسنه که مفلوک دخی دیرلر میر صدرالدین محمد محتشم کاشی به

کاشی به کوبد ردی ز فتنه ده یازمش که * در آن ضیافت چو هیچ داروغه و پوزباشی و وزیر در میان
 نبود بلکه مجلسی بود مرکب از یک واعظ و یک طیب و یک معرف و دو شاعر مفلوک و یک طالب
 علم و نیم سید و یک شاطر ریش دار اینها تمامی کدایی باشند طریق مکرمت آن بود که جهت این
 هشت کدای بیسر و پا که در مدلت با میزبان شریکند مک فی ایکی معنایه در اول مکیدن لفظتدن
 صیغه امر در وصف ترکیبی دخی اولوز حکیم سوزنی * قطعه * کشته زر بخوری تن از کناه
 پاکتر از شیراب و شیرمک * شیرمک و پیر و جوان غمش * ناله بیفراشته از قاصدک * ثانی الله
 کتور دکاری قصه حربیه دیر لر جمع الفرسه یعنی مکنده اسم فاعل اولوز حکیم سوزنی بیت
 یابد ز توجواب نیم سائل نیم * از پیری نان نخورده تا طفل شیرمک مک فی فتح کافله بر سگدرد که
 آدم و حیوان بو غازینه کیدر بعض فرهنگده سولک معناسنه مرویدر مکمل دخی دیر لر
 کدافی فرهنگ جهانگیری مکوک فی ضم کافله ایکی معنایه در اول چوله آلتلندن بر آلتدرد که
 اور تاسی دلک ایکی باشی سوری براغاجدر ایچنه ایلاک صارمیش ماسوره بی قویوب بز و قماش
 طوقور لر حضرت مولانا قدس سره بیت مانند مکوک کر اندر کف چوله * صد تار بریدی
 نودر تارد کر رفتی * ثانی حیوان صورتند دوزاش شراب قدحی معناسنه در مک فی
 کسر کاف و سکون یای تحتانیله مکوک مرقومک معنای اولیله مترادفدر مک فی فتح لاله
 بوکر لیه مشابه حیوانات نوعندن بر غله در عربیه فرشته یه دیر لر مک فی سکون نون
 و فتح باء موحده ایله سپورده ایندکری اوت کدافی الاداة اما فرهنگ میرزاده بایی مقدم ذکر
 ایدر مک فی سکون نون و فتح تاء مثناة ایله سپورده اوقی کدافی فرهنگ جهانگیری
مک فی سکون نون و فتح حیه بمعنی برجستن یعنی حرامق میر فطمی بیت در آندم
 همچو آهو کرد منجک * بحالای نبوده هیچ بی شک مک فی سکون نون و کسر حیه بمعنی
 شعبه بازی یعنی حقه باز لر که کوستردوکی صنایع مک فی منجک فی منجیق مرقوم معناسنه در که
 بیوک صیاند رقلعه یه آنکله طاش آتار لر ابوالمعانی بیت فاک بسنک ستم را بمنجیک انداخت *
 حصار کام همی کرد قلعه کوب مرا مک فی سکون نون و یای تحتانی و کسر حیه صنایع
 مشعبه معناسنه در استاد منجک بیت بمنجیک جهانندی مرا از درت * بهانه نهادی تو بر
 مادرت مک فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله کسادی متاع معناسنه حضرت مولانا
 قدس سره بیت رستم و حمزه نخت یک بدی * علم و حکمت باطل و منک بدی مک فی
سکون نون و ضم غین معجه ایله مصغر منغر مرقوم کدافی الجمع مک فی منک فی فتح نون اول
 و سکون ثانیله بر اوتد رسپورده ایدر لر مک فی سکون نون و سکون یای تحتانیله منک
 مرقوم معناسنه در ابوالمعانی بیت ریش بزرگ اورا چاروب در خلا بود * کویا منیک رسته
 در منزله کیا هیست مک فی موزک فی کسر او و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله اول سنیه
 دانه لر در که وجود انسانک ظاهر اولور موزده دخی دیر لر کدافی فرهنگ جهانگیری مک فی مک
 سکون ها و ضم تاء مثناة ایله بمعنی مرده حکیم خاقانی بیت بنکر که درین خطه چه سحر همیراند *
 مهتوک مسیحی دل دیوانه عاقل جان * عربیه پرده یرتلق و آچلوب فاش اواق مک فی
 ترکیب بیان و عربیه سوس دیر لر که کوکنه پنجه مک دینلور که عربیه عرق السوس

واصل السوس و ترکیه بیان کوکی دیرل اصفهان و لابنه چوق اولور خشونت سیفه به انواع
اسعاله نافعدر و مهنك و مهنك في كلاهما بسكون الهاء و فتح النون بمعنى مهتاب و مع الكاف
الفارسی * ماترنك في كسرتاء مثناة و فتح راء مهمله و سکون نونله بمعنى کارکه معروف جانورد
چلمپاسه و کرفش و کرپاسه دخی دیرل کذافی فرهنك جهانگیری و ماتورنك في ضم تاء مثناة
و و او معروف و فتح راء مهمله و سکون نونله بمعنى سوسمار کذافی المجمع و ماكوك في ضم كاف
فارسی و و او معروفله حبله و خدعه معناسنه میرنظمی بیت کند ساده دلانرا مکر و ماكوك *
که سر کرده همین با ما تم و سوک و مانك في سکون نونله بمعنى ماه نیر اصغرک جمله اسمائندند
استاد عنصری بیت بکرمی بر آن کو که به بانك زد * کران بانك بت لرزه و مانك زد * حضرت
مولانا قدس سره بیت خورشید شرق حاوری در بندگی بسته کر * ماتکت غلام نیک پی الله
و مولانا علی * فرهنك زفانک و یاده آفتاب معناسنه مروید رو بویتنه متنسک اولشد لکن بویتدن
ماه اولمق فهم اولنور شاعر کوید بیت ثابد پیش مهر روی او مانك * که از شش دانك حسن
اوست یك دانك و مدنك في فتح دال مهمله و سکون نونله اغاج کلید دندان نه سی معناسنه در
حضرت مولانا قدس سره بیت کون خری دم خری کیر درد * زانکه کلید ان نبود بی مدنك
و کلید مفتاحی معناسنه خواجه سلمان بیت نیره شاه بهر جا که رسد بکشاید * سر آن نیره
مکرب در فحست مدنك * شمس فخری بیت نه کله را به بیابان بود نیاز شبان * نه خانه را
بموضع بود نیاز مدنك * بویتدن کلید فهم اولنور بعض فرهنکارده دمور کلید پریمی مروید
و مرنك في فتح راء مهمله و سکون نونله هند و ستانه بر قلعه آدیدر کذافی فرهنك جهانگیری
و مشنك في فتح شین معجمه و سکون نونله بر مشهور رافرن آدیدر و شنك نام بر رفیقی و ارایدی
شمس فخری بیت زدزد و رافرن اطراف ملاک کرده چنانک * که محوشد زکتب نیز نام شنك
و مشنك و ملنك في فتح لام و سکون نونله مرد مجر دوست و یار هنه معناسنه شاه داعی شیرازی
بیت صفات نور تورومی رخا بسته تقاب * صفات ظلت توزنکیان عور و ملنك * مولانا کاتبی
* قطعه * منال کاتبی از سنکلاخ وادی فقر * ملنك دار بنیایان بر این طریق ملنك * میار
خدر که ره دور و مرکب لنکست * که عندلنك نباید ز ره روان ملنك * ملنك ثانی نهی حاضر در
آقسه دیکدر و مجمع الفرسله یعنی بیهوش شد استاد لیبی بیت زجاجست چون آتش بیدرنك
دل از باده عشق مست و ملنك و منك في سکون نونله یدی معنایه کلور اول طرز و روش
مولانا پندار رضی بیت بت چینی نیک و منك آسا * کله کیلی و کردن دلم آسا * ثانی تحفه
الاحیاده قار معناسنه در که قار بازه منکباز دیرل حکیم سوزنی بیت دنیا قار خانه دیوست
و اندرو * ماه فکیان کران و اجل نقش پیش منك * قریح الدهر بیت نه شکیند زلوسی
ونه شکیند زخس * نه شکیند زلاف و نه شکیند ز منك * شمس فخری بیت که مقامر ادنای
بند کاشینند * عقود اعل و لالی بوجه دسته منك * ثالث بذریغ اغاجی عضایری رازی
بیت جز جز کند همه جو خر در روز تابشب * مانند خم منك بود ماهیه صداق * حکیم سوزنی
بیت خر منك خورده کو بی دیوانه شد بشعر * خر زهره خورده بودی باری بجای منك * رابع
بمعنی کبایه حکیم خاقانی در صفت الوان نعت کوهسار بیت منکس بکلیم کیمیا بخش * خاکس

خاکش بمسج تو تیا بخش * خامس ادات الفضلاده بمعنی دهان دره یعنی خیمازه که غلبه خواب
 و خمار و کمال کردن عارض اولور سادس دزد راهزن سابع اشکیل و و غامعنا سنه در و کسر هیله
 مبر آب که کنک دخی دیرلر **د** منلاک **د** سکون نون و فتح لامله درویش و فقیر سرویا برهنه
 معناسنه در **د** مع اللام * مازل **د** کسر زاء معجه ایله هند و ستانده بر طاع آدیدر منوچهری
 بیت آن کرکی با کرکی کوید سخن ترکی * طوطی سخن هندی کوید بکه مازل **د** ما کول **د**
 ضم کاف و و او معروفه فرهنگ و فاییده بسیار خوار معناسنه علی قرط بیت قلبه کردم زوه
 آ و رد م به پیش * تا بخوردندان دو ما کول نهنگ * بومعنا ده شمس فخری کلوینده روایت
 ایلیوب بوینی نظم ابلش بیت هر ما کول تا یکی داری * خلق جاز از غصه در ما کول *
 فرهنگ میرزاده ضم لامله بمعنی شکم بنده و ادات الفضلاده ما کول بمعنی غلام بزرگ مسطور در
د مال **د** بمعنی آرام و مانند و دستمال معناسنه و مالیدن لفظندن صیغه امر و وصف
 ترکیبی اولور گوشمال و دستمال کی **د** مالا مال **د** هزینه که زیاده طلبواوله شمس فخری بیت
 گرفته عرصه فکرم ثبات میلامیل * کشید طبع جام هوات مالا مال **د** مالول **د** ضم لام
 و و او معروفه مرتبه بزرگی بولاش غلام بمعنی بر خانه ده پرورده اولوب سائر دن اشبه و جمله سنگ
 اولوسی اوله **د** ماهول **د** ضم هایلله طوزاق دام معناسنه کنافی فرهنگ جهانگیری **د** ماهی کول
 سازان بالغی که طقو و صولده حاصل اولور **د** محفل **د** سکون حاهمه ایله مجلس و مجمع
 عربی در اما فارسیده استعمالی شایع در خواجه حافظ بیت همه کارم ز خود کامی بند نامی
 کشید آخر * نهان کی ماند آن رازی کز و سازند محفلها **د** محل **د** سکون حاهمه ایله بنیلن
 دوه و یوک و هودج دیدگری بر محافه که یا اکثر یوکنور خواجه حافظ یوک معناسنه بیت مرا
 در منزل جانان چه امن و عیش چون مردم * جرس فریاد میدارد که برسدید محفلها **د** مرغول **د**
 سکون راهمه ایله و ضم غین معجه ایله بش معنایه کاور اول **د** پچ و تاب معناسنه در که پچ و تاب
 اولدوخی سببیه موی و زلف و کاکل معنارینه در مثال زلف شمس فخری بیت چند باشی
 برای شهوت و حرص * پای بسته بطره مرغول * حکیم سنایی بیت جمع مغتول جان کسل
 باشد * زلف مرغول غول دل باشد * حضرت مولانا قدس سره بیت شانیه کن مرغول زلفش
 یا کلاب * کرد بفشان از رخ چون آفتاب * مثال موی کیسو شیخ نظامی بیت بتن بر یکی
 آسمان کون زره * چو مرغول زنگی کر بر کره * مثال کاکل خواجه کرمانی بیت کج نهاده کله
 از منبتی و بکشوده قیا * جام می بر کف و مرغول مسلسل بر دوش * ثانی خط خوبان معناسنه
 تو عابونده دخی پچ و تاب بولنور کمال اسمعیل بیت تا که مرغول خط دیدم و معنی لطیف *
 پس از ان باد نیامد کل و شمشاد مرا * ثالث بمعنی آواز حکیم خاقانی بیت تو و دست دستان
 و مرغول مرغان * که از غول صد دست دستان نماید * رابع بمعنی نغمه شاه قاسم انوار بیت
 خدا یرا که ز واعظ سوال فرمایند * که بد کراحت الحان چرا کند مرغول * خامس بمعنی
 نشاط و خرمی سیف اسفرزنی بیت آن دمی کو سخن از سکره مرغول کند * از جلال زتن
 سکره بکشاید خوی **د** مشکل **د** سکون شین معجه و ضم کاف عجمیله بمعنی دزد و راهزن کنافی
 الاداة **د** مکمل **د** فتح کافله سولک که مکمل و زلور و دیوچه دخی دیرلر صولده حاصل اولور

اوزون و سیاه قورندر انسانه یا پشوب قانی ایچرو حیوانات صوا ایچرکن بوغازینه کیدوب
یا پشور شمس خیزی * قطعه * دشمن یاد شاه عادل دل * باددایم بنمغ غم بسمل * در مجاری
حلق او کشته * آب خونخوار و جانستان مکمل * ملال بی الم و غصه و انقباض طبیعت
معناسنه اسم مصدر و در ملالت کبی * ملول بی المناک و غمناک معناسنه اسم مفعول در بوایی
لغت عربی در * منبل بی سکون نون و فتح باء موحد ایله کاهل و تنبل معناسنه حضرت مولانا
قدس سره بیت خدا یاد دست مست خود بکیرارنی درین مقصد * زمسنی آن کند با خود که
در سستی کند منبل * مجمع الفرسه بد اعتقاد معناسنه در که اورا منبلم دیرل یعنی اعتقاد دارم
دیگر کذا فی المؤید * مندل بی سکون نون و فتح دال مهمله ایله ابکی معنایه در اول دایره
عزیمت ارواح یعنی عزایم خوان عزیزته اشتغاللری محله اطرافنه دایره چکوب ایچنه
او توروب عزایم او قورل شمس خیزی بیت کوز تسخیر انس و جن و پری * بی عنانی نشستن مندل
شاه طاهر بیت بابل نغمه سر ابر عزایم خوان شد * کل پری دایره سخن کستان مندل *
ثانی عود خام بوایی معنایه دخی مندل دیرل مولانا محمود ابن عین بیت از برای قوت دل
کری خوری بایدم * صندل و مندل نیایم غیر خوب ارس و تاع * زکریا بن محمد بن محمود عجایب
البلدان نام کتابنه ذکر ایدر که مندل هند و ستانده بر شهر در که آنده عود غایت چوق اولدوغندن
عود مندی دیرل اما عود اراض سنده بتز عودک حاصل اولدوغی بر ماوراء خط استواده بر جزیره
وارد اول جزیره ده عود اولوب با مرالله تعالی اغاچی قریلوب دریا به دوش در یادن شهر مندل
کاور اگر اغاچی یرندن یا ش قویش ایسه اکا قامرونی دیرل اگر قوری قویش ایسه مندی
دیرل ثقیل و صحت اولانی اعلا اولور هندی لساننه مندل بر نوع دهله دیرل که بر آ دیده بکاو در
* منزل بی خانه و جای نزول و مهیا خانه به دیرل * منزل بی سکون نون ویای تحتانیله
خانه ویران ابوالمعانی بیت منزل دوستان معمور باد * منزل دشمنان شود منزل بی منغرل بی
سکون نون و راه مهمله و ضم غین معجه ایله پول ریزه که منغرل دخی دیرل * منکل بی سکون نون
و ضم کافله دزد رهن معناسنه منکل دخی دیرل عربیه حرامی و قطاع الطريق دید کارید رهنی
لساننه منکل خوشحالی و طرب و شادی معناسنه در * مهائل و مهانول بی کلاهما بفتح
الهاء و ضم النون افیون خالص معناسنه در حکیم سنایی بیت خود حال دگر خلق چکوم که ز سودا
بودم چوکسی کر خورد افیون مهائل * مهول بی ضم هایل طوزاق که ماهول دخی دیرل * مع المیم بی
* ماتم بی فتح تاء مثما ایله معنی سک ماده یعنی دیشی کوپک عربیه یاس و نوحه معناسنه در
ابکی معنایه ترتیب اوزره میر نظمی بیت بخود کیرکینه چوماتم * نمی باید اگر ماند بام * مام
فادر معناسنه مولانا کسایی بیت ایدون فرو کشی نجوشی این می حرام * کوی که شیرام
زبستان همی مکی * حکیم شیرازی بیت نیست شیر سود مند از شیرام * لیک آغوش
بیت نعت اندر امام * حکیم انوری در طلم جماعت غزان گفته بیت شادالا پدر مرکنه بینی مردم
بکر خرد در جم مام نیایی دختر * ماه صام و ماه سینام بی کلاهما بکسر الهاء و فتح السین المهمله
حکیم مقنع شعبده ایله پیدا ایتدیکی ماهه دیرل که آتشم کیمه یه دک هر کجه شهر فحش قربنده
صیام دیرل بر طاعنه بر قیودن چیه قوبد ورت فرسخ یره دک ضیا ویردی استادرودکی بیت نه

نه ماه سپتامبر و نه ماه فلاب * که اینت غلامست و آن پیشکار و ماه علم و کسرهایله مستحق باسند
اولان آلتون بالدلی نسنه که ماه هلال کی ایدر لر مولانا تقی بیت زمین آهین شد ز نعل
سعد * ز ماه علم آسمان باند و مضمون و معجه و ضم تاه مشناه ایله ماوراء النهر ده
آیویه دیر لر عربیه مهر لودیمکدر و مردم و اوج معنایه کلور اول معروف آدم معناسنه ثانی
انسان که عربیه کی مخلوق معناسن افاده ایدر انسانک هم مفردینه وهم جمعنه که مردم و مردمان
عربیه کی خلق و خلاق کبیدر امیر خسرو بیت نشاید هیچ مردم خفته در کار * که در پایان
پشیمانی دهد بار * وله ایضا بیت اگر مردم صفات صنع او کوید بدان ماند * که در دریا فتنه مور
و حدیث آشنا گوید * شیخ سعدی بیت سک احباب کف روزی چند * بی نیکان گرفت
و مردم شد * بومعنی فارسیه جایز اولدوغی کبی عربیه و ترکیه دخی هم مفردنه وهم جمعنه
استعمال ایدر لر ثالث کوز بیکی معناسنه در شاعر بیت تر ادر دیده جا کردم که از مردم نهان باشی
ند انستم که انجام میان مردمان باشی * عربیه دخی کوز بیکنه انسان العین دیر لر خواهه سلمان
بیت مملکت را مردم عینی و عین مردمی * سلطنت رادزه التاجی و تاج سروری و مرزوموم
سکون راء مهمله و زاء معجه و ضم باه موحد ایله ایکی معنایه در اول سنور سرحد ثانی وطن
اصلی معناسنه در ابوالعانی ایکی معنایه بیت نکم بان کستم اکنون مرزوموم را * که مرزوموم
من ناید بخاطر و مرهم و معروف عوام ملهم دیر لر میر نظمی بیت زخم دل را لطف او مرهم شود
لیک در خواست کردن من کم شود * عربیه دخی مرهم دیر لر ابن النحاس بیت حیث لی مشغل
با جفان الطبی * و قلبی مرهم منها و جرح و مرهم و کسر راء مهمله و سکون یای تحتانی و فتح
شین معجه ایله جراح او ز رینه بغلنان مرهم و زو علاج مرنه ایسه کدافی فرهنگ جهانه کبری
و مکارم و فتح کاف و کسر راء مهمله ایله بر طابع آدیدر منقولدر که هر رمضان شریف اولده
مذکور طاعنه قدر تدن آتش ظاهر اولور عربیه احسان معناسنه در جمعدر و ملغ و ملهم و
سکون لام و فتح غین معجه و هایلله هر دو بمعنی مرهم کدافی المویذ و موسم و سکون و او و کسر
صین مهمله ایله معروف فصل و زمان و بازار سنوی محل معناسنه فارسیه و عربیه مستعملدر
ابوالعانی بیت فصل بهار و موسم کل آمد و جهان * پر ذوق و عیش کشت بخانه نشین چرا *
و مهدم و سکون ها و ضم دال مهمله ایله قویروغی بیاض بر قوشدر مولانا هلالی بیت
کرده پرواز نامه و انجم * دم به سوده و شده مهیدم * امیر خسرو بیت که کنی نسر چرخ را مرغش
که کنی زاع شام را مهیدم و میم و فتح یای محتایله بر مقام آدیدر کدافی المویذ و مع التون
و ما پروین و بر کوکدر خرما قدر اولور اما اوجی سوری اولور و کند و سیاه ایله سرخ
میانسنه در اجلاسی و صحیحی بر طرفن قویاروب کاغذ سور نجه بنفشی رنگ اولور دفع مومات ایدر
و رقیراطی اعلا نشاط و پر ما پروین و ماه پروین دخی دیر لر عربیه جدوار دید کاریدر طیب
پوسنی بیت نیست جدوار غیر ما پروین * که ملطف بود چو پوزیدان و ما بون و ضم باه و حد
ایله حیز و نمخت معناسنه بر علت در بعض کسه لره عارض اولور تا کندونی یفعلات نجه راحت
اولتر شمس خزی بیت با لفظ یکسون و بیوسسته تا بود یکسان * هماره تا که نیاید حمیت از ما بون
در بند قصبر الغله مشهور در و ما جان و فتح حیم فارسیه طیبان معناسنه در قیاس بوایدی که

۵

جمع ماج اولایدی اما مفرد مقامند استعمال اولنور مرکان کی دیار عجمه بر اصطلاحدر
کنهکار عذرین دهلکه دیرلموردی بویله درکه مکتبه اطفالک بری سبقن بلسه اکا برنسنه
آلدزدوب اطفال جمله تناول ایدوب سبقن تعلیم ایدرلا اولدخی ایلیغ اوزره طوروب عذرین
دیلر اکا پای ماچان دیرلر کی ماخان کی فتح خاء معجه ایله ایکی معنایه در اول شهر مرو
مضافا تندن بر قریه اسمیدر ثانی فرهنگ جهانگیر یده چین پهلو انلرندن بر مبارز نامیدر
جمع الفرسه حام چین نامیدر کی ماخن کی فتح خاء معجه ایله یعنی ناپاک ودون همت و مردم
عوروی کی مادرزن کی قاین آنا یعنی عورتک آناسی عوام ماد زن دیرلر میرنظمی بیت
چومادرزن نبوده نیک خصلت * که ندهد هیچ داماد عیش و راحت کی مادیان کی کسر دال مهمله
و فتح یای تحتانیله قصر اق عربیده فرس و حجره ترکیه یوند دیرلر میرنظمی بیت سوار مادیان
بودست آروز * همه اسبان لشکر شد جهاه سوز کی مادر یون کی فتح ذال معجه و سکون راه
مهمله و ضم یای تحتانیله رضاری چچکدر اور تاسنده سیاهی اولور ترکیه قره کوزدیرلر نعمه الله
بونک شرحنه حشر دیرلر بر اوتدر ولایت کرمانده چوق اولور ترشی سن ایدرلر دیشدر
کی مار اسپندان و مار اسپندان کی کلاهما بسکون الراوال سین المهملتین اوج معنایه کلور
اول شهر و شمسیه نیک بکرمی طقوزنجی کونی اسمیدر ثانی یوم مزبورک تدبیر امورینه موکل اولان
فرشته نیک نامیدر ثالث بر موبد موبدان آدیدر الف و نونسز مار اسپند و مار اسپند دخی دیرلر
کذا فی فرهنگ جهانگیری کی مار افسان کی سکون را وفا و فتح سین مهملتین ایله افسونگری
ماره دیرلر که افسون ایله ماری طوتوب حبس ایدرلر مار افسا و مار افسای دخی دیرلر کذا فی الجمع
کی ماران کی فتح راه مهمله ایله ایکی معنایه در اول یعنی آهنکران ثانی جمع ماردر کی مارین کی
سکون راه مهمله و کسر باء موحده بعد یای سا کنه ایله اصغهان مضافا تندن الی سکر پاره
قریه کی مشتمل بر ناحیه اسمیدر و دیرلر که مزبور ناحیه ده اولان قریه لک باغ و باغچه لری کثرتندن
بر برلینه متصل اولوب ناحیه تماما بر باغ اولق اوزره مشهوردر شاعر بیت مارینی که نسخه
ازم است * آفتاب اندر و درم درم است کی مارستان کی کسر و اسکون سین مهملتین ایله
بیمارستان لفظندن محفدر بیمار خانه معناسنه و مار بیمار معناسنه کلد و کنک ذکر می مرور
ایله می مولا ناجا می بیت بردش از قصر چون نکارستان * همچو دیوانگان بیمارستان *
ودخی بیلانی چوق یره دیرلر کی مارکران کی کسر راه مهمله و فتح کافله زهر ناک و شدید بیلان که
مارکرزه دخی دیرلر کی مازنین کی سکون زاء معجه و کسر نوله برکسنه نیک آدیدر و بر عورقی
وار ایدی مازینه نام منقولدر که هندوستان توابعندن شتکونه نام بر جزیره ده اریله عورت
یا لکر ایکسی بر عظیم حصار یا یوب ایچنده آنجق برکنید ینا ابلشار حصارک هر بر طاشنی
و کنبدک هر بر عودینی بوزنفر آدم برندن قالدرد مزاول مکانه دعا مستجابدر دیرلر حکیم اسدی
بیت بهند و ستان نام آن مردوشن * بدی مازنین مرد مازینه زن کی مازنبران کی فتح زاء معجه
ودال و راه مهملتین و سکون نوله بر واسع ملکندر مولاناها تفی در تیمور نامه * مشوی * ولی
والی ملاء مازنبران * نهاده بسر افسر متروان * مجنید از جابجیل کران * به تسخیری دیو
مازندران * قدیم الا پامده دیوسکناسی اولدوقی مشهوردر کی مازن کی فتح زاء معجه ایله

ایله ارقه نك اورته كوكى عربيه صلب ديرلر في مازون في ضم زاء معجه ايله مازومعناسنه در
 عربيه عقص ديرلر في ماغون في ضم غين معجه ايله اثواب خانه عربيه اثاث البيت ومتاع البيت
 دخی ديرلر ميرنظمی بیت چوزن هر دم رود از خانه بیرون * نه ماند اندرون خانه ماغون *
 في ماكان في بوزن پاكان اپكى معنایه كلور اول حكام ولايتدن برينك آديدر كه باباسنه
 كاكی ديرلر ایدی هندوستان حاکم راندن ایدیلر ثانی بر ولايت آديدر كه خلقنك اكثر سلاحي
 زوپين اولور حکيم خاقانی بیت سلاحت بهردين مهترکه زنبوراز پی شهدي * چو کيلي کوردین
 پوشست وزوپين کرده ماكانی في ماکیان في کسرکاف وفتح یای تحتانیله طاوغه ديرلر خانکی
 اولسون دهکی اولسون مولانا هاتفي بیت نه بال عقابان پر تیرکیر * پر ماکیان نیست در خوردنیر
 عربيه دجاجة وچغتایده تاووغ ديرلر في مالیدن في کسر لامله اوومق و سورمک معناسنه که
 عربيه دلك و فرك دخی ديرلر چغتایده یوقاغ ديرلر في مالین في کسر لامله سولک معناسنه که
 بالیر دخی ديرلر في مامیران في کسر ميم و سکون یای تحتانی وفتح راء مهمله ايله ادویه دن کوردر
 في مان في طقوز معنایه کلور اول ضمیر متکلم مع الغیر ادا تیدر حالت جرده براسمک مضاف
 الیهی اولق اعتباریله حکيم اسدی بیت ره نیک وید کشته تخم ماست * خرد کشتی و توشه
 ماند راء راست * ثانی حالت نصبیه بر فعلک مفعولی اواق اعتباریله حکيم فردوسی بیت که او
 دادمان بردان دستگاه * ستایش مر اورا که نمود راه * ثالث ماندن لفظندن صیغه امر
 اولور احمی حرف بلاء موحده دخولیه همان ديرلر حکيم فردوسی بیت چنین داد پاسخ که اسفند یار
 نفرمود مان رامش و میکسار * رابع وصف ترکیبی اولور خانمان کبی اما بومعناده کاهی
 یا انکرمان ديرلر حکيم اسدی بیت وزین راه دشوارم هست ویش * بروشادزی میهن ومان
 خوش * بوابکی صیغه دن قطع نظر بعض تراکیبه دخی صفت استعمال اولنور دور مان
 و خورد مان کبی خامس بگذار معناسنه استعمال اولنور سادس اصحاب فرمناکردن بعضیلمری
 خانه معناسنه کلور دیدیلر بوقولی مؤید حکيم اسدی * مثنوی * بکی مایه در بود بازار کان *
 شد از کاروان دوست با پهلوان * چو آمد بر میهن ومان خوش * ببردش بصد لایه مهمان
 خوش * سابع اثواب خانه معناسنه حضرت مولانا قدس سره * مسبط * در جسم من
 جان بگر در خان من مان بگر * با این من آن دگر زیر بان پی برده ام * خانمان مذکور اپکی
 معنایی جمعه در ثامن مارا معناسنه ده کلور حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * چون خدا
 خواهد که برده کس درو * میلش اندر طعنه پاگان درو * چون خدا خواهد که مان یاری کند *
 میل مادر کریه وزاری کند * تاسع بلا و زجت معناسنه ده کلور دیدیلر زبان هندیده اپکی
 معنایه در بری عزت و بری قبول معناسنه در في ماندن في سکون نوله قالمق معناسنه مصدر در
 لکن لازم ایله متعدی بیننده مشترکدر شیخ سعدي بیت عز بر فست و آفتاب تموز * اندکی
 ماند وخواجه غره هنوز * بوتله اولان ماند متعدد یدر زیر معناسی آفتاب تموز برف مردن
 از قودی دیمک اولور کاستان شارحاری ظن ایتد کبری کبی دکل محل دقیقه در في مانستن في
 کسرتون و سکون سین مهمله ايله بر نسته نك صفی اولق مانیدن کبی شرفنامه ده مانیدن بسان
 چیزی کشتن و کداشتن ورها کردن معنا لیشه در تحتانی لسانه او خشاماق ديرلر بکر

معناسنه اوخشا شماق دخی دیرلر تو بیتده نهی حاضری واقع اولمشدر میرعلیشیر بیت نیرد دور
مجنون که مین دیکدی پسین آئی ای خرد * عقل وهوش اهلینی بیریوانغه اوخشا تا کوب *
کوب چوق دیمکدر فی مانوشان فی ضم نوله ایرج قتلند نصکره منوچهرک اناسی اختفا
ایتدوکی طاعنک آدیدر مانوش دخی دیرلر فی مانیدن فی کسرنون وسکون پای تحتانیله اپکی
معنایه در اول ماندن کی بکرمک معناسنه متعدی اولور شمس فخری بیت خرد سطرنج
دانش باخت باشاه * ولی حال نخستین دست مانید * ثانی مانستن معناسنه استاد لظیفی
بیت چند آنکه بیاراست مه نام جمالش * در جلوه مجور شید جمال تو بمانید * چغتایده
یو معنایه او پکنماک دیرلر یو عبارت ترکیه دخی استعمال اولنور میرعلیشیر بیت قامتینکغه
سرو تقلید ابلابان تابدی شکست * بوسزادر کرکیه سروسه پیغه او پکنور فی ماهان فی
کرمان توابعندن برقصه نیک اسمیدر برشاعر شاه نعمه الله ولی حقنند دیمشدر بیت دردکن
دست وخرقه در ماهان * تاج بخشند اینچنین شاهان فی مادرکوهان فی مصنفات باربد
خسرودن برلن اسمیدر شیخ نظامی بیت چولن ماه برکوهان کشادی * زبانش ماه برکوهان
نهادی * قاضی عثمان بیرقی بیت من ازفراق تو پرغم توشاد با همه کس * همیرنی بشب وروز ماه
برکوهان فی ماه پروین فی جدواردرکه ما پروین وما پرپین دخی دیرلر کیفیتی بر قاج دفعه ذکر
اولندی فی ماهیان و سالیان فی یعنی آپلر و پلر جمع ماه و سالدر کذافی المجمع یو معنایه
حکیم فردوسی بیت برآمد برین بریکی ماهیان * برنجینه بستند هرگز میان * و سالیان
فرهنگ میرزا ابراهیم بر شهر آدیدر شروان نمکتند واقعدر فی ماهی دان فی یعنی حوض
خانه استاد فخری بیت همیدون کوش اندر زرف ماهی دان تو بودی * مخلوت هر شتی حور
دکرهمان تو بودی فی ماهی زرین فی بر نوع بالقدر قومده حاصل اولور اولقدر قوتلوردرکه اون
ذراع یری دلوب اشاغی کیدر اطبا آئی سقنقور بدل ایدرلر ولا بت سندده چوق اولور مشرف
مشفروه بیت ای تم ماهی زرین وره عشق توریک * وی دلم تیهوی خونین و غمت پا بژنی *
فی مایون فی ضم یای تحتانیله فریدون شاهی سودیله بسلد ککری کاوک آدیدر مایون دخی دیرلر
فی مبهن فی سکون باء موحد و فتح هایلله اوج معنایه کلور اول جای آرام معناسنه در ابوالعانی
بیت جهان بکشت و نیافته بغیر خاک دزت * دل غریب و حزین جای راحت و مبهن * ثانی
یعنی زاد و بوم یعنی وطن اصلی وله بیت بدل نیامده هرگز خیال فکر وطن * اگر چه دور شه
چند سال از مبهن * ثالث یعنی مهمانخانه وله بیت کنی ضیافت عام از کمال جود و کرم * شه
آستان ترا چون برهروان مبهن * و خانمان معناسنه ده مرویدر کیمتین فی محکم واستوار معناسنه
میر تقی در صفت قلعه بیت سر کشیده باوج علیین * کس ندیده چنین حصار متین *
فی سخن فی فتح جمیله بر نوع کوخک قلغاندراغاجی و چبوغی اولمر خواجه سلمان بیت از مشرف
قدرت قدم مالیده بر فرق زحل * دروغار محت سنان ساییده بر قلب سخن فی مجیدن فی کسر
حجیم فارسینه درت معنایه در اول چمد بکلمک ویوقلق و قاورامق و سرعتله کتمک معنالیینه فی مخران
سکون خاه منججه و فتح راه مهمله ایله بر دیر تصارادر حکیم خاقانی بیت من و تاجر کی و دیر مخران
دیر تقراطیا بمجا و ما بجا فی مجیدن فی کسر خاه معجه و سکون یای تحتانیله درت معنایه در اول

اول د پرمك ابوشكور بيت سبك پيرزن سوي خانه ذويد * برهنه در اندام او برنجيد * ثاني
 ادني حركتله آهسته ارغفق ثالث د ترمك رابع اور پرمك معنالي بنه در يو مدن في فتح دال مهمله
 ايله نشاط و سرور و انبساط ايله كتمه ديمكدر شاعر بيت بار ولايت بنه از پشت خویش *
 پيش بدین شغل متاز و مدن في مدهون في سکون دال مهمله و ضم هاييله دباغت اولش دري
 حكيم اسدي بيت صد و بيست كردون همه تيك و ترك * دوچندان سپر هازمدهون كرك *
 في مدین في سکون دال مهمله و فتح ياي تختايله در ياي مغرب ساحلنده واقع بر شهر ك نامی در
 منوچهری بيت رسد دست تواز مشرق بمغرب * زاقصای مد این تا بعدین في مراغیدن في
 فتح راه مهمله و كسر غین معجه و سکون ياي تختايله آغنه مق يعنی از قه اوزرینه ياتوب صاغنه
 و صوانه دونك معناسنه در في مرجان في ابكي معنایه در اول اوکی اوغل معناسنه در شمس
 فخری بيت خدا پکانا شعرم که هست سحر حلال * خرامزاده بود هر که خواندش مرجان *
 ثاني معروف قرمزی طاشدر دیار مغربه بترغوا اصلر طالب چقازد قلری محل بیا ضد در
 اوجاق تو تونه آصار لطور دقچه قرارر في مردافکن و مرداوزن في كلاهما بسکون الزوال دال
 المهملتین پهلوان و بهادر معناسنه و كسکین و پرزور اولان شرابه ده مردافکن دیرلر في مردکیران في
 برچشن آدیدر مغان ماه اسفند ارمنك آخر نده بش کون جشن ایدر لر بوش کونده عورتلری
 و اولاد لری هر نکه آرزولری وارد در طلب ایدر لر و تسلط کوستر لر بواجلدن مرد کیران تسمیه
 ایتشلر بو کونلده طلوع شمسدن غروبه دك دفع هوام و حشرات ارض ایچون رقعه یازر لر اول
 رقعه یه ده دیر لر رقعه کرشمه ذیابنده مشرعی مرور ایلدی في مرزبان في سکون راه مهمله و زاء معجه
 و فتح باه موحد ايله سرحد بکی و اصل تزکیبندن سنور بکجیسی فهم اولور شمس فخری بيت حبذا
 ملکی که باشد روز و شب * عدل و انصافش در انجام زبانی * حکیم فردوسی بيت چه
 در کابل این داستان فاش کشت * سر مرزبان پرز پر خاش کشت * شیخ سعدی بيت دران
 مرزگان مرد دیندار بود * بکی مرزبان ستمکار بود * عربده مهتر مغان معناسنه در آنلره مرزبان
 دیرلر جمعی مرا ز به در في مرزغن في سکون راه مهمله و فتح زاوغین معجتین ايله ابکی معنایه در
 اول کورستان یعنی مزارستان شاعر بیت هر کراره برش زعن باشد * منزل او بر مرزغن باشد
 ثاني آتش معناسنه در حکیم سنایی * قطعه * ای همیشه دل بحر ص و آزر کرده مرتین * داده
 پیکباره عنان خود بست اهرمن * هیچ نیندیشی که آخر چون بود انجام کار * مرغزار آید
 جزای فعل تو یا مرزغن في مرزگون في سکون راه مهمله و زاء معجه و ضم کاف فارسیله آلت
 رجل در کدافی المویذ في مرزغن في سکون راه مهمله و فتح غین و زاء معجتین ايله کورستان
 معناسنه شمس فخری بیت شاهي که بر مخالف در کاه خویشتن * و زکینه مرغزار کند همچو
 مرزغن * امامی هروی بیت آن جهان داری که کشت اندر نبرد * مرغزار زخم تیغش مرزغن
 مجمع الفرسده بو معنایه مرزغن منقولدر اما فرهنگ و فایده مرزغن نقل ایدوب بو بنده متمسك
 اولانس استاد رودکی بیت هر کراره برزغن باشد * کذراو بر مرزغن باشد في مزدقان في سکون
 زاء معجه و فتح دال مهمله و قافله قهستانده واقع بر شهر آدیدر کدافی الجمیع في مرثن في فتح زاء
 فارسیله یعنی سخن مرقوم کدافی فرهنگ جهانگیری في مزیدن في کسر زاء معجه و سکون

پای تختانیله مکیدن یعنی امک و طامق معنایینه حکیم سوزنی بیت دررخ چون جنبش کردم
نگاهی هر زمان * ازلب چون کوشش بوسه مزیدم چون شکر * و چینیك معناسنه مولاناها تخی
بیت بدندان انکشت غیرت کزید * زمانی کربان زحیرت مزید * مسریدن فی سکون
سین و پای تختانی و کسر راء مهملتین ایله مزیدن معناسنه در طامق و مکیدن امک معناسنه
مصدر در * مسراییدن فی متعدی مسریدندر * مسیدن فی کسر سین مهمله ایله یعنی
بجیدن مرقوم * مفتون فی آلفش و فتنه نش و کوکل و برمش معنایینه مولانا جامی بیت
ای بهر شامد موزون مفتون * حالت از مشك خطا دیکر کون * مکسران فی فتح کاف فارسی
و راوسکون سین مهملتین ایله بادزن پلینه که عربیه مزوجه دیرلر شاعر بیت جامه بر اسلام
اچو عریان دیو * پرفرشته است مکسران دیو * خواجه سلمان بیت طوطی لفظ شکر خای
تو برخوان سخن * پرتاوس ملائک را مکسران یافته * مکیدن فی کسر کافله امک
معناسنه در کال بخندی بیت بچین زلف رخت رشك صورت چینیست * زوقت شیر مکیدن
لب تو شیر نیست * ملان فی فتح لامه یعنی مجناب حکیم سنایی بیت اینچنین کن نماز و شرح
بدان * ورنه بر خیز و هرزه ریش ملان * مانخودن فی سکون لام و ضم خاء معجه ایله پنبه
آتمق معناسنه در * من فی اوج معنایه در اول نفس متکم و حله در عربیه انا معناسنه
چغقای لسانه مین دیرلر کسر میله ثانی کوکل معناسنه در قریع الدهر بیت یاد هم چون روح
حیوانی و مثل مردمک * که میان من در آندر چشم من * ثالث تازونک شاهنی کج دوکی دلکه
دیرلر شیخ نظامی بیت جز این چشم تو هیچ درخواست نیست * که دریک تازو دو من راست
نیست * عربیه تشدید ایله اوج معنایه در اول بطمان معناسنه در که بعض دیارده یوز قرق
در همدر و بعض یرده التیوز در همدر و بعض ولایتید ییوز بکرمی در همدر و بعض مملکتده
طقوز یوز در همدر و بعض یرلده ابکی بیک دز تیوز در همدر ثانی کر نکبیز که قدرت حلواسی
دید کلریدر ثالث منتدر * منش زدن و منش کشتن فی معده بولانق که عربیه غثیان
دیرلر * منش فی کسرتون و فتح شین معجه ایله ابکی معنایه در اول خوی و طبیعت معناسنه در
ثانی کرم و همت معناسنه کذافی فرهنگ جم انگیری * منکیدن فی سکون نون و پای تختانی
و کسر کافله سوزی آهسته وزیر لیدن سو بلك حضرت مولانا قدس سره * مثنوی *
این منکیدند در زربان * آن اسیران باهم اندر بحث آن * تاموکل نشنود بر ماجهد * خود
سخن در کوش آن سلطان برد * وله قدس سره * مثنوی * هیچ پنهان می نشد از وی ضمیر *
بود بر مضمون دلها و امیر * بس همی منکید با خود ز یولب * در جواب فکرتم آن بوالعجب *
* منوشان فی ضم نون و واو معروف و فتح شین معجه ایله نام حاکم پارس در که بر نامدار مبارز
و سر لشکر کیخسرو ایدی * میدان فی ابکی معنایه در اول جنک معناسنه در شیخ سعیدی
بیت اسب لاغر میان بکار آید * روز میدان نه کاو پرواری * دیکر * مصرع * سرفرو آرم که
من هم مرد میدان نیستم * ثانی شراب طرفی معناسنه در خواجه سلمان بیت نقره خنک
صبح را تاخت سلطان ختن * ساقیا کلکون کینت را بمیدان در فکن * عربیه معروف
میداندر * سکون یای تختانی و فتح دال مهمله ایله ذسنه الملك و پاک ایتمک معناسنه در

معناسنه در ق میزیدن ح اول یای مجهول ثانی یای معروفه یعنی مزیدن مرقوم ق میگون
 آل رنک و آچق قرمز رنگه دیرلر استعاره طریقیله لب دلیره دهه دیرلر میزنظمی بیت آن لب
 میگون یارودلفریب * کردهان عاشقان باشند نصیب ق مع الواو * ماده کاو ح اینک که
 قیشی اوکوزدیمکدر ابوالمعانی بیت بیاید کار مرد از دست نامرد * نیاشد شیر زهر ماده کاوی
 ق مارو ح ضم راء مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده یعنی مادر مسطوردر ولسان هندیده
 موسیقیده بر مقام آیدر ق مازو ح ضم زاء معجه ایله اوخ معنایه در اول معروف نسنه در ثانی
 یعنی مازن مرقوم ثالث براغادر تار لای سیورب دانه بی صاچد قدن صکره آنکله هموار ایدرلر
 ترکیک طیمان دیرلر ق ماستو ح سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله یوغرت قور یعنی که
 ماستونه دخی دیرلر ق ماشاو ح فتح شین معجه ایله جامه پشمینه که درویشان کیرلر ابوالمعانی
 بیت هرگز نشود درویش را جامه ماشاو * درویش شو واطلس و خاراویرن پوش ق ماشو ح
 ضم شین معجه ایله الک که پرویزن دخی دیرلر و دخی بزوع کفکیردر حلوا جیلر و آشجیلر آنکله یاغ
 وبال سوزلر شاعر بیت زئیرجان شکارت باد دایم * تن اعدای توماند ماشو * فتح شین
 معجه و سکون و او ایله یوکنن طوقش بزوع غلیظ جامه در فقر و درویشان کیرلر ماشا دخی
 دیرلر ق ما کو ح ضم کافله یعنی حمله که ما کوک دخی دیرلر اثیرالدین اخسیکنی بیت ز آغاز
 جبریل آهجه کار * بفرجام ادریس ما کوزنش ق ما نو ح سال ملکی دن ماه اوله دیرلر
 ق مایه کاو ح یای تحتانیله یعنی ماده کاو مرقوم ق ماهو ح ضم هایله ایکی معنایه کاو اول
 یعنی زیب وزینت شیخ آزری عجایب البلد انده حیواناتک جمله دن ایلر و کیدن و آدم اوکنه کلان
 حیوان که غریبه ساچ دیرلر بیت و رزب اندر آیدت آهو * خوب رور اچه حاجت ماهو *
 ثانی حاکم سیستان آیدر ماهویه دخی دیرلر ق مرتو ح سکون راء مهمله ایله سکا و سن
 و سنک ایچون دیمک محالزنده استعمال اولنور ق مرجو ح سکون راء مهمله و ضم حمله یعنی
 منجو مرجک دیمکدر ق مرزو ح سکون راء مهمله و ضم زاء معجه ایله زراعت اولنش زمین که
 مرزو و مرزوی دخی دیرلر ق مرو ح سکون راء مهمله و او ایله بوزن سرواوج معنایه کاو اول
 بر خوشبو اوتدر که مرو خوش دخی دیرلر ثانی چقیمق طاشی ثالث خراسان مملکتند بر شهر عظیم
 احمیدر که مرو شاهجان دخی دیرلر مولا ناها تنی بیت وزان پس چوا زناقه محل کشود *
 تشین شدش سفاحل مرورود * بویتدان برنهر آدی اولق دخی فهم اولنور ق مسترو ح
 ضم راء مهمله ایله ما ذریونک بزوع ایبرکه هفت برک و خالا دخی دیرلر شرحی حالا لغتی ذیلند ذکر
 اولندی ق مشو ح ضم شین معجه و او مجهول ایله حیواناتن بزوعدر ترکیک بورچق دیرلر و او
 معروفه شستن لفظندن نهی حاضر در یومه معناسنه و فتح شین و سکون و او ایله شین
 لفظندن نهی حاضر در اوله معناسنه میزنظمی بیت مشو تا اینقدر پر جور و غدا * غامد
 اینچنین پر کرم بازار ق متو ح سکون نون و ضم تاء مثناة ایله بزوع طعامد ز مندور ضمیر کسوب
 ایچنه قیه قویوب سینی ایچنک بشورلر ترکیک منی دیرلر بسحاق اطعمه بیت قیه ازبوی مجور
 شیشه سرخ نیاز * عود سوز مجمر منو منور میکند ق منجو ح سکون نون و ضم حمله مرجک که
 عربیه عدس دیرلر حکیم شیرازی بیت بادناک آمدن خودوم فطیر * دجز و ماش و قول و منجو

هم شعیر و منوی فتح نونله نویدن لفظندن نهی حاضر در حرکت ایتمه معناسنه شمس فخری
بیت شاد بر تخت سلطنت بنشین * بعد ازین بهر کار خصم منوی بوزن نو آواز کربه یعنی
کدی آوازی شاعر بیت کربه جان عطسه شیر است * شیر بلرزد چو کند کربه مو *
و میاستو و فتح یای تحتانی و سکون سین و ضم طاء مهملمین ایله معبف خانه ترسا کدافی
الجمع و مع الیاء * ماچوجه فی ضم جم فارسی اول و فتح ثانیه بر طرفه راوچی سنوری آنکه
اطفال بوغازینه بعض ادویه قورلر و ماده فی فتح دال مهمله و اخفاء هایله دیشی هر نه نک
اولور سه مقابلی نردر که ارکک دیعکدر دال مشده ایله عربیده اصل معناسنه در و مادرزاده
برآنادن طوعش اولادکه بابالری غیر اوله و مازیانه فی کسر دال مهمله و فتح یای تحتانی
و نونله قصبراق یعنی دیشی آه مخصوص اسمر و مادینه فی هر حیوانک دیشی سنه دیر لمیر
فظمی بیت خرنباشد جفت هر مادیته شیر * کر نیابند در جهان خود را نظیر و ماچوجه فی
سکون زاء مهمله و ضم جم فارسیله بر او تدر عربیده هلیون دیرلر دفع سمومات ایدر حکیم خاقانی
* قطعه * خاقانی آنکسان که طریق تو میروند * زاغند و زاع را روش کیک آرزوست *
کیزم که مار چوبه کند تن بشکل مار * کوزهر هر دشمن و کومهره هر دوست و مار کرزه فی
سکون راین مهملتین و فتح زاء معجه ایله بر نوع زهر ناک بیوک بیلاندر که خابت چشمناک اولور
بیلانیه صفتدر مکم یاوزار سلانه شیر شکرزه دید کاری کبی یاوزی بیلانیه مار کرزه دیرلر شمس
فخری * قطعه * ای شهشاعی که تیغت در بصافی * خصم را باشد چو مار کرزه * پیش تیغت کمتر
لذوه بود * هر گز ایابد شیر شکرزه و مارمانه فی سکون زاء مهمله و فتح میم و نونله بیلانیه بکرز
دیک اولور مانده مار معناسنه و دیشی بیلان مار ماده معناسنه و مارمهره فی ار در لک و بعض
بیوک و یاشلی بیلانلرک باشنده اولور خرما چکر دک و آندن کچرک و مهره در بعض مای رنک
اولور و بعض آلاجه اولور قواید و خاصه سی چوقدر ای مارنه فی کسر زاء مهمله و فتح نونله
بر او تدر فرزندخی دیرلر ماور النهرده کوم و عربیده نجم و حلیه التیس دخی دیرلر و ماره فی فتح
و اء مهمله و اخفاء هایله ایکی معنایه کلور اول دفتر حساب معناسنه که آمار و آماره و آواز و آوان
دخی دیرلر حکیم اسدی بیت زردوای ما هر چه بایست نیز * نوشتنت بر ماره کج چیز * ثانی
مهره معناسنه در مختاری بیت بخش بعد ولز کج و قسمت تو * تا کج بود مار یاد ماره و مار پرده
کسر زاء مهمله اولی و فتح ثانیه یعنی مادر اندر یعنی اولی آنا بعض سخته معنی دایه و اقعدر
مختصرت مولانا قدس سره بیت چو آمد کوس سلطانی چه باشد کلس شیطانی * چو آمد
مادرم شفق چه باشد بهر مازیره و مازره فی فتح زاء معجه ایله آرقمنک اورته کوکی که مازن و مازو
دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت پشت مازره کا و زمین رسد آسب * چو در کشم خر خنانه را بزیر حجاب
و مازیاره و مازیانه فی کلامه بسکون الراء المعجه و فتح الیاء تحتانی بر نوع خلوا در مازیاری
دخی دیرلر کدافی المؤید و مازیده فی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانیله دایه معناسنه در که
مازیره دخی دیرلر و ماستابه و ماستابه فی کلامه بسکون السین المهمله و فتح التاء المشاة
و غیرتلی مشوربا ماستبا و ماستوا دخی دیرلر شاعر بیت ماستابه باقناعت خوش بود * از چه
لازم سکری باشد ظجام و ماست مایه فی سکون سین مهمله و تاء مثناة و فتح میرو یای

ویای تختانیله یوغرت مایه سی فی ماستونه فی سکون سین مهمله وضم تاء ثنائة وفتح نونله
یوغرت قوریسی فی ماسوجه فی ضم سین مهمله وفتح حیم فارسيله برقوشدر قوری یه بکزر
ماسیجه و موسیجه دخی دیر لر مختاری بیت باز چون دید که ماسوجه سخن خواهد کرد * برزدش
مدحت صاحب زدهان اندر چین فی ماسوره فی ضم سین وواو مجهول وفتح راء مهلتین ایله چلاه
آلتارندن بر اینجه کوجک قامشدر اوزرینه ایلاک صاروب مکیمک ایچنه قویوب بزطوقور لر ماستون
دخی دیر لر فی ماسه فی فتح سین مهمله ایله بعض قبیلله لسانند ماسیجه دیر لر بعض نسخه ده دمور
کورک که آتش آلور لر و بعضیله دمور ایلاک دیدیلر فی ماستوره فی ضم سین معجه وواو مجهول
و فتح راء مهمله ایله ماسوره مرقوم معناسنه در اثیرالدین اخسیکنی بیت خلیل سبک دست
ماستوره کن * به پنج سخن یافت مستور یست * مؤید الفضلاده خام ابر بشم که ایلاک اوزرینه
صاریلور فی ماشوه و ماشیوه فی اول ضم سین معجه ثانی کسرایله کلاهما یعنی ماشوی
مرقوم که الک معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری فی ماسته فی فتح سین معجه ایله قصاج و معروف
آلتدرو او کورد دموری بعض فرهنگده چلاهلرک اوندن سپور ک لری اولور طوقنا جق بزک ایلاکنی
شو یورب پاک ایدر لر و بعض فرهنگده با لحق کوره کی مسطوردر فی مافه فی فتح فایله براغاجدر
آرقه یه قور لر کذا فی المجمع چو بیست بیست نهند دیو تفسیر ایتیش فی مالکانه فی سکون
لام و فتح کاف فارسی ونونله فرهنگ جها تکبیرده حلوا ی خشک و دخی یعنی مالکاء مرقوم
ور معناسی دخی قضیب در مجمع الفرسده بر حلوادریدی نوع پرغ ایله ایدر لر ابوالعباس بیت
کار من خوب کردنی وصلت * آنکه بی طمع مالکانه دهد فی ماله فی فتح لامله بش معنایه کلور اول
تار لای سوروب اکن کدن صکره هموار ایتدکاری اغاچه دیر لر حکیم سنایی بیت برز کردت ونان
ودوغ ببرد * ماله و جفت و داس یوغ ببرد * ابوالفرج رونی * قطعه * تاماله زند هیچ زمین هیچ
کشاورز * تاسیجه برد هیچ شین هیچ صنم را * انکیخته از خانه او خواهم شادی * آویخته باد شین
او خواهم عم را * ثانی دست افزاردر که چلاهلر چو بدن ایدوب ایپلکی آهار ایدر لر شمس مخزی
بیت شود اطلس نیافته چوله * کریمالدینام او ماله * اثیرالدین اخسیکنی در صفت اشتر
بیت چون عنکبوت چوله چالاک و نیر تاب * پس بر مثال ماله و کف همچو بر بسمان * ثالث
یعنی پروبال حکیم سوزنی بیت سیمکی ده بخانه وام شده است * پنج ازان خوله پنج ازان ماله * رابع
یعنی مالش سورمکک معناسنه اسم مصدر اولور ادیب صابر بیت بیرون ازو کشیدم
و کفتم که کس ترا * بر کوکه تابکیر که دادست ماله * خامس بنا و صواجیلرک اول یعی
دموریدر که آنکله طاش اراسن و دیوار صواسن هموار ایدر لر فی مالیه فی کسر لام و سکون یای
تختانیله اسم مفعولدر سورلش و اوولش معناسنه فی مامونیه فی ضم میم و کسر نونله مشهور
حلوادرنشاسته و پرغ اونی ویاغ و شکر ایله بشورب قاشق ایله طبعه قور لر اصلی عباسیوندن
مامون خلیفه ایچون تصنیف اولغله اسمیله تسمیه اولنش و دخی بالا پوش یعنی اوست کیلن
جامه در فی مانده فی سکون نونله اسم مفعولدر قالش و یورلش معنایله در فی مانده فی
فتح نون اول و سکون ثانیله اسم فاعلدر بکتری معناسنه فی ماه فی الی معنایه در اول قر معناسنه که
سماء اولد واقم بر کوکهدر نیر صغردخی دیر لر کند و ذاتن نور و ضیاسی اولیوب لکن بر جانی کشید

ع

و در جانی غایت مجلا در آینه مثال نور و ضیائی شمس در اخذ ایدر خسوف واقع اولدقه یعنی ای
 طو تلدقه جرم کره ارض شمسله آنک ماییننده ظل حایل اولور بو حالت شمس تحت الارض واقع
 اولدقه عارض اولور یعنی زمین شمس در اکنساب نور و ضیایه مانع اولمغله خسوف کلی واقع
 اولور یعنی قر شمس منطبق اولمغله علی حاله قالور اما خسوف جزوی یده انحراف ایله واقع اولمغله
 بقدر ایرینه نور و اصابت ایتزایسه اول مقدار جرمی منخسف اولور اما کسوف واقع اولدقه یعنی
 کون طو تلدقه شمس وسط السماءه ایکن جرم قر منطبق اولمغله یعنی جانب مجلا سی طرف
 شمسه و جانب کثیفی طرف ارضه بولنوب شمسک شعاعنه مانع اولور لکن کسوف کلی جمیع
 وجه ارضه واقع اولق محالدر زیر جرم شمس اهل هیات قتلزده یوز آلتش کره ارض مقداری
 و جرم قر بقوله او توزاپکی و بر روایتده او توزالئی کره ارض مقداریدر اول اجلدن شمسک
 تمامه نور و ضیاسنه مانع اوله مز کسوف کلی اولدوغی بعض اقلیمده در کسوف جزوی اقلیم
 آخرده اولور و بعض اقلیمده اول محل اصلانه کلی ونه جزوی کسوف واقع اوله مز حرکت ذاتیه
 سی ایله قاج ساعت مقابله ده منکث ایدر سه اول قدر کسوف و اگر خسوف اولوب بعد منجلی
 اولور العلم عند الله ماهک معنای ثانیه او توز کونین عبارتدر بودخی ایکی نوبدر کد حاله بلا
 اسلامیه ده متداوله قری سنه قریه درکه او جیوز اللی درت کوندر اولدایکی آیه تقسیم
 اولمشدر اسمای هر شهر محرم و صفر و باقیلری معلومدر بو آپلرک بری او توز و بری بکرمی طقوز
 کون اولور و برنوعی سنه شمسیه درکه او جیوز آلتش الی کوندر بودخی اون ایکی آیه تقسیم
 اولمشدر اسمای فارسیده با شقه و یونان لسانده مارت و یوسان و باقیلری کی و روم لسانده
 آذر و آب و بلی و باقیلری کی بو آپلرک بری او توز و بری او توز بر اولور بو ایکی سنه تک بریندن
 تفاوتلری سنه ده اون کوندر زیر اشباط بکرمی سکر کوندر بو تقدیر چه او توز ایکی سنه ده بر
 سنه تفاوت ایدر و دیار عجمه متداول اولان شهر و بونوره مخالفدر که آنلرک سنه اعتبارلری
 ماه محرم و یا خود ماه آذر اولمغله بونوره مطابق کلر آنلرک رأس سنه لری نوروزدر و آپلرینک
 آذر لری بونلدر ۱ فروردین ۲ اردیبهشت ۳ خرداد ۴ نیرماه ۵ مرداد ۶ شهریور ۷
 مهرماه ۸ ابانماه ۹ آذر ۱۰ دیماه ۱۱ من ۱۲ اسفندارند و بو آپلرک او توز کونی تک
 دخی بر آذر لری واردر هر برینک محلی کد بجه ذکر اولمشدر بومذ کور او توز کونه عجم ماه دیر
 عرب شهر دیر ترکیه آی دیر لر بو ایکی معنایه سیند حسن غزنوی بیت کرد مر سال
 و ماه را ادوار * مهر را سال و امومه را ماه * بو بیت بی نقط واقع اولمشدر وله ایضا بیت
 شاهانعال خنک توهر ماه ماه باد * اقبال رابه پیش تاراه راه باد * ثالث اسم فرشته در کد قره
 موکلک روز تدبیر امور و مصالح که روز ماهه واقع اولور آکا متعلقدر حکیم فردوسی
 بیت خور و ماه فرمانبر شاه باد * سرایت ز نوز خور و ماه باد * رابع ماه شمسی تک اون ایکنجی
 کونینک اسمیدر خامس یعنی شهر و مملکت تواریمغله مسطور در که حدیفه رضی الله عنه همدان
 فچندن صکره نهانده واردی جمله عسکر اول شهره صغما مغله ایکی بلوک ایدوب بصره عسکرینی
 نهانده قوندردی و کوفه لشکرینی دینوره کوندردی چونکه زبان پهلوینه شهر و مملکته ماه دینور
 ایدی نهانده ماه بصره دینوره ماه کوفه دیدلر بواجلدن عربان مذکور ماهه ماهین دیدلر

دیدار حکیم اسدی بیت چو بگذشت ازین ماه کاه فره * بیامد بنزدیک ماه فره * امیر خسرو
 * مثنوی * کشته ام بسکه داشتم هوسی * وز شکفت زمانه دبه بسی * کز دیار فرجه
 شش ماهه * هست ماهی و مردمانش ماه * ماه ماه فی آفاق و طیفه و آفاق کرایه یعنی
 اجرت املاک و غیره ماهیانه دخی دیرلر * ماهیچه فی سکون ها و فتح جیم فارسیه سنجق و علم
 باختر نه اولان یسی نسنه که آی کی کشدن و باقردن ایدوب یالذزلزلر خواجه سلمان بیت
 سناه کرفت قاف تا قاف جهان که در جهان * ماهیچه آفتاب شد رایت رای شاه را * و مناره
 باشند و کنبد دپه سنه اولان علم و دخی اون اپکی توجه لی ماشه در که ماهه دخی دیرلر و دخی
 طویلو اکنه باشی و بوتاره بکزر نه و اریسه حکیم خاقانی بیت جام صدف ده چنانک کوهزی زیر بحر
 ماهیچه زر کند بر تن ماهی درم * ثانی مؤید الفضلاده تریز باشند قونیلان پاره که خشتک
 دخی دیرلر * ماه دوزه فی سکون ها و ضم دال مهمله ایله نارنج معناسنه که ساله دخی دیرلر
 * ماه رمه فی سکون ها و فتح راه مهمله و میله دو لکر آلتارندن بوونخی دید کاریدر که ماهه دخی دیرلر
 * ماهواره فی سکون ها و فتح اوور راه مهمله ایله خدامه و ویلان آفاق و طیفه معناسنه در
 کذا فی فرهنگ جهانگیری * ماهوب دانه فی حب الملوک دید کزری دارودر که ماهودانه دخی دیرلر
 فرهنگ جهانگیری ده حب السلاطین دن غیریدر * ماهودانه فی حب الملوک که سهیل دارودر
 حکیم شیرازی بیت جرم تریدر هفتان مطبوخ چار * هم ز ماهودانه نه دانه بکار * شاهدانه دخی
 دیرلر تقریب ایدوب شهیدانچ دید بلر * ماهه فی اپکی معنایه در اول توجه لی ماشه در
 مولانا مخیت مانسوی بیت اگر نکر در ذیق ز صفر هم عسلی * زمس دوازده ماهه عیار نکشاید *
 ثانی منقب که حکاکر جواهر دلر و سایر ارباب صنایع قوللنورلر * ماهیایه و ماهیاوه فی
 کلاهها بسکون الباء و فتح الیاء تحتانی بالق مختمی یعنی فائق شعور باسنی یعنی ایدوب صوغودرلر
 * ماهیچه فی کسر ها و سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسیه بر نوع طعامدر خمیردن رشته کی
 و بعضی سنی پول کی یسی ایدرلر * ماهیانه فی سکون ها و فتح یای تحتانی و نوله آفاق و طیفه
 معناسنه * ماهینه فی سکون یای تحتانی و فتح نوله ماهیانه مرقوم معناسنه در * ماهیه فی
 فتح یای تحتانی ایله بش معنایه کلور اول هر حیوانک ذی شئی سنی عموما و دونه ک دیشی سنی خصوصاً
 ثانی خمیرمایه سنی ثالث اصل مال که سرماییه ده دیرلر رابع مقدار معناسنه رضی الدین
 پیشا بوزی بیت چه مایه در نج کشیدم زیارتا این کار * باب دیده و خون جگر کرفت قرار *
 خامس فریدونی سودیله بسکون کزری کاوه دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری * مبیژه فی
 کسر باء موحده و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیه نام دختر افراسیابدر که بیژن عاشق اولوب
 آنکله موصلت ایتد که افراسیاب طو توب چاهد جسم ایلدی بعد رستم واروب خلاص ایلدی
 * متاره فی فتح تاء مشناه ایله کون برداق که مطهره دیرلر * متجوسته فی فتح تاء مشناه
 و سکون نون و ضم جیم و فتح شین معجه ایله کدی اوتی بعضی ارنک بر نوعیدر دید بلر * مته فی
 فتح تاء مشناه ایله اوج معنایه کلور اول موتاب میرنظمی بیت چویشا کرد مته همواره در پیش
 باشد هر کرا طالع ملائیس * ثانی اثواب کسر بر قور تدر ثالث منقب معناسنه در * تحتانی
 فتح خاه معجه و سکون نوله معنی خریده و جنبیده یعنی مورینور و در نور بود کز عریبه هوام

دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری اما شرحنامه ده فرزند عاق که بی فرمائی پدر و مادر و فرهنگ
 زفانکویاده مخند بوزن رونک بمعنی خزیده و جنید و مخید بوزن مکید فرزند عاق اما تحفه
 الاحباب مخید بمعنی خزند و جنید که در جامه افتد دیوب بویته تمسک اولش ابوشکور بیت
 سیک بوزن سوی خانه دوپه * برهنه باند ام اودر مخید و مخید و کسرخاء معجه و سکون
 یای تحتانیله بمعنی مخند مرقوم شمس فخری بیت از دل بدخواه تنوان واکسیست * زانکه
 زید و از دل سخت در مخید و مراغه و فتح راء مهمله و غین معجه ایله ولایت آذربایجانده بر شهر
 آدیدر اثیرالدین اخسیمکنی بیت هزار شهر کشادی بتبع عالمگیر * مراغه نیز مخیل گرفتگان
 انکار * عربده بمعنی غلطیدن امیر خسرو بیت نظاره کن روانی این شعر بر ورق * کوی
 مراغه بر کل ترمینند شمال * مولا ناهاتنی بیت کانه باخون ریختن در کین * مراغه کنان خون
 بروی زمین و مرخشه و فتح راء مهمله و سکون خا و فتح شین معجتین ایله نحس و نکبت معناسنه
 استاد معجیک بیت آمد نوروز نو د مید بنفشه * بر من فرخند باد بر تو مرخشه *
 و مردم گیاه و معنی استرک بر کوکدر آدم صورتنه عربده بپروح الصنم دیرل حکیم انوری
 بیت باد صبا که محل نبات نبات بود * مردم گیاه شب کهنه مردست و نه زنت و مردم و
 سکون را و ضم دال مهملتین و فتح میله کوز بیکی مردمک دخی دیرل عربده انسان العین دیرل
 حکیم خاقانی * قطعه * مردم مجوی و یارخوان از جهان که هست * کورست هر دو مردمه چشم
 مردمی * چون هر دو میم مردمه در چشم کائینات * یاری و مردمی همه ماری و کریمی *
 و مرزجوشه و سکون راء مهمله و نون و فتح زاوشین معجتین و ضم حمله سنبل معناسنه در
 بعض فرهنگه بر مسکرا و تدر دیومنقولدر و مرزه و سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله
 اوج معنایه کلور اول چراغدان بعض فرهنگه بومعنایه زاء معجه بی تقدیم اباشار ثانی ماله
 بنایان که آنکله طاش از الین هموار ایدر رودیاری آنکله صوارل ثالث معتربستایدرد که پراخی
 اوزندر عربده شطربه دیرل لسان الشعرا ده تقدیم زاء معجه ایله و فرهنگ میرزا ابراهیم مرزه
 و مرزه بمعنی چراغدان و طب حقایق الاشیاده مرزه بوزن هرزه موش معناسنه و لهذا آذان الفار
 دید کاری اوته مرزنکوش دیرل و مرغوله و سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله اوج
 معنایه کلور اول بیج و تاب که موی و زلف و کاکل کیسوده واقع اولور مرغول دخی دیرل مولانا
 هاتنی بیت تور نیز دولت تر آمد زخان * شکستن چو مرغوله کلر خان * ثانی آواز
 مرغان معناسنه مولانا میدی بیت کنون کر بسر سرو و پای صنوبر * کشد مرغ مرغوله
 و لاله ساغر * ثالث بمعنی نشاط و خرمی معناسنه بومعنایه معنای اوله مولانا محمد ظهوری
 بیت سرت کردم ای مطرب خو بروی * که مرغوله خوانی و مرغوله موی و مرمازه و
 سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ایله بمعنی تحفه و هدیه و مرزه و سکون زاء معجه و فتح راء
 مهمله ایله چراغدان تقدیم راء مهمله ایله ده مرویدر و مرزه و فتح زاء معجه و سکون نوله
 بمعنی کوزه آب شاعر بیت اگر بر هر یکی داری مرزه * ز بحر لطف تو نبود کزنده و مرزه و
 فتح زاء معجه ایله ابکی معنایه کلور اول بمعنی چاشنی عربده ذوق دیرل ابوشکور بیت چو
 خورشید آمد بپروح مرزه * جهان از بیرون نماید مرزه * عربده دخی بومعنایه مستعملدر یوسف

یوسف ابن لولو بیت و کم بات یسقی مد امین فی الابی * فن ريقه حلوا و من خمره مزا *
 ثانی نقل معناسنه در چغتای لسانه کیراک دیرل میرعلیشیر بیت نباتین کیراک اینسانک
 ایچارده باده ناب * لیبنگه بنیکاج اولور نبات لعل خوشاب ی مریده ی کسر زاء فارسی
 و سکون یای تحتانیله صرامنه او یونی که مریدخی دیرل ی مستکاره ی مست مدام یعنی دایم
 کاری سرخوشلق ذیمک اولور ی مسته ی بوزن بسته اوج معنایه کلور اول جور و ستم ثانی
 غم و اندوه ثالث بردار و در صورت کنارنده تر عربیله طعمه باز دیرل مثال معنی اول حکیم انوری
 بیت کیوان موافقان ترا کر جکر خوردند * نسیرین چرخ را جکر خدی مسته باد * کسر سین
 مهمله و تاء مثناة و اظهار هایلله ستیزیدن لفظندن نهی حاضر اولور چکشه معناسنه ننگم
 حکیم سنایی بیت اینچنین طاعت ای پسر آن به * که نیاری برش بروسته ی مستینه ی
 سکون سین مهمله و کسر تاء مثناة بعد یای ساکنه و فتح نونله یوغرت ایله پشن طعام شور با
 وغیره ی مسکه ی سکون سین مهمله و فتح کاف عجمیله تره یا غیر حکیم شیرازی بیت
 حلیه و کجند چکند رانکین * مسکه وهم روغن کوا اینچنین ی مشاره ی فتح شین معجه و راه
 مهمله ایله اولک قارق که بستانلرده اولور ی مشاطه ی فتح شین معجه مشدده و طاء مهمله ایله
 عروس یوزینه زیب و زینت و یون خاتونه دیرل عربیله سنج سعدی بیت وصف ترا کر کنند
 ورنکنند اهل فضل * حاجت مشاطه نیست روی دلارام را ی مشغله ی سکون شین و فتح
 غین معجین و لامله آستوب و فتنه معناسنه شمس فخری بیت پیوسته باددیده دولت تو باد
 تادر جهان زخلق جهان هست مشغله ی مشغله ی سکون شین معجه و فتح عین مهمله ایله
 معروف ابوالعانی بیت هر یک شدست مشغله انجم سپهر * افر وخته شد از شر دود آمدن
ی مشکزه ی سکون شین و فتح کاف فارسی و زاء معجین ایله بلغاری دید کاری خوشبو
 دریدر که ثلاثین دیمکه معروف ی مغاچه ی فتح غین معجه و جیم فارسیله مصغر مغا کدر که
 کوجه دخی دیرل ی مغشقلیه ی سکون غین و ضم شین معجین و قافله نام پدر زن و امق در
 کذا فی المجمع ی مغلکاه ی سکون غین معجه و لام و فتح کاف فارسیله کجه لرده چار پایتاجق
 کذا فی الخفیه ی مقدونیه ی سکون قاف و ضم دال مهمله و و او معروف و کسر نون بعد فتح
 یای ساکنه ایله بر شهرک نامی در که دار الملک فلیقهوس پدر اسکندر ایدی کذا فی المجمع ی مکونه
 فتح کاف فارسی و نون و سکون راء مهمله ایله بر اوت آدیدر فرزند و مار نه دخی دیرل ماوراء النهر ده
 کوم و عربیله التیس دیرل ی ملازه ی فتح لام و زاء فارسیله دچک که مقدم حلقه و مده
 و یازماتدر بعض فرهنگلرده زاء معجه ایله مرویدر شمس فخری بیت سزدکر قابله طفل امل را
 مدح شاه بردارد ملازه ی ملاه ی حصیر او تیدر بعض نسخه ده بوریا ایند کلری قامش
 معناسنه در ی مناره ی فتح نون و راء مهمله ایله معروف ی مناه ی بوزن پناه مناره معناسنه در
 ابوالعانی در ذمت شریف بیت هر روز پنجبار زیند نوبت ترا * باشندن اخلق جهان بر سر مناه
ی منتوجه و منجوشه ی کلاهما بسکون النون و ضم التاء المثناة و جیم ایله سنبل رومی ننگ
 آدیدر کذا فی فرهنگ جهانگیری ی مندله ی سکون نون و فتح دال مهمله و لامله مندل مرقوم
 کی یکی معنایه در اول عزایم خوان اطرافنه چکد یکی دایره شیخ اوحدی بیت سر بر خط

المن بین دیوان قوی دل را * کرخنه این افسون بر منده اندازم * ثانی عود مندی معناسنه در
و کسر می و دال مهمله ایله بر نوع قاشدر * منده * بوزن بنده ایکی معنایه در اول کساد
متاع یعنی صائغر و استنیز متاع که مندی دخی دیرلر اصلی مانده اولوق جائزدر ثانی قولی یا خود
یوغازی قریق دسنی و برداق و ابریق و امثالی قرالوی بیت روانی و ده که با این فضل و دانش *
بود شرم همه دایم منده * منصوبه * سکون نون و ضم صاد مهمله و فتح باء موحد ایله قار
او یونلرینک آتینی او یونی آدیدر که بونلردر فارد زیاد ستاد خانه کیر طویل منصوبه ده هزار
اونلر هرری محله ذکر اولندی * منقبه * سکون نون و فتح قاف و باء موحد ایله ایکی
معنایه در اول وصف هنر و فضیلت و تعریف ثانی طاع یولی معناسنه در * منکله *
سکون نون و فتح کاف فارسی و لامله هند و ستاند بر شهر آدیدر منکوس دخی دیرلر غایت ایری
و جنگی فیالری اولور مسعود سعد سلمان بیت سینهاشان بر در به مغزهاشان کوفته *
جنگ شیرش زه و خرطوم فیل منکله * تحفه الاحبابه ضم کاف فارسیله تره شحرائی معناسنه در
* منده * فتح نونله چکه معناسنه در که چکه چالدی دیچک یرده منده کرد دیرلر ماوراء النهر لسانیدر
* منیره * کسر نون و سکون یای تحتانی و فتح زاء فارسیله نام دختر افراسیاب در که بیژن بن کیو
اکا عاشق اولوب وصلنه نابل اولدقد نصیحه افراسیاب خیردار اولوب قریب ایشی کرسیوزی بر
قاج یوز پهلوان ایله کوندورب یا تورکن باصوب طوتدیلر قیزی یا نین رد آیدوب بیژنی بر چاه
عمیق ده حبس ایلدی بعد رستم کلوب خلاص ایلدی بعضی فرهنکرده نون و ینه باء موحد واقع
اولشدر * مویزه * کسر و او و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله سیاه دانه که وجود
انسانه ظاهر اولور بر علت مویزک دخی دیرلر * مهجه * سکون ها و فتح جیم فارسیله ماهچه
مرقومک جمع معنایله مترادف در و چادر کوبکی معناسنه در کلور کاج خیمه کی شرف شفره
بیت مهجه خیمه توجرم قر * نوبتی توزجرخ احلاباد * مه * اطهار هایلله ماه لفظندن
بمقصد در جمع معنایله مترادف در ثانی معنی نه اخفاء هایلله حکیم سنایی بیت بر سر جور
توشدین تو دینی تو * کومه شیوش و قبایدت مه وزین و فرس * وله بیت چکنی خاکدان
پرمارش * که مه او مه سکس مه مردارش * مه نانه * سکون ها و فتح نونین ایله یوزنه
معناسنه ایشکور بیت اگر ابروش چین کیرد سرز چون روی من بیند * که رخسارم پراز چین
کشت چون رخسار مه نانه * مهواره * سکون ها و فتح راء مه نانه ایله معنی ماهیانه مرقوم
یعنی وظیفه لی خدام * مهیاوه و مهیوه * اول سکون ها و فتح یای تحتانی ثانی کسر ها
و سکون یای تحتانیله معنی ناخورش یعنی طعام حاضر که در یاسی قریب اولان ولایت خلقی
بالقدن ایدرلر بسحاق اطعمه بیت و کراز جانب لارم امر ایشوازند * مدحت مهیوه کوم یادی
لگری * لگری کسر کاف و راء مهمله و سکون جیم فارسیله ماش و پرچ ایله آمیخته بلا و ایدرلر
* می میخته * اول اوزم صوی که قینادزلر قویوندلر بکنر اولور حکیم خاقانی بیت ترش
و شیرینی است قبح و مدح من اهل عصر * کرعنب می میخته سازند و زحصرم توتیا * می به *
کسر یای تحتانی و باء موحد ایله ناردنک دیدگری شربتدر یاش میوه ننگ چورکارین بر کوبه
قویب اکشدلر مسکر شربت اولور * میخانه * معروف شراب طور دوی اوهدیرلر خواجه

خواجه حافظ بیت دوش از مهجده سوی میخانه آمد پیروما * چیست یاران طریقت بعد
 ازین تدبیر ما فی میده فی سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله معروف و دخی بر حلوادر
 میوه بی شکر ایله بشور در کذا فی المؤید اما کتاب السامی فی الاسامی ده آب انکور در که نشاسته
 و یا خود اون قویوب بشور در کذا فرانه دخی دیر لر خم فایله فی میرده فی سکون یای تحتانی
 و فتح زاء معجه و دال مهمله ایله چوق ایچمکله لایعقل اولش آمده دیر لر فی میکه فی که کاف
 فارسیله محل معناسنه در بتکه و آتشکه کی مراد میخانه معناسیدر خواجه حافظ بیت
 در میکه امروز نه جام و نه شرابست * اینها همه از محاسب خانه خرابست فی مع الیاء التحتانی
فی ماچی فی سکون خاء معجه و کسر جم فارسیله سمر اوریلور بار کیر معناسنه در بعض فرهنگه
 اسب ترکی که بر جانی عربی معلوم النسب آت و بر طرفی مجهول آت اوله عربیه بر زون دیر لر کسر باء
 موحد ایله عربان بیننده سمار الخلیل دیر لر و بعض فرهنگه اسب رهوار معناسنه در مختاری
 بیت بکروز صد فسیله تازی و ماچی * با ساز زر که دادی مردان کار ساز فی ماراقسای فی
ییلان افسونی حکیم انوری بیت کر حسودت بسیست عاجز نیست * ازدها از جواب
 ماراقسای فی ماردی فی سکون راوکسر دال مهلتین ایله قرمزی رنگه دیر لر منوچهری بیت
 چو بردارد ز پیش روی او تان * بحجاب ماردی دست برهن * استاد دقیقی بیت خروشان
 و کفک افکنان و سلاحش * همه ماردی کشته و خنکش اشقر فی مارماهی فی ییلان بالخی
 عربیه جرپث دیر لر ابو المعانی بیت چو کونش بوده کویا بحی شهرت * در انجام مارماهی بود کیرم *
فی ماری فی کسر راهمه ایله دپه لشمس مقبول معناسنه استاد عسجدی بیت اگر ماری
 و کر دمی بود طبعش * بصحراش چون مار کردند ماری فی مازیاری فی سکون زاء معجه و کسر
 راه مهمله و فتح یای تحتانیله بزوع حلوادر مازیاره دخی دیر لر فی ماسی فی کسر سین مهمله ایله
 یعنی بی باک کذا فی الاداة فی ماشوری فی خم شین معجه و کسر راه مهمله ایله ماسوره
 معناسنه در فی ماچی فی کسر غین معجه ایله یعنی ماچی مرقوم فی ماکی فی کسر کافله
 مخفف ماکیاندر فی مالای فی یعنی آلوده مکن حکیم انوری بیت زعمت آلوده پیش نیست جهان
 دامن همت بدان مالای فی مالی فی کسر لامه یعنی بسیار سیف اسفرنگی بیت هر که سرمایه
 ماهی ز تو دارد حاصل * آفتابش ز دل سنک بر آید مالی فی مامی فی کسر میله آنا قادی یعنی
 اوک اولو خاتونی خواجه سلمان بیت مامی از برج شرف زاده خورشید کمال * زاده الله جمالا
 جهان دار جمال فی مانی فی کسر نوله ایکی معنایه در اول چین دیارنده بر مشهور نقاشک
 اسیدر که نقش و سیاه قلم جهانیه مثل کلامشدر منقولدر که بردیواره الدن بکرمی ذراع بر خط
 یا خود دایره سی بکرمی ذراع بردایره چکر ایتمش جدول و پرکار ایله کوردر لر قل قدر اگر یلکی
 اولز ایتمش برمانی نام کسنه دخی وارد که زردشت دینی اوزرینه آتش پرست اولق ایله در که
 طایفه نجوس دیناری آنک اوزرینه در که نور فاعل خیردر و ظلمت فاعل شر در دیر لر استاد الشعرا
 متنی رشب تارده خوفدن امین اولوب طایفه مزبور تک اعتقاد لری رنده بوینی غایت مناسب
 سوتیشدر بیت و کم لظلام اللیل عندی مزید * تخییران الما توبه تکذب * ثانی یای خطاب
 ایله بکرمی دیمک اولور فی مامی فی بالقی عربیه سبک کی اسم جنسدر هر نوعه دخی ماهی دیر لر

۱۱
 ۱۱ مای فی درت معنایه کلور اول میای لفظندن تخفیف اولنشد در شاه ناصر خسرو بیت
 زرهان و بخت سپر ساز و جوشن * بمیدان مردان برومای عریان * ثانی اصریچی بر جانورد
 مار و مورکی هم زهرنا کدر صوقدوغی یری شیشورز حکیم فردوسی * مثنوی * بد و کفت
 خسرو در ست آمدی * همیشه ز تو دور دست بدی * تویی پهلو ان جهان کدخدای *
 بقرمان تو مرغ و مای و مای * ثالث ولایت چیند بر مکان آدیدر که ساحر و جاد و لری چوق
 اولور ایتمس شمس فخری بیت تا که خوانند شاعر ووصاف * چشم و زلف بتان بچین و مای *
 استاد رافعی بیت برفت بارورهی ماند در بیابانی * که حد او نشناسد بجهاد جادوی مای *
 رابع زایان هند دن بر رایک آدیدر رای پادشاه دیمکدر هنده مخصوصدر فی مدی فی کسردال
 مهمله ایله نهی حاضر در مده معناسنه یعنی ویرمه استاد رودکی بیت آنچه بارنج بافتیش و بدل
 تو باستانی از کذاقه مدیش فی مرزی فی فتح راه مهمله و کسر زاء معجه ایله مرضی دیمکدر که تو تیا به
 قور لبر دارودر فی مردکی فی سکون را و فتح دال مهملتین و کسر کافله کد پاک معناسنه در
 میرنظمی بیت میشود فی الحال قتل او حلال * هر که کرد مردکی از بهر مال فی مردی فی
 سکون را و کسردال مهملتین ایله ابکی معنایه در اول رجولیت که معنای لازمی در شیخ سعدی
 * مصرع * مردیت بیازمای و آنکه زن کن * ثانی شعیب و بهادر و دلا ورمعناسنه در مقابلی
 نامرد در تنگم بوبیتلرده واقعدر استاد * رباعی * در سینه مردانش در دهند * و اندردل طفل
 لقبه سردنهند * شمشیر بلا که نعمت مردانست * حیفست که در کوی نامردنهند *
 و آخینه که حرق با داخل اوله مد خولنگ و صفیتن اظهار ایدر شجاعت معناسنه اولور نتکم
 بوبیتده واقعدر شاعر بیت چو تو هم خود بکار ملاک فردی * چه حاجت شیر را تعلیم مردی *
 فی مرزوی فی سکون راه مهمله و ضم زاء معجه ایله ارض مزروع معناسنه که مرزومرزودخی دیرل
 استاد فرخی بیت کرده دره هند مر ازار روی غرد * خوشتر بود از باغ و بهار و لب مرزوی *
 فی مرکامرکی فی سکون راتین مهملتین و فتح کاف اول و کسر ثانیله بلای عام و مرک عموم که
 طاعون و اسنیلای قحط و امثالی کبی کدافی الموید فی ملالی فی یعنی ناله مکن و یاوه مگوی
 دیمکدر حکیم انوری بیت بحر ابر کفته پیش کفت * وقت این لاف نیست هرزه ملای *
 فی منبلی فی سکون نون و فتح باء و حده و کسر لامه بد اعتقاد دیمکدر حکیم سنایی بیت آنچه ناست
 اصل جهل و منبلی * خیره بگریده فیل چون علی فی منی فی کسرنونله کبر و عجب معناسنه
 شمس فخری بیت خاکسارست چرخ با قدرت * کرچه کرد همیشه کبر و منی فی می فی اوج
 معنایه کلور اول کلاب معناسنه حکیم فردوسی بیت همه یال اسب از کران تا کران * برانوده
 مشکومی و زعفران * ثانی شراب انکوری معناسنه معروفدر ثالث پیاله شراب هم طرف
 وهم مطروفه اطلاق اولنور باده و بکماز دینلدوکی کبی حکیم خاقانی بیت یک می بد و کنج شاپکان من
 از غم دل را پکان خرازا فی باب الیم الکسورۃ مع الالف * مرا فی بش معنایه کلور اول دوستلق
 میرنظمی بیت بهرچی وفارامشوا آشنا * که نبود سزاوار مهر و مرا * ثانی یعنی آفتاب وله بیت
 جورفته شب و روز شد برضیا * جهان رو شناسد ز نور مرا * ثالث یعنی فاک رابع یعنی تساوی
 یعنی برابری خامس یعنی عربده بوابکی معنایه ترتیب اوزره وله بیت چو شد هر یکی را بد بکر مرا

مرا * شده در میان کرم جنک و مرا * مرزا * سکون راء مهمله و فتح زاء معجه ايله بکرزاده
 ديمکدر ميرزا دخی دیرلر * مهرا * سکون ها و فتح راء مهمله ايله کابل پادشاهنک قری آدیدر که
 رستم آندن وجوده کلدی و دخی بینند معناسنه یعنی کوریچی * مهرکیا * مشهور بر او تدر
 محبت اونی دیرلر جمله خواصندن برکسنه اول اوتدن بر مقدار آلوی برزایچنه قویوب دایما
 یاننده کوتورسه آتی هرکیم کوردرسه ناچار محبت ایدر و بر طریقه معشوقنک برینه طوقند رسه
 فی الحال اکامطیع و رام اولوب هر نه سو پارسه مخالفت ایلینه خواجه عصمت بخاری بیت بر مهر
 توتاسره خط سرنه بر آورد * نشناخت دلم خاصیت مهر کیارا * خواجه سلمان بیت ماه
 چو دید عارضش چشمه مهر خواندش * بر لب چشمه اش دمان مهر کیای تازه بین * استغفار
 طریقیله خط دلبره ده مهر کیادیرلر تکم خواجه سلمانک بیتندن مفهم و مدر فرهنگ جهانگیریده
 یعنی استرنک مر قومدر * مهمانسرا * مسافر خانه ترکستانده عزیزخانه دیرلر کثرت
 استعمالله کار بانسرای و یولجی قوندوغی خانه لره اسم ایلدیلر میرنظمی بیت درین مهمانسرای
 بی اقامت * شود بر هر کسی راجای رحلت * میان بالا * اورتیه بویا و عربیده مریوغ القامه دیرلر
 میان معروف بالا بوی در میان قد دخی دیرلر * میرزا * سکون یای تحتانی و راء مهمله و فتح زاء
 معجه ايله بکرزاده معناسنه در میرزاده لفظندن تر حیم اولمشدر میرنظمی بیت شده در بارگاه
 شاه حاضر * همه میرزانیامد بودند * مع الباء الموحده * مخلب * سکون خاه معجه و فتح
 لامله چنگال مرغ یعنی قوش طرناغی مولانا هاتقی بیت بهر زاغ هر سنقری زان غلو * در آورد
 مخلب گرفته کلو * مستاب * سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه ايله صوطلموی که آرقه ايله
 صوچکرلر اکثر سقایان قوللنورلر شاعر بیت بکی سقای پایک دست و پر زور * که آورده
 مستاب آب موفور * مضراب * سکون ضاد معجه و فتح راء مهمله ايله ساز چالد قاری زخمه
 * مهرا * سکون ها و فتح راء مهمله ايله تورانیاردن بر مبارزا دیدر حکیم اسدی بیت
 چنان لرزه بکرفت مهرا * که افتد بیکه نور مهرا * میراب * سکون یای تحتانی و زاء
 معجه ايله یعنی ناودان یعنی اولوق که طاملره قونیلور یغور صونی آتقی ایچون استعاره طریقیله
 ابوالعانی بیت بد سنش خامه شد میراب رحمت * کدر یزد ازوی آب زندگانی * مع التاء
 المثناة * مزکت * سکون زاء معجه و کسر کاف فارسیله مسجد معناسنه شیخ روزبهان بیت
 ای برادرمی ندانم تاجنست * کت وطن که دیر و کاه میزکنست * حکیم سوزنی * قطعه *
 سر و باغی کفایتی * دیکران در مقابل توستبت * توبه شرفتری زهر مردم * همچو بیت الحرام
 زهر مزکت * مشت * سکون شین معجه ايله بمعنی رود نهر معناسنه استاد منوچهری
 * قطعه * بازجهان کشت نخوخرم بهشت * کل بل و مل بکل اندر سرشت * کرد کل و کوهر
 بر مائثار * باد سحر کاهی اردی بهشت * خویددیمد از دوتنا کوش مشت * ابردز آب مره
 و روی کشت * میکست * فتح کاف و سکون سین مهمله ايله توابع القاط قبیلند در لفظ
 متکسته تابع ایدوب شکست میکست دیرلر قریق مریق معناسنه استاد رودکی بیت ای ازان
 چون چراغ پیشانی * وی ازان زلفک شکست میکست * میفخت * سکون یای تحتانی
 و خاه معجه و فتح فایله تازه اوزم تعریب ایدوب مفتح دیدیلر * مع الجیم * مزاج * ترکیب

حیوانیه اولان عناصر که بر بر یله قارشد و عیون مزاج دیدیلر فی مشخ فی سکون شین عجه
و کسرنوله بر نوع یشل سکندر اته قونار سه ات فی الحال قوقوب قور تانور اکا مرث دخی دیرلر
کذا فی فرهنگ جهانگیری فی مانج فی کسر لام و سکون نوله یعنی برکش چک معناسنه امر در
ابو المعانی بیت از میات قصد ما خیر مانج * آب ده از خون عاشق نیز کن فی مهر اج فی سکون
ها و فتح راه مهمله ایله هندوستان پادشاهلردن فحاک زمانه بر پادشاهک آدیدر برادر زاده سی
یهو نام بردلاور اکا عصیان ایدوب تختی آلوب بر بنه پادشاه اولمشیدی مهر اج دخی فحاک کلوب
امداد رجا ایدک فحاک دخی کرشاسب جهانگیری نام بر پهلوانی سر عسکر ایدوب کوندروب
اول دخی بهودن تختی آلوب مهر اجه و یردی هند پلر مهر اج دیرلر حکیم اسدی بیت چور کشت
کرشاسب از اورده گاه * پذیره شده زور مهر اج شاه فی مع الخاء المعجه * مانج فی سکون لام
و فتح جیم فارسيله معنی سنک فلاخن یعنی صپان طاشی فی منج فی معروف اکسریدر و چادر
تازخی معناسنه شعوری الحقیق بیت مجنون بدست خود ذکرش دید و حال کرد * کویا که منج
خیمه لیلی خیال کرد فی میدح فی سکون یای تختانی و فتح دال مهمله ایله حرون آت معناسنه در
بعض فرهنگلر بوز آت معناسنه در فی مع الدال المهمله * مشود فی سکون شین عجه و فتح و او ایله
عمامه معناسنه در ابو المعانی بیت نه هر که هست بسر مشود او شود عالم * شود بدر درون نفس
خویشتن ظالم فی مهر اسفند فی اپکی معنایه در اول هر ماه شمسی نک بکرمی طقوزنجی کونی
اسمیدر ثانی روز مزبوره موکل اولان فرشته نک نامیدر که اول کونده واقع اولان تدبیر امور و مصالح
اکا متعلقدر حکیم فردوسی بیت بروز میاد مهر اسفند * نه بیند ستم خلق دشمن بیند *
فی مهرگان خرد فی موسیقی ده بر پرده اسمیدر مهرگان بزرگ دخی دیرلر اپکی مشهور پرده در
فی مهر کیند فی کسر کاف و سکون یای تختانی و نوله تازه معناسنه در محبوب یوزی و نور سیاه
میوه که کالی اوزره ایرشمدین تناولی ممکن اوله فی میان بند فی قوشاق و دخی او چوقور و هر نه که
یيله بغلنور اوله ابو المعانی بیت میان بند شلوار کشادش دهد * هیه عاشقان رامرادش دهد
فی میان قد فی میان بالای مرقوم کبی اورته بویاودیمکدر فی میرداد فی راء مهمله نک سکونیه
و کسریده جایز در و فتح دال مهمله ایله دیوان پادشاهی ده سر یساول یعنی چاوش باشی و سوز
صاحبی اولانه ده دیرلر فی میر زاد فی میرزای مرقوم در بگزاده معناسنه میرنظمی بیت میرزاد
اصیل و نیک نهاد * دران بزم داده سخن راکشاد فی میراد فی سکون یای تختانی و فتح زاه
عجه ایله دو کون و سرور و شاد یلق و مجلس و عیش و عشرت معناسنه فی میرد فی قصر الفله میراد
مرقوم معناسنه در حکیم اسدی طوسی و محمد هندو شاه نجوانی فتح یا یله نقل ابلش لردر برود
وزنی اوزره بویتمده و اقدرا استاد فرخی بیت اندر میرد با خرد و باد انش * واندر نبرد باهنر بازوری
معیار جالیده شمس فخری یانک سکونیه مجلس شراب دیوب بویاتی نظم ابلش * قطعه *
ایاشهی که بوقت مضاف لشکر تو * زیم هر شب مرنج خرخ در میرد * بیاد بزم تو نوشید شاه کامیها
صبح کرده و مهر و زهره در میرد فی میرد فی سکون یای تختانی و فتح زاه فارسيله معشوق
و معشوقه و ترکیه اویناش دید کلری معنایه در فی میلاد فی سکون یای تختانی و فتح لایله
بر شهر آدیدر که هند وستانک دارالملکی ایدی عربیده محل تولد معناسنه در فی مینو یاد فی سکون یای

یای تختانی و ضم نون و فتح باء و حاء ایله عهد صحا کده نام شراب ایدی کذا فی المجمع فی مع الزاء
 المهمله * معجر فی سکون عین مهمله و فتح جیمه باش اور نیسی که زنان طشره چقد قرنده باشینه
 اور تر لرودخی باشه باغلد قاری باغ مولانا هاتنی بیت عروسانه پرداخنس پیکری * بیوشاندش
 چون زنان معجری فی مغفر فی سکون عین معجه و فتح فایله توغلغه که دمور کلاهدر
 دلاوران و بهادران جنک محله باشینه کیر لر خواجه سلمان بیت هر کجا پوشیده جسمت
 آهنین خفتان کین * بر سر بهرام کردون کرده مغفر معجری فی مهتر فی سکون ها و فتح تاء
 مثناة ایله اولورق دیمکد که مه اولو و ترادات تفضیلدر مقابل که تر در که کچرک دیمکد را بو المعانی
 بیت زینهار با مهتران عمر و مال و جاه را بی توقف جرأت کفتار و اوضاعی مکن فی مهر فی سکون ها
 ایله بش معنایه کلور اول محبت و شفقت ثانی آفتاب معناسنه ثالث سال شمسیدن
 یدخی آیک آدیدر که نیر اعظمک برج میرانده اولدوغی مدت ایام در استاد عنصری بیت ترنج
 زردنکه کن ز شاخ چون رخ من * که سرخ بود بدینسان وز رد کشت بهر * رابع هر شهر شمسی نک
 اون آلتخی کونی اسمیدر خامس روز منورک تدبیر امور و مصالحنه موکل فرشته نک نامی در
 قاعده فرس اوزره که هر آیک اسمی که کونلرنده موافق اسم اولان کون کله اول کون عید جشن
 ایدوب مبارک و متین طوتار لر اطفاله اسم قومق و سوددن کسمک و ختان ایتک و تزویج ایتک
 و سایر امورین کورمک و جامه جدید کیمک و بچمک و آته سوار اولوب سیروسلوک ایتک
 و زیارت احباب ابلک و چار یا صا تون آلمق و عمارته ابتدا ابلک و الحاصل هر نه کونه مصالح خیریه
 و اریسه اونگونه ابتدا و شروع ایدر لر حکیم فردوسی بیت از آن روز کش مهر خوانی بنام *
 مبادا نصیب تو جز عز و کام * مؤید المضلاده معنی سنک سرخ مرویدر بعض فرهنگلرده
 استرنک معناسنه منقولد و فی میانسرخ فی فتح یای تختانی و سین مهمله و سکون نونله نصیفی
 مرصع و مجوهر بر نوع تاجدر فی میتر فی سکون یای تختانی و فتح تاء مثناة ایله بره اوان آدیدر
 استاد لطیفی بیت دماغی که بانوش می تر شود * برویافه چون کر زمیتر شود فی میراخور فی
 معروف ترکیله دخی بویله استعمال اولنور چغتای لسانده آختچی دیرلر سبعة سیاره ده دوردخی
 حکایه ده مسعود جونه شاهه کلجک کند و ویردوی کلکون آدلو آتی میراخور النده کوردیکی
 محله دیر بیت باغ آرا چونکه کیردی اول محزون * آختچی ایلکیم ایدی کلکون فی میربار فی
 سکون یای تختانی و راء مهمله و فتح باء و حاء ایله قیوجی باشی معناسنه بعض فرهنگلرده چاوش
 باشی دیمس اما یول بکی یا خود اجازت بکی اولمقلق قیوجی چاره و قیوجی باشی به مناسب چاوش
 باشی بوایشه اولمق مناسب دکلدر خواجه سلمان بیت امروز میربارند انست حال چیست *
 از میربار پرس ولی میربار کو فی میر فی ابکی معنایه در اول هر زمره نک باشی ثانی صیغه امر در مت
 کبی اول معناسنه و آل رسوله دینلور بو معنایه الفله امیردخی جائز در فی مع الزاء المعجه * مشهور
 سکون سین معجه و واو و فتح لامه قایسی دیدگری مپوه در که قوریدوب خوشاب ایدر لر حرارت
 دفعنه غایت نافعدر فی مغیاز فی سکون عین معجه و فتح یای تختانیله شاگردانه ویربلان
 بخشش و بعض سبب ایله اولان احسان شمس فخری بیت بهر طرف که بخواهد همیشه مال دهد
 بخشش و بصله خیر و صدقه با مغیاز فی مغیاز فی سکون قاف و فتح یای تختانیله مغیاز مرقوم

معنای سه در مکیا زج سکون کاف و فتح یای تحتانیله تحت اوغلان کذا فی الجمع فی مهمازی
سکون ها و فتح میله جزمه او یکه سنه حکم ایندکاری اوجی سوری دمور که مهمیز و مهموز دخی
دیرلر فی مهمازی سکون ها و فتح یای تحتانیله تور اینلردن بر مبارزا آیدر حکیم فردوسی بیت
پس صف بهیاز و سنباد داد * کینکه بگرداب و نشو و داد فی میز فی سکون یای تحتانیله
قونقک علم خاص در که قونق آلا نه یعنی صاحب خانه یه میربان دیرلر قونق کوزدیجی دیک اولور
لکن مهمان کبی یا لکتره یز دینلز شمس فخری بیت مکارم نعمت باد میربان کرم * بخوان جود
تو صاحب دلان شادان میر * مهمانله میرک فرقی بودر که میر وضع حاصله موضوعدر مهمانک
وضع عام ترکیبی حسبیله در زیر ابواسم جامد او ایحق معنای قونقدر مشتقات قیلندن او ایحق
امرد میریدن لفظندن خسروی * قطعه * هر که راحت یارمند بود * کوش و مرده راز کور
انکیز * یا بگرداب بر سر شیر * چیره کردد بکوشش اندر میر فی مع الزاء الفارسی * مرثمر
سکون زاء فارسی و کسر میله خرکس معنای سه در کذا فی الجمع فی مع السین المهمله * مرپاس
سکون راء مهمله و فتح باء فارسیله یعنی سخت یعنی قتی فی مس فی نوع معادنن با قدر عربیه
نحاس دیرلر ابو المعانی بیت اگر سخت کند یاری بهر کار * شود مس سیم و زر در دست بازار
فی معنایس فی سکون غین معجه ایله فی مقنطیس و مقنطیس فی کلاه با سکون القاف
و الیاء تحتانی و فتح النون و کسر الطاء المهمله او چیده بر طاشدر آهنی کندویه جذب ایدر دریای
محیطده حاصل اولور آنده اشلیان سفاین تحتله لربن اغاج میخله میخلیوب و بعضی لرین ایپ
ایله بغلر جذب آهنندن ماعد آنچه خاصه سی دخی وارد فی مکیس فی کسر کاف و سکون
یای تحتانیله مکاس لفظنک اماله سیدر محابا معنای سه حکیم فردوسی بیت نشانه نهادند
بر اسپرس * سیاوش نکرد ایچ پاکس مکیس فی مهراس فی سکون ها و فتح راء مهمله ایله
اغاج ها ون که ایچده صر مساق و امثالی نسینه دو کرلر عربیه اوج معنایه کور اول اورتیه سی یارق
طاش ثانی انتر سخت ثالث نام پدر حضرت نبی علیه السلام فی مینوس فی سکون یای
تحتانی و ضم نونله بر یاد شاه نامی در که درویشلکه دوستوب بر زمان پریشان احوال اولمشیکن
ینه بامر الله تعالی یاد شاه اولدی کذا فی الجمع فی مع الشین المعجه * مرایش فی فتح راء مهمله
ایله فی ایتمک معنای سه هم فطه وهم فاعله اطلاق اولنور کذا فی الجمع فی مرپاش فی سکون راء
مهمله و فتح باء فارسیله مرپاس مرقوم کبی یعنی سخت فی میس فی خصوصه قیون معنای سه در
شمس فخری بیت کرک از نهیب عدل تواند یار تو * از بیم میس بدرقه کیروسک شبان *
کال پاشازاده مرحوم میس اهلی قیونه و کوسفند دشتی قیونه دیرلر میس اما قیردیرم که میشد
کوسفندده قیوندر آت کبی کی اوده و کی بیانده کزمر اوده قیون بسلمک عسیر در احیاناً بریده
قیون زیاده اولدقه اوده آلیقور لر لکن قاعده مقررده دکلر بیانده کزن قیون اولسنه مثال
شاعر بیت بدام آیدش تاسکالنه میس * پلنک از پس پشت صیاد میس * مرحومک
مرادی انجق بحر الغرائب صاحبنه اعتراضی اولدو غیچون بویله تصرفات ارتکاب ایش
فی مینوش فی سکون یای تحتانی و ضم نونله شنیدن لفظندن امر در بشنو معنای سه شاعر
بیت کر تو زاهل هنر و دانش و هوش * سخن صاحب غرض مینوش فی مع الطاء المهمله * ملاط

۱ مِلَاطٌ فِي مَهَانَسْرٍ بِالْحَقِّ كَمَا يَأْوِي إِلَى دِرْلَرٍ وَكَرْبِجٍ دَخِي أَيْ دِرْلَرٍ بَعْضُ نَسْخَةِ دَهْ كَوْلِ أَيْلَهْ
 قَارِيشِقْ بِالْخَفْهِ دِيرْلَرٌ فِي مَعِ الْغَيْنِ الْمَجْمَعِ * مَعِ فِي مَخْفَفٍ مَبْعُودٌ فِي مَبْعُودٍ فِي سَكُونِ يَاءٍ
 تَحْتَانِيهِ أَيْ مَعْنَاهُ فِي أَوَّلِ بَوْلَتِ كَمَا أُرِدُ دَخِي دِيرْلَرٍ عَرَبِيَّةٌ سَحَابٌ دِيرْلَرٌ ثَانِي طُومَانٌ كَمَا هُرْدَخِي دِيرْلَرٌ
 أَبُو الْمَعَانِي بَيْتٌ مَبْعُودٌ دُودِلٌ مِنْ دَرِهْوَا * خُونِ اسْتَكْمٌ رُوزُ وِشْبِ بَارِبِدَهْ اسْتِ فِي مَعِ الْفَاءِ فِي
 فِي مَطْرَفٍ فِي سَكُونِ طَاوْفَتِ رَاهِ مَهْمَلَتَيْنِ أَيْلَهْ پَرْدَهْ مَعْنَا سَنَهْ شَيْخِ ابُو سَعِيدِ ابُو الْخَيْرِ * رِبَاعِي
 خُورَابَنْظَارَهْ نِكَارٌ مَصْفُودٌ * رِضْوَانٌ بَتَّعْجِبْ كَفْ خُودِ بِرْ كَفْ زِدْ * أَنْ خَالِ سِيمَهْ بَدَانِ رِخَانِ
 مَطْرَفِ زِدْ * اِبْدَالِ زَيْمِ جَنْكِ بِرْ مَصْفُودٌ فِي مَعِ الْقَافِ * مَبْعُودٌ فِي كِنَايَهْ اَزْ حَادِثَهْ اسْتِ
 يَعْنِي كَيْدِنِ كِنَايَهْ دَرِ كِنَايَةِ الْمُوَيْدِ فِي مَعِ الْكَافِ * مَفْلَاكٌ فِي سَكُونِ فَاوْفَتِ لَامِلَهْ دَرِ وِشْبِ فَقِيرِ
 وَمَفْلَسٌ وَبِي نَوَا شَمْسِ فِزِي بَيْتِ پَادَشَهْ دَرِ تَعْمُودِ نَعْمَتِ * دَشْمَنْشِ خُورُ وِخَسْتَهْ وَمَفْلَاكٌ *
 فِي مَلِكِ فِي سَكُونِ لَامِلَهْ طَرْنُقِ دَبْنَهْ اَوْلَانِ بِيضِ يَرَهْ دِيرْلَرِ اَحْمَدِ بِرْمَكِ بَيْتِ مَلِكِ اَزْ نَاخِنِ خُودِ
 كُوْنِي جَدَا خَوَاهِدْ كَرْدِ * دَرْدِنَا كَانِ تَوَايِ دُوسْتِ خَطَا خَوَاهِدْ كَرْدِ * بُو بَيْتِدِنِ فَهْمِ اَوْلَنْوَرَكِهْ
 طَرْنُقِ دَبْنَهْ طَاهِرِ اَوْلَهْ كَهْ جَدِ الْقَبُولِ اَيْلَهْ وَالْاِيضِ جَدِ اَلْاِيْمَرِ اَمَّا اِبْكِي سَنَهْ دَخِي دَبْنَكِ جَائِزِ
 اَوْلَهْ فِي مَهْرْ كَانِ بَزْرَكِ فِي مَوْسِيقِي دَهْ بِرْ پَرْدَهْ آدِيدِرْ مَهْرْ كَانِ مَزْدِ دَخِي دِيرْلَرِ بِرْ پَرْدَهْ دَخِي وَارِدِ
 فِي مِيخَكِ فِي سَكُونِ يَاءٍ تَحْتَانِيهِ وَفَتْحِ خَاءِ مَجْمَعِ اَيْلَهْ قَرْنِفَلِ آدِيدِرْ نَفْسِ اَلْمَرْدَهْ قَرْنِفَاكِ مِيخَهْ
 مِشَابَهْتِي وَارِدِ رُو كُوجَكِ اَوْلِدِ وِغِيچُونِ كَافِ تَصْغِيرِ اَيْلَهْ مَنقُولِدِرْ فِي مِيرْدِكِ فِي سَكُونِ يَاءٍ
 تَحْتَانِيهِ وَضَمِ رَاوْفَتِ دَالِ مَهْمَلَتَيْنِ وَاوْ وَاوْ مَعْرُوفَهْ بِمَعْنَى مَوْرِجَهْ فِي مِيغْنَاكِ فِي سَكُونِ يَاءٍ تَحْتَانِيهِ
 وَغَيْنِ مَجْمَعِ وَفَتْحِ نُونِ بِمَعْنَى بَوْلَتِي هُوَاوْدِ خِي طُومَانِي اَوْلَقِ كِنَايَةِ الْخَفْهِ فِي مَعِ اللّامِ * مَتَبِيلِ فِي
 كَسْرِ تَاءِ مِثْنَاةٍ وَسَكُونِ يَاءٍ تَحْتَانِيهِ اَيْلَهْ بِمَعْنَى پَرَسُوْزِ يَعْنِي زِيَادَهْ يَانَعْنِ كِنَايَةِ قَرْنِفَاكِ جِهَانِ نَكِيرِي
 فِي مِثَالِ فِي فَتْحِ تَاءِ مِثْلَهْ اَيْلَهْ حَكْمِ شَاهِي يَعْنِي اَمْرِ پَادِ شَاهِي كَهْ مِثَالِ بِيْمِثَالِ لَازِمِ اَلْمِثَالِ يَازَرُو
 مِيرْ نَظْمِي بَيْتِ مِثَالِ بِيْمِثَالِ شَهْرِيَّارِي * شَهْرُ رُوِي جِهَانِ اَحْكَمِ جَارِي * عَرَبِيَّةٌ بِمَعْنَى مَا نَمُودِرْ
 فِي مِثَالِ فِي بِرْ بِجَقِ دَرِ هَمْدِنِ عِبَارَتِدِرْ اَوْنِ اَلْتِي چَكْرَدِكِ بِرْ دَرِهْمِ دَرِ بِكْرَمِي دَرْتِ چَكْرَدِكِ
 بِرْ مِثَالِدِرْ اَبُو الْمَعَانِي بَيْتِ زَنَارِ غَرَقِ زَرَكْرَدِي نَهْ كَافِي * بِيكِ مِثَالِ نِيرْ زَدِ اَيْشَانِ *
 فِي مَسْكَلِ فِي سَكُونِ سَيْنِ مَهْمَلَهْ وَفَتْحِ كَافِ فَارْسِيَّاهْ مَوْسِيقِيَّارِ دِيدِ كَارِي سَازِدِرْ كِهْ بِرْ بَرْدِنِ
 مَتَغَاوْتِ اَوْنِ بَشِ بِكْرَمِي قَامِشِ بِرْ بِرِي يَانَهْ مُحْكَمِ وَاسْتَوَارِ اِيدِرْلَرِ وَاغْزِدِنِ اَوْ فُورْبِ صَدَا
 چَقَارْدِرْ لَطِيفِ صَدَا سِي چَقَارِ فِي مَسْكَلِ فِي كَسْرِ كَافِ سَوْلَكِ كَهْ زَلُو وِدِ بُوچَهْ دَخِي دِيرْلَرِ عَرَبِيَّةٌ
 عِلْقِ دِيدِ كَارِي دَرِ شَمْسِ فِزِي بَيْتِ دَرِ جَمَارِي خَلْقِ اَو كَشْتَهْ * آبِ خُونِ خَوَارُو جَانِسْتَانِ مَسْكَلِ
 فِي مِلِ فِي بُو زَنْ هَلِ مَوْسِ مَعْنَا سَنَهْ دَرِ خَوَاجَهْ شَبَّاعِ بِهَرَامِي بَيْتِ رِيشِ خَشْمِشِ چِنَانِ دَرِ اَزْسْتِ
 كُوْنِي كَهْ مِلِ دَمِ كَرَا زَسْتِ فِي مِيلِ فِي اَوْجِ مَعْنَاهُ دَرِ اَوْلِ ثَاثِ فَرَسِخِ يَرَهْ دِيرْلَرِ كَهْ اَوْجِ
 مِيلِ بِرْ فَرَسِخِ اَعْتِبَارِ اَوْلَنْوَرِ عِلْمِ مَسْأَلَهْ حَكْمِيَّاهْ كِهْ بِرْ مِيلِ دَرْتِ بِيكِ آدَمِدِرْ بِرْ قَوْلَهْ دَرْتِ بِيكِ
 دَرِ تِيوزِ وِرْ زَوَايَتَهْ دَرْتِ بِيكِ دَرِ تِيوزِ قَرَقِ آدَمِدِرْ وِيهْ ضَمِيرِ اَوْجِ فَرَسِخِ يَرَهْ بِرْ مِيلِ دِيدِ بِلْزَوَهْرِ
 آدَمِ بِرْ بِجَقِ آرِشْتِرْ وِوَهْرِ آوْشِ دَرْتِ قَبْضَهْ دَرِ وِوَهْرِ قَبْضَهْ دَرْتِ بِرْ مَقْدَرِ وِوَهْرِ بِرْ مَقِ دَرْتِ
 سَمِيرِ عَرَضِيَّادِرْ بُو تَفْصِيلِ مَرْبُورِ قَرَهْ دَهْ دَرِ اِمَادِرِ يَامِيلِي كِهْ بِرْ قَوَاجَهْ اَرَكِ دِيشِي دِنِ فَرَقِ
 اَوْلَنْوَرِ غِي قَدِرِ يَرَهْ بِرْ مِيلِ دِيرْلَرِ ثَانِي مَنَارَهْ كِي يَلِشِ نَسْنَهْ يَهْ دَهْ دِيرْلَرِ زِدْبَانِي اَوْلَسُونِ

ابوالمعانی بیت دوش
دیوم آن پریوش کفتم اورا کرسزا * چشم کونت را کشم سرمه بمیل سرفرو * مع المیم *
* میخ درم * سکه زردیمکدر حکیم فردوسی بیت از ان پش دکر کرد میخ درم * همان میخ
دینار و هریش و کم * میس چشم * یعنی الا کوزکه نه غایت سیاه و نه غیر اوله * مینافام *
معنای ترکیب صرجه رنگو دیمکد را کثر آسمان رنگ معناسنه کلور شمس نخری بیت از برای
نکین فام او * کشت فیروزه چرخ مینافام * مع النون * متین * کسرتاء مثناة و سکون
یای محتانیله کولنک معناسنه که بریا زیاده ایله میتین دخی دیرل شمس نخری بیت بتاج و خاتمس
آیندولو و مرجان * زکان و محری آبی و غوطه و میتین * مسکین * سکون سین مهمله
ایله اپکی معنایه کلور اول بی قوت و بی قدرت شیخ سعدی بیت مسکین خرا کر چه بی
تمیز ست * چون باره می کشد عزیز ست * ثانی مسک کی دیمک اولور عربیده غایت فقیره
دیرل که هیچ بر شیه قادر اولیه * مسین * کسر سین مهمله و سکون یای محتانیله باقر دن اولان
قسنه یه دیرل هر نه اولور سه مس باقر در حرف یا نسبت ایچوندر و نون نسینی تا کید ایچوندر
* مطران * سکون طاو و فتح راه مهملتین ایله پهلوان کبران بعضی ارباب تر سایان معناسنه
دیدلر * ماچیدن * فتح لام و سکون نون و یای محتانی و کسر جمله بمعنی بر کشیدن یعنی
چکمک * ملان * سکون میم و فتح لامله آذربایجانده بر یاد شاه آید رودخی نام پسر مستودان
ایدی حکیم قطران رموی بیت بروی تو چنان شادم که درویشی که بنوازد * سر شاهان ابو المنصور
مستودان ملانش * مهان * سکون ها ایله جمع معنی اولور و یوکلد دیمکدر شیخ سعدی
بیت سر سرفرازان و تاج مهان * بدوران عداس ینازای جهان * عربیده ضم میله خوار
واهانت اییدی معناسنه در * مهرا * سکون ها و فتح راه مهمله ایله اپکی معنایه در اول
برکون معناسنه در ثانی عجمه بر مرد صاحب فضلك آیدر متاعر بیت کر چه شیبان در عرب
بود از امیران معتبر * و رچه مهرا در عجم بود از بزرگان منتخب * مهرا * محبتلو و شفقتلو
معناسنه میرنظمی بیت هیچ عاشق را نباشد مهرا * چند بدهد در ره معشوق جان *
* مهرا * سکون ها و راه مهمله و فتح جمله عرب مهرا کندر که عنقریب ذکر اول نور انشاء الله
تعالی فصل خریف یعنی کوز فصلی خواجه سلمان بیت دستها کوبند بدم سر و هر ساعت
چنار * در هوای مهرا جان رقص و دست افشان شده * بو بیتک تصریح وارد مولانا هاتقی
بیت ترزل در آمد بهندوستان * بلزید از مهرا بستان * مهرا * برکوندر
مهرا بدن که مزبورک اون التخی کونیدر فارسین قتلند نوروزن صکره او کوندن معتبر و بزرگتر
چشن اولنر که چشن عام و خاص در نوروزگی زیاده تعظیم و اکرام آیدر لائی کونه دک روز اولنه
مهراکان عامه و روز آخرینه مهراکان خاصه دیرل بومر تبه معتبر اولد و غنه سبب وجوه نقل آیدرل
از جمله حق سبحانه و تعالی بو کونک جمیع وجه ارضی بسط ترتیب و اجسادی مقرر ارواح ایلمدی
بعض قولده بو کونک ملائکه کاوه آهنکره معاونت آیدر بلر تا که فحاک اوزرینه نطفه بولدی و بر فرقه
دخی دیرل که فریدون فحاک طو توب حبس آیدوب مضایقه و بر مشیدی بو کونک فوتی واقع اولدی
و خلق سرور و شادمانی آیدر اول جهتن چشن عام آیدر لرو بر بلوک آدم دیرل که مهرا نام بر نظام

بر نظام پادشاه و ارایدی خلقه بحد ظلم و ستم ایدوب خلقه زیاده تعدی ایتشیمدی بوکونده
 فوت اولدی و فرس قدیمه مهر فوت معناسنه و کان کافی فارسیمله پادشاه معناسنه در پادشاه
 فوت اولدی دیمک اولورو برجماعت دیرلر اردشیر بلبک که بابکندن برذیشان پادشاه ایدی بوکونده
 پادشاه اولوب یاشنه تاج شاهی کیدی اول تقریبله چشن خاص ایدرلر وروایت اولنور که بوکونده
 اطفاله اسم وضع ایتک و تعالیم ایچون معلمه و یرمک و خیرلر و استلر شروع ایتک غایت مناسبه در حکیم
 فردوسی بیت بگرداندن ان کشور آتشکده * برو تازه شد مهر کان و صد * حکیم ازرقی بیت
 مهر کان نودر آمد بعس مبارک مهر کان * فال سعد آوردر روز فرخ و نخت جوان و مهمان بی
 قونق عربیه ضیف دیرلر کمال پاشازاده مرحوم بولغته دخی تصرف خاص ایدوب بیورر مهمان
 لفظ مرکبدر که بر جزوی مه در اولو معناسنه و بر جزویده ماندربکری معناسنه مانستن دن
 اسم فاعلدر قونق چونکه مستحق تعظیم و واجب تکرم اولوب قوندوغی برده رعایت اولندوغندن
 اوتوری هر قونقه مهمان دیدیلر ابو منصور ثعالی لطایف المعارف نام کتابنه قونق حقیقه
 شعرای عربین بر شاعرک بویتلرین ایراد ایلش * قطعه * ماسمت العجم المهمان مهمانانا الا *
 لاجلال ضیف کان من کانا * فاله اکبرم و المان منزلهم * والضيف سیدهم مالازم المانا * و چغتای
 لسانه قونق دیمک برده قونغان دیرلر و قونده دیمکه قونغانی دیرلر و مهین بی کسرها
 و سکون یای تحتانیله اوج معنایه کلور اول اولورق در که مه کسرایله اولودر و یای یا نسبتدر و نون
 تا کید ایچوندر ثانی مثل و نظیر معناسنه در ثالث شیرینک دایه سی اسمی مرکب مهین بانودر لرایدی
 بی میان بی درت معنایه کلور اول و ثانی معنایه معروفدر که بری وسط و بری بیل در بو ابکی
 معنایه مولانا کاتبی بیت تی که باغ پرازکل شود بنکوت کل * چو کلین اربک شاید میان باغ میان
 و آنک امثالی نسنه لره دیرلر ثالث پیام شمشیر یعنی قایق قنی و آنک امثالی نسنه لک قنی حضرت
 مولانا قدس سره بیت چون زبانه گرفت خوزیزی * همچو شمشیر در میان کردم * رابع
 همیان لفظندن مخففدر سید سراج الدین سبکزی بیت زری که روی من از هجر او زند شب و روز
 برغم من همه در سیمکون میان افکند بی میانکین بی فتح یای تحتانی اول و سکون ثانی و کسر
 کافله اورتالق و اورته ده اولان نسنه میانکی دخی دیرلر بی میتین بی سکون یاین تحتانیین
 و کسرتاه مشناه ایله کولنک دیدکاری بر اوجی سوری و یاشی یصی دمور آلتدر که آنکله طاش
 کسرلر و قرارلر و دخی رقرارلر استاد عسجدی بیت کسی که او کند از کان و که بمیتین سیم * مکن
 برو بر بخشایش و میباش رحیم * آغاجی بیت بنده چنان اوفتد بر برم * که میتین فرهاد
 بر بیستون * بولغت چغتای لسانیدر نتکم فرهاد نامه ده قارن خاراکن وصفنده دیر بیت
 چومیتین نوکنی خاراکن ابلاب * قاتیغ خاراکی روزن روزن ابلاب بی میچودن بی سکون یای
 تحتانی و ضم جیم فارسیمله ال ایله نسنه یوقلق که عربیه اس دیرلر بی میراندن بی سکون یای
 تحتانی و نون و فتح راه مهمله ایله سورمک ورد و ننی ایتک و بعض فرهنکه اولدرمک معناسنه ده
 مرویدر بی میراندن بی متعدی میراندن مرقوم بی میرتن بی سکون یای تحتانی و راه مهمله
 و فتح شاه مشناه ایله کندوی اولو و صاحب رتبه کوسترمک میرنظمی بیت باصل و نهادش نظیر
 و فکن * میندار مهمتر هم میرتن بی میرمین بی سکون یاین تحتانیین و را کسر سین مهملتین

ایله مودر اغاجی که مر سین دخی دیرلر فی میزان فی ابکی معنایه در اول تراودر که بو تقریبه
صدالته دخی میزان دیرلر ثانی بروج درکه آفتاب ابتداء فصل خریفه اکا تجویبل ایدوب اوتوز
بکون مکث ایدر وابتداء تحویلده روز و شب برابر اولور بروج حمالک نظیر ایدر بو ابکی معنایه میرنظمی
بیت چوهر که بهر کار کردید میزان * شود مترش همجو خورشید میزان فی میزان فی سکون
یای تحتانی وزاء معجه وفتح باه موحد ایله صاحب خانه مهمان یعنی قونق آلان آدمه دیرلر
شمس خزی بیت آزاد پکر نماید آرزو * هر کجا انعام اوستد میزان فی میزان فی سکون
یا این تحتانی و کسر زاء معجه ایله ایشمک تبول معناسنه در فی میسیدن فی سکون یا این
تحتانی و کسر سین مهمله ایله یوقلق و صغه مق ابوالعالی بیت دران حالت اندر که خفته زیر
بد سنش نهانی میسید کیر فی میشین فی سکون یا این تحتانی و کسر سین معجه ایله دباغت
اولمش قیون در یسی که میش قیوندر و آخرنده کی یای نسبت در و تون نسبتن ناکید ایچوندر
یوسبیدن تسمیه اولمشدر فی مینان فی سکون یای تحتانی و فتح نوله اراک دید کاری یس که آلو
دخی دیرلر فی مهمان فی سکون یای تحتانی و هایلله یعنی مهمان مر قوم کال بخندی بیت
بخانه که چنین مهمان فرود آید * همای سدره دران آشیان فرود آید * ابو تراب بیگ
بیت خد نکت در دلم بنشست و جان چون صاحب خانه * کهی بیرون رود کاهی بکرده مهمان
کردد فی میهن فی سکون یای تحتانی و فتح هایلله اوج معنایه در اول قوم و قبیلله در شمس خزی
بیت جهانیانرا بکرده از عنایت تو * به از هزار عقار قبیلله و میهن * ثانی یعنی خانان استاد
عنصری * مثنوی * بدل گفت اگر جنک جونی کم * به بیکار اوسرخ زوی کم * بکیرد مرا
دوده و میهن * که بی سز به بینک خسته تم * ثالث یعنی خانه حکیم فردوسی بیت زهر یکی
بارم کرده را * بر اند اتم میهن و دوده را حکیم اسدی بیت چو آید بر میهن خوان و خویش *
بپردش بصلابه همان خویش * مؤید الفضلاده مسکه یعنی تره یاغی و ادات الفضلاده یعنی
بسر و دختر وزن و معنی خوشخوی مرویدر فرهنگ جهانگیریه یوسف انجوری می مفتوحه ایله
ذکر ابلشدر فی مع الواو * منو فی ضم نوله جنت معناسنه مینو دخی دیرلر فی میتو فی
سکون یای تحتانی و ضم قائم مثناة ایله پیراقلری سوری بر نوع طپوزدر میر نظمی بیت بد سنش
کر فته میتو آمد * سر خصم راراست کردوزده فی میجو فی سکون یای تحتانی و ضم جمله ابکی
معنایه در اول مرجک که میجو و مر جود دخی دیرلر ثانی صیغه امر در آره معناسنه فی میراو فی
سکون یای تحتانی و وراء مهمله ایله امیر آب معناسنه که رومه صوناظری دیرلر فی میشو فی
سکون یای تحتانی و ضم شین معجه ایله حبوبات جنسندن بوجق دید کاری قره دانه در فی منیلا و
سکون یای تحتانی شاکر معناسنه در کذا فی التحفه فی مینو فی سکون یای تحتانی و ضم نوله
اوج معنایه در اول یعنی بهشت شیخ نظامی بیت یکی مجلس آراست از رود می * که میتو
زشر مش بر آورد خوی * حکیم اسدی بیت کیانی یکی جشن سازند و سور * که آید ز مینو
بدان جشن حور * شمس خزی بیت شه عادل جمال دینی و دین * زهی آفاق از عدلش چو مینو
ثانی یعنی ابکیته یعنی صرجه از دقایق فیروز شاه * مثنوی * تمامی دایره ارکان بروجست *
بتردد بر وصفش از عالم برون جست * شود یک نیمه شرقی مرتفع زو * دران دور از افق بجزخ

بر جرخ مینو * ثالث زمره معناسنه در میو میو بی بوژن دیواوزم جبوغی خصوصاً و هرا عجاج
 جبوغی که اوزرنده میوه اوله عموماً می مع الهاء * مزکه بی سکون زاء معجه و فتح کاف فارسیله
 هوای نیره معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری می معده بی تمپگاه دخی دیرل عربیله حوصله
 معناسنه میرنظمی بیت که معده چون تھی باشد بناچار * نه هر چه باید کاو و خوار می مراضه
 سکون قاف و فتح زاء مهمله و ضاد معجه ایله بر نوع چتال دمرنا و او قدر شیخ نظامی بیت ۳۴
 مراضه کوچون صبح راند * عدو چون میج در مراضه ماند بی ملعقه بی سکون لام و فتح عین
 مهمله و قافله قاشق معناسنه لفظ عربی را کبرچه فارسیله قاشق آدی منظور فقیر اولدی
 اما هر لغت کتابنده دخی ملعقه عبارتی تحقیقه و اصل اولدی لسان اعجامدن استماع اولنان یته
 قاشق تعبیر دیر و اطبا ادویه اوزانه درت مثقال آغر لغنه اعتبار ایدوب از فلان چیز یک
 قاشق یا خود یک ملعقه دیر و جوهر بلور بر مثقاله ملعقه دیرل کذا فی فرهنگ جهانگیری می مه
 اولو مقابلی که در بیوک کوچک دیمکده که و مه دیرل شیخ سعدی بیت چواز قومی بکی بی دانشی
 کرد * نه که رامزلت ماند نه مه را می مهرکیاه بی مهرکیای مرقوم معناسنه در طالب آملی
 بیت زفیض درد تو آه محبت الودم * بکشتر از فک سیر کرد مهرکیاه * کمال بخندی بیت
 خط چو دمید بر لب ت مهر دلم زیاده شد * نام خطت از ان زمان مهرکیاه کرده ام * فرهنگ
 زفانکویاده بر او تدر پیراخی مقابل آفتاب اولور می مهرماه بی اول کوز آبی نک فارسیله آدیدر
 می میانه بی اورته و معتدل و هر نسنه که طرفیتی مساوی حاوی لوله اکادیرل عربیله و وسط دیرل
 چغتای لسانده آرا دیرل میرعلیشیر بیت سواد خالی آتینک لعل و رخ پرور آرا * مکرکه
 مورچه نصیفی اوزلدی سکر آرا می میه بی فتح یای تحتانیله اثواب کسر بر قور حجفر در کوهه
 دخی دیرل می میخکده بی سکون یای تحتانی و ضاء معجه و فتح کاف فارسیله ضربخانه معناسنه
 می میخکده و تنکده کی می میه بی سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله پاک دامن و مستوره عورت
 معناسنه میرنظمی بیت بکی بی یوده در انجام دام * زنش میه بودست هم خوشخرام *
 می میرزاده بی سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه و دال مهملتین ایله دوزنک و اتفاق ایله ایش
 ایتک شهیدی بیت بکسر همیه بادست و دم * بکده میره همه مکر و مریت می میره بی
 سکون یان تحتانی و فتح زاء معجه ایله میان زین یعنی ایراورته سی کذا فی المجمع می همیشه
 و همیشه بی کلاهنا بسکون الیاء تحتانی و شین العجه اولها بفتح التاء المثناة و الثانی بفتح النون
 معلم یهودیان معناسنه در میرماره بیت دیدم چنین تی که صفت کردم * سر مست پیش
 همیشه بنشسته می میلاوه بی سکون یای تحتانی و فتح لام و وایله یعنی شاگردانه شمس خزی
 بیت کر پناهت بر فک کاری کند * جان دهند انجم مهر میلاوه * کذا فی المجمع اما فرهنگ
 وفای و میرزا ابراهیم و مؤید الفضلاده یعنی مرثدکانی مسطور در می مینه بی سکون یای تحتانی
 و فتح نونله یعنی مینان مرقوم یعنی ارنکه که آلودنخی دیرل می میوه بی معروفیش معناسنه اکله
 صالح اولسون کرک اولسون می میورثه بی سکون یائین تحتانی و کسر و او و فتح زاء معجه ایله
 بعض فرهنگ زاء فارسیله در صرمشق که عربیله لبلا و عشقه دخی دیرل می میونیه بی
 سکون یائین تحتانی و فتح نونله اگاه اولان زاید بوداق که هموار اولق ایچون آنی کسر

مع الیاء التختانی * مجری فی سکون حیم و کسر راء مهمله ایله عطار لرعطر قود قاری ظرفد
کذافی المجمع فی مری فی کسر راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول سعی و کوشش و برکسسه ایله
قدر ورتبه ده بر ابر الی کوسترمک حکیم ناصر خسرو بیت خط فریشتگان را همی نخواهی خواند
چنین به بی ادبی کردن و حاج و مری * سیف اسفر نکی بیت صدر ابدان خدای کز آثار عدل بود
یا آفتاب ذره خاکی مری کند * ثانی شر و فساد و زره اتفاق ایتمک شهیدی قبی بیت
پکسر مهیره همه بادست و دم * بکده مهیره همه مکروم ریست * بویت مهیره ایچون مقدم
ذکر اول شهیدی اقتضا حسیله نکرار نکرار ب اولندی عربیده راء مشدده ایله نای کلوه حلقوم
ایچنده در کدر گاه آب و نادر فی مشنی فی سکون مشین معجه و کسر تاء مشناه ایله بر نوع جامه
حیر یافد رکه بغایت لطیف و نازک طوق مشد ر استاد دقیق * قطعه * بر افکند ای صنم ابر مشنی
زمین را خلعت اردی به مشنی * زمین بر سان خون آلود دیا * هوا بر سان نیل اندود مشنی *
استاد عسجدی بیت بسته قصب اندر سرای دوست بمشنی بر * بکبوسه به مارا امروز
بدستان را فی معیازی فی سکون غین معجه و فتح یای تختانی و کسر زاء معجه ایله لباس جدید
کیلد کداسکی سن فقیره ویرمه که دیر رودخی درزی شاگردینه ویر بلان شربتک بخشیشه دیرل
فی مهربانی فی بر نوع لطیف حیر یاف جامه در خواجه سلمان * مصرع * از مهرت فردید مهربانی
و دوستلق و محبت و مودت و شفقت معناسنه ده کلور فی مهرگانی فی سکون ها و راه
مهمله و فتح کاف فارسیله مصنفات باربد خسرو دن بر لحن آدیدر شیخ نظامی بیت چو
نوکردی نوای مهرگانی * بپردی هوش خلق از مهربانی فی مهرمانی فی مهمله بودخی باربد مرقومک
او تو زرخندان بر لحن آدیدر مؤید الفضلاده مهرگانی بی بونک معناسنه که تو زب شیخ نظامینک
مرقوم بیتنه متمسک اولمش فی مهری فی سکون ها و کسر راء مهمله ایله ساز یعنی چنک حکیم
خاقانی بیت مهری یکی پیری نزار آوا بر آورده بزار * چون تند اندر مرغزار جانی بر جار بخته
فی مهمانسرای فی مهمانسرا مرقوم معناسنه در آخر نده کی یا حرقی جای و کدای یاری
کبیدر فی مهمانی فی قونقلق ضیافت معناسنه در ابوالعانی بیت خیال آن پری کاشانه درا
اگر آید * کنم با خون دل خلت جگر تریب مهمانی فی می فی سکون یای تختانیله ادات حال
و ادات مضارع در یعنی کله اولنه داخل اولدقه مضارعه و حاله تخصیص ایلر مثلا میداند
ومی باید و صیغه امره دخی داخل اولور میدان و می بین کی گاهی برها زیاده ایدوب همی دیرل
مثالی استاد لطیفی بیت تو همیدان که هیچ تعبت و خواست * نبود همجو خدر سنی راست *
فی میانجی فی مصلح دعوی و بیع و شرایعنی ایکی و یادخی زیاده کسسه لر میاننده فصل زام
ایند دیرل اما بغیر حکم یعنی معقول ایله فی میانکی فی اورته زده اولان هر نه ایسه فی میخی فی
سکون یای تختانی و کسر خاء معجه ایله بر نوع جبه در کذافی المجمع فی میستی فی سکون یای
تختانی و مسین مهمله و کسر تاء مشناه ایله وجود انسانه ظاهر اولور بر لکه در عربیده برص و مرق دخی
دیرل ایکی نوع در فی میشتنای فی سکون یای تختانی و مشین معجه و فتح نوله بر او تدر دار و قسمندن
عربیده غصی الراعی دیرل سبب تسمیه سی اکثر چو باندر بیانده اول اوقی چقارب بر لکذافی فرهنک
جهانگیری فی باب الی المضمومة مع الالف * مجلا فی فتح حیم و لام مشدده ایله مهره لشمس

مهره لشمس و صیقل اورش آینه و غیره ابوالعالی بیت کام دل خزنیم دیدم بروی خوبت *
 روی ترا که بودست آینه مجلا فی محه وافی فتح جیم فارسيله بر نوع طعامدر برغست دن ایدر لر
 عربیه قنابری و برغست و ادخی دیر لکذافی الجمع فی محابا فی فتح حاء مهمله و باء موحده ايله
 اپکی معنایه کلور اول احترام معناسنه یعنی صافنق شیخ علی نقی بیت چه عجب کرخند
 از ناله دلها نکنی * که تویی باک ز شمشیر محابا نکنی * ثانی مدارا معناسنه کلور خواجوی کرمانی
 بیت کیسوی تو کرکر کشد اورا چه توان گفت * باهندوی کر طبع محابا چه توان گفت *
 فی مدارا فی ملائمت و موافقت کوستروب ترک نزاع ایتک خواجه حافظ بیت آسایش
 دو کینی تفسیر این دو حرفست * باد و ستان مروت باد شمنان مدارا فی مرغک دانا فی یعنی
 طوطی کمال اسمعیل بیت کتابت از قلم تست مرغک دانا * عبارت از سخن تست کنج باد آورد *
 وله ایضا بیت تعالی الله چه کله است این که همچون مرغک دانا * همی پوید بفرق سر معاش
 عالمی دردم فی مرغوا فی سکون راه مهمله و فتح غین معجه ايله نفرین و فال بد معناسنه حکیم
 قطران ارموی یعنی فال بد بیت کرده از مهر تو نفرین موالی آفرین * کرده از کین تو مروای معادی
 مرغوا * شمس خزی مثله یعنی فال بد بیت بفال نیک نهادم اساس این خدمت * چنان
 مکن که مرا مرغوا شود مروا * حکیم سنایی یعنی نفرین بیت شاه را گفت مفسدی احوال *
 که کند مرغوا بجان تو زال فی مروا فی سکون راه مهمله و فتح وا و ايله فال نیک و دعای خیر
 معناسنه در حکیم خاقانی بیت از خاک صفا صفا پذیرد * مروا ز جمال مرده گیری * امیر معزی
 بیت آری چو پیش آید قضا مروا شود چون مرغوا * جای شجر کیرد کجا جای طرب کیرد سخن
 استاد لطیفی بیت او بمن نفرین کند من آفرین * من برو مروا کنم او مرغوا * استاد عنصری
 بیت لب بخت پیروز را خند * مرا نیز مروای فرخنده فی مشتای سکون شین معجه
 و فتح تا و مشتای ايله مشته که پایو جی و جلد آلتیدر فی مشکما فی سکون شین معجه و کاف و فتح
 مهمله جای مشکبو یعنی مشک کبی رایحه کلور یره دیرلر فی مطرا فی فتح طا و راه مهمله مشته
 ايله چندره لشمس و پرداخت اولشمس معناسنه در و عربیه تر و تازه معناسنه مولانا نکاهی بیت
 نکاهی چمن معصیت مطرا به * که تخم مغفرت از مزرع کنه روید فی معما فی سوز ایچنده کز او
 اولان سوز که بر بیتدن بر اسم مراد اولنور توجیه و یا خود تا و بل و یا خود غیر طریق ايله استخراج
 اولنور خواجه حافظ بیت حدیث از مطرب و می کوور از دهر کتر جو * که کس نکشود و نکشاید
 حکمت این معمارا فی مغوشا فی ضم غین و و او معروف و فتح شین معجتین ايله طایفه مجوسدن
 بر مذهب آدیدر و رمود آدی اولق دخی مرویدر فی مقیلبا فی کسرقاف و لام و سکون یای
 تحتانی و فتح باء موحده ايله بر نوع طعامدر بغدادی و نخود و بقل و پیاز و بشلغم و کروز و نوکند نا و قورق
 یاغیله آمیخته اولش کوفته ايله بشوررلر بسحاق اطعمه بیت اگر چه دنبه بدیک مقیلبا
 شد خوار * میاز نیز چنین محترم نخواهد ماند فی مواصا فی فتح وا و وسین مهمله ايله یعنی آسان
 و راحت و ملاطفت و نیکویی معناسنه مولانا جامی بیت درین محنت سرای بی مواصا *
 بهمتهای خوبشم کن شناسا * مولانا هاتفی بیت مدارا برون بردوخت از جهان * مواصلا
 بسان پری شد نهان فی مومیا فی اپکی نوع اولود روی معنیدر شیرازده بر مغاره ده حاصله

اولور طاشدن یاغ کی صیروب چقار بعد تجمد اولور غایت مقبول وزی هیتدر و بر نوعی
عماید دیرلر که آدم اتیدر آنک دخی نفی واردر اما معدنی قدر موثر دکدر استخوان شکسته یه
بر الساعه در حنی تجزیه سی بویله در که بر طاوغک دیری ایکن یاغن قیروب معدنی سندن بر قیراط
ساده یاغ ایله سورمه لری الحال درست ایدر و موی کیا فی سکون یای محتانی اول و فتح
ثانی و کسر کافی فارسیله سنبل عنیدی و که بعینه صاج کی اولور استعاره طریقیله زلف خوبانه ده
دیرلر کمال اسمعیل بیت لشکر عشق تو کرده دلم ای ترک خطا * حلقه در حلقه زانبوهی چون
موی کیا * مجمع الفرسد یعنی انبوهی مر قومدر و مهر آ فی فتح ها و راه مهمله * مشدده ایله
غایت زیاده شمس نسنه و مفسحل اولش طعام حکیم سوزنی بیت کشته زانکشت و افرازه
دوزخ * نیمه تن او کباب و نیمه مهر آ فی مع الباء الموحده * مرغاب فی فتح غین معجه ایله اوردک
اکثر صوده تعیش ایدر و کچون صوقوشی دیرلر مرغابی دخی دینلور مولانا هاتنی بیت میاور
یا این صید که ترک تاز * بحر غایب میمند از باز * فرهنگ جهانگیریده بر رودخانه نامی در که مرو
بشهرینک یا سندن گذار ایدر مرورود دخی دیرلر و مرورتاب فی ضم راه مهمله اول و سکون
ثانی و فتح تاء مثناة ایله سر تماچدر و مشکتاب فی سکون شین معجه و کف و فتح نوله خالص
مسک معناسنه که ناب صاف معناسنه در می ناب کی ابوالعالی بیت حال روی مشکتاب کلعدار
اگر دشمنه ازین مشک خطا و مطرب فی سکون طاوکسر راه مهملتین ایله سازنده و کوینده
دیرلر خواجه حافظ بیت ساقی بنور باده بر افروز جام ما * مطرب بکوکه کار جهان شد بکام ما
و موتاب فی واو معروف و فتح تاء مثناة ایله قیل بو کی چول و غرار و توره و امثالی نسنه لری
استلیانه دیرلر موتاف و موتاو دخی دیرلر و مع التاء المثناة * مخات فی فتح خاء معجه ایله
منه پستان دید کاری او تدر که مشک ترکان دخی دیرلر و نخت فی سکون خاء معجه ایله امید
معناسنه در مولانا شهاب الدین عبد الرحمن بیت هر که دارد با جهان بگذره نخت * دیک
سودایش ماند نیم نخت و مرت فی سکون راه مهمله ایله توابع الفاظ قبیلند در که ترت مرت
بر لکنده و پریشان معناسنه شمس نخری بیت بدسکال نیکخواهش تار و مار * نیکخواه
بدسکالش ترت مرت و مست فی سکون سین مهمله ایله اوج معنایه در اول شکایت معناسنه
استاد لطیفی بیت عهد و پیمان خویش مست مکن * وز غم روزگار مست مکن * استاد دیقی
بیت ای از ستمش توهمه مردمان مست * دعوت صعب و منکر دعوت خام و مست *
صاحب فرهنگ منظومه بیت هست دندان کایند منک * مست اینجا شکایتست بچک *
ثانی براوت کوکیندر خوشبو اولور عریه سعد دیرلر ضم سین مهمله ایله وهندی استانه مویه
خیزلر بو معنایه بعض فرهنگرده شین معجه ایله مرویدر ثالث غم و اندوه معناسنه بوند در که
غناک اولانه مستند دیرلر و مست و مست فی اول سین مهمله ثانی شین معجه ایله براوت
کوکیندر خوشبو اولور کذا فی الموی اذات الفضل اذ مع شکک دیرلر که مشکک زیر زمین دیکله
مشهوردر و مست فی سکون سین معجه ایله درت معنایه کلور اول یومرق معناسنه در
مولانا هاتنی * مثنوی * چو شد کار شمشیر و نیزه تمام * کشیدند از هم بمشت انتقام * نهادند
در فرق خود بمشت را * شکستند در مشت انکشت را * ثانی یعنی کفر بر آوج دیکچا کرده بکمشت

بگمشت و مثنی دیرلر شیخ عطار بیت حمد بجد آن خدای پاک را * آنکه ایمان داد مثنی
 خاک را * بو معنایه ظهیر فاریابی بیت جهان ربا طخر است در کذر که میل * کان مبرکه بیگ
 مشت کل شود معمور * ثالث چیز اندک یعنی شی قلیل حکیم اسدی * مصرع * اعادی
 کد ایند مثنی ارازل * بو معنایه بگمشت دخی دیرلر مولانا جامی بیت قرص مه را پی بگمشت
 لثیم * بسر انکشت کرم کرد و نیم * رابع بمعنی مالیده که مشتق یعنی مالیدن بسحاق اطعمه
 بیت افسوس ازان دنبه پروار که بکداخت * در روغن آن مادونه چنگال نه مشتیم و مفت
 سکون فایله قیمت و بهاسنر اولان نسنه مولانا عرفی در صفت اسب * قطعه * شاهنشها
 حقیقت اسبی که داده * بشنو زمن که تا برسام بعز عرض * درویش بی عیاش نکیرد زمن
 مفت * طزار و مقلشش نستاند زمن بقرض * پیوست و علنی مجوش زان فروده ام * آری
 بود رعایت پیرعلیل فرض * مهیر میزیم بوی از صبح تابشام * کابی بطول میزدم اکنون زم
 بعرض و مهره پشت و آرقه ده اولان خرده گوگلر عربیده فقرات ظهر دیرلر و مهلت
 سکون ها و فتح لامله زمان تا خیر و امان و یرمک معناسنه میز نظمی بیت اگر مهلت دهد ایزد
 بعمرم * بجان خدمت کتم فرمان بکیرم و مع الحیم * مشخ و فتح سین معجه و سکون نوله
 برغله آدیدر حبوبات نوعندن همد بلر کلاودیرلر اما جمع الفرسه بریشل سکدر آت اوزرینه
 قونارسه آتی هلاک ایدر یعنی صوقدوغی یری جراحی ایدوب قورت دوشورور و مخ
 سکون نوله اوج معنایه کلور اول زنبور معناسنه عموما مشرف شفروه بیت قهرت اندر
 دوده غوغا بیان * همچنان دود نیست در مخ آستیان * وزنبور عسل در خصوصاً مولانا محمود
 ابن یمن * قطعه * شاهها کینه بند میمون جناب تو * کز کائنات حضرت عالیت بر کزید *
 شیرین نکرده از عسل روزگار کام * تا کی زمانه مخ صفت خواهدش کزید * کمال اسمعیل بیت
 میان بسته کلک تو بر روی کاغد * شود همچو مخ عسل بر شکوفه * استاد مجید بیت هر چند
 حقیرم سخنم عالی و شیرین * آری عسل شیرین ناید مکر از مخ * شمس خیزی بیت کز نه بر یاد
 او بهار خورد * انکین زهر کردد اندر مخ * ثانی خرضعیف و زبون حکیم سوزنی * رباعی *
 ای تو بتنی مشک و حسودت زرغنج * با پور تو رخس پور دستان خر مخ * با دارخ حاسدت
 ترنجید و زرد * سردر طبقی نهاده پشت چو ترنج * ثالث یوانانده بر قریه اسمیدر و مهره عاج
 صد قدن و فیل کو کندن ایدرلر مدور بر نسته در بوری کبی چالرلر محمد عصار * مصرع * نفیر
 و مهره عاج و دم نای و مع الخاء المعجه * مخ و اوج معنایه کلور اول بلجام معناسنه عموما حکیم
 قطران ارموی بیت اگر خواهی که بر شیران نهی مخ * زخده مژشان تمامی داد بستان * و بلجام
 کم معناسنه خصوصاً حکیم اسدی بیت مخی بر سر اسب سرکش نهاد * جهان آفرین رابی
 کرد باد * بو معنایه موید شمس خیزی * قطعه * جم قدر جمال دینی و دین * ای فال تو چون
 رخ تو فرخ * کرد دست قضا برای زینت * بر ابلق سرکش فاک مخ * ثانی بر جانور آدیدر که عربیده
 موس دیرلر ثالث خرما اعاجی که خرما لغه محستان دیرلر و عربیده بمعنی مغزی یعنی بینی و ایلک بو معنی
 ایلک معنای اوله حکیم سنایی بیت زروی غریزیست که چون مرکب شاهان * رایض نکند بر سر
 خرکره همتی مخ * کوی که نترسم ز همه عالم دیوار * از مخ چه ترسد چو مرا و انبود مخ و مخ

سكون راء مهمله ايله زمان اولد چين ولا بنده اپكى بت وار ايدى برينه مرخ و برينه خنك ديرلر
ايدى منقولد ركه كون طوغد قده كولرلر و بائد قده اغارلر ايش كذا فى فرهنگ جهانگيرى في موخ في
واو معروف ايله علم و سنجق معناسنه مير نظمى بيت بجنك عدورا چو يافته رسوخ * كشيده
صفوف و بر افراخته موخ في موخ في واو و جهور و فتح سين مهمله ايله دخان تار يعنى قره توتون حكيم
فردوسى بيت بروم اندرون خان و مطبخ نماد * حليب مسيحي و موخ نماد في مع الدال المهمله
في مد في بشموز در همدن عبارت در امار و مد بكرى كيليه مد ديرلر في مراد في معروف
دخواه معناسنه در شيخ سعدى بيت مراد مانصيحيت بود كفتيم * حوالت با خدا كرديم و رفتيم
في مرداد في سكون راء و فتح دال مهملتين ايله اوج معنايه كلور اول بر فرشته اسميدر كه ماه مرداد
و روز مرداد ده واقع اولان تدبير امو و روم صالح اكا متعلقدر حكيم فردوسى بيت زهر چه بكام تو ايزد
دهاد * زمرداد باش از بروم شاد * و فردوسينك يو بيتندن دخی استنباط اولنور كه مرقوم
فرشته چار پاره دخی و كل اوله بيت زخر داد باش از بروم شاد * تن چار پايانت مرداد باد *
ثاني سنه شمسيه نك بشخي آبي آديد ركه اول آيده تير اعظم برج اسدده اولدوغى مد تد
روميلر تو زديد كاري آيدر شيخ نظامى * مثنوى * سوادى ديد زهنگاه جمشيد * درخس
ارغوان و سبز هاش بيد * همه فصلش چو مرداد جلالى * نبودى سخن او از سبز خالى * استاد
فرخى * قطعه * تا بر داد كرم كرد آب * تا بد يماه سرد كرد باد * روز كارش خسته باد برو *
مهرگان فرخ و همايون باد * ثالث هر ماه شمسينك يدنجى كوفى اسميدر قاعده كليده فرسيان قتلنده
امر مقرر در كه تمام نام زوز نام ماهه موافق اوله اولكون عيد جشن ايدر لر بو جشنه جشن نيوفرى
ديو آد قومشار و ديرلر كه هر كيك كه ياد شاهدن يا خود و زير دن و يا افراد كبار دن حاجتى اولسه
بو كونه طلب ايله البته روا اولور حكيم قطران ارموى بيت در هفتم مرداد بفيروزي مى خوز
يكذار بفيروزي سر صد مه مرداد في مرواريد في سكون راء مهمله اول و كسر تائيله اينجو
معناسنه در كه عربيه در و ولو لؤ دخی ديرلر ابو المعاني بيت حباب باده كلكون بساغر *
چو مرواريد و لعل اندر كشيده في مرود في ضم راء مهمله و واو معروف ايله امرود معناسنه كال
بخندى بيت كرنكيري جست و چا پيك سيب سيمينش كال * پيش اهل عشق باشى كاهل پاي
مرود في مزد في سكون زاء معجه ايله اجرت مولا ناهاتفي * قطعه * كشايش پذيرفت درهاى
كنج * كه بي مزد مردور نا برده رنج * دهى مزد اكر پيش از كرد تش * نهى بار كردار بر كرد تش
ثاني ثواب معناسنه كلور في مستمند في سكون سين مهمله و فتح تاء مثناة و باء و حاء و باء
نون ساكنه ايله جمع الفرسه پاي بند كسى باشد و مجايى زود * يعنى بر كسنه نك اياغى باغى
اولوب برره كيد ميه في مستمند في سكون سين مهمله و نون و فتح تاء مثناة و مهمله اپكى معنايه
كلور اول غناك و متشكى معناسنه شيخ سعدى بيت آتش سوزان نكند با سيند * آنچه
كند دود دل مستمند * ثاني فرهنگ جهانگيرى به معنى نياز مند و فرهنگ هند و شاهه كند لك
بو معنايه كال بخندى بيت كفتى پرسش تو چو آنچه آورم * رحى ييار بر من و بر مستند يم
في مستمند في سكون سين مهمله و كسر تاء مثناة و سكون ياي تحتانى و نون ايله معنى مستمند مرقوم
في مشت رند في سكون سين معجه و تاء مثناة و نون و فتح راء مهمله ايله بر آلتدر دولكر لر آنكه

آنکه تخته یوزنی هموار ایدر لمشت رنده دخی دیرل ترکیه رنده و عربی رنده دیرل حکیم انوری
بیت کرد کارامشت رنده چه از خوش تراش * ناله از قومی که هم ایشان و هم مارند ایم *
و مشک بید و ترکیه صورغون چچیکی دیرل بر چچکد راسته قطار ایدوب صوبی چبقارلر
سکوت اغاجی کبی اغاجی اولور مولاناها تفی بیت بیارایش از حرف بیم و امید * فکن برین
سایه مشک بید و مغند و ضم غین معجه و سکون نوله ایکی معنایه در اول کوله معناسنه
ثانی هرئسنه که برینه قاریشق و مزوج اوله و ملنه و فتح لام و سکون نوله بمعنی گفتگوی
سوز و کلیجی میرنظمی بیت ملند مردمانرا کوش کیرد * زدیک فتنه هاسر پوش کیرد *
و موبد و سکون واو و فتح باء موحد ایله مجوس دانشمندی شیخ نظامی بیت میان
در بست شیرین پیش موبد * بفراش درون آمد بکنید * و مجوسک معتمد دینلری اولان
سر دانشمندان اولدوغی ده مرویدر شیخ نظامی بیت زده موبدش نعل زرتین واسب *
مشک نام آن خان آزرکشسب * کتاب السامی فی الاسامی ده آفتاب پرست طائفه سنک
بیوک دانشمندی رینه دیرل و فرهنگ زفانک و نوده حاکم آفتاب پرستان و فرهنگ وفای ده فتح مهمله
معنی عالم و دانا مسطور در اماجم شعر اسنک شعر لرندن فهم اولنور که هر ملتک اسلام در ماعد
اولو دانشمندی رینه دیرل شمس ختری بیت زعلم و خرد بندگان در تو * بود در سخن هر یکی صد
چو موبد * امیر خسرو بیت سپرده عنان موبد چند را * گرفته بکف زند پازند را * بو بیت
آتش پرست دانشمندی اولوق فهم اولنور و موبد و سکون واو و فتح باء موحد و نون ساکنه
ایله صاج باغی که موی بند دخی دینلور اصلی بند موی ایدی علم اولد قده مضاف الیه تقدیم اولندی
خواجه سلمان * مصرع * نعل شبرنگ تو موبند عروسان بهشت و مورد و واو مجهول
و سکون راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول بر اغاجد ربغابت یشل پیراغی اولور و خزان اواز عیشینه
عربیه مرسین و اطبا آس دیرل میوه سی اولور اما بر مقدار عفو تنی اولغله کلو کیرد رجب الاس
دیرل قرالوی بیت چون مورد بود سپهر کهی موی من همه * درد اکه بر نشست بران موی سپهر
یشم * و غایت یشلکی جهتمدن زلف و کیسوی محبوبانه نسبت ایدرل شاعر بیت همچو
زلف دلبران مورد کیسوتاب خورد * همچو عهد دوستان ساخورده استوار * مختاری بیت
لاله را بامی عوض کن سیب را بانسترن * سرور ایا کل بدل کن مورد را با ضمیران * ثانی مهرنگین
یعنی مهر یوزک معناسنه کنافی فرهنگ جهانگیری و مولد و واو معروف و فتح لامه بمعنی درنگ کنه
و بستند یعنی اکلنوب طورر مسعود سعد سلمان بیت خیره باخویشتن همی کولد * چون
به بیند زهی فرو مولد و مع الراء المهمله * مبار و فتح باء موحد ایله معروف قیون بغرسفی
قیمه ات و پرغ ایله طولد پروب بشورد کن صکره بعضی بار باغده قاوردر لاصفها نیلر لغنی در عربیه
عصیب و ترکیه موباردیرل بسحاق اطعمه بیت در برابر چه بودرتبه کرد و فریه * در عقب
ذکر مبارست تو خاطر خوش دار و مدیر و سکون دال مهمله و کسر باء موحد ایله منکوب
و مغلوب یعنی ایشی کیر و کیدوب ایلر و کلیه شیخ عطار بیت مدبری کور و بد نیا آورد * بهره کی
از عالم عقبی برد و مردار و معروف نایک معناسنه و مردار خوار و فتح حاء معجه و واو معدوله
ایله جملاتی دیدگری قوشد رکه زغن دخی دیرل و مرغزار و اول چنلو برد دیرل که آند قوشلر

چوق اوله معنای ترکیبی نك مقتضای قوشی چوق اولان یزدیمک ز اما اطلاقاً نك مطلق
چن معناسنه استعمال اولنور میرنظمی بیت چنزار لطیف و دلکش بود * که سخن مرغزار
و خوش فضا بود ق مرغ زیرک سار ق برقوش در طوطی کی سخنکوی و طوطیدن کوچک اما
رنکی سیاه در سار و سارک و سارودخی دیرل حکیم سنایی بیت چون شناسد جای خود را
مرغ زیرک سار ما * بعد ما پیدا کنه اندر زمین آثار ما ق مرغ سخن ق بعضی بلابل و بعضی بلابل
بلبله بکر برقوش در سخن وقتند فریادی زیاده اولور دید پارس شیخ سعدی بیت ای مرغ سخن عشق
زیر وانه بیاموز * کان سوخته را جان شد و آوازی نام ق مزدور ق سکون زاء معجزه و ضم
دال مهمله ایله اجرت ایله ایش ایشلین آدم حکیم سنایی بیت همه شاگردا و مدرس شان *
همه مزدور او مهندس شان * عربینه اجیر دیرل و چغتای لسانند اینچو دیرل کسر الف و سکون
یای تحتانی و نونه اجاره یه طوالتس خدمتکار دیمک در وقت نامه ده میرعلیش پروزاردن شکایت
ایدوب دیر بیت و آزاده لار نینک اینچو لوککا * کیرماک طبعیدین تشتی ق مستار ق
سکون سین مهمله و فتح تاه مشنایله شراب نوفشارا کشی شراب معناسنه ده کاور بعض حرف
طایله مسطار دیرل اما فارسیه حرف طاولد و فی ظاهر در ق مشن افشار و مشن افشار ق
کلاهما بسکون الشین المعجزه و تاء المشنایله آلات اهل صنایع معناسنه استاد فرخی بیت بنام
جودش غواص کر بحر شود * نخست دست رساند بلوئی شهوار * چو گوهر کان که بکان
شد بنام دولت او * نخست میتین در زبیر مشن افشار * مجمع الفرسه ابتدا ایرشش اوزمدن
اولان شراب جدید که لغت شامیای نده مسطار دیرل ق مشکر ق سکون شین معجزه و فتح کاف
فارسیله سختیان و یاغارین اولان دو مشک که مشکره دخی دیرل ق مشکسار ق ترکیب
صفتیه موصوفند که مشک ساره صفت واقع اولمشدر خوشبوی اولان مکانه دیرل اکثر
شکوفه و ریاحین دن رایحه لطیه استشمام اولنان محارده استعمال اولنور شاعر بیت
شکوفه دیدی ازان صد هزار * همه لاله رنگ و همه مشکسار ق مشکین وفادار ق بر نوع
خرده و خوشبو و چوق پیر اقلو بیاض کلد ریاز آخر لنده ایریشور اکا کل نسیرین دخی دیرل کنده
فی المجمع ق مطرا کر ق چندره جی و پرداخت ایدی بولفت عربیدن تصرف اولمشدر که
مطرا عربیدر و کر فارسیه ترکیب ایدوب اسم ابلشدر ق مفرد سوار ق بودخی آنک کی
تصرف اولمشدر ز برام فرد عربی سوار فارسیه ترکیب ایدوب یا لکر آ تاویه اسم ابلشدر مولانا
هاقی بیت بیگ دفعه ترکان مفرد سوار * رسیدند آتجاد و پنجه هزار * یا لکر آ تاودیمکدن
مراد بهادر و دلاور دیمکدر ق منجیر ق سکون نون و یای تحتانی و کسر جمله مشبک قفس که
عربیه شعیره دیرل و دخی طبرزون معناسنه ده کاور و امثالی نسنه لره ده دیرل ق منغر ق
سکون نون و ضم غین معجزه ایله بر نوع بیوک قد حد که مجلس باده آخرنده اهل بزم بر لرینه محبتا
آنکله طلبوا مجرلر اکا سائکین و منغرل دخی دیرل انما ق هر وی * رباعی * ای برده نسیم لطافت
از روی گل آب * وی در چمن از شرم زخت کشته کلاب * منغر کبد و مست سندی همه کرد *
وی ساغر مینی تو اش خانه خراب * خواجه عمید لوبکی * رباعی * ای خد اوندی که از لطف
تو دریا پر شود * در صدف هر قطره آبی ز نیسان در شود * بزم شوق تو چو در دل کس تر دفرش

فرش نشاط * چشم من ساقی خواب وهم منغز شود * مور * واومغروفله ایکی معنایه در
 اول قرنجه که عربیله نمله دیر لر شیخ سعدی بیت هر کجا چشمه بود شیرین * مردم و مرغ
 و مور کردانید * ثانی اول پاسدر که جسم آهنگ صیقل ایله زایل اولیوب یری قاله مور چانه
 و مورچه و مور یانه دخی دیر لر سیف اسفرزکی بیت بجایی که جود تو شد دام دلها * کشده ور
 شمشیر از حرص دانه * موسیقار * ترکیه منقشال دید کبری سازد که اون بش بکرمی اربلی
 اوفاقلی قامشی هم واروصاف ایدوب اغرایله اوفور لر میر ابوالمعانی بیت کلوم نای و موی جسم
 همچون تار چنک کویا * بد ستم کشته است انکشته هایم همچو موسیقار * موشخوار * واومغروف
 و واومعدوله و فتح خاء معجه ایله بمعنی زغن که مردار خوار و غلیبواج و غلیبواژ دخی دیر لر شاه ناصر
 خسرو بیت نه هر چه با پر او شود مرغ باز بود * که موشخوار و غلیبواژ نیز دارد * و شکر * واو
 مجهول و سکون شین معجه و فتح کاف فارسیله اول عورت ته دیر لر که ماتم و عزرا محله میتک اوصافن
 سویایه و سایر عورت لر فریاد و زاری ایدله لر عربیله نوحه دیر لر فتح حایله * موشکیر * بمعنی
 موشخوار مرقوم یعنی چیلان * مهر * ضمین ایله و سکون هایلله ده جایز در ختم و خاتم معناسنه
 عربیله بمعنی کره یعنی طای * مع الزاء المعجه * مبارز * فتح باء موحده و کسر راء مهمله ایله
 پهلوان و شجیع معناسنه * مرز * فتح راء مهمله ایله کند رایبی میر نظمی بیت چوهر ناسناس
 بوده کردن فراز * بنفد فلک کردنش رامراز * مرز * سکون راء مهمله ایله فخر سفلی یعنی
 سوراخ زیرین آدمی و غیره حکیم سوزنی در مطایبه بیت ای مرز ترا زد پده مردی * زان مرد
 بتور سینه دردی * مرغ شب آویز * بر قوشدر کجه صباحه دک بر اغاچه یا خود آشیانده
 ایغتمن آصیلوب حق حق دیوفریاد ایدر اول قدر که بورتندن بر قاج قطره قان کلور شیخ نظامی
 بیت نهاده نام آن شهرنک شبیدیز * همه شب مونس مرغ شب آویز * مرغ شخیز * بابل
 معناسنه در که مرغ زندخوان و مرغ شخوان و مرغ شب آهنگ و مرغ سحر دخی دیر لر شیخ نظامی
 بیت مندر آچه مرغان شخیز * همه شب مونس مرغ شب آویز * مرز * ضم راء مهمله
 و واومغروفله هری و لابننده اولور لر بر قبیلله امیدر * مرز * مزیدن لفظندن صیغه امر در
 مکیدن معناسنه حکیم سوزنی بیت تا بود ناز و کامرانی خوش * باده عیش و کامرانی مرز * موزه دوز
 ادک و یا بوج و جزمه دیکجی معناسنه در * مع الزاء الفارسی * مرز * مرز * چشم و دخی هوایی
 تاریک ایدن نسنه بولتدن بر اوزرینه دوشر عربیله ضیاب ترکیه طومان دیر لر کذافی الوید
 * مور * سکون و او ایله آبکیر معناسنه در که موزه وار * بردخی دیر لر کوچک کول که یغموردن
 چقور یرلده ایر کیلوب قالور استاد فرخی بیت چوزلف خونان در جوهاش مرز نکوش *
 چون خط خونان بر موزه اش سیسنیر * مع السین المهمله * مفرنس * فتح قاف و نون
 و سکون راء مهمله ایله خانه بالا که منقش اوله و هر سقفلرده و ایوان اوکلرنده کی چقاقلده
 اولان نقش اندر نقش * مکاس * فتح کافله ایکی معنایه در اول معامله و شغل و علمه مبالغه
 ایتیک یعنی ایش و کار و کسب طلبنده سعی و اقدامی زیاده ایتیک عربیله کی جد و جهد و اقدام
 و اتمام معنایه در حکیم زاری قهستانی بیت شواب بستدن و بی مکاس نوشیدن * نه عذر
 و دفع فریبها نه آوردن * ثانی اول شخصه دیر لر که یولرده و در بندلرده مرور و عبور ایدن

تجارت و بازار کاندن یوکاری ایچون آچه آله بارث و باج دخی دیرلر شیخ عطار از اسرار نامه * مثنوی
 گفت مجود آن خدیو کامکار * میخزند از بهر خود بنده هزار * پس ایاز پاک دل را آن زمان *
 در مکاس جمله بستد را پکان ^و میکس ^{فی} کسرکاف و سکون یای تحتانیله مکاس مرقوم
 معنای سینه در یعنی اول ایشک طلبین نهایشه ایرشدرمک حکیم فردوسی بیت خوش آید
 ترا از کد ایان میکس * که در بندل هستی تویی شیشه و دیس * حکیم سنایی بیت چیمست امشب
 شب عتاب و میکس * عوض ماست ماهتاب و ملیس * ثانی باج معناسنه در بلکه مطلق
 با جدر میرنظمی بیت دران جابکه بودیک با جدر * گرفتن میکسی شده بیقرار ^و ماس ^{فی}
 فتح میله زمین بسنی و مغاک یعنی آلق و چقور بر کذا فی فرهنگ جهانگیری عربیله ایکی نسنه
 بر برینه یقین اوله شویله که بری برینه سورینه میرنظمی بیت بعشقس کشیده عم بقیاس *
 نکشته می بکد کر امان ^و مع الشین المعجه * مشوش ^{فی} ضم شین معجه و او و مجهول ایله
 بر طعاندیر بر طه آقن روغن ساده و بکمز ایله بشورب و بر مقدار قوام و یروب تناول ایدرلر
^و مورش ^{فی} و او مجهول و کسر راء مهمله ایله اوج معنایه کلور اول بوغق دیزیسی که زنان
 یونلریته طقارلر عربیله خرزددیرلر ثانی دکان اوکی ثالث صغه معناسنه در ^و موش ^{فی}
 و او معروفله چخان معناسنه شیخ سعدی بیت کر به شیرست در گرفتن موش * لیک موشست
 در مصاف پانک * عربیله فاره دیرلر چغتای لسانده چچقان دیرلر ^و موش ^{فی} و او معروف
 و کسر لامله اسم مصدر در آکلش معناسنه ابوشکور بیت بکار دهر موش کر چه بدنست
 ولی در خیر کردن از خرد نیست * حکیم فردوسی بیت بدو گفت کاموس کین رای نیست *
 بدین موش اندر مرایای نیست ^و مع الغین المعجه * مرغ ^{فی} سکون راء مهمله ایله اوج
 معنایه کلور اول عمو قوش معناسنه در عربیله کی طیر کی ثانی نیراعظم اسماسندن بر اسدر
 شیخ نظامی بیت تودعی صبح راشب افروزی * روز را مرغ و مرغ را روزی * شاعر بیت
 بود طعمه باز تو مرغ روز * نه مه همچو رایت بود شب فروز * ثالث زنجبیل که مرتاده اولور
^و مرغ ^{فی} آتش پرست کافره دیرلر استاد عنصری بیت چو شب رفت و بردوست پستی گرفت
 هوا چون مرغ آتش پرستی گرفت * مطلق کافره دیرلر شمس فخری بیت دشمن خسرو خلیل امین
 در همه باب کترست از مرغ ^و مرغ ^{فی} و او مجهول ایله مرغ مرقوم معناسنه شیخ سعدی بیت
 مرغی در پروی جهان بسته بود * تی را بخدمت میان بسته بود ^و مع الفاء * مشرف ^{فی} سکون
 شین معجه و کسر راء مهمله ایله کاتب معناسنه حکیم شغایی در هجایت خالوی توشند ناظر
 دلالی سرکین * غوی توشند مشرف کناسی میدان * کناس فتح نون مشدده ایله کاریز
 معناسنه در ^و موتاف ^{فی} قیل بوکی موتاب و موتاودخی دیرلر میرنظمی بیت بموتافی شود
 سرمایه ریشش * یا خود گذشته چو قوطاسی به پیشش ^و موشکاف ^{فی} مدقق و یاریک نظر
 معناسنه مولانا جامی بیت خاطر از سوسه صافی کردند * در ورع موشکافی کردند *
^و موی شکاف ^{فی} دخی دیرلر مدقق و محقق معناسنه خواجه سلمان بیت کاه در حل دقایق
 سخن نیست موی شکاف * کاه در کشف حقایق علیست چهره کشا ^و مع القاف * مشاق ^{فی}
 فتح شین معجه ایله خدمتکار معناسنه و مشاق دخی دیرلر بوالمعانی بیت مشاق تو بوند خوبان

خوان عالم * بلك حسن را شاه جهانی في مشتاق في آرزو مند معناسنه وله بيت تويي
 چو كعبه انور بد به عشاق * جمال حسن تو خلق جهان همه مشتاق في مع الكاف * مروای نيك
 مصنفات باريد خسرو دن بر لحن اسعیدر شيخ نظامی بيت چو بر مروای نيك افر اخني بال * همه
 نيكوشدی مروای آن فال في مرتك في سكون زاء فارسی وفتح دال مهمله ايله بر شخصك آديركه
 نوش الروان پدري قباد شاه زمانه دعواي پيغمبري ايلدي نوش الروان پادشاه اولد قده آني
 بسكسان بيك نفر تو ابعيله قتل ايلدي محمد هندو شاه بيت جهاندارا تواند دفع احداث *
 چو نوشروانی اندر دفع مرتك في مرتك في مصغر مرتد در كاف تصغیر ايله في مشتاناك في
 سكون شين معجه وفتح تاء مثناة ونونله ال قياسی یعنی آوج ايچنه صغار طاش في مشك في
 معروف عربيه مسك ديرلر ولايت چين وديار خطا وملك ختنه حاصل اولور ناف آه ودر
 حاصل اولوب مغشوش اوليه نيك امتحانی استشمام یعنی قوقولد قده بوروندن قان كور شيخ سعدي
 بيت بد و كتم كه مشكي يا عبيري * كه از بوي دلاويز تو مستم في مشك في سكون شين معجه
 وفتح كافله بر اوت كو كيد رزياد خوشبوي عربيه سعدي ديرلر خم سين مهمله ايله اطباء معالجه يه
 استعمال ايدرلر شاعر بيت كچه مشك بسمي بود خوشبوي * فرق وي چون بمشك بسيارست
 في مشك في سكون شين معجه وفتح كاف ونونله بر قوشد رككلكه مشابه اكثر صوكنار نه
 تعين ايدر في مشكينك في سكون شين معجه ويای تحتانی وكسر كاف وفتح نونله بر حلوا
 آديدر كدافي انلويد في مشك و مشك في كلاهما بسكون الشين المعجه وفتح النون
 یعنی مشخ مرقوم یعنی بر غله در هندولر كلا وديرلر في مغلاك في سكون غين معجه ايله
 درويش فقير معناسنه در جمال الدين عبد الرزق كاشي بيت بقسمت مقادير رزق نر جهدست
 دليلش ايله مرزوق وزيرك مغلاك * بولت اگر چه عربي به بگتر اما كتب معتبراته فارسی
 كوراشدر في مغوشك في ضم غين وفتح شين معجتهن ايله مجوس دانشمندی در في مك في
 یعنی زوپين كه كوچك حربه در پورهای جامی بيت با داخلید دیده شوخت بز خم حار *
 وانكاه سفته سينه شومت بنوك مك في ملك في سكون لامله حبوباتدن بر نوع قره دانه در
 ابوالمؤيد بيت بسا كسا كنديم حيره ويره است * بسا كس است كه سيري تاليدار ملكس *
 شيخ عطار بيت ملاء مطلب كه نخوردی مغرخر * ملك كاوا آزاد هند ای بغير * و مرجك اولوق
 اوزره دخی منقولد ربيت اوله مرجك اولوق مناسبدر زوا قره دانه غداي انسانه صالح
 دكلدر و عربيه معناسی كسنتك تحت تصرفند اولان شيمه ديرلر فارسيد تعجيت و سلام
 معناسنه اولدوغی دخی مرويدر في ملك في سكون لام وفتح كافله ايله كوچي دید كاری اوت
 عربيه خبازی ديرلر بعض نسخه ده ملكل واقع اولشدر في مندك في سكون نون وفتح دال مهمله
 ايله پاره انمش نسنه هر نه اولور سه ميرنظمی بيت دروش كهنه جامه و مندك * شده در بيش
 مردمان منجك في منلاك في سكون نون وفتح لامله دانشمند كه ملا و منلا دخی ديرلر في منلاك في
 منكون نون وكسر هايله فقير و درويش معناسنه در وله بيت در جهان هر كه منهلاك شود *
 از سوال و حساب پاك شود في موشك في واو معروف وفتح شين معجه ايله يراسه كه شيب پر
 دخی ديرلر كونه نظر ايد همد بكندن گوند ز طيره چقمقوب كچه چقوب اوچر شيخ سعدي

بیت نور کینی فرزند چشمه خور * خوش نیاید بچشم موشک کور * موشک * واوچ هول ایله
معنی میش یعنی قویون کدافی فرهنگ جهانگیری اما مجمع الفرسایه یعنی نیش مسطور دردی مہک
فتح هایله سکل که وجود انسانه ظاهر اولور عربیه ثولول ذیرلر * مع انکاف الفارسی *
* مرداسنک * سکون راونون وفتح دال وسین مہملات ایله کشدن آیریلن قوروشون ترکیب
مردہ سنک و عربیہ مردہ سخج دیرلر * مردہ ریک * میتدن کیروقلان اثواب و مال و اوزاق
مردہ دخی دیرلر متروکات معناسینه حضرت مولانا قدیس سرہ * مثنوی * اشتر اشک کلی
بویشت تست * کر نسیمس در توصیف کتر ارزست * میل توسوی مغیلا نسبت وریک * تاجہ
کل جینی ز خاک مردہ ریک * ولہ قدس سرہ بیت از خراج ارجع آری زر چوریک * آخر آن
از تو بماند مردہ ریک * ولہ قدس سرہ بیت کفت قاضی خیر ازین زندان برو * سوی غایہ مردہ
ریک خویش شو * نفرین محلمه آرتہ قلان دیدکاری معنایہ رشید الدین وطواط بیت
در داو حسرتا کہ بیایان رسید عمر * وین حرص مردہ ریک بیایان نمیرسد * حکیم انوری بیت
کفتم کلید بحره بمن ده تو بر نشین * این مردہ ریک را تو با هستی بیار * مرغ شب آهنگ * یعنی
یابدل میر خسرو بیت دوش زیاد رخت آہ جگر سوزمن * شب بھو او پر سوخت مرغ شب آهنگ را
* مرک * سکون راء مہملہ ایله بوردن آقان غلیظ صوکه خلم دخی دیرلر هو مک معناسینه
* مرزبانک * کسر راء مہملہ و سکون پای تحتانی وزاء معجہ وفتح باء موحدہ و نون ساکنہ ایله
پردازودر خوب کلا دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری * مشتاسنک * سکون سین
معجہ وفتح تاء مثنیاء وسین مہملہ ایله * مشت سنک * بودخی آنک کی ایکی معنایہ کاور اول
یعنی سنک فلاخن یعنی صیان طاشی علی شطرنجی بیت تیغ خوشترز طعنہ دشمن * مشت
بہترز سنک مشتاسنک * ثانی ال ایله آتیلن طاش کہ عربیہ سلمہ دیرلر * مشتک *
سکون شین معجہ وفتح تاء مثنیاء و نونہ دزد و راهزن معناسینه کدافی الاداء * منک *
سکون نونہ ایکی معنایہ در اول غلہ معناسینه شاه ناصر خسرو بیت بخوشہ در از بہر بیرون
شدن * چنان جملہ شد ماش و منک و نحوہ * ثانی بال آروسی کہ معج دخی دیرلر منصور
شیرازی بیت زاده ازمن فضیلت و دانش * چون شکر ازنی و عسل از منک * فرهنگ
ز فاکو پادہ سیاه بر غلہ در ماشدن خرده و صید نہ ابی ریخاندہ بر چوب در ہر کم تناول ایاسہ
عقلی مختل و مست و مد ہوش اولور معاجینہ جزو ایدرلر سرخ رنگ ناخواہہ مشابہ اما
آندن اویجہ اولور معنی مخدر * مع اللام * حمل * سکون خاء معجہ وفتح مہملہ ابر بشدن
اسلنن حاوی قاش بعض سادہ رنگ و بعض منقش اولور قطیفہ دیرلر حکیم اسدی بیت چہ
حمل چہ شاره چہ خر و حیر * چہ دینارود بیاجہ مشک و ہبیر * مزمل * فتح زاء معجہ
و کسر میم مشدہ ایله اولکہ باقردن ایدوب چشمہ لره و مصلقارہ و آبدست آلنور پرلرہ قورلر حکیم
ازرقی بیت آن کردش مزمل زرین شکفت را * آبی بروشتی خورد آن اندر روان * ولہ بیت
زیروزہ * میجو * کفیمد درون رود * از گوشہ مزمل زرین بایدان * عربیہ جامہ اور کتوب
صاراق معناسینہ در * مستقبل * سکون سین مہملہ وقاف وفتح تاء مثنیاء و باء موحدہ ایله
تمام یازبان صورت مقابلی بیرخ در مولانا عرفی بیت چہرہ پرداز جهان رخت کشد چون

چون بحمل * شب شود دیر خور و روز شود مستقبل * عربیه کلجک زمانه و کلجک سنه به
 دیر لمقابل ماضی در مغل فی ضم غین معجه ایله ماوراء النهر تا تاری که جنکیز خان و هلا گو خان
 و تیمور خان آنزدند و فتح غین معجه ایله ده برطانیفه در مولانا هاتنی بیت گروه مغل چجه
 ماهروی * وزیشان کل و لاله رارنک و بوی فی مغول فی ضم غین معجه و و او مجهول ایله ده مغل
 مرقوم معناسنه در مغل فی سکون قافله کرزوکوپال معناسنه و دخی بردار در هند و ستانده
 ککل دیر لمؤید الفضلاده مسطور در و بعض کتب طمپه ده درت جزو دن مرکب بر عطر در
 فی مقیل فی کسر قاف و سکون یای تحتانیله بر نوع طعام در که کوفته ات و قویروق یاغی و بغدادی
 و نحو دو باقلا و پیاز و شلغم ایله ایدر لر فی مل فی ابکی معنایه دز اول بر نوع ایری و بیزه امرود در
 خرمل دخی دیر لر ثانی عربیه شراب معناسنه در املغت فارسی اولشدر حکیم سنایی بیت
 پیش هرگاه اوز اهل هوس * مل سوارست و کل پیاده و بس * خواجه حافظ بیت در حلقه
 کل و مل خوش خواند دوش بابل * هات الصبوح هیوایا ایها السکارا * شمس فخری بیت
 احنسابش بدان رسین که برد * نانی و شکر از طمپه مل فی منبل فی سکون نون و کسریاء
 موحه ایله منکر و راه مستقیم دن دورد و شمس معناسنه حکیم سنایی بیت شرع ورزی نیاید
 از منبل * حق گذاری نیاید از کاهل * حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * ساختی
 خود را جنید و بایزید * روقه بشناسم نبررا از کلید * بدرکی و منبل و حرص و آرز * چون کنی
 پنهان بشید ای مکر تاز فی منغرل فی سکون نون و ضم غین معجه و راه مهمله ایله بر نوع بیوک
 قدس در مجلس آخر نه آنکه طلوا ایچر لر کدافی فرهنگ جهانگیری فی موسیقال فی معنی
 موسیقار مرقوم فی مول فی و او مجهول ایله بش معنایه کلور اول معشوقه که ترکیه
 اویناش دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت آن زنک میخواست تابا مول خویش * میرند
 در پیش شوی کول خویش * اعتماد لطیفی بیت بدین خط زیبا بدین قه طول * عجب نبود
 ارباشدش زهره مول * ثانی بودن لفظن دن صیغه امر در مول مول دیر لر یعنی باش باش دیمک
 اولور مثلا مرد باش دیمک در مول دیر لر حضرت مولانا قدس سره بیت برای تو مهان
 در انتظار نه * سبکتر روچرا در مول مولی * حکیم اسدی بیت زیمان بشد شاد و کفتا مول *
 همه کارهای جهان شد شمول * ثالث بمعنی صبر و ثبات خیر شمس فخری بیت بسوی در که شه نشه
 شو * سر حضرت مال و پیش مول * بوابکی معناده اضداد قبیلندن اولور رابع بازگشت
 خامس ناز بعض فرهنگ کرده حر امزاده معناسنه ده مرویدر و او معروف ایله عربیه عنکبوت
 معناسنه در هندی لسانده قیمت و بیخ نباتات و سرمایه معنارینه و اشباع ضمه عربیه مال
 معناسنه در که ممول مالدار دیمک در فی مومول فی کوزده واقع اولور بر علت در کدافی الحفه
 فی مویه زال فی موسیقی ده بر نو آدیدر کدافی المجمع فی مع المم * مدام فی هر وقت و دایما
 و متصل شراب ایچمه که دیر لر خواجه حافظ بیت مادر پیاله عکس رخ یار دبه ایم * ای بیخبر
 زلفت شرب مدام ما * شمس فخری بیت هم بد انسان که فرسخی کفشت * باد از فرسخی و عیش
 مدام فی مشکدم فی سکون شین معجه و کاف و ضم دال مهمله ایله سیاه رنگ بر قوشد رغابت
 خوش آواز اولور حکیم اسدی بیت پراکنده بامشکدم سنکخوار * خروشان بهم مشارک

اوكبك و سار في مورد اسيرم في برقع ريحاندر كه پراخي مورد پراغنه بزر كذا في المجمع في موم في
معروف شيخ عطار بيت چون عنایت قادر و قيوم كرد * در كف داود آهن موم كرد *
في مع النون * ميسيدن في سكون باء موحده و ياي تحتاني و كسر سين مهمله ايله غضب
ايله زير لبدن سو بلك معناسنه در في متكيدن في سكون تاء مثناة و ياي تحتاني و كسر كافله
يعني شاشيدن يعني ايشه مك بو ابي لغتک مثالی ميرنظمی بيت بمسپه لب و در دل
غضبنك * به پيشش شير دامتكيد از باك في محكان في سكون جيم و فتح كاف فارسين ايله
يعني مرثكان في محكيدن في سكون جيم فارسي و ياي تحتاني و كسر كافله معني ديمك اولور
كذا في فرهنگ جهانگيري في مردن في سكون را و فتح دال مهملتين ايله اولك فوت معناسنه
منستقبلند افصح بودر كه كسر ميم و مابعد نه برياز ياده ايدوب ميرد نيله و كاهي ضرورت شعر
و وزن قافيه ده ياي حذف ايدوب مرد دخی ديرلر حكيم اسدي بيت شناور چوبي اشئارا كرد
چو زيرك نباشد نخست او مرد * چغتای لسانه مرده يه اولوك ديرلر و واو كتابت اول نور اما
تلفظ اولتر ميرعليشير بيت اولوكني نير كور و رلعلينك مسج آسا كلام ابلاب * تكلم چاشني
سين شربت يحيى العظام ابلاب * وله ايضا بيت كيزار مين كوييدا ابل لار نظر حالينه
سالغاي ديب * اكر اولتور سه قانيم توفراغيد اقالغاي ديب في مرزان في سكون راء مهمله
و فتح زاء معجه ايله بزكس معناسنه ميرنظمي بيت كند در باغ مرزان ديد باني * دهه مرده قديم
يار جاني في مرغ زندخوان في فتح زا و حاء معجتين و سكون فون و دال مهمله و واو معدوله ايله
يا بل معناسنه در حكيم حافظاني بيت كرمغازا راز مرغان ديدمي * دل مرغ زندخوان در بستی
في مرغ شخوان في دخی بلبله ديرلر خواجه حافظ بيت مرغ شخوانا بشارت باد اندر راه
عشق * دوست راباناله شبهای بيداران خوشست في مروسيدن في ضم را و كسر سين
مهملتين ايله ابي معنایه در اول برنسنه بي عادت ايلك ثاني بر كاره زحمت حكيمك معناسنه در
في مزدندان في سكون زاء معجه و دال مهمله اولی ايله اول آچه در كه اكابر و اغنيا فقرای
اطعام طعام ايند كدن صكره و پرلرايدي شمدي امر بر عكس اولوب اكابر و وزرادن برينه
ضيافت اولند قه اوكنه پيشكس چكن آت و يا خود تفاريق و ذی قيمت نسنه يه ديرلر ميرنظمي
در وصف طمعكار بيت مزدندان كردهي مال جهان * هچ نمی آيد قناعت را بدان *
في مرثكان في سكون زا و كاف فارسين ايله بشارت معناسنه استاد لطيفي بيت هر آن زخمی
كزان مرثكان بجائست * دلم رازان جراحت مرثكانست في مرثكان في سكون زا و فتح كاف
فارسين ايله كريك كه عربيه اجغان و جفن ديرلر قياس بوايدي كه جمع مرثه اوله اما مفرد معناسنه
استعمال اولنور استاد لطيفي بيت مرثكاني دلم مجروح كردي * باعل لب مكن درمان
خسته في مشت زن في سكون شين و تاء مثناة و فتح زاء معجتين ايله پهلوان و كور شجي يه ديرلر
و مشت آور ديوصيغه امر اولور شيخ سعدي بيت كرات زدست بر آيد دهنی شیرين كن *
مرد آن نيست كه مشتی بڑنی بردهش * مثال اول ميرنظمي بيت مشت زنی بود بسي زور مند *
هم پسر و دختر او بود چند في مشك ترکان في تركيد طويلاق ديد كاري دارودر في مشك زمين
دخی طويلاقدر في مشكيدن في سكون شين معجه و ياي تحتاني و كسر كافله معني دنديدن يعني

یعنی کومردنك سبعه صغی در میر نظمی بیت آمده در پیش و استیکدن گرفت * همچو شیر
 شوزه مشکیدن گرفت * مفاجان فی سکون فاکسر لام و فتح جمله ولایت غزان سرحد نه
 واقع بر ارمق آدیدر حکیم خاقانی بیت یاد صبابا کر نقش قدا فلح افکنند * چون تو خلاج
 و فتح رابسط مفاجان بری * مغالین و مغالین فی کلاهما بفتح الغین المعجمه و سکون اللام
 و کسر الجیم الفارسی الاکوزه دیرلر * مغان و مغن فی جمع مغ یعنی آتش پرستان کشیش لریدر
 * مکران فی سکون کاف و فتح راه مهمله ایله بر ولا پند رود یرلر که طاشی و کسکی آدم شکنند
 اولور ایمش مولانا هاتنی بیت کز آن سر زمین تا پمکران زمین * به نیر زرانند پکران جبین *
 * مورثان فی واو معروف و فتح زاء فارسیله نرکس دید کبری چچکدر استعاره طریقیله
 کوزه ده اطلاق اولنور استاد فرخی بیت خوی گرفته لاله سیر آیش از تف پیند * خیره کشته
 نرکس مورثان نش از خواب چهار * شمس فخری * قطعه * خدا پکانا شعرم که هست سحر حلال
 حرامزاده بود هر که خواندش مرجان * کرش یا لولو و مرجان کسی کند نسبت * چنان بود که
 پندرکس تشبیه مورثان * فرهنگ جهانگیریده چشم شهلای پر کرشمه مسطوردر * موزه بالین
 یا بوج یا صدوغی که او یکجیه قورلر نعمه الله صعبان دیو تعبیر ایلشددر * موقان فی واو مجهول
 و فتح قافله بر شهر در که فضا و صحرا سنی مدح و وصف ایشلردن غایت زهد و لطافتی وارد
 خواجه سلمان بیت بهارخانه چین عرصه کاستانست * محوان بهار مغانش که دشت موقانست
 * موقلون فی واو مجهول و سکون قاف و ضم لامله بردارودر عربیده کلید الملائک دیرلر * مولتان
 واو مجهول و کسر لام و فتح تاء مثناة ایله بر طائفه در غارت و یغما ایله مشهوردر مولانا هاتنی
 بیت یسارش باین کچسروی * شد از هاتی و مولتان قوی * مولیدن فی واو معروف
 و کسر لامله یعنی درنک کردن اکلمک معناسنه حکیم فردوسی بیت بمولیم تا زرد خسرو شوند *
 بدرگاه اولشکر نوشتند * و له ایضا بیت کز ایران زیادند آید باب * به آید ز مولیدن اندر
 شتاب * موم آیین فی مومیایه دیرلر شرحی آیین لغتی ذیلند ذکر اولندی * مویان فی
 بیزن کویان یعنی نوحه کنان حکیم انوری بیت مویه کر کشته زهره مطرب * بد جهان و جهانیان
 مویان * مویدن فی واو معروف و کسر یای تحتانی اول و سکون تانیه نوحه ایلک یعنی میت
 اوزرینه مرثیه اوقیوب آغلق معناسنه مصدردر * مع الواء * مرکو فی سکون راه مهمله و ضم
 کاف فا رسیده یعنی کجشک یعنی سرجه * مشکو فی سکون شین معجمه و ضم کافله یعنی بتخانه
 منوچهری بیت بکی بتخانه آزر بکی بتخانه مشکو * سه دیکر جنت عدن و چهارم جنت الماوی
 ودخی حرمخانه ملوک و سلاطین معناسنه حکیم خاقانی بیت رفت شیرین بشیخون فنا * نقش
 مشکو و شبستان چکنم * فوهنک زفانکویاده حرم پادشاهان مرویدر * مو فی اوج معنایه
 کلور اول قیل صباح و صقال و زلف و جمله وجود انسانده و حیوانده بتن قیل عربیده کی شعر
 معناسنه ثانی فغفوری کاسه و طبق و قنجانده اولان جزوی یاریق که آندن نسنه طبله من
 زومده اکادیر کلی دیرلر حکیم صاحب بیت نغمه با ایله پیرمغان کرسنوی * قیمت کاسه فغفون
 بموی کردد * ثالث سوزک دقیق محلی و برایشک دقتله کز لونسنه لری که مومو کفتم و مومو کجسی
 کردم دیرلر * مومو فی ایشی مقصود ایلک و سوزی تفریق طمیر سو ایلک ابوالعانی بیت

مو بمو کفتم باو حال دل زار و حزین * در میان ما و جانان از عم دل هر چه هست * موتا و فی
 موتاف و موتاب معناسنه در * مولو فی و او مجھول و ضم لامله ایچی بوش برا غا جدر کشیشار
 و اید اللرا غزله او فوزب چالرر کندوله مخصوص صدا ظاهر اولور حکیم خاقانی بیت مولو
 مثال دم چو بر آرد بلال صبح * من نیر سر ز چوخه کار ابر آورم * وله در قسمیه بیت بیانک و زاری
 مولوزن از دیر * بپند آهن لسقف بر اعضا * فرھنک ز فانک و یاده حلقه آهنین و مجمع الفرسه
 ناقوسی باشد بازیک که زاهدان تر ساد در درون دیر زیند * حکیم خاقانی بیت مرا بینند
 در سوراخ غاری * شد مولوزن و پوشیده چوغا * مهره جاندار و فی مار مهره معناسنه
 و یاد زهر معناسنه ده مر ویدر حکیم خاقانی بیت بهترین جایی بدست و بدترین قومی کرو *
 مهره جاندار و اندر مغز ثعبان دپه اند * مع الہاء * مچہ فی فتح جیم فارسیله بمعنی مرہ
 فی مردار خانہ فی زردہ بر خانہ در کہ آندہ مهرہ در شد در واقع اولور * مرہہ فی اولودر مقابلی
 زندہ در شیخ عمر خیام * رباعی * چون مرده شوم خاک مرا کم سازید * و احوال رہ عبرت مردم
 سازید * خاک تن من بپادہ آغشته کنی * و زکال بدم خشت سر خیم سازید * مرغانہ فی
 سکون راء مہملہ و فتح غین معجہ و نونہ قوش یمرطہ سی ہرنہ نک اولور سہ * مرغہ فی سکون
 راء مہملہ و فتح غین معجہ ایله دخی یمرطہ در ابو المعانی بیت مرغہ امر و زرا از مرغ فردا بہتر است *
 عاقلان ندھند مر کتر قد حاضر نسیمہ را * مرشدگانہ فی سکون زا و فتح دال مہملہ و کاف
 فارسیین و نونہ مرشدہ ایچون ویر بلان نسنہ بہ دیرل * مرشدہ فی مشتلق معناسنه در مصدری
 مرشدہ دادن و مرشدہ کر اسم فاعلیدز * مرہہ فی فتح زاء فارسیله کر پیک کہ عربیہ جفن دیرل
 * مشتہ فی سکون سین مہملہ و فتح تاء مثناة ایله طعمہ باز و شاهین و غیرہما یعنی آوجی
 قوشارہ ویر بلان یم استاد رودکی بیت مہم خو کردہ بر بوسش چنان چون باز بر مستہ * چنان
 بانک آرم از بوسش کدبانک آری تو از پستہ * مسیچہ فی سین مکسورہ و یای ساکنہ و فتح جیم
 فارسیله مرکز کد دید کاری قوشدر * مشت رندہ فی سکون سین معجہ و تاء مثناة و نون و فتح
 را و دال مہملتین ایله بر آتدرد و ککرلر آنکله تختہ بی ہموار ایدرلر مشت رندہ دخی دیرلر * مشتوان
 سکون سین معجہ و تاء مثناة و فتح راء مہملہ ایله ایکی معنایہ در اول بمعنی مشت رندہ ثانی بر آوج
 تسنہ یہ دیرلر * مشتہ فی سکون سین معجہ و فتح تاء مثناة ایله خبیر و حجاج و سایر نسمنہ نک
 صاپی و قبضہ سی عموما و علاج یابی نک دستہ سی خصوصاً اثیرالدین اخسیکنی بیت ہر روز
 ہر پنبہ زدن بر دواج چرخ * صبح از عمود مشتہ کند و زفاق کن * مشتتہ فی فتح سین و تاء
 مثناة و سکون خاء معجہ تین ایله بر حلوادر عربیہ * مہماش دیرلر مولانا کسای بیت کودک اگر
 خواهیش مواجرت آید * زود بیاموزیش بمغز و مشتتہ * مشتکدانہ فی سکون سین معجہ
 و کاف و فتح دال مہملہ و نونہ ایکی معنایہ کلور اول بر خوشبودانہ در دلوب ایملکہ چور رلر ثانی
 موسیقیہ بر نوا اسمیدر شیخ نظامی بیت چو بر کفنی نوای مشکدانہ * ختن کشی ز بویش
 مشکخانہ * مشکزہ فی سکون سین و فتح کاف و زاء معجہ تین ایله سختیمان و باغاریدن اولان
 دوشک * مشک نافہ فی سکون سین معجہ و کاف و فتح نون و فایله ایکی معنایہ در اول مشک
 خالص ثانی بر او تدر مشک کی رایجہ لودانہ لدر * مشکولہ فی سکون سین معجہ و ضم کاف و فتح

وفتح لامه كوچك مشك معناسنه دركه مشكيزه دخی دیرلر کی مشكویه فی سکون سین معجه
 وضم كاف وفتح یای تحتانیله ایکی معنایه در اول خوشبو و نفیس دوشکرکه ملوک و سلاطین
 و کبار تختلری اوزرینه دوشلر مشکوی دخی دیرلر ثانی موسیقیک برنوا اسمیدر کی معجه فی
 سکون غین معجه وفتح باء موحد وجم فارسيله نورسیده آتش پرست اوغلاری و میخانه جی غلامی
 لکن بو عرف عامدر خواجه حافظ بیت آمد افسوس کمان معجه باده فروش * کفت
 پیدار شوای ره رو خواب آلوده کی مغنه فی ضم غین معجه و سکون نون وفتح دال مهمله ایله
 یومری نسنه که انسانک وجودنده دری آلتنه ظاهر اولور اما وجعی اولمز عربیله غند و دیرلر
 حکیم سوزنی درصفت ذکر خود بیت بصد مغناک برکنای و مغنه سری * چکندر و کزری
 نیست کان برابر او * بعض فرهنگه برعضوک کوکی شکست اولدوغندن صکره ناهموار
 صاعلوب قالمق و بعض فرهنگه وجود انسانده ریج منعقد اولوب یومرو نسنه دیرلر استاد
 عسجدی بیت بردار درستی زدل خصم بنوی * نزدستی آرایدای دوست مغنه * حق بودرکه
 اسم عام در اول مقوله لک هر برینه دیرلر شمس فخری ات ایچنده اولان بزدر دیوب بویتی نظم اباش
 بیت حوادث دشمنانت رابکینه * بر آرد دیده همچون مغنه کی موحینه و موحینه فی کلاهما
 یواو المعجول و کسر الجیم الفارسی چبستره که قیل قوپار لر عربیله منکاش دیرلر کی مورچانه
 و مورچه فی کلاهما یواو المعروف و سکون الراء المهمله وجم الفارسی اول پاسدرکه جسم آهنه کار
 ایدوب هر تقدیر صیقل اولنسه بنه برنده تأثیری باقی قالور امیر خسرو بیت آن جهانگیر که
 شیرینی جان بدخواه * گاه هیجا خورش مورچه خنجر کرد * حکیم خاقانی * قطعه * مرثده که
 خوار زمشاه ملک صفاهان گرفت * ملک عراقین را همچو خراسان گرفت * ماهجه چتر
 اوقلعه کردون کشاد * مورچه تیغ او ملک سایمان گرفت * ودخی قایچ جوهرینه دیرلر امیر
 خسرو بیت بلارکها که اندر جنک وناورد * پانک و شیر خوردی مورچه خرد * واستعان طریقیله
 هنوز خطی گلش محبوب خطنه دیرلر کال بخندی بیت دیدم آن لب بروی از اشک سیمه این
 خط نوشت * آنکه شیر نیست اینجا این همه مورچه چو شد کی مورخانه فی واومعروف و سکون
 راء مهمله وفتح خاء معجه و نونله ایکی معنایه در اول سیاه و خرده قرنجه ثانی پاس معناسنه در
 کی موردانه فی واومعروف و سکون را وفتح دال مهملتین و نونله مر سین عشی که اصلی موردانه
 ایدی تخفیف بردالی مخدوفر کی موریا نه فی واومعروف و کسر راء مهمله وفتح یای تحتانی
 و نونله پاس که قایچ و غیره دمورلده اولور مورچه دخی دیرلر شیخ سعدی بیت آهنی را که
 موریا نه بخورد * نتوان بردازو بصیقل ژند کی موریه فی واومعروف و کسر راء مهمله وفتح
 یای تحتانیله سرکه کوی و صوکنکی معناسنه در موری دخی دیرلر کی موزه فی واومعروف
 وفتح زاء معجه ایله ادک و یا بوج معناسنه که عربیله خف دیرلر چغتای لساننه او توك دیرلر
 میرعلیشیر بیت التون ایسیرغا که قولاغ آغری توز * زرحل او توك درکه آباغ آغری توز موزه
 واومعروف وفتح زاء فارسيله آیکیری یعنی صوایر کلن بردرکه ازیر دخی دیرلر و شرفنامه ده برحلوا
 آدیدر کی موسترده فی ضم سین و تاء مشناه و سکون را وفتح دال مهملات ایله قلندر ان معناسنه که
 صقال و بیق و قاش و کرپک تراش اوله کی موزه فی واومعروف وفتح سین مهمله ایله زنبور

۵

معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری و موسیجه و او معروف و کسر سین مهمله و سکون
یای تختانی و فتح جیم فارسیله بردیشی قوشدر حکیم صاحب در قسیمه بیت بسر بریدن
موسیجه از هوس هوا * بدم فشانی و موسیجه کان مورشکاره * دیرلر که او چقد باشی یوقارو
او چار و خوش صداسی اولغله اکثر قفسارده بسنارلر و مویجه و او مجهول و فتح لام و جیم و نون
ساکنه ایله تخمیل تی که هر تخمیل کو مسنه دوشه البته تباہ ایدر و مونه و او معروف و فتح
نونه خاصه طبعی کذا فی التحفه و مویینه و او معروف و کسر یای تختانی اولی و سکون
ثانیه و فتح نونه یعنی پوستین که کورک و هر حیوانک توبلی درسی خواجه سلمان بیت ناروانی که چنین
شعر بهر حال رواست * نبود خاصه درین فصل که مویینه رواست * سعدی هروی * قطعه
کر چه بکرموی زمویینه نند اردینه * وز چه آسب حوادث اثری در سر ماست * در پناه توز مویینه
مدد میطلم * زانکه چون قصه مرالشکر سرما ز قفاست و مویه و او معروف و فتح یای
تختانیله نوحه و کر چه که میت اوزرینه سویلیموب اغلر حکیم انوری بیت مویه کر کشته زهره مطرب
بر جهان و جهانیان مویان و مهره و سکون ها و فتح راء مهمله ایله ابکی معنایه در اول افعی وار در ما
باشاننده اولان طاش مار مهره دخی دیرلر غایت مقبول طاشدر و آرزو نور مولانا هاتنی بیت
بودنیزه افعی نیره کیش * که هم مهره هم زهره دارد بخویش * ثانی پتک یعنی حکیم عبدالواسع
جیلی بیت بساید زخم کرزا و چوسر مه پیکر خارد * بسند توك رخ او چومهره تارك سندان *
بونوردن غیری معناری معلومدر و مع الیاء التختانی * متواری و سکون تاء مشنأة و فتح و او
و کسر راء مهمله ایله کرلو پنهان معناسنه استاد فرخی بیت دوش متواریک بوقت سحر *
اندر آمد محیه آن دلبر و مردری و سکون راء اول و کسر ثانی و ضم دال مهملتین ایله یعنی خالی
حکیم فردوسی بیت برفت و جهان مردری ماند ازو * نکر خویش نانی زدش آب رو *
فرهنگ زفانکو یاده یعنی میراث و کنایه در سنسئی و قروم ابکی یعنی الندن برایش کلین آدمه دیرلر
حکیم سنایی بیت بود در مردری کریانش * دودرم بهر جامه و نانش و مرده ری و یعنی
مرده ری یک مرقوم حکیم فردوسی * مثنوی * بکینی در از مرک خوش نمود کیست * که فرجام کارش
بداند که چیست * بر جهان مرده ری ماند ازو * شد آن کج با شاهی ورنک و بو * حکیم زجاجی بیت
ماند اینهمه مال از مرده ری * اگر ناصری بودو کرداری و مرغابی و سکون راء مهمله و فتح
غین معجه و کسر باء موحد ایله آوردک دایم خاصه و تعیش ایلد و کندن مرغابی تسمیه اولمشدر
فرید الدهر بیت زاوج موج این دریا بر آمد صد هزار انجم * چو بزروی محیط کل شناور خیل
مرغابی و مرگانی و مرده ایچون و بریان نسنه یه دیرلر و مروری و ضم زاء معجه و سکون
و او کسر راء مهمله ایله مرتک معناسنه در و مستوفی و سکون سین مهمله و فتح تاء مشنأة
و کسر فایله دفتر دارد دیوان معناسنه خواجه سلمان بیت نیست بی پروانه مستوفی دیوان او
فی المثل کریک ورق یاد از کاستان می رود و مسنی و سکون سین مهمله و کسر تاء مشنأة ایله شکا بچی
معناسنه در استاد لیبی بیت باده خور و مسنی کن مسنی چه کنی از غم * زیرا که بود مسنی خوشتر
ز غم مسنی و مسنی و سکون شین معجه و کسر تاء مشنأة ایله اوج معنایه در اول بر اوج معناسنه
مسعودیک بیت در دست غم آه درون کرد دست سرگردان مرا * چون کرد بادی کاورد در چرخ

در چرخ مشنی خاک را * ثانی جمع قلیل یعنی از جماعت حکیم اسدی * مصرع * اعادی
 که ایند مشنی ارازل * و بر مقدار معناسنه شیخ نظامی * مصرع * باتش بدل کشت
 مشنی سزار * ثالث گروه اندک معناسنه تنکم تفسیر دلی ده بو عبارت صحیحه بو باجه مسطور در
 سأل رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم عن میکائیل علیه السلام هل يقول الله عز وجل
 شیئا بفارسی قال نعم يقول الله تعالی جل جلاله * حکم با این مشنی ستمکار جز آنکه بیامرزم *
 کذا نقل فی بعض الکتب بو معنایه کمال اسمعیل بیت یک کرشمه کرده فضیلت یابنی آدم ازان
 غلغلی در جان مشنی خاکیمان انداخته * مشکمالی فی سکون شین معجه وکاف وفتح میم
 وکسر لامه مصنفات یارید خسرو دن بر لحن آدیدر شیخ نظامی بیت چو در مشکوی کردی
 مشکمالی * همه مشکوئندی از مشک خالی * مشکوی فی سکون شین معجه وضم کافله
 نفیس و خوشبود دوشکر که ملوک و سلاطین تختلری اوزره دوشر حکیم اسدی بیت بروخت
 چم را سوی کاخ ماه * بشکوی زرین بیار است کاه * کاه تخت معناسنه اولور معیار جمالیده
 شمس خیزی خسروک شیرین ایله او توردوغی خلوتخانه سنه دینلور دیوب بو بیی نظم اباش
 بیت همیشه نکهت خلقت بناناد * کرو آفاق شد مانند مشکوی * معنی فی فتح غین معجه
 وکسرتون مشدده ایله مطرب و کویله معناسنه اما اکثر زمانه استعمال اولنور خواجه حافظ
 * مصرع * معنی بجایی سه تازی زن * موری فی واو مجهول وکسر راه مهمله ایله ابکی
 معنایه در اول صوپوهرنکی که کنک دخی دیرل طیار مرغزی در منزل بیت کونت کار بزرگیر من
 موریت * آب موری من برنگ چو دوغ * بو معنایه شمس خیزی بیت زفر دولت او چشمها
 روان کردد * بسبکلاخ درون بی پناه و بی موری * ثانی او جاغک توتون چقه جق یری
 مولانا جامی در سلسله الذهب بیت زنگی روی چون در دوزخ * بینی اش همچو موری مطبخ *
 عربیه چقمقدن چقن آتشد دیرل تنکم بو بیتده واقعدر عربین معدی بیت موری زناد الوغا
 فی یوم معركة * ادا الدلیل بدمع رام یطفیها * ملوی فی سکون لامه بر طائفه آدیدر
 مولانا هاتنی بیت چو دانست ملوی اهل طراز * که آمد بدروازها ترکناز * موسیقی و موسیقی فی
 علم ادوار در که علوم ریاضیه دن مستقل بر علمدر آنه نعمات و مقامات اجرا اولنور ونه
 وجهله اولیحق تنفرونه طریقله اولیحق استلذ اذ حاصل اولور و نقرات اراسنه ازمنه متخلله
 نعماتک نالیقنه و تنافرو استلذ اذنه نظر محثه صناعت تألیف دیرل و نقرات اراسنه ازمنه
 متخلله یه نظر محثه علم ایقاع دیرل * موش دشتی فی عرب طوشانی دیدکاری بیان چکانیدر
 مزروعاته دوشد که تباہ ایدر * مولی فی سکون واو وکسر لامه بر طائفه در که غارت
 و یغایله مشهور درل * موی فی سکون واو ایله قیل معناسنه در عوما که قیون و یکی وسائر
 حیوانا تک قیلنه ده موی دیرل عربیه کی شعر معناسنه چغتای لساننده جمله حیوان وانسان
 تویته توك دیرل و قوش یوکی معناسنه سبعة سیاره ده بهرام شاهک نیرا ندازلکی وصفنده ایدر
 بیت قای توکین صید نیک نشانه قیلیب * اوق اول پیرنی آشیانه قیلیب * موی فی واو
 معروف وکسریای تختانی اول ایله کورک که بر او به قیلوا اولد قلده جامه موی دیرل خواجه سلمان
 بیت آقین توکو هست میرا پشت امید * سرد با شد که کم جامه موی در خواست * مویندی

وواو معروف وفتح پای تحتانی و نون ساکنه ایله یعنی هتر مندی و صفت تگری و پیشه وری کذافی
فرهنگ جهانگیری و مہری و سکون ها و کسر راء مهمله ایله دو کون که آتش ایله قوله
یا خود بالدرده یقارل عربیہ کی دیرلر فارسیہ آکا داغ دخی دیرلر ابوالمعانی بیت زد مہری
سر اپازاتش غم * شد ممانند کل شکفته و باب النون المفتوحة مع الالف * نا و
اوج معنایہ استعمال اولنور اول اذات سلبدر اول کلمه یه که داخل اوله مدخولنک مدلولند
اولان وصفی سلب ایدر بونکله الفسز نونک فرقی بودر که آنکله نفی توصیف قصد اولنور بونکله
توصیف نفی قصد اولنور بوسببندر که اسماء مصدری صفت قلغله یاء مصدریہ طوقنه قابل
ایدر حکیم اسدی بیت بود مرده هر کس که نادان بود * که نادانشی مردن جان بود * دکل
دیجک پرده تا ایراد اولنور مثلاً ناخر دمند دیرلر عاقل دکلدر معناسنه شاعر بیت خدای
خرد بخش و بخرد نواز * همان ناخر دمندر اچاره ساز * کاهی الفز حذف ایدوب یرینه هاه
غیر ملفوظی کتوروب نه دیرلر شیخ سعیدی بیت آن نه من باشم که روز جنک بینی پشت من
آن منم کاندز میان خاک و خون بینی سوری * وله دیگر بیت نه عمر خضر بماند نه ملک اسکندر
نزاع بر سردینی دون مکن درویش * اول نونی آخر حرفه وصل ایدنجه حذف اولان
الفدن بدل بریای تحتانی کتوروب نیم دیرلر دکل معناسنه شاعر * قطعه * همی آید از حق
بدا متصل * تجوع ترانی تیر د متصل * زغ آتش عشق در کائنات * نیم من ز آب و نیم من ز گل
اما قن اول نون فعله متصل اولسه الفدن بدل لازم اواز بالذات متصل اولور ندانم نشناسم کی
معنای ثانی آزار معناسنه کلور استاد منو چهری بیت تاباغ بیدار دبر ک کل نیسانی *
تا ابرق و بار دنا و نم آزاری * معنای ثالث نای معناسنه که معروف قامشدر شرف
شغروه بیت نه چنکی کدنا ساز تمامی * تو هم نامیرن آن سازت تمامست * میر خسرو بیت
سماع عاشقان تسبیح دان زیرا که خوش باشد * هر آن نوحه که صاحب ماتمی با چنک و نا کوید *
چغتای لسانده محل نفی افعال الماس لفظیله ادا ایدر لبرر رابطه در آخر فعله لاحق اولور اول
فعلی ایقاعه عجز اطهارا یتک افاده ایدر مثلاً اینا الماس دیرلر ایدمزد میگذر و قیلا الماس دیرلر
قیله مزد میگذر شتم میر علی شیر بیت نی اولوک مین نی نیریک مین فی صانع فی بیمار مین * فرقتینکد مین
اینا الماس مین فی یا تکلیغ زار مین * بولسانده مضارع منفی آخرنده اولان زاحرف لری کلیاسین ایله
تلفظ ایدر لرمثلاً یتمز و قیلزدیمکه ایتماس و قیلماس دیرلر ونفی حکایات ماضیه عم الغیر ایتدکه
اینا آلمای دیرلر ایدر میوب دیمک اولور میر علی شیرک دیوان ثانیسنده حرف با قافیه سبی اولند
ایراد ایتدوکی موعظه آمیز غزلده دیرکه بیت با بولوب دامغه محکم تا یا آلمای مخلص * اورونوب
یا لیغیان ایلماکان شور و شغب و ناپروا و فتح باء فارسی و سکون راء مهمله ایله یعنی
سراسیمه شمس فخری بیت پناه ملک سلیمان شهنشه ایران * که آسمان زمعالی اوست ناپروا
جمع الفرسده یعنی بی فراغت حکیم انوری بیت بوده نقاش قضا در شجرت متواری * بوده
فراش صبا در چمن ناپروا و ناپیدا و ضد ظاهر در پنهان معناسنه نابدید دخی دینلور
ابوالمعانی بیت کشته ظاهر در دل مادر و غم * بود ناپیدا سرور وصل یار و نابینا و
کوزسز عربیہ کی اعمی معناسنه کور ایله فرقی بودر که نابینا اصلندن کور مزاوله مادر دن اعمی

اعنی طوع و تقوی و کور و صکره بر سبب ایله کور مزاولاندر خواجه سلمان بیت در ادراک کالات
 خرد چند آنکه میگویند * همان مقداری باید که از آینه ناپیدا کی ناخدا فی ضم خاء معجه و فتح
 دال مهمله ایله مهتر ملاحان یعنی کی ریسی بومعنا یه اسم اولد قده ناخر فیله مرکب اولیوب لفظ
 مفرد اولور میرنظمی بیت چو ملاحان همه آماده بودند * زکشتی ناخدا آزاده بودند *
 فی ناخن بر فی ضم خاء معجه و باء موحد و سکون نون و فتح راه مهمله ایله بمعنای ترکیب طریقی
 بجاغیدر اما فرهنگ جهانگیری در مقرر اض معناسنه دیوب بوا بیاته تمسک اولمش حکیم خاقانی
 در قسیمه * قطعه * به بهترین خلف واردین صباح پذیر * بصبح محشر و خمسین الف روز حساب
 بتاب یکسر ناخن قواره مهرا * دو شاخ چون سر ناخن برانمود بتاب فی ناخن بویا فی ضم خاء
 معجه و باء موحد و سکون نون و واو و فتح یای تحتانی ایله بردار و در ناخن صدف و ناخن بریان و ناخن
 دیودخی دیرل عربیده اظفار الکب دیرل خفقانه و دردمه ایله و جگر و رجه نافع در کدافی البدری
 فی ناربا فی سکون راه مهمله و فتح باء موحد ایله انار صویله بشمش شوزیادر اصلی ندر آبادر
 فی ناروا فی فتح راه مهمله ایله متاع کاسد و کمر اچه و بیعی سوز و سکون رایله ناربا مر قوم
 معناسنه در ابوالعانی بیت متاع معرفت عارفان درین عالم * بنزد اهل جهان نارواست
 هر چه که هست فی ناسرا فی فتح سین مهمله و زاء معجه ایله لایق اولین نسنه فی ناستنا فی
 سکون سین معجه و فتح تاء مثناة ایله هنوز نسنه تناول ایتماش معناسنه که آج قار نسنه دیرل
 کمال اسمعیل بیت محروم آن کر سنه که بر خوان پادشاه * عمری نشسته باشد و گویند ناستنا
 حکیم خاقانی بیت جان از درون بفاقه و تن از برون بیرک * دیو از خورش بهیضه و جمشید
 ناستنا فی ناسکیما فی کسر سین معجه و کافله صبر سنر دیمکدر شکیب صبر در آخرند الف
 مبالغه اتصاف معناسن افاده ایدر فی ناستنا فی کسر سین معجه و فتح نونله بیگانه معناسنه اصلی
 نا آشنا ایدی الف حذف اولمشدر میرنظمی بیت مرویش هر نا تراش و رزبل * کند صحبت
 ناستنایی بخیل فی نان با فی سکون نون و فتح باء موحد ایله اول شور بایه دیرل که ایچنه اتمک
 طوغر غمش اوله فی نانو فی سکون نون و فتح وا ایله اتمکی که عربیده خبازدیرل منلا طریزی
 بیت صاحب نانو اکب جبان * مالک ترسک و جو و یغور فی ناهمتا فی فتح ها و تاء مثناة ایله
 مثل و نظیری یوق معناسنه در که بی همتا دخی دیرل فی ناها فی هانک سکون یله ده جایز
 و حرکت یله ده جایز یعنی ناهمتا فی نرکدا فی سکون راه مهمله و فتح کاف فارسیله بر طایفه در که روز
 ایله جرودریوزه ایدرل حضرت مولانا قدس سره بیت خوان روانم از کرم زنده کتم مرده بدم
 کوز کدایی تابد از خوان نطقم ریزه فی نزا فی فتح زاء معجه ایله سد که شیردخی دیرل و عربیده
 بر کسنه نیک اوزرینه حرصله هجوم اتمکه دیرل مقامات صاحبی حریری * قطعه * کم مزدهی
 دفرور هاللبدا * مقرر دامتجاوز المقدار * قلبت له ظهرا الجن و اولغت * فیه سدا و نزلت لاخت
 الثار فی نسا فی فتح سین مهمله ایله بر موضعه دیرل که طاغیه و غیره یرده آکا کونش اصابت
 ایلیه و ایدر سه ده آ زایده آکانسه دخی دیرل اما عربیده بر علت در عرق النساء دیرل ایانک صرجه
 بر ماغندن تا اولیق باسنه و ارنجه بروج عارض اولور زیاده الم و یرر فی نسکیما فی فتح سین مهمله
 و باء موحد و سکون کافله مرجمک شور باسی که نسک مرجمکد رویا آبان مخففه ر شور بادیمکدر ا

بی نشوای سگون شین مجله ایله آلیج دیدکاری طاع یمشی در بی نعلها بی سگون عین
دهمه ولام وفتح باء موحد وها ایله اول مال فدادرکه بیکانه لشکره ویریاورکه کلوب ولایتی نهب
وغارت اهلیمه لکنافی المجمع حکیم انوری بیت سر نعلهای سم اسبت دهم آنکه * کاهی بکمین
دل من ران بکشاید بی توای بی اونی بش معنایه کلور اول نغمه یه دیرلر عموما شیخ نظامی بیت
نوا ی بلبل و آوای در آج * شکیب عاشقازا کرده تاراج * ثانی اونی ایکی اصول مقامک
بر مقامی آدیدر خصوصاً استاد عتصری بیت ره راهویی کرچه بیحد زدم * نوادر ججاز نوایا فتم
ثالث جمعیت وسامان معناسنه حکیم خاقانی بیت لاخیردان نهاد جهان ورسوم او * لاشی
شناس برک سیمه روای خاک * رابع رونق حال وغنای مال معروفی بیت آن رفتن و آمدن
بگاشد * کار بنواچه بی نواشد * خامس خوراک هر روزی یعنی قوت یومی حکیم سنایی بیت
جان بی علم بی نوا باشد * مرغ بی پر نه بر هوا باشد * سادس سپاه و لشکر معناسنه
حکیم فردوسی بیت چنان چون بیاید بسازی نوا * مکر بیژن از بند کرد درها * استاد دقیقی
بیت ای خسروی که زدهمه خسروان دهر * بر نام و نامه تونو او فرسته شد * سابع بر ساز
آذی اولق دخی مرویدر منوچهری بیت نوای توای خوب ترک نوایین * در آورده در کار من
بی نوای * ثامن یعنی کرورهن معناسنه خفاف بیت بتوانیست هیچ کار مرا * تا دام نزد لاف
اوبنواست * دیگر بیت دلم نواست بمهر توای نوایین بت * مکن بخیره تودل اسیر برک و نواست
تاسع پیشکش حکام و ولایه که یاد شاهاره ویرلر مدارا وایمن اولق ایچون خواجه حافظ بیت
تالشکر عمت نکند ملک دل خراب * جان عزیز خود بنوا میفر سعادت * عاشق بمعنی نبیره یعنی
فرزند زاده اوغل اوغلارینه که نوه دخی دیرلر حادی عشر اسم مغولد ربع فرهنکرده اسم معنی اولق
اوزره مرویدر ثانی عشر بمعنی نوشته میرنظمی بیت نوای نامه اش این بود مضمون * که باشد
در میان شان صلح مرون * ثالث عشر بزرگ و مهتر رابع عشر اوج یعنی نسنه اوجی خامس عشر
طوطی معناسنه مرویدر کنافی قره ننگ جها نکیری مؤید الفضلاده اسماء مفعول اتدن
بر اسم در و ادات الفضلاده پای بندی مثلاً فلان پای بند فلان دیمک معناسنه فلان نوای
قلانست دیرلر و عربیه اوج معنایه در اول خرما چکر دکی خصوصاً و سایر میوه چکر دکی عموماً
ثانی نیت ثالث بعد یعنی اوراق بومعنا ده ابن نجاس دیمشدر بیت آهن جورالنوی لاسقیمت
تعطب الحروم البحر جیح بی آبتا بی سگون یای تحتانی و نون و فتح همزه و باء موحد ایله قامشدن
یا بلبل اولان اوه دیرلر بی مع الباء الموحده * ناب بی درت معنایه کلور اول ضاف و خالص
نسنه هر نه اولورسه استاد فرخی بیت نابست هر آن چیز که آلوده نباشد * زین روی ترا کوم
و کزاده ونایی * ثانی بمعنی خاص ادیب صابر بیت خسته عشقم و در دل غم عشق * عاشق
نام و در دل می ناب * ثالث بعض ترا کیده صفت اولور لعلی ناب و مشکتاب کی خواجه سلمان
بیت ای زذات رنگ و بوی خسروی و سلطنت * لایح و فایح چونور از ماه و بوی مشکتاب * رابع
یعنی ناو مر قوم عربیه اوک دیشدن کیروده کی ستوری دیشاره دیرلر آدم اولسون حیوان اولسون
شمس فخری بیت همیشه تا که نکویند ناب را مغشوش * مدام تا که بود پیل را توان از ناب *
ادات الفضلاده آنک صغیر یسنه اولان چقور یرنه دخی دیرلر بی ناوه محراب بی مکلف یا بلبل

یا بلش محرابك ابي جا بنده طاشدن يا خود نخته دن اولوق كبي يا پاي اولان يريته دير لر غلبه
استعمالدن جميع محرابك ابي طرفنه دير لر في ناياب في فتح ياي تحتائيله قليل الوجود اولان
شيئه بولماز تعبيله دير لر كال اسمعيل بيت آرتست اين كه همه چيرچنين نايابست * آرم كن
توكه زخ همه ارزان كردد في نجشيب في سكون خا و فتح شين معجبتين ايله توران زمينه بر شهر
اسميد كه تركستان لساني اوزره قرشي دير لر و شهر ركش و شهر سبز دخی دید کاری مشهور اولان
شهره ابي كوناك و سمرقند اوج كوناك مسافه در مشهوری بود كه مقنع ابن عطاء بلكه معروف
بر حكيم ابي آي قدر مدنده نجشيب نواحيسنده بر قويدن بحر و شعبه ايله بر آي ظاهر ايامی كه
اطرافنه ايكيشر فرسخ يره پرتوه وضيا صالدي اول قيو نجشيبه ربع فرسخ يرايدی معتبر الكلام
كسند لر دن منقولدر كه مذکور قوی بر زمین همواره واقع اولمش اما مشهوری طاعنه اولوق
اوزره در شيخ نظامی بيت نه ماه آينه سيب داده * چوماه نجشيب از سيب داده *
مولانا جامی بيت سه روز آتماه درجه بود تاشب * چوماه نجشيب اندر چاه نجشيب * مختاری
بيت طاسم چاه نجشيب كشت بغدادی بغل تاقس * و كرنه چون بر آيد ماه چند ين از كربانوش
مولانا عارفي بيت وين بر ديكوی سيم غمغب * صد دست كروز ماه نجشيب * و بر جماعت
بو قول اوزره در لر كه حكيم مقنع ماه ساخته سنی شهر كشته كوستر مش اوله بومعناي مؤيد
سيف اسفرنگی بيت عشق تنهت نظر يوسف آفتاب را * چون مه چاه كس كند بسته جان
عاشقان * شهر كشدن سمرقند ابي كوناك يولدز و بر فرقه دير لر كه ماه مذکور كوه سيبامه
واقعدر كه تاشكند ايله سمرقند ار استند واقعدر نكتم استاد رودکی بيت نه ماه سيبامه نه ماه فلك
كه اينست غلام و آن پيشكار في ندب في فتح دال مهمله ايله قارده بر هفت در كه عربيه عنرا
دير لر اثيرالد بن اخسيكنی بيت ندب دولت نايافته بر چيد بساط * منزل عالم ناپه برون
تاخت براه * چونكه هفتدن كجوب بازدهه ايريشه تمنای ندب و داد فرده دير لر نكتم باب الداله
ذكری مرور ايلدی عربيه و اموق دير لر چونكه بازدهن كجوب هر دهه ايريشه دستخون دير لر
يونك دخی ذكری نخلنده مرور ايلدی چونكه دستخونن چكه حكيم اول پيدا اولور اكر داويد لر
اينه اول داوهر ده اولور اكا داو اول دير لر و ندب عربيه اوج معنایه كلور اول قار رهنی ثانی نشابه
جراحت ثالث تهلكه معناسنه در في زه آب في فتح راء مهمله ايله بعنی موج آب كه خيراب
و كوهه دخی دير لر كذا في المجمع في سكون قافله يرقاز معنه دير لر حفر ارض وزير زمین
معناسنه تركينه لغم دير لر مير نظامی بيت زبيرون قلعه را چون تقب كردند * مثال موش تحت
الارض رفتند في نكاب في فتح كاف ايله بعنی زالكه زاج و زك و زمه دخی دير لر في تماش آب في
فتح مهم و كسري ياي تحتائيله سراب معناسنه كه حمر الزده اير اقدن صوكي كورينور في مهمب في
كمنرها و سكون ياي تحتائيله قور قو خوف معناسنه شمس فخری بيت خشم شمشه اربچشم سيباست
نظر كند * كردد چو آب زهره و مرچ از نهيب في مع التاء المتناهة * ناحيت في كسر حاء مهمله
و فتح ياي تحتائيله جانب و طرف معناسنه مولانا هاتفي بيت فرو شست از آب شمشير نيز *
از ان ناحيت نير لوث ستيز في ناخواست في فتح خاء معجه و واو معدوله و سكون سين مهمله ايله
بعنی بي طلب كذا في المجمع في ناخواست في فتح خاء معجه و واو معدوله و سكون سين مهمله ايله

5

ایکی معنایه در اول ایغله ذمک کجه یا پقه استعمالی صریحاً در ثانی تار لای زراعت ایاد کدن
صکره بریاصی اغاج ایله هموارا تیمک ترکیده طیان دیر لر ناداشت فی فتح دال مهمله وسکون شین
معجه ایله ایکی معنایه در اول یعنی بی شرم و حیاشخ نظامی بیت چنین آمدست از بزرگان پیر *
که با هیچ ناداشت کشتی مکیر * وله بیت چون بود این صلح بناداشتی * خشم خد اباد بران آشتی
مجمع الفرصه یعنی مفلس و بی نوا ابوالموید بیت دل ناداشت پر زخون باشد * ساغر عینس
اونگون باشد * ثانی فرهنگ جهانگیریده و مؤید الفضلاده اول قومه دیر لکه اولر قیوسنه
ودکان اوکلرینه واروب سوال ایدراچه ویرلد وکی حاله اعضا سندن بر پاره کسر یا خود کندو
کندین اورب مجروح ایدر اول طائفه په کنکردخی دیر لر کی ناز پوست فی سکون را وسین
مهملتین ایله قریفل که اطبا قرفه دیر لر وجه تسمیه بی تقریباً بیله معلوم فقیر اولدی آنجق
لغت کتابلرنده بویله بولنشد در کی نارست فی مخفف نیارست در یعنی نتوانست کدافی فرهنگ
جهانگیری بومعنایه میرنظمی بیت کند هر چند با خود تند و تیزی * ولی نارست باخمس
ستیزی کی ناغشت فی کسر عین وسکون شین معجه تین ایله فلفل سودان یعنی قره بیری نا گرفت
کسر کاف فارسی وسکون فایله یعنی ناکاهان ویکنا کاه کدافی فرهنگ جهانگیری کی نومت فی
سکون راه مهمله وغین معجه و فتح میله صالنجق که اطفال ایچون عیدلرده وجشنلرده ایدوب
اطفالی ایچنه قویوب صالر لر کی نشت فی سکون شین معجه ایله خراب وضایع معناسنه بعض
فرهنگلرده سست وزبون معناسنه مر ویدر میرنظمی بیت تنش بوده سراسر نشت و بی تاب
روان شدردو چشمش اشک خوناب کی نشت فی سکون فایله معروف یا غدر ترکیده دخی نشت
دیر لر معربی نقطدر مشروان ملککنده یا کونام بر قصبه ده حاصل اولور ایکی نوعدر بری سیاه
وری صا رویه ما بل سفید اولور سفیدی سیاهندن اعلا در نقل ایدر لر که بردن صوکی
قیمایوب چیقار و لابت مزبون ده معلوم بر در ضابطی وار میری طرفندن مذکور بری قازد قجه چقار
حضرت مولانا قدس سره بیت از هله قبض شد اطلاق رقت * آب آتش را مدد شد
همچونفت کی نمکت فی فتح میم وسکون کافله غم یعنی چه کدافی فرهنگ جهانگیری کی نوا جست
فتح واو و جم وسکون سین مهمله ایله یکی دلکش باغ معناسنه که نوا جست دخی دیر لر کی نوبت فی
فتح باه موحد ایله اوج معنایه کلور اول تقاره که زمان اسکند رنامه ده کونده اوج نوبت وزمان سلطان
سجده کونده بش نوبت چالوردی نتم اسکند رنامه ده بیت چو بنیاد نوبت سکندر نهاد *
سه از وی شد و پنج سجر نهاد * یونقاره دین مراد کوس اولقدر و طیل دخی داخلدر حکیم انوری
بیت نوبت خوبی بزین همین که سپاه خطت * کشور دیکر گرفت لشکر دیکر شکست * شاعر
بیت پرده داری میکنند در قصر قیصر عنکبوت * بوم نوبت میرند در قلعه افراسیاب * ثانی خیمه
بزرگ که بارگاه دخی دیر لر حکیم ازرقی بیت نه دیر یاید و نه شاه سازد از پی تو * صرای پرده
زخورشید و نوبت از کیوان * ثالث یعنی یاس یعنی بکلمک مثلاً یاسبان دیکر نوبت دارد دیر لر
عزینیه ایکی معنایه در اول وقت ثانی کرت و مرتبه معناسنه کلور کی نوشت فی فتح واو
وسکون شین معجه ایله تر خون دیدکاری سبزه در و بر معناسی دخی فرو بیچید یعنی صاردی دیک
اولور حکیم اسدی بیت چو زلف بتان جعد منجوق باد * کبی برنوشت و کبی برکشاد کی نیارست

و نیارست فی فتح یای تحتانی و راوسکون سین مهملتین ایله یعنی نتوانست یعنی قادر اولامدی
 صیغه ماضی ده فی قدرت ایچون استعمال اولنور فی مع الحیم * نایج فی چام اغاجی که ناز دخی
 دیر لر بعض فرهنکه ستر و اغاجی مرویدر ا بوالعانی در هنزل بیت بر سر کونش چو کیر مویدار *
 همچوناج رسته بر کوه بلند فی نایج فی کسر راه مهمله و سکون نوله ترنج دید کاری یمشدر
 نازک دخی دیرل انواعی اولور قمری قابوقلی اولانه نایج دیرلر اکشی سی و طتلوسی اولور قلع
 صفرایه دخلی عظیمدر استاد فرخی بیت همیشه تازه درخت سمن نیاید کل * برون نیاید از شاخ
 نازون نایج * خواجه سلمان بیت قاروره سپهر زتاب درون خلق * دارد هنوز کونه نایج
 ورنک و ناز فی نتاج فی فتح تاء مثناة ایله توالد و تناسل ایچون اولان ات و دوه که دیشی سنه
 چکر لر عربیده و فارسیده مستعمل لغت مشترکه در مولاناها تنی بیت که شاهان زیب و فرو تخت
 و تاج * بمان تا بماند ز آدم نتاج * شاعر بیت مرا حرام که کوید که وقت خوردن من * حلال
 زاده خدا کرده از نتاج حرام فی نایج فی سکون خاء معجه ایله بر نوع او تدرایی و درشت اولور
 سیور که ایدر لر طیان مرغزی بیت دست و کف پای پیران بر کلنج * ریش پیران زرد
 از پس دود نایج * شمس فخری بیت تا کند بارگاه او جاروب * مرثه خویش مهر نایج کند *
 و بر معناسی دخی ره یاصی لئین نسته که نایج دخی دیرلر وله بیت روز پیکار شیخ ابواسحق *
 مغز دشمن بگرز نایج کند فی نایج فی فتح زاء معجه ایله بر شهر آدیدر که حالا ارمینیه دیمکه مشهور در
 فی نایج فی سکون زاء و فاء و فتح خاء معجتین ایله او بقوده آغریا صغیه دیرلر کابوس معناسیه
 فی نایج فی کسر زاء معجه و سکون یای تحتانی ایله یدک ات که عربیده جنب دیرلر فی نایج فی
 سکون فایله سو پلر کن آغردن تو کرک سحر امغه دیرلر شمس فخری * قطعه * ستم راه عد پیران
 همیرفت * فرو هشته زیمش چون شتر نایج * سبک میرفت و خون از دپه میر بخت * چمان
 کاب از دهان وقت سخن نایج فی کسر میم و سکون یای تحتانیله یعنی غموزج که کرسی دیمکر فی نایج
 بوزن کچ اندرون دهان یعنی آغز ک ایچی شمس فخری بیت بی مدحت تو هر که دهانرا بکشاید *
 دندانش کند چرخ برون یک بیک از نایج فی مع الحیم الفارسی * نایج فی کسر یای تحتانیله یعنی
 نای که فی دخی دیرلر شاعر بیت هزار ناله زدم بی کل رخت در باغ * بدر ددل که شنیدم فغان از نایج
 فی نایج فی سکون فایله کاغد ورق معناسنه حکیم سوزنی * قطعه * کرنیست کلک مصری
 و نایج هر یوه تا * زان خط نکو تر آید در چشم هر بهر * از کلک رود باری خط صلب نویس *
 و ز دخل رود بار به زر چون زری * عربیده صورت به لر بن کوملکدن و جامه دن طشره طومغه دیرلر
 فی نایج فی فاوراه مهمله ایله مؤید الفضلاده اتمک خیرین آچد قلمی اغاج معناسنه روایت
 اولئش اما حرکتی اشعار اولئش فی نایج فی سکون میله رطوبت هوا یعنی نمکه چه در استاد
 عنصری بیت سنک بی نایج و آب بی زایش * بهتر از جاهلی بارایش * شمس فخری بیت
 بدان رسید ایدی شیخ ابواسحق * که چشم ابروددایم از جیا پر نایج فی نایج فی کسر و او و سکون
 یای تحتانیله بر اوت آدیدر که کوکی اولر هر اغاجه که صاریا ولابد قوریدر ارغچ و سرند دخی دیرلر
 عربیده عشقه و بلبلاب دخی دیرلر فی مع الخاء المعجه * نایج فی فتح جیمله یاصی دمرنا و نیزه و نیز
 و نیزین یعنی ایربالته سی ترکیب نایج دیرلر شیخ نظامی بیت ز پولاد چین نایج ده منی * بگردن

پرازهر کردن زنی * احتیاد منوچهری بیت مهره ناجح بگوید مهرهای گردنان * نشترناوک
 بکاو عرقهای سس مکین * شمس فخری بیت برای زهرش ناهید راست چنک بچنک * بکین خشمش
 بهرام را بکف ناجح * ناسخ * کسر سین مهمله ایله آلتون وکش نل ایله طوقشس حریرقاش
 معناسنه عربیه ابطال ایدی معناسنه در * نج * بش معنایه کاور اول تار ابر پشم ودخی
 رپسمان ابر پشم حضرت مولانا قدس سره * مسقط * چون من همه دوزخ شدم افسرده ترا نج
 شدم * باجامه نج شدم بر خاک راهم مبتلا * حکیم فردوسی بیت چنان شد که کوی ترا
 از نخست * و بپیش آتش نهاده نخست * استاد عنصری بیت بی وفا هست دوخته بدوخ *
 بی وفا هست هیزم دوزخ * ثانی صفا لشکر و غیره حکیم فردوسی بیت بد بند کوه و بیدانه بوم
 ونه شیخ * زدر یابد ریا کشیدند نج * حکیم اسدی بیت کشیدند بر هفت فرسنگ نج *
 قزون بود مردم ز مور و ملح * ثالث زیبوی رومی که بر نوع حریر مثال لطیف و منقش استانش
 دوشمه در شیخ عطار بیت آن یکی بریستر کخا ونج * وان یکی بر خاک خواری بسته نج *
 شمس فخری بیت قضا سزد که زهر فراش بار کت * برای فخر ز مهر سپهر ستازد نج * حکیم سوزنی
 بیت ایاجی مت و تعظیم نکیه گاه ترا * زمانه بوسه زده کوشه نهالی ونج * رابع مازندران
 دیولندن بر دیو آدیدر شاعر بیت از مخشی مدار طمع وز جهان کرم * نج نام دیو با شد و شب
 نیره کی و غم * خامس صبان دموری که آکا آنجفت دخی دیر لکذا فی فرهنگ جهانگیری * نرخی
 سکون راء مهمله ایله ما کولاته و بعض اشیا بهای معلوم و معین وضع اولنق مولانا هاتنی بیت
 پذیرفت کالا چون رخ تمام * مکس بر فر و شنده باشد حرام * تسبیح * کسر سین مهمله و سکون
 یای تحتانیله احق و نادان معناسنه در میرنظمی بیت از صحبت او کیز و کسب * هر آنکه شود
 خسیس و تسبیح * مع الادل المهمله * نا امید * ضم هجره ایله امید سز نو میددخی دینلور
 * نابدید * باور سز و کور غمضد بیدر ابوالمعانی بیت بحر عشق یار بی پایان و ساحل
 نابدید * در مطلب پیشمار و قعدرد یانابدید * نابسود * فتح باء موحده و ضم سین مهمله ایله
 بر نسنه یه دیر لکه ال دکامش اوله حکیم فردوسی بیت بهیشوی داد آن دکر هر چه بود *
 زدیبا و از جامه نابسود * نایود * هیچ بر نسنه اولماق مثلاً بر نسنه نک وجودی و ارا بکن
 عد م اولغه دیر لمرنظمی بیت وجود هستیش نایود کشته * که کارش در جهان بی سود کشته
 * نایود متد * معنی مفلس و بی نوا از همای همایون بیت تو کوتاه دستی نایود منند * مزین دست
 بر شاخ سرو بلند * ناجود * سکون جم و فتح وا ایله مجمع الفرسده ضم جیمله بوزن نایود
 ساغر و جام بوش اولسون طلوا اولسون کذا فی المؤید * ناخن براد * ضم خاء معجه و باء موحده
 و سکون نون و فتح راء مهمله ایله طرنق بچاغی معناسنه در * نارد * فتح راء مهمله ایله اپکی
 معنایه در اول کنه دیدکاری بوجکد رکه حیواناته یا پشور عربیه قراد دیر ل ثانی مخفضه
 نیارد در کتور مز معناسنه هندی لسانیه مرتاضان دیر لکه هندی بر حکیم آدیدر * نار کند *
 سکون راء مهمله و نون و فتح کافله اپکی معنایه در اول نارستان یعنی نازلق ثانی اول کویه دیر لکه
 آند انار و افر اوله کذا فی التحفه * ناروند * نارون دیدکاری اغاج کذا فی التحفه * ناستاد *
 کسر سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بر موضع و یا خود بر ناحیه نامی اوله مولانا هاتنی بیت زکابل

ز کابل تا استاد تا آب سینه * ز دریا کند شت و در آمد به بند که نا کوارد و نا کواردی کلاه ما بضم ال کاف
 و سکون الراء المهمله یعنی کرانی شکم یعنی بد هضمی نا کواردی دیر لر هضم اولتر معناسنه استاد
 لطیفی بیت هر که اندر معدن دارد نا کوارد * کاشکر آرد ز بانس خاصه آرد که نامراد بی
 ضم میم و فتح راء مهمله ایله محروم یعنی واصل مراد اولیان میر تقی بیست اهل دل را کام دنیا
 بهره نیست * از مراد بر نامرادان چهره نیست که نامرد بی ایکی معنایه کلور اول لثیم و خسیس
 ثانی بهادر اهل یوب قورق اولانه دیر لر که نامزد و نامزد بی کلاه ما بسکون المیم و فتح الزاء المعجمه
 تأهل ایچون کوچکن و لیس اذنیله نشان قونیلن دختره دیر لر دیر لر و مده یا و قلو دیر لر چغتیای
 لسانده اتاغلیغ دیر لر سبعة سیاره ده بشینی حکایه ده مهر و سوسیل و صفند کور بیت مهر
 زلفیغه کونکلی باغلیغ ایدی * کویا یوانکا آ تاغلیغ ایدی که ناورد بی فتح واو و سکون راه
 مهمله ایله جنک معناسنه که نورد و نبرد دخی دیر لر حکیم اسدی بیت جهان کشت بر کرد آورد
 جوی * ز خون کشت در جای ناورد جوی * و مبارزت و مهلواتق معناسنه شمس فخری بیت
 دلیرانش که آوردند پر خاش * کشد از کینه باهرام ناورد * حکیم خاقانی بیت بانه چه
 کینه است کردوز * با پشه عقاب را چه ناوردست * وله ایضا بیت ناورد محنتست درین تنگمای
 حاک * محنت برای مردم و مردم برای حاک * مشرف نامه ده و مؤید الفضلاده یعنی رفتار نقل
 اولنوب شیخ نظامی نک بو بیتنه متمسک اولمشار بیت تا مجایی رسید شان ناورد * که بد آنجای
 دل قرار آورد * وله بیت خیالی کرد با خود کین جوانمرد * که زد بر دور من چون چرخ ناورد *
 که ناهد و ناهید بی کلاه ما بکسر الهاء اوج معنایه کلور اول دختر نار پستان که ناهد و ناهید
 دخی دیر لر ثانی زهره یلد زینک آ دیدر مولانا محمود ابن عین بیت تیر کردن همه انواع فضا ئل
 دارد * لیک در ملک طرب کامروا ناهیدست * خواجه سلمان بیت بیاد بزم او کیرد قدح
 ناهید در میزان * به پیش تحت او بند دگر خورشید در جوزا * شمس فخری بیت بود طفیلی
 خوان سعادت بر جیس * نزد بسیلی مطرب بیزم تو ناهید * ثالث بوستاندن سبزه کش
 اولانه دیر لر مذکور یلد زهره عربیه زهره و فارسیه ناهید و چغتا بد چو لپان دیر لر که نای نبرد بی
 بوری که عجمه کره نای دیر لر مولانا هاتنی بیت خورشید چون کوس و نای نبرد * در آورد قوت
 بازوی مرد که نبرد بی فتح باء موحد و سکون راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول جنک
 پیکار معناسنه که نبرد و ناورد دخی دیر لر حکیم فردوسی بیت فرامرز پیش پدر شد چو کرد *
 به پیروزی روز کار نبرد * شیخ سعدی بیت صاحبست میان کفر و اسلام * مابا تو هنوز در
 نبردی * وله بیت و کرز تو ناتری در نبرد * نه مردست بانا توان پنجه کرد * ثانی شجاع و دلیر
 معناسنه حکیم فردوسی بیت نخستین یکی نامدار اردشیر * سر شهر یاران نبرد و دلیر *
 که نیشلک بی سکون باء موحد و ضم شین معجمه و فتح لامله یعنی نخستین و رساننده نشود
 بو شکور بیت که بی داور این داورى نکسلد * که بر بیکنه هیچ بر نیشلک که نیشلاد بی کسر
 و موحد و سکون یای تحتانیله معنی بنیاد که نچند بی فتح جم و سکون فونله اندوه کین و افسرده که
 شده دخی دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری که محجد و محجندن بی کلاه ما بسکون الخاء المعجمه
 و نون و فتح الحیم اوج معنایه کلور اول دمورچرکی عربیه خبث الحدید دیر لر شمس فخری بیت

گر آهنگران شکر جود تو گویند * بکوره درون زرشود جمله نخب * ثانی طاری اتمکی
معناسنه استاد منجیک بیت دوماز کزنه دولب پردوسویش * ازان قلیه به تروزان نان نخب
ثالث ایاق طاشی ایتدکاری سنک خفیف ند فی رشد و افزونی و نمو معنای بنه ابو الفرج رونی
بیت کریمت راوجاهت و اقبال را ندست * از خدمت محمد و بهروز احمدی * عربیه ایکی
معنایه کلور اول خوشبو نسنه لنبوعندن حکیم سوزنی بیت هوای او بد و شاهین دل از برم
برود * که چنک شاهین از مشک بود و عنبروند * ثانی بعنی رفتن و رسیدن و کسر نونهینه عربیه
بی مثل و مانند معناسنه در ند ند فی کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه کلور
اول افزون شدن و نمو یافتن یعنی زیاده اولق و بیومک ثانی فعل ماضی در کورمدی معناسنه در
ایوالمعانی بیت ندید دیده دوران نظیر تو محبوب * خرد بکفت بدل را مرشد این مطلوب *
ند ند فی سکون راء مهمله ایله ایکی معنایه در اول قرار یونی ثانی اغاجک بدنی که شاخی
و کرهی اولیه حکیم سوزنی بیت نویبواز شجر جو دتویابد هر روز * درود یثار و درم میوه نرد و ورقه
مختاری * قطعه * ای خداوندی که فضل و خیر و جاه و عزت تو * آن چه بخت این چه نزدست
آن چه شاخست این چه بار * آن چو بیخ آبد ارست این چو زرد پایدار * آن چو شاخ
یارد دست این چو بار مایه دار * مولانا کسای بیت مر ذم اندر خور زمانه شدست * ند
چون شاخ کشت شاخ چو زرد * شمس خیزی مطلق اغاج پاره سی معناسنه در دیوب بویی
نظم ابلس بیت به نیروی شهنشه کردن شیر * بگوید پشنشان بی کر زویی ند ند فی
سکون زاء معجه ایله عربیه کی عند معناسنه که ند من نم یا نمک اولور شیخ عمر خیام
* رباعی * کفنی که کنه بزدمن سهل بود * این نکته نکوی آنکه از اهل بود * علم ازلی علت
عصیان بودن * ند عقلا زغابت جهل بود * چغتمای لساننده یا ننده دیک کرده آید اذیر بعض
نسخه ده آخر نه الف و بعضنده های بازار را ما غزل کرده ردیف واقع اولمشند را کثریا اول غزلیات
حرف الف قافیه سنه ثبت او انشدر جمله دن برینک مطلبی بودز میرعلیشیر بیت ای کونکل
گر کیسه احوالیم دیماش یار آید ا * خاطریم کیمدین لول اولسون کیم یار آید ا ند ند فی
ضم سین و سکون راء مهملتین ایله شکاری و سکون سین و ضم راء مهملتین ایله ده مرویدر کذا
فی الجمع ند ند فی ضم سین مهمله وواو معروفه بمعنی لحشان یعنی غایت صیر محقق و بومشوق که
نسن و نسود ند ند فی نشواد فی سکون شین معجه ایله تورا نیلردن بر مبارز پهلوان آدیدر
حکیم اسدی بیت پس صف بمباز و سنباد داد * کیمنکه بگرداب و نشواد داد ند ند فی
معروف ترکیه دخی نعلبند دیرل عربیه بیطار دینلور ند ند فی سکون غین نون و فتح
حاء معجتین وواو معدوله ایله ناخواه دیدکاری تخمد که دیار عجمه اتمک اوزرینه چکارل
لذت ویرمکچون نغخوالان دخی دیرل هندی لسانده اجو این دیرل حکیم سوزنی بیت شعر
مراهراینه از هرل چاشتی * باید بجای بلبل و کشنیز و نغخواد ند ند فی سکون غین معجه
و ضم یای تحتانیله آلواغاجی نغودخی دیرل ند ند فی فتح فا و سکون سین مهمله ایله
بیاض جگرومش معناسنه ده مرویدر ند ند فی حاضر والد اولان نسنه نقدینه دخی دیرل
مقابل نسبه در ند ند فی نقاش معناسنه نقش بغلا یچی دیمک اولور مولانا هاتی بیت رقم

رقم سنج این نقش خاطر پسند * نمونه جبین داشت لر نقش بند * نقش زیاد * راویونارندن
 راویوندر که خصمک نقشی زیاده کلوب شرط اولان مالک اوزرینه بر اولقدر دخی زیاده ایدرمولانا
 مجود این بین بیت الحق نشان نقش زیاد آن دهان تست * موهوم نقطه ایست نه پنهانی
 نه آشکار * فرد جمله یدی نوع او بوند که بوند در فارد زیاد بستاده خانه کیر طویل هزاران که
 ده هزار دخی دیر لر منسوبه خواجه سلمان بونلری اپکی بیتا ذکر ابلش * قطعه * فارد ز عقل
 ماندن خصمی که کم زیاد * در معرضت ستاده مقید بششدرست * کوران خانه کیر حکایت
 مکن طویل * با آنکه ده هزار کسش چون تو چاکرست * نکرزد * سکون کاف فارسی و فتح
 زاء معجه و راء مهمله ایله معنی چاره نبود ناصرالدین بیت عیش مارا نکرزد از جام می * آف می
 کس در دسر نبود زنی * نکوهد * ضم کاف و فتح هایله معنی عیب کند و سرزنش دهد یعنی عیب
 ایدر و طعنه ویرر شمس فخری بیت جهان چو خاک در دست و عرصه ملکوت * چرا نکوهد
 عقلش بهمت پک و لک * نکوهید * یعنی عیب و سرزنش کرد کذا فی المجمع * ناند *
 فتح لام و سکون نونله دمور بیل و دمور کورک که با نچه تیمار ایدر لر * نماد * یعنی نمود یعنی
 کوستردی و کوستر کذا فی المجمع * نماز با مباد * صبح نمازی معناسنه که نمازک معناسی
 مجلدیه ذکر اول نور * نماد * فتح میله کچه معناسنه در خصوصیه عربیه لباد دیر لر مولانا هاتنی
 بیت خروشی چو ابر بهار از ستم * بگردن نماد کرده از دیده نم * نمکسود * فتح میم و سکون
 کاف و ضم سین مهمله ایله هر طوز لوان طعام و غیره عوم او با صدرمه خصوصاً عربیه لم قدید
 دیر لر که صغراتینی طور زلیوب قوریدر لر * نمید * کسر میم و سکون پای تحتائیه اپکی معنایه
 کاور اول نموده یعنی رطوبت هوادن یاش اولش نسنه نمیده دخی دیر لر ثانی نومید لفظندن
 اختصار اولمشدر شاعر بیت نباشد نمید از خدای بزرگ * بجز کافر نیره رای و سترک *
 فرهنگ و فایده معنی امید و امر قو مد را ما ضم نونله حکیم ستایی تا امید معناسنه ذکر ایشدر
 بیت مهرش ادریس رابداده نوید * لطفش ابلش را نکرده نمید * نواد * بوزن جواد
 صفش معناسنه در * نود * بوزن دهد مراتب اعداده عدد طقسانه دیر لر میرنظمی بیت
 چون رسد عمر تو بسال نود * از جهان رخت زندگانی بند * نودد * سکون و او و فتح دال
 مهمله ایله معنی پیش یعنی نوکلم * نورد * فتح و او و سکون راء مهمله ایله اون معنایه کاور
 اول پیشکش معناسنه شیخ نظامی بیت نوردملو کانه پیش از شمار * شتبار زرینه پیش از هزار
 ثانی معنی طومار وله بیت اثرهای آن شاه آفاق کرد * ندیدم نکارنده در یک نورده * ثابت
 یعنی کتام یعنی وحشی جانور اینی وله ایضا بیت چوماران بود روز با یاد کرد * برون ناورد خویشتم
 از نورده * رابع معنی نقد حاضر وله ایضا بیت در انبار آکنده خوردی نماد * همان در خزینه
 خوردی نماد * خامس دورمک نور دیدن و بچیدن معناسنه شیخ سعدی بیت هر نورده که
 ز طومار غم باز کنی * حرفهایینی آغشته بخون جگر م * استاد عنصری بیت خواجه از مهتران
 نوردمست * همچنان شعر من بدش نورده * سادش برابر و مانند معناسنه شیخ نظامی بیت
 پشمار عنازنا کوشیر مردست * بسامردا که بازن در نور دست * سابع قاش واکر ز طوقند قچه
 صاریان لغاج که عربیه منوال دیر لر حکیم خاقانی بیت همه آفاق آکهند که باز * کار خاقانی

از نورد گفتند * نامن جنگ و خصومت که ناورد دخی دیرل شیخ نظامی بیت دزی دید
با آسمان هم نورد * نبرد کسی نام او در نبرد * تاسع در زیارک معروف دیکشلی ابوالمعانی بیت
درزی بجه دوخت چاه با نورد * مزد او را نقد جان کردم بدست * عاشق یعنی لایق و بسند به
مولانا کسایی * قطعه * نورد بودم و ناورد من مورد بود * برای درد مرا ترک من همی پرورد *
کتون کران شدم و سرد و تا نورد شدم * ازان سپس که بخیری همی بموشم درد * ضم نوله شهر
کازرونک قدیم آدیدر * نور اسپید بی سکون و او و راوسین مهملتیق ویای تحتانی و کسر
همزه و هایلله نفس ناطقه به دیرل باء فارسی یرینه فایله ده جایزدر * نور آورد بی سکون و او
اول و فتح راء مهمله و واو ثانیله پرچین و باقر دن دبه کی بر طرفه رایچنه یاغ و بال و امثالی نسنه
قویوب سفره کو تورلر * نوشاد بی سکون و او ایله ترکستان ملکته بر شهرک آدیدر خوباری
مشهور در میر خسرو بیت زاهد به پند دادن بچاره مست را * خاطر بسوی لعبت نوشاد میرود
ظہیر فاریابی بیت مرا ازان چه که سیمین بریست در کشمیر * مرا ازان چه که شکر لیست
در نوشاد * نوید بی سکون و او ویای تحتانی و کسر ایله ایچی معنایه کور اول مجرورم ثانی
مایوس معناسنه * نوید بی بوزن سمندالی معنایه کور اول یعنی تند روی یعنی نیر یوری عوما
شمس خزی بیت بدو کام از فک خبر کوی * زه زه ای برق باد پای نوید * حکیم سنایی بیت
چکنی تو ز آب و آتش باد * چکنی تو ز خاک و باد نوید * و اشکون و یورغه آت معناسنه خصوصاً
حکیم سنایی بیت لعل شبرنگ خطت رخسار کلکون ترا * چون نوید شاه ایران از دهر را گند *
اثیر الدین اخصیکنی بیت بنامیزدنگی دارد نوید باد رفتارش * که پهنای بساط کون ناید نیم
فرسنگش * کثرت استعمال ایله مطلق آتہ علم اولمشدر حکیم فردوسی بیت ز نعل نویدان
پولاد منج * زمین راز جنبش بر افتاد منج * حرکت سرعنی اولدوغندن حقیقتاً و صاف اسپدن
اولق مناسب دره بیت سمند نوید من هم پراند نرم * برو بر همی آفرین خواند کرم * حکیم اسدی
بیت نوید هم آنکه شته بر نشاند * بسوی شته بلج و او را بخواند * ثانی یعنی بیک و خبر آورد
استاد رودکی بیت چرخ چنین است و بدین ره نورد * لیک بهر نیک و بدت شته نوید * حکیم
فردوسی بیت نویدی بیامد زهر شود وان * با گاه کردن بر پهلوان * ثالث یعنی سیند یعنی
اوزلک آتش اوزرینه قویلدقه پیرادغی مناسبته جائز کو رمشدر حکیم سنایی بیت از پی
چشم زخم خوش صمنی * خویشتن را بسوز همچون نوید * رابع آواز بلند معناسنه حکیم فردوسی
بیت نویدی بیفکنند پس دبه بان * ازان دبه که تادر پهلوان * خامس مؤید الفضلاده
بر مقام آدیدر که آتشکده برزین آند واقع ایدی حکیم فردوسی * مثنوی * بجایی بجانام اوید
نوند * بدواندرون کاخهای بانند * بجا آزر نیز برزین کنون * بد آنجا فروزد همی رهنون *
سادس اذات الفضلاده نام کوهی یعنی اسب و اشتر نیز روم معناسنه مرویدر * نوید بی کسر
و او و سکون یای تحتانیله اوج معنایه کور اول یعنی مرده ظہیر فاریابی بیت مرا بشراقبال
بامداد بگاه * نوید عاطفت آورد از آستانه شاه * ثانی قوت معناسنه مذکور معنایه ایچی
معنایه شمس خزی * قطعه * میشران قضا و قدر بنیل مراد * همی دهند جناب ترا
همیشه نوید * لبولی تو باد از خرمی خندان * تن عدوی تو باد از عنا چونال نوید * ثالث

ثالث یعنی نواله کذا فی فرهنگ چهار تکبیری فرهنگ حسین وفای ده و فرهنگ میرزاده یعنی نوان
 یعنی متحرک و لرزان میرزاده بیت نال نو پند بسان سوسن آزاد * بنده بدن نال و نال وار نویدم
 نهاد فی سرشت و خلقت یعنی برادش حکیم سنایی بیت ای شده در نهاد خود عاجز *
 کی شناسی خدا را هرگز * شمس خیزی بیت چو تو نبیند و چشم خرد نکو آیین * چو تو نیارد
 دور فلک کریم نهاد * ثانی یعنی رسم و عادت مولانا کسایی بیت خدای عرش جهان را چنین نهاد
 نهاد * که گاه مردم از او بر عمد و گاهی شاد و بهارید فی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله یعنی
 ترسید یعنی قوز قدی فعل ماضی در که مصدری بهاریدن کاور شمس خیزی بیت رخ مرغ رزد
 از چیمست کوی * مکرر از انتقام شده بهاریدن * فرهنگ وفای ده زاء معجه ایله بهاریدن و بهارزد
 واقع در کذا فی الاداة و بهاروند فی فتح و او و سکون نونله ایکی معنایه در اول دیار عراق بر شهر
 و قریه بر طاع آدیدر گویند و بهاروند بر و بوم مشهور اولش در ثانی موسیقیه بر مقام در امیر خسرو
 بیت چنان کز سینه غم را بچ بر کند * فر و گفت این غزل را در بهاروند * حکیم انوری بیت
 غم لکهای خود همی خواندن * در بهاروند و راهوی و عراق و نیارد فی فتح یای تحتانی و راه مهمله
 ایله اگر چه حکایه عن الماصد راما فی قدرت ایچون استعمال اولنور روزمان حاله و مستقبلا
 هر فعل که آندن قدرت نئی اولنه آنک مصدری و یا خود قائم مقام مصدری اوزرینه ادخال اولنور
 نیارد شدن و نیارد بردن و امثالی کبی مولانا هاتنی در تیمور نامه بیت بنام خدای که فکر و خرد *
 نیارد که تا کنه او بی برد و تیمور نامه فی فتح یای تحتانی و جیم و میم و سکون نونله انجامیدن لفظندن
 نئی مضارع در آخره ایرمز معناسنه و مع الراء المهمله * ناستوار فی ضم همزه و تاء مثناة
 و سکون سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول محکم اولیان نسبه ثانی خاین و ناقابل آدمه دیرلر
 میر تنظیم بیت هر که عهدش مست و شد ناستوار * دور شو از وی مد او ش دوستدار *
 و نابکار فی فتح باء موحد و کافله ایکی معنایه در اول مفسد و فعل نامقبول صاحبی ثانی بطل
 طوب ایشن اشلمین آدمه دیرلر و ناچار فی ایکی معنایه در اول ضروری ثانی بیچاره و مدد سز
 معناسنه ابوالمانی بیت ناچار کشد اغل دل این محنت دنیا * ورنه شود از کوه کران تاب نیارد
 فی ناخن بر فی ضم خاء معجه و باء موحد ایله و ناخنکیر فی ضم خاء معجه و سکون نون و یای
 تحتانی و کسر کاف فارسیله ایکی معنایه در اول طرفت کسه جک آلت ثانی طرفت کسبجی
 معناسنه هم قاعل و هم مفعول استعمال اولنور و نادار فی فتح ذال مهمله ایله مفلس و بی نوا
 مولانا هاتنی بیت ز نظاره آن مرسان سیاه * چونادار از دیدن قرض خواه و بارود فی
 سکون راء مهمله و فتح و او ایله یعنی دختر نارستان کذا فی الاداة و ناسور فی ضم سین مهمله
 ایله او کلز جراحت معناسنه ابوالمانی بیت نشد به در رسیده عمر آخر * مکر این زخم دل
 ناسور بودست و ناقر فی کسر قافله چنگ دید کبری سازدر و ناگاهکیر فی فتح کاف اول
 و کسر ثانی فارسین و سکون ه ایله شبخون ایدن مولانا هاتنی بیت شبخون رسانان ناگاه کیر
 ره خواب را بسته برسد قیر و ناگزیر فی ضم کاف فارسی و کسر زاء معجه ایله یعنی ناچار و ضروری
 حکیم انوری بیت ناگزیر زمانه بادبقات * مرز جارونه و سه ناگزاست و ناگوار فی ضم
 کاف فارسیله هضمی عسیر اولان نسبه شمس خیزی * قطعه * طلم در ایام عدل و رافقت *

مانند ذر سوراخ عم چون سو شمار * آزار انعام عامت مانده است * روز و شب در در دور
نا کوار * و علت تخمه یعنی امتلاء معده است ادلیبی بیت از سخای تونا کوار گرفت * خلق را
یکسر و هم ناهار * نا کور * ضم کاف فارسی و فتح و او ایله بمعنی ناخوش و نا کوار مر قوم شاه ناصر
خسرو بیت مجلس تورهی را شکایتیست شکر ف * که سال سفله بدید آید و زمان نا کور *
* نام آور * صاحب نام و شهرت نامور و نامدار دخی بر معنایه کور مولانا هاتنی بیت تصور
نکرده به از خود کسی * ز نام آوران بود غافل بسی * نامدار * سکون میله صاحب نام
و مشهور نام معناسنه در * نامور * سکون میم و فتح و او ایله نامدار یعنی نام صاحبی شیخ سعدی
بیت بس نامور ز زمین دفن کرده اند * که هستیش بروی زمین هیچ نشان نماند * نامور *
فتح میم و باء موحد ایله پیک و قاصد نامه ایلدی یونند رکوکر جنبه مرغ نامه بردید کاری بر جفت
که بو ترک دیشیستی بر شهرده آلیقویوب ارککین آخر دیاره کو توررل اقتضایند و کی محل برنامه
یا زوب قنادی التنه با غلیوب صالیو دررل اوچوب دیشیسی اولد و غی بره وارر اکثر یا سر حد لده
ایدرلر ابوالمعانی بیت عرض حال خود نوشتم صفحه دل راهمین * سوی جانان عزم کرده همجو
مرغ نامه بر * ناوسار * سکون و او و فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول دکرمان ارق
معناسنه خصوصاً ثانی اول ساقیه که بوستان و مزرعات صواریق ایچون و چشمه و حوضاره
صواریق ایچون ارق ایدرلر عوما * ناهار * بمعنی کرسنه یعنی آج حکیم فردوسی بیت نهادند
خوان و محمد ید شاه * که ناهار بودی همانا بره * فرهنگ جهانگیر یده بمعنی ناستنای یعنی بر کسنه
طعام جزوی تناول ایده و طویتمش اولیه اکا ناهار او شکسته شد دیرلر کمال اسمعیل در قسبه
بیت بعضی او که جهانی کما یر از سر ذوق * فرورد که شکسته نکرده اش ناهار * حکیم ناصر خسرو
بیت ای باز سفید خورده کیکان * مردار مخور بشان ناهار * مؤید الفضلاده بمعنی کاشی
و کنارش تن مسطور در بعض فرهنگها ناهار واقع اولمشدر * ناهار * مناسب اولین سنه
هر نه اولورسه و دوز اولین یرده ناهار دیرلر * نایر * کسریای تحتانیله ایکی معنایه در
اول لوله که چشمه لده و مصلقلده ایدرلر نایر دخی دیرلر ثانی شعرده قافیه معناسنه در اما قافیه
طقوز نوع در رنوعنه نایر دیرلر * نیور * ضم باء فارسی و او معروفله نفیر معناسنه در میرایل
رازی بیت نه با بونه با خولجه نه پورست * دراز و خشک ولاغر چون نیورست * نیور *
فتح باء موحد و سکون هایلله کمنرا قچه و فناسنه و دون و فرومایه آدمه دیرلر نهره دخی دینلور
* نایر * فتح جیمه قرجه که زبان یوزلرینه سوررلر غازه و کلکونه و فکر دخی دیرلر * نجیر *
کسر جیم و سکون یای تحتانیله آهار معناسنه که اسم عامدر کاغذ اولسون قاشه و بزه اولسون
میرزمنی بیت برویش آنقدر ضیق هیند * نجیری کویا بر کاغذ افتاد * نایر * فتح
ناه معجه ایله بمعنی ناهار مر قوم یعنی ناستنای * نجیر * سکون خاء معجه و یای تحتانی و کسر جیمه
ایکی معنایه کور اول صید و شکار معناسنه میر خسرو بیت بازان سوار منست بنجیر میرود
رستم ز کارو کار بتدبیر میرود * ثانی هر شکار اولور جانوره دیرلر عوما و طایع کی سنه دیرلر
خصوصاً مختاری بیت بنید از بس چشم نجیر و بنا گوش تدر و * دستها پر زکس و که پایها
پرنارون * بمعنی شکار کردن شیخ نظامی بیت چنین فرمود خورشید جهانگیر * که خواهم

که خواهم کرد روز چند بخجیر * یعنی شکار و له بیت زباز کران خوشه خم کشته بود * نك و تاب
 نخجیرم کشته بود * ن في النی معنایه کاور اول ارکک معناسنه اسم عام در انسانه و حیوانده
 استعمال اول نور ثانی زشت و کریه معناسنه مثلا زکدا وزه دیو دیرلر حکیم سنایی بیت
 علم دان خاصه خدای بود * علم خوان شوخ و زکدای بود * ثالث نام پدر سام در که نریم و نریان
 دخی دیرلر حکیم ازرقی بیت توان پادشاهی که کر زنده یودی * زمین پوسه دادی ترا سام بن نر *
 رابع آلت رجل معناسنه که حضرت مولانا در صفت کنیزی که خرنزی بجماع خود آموخته بیت
 * مثنوی * یک کنیزک یک خری بر خرف کند * ازو فور شهوت و فرط کزند * آن خرنز را بکان
 خو کرده بود * خر جماع آدمی پی برده بود * یک کدوی بود حیلست سازه را * در نرش کردی پی
 اندازه را * در نرش کردی کدورا آن عجوز * تارود نیم دکروقت سپوز * کر همه زه خرنز اندروی
 رود * آن رجران رودها ویران شود * خامس موجه آب سادس اغاجک اورتی سغه
 اولان شاخبری بومعنا رده زه و زه دخی دینلور * نر غار * سکون زاء فارسی و فتح غین معجه
 ایله بانک و نمره و صدای بانند کذافی الخفه * نسر * فتح سین مهمله ایله یعنی نساء مرقوم
 * نستر * سکون سین مهمله و فتح تاء مثنایه ایله کل نسرین دیدکری خوشبو بیاض
 شکوفه در که نستر و نسترون و نسترین دخی دیرلر حکیم خاقانی بیت عیسی حلال کرده
 از خارهای کلین * ادريس سبجه کرده از غنچه های نستر * نسر * فتح سین مهمله ایله ایکی
 معنایه در اول سایبان معناسنه شمس ختری بیت ملاک در تاب زافتاب ستم * سازد از عدل
 تو همیشه نسر * ثانی طاع باشلرنده بعض چوبدن و اوندن مختصر اولر ایدوب ایچنده باجد اولر
 و سایر کسنه لر دخی او تورلر استاد ر و دکی بیت نسر ی ساخت بر سر که سار * دور ماند
 از سرای خویش و تبار * فرهنگ جهانگیریده کونش اصابت ایتمین بر که نسر و فسار دخی دیرلر
 و عربیه سکون سین ایله کر کس دیدکری قوشه دیرلر و آسمانده داخل رصد ایکی کوکب
 آ دیدر برینه نسر طائر و برینه نسر واقع دیرلر * نسطور * نام صاحب مذهب ترسیان و آنلرک
 فقیه و دانشمندینه دیرلر حکیم خاقانی بیت نسطور دید ایت مسطور در دل او * گفت از حواریان
 چوت دین پروری ندارم * نسر * کسرفا و سکون یای تحتانیله اوج معنایه کاور اول بوری که
 نای روپین ونای کاو دم دخی دیرلر خواهه سلمان بیت کوس باناله نسر بود * کوه بانچه و فغان
 باشد * ثانی قبانای که سورناکی یوقاری باشنه دل قویوب او قورلر ترکیبه دخی نسر دیرلر
 ثالث اول صدا که بوری و سورنا ونای دن ظاهر اولور مولانا هاتنی بیت کدشت از ثریا صغیر
 و نسر * رمیند مرغان سدره زئیر * حضرت مولانا قدس سره بیت کز نیستان تانرا
 بهریداند * وزن تقیرم مرد وزن نالیداند * بویته صدای نای اولق اقتضاییدر که مثنوی
 شریفک ابتدا بیته فی لسانندن حکایه ایدر * نکدر * سکون کاف و فتح دال مهمله ایله
 بر موضع یا خود بر طایفه آدی اوله مولانا هاتنی بیت همه خیل اوغانی و تکدیری * بفرمانبری
 و اطاعتگری * نماز دیگر * ایکنند و وقتی و ایکنند و نمازی در وقت مزبورک مخصوص اسمی
 اولمغله صلوات بهاریه نك نانسی اولمغله کوننده منسوب طو توب نماز دیگر تسمیه ای باشلر وقت
 ظهر دن سکره واقع اولدوغی اجلدن * نماز کزار * نماز قیامی کزارنده نماز تقدیر نکره عریبه کی

اصبل معناسنه و نمدار و سکون میم و فتح دال مهمله ایله عنناک معناسنه و نمکزار و
فتح میم و زاء معجه و سکون کافله طوزله یعنی طوز حاصل اولدوغی بر عربیه سبخته دیرل فحقات
تکته ایله کازار و چمنزار کی میرنظمی بیت سراپا بوده آن صحرا نمکزار * کدشتن مرغ از آنجا
بود بیزار و نمکسار و فتح میم و سین مهمله و سکون کافله طوز حاصل اولان موضع نمکزار کی
و نمکسور و فتح میم و سکون کاف و ضم سین مهمله ایله یعنی نمکسود مرقوم یعنی طوزاوات
و طعام دیکر و نمیر و کسر میم و سکون یای تحتاً نیله بسیار خوار و کاهل معناسنه میرنظمی
بیت چوکا و عمل مانده ناید بکار * هر آنکس غیرست و بسیار خوار و نواکر و فتح کاف
فارسیله سازنده و کویته و خواننده معناسنه میرنظمی بیت مجلس شد نواکر نغمه پرداز
که زهره هم در آنجا کشته دمساز و نواله بر و فتح لام و ضم باء موحد ایله بچاق معناسنه که عربیه
سکین دیرل کسرین ایله و نور و سکون و او و فتح باء موحد ایله تازه و هنوز ایرشش میوه که
نوباوه دخی دیرل شیخ نظامی بیت نور باغ هفت چرخ کهن * درة التاج عقل و تاج سخن *
و نوبهار و اوج معنایه در اول فصل ربیع ثانی آتشکده و ثالث بتخانه معناسنه مثال
آتشکده حکیم فردوسی * مثنوی * چو کشتاسب راداد لهراسب تحت * فرود آمد از تخت
و بر بست رخت * به بلخ کزین شد بدان نوبهار * که یزدان پرستان بدان روز کار * مران خانه
داشتمندی چنان * که مر مکه را تازیان این زمان * مثال بتخانه امیر معزی بیت بهار چین که
از ان روی بزم و خانه خویش * اگر چه خانه تو نوبهار برهنست * بو معنایه مسعود سعد
سلمان بیت آورد نوبهار بتانی و هیچ بت * مانند تو بخونی در نوبهار نیست * مؤید الفضلاده
یعنی خانه بزرگ که بر امکه بلخ شهرنده بنا آیتش از ایدی حکیم انوری بیت ساختت آب
قندهار ببرد * صفهات پنج نوبهار بکنه * بو بیتک صنعت تجنیس وارد و نوحه کر و فتح
هاء مهمله و کاف فارسیله میت اوزرینه مرثیه اوقیوب آغلاچی معناسنه که عربیه نواحه دیرل
و نودر و سکون و او و او و فتح دال مهملتین ایله نام پسر منوچهر که افراسیاب النده گرفتار اولدی
حکیم سوزنی بیت ای شهنشاه فریدون فرد لیر دار و کیر * جم نکین نودرستان قارن نیر بهرام نیر *
و نهار و فتح هایله ایکی معنایه کلاو اول یعنی ناشتا یعنی تمام طوق اولیه که ناهار دخی دیرل ثانی
نهاریدن لفظندن اسم مصدر در اکساتک و اکساتک معناسنه استاد فرخی بیت ملاک برفت
و علامت بدان سپاه بود * بدان کھی که به پنج نهار کرد نهار * شمس فخری بیت خدا پکانا
هر چند ماه دانش و فضل * چو شخص فاضل و عالم گرفته است نهار * عربیه ایکی معنایه در
اول ظهور صبحدن غروب شمسه دک زمان ثانی خرچال و سنگ خوار دید کاری قوشک یاوریسی
معناسنه در نهار و فتح میم و سکون ها و فتح میله فرهنگ جهانگیریده اوج معنایه کلاو اول بزرگ و بسیار
اولان نسنه کمال اسمعیل بیت مرابکام دل دشمنان مکن تکلیف * که از تحمل آن بار عاجزم
نهار * حکیم فردوسی بیت چو ابلیس دانست کودل بداد * بر افسانه اش کشت نهار
و شاد * ثانی بکبار و همه مختاری بیت نهار جهان چون اثر خاطر من کشت * تا زیور انعام
تور بست ریاحین * ثالث مشکل و عجب معناسنه خواجه عمید لوبکی بیت شاد بادیت
همیشه که زغم خصم امروز * شد چنان زار که نهار بفر دایرسد * مجمع الفریسده یعنی کاری

کاری و یا چیزی عظیم و فرهنگ میرزا ابراهیمه یعنی عجیب میر خسرو بیت در بند پرواز است
 خان بگذار سیرت بشکرم * ز نینسان که بینم حال خود نهمار بینم دبکرت * زاه معجه ایله ده
 معانی مرقومه به مریدر * نیشکر فی سکون یای تختانی و فتح شین معجه ایله شکر قامشی
 بومعنا به مولانا هاتنی بیت فی نیزه خوردند اندر جگر * بد انسان که هند و خورد نیشکر *
 فی مع الزاء المعجه * ناچیز فی کسر حیم فارسیله به مقدار عربیه لاشی معناسنه شیخ سعدی
 بیت بگفتام کل ناچیز بودم * ولیکن مدتی باکل نشستم * ناز فی ابکی معنایه در اول شیوه
 و استغنا شیخ سعدی بیت نازت بکشم که نازینی * تاب سر و چشم من نشینی * ثانی حضور
 و راحت معناسنه شاعر بیت بر فتم بانیز های دراز * برو تلخ کردیم آرام و ناز * عربیه غنچ
 و دلال که شیوه به یقین اوضاع در ادات الفضلاده بر اغا حدر عربیه صنوبر دیرل فی ناز نوروز فی
 موسیقی ده بر نوا اسمیدر * نان پر فی سکون نون و فتح باء فارسیله اتمک بشوری عربیه
 خباز دیرل ابو المعانی بیت به نان نان پزرا کر شناسی * اگر نیش خورد کو خورده باشد *
 فی بنتیز فی سکون باء موحده و کسر تاء مثناة بعد یای ساکنه ایله اوجی غایت سوری اولان
 نسنه خجروا کنه و بیز کبی * مخیز فی سکون خاء معجه و کسر تاء مثناة بعد یای ساکنه ایله
 یعنی کینکاه یعنی پوصوری * مخیز فی سکون خاء معجه و کسر حیم فارسی بعد یای ساکنه
 ایله یعنی بچیده یعنی صاراش میر نظمی بیت بجامه خواب را کلین بوده * بشب تا صبح را
 مخیز بوده * مخیز فی کسر خاء معجه و سکون یای تختانیله اوج معنایه کلور اول فرمایه
 و کینه حکیم ناصر خسرو بیت جان پر مایه همی چون بفروشی بخیز * جز پر مایه همان به که
 یارزان ندی * ثانی کین یعنی پوصو و کینکاهه مخیز گاه دیرل مسعود سعد سلمان * قطعه *
 توای دل درم باش و همواره باش * توای دینه خونریز همواره ریز * به بیند به پیری که جان مرا
 نشسته است چون شیر اندر مخیز * شمس خیزی بیت سپهر پرورخ اعدای او کشیده کان * زمانه
 برده بد خواه او کنساده مخیز * ثالث اوزم جموغن و یا خود غیری اغاچی کوکی یا شدن اکد یروب یره
 کومر لکه بر سنه برنده طورب کوك طوئد قدن صکره چقاروب آخر یره دکر لرا کا محمدان و داران
 دخی دیرل فی نغز فی سکون غین معجه ایله کوزل و لطیف که خوب معناسنه در استاد عنصری
 بیت بکوشش که من نامه نغزناک * فراز آوردستم از مغز پاک فی نفت انداز فی نفتدن مراد
 آتش در که بعض قلعه محاصره سنه دشمن هجومند اسکی بزلی نفت یا غنه باطروب و آتسه
 یا قوب دشمن اوزرینه آتارلر اکانفت انداز دیرلر و آتش بازلق ایدنه دخی دیرلر و فشنک آتمق کبی
 هر نه اولور سه فی نماز فی معروف عبادت در و خدمت و قوللق ایتمکه دینلور حکیم فردوسی بیت
 پیاده شد از اسب و برده نماز * گرفته بهر شاه کردون فراز * حکیم سوزنی بیت شعی که
 بار که اوست سجد کامهلوک * همی بر بندر آن سجد ملوک نماز * نمازی پاک و طاهر معناسنه در
 ایدی نماز دخی کشی بی کناهدن پاک ایتدو کچون نماز دید بار عربیسی و ضودر فی نواز فی ابکی
 معنایه کلور اول تهمتدن اوراق اولق ثانی نواختن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در
 دلنواز و ضودن نواز کبی فی نواآموز فی ابکی معنایه در اول یاوری طوغان که یوادن آلوب شکار
 تعام ایدرلر ثانی هنوز مودبه ویراش طفله دیرلر فی نوروز فی سنه ده ابکی کوندربوی نیر

اعظم برج جمله نحو بل ایشد وکی کوند رکه آذر ماهک اون برچی کونی درکه نوروز کوچک و نوروز عامه
دیرلر و آنک تسمیه سنه ایکی وجه روایت اولمشد راولا عقی سبحانه و تعالی عالمی و آدمی بو کونده
خلق ایلمدی وجه ثانی اولدرکه جمشید جمله جهانی سپرو کشت و کند ارایلمدی آزر با مجانه کاد که
جواهر ایله مکللی و مرصع بر تخت عالی نصب و وجه سنی جانب شرقه وضع ایلیوب و باسنه
ذی قیمت جواهر ایله مزین تاجی کیوب و چقوب تخت اوزرینه او توردی چونکه کونش طلوع ایلیوب
اول تاج و تخت طوقندی اولر تبه شعاع و ضیا پر تو ظاهر اولدی بکه عالی روشن ایلمدی خلق
آنی کورد که شادمان اولوب این روز نوست دیدیلر چونکه زبان دریده و زبان پهلویده شعاعه
شید دیرلر و جم پادشاه معناسنه در شید لفظنی اکا مضاف ایلیوب اکا دخی جمشید دیدیلر
و نوروز ثانی اولدرکه فروردین ماهک آلتنجی کونی که نامی خرداد در نوروز بزرگ و نوروز خاصه دیرلر
و آنک وجه تسمیه سی اولدرکه جمشید اولکوند تخت اوزرینه طرز مرقوم اوزره او تورب خاص
و عامه اذن و یروب جمله یانسه جمع اولوب کار عالم ایچون ایورسم و لطیف عادت و قانون قیوب
خلقه تنبیه ایلمدی و ایتدی الله تعالی سزای یلغاسون کر کدرکه پاک صوایله غسل ایلیب کوز و الله
تعالی نک نعمتاری شکرین ادا ایلیب کوز و هر نفسه الله تعالی حضرت تک امرینی برینه کتورمکه
سعی ایلیب کوز و هر سال یواصلوب اوزره عمل ایلیب کوز و منقولدرکه اکا سره عجم نوروز کوچکدن
نوروز بزرگه وارنجیه دک حاجات ناسی مقضی ایدرلردی و محپوش اولنلری اطلاق و محرماری عفو
ایدرلردی و خلقه انعام و احسانلر ایدرلردی و کندولر عیش و عشرت و ذوق و صحبت مشغول
اولورلایلمدی و نوبتاز فی سکون و او و کسر نونله بر تازه نور سیمه ابتدا کاره شروع ایتمکه دیرلر
او قومق و باز مق و غیره صنعت هر نه اولورسه ابوالمعانی بیت پیشه جور و ستم را چون هنوز
آموختست * کر کشد عاشق عجب نبود که طفل نوبتاز فی سکون ها ویای تحتانی
و کسر حیم فارسيله بمعنى پیچیده یعنی طولاشش و صارتش نخبیز دخی دیرلر شمس فخری بیت
چنان ز معد لئش کار مملکت شد راست * که شد ز زلف بتان باز وصمت نخبیز فی نهماز فی
سکون ها و فتح میله درت معنایه کاور اول بمعنی بزرگ استادرودکی بیت کنیدی نهماز پر رده بانند
نه ستونش ابرونه زیر بند * ثانی بمعنی بسیار و بی اندازه شمس فخری بیت ندید چون تو
جوانبخت شاه تحت شعی * اگر چه دید شهنشاه در جهان نهماز * ثالث بمعنی مشکل رابع
جنگ عظیم معناسنه در مع الزاء الفارسی * ناز فی چام اغاجی که ناج و نور دخی دیرلر شمس
فخری بیت چو عر سر افر از باد امدام * بیستان همی تابود سرو و ناز * و سرو اغاجنده
دیرلر شاه ناصر خسرو بیت ای بی هنر خوب بچهره خردت کو * خود شرم نیایدت ازین قامت
چون ناز * بوم معنایه فار دخی دیرلر ناز فار فی سکون زاء فارسی و فتح فایله استمک که خمپازه و ده اندره
دخی دیرلر عربیله ثاب دیرلر فی ناور فی فتح و او ایله اغاج نکنه درکه ایچنله خمیرا دیرلر و اثواب
یورلر فی نکر فی فتح کافله اوزم چکردکی تاء منثاة ایله دخی مرویدر فی مع السین المهمله * ناوس
ضم هنرم و او معروفه بمعنی آتشکده کذافی قرهنگ جهانگیری فی ناشناس فی کسر مشین
معجه و فتح نونله اکلز لایفهم معناسنه ابوالمعانی بیت مکن عیش و صحبت بهر ناشناس *
رسند مترالابد ازوی زیان فی ناقوش فی ضم قاف و او معروفه بیوک چاکدرکه مناره کی بر بلند بنا

بر بلند بنا آید و ب با سینه وضع آید در وقت معین چالز صد اسی بر آبی فرسخ بره کیدر بعضی
 ارغنون دید کاری بیوک ساز معناسنه دیشار کفره کلیسارنده بعض مخصوص کونارنده چالز
 ایربلی و اوقالی ایچی بوش اغاچلردرکه بری بری یا نند دیزاشدر کورک ایله نفس و پروب چالز
 بی نظیر صد الرو پروب درست مقابله ظاهر اولور مولانا عرفی بیت مالب آلوده بهر توبه بکشایم
 لیک * بانک عصیان میزند ناقوس استغفار ما * عربیه دخی ناقوس و جمعنه نواقیس دیرلر
 لواحد من الشعر ابیت قد قلت للعین ای الضرب یرلمکی * ضرب البواقیس ام ضرب النواقیس
 و ناکس فی فتح کافله آخلق وسغله آدم معناسنه شیخ سعیدی بیت شمشیر نیک زاهن بد چون
 کند کسی * ناکس بتزیت نشود ای حکیم کسی * شیخ نظامی بیت هان ناکس نان کس نیاشی
 یا کره خوان کس نباشی و ناموس فی ضم میم و و او معروفه خانه صیاد که ایچنه کیروب آو
 و شکار کوزه در عربیه عار و غیرت معناسنه و نام حضرت جبریل امین علیه السلام در کد ناموس
 اعظم و ناموس اکبر دخی دیرلر و ناوس فی ضم و او ایله آتشکه معناسنه حکیم سنایی
 * قطعه * کرچه زانغ سیاه کشتم من * نکزیم مقام جزناوس * زانغ کریشنود کند در حال
 زین سخنها کرشمه برطاوس * حکیم انوری بیت عاشر آن اکرم معاشر عشر * کوی از کبرکان
 ناوسیدست * و کورستان مجوس معناسنه ده روایت اولمشدر و ناوس فی ضم ها و او
 معروفه بمعنی ناکاه میرنظمی بیت چو کرده ترک نک و عار و ناموس * بدید آید از ان سویش
 بناهوس و ناوس فی سکون یای تحتانی و او و ضم میله بر ساز در قامشیرله دوزاش موسیقار
 دخی دیرلر کدانی فرهنگ جهانگیری و ناس فی فتح باه موحد ایله مخفف و مشدد دخی جائز دو
 بمعنی دخترزاده یعنی قزاولادی نسه دخی دیرلر امیر خسرو در منقبت امام حسین رضی الله
 عنه بیت صفت ذات او همین بس است * که رسول خدایا ناس است و ناس فی
 فتح خاه معجه ایله سروکه بابو جیلر کونله بشتی اراسنه دیکرلر و ناس فی سکون خاه معجه
 ایله غم و غصه دن چهره صولق و ضعیف و زبون اولق معناسنه در عربیه کسک و درمنک
 معناسنه در و ناس فی سکون راء مهمله و کسر کافله زرین قدح دیدکاری چچکک قمرینه
 دیرلر استعاره طریقیله شعرا محبوبک کوزینه تشبیه آیدرلر شعرلرند کثرت استعمالدن چشم
 معناسنه اولمشدر خواجه سلمان بیت ناتوان شد زهوای کل و دارد زهوا * رخ زرد و قد کوز
 و تن لاغر نکس و ناس فی سکون سین مهمله و فتح نونله حکیم اسدی طوسی روایتند
 هند و متان سرحدند سر اندیب قرینه برکوه بلند وارد در آدنه ذرات هوام دیرلر آند بر نوع مخلوق
 او او بوبلری اوزون ویدنلری قیلو و کوزنکنده و قیلاری قزل و یا شلرینک ایکی یا نلرند یوزلری وار
 هر بوزلرند ایکی شکر کوزلری وار هر برسی هم از کله هم دیشی درلر و طوغور در اولق در قوتلر اولورلر که
 ایکیسی بر فیلی طوتوب اولد درلر و برلر و بونلر بغایت سکر درلر اول قومه ناس دیرلر و عربیه
 میونک ایریسنه دیرلر و نفس فی فتح فایله معروف شیخ سعیدی بیت هودم از عمر میرود نفسی
 چون نکله میکنی نماد بسی * و سکون فایله ایکی معنایه در اول معروف درت مرتبه ایله تعبیر
 اولمشدر اول نفس اماره ثانی نفس لوآمه ثالث نفس مطمئنه رابع نفس ملهمه در معنای
 ثانی وجود موجود که کند و ذاتند ایکنه کند و نفسند دیرلر میرنظمی بیت در هنر هابن نفس

خود بکتا * هر جهت را شود زبون اعدا * مع الشين المعجه * ناخن خوش * ضم خابین
معجتین ایله بر نوع ضد قدر ناخنه یعنی طرفه مشابه اولور خوشبودر عربیه اطفاار الطیب دیرلر
هندی لسانده نده دیرلر بعض تراکیبه و عطریاته داخل اولور ناخن پریان و ناخن دیودخی دیرلر
کذا فی فرهنگ جهانگیری * ناخوش * واو مجهول ایله طبعه مناسب و موافق اولمیان
نسنه و مزاجه درست اولماق معناصنه * ناخوش منس * واو مجهول و سکون شین معجه
و فتح میم و کسر نونله معده بوانق و طبیعت نادرست اولق معناصنه در میر نظمی بیت شود
ناخوش منس از فرط باده * محور از وسیع طبیعت می زیاده * نازبالش * سکون زاه معجه
و فتح بباء موحد و کسر لامله یوزیصد و غنی ابو المعانی بیت می نهد بر نازبالش آن پری رخسار رو
پرتو خورشید افتادست بر کل توده را * نازش * کسر زاه معجه و شین موقوف ایله نازلق
معناصنه اسم مصدر در * ناغوش * ضم غین معجه و واو معروف ایله باش آشاغی صویه
طالمق شمس فخری بیت زهرکه غوطه خورد در بر آورد زبحار * بسا کسا که بود مردن وی
از ناغوش * استاد لیبی بیت کرد کرد اب مگردای کدنا فی تو شنا * که شوی غرقه جونا کاهی
ناغوش حوری * نالش * کسر لامله اکلیمک معناصنه اسم مصدر در * ناخورش *
سکون نون و ضم خاء معجه و واو مجهول و کسر راء مهمله ایله اتمکه بر مقدار طعمانی قانق ایتیک
* ناکش * سکون نون و کسر کافله چورک اوقی دیدکاری سیاه دانه لردر عربیه حبه الخضرا
دیرلر * نامش * سکون نون و فتح میله ایکی معنایه در اول کور نامش نسنه یعنی برشی که
نظیری و مثلی اولیه ابو المعانی * مصرع * نامش بوده چنین حسن و جمال بکتا * ثانی یولسزاق
ایتیک معناصنه کذا فی فرهنگ جهانگیری * نبارش * فتح بباء موحد و کسر راء مهمله ایله ایکی
معنایه در اول ستم آمیز سوز سو بلیک ثانی دوشملو اولان سقفه و بقلمو اولان دیواره استحکام
ایچون قونیلان پاینده ترکیه دستک دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری * نومه * کوش *
سکون راء مهمله و ضم کاف فارسیله قولق یومشغی دیمکدر ابو المعانی بیت چغان بیمل بوده
نومه کوش * همی یابد ازان آویزه قیمت * نسیرین نوش * نام دختر سقلاب شاه درکه
بهرام شاه آنی خباله ازدواجه کتور مشید می شیخ نظامی از هفت پیکر بیت دخت سقلاب
شاه نسیرین نوش * ترک چینی طراز روی پوش * نغش * سکون عین مهمله ایله تابوت
معناصنه لغت مشترکه در شیخ سعدی بیت اگر نغشی دو کس بردوش گیرند * نغم الطبع
پندارد که خوئست * نقش * سکون قافله ایکی معنایه در اول معروف ثانی بقره که آنکه
طوغان چقرلر خواجه حافظ بیت داده ام باز نظر را بتدروی پرواز * باز خواند مکرش
نقش و شکاری بکند * نمش * سکون میله مکر و حیلله و دغلبازی معناصنه حکیم فردوسی
در یوسف و زلیخا بیت بگردار چشمی کوزنان چشمی * همه مهر و شوخی همه رنگ و نمش *
و عربیه فحمتین ایله سفید و سیاه نقطه لزه و سفید و سیاه صور نلره دیرلر * نوش * فتح واو
ایله ایکی معنایه در اول نواله معناصنه اسم مصدر در ثانی عوض و بدل معناصنه در * نه خوش
ضم خاء معجه و واو مجهول ایله تاك دشنی یعنی بیان آسمه سی که سیاه دانه لولولور عربیه
و کره البیضا دید کاریدر و سبب تسمیه سی قیش ایامنده قوریمز و جنوخی یاننده اولان اغاچه

اولان اغاجه صار ياور چقار صالحمنه اون واوون ابكي دانه سي آنجق اولور اولي يشل آخري
 سرخ اولوز وچچكي لاجوردى رنك اولور و مع الغين المعجه * ناع في قره اغاج اما بعض
 فرهنگه شجرة البق ديد كاري اغاج دري نان كلاغ في سكون نون وفتح كاهله برنوع اولقدر نمنك
 يرلرده بتز مولانا جامي بيت مخور غم بهر طعمه از كلاغ كنه كورا * توكل چون درست آيد
 بر آمد از زمين نانش * وله ايضا بيت باغبان كرتند بانك بناغ * قرص انجبر شود نان كلاغ *
 في بناغ في فتح باء موحد ايله مخفف انباغ در كه انباغ و بناج دخی دیرلر قومه عورت معناسنه
 في تشوغ في ضم شين معجه ايله بردارودر آغزده طوتر لر ديش و آغز آغزيسنه نافعدر
 في تغنغ في سكون غين معجه وفتح نوله ماوراء النهر ده استعمال اولنور بر يوك كيله در كه هر يوكيله
 غله تمام بر يوك اولور منزور دخی دیرلر ابو العباس بيت ای میر ترا كندم دستيست بصدمار
 بانغينكي چند تر امن شدم انباري نفتخ في سكون فو فتح تاء مثناة ايله كيله معناسنه شمس فخری
 بيت حاتم عهد شيخ ابواسحق * كدهد زربد امن و نفتخ في مع الفاء * ناتف في كسرتاء
 مثناة ايله حلواي پشمينه و بعض فرهنگه ديله ديد كليردو و بعضيلر جوز ايله يا خود بادام ايله
 اولان حلوا درد يمشلر و الحاصل حلوا اولدوغی مقرر در اما نوعه اختلاف ايشلر اصلي عربي در كه
 ناطف دیرلر تجيم اولمشدر نطف عربانده بر مشهور كسنه نك اسميدر او ايل حالند بغابت فقير
 ایدی بعد بغته دولته نابل اولدوغندن عريمه ضرب مثل اولمشدر صكره دن دولت بولان
 آدم حقه ضرب ايدرلر و مزبور نطف زمان دولتنده صاحب كرم و سخی اولغله كند و اوغلی حقه
 ديمشدر بيت ابی النطف المباري الشمس ان * غريق في السحابة و المعالي في ناف في خصوصه
 كويك معناسنه در مشكه نافه تسميه اولندوغی آهونك كو بكنده اولدوغچوندر و هر سنه نك
 درست اورته سي مثلا كعبه معظمه وسط دنياده اولغله ناف زمين دیرلر يوك كويكي معناسنه
 كويك انسانك اورته سنه اولدوغندن خواجه سلمان بيت همچو مشك نافه عهد مناف
 از نافع ارض * داده از نبري و خلقش بوي ماچيني و خطاست في نجف في فتح جيله كوفه شهرى
 قريته بر موضع در كه امير المؤمنين و يعسوب المسلمين حضرت اسد الله الغالب على ابن ابى طالب
 رضی الله عنه و كرم الله وجهه مرقد شريفلى آنده در زمان سابقه اول محمد بردر يا وارايش كه
 دريای نجف ديمكه شهرت بولمشدر حالا اول دريا برنده آدم كله سي كبی دخی طاشلر واردر قيرسك
 ايجندن در نجف ديد كاري بر لطيف بياض شفاف طاش چيقار مولانا جامي بيت اصحت
 زايرالك يا شحنة النجف * بهر نثار مقدم تو نقد جان بكف في نسف في فتح سين مهمله ايله
 ابكي معنایه در اول بر شهرك اسميدر كه قرشي دخی دیرلر ماوراء النهر ده واقعدر ثاني بر سنه في
 دیندن قو پارمق و دخی صوامق معناسنه ده مرويدر في مع القاف * تيق في باء فارسيه
 الى اوز چيره دست معناسنه مرويدر اما حرکتی اشعار اولتماش آنجق تلفظی مفتوحه يه
 انسب اولغله بو محله يازلدی و نه طائفه نك لساني اولدوغی دخی راقم الحروفك معلومی اولدی
 في تسق في فتح سين مهمله ايله ترتيب و طرز و اسلوب ديمكدر ابو المعاني بيت جفا و جور توكلر
 انجمنين نسق ماند * برفته حال دل عاشقان خراب شود في مع الكاف * ناپاك في ابكي
 معنایه در اول هر نه كه كيرلي و يونماش اوله عموما و جنب و حايض معناسنه خصوصاً ثاني مردار

معناسنه در في ناچرمك في ضم جيم وسكون راء مهمله وفتح مهمله بتكده ده او تور مق واو تور انه
دخی دیرلو و بعض فرهنکرده زهاد و مرتاضان ترسان بر آدم اسپدر حکیم خاقانی بیت
من و ناچرمکی و دیرمجران * در بقراطیانم جا و ماچا في نازخوك في سکون راء مهمله و ضم
حاء معجه ایله في نازكوك في سکون راء مهمله و ضم کافله نام افیوندر کنده فی المجمع في نازمشك
سکون راء مهمله و شین معجه ایله اپکی معنایه در اول اطبا قتنده معروف بردارود در عربیده
مشك الرمان و اتعاق الرمان دخی دیرلر فرهنك جهانگیریده نارهندي دیرلر بر تخمدر سرخ زنگ
میائنه بر مقدر ایشل لك اولور خالصیتنه سنبل هندي یه قریبدر تفصیلی طب کتابارنده
مذکور در ثانی کوره آهنکران یعنی دمور جیلر او جاغی في نازك في ضم زاء معجه ایله یعنی
تنك و باریك و ظریف و خوش طبع و دخی محبوب معناسنه که بت و فغ و منع و نکار و جانان معنای
کبی در امیر خسرو بیت رسید نازک من ای نظار کی زهار * بموش دبه کرت جان بکار می آید
في نازك في کسر شین معجه ایله یعنی قرض در انیشك دخی دیرلر کنده فی فرهنك جهانگیری
في نافه مشك في معروف آهوکوبکی در که مشك نافه سیدر في ناك في بشر معنایه کاور
اول ادات نسبتدر بعض اسم آخرینه لاحق اولور نسبت معناسن افاده ایدر غناك و فرحناك
و سوزناك کبی ثانی مخلوط و مغشوش مشك یعنی مشك ایچنه جگر پاره لرین و بعض نستله
قمار لر زیاده اولوق ایچون حمله ایدر لر بو اپکی معنایه شمس ختری * قطعه * در چن لاله و مادل خون
از جهان شادا و ما غناك * شرف قدر او نباید خصم * تکهت مشکتاب نده ناک * بعض فرهنکه
یا لکتر مشك دکل عنبر و عبیر و سایر امثالی نسنه لره خارجدن شی قاتیلوب مغشوش اولغه
دیرلر و بعضیلر دیرلر که غش معناسنه یعنی نسنه قاتمق و بعضیلر مطلق مغشوش معناسنه که
زر و سیم و امثالی نسنه لره اولور حکیم سنایی * قطعه * علم و دین در دست مشتی جاه جوی
مال دوست * چون بدست مست و دیوانه است و در ره ذوالفقار * کز برای دام دارد مرد دنیا
علم و دین * و ز برای نام دارد ناکده مشك تثار * شیخ عطار بیت چون مشك و جگر دید او
در ناک دهی آمد * ناک از چه دهد آخر خاکست چو عطارش * ثالث امرودک بر نوعیدر که
بغابت لید و آبدار اولور * رابع کام و ملاذنه یعنی ذماغ و دیک که بوغازک اپلر و سننه اولور
برات پاره سیدر خامس عربیده فک دید کبری خانه در قک اعلایه ناک بالا و فک اسفله ناک زیرین
دیرلر و هندي لساننه اپکی معنایه در اول یعنی بینی ثانی آبی قوشلرک بر نوعنه دیرلر في نان تنك
کسرون و ضم تاء مثناة و فتحله ده اولور و ضم نون اخیر ایله یوفقه اتمک اکثر اهل بریه دن ترکان
طائفه سی ساج اوزرنده بشور زلر و شهر لره دخی ایدرلر في ناوك في فتح و او ایله اوق معناسنه
عموما که کثرت استعمالله هر نوعنه علم اولمشدر و قوش اوقنه دیرلر خصوصاً که زنگ ایله آتیلور
شمس ختری بیت دبه دوست با توروشن باد * سینه خصم پرز ناوک چرخ * بونده تخمیس
وارد در خصوصه اولیحق زنگ اوقی اولور زیرا چرخ زنگدر عمومله اولیحق فاک معناسنه اولان
چرخک اوقی دیمک اولور و میر خسرو دخی دیمشدر بیت ناوک زنی چونمزه اودر زمانه نیست
جز جان من خدنگ بلار انشانه باد في نای مشك في کسریای تحتانی و فتح میم و سکون شین
معجه ایله بر مشهور سازدر نای ایبان و فی ایبان دخی دیرلر امیر خسرو بیت باد بندي سرودونای

و نای مشکک بین که چون * هر زمان آن بادبندی راز سر کیده می * نیک * سکون باه موحد
 ایله کنار چشمه دن و کنار حوضدن و امثالهمادن صوصرمق زکاب معناسنه کدافی فرهنگ
 جهانگیری * نیک * سکون تا مثناة ایله یعنی تنک تانک تا خیرین دخی جایز کور مشل ایضا منه
 * نیک * فتح جمله بر نوع نجا قدر نیزین دخی دیرل حکیم سوزنی * قطعه * کل روی ترکی
 و من اگر ترک نیستیم * دایم بدین قدر که بترکیست کل محک * از چشم ابران چچک تو چکد سر شک
 ترکی مکن بکشتن من بریکس نیک * عمید لوپکی * رباعی * ای زهیب حکم تو خم زده قامت فلک
 خطبه کبریای تو وهدک لا شریک لک * بر سر ابر نوهار از در تو فرو نیست * لاله نشسته با سپر
 پید ستاده یا نیک * نیک * فتح راء مهمله ایله یعنی همیشه و بردوام حکیم نزاری قمستانی بیت
 کی بود بار خدا یا که به بیتم محواب * خانمان و درو کویش که سیه باد نراک * نزدیک * سکون زاء
 معجه ویای تحتانی و کسر دال مهمله ایله یقین بر پید کی قریب معناسنه مقابل دور در نزد قرب
 معناسنه و آخنده کی بر نوع یای نسبت در کاق الحاقیله باریک و تاریک کی و قرب معناسنه ده
 کلور ابوالمعانی بیت بنزدیک تو جای عاشقان نیست * گرفته جای نزدیک تو اغیار * نیک *
 سکون سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول حیوانات نوعندن بر غله در نرسک و نرسک و منجو
 دخی دیرل ترکیه مرچک عربیه عدس هندی لسانه مسوردیرل حضرت مولانا قدس سره
 گر نخواهم از کسی بکمشت نرسک * مرمر اکوید خمش کن مرک و جسک * حکیم شیرازی بیت
 نرسک و کشنیز و طباشیر باقلی * اندکی کافور پاشیدن طلی * ثانی خار و خسک معناسنه که
 هند پلر کو کور دیرل بدر جا جرمی بیت نرسک در چشم آنکه نشناسد * از مس سوخته زبر جدر
 فتح سین مهمله ایله عربیه یومق و پاک ایتمک معناسنه * نرسک * سکون سین معجه ایله چام اغاجی
 حکیم سوزنی بیت میر عادل زین دین ای آفتاب از تو بر شک * ای مرا خار تو کل خاک تو زرنال
 تونشک * استاد رودکی بیت آنکه نشک آفرید و سرو سخی * و آنکه بید آفرید و ناز و بهی
 شمس خیزی بوم معنایه فتح سین ایله نقل ابلش بیت تو چو کردد مخالف ار کردد * شاخ بید
 از خلاف همچونشک * بعض فرهنگه انار اغاجی روایت اولمش و بعض فرهنگه فیل و خنزیر
 دیشلری منقولدر * نرسک * سکون غین و فتح زاء معجمین ایله بر میوه در غایت لذت و شیرین
 اولور هند و ستانه مخصوص در اینه دخی دیرل هند پلر ایت دیرل امیر خسرو * مثنوی *
 نرسک خوش نرسک بوستان * نرسک بر میوه هند و ستان * میوه بیابان نه یکی ده بود *
 پخته شود خورنش آنکه بود * میوه نرسک هم از آغاز * تا حد انجام سزاوار خور * نیک *
 استه معناسنه اینک لفظندن مخفدر * نیک * فتح میله رونق و رواج و زیبای حکیم
 فردوسی بیت چه سالت شدای خواجه بر شست پاک * می و جام آرام شدی نیک * نیک *
 غلو معناسنه نیک و فرحناک کی در نیک ناک لغنی دیانده تفصیل اولندی * نیک * فتح میله
 طوزه معناسنه در استعاره طریقه شاعر کاه ناسور زخمه قورل نیک طالب آملی بیت دلی دارم
 در اغوش محبت زخم ناسورش * نیک میگوید و خیمازه بر خیمازه میر یزد * و کاه طعامه لذت و پردی
 ایچون محبوبک لیلرین آکا تشبیه ایدوب کلامه لذت و پردی لب نیکین دیرل ابوالمعانی بیت
 اگر ترانک فنیست باده نیست شکفت * باین لب نیکین تراچه کار کند * نرسک * خیم و و او

معروف و فتح سین مهمله ایله بر قوشدر در آجمن کوچک زاماتی در آج اتی کبیدر تیهودخی دیرلر
ترکیه سکون دیرلر نوشک فی فتح شین معجه ایله یعنی تیه و بعض فرهنکده سین مهمله ایله
مرویدر نوک فی ضم میم و و او مغروفله یعنی نشانه نیز آماج معناسنه شمس خیزی بیت سپر
مدح شاه بسکه مرا * بکند پیش تیر فاقه نوک * تا مشناه ایله ده منقولدر نوک نوای چکا وک
موسیقیه برنوا آدیدر مجد همکر بیت بیوی مجلس توجان بار بد مرغیست * که بی نوای
چکا وک زند عشق عراق نوک نوروز بزرگ فی ایکی معنایه در اول بر نوروز در که تفصیلی مرور ایلدی
ظہیر فاریا بی بیت میون و خسته باد بر تو * نوروز بزرگ و روز تحویل * ثانی بر لحن آدیدر
منوچهری بوایکی بیت بعض الحان آذرین نظم ابلش * قطعه * مطربان ساعت بساعت بر نیاید
زیروم * کاهی سر وستان زنتا کنون کاهی اشکنه * کاه زریق صبران و کاه تخت اردشیر *
کاه نوروز بزرگ و کاه بهار اشکنه * و له ایضا بیت نوروز بزرگ بزن ای مطرب امروز * زیرا که بود
نوبت نوروز و نوروز نوک نوروز خردک فی موسیقی ده بودخی بر لحن آدیدر نوک نوروز کوچک فی
بودخی موسیقی ده بر مقام نوروز بزرگ مقام نوک در آنجق نوک ترنمای آندن آذر اول اجلدن
بزرگ و کوچک تعبیر ایدرلر نوک فی سکون هایلله الی معنایه در اول یعنی لاغر ثانی یعنی ناقص
ثالث شراب ایچمک رابع شراب میل ایلمک خامس صوصه مق سادس صویه قانع بوایکی
معناده اضداد قبیلند نوک فی فتح پای تحتانیله مصغر فی در بیچکر معناسنه عربیه
سکون یا یله جماع معناسنه در نوک مع الکاف الفارسی * نارنک فی فتح راء مهمله و سکون نونله
نارنج مرقوم معناسنه در شمس خیزی بیت برای زینت بزمش فلک دهددایم * ز آفتاب ترنج
وز مشتری نارنک * حکیم خاقانی بیت آنکه باز میجه است کارکنند نارنک رنک * جغد جوشم کز
بروم نکدر دصفرای من نوک و زسنک فی کلاهما بسکون الرا و فتح سین المهملتین
هر جگه که عربیه عدس دیرلر شاعر بیت صاحب نانوا و کلپ شبنان * مالک زسنک و جو و باغور
نوک فی سکون راء مهمله ایله یعنی رده و بره که دام ایچینه قود قاری سنگار جنسندن که شکاری
آنی کوزنجه یا نه کاور و دامه طویلو ر کذافی الموید نوک فی فتح زاء معجه ایله یعنی زسنک
مرقوم نوک فی فتح میم و سکون شین معجه ایله قره چورک اونی که عربیه حبه السوداء
دیرلر نوک فی سکون نونله عار و ناموس معناسنه میر نظمی بیت نیست پروا هر کرا از ننگ
وعار * نیست آدم هر کز او عاقل مدار نوک فی سکون واو ایله یدی معنایه کاور اول هر سوری
نسنه ننگ اوچنه دیرلر نوک فی فتح میم و سکون واو ایله یدی معنایه کاور اول هر سوری
قلم اوچنه دیرلر خصوصاً شمس خیزی بیت چو کیرد شهنشاه قلم درینان * رخ شیر کردون نجاد
نوک * ثالث کرپک اوچنه دیرلر استعاره طریقیله خواجه حافظ بیت کر طمع داری ازان
جام مرصع می اعل * ای بسا در که بنوک مرثعات باید سفت * رابع اوق دمر فی اوچنه که
نوک ناوک دخی دیرلر شاعر بیت نوک ناوک چو عقل ورنک و بوی * از درون دودیده
مردم جوی * خامس نیزه اوچنه نوک سنان دیرلر شاعر بیت کرد از زخم خد ننگ اوچو
پردارد کان * کرد از ننگ سنان اوچو بکشاید کین * سادس دکن اوچنه نوک خار دیرلر
شاعر بیت نوک آمدان و عاقل کرد کار * برآمد کل هر خشن از ننگ خار * سابع قل اوچنه نوک

نوك موى ديرلر بيت هر آنكس كه زردى نمايد بروش * ز پيراهنش بر جهه نوك موش في نهنگ في
 فتحها وسكون نونله عربيه تمساح ديدكلى بالقدر خصوصاً و جمله ايرى بالغه ديرلر عوما مزبور
 تمساح نيل صوينه مخصوص صدر روايت اولنور كه صوده كز دو كى كى قره ده دخى كز روقوم اوزرنه
 چفتلشور و ياورى چيقار دقه صوده طوغور سه تمساح اولور قومده طوغور سه سقنقور اولور
 و طوغور دخى قطعه دن بيو مز صوده كى بويوب تمساح اولور و جمع چرنه و پرنه چاتورك الت
 چكه سى حرکت ايدر الهمكك اوست چكه سى حرکت ايدر روقنوسك دخى اوست چكه سى
 حرکت ايدر ديرلر اتم الحروف بر قوش كور دم بريده ده تيش ايدر لكلكه مشابه صحیح بياض آنجق
 قنادى اوجى و بورنى آل رنك آنك دخى اوست چكه سى حرکت ايدر نهنگ هر ايرى بالغه ديمند و كى
 بويتن فهم اولنور امير خسرو بيت زدرى اى شهادت چون نهنگ لا بر آرد سر * يتم واجب
 آيد نوح راد روقت طوفانش في مع اللام * نابل في كسرباه موحد ايله ايكى معنایه در اول
 صنعتند ماهر اولانه ديرلر تعريفى حاذق بالا مورد ثانی بمعنى نيردان يعنى اوق طور دخى
 طرف كنداقى قرهنگ جهانكبرى في نارجيل في سكون راء مهمله و ياي تحتانى وكسر جمله
 هندوستان جوزى ايجى كه ياغلى ولد يند و لطيف اولور بغابت مقويده اما كثر ت تناولى امتلا
 عارض ايدر تقويت جماعه بر طيب ديمشدر بيت نارجيل و موز باسنگر * تقويت رازد بکران
 بهتر في ناسپال في سكون سين مهمله و فتح باء فارسيله انا رقبوغى في ناطل في كسر طاء
 مهمله ايله اوزانده يدى در همه بعضيلر ايكى استار در ديد بلكه ايكى بيق در همه استار ديرلر و نيطل
 دخى ديلور كسر نونله في نال في يدى معنایه كلور اول قلم ايجنده اولان ايلك كى چو بچكره ديرلر
 حكيم انورى بيت جمله توتك كور در صه موقف چنانك * پهلوى كردان چونال يك بيدكر
 در شكست * شمس فخرى بيت رومدار كه با ايجنين جواهر نظم * شود وجود من از جستن
 منال چونال * ثانی بر نوع ايجى طلقا مشدر كه صاى رنك اولور صوكنار لرنه بتر استاد فرخى
 بيت از اب جوى عدوى توبر اندر محست * زين سبب كاسته و رزد و توان آمد نال * نال
 مطلق فى يعنى قاش كمال اسمعيل بيت بتم مانده جكر كوشه صدف زسخت * ذليل كشته
 ز الفاظ توسلا له نال * حكيم سنوزنى بيت نال زر تين تن سمين دل مشكين سرتست * آنكه
 هست اوسر آ و زير وسايل رانيل * مجمع الفرسه بمعنى فى بار يك يعنى ايجه قاش حكيم انورى
 بيت آنكه از تجويف نالى ساق احسان او * جام كه حوزى نهى برد ستمها كه حسكرى * رابع
 بمعنى فغان ناله معناسنه حضرت مولانا قدس سره بيت نالم و ترسم كه اوباوز كند * و ترجم
 جوررا كتر كند * حكيم فردوسى بيت همى بد بزند ان تاهقت سال * همى بو دبارنج و بادرد
 ونال * خامس بمعنى روه خانه كوچك يعنى كوچك حوض و كوچك ارمق هندوستانه دخى
 بومعنايه در استاد فرخى * قطعه * چه مند سير كه در مند سير حوضى بود * چنانكه خيره
 جدى اندر و دو چشم فكر * چگونه حوضى چونانكه هر كه اند بشم * همى ندانم كفتن صفاش
 اندر خور * زد ستمرد حكيمان برويد نشان * ز ناله هاى هوا وان بدور سيد اثر * مجمع الفرسه
 نالمان لفظندن صيغه امر اولور حكيم سنابى بيت ناله و كربه امت بسكال تراكار * تايزيد
 كوهى كوى و همى نال * و معنى ناله كنده سادس فرهنك جهانكبرىه بمعنى سر زبان يعنى دل اوجى

صاحب مؤید الفضلاده خوش آواز بر کوچک قو شد در نان حلال بی نان اوقافدن کنایه در
 خواجه حافظ بیت ترسم که صرفه نبرد روز بازخواست * نان حلال شیخ ز آب حرام ما *
 بی بیل بی کسریاء موحده و سکون یای تختانیله درت معنایه در اول بمعنی بزرگ و فربه ثانی
 بمعنی علم و سنجوق ثالث بمعنی نیکو رابع عاقل ودانا معناسنه در کنایه فرهنک جهانبگیری
 بی نایل بی کسرتاء مشناه و سکون یای تختانیله مکر و حیله معناسنه در میرنظمی بیت هر که
 کارش بجهان کشته نایل * میشود در همه حال خوار و ذلیل بی حیل بی کسرجیم و سکون
 یای تختانیله آریق اونی که اکثر مزروعات را سینه بتعریبه اصیل معناسنه در بوایی معنایه
 میرنظمی بیت هر که نبود بنسب پاک و حیل * ماند او باغ جهان ترا چون حیل بی حیل بی سکون
 طاء معجه و فتح حیل چمدک معناسنه که کرمانیل ترنجی و اصقمانیل نشکخ دیرلر و عربیده قصر دیرلر
 فتح قافله ایکی بر مق اوجیله آدمک در یسن طو توب صقمقدر اغاجی بیت نشان حیل دارم
 زدوست بر بازو * رواست یاری که از دل ببرد و مونس داد * شرف شفروه بیت بسر انکشت
 زلف و حیل چشم * دهن تنک غچه خندان کن بی حیل بی سکون طاء معجه ویای تختانی
 و کسرجیله بمعنی حیل مرقوم شمس فخری در صفت اسب بیت از فک بکند رز بقس تندی *
 دگرش گیری از سرین حیل بی حیل بی سکون طاء معجه ویای تختانی و کسرجیله
 صیاده معناسنه حیل روان دخی دیرلر استاد فرخی * قطعه * نامکنست این سخن بر خاص *
 لفظیست این در میانه عام * حیل و الان این فک را * شاکر دباشد فزون ز مرام بی حیل بی
 سکون طاء معجه ایله نقل که مومدن و کاغدن و موسم بهارده کادن دخی ایدرلر شیخ سعدی
 بیت شاهد م من ولی نه در بازار * نخل بند م ولی نه در بستان * عربیده خرما اغاجنه دیرلر
 بی نسبیل بی سکون سین مهمله و کسریاء موحده بعد یای ساکنه ایله بالق آغی معناسنه در
 استاد لطیفی بیت رسیده آفت نسبیل او هر کای * نهاده کشته آسب او هر مشهد *
 بی نسبیل بی سکون سین مهمله ویای تختانی و کسریاء بمعنی زینده یعنی یا قشقلو و زینش
 میرنظمی بیت سراپا جامه در بر بود نسبیل * بیاید مدح حسن روی تفصیل بی نسبیل بی
 سکون شین معجه و کسریاء موحده ویای ساکنه ایله بمعنی قلاب ماهی کبیر یعنی بالق اولته سی
 عبد الواسع جبلی بیت زئیر و نیزه او دشمنان هر اسانند * چواهر من ز شهاب و چوماهی
 از نسبیل * تحفه الاحبابه باشی چنگال کبی براغاجدر آنکه اغاج دال لرندن میوه دو شرلر
 بی نسل بی فتح شین معجه ایله برشی دن نسنه اصلغه دیرلر شمس فخری بیت کزت باید که
 بکدری بشها * دست خود در رکاب شاه نسل بی نسبیل بی کسریاء معجه و سکون یای
 تختانی ایله بمعنی نسل مرقوم یعنی نسنه اصلق بی نعل بی معروف لغت مشترکه در مولاناها تفرقی
 بیت زمین آهنین شد ز نعل سمند * ز ماه علم آسمان بلند بی نعلی بی کسریاء معجه ایله
 ایکی معنایه در اول آغیل که کجه لرده ایچنه قیون و صغر قورلر حضرت مولانا قدس سره
 بیت هر که بگوید که م بر سر شاخس بنم * کین حرم عشق بود این حیوانیست نعل * ثانی
 بعض مغاره کبی طاع انکارند ایدرلر که ایام شتاده قاز غلبه سندن یولجی کجه آند آرام ایدر
 ایکی معنایه استاد رودکی بیت کوسپندیم جهان هست بگردار نعل * چونکه خواب بود سوی نعل

نغل باید شد * بعض فرهنکرده طاع ار اسنده اولان قو لتق یرلر و مغاک معناسنه حکیم شیرازی
 بیت چون هوا صافی بود هم معتدل * وز مغزهای زمین نبود نغل * عربیه ایکی معنایه کلور
 اول بد اصل و بد نسب ثانی بمعنی کینه ور و فتح غین معجه ایله تیه عربیه دری تپاه و قنا اولق
 معناسنه در یر نغول فی ضم غین معجه و واو مجهول ایله کیجه لده کاو و کوسفنه یا تور دقلری
 یرکه آغال و آغل و آغیل و نغل دخی یرلر کدانی فرهنک جهانگیری یر نغول فی ضم فایله بالدر
 معناسنه شتالک دخی یرلر یر نکل فی فتح کافله کم طماغی معناسنه در عربیه اوج معنایه
 کلور اول قید و شد معناسنه ثانی مرد کامل صاحب تجربه و شجیع و قوی و بهادر ثالث اسب قوی
 و توانا معناسنه در * کما قال رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم ان الله تعالی یحب النکل علی
 النکل یعنی الرجل القوی المجرب علی الفرس القوی المجرب یر نوندول فی فتح واو اول
 و سکون نون و ضم دال مهمله و واو معروفه پسر پسر زاده یعنی اوغل اوغلنک اوغلی دیکدر
 یر نوبل فی کسر واو و سکون یای تحتانیله یعنی پیشانی یعنی آن شمس خیزی بیت اختران
 بر زمین نهند زسهم * از پی خاک پای شاه نوبل یر نهال فی یعنی فراش یعنی دوستنجک نسنه
 قالیچه و کچه و اکا بکزر نه اولور سه نهالی دخی یرلر یر نهال فی فتح هایلله تورانیلردن بر مبارز
 پهلو ان آدیدر یر مع المیم * نازک اندام فی جماعی لندی و مقبول عورت و فرج زنان معناسنه ده
 کلور یر ناقرجام فی کار بیهوده و عمل فی فایله و عاقبتی یر امر معناسنه در یر ناکام فی نامراد
 معناسنه و محروم و نا امید معناسنه ده کلور ابوالمعانی بیت بحکم نافذ او شد فلک چو تو سوزام
 یاطف کام دلی یافت است از و ناکام یر نام فی آد اسم معناسنه شیخ سعدی بیت بنام خداوند
 جان آفرین * حکیم سخن دزد زبان آفرین * عربیه اسم و جغتای لسانده آت یرلر زیرا آنلرده
 دال حرفی یوقدر تا حرفی تلفظ ایدرلر فرهاد نامه ده خاقان فرهاده آد قومق استمد یکی محمله
 دیو بیت جمالی بیرلا کونکلین ایلان خوش * آئین قوی باق ساری بولدی رقم کش یر غم فی
 فتح جم ایله ایکی معنایه در اول آیرق اونی که خجیل دخی یرلر ثانی ظاهر و آشکاره معناسنه
 و عربیه سکون جیمه بمعنی ستاره و اختری یعنی یلدز منقولدر یر غم فی فتح خاه معجه ایله
 تشار جیلرک تشار التنه طوتد قلمی چار شب شمس خیزی بیت بکه آنکه شاه زریاشد * چرخ
 سازد زمرط ابر غم یر نرم فی سکون راه مهمله ایله یومشق و ملایم معناسنه در ابوالمعانی بیت
 خویان جهان نرم تن و طبع درشتند * کرچورکنند عاشق محنت زده غم نیست یر نرم فی کسر
 راه مهمله و سکون یای تحتانیله نام پد رسام در که جد رستمد زریمان دخی یرلر حکیم فردوسی
 بیت بد و کفت من پور سام سوار * ز غم نرم از جهان یاد کار یر نسرم فی سکون سین و فتح
 راه مهملتین ایله ایکی معنایه کلور اول زمان جاهلیتده بر مشهور بت آدی ایدی که سرخ بت
 و خنک بت ایله بر یرده طوررلر ایدی تفصیلی سرخ بت ذیلند مرورا یلدی ثانی آفتاب اصابت
 ایتمین یره یرلر یر نسیرم فی کسر سین و سکون یای تحتانی و فتح راه مهملتین ایله ایکی معنایه
 کلور اول بر یره یرلر که کوشش اصابت ایتیمه ثانی روشند ان یعنی محل ضیاء که تابان دخی یرلر
 میر تقی بیت نسیرم ضیاء داده بوده دران * شده بر ضیاء ز فروغش جهان یر نسیم فی کسر
 سین مهمله و سکون یای تحتانیله تر کیمه پوراز دید کلری لطیف هوا در که شرق ایله شمال

اراستندن اسر بعضیبار سحر وقتند استن روز کار در دید پلر **ق** نثرم **ق** سکون شین معجه و فتح
را و همبله ایله کونش طوقن زیره دیرلر **ق** نغام **ق** فتح غین معجه ایله بمعنی زشت و ناخوش حکیم
ناصر خسرو بیت جه و در اچه بکونی که توبه پیش جهود * بسی نغام نری زانکه سوی تست
جهود * استاد فرخی بیت از خصمال توشه نساها چنان آید مدیح * کز مدیح تو صدف لو او
همی خواند نغام * بعضی فرهنکرده فایله نغام نقل اولمش اما حد ثبوتیه واصل اولما شد رزیرا
نفاهک معناسی غیر یدر **ق** نغم **ق** سکون غین معجه ایله بمعنی کاویدن و سوراخ کردن یعنی
قازمق و دلاک ایتمک عربیده نقب دیرلر کذا فی الاداة وزیر زمینده اولان سوراخ راه معناسنه
کذا فی الجمع **ق** نغام **ق** فتح فایله نیره رنگ و سیه فام معناسنه در استاد فرخی * قطعه *
تا بود چون روی روی روز تابان و سپید * تا بود چون زلف زنی شب درم کون و نغام * عید را
شادان کذا و نا طلب کرده بیاب * زایزد پاداش ده پاداشن روز صیام * و چهره مردم توزدن
ویا خود ناثیر حرارت شمسین قراروب طونق اولد و غنه دیرلر استاد دقیق بییت بخیزدیک کره
تند از میان * که روی اندران کرش کرد در نغام * و استعاره طریقیله شناعت محله واقع اولان
بخالت و یوز قرالغنه دیرلر استاد رودکی بییت همه نیوشه خواجه به نیکویی و بصلح * همه
نیوشه نادان بچنگ کار و نغام * شمس ختری بومعنا یه دیمشدر بییت رخ احباب سرخ و با بهجت
روی اعدای او همیشه نغام * مذکور معنایله نفایه دخی دیرلر **ق** نلم **ق** سکون لامله خوب
وزیبا معناسنه حکیم سوزنی بییت مجلس آن خوشتر و بهتر که تود روی نیوی * مجلس نلم
و خوش آنست که آبی دروی **ق** م **ق** اولر طوبت در که کجه لرده هوادن حاصل اولوب اوراق
اشجار و نباتاتی اصلدر و کجه ده واقع اولغله شبنم دخی دیرلر ترکیب چچه دیرلر تکم استاد دیمشدر
* رباعی * ای دل همه اثواب جهان ساخته کیر * باغ طربت بسیره آراسته کیر * و آنکه
بر آن سیر مستی چو شبنم * بنشسته و بامداد بر خاست کیر **ق** نماز شام **ق** اضافه اخشام
نمازی صلوة مغرب معناسنه در **ق** نغام **ق** میم مشده ایله و تخفیفله ده جائز یا حین نودندن
بر خوشبور مجاندر حکیم شیرازی بییت سرو و لاله کا و چشم و اخوان * سو بسن و نام کرم
و خشک دان * بر معناسی سخن چین یعنی قووجی ابوالعانی * قطعه * خبر دهد ز فتنهای چشم
مکارش * از آن زمان که شده دیده بان چمن ز کس * بغمزه کرد اشارت ز شوخ چشمی او *
غامی کرده از آنرو بکل بدن ز کس **ق** م **ق** فتح هایله اکل طعامه حریص اولانه دیرلر و ضم
هایله طقوزنجی دیمکدر **ق** مع النون * نایبان **ق** سکون نون و فتح باء موحد ایله معروف بر سازدر
نای انبان و نای انبان دخی دیرلر خواجه افضل الدین کاشی * رباعی * آنها که مقیم حضرت
جانانند * یادش نکنند و بر لسان کم رانند * آنها که مثال نای نایبانند * دورند از ان بیانندش
خوانند **ق** ناتوان **ق** ضم تاء مثناة ایله کوچسز و قوتسز و ضعیف و حقیر و فقیر معنایله
ابوالعانی بییت آنها که بود توانا بیازوان قوی * روان بود که اود دست ناتوان شکنند **ق** ناخن **ق**
ضم خاء معجه ایله طرنق که عربیده ظفر و جمعنه اظفار دیرلر میرنظمی بییت خراشیده رخد جو
ناخن * بجای اشک رفت از دیده اش خون * چغتای لسانند شیرانغ دیرلر سبعة سیاره ده فرخ
شاه وصال کجه سی جانانک یوزین آچوب کوردوکی یزده دیر بییت یوزینی نیرتغ ایل افکار ایبتکان

ایتمکان * برک نسری لاله زار ایتمکان * ناخن پریان * اضافتله صدق بر نوعیدر که خوشبو
 اولور ناخن خوش و ناخن دیو دخی دیرلر بعض عطریاته اداخل ایدرلر عربیه ظفر الحن دیرلر حکیم
 دوائی بیت این کرم بین که از دلت خفقان * برد خالق زناخن پریان * ناخون * خم خاء
 معجه وواو مجهول ایله ناخن معناسنه در * نادان * جاهل و امی معناسنه که معنای ترکیبی
 بیاجی دکل دیکدر جاهل معناسنه شیخ سعدی * مهنوی * اگر روزی بد انش به فرودی *
 زندان تنگ روزی تر نبود * بنادانان چنان روزی رساند * که دانا اندران حیران بماند *
 سید شریف بر دالله مضجه حاشیه مطالعه نادانی دانایه مقابل طوتمش ایات مزبوره دن دخی
 مفهومدر و بلز معناسنه شیخ سعدی بیت جو کردی باکلوخ انداز بیکار * سر خود را
 بنادانی شکستی * نارستان * سکون راوسین مهملتین و کسریا فاسیله دختر بکر وجه
 تسمیه سی ابکار که لری مدور و کوچک اولدوغیچوندر میرنظمی بیت بیملونارستان را کشیدن
 شود شیری بشکر را کشیدن * ناردان * سکون را وقع دال مهملتین ایله ناردنک دیدکاری
 شربتدر بر مقدار میخوشدر و نوعا کینی دخی واردر اما و امرود وارک و زردالو چور کلرین
 وچندان اگله صالح اولیمناری برکوپه قویوب کشیدرلر * ناردین * سکون راویای تحتانی
 و کسردال مهملتین ایله سنبل رومیدر بعضی سنبل خطا * دیدیلر بعض فرهنکه مطلق
 سنبل در دیدیلر * نارشیرین * کسریا مهمله و شین معجه ایله موسیقی ده برنوا اسپدر
 * نارواشدن * متاع و غیره کاسد اولانه دیرلر * ناروان * فتح راء مهمله ووا ایله ابکی
 معنایه در اول براغاجدر خوش قد و خوش سایه و موزون و خوش اندام اولور حکیم ازرق
 بیت ناروان کردار قدست آن باب چون ناروان * ناروان دارد سرشکم در فراق ناروان *
 و کمال اسمعیل بیت آنچنان راستی که قد تراست * بدعاشاخ ناروان خواند * ثانی کلنار
 یارسیدر * نارون * فتح راء مهمله ووا ایله ناروان مرقومدن مختصر در یعنی الفی حذف
 اولمشدر خواجه سلمان بیت مومه محلست و بارش نارو خورده آب نخل * کرچه دارد کونه
 تازی و زیب نارون * غایت نزل کتن و اطاقتدن قد خوبانه تشبیه ایدرلر طالب آملی بیت
 نارون قدی که در دستش کاست * کربسخی خوبهای با بلمست * مجمع الفرسه بمعنی راست
 قامت امیر معزی بیت تی که چون برخ و قامتش نگاه کنند * کمان کنند که کلنار بار نارونست *
 و دخی دار المرزه قریب بیسه و همیشه قریب بزیسه نک آیدر حکیم فردوسی بیت متهو چهر
 باقارن رزم زن * برون آمد از بیسه نارون * ناره کبان * ترازونک الطوته جق برینه
 دیرلر کبان کبان معناسنه در اما قنطارک شاقولنه دیمک غایت مناسبدر * ناردین * کسریا
 را و سکون یای تحتانی و فتح دال مهملتین ایله بوی چکوب بیومک واوزایوب کتمک معناسنه
 مصدر در ابوالمعانی بیت آن سرو سخی قامت در باغ حسن و خوبی * چون نخل دلارای نارید
 و قد کشیده * نازین * کسریا مهمله و سکون یای تخمینا نازک و اینجه و لطیف اولانه دیرلر
 هر نه اولور سنه * نازبالین * سکون زاء معجه و فتح باء موحه و کسریا مهمله نازبالش مرقوم
 معناسنه و بر نوع مدور قولتی یا صدوغنه دیرلر * نازک بدن * بر نوع چیکدر بستان
 افروزه بکرر لکن بونک ساقی سرخ و خوش رنگ اولور کاسرخ مرزدخی دیرلر * نازین *

سکون زاء معجه وکسرتون ویای ساکنه ایله نازلو و محبوب مستغنی معناسنه شیخ سعدی
بیت تابر سر و چشم من نشینی * نازت بکشم که نازینی ^و نازون ^و ضم زاء فارسیله اردج
اغاچیدر ^و نازیدن ^و کسرتا معجه و سکون یای تحتانیله نازلنق و تفاعرا تمک و خوش
طوتلق خواجه سلمان بیت بنازد ملک اسکندر بنالد افسردارا * بخت و بخت شاهنشاه
جلال الدین والدینیا * بمعنی تفاعرا شاه عباس گفته * رباعی * اکبر بجزانهای پرز نازد *
اوز بک بکیمان و نیر و خجرت نازد * رومی بتفنگ و طوب و لشکر نازد * عباس بدو الفقار حیدر نازد
^و نازین ^و کسرتا فارسیله بر اغاچدر بشه دار و سار شک دار و سده و کرشم و لامشکر دخی
دیرلر ^و ناسیدن ^و کسرتا سینه مهمله و سکون یای تحتانیله وجودده بر عضو و یا یکی عضو
ناقص اولق و دخی بدن ضعیف و لاغر اولق ابوالمعانی بیت چنان ناسید جسم از غم اندیشه
هجران * برافتد کبرم زلفش نباشد فرقم از تازی ^و ناکزدان ^و کسرتا کاف و فتح زاء معجه و راء
مهمله ایله بمعنی ناکزیر حکیم انوری بیت شه ناکزرا ناست چو جان دریدن ملک * یارب تونکه دار
مراین ناکزدانرا ^و ناکوالیدن ^و فتح کاف فارسیله مزدوعات و نباتات و سبزوآت
صوسزلقدن یا خود بر آفت سببیه صراروب نمو و طراوت بولامغه دیرلر ^و ناکهان ^و بمعنی
ناگاه کمال اسمعیل بیت ازین ^و ارت خرم که ناکهان آمد * هزار جان غمین کشته شادمان آمد
^و نالان ^و نالیدن لفظندن اسم فاعل صیغه سیدز ^و معناسنه در شرفنامه ده شیراز
ایله کازرون میاننده واقع بر طاع آدیدر ^و نالیدن ^و ابکمک معناسنه مصدر در کمال بخندی
بیت داغ که دارید چه سوزاست و آه * زخم چه خوردیست چه نالیدنست ^و نامیدن ^و
کسرتا مهمله ایکی معنایه در اول آدقومق تسمیه معناسنه و بر کسنه نک آدین سو بکمک ثانی بیومک
معناسنه نمویی ^و نان ^و معروف اسم جنس در هر نوع اتکه زن دیرلر شیخ سعدی بیت
ابرو بادومه و خورشید فلک در کارند * تا توانی بکف آری و بغفلت مخوری ^و نان چین ^و
سکون نون و کسرتا فارسیله تنوزدن اتمک چیقار جق آلت که عربیده مملقط دیرلر ^و نانشیدن
فتح نون و سکون میم و کسرتا معجه ایله بمعنی ناکامی شدن کنافی المویذ یعنی نامراد اولق
^و نانیوشان ^و کسرتا و ضم یای تحتانی و فتح شین معجه ایله ناکهان معناسنه در استاد
دیمشدر بیت در آمد برم نانیوشان دلیر * بدو کرده ام خدمش ناکزیر * مسعود سعد سلمان
بیت ناکهان روی خیال روی او آمد بچشم * نانیوشان دوش نوش وصل او آمد بکوش *
^و ناودان ^و سکون و او و فتح دال مهمله ایله اولوق که عربیده میراب دیرلر لفظ مرکب در ناوایله
داندن که ناوطامله معناسنه و دان اسم ظرف در مولانا هاتنی بیت زخم قطرها کاید از ناودان *
زراعت بامید اوکی توان * و هرنندن که صو آقوب کله آکاده دیرلر در کرمان اولوغی و غیری
استعاره طریقیله خواجه سلمان بیت کرا بر همش فکند سایه بوجود * کوه چکد بجایم
از ناودان چشم ^و ناویدن ^و کسرتا و سکون یای تحتانیله درت معنایه کاور اول پنیکی ایله
او یومق معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت چومست هر طرفی میفتی و میناوی *
که شب کندشت و کنون نوبت دعاست محسب * ثانی بمعنی نالیدن ثالث بمعنی خرامیدن ایکی
معنایه ابوالمعانی بیت چوناوی با سرور دل درین باغ غرور اما * شود فردا ضروری بر ترا بسیار

بسیار ناویدن * رلیح بر اغلجک ایچی او یوب نکنه و یا خود اولوق کی ابلک و ناوانیدن و
 متعدی ناویدن در و ناوانان و یعنی خرامان و کراران کذافی الموید و نای ابلان و
 بر مشهور سازد در نا ابلان و فی ابلان دخی دیر لرا ایلدین اخیسینکنی بیت به پیش بارید طبی که
 راه ارغنون سازد * زیادت رونقی نبودنای نای ابلان را و نایبان و سکون یای تختانی و فتح
 یاء موحده ایله ایکی معنایه در اول کو کرچین ثانی نایچی معناسنه و نایزن و نای چالیچی
 ترکیه دخی نایزن و فی نای روپین و بوردی که توجیدن یا پلید و غندن روپین دیر لر
 مولانا هاتقی بیت دمیدند در نای روپین خروش * خروش آمد از بیم رویننه جوش *
 و نبره کردن و فتح باء موحده و راه مهمله و سکون هایلله نبره معنارینی علمه کنور مک
 معناسنه در که عنقریب ذکر اول نور انشا الله تعالی و مجوان و سکون جیم و فتح و او ایله زعفران
 معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری و محجیرکان و مخترعات بارید خسرو دین بر نوا اسمیدر
 شیخ نظامی بیت چور محجیرکان تدبیر کردی * بسی چون زهره را محجیر کردی و محجیروان
 صیاد معناسنه که محجیر و ال دخی دیر لر و مخزان و سکون خا و فتح زاء معجین ایله یعنی مخزار
 مرقوم یعنی قیون سورسی او کجه کیدن یکی که ارکج دیر لر میر نظمی بیت چو مخزان می رود
 در پیش مردم * ولیکن کرده از تشویش ره کم و تخشیدن و سکون خا و کسر شین معجین
 ایله باش بر مق و ا کسه کوکن قرمق و تحکون و سکون خاء معجه و ضم کاف و لامه چتین قوز که
 قراندقه ایچی چقمیه تحکول و تحکون و تحکله دخی دیر لر کافر فی باب التاء استناد لطیفی
 بیت مغرمغنی راست ناید از برون * و رسرا و بشکنی چون تحکون و زردبان و معروف
 مولانا هاتقی بیت دو پنجه یکی درهم انداخته * ازان پایه زردبان ساخته و ترکان و فتح راه
 مهمله مشدده و کاف فارسیله یعنی کدایان و سا ایلان شمس خیزی بیت از جهان برداشت
 آیین سوال * کرد قارون خلق را تا ترکان و رم آهن و سکون راء مهمله و مهمله دمورک
 فناسنه دیر لر میر نظمی بیت چو باشد تیغ و نیز از رم آهن * نباشد مرد سیر از خون دشمن *
 و استعاره طریقیله دون همت آدمه دیر لر و تریمان و نام پدر سام در که نیم دخی دیر لر و نرین
 کسر زاء معجه و سکون یای تختانیله یعنی بیرون کشیدن یعنی طشره چکک کذافی المجمع
 و نسترن و سکون سین و راء مهملتین و فتح تاء مثناة ایله و نسترون و سکون سین و راء
 مهملتین و او و فتح تاء مثناة ایله و نسترن و سکون سین و یای تختانی و فتح تاء مثناة و کسر
 راء مهملتین ایله کل نسیرین که مشهور بیاض خوشبو و چچکک راج درت آی متصل آچیلور استناد
 رودکی بیت از کیسوی آن نسیم مشک آید * و زلفک او نسیم نسترون و نسترن و نسترن و
 کلاهما بسکون سین المهمله و فتح التاء المثناة ایکی برادر لر آدیدر که افراسیابک سر لشکری اولان
 پیران و یسه نک اوغلری ایله حکیم فردوسی بیت چون نسیم آن شیر شترزه بچک *
 که رویا بودی بدستش پانک و نسیرین و سکون سین و یای تختانی و کسر راء مهملتین ایله
 ایکی معنایه در اول کله بکزر بر بیاض چچکک رثانی بر جزیره آدیدر که آندن عنبر کور خزر کانی
 بیت حریر نامه بد زار بشم چین * چو مشک از بت و عنبر ز نسیرین و نسیمان و سکون سین
 مهمله و فتح یای تختانیله مخالفت معناسنه ابو شکور بیت من آنکا سو کند نسیمان خورم *

گزین مملکت رخت بیرون برم و نسیدن و کسر سین مهمله و سکون یای تحتانیله یعنی نهادن
یعنی قرمق کدافی فرهنگ میرزا و نشاختیدن و سکون خاء معجه و کسرتاء مشناه و یای
ساکنه ایله یعنی نشانیدن یعنی دیکمک کدافی المجمع و نشکیدن و سکون شین معجه و یای
تحتانی و کسر لا مله بر نسنه دن بر نسنه آصلق معناسنه استاد فرخی بیت کز تو خوانیش
و کرنی بتواند نشلد * رزا چون بدر خانه اور کزری و نشین و نشین و کلاهما یعنی تحت
و او تورا حق بر شمس خزی بیت زتاب انتقام سطوت تو * کند یکبارگی ترک نشین و نعلین و
سکون عین مهمله ایله معروف میر خسر و در نعت شریف بیت کرد نعلین ره روان رهست *
شرف نکهه کلاه همه و نغزیدن و سکون غین و کسر زاء معجتین ایله پاک و کوزل اواق
معناسنه مصدر در میر نظمی هروی بیت نغزیده از همه خوب جهان * ماهروی وقامت
سر روان و نغزلان و فتح غین و خاء معجتین و لام و سکون نونله و نغزوالان و سکون غین
ونون و فتح خاء معجتین و واو معدوله ایله و نغزواهن و سکون غین و نون و فتح خاء معجتین و واو
و واو معدوله ایله ناخواه در که بر آجی دانه در اتمک خمیری اوزرینه صاچر لر زیاده لدت و پرز خواجه
سلطان بیت رویت مزه یافته ز حالان * چون لدت نان ز نغزوالان * استاد لطیفی بیت
چونان از ارز دست و یا جوینست * نیغناک و نغزواهن همینست و نغن و فتح غین معجه ایله
یعنی نغزوالان کدافی کتاب السامی فی الاسامی خوانین دخی دیرل و نغزین و سکون فایوی
تحتانی و کسر راء مهمله ایله قدح و ذم معناسنه اصلی نا آفرین ایدی تلفظنه نوعا ثقلت اولغله
الفوری حذف اولنوب نغزین اولدی و نغزیدن و نغزین دادن و نغزین کردن و کاهم یعنی نغزین
یعنی ذم و قدح اهلك و نقد جان و کشی قادر اولدوغی نسنه دن عبارت در مولانا جامی بیت
اصبحت زائر الک یا شحنة الجف * بهر نثار مقدم تو نقد جان یکف و تقدروان و رایج
اچه مثلا بر شهرک معاملاتند جاری اولان سکه لودرم و دینار معناسنه دو خواجه حافظ
بیت عاشق مفلس اگر نقد دلت کرد نثار * مکش عیب که بر تقدروان قادر نیست *
و نقش جهان و نقشوان و کلاهما یعنی نخب جوان یعنی مزبور شهرک آدلیدر و نماز پیشین و
وقت ظهر دن عبارت در او ایله نمازی و او ایله وقتی و نماز خفتن و وقت عشان عبارت در
پنسون نمازی و پنسو وقتی میرا بوالعانی بیت بپاک جامه کزاری نماز پیشین را * بپاک دل
بکزاری نماز خفتن هم و نمدان و سکون میم و فتح دال مهمله ایله فرج زنان معناسنه
نتکم آلت رجله حمدان دیر لر نمدان لفظ مرکب در نم ایله داندن یا ش طرفی دیک اولور
شیخ سعدی لطایفند و جعل حمدانم فی نمدانم دیدیکی اصحاب و قوفه معلومدر و نمدزین و
فتح میم و سکون دال مهمله و کسر زاء معجه ایله نکلی معناسنه که نمد کچه دیمکدر و زین
ایر در ترکیب ایدوب نکلی میه علم ایلدیلر شیخ نظامی بیت سم باد پایان ز خون چون عقیق *
شدی تا نمدزین بخون در غریق حکیم زاری قهستانی * مثنوی * هماغا چشمه ساری بود
حالی * فکندند از نمد بینس نهالی * بدان روی نمد زینش نشاندند * کلاب از دیده بر فرقش
فشاندند و نمدان و طوزلق معناسنه که طعام سفره سته قونیلور مخصوص ظرفدر
و نمدین و فتح میم و سکون کاف فارسیله اپکی معنایه در اول حقیقتا طوزلو اولان طعام ثانی

ثانی استعاره طریقیه ملاحظت حسن دلبردن کنایه در خصوصاً تعریف لب دلبرده استعمال
اولنور و سکون میله نمدن یا ش اولش شکوفه و پیرق و چمن امثالند استعمال اولنور
و ننگ داشتن بی سکون نون و کاف فارسیله عار و غیرت طوتمق معناسنه مصدرد در میرنظمی
بیت نه کار هر کسی بد ننگ داشتن * که فکری مألست پشم کاشتن و ننگین بی سکون نون
ویای تختانی و کسر کاف فارسیله بمعنی معیوب یعنی عار و عیب لاحق اولش حکیم سنایی بیت
هست پاک و حلال و رنگین روی * نه حرام و پایید و ننگین روی * حضرت مولانا قدس سره
بیت زین مقام ماتم ننگین مناخ * نعل افتاده به صحرای فراخ و نواین بی فتح و او و کسر باء
موحده و سکون یای تختانیله بمعنی شکفته اکثر شکوفه ده استعمال اولنور نوا کورمش دیک
اولور مراد آچلمقدر کذافی فرهنگ جهانگیری و نواحی نشین بی یعنی ساحل نشین دریا
کنار لنده ویالی لرده او تورانه دیرلر مولانا هاتنی بیت نواحی نشینان دریا کنار * بسوی جزایر
کشیدند بار * صحرانشین معناسنه اولمق مناسبدر و نوارهان بی سکون راء مهمله ایله
اما فتح رایله دخی صحرادر صله و جایزه و مرثدکانی و پریلن نسنه به دیرلر بویله او ایحق نوا ایله رهاندن
مرکب اولور میرنظمی بیت دران حالت توید آمد از انسو * که جیش از نوارهان کشت ملو
و نواریدن بی کسر راء مهمله ایله لقمه بی چینه مدن یوتمق او باریدن معناسنه زراشتت بهرام
بیت گرفته بچنگال میداودش * بدان تاییکبار بنواردش و نوامین بی کسر مهم و سکون یای
تختانیله نوباوه و نویدید آمد ایکی معنایه اولور اول طور فنده میوه ثانی بکی ظهور ایتمش
معناسنه در استاد منوچهری بیت نوای توای خوب ترک نوامین * در آورد در کار من بی نوایی *
و نوان بی بوزن روان یدی معنایه کلور اول بمعنی خرامان حضرت مولانا قدس سره بیت
سرفرازانه نوانید بمیدان وصال * همه شاهید چو بکراید آن دلدارید * ثانی بمعنی جنبان
حکیم انوری بیت بلبل زنوا هیچ همی کم نزد دم * زانحال همی کم نشود سرو نوانرا * ثالث بمعنی
لرزان شمس فخری بیت همیشه تا که کیانست خانه احراب * هماره تا شود از یاد سرو
و بید نوان * رابع بمعنی نالان حکیم خاقانی * مسقط * آن کوش عیدی بین نوان بردر که شاه
جهان * مانند طفل لوح خوان در درس و تکرار آمه * وله ایضاهم درین معنی بیت
ایدی بنوای جان چه باشی * بی برک و نوان چه باشی * خامس بمعنی خمیده و خمان استاد رودکی
بیت منم غلام خد او ند زلف غالبه کون * منم شده چوسر زلف او نوان و نکون * بومعنایه شاه
ناصر خسرو بیت چنین زار و نوان مانند نالی * بکی دستم غم و حشی غزالی * سادس بمعنی
کهنه سابع بمعنی آگاه کردن و نویدن یعنی بشارت ایدیی تحفه الاحبابه اول آته دیرلر که
اسحق رایله بوژ میانشه ننگ موی اوله ادات الفضلاده بمعنی آگاهی مسطوردر و نوا ی خار کن بی
موسیقی ده برنوا اسمیدر کمال اسمعیل بیت چو خار کلین دانش نهاد بی برکی * صبر کلک
تو کرد نوای خار کنش و نوا ی خسروان بی بودخی برنوا آدیدر روایت اولنور که خسرو پرویزک
مجلس خاصند بارید جهرمی نای کند و ایله الحان و آغازه سنی بر طرزی نظیر او زره خسروک مدح
و شناسنه سر اسر مشتمل مسجع آغازه ایدیک غایت مرتبه ده خسروک پسند طبیعی اولوب نامتی
نوا ی خسروان قودی نوا ی خسروانی دخی دیدلر کذافی فرهنگ جهانگیری بومعنایه امامی هروی

بیت مطربان فاخر اندر پردهای دلنواز * خسروانی کو از آهنگ نوای خسروان * نوایدن *
 کسرون و سکون یای تختانیله بمعنی نالیدن کذا فی المجمع * نوایدن * کسریای تختانی
 اولی و سکون ثانیله ایله ایکی معنایه کلور اول بمعنی خرامیدن ثانی بمعنی صد اوند اوبانک بلنده
 حکیم فردوسی بیت درخسیدن تیغهای کران * نوایدن کرزهای کران * نوآین * کسری
 یای تختانی اولی و سکون ثانیله ایله ایکی معنایه در اول بمعنی زیبا و آراسته یعنی بز نش و یا قشلمش
 شیخ نظامی بیت نه کل داری بدان تری هوایی * نه بلبل زان نوآین تر نوایی * حکیم قطران
 ارموی بیت ای کرامی تر ز دانش وی نوآین تر ز دین * ای کزیده چون سعادت وی ستوده چون
 ادب * ثانی بمعنی نورسته یعنی یکی بتمش میر غماره بیت شاخست همه آتش زرین و همه
 شاخ * پر زر کشیدست و فراخست و نوآین * ودخی طرز جدید و اسلوب مخصوص
 * نوآمون * فتح بام موحد و ضم می و واو معروف ایله فریدونی سوذیله بسلمد کبری صغریک
 آدیدر نوبه دخی دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری * نودران * فتح دال و راء مهملتین ایله بمعنی
 نوکران و شاگردان یعنی خدمتکاران و اجیران کذا فی فرهنگ جهانگیری بومعنای موید ابوالمعانی
 بیت نودران او شده هر یک بفروا حنشام * صاحبان مال و دوات مالکن عز و جاه * نوراها
 فتح راء مهمله ایله تحفه طریقیله کتور بیان هدیه حکیم خاقانی بیت صبح آمد زرین شب نوروز
 نوراها طلب * زهره شکاف افتاده شب و زهره صفرار یخته * توبده پیراهن * کوملک
 یاقه سنک و بکریک چوره سنه چکن زه خصوصاً ودخی ایچجه دیش و هر نسنه نك اطرافنده دیکان
 نسنه عوما * نوردن و نوردیدن * کلاهما بفتح الواو و سکون الراء المهمله دورمک و دوشرمک
 معناستنه مصدر در مولانا هاتنی بیت زوادی نوردیدن آن غلو * هوادا کره شد نفس در کوا
 عربیله طی و چغتای لسانده بیغارغا دیر لر نتمک میر علیشیر بیت زلفی ابل کونکلین پریشان
 ایلاما ککا جمع اولوب * طرفه رق بوکم کونکل لارنی بیغارغا تار قاشیب * نوستن * کسرواو
 و سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه ایله ایگله مک نالیدن معناستنه * نوستن * فتح واو و تاء مشناه
 و سکون سین معجه ایله اوراق کتمک کذا فی فرهنگ جهانگیری و ضم واو ایله دورمک و دوشرمک
 کذا فی المجمع * نومسلان * معقول کاره شروع و مباشرت ایدنه دیر لر میرزا فصیحی بیت تازه
 عاشق کشته ام چشمم ترجمه و امگیر * نومسلان کشته را بکچند عزتها بود * نویدن * کسرواو
 و سکون یای تختانی ایله درت معنایه در اول بمعنی غنودن یعنی امر غنق عربیله نعاس دیر لر
 اوشکور بیت توازن کنون داستانی شنو * برین داستان بیشتر زین منو * ثانی حرکت
 ایلك معناستنه شمس فخری بیت شاه بر تخت مملکت بنشین * بعد ازین بهر کار خصم منو *
 ثالث بمعنی جدید کردن میر نظمی بیت نویدن کنون خواهد مبدکی * زشاهی مرا بهترا فکندکی
 وابع بعض فرهنگ کرده عدل کردن و ضیافت عامه معناستنه ده مرویدر * نوین و نوین *
 کسرواو و سکون یای تختانیله شهرزاده و وزیر زاده و هر قومک عزیز و شریف زاده سی کمال بخندی
 بیت نوین اعظم و عدل امین اعلم و اعقل * که همچون نام او زاتش علم زد در نکوکاری *
 * نویدن * کسرواو مهمله و سکون یای تختانیله بمعنی ترسیدن یعنی قور تقو کذا فی فرهنگ
 جهانگیری * نوآین * کسرواو معجه ایله بمعنی ترسیدن و هر اسپدن کذا فی المجمع * نوآین

و نهايدن في كسر واوايله استادن وكشي كندودن بيوك اولادن قورق بواج لغت دخی
 بر معنایه در لکن هرری بر فرهنگن منقولدر میرنظمی بیت نهاويدان دشت پر هولناك *
 كه جای دوانست وهم غولناك في نهروان في سكون هاو فتح راه مهمله وواويله بر شهر آيدن
 حكيم خاقانی بیت كرسپهت بنهرواله * سهم تو بنهروان به بيم * بصره جانلرند بر مكان
 اولد و غیله مرويدر في نهين في فتح هاو سكون نون بعد باء موحد مفتوحه ايله چواك قپاغی
 سرپوش ديك معناسنه حكيم انوری بیت از جوش نشوديك نما تا فرونشست * ازدود نيره
 بر سر كین نهينست * فرهنگ وفایي ده سر تنور معناسنه شمس فخری تنور قپاغی اولق اوزره
 نقل ایدوب بوابکی بیی نظم ایش * قطعه * فرودارند از كردون حمل را * غلامانیت بابحار
 فلاخن * جهان کوی تنور دولت تست * فلك بالای او همچون نهين في نهيندن في كسر
 هاو سكون یای تحتانی بعد باء موحد مكسوره ویای ساكنه ايله قورق و قورق معنایه هم
 لازم وهم متعدی اولور في نهين في كسر هاو سكون یای تحتانیله یعنی اندیشه كردن ودخی
 غم خوردن و معنی نهادن كذافی فرهنگ زفانكویا في انبان في معنی نای انبان مرقوم في نیدلان
 سكون یای تحتانی و فتح دال مهمله ولامله اویقوده آغریصق كپوش معناسنه كذافی فرهنگ
 جهانگیری بو معنایی مؤید ابوالمعانی بیت تصور كرده اورا بجانست * برش افتاده کویا
 نیدلانست في نیرن في معنی نای زن مرقوم في نیستان في کسریای تحتانی و سكون سین مهمله
 و فتح تاء مشناه ايله قامشلق كه فی قامش وستان اسم مكاندر حضرت مولانا قدس سره بیت
 كز نیستان تا مرابریده اند * وزن فیرم مردوزن نالیده اند في مع الواو * ناجو في ضم جيله
 درخت كچه در كه نار و نارو و نور دخی دیر لر عربیه صنوبر معناسنه در شیخ نظامی بیت ناجوی
 این باغ بوجد و خروش * بود چوسكان فلك سبزپوش في ناخن دیوی في ضم خاء معجه و كسر
 نون و دال مهمله ايله بر نوع صد قدر كه ناخن خوش و ناخن پریان دخی دیر لر طیب یوسفی * قطعه
 ناخن دیور ابری رویان * چونكه در زیر خویش دود كند * صرع را نافع آید و یابد * حیض
 ایشان كشاد و سود كند في نارخو في سكون راه مهمله و ضم خاء معجه ايله كلنار معناسنه كه
 معربی جلنار در بر نوع نار چچكی رنكند چچكدر املو ایری و زیاده قمر اولور و اغاچی دخی نار اغاچی
 كیندر في نارو في ضم راه مهمله ايله اپکی مینایه كلور اول بابل کی خوش آواز بر قوشدر
 حكیم سنایی بیت تازیدن نارو و نواهای سرچه * ناطق كند آن مرده بی نطق و بیازا *
 منوچهری بیت پرده راست زند نارو بر شاخ چنار * پرده ماده زند قمری بر نارونا * ثانی رسته
 دیدن كاری علتدر كه وجود انسانه اكثر یا قده و طو یقه ظاهر اولوب ایلک کی اوزار اكر اول بابل
 یوساق صاریاوب آهسته طو تیلور سه بر زایام كیدروا كز قیریاور سه صاحبی هلاك اولور خواجه
 عمید لوبکی بیت ناروش پای بند شد ار فی بكام دل * كردی تجرع از كرمت روح پرور آب *
 في نازبو في سكون زاء معجه و ضم باء موحد ايله ریخاندركه تركیه فسلكن دیر لر میرنظمی بیت دمیه
 خط نوبر روی زیبا * كدر وید ناز بودر باغ کویا في نارو في ضم زاء فارسيله كاج اغاچیدركه تركیه
 چام دیر لر في ناو في بوزن كا و اوج معنایه كلور اول طامله یا غموردن اولسون غیریدن اولسون
 عوما شاعر بیت نیاید همی زاسمان ناووم * هنی بر كشید نهان نادرم * و دكرمان اولوغنه

دیرلر خصوصاً شیخ آرزوی بیت تنوره ایست جهنم چو آسیا که درو * نهاده مالکش از قالب
 خوارچ ناو * حکیم سنایی بیت از برای دوسیر و روغن کاو * معده چون آسیا کلو چون ناو *
 ثانی جوی آب معناسنه ابن عیین بیت کدستم بنا کام از بحر جود * روان بردورخ از دو چشم
 دوناو * ثالث کشتی معناسنه اما بطریق الاستعاره در زیر اهرنه کداوزون اولوب ایچی بوش
 اوله آکانا و دیرلر دوناو بی بوزن داروا یکی معنایه در اول زنان اطفال بشکین صالد قده ایتدکاری
 ذکره دیرلر شیخ آرزوی بیت تا خواب رود خصم تو بر پستر جاوید * در مهد سقر میزندش
 هاویه ناو * وله ایضا بیت آن نه بینی که طفل از ناو * کیرد آرام چون زند ناو * ثانی مخفف
 ناواد دوناو کلو بی فتح کاف فارسیله بوغازده اولان دلک که طعام و شراب آندن کجوب
 معده به واصل اولور دوناو بی سکون راء مهمله اولی و میم و فتح راء ثانیه ایله آهسته
 یورچی آت و قاطر میرنظمی بیت سمند زمره بودست زیرش * برفتن نیست پروای کزیرش
 دوناو و نسو بی اول سکون سین مهمله و ضم باه موحد ثانی ضم سین مهمله ایله صیرنحق
 محل که عربیه مزلقه دیرلر و مجلاصوائش دیوار معناسنه استاد لیبی بیت نسو بود از آنکونه
 دیوار او * که مانند آینه نمودرو * وزم و هموار و ساده دیوار وزمین و آینه به دخی دیرلر حکیم
 ناصر خسرو بیت زخاک و آتش و آبی برسم ایشان رو * کد خاک خشک و در شنست و آب نرم
 و نسو * و آینه آپلش قلیچ و خنجر و هر نه که بر آق و لمعان اوله اکاده دیرلر دوناو بی سکون
 سین معجه و ضم تاء مثناة ایله بر شخص آدیدر کذا فی فرهنگ زفانکویا دوناو بی ضم غین معجه
 ایله درخت آلو یعنی ارك اغاجی دوناو بی ضم همزه ایله خرما ی تر معناسنه کذا فی شرفنامه
 والاداة دوناو بی درت معنایه کلور اول معروف جدید معناسنه ثانی پهلو ان دلیر و شجاع
 معناسنه که کسرا ایله نوبو دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت اگر چند بچن جوانست و نو * هر کار
 دارد خرد پیشرو * وله ایضا بیت جهانبجوی کاوششان پیشرو * ز لشکر بسی رزم سازان
 ز نو * ثالث معنی ناله که امر اولور مینو یعنی بتال حکیم فردوسی بیت کنون زود پیرایه بکشود
 زو * به پیش پدر بس بزاری بنو * مولانا جمال دین اشهری بیت ابری کزو کوهردود یادست
 او بر خود نود * باشد بخل کر چه بود هر دو جهان نشیک عطا * رابع نوالفظندن مخفف در
 معنای اوله یعنی جدید معناسنه چغتای تانکی دیرلر بیت ماوی یا غلیغدین اقا شینک ای
 جانغایید ایتکوجی * کوك بولوتغا کیدی کویا یانکی انینیک براوجی دوناو بی مع الهاء * نا بهره بی
 فتح باه موحد و راء مهمله و سکون هایله اوج معنایه کلور اول بزرک و عظیم معناسنه مولانا جامی
 بیت که او ببلایعج کاریم افتاد * بسرنا بهره دیواریم افتاد * ثانی دون و فرومایه بو ایکی معنی
 اضدادا قیلمندن اولور ثالث کاسند و نارایم که ناسزه و بهره دخی دیرلر دوناو بی کسر
 خاء معجه و سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله اینجه ایسپ و اورغان معناسنه در میرنظمی بیت
 دود سنش بند با ناخسته کرده * کد باداغ جکر دل خسته کرده دوناو بی تاخفراه بی فتح خاء معجه و راء
 مهمله و سکون فا و اظهار هایله سفاین رئیسلموی کد ناخدا دخی دیرلر عربیه ملاح وریان دید کارید
 دوناو بی ناخن خواره بی ضم خاء معجه اول و فتح خاء ثانی و راء مهمله و واو معدوله ایله بر علتدر طرناغه
 بقین محله ظاهر اولور قز لگه مابل بر ورمدر زیاده وجعی اولور کر دمه دخی دیرلر عربیه داخس

داخس دید کاریدر ق ناخنه ح صم حاء معجمه و فتح نوله کوزه مخصوص بر علت در که کورک
 بیکاری طرفند ظاهر اولور ابتدا اسندن علاج اولمز ایسه زیاده اولوب جمله کوزه مستولی
 اولدقه لاید کورایدروا کر بک اطرافنه کید رسه سهیل عارض ایدر عربیدن ظفره دیرلر و بویه
 مشهور در که بوعلت صاحبی هر کجه سهیل یلد زینه نظر ایلکی معتاد ایسه علنی زایل اولوز
 بوعلت انسانن غیر حیوانده دخی اولور خصوصاً آتده غایت اولاغندر طیب یوسفی * رباعی
 در چشم تو ناخنه چو پید ابا شد * زان درد تو بشویش مهیا باشد * چیزی که درین مرض بود
 فایده مند * نزدیک حکیم روشنا یا باشد * حکیم خاقانی بیت ابرش خورشید را ناخنه
 آید ز رشک * تا تو بشیرنک حسن ناخنه در جهان * شیخ نظامی بیت منکران فضل را
 جز ناخنه ناخن مباد * کر چنین سگ مردمان باشد در بیخ از استخوان ق ناره ح فتح را و دال
 مهملتین ایله کنه دیدکاری بوچکدر بعض فرهنکرده بشه معناسنه مریدر ق ناسره ح
 فتح را و کسر سین مهملتین و سکون یای تحتانیله نابالغ اطفال و ناخسته میوه یه دیرلر ق ناره ح
 سکون راه مهمله و فتح و او ایله ایکی معنایه در اول بلبله بکزر بر قوشد رنار و دخی دیرلر ثانی زبانه
 قیان ق ناره ح فتح راه مهمله ایله اوج معنایه کلور اول جمیع فرهنکرده زبانه قیان معناسنه
 مسطور در اما ترازونک ناقص طرفنه آصد قری طالش پاره سنه دینک احمد در کمال اسمعیل
 بیت باری بهر حساب که خواهی سر عدوت * آویخته است جایی چون ناره از قیان * وله ایضا
 بیت این بارکش دل من کز آه نیست کوی * تا چند از حسابت درد او ناره باشد * شمس فخری
 بیت چون بود راستی معدلتش * چه بر آید زیله و ناره * ثانی ریسمانی کنده ثالث بمعنی ناله
 کدافی فرهنگ جهانگیری ق ناستوده ح ضم سین مهمله و ناء مشناه و او معروفه خوار و ذلیل
 و مذموم معناسنه میرنظمی بیت هر که زنج مردمان کاری شود * ناستوده کار او خواری شود
 ق ناسره ح فتح سین و راه مهملتین ایله ایکی معنایه در اول کاسد متاع معناسنه عموماً
 و کمز آنچه خصوصاً سره کچراچه و رایج متاعه دیرلر ثانی الکناک کشتزار معناسنه شمس فخری
 بیت پیوسته کشتزار امیدش ز آب کام * سیراب باد تا که بود نام ناسره ق ناسکلیده ح
 فتح سین مهمله و کاف فارسی و کسر لامله نیندیشیمه و بدیمه یعنی تصور سز و ناملسز دیکدر
 شاعر بیت کر نه ایمن از سپهر کهن * ناسکلیده هیچ کارمکن ق نافرخته ح فتح فاوها و تاء
 مثناقه و سکون راه مهمله و ناء معجمه ایله زشت روی و بد طمع و بی ادب معنایه یینه طیان مرغزی
 بیت زشت و نافرخته و ناخردی * آدمی روی و در باطن ردی ق ناقه ح فتح فاوا و اخفاء ایله
 آدم و حیوان کوبکی عموماً و نافه شمشک خصوصاً مولانا هاتفی بیت بصرای چین نافه چینی
 کنیم * ره بار که فرش چینی کیم * و دخی کورک اولان حیوانی پوستلرینک قارنی آلتارنده اولان
 در بره دیرلر نافه سمور و نافه و شق و نافه رو باه کبی شاعر بیت ناف سمور خواجه کرده
 بدوش * زن و دخترشند نافه فروش ق ناقه ح فتح قافله استرماده معناسنه عربیدر لکن عجمه
 استعمالی شایعدر مولانا جامی بیت من هم فقر و نفاقه خوش در خیل ایشان ناقه کشی *
 ناقه کش اما ناقه و ش داده بدست دل عدنان ق ناکاه ح کاف عجمیه ایکی معنایه در اولد بدهی
 نسنه ظهور ایتک ترکیده آکسوزدن دیدکاری معنایه در استاد لطیفی بیت آنکه ناکام

کسی کشته بجای نرسیدن * وین تمکین و فضیلت بکند مت از همه چیز * ثانی بی وقت دیمک
اولور بی ناکردیده بی فتح کاف عجمی و ذال ثانی و سکون راه مهملتین ویای تحتانی و کسردال
اول ایله بی اعتماد و بی اعتقاد کافر حقنده ایراد اول نور کلمه در بی ناکه بی فتح کاف عجمی و اظهار
هایله ناکاه لفظندن محفدر بی ناله بی فتح لامله ابلندی و زاری میرنظمی بیت کندنی ناله
وطن بورزاری * هر آندم میکند از غمه کاری بی نام برده بی سکون میم و راه مهمله و ضم باء موحده
ایله بمعنی نامدار حکیم فردوسی در فرستادن کشتاسب اسفند یار را بچنگ رستم * مثنوی *
اگر او نکفتی با سفند یار * که روسوی کابل بی کارزار * بهر لشکر نام برده بچنگ * بند آن جهان
دیده نیز چنگ * بکشتی نیه کرد اسفند یار * و کرچه قضا خود برین کردگار بی نامویه بی
ضم میم و و او مجهول و فتح یای تحتانیله اول عورته دیرلکه بر قوجه دن غیری قوجه یه وار مانس
اولوب قوجه سیه محبت و اتحاد اوزره اوله هندی لسانند سهما کن دیرل حکیم سنایی بیت
صوت اودران صفت ناورد * زن نامویه بر کند از مرد بی نامه بی اوج معنایه در اول اول یازیاو
کاغذ دیرلکه عنوانده و یا آخرت اسم یازش اوله و کتاب معناسنه سته نامه و شرف نامه کی ثانی
فرهنگ جهانگیریده سیلاب معناسنه ثالث خط تعلیقه دیرل معنای اوله عرییده مکتوب
دیرل چغتایده بیتیک دیرل کسر باء موحده و ثاء مشناه و سکون یائین تحتانیله میم علیشیر
بیت هم اوشول تو فراغ دین ساجیب قور و تونک نامه بی * یازسانکیز اول آینه جسم تو فراغ
اولعاندین بیتیک بی نامه بی کسر میم و فتح یای تحتانیله لغت مشترکه در مثلاً اوزانوب بیومکه
نشو و نما دیرل اکثر بنا تا تاده استعمال اول نور خواجه سلمان بیت قوای نامه کوی کد در بساط
زمین * کشیده اند بساط سپهر اعلی را بی ناخواه بی سکون نون و فتح خاه معجه و و او معدوله
و اظهار هایله بر معروف آجی محمد راتمک اوزر لینه صحارل و قینادوب عرقن چقار لر غایت نافقدر
اخراج با غمه نفی عظیمدر بی ناوه بی بوزن یاوه اوج معنایه کلور اول ایچی او باش اغاج نکنه
کی نسنه که کرج و یا خلق چکمک ایچون اوله اکا لاک دخی دیرل شمس فخری بیت فلاک چون کل
کشد بر بام قصرش * پذیرد زان هلالش شکل ناوه * ثانی اتمک نکنه سی که ایچنده خیر ایدرل
کمال اسمعیل بیت زحل زهر شرف ناوه بشکل هلال * بساخت تا که بدو کل بنزد بان آرد *
یعنی اول محمود ابن یمن * قطعه * قهرمان وی اگر سوی فلاک حکم کند * از پی کسب شرف
ممثل فرمانش * در زمان ترک فلاک پای نهاد اندر کل * همچو هند و بکشد ناوه بسر کیوانش *
ثالث اولوق دید کبری ایچی بوش اوزون اغاج منوچهری در صفت اسب * قطعه * کور ساق
وشیر زهره یوز تاز و عزم تک * پیل کام و کرک سیننه رنگ تاز و کرک پوی * نیز چشم آهن جگر
پولاد دل کیمخت لب * پیل دندان چاه بینی ناوه کام و لوج روی * فرهنگ حسین و فاییده بمعنی
نیشه چوپین یعنی اغاج کسر معناسنه کتاب السامی فی الاسامیده بر نظر قدر که آنده خیر ایدرل
ودخی ایچنده بغدادی یورلر و بعض نسنه اصلدرل و ادات الفضلاده بمعنی چوپک پشت یعنی
براغاجدر آنکله آرقه قاشرلر و مؤید الفضلاده ایچی بوش اغاجدر که ایچنده اوق قویوب حفظ
ایدرلر و مجمع الفرسده نام مقام و موضع و بمعنی خیمه مرویدر بی نامه و ناهیده بی کلاه با کسر الها
و فتح الال المهمله اوج معنایه کلور اول دختر بکر معناسنه در مولانا مطهر بیت بر پسترو بالین بیخ

مخ نرم در آید * بانور نازک بدن ناهله پستان * ثانی زهره یلد زینه دیرلر که نامید و نادم دخی
 دینلور ثالث اسکندر ذوالقرنینک والد سی اسمیدر بی نایجه بی سکون پای تختانی و فتح جیم
 فارسیمه ماسوره دید کاری کوچک قامشدر که جلاهلر اوزرینه اپیلک صاروب بزطوقورلر نایره
 کسریای تختانی و فتح زاء فارسیمه یدی معنایه کلور اول یعنی کلواکه یعنی بوغاز ایچینه نای کبی
 اولان نسنه که طعام و شراب آندن مروراید حکیم انوری بیت چون نایره ابر نشد تک بر پله
 چون هیچ عنان بازنه بیچد سیلانرا * ثانی تحفه الاحبابده و فرهنگ جهانگیریده ماسوره
 دید کاری ایجه قامش جلاهلر اپیلک صاروب بزطوقورلر نایجه دخی دیرلر حکیم خاقانی در قصبه
 بیت بلوح یا و بیچال و غرغرو نشکوه * بنایره بمکوک وینار و بود ثیاب * ثالث لوله که چشمه لوده
 و حمام قورنه لرنده و ابریق لوله سی و بوتاره بکتر نه و ارایسه کال اسمعیل بیت تم زخون چکر
 کشته بود مال مال * اکر نه نایره خون زدیده بکشاید * استاد رودکی بیت از تم کلک توستد
 کشت امانی سیراب * آن نه کلک است مکر نایره جود و سخاست * رابع مجمع الفرسده یعنی
 آب چکیدن یعنی بر نسنه دن صوطله مق معناسنه دیمش و بویته تمسک اولمش بیت
 نه از خواب و از خورد بودش مزه * نه بکسست از چشم او نایره * خامس کتاب الاسامی فی
 الاسامی ده یعنی چوب کندم یعنی بغدادی و آریه صافی که دانه سیغ دوکلد کند نصکره خرد اولیوب
 قامش اوله عربیه اکا قصبه دیرلسادس فرهنگ جهانگیریده استعاره ظریقه آلت رجل که
 آنک دخی لوله کبی اوچندن نسنه آقد و غیچون سابع نثار جیلر نثار التمه طوئد قلمی نسنه
 بی نبرده بی فتح باء موحد و دال و سکون راء مهملتین ایله بهادر و شجیع معناسنه حکیم
 فردوسی بیت از ایرانین شد تم کینه خواه * دلیر و نبرده بهر رزمگاه * امیر معزی بیت
 وصی خاتم پیغمبران و شیر خدا * نبرده عرب و مرد خندق و صفین * استاد فرخی * قطعه *
 شادمان روی سوی خیمه نهاد * آن شه خویری و نیک سیر * راست کفی نبرد حیدر بود *
 باز کشته بنصرت حیدر * کال پاشازاده مرحومک بولغنی تحقیقنده یازمشکه نبرده حر الاصل
 یعنی کشی زاده معناسنه در که لفظ مرکب در بر جزوی نون مفتوحه در که حرف نفی در مد خولنک
 مدلولی نفین افاده ایدر و بر جزو یده برده در که سبی اولمش اسیر معناسنه در لفظ مزبور
 مرکبک معناسی سبی اولمش دیمک اولور نتکم بویته واقعدر حکیم فردوسی بیت می آورد
 ورامشگر از ابحواند * وزیران نبرده سر از ابحواند * بر نبرده دخی وارد که نونی اصلیدر چنگکه
 مخصوص اولان نسنه در آدم و آت و سایر آلات اصلی نبرده در آخنده کی هاء اختصاصیه در
 شول آتاوکه صواش اری اوله اکا نبرده سنوار و شول لباس که جنک اثوابی اوله اکا نبرده قباد دیرلر
 نتم بویته واقعدر شاعر بیت ببارید کفتا سپاه مرا * نبرد قبا و کلامرا * فاضل مرحوم
 نبرده لفظنی بویله تحقیق ایش اما فقیر صانورم تمسک اولدوغی بیتلردن مراد ایتدوکی معنی
 چقبازوز ایران نبرده سر از ابحواند * بونله کی نبرده ده پهلو ان و مبارز و بهادر معناسی حر الاصل
 معناسندن دخی اقرب و انسبدر و نبرده قبایه جنک ایشوندن بهادر و دلاور اثوابی دیمک دخی
 یقیندر بی نسنه بی سکون باء موحد و فتح سین مهمله ایله دختر زاده یعنی قر اولادی نسنه
 دخی دیرلر شاه ناصر خسرو * رباعی * ای بتن نیره کر شریفی و کردون * نسنه کردونی و نبرده

گردون * نیست به نسیه است بعض افتخار که هرگز * نسیه * گردون دون نبوده بگردون * نوره
فتح بام موحده و راه مهمله و سکون هایلله درت معنایه کاور اول قلب و مغشوش زرو سیم کدنا سره
دخی دیرل یعنی یکمزالتون و کش مراد خالص العیار اولیایاندر شیخ عطار بیت که دارد در همه
آفاق زهره * که عرضه دارد این نقد نهره * کمال اسمعیل بیت که خاطر تونیره و طبیعت
نهره است * هم آب تست روشن وهم سیم توسره * ثانی دون و فرومایه معناسنه حکیم خاقانی
* قطعه * بسا که از بی جست جهان چون پرکار * چو دایره همه تن کشته تونزارم * کنون
نکر که ازین عالم نهره فریب * برسم طالع خود و ایست رفتارم * ثالث بمعنی بزرگ حکیم نزاری
قهستانی بیت از آنجا بر سر جاسوس رسد * نهره بر سر چندین سپید شد * رابع بمعنی
پوشیده و پنهان بودرت معنایه ناهره دخی دیرل * نهره * کسر بام موحده و سکون یای تحتانیله اوغل
اوغلنه دیرل عربیده مفرده سبط و جمعنه اسباط دیرل شمس فخری بیت خداوند که چند انت
بقاباد * که سبط خویش را یعنی نهره * حکیم فردوسی بیت تو که نهره کش و گاه پور * بهانه ترا
کنج ایران و تور * نسیه * کسر بام موحده و سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله
قر اولادی در نهره ایله نسیسه بر تبه ده در لر آنجی نهره اولاد ذکور نسیسه اولاد انا ندر * نخجیرکاه
سکون خاء معجه و کسر جمله بمعنی شکار مولانا هاتنی بیت باهنگ نخجیر رفتن ز شاه * ز ملصید
کردن بنخجیرکاه * نخجیرکاه * سکون خاء معجه و فتح کافله چتین قوز که نخکون دخی دیرل استناد لیبی
* قطعه * ای بزنی علم بگرد جهان * بزگردم ز تو مگر بمری * کرچه سختی چو نخکله مغزت *
جمله بیرون کنم چو چاره کری * نخکله * سکون خاء معجه و فتح لامله مشایخ و درویشان اللرنه
کو تور دکری عصایه دیرل شمس فخری بیت ایاشاهی که هر سائل که آید * بدرکاه توی دبستار و نخکله
بعض فرهنگه زملین معناسنه ده مروید عربیده خر ما غاجی و خر مالتی نخلستان کبی * نرکسه
سکون را و کسر کاف و فتح سین مهملتین ایله تحتی تراش و منقش ایدوب سقف خانه یه میخلر
و کو کدن دخی ایدرل حکیم خاقانی بیت بر سقف چرخ نرکسه داری هزار حیف * از بند آن دوز نرکسه
شهلایه خواستی * نره و نره * فتح راء مخفف و مشدده ایله یدی معنایه کلور اول معروف که
نردخی دیرل ثانی کریه و زشت که نره دیو نره کد دخی دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت چیست
خود آلاچق آن ترکان * پیش پای نره پیلان جهان * حکیم سوزنی بیت دانی که بنده
نره کد ایست شاعر مست * مرکوب اوست هر چه کدانی نره * ثالث نام پدر سام در کد نوزیم
وزیمان دخی دیرل رابع آلت رجل معناسنه که مثالی نزلغنی ذبلند مرور ایلدی حکیم سوزنی
دیشدر * قطعه * من در تو نکر که تو امسال نرشدی * من آن نکه کنم کدی پاره نوره * من
کنم این حدیث میان دوران من * مانند ترب غانغری سخت شد نره * خامس موج آب معناسنه
عمید لوبکی بیت از در ماده بین که چون سینه تیغ روی او * تیغ صفت شکافته کنبد آب رازه
سادس اغاج اورتاسنده اولان شاخری پورایه دکجه انکیریدن منقولدر مسابح ادات الفضلاده
تحفیله بمعنی دندان کاید و تشدید ایله بمعنی کد یعنی دلخی مرویدر * نرکله * سکون راه مهمله
و فتح کاف فارسیله بمعنی چرکه که نر ماده * خنی معناسنه در که هم ارکک وهم دیشی ذریعی بر کسنه نرک
هم ذکر می وهم فرجی اوله ابوالعانی بیت نر ماده است کوی اغیار بدلقا * هرگز نر پده ام بجهان ماده نر

نشود و نموده بی سکون راه مهمله و ضم میله صالحی که ز موله دخی دیرلر و نموده بی سکون
 راه مهمله اولی و فتح ثانیه ایله فرهنگ جهانگیری یعنی لك و كنه مسطور در اما مجمع الفرسه
 آکا دیرلر که بر یوکسک اغاچك چتالنه ایب بغلیوب بریسی اور تاسینه او توروب بری دخی ال ایله
 آنی تحریک ایدر عربیه ارجوخه دیرلر و نموله بی سکون راه مهمله و ضم میم و فتح لامله نموده
 مرقوم معناسنه در و نینه بی کسر راه مهمله و سکون یای تحتانی و فتح نوله ارککک معناسنه در که
 نوار کک و حرف یایای نسبتد زنون نسبتن ناکید ایچوندر وها اختصاصیه در و نژاده بی
 فتح زاء فارسی و دال مهمله ایله کوه مردم که عربیه اصل دیرلر و نغله بی سکون زا و فتح غین
 معجتین و دال مهمله ایله مفاصلک اولان آغری که مرور ایامله اول عضو باطل ایدر بعض
 فرهنگ کرده علت قولنج یا خود تشجن عاقل اولان عضوه دیرلر استاد لطیفی بیت روسیاه
 و پوست رویش نغله * هست همچون هیله پیری زده * و فتح زا و سکون غین معجتین ایله ده
 استعمال اولمشدر استاد عنصری بیت کر بت دوزخی بروی نکوست * بره شنی نغله باشد
 پوست و نغله بی سکون زاء معجه و فتح لامله باشند این ماده رقیق که چهره ده یا خود کدرند
 و جمع پیدا ایدر عربیه بر دفعه نزول ایتمکه دیرلر نغله واحد تقدیرند و نغله بی فتح زاء
 فارسیمله آوجیلرک مخصوص اولقارینه دیرلر شرفنامه دم معنی نیرسقف که ترکیب کرش دیرلر نسخه
 میرزا ابراهیم زاء معجه ایله مرویدر و نستوه بی سکون سین مهمله و ضم تاء مشتاة و و او معروف
 و اطهار هایلله اوج معنایه کور اول جدل و لح معناسنه حکیم نزاری قهستانی بیت نحو اهم زقت
 بایاران نحو اهم مشورت کردن * که نستوه از خرد هر کر نخواهد خواست دستوری * استاد رودکی
 بمعنی غوغا بیت ایبا خور شید سالاران کینی * سوار رزم سازد کدر نستوه * ثانی بمعنی خوی
 زشت حکیم فردوسی بیت بیازید چون شیر هوشنگ جنگ * جهان کرده بردیو نستوه تنک
 ثالث ایران پهلو اولرندن بر مبارزا دیدر حکیم فردوسی بیت جهاندیده سالارون نستوه شان *
 که شید دلاور نکهد ارشان و نسیمله بی کسر سین مهمله و سکون یای تحتانی و فتح لامله بمعنی
 قسیمله یعنی کله اسب آت سورسی معناسنه در کذا فی الاداة و نسیمله بی سکون سین
 مهمله و فتح یای تحتانیله ویره سی معناسنه در که عربیه اجل و تا جیل دیرلر ضد نقد در شیخ عطار
 بیت چون کناه نقد آید در وجود * توبه نسیمله ندارد هیچ سود و نغره بی سکون عین و فتح
 راه مهملتین ایله آواز بلند معناسنه میر نظمی بیت نغره زدو نیم کشیدست همین * آنکه
 بلرزید ز مهابت زمین * تعریفند اصله صوت فی الخیشومه ایدی بعد آواز بلند اطلاق اولندی
 و نسیمله بی سکون غین مهمله و یای تحتانی و کسر سین معجه ایله بر نوع قلبیه در طواق اتی
 و کند نا و کزرو بر طه ایله ایدرلر شمس خزی بیت سالکان مسالك تحقیق * فارغند اشراب
 و نعشیمله و نغمه بی سکون غین معجه ایله خوش آواز ایله او قومق و مقام کوسترمک لغت
 مشترکه در و نغوسه و نغوشه بی کلاهما بضم الغین المعجه اولها بسین المهمله ثانیها بسین المعجه
 تسکین دل و شکستن دل اسماء اضدادند در کذا فی فرهنگ جهانگیری و نغایه بی فتح فاویای
 تحتانیله سیه رتک و نیره فام معناسنه منو چهری بیت باد از سمنستان تنک آمد پتلایه *
 تا حرب کنه با سیه بر نغایه * عربیه سیم کاسه معناسنه در یعنی کچمراچه حکیم انوری بیت

این که زجت کم کن نوعی زتش و پرست از آنک * نقدهای بیس نغایه است این و ناقده بس بصیر *
 حکیم سوزنی بیت مبادین عدی را چنو نغایه امام * نه نیز صدر زمان را چنو بشهره ندیم *
 و نغیرنامه فی فرمان و حکم که ملوک و سلاطین سپاه و لشکر جمعی همچون زیر حکمتند اولان
 حکمه و اطرافند اولان امراء ممالکه کوند در اصله نغیر اهالی ممالکی قالدیروب جمعیت ایتکدر
 و نقاره فی فتح قاف و راء مهمله ایله اصلند کوس معناسنه ایدی کیدرک اول معروف نسنه یه
 دیرلکه دهل و سوزنا ایله و یا خودنای ایله آهنک ایدوب چالار میرنظمی بیت صدای نغیر و نقاره
 از ان * صدایش گرفته چوروی جهان و تقدینه فی سکون قافله حاضر نش و آماده والد
 طویلان اچیه دیرلر و نماز گاه فی ابکی معنایه در اول نماز قیله جق بر عربیده کی مصلا
 معناسنه ثانی محراب معناسنه و نمکینه فی فتح میم و کسر کاف فارسی و سکون یای تحتانی
 و فتح نونله بر آیر اندر که ایچنه طوز و کشتنیز و امثالی نسنه ر قویوب تناول ایدر لر عربیده مناجیه دیرلر
 و نمیده فی کسر میم و سکون یای تحتانیله نمناک معناسنه در حکیم نزاری قهستانی بیت
 پی ر م بر گرفت آن دل رمیده * نسیمی برده از خاک نمیده و نواجسته فی فتح جیم و تاء مشناه و سکون
 سین مهمله ایله تازه دپکمش باغ انکور و باغچه اشجار استاد لطیفی بیت باز این دل پر مرده
 در هجرتو بیخسته * در کوی توشه تازه چون باغ نواجسته و نواخانه فی زندان خانه معناسنه
 شیخ سعدی بیت بیوی کرت عقل و تدبیر هست * ملک زاده را در نواخانه دست *
 و نواجسته فی فتح خاء معجه و تاء مشناه و سکون سین مهمله ایله معنی نواجسته مرقوم
 و نواخته فی فتح خاء معجه و نونله خیرات و حسنات معناسنه مرویدر و نواخته فی فتح خاء
 معجه و نونله معنی خیرات و حسنات مرویدر و نواده فی فتح دال مهمله و اخفای هایله پسران
 فرزندان یعنی اوغل اوغلاری معناسنه در وقیر اوغلارینه خاواده دید کاری بوندند حاصلی اعقاب
 و انساب صاحبنه نوازاده و نواسه و نودره دخی دیرلر و نوازاده فی یعنی پسر زاده و دختر زاده
 شیخ نظامی بیت نو آیین ترین شاه آفاق بود * نوازاده عیص و اسحاق بود و نواجسته فی
 سکون سین مهمله و فتح تاء مشناه ایله بغلش کر پیج یعنی کر پیجی کسوب قور تدقدن صکره بری بری
 اوزرینه دوزد کارینه دیرلر و نواسه فی فتح سین مهمله ایله معنی خاواده و نوازاده معناسنه در
 فرهنگ میرزاده جانب فرزنددن اولان اولاده نبیره و طرف دختر دن اولان اولاده نواسه دیرلر
 و نواله فی فتح لامله بش معنایه کلور اول طعامدن حصه غایب یعنی طعام صاحبی بر مقدار
 طعامی حصه غایب دیو قالدردوغی طعامد دیرلر ثانی زله معناسنه یعنی سفره دن بر آدم طعام
 ید و کدن صکره بر مقدار طعام قالدیروب کوتر دکنه دیرلر زله بش و نواله بنف دخی دیرلر ثالث لقمه یه
 دیرلر رابع آخرک سوزلین مخفی دپکلهک خامس خراسان و لایتند قاضی لقمه سی دیرلر بر طعامدر
 و نواورده فی بکی ظاهر اولش نسنه هر نه اولور سه میرنظمی بیت چنان پر کرده آن
 جوز و ستم را * نواورده شود در دالم را و نوباره فی فتح باء موحد و راء مهمله ایله طرفند اولان
 نسنه نوباوه معناسنه استاد فرخی بیت همچو نوباره می نه بر چشم * نامه او خلیفه بغداد *
 و نوباوه فی فتح باء موحد و و او ایله هر نسنه نک اول ایرشتی طرفند معناسنه عموما حکیم نزاری
 بیت زیاری شنیدم که مقری لنگ * بنویاوه کی توبه کرده است باز * و نور سیده میوه به

میوه دیده دیر لر خصوصا حکیم شفای بیست ای مخترع ستیزه رای * نوباوه باغ بی وفای *
 شمس خزی بیت شهر یار اتا اید هر خطه باد * باغ اقبال ترانوباوه * نوبه بی سکون و او
 و فتح باء موحد ایله نوباوه دن مخفدر * نوبتکه بی سکون و او و فتح باء موحد و کاف فارسی و تاء
 سا کنه ایله چادر قوریان محل و مهتر خانه چالمن موضع معناسنه استاد بیت برآمد به نوبتکه
 شهر یار * سرنوبتی دید بر اوج ماه * نوبه بی سکون و او و فتح جیم و باء موحد ایله معنی سیلاب
 استاد رودکی بیت مر ترا جوید همه خوبی و زیب * آنچنان چون نوبه جوید نشیب *
 * نوبه بی سکون و او و فتح باء مهمله ایله معنی شیون و ماتم یعنی میت اوزرینه ازکی ایله آغلق
 * نودارانه و نودرانه بی کلاهما بسکون الو او و فتح الدال و الراء المهملتین یعنی شاکردانه
 و اجیرانه میرنظمی بیت شده هر وضع و کارش سرورانه * کند با خلق خلق نودرانه * کذا
 بی فرهنگ و فانی * نودره بی سکون و او و فتح دال و راء مهملتین ایله معنی نیره که اوغل اوغلاریدر
 نودر دخی دیر لر شمس خزی بیت نودر منس سکندر ثانی که در جهان * چون اوزراد مادر
 ایام نودن * نوده بی سکون و او و فتح دال مهمله ایله معنی نودره مرقوم بلکه آندن مخفدر مجمع
 الفرسه معنی فرزند عزیز استاد دقیقی بیت ای سر آزادگان و تاج زرگان * شمع جهان و چراغ
 دوده * نوده * تحفة الاحباب صاحبی نودره فرزند زاده و نوده معنی نواسه نقل ابلشدر * نودره بی
 فتح و او و دال و سکون راء مهملتین ایله درت معنایه کاور اول معنی نوده مرقوم یعنی شجیع و بهادر
 حکیم اسدی بیت هر یکی در نودره چون شیر * قائم کشوری بشمشیری * ثانی در زبیرک
 معروف دیکشوری در ثالث مؤید الفضلاده معنی تنه پیراهن رابع معنی پیچیده * نوره بی
 سکون و او و نون و فتح راء مهمله و جیم ایله استخر و تالاب شهرنه دیر لر شیخ فیضی * مثنوی *
 چند خوری آب ز نوره بی چند * دستنه * روز بسر پنجه چند * روز خزان کرده بسر پنجه اپ
 آب بنیه کشت بنور پنجه ات * نون بی سکون و او و فتح راء مهمله ایله اوزون دیرک اوزرینه
 سقف خانه بی قورلر اکائیر دخی دیر لر ترکیه کوش دیدکاری در ضم نونله عریسه کرجه دیر لر
 * نوشته بی فتح و او و تاء مشناته و سکون سین مهمله ایله فرهنگ میرزا ابراهیم و مؤید الفضلاده
 از کلو کوبه کردن یعنی بوغازدن آغلق اما حرکتن اشعارا یتما مشیرا آخر فرهنگ کرده ذکر اولندی
 اوزره ضبط ابلشدر * نوشته بی فتح و او و تاء مشناته و سکون سین معجه ایله معنی پیچیده و طی کرده
 یعنی دورلش و دویشلش شاعر بیت مقیم کبه اندوه کشته * بساط خرمی را در نوشته *
 * نوشته بی سکون و او و فتح سین معجه و اظهار هایلله اپکی معنایه در اول یعنی پادشاه نوجوان
 حکیم فردوسی بیت بدو کفت شاپور نوشته بدی * جهان را دیدار نوشته بدی * ثانی اخفاء
 هایلله داماد معناسنه در مولانا مطهر بیت نوستال و نومه آمد و نوروز و نوبهار * نوشته کرفت ملاک
 جهان نوعروس وار * ضم نونله معنای آخره کاور * نوکوان بی سکون و او اول و فتح ثانی و ضم
 کاف نارسیده هر زه درای و بسیار کو معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری * نونله بی فتح و او
 و سکون نونله اوج معنایه در اول تندرو یعنی اشکون و یو کرک معناسنه عموما و اشکون ات
 خصوصا کذا فی فرهنگ و فانی ثانی آواز بلند کذا فی فرهنگ جهانگیری ثالث نسخه ابی حفص
 سعد بن زبیر که در فهم معناسنه در بومعنایه محمد یوسفی باقی * قطعه * کر بردان میرتوبه بینی

مردی که بود خوار و سرفکره * بشناس که مردست او بدانش * فرهنگ و خرد داند و نون *
نوه فی فتح و او ایله بمعنی نبیره عربیه سببط دیر لر هندی لسانه نویه یعنی جدید در فی نه پله
فتح ها و جیم فارسی و سکون لام ایله بمعنی قالیچه فی نه ایله فی فتح ها و لامه کینکاه صیاد یعنی او جیلرک
کز لند و کی بر شمس فخری بیت غزال آسمان آید بامش * اگر نیروش باشد در نهاله *
فی نه بهره فی فتح هائین و راء مهمله و سکون باء موحد ایله ایکی معنایه در اول فلک اون ایکی
بر جنک مروجی طقوز تقسیم و هر قسمی بر کوکبه تعیین ایتکه دیر لر اول کوکب لک زحل و مشتری
و مریخ و شمس و زهره و عطارد و قمر و زاس و ذنب در بو کوکب لک سهیری مژسای او امام غله ایکی
و یا اوج کوکب بر جده بولنوب قران ایدر لر و بر یله کاه مقابله و کاه تسدیع و کاه تربیع و کاه ثلث
ایدر لر تفصیل احوال لری زینج کتاب لرنه مصر حد در ثانی معناسی حد دن بیرون بیوک نسنه یه
دیر لر فی نه و اله فی نام شهر بکرات در کذافی شرفنامه و الموید حکیم خاقانی بیت کرد سیهت
بتهرواله * سهم تو بهروان به بیم فی نه فی سکون ها و فتح راء مهمله ایله یانق که آنکله یاغ
چقار لر بر طرف در اکا نیره دخی دیر لر فی نه فی کسرها و سکون یای تحتانی و فتح باء موحد
ایله بمعنی نهیب مرقوم و کفار اموال یعنی ایتکه دیر لر که نهیب غارت در فی نه فی سکون یای
تحتانی و فتح دال مهمله و فایله طون یقه سی یعنی او چقوریری فی نیشه فی سکون یای تحتانی
و فتح شین معجه ایله سپسی معناسنه در یعنی سفینه لده کشتی بانلرک چالد قبری نسنه که آنکله
کچی فی قوللندر لر فی مع الیاء تحتانی * نایینی فی کسربا و موحد و سکون یای تحتانی بعد
نون مکسوره ایله ضعف بصیری اولانه دیر لر کوره مزید یک اولور فی ناخن برای فی ضم خاء معجه
و باء موحد و سکون نون و فتح راء مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول صوت تراج دید کلری نعل بند آلی که
اصلی سمتر اشدر ثانی مقراض معناسنه که ناخن بر او ناخن بر دخی دیر لر منو چهری در صفت اسب
بیت کرد کردانی بکرد در بر انکیزی دود * بر تراز عنکبوت و حلقه ناخن برای فی ناخن پیرای فی
ضم خاء معجه و سکون نون و یای تحتانی و کسربا و فارسیله بر آلتدر که طرنق کسبکه مخصوص صدر
هندی لسانه نهرنی دیر لر کذافی فرهنگ جه انکیزی فی نارای فی فتح راء مهمله ایله بمعنی منکر
یعنی ظاهر اولان نسنه فی انکار ایدی جمع الفرسه فتح کافله منکر یعنی زشت و نامقبول
معناسنه در و دخی تدبیرده خطا ایدنه دیر لر بو معنایه میر تقی بیست هر که نارایست یا شد
ببخرد * در پی مردود حق را میدود فی نارخوی فی سکون راء مهمله و ضم خاء معجه ایله بمعنی
نارخوه مرقوم یعنی بر نوع قرمز چچکدر کلناردخی دیر لر فی ناری فی کسربا و مهمله ایله
کینه جک اثواب و هندی لسانه عورته دیر لر فی نازیری فی سکون زاء معجه و فتح باء فارسیله
نام دختر پادشاه خوارزم ایدی که بهرام کورک حباله ازدواجنده ایدی شیخ نظامی از هفت پیکر
بیت دخت خوارزم شاه نازیری * کس خرامی بسان کبک دری فی ناشی فی کسرسین معجه
ایله خور یاد و اغیار خوبان اما عربیه نشان ویری معناسنه در فی ناقوسی فی برلخ و نوا
آدیدر که یارب خسروک او تو زاپکی لحنند در شیخ نظامی بیت چون ناقوسی و اورنکی زدی باز *
شدی اورنک چون ناقوس آواز فی ناجوی فی سکون میم و ضم جیمه شهر ملکی نک اونجی
کونی اسمندر فی نای فی درت معنایه کلور اول معروف قمشدر ثانی نایدن قبا بر شیدر اکا

آکا بوق دخی دیرلر جنك محاررندہ چالرلر حکیم فردوسی بیت بغیرت کوش وینالیدنای * توکوی که
 عالم برآمد ز جای * ثالث بوغاز دلوکی که آکانای کلو دخی دیرلر آندن نفس کلور خواجه سلمان
 بیت تازه کند زمان زمان عشق کهن میان جان * نای که هر نفس چونی دم زهوای اوزند * رابع
 بر قلعه اسمیدر بو معنایله معنای ثانیہ مسعود سعد سلمان آندہ محبوس اپکن دیشدر بیت
 نالم زدل چونای من اندر حصار نای * پسنی گرفت دولت زین جای من بلند * عربیہ معنای
 اولہ یتہ نای استعمال اولنور شیخ عمر ابن الفارض بیت فی نعمۃ العود والنای الرحیم اذا * ثالفا
 بین الخان من الہزج * نای بینی * برون دلوکی عربیہ خیشوم معناسنہ در * نای فی
 کسریای اول ایله شکرک صافیسی ودخی قباسو رنایہ دیرلر مولاناہاتنی بیت برآوردنای دم
 صوبدا * بہر داز چراغ خرد نور را * عربیہ تمک ویوونک معناسنہ در * بیازی فی فتح بہ
 موحلہ و کسریا معجہ ایله معشوقہ و دوست دیمکدر کذا فی المجمع * تحکوی فی سکون
 خا معجہ و فتح کاف فارسیلہ اینجہ بوغاز لور ظرفدر واستعارہ طریقیلہ قازوورد کہ دیرلر
 * ترکی فی سکون راوسین مہملتین و کسر کافلہ بر جنس جامہ در ودخی بر نوع طعامدر
 عربیہ قلبہ ترکیبہ دیرلر کذا فی المجمع * نستوری فی سکون سین و ضم طاء مہملتین ایله
 تسائی دیمکدر کذا فی المجمع * نسودی فی ضم سین و واو معروف و کسر دال مہملتین ایله
 یعنی رزگری یعنی انجی جمشید خلقی درت قسمہ منقسم ایلد کہ ہر برینہ برآد قودی قسم ثالثی
 ذراعتہ تعیین ایدوب نامرین نسودی قومشدر بو معنایک تفصیلی کاتوری لغتی ذیلندہ ذکر
 اولندی * نشوی فی سکون سین معجہ و کسر واویلہ نام شہر نجواندر خزانہ بن محمد ہندوشاہ
 بیت اربکر چنانکہ مطلوب دست * برسام بخطہ نشوی * نشوی فی کسر سین معجہ ایله اوزون او قلی
 کر فی باب التادہ تشی لغتی ذیلندہ ذکر مرور ایلی * تصفی فی سکون صاد مہملہ و کسر فایله
 بر نوع جام در کہ آنکہ شراب ایچرلر کمال اسمعیل بیت در جرعه های ساغر لطف تودر چن *
 دست بہار تصفی کل بر شراب کرد * شیخ نظامی بیت سماع زہرہ شب رادر گرفته * مہ
 و کھفتہ تصفی بر گرفته * فرہنگ میرزادہ بر نوع سطرلابدر کہ ربع دائرہ دیرلر اادات الفضلادہ
 چنکدر بر نوع سازدر * نقشبندی فی ایکی معنایہ در اول نقش بغلیبی کرک نقاش اولسون
 کرکسہ نقاش طوقیا قلدن قاشہ نقش بغلیبی اولسون ثانی طرق صوفیہ دن بر طریقدر
 نقشبندیہ دیرلر سلسلہ شریفہ لری ونسبت کلیہ لری حضرت ابی بکر الصدیق رضی اللہ عنہ
 حضرت ثلثینہ منتهی اولور ونسبت جزئیہ لری ائمہ اہل بیت وساطتیلہ حضرت علی ابن ابی
 طالب رضی اللہ عنہ حضرت ثلثینہ منتهی اولور بو نسبتہ سلسلہ الذهب دیرلر طریق خلوتیہ دنک
 نسبت کلیہ لری امیر المؤمنین امام علی حضرتنہ ونسبت جزئیہ لری امیر المؤمنین ابوبکر الصدیق
 حضرت ثلثینہ سلسلہ الذهب وساطتیلہ منتهی اولور رضی اللہ تعالی عنہما وسایر طریقتلر جمیعاً
 بو ایکی طریقتدن متفرق و منشعب اولشدر و نقشبندیہ مشایخنہ خواجگان عزیزان دیرلر
 قدس اللہ اسرارہم ذکر و توحید لری خواجہ بہاء الدین حضرت ثلثینہ کالجیہ دک ذکر خفیہ
 قلمیہ ایلی خواجہ بہاء الدین قدس سرہ ذکر جہریہ علانیہ ایملکہ نقشبندیہ تسمیہ اولندی
 ہشار الیہدن صکرہ کلان خواجگان عزیزانک کیمی ذکر خفیہ و کیمی ذکر جہریہ اختیار ایلدیلر

وکیدرک ذکراره که حی حق در اکا اذن ویرد پلر اما دورانه اذن ویرمد پلر طریقیین مذکور پندن
منشعب اولان مشایخ کرام حضرت مولانا و حضرت نجم الدین کبری و حضرت کلشنی
وسایر لری غلبه ذوق و وجد و طالعن هریری بر کونه دوران ایله ذکر الله اختیار ایلد پلر
رضوان الله تعالی علیهم اجمعین **ق** نمازی **ق** یعنی پاک و طاهر خواجه حافظ بیت چون
نیست نماز من آلوده نمازی * در میگردان کم نشود سوز و کد ازم * مولانا هاتنی بیت زار کان
دین کار سازی کنیم * باب وضو شان نمازی کنیم * عمل مخصوص فاعلی لوث کناهدن پاک
ایتد و کیچون نماز تسبیح اولندی **ق** نطی **ق** فتح میم و کسر طاء مهمله ایله دوشنجک فراش
و بساط نوعنه دیرل میرنظمی بیت نطی **ق** کر انبها کسرتد * خانه رازیب دادوزیت کرد *
ق نمکری **ق** فتح میم و سکون کاف و کسر زاء معجه ایله رحلوادر غسل و یاسکر و نشاسته
و روغن ساده و یامغز بادام ایله ایدرل بسحاق اطعمه بیت چون نمکری چرب و شیرین باد آن
حلوا فروش * کین خیال حلقی در کردش پر کار داشت **ق** نوای خسروانی **ق** باربد
جهرمی خسرو پرویز مجلسند ایتدیکی نثر مشجع الحانندن برلن آدیدر امیر خسرو بیت
بکوش خسرو استاد معانی * چنین کرده نوای خسروانی **ق** نوبتی **ق** سکون و او و فتح باه
موحه و کسر تاء مثناة ایله درت معنایه کوز اول بمعنی چادر و خیمه حکیم خاقانی بیت نوبتی
بدعه راقهر توبر دطناب * صیرفی شرع را قدر تو زبید امین * حکیم انوری بیت ای شاه تو چون
سماک و عالم چوسمک * یک شقه ز نوبتی جاه توفک * شیخ نظامی بیت نشان جست آمد بدرگاه
شاه * سر نوبتی دید بواج کاه * ثانی نقاره زن و دهل زن شمس جندی در نعت شریف بیت
نوبتی دولت یعنی بلال صبح خیر * پنج نوبت نوبت دین تو در دنیا زده * امیر خسرو بیت بنش و پیش
دهل رنجه مشوای نوبتی امشب * که خفتن در بر یارست بیداران شهبهارا * ثالث اسب
جنیت یعنی یدک آت حکیم انوری در نعت شریف بیت جبرئیل از پی رکاب رویش * نوبتی
بردر سرای آرد * رابع مؤید الفضلاده بمعنی خیمه پاسبان یعنی بکچی چادری که آمده نوبت ایله
او تورلر شیخ نظامی بیت شنیدم کز پی یار هوسناک * بیا تم نوبتی زبیر سرحاک * ولده در اسکندر
نامه بیت زبیر نوبتی های کوه رنگار * نمی بر دره بر در شهر یاری **ق** نوبهاری **ق** مصنفات
باربد خسرو دن بر پرده آدیدر شیخ نظامی در خسرو شیرین بیت چو بر کفتی سرور نوبهاری
عرق کشتی کل از بس شرمساری **ق** نودارانی و نودرانی **ق** کلاهما بسکون الواو و فتح العمال
والراء المهملتین و بکسر النون بمعنی تحف و هدایا کنافی فرهنگ جهانگیری مجمع الفرسه
شعر و شادانی معناسنه در **ق** نوی **ق** کسر و او ایله ایکی معنایه در اول جدید و نازک ثانی
زاری و ناله معناسنه در بو ایکی معنایه ابوالمؤید بیت زکهنکی ونوی قانوی و شاد شوی * رسد
زمان که بدست وجود باد شوی * و بمعنی متحرک و لرزان شوی حکیم سنایی بیت راه دین رو که
راه دین چوزدی * همچو شاخ از برهنکی نوی **ق** نهاری **ق** فتح ها و کسر راء مهمله ایله صباح
وقتنده صفر اشکن دیو تناول اولنان طعام قلیل معناسنه استاد فرخی بیت من دوش بکف
داشتم آن زلف چه شب * وز دولب آن کردم امروز نهاری * خفاف کوبد بیت وصال تو تاباشدم
میهمانی * سزد کز قوبک بوسه خواهم نهاری * شمس فخری بیت بعالم از عهدی بودناهار * زخوان

زخوان شده بود اکنون نهاری فی نهالی فی فتحها و کسر لامله بمعنی قالیجه و کایم و دوشنبک
 نسنه طالب آملی بیت بن بویا کند کلهای تصویر نهالی را * بیاید ارسازد خفتگان نقش
 قالی را فی نهاوندی فی موسیقی ده بر پرده نامیدر حکیم نزاری قیستانی بیت نمازشام
 برسید ای بت سمرقندی * بساز چنگ و بز پرده نهاوندی فی فی فی نای کبی ایچی بوش
 قانش حضرت مولانا قدس سره بیت بشنوا زنی چون حکایت میکند * از جدا بیها
 شکایت میکند * عربیه قصب دیر فی باب النون المسورة مع الالف * نسا فی فتح سین
 سین مهمله ایله ایکی معنایه در اول ولایت خراسان اعمالندن بر شهر آدیدر ثانی کتاب زنده
 گوشت و استخوان مرده معناسنه آدمک اولسون غیرک اولسون زراتشت بهرام بیت میلالی
 آزار بخون نسا * که تا از تو خوشنود باشد خدا * وله بیت نسا و پایدی بد آنجا برند * که مردم
 بران راه بر نکند * عربیه عورت دیمکدر فی نغوشا فی ضم غین و فتح شین معجتین ایله اکثر
 فرهنگرده مذهب آتش پرست معناسنه درکه نغوشاک و نغوک دخی دیر شمس فخری
 * قطعه * ای خسروی که باشد اسرار چرخ و انجم * بر لوح خاطر تو چون نور خور ویدا *
 از بسکه کبر و کافر در راه حق بکشتی * در روم و هند وار من منسوخ شد نغوشا * اما احی قوم
 صابین اولمدر که تفصیلی عنقریب نغوشاک ذیلند ذکر اولنور انشاء الله تعالی ادات الفضلاده
 بر دیندن بر دینه دون آدمه دیر لطائفه کفره دن فی نکیسای فی کسر کاف فارسی و سکون
 پای تحتانی و فتح سین مهمله ایله بارید خسرو نظیری بر مطربک نامیدر شیخ نظامی * مثنوی *
 نکیسای نام مردی بوده چنگی * ندیم خاص میری سخت سنکی * کز و خوش کوتری در لحن و آواز
 ندید این چنگ پشت ارغنون ساز * خواجه سلمان بیت از پی خسرو کل بلبل شیرین گفتار
 نغمه بارید و صوت نکیسای آورد فی نیای فی فتح یای تحتانیله پدیدر که عربیه جد دیر و پدر
 مادریله دیر ترکیب دده دید کلیدر شمس فخری بیت بجای بنده همان کن که بافاضل عصر *
 تو کرده و پدیرت کرده است وجد و نیا * استاد لیبی بیت زجرم جهانی پر آوازه شد * روان
 نیا کان بمن تازه شد * حکیم فردوسی بیت نبیره که خشم آورد نیا * هم از باهی باشد و کیمیا *
فی نیوشا فی ضم یای تحتانی و فتح شین معجه ایله شنونده و مهم کنند و یاد گیرنده حکیم فردوسی
 بیت بهر کار کوشا باید شنیدن * بدانش نیوشا باید شنیدن فی مع الباء الموحده * نشیب فی
کسر شین معجه و سکون یای تحتانیله انیشدر مقابل فرزند که یوقس معناسنه در استاد رودکی
 نشیب تو با فراز و فراز تو با نشیب * فرزند آدمی بتواند بر نشیب و تیب فی نقاب فی فتح فافله
 عورات یوز لرینه طوتد قلری پرده یه دیر ابوالعانی بیت برای دیده عشاق نقاب کند
 بدست باز کشاید دوزلف مشک آکین فی نکاب فی فتح کافله بمعنی دستوانه که بهله دخی دیر لر
العوان معناسنه حمید الدین خوارزمی بیت این نکاب از بهر شاهان بر کف دست منست *
 تانیاز آرد بلور تر بناخن چنگ باز فی نهیب فی کسر ها و سکون یای تحتانیله قور قور ترس و بیم
 معناسنه شمس فخری بیت خشم شاه از بچشم سیاست نظر کند * کرد چو آب زهره و مریخ
 از نهیب * مولانا هاتنی بیت بل این سپاه قیامت نهیب * بدین گونه آورد پادر رکیب *
 نه بودخی دیر فی نیاب فی فتح یای تحتانیله بمعنی پیام غلاف معناسنه که قلیج و خنجر و بچاق

قنی و امثالی نسنه ل ا بوالمعانی بیت نماند در نیاب آن تیغ سر نیز * خلافتش گر کند از جهل
اعدای نیب فی سکون یای تحتانیله اتباع الفاظ قبیلند در مزاجه طریقیله سبب نیب دیرل استاد
لطیفی بیت علیل کر بجران کرانست * اناروسیب نیب اورا زیا نست فی نیزه پرتاب فی بر نوع قصه
حربه در که اله کو تور لر و کا هی ا بکیسن واوچن بر غلافه قویوب آت یا نند طپوز طرفنه قور لر
ترکیه خشت دیرل روم دیارنده ساطر لر اللرنده طوتار لر فی مع التاء المثناة * نشاخت فی
فتح شین و سکون خاء معجتهین ایله بمعنی نشاندهنی دیکدی حکیم فردوسی بیت همی شاه را تحت
فیروزه ساخت * همی تاج را کوهر اندر نشاخت فی نوشت فی سکون شین معجته ایله بمعنی
خوش گذافی فرهنگ جهانگیری خوشی دیکج یرده نشی دیرل فی نکاهد اشت و نکهد اشت
کلاهما بمعنی حفظ کر یعنی حفظ ایادی و صاقلی و طودی دیک اولور فعل ماضی در مصدری
نکاهد اشتن اولور فی نوشت فی کسرو اوو سکون شین معجته ایله ابکی معنایه در اول معروف
ثانی بمعنی پیچیده و نور دیده حکیم خاقانی * رباعی * دسنی که کرفتی سر آن زلف چو شست *
پای که ره وصل نوشتی پیوست * زان دست کنون در کل غم دارم پای * زان پای کنون بر سر دل
دارم دست فی نیست فی یای تحتانی معروف و سکون سین مهمله ایله ابکی معنایه در اول
یوق عربیه مافیه معناسنه در شیخ سعدی بیت هر که صورت بنند دسر عشق * صورتی
بمدولی جانیش نیست * ثانی دکل عربیه کی لیس معناسنه خواجه حافظ بیت مردم دیده
ما جز برخت ناظر نیست * دل سرکشته ما غیر ترا ذا کر نیست * اصلی فی است ایدی الی
حذف اولمشدر فی نیکیخت فی سکون یای معروف و کاف و خاء معجته و فتح باء موحد ایله
طالی مسعود و معنی قوت او معناسنه شیخ سعدی بیت پیراهن سپهر درختان * چون جامه
عید نیکیختان فی نیم دست فی یای معروف و کسرباء موحد و دال و سکون میم و سین مهملتین
ایله سره دیدکاری که ایهامه ایله سیبیه پر مقلری اراسی قدر و قارش معناسنه در بعض فرهنگه
سوز کو معناسنه مرویدر فی نیم برشت فی یای معروف و سکون میم و شین معجته و کسرباء
موحد و راه مهمله ایله رو فدان بشمش یر طه یه دیرلر اکا بکر رنه اولور سه فی نیم دست فی
یای معروف و سکون میم و سین و فتح دال مهملتین ایله کوچک یا صدق فرهنگ جهانگیری
مسند کوچک مسطور در حکیم انوری بیت دست آفت در و چه کونه رسد * که در و نیم دست
دستورست فی نیم چاشت فی یای معروف و فتح جیم فارسی و سکون شین معجته ایله صباح و قی
تاول اولنان صفر اشکن که قوشلق طعامنک مختصریدر فی نیم راست فی یای معروف
و سکون میم و فتح راه مهمله ایله موسیقی ده بر رده آ دیدر امیر خسرو بیت کفتن ازان قول که
قوال راست * گفته کهی راست کهی نیم راست فی نیم سوخت فی یای معروف و سکون میم و خاء معجته
و ضم سین مهمله ایله کسی دیدکاری بر باشی یا غمش او دون ترکیه کوسکی و چغتایه کوساودیرلر
فی مع الجیم * نسکنج فی سکون سین مهمله و نون و فتح کافله چمک که ابکی بر مقله بر آدم در یسن
طوتوب صقمق اصفهانیا لغتیدر فی نشکنج فی سکون شین معجته و نون و فتح کافله ابکی
بر مقله بر آدمک در یسن طوتوب زحمت و یرمک نیلک دخی دیرلر عربیه قرص و هندی لسانیه جهنی
دیرلر استاد عنصری بیت آن صمرا زکازوا نشکنج * تن بنفشه شد و دلب نارنج فی نیرج فی

۱۰ نیرج یی یای مجھول و فتح راء مهمله ایله بمعنی پرژمردہ یعنی صولش ۱۰ نیرج یی یای معروف و فتح
 راء مهمله و سکون نونہ عزایم و افسون معناسنه استادرودکی بیت مهر مفکن برین سرای سپنج
 کن جهان پاکبازی و نیرج ۱۰ مع الدال المهمله * نژاد ۱۰ فتح زاء فارسیله اصل و نسب
 معناسنه حکیم فردوسی بیت بپرسید ازوپهلوان ازژاد * برویک بیک سروین
 کردیاد * شمس فخری بیت سریر بخش سلاطین شیخ ابواسحق * مریٰ فضلا تاج
 ملاک پاکژاد * کتاب مجتبی و محبوب العارفین ده اصل معناسنه مسطوردر نسب قیدی ذکر
 اولتامشدر اما نسب معناسنه کلدوکی سایر فرهنگرده مسطوردر ۱۰ نژد ۱۰ فتح زاء فارسیله
 اولو کشی و خواجه معناسنه در ۱۰ نژمند ۱۰ سکون زاء فارسیله اپکی معنایه در اول مہابتلو
 معناسنه میرنظمی بیت آن پکی نژمند صاحب عز و جاه * ہوشمند و عاقل و پراستہ *
 ثانی غصہ او معناسنه در ۱۰ نژد ۱۰ فتح زاء معجہ و سکون نونہ اپکی معنایه در اول بمعنی نژد
 مرقوم و معتد ثانی پرژمردہ معناسنه در ۱۰ نژد ۱۰ فتح زاء فارسی و سکون نونہ بش معنایه
 کلور اول متغیر احوال و پرژمردہ احوال معناسنه حکیم اسدی بیت کنون سوسنت دزد مندی
 گرفت * کات ریخت و لاله نژندی گرفت * ثانی متالم و غمناک معناسنه استار لطیفی بیت
 کنونم ز قہر زمانہ نژد * مراخرمی ناید از لہو و خند * ثالث عاجزہ فروماندہ لکدن الم کشیدہ
 اولق حکیم اسدی بیت خردنیز دارم کہ دل چون نژد * نماند کند دردم آسان بہ پند * رابع
 طالع نامساعد و سخت ناہموار معناسنه مولانا جامی بیت جامی اگر نیست ز بخت نژد *
 چون علم خسرویش سر بلند * خامس غضبناک و مہیب معناسنه حکیم اسدی بیت ہی
 مورید مہتر از کوسفند * کہ بر مرد جستی چو شیر نژد ۱۰ نشکرد ۱۰ سکون شین معجہ و راء
 مہملہ و فتح کافلہ سونکر کہ ابر کهن و ابر مردہ دخی دیرلر در یادہ اوت کبی بتر عربیدہ اسپنج دیرلر
 ۱۰ نہاد ۱۰ بمعنی بنیاد و رسم و وضع معناسنه در کذافی مؤید الفضلا و فعل ماضی اولور نہادن
 لفظندن فرہنگ زفانکویادہ بمعنی جن و محل حیلند استعمال اولنور ۱۰ نیازمند ۱۰ سکون زاء
 معجہ و نون ایله حاجتمند و رجا یدعی معناسنه خواجہ حافظ بیت تت بتناز طیبیان نیازمند
 مباد * وجودنا زکت آزرده کزند مباد ۱۰ نیازمند ۱۰ بمعنی نیازمند زیادہ و اوایلہ دہ جائز
 کور مشہر استاد منوچہری بیت من نیازمند و بت کشتم و ہر دم چومن * عاشق یاری بروی
 آیدش صد کونہ نیاز ۱۰ نیرومند ۱۰ سکون یای تحتانی و ضم راء مہملہ ایله قوتلو زور مند
 کبی نیرو قوتدر مند ادا ت نسبتدر عربیدہ کی ذو معناسنه کہ ذوالقوت دیرلر ۱۰ نخورد ۱۰ یای
 معروف و سکون شین و ضم ہاء معجہ تین ایله موذی جانور صوتش آدم کہ نیش و آری و عقرب و کنی
 و امثالی عربیدہ ملسوع دیرلر ۱۰ نیمخورد ۱۰ یای معروف و سکون مہم و فتح ہاء معجہ و واو معدولہ
 ایله ہنوز نارسیدہ بغدادی آتشہ بشورب دانہ سن سلکوب یرلر و دخی سباعک بقیمہ اکلی
 معناسنه شیخ نظامی بیت نیمخورد سکان صید سکال * جز بتعلیم علم نیست حلال *
 ۱۰ نیومرد ۱۰ یای معروف و سکون و اوایلہ بہادر دیمک اولور شاہدی * مصرع * الب اولدی
 و نیواولدی دلیر اولدی دلاور * میرنظمی بیت نیومردی میان لشکر بود * درنبرد از ہمہ
 دلاور بود ۱۰ مع الراء المهمله * تنفتر ۱۰ فتح تا پین مثنائین و سکون فایلہ یازد یرلر اوت آدیدر

ای نثار فی فتح ثناء مثلثه ایله صاچی یعنی آنچه و بعضی بار طالع میوه صاچق لغت بیشتر که در
 مولانا جامی بیت اصحت زایر اللع یا شحنة النجف * بهر نثار مقدم تونقد جان بکف *
 نیز از فی فتح زاء معجه ایله ضعیف و لاغر معناسنه شیخ نظامی بیت به که ضعیفی تو درین مرغزار
 کاهوی فریه ندود با تزار * خود این عین بیت زعی بسلسله زلف مشکبار محمد * دل شکسته
 چون من تزار کرده مقید * چغتای لسانه تاوش دیر لرزیون اولغه تاوش الملق دیر لر فی نثار
 فتح شین معجه و ضم باء موحد ایله ایکی معنایه در اول نام شهر معظمه در که اصلی نه شاپور در یعنی
 شهر شاپور زیوا لفظه فرس قدیم شهر معناسنه در مرور ایام و تغیر السنه ایله نثار اولدی
 ناصر خسرو بیت شهر کرکان نماد با کرکین * نه نثار ماند با شاپور * روایت اولنور که مولانا
 کاتبی کل قصیده سن نظم و انشا ایوب پادشاهنک حضور ینه کتوروب او قورکن پادشاه سوال
 ایدر که مولانا نه باغک کلی و نه کلک بلبلی در مخاطبی جواب ویرمدین کندوسی بو بیی او قور بیت
 همچو عطار از گلستان نثار موی * خار گلزار نثار موی من و عطار کل * بعد قصیده پادشاهک
 حضور ینه قودقه پادشاه کور که اول بیت قصیده ده یوقدر کاتبی دن سوال ایدر که پادشاهنک
 سوالنه علی القور جواب ویرلدی دیر ثانی موسیقی ده بر مقام آیدر نیشاپورک دخی دیر
 و نشانکر فی فتح شین معجه و کاف فارسی و سکون نونله نشان ایدمی دیمک اولور و پرکار کی
 ایکی اوجی سوری بر آلتد بعض اهل صنعت قولنور لر فی نثار فی سکون شین معجه ایله
 ایکی معنایه در اول نشخو او مرقوم معناسنه ثانی علم شخصدر فی نقار فی فتح قافله خاطر مانده
 اولق معناسنه در حکیم شفا بی بیت ای پیشه کم ظرف سرخویش نکم مدار * کین منک
 بلا میه صد جان نقارست فی نکار فی فتح کاف فارسی ایله اوج معنایه کلور اول خور و و محبوبان که
 بت و مع معناسیله مترادفدر خور و له اطلاق اولنور بخانه به مغستان دید کاری کی نکارستان
 دخی دیر حکیم انوری در صفت بهار بیت بحاست مجنون تا عرض داده در یابد * نکار خانه حسن
 و جمال لیلی را * حکیم سوزنی بیت دلم نکار پرستی گرفت بر رخ دوست * بود سزای پرستند
 نکار آتش * ثانی نقش معناسیله مترادفدر حکیم انوری در کتاب فلکیات بیت برا زو بود
 سبک روح دبیری که بکلک * معنی اندر ورق روح هم میگرد نکار * حکیم خاقانی بیت صور نکار حد پنجم
 ولی هر آن صورت * که جان در و نتوانم نهاد نکارم * ثالث اول سیاه رنگ که خنا و چوید دن
 ایدوب زنان اللینه و یا قلینه نقش ایدر لر بو معنی نقش معناسنه یقین در شیخ نظامی * مثنوی
 زهر سوعروبسان نادیده شوی * زخانه برون تاختندی بکوی * رخ آراسته دستمهارانکار
 بشادی دویدند از هر کنار * کمال اسمعیل بیت بر کف بود نکار و نیایی تو خود بکف * بعض خیره
 خیره نام تو نتوان نکار کرد * بوا یکی معناده مصدری نکاشتن و معنای اولد مصدری نکاریدن اولور
 فی نکاهدار و نکهدار فی کلاهما یفتح الکاف والذال المهمله و سکون الهایکی معنایه کلور اول
 نکاهد استن و نکهد استن لفظ لرندن صیغه امر در ثانی اسم فاعلدر حفظ ایله و حفظ ایدمی
 معنارینه فی نکونسار و نکونسر فی کلاهما یضم الکاف الفارسی و او المعروف و سکون النون
 و فتح السین المهمله سر نکون معناسنه یعنی باشی اشاغی مولانا هاتنی بیت چو اورانکونسار شد
 تحت و تحت * بجایش برادر برآمد تحت فی نهاری ایکی معنایه در اول اکسملک و اکسک و او بک

واو يك معناسنه استاد فرخی بیت تحت شما و غیر شما هر دو بر فزون * وان مخالفان بدانند پیش
 در نهار * ثانی ترس و بیم معناسنه وله ایضا بیت نهنگ از و بخرو شست بهر از و بفرغان * پانک
 از و به نهیبست و بپراز و بنهار * حکیم قطران ارموی بیت دل موافق با مهر او جدا نهیب * تن موالی
 بافر او بری ز نهار * مصدری نهاریدن کلور * نیر * یای معروف ایله بویند رق که چفت
 سورن او کوز و عربیه چکن صغریک بویننه کچور لر * نیروفر * یای معروف و ضم راه مهمله و فتح
 فایله ایکی معنایه در اول نیلوفر که معروف صاری چچکدر صوده بتر قینادوب صوین آلوب
 شکر ایله شربت ایندک سوده لیه غایت نافع در ثانی قوتسز دیمک اولور نیر و قوت و فر آلیق
 معناسنه فر * نيسار * یای معروف و فتح سین مهمله ایله بر طایفه نیک آدیدر حکیم فردوسی
 بیت صغی برد کرد دست بنشانند * همی نام نيساریان خواندند * نیشتر * یای معروف
 و سکون سین معجه و فتح تا مشنایه ایله فصا دینیشتری که غایت سوری و کسکین دمورد در مولانا عرفی
 بیت اقبال کرم میگردار باب هم را * همت نخوردنیشتر لا و نعر را * اصلد نیش آغول و جانور
 دکی و ترادات تفضیلدر * نیکو کار * یای معروف و ضم کاف اول ایله اعمال صالحه صاحبی
 و ایواش ایشایچی دیمکدر عالم و دانا و صالح اولانلره دیر لر * نیلبر و نیلفر و نیلور و نیلوفر *
 جمله سی نیلوفر معناسنه در که نیلور بل و نیلور فل دخی دیر لر حکیم قطران ارموی بیت بر کنار
 جوی بر سبزی کبودی جای جای * چون نشاند بر برند سبز آمد نیلبر * نیور * یای معروف
 و ضم می ایله آلت رجل معناسنه در حکیم سوزنی بیت کون عدورا در یخ باشد از ان کیر *
 بادابه نیور من عدوش گرفتار * وله ایضا بیت من این نیور خود را وقت کردم * علی صبیانکم
 یا ایها الناس * مع الزاء المعجه * نیاز * فتح یای تحتانیله معروف و مشهور در حاجت و رجا
 معناسنه مثال اول حکیم اسدی بیت بر فتم بانیزه های دزاز * رسانید شر ایزد بکام نیاز *
 مثال ثانی شیخ سعدی بیت بدلداری آن مرد صاحب نیاز * بز ن گفت کای روشنایی بساز
 فرهنگ محمد هند و شاهه یعنی درست و قسط و شره و بالذات طعام خوردن مسطور در * نیر * یای
 معروف ایله حرف واو عطف کبی ادات عطف در دخی معناسنه مرخوم کال پاستازاده جمله تصرفات
 خاصه ن بونک تعریفند دیر که نیر لسان فارسیده شول معنی ایچون وضع اولنشد در که ترکیب اندنده
 ایله تعبیر ایدر لر مثلا ترک اولدخی دیر عجم اونیز دیر نیکم بوینتله واقعدر بیت اونیز گذشت این
 گذرگاه * وان کیست که نیکدر دازین راه * انتهی کلامه معلوم اولاکه آندن ده عبارتی هر پرده نیر
 اولاز زیرا معنای ترکیب از ان نیر اولق کر کرد نیر مستقلا ادات عطف اولق اوزره موضوعدر
 عریسه و او عطف ایله ناد اولنور چغتایده داخی دیر لر نیکم میر علیشیردیمشدر بیت ای جمالینک
 کاشنی خوب وصالینک باغی خوب * ای کالطفونک خوب ایسا جا نیغاطلویک داخی خوب *
 * نیور * یای معروف و سکون میم و ضم راه مهمله و او معروف ایله اوج معنایه کلور ایکسی
 لفظ مفرد بری لفظ مرکبدر لکن مفرد لفظ ترک دخی اصلی مرکب ایدی بعد مفرد اولدی بری
 ولایت سیستانه دیر لر اول انکته به اسم اولشدر رستمک ولایتی در خواجه سلمان بیت من
 بیت ایروز طبع من بشام و نیروز * در جهای کوه من منظوم و فرامیرسد * عجایب البلد اند
 مسطور ده که چون حضرت سلیمان علی ذینا و علیه السلام اول ولایتنه واردی سر اسرطون و صو

کوزدی دیوره امر ایلی صویک ایچنه طیراق دوک پیلر صبا حدن نصف نهاره کجه دیور اول
یری طیرا غله طولدر دپلر تمام اولغله آدینی یمروز دیدیلر یارم کونلک ایشر اولدوغندن و بعضی یار
دیدیلر که خسرو اول محلی یمروز لشکرگاه ایتشیدی آندن باعث نسیمه اولدی شیخ احمد غزالی
* قطعه * چون چتر سجری رخ مجتم سیاه کرد * با فقرا کر بود هوس ملک سجزم * تایافت
جان من چتر ذوق نیمشب * صد ملک یمروز بیگجو نمجزم * یری دخی اختراعات بارید خسرو دن
بر پرده نامی در که وقت یمروزده مجلس خسروده اجرا ایتشیدی شیخ نظامی بیت چوکفتی
یمروز آن مجلس افروز * خرد بیخود شدی تا نیمه روز * معنای مرکب وقت ظهر دن کنایه در
تصف نهار معناسنه شیخ سعدی بیت ظالمی را خفته دیدم یمروز * کفتم این فتنه است
بیدار بوده به * اویله وقتنه و یا خود اویله وقتی دیمک اوله * نیمسوز فی یای معروف
وسکون میم و ضم سین مهمله ایله غلبه ناردن هنوز یتمیدین یا نمش کباب معناسنه در میر نظامی
بیت جگر نیمسوز بود از آنش غم * بر آید اسنک خون از چشمه چشم * نیمکوز فی یای
معروف وسکون میم و ضم کاف فارسیله بوکری که کوز پشت دخی دیورل عربیه احدب دید کاریدر
* نیر فی یای معروف و زاء فارسیله صار مشق که اغاجه دولاشور ولاید اول اغاجی قوریدر
عربیه لبلاب و عشقه دخی دیورل کذافی المجمع * مع السین المهمله * نتاس فی فتح ناء مشنقه
ایله معنی خوش و خرم کذافی فرهنگ جهانگیری * نچاس فی فتح جیمله کفش دوز اصطلاحند
سزی دیورل سختیان ایله کون اراسنه قودقلری نسنه در * ناکس فی سکون لام و فتح کافله
یعنی سردیوار یعنی دیوارک اوجی که ناکس و بام و واحد ایله بلکس دخی دیورل کذافی المجمع
* مع الشین المعجه * نکس فی سکون کافله ایشه کوجه کاهل و سست اولق معناسنه
میر نظامی بیت بود نکس و کاهل و بیکار و سست * لیک بوده در خورش چالاک و جست *
* نکوهش فی ضم کاف و کسر هایلهمندت و سرزنش معناسنه شمس فخری بیت اگر ذات
اورا ستایش نکوید * فرشته بود در مقام نکوهش * حکیم فردوسی بیت ز چیزی که کرد
نکوید شاه * نکوهش بود نیز بر تاج و کام * حکیم اسدی بیت کراز خراسته نام چونی ته
لاف * بخود بی نکوهش بده بی کزاف * نیایش فی فتح یای تحتانی اولی و کسر ثانیه ایله
تخسین و آفرین و دعا معناسنه شمس فخری بیت بقای ابوسحاق خوانند از حق * همه اهل
صدق و ورع در نیایش * و معنی تصریح و زاری حکیم فردوسی بیت به پیروزی اول نیایش
گذر * جهان آفرین را ستایش کند * نیش فی یای معروف ایله ایکی معنایه در اول آغلو
جانور ایکنه سی عقرب و زنبور امثالی شیخ عطار بیت زینش پشه سازد ذوالفقاری * چنان کن
عنکبوتی پرده داری * ثانی فصاید نیشتر دن مخفدر کمال پاشازاده مرحوم بوند دخی دیر که
نیش سوری نسنه در دستنی طکوز دیشنه ده دیورل نیکم بو بیتنه واقعدر بیت همچونیش کراز
دندانش * نیز در قصد مستمند انش * نیوش فی ضم یای تحتانیله دیکلمک استماع معناسنه در
استاد لطیفی بیت ای اهل نیوش و فسافس * تا چند ترا چنین و ساوس * و شنیدن
لفظندن امر اولور بشنو معناسنه حکیم فردوسی بیت فرستاده را گفت نیکو نیوش * بکوانجه
دشنیدی ای نیر هوش * و دخی اسم فاعل اولور بشنوند معناسنه خواجه حافظ بیت

بیت بادستان مضایقه در عمر و مال نیست * صد جان فدای یار نصیحت نیوش کن * مع الغین
 المعجه * نفاع * فتح فایله بیوک قدح که مجلس آخرتند آنکله طلوشراب ایچرل حکیم قطران
 ارموی بیت چوزم خسروان کرد زبوی ورنک باغ اکنون * نفاع ازوی لبش داری شود برمی
 نفاع ازوی * استاد کسای بییت دل شاد دارو پند کسای نکه دار * بکچشم زوجه امشوا زطل
 واز نفاع * مع الفاء * نشاف * فتح شین معجه ایله خشکی دماغ یعنی دماغه بیوست اولق
 اکثر حرکت عنیفه دن عارض اولور ابوالمعانی بیت از سخنهای یابس یاوه * شنونده دماغ
 شد نشاف * نکاف * فتح کافله یعنی بهله الدوان معناسنه اولور * مع الکاف * نستاک *
 سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله پیچیدن شکم یعنی یورک بوریسی که اطبا مغص دیرلر فتح میم
 و غین معجه ایله کدافی الموید * نسنگ * سدون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایله بمعنی مخلوج
 باریک پیچید یعنی ابجه پنبه اپیلکی کدافی الاداة * نفاک * فتح غین معجه ایله بمعنی نادان
 و ابله کدافی المجمع اما فرهنگ میرزاده حرانزاده معناسنه دریعی ولد زنا * نغوشاک و نغوک
 کلاهما بضم الغین المعجه اکثر فرهنگ کرده آتش پرست مذهبی معناسنه روایت اولمشدر حکیم
 سوزنی بیت بیرون زیگ پدر تونغوشاک زاده * من تابی پدر همه داراودینورم * وله ایضا
 بیت ای نظامی کلکی بی سروی سامانی * بنغوشاک وجهود و مغ و تر سامانی * استاد
 ابوشکور بیت سخنکوی کشتی سایمانت کرد * نغوشاک بودی مسلمانت کرد * بعض فرهنگ
 صحیح الاسانیده مشهور و منقولدرکه اسلام دیندن ماعد اسنده بر دیندن بر دینه نقل ایدنه
 نغوشاک دیرلر تفسیر زاهدیده نغوشاک کی ترجمه صابئین تحریر اولمش بر دیندن دین آخره
 دویچیلردردیو یعنی هر دیندن بر مقدار مراد لری اولد و غی اوزره اخذ ایدرلر و ملائکه به
 پرسنش ایدرلر و زبور او قورلر و کعبه مکرمه به متوجه نماز قلرلر بودنی مرویدرکه صابئین طائفه
 زنادقه دن ستاره پرست دیرلر یعنی یلد زه طیارلر امام فخر رازی رحمه الله تفسیر کبیرده آیت
 کریمه * ان الدین آمنوا والدین هادوا والنصارى والصابئین * تفسیرنده دیرکه صابی
 مشتقد رصبا رصبا و اصبا دن ای مال و احب و اصحی بودرکه صابی نك معناسی بر دیندن دین آخره
 میل ایدمی و کواکبی دوست طویجی دیمکد رزیرا بر گروه آدم دینلرندن دونوب تعظیم و عبادت
 نورانیات و پرسنش ملائکه به مشغول اولدیلر و بدنی منقولدر مجاهد و حسن دن رضی الله عنهما که
 یوطائفه بر قومدر مجوس ویم و دیدن بدتر در ذبیح لری اکل اولنماز و نسوانلرینه نکاح صحیح اولماز
 وقتاده رضی الله عننه دن نقل اولنورکه یوطائفه ملائکه به و شمسه دخی عبادت ایدرلر و نماز و سجده
 ایدرلر کونده بشن کره و دیرلرکه یوطائفه کند و عقیده باطله لرنده دیرلر که حق سبحانه و تعالی
 خالق عالمدر اما امر ایشدر قوللرینه که نورانیات تعظیم ایله لری یعنی ملائکه و کواکبه عبادت
 ایدرلر و نماز و دعا ایچون کواکبی قبله ایدینه لور سوزلیده ملائکه و افلاک و کواکبک خالق
 حق سبحانه و تعالی در جل شانہ و لکن کواکبی مدبر امور سفلی ایشدر و احوال اهل عالمی خیر
 و شر دن و صحت و مرض دن تمام آنلره متعلق طوتمشدر پس واجب اولدی بنی آدم اوزرینه که
 عالم سفلی نك مدبر و مری لری اولدقلری جهتیه تعظیم ایدرلر و قوا کلد این طائفه سنه دخی
 منسوبدر حضرت ابراهیم علی نبیا وعلیه الصلوة والسلام بوقولی اوزرلرینه رد و ابطال ایلدی

نکته

امام راجب اصفهانی کتاب کنوز الودیعہ من رموز الذریعہ دہ یازارکہ فارسیان قابل یزدان
واہر مند رلو متابع ملت حنفی اولد قلمی اعتقاد لرنده اولماق کر کدر یعنی خلیل الله
صلوات الله وسلامہ علی نبینا وعلیہ ملی اوزرینہ مستلزم وصول ذات وصفات اولش اوله لراویله
دکلوردا کر دیرلر ایسه کہ طائفہ فارسی اعتصام عروہ و ثقای ملت حنفی اوله لر حضرت ابراہیم
علی نبینا وعلیہ السلام کبداء ظهورندن و مباشرت دعوتندن تا کشورا برانده شیوع بدعت
زدشت زمانہ کالجہ دولت کشتاسب بن لہر اسب زمانہ اول زمانہ خلقی پرستش یزدان
واہر من ایدرلر ایدی بو تفصیل اقوالدن مستفاد اولنان بودرکہ نغوشاک طائفہ صابئین اولوب
آتش پرست و مع طائفہ سی اولیہ و العلم عند الله **و نیشک** فی فتح لام و سکون شین معجہ
ایله بمعنی قرض دار نیشک دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری و المویدا ما فرهنگ زفانکویاده
سین مہملہ ایله در و نیشک دخی بو معنایہ در **و نیشک** فی سکون لاملہ ایکی معنایہ در اول سنبل
ثانی فہم و ادراک معناسنہ در کذا فی فرهنگ جهانگیری مجمع الفرسہ طاع اروکی در بغایت اکشی
اولور قلع صفرایہ عظیم دخی واردر ابوالموید بیت صفرای مر اسودند اردنیکا * در دسر من
بحا شناسد علکا * **مخفہ** الاجبایہ بمعنی آوی کشته یعنی خشک شمس نخزی بیت
زانسانکہ آلالی د آہدن شاه بسائل * **دھقان** بدر باغ مردم ندهد **نیشک** * ادات الفضلادہ
دانہ تشبلیت مذکور در **و نیرک** فی یای معروف و فتح راء مہملہ ایله ایکی معنایہ در اول سحر
و افسون ثانی مکر و حیله معناسنہ کہ **نیرک** دخی دیرلر **و نیرک** فی یای معروف و فتح زاء معجہ
ایله قصہ حربہ کہ الہ کتور لر **و نیشک** فی سکون یای تحتانی و فتح شین معجہ ایله بمعنی
نیشک رقوم یعنی قرض دار **و نیشک** فی سکون یای تحتانی ایکی معنایہ در اول بمعنی خوب کہ
مقابل بد در شیخ سعدی بیت هر کد او نیک میکند یابد * **نیشک** و بد هر چه میکند یابد *
ثانی بمعنی بسیار کتاب سلاک السلوک مسطور در کہ ابراہیم موصلی نک بر غلامی و ارایدی
جلاب کارلقہ و قوف تا م و معرفت کلی صاحبی ایدی خواجہ سی اکاسقالق ایتمک امر ایتدی
بر کون سوال ایلدی کہ ای غلام بیچہ سن غلام ایتدی نیشک و بد خواجہ نہ سبیدن دیدی غلام
پوندن زیادہ نہ سبب اولہ کہ برایشہ امر ایتدی کہ آندن خلاص حال اولدی زیرا بکا کہ سقالق
بیوردک نہ خلق ضودن طویر و نہ دجلہ دوکنور فخر کر کانی بیت یکی زن چون بود باد و برادر
چہ دیدی در جهان زین نیشک بدتر **و نیشک** فی سکون یای تحتانی و فتح لاملہ ایکی معنایہ در
اول مصدر نیل در ثانی بمعنی نشکج **و نیلورک** فی نیلور معناسنہ در کذا فی الجمع **و نیلورک** فی
سکون یای تحتانی و فتح و او ایله کلن کہ عربیہ عروس دیرلر **و نکاف** الفارسی * **نیرک** فی
سکون یای تحتانی و نون و فتح راء مہملہ ایله اوج معنایہ کلور اول مکر و حیله معناسنہ خسروی
بیت زہچکونہ بروجادوان حیلت ساز * **بکار** بردند انہ حیله و نیرک * حکیم اسدی بیت
جہاز چنین دستبازی بسست * **زهر رنک** و نیرک سازی بسست * ثانی سحر و افسون معناسنہ
شمس نخزی بیت تراز کیند بدان حفظ حق نکہ بانست * **زحر** زور قیہ و افسون و حیله و نیرک
ثالث اصل و هیولا کہ نقاشلر نقش و تصویردن اول ایتدی کلمی رسم معناسنہ در موید الفضلادہ
بمعنی طاسم و جادوی مسطور در **و نیرک** فی سکون یای تحتانی و میم و نون و فتح تاء مثناة

مشناه و راه مهمله ایله اجهه آواز معناسنه بعض فرهنکه قلیدن ظاهر اولان آواز معناسنه در
 ۲۰ نیم جو سنک ۲۱ یعنی نیم جو مقداری و نیم جو وزنی دیمک اولور کذا فی المجمع ۲۲ یمرنک ۲۳
 سکون یای تحتانی و میم و نون و فتح راه مهمله ایله صحیح رنک اولوب نوع ماسرخ و یا خود زرد و کبود
 و امثالی رنگر که قماش و بز و کاغذده خصوصاً هم صفته و هم موصوفه اطلاق اولنور ۲۴ یملنک
 سکون یای تحتانی و میم و نون و فتح لامله یعنی قریان یعنی ترکشک اوق قونیلان طرفی استاد
 فرخی بیت بروز کارزار خصم روز نام و نیک تو * فک در کردن آو زرد شفا و نملنک تو * اما شمس
 فخری کان معناسنه دیمش بیت یمک نیر یای فک مثل کند * اگر برکشاید بکین یملنک *
 ۲۵ مع اللام * نکال ۲۶ فتح ناه مثلته ایله یعنی نثار کذا فی فرهنک جهانگیری ۲۷ نشیمیل ۲۸
 سکون شین معجه و کسرباه فارسی یعنی یای ساکنه ایله یعنی قلاب یعنی آوجی چنکالی عوما
 و قلاب ماهی خصوصاً یعنی بالق اولته سی حکیم ناصر خسرو بیت کرده زهر ستم و جور جنک *
 چنک چون نشیمیل چوشمشیرتاب * عبد الواسع جبلی بیت زئیر ونیره تودشمنان هر اسانته
 چواهر من ز شهاب و چوماهی از نشیمیل * استاد لطیفی بیت رسید آفت نشیمیل اوهر کامی
 نهاده کشته آسب اوهر مشهد * شمس فخری آغ معناسنه در دیمش بیت شصت اگر
 مهر صید بکشاید * حوت کردن فتد بران نشیمیل ۲۹ نغول ۳۰ ضم غین معجه ایله پوشش
 زردبان معناسنه کاهی زردبانی سقف ایدوب اول سقفه نغول دیرلر ۳۱ نکال ۳۲ فتح کاف
 فارسيله کومر که انکشت و زغال دخی دیرلر ۳۳ نکل ۳۴ کاف فارسيله ساده روی معناسنه در
 میرتظمی بیت کر نباشد نیک خصم نکل خوب * زرد اهل دل نمی ارزد بچوب * و کاف عربيله
 طاع اروکی و بعض فرهنکه سیاهدانه که علف دو ایدر ۳۵ نهال ۳۶ ایکی معنایه در اول اغاج
 دالی معناسنه میرزا فصیحی بیت تنها نشینی با غمت سودای بسیار آورد * آخر نهال عشق تو
 دیوانکی بار آورد * ثانی نهالی معناسنه که دوشنک قالچه و امثالی حکیم فردوسی بیت
 تن مرده را خاک باشد نهال * تواز کشتن من بدینسان منال * عربيله غضن دیرلر جمعی اغصان
 کاور چغتایده نال دیرلر ۳۷ نیپال ۳۸ سکون یای تحتانی و فتح باه فارسيله ثبت و لایتنده بر موضع
 آدیدر که آنده اعلامشک حاصل اولور مثوله که مشک تبندن صکره مشک نیپالی مشهور در
 حکیم اسدی بیت به بیدر مشک نیپال بود * که هر نافه زوهفت مثقال بود ۳۹ نیطل ۴۰ سکون
 یای تحتانی و فتح طاء مهمله ایله یعنی ناطل مرقوم ۴۱ نیل ۴۲ سکون یای تحتانی ایکی
 معنایه در اول چوید که آنکه بز و سایر جامه بویارلر کونک اولور ثانی مصر قربندن جاری
 اولان نهر عظیمک آدیدر ایکی معنایه شاعر بیت چونیل خویش رایابی خریدار * اگر در نیل
 باشی باز کن بار * فرهنک میرزاده سپند سوخته که بنا کوش اطفاله سوررلر دفع چشم زخم
 ایچون اکا لام دخی دیرلر ۴۳ نیلویل و نیلوفل ۴۴ کلاهما یعنی نیلوفر ۴۵ نیم بسمل ۴۶ تمام
 بوغاز نغاش قیون و طاوق و غیرهما مولانا شانی نکلو بیت همچو مرغ نیم بسمل مانند ام
 در دام تو * یا بکس یادانه ده یا از کفت آزاد کن ۴۷ یمزال ۴۸ سکون یای تحتانی و میم و فتح
 زاء معجه ایله اورته یاشلو عورتیه دیرلر ۴۹ یمسال ۵۰ سکون یای تحتانی و میم و فتح سین
 مهمله ایله اورته یاشلو ارکاک آدمه دیرلر مذکور ایکی لغتک مثالی ابوالعانی * قطعه * شود

۲۱

در سرای جهان نیک حال * ز نش نیزال و خودش نیمسال * اگر زن بود تازه خویش پیر *
شود در میان جنگ هر ماه و سال * مع المیم * نرم * فتح زاء معجه ایله اما فرهنگ جهانگیریه
سکون زایله مرویدر بخاردر که ایام شتاده هوا یوزنده طاهر اولور سببی روی زمینده هوا ایس
دخانه مستحیل اولوب اطراف نیره ایدر اکانن و مانع و میغ دخی دیر لر بعض فرهنگ زاء فارس ایله
مرویدر شیخ آزی * مثنوی * نرم بارندکی و ابر سیاه * کر زمستان بودیند در راه * بس
بخاری ز چشمه بر خیزد * وز هوا نرم و ابرانکیزد * نرم تاریک و ابرهای سیاه * همه بر کاروان
بکیر در راه * نرم و نرم * کلاهما یعنی نرم مرقوم استاد عنصری بیت نرم و میغ که
بدر روز روشن از مه نیر * چنان نمود که تاریست آن مه تابان * ستم * سکون سین مه مه
و فتح تاء مثنای ایله یعنی نرم مرقوم کذافی فرهنگ جهانگیری * نشیم * کسر شین معجه و سکون
یای تحتانیله یعنی نشین حکیم فردوسی بیت چمن گفت سیرغ با پور سام * که ای دیدر * نشیم
و کنام * وله ایضا بیت بفرمود تا پس بهنکام خواب * برفتند سوی نشیم عقاب * بویبتدن فهم
اولنور که لانه معناسنده اوله * نقام * فتح فایله توز قوپا رمش هوا ونیرکی که توزدن اوله
استاد دقیقی بیت بخیزد یکی تند کرد از میان * که روی اندران کرد کرد و نقام * فایرینه غین
معجه ایله ده مرویدر کذافی الجمع * نیام * فتح یای تحتانیله قین قلیچک و خجرك و مجاعک
اولسون غلاف دخی دیر لر شیخ سعدی کستانده * نثر * زبان سعدی بکام و ذوالفقار علی
در نیام * و مولانا هاتنی بیت برآمد برین توسن نیز کام * بر آور در خشنده تیغ از نیام *
ودخی صنق صاریجی یعنی قریش کوکی باغیجی * نیرم * سکون یای تحتانی و فتح راء مه مه
ایله نام سام در که نیرمان و نرم دخی دیر لر حکیم فردوسی بیت زمن یادیر سام نیرم درود *
مخداوند شمشیر و کویال و خود * نیم * سکون یای تحتانیله یارم عربیه نصف معناسنده در
شیخ سعدی بیت نیم نانی کر خورد مرد خدا * بدل درویشان کند نیم دکر * مع النون *
* نشستن * کسر باء موحد و سکون شین معجه و فتح تاء مثنای ایله یا ز مق نوشتن
دخی دیر لر ابوالمعانی بیت نمی یابد تغیر حکم تقدیر * بیاید بر سرم هر چه نشینست *
* نثاریدن * فتح تاء مثلثه و کسر راء مه مه ایله صاچو صاچق معناسنده * نشاختن * فتح شین
و تاء مثنای و سکون طاء معجتین ایله اغاج دیکمک و نسنه برکتک معناسنده حکیم اسدی بیت یکی
ده منی جام زرین بساخت * بدو کونه کون کوه راندن ساخت * حکیم قطران ارموی * مسبط *
باچنک و بریط ساخته از درد و غم پرداخته * اندر میان بنشاخته یار لطیف و غمگسار * حکیم سوزنی
بیت زدوستی بدل و دیده در نشاخت * بدانکه زین دو پسندیده تر نبود وطن * نشاستن
فتح شین معجه و تاء مثنای و سکون سین مه مه ایله اجلاس و اقعاد معناسنده یعنی او تور تمق که
نشاندن دخی دینلور حکیم اسدی بیت سپهبد مراور ابکشتی نشاست * بکین جستن دیو
خفتان بخواست * شاه ناصر خسرو بیت کر بشایستی که دینی کستریدی هر خسی *
کرد کار اندر جهان پیغمبری نشاستی * نشاندن * فتح شین معجه و سکون نونله اغاج و طاش
دیکمک نشاختن کی و او تور تمق و نصب ابلک نشاستن کی مولانا هاتنی بیت نم خون نشانید
مرد سپاه * چه کردی که پرشد ز ما می براه * نشان * درت معنایه کلور اول علامت ثانی

ثانی حصه و نصیب بواپکی معنایه ترتیب اوزره شرف شقروه بیت کردید کسی نشان این خوان
یا خورد نشان دوستان کو * ثالث نشاندن لفظندن صیغه امر و وصف ترکیبی در و نشانده
معناسنه اسم فاعل دخی اولور اما بومعنی آخر کله ایله ترکیب اولد قچه مستفاد اولمز مثلا شاعر
بیت دوازهیم آمدید یرجهان * یکی بت شکست و یکی بت نشان * رابع بمعنی نشانه ابوالمعانی
بیت سیننه را کردم بتیر نیز مرثکا نشان * تا بیاید راحت و آسایش این جان حزین * چغتای
لساننده بیلکو دیر لر میرعلیشیر بیت اول نشان کیم تیلبار اب اینکان کونکو لکا ورتادیم *
قایساری پارسا اول آی نینک قوللو غیغه بیلکورر فی نشستن فی فتح شین معجه و تاء مثناة
وسکون سین مهمله ایله او تور مق قعود و جلوس معناسنه مصدر در مستقبله سین یرینه
یای تحتانی ونون کتورب نشیند دیر لر چغتای لساننده اولتور ماق دیر لر سبعة سیاره ده بهرام
شاه مانی بی حضور یرینه کتور دوکی محله تجنیس مرکب طریقیله ایدر بیت کوز مادی شه
مناسب اول تور ماق * یا قینی دا بیوردی اولتور ماق * ماضیسنده اولتور دی دیر لر خاقان فرهاد
ایله عشرت بیاد ایتد کلری یرده ایدر بیت شه اولتور دی یانیدا شاهزاده * قیلیب
عارضلا رین کلرنک باده فی تشکجیدن فی سکون شین معجه و ثون ویای تحتانی و فتح کاف و کسر
جمله بمعنی تشکج کردن یعنی چند بلك کذا فی الجمع فی نشین فی کسر شین معجه و سکون
یای تحتانی و فتح میله او تور احق یر معناسنه شمس فخری بیت زتاب انتقام سطوت تو *
کند بکباره کی ترک نشین فی زغوشا کیدن فی ضم غین و فتح شین معجتین ایله اسلامدن
غیر یرده بردیدن بردینه و بر مذهبدن بر مذهبه دونمکه دیر لر کذا فی الجمع فی نکاریدن فی فتح کاف
فارسی و کسر راء مهمله ایله نقش ایتک معناسنه فی نکارین فی فتح کاف فارسی و کسر راء
مهمله ایله مجبور و معشوقه معناسنه میرنظمی بیت نکارین داده خود را زیب وزینت * که هر که
بیند او کرد محبت فی نکاسیدن فی کسر سین مهمله ایله بمعنی نکاریدن فی نکاشتن فی سکون
شین معجه و فتح تاء مثناة ایله نکار لغتی معنایینک مصدر یر فی نکاهبان فی فتح کاف فارسی و باء
موحده و سکون ه ایله کوزدیجی معناسنه در میرنظمی بیت کاریدند ازان سوی عدورا *
نکاهبانان نکهدارند او را فی نکاهداشتن فی صقلق و کوزتمک و محافظه و بصیرت اوزره اولق
چغتای لساننده ایسر اماق دیر لر صقلق و حفظ و حراست ابلک معناسنه میرعلیشیر بیت
اول آی نینک خرمن حسنین خزانندین ایسر اغیل یارب * کل و شمشادین آسینب زماندین
ایسر اغیل یارب فی نگاه کردن فی نظر کردن معناسنه میرنظمی بیت همی کردنگاه ازدور
رویش * ندارد پایهارفتن بسویش فی نگاهیدن فی بمعنی نگاه کردن فی نکران فی فتح کاف
فارسی و راء مهمله ایله باقیجی معناسنه اسم فاعل در ابوالمعانی بیت یار رفت و دل من مانده محسرت
نکران * کویارفته زتن جان و تهی ماند جسم فی نکرستن فی فتح کاف فارسی و کسر راء و سکون
سین مهملتین ایله باقمق و التفات ایتک ضیاء الدین فارسی بیت منکر در بتان که آخر کار
نکریستن کرسی آردبار فی نکریدن فی فتح کاف فارسی و کسر راء مهمله ایله بمعنی نکریستن مرقوم
فی نکریستن فی زیاده یای تحتانی ایله بمعنی نکریستن مرقوم فی نکون فی ضم کاف فارسی و و او
معروفله ترس و دوش که عربیله معکوس و مقلوب معناسنه مولانا هاتنی بیت پس از کشتن

و بستن بی قیاس * نکون کشت خوارزمیان را اساس نکو هیدن فی ضم کاف و واو معروف
ایله سرزنش و ملامت ابلک وید کوی کردن ابوالمؤید بیت در نکوهیدن کسان دارد *
صد زبان و بعیب خویش اخرس نکهبان فی نکهبان مرقومدن محفدر نکهد استن
نکاهد استن مرقومدن محفدر نکه کردن فی نگاه کردن مرقومدن محفدر نکمیدن
نکاهیدن مرقومدن محفدر نکین فی کسر کاف فارسیله یوزک قاشی معناسنه شاعر بیت
نقش نکین مهر تو یاسید البشر * بر سینه دلم شده کال نقش فی الحجر نومتن فی کسروا و
وسکون شین معجه ایله ایکی معنایه در اول یاز و یازمق کتابت معناسنه ثانی معنی پیچیده
و نور دیدن دورمک و دوشرمک معناسنه شیخ سعدی بیت و کر خشم کیرد بگردار زشت *
چه باز آمدی ماجرا در نوشت نهادن فی قومق وضع و انحطاط معناسنه نهان فی کرلو
خفی معناسنه خواجه حافظ * مهرع * نهان کی ماند آن رازی کرو سازند محفلها نهادن
کیلار و مخزن و اثواب حفظ اولنان مکان معناسنه در نهستن و نهستین فی کلاهما بکسر الهاء
و سکون السین المهمله معنی نهادن میرنظمی بیت شنید آن سخن جست از جای جست *
نهست یک یک پیش او هر چه هست نیازیان فی فتح یای تحتانی اول و ثانی و کسر زاء معجه
ایله معنی حاجتمندان حکیم انوری بیت ای چشم نیازیان ز جود تو * چون چشم مخالفان بخوش
خوابی نیازیدن فی فتح یای تحتانی اول و کسر زاء معجه ایله حاجت دپاک معناسنه در
نیاکان فی جمع نیادر که اجداد معناسنه میرنظمی بیت همه شاه بوده نیاکان شاه * چو
خورشید روشن ز ماهی بماه نیسان فی سکون یای تحتانی وقع سین مهمله ایله ایکی
معنایه در اول لفظ مرکب اولورنی ایله ساندن بو حالتدینه ایکی معنایه کلور بری آنجیلین دکلدور
معناسنه و بری دروغ معناسنه ثانی لفظ مفرد اولور اورته بهار آئی نیک آدیدر که نیر اعظمک
برج ثورده ایام مکی در بوم عناده لفظ یونانی در فرهنگ و فای ده سال فارسی نیک یدنجی آئی در
و فرهنگ میزا ابراهیم آفتابک برج جمله مدت مکی در دیش اما بو غلطدر زیرا ماه نیسانده
آفتاب برج جمله آنجق اون کون طور و ثوره تحویل ایدر اکثر ایام ماه ثورده اولور بو تقدیر چه
اعتبار زیاده یه اولور کتاب السامی فی الاسامی ده بهار آپلینک ایکنجی آئی در دیش و اصحی دخی
بودر از کاشن راز بیت شنید ستم که اندر ماه نیسان * صدق بالارود از بحر عمان * بو آیده
یغان یا غورا یچون فی البربر نیسان فی یای مجهول وقع شین معجه ایله
معنی نشان مولانا مظهر در صفت اسب بیت بیناست آنچنانکه به بیند بروی سنک * نشان
پای موربشبهای تار اسب نیکن فی سکون یای تحتانی و کسر کاف فارسیله معنی نیکی
یعنی ایولکه منسوب دیمکدر که نیک ایودر کافدن صکره یای نسبتدر ونون ناکید ایچوندر
نیلگون فی سکون یای تحتانی و لام و ضم کاف فارسیله ایکی معنایه در اول کونک و اولان
نسنه ثانی یغور اولوبولت اکثر آسمانه صفت استعمال اولنور ابوالمعانی بیت کشته زرمخ
اختران در آسمان نیلگون * پرده زر تار و شبگونز ابدرا و محنت نیمن فی سکون یای
تحتانی و منیم وقع تاء مثناة ایله یارم آدم معناسنه بر نوع مخلوقدر نیمچهره دخی دیر ل نصف
انسان هیاتند بحر محیط جزیره لرینک برنده اولور یارم یوزلو برکوزی و قولای و برالی و رایخی

ایاخی وارد از کی نصف یعنی ویشیسی نصف یسارد را یکیسی بریزه کلوب طور معجه کویا بر آدم
 اولور و آیر یابوب کتد کله بر ایا قله یورر لر واستد کاری پرله کیدر لر بو حالته بغایت یو کرک و قتال
 و خوزیر دیر لر و نیم جوان فی هنوز تمام کامل یکیت اولماش آدم و آنده دخی استعمال اولنور که
 هنوز بنلماش دیمک اولور و نیوشیدن فی ضم یای تحتانی اولی و و او مج هول و کسر شین معجه
 و سکون یای ثانیه ایله دیکلمک و اشتمک معناسنه ابن یمن بیت سخن ابن یمن کوش تو کر
 بنیوشد * شود آکنه صدف وارد رمنظوم * و دخی قنی آغلق معناسنه مرویدر و نیوندین
 ضم یای تحتانی اول و سکون نون و یای ثانی و کسر دال مهمله اولی ایله جمله ابلک و بهادر لق
 کوستومک معناسنه کذافی فرهنگ جهانگیری و مع الواو * نشیو فی کسر شین معجه
 و سکون یای تحتانی ایله بمعنی نشیب یعنی انیش با ایله و او میانده تبادل و تواخی اولدوغی
 جهتیه در و نکو فی ضم کاف ایله ایودیمک رو خوب معناسنه ده کور شمس فخری بیت
 نسبت ترابکوشش و بخشش باردشیر * کفتم کم ولیک نمی آیدم نکو * شیخ سعدی بیت
 هر که شاه آن کند که او گوید * حیف باشد که جز نکو گوید و نهیو فی کسر ها و سکون یای
 تحتانیله بمعنی نهیب یعنی قور قور بودخی نشیو کی در بایرینه و او واقع اولشد در و نیرو فی
 سکون یای تحتانی و ضم راه مهمله ایله قوت معناسنه در شمس فخری بیت ابواسحق ای کرده
 مسخر * ممالک را عدل و داد و نیرو * شیخ سعدی بیت بکفتا فراتر مجالم نماید * بمادم که نیروی
 بلم نماید * و دخی زور معناسنه شیخ سعدی بیت درختی که اکنون گرفتست پای * به نیروی
 شخصی بر آید جای و نیشو فی یای معروف و ضم سین مهمله ایله بمعنی نیشتر دو اب ویش
 زبور و امثالی شمس فخری بیت شرور فتنه از اطراف مملکت * زند پیوسته همچون حرز
 نیشو و نیشو فی یای معروف و ضم شین معجه ایله بر نوع ارکدر آلوی طبری و نیشه دخی دیر لر
 کذافی المجمع و نیکرو فی سکون یای تحتانی و کاف و فتح راه مهمله و اخفاء و ایله بوزن پیشرو
 غایت اشکون و ایو یوریشلو آته دیر لر میر نظمی بیت میشود با مردم از ایشرو * هر که زورش
 بوده باشد نیکرو و نیکو فی سکون یای تحتانی و ضم کاف کو کک مقابلی بد در اصلی نیک ایدی
 آخرنه کی و او هند و و او کی در نسبت لازمی در که خلقی اوله کسبی اولیمه معنای نفسنه دلالت
 اینک ایچون در که اصلری نیکوینی و هندوینی ایدی بر کله به اضافت قصد اولنسه یا خود بر حرف
 شین کی و تا کی یایی اظهار ایدر لر مثلاً روی نیکویش و خال هندویش و روی نیکویت و خال
 هندویت کی و نیمو فی یای معروف و ضم مهمله خرز در که شکم حیوانانده حاصل اولور و نیمو فی یای
 معروف و او موقوف ایله بهادر و دلاور معناسنه شمس فخری بیت کریم و کامل و صافی ضمیر ست
 شجاع و صفت رو کین توز و نیوست * شهادی تحفه سنده * الب اولدی و نیوا اولدی دلیر اولدی
 دلاور * دیشدر دلیر معناسنه ده اولور و مع الهاء * زه فی فتح زاء معجه ایله بمعنی زند مر قوم
 یعنی پر مرده و عاجز و نسیمه فی سکون سین مهمله و فتح باء فارسیله بنالر اصطلاحنده دیوار
 بناسنده قور تعمیر ایتد کاری که بر صره طامشدن و یا خود گر چیدن عبارتدر لاد و وای و چینه
 دخی دیر لر مثلاً این دیوار چند نسیمه است دیر لر یعنی چند چینه است دیمک اولو و نشاسته
 معروف نسیمه در بقدا اینی اصلدوب ازوب و سوزوب کیکن آیر دقن صبره قوریدر لر بعد آنکه

حلوا ایدرلر و یوقه خیر ایدرلر عربیه نشاء و لباب الثیر و لباب الفوم دخی دیرلر و نشانه بی
 فتح شین معجه و نوله ایکی معنایه در اول نشان ثانی آماج نیر معناسنه ابوالعانی بیت سیننه را
 کردم نشانه نیر دلد و زمره * مر حبا جازا ازو آرام و آسایش رسید و نشکرده بی سکون
 شین معجه و راه مهمله و کسر کافله مجلد و سراج و پابو بی سختیان تراش ایندکاری شفره یه دیرلر
 کسکین دمور کد عربیه از میل دیرلر ابوشکور بیت بنشکرده بر تدویرا کلو * تفور جبین
 ناسکیباتفو و نشسته گاه بی فتح شین معجه و تاء مشناه و سکون سین مهمله ایله ایکی معنایه در
 اول اوتور احوال ثانی اوتراق یری مقعد معناسنه و ترکیبندن دخی فهم اولنور و نشواره
 و نشوره بی کلاه با سکون الشین المعجه و فتح الو او الراء المهمله کونک معناسنه و نشوه بی
 سکون شین معجه و فتح و ایله سرور دل و کیفیت معناسنه طالب آملی بیت طالب نصیب ما
 مازمی لاله رنگ نیست * مارا برات نشوه افیون نوشته اند و نشیره بی کسر شین معجه
 و سکون یای تحتانی و فتح راه مهمله ایله نشوره مرقوم معناسنه و نشیمه بی کسر شین معجه
 و سکون یای تحتانی و فتح میم ایله خام دری معناسنه در کذا فی قرهنگ جهانگیری ادات الفضلاده
 فتح نوله مرویدر میر نظمی بیت غلیظ و سخت جلدش چون نشیمه * مشه هر دست و پامانند
 هیله و تفخه بی سکون فافتح خاء معجه ایله کانجک دیدکاری جانورد و نگاه بی فتح کاف
 فارسی ایله نظریه باقی و کورمک و کوزمک و بک معناسنه در و نکرده بی فتح کاف و دال
 مهمله و سکون زاء فارسیله کوزه و مشربه معناسنه در بعض نسخه ده کاف عربیله در مؤید
 الفضلاده زاء معجه ایله مرویدر و نکنده بی فتح کاف فارسی و سکون نوله ترکیب دخی نکنده
 دیدکاری جامه نکشی در فارسیه آجید و سوزنی دخی دیرلر ثانی دقینه معناسنه در کذا فی
 قرهنگ جهانگیری و نکوهیده بی ضم کاف و و او معروف ایله بد کفتن یعنی برامز سو بک
 معناسنه شیخ سعدی بیت بزکی هنرمند آفاق بود * غلامش تکوهیده اخلاق بود و نکه بی
 نگاه لفظندن محفدر و نهاله بی ایکی معنایه در اول صیاد کومه سی شمس فخری بیت
 غزال آسمان آید بدامش * اگر تیروش باشد بر نهاله * استاد فرخی بیت از پی خدمت
 دارند چو تو تا تو مالک صید کنی * به نهاله که تو بجز پیرانک * بشهره آفاق گفته بیت تادلم افکنده
 ز عشق بناله * عشق تو بر جان من نهاد نهاله * ثانی نهال مرقومک معنای اولیله مترادف در
 حضرت مولانا قدس سره بیت بر نوشته هیچ نویسد کسی * بانهاله کار داند مفرسی *
 و نهاله گاه بی شکار گاه معناسنه استاد فرخی بیت از که زی در نهاله گاه تو آینه * روز شکار
 تو صد هزار شکاری و نهاله بی مصغر نهاند و نهاله خانه بی کز لو او و جای خلوت و مخفی
 خانه و نهاند بی فتح ها و دال و راه مهملتین و سکون نوله نهاند معناسنه و نه بی اظهار ایله
 ایکی معنایه در اول شهر معناسنه در که نشا بور لغتی ذیلند ذکر می مرویدر ایله نه شبور اولد و غی
 و نهاند اصلی نه آوند ایدی که آوند مکان معناسنه در ثانی نهادن لفظندن صیغه امر
 و وصف ترکیبی اولور خواجه حافظ بیت ساغرمی بر کفم نه تاز سر * بر کشم این دل
 و ازرق فام را و نیازیده بی فتح یای تحتانی اول و سکون ثانی و کسر زاء معجه ایله یعنی نیفکنده
 و آهنگ نکرده و قصه نکرده و زسنه به ال اوزا تمدی دیکدر سراج قمری بیت قدح زامنایاق

زاشنایاق تو بگریست خون * کروشده سوی او تیا ز بک خون و نیره بی یای معروف و فتح
 راه مهمله ایله یایق که آنکه یاع چیقار لر و نیره بی یای معروف و فتح زاء معجه ایله سهوکه
 عربیله رخ دیر لر و نیره بی یای معروف و فتح زاء فارسیله و نیسته بی سکون سین مهمله
 و فتح تاه مثناه ایله فرغنگ وفا بیده یعنی نیست استاد کسای بیت آس سدم زیر آسیای
 زمانه * نیسته کشتم زس جفای زمانه و نیغه بی سکون یای تحتانی و فتح فایله اوج معنایه در
 اول بند ازاری یعنی ازار باغی امیر خسرو و بیت مردم از شهوت آماده زده * زان کره نیغه نو
 و ماده زده * مشهور اولان ایح طونک او چقور اویدر شاعر بیت مثلوار توکد کفج روانست
 ای غلام * از پاچه تا بنیغه بود پر زسیم خام * ثانی بوجه معناسنه شیخ نظامی بیت بسی نایفه
 مهر نا کرده باز * زنیغه بسی جامه دلنواز * ثالث بعض نسخه ده یعنی پوستین شرف شرفه
 بیت شیر کربالاش عدل تو دباغت یابد * کردش زم تراز نیغه رویاه بود * مولانا میدی
 بیت بنی همچو نایفه ز دوش * وز قبا همچو کل برون آبی * شیخ نظامی بیت و سق
 نیغه های شبستان فروز * چو حال شب افتاده بر روی روز * شرفنامه ده بوجه معناسنه در
 و نیکخواه بی سکون یای تحتانی و کاف و فتح خاء معجه و او معدوله ایله ایو استیجی مراد
 دوست و ایصانجی دیمکدر و نیله بی سکون یای تحتانی و فتح لامه رنگ کبود معناسنه شاه
 ناصر خسرو بیت کسی کاندر خلافت جامه پوشد در ره حیلله * زهر سوک او مادر بیوشد جامه
 نیله و نیم پارچه بی فتح باو جم فارسیین و سکون راه مهمله ایله بر علت در کد نصف وجود انسان
 حرکتدن عاقل و باطل اولور اطبا فالج دیر لر و نیمتنه بی سکون یای تحتانی و میم و فتح تاه
 مثناه و نوله بر نوع قصه اثوابدرا کثر کورک قیلر شاعر بیت زید بر او نیمتنه اطلسر و دیبا
 نازک بدن و سر و قد و جامه زیبا و نیم ته بی سکون یای تحتانی و میم و فتح تاه مثناه و اظهار
 هایله یارم اکم نیم نان معناسنه و دخی نصفدن بولک مولانا هاتی بیت یکی نیم ته کرده
 قصاب وار * بسی قوج جنکی دران کارزار و نیم چهره بی بر نوع مخلوق در یارم چهره و یارم بدن
 اولور لر نیمتن دخی دیر لر حکیم اسدی * مثنوی بی به پیکار شان هر کس آهنک کرد *
 گزان نیم چهره بر آرد کرد * سواری برون شد شتابان چونیر * کریشان یکی را کند
 دستگیر * کریشان بیک پای ز انسان شتافت * که اسب دوا کردش اندر تافت و نیجه بی
 سکون یای تحتانی و میم و فتح حیم فارسیله اوج معنایه کار اول کوتاه قد شمشیره که ترکیب
 و اسق دیر لر مجید الدین بیلغانی بیت چو دید سبزه که کل پای در رکاب آورد * کشید نیمجه
 یعنی که خسرو است سوار * ثانی جامه کوتاه دامن و کوتاه آستین ثلث کوتاه قد تفنگ
 معناسنه در و نیم خابیه بی سکون یای تحتانی و میم و فتح خاء معجه و باء موحد ایله یعنی کنیه
 کدافی فرغنگ زنه نکویا بوم معنایه حکیم خاقانی بیت چون عظمت نظر نهاد منظر نیم خابیه را *
 خانه مورچه شونده فلک از محقری و نیم سوخته بی نیم سوخت مرقوم معناسنه در
 بی نیمکاسه بی شربت کاسه سی که بکمردی دخی دیر لر و نیم بی مطلق یازم در هر نه نگ
 اولور سه مؤید الفضلاده برقع معناسنه مریدر چغتای لسانده ایکی معنایه در بری پاره
 معناسنه در میرعلشیر بیت دیسانک آنکا بولای میدین اوزنکی هیچ بیلماس قیل * که غفلتدور

بی

فناطورید او زنی بیریمه **یماک** * ثانی نسنه معناسنه **دیمک** اولور ازدیوان لطفی بیت
حقدین ای کونکل اوزکایماقیما **تینا** * سین خسته غه اول پیرده که تیمار تا پیلسا **ی** نیوشه **ی**
ضم یای تختانی وواومعروف وفتح شین معجه ایله قولق طوتوب **دیکمک** استاد رودکی بیت
همه نیوشه **خواجه** نیکویی و به صاحت * همه نیوشه **نادان** **بجنگ** وفتندوغوغاست * ودخی
آوازیله آغله دیرلشاکر بخاری بیت چوکوشیدم که حال خود **بکوم** * زبانم برنکردد از نیوشه
مجمع الفرسه نرم و خزین آغلق که کلودن ظاهر اولور **دیوب** بو بیتنه **تمسک** اولش فضل طاهر
بیت **اسک** باریدوبس نیوشه گرفت * باز نغزود کریه های دراز **ی** نیوشید **ی** ضم یای
تختانی اول وکسر شین معجه و سکون یای **ثانیله** یعنی **شتمیده** وکوش گرفته **سراج** قری بیت
زدل نای راهست صوت خزین * که آوازاونا نیوشید **شد** **ی** نیوه **ی** سکون یای تختانی وفتح
واویله ناله وافغان معناسنه استاد رودکی بیت کوش توسال و ماه بردوسرود * نشنوی نیوه
خروشازا **ی** مع **الیاء** **التختانی** * نشسنی **ی** اوزرینه او توراجق نسنه هر نه اولور سه
ی نکین سای **ی** کسرکاف فارسی و سکون یای تختانی و نون و فتح سین مهمله ایله مهرکن
یعنی مهر قازی **دیمکدر** **ی** نهادکی **ی** زاتنه اولان خلقت و طبیعت معناسنه **ی** نهانی **ی**
کز لونسنه و کز اوایش **ایتمک** نوعی **خوشانی** بیت نهانی جرعه نوش جام غیبی * **نمک**
پرورده **الهام** غیبی **ی** **ی** یای مجهول ایله حرف نفی در دکل معناسنه حکیم انوری بیت
چنان کامل که نی کرمست و نی سرد * چنان عادل که نی خشکست و نی تر * عربیده ایس ایله
تعبیر اولور چغتای لساننده ایماس **دیرل** کسرالف و سکون یای تختانی ایله غزلرده ردیف واقع
اولور جمله دن **برینک** مطلعی بودر میرعلیشیر بیت زلفی دور کونکومد اهردم آه قیماق سود
ایماس * **کیم** هواغه **مشک** و عنبر کردی بو تراردود ایماس * **نفس** متکلمه ایمان دیو تعبیر
ایدردکلم **دیمک** اولور وله ایضا بیت سورا **کیم** عاشق **سین** مومقر بولسام **هلاک** ایلار *
ایرور بو طرفه **کیم** یا لغان دی المان **کیم** ایمان عاشق **ی** **نیکی** **ی** سکون یای تختانی و کسرکاف
فارسیله **ایولک** معناسنه **درینک** ایودر آخرنده کی یا حرفی **مد** **لولنک** و صنف زایدی افاده ایدر
شمس خیزی بیت زیب **نیکویی** و زیبایی **شد** * **نیکی** **نیکست** **دکر** **ها** **هیجست** **ی** **نینوی** **ی**
یای مجهول و سکون نون و کسر و اوایله ایکی معنایه در اول فرس قدیمه شهر موصله **دیرل** ثانی
مسکه معناسنه که تره یا غنه **دیرل** **ی** **باب** **النون** **المضمومه** مع **الالف** * **نوش** **کیا** **ی** سکون
شین معجه و کسرکاف فارسی و فتح یای تختانی ایله **مخلصه** دیدکاری تخم دانه لیدر ترکیه نوروز
اوتی **دیرل** شیخ **تطامی** بیت نوش **کیا** **بخت** **درو** **در** **نشست** * **رهگذر** **زهر** **بند** **بیر** **بست** *
اختیارات **بدیعیده** مسطوردر که پازهر حاصل ایدن حیوان **مخلصه** پراغندن غیری اوت
یمکله حرارتی درونندن غلیان ایدوب بخاری کوزلندن **چیقوب** **بیکار** **نده** **منعقد** اولور خرما
چکر **دی** **مقداری** اولور **مقبولی** بودر **ی** **نوش** **لینا** **ی** سکون شین معجه و کسرلام و باء فارسی
و فتح نوله **موسیقی** ده برنوا آدیدر **منوچهری** بیت **قریان** راه کل و نوش **لینا** **اند** * **صلصلان**
یاغ سیاوشان **باسروستان** **ی** **کوستا** **ی** **واومعروف** و فتح شین معجه ایله اسم فاعل **درایچی**
معناسنه **نوشنده** **کبی** **ی** مع **الیاء** **الموحده** * **نخود** **آب** **ی** **نخود** ایله **شمس** **صود** **یمکدر** **غایت**

غایت نافع در هم غذا و هم دوا در طریق طبخی بویله در کعبه ارکک قبون اثنی ینه اول وزنده نخود ایله
چولکه قویوب اوزرینه طولو صوایدوب کفایت مقداری طوزور مقدار دارجینی دخی قویوب
اول قدر قینادرلر تا که نخود مضمحل وات مهرا اولجه بعد ایندیروب و صقوب و بزدن
سوزوب استعمال ایدرلر بدنه بغایت قوت و جماعه تقویت و پرر منقولدرکه معلم اول حکیم
ارسطالیس بوندن غیری طعام یزایش و اصلا مریض و خسته اولدی دیرلر مع التاء المثناة
فی نبشت فی کسر باء موحده و سکون شین معجه ایله نبشتن لفظندن فعل ماضیدر و اسم
مصدر دخی اولور یازدی و یازمق معناسنه فی نخست فی ضم خاء معجه و سکون سین مهمله
ایله اول هرشی عربیه مقدم و ابتداء معناسنه شاعر بیت ای از دل هر شکسته آگاه درست
وی مملکت ترانه آخره نخست فی نکته فی سکون کاف و فتح هایله لغت مشترکه در قوقو
معناسنه عموما خواجه حافظ بیت ای صبا نکته از کوی فلانی بمن آر * زارو بیمار غم راحت
چانی بمن آر فی نواخت فی سکون خاء معجه ایله ایکی معنایه در اول موسیقیدن آوازه
ایدوب چاشنی ولدت کوسترمک معناسنه خواجه سلمان بیت مطرب بزم عاشقان دوش
نواخت مطلق * دار نظام نظم این کوه دردی دری * ثانی نواختن لفظندن فعل ماضیدر
او خشادی دیک اولور مولانا تقی بیت شه و مرحمت کیش بنواختش * بشیرین زبانی
سرافراختش فی نوشت فی کسر واو و سکون شین معجه ایله نبشت مرقوم کی ایکی معنایه
کلور اول نوشتن لفظنک ماضی سیدر و اسم مصدر دخی اولور مولانا عرفی * مصرع *
سرنوشت با بهشت جاردان یا آنشست * ثانی واو مجهول ایله نوش معناسنه حضرت مولانا
قدسی سره بیت کاه امیر صومعه کاه اسیر بتکه * کدرند دردی نوشتم که شیخ و کد صوفی فتم
فی نهفت فی ضم ها و سکون فایله ایکی معنایه در اول موسیقی ده بر مقام آدیدر ثانی نهفتن
لفظندن صیغه ماضیدر اخفایلدی یعنی کزلدی دیک اولور میر تقی در صفت شام بیت
نهفتست زر لکن کجور کردون * ازان روی فلك کشتست کلکون فی مع الحیم * نغروج فی
سکون غین معجه و ضم راه مهمله ایله او قلاغی که آنکه یوققه خمیرا چارل عربیه مدمک دیرلر
وهندی لسانده پیلز دینلور فی نوزج فی ضم میم و فتح زاء معجه ایله کرسی دیمدر نموزش
دخی دینلور فی نوج فی واو مجهول ایله جام اغاجی که کلچ و نوز و نوزن دخی دیرلر محمد مکر بیت
زیب زمانه باذن ناج و سریر تو * تاهست زیب بستان از سرو و بید و نوج فی مع الخاء المعجه * نخ
بر آدم آردنجه قدم بر قدم کتکه دیرلر خواجه عین القضاة همدانی * رباعی * چون ذره
بخورشید بتوررخ تو * روزان و شبان همیدوم بر نخ تو * کر دورشوم من از رخ فرخ تو * آواز
دعی عدم دهد پاسخ تو فی نوخ فی واو معروف ایله ناله و زاری معناسنه که مصدری نوخیدن
کلور ابوالمعانی بیت هر شب کندم باغم تو کریه و نوخ * بکروزنیر سید ز حال دل زار فی مع التال
المهمله * نید فی کسر باء موحده و سکون یای تحتانیله یعنی خیر خوشر که نوید دخی دیرلر
کذا فی فرهنگ جهانگیری فی نخود فی ضم خاء معجه ایله معروف حبوباتندیر فی نید فی
کسر میم و سکون یای تحتانیله یعنی نومید ما یوس و محروم معناسنه حکیم سنایی * مثنوی *
ای جوان در نکته بشنو * از عطای خدا نمید مشو * مهرش ادريس را بنیاده نوید * لطفش

ابلیس را نکرده نمید * حکیم ناصر خسرو بیت روی امیدت بزرگرو نمید ست * کرت
 کمانست کاین سرای قرارست و نوش باد و موسیقی ده نوای چکا و کدن منشعب بر پرده
 آدیدر و نوکنده و او مجبول و فتح کاف فارسی و سکون نونله بمعنی نورسته و تو خاسته
 استاد فرخی بیت آن رخ چون گل نوکنده بالای چوسرو * خواجه دید است همانا که رهش
 بردراوست * حکیم سوزنی بیت همه با یکدگر همی بازند * بازی کودکان نوکنده و نوید و
 کسرو او و سکون یای تجتانیله ایکی معنایه در اول بمعنی خوشی حکیم اسدی بیت بدو باشد
 ایرانیانرا امید * از ویهلوان با خرام و نوید * ثانی بمعنی خیرخوش استاد رودکی * رباعی *
 در موسم نوروز زبان شد همه بید * و ز آمدنت بکاستان داد نوید * کشتند درختان
 ز شکوفه همه چشم * و اندر ره انتظار کردند سفید * امیر معزی بیت ز وضعیفا نرا امید
 و ز و فقیرانرا نوید * زواستیرا اعطا و ز و پتیا نرا منال و نهمند و سکوها و فتح صادمهمله ایله
 اعدادده طقوز یوزدر عربیده تسعمایه دیرلر و مع الراء المهمله * مخزار و سکون خا و فتح زاء
 معجین ایله قیون سعوریسی او کجه کیدن یکی که ارکج معناسنه نهاز و مخراسن دخی دیرلر ابو الفرج
 رونی بیت شیرسهم تو بر فکنده بکره * کرک قصاب را بنختراری * ابوشکور بیت راعی عدل ملاک
 پرور او * کرک را داده منصب مخزار * کذافی فرهنگ وفایی و نشخار و سکون شین و فتح خاء
 معجین ایله اشتر و کاو و کوسفند علی حوصله دن چیه قاروب نکرار چیمکه دیرلر حضرت مولانا
 قدس سره بیت نشخار غمت کم چون اشتر * چون اشتر مست کف بر آرم * امیر خسرو
 بیت زنج مزین بحفالب بد کر حق جنبان * بصدق دل نه بد انسان که بزین نشخارست *
 و نشخوار و سکون شین و فتح خاء معجین و واو معدوله ایله ایکی معنایه در اول نشخار مرقوم
 معناسنه که نشخور و نشوار دخی دیرلر حکیم اسدی بیت چنان دان که بخت بدت خوار کرد *
 جهان خوردت و بار نشخوار کرد * ثانی بقیه کاه و علف معناسنه و نشخور و
 سکون شین و فتح خاء معجین و واو معدوله ایله بمعنی نشخوار مرقوم کمال اسمعیل بیت
 دو سال شد که زحرمان همیزند نشخور * ز نعمتی که ازین پیش در جهان خوردست *
 و خم خا و سکون و او ایله ده جایز در استاد لطیفی بیت من از طعنه حاشاکه انده خورم *
 و کر چنک خانیچون نشخورم و نشوار و سکون شین معجه و فتح و او ایله نشخوار
 مرقوم معناسنه در کذافی فرهنگ جهانگیری و نمودار و ایکی معنایه در اول بمعنی
 دلیل ثانی بمعنی مانند و بعض فرهنگ کرده اورنگ معناسنه در لفظ مرکب اولدوغی ظاهر در
 نمود ایله آردن که آوردن لفظندن اسم فاعلدر میرنظمی بیت که ناز و عشو از حسنش
 نمودار * نکشته چون فلک هرگز وفا کار و نوار و ایکی معنایه در اول اورغان ثانی
 چادر قولانی شمس فخری بیت بود زبند و ازل خیمه بقای ترا * ابد طناب و ازل میخ و ازد و اوم نوار *
 و نور و معروف عربیله مشترک استعمال اولنور و نوشادر و فتح شین معجه و کسر دال مهمله
 ایله بر معدنی دار و در سمرقند ناحیه سنه بر طاع وارد آنده بر مغاره دن چیقار
 و نمید اولور بوقسم عملی اولانندن اعلا در و بر قسمی دخی کر مید او جا غندن و حمام
 کاخندن حاصل اولور سیف اسفرنگی بیت کر سمره کشد روزی در دیده جسود او * هر ذره او

او کردد نوشتار پیکانی * فرهنگ جهانگیریده فتح نون و سکون و او ایله منقولدر * نوش آذر *
 سکون شین و فتح ذال معجبتین ایله نام آتشکده تانیدری یعنی یدی آتشکده مغانک اپکنجی سی
 آدیدر یا لکنوش دخی دیرل مختاری بیت کنون از سردی و تری هوادر جان نوش آذر *
 سمندر بر خلاف طبع ماهی زاید از مادر * حکیم فردوسی * مثنوی * از آنجا بنوش آذر اندر
 شدند * زرو هیر بدر اومه سرزند * بخویشان بنوش آذر آذر ببرد * چنین بد کنش
 خوار نتوان شمرد * نوشخور * سکون شین و ضم خاء معجبتین ایله شهوور ملکی نک بشخی کونی
 آدیدر * توفیر * نیلوفر لفظندن تصرف اولمشدر حکیم شیرازی بیت سرد و تر توفیر
 بنفشه شهریم * لیک در شاهسفرم گفتند کرم * نوگر * و او مجهول و فتح کافله خدمتکاره
 دیرل خوارزم لسانند مشورت معناسنه در و پر یادشاه آدیدر کدافی المویید * نوکفار * و او
 مجهول و سکون کاف و فتح فایله یعنی چوق سو باجی نوکفاره دخی دیرل میرنظمی بیت مشو
 در مجلس ارباب عرفان * پریشان کوی وهم نوکفار و نادان * مهرب * سکون ها و فتح باء مو حاء
 ایله نهجره مرقوم معناسنه بلکه آندن اختصار اولمشدر زیرا بودخی آنک اپکی معناسیله
 مترادفدر * نور * سکون ها و فتح و او ایله اما اصحی ضم ها و سکون و او ایله بوزن دهور هم چشم
 وهم نگاه معناسنه حکیم سوزنی بیت تو آن سری که شمارند تا کپای ترا * سران محتشمان توتیای
 نورنهور * بعضی فرهنگ کرده نون برینه باء مو حاء واقع اولمشدر * مع الزاء المعجبه * مخز *
 سکون خاء معجبه ایله نخست مرقوم معناسنه در مخزی نخستین دیک اولور * نواز *
 نواختن لفظندن معنیغه امر و صغف ز کیمی در دلنواز و پرده نواز کبی اما دلنوازده اسم فاعل
 اولوق دخی انسبدر ابوالمعانی بیت دلنواز دل عاشق شده نامردنواز * نشود سلطنت حسن
 جهانسوز دراز * نوز * و او معروفله اپکی معنایه کاور اول کاج اغاجی زاء فارسيله ده مرویدر
 حکیم ازرقی * قطعه * جامه باغ سوخت بی آتش * جامه گرم خواه و آتش سوز * زال
 شد باغ تانه دیراز برف * چون سر زال زرشود سر نوز * ثانی مخفف هنوزدر حکیم سنایی
 بیت مطلع بر ضمایر و اسرار * نوزنا کرده بردل تو کدار * حکیم سوزنی بیت کفتم که ای بابا تو چون
 قد توراست * از عشق من و ناز خوده آ کانه نوز * شمس فخری بیت تو باش تا که شود
 صبح دولتش روشن * که در جهان ندیدم صبح جاهش نوز * کمال پاشازاده نوزی آندن
 معناسنه در دیوشمس فخری بیتن ایراد ابلش امامزبور بتنه بومعنایه دلالت یوقدر * نور * زاء
 فارسيله درخت کاج که نور آن دخی دیرل امامی هروی * قطعه * نال رادست اعتدال چوبست
 فارغ البال بر میان زنار * لاله و سوسن اندرین سخنند * دلده و صد زبان چه نور و هزار *
 منوچهری بیت چو طوطی کشت شاخ مید و شاخ سرو نور و کل * نشسته ارغوان ساز آن بزیر
 سایه طوبی * شمس فخری * قطعه * جمال ملت و دین خسروی که در بخشش * زیار منت
 او پشت آسمان چون کور * ز آب دولت او سرفراز همچون سرو * باغ فطرت سر سبز باد همچون
 نور * نهاز * اول یکی یه دیرل که قیون سوریسی اوکنه دوستوب کیدر مخزاردخی دیرل ترکیه
 ارکج عربیه کراردیرل حکیم سنایی بیت راستی کن تا شود جان تو دایم شاد از آنک * حقیقت غم
 کردد شبان چون راه بکند اردنهاز * خسروی بیت من ز خد اوند نیند بشم ایچ * علم ترا پیش

تکبیرم نهاز * شمس فخری هر متبوع معناسنه در دیوب بویینی نظمه کتورمش بیت بدان
 رسید درین ملک عدل وانصافش * که کرک سروری کله میکند چون نهاز * مجمع الفرسان
 استعاره طریقه مطلق پیشروان و پیشوایان و سروران معناسنه در دیش ادات الفضلاده
 کسر نوله بومعنایه و فتحه ایله بمعنی ترس و بیم مرویدر فی نهفته نیاز فی اول کسه یه دیرلکه
 برکسنده حاجتی اولسه کز لو اعلام ایلیه و حاجت استریوزندن ایتمیوب زوای حاجتی جانب
 آخردن ظاهر ایتمدر مک وادیسن کوستره ابوالعانی بیت زبیم آن شه عشوه شدم نهفته نیاز
 مباد طبع لطیفش نمیشود مغیر فی مع السین المهمله * نخراس فی سکون خاه معجه و فتح راه
 مهمله ایله بمعنی نخرار مرقوم استاد فخری بیت سپه دشمن اورارمه دان که درو * نه چرانسه
 شبانست و نه ره چون نخراس فی نوسپاس فی واو مجهول و سکون سین مهمله و فتح باء فارسیله
 یعنی ناسپاس عربیه کفران نعمه معناسنه در فی نس فی ایکی معنایه در اول پیرامن دهان که
 یوز و بد فوز دخی دیرل حکیم سنایی بیت بی نواتر زارهای تموز * سرور نس ترز بادهای خزان
 حکیم سوزنی بیت خرخر بنه فی بدنج نس را * بزبازی کراستاد کردم * شمس فخری بیت
 همچون سک قصاب نیاید شکم سپر * درخوان از سر حرص شبع تانه دهنس * استاد رودکی
 درهزل بیت کیر آلوده بیاری ونهی برکس من * بوسه چند برورده و برنس من * ثانی بمعنی
 عقل و هوش حضرت مولانا قدس سره * مثنوی * یک سیه دیوی و کابوسی زنی * کشت
 بر شهزاده نا که رهزنی * آن نود ساله عجوز کنده کس * نه خرد هست آن ملک را و نه نس * و فتح
 نون و سین مشدده ایله عربیه ایکی معنایه در اول قوری اولق ثانی دوه سور مک معناسنه در
فی نس فی ضم میله بر جانور در اسو دخی دیرل ترکیه کلجک عربیه ابن عرس دیرل فی نوس فی
 سکون و او ایله الکم صغما قوس و قرح معناسنه خسروانی بیت از باد کشت بینی چون آب
 موج موج * در نوس ابرینی چون باغ رنگ رنگ فی نویس فی صیغه امر و وصف ترکیبی در
 چپ نویس و خوش نویس کی فی مع الشین المعجه * نش فی بمعنی مثل و مانند کذاقی
 فرهنگ جهانگیری و فرهنگ میرزاده سایه معناسنه و مؤید الفضلاده کلاه معناسنه در
 ادات الفضلاده كذلك فی نمائش فی فتح میم و کسر نوله بمعنی نمائش اسم مصدر در متعدی
 دخی استعمال اولنور فی نمائش فی کسریای تحتانیله کوسترش معناسنه اسم مصدر در
 میرنطسی بیت که در بر بوده زیب و زرنمائش * که یعنی داده در حسنش فزایش فی نموزش فی
 ضم میم و فتح زاء معجه ایله بمعنی نموزج مرقوم فی نوازش فی کسر زاء معجه ایله نوازدن لفظندن
 اسم مصدر در التفات ایتمک و او خشمق و نواختن لفظندن دخی اسم مصدر اولور ساز چالمق
 معناسنه فی نواش فی بوستانده حاصل اولان میوه قاون و قاربوز و امثالی کی فی نوش فی واو
 معروف ایله سکر معنایه کلور اول باده اچمک معناسنه که عیش نوش دیرلخواجه حافظ
 بیت صیابتهنیت بیر میم فروش آمد * که موسم طرب و ناز و عیش و نوش آمد * شمس فخری
 بیت رسید اختر سعادت باوج فتح و طفر * زدست ساقی اقبال و جام عشرت و نوش * ثانی
 شهد و شکر و اشربه شیرین شمس فخری بیت همیشه تا که فلک نجم سعید دارد و نحس * بدام
 لاله کس محل ندش دارد و نوش * ثالث تریاک و یاد زهر معناسنه شیخ سعیدی بیت احتمال ندش

نیش کردن و اجابت از بهر نوش * حمل کوه بیستون بر یاد شیرین باریست * رابع یعنی
 کوشیدن یعنی اشتمک حضرت مولانا قدس سره بیت ای چشم نمی بینی این لشکر سلطانرا
 ای کوش نمی نوشی این نوبت سلطانی * خامس نوشیدن لفظنیدن صیغه امر و وصف ترکیبی
 اولور باده نوش و پیاله نوش کبی خواجه حافظ بیت گفتار نه گفتنیست سخن کر چه محرمی *
 در کس زیان و راز نکهد ارومی بنوش * وله بیت در عهد پادشاه خطاب بحش و جرم پوش *
 حافظ قرابه کش شد و مفتی پیاله نوش * سادس اسم مصدر اولور باده ایچمک معناسنه وله
 ایضا بیت تا که ز ساقی شنود بانک نوش * پنجه برون کرد صراحی ز کوش * سابع چام اغاجنه
 دیرلکه نور دخی دینلور ثامن لطیف و خوش مزه اولان نسنه معناسنه خواجه حافظ بیت
 دواي تودواي تست حافظ * لب نوش لب نوشش لب نوش في نوشانوش في متصل شراب
 ایچمک یعنی کبجه پی کوندزه اولاشدیروب جمعیت ایله ایچمک خواجه حافظ بیت شراب خانکی
 از ترس محسب خوردن * بروی بازپوشیم و بانک نوشانوش في نوش في کسروا و وسکون
 یای تحتانیله یعنی نویس مرقوم في مع العین المعجبه * نوافع في واو معروف و فتح فایله بر شهر
 آدیدر کذا فی التحفه في نوع في واو معروفه دست قیچاق سمتمده بر موضع آدیدر کذا فی المؤید
 في مع الفاء * نوف في واو مجهول ایله اوج معنایه کلور اول صدام معناسنه و ما شمس فخری
 بیت بر جاه اوکه باشد در جوابش * ز عدلش چون فتاد اندر جهان نوف * و طاع ار اسندن
 ظاهر اولان صدام خصوصا استاد عنصری بیت از تک اسب و بانک نعره مرد * کوه پر نوف
 شد و هوا پر کرد * ثانی یغموردن حاصل اولان صدام میرنظمی در صفت سرما بیت ز سردی
 مثل شاه دست سواران * شاه کرکوش خلق از نوف باران * ثالث ایچی بوشر اولان نسنه دن
 کلان صدام معناسنه کذا فی فرهنگ جهانگیری تحفه الاحباب صاحبی آوازسک کیچه لده کو بکک
 اورد بکنه سیک می نوفد دیرلر في مع الکاف * نسک في سکون سین مهمله ایله کتاب زندک پدیمی
 بر نسکندن بر نسکمه دیرلکه زردشت زندی پکرمی بر جزوایدوب و هر جزو نه نسک تسمیه
 ایتشدر و هر نسکه بر مخصوص آدور مشدر شمس فخری * قطعه * ایاشعی که ز همت
 کسی نیارد در * ز ظلم و جور بهیچ آفریده داغ نسک * ز عدل تو همه خلق جهان بیاسودند *
 چه اهل صحف و زبیر و چه اهل زند و نسک * بوییتلردن فهم اولنور که سینک حرکتیله ده حایز اوله
 عربیه ایکی معنایه در اول عبادت و پرستش حضرت باری تعالی عز اسمه ثانی قربان معناسنه در
 و ضم نون و سین مهمله ایله ینه عربیه شرایط حج معناسنه در في نمک في سکون میم و ضم تاء
 مثناة ایله طاع میوه لرندن بر میوه در سرخ رنگ و زرد رنگ اولور ترکیب آلیح و عربیه زعور
 و مثک العجبه دخی دیرلر زیرا چکر دکی اوج کوشه لو اولور قریع الدهر * قطعه * جماعتی که
 ندانند باز سیم از سرب * همه دروغ زن و خر بطنند و خیره سرند * نمک و بسد نزد بکشان یکی
 باشد * از آنکه هر دو بگونه شبیه بکد کردند في نوبک في واو مجهول و باء و حاد ایله باغک یعنی
 اوزم نکا کیمک بودانن زیاده چپوقلینه دیرلر في نوبک في واو مجهول و فتح یای تحتانیله نوبت
 معناسنه ابوالمعانی بیت باسکان در کوی جانان هر شبان * تاسحر که پاسبام بانویک زاری
 کنم في همیک في سکون ها و فتح یای تحتانیله طقوزده بر آلمان حاصل عشر روز سوم معناسنه در

ای مع الکاف الفارسی * نقره خنک فی قیارات معناسنه خواجه سلمان بیت نقره خنک
 صبح را تاخت سلطان ختن * ساقیا کلکون کیتی را بیدان در فکن * خنک اصلنده قیارت در
 نقره ایله ترکیب اولندقه ترکیب بیاض قیر دید کلری کی تعبیر در حکیم فردوسی بیت فرس
 خنک برکستوانش سیاه * تبارک ز فولاد سپرش کلاه * صکره مطلقا آت معناسنه اولدی
 هر نه رنگ اولور سه اولسون فی مع اللام * نفل فی ضم غین معجه ایله در یک عمیق معناسنه
 اکثر صورده استعمال اولنور و بر سبیل استعاره تأمل و افکار دور و دور از معناسنه ده کاور میرنظمی
 بیت که کار جهان بی نفل نارواست * که بی فکر و تدبیر کردن خطاست فی نفل فی ضم غین
 معجه و او معروف ایله بمعنی زرف یعنی در یک که عربی عمیق دیر لر بحر نفل و چاه نفل دینلور
 اکثر در یاده و چاه و چقور لر ده استعمال اولنور که آنلر کقیری غایت در یک اوله اولنورده شابه
 اولنورده دخی استعمال اولنور حضرت مولانا قدس سره بیت خاصه هر شب جمله افکار
 و عقول * نیست کرد غرق در بحر نفل * و عمیق دور و دور از معناسنه کلد و کی نفل دخی
 دور و دور از معناسنه کاور وله قدس سره بیت مرعرا آمد از قیصر رسول * در مدینه از بیابان
 نفل * کاغی تمام معناسنه ده استعمال اولنور مثلا فلان در فلان هنر نفل است دیر لر مراد اول
 هنرک غور و ناپائنده بتشمس دیمکدر وله قدس سره بیت مستک خویش کشته که ترسک کھی
 جوشکی * نازک و کبرکی که چه در هنرک نفل کی * و فلان نفل می کند دیر لر یعنی اشکرند فلان
 تعمق کو ستردیمکدر و دخی سخن را با تو از نفل میگوید مراد سوزی اکیوب فهم ایلک وجه ایله
 سو بیلدیمک اولور وله قدس سره بیت از اشارت هات کویم از نفل * لیک میترسم از آزار
 رسول فی نفل فی فتح فایله بیابانده محل شدت شتاده آدم و صغرو قیون شتادن امین اولمق
 ایچون آرام ایدجک بر استاد رودکی بیت کوسفندیم و جهان هست بگردار نفل * چون که
 خواب شود سوی نفل باید رفت * بویتمدن فهم اولنور کدا کر یا زوا کر قیش مطلق کجه یا بحق
 بر اوله اما نسخه و فایده بمعنی عمق و غور هر چیز منقول در عربی ضمین ایله جمع نافله اولور فی نوکال
 و او معروف و کاف عربیله بمعنی نزدیک یعنی فریب کدافی فرهنگ جهانگیری فی نفل فی واو معروف
 ایله ایکی معنایه در اول قوش بورنی منقار مرغ معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت
 حرص بط آمد که نویش در زمین * در ترودر خشک میچوید دین * وله قدس سره بیت هر چه
 از عشقست شد ما کول عشق * هر دو عالم دانه در نفل عشق * ثانی پیرامن دهن یعنی آغز
 چوره سی که فرنج و نفس دخی دیر لر شمس فخری بیت آنکه آلوده نوال تو بیست * آزا
 دست کام و فکه و نول * مؤید الفضلاده نول نایره صراحی و مشربیه و ابریق و امثالهم معناسنه در
 فی مع النون * نخستین فی ضم خاء معجه و سکون سین مهمله و کسرتاء مثنایه ایله اول و اولکی
 دیمکدر شاعر بیت نخستین صبح کاخرنی فروغست * سیمه رویینس پاداشن و دروغست *
 فی نقلد ان فی ضم قاف و سکون لام ایله خرده نسیله قونیلان ظرف که نقله مخصوص طبقه در یک
 اولور میرنظمی در صفت مجلس بیت نقلد ان لطیف از سیم و از زر * صراحی بوده از مینا و ساغر
 فی نمودن فی کو سترمک معناسنه مصدر در مستقبلند و او پینه الف و یا کتورب نماید
 و نماینده دیر لر میرنظمی بیت کھی روی جفا که روی احسان * به عاشق را نمودن کار جانان

جانان **نواختن** **سکون** **خام** **معجزه** **ایله** **ایکی** **معنایه** **در** **اول** **او** **حشمت** **یعنی** **التفات** **اپلك**
 ثانی ساز چالمق و نغمه **اپلك** معناسنه مضارع **عنه** **خازایه** **قلب** **اولنوب** **نوازد** **دینلور** **نوازیدن**
 کسر زاء **معجزه** **ایله** **نواختن** **معنایله** **متراد** **قدر** **نویان** **واومعروف** **وفتح** **باء** **فارسيله** **سکوت**
 چو غندن اورنش **سید** **عریبه** **سله** **دید** **کاریدر** **فتح** **سین** **ولامله** **کذا** **فی** **المجمع** **فرهنک** **میرزاده**
بایرینه **یای** **تختا** **نیله** **مرویدر** **نوخیدن** **واومعروف** **وکسر** **خاء** **معجزه** **ایله** **اپلك** **نالیدن**
معناسنه **نورثان** **سکون** **واو** **فتح** **زاء** **فارسيله** **آواز** **مهیب** **وترسناک** **شمس** **فخری** **بیت**
زترس **زهرة** **مریخ** **آب** **کرد** **اگر** **بر** **آسمان** **زند** **از** **سه** **مکین** **تونورثان** **آواز** **مرقوم** **صاحبی** **نک**
صفتیه **اولور** **منجیک** **بیت** **ما** **بر** **قیم** **وتونورثان** **بسر** **ما** **اچلان** **بشبی** **کفتی** **توکش** **سلب**
از **نفاست** **نسخه** **وفایی** **ده** **رود** **خانه** **وتحفه** **الاحبابه** **یعنی** **فورثان** **که** **باب** **الفاده** **ذکر** **اولندی**
نورثان **فتح** **زاء** **فارسيله** **درخت** **کاج** **شمس** **طیسی** **رباعی** **آن** **بت** **که** **زسینه** **شور**
می **انکید** **وزشاخ** **شکر** **میوه** **جان** **میسرود** **نورثان** **نسبت** **هردم** **از** **قامت** **فریاد** **زیر**
بوستان **میخیزد** **نوشتن** **فتح** **واو** **تاء** **مثناه** **وسکون** **شین** **معجزه** **ایله** **ایراق** **کتک** **معناسنه** **شیخ**
قطای **بیت** **هم** **تهی** **پای** **بسی** **ره** **نوشت** **هم** **زدرش** **دست** **تهی** **باز** **کشت** **حکیم** **اسدی** **بیت**
دم **نای** **روپین** **زمه** **بر** **کشت** **عوکوس** **دشت** **وکه** **اند** **نوشت** **نوشته** **کردن** **یعنی** **جاباوسی**
کردن **یا** **التفاتیق** **معناسنه** **در** **نوشیدن** **ایچمک** **شراب** **وصو** **وشربت** **وغیرهم** **کمال**
بخندی **بیت** **بیادلعل** **دلبر** **خون** **دل** **نوش** **شراب** **لعل** **نوشیدن** **چه** **کارست** **چغتای**
لسانه **ایچمک** **دیرلر** **ایچکولوک** **ایچه** **جک** **دیمک** **اولور** **فرهاد** **نامه** **ده** **فرهادک** **کیسی** **صنوب**
کند **ویر** **تخته** **اوززنده** **قالد** **وغی** **برده** **دیر** **بیت** **بولوب** **هوش** **آنکازاپل** **ایچکولوک** **دیک**
یا **تیب** **بر** **تخته** **اوستید** **اولوک** **دیک** **نوشین** **سکون** **واو** **کسر** **شین** **معجزه** **ایله** **طتلو** **ولندی**
معناسنه **شیخ** **سعدی** **بیت** **خواب** **نوشین** **بامداد** **رحیل** **بازدارد** **پباله** **را** **زسبیل** **خواجه**
سلمان **بیت** **آن** **خداوندی** **که** **چون** **از** **عدل** **میرانی** **سخن** **درتن** **نوشین** **روان** **نوشین** **روان**
می **آورد** **کاهی** **بومعنایه** **یا** **لکز** **نوش** **دخی** **دیرلر** **حضرت** **مولانا** **قدس** **سره** **بیت** **کرنباش**
کندم **ومحبوب** **نوش** **چه** **برد** **کندم** **غما** **وجو** **فروش** **نوفیدن** **واومعروف** **وکسر** **قایله**
صدا **ظاهر** **اولق** **معناسنه** **حکیم** **اسدی** **بیت** **زنوفیدن** **برق** **وازابانک** **نیز** **همه** **پیشه** **سته**
چون **خران** **برکریز** **مؤید** **الفضلا** **ده** **بمعنی** **جنیدن** **مسطوردر** **نومیدن** **کسر** **میله**
یعنی **غنودن** **یعنی** **امزغمتی** **نون** **ایکی** **معنایه** **در** **اول** **شمدی** **معناسنه** **در** **که** **اکنون**
لفظندن **اختصار** **اولمشدر** **مولانا** **کسای** **بیت** **نون** **نامزده** **ای** **شکفتی** **کار** **راست** **بامردمان**
ذکونه **شدم** **عضایری** **رازی** **بیت** **بعالم** **اندر** **نون** **مالک** **الملوک** **توی** **جمالشان** **همه**
از **تست** **گاه** **جود** **وجلال** **استاد** **فرخی** **بیت** **مردمان** **اراه** **دستوار** **ست** **نون** **اندران** **دست**
از **فران** **استخوان** **شمس** **فخری** **بیت** **ولی** **ای** **پسر** **گاه** **آنست** **نون** **که** **سازی** **یکی** **چاره**
بر **قسون** **ثانی** **بعض** **فرهنکارده** **چاه** **زنخندان** **معناسنه** **در** **اما** **بطریق** **الاستعاره** **در**
فرهنک **میرزاده** **بمعنی** **دولت** **وکرانه** **مرویدر** **عریبه** **بش** **معنایه** **کلور** **اول** **بالق** **معناسنه**
حضرت **یونس** **علی** **نبینا** **وعلیه** **السلامه** **حضرت** **قرآن** **جلیل** **الشانده** **ذا** **النون** **نیورلد** **وغی**

بومعنادند ثانی شمشیرك جمله اسماءند در ثالث بر شهر اسمیدر رابع مرکب که مداد دخی
دینلور خامس دوات معناسنه در ۴ نویان ونوبین ۵ کلاهما بوالمعروف اول فتح یای
تختانی ثانی کسرایله پادشاه زاده دیمک اولور و ترکان یعنی اوزبک و طاغستانی ملوک
وسلاطینلرین بونامله ذکرایدلر کذا فی المجمع ۶ نویستن ۷ کسروا و سکون یای تختانی
وسین مهمله و فتح تاء مشناته ایله یازو باز مق معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری ۸ نویستن ۹
واو مجنول و کسریای تختانی اول و سکون ثانیله یعنی نوحه کردن حضرت مولانا قدس سره
بیت کسی که کان عسل شد چراتش باشد * کسی که مرده ندارد بگو چرا نوید ۱۰ نهفتن
ضم ها و سکون فا و فتح تاء مشناته ایله کزلمک و اورتمک معناسنه خواجه سلمان بیت کوری
چشم مخالف من حسین مشرم * راه حق اینست نتوانم نهفتن راه راست ۱۱ نهیمان ۱۲ ضم ها
و سکون نون و فتح باء موحد ایله تنور قیاضی معناسنه امیر خسرو بیت لطیف ارشد زسوزی
قطره رایت بزیر کل * کتی بازش کثیف اربنعی از طبیعت نهیمانش ۱۳ نهیمان ۱۴ ضم ها و سکون
نون و فتح باء موحد ایله نهیمان مرقوم معناسنه خصوصاً شمس فخری بیت جهان کوی تنور
دولت تست * فلك بالای او کویانمین * غیری نسنه قباغنه ده دیر لر عوما شاه ناصر خسرو
بیت دوستی این جهان نهیمان دله است * از دل خود بکن این سیاه نهیمان ۱۵ نهیمیدن ۱۶
ضم ها و سکون نون و کسریا موحد ایله قیالمق و اورتمک معناسنه حکیم اسدی بیت نهیمیدن
بر کشید از مغاک * بگو شتاب و ایرانیان داد پاک ۱۷ مع الواو * نو ۱۸ بوزن رو و سو جدید
معناسنه اگر چه سکون واو و فتح نونله مشهور در اما ضمه ترا کتدر کمال چندی بیت عید
می آید و مردم نه نویمطلبند * دید هاطاق خم ابروی او میطلبند ۱۹ نوشدارو ۲۰ سکون
واو و شین معجه ایله اپکی معنایه در اول تریاق و پازهر و امثالی نسنه لره دیر لر و مشهور
ترکبدر معجونه علم اولشدر میر خسرو بیت بیای نوشداروی دل من * ز تو صد نلخی غم
حاصل من * حمید قلندر بیت لطافت سخنش طم نوشدارو بود * برای تربیت روح
نوشدارو * ثانی شرابك جمله اسماءند در عرفینک نویتمدن معلوم و مفهوم و غایت واضحدر
بیت نوشدارو نشاء علت نهید در جان ما * در چهار معجزات عیسی از درمان ما ۲۱ مع الهاء ۲۲
۲۳ نهیمتگاه ۲۴ سکون زاء معجه و تاء مشناته و فتح ها و کاف فارسیله محل سرور و جای فرح
معناسنه در ۲۵ نسخه ۲۶ سکون سین مهمله و فتح خاء معجه ایله یازلمش نسنه و اورنک معناسنه
میرظمی بیت نسخه مهر و محبت را نویسن * بادای نکته خوب و نفیس ۲۷ نغوله ۲۸ ضم غین
معجه و سکون واو و فتح لامله دو کم کره معناسنه مولانا جامی بیت تابستم نغوله سوی ترا *
کس ندید آشکاره موی ترا * و دو کائنات صاچه ده دیر لر خواجهی کرمانی بیت چون مه
نابهربان تاب دهد نغوله را * در خم عقربش نگر زهره شب نقاب را * و زلف مجعد معناسنه ده
کلور خواجه سلمان بیت اگر کره ز شکبج نغوله بکشاید * چو عود و عنبرت از ضمیران فروریزد
۲۹ نغره ۳۰ سکون قاف و فتح راء مهمله ایله کش و دخی قفاده اولان چقور پرودخی یاق او بشمق
معنالیته در و سکه کش معناسنه ده کلور ۳۱ نکته ۳۲ سکون کاف و فتح تاء مشناته ایله اپکی
معنایه در اول نقطه معناسنه در ثانی اول نشانه در که بر مق او جیله و یا خود بر چوب و اغاج

واغاج اوجیه طیراق اوزرنده یری بانکه دیرلر عربیه وجه ودلیل معناسنه درکه جمعی نکات
 کلور بوابکی معنایه شاعر دیشدر بیت نکته پرکار عالم حیدرست * نکته اظهار آدم
 حیدرست * نکته اول فارسی وثانی عربیدر نکوهندک فی ضم کافله بوزن فروزنده بمعنی
 عیب و سرزنش کننک مولانا زبیر بیت کند کم درین رسته زیریا * نکوهندک لاف فروشنده را
نکوهیدک فی یعنی عیب کرده و قابل سرزنش شیخ سعدی بیت بزرگ هنرمند آفاق بود *
 غلامش نکوهیده اخلاق بود نکوه فی ضم کافله ذم و شتم معناسنه اسم فعل در حکیم
 انوری بیت ای صمیم دلت بخیل نکوه * وی صیر درت و خیل ستای * و خیل عربیه
 صاحب سر و معتمد معناسنه و دخی امر معناسنه اولور استاد الشعرا کسایی بومعنایه دیشدر
 * مصرع * خویشتن را نکوه از همه پیش * مجمع الفرسان فتح نونله مرویدر نکوه فی ضم
 میم و فتح نونله چاشنی که برنسنه دن النور بانک ایچون و دخی اورنک معناسنه شمس فخری بیت
 ای خسروی که زمت شد خلد را نمونه * باحسن نور ایت خورشید را نمونه * و فاسد و زشت
 و هیچ معنای نینه دخی مرویدر نکویه فی ضم میم و فتح یای تحتانیله بمعنی نمونه مرقوم نکوه فی نواده
 فتح و اوودال مهمله ایله اوغل اوغلی و قیر اوغلی خانواده بوندند اولاد و انساب اولان خانیه دیرلر
نکوشته فی سکون شین معجه و فتح تاء مثنا ایله کریم که خشت دخی دیر زکدانی نسخه میرزا
 اما کتاب السامی ده سین مهمله ایله ضبط و نقل اولمشدر نکوبه فی واو مجھول و فتح باء موحد
 ایله چام اغاجی قبوغنه بعض نسخه ده اوزدکنه دیرلر مجمع الفرسان اغاجک تر و تازه اولان
 مشاخرینه که عربیه سرع دیرلر و دیار حبشه بروایت آدیدر نوره فی واو مجھول و فتح راه
 مهمله ایله کرج ایله زرنجی قارشدیروب وجوددن قیل کیدرمک ایچون سوررلر ابوالمعانی * قطعه
 بکر مابه یکی مهروی دیدم * که جای نازکش را نوره میرد * بدو کفتم که جانان نیست لایق *
 که روی مهر با کل نیره کردد نوزده فی فتح واوودال مهمله و سکون زاء معجه و اظهار هایله
 اعدادده اون طقوز عددده دیرلر نوزه فی واو معروف و فتح زاء معجه ایله کریبان جامه یعنی
 اثواب که خفتان وزوبون و کوملک و امثالی نک یاقه سنه دیرلر بعض فرهنگه فرزند کرامی
 معناسنه در نوسته فی سکون واووسین مهمله و فتح تاء مثنا ایله بیغازدن کلان صدایه دیرلر
نوسه فی واو معروف و فتح سین مهمله ایله نوس موقوم معناسنه یعنی قوس و قرح شمس
 فخری * قطعه * بدرکاهی که کیوان با همه قدر * ندارد بر درش امکان نوسه * کرایارای آن
 باشد که روزی * کند تشبیه در کاهش بنوسه نوشابه فی واو معروف و فتح شین معجه و باء
 موحد ایله ابکی معنایه در اول آب حیات معناسنه شیخ نظامی بیت مبادان روح دولت را
 نوردی * میفتاد اندرین نوشابه کردی * ثانی ملکه بردع که بر عورت ایدی اسکندر ذوالقرنین
 ایله عظیم ما جرابی و نیچه دفعه جنگ و غوغاسی یکمیش ایدی احوالی اسکندر نامه ده
 مسطوردر نوش باده فی سکون شین معجه و فتح باء موحد ایله نوای چکا وک شعبه اندن
 بر پرده نک آدیدر نوشجه فی واو معروف و فتح شین معجه و جیم و سکون نونله بمعنی کوارک
 هریده هضم دیرلر استاد منوچهری بیت جوشم قدح بیند نوشجه * هنگام صبح ساقیان لبه
نوشه فی واو معروف و فتح شین معجه ایله اوج معنایه کلور اول بمعنی خوش و خوشی که

۴۱۱

نوشته دخی دیرلر حکیم فردوسی بیت نماد برین خاک و نخل و کس * ترا نوشته از راستی باد و بس
 ثانی بمعنی غم خوردن و بیمار داشتن حکیم اسدی بیت کرامتس دارید نوشته خورید *
 چوپرورده شد زوورا پرورید * ثالث مجمع الفرسده بمعنی قوس و قزح خسروانی بیت از زاله
 روی خوبت چو آبست موج موج * و نوشته پشت ابر چو چرخست رنگ رنگ * نوشته باد *
 مصنفات بارید خسروان بر نوا اسمیدر شیخ نظامی بیت چو نوشینز باد رادر پرده بسنی *
 چهارباده نوشته شکستی * نوکفاره * و او مجهول و سکون کاف و فتح فایله بکشق آدم یعنی چوق
 سوزلو و هدیان کفتار اینشکودر بیت کی شاعران بودند منم نوکفاره * تنک پر نیان میکنم
 از سنک خار * نوشته * و او معروف و فتح نون اول و سکون نون ثانیله نیز فهم و مدرک
 معناسنه در * نونه * و او معروف و فتح نونله اکک چقوری چاه ز نحدان دید کلریدر * نوشته *
 و او معروف و فتح یای تحتانیله بمعنی نونله مرقوم * نویه * و او معروف و فتح یای تحتانیله
 تازه بنششمس میوه فدانی که عربیده سرع و سرعوع دخی دیرلر * نه ده * اظهارهائین و فتح
 دال مهمله ایله بمعنی زیور و آرایش کذافی فرهنگ میرزا * نه * اظهاره ایله اعدادده طقوز
 عدده دیرلر عربیده تسعه و چغتا یده توغوز دیرلر سبعة سیاره ده افلاک حقیقه دیر که بیت
 نه تبه پرده لارا آر پرده * پیر پیر ایچرا توغوز سر پرده * نوه * و او مجهول ایله طقوز عدده دیرلر
 و او سز نه دخی دیرلر کذافی المجمع * نه بنده * فتح ها و سکون نونین و کسر باده موحد ایله
 هر پنهان اولش نسنه یه دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری * مع الیاء التتانی * نبی * کسر
 باده موحد ایله بعض فرهنگه باده فار سینه مصحف عظیم معناسنه حکیم سنایی * قطعه * نرم دار
 آواز انسان چوانسان و آنکه حق * انکر الاصوات خواند اندر نبی صوت الخمیر * چونت زید و عمر
 باشد کار سازتیک وید * در نبی بس چیست نعم المولی و نعم النصیر * حضرت مولانا قدس سره
 بیت مرضعیفا ز اتوبی خصم بدان * از نبی ذاجاء نصر الله بخوان * نوی * کسر و او ایله
 قرآن عظیم نبی کی ادیب صابر بیت بسوره سوره توریت و سطر سطر زبور * بابت آیت انجیل
 و حرف حرف نوی * نهفتکی * کز لولک و اورتیلی دیمک معناسنه در * باب الواو المفتوحه
 مع الالف * و آ * یدی معنایه کلور اول آس معناسنه اسم جنسدر جمیع مشور بالزه دیرلر
 مثلا و اماست و وا کندهم کی یوغرت مشور بایسی و بغدادی مشور بایسی دیمک دروا اشاره ده دیرلر
 حکیم سنایی بیت کرت زهت همی باید بصهرای قناعت شو * که اینجایانغ در باغست و خوان
 در خوان و وادروا * ثانی بمعنی بازیعی کیر و مثلا و امکوی دیرلر باز مکوی و وا کفت دیرلر
 باز کفت دیمک اولور حضرت مولانا قدس سره بیت یک یک و امیشناسم خلق را * همجو
 کندهم من ز خود را آسیا * نجیب الدین جرباد یاد قانی بیت هزار یوسف که کشته و اتوانی یافت
 سر آستین جمال خودار بیفشانی * ثالث با او محله استعمال ایدر لرمثلا با او کفتم دیمک یرده
 واکتم دیرلر شاه داعی شیرازی بیت کرچه ما و امسوی ما و امیرویم * بادل آشفته ز بجانمیرویم
 رابع مریض شدت و حبی محله ایلدوکی این که و اوادیر حامس کله * محسدر که و احسرتا و اخزقتا
 دخی دیرلر استاد لطیفی بیت نیست عجب کر خصما و از نم * چونکه بگردان نیم و از نم * سادس
 آچق معناسنه که دروا کن دخی دیرلر یعنی در بکشا دیمک اولور سابع کله * تحسین در تکم

ننگم بویبتک واقعدر بیت دلبر عیاره که خند زد و دل ربود * روی وفا و انهفت روی جفاوا
 نمود و والا فی ایکی معنایه کلور اول بلند قدر و عالی شان و بحسب المرتبه بزرگوار
 معناسنه در استادم نوچهری بیت از کرم و نعمت والای او * کس نشنید از لبها لای او *
 حسین و فای بیت بخدایی که بر افراخت سپهر اطلس * برسولی که برون تاخت ز چرخ والا
 ثانی اینجه ابر بشم ن طوقش بر لطیف نسنه در که واله دخی دیرل و و آها فی جمع
 آواد که آهاندنی دینلور آشردیمک اولور میرنظمی بیت بخوان جو داواها فراوان * شده
 مبدول بردان و نادان و وایا فی فتح یای تحتانی ایله حاجت و مراد معناسنه امیر خسرو
 بیت رشته زان نمط که وایا بود * خود بخانه در ش مهیا بود * شهاب الدین بیت
 کاه وینکار این جودت * زایر ازاد واکند وایا و ورا فی فتح راه مهمله ایله کلمه اشارت در
 اکا وائی دیمک معناسنه منبیک بیت نداند مشعب ووراند چون * نداند مهندس و زادر ز چند
و ورسا فی سکون راوسین مهملتین ایله صغری قوشی ابوالمعانی بیت خصم توان کرد
 باو کارزار * پیش شاهین بال ورسا چون زند و ووزغا فی سکون راه مهمله و فتح غین معجه
 ایله یومر محه اتدر که وجود انسانند ظاهر اولور اماوجی اولور ووزغان ووزغن دخی دیرل و ووزکا فی
 سکون راه مهمله و فتح کافله چیلای که زغن دخی دیرل ووزغی بزوع کوکرجین در تعریب ایدوب ووزقا
 دید بلر و فتح کاف فارسیله سیاه دانه لدر که غلال اراستند بتر و ووزنا فی سکون راه مهمله و فتح
 نوله ایکی معنایه در اول کوک کوکرجین بعضی قمری در دید بلر ثانی بمعنی بزنا یعنی بکیت جوان
 توان معناسنه و ووزیا فی سکون راه مهمله و فتح یای تحتانیله بیوک دمور طوق که دمور جیار
 قولل نورل ابوالمعانی بیت حصودت کر بکرد سر زامرت * زند کردن سرشراپتک ووزیا
و ووزتا فی سکون سین مهمله و فتح تاء المثناة ایله صحف ابراهیم علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام
 تفسیری که استا ووستا و است دخی دیرل مؤید الفضلاده بمعنی ستایش خدای تعالی عزوجل
و ووزنا فی سکون سین مهمله و فتح نوله بمعنی بسیار استاد رودکی بیت امروز باقبال توای میر
 خراسان * هم نعمت وهم روی نکو دارد ووستا و ووزغا فی فتح عین معجه ایله جنک وجدال
 معناسنه ابوالمعانی بیت پهلوان شیردل بکه سوار رزمگاه * شهسوار خصم افکن صفدر روز
 ووزغا و ووزفا فی فتح فایله سوزی و عهدی رینه کتور منکه دیرل و ووزکانا فی فتح کف و نوله خرما
 صالحمی پاره سنه دیرل کذافی الموید و ووزنا فی فتح نوله یابان کوکرجی یعنی اوده بسا نیش
 اولین کوکرجین وازکاک قری یه دخی دیرل ابوالمعانی بیت در بیابان محبت چون ونای پرکش *
 بوده ایم اکنون لیکن در کف عشقت اسیر و ووزا فی فختین ایله بمعنی فال نیک و ووزیدا فی
 سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله بمعنی کم شده یعنی ضایع اولمش شمس مخزی بیت چونسل
 آدمیان باد دولت باقی * چوشخص اهرمنان باد دشمنت ویدا و ووزا فی سکون یای تحتانی
 و فتح راه مهمله ایله حرف اشارت در اکا دیمک اولور میرنظمی بیت دید شه چون کرم کشته
 کارزار * کفت ویرا کای دلیر نامدار و مع التاء المثناة * وات فی ایکی معنایه در اول بمعنی سخن
 و لغت بیت دید اورا همچین شد وات او * شد در ازودور آندم کفتکو * ثانی بمعنی پوستین یعنی
 کورک که کور کجه و انکر دینلور و ووزت فی وات مرقوم دن تخمیف اولمش در و ووزخت فی

کسر خاوسکون شین معجزین ایله خسه مسترقه نك بشخی کونی نك آدیدر ۛ و دوت ۛ فتح
دال مهمله و ضم واو ثانیله خشم و غضب معناسنه در ۛ و رغست ۛ سکون راوسین مهملتین و فتح
غین معجه ایله بی فائده و بی معنی راوتد بر رغست دخی دیرلر حکیم سوزنی بیت خزر را بکون
در کردم این کیر * بسان ماده خرا بید و رغست ۛ و زغشت ۛ سکون زاوشین و فتح غین
معجزات ایله معنی و رغست مرقوم ۛ و شت ۛ سکون شین معجه ایله ایکی معنایه در اول معنی
خوب و خوش که وش دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت کفت ریشتم شد سفید
از حال کشت * خوی زشت تونکر دید ست و شت * ثانی معنی رقص مصدری و شتیدن
اولور رقصیدن معناسنه کدافی فرهنگ جهانگیری ۛ و غست ۛ فتح غین معجه و سکون
سین مهمله ایله معنی ظاهر و آشکارا مصدری و غستن کلور بیر هرات خواجه عبدالله انصاری
قدس سره طبقاً تنه میورر که * نثر * نخست در قدیم تصوف تنگتر بوده است و بسط نشده بود
که روز کارناز کتر بود و در سخن صابین تر بود ندکه ایشان در معامله میگوشتند و در بسیناری مقال
و سخن که متمکنان بودند لیکن در آخر بر متأخران و لایات ظاهر تر کشت و سخن دعوی
هریضتر که مغلوبتر بودند بی طاقت کشند و مضطر در سکر و غلق و غلیان آنچه یافتند
بسخن ظاهر کردند در طبقه ثانیه بیشتر و هم درین کتاب جایی دیگر آورده که جنید کفت ما این
علم در سرداها و طاهها کفتم نهان و شبلی آمد و آنرا بر سر منبر برد و بر خلق بوغست و بنشینغ *
ۛ وقت ۛ معروف عربیله مشترک در شاعر بیت در میان من و محبوب هم است
همان * وقت آنست که این پرده بیکسو فکنم ۛ و هشت ۛ کسرها و سکون شین معجه ایله
خسه مسترقه نك بشخی کونی نامی در که خاه معجه ایله در روایت اولمش در روز اوله اهنو د ثانی به
استنود ثالثه اسفند رابعه و هفت خامسه و هشت و هشت دخی دیرلر کدافی فرهنگ جهانگیری
ۛ و هفت ۛ کسرها و سکون فایله خسه مسترقه نك در دخی کونی اسمیدر ۛ مع الحیم ۛ
ۛ واج ۛ معنی بکوی معنی سویله دیمکدر شاعر بیت اگر همسایه کان چیزی ندانند *
غریبم واج بیکسره کدامست ۛ و آریچ ۛ کسرها و مهمله و سکون نونله در سلك که وارن دخی دیرلر
هریبه مرفق دیرلر استاد بو معناده دیر بیت در وضو داخل بکن و آریچ هم * بعد از و در مسج سر
جمله بهم ۛ و آریچ ۛ کسرها و مهمله و سکون یای تحتانیله باغ چبو غنک اوزم بند و کی قوللرینه
دیرلر که و آریچ دخی دیرلر ۛ و آریچ ۛ کسرها و معجه و سکون نونله آواز باند ایله چغرمق
معناسنه میرنظمی بیت بمیدان آمد و آریچ میزد * چوشمشیر از نیام آهخ میزد ۛ و آریچ ۛ
کسرها و معجه و سکون یای تحتانی و نونله صالحق که اطفال اغاچه ایپ باغلیوب ار اسنه او تورب
صالنورلر با آریچ دخی دیرلر کدافی فرهنگ میرزا ابراهیم ۛ و آریچ ۛ کسرها و معجه و سکون
یای تحتانیله و آریچ مرقوم معناسنه که باغ چبو غنی دالیدر شمس فخری بیت بنام خسروا کرتاک
بر نشاندمرو * بجای خوشه همه لعل روید از آریچ * مؤید الفضلاده اولنسنه به دیرلر که آکا
اوزم آصارلر و فرهنگ زفانکویاده اوزم آصایحق مکان معناسنه و ادات الفضلاده اوزرینه اوزم
اغاچی آصدقلری اگر چه اغاچه در بعض فرهنگلرده اوزم اغاچی بند و کی پره دیرلر ۛ و آریچ ۛ
سکون نونله مرجک که مرجو و منجو و ترسک و نسک دخی دیرلر ۛ و آریچ و آریچ ۛ کلاهما

کلاه باسکون الیاء التختانی یعنی واریج مرقوم شاعر بیت خوش آمدی که ششم ز آفتاب فراق
 به سخن کاشن وصلت بسمایه واپیج کی وج فی اکیر کوکی ورج دخی دیرلر عربیده دخی وج دیرلر
 کی ورتاج فی سکون راه مهمله وفتح تاء مثناة ایله سرخ رنگ بر چچیکدر آفتاب سمت رأسه کلده
 آچیلور اکا پنیرک وتوله وتان کلاغ و آفتاب پرست دخی دیرلر حضرت مولانا قدس سره بیت
 سرچب وراست میفکنند زکس ازخمار * ورتاج بریسارش وریجانش بریمین * حکیم سوزنی
 بیت تو تاجور ملک شرف بادی واعبات * بر آتش غم سوخته باند چو ورتاج * شمس خیزی
 بیت جم قدر جمال الحق والدین سعادت * از مهر بود با او مانده * ورتاج * منصور شیرازی
 * قطعه * شکفت در چمن آسمان مهر کوشه * هزار لاله سیراب و غنچه غناج * کشاد دیده
 بینا ستاره چون زکس * ورتاج * کل آفتاب چون ورتاج * شرفنامه ده بر کل در که صوده
 بترو نیلوفر معناسنه ده مرویدر کی ورتاج فی سکون راه مهمله و کسر تاء مثناة بعده یای ساکنه
 ایله بلدرچین دید کاری قوش که سمانه دخی دیرلر کنانی المویذ استاد لیبی بیت زینی آید زباغ
 فی سرو بازج * دست بکراغه می بر آرد ورتاج * فرهنگ جهانگیریده بر کوچک قوشدر مانند
 تیهو اما آندن کوچکتدر اکا بودنه دخی دیرلر عربیده سلوی دیرلر حکیم طرطری بیت کشته
 در چنکل عشق تو گرفتاردم * همجو ورتاج که در چنکل بازست اسیر کی ورج فی سکون راه
 مهمله ایله ایکی معنایه در اول قدر و مرتبه که ارج دخی دیرلر امیر معزی بیت ای به ورج
 و کلمکاری ثانی اسفندیار * وی بعدل و نامداری نایب نوشیروان * سید ذوالفقار شروانی
 بیت قطب دین اعظم اتابک شه آل سلجوق * آنکه جازاست از ورج و خرد را فرهنگ *
 ثانی یعنی کندهن یعنی قازمق و قورمق اکا دخی ارج دیرلر ابوالنصر احمد رافعی بیت سرافرازان
 دولت رابعزادی یاور * ستمکاران منت را بورج حیدری قاهر * فتح رایله اکیر معناسنه در
 کی ورتاج فی فتح راه مهمله و سکون خاه معجه ایله زشت و کریه معناسنه حکیم سوزنی بیت
 نهر وادارد از در چخی این شعر * کرچینین شعر در در انستایم کی ورتاج فی سکون راویلی
 تختانی و کسر دال مهملتین ایله ورتاج مرقوم معناسنه در شاعر بیت هلاک ساختم این مرغ نیم
 بهبل خوش * سحر که مدح جمالت شنیدم از ورتاج کی ورتاج فی سکون راویلی تختانی
 و کسر سین مهملتین ایله سقف خانه که آسمانه دخی دیرلر شمس خیزی بیت بین که قبه تعظیم
 او کجا پاشی * چوهست پایه کیوان زیرش از ورتاج کی ورتاج فی سکون راه مهمله و فتح
 کافله صنوب درست تیمین بر مق معناسنه در کی ورتاج فی فتح راه مهمله و سکون نوله یعنی حریص
 و صاحب طمع خام حکیم سوزنی بیت بطل همای همایون جاهست * دو بازوی زانغ ورتاج ارج
 کردم کی ورتاج فی کسر غین معجه و سکون یای تختانیله آبگیر کوچک یعنی کوچک کوچکتر *
 کی ورتاج فی لامک فتحه سبله ده و سکون یله ده جایز بر قوشدر ورتاج ووشم دخی دیرلر عربیده
 سلوی دید کار بدر امیر خسرو بیت بخته بسی مرغ مهر کونه طرز * از ورتاج و تیهو و در آج و چرز
 مولانا مطهر در مذمت اسب خود بیت چوزه را ماند اگر چوزه بود در ته زبل * ورتاج را ماند
 اگر ورتاج بود آخزاد کی ورتاج فی ضم نوله مبرم و ناخوش معناسنه حکیم سنایی بیت سوی خانه
 دوست ناید چون تویی باشد محب * وزستانه در بخت چنچون ورتاج باشد که ای * تحفه الاحباب

بمعنی کنجشک مرقوم در **و** مع الخاء المعجیه * واخ **و** اوج معنایه کاور اول بمعنی راستی و درستی که
هر سنه به صفت اولور استادرودکی بیت چونکه مالیدن بدو کستاخ شد * کار مالیده
بدو در واخ شد * ثانی معیار جمالیه یقینه قریب اولان ظن و کان شمس فخری بیت کان برم که
بدو ملک تا ابد باقیست * بصدد دلیل مبرهن کان من شد واخ * ثالث بر کله در محل تجسین ده
استعمال اولنور انتعاش طبیعت اقتضایه **و** واخ **و** کسر دال مهمله ایله باغ چپوغند
اوزم بتن دالنه دیرلر **و** واخ **و** کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول بمعنی
واخ مرقوم شمس فخری بیت بنام خسروا کرتاک رزنشان مرد * بجای خوشه همه لعل
آورد واخ * ثانی اول چتال اغاج در که اوزم دالن اوزرینه قورلر منو چهری بیت انکورها
بر شاخها مانده جمعاخها * واد بخشان چون کاخها بستان شان چون زاویه **و** واخ **و**
کسر دال مهمله و سکون یای تحتانیله ایکی معنایه در اول در سک معناسنه که و ران دخی دیرلر ثانی
اول اوزون دیرک که ترکیه مرتک دیرلر **و** وخ **و** توابع کله قبیلند در بر محله بر سنه یی
کورب آنی کورمکن طبیعته خوش کله اول محل ادا ایدر لوکاهی طعن یوزندن ثیرا طریقه ده
دیرلر ووه و واخ و واخ دخی بویه در حکیم نزاری قهستانی بیت کندم و جو مباحش کوامسال
نان کاورس خوش بود وخ **و** وخ **و** سکون دال مهمله ایله آت یوزندن آلنان قان
طمرینک آدیدر **و** ورخ **و** سکون راه مهمله ایله تو تیار در که کوزاوتی در ابو المعانی بیت
خاک راه یارورخ دیده دل کشته بود * زان شده هر تیره شب دزدیده جان روشنی **و** ورخ **و**
فتح زاه فارسیله ایکی معنایه در اول اکیر کوکی ثانی بمعنی ورخ مرقوم که کوزاوتیدر **و** ورخ **و**
فتح سین مهمله ایله چرک معناسنه غریبه مشترک در شمس فخری بیت تو آن شعی که بصبا بون
عدل جامه ملک * بشست حکم توازشوخ ظلم و تار و سخ **و** مع الدال المهمله * واد **و**
ایکی معنایه در بری اولاد معناسنه در حکیم فردوسینک بویاتی مضمونی اوزره که بر آدمکیدی
اولادی و اریدی اکابناء اول کسنه به هفتواد لقب ایتشرایدی نتکم بویاتدن فهم اولنوز
* قطعه * در آن شهر بی نان چو پادز نهاد * یکی مرد بنام اولاهفتواد * بر نیکونه بر نامش
آوازه رفت * ازیرا که اورا پسر بود هفت * ثانی بمعنی یاد یعنی روز کار بایله و اوک میاننده تبادل
و تو انخی اولدوغی اجلدن **و** وارخند **و** فتح راه مهمله و سکون خاء معجیه ایله مرد لوند معناسنه
کدافی فرهنگ جهانگیری **و** والاد **و** ایکی معنایه در اول سقف خانه اوزرینه اور تیلن سنه
حکیم نزاری قهستانی بیت بفال بخسته بغر مصم * به بنیاد صائب بوالاد محکم * پورهای
جامی بیت زسک بر کشیده بنیادش * بفال بر فراشت والادش * ثانی کمر و قبه یا پمق ایچون
ایتد کبری قالب معناسنه کال اسمعیل * قطعه * همچنین همچنین همی فرمای * ای فلاح
زفت و فرشته نهاد * تا باقبال تو تمام شود * این بنا را که کرده والاد * کدافی فرهنگ جهانگیری
فرهنگ میرزا ابراهیم بمعنی عمارت رنگین و موید الفضلاده عمارت کلین یعنی با لحق ایله یا بلش
بتا و بعض فرهنگ دمیبا ایچون اولان با لحق و کتاب السامی فی الاسامیه دیوار بنا سنه معمارلر قور
اعتبار ایتد کبری سنه به دیرلر حکیم انوری بیت فلاح را قدز تو والاد عالی * جهاز احزم
تو بنیاد محکم **و** ود **و** بوزن در حکیم کامل و مردانا و عاقل معناسنه در کدافی المجمع **و** و رارود

و در آورد فی فتح راه مهمله اولی و ضم ثانیه ایله ماوراءالنهر مملکتی یسه اول معنایه در که
 ورا آرد معناسنه رود نهر معناسنه در که ترکیسی ارمق آردی دیمک اولور حکیم فردوسی
 بیت اکر پهلوانی بدانی زبان * ورا رود را باورانه خوان فی وراز رود و ورز رود فی کلاهما یعنی
 ماوراءالنهر یعنی ماوراءالنهر دید کلری و لایتره دیرل شمس فخری بیت بکوی مباد از سر او کم
 که چهارا * آن موی به از جمله سمرقند و وراز رود * استاد رودکی بیت اکر پهلوانی بدانی زبان
 و رز رود را ماوراءالنهر خوان * کذافی فرهنگ وفایی فی ورا استاد فی فتح راو تاء مثناة و سکون سین
 مهملتین ایله یعنی رزق مقسوم روزی و وظیفه میرنظمی بیت خدا آفریدست و راند ترا
 ورا استاد روزی رساند ترا فی وریبند فی سکون راه مهمله و فتح باء موجله و نون ساکنه ایله ترکیب
 گو ملدرک و عربیه مر بط دید کاری در که بار بند و مار بند و بر بند و بر بند دخی دیرل فی وریبند
 سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله ترکیب اوز نور و چالشور معناسنه که ورزیدن مصدری اوور
 اوزنک و عادت ایدنک معناسنه شیخ عطار بیت هر که را باشد بدولت بختیار * خیر و رز
 او نهان و آشکار فی وریبند فی سکون راه مهمله و نون و فتح زاء معجه ایله زراعت و کسب و تعلم
 معنالینه در فی وریبند فی فتح را و سکون سین مهملتین ایله و وظیفه روزی معناسنه در
 استاد عسجدی بیت خدا تویی جمله را دستگیر * وریبند جودت زما و امگیر فی وریبند فی
سکون راه مهمله و فتح شین معجه ایله یعنی وریبند مرقوم کذافی الجمع فی وریبند فی فتح راه
مهمله و سکون نونله تار عنکبوت یعنی اورجک آغی فی وریبند فی سکون سین مهمله و فتح
 قایله یعنی بسیار که و سناد دخی دیرل استاد رودکی بیت امروز باقبال تو ای میر خراسان *
 هم روی نکودارم و هم نعمت و سفا فی وریبند فی سکون سین مهمله و فتح نونله یعنی بسیار مثل
 و سفا شمس فخری بیت چون نعمت ازلی باد ملک تو بید * چو لطف لم زلی باد عمر تو و سناد *
فی وریبند فی سکون شین معجه و فتح نونله یعنی و سناد مرقوم هر نسنه نک کثر تنه دیرل فی وریبند
فی فتح لامله بزوع لطیف حریردن طوقش قاشدر والدکی فی وریبند فی سکون نونله ایکی معنایه در
 اول تجربه معناسنه ثانی بر کارک حصوله زحمت چکمک معناسنه در ابوالعانی ایکی معنایه
 بیت کار دنیا را اگر چه وند بسیار کرده ام * یک مراد دل ندیدم وند بجد در کشید فی وریبند
سکون ون و فتح زاء فارسیله فی وریبند فی کسرون و سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله کلاهما
 یعنی صمغ درخت بن که اول اغاجک یشنه عربیه جبهه الخضرا دیرل ترکیب منکوش دید کلری فی
فی مع الراه المهمله * و اثر فی فتح تاء مثناة ایله بوزن چا کر یعنی دور تر مثلا پای و اثر نهی یعنی
 پای را دور تر نهی دیمک اولور کذافی الجمع فی وریبند فی سکون تاء مثناة و فتح کاف فارسیله
 ایکی معنایه در اول کور یکی پوستین دوز که عربیه فرا دیرل راه مشهده ایله شمس فخری بیت
 منت خدا ایرا که بازار عدل او * باز منت جفت صعوه و کرکست و انکر * ابوالعباس بیت
 نهاد روی بخدمت چنانکه روبه پیر * به تیم و انکران آمد از در تپاس * ثانی یعنی رود خانه
 یعنی ارمق خرقی فی وریبند فی جیم فارسیله بوزن ناچار یعنی بازار کذافی فرهنگ جهانگیری فی وریبند
 الی معنایه کور اول ادات تشبیه در مشبه به آخرینه لاحق اولور شاعر بیت قصاب وار
 مردم چشمت بنازکی * مرگان قناره کرده و دلها در وزیده * حکیم سوزنی بیت جز مدح تو کر نقش

گنم بر رخ کاغذ * باد از کفم انکشت قلم وارشکسته * ثانی مثل ومانند معناسی محله ایراد
اول نور معنای اول ایله فرقلری غایت دقیق در فارسیه رسوخ اولان ارباب معارفه خفی دکدر
حکیم سنایی بیت از پی آنکه تمام شوم * پای بر سر نهیم دایره وار * ثالث رسم و عادت
معناسنه در که واره ذخی دیرلر مولانا جامی بیت فرخ آنکس که وار خود بشناخت * کار خود را
پوار خود پرداخت * رابع بمعنی کرت و مرتبت مثلا یک وارد و وار دیرلر یک کرت و دو کرت
دیگ اولور ابوالعانی بیت گفته ام چند وار ایدل مر ترا از عاشقی * صبری باید مجور یار
یا ترک وطن * خامس صاحب و خداوند معناسنه سادس بمعنی بسیار مثلا وارها دیرلر
بسیارها معناسنه اولور کمال پاشا زاده مرحوم دقایقه ذکر ایدر که وار کله لیاقتدر مثلا شاهه
لایق اینجویه در شاهوار دیرلر و اشکون آتیه اسب رهوار دیرلر و سبجه اولغله لایق اینجویه سبجه وار
دیرلر مولانا جامی بیت از کشمکش چرخ بسی آشفتم * کز کوهر راز سبجه واری سفتم * گاهی
موصوفی حذف ایدلر میر خسرو بیت وضواری شمر دریای سرکم * زمین خاکی بمقد از نیم
بر طبق میوه به طبق واری دیرلر میوه نیک طبعه لیاقتی پرایتمکله اولور و آوازشید پانچک یره
ذره واری دیرلر نیکم قاضی * سنجان اسمعیل نامه سنه قلعه و صفند ایراد ایتدوکی بومصر عد
بومعنایه در * مصرع * کز ان تا ملک بود بکنعره وار * و راق آتمی یره کمان وار دیرلر مولانا جامی
بیت و کان وار میان تو و مقصود در هست * خویش را هر چه انداخته دور چونیر * و مرکب
یوکنه خروار و شتر یوکنه شتر وار دیرلر مولانا کاتبی * مصرع * مرا غمست شتر واره با بجزه
تن * انتهی حال بوکه مولانا جامی نیک مستشهد اولان بیتند معنای لیاقت یوقدر سبجه واری
دیدکی تسبیح کی دیگ اولور و خروار و شتر وارده اولان و ارباب معناسنه در حرف بایله و او میانده
تبادل اولغله مجمع الفرسه سروری وارک بر معناسن باز معناسنه دیمشدر و ارکار بی
سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله باغ و باغچه و بوستانلرده بکچی ایچون اولان سازدن و اوتدن
ایتدکاری مختصر کوملئی و والادکر بی فتح لام و سکون دال مهمله و فتح کاف فارسیله بنایعنی
دیوار یا پوچی که دیوارک چینه سن درست ایتد و کیچون والادکر دیدیلر عربده ره اس دیرلر کذا
فی الجمع و و آمدار بی سکون میم و فتح دال مهمله ایله بورجلو عربده مد یون دیرلر و ذخی بورج
ویریجی معناسنه که عربده داین دیرلر مولانا هاتنی بیت زکخی شود خسرو کامکار * نه از کیسه
کاسب و آمدار و و بر بی سکون باء موحده ایله کدی به بکزر بر جانور در لکن قور و غی اوزون اولمز
در یسن چیقاروب سیپیلیوب کورک ایدرلر و و نکر بی سکون تاء مثناة و فتح کاف فارسیله بمعنی
وانکر مر قوم یعنی کورکی و و چر کر بی ضم جیم عجبی و سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله بمعنی
معناسنه در که مسائل شرعیه به جواب یا زوب فتوی ویر راستادلیبی بیت بوسه و نظرت حلال
باشد * بحت دارم برین زوچر کر بی و خشور بی سکون خا و ضم شین معجزتین ایله بمعنی پیغمبر
شمس فخری بیت جمال دینی و دین نسبت تو بار تبت * بود بنزد شهبان همچوات و و خشور *
استاد دقیق بیت یکی حال از کند شته دی یکی از مانده فردا * همیکویند پنداری که و خشورند
یا کندا و و بی اوج معنایه در اول ادات نسبتدر ترکیه لو عربده ذو ایله اد اولنور اولغنایه در
مثلا پیشه و رومهر و دیرلر صنعتلو و نصیبلو دیمکدر و مایه و مایه لو معناسنه حکیم اسدی

اسدی بیت ز ترک چکل خواست چینی کمان * بحم گفت کای مایه ورمیممان * ثانی حرف
 شرط را کر معناسنه سید نسبی به شیخی دیشدر بیت کر بسفر میروی از حلب اندیشه کن
 ورجلب میرسی حاضر قند بل باش * ثالث صاحب و خداوند معناسنه که دلاور و جنگ آور
 کبی و ورنبر فی فتح راء مهمله و سکون نون و باء موحد مفتوحه ایله یعنی آنطرف یعنی اول جانب
 حضرت مولانا قدس سره بیت ناکه شی ورنبر کردون بر آدم * در خلوت وجود پیوش
 در آدم و ورنکار و ورنکر فی کلاهما بکسر الراء المهمله و سکون الراء المعجمه و فتح الکاف الفارسی
 اکنجی که برزکار و برزکر دخی دیرل عربیه زراع و حارت دیرل حکیم اسدی بیت دمان شیر
 مرکست و مر اورزکار * که این چرخ در یاد روز کار * وله ایضا بیت بدین سوی دریا از ان شهر
 کوه * بدشت آمد و ورنکر یک گروه و ورنکار و سکون راء مهمله و فتح کافله ایش اوزرنده
 طور ان آدم بر کار و سرکار معناسنه در و ورنکار و سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله
 بوسنه ده ایکی دفعه بنشن میوه و گیاه سیز یعنی یشل اوت که صاپی اولر چن معناسنه عربیه
 خلفه دیرل و ورنار و سکون راء مهمله ایله خانه بالا که عربیه علیه و ترکیه چار طاق دیرل
 ودخی تحت معناسنه ده مرویدر و وزیر و معروف وکیل سلطنت و معتمد امور مملکت که
 دستور دخی دیرل * جامعه * وزیر نامدار خان محمد * سبی مفخر کونین احمد * خدا کرد
 اعتماد دولت و دین * ظهیر و دستگیرش باد آمین و وشقدار و فتح شین معجمه و سکون قافله
 یدک کش معناسنه در و ورنکار و سکون کافله آشیانه مرغ که اغاج اوزرنده پیراق اراسته
 پیار مولانا جامی * قطعه * در لغت خوانده ام که ریش برست * پیش دانش و رغبت پرداز
 لیکن آن پرگزو بوکر عدم * میکند مرغ نیکی و پرواز و ورنکار و کسر کاف فارسیله یعنی
 مهمانی یعنی قونقلق و وکیلدر و کسر کاف و سکون یای تحتانی و لامله نایب معناسنه حکیم
 سنایی بیت نیست پر دانشی و پر هنری * که کند سوی تو وکیلدری و ورنکار و سکون هایله
 بروایت اسمیدر کدافی شرفنامه و مع الزاء المعجمه * واز و باء موحد ایله اولان بازلفظنک
 جمیع معنایله مترادف در کشاده و کیر و ورنکار و فراغت و سایر معنایله و ورنکار و سکون راء
 مهمله ایله اوج معنایله کلور اول نسنه حاصل ایتک معناسنه حکیم سوزنی * قطعه * در و کهر
 زرودرم و رزی و محشی * هست این شیم خوب کزین نیست شیم به * نزد کف راد تو زور زیدن
 صد بار * بخشیدن در و کهر و زور و درم به * ثانی کشت و زراعت ابلک معناسنه صابر الدین
 شیرازی بیت همی ورنیدر بادرخ و چشم و پروقدش * صبا کلین زمین ز کس زمان سوسن
 چن عرع * حکیم فردوسی بیت مزیندم خون کاوان ورن * که تنگی بود کاو کشتن بمرز *
 حکیم اسدی بیت درختان بسیار با کشت ورن * کسی خود ندید سنت از کوه ورن * ثالث عمل
 و حرفت معناسنه حکیم فردوسی بیت شمدیر ما ید خرم بوید * بر امش سنوی ورنش خود روید
 بو معنایله ورنه دخی دیرل جمع الفرسنه فتح را ایله ماوراء النهره دیرل کدافی المؤید ادات
 الفضلاده سکون رایله و شرفنامه ده کذلک یعنی ادمان یعنی بیانی ودخی دباغت معناسنه
 مرویدر و ورنساز و سکون راء و فتح شین مهملتین ایله ایکی معنایله در اول بر مقام آدیدر ثانی
 یعنی مرد ظریف و آراسته و مزین جمع الفرسنه بروایت آدیدر هب الواسع جبلی بیت

نوکشیدی بجانب ورساز * لشکر آینه و سپاه کران * وزنداز * فتح راودال مهملتین و سکون
نوله ستوزی وایشی تاصلق واورالمق معناسنه در * وز * اصل وازدرواوعاطفه دردخی
معناسنه وازمن معناسنه که دخی آندن معناسی افاده اولنور لکن دون ترکیب معنی افاده ایلر
وزان ویاخود وزو وزفلان چیز اولغه محتاجدر واکثر ضد کلام اولور * ونیز * کسر نون
وسکون پای تحتانیله کنکر ساقری که کنکر وزدخی دیرلر * مع الزاء الفارسی * وارث *
بمعنی باج و بازو مقلوب معناسنه که وار کونه دیرلر * ونکر * سکون تاء مشناه و فتح کافله
دانه انکوز که و اوسر نکر دخی دیرلر کذا فی المویده * ورث * بمعنی و ج مرقوم و دخی خشم و غضب
معناسنه شمس فخری بیت بوفق رای و کرم کرد خلق را تسخیر * بکین و بخل نکر دابکس تباهی
وورث * مع السین المهمله * واپس * فتح باء فارسیله کیرو عربیه خلف دیرلر ابوالعانی
بیت واپس جانان زودمانده * کلب عقور * دوست از دشمن نمیداند بکیر دامنش *
* و اس * یوزن کاس خوشه * کنده معنی بغدادی سنبله سی کذا فی فرهنگ حسین وفای * و الیس
کسر لام و سکون یای تحتانیله ندیم و انیس اسکند بر حکیمک آدیدر کذا فی المویده
* و وپس * فتح باء فارسیله معنی مانده و نظیر میر نظمی بیت نباشد و پس در جهان هیچ کس
بعالم همه روی او نود و پس * ورس * سکون راء مهمله ایله فرهنگ جهانگیریده یواشته در که
بدخوی و بد نعل آن و قاطر بور نه اوزوب ضبط ایدر لوله ایضا بیت که چوب ادب دست او بود
و پس * کنده توسن سرکش چرخ ورس * تحفه الاخباریده بر چو پدیده دوه بوزنه
کیچورر لرادات الفضلا ده بمعنی بند و رشته مزوید ز عربیه بر نوع صار و اوتد ر
ولایت یمنده حاصل اولور جمیع بلادده آندن کتوررلر * ورس * بمعنی بس کذا فی
فرهنگ جهانگیری * و لیس * کسر لام و سکون یای تحتانیله بمعنی خوب و نیک ابوالعانی
بیت میشود مدوح عالم با کرم نامش و لیس * کار نیکو بر نیاید هر که را باشد خسیس *
* مع السین المعجمه * وارش * فتح راء مهمله ایله بمعنی مفتخوار که عربیه طفیلی دیرلر
هر کسک طعامنه دعوتسز حاضرا لوب یا نصیب دیه رک او تور و بی تکلفانه طعام یور
ودخی طعام آماده دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری * و خش * فتح خاء معجمه ایله بر علتدر
آت و قاطر و دوه یه عارض اولور آنک سببیلله آق سقی واقع اولور اول مرضه اوتی دخی دیرلر
کافی ظفر همدانی در عیب اسب بیت و خش دستت و بد نکام و چوش * جز دولنگ و کند
و ناینا * و سکون خایله ایکی معنایه در اول ولایت ختلانده بر شهر آدیدر حکیم انوری * رباهی
ای ماهر کاب خسرو کردون رخس * وی همچو سکندر ملک کیمی بخش * در ملک خدای ملک
چون کبچ تو نیست * بر کرد و بند بخش پروانه و خش * ثانی برایشه ابتدا شروع ایتک
معناسنه شمس فخری بیت مدح شهنشاه اعظم کنند * سعود کواکب بهر خانه و خش *
* و رخس * سکون راء مهمله ایله ولایت بلخده بر شهر آدیدر و ابتداء شروع کاره دیرلر
* و رزش * سکون راء مهمله و کسر زاء معجمه ایله وزیدن لفظ مدن اسم مصدر در حاصل
ایتک و زراعت و حرث ایتک و عادت ایدنک و سعی و کوشش ایدنک خواجوی کرمانی بیت
آزمان ازمن دلسوخته آثار نبود * مجرا زور زش عشق تو مرا کار نبود * و رزش * سکون راء

راء مهمله ايله قری معناسنه در دی ورکوش فی سکون راء مهمله وضم کافله ایاقلی کوپه که
 لعل ویاخود زمرد ویاخود اینجودن ایدرل دی وش فی بش معنایه کلور اول بمعنی خوب
 وخوش حکیم سنایی بیت بدا کرچه وش آمدود لکش * بر حدت بگذرد نباشدوش *
 ثانی بمعنی سره یعنی ایشه یرار ورایج معناسنه شاه داعی شیرازی بیت عشق بود از کج
 پنهان فی المثل * نقد خودوش کرده است آن ازازل * ثالث ادات تشبیه در کله آخرینه
 لاحق اولوب مشبه به معناسن افاده ایدر شیروش و ماهوش و ملکوش کبی شمس خیزی
 بیت آن خسروی که ناید آن مادر زمانه * چون او فاک مهابت مانند او ملکوش * رابع شمله
 دستار معناسنه که قش دخی دیرل خامس ترکستانه بر شهر آدیدر خلقی خوب صورت اولور
 و بی نظیر حررقاش اشکرلر و عربیده نقوش معناسنه در شیخ محیی الصرصری فی نعت رسول الله
 صلی الله تعالی علیه وسلم مادام علی القرطاس بکتب القلم بیت فاصحت ازاهیرالریاض کانما *
 مطارفوشی زانها صانع من وشنا دی وغیش فی کسرغین معجه وسکون یای تحتانیله بمعنی بسیار
 وانبوه لکن غیر ذوی الحیواتده اولور مال واثواب و عمر وفضل و پیشه کبی حکیم اسدی بیت
 بر اغشان نیستان وغیش * یله شمیر هر سوزاندازه پیش * شمس خیزی بیت جمال دخی
 ودین آنکه کردبار کهمش * ز نصرتست بر انجم زدولست وغیش * و جمعیت و غلبه معناسنه
 استاد و دکی بیت معذورم داریدکه اندوه وغیشست * واندوه وغیش من ازان جمع
 وغیشست * حکیم خوزنی بیت چو خط دست عطا بخش تو زی بایی * کدام جمع مسلسل
 کدام زلف وغیش دی مع الطاء المهمله * واسط فی کسر سین مهمله ايله بصبره نك عم مملکتی
 جاننده واقع بر شهر آدیدر آنده بی نظیر قلم بتراغبت مشهور در قلم واسطی دیرل ابو المعانی بیت
 کرنامه کتم واسطه امانتوان شد * تقریر و بیان با قلم واسطی اینجا دی و صیط فی کسر سین
 مهمله وسکون یای تحتانیله بمعنی واسط مرقوم دی وطواط فی فتح واوین وسکون طائین
 مهملتین ايله قرلغج دیدکلی قوشد ز که پرستو و پرستوک و فرستو و فرستوک دخی دیرل اما
 استعاره طریقیله کوتاه قد وحقیر وضعیف آدمه دیرل عوما و جوجیه دیرل خصوصاً
 و مشهور بر شاعر شیرین گفتارک لقبی در که نامی رشید الدین اولوب اشعاری یازلد قد
 رشید الدین وطواط یازارل دی مع الغین المعجه * وارغ فی کسر راء مهمله ايله صویندی
 یعنی دکرمان ارقلرند و بوستان صوینلرند صوینی آخیره جریان ایچون اوکنه قودقلمی تخته
 ویاخود چالی که ورغ دخی دیرل دی واروغ فی ضم راء مهمله وواو معروفله ککر مک معناسنه آروغ
 دخی دیرل ابو المعانی بیت حادثات دهر ضایع می کند مال بخیل * معله چون شد ممتلی واروغ
 پیدامیشود دی وارغ فی ضم زاء معجه ايله خرمالغندن اورلش ایپ معناسنه دی ودانغ فی
 فتح دال مهمله ايله شعله آتش کذا فی فرهنگ میرزا ابراهیم دی ورانغ فی فتح راء مهمله ايله ایکی
 معنایه در اول شعله آتش حکیم علی فرقدی بیت آتش عشق چون کتم پنهان * کزدهام
 کشد ز خانه ورانغ * ثانی روشنی و تابش معناسنه که فراغ و فروغ دخی دیرل ابن عین بیت
 بیشتر زین روز کاری داشت الحق چنانک * بود حال و بالما ازوی یلورانغ و با فراغ دی ورغ فی
 سکون راء مهمله ايله صویندی که بیوک ار مقلدن بتد باغلیوب بوستانلره و دکرمانه آقیدرل

شمس فخری بیت ای وای اگر عون جمال الحق والدین * در پیش چنین میل حوادث نهند
 وزغ * حکیم اسدی * مثنوی * بدانسان که بشنید بد پیش بند * که از چوب و از خار و وزغ
 ببند * نکه کرد زان سو که بر آب مرغ * بیست از سوی ریک یکپاره وزغ * استاد فخری بیت
 دل بردم را نیز بدم نشرد * کفتا که چه سود است وزغ آب ببرد * ثانی نور و روشنی معناسنه
 استاد رودکی بیت کل را چه کرد خیزد از ده کلاب زن * مه را چه وزغ بندد از صد چراغ دان و وزغ
 فتح زاء معجمه ایله قوربغه که جغزو غوک ویزک ووزک دخی دیرلر و غوغ و فتح و اوین و سکون
 غینین معجمتین ایله آوازوزغ یعنی قوربغه آوازی کذا فی التحفه و مع الفاء * وارف و ضم
 راه مهمله ایله بغدادی و آرپه نیک یوغون صاپندن طبق کبی اوروب اوزرند انک و طعام قویوب
 سفره یینه قولل نورلر و دانه بی صماندن و طپراقدن آیرمق ایچون آنکه صاوررلر و آکاوارو
 دخی دیرلر و و اف و بلبل و بعضی لر با بله بکزر بر قوشدر که زند و اف دخی دیرلر و کاهی باف
 معناسنه استعمال ایدر لر مصدری و افیدن کلور کذا فی فرهنگ جهانگیری و مع القاف و
 و واقواق و دریای محیط هند جا بنده اولان جزیره لرندن بریدر که آنده عظیم بالا قدر ختلر
 اولور شویله که یوز ذراع قد چکمش و قلقان کبی مد و رور و کار رنک پراقری اولور و پراقری دیننده
 آدم باشی و چهره سی کبی کوزلر و قوللر و یورون و اغز عینی ایله انسان باشنده بکزر میوه سی اولور
 روزگار اسد چکمدال و بوداقری دیننده و ارجمه صار صیلوب میوه صندن واق واق صمداسی ظاهر
 اولور حکیم اسدی * مثنوی * چوناکه وزیدی بکی باد نیز * ازان بیشه بر خاصنی دستخیز *
 سر شاخه اسوی ساق آمدی * وزان هر سری واق واق آمدی * امارا تم الحروفک عجایب
 المخلوقات و خیرة العجایب و سایر تواریخ معتبره لرده منظوری اولان روایاتک اصحی جزیره
 مزبور ده واقع شجر واقواق دید کبری انجا ک هیاتی و پراغی و چه محرر اوزره اما واقواق
 میوه سنک آدیدر بعض میوه سنده آدم کبی اللری و یاقری و باشی و کوده سی انسان شکنده
 کیمی ارکک ذکر و خصمینی اولور و کیمی دیشی صاچی و فرجی اولور ایمش و بعض میوه سی کوده سز
 یا نکر باش اولور ایمش جمله سی پرچم لرندن آ صیلوب کبی بترا ایمش تمام کاله ایردکنه اوج کره واقواق
 دیوچا غروب یره دوشرو اول جزیره ده اولان وحوش و سباع یره دوستی یز لریجه بازرگانلرک
 کشتیلری یاد مخالف سببی ایله اول جزیره یه دوستوب آنلر ذکر اولنار قدرت یزدانی و حکمت
 سبحانی بی کورن لر دن منقول و مرودر اما محفة الاحبابه بر عجیب اغاچدر که هر کون وقت صباح
 بهار و وقت شامه خزان اولور و فرهنگ میرزاده مسطوردر که بر طناع آدیدر که آنده التون معدنی
 وارد و شول مرتبه چوقدر که اول حد و ده قریب اولان آدملرک کو بکری قلاده سی التون اولور
 ایمش مزبور اغاچه الف اولک حد فیله و وقواق و دخی دیرلر استاد لطیفی بیت هرید نفس
 که آیدر حقم از رقیبش * هم موی من بنالد همچون درخت وقواق * حکیم خاقانی بیت
 بسی نماند که بپروح در زمین ختن * سخن سرای شود چون درختک وقواق و وثاق و فتح
 شاه مثلثه ایله خانه معناسنه در شیخ عطار منطق الطیر بیت خورد عیاری بدان دختسته باز *
 باو وثاقش بر ددستی بسته باز * حکیم انوری بیت دوش سرمست آدم بو وثاق * باحر بی همه
 وفا و وثاق * و محل و جای و مکان معناسنه شیخ عطار در پند نامه بیت دور باش ای مرد

مرد از اهل نفاق * در جهنم دان منافق را وثاق * عربیده کسر و او ایله * وثاق الخیل الذی یوثق به الخیوان * عبارتیه تفسیر او نمیشد و ورق فی ابکی معنایه در اول کاغد معناسنه که جمعی اوزاق کلور شکم طالب آملی بیت اوراق کهنه که بمی کهنه می رسد * ذوق که در پیاله بود در پیاله نیست * ثانی اغاج پیرا غمه دیرلر شیخ سعدی بیت برک درختان سبز در نظر هوشیار هر ورقی دفتر نیست معرفت کرد کار * وکل و سایر شکوفه نیک برکی معناسنه خواجه سلمان بیت صفحه روی تو تاید بیکبارگی * باد ورق باز کرد از کل و از یاسمین و ورق فی سکون راه مهمله و فتح نونه بهرام کورک کوشکی نامی در و وزق فی فتح زاء معجه ایله بمعنی و رخ مرقوم و وسق فی فتح سین مهمله ایله الشمس صاعدن عبارت در که الشمس درت بیک سکر یوز در همدر و وساق فی فتح شین معجه ایله اوج معنایه کلور اول نکلی قفتان ثانی معروف در یسی مقبول بر جانور در که کورک ایدر لر تویی بیاض و جابجاسیاه بنکاری اولور نافه سی بغایت معتبر در پادشاهلره و وزرا و گبازه مخصوص کورک در روایت اولور که قوای مختلفه سی وارد در پوست ظهیرینک طبیعته حار و یابس و حرارت لطیفی صفا بخشای لابسدر سخوتی اعتداله قریب در خاصه سی قوت جماعیه سی تحریک و وجع ظهر و میانی دافع در و کلی مثانه ده اولان علل بارده به نافع در حرور المزاج اولندرک وجود نی تسخین و اثر حرارتی بدنند مکین ایدر اما نافه سی حرارت و برودنده معتدل و لبسینک نفی ظاهر و علت بواسره دفعی با هر در و متصل لبسنه اعتیاد دافع انواع بواسیر در و قلبه قوت و سرور و رودکی بالاتفاق در ثلاث مرثه و بشارت معناسنه در میر نظمی هروی بیت رسید زجانان و ساق وصال * دم نقد جان را باین خوش مقال * و مع الکاف * و استیک فی سکون شین معجه و فتح نونه بمعنی چوپیک زن یعنی سرپاسبانان چار شو و بازار و محله بکجیلرینک باشی دیمکدر کذا فی فرهنگ جهانگیری و واك فی بوزن خاک کورک رنگور قوشدر اکثر صور کنارنده او تورر مجد همکر * قطعه * برفست ریزان در پای کلبن * زاغست باز آن بر جای بلبل * در خلق نخبیر آست ریزان * در کردن واك موجست چون غل و و ایزک فی سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله شراره آتش یعنی آتشدن چقان قغاجم و وباسک فی فتح باه موحد و سین مهمله ایله بمعنی خمیازه که دهان دره و فاره دخی دیرلر کذا فی المؤید و وتک فی فتح تاء مثناة ایله بر کوچک قوشدر عربیده سلوی دیرلر و وردک سکون را و فتح دال مهملتین ایله بمعنی چین شرقنامه ده وردوک مرویدر و وردوک فی سکون را و ضم دال مهملتین و او معروفه غله صاپیله اور تاش خانه وردوک دخی دیرلر هندی لسانند چپردیرلر ضمتین ایله و و رشک فی سکون راه مهمله و فتح شین معجه ایله اطبا و عطارلر ادویه باغلق قلمی بزپاره لینه دیرلر و شرک دخی دیرلر کذا فی المؤید و و زک فی فتح راه مهمله ایله بر چالی در که آتشی غایت نیز اولور و خبازلر و بریا نخیلر آنی تنوزه یا قرلر تنوری در حال قزدرر حکیم سوزنی * قطعه * بی عطای و رک نفرماید * که عطای کلجه پرور کست * چخته باید کلجه بیش از عید * کاندین بکند و روز روز شکست * عربیده بمعنی سیرین یعنی او توراقیری و سکون زاء مهمله ایله ینه عربیده شیرین اوزرینه طینق معناسنه و و رکاک و و رکاک فی کلاهنا بکون الراء المهمله و فتح الکاف مرغ مردار خوار یعنی چیلای ابوالعباس بیت بجای

مشك نبوند همچس سرکین * بجای بازند اردن همچس ورکاک * استاد فرخی بیت کر بکیرد
بظلم اندر جای * کمتر آید همای از ورکاک * ادات الفضلاده بردند پرنه در که شیر کجشك
دخی دیرلر و وزك ف فتح زاء معجه ایله ایکی معنایه در اول براغاجدر که بنه دخی دیرلر عربیه
غرب دیرلر ثانی قوربغه کدوزغ وجغز ویزك دخی دیرلر و وشك س سکون شین معجه وفتح
راء مهمله ایله بمعنی ورشك مرقوم کذافی فرهنگ جهانگیری والموید و وشك ف فتح شین معجه
ایله نیزلك سرعت معناسنه ابوالعانی بیت هرکه وشك میکند در عمل کارخویش * میشود
او عاقبت نادم و محنت کشد و وشك س سکون شین معجه وفتح میله بمعنی پای افزار کذافی الجمع
 و وکشك ف فتح کاف وشین معجه و سکون میله ساقر اغاجی در بعضیلر آنک یمشی در دیدلر
 و ویشك ف فتح لام و سکون میله بودخی ساقر اغاجنک آدیدر وکشك کبی یمشمنه ده دیرلر که
ترکیه وجدنه دیرلر عربیه حبه الخضرا دیرلر و وچنك ف فتح نونین و سکون حبله ریجان که
فتح حبله ده جائز شاهسپریم و شاهسپریم و شاهسپریم دخی دیرلر خسروی بیت وچنك را
همی نمونه کند * در گلستان بزاف وچنکی و ویشك ف فتح نون وشین معجه و سکون میله
بودخی وکشك معناسنه در یعنی حبه الخضرا و ویشك ف فتح نون وشین معجه و سکون واو
ایله بمعنی ویشك مرقوم و ویشك س سکون یای تحتانیله بمعنی ای نیک بخت عربیه ویشك دیرلر
 و مع الکاف الفارسی * وارنك ف فتح راء مهمله و سکون نوله تخملق قونیلان خیار که بادرنك
و شین دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری و وادارنك ف فتح ذال معجه و راء مهمله و سکون
نوله ترنج که بادارنك و بادرنك دخی دیرلر کذافی الجمع و ویشك ف فتح تاء مثناة و سکون
نوله اوزم عمالقمی خوشه انکور معناسنه و ویشك ف فتح راء مهمله و سکون نوله کتاب
السامی ده یامه معناسنه رکوبی اما فرهنگ جهانگیری بزرده و دلبنده و کتانه سیرک اولان یری
و بر سبب ایله دلنش یری کوزه مک و او ریمک معناسنه در و ویشك ف فتح زاء معجه و سکون
نوله و ویشك ف فتح زاء فارسی و سکون نوله کلاهما بمعنی ویشك مرقوم کذافی فرهنگ جهانگیری
اما فرهنگ میرزا ابراهیم بمعنی پیوند و آرایش جامه و پوستین یعنی قفتانده و کورکه اولان
زینت معناسنه مرویدر و ویشك ف سکون سین و فتح تاء مثناة و راء مهملتین و ویشك
سکون سین و نون و فتح تاء مثناة و راء مهملتین ایله ایکی معنایه کلور اول ایت بورنی دیدکاری
نسنه ثانی خطمی برتی معناسنه در و ویشك ف سکون شین معجه و نون و فتح فایله بمعنی
خرقه که عربیه فرغ و بقله الحمقادیرلر و ویشك ف فتح شین معجه و سکون نوله ایکی معنایه
کلور اول دمور میلدر که آنکله دولا بده پنده دن دانه بی آیرلر لواحد من الشعرا * قطعه *
کر یری دست سوی نان زانت * در فرانی و کاه نعمت تنک * بکنی هر دو چشم خویش زخمل *
همچو حلاج دانه را بوشنك * ثانی خرمن خرزه و هندوانه و خیار و امثالهم یعنی مذکورک
کومه ایله یعنی معناسنه در ویشك دخی دیرلر و ویشك ف فتح واوین و سکون کافین ایله آواز
سك یعنی کوپک اولومسی اوله و یا خود اورمسی اوله و ویشك ف فتح نون اول و سکون نانیله
ایکی معنایه در اول بر ایدر که ایکی اوجنی دیواره یقین یرده قارقله بر محکم باغلیوب اوزرینه اوزم
ص القباری اونکنی دیرلر حکیم صوزنی بیت احسان تو بسان ویشك سبیل است * در خوشاب

در خوشاب خوشه انکور بر و ننگ * وله ایضا بیت نبود عجب زد و لث شام اربنام او * کردند
رحیق مخموم انکور بر و ننگ * ثانی شرقنامه ده اوزم اغا جنک صاپی که آندن صوا میجر لر استاد
فرخی بیت شاد باش ای دو چشم دشمن تو * سال و ماه از کریستن چو و ننگ * فرهنگ
وقایع اوجی بود انمش اوزم چپوغی روایت ایدوب مرقوم فرخی یبتنه متمسک اولش و تحفه
الاجبا بده مطلقا تا که معناسنه در فرهنگ میرزاده معنای اوله مرویدری و ننگ فی سکون نونله
ایکی معنایه در اول درویش و مفلس بی نوایه دیر لر حکیم سوزنی بیت زین شعر شاعر انرا کرد
یقین که من * از هر ل و جد تو انکرم از زرو و سیم و ننگ * وله بیت منت پذیر باشی منت نهندنی *
کز تو غنی شوند بروزی هر از و ننگ * منصور شیرازی بیت نهال باغ جلال ترست کردون و ننگ *
زکوة کج عطای تراست قارون و ننگ * ثانی رکیک و کریه معناسنه فرهنگ جهانگیریده بر نوع کورک
کدی در که قویروغی اولز در یسن کورک ایدر لر و وردخی دیر لر مجمع الفرسان تهی و خالی معناسنه حکیم
سوزنی بیت ما از شما ز آدمیان نیم تنگ دست * کز معصیت تو انکرو از طاعتیم و ننگ * اما بو بیتدن
تهی و خالی معناسی چیقماز چونکه معصیتدن غنی دیدی طاعتدن مفلس اولق معناسی انسب
واقربدری و ننگ فی فتح ها و سکون نونله اوج معنایه در اول حلقه چو بین یعنی اغاج حلقه
بعض ایشه استعمال اولنور نتکم شاعر بیت چون بر و ن کرد از و زور و ننگ * در زمان
در کشید محکم تنگ * ثانی بر تخمدر عورتلر سهوز اولق ایچون تناول ایدر لر غایت نرم اولور
ولعابی چیقار بندر قطنو ناکی ثالث دم آبدر که نیور کندافی التحفه فی مع اللام * وال فی عظیم
الخلقه بر بیوک بالقدر شویله که کمی یه اوغراسه ضرری اصابت ایدر دریای محیطه اولور حکیم
اسدی بیت که این ماهی است آنکه خوانند وال * وزین مه پس افتدم اندروبال * فرهنگ
جهانگیریده ماهی فلوس داری یعنی پوللی بالق کمال اسمعیل بیت دین زد رویشان طلب نر
خواجگان باشکوه * زانکه کوهرا ز صدف با بی نه از ماهی وال * مجمع الفرسان دخی ماهی
دمدار در استاذ اعضا یری رازی بیت بر جل همت بر من عطا فرستد شاه * که کرکد نش
نتابنده نیز ماهی وال فی واغل فی کسرغین معجه ایله مفت باده خوار یعنی مجلس و صحبت باده یه
بی تکلیف واروب طرح ثقلت ایدن کران جان طفیلی معناسنه در فی وبال فی فتح باء موحد
ایله خطا و گناه معناسنه شیخ عطار بیت بیخرد دانش و بالست ای پسر * علم مرغ و عقل بالست
ای پسر * و عربیده کواکب سیاراتک او جدن حسیضه رجعتنه دیر لر فی و رل فی فتح راء مهم
ایله بر جا نور در سقنقوره بکرر اما میانلرنده فرق بودر که ورل بیابانلرده سقنقور نیل ارماخی
کنارنده اولور بر فرقی دخی بودر که ورلک باشی یاضی اولور سقنقورک سوریدر ورلک لونی صاری
قرله ما بیل و درسی در شتدر سقنقور ابلق ویشل و صاری و سیاه و بیاضه بولنور و درسی
املس و نسو اولور فی و رل فی فتح زاء فارسیله کر تشکله در می و نکول فی سکون نون و ضم کاف
و او معروفه کارنده قوی و چایک و جلد اولان نه دیر لر ادات الفضلاده و شکول مرویدری ویشل
سکون یای تحتانی و فتح شین معجه ایله قورد اشنی دید کوری علتدر که فضلات دم و صفرا دن
عارض اولور فی و بل فی سکون یای تحتانیله ویک معناسنه وای سنی دیمک اولور شمس
غری بیت درد فلک شکایتی آرد بنزد شاه * پاسخ ز چرخ نشود الا که و بل ویک * ویک کسر

ع

و او ایله یینه و پیل معناسنه در اغلب اوقات ده بر بیره مترادف استعمال اولنور لفظ عربی در و درت
معنایه استعمال اولنور اول معنای مرقومه ثانی یعنی افسوس و حیف اوستکور بیت
بداندیش و دشمن پراز و پیل جوی * که تا چون رباید از وجفت اوی * ثالث جهنده پروادینک
آدیدر رابع یعنی هلاک عربی دخی معنای اوله و معنای ثانیه استعمال اولنور لشخ بهاء الدین
العامی * قطعه * اغتص بریقی کتخسی الحاسی * اذاکره و هو لمهد ناسی * ان مت و جمره
الهی فی کبندی * فالوبل اذن لساکن الارعاسی فی مع المیم * وارم فی فتح راء مهمله ایله
یعنی ورم که آماس دخی دیر لر وجود انسانده اول شیشه دیر لر که وجعی اوله فی و اشم فی فتح
شین معجه ایله بر ارمق آدیدر و بر شهرک آدی اولق اوزن ده مرویدر فی و ام فی ابکی معنایه در
اول بوج که عربی دین دیر لر شمس فخری بیت کیست انکو سپهر میخواهد * درت از خاک
در کوش باوام * و بر شاعر عارف دیمشدر بیت زن نحوای اکر ت دختر قیصر بدهند *
وام مستانی اکر و عده قیامت باشد * ثانی یعنی نام بو ابکی معنادن غیری فامک اوج
معناسیله ده مترادف در اول جهته که با وفا و او حرف لاینک تبادل و تواخسی وارد فی و ام فی
فتح هایله اوج معنایه در اول بیله اولق ثانی زینت و آرایش ثالث پورسوق دیدکاری جانورد
کذافی فرهنگ جهانگیری فی و رام فی فتح راء مهمله ایله اوج معنایه در اول سهل و سبک
نسنه لره دیر لر حکیم ناصر خسرو بیت جهان پراز خس و پرخازو پرورام شدست * اکر کلام
همی بی و رام باید کرد * استاد فرخی بیت عطای او بورامست ز ایرانش را * کان مبرکه جز
او کس عطا دهد بورام * ثانی بر متاع بیع اولدقدن صکره بر علت ایله بهاسندن نقص اقتضا
ایلیه اکا و رام و وارام دخی دیر لر ثالث معجم البلدان صاحبی نقل ایدر که ری مملکتند بر شهر
واردرا سمنه و رام دیر لر خلقی شیعه در ل حال و رامین دیمکه مشهور در فی و رزم فی فتح راء مهمله
وسکون زاء معجه ایله فرهنگ جهانگیری آتش معناسنه در حکیم سوزنی بیت نیر تاب
تودردی بدخواه تو باد * تا بود راستی نیر کج از تاب و رزم فی ورم فی فتح راء مهمله ایله یعنی آماس
بر وجهی شیشدر جکرده و کوکس ایچنده و سایر اعضاده دخی اولور میر نظمی بیت هر کرد جکر
ورم باشد * او بهمان در ام باشد فی ورم فی سکون راء مهمله و فتح هایله سخن سخت و درشت
یعنی بر سوزده دیر لر که ابکی و جهله اوله یا متین و محکم و معنی داریا خود خاطر طوقنوب الم ویره ابکی
معنایه ترتیب اوزره ابوالمعانی بیت شود مقبول اکر در هم بکوی * مکو ورم مشهور کتر دلازار
فی وشم فی سکون شین معجه ایله بخار معناسنه در عوما حکیم فردوسی در صفت از در هابیت
دو چشم از بر سر چود و چشمه خون * زوشم دهانش جهان نیره کون * وایام شتاده لاسیا
بهاره قریب وقتده اولان بخار که هواده حاصل اولور خصوصا که نرم دخی دیر لر حکیم سنایی بیت
کشت پراز ابر ووشم چشم جهانی از انک * خرمن مهرست و ماه قند ز شب پوش او * بعض
فرهنگه نقس و تصویر معناسنه ده مرویدر فی مع النون * و ابردن نان فی یعنی اتمکی بشمک
ایچون یاصی ابلک کذافی الجمع فی واپس جستن فی کیرویه پهرامق و کیر و او تور مق فتح جم
وسکون سینله در میر نظمی بیت جست واپس ز زیر شمشیرش * جز کر بختن نماند تدبیرش
فی واپستن فی فتح باء رسی و تاء مثناة و سکون سین مهمله ایله یعنی واپس جستن فی واپستن

واپسین فی فتح باء فارسی و کسر سین مهمله و سکون یای تحتانیله صکره کی و صوکه قلان
 هر نسنه ده استهعمال اولنور مثلا نفس واپسین دیرل صوکه نفس معناسنه و رقومک اسلافی
 کیدوب کیروقلانورینه دیرلر و امامدن صکره کیروده اولان جماعت و ما کولات و مشروباتدن
 صکره استعمال اولنان و الحاصل جمیع حالاتده هر نه که کیروده اوله اکا دیرلر فی واپکیدن فی
 فتح باء فارسی و کسر کا فله اغزه آتمق میرنظمی بیت کرفته بکف واپکیدن چنان * که بد
 دانه و کشته آندم نهان فی واپکیدن فی کسر جیم فارسیله دیرمک و دوشرمک معناسنه در
فی واپکیدن فی متعدی واپکیدن فی واپکیدن فی کسر خاء معجه و سکون یای تحتانیله
 فرهنگ جهانگیریده پنجه دوشرمک معناسنه در اما مؤید الفضلاده ازهم جدا کردن یعنی
 بر بردن آیرمق فی واپکیدن فی متعدی واپکیدن در فی واپکیدن فی ضم خاء معجه
 و او معروف و سکون راء مهمله ایله اسرکک و قایرمق یعنی برکسنه نک غن و فکین چکوب
 و آنکچون غناک اولوب اسرکک معناسنه میرنظمی بیت چودبک نوجوان تازه واپکیدن *
 بکیردست او در خانه اش برد فی واداشتن فی کیروطو تمق معناسنه در هر نه اولورسه کرک
 محسوسا کرکسه معنا اولسون میرنظمی بیت چون او واداشت از جمله مکاره * همه کردند ص
 تحسین و صدزه * یوسکر لغت جمله مصدر در فی وادیان فی کسر دال مهمله و فتح یای تحتانیله
 یعنی بادیان بردارودرا اکثر چایله استعمال اولنور کذا فی المجمع فی وادیان فی فتح راء مهمله
 و سکون نوله سورمک و برابر ابلک معناسنه در فی وادان فی سکون را و فتح دال مهملتین ایله
 او قلاغو که آنکه خیردن یوقه آچارلر و دخی چوال و غیرا معناسنه در فی وادان فی سکون
 را و فتح دال مهملتین ایله اپکی معنایه در اول اورق که آنکچیلر خیر او ز رینه صاچرلر او قلاغویه
 یا پشمسون دیوثانی مامی معناسنه که عربیه قابله و ترکیه ایله دیرلر اما مجمع الفرسده اول
 اغاچدر که اتمک خیرین آنکه یامی ایدرلر ترکیه او قلاغو دیرلر عربیه ثونیا دیرلر ضم ثاء مثلثه
 و فتح او و ونون و سکون یای تحتانیله فی وادین فی سکون را و یای تحتانی و کسر دال مهملتین
 ایله یعنی مامی یعنی قابله شاعر بیت زن آدستن چو یاشد وقت زادن * بیاید وادین را
 دست دادن فی وارت فی کسر راء مهمله ایله دیرمک که عربیه مرفق دیرلر کسر مهم و سکون
 را و فتح فایله بومعنا ده بوزن ضامن در لکن فتح رایله بوزن دامن دخی جائزدر لو احد من العباد * قطعه
 در وضو دست شوی تا وارن * هست مسامشوم بتوضامن * پایها کر نشوید و وارن * زاهل
 بدعت شوی کشم دامن * اغاچی بیت زمانی دست کرده جفت رخسار * زمانی جفت زانو کرده
 وارن فی وارن فی ضم صریحله مختصر وارون در که معکوس معناسنه در کذا فی الموائد
فی وارون فی ضم راء مهمله و او معروفله معکوس و مقلوب و محوس و منکوب معناسنه
 استاد لیبی بیت ندانم بخت را بامن چه کینست * بکه نام بکه زین بخت وارون * شمس خیزی
 بیت ایاشعی که هر آنکو خلاف اندیشد * بودهر آینه در بخت دولت وارون فی وادین فی
 کسر را و سکون یای تحتانی و فتح دال مهملتین ایله وادین و او یاریدن لفظندن مخفدر یومق
 عربیه کی باع معناسنه ابوالمعانی بیت ز جور چرخ فلاک زهرها که وادیم * که دشمنان نکند
 آنکه دوستان کردند * و دخی برایشه بجد اولق معناسنه در فی وادین فی یعنی وارن مرقوم

و

و واژگون فی سکون زاو ضم کاف فارسیین ایله بمعنی وارون یعنی معکوس و مقابوب میرغیث
مجوی * رباعی * صد تجربه و صد آزمون در کارست * صد عقل برای یک جنون در کارست *
تو طالع از چند داری بگریز * کاینجا همه بخت واژگون در کارست و واژیدن فی
کسر زاء فارسی و زاء معجه ایله ده جائز در حالی بر آدم بر کسینه یه دیمک میرنظمی بیت
یار تنها زد بکران دیده * همه درد درون واژیده و واسرشدن فی فتح سین و سکون راء
مهملتین ایله خسته هنوز افاقت بولشکن نکرار خسته اولق اول حالتها اطبا نکس دیرلر
ضم نونه و واسرنگیدن فی فتح سین و راء مهملتین و سکون نون و کسر کاف فارسیله
طولنق معناسنه و واشدن فی ضم سین معجه ایله آچق اولق و آچلق کشاد کردن
و کشودن معناسنه میرنظمی بیت همه اسرار دل واشد زافغان * بگرد دروزوشب نالان
و کریان و واگردن فی آچق و قایق و خراب ایلک کشادن و ربودن و ویران کردن
معنارینه در و واگردانیدن فی متعدی و واگردن در و واگردیدن فی فتح کاف فارسیله
د و ندر مک و له ایضا بیت که واگردید بر سر چرخ گردون * غم و اندوه بدل کرد افرون *
و والان فی بمعنی پالان و پهلوان معناسنه ده مرویدر و له بیت کسی نامد به پیش او میدان
نیاید کارزارش مرد و الان * فرهنگ جهانگیریده رازیانه معناسنه در شاه ناصر خسرو
* قطعه * که دانست کاین تلخ و ناخوش هلیله * حرارت بر آندز ترکیب انسان * که فرمود
زاول که در دیشکم را * فرژ باید از چین و از روم و الان و وامران فی سکون میم و فتح راء مهمله
ایله چین دیارندن کلور بردارو در کذا فی الاداة و انسان فی سکون نون و فتح سین
مهمله ایله آنجلین و آنک کی دیمک در لفظ مرکبدر و اوو آن ایله سان کله لرنده که سان
ادات تشبیه در و وان فی ابکی معنایه در اول مملکت آذربایجانده سر حد رومده
واقع بر قلعه متین و ولایتک آدیدرتانی بمعنی شبیه و مانند کون دخی دیرلر و وانکرستن فی
کیرو باقی اکثریا آدم کیدرکن آردینه باقی واقع اولور ابوالمعانی بیت زکوبت چون روم
بیرون بماند در قفا چشم * که در دل صد هزاران خسرت از بس وانکرستم و واهم آمدن فی
بریره دیرلک و جمع اولق و بوزلق معناسنه در و و راستادن فی سکون راء سین مهملتین و کسر
همزه ایله ایله ایاق اوزره طور مق و له بیت بیاع از خسرت قدرت که سرو و عرو و شمشاد *
نکه کرده به بیرامن و راستاده بیک پارای ورتافتن فی سکون راء مهمله و فاق تائین مثنائین ایله
دیمک و بولک و دوندرمک معنارینه در و و راستادن فی سکون راء سین مهملتین و فتح حاء معجه ایله
یرندن قالمق قیام معناسنه مستقبلمک خاک فقه سن کسره یه و سین زایه ابدال اولنوب
ورخیر دیرلر و وورداشتن فی قالدر مق و کوتر مک و یوقار و طومق معناسنه و ووردان فی سکون راء
و فتح دال مهملتین ایله ابکی معنایه در اول بور بکیلر خیر آچد قلمری او قلاغو تانی خانه بالا
یعنی فوقانی او که وردانه دخی دیرلر و و رزکن فی سکون راء مهمله و فتح زاء معجه و کاف ایله
یعنی کوزه پر آب یعنی صوطلو برداق کذا فی المویذ و و رزیدن فی سکون راء مهمله و کسر
زاء معجه ایله اوزنمک و عادت ایدنمک مولانا جامی بیت چه زمار سم ستم و رزیدن * چه زتوسر زکرم
بچیدن * کال بخندی بیت بخوبان مهر و رزیدن چه کارست * رخس ماهست مه دین چه

چه کارست * بعض فرهنگ کرده زراعت یعنی کشت کردن معناسنه و درستان و سکون
 راوکسر سین مهملتین و فتح تاء مثناة ایله و درستان و فتح دال ورا و سکون سین مهملات
 و فتح تاء مثناة ایله امت معناسنه در کذا فی المجمع و ورسن و سکون را و فتح سین مهملتین
 ایله بمعنی بند بارسن یعنی اول بند که رسن ایله اوله و دخی رسن معناسنه ده اولور و ورشان و
 فتح راء مهمله و شین معجه ایله موسیقی ده بر پرده آدی در و سکون را ایله قری دید کاری خوش
 آواز قوشدر و ورشتن و فتح راء مهمله و تاء مثناة و سکون شین معجه ایله بمعنی شستن یعنی
 بومق عربیه غسل معناسنه میرنظمی بیت چو ظاهر شد سحر بر خاست از جا * وضو کرد
 ورشته دست و رورا و درشتان و سکون راء مهمله و کسر شین معجه و فتح تاء مثناة ایله
و ورشتان و فتح راء مهمله و نون و سکون شین معجه ایله کلاه بمعنی و درستان و ورستان
 یعنی امت استاد دقیق بیت شفیع باش برشته مرادین ذلت * چو مصطفی بردار
 مرورشتانرا و ورغن و سکون راء مهمله و فتح غین معجه ایله اعضاده ظاهر اولان یومریجه ات
 و یا خود ریج منعقد اولش اوله جو ز قدر دخی ایری اولور و رغان دخی دیر لر کذا فی فرهنگ
 جهانگیری و ورفان و فتح راء مهمله مشدده و فایله شفیع معناسنه یعنی شفاعت ایدی
 شمس خزی بیت دشمنانرا کین او بس منتقم * جرمناز اعقوا بس ورفان * مسعود غزوی
 بیت دادم بده و کر نه کم چاره خویشتن * مدح امیر و ز تو آدم یوزفان * لنک سگا کی بیت
 دوستی چون با کنه از شوق امرزش شها * دوستت پیش تو من ورفان آورده ام و و رکردن و
 طیاندرمق و قالدرمق و قویارمق و یانمق و یاندرمق و آتمق و بیک مذکور معناله محله کون
 استعمال اولنور و و رکشتن و سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله ایکی معنایه در اول
 دو تک و دوندرمک ثانی یوق اولق معناسنه بر کشتن دخی دیر لر و و ز نام نهادن و آد و کنبه
 و لقب قوم معناسنه و ورنان و فتح راء مهمله مشدده و نونله بمعنی ورفان مرقوم و ورنجن
 و ورنجن و اول فتح راء مهمله و جیم و سکون نونله ثانی فتح راء مهمله و سکون نون و یای تحتانی
 و کسر حمله بلازک که ارنجن و برنجن دخی دیر لر عربیه سوار دیر لر کسر سین مهمله ایله میرنظمی
 بیت مزین کشته ساعد با ورنجن * فاک کفتاجها ز ا دیده ورسن و ورنشستن و سکون
 راء مهمله و کسر نون ایله او تورمق و آت اوزرنده اولق و و رهین و فتح راء مهمله و سکون ها
 و یای تحتانی و کسر میله آریه و بغدادی او فی ایله مخلوط بشمس اتمک عربیه علیث دیر لر حدیث
 وزنی اوزن کذا فی المجمع و و رهین و فتح راء مهمله و کسر ها و سکون یای تحتانیله بمعنی و رهین
 مرقوم و وزان و فتح زاء معجه ایله وزیدن لفظندن اسم فاعل را سبجی معناسنه ابوالعافی
 در نعت شریف بیت رباع امل باد کرم هست وزان چون * سر سبز بود نخل امیدم بدو عالم
و ورفان و سکون زاء فارسی و فتح فایله بمعنی ورفان مرقوم و وزن و فتح زاء معجه ایله
 سرور و نشاطه صالوب یورینه دیر لر و عربیه سکون زایله طارتمق معناسنه در و ورتین و
 سکون زاء فارسی و کسر نونله دوه سودی و آیرانی معناسنه و وزیدن و کسر زاء معجه
 و سکون یای تحتانیله بیل اسمک معناسنه عربیه هب الیج و جغتایه ا بسماک دیر لر کسر همزه
 و سکون یای تحتانیله میرعلیشیر بیت صبح چون ایستی صبا ایچکیل قدح کیم بولماغونک *

سین وکوب ایستور کوشی یوباغ دوراندین صبا یی وستان یی سکون سین مهمله وفتح تاء مشناه
ایله ارقه اوستنه یاتمق ویا تمشه دخی دیر لر یی وستان یی سکون سین مهمله وفتح نونله بمعنی
وستان مرقوم ابوالعانی بیت بنکر در روز نقش سقف ودر شب اختران * دایما وستان
کشتن بوده کار هر زنان یی و سن یی فتح سین مهمله ایله بوزن رسن آلوده معناسنه امامی هروی
* قطعه * حضرتی کر قدر زید کر چه او * دامن همت نکر داند و سن * حارسش کیوان
و برحیثش ندیم * آفتابش شمع وگردونش لکن * عربیده مقله مه خواب یعنی اویقونک اولی
وله ایضا بیت از در دولت در آمد مست وکفت * بخت بیدار مرا این در و سن * و عربی
شعر لده دخی بومعنایه کلشدر اشجع الشعر امتنی بیت ابل الهوی اسفا یوم النوی بدنی *
و فرق الهجر بین الجفن والوسن * وینه عربیده ضم واولیله بیاضی چوق اولان کوزه دیر لر و سکون
سین مهمله ایله فارسیده بمعنی بسیار استاد رودکی بیت امروز باقبال توای میر خراسان *
هم نعمت وهم روی نکو ووسن بدارم یی و سن یی فتح شین معجه ایله بمعنی و سن مرقوم کذافی
فرهنگ جهانگیری یی و شیان یی سکون شین معجه وفتح یای تحتانیله جزا و عوض معناسنه
میرنظمی بیت نکویی بایدت و شیان بیدار * بدی را کردن بدکار سملمست یی و غستن یی
فتح غین معجه و تاء مشناه و سکون سین مهمله ایله بمعنی ظاهر و آشکارا یی ولین یی کسر لامله
بر نوع قبر جقد رکه بر یون و داد دخی دیر لر کذافی فرهنگ جهانگیری یی و میدن یی کسر میم
و سکون یای تحتانیله و الملق معناسنه در یی و ن یی اپکی معنایه در اول بمعنی شبهه ومانند
منوچهری در صفت اسب بیت یوز جست ورنک فعل و کرک پوی و غرم تک * ببرجه آهودو
و روباه حیلله کورون * ثانی بن مرقوم معناسنه در عربیده نون مشدده ایله اوج معنایه کلور
اول بر کسبه دیر لر که امور زنده مست وضعیف اوله ثانی سبغ که بر مقله چال لر ثالث بر شهرک
آدیدر که حسین قرظی و نی اول شهر دندرونون مخفله حکمای خطا اون بیک سنه یه دیر لر
و هند بلر چنگله دیر لر یی و ندیدن یی سکون نون ویای تحتانی و کسر دال مهمله اولی ایله زحمت
چکمک معناسنه یی و ندیدن یی سکون یایین تحتانی و کسر دال مهمله اولی ایله بمعنی چاره
جستن کذافی المجمع یی و ندیدن یی سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله یاوی قلق معناسنه در
یی مع الواء * وارو یی ضم راء مهمله ایله بمعنی وارف مرقوم یعنی غله صاپندن ایندکاری طبق
کی نسنه که روستا بیلر اوز زنده طعام یر لر یی و رکو یی سکون راء مهمله و ضم کاف فارسیده ولایت
خراسان بر شهر در که بر قیا اوز زنده واقع اولمش و درت اطرافندن چشمه لردن لطیف صافی صولر
روان اولمش کذافی المویذ یی و یو یی ضم یای تحتانی و اخفاء واولیله بمعنی عروس که بیودخی دیر لر
یی مع الهاء * و احسین یی کسر راء معجه و سین مهمله و سکون یای تحتانیله آتاش پنجه
و بوک معناسنه یی واره یی فتح راء مهمله ایله درت معنایه کلور اول شبهه ومانند ثانی نوبت
معناسنه استبادرودکی * قطعه * کل دکر ره بکستان آمد * واره باغ و بوستان آمد * وار
آذ کذشت و شعله او * مشعله لاله زار مان آمد * ثالث رصم و عادت معناسنه رابع کرت
و مرتبت معناسنه که یک واره دو واره دیر لر یک کرت دو کرت دیمک اولور یی وارنگاه یی فتح
راء مهمله و کاف فارسی و سکون تاء مشناه ایله صباح آچلدوخی و قته دیر لر میرنظمی بیت چو

چو وارنگاه شد از جای برخاست * همه اسباب جنگ بر خویش آراست * و ارسته فی فتح را
 و تاء مثناة و سکون سین مهملتین ایله قورتلمش معناسنه مولانا هاتنی بیت زدرماند کیهاجدا کن
 مرا * بوارستگان آشنا کن مرا * و ارونه فی ضم راء مهمله و واو معروفله ترس عربیه
 مقلوب و معکوس معناسنه که باز کونه و باشکونه و وار کونه و واشکونه دخی دیرلر شاکر
 بخاری بیت ای برادر برکه تالم من * زین جفای سپهر وارونه * حکیم زجاجی بیت چوراز
 سپهری دگر کونه بود * جهان در کف دیو وارونه بود * فر هنگ جهانگیریده بمعنی شوم
 حکیم قطران ارموی بیت تراعد و نبود مرد طالع مسعود * تراولی نبود مرد اختر وارون *
فی وار کونه فی سکون زاو ضم کف فارسیین و نونله بمعنی وارونه مرقوم فی واریره فی کسر
 زاء معجه و سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله بمعنی زمان فی واسه فی فتح سین مهمله ایله
 پروانه یه دیرلر ابوالعانی بیت پر تو شمع رخت کاشانه دل را گرفت * زانکه کردد کرد اودل
 واسه پرسوخته فی واشامه فی فتح شین معجه و مهمله عورات باشترینه اورتدکاری نسنه که
 باشامه و دامنی دخی دیرلر عربیه معجز دید کلیدر فخر کورگانی بیت وزان بعس داد ویرانامه
 و بس * همان پیرایه و واشامه و بس * وله بیت زکیسویت مراده یادکاری * زواشامه
 مراده عکساری فی واشکرده فی سکون شین معجه و راء مهمله و فتح کافله جست و ساخته
 معناسنه فی واشکونه فی سکون شین معجه و ضم کف فارسی ایله بمعنی وارونه مرقوم فی واسه
 فتح شین معجه ایله ایکی معنایه در اول آتجه دیدکاری اوجی قوش که باشه دخی دیرلر ثانی
 قر اغوکه صباحه فار شوچا یروچمن اوزرینه دوشر فی والانه فی فتح لام و نونله ریش و جراحت
 معناسنه ابوالعانی بیت سیننه شد والانه از سوز جگر * به نباشد جز دست لطف یار *
فی والغونه و ولغونه فی کلاهما سکون اللام و ضم الغین المعجه و فتح النون بمعنی کلکونه که
 عورات یوزلرینه سوردکاری قزبله در غنجان و کلغونه و فکر دخی دیرلر شهیدی قمی بیت آن
 بنا گوش کز صفا کونی * بر کشید دست و الغونه نسیم فی واله فی بوزن هاله ایکی معنایه در
 اول بمعنی واله مرقوم که حریردن اینجه و یوفقه طوقش بیاض و الوان ایدرلر حضرت مولانا قدس
 سره بیت مر از معجز نیر بزدلق کهنه بسست * برو برو که بقهر زمانه بد واله * ثانی سراب که
 مراده ابراقدن صوکی کورینور سیف الدین عارج بیت از شوق روت جانب خور میکنم نگاه
 چون تشنه از عطش بسوی واله میرود * کسر لام و اظهارها ایله بخود و حیران و سر کشته و مخیر
 معناسنه میرنظمی بیت در امورش واله و سر کشته بود * با شراب عشق دل آغشته بود *
فی واما فی ایکی معنایه در اول یوزیمکنن و اشلمکنن یوریاوب قالمش ثانی عاجز و بی طاقت
 و درمانده اولوب قالمش معناسنه فی واحواه فی سکون میم و فتح خاء معجه و واو معدوله ایله ایکی
 معنایه در اول دین صاحبی که معنای ترکیب بوج استیجی دیمک اولوز ثانی ثقلت و تقاضا
 ایله نسنه استین اما بومعنی استعاره طریقه ایله در فی وانسانه فی سکون نون اول و فتح سین مهمله
 و نون ثانیله پرکار معناسنه در فی واه فی اظهارها ایله وای وواخ دخی دیرلر و حیف محندن
 استعمال اولنور فی واهش فی ضم ها و سکون شین معجه ایله سرخوشلقدن و یا خود
 با بلقدن آبلشه دیرلر فی واهم فی فتح ها و جیم و تاء مثناة و سکون میم و سین مهمله ایله

کبیره قورانس یعنی کبیره و نیش صباچ و قیلاره صفت اولور که عربیه قلیل دیرلر و قولغه صفت اولور
 عربیه قنعداد دیرلر و طوداق صفتی اولور عربیه قلعده و مشمر دخی دیرلر و وایه بی فتح یای
 تحتانیله اوج معنایه کلور اول حاجت معناسنه فلکی شوانی * قطعه * از بوسه بوسه که
 دهد زاحتی بروح * وز غمزه غمزه که خرد را کند خراب * زان بوسه بوسه بوسه بوسه اومایه روان *
 زان غمزه غمزه اومایه عذاب * مراد و مقصود معناسنه ده کلور مولانا جامی بیت
 وایه جامی همین لعلت بود * کر نیاید وایه اوای وای * ثانی حصه و نصیب ولدت معناسنه
 شیخ عطار بیت زیر پا آور هوای نفس را * کم بدوده وایه های نفس را * ثالث علمدن خبر دار
 اولق استاد عنصری بیت سخن گفتن مجاهل بس خطا بیست * سخن بی وایه گفتن
 راز خای بیست و وجه بی سکون جیم و اظهار هایل اوج معنایه کلور اول قیمت و هم معناسنه در
 خواجه حافظ * مصرع * وجه میخوام من آن مطرب که میگوید رسید * ثانی وظیفه معناسنه
 خواجه سلمان بیت خورشید طلعتا و زرای تو وجه من * اکنون سه ماه رفت که تا خیر میکنند
 ثالث خرج و معرف معناسنه شاعر بیت بننگدستی از آن رو بساخت غنچه که اورا * زریست
 اندک و صد وجه نازکست بر آن زر و خوشینه بی سکون خاویای تحتانی و کسر شین معجتین
 و فتح نونله ایکی معنایه کلور اول بر جانور آدیدر ثانی هر بیاض نسنه به دیرلر کذافی فرهنگ میرزا
 ابراهیم و وریوشنه و وریوشه بی کلاهما بسکون الراء المهمله و ضم الباء الفارسی عروض
 و زنان باشلرینه باغداد قلری که عربیه مقنعه دیرلر کذافی المجمع و وریوشه بی سکون راه مهمله
 و فتح جیم فارسیمه و کسر جیمه ده استعمال اولنورا کرچه دیمکر ماقبلته اولان کلامه عطف
 اولنور و وردانه و وردنه بی کلاهما بسکون الراء المهمله و النون ایکی باشی
 اینجه اورتاسی یوغون بزوع او قلاغودر که چوچه و پیواره و کردنه دخی دیرلر هندی لسانینه
 پیلن دیرلر شاعر بیت فلک کشنست مانند نورک بز * اگر خواهی زندوردانه بر سر و وردو که
 سکون را و ضم دال مهملتین و و او معر و فله غله صا پیلله اورتاش خانه مختصر که وردو که دخی دیرلر
 هندی لسانینه چپردیرلر و ورده بی سکون را و فتح دال مهملتین ایله کوکرجین یواسی
 و کوکرجین برچی شمس خیزی بیت حجام آساصعود آسمانی * فراز تصدقش و رده باشد
 عربیه آل رنکه دیرلر و ورزه بی سکون راه مهمله و فتح زاء معجه ایله اوج معنایه کلور اول
 حاصل ایتمک ثانی زراعت و حراشت ثالث عمل و حرافت معناسنه و زرد دخی دیرلر کذافی التحفه
 و وززیده بی سکون راه مهمله و کسر زاء معجه ایله ورزه مرقومک اوج معناسنک ده مفعولیدر
 و اول کسنه به دیرلر که بر اشته و یا خود بر فعلند زیاده تجربه سی و ممارستی اوله و دخی اول نسنه به
 دیرلر که ال ایله چکلمش اوله دری کی و آنک امثالی نسنه لکی کذافی التحفه و ورطه بی سکون
 را و فتح طاء مهملتین ایله بتاق اولان با لحق و استعاره طریقیله خوف و مخاطره اولان نسنه ل
 شاعر بیت تهمت بی کنهان رسم قدیمست ای دل * رخت خود را که ازین ورطه مسلم برداشت
 و ورغاره بی سکون راه مهمله اولی و فتح غین معجه و راء ثانیله ایله اعضاده ظاهر اولان یومری
 نسنه که وجعی اولنرا هل طوس لغتیدر و ورقه بی سکون راه مهمله و فتح قافله نام عاشق
 ککشاهدر که لیلی و مخنون و وامق و عذر ایکی نظمه کتوزوب کتاب ایشلردر قد مانظمیدر و وریوشه

و عربیاء اسماء اضدادند در هم کریم وهم خسیس معناسنه در و فتحات ثلثه ایله کاغذ و مکتوب
معناسنه در و ورگاه فی سکون راء مهمله و فتح کاف فارسیله کاخن معناسنه در و ورکرده فی
سکون راتین مهملتین و فتح کافله او یاندر مق معناسنه استاد لطیفی بیت چراغی کر خدا
ورکرده باشد * بجا از باد دیوان مرده باشد و ورکوه فی سکون راء مهمله و ضم کافله عراق
عجمه بر شهر آیدر حالا بر قوه دیکله مشهور در ابرکوه و برکوه دخی دیرلر و ونجه فی فتح راء
مهمله و جیم و سکون نونله بر پهلوان والانی نامیدر سر لشکر روس ایدی و ورنه فی سکون راء
مهمله و فتح نونله یو خسه دیمکدر شیخ سعدی * قطعه * بنده همان به که ز تقصیر خویش *
عذر بیدر کا مخدای آورد * و زنه سزاوار خداوندیش * کس نتواند که بجای آورد *
و زواره فی سکون راء مهمله اولی و فتح واو و راء ثانیه ایله اول فوقانی خانه در که بر خانه نک
اوزنده یا پلش اوله بر بازه دخی دیرلر ترکیه چارطاق عربیله علویه و غرقه دخی دیرلر کدافی فرهنگ
وفانی میرنظمی بیت مکر روزی به و رواره نشسته * کدر بر زوی بیگانه بسته و و روره فی
سکون راء مهمله اولی و فتح واو و راء ثانیه ایله تین دیدکاری جانور در که در یسن کورک ایدرلر
بعض فرهنگه سنجابه دینار و کی مرویدر و و روه فی فتح راء مهمله و اخفاء هایلله حماقت
و بلاهت معناسنه در و و زاغه فی فتح زاء فارسی و غین معجه ایله قور بغه که جغز و وزغ و غوک
دخی دیرلر بعض فرهنگه بر نوع کلردر و و زده فی سکون زاء فارسی و فتح دال مهمله ایله دوکلیس
قسنه هرنه اولورسه و و زغه فی سکون زاء فتح غین معجتین ایله بمعنی و زاغه مرقوم و و سه
سکون سین مهمله و فتح میله چوید پیرانی زنان عجم دوکوب و قینادوب قاشلرینه سورر لسیاه
ایدرو دخی صاچلرینک بیاض اولان قیللرینه خضاب ایدرلر خواجه سلمان بیت که از قوس و قرح
یا بی هوار او سه رنگ ابرو * که از نجم و شعر بینی زمین را آسمان آسا * خواجه حافظ بیت
کز غالیله خوبوشد در یکسوی او پیچید * و زوسمه کا نکش شد در ابروی او پیوست و و سه
فتح سین مهمله ایله اپکی معنایه در اول چوب دست ثانی قوت و قدرت بو اپکی معنایه حکیم
سوزنی بیت یوسه سر بکوب دشمن را * من بگویم اگر تراوسه نیست و و سه فی کسر سین
مهمله و سکون یای تحتانیله اپکی معنایه در اول فسیله معناسنه در که او فادن بدلدر ثانی
واسطه معناسنه در اول اشدریجی دیمکدر شیخ سعدی بیت در میر و وزیر و سلطانرا *
بی وسیت مکر دیرامن و و شکله فی سکون شین معجه و فتح کاف فارسی و لامه صقلمش اوزم
شیره سی ایچنده اولان دانه یعنی چکردک غرث و غرثم دخی دیرلر کدافی الموید و و شکله فی
سکون شین معجه و فتح کاف فارسی و نون ایله آلت رچل معناسنه در اما مجمع الفرشده فتح شین
معجه و نون و سکون کافله آلت رچلر واد الفضلاده سکون شین معجه و فتح کاف و نونله توش
و توان معناسنه مرویدر و و شکله فی فتح شین معجه و کاف و سکون نونله بمعنی و شکله
مرقوم و و شنه فی سکون شین معجه و فتح نونله آت کیشمی که عربیله صهییل دیرلر استاد دقیق
بیت میدانت حربکاشن خون عدوت آب * تیغ اسیرم و و شنه آسمان سماع خوشن *
گاهی واوی حذف ایدوب شنه ده دیرلر و و شنه فی فتح شین معجه ایله و شق دیدگری
دارودر که بعض تراکیبه جزو ایدرلر و و شینه فی کسر شین معجه و سکون یای تحتانی و فتح

و

نونه بر نوع سلاح در جوشن دخی دیرل استاد مر زبان پارسی بیت نیرا ازوشینه بکنداری
همچو خیاط سوزن ازوشی * مؤید الفضلاده وادات الفضلاده سین مهمله ایله مرویدر
ویشیه فی سکون سین معجه وفتح یای تحتانیله خوزنه که کنکل دخی دیرل و وظیفه فی
معروف کونک تعیین اولنان نسنه و قسمت و نصیب معناسنه شیخ سعدی درکستان و نثر فی
پرده ناموس بندکان بکناه فاحش ندرد * ووظیفه روزی بخطای منکر نبرد و وعده فی
زمان معلوم و عهد معناسنه در بوابکی لغت اگرچه عربی در اما فارسی استعمالی شایع در
ووقره فی سکون قاف وفتح واه مهمله ایله چلاه آلتارندن بر آلتدرکه قطیفه بافلرک خاوکسدکاری
کسکین دموردر و وقیه فی سکون قاف وفتح یای تحتانیله وزن معلوم هرولایته مقدار
معیندن عیار ندر ترکیه اوقه و عربیه اوقه دیرلر روم در تیو زدر همدر و اطباقند اون اپکی
در همدر استاد منجیک بیت راست بر خشت بچشم آید اگر * همچون سرماست وقیه وقیه
برزم و ولاده فی فتح لام و ذال مهمله ایله بمعنی بادریسه یعنی آغوشی که ایله کجورب ایپلاک
اکیرلر عربیه فلکه دیرلر و لانه فی فتح لام و نونه ریش جراحت معناسنه کسر و او ایله ده مرویدر
و ولوله فی سکون لام اول و فتح ثانیله آشوب و هنکامه و آوازبانک معناسنه در میرنظمی
بیت ولوله انداخت بار دوی شاه * فتنه بر خاست دران جاپگاه و وله فی فتح لام و اخفاء
هایله بوزن همه خشم و غضب معناسنه در که وله زده بمعنی خشمکین بعض فرهنکارده عاشق زار
معناسنه مرویدر عربیه اظهار هایله بخود و حیران معناسنه و اله و حیران دیک اولور و ولجه
کسر لام و سکون یای تحتانی و فتح جیم فارسیله ایکی معنایه در اول مخلص دوست ابوالمعانی
بیت ولجه آن بود که روز حاجت * نباشد مال و جان از وی دریغش * ثانی چوال معناسنه در
و ونانه فی فتح نونین ایله بمعنی نان اتمک معناسنه در کذافی الجمع و ونده فی سکون نون
و فتح دال مهمله ایله کرده دیکلری او ندر فارسیله تره نیرک دخی دیرلر عربیه جرحیردیمکه
معروفدر و وه فی اظهار هایله بر لفظ در محل تحسین و جای قبوله استعمال ایدرلر نتم شاعر
بیت ترک من دی سخن بره میبخت * هر که دیدش زد و روه میبخت و وپله فی سکون یای
تحتانی و فتح دال مهمله ایله چاره جوی یعنی چاره ارایجی کذافی الجمع بومعنایه میرنظمی بیت
همه بهر شهزاده و پله شدند * برای علاجش بهر سوس شدند و ویزه فی سکون یای تحتانی
و فتح زاء معجه ایله بر او ندر ساقی اولر آنجق بر او زنده یا یلوب کیدر بر اغاچه یقین اولور سه
صاریلوب دپه سنه دک چبقار و ویشه فی سکون یای تحتانی و فتح سین مهمله ایله
افراسیاب شاهک سر عسکری بر نامدار پهلوان آیدر پیران ویشه دخی دیرلر حکیم فردوسی
بیت چنین گفت کز ویشه شور بخت * زبالین کین کی بر آید درخت و وپله فی سکون یای
تحتانی و فتح لامه بمعنی وبل مرقوم یعنی واپلا حکیم فردوسی بیت فرود آمد از تحت وپله کنان
زنان بر سر و کوش و ابرو کنان * فرهنگ میرزاده و اوپلا کردن و اقدر حکیم فردوسی بیت جو
رعد خروشان یکی وپله کرد * که کفتی بدید دست نبرد * اما تحفه الاحبابده یعنی بانک عظیم
دیوب بیت مرقومه متمسک اولمش و مع الیاء تحتانی * و اپخی فی سکون خاء معجه و کسر جیم
فارسیله مبر بار کیری که ما بخجی دخی دیرلر و بر معناسی دخی خلقی قدح و ذم ایدن آدمه دیرلر

دیر لر و وای و کسر میله در مانده و عا جز معناسنه در کذا فی التحفه بو معنای موید میر نظمی
بیت در پنجاهر آنکس که عامی شود * هر کار خود پیش وای شود و وای و بر لفظ در محل
تکسر و هتکام فرقت و جای نأسف و افسوس مخلنده ایراد ایراد لر شاعر بیت بخت بد و همت
عالی بلاست * وای بر آنکس که بدین مبتلاست و وپارای و فتح باء فارسی و راء مهمله
ایله زهره یلد زینک بر آید و وخی و سکون خاء معجه و کسر جیم فارسیله خرما چکر دکی
کذا فی فرهنگ جهانگیری و وخی و سکون خاء و کسر شین معجتین ایله بر نوع جا مه در
کذا فی المؤید و وخی و فتح راء مهمله و سکون خاء معجه و کسر جیم معنی زشتی کذا فی المجمع
و وری و سکون راء مهمله و کسر زاء معجه ایله معنی زراع و حرث یعنی کنجی و زرگر دخی
دینلور استاد لطیفی بیت همه و زور زور و زری مدان * همه کشت و زرتند و زری مدان *
حکیم فردوسی بیت کان شد تن و زری تخم کار * دران تخم بیکان و دل کشتزار و ورگوشی
سکون راء مهمله و کسر کاف فارسی و کسر شین معجه ایله کویه کتاب السامی ده کوشواره
درا زک بگردن رسد مسطور در و وماندکی و درد شکم و درد روده و احشای یعنی قارن
و در سقلا آغریسی کذا فی المجمع و وستی و سکون سین مهمله و کسر نونله بر آدمک تحت
نکا حنده ابکی ویا اوج عورتی اوله بر لرینه و سنی دیر لر ترکیه قومه دید کیر بدر استاد عسجدی
بیت دو ستام همه مانده و سنی شده اند * همه زانست که با من نه درم ماند و نه زر * شمس فخری
بیت از مراعات عدل تو برخاست * دشمنی از میان و سنی و و شانی و فتح شین معجه و کسر
نونله درم ده هفت که شیانی دخی دیر لر شاه ناصر خسرو بیت هر کور دیش کشت چو من بنده
ازان بس * از علم و هنر باشد و دینار و شانی و و شقی و فتح شین معجه و کسر قافله ید کجی
معناسنه در که و شاق ید کدر و و شنی و سکون شین معجه و کسر نونله سرخی که زنان بوزلریه
سوی در حکیم اسدی بیت جهان بسته از بت پرستان هند * بنیعی که باشد چو و نی پرند *
و وشی و کسر شین معجه مشدد ایله ابکی معنایه در اول قر للق حمرت معناسند عوما رینی
کل قر لقی و یقم کی خسروی * مصرع * روی و شی وار کن بو شتی نساغر * شینک تخفیه قیلده
جایز در حکیم اسدی بیت رسم کوزنان زمین جزع رنگ * و شی کشته زینک و شخ از خون رنگ *
ثانی بر جنس فا خر قما شد ر شهر و شته منسوب یعنی آنده استلنور استاد رافی بیت
کسرتد تنک تنک و شی بروشی زمین * آورد رنگ رنگ خوشی در خوشی هوا و اولی و سکون لام
اول و کسر ثانیله زناج معناسنه لغت سمرقند یدر کذا فی المؤید و وی و اوج معنایه کلور اول
ضمیر غایب در او کی عربی کی هو معناسنه شاعر بیت من اورا چه کوم چه رنگ آورم *
که تادست وی زیر سنک آورم * ثانی وای معناسنه شاعر * مسقط * نه زمن نادمینکی نه دلم شاد
میکنی * همه بیدادمینکی وی ازین شوخی تووی * ثالث مقدار معناسنه در حکیم نزاری
قهستانی بیت کرم صالح و کرفاسق بر فطرت خویشم من * کر تخم نکو بفشان ورتابستانده
وی و باب الولوالمکسوره مع الالف * ویرا و سکون یای تحثانی و فتح راء مهمله ایله فرهنگ
میرزاده بمعنی یادگیرنده و بمعنی صاحب و حافظ ابوالعباس بیت یکی مرد ویرا نباید نخست *
که کوید نیوشیدها را درست و مع الباء الموحده * وریب و کسر راء مهمله و سکون یای

و

تحتانیله بمعنی کج و مخرف که ترکیب و رب و ورو دخی دیرلر ابوشکور بیت توانی برد کار بستن
فرب * که دانهه راست یبند و رب * مع التاء المثناة * ولايت في اوج معنایه در اول مملکت
واقایم ثانی حکومت و حاکمک یعنی مملکت و الی وضا بط اولق ثالث مرتبه کرامت که ولی دن
مشتقد رمد کور اوج معنایه ترتیب اوزره ابوالمعانی * مثنوی * همیکشتم بسی شهر و ولايت
بیدم خوب و زشنش چون تمامت * کراشد پیشه جو دو عدل و انصاف * شود زاهل
ولايت نام اشرف * شود صاحب ولايت بی شک آن مرد * نمی یبند ز عالم محنت و ذرد *
في مع الجیم * ویرج في سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله اکیر دید کازی دارودر
عربیه و ج دیرلر فارسیه فریج و فریز و ورج دخی دیرلر کذا فی المؤید في و لچ في سکون
لامله بر قوشد عربیه سلوی دیرلر کذا فی الجمع في و بلاج في سکون یای تحتانی و کسر نونله
بر نوع حلوا در کذا فی التحفه في مع الء الهمله * وید في بوزن دید بمعنی ویرا یعنی
اکا دیدم را کر چه فتحه ایله بوزن قید روايت اولمشد راما شمس فخری کسروا ایله
نویده قافیه ابلمکه و علم لغت شمس فخری جمله دن معتمد اولد و غی اجلدن اکا متابعتا
مکسورده ضبط و نقل اولندی بوايات آنکدر * قطعه * لب ودلی تو باد از خرمی خندان
تن عدوی تو باد از عنا چونال نوید * مراد این شده از ین دولت حاصل * امید او شده
چون نام او ز عالم وید في ویند في سکون یای تحتانی و فتح نونله بمعنی بند حکیم سوزنی بیت
یکی پسر که اگر کس و را دیدم بود * نخواهدش که بویند ب عمر خود بیکبار في مع الراء الهمله
في وینستر في بوزن و معنی بیدستر قوند ز خایه سی چند باد ستر و چند بیدستر و باد ستر
و بیدستر دخی دیرلر کذا فی الجمع في ویرج في یای معروفله درت معنایه در اول حفظ معناسنه که
ازیر دخی دیرلر استاد عنصری بیت بویرناید کس را بزرگ همت او * که همتش نه بزرگی
نیاید آید ویر * ثانی فهم و ادراک معناسنه حکیم ناصر خسرو * قطعه * خوش خوش فرود باید
خوردنت روزگار * موش زمانه را تویی ای بجز دینیر * زین بد کنش حذر کن و زین بس دروغ او
می نوشن اگر بهوش بصیری و نیز ویر * بوم معنایه شمس فخری بیت ایاشهی که سراسر دعوات
میگویند زاهل فضل هر آنکس که عقل دارد و ویر * ثالث ناله و فریاد معناسنه حکیم سنایی * رباعی
ای جوان زیر چرخ بپیرم باش * باز دورانتش در زحیرم باش * یا برون شو ز چرخ چون مردان
ورنه با وای ووی و ویرم باش * رابع اردبیل مضافا تندن بر قریه اسمید رویای
مجهول ایله بی عقل و بی هوش و ابله و احمق و میرسم معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری
في ویر ویر في الفاظ مکرره نو عنندن در بر نسنه بی صیق صیق تقید و تفقد ایله
صور معغه دیرلر في مع الراء المعجه * وراز في فتح راء مهمله ایله هراة مملکتند
سیاکن بر طایفه تک آیدر في ویر في یای معروفله اوج معنایه در اول خصوص ثانی
خاصه ثالث خالص معناسنه ویرده دخی دیرلر في مع السین الهمله * ویس في یای
معروف ایله بمعنی مانند شمس فخری بیت چهارا اگر گوشه باشد یقین * شود در پناهت
جهان خلد ویس في ویس في بمعنی ویس که نام معشوقه را مین در که ویسه دیرلر ورا مینه رام
دخی دیرلر خواجودر همای همایون بیت اگر مرغ جم صید بلقیس کشت * دل رام منزله که ویس

و بیس کشت * کذا فی التحفه ^و مع القاف * وشاق ^{فی} فتح شین معجه ایله غلام ساده رویعی
 تازه خدمتکار حکیم خاقانی اکا بردن برینه یازمش بیت و شقی ده که در بزم کبیرم * یا وشاقی که
 در برش کیرد * شیخ نظامی بیت جنیبت کش وشاقان سرای * روانه صد صد از هر سر
 جدایی * فرهنگ میرزاده خدمتکار درویشان مرویدر ^و مع انکاف * ویند انک ^{فی} سکون
 یای تحتانی و تون اول و فتح تون ثانی و دال مهمله ایله یعنی نافه * مشک کذا فی فرهنگ جهانگیری
^و ویک ^{فی} یای معروفه بر کله در محل ترجمه ای نیکبخت معناسنه ایراد ایدر لکاهی و پل
 لفظیله مرادف ایدوب و پل ویک دیر لویای مجهول ایله عربیله کی و محک معناسنه کاور کد عرب
 محل ترجمه ادا ایدر لک حکیم فردوسی بیت سخن گفتن نغز و گفتار نیک * نکردد تبه تاجه ناست
 ویک * وله ایضا بیت اگر شاخ بد خیزد از بیخ نیک * تو باشا خ بد پره یا غار ویک * اما شمس
 فخری یعنی وای دیوب بو بیی نظم ابلش بیت کر زین فلک شکایتی آرد کسی بشاه * پاسخ ز چرخ
 نشنود الا که ویک ویک * تحفه الاحباب صاحبی حافظ او بهی یعنی وای و دعای بد یعنی نفرین که
 ضد و محک در روایت ایدوب بو بیته متمسک اولمش بیت ماده کفتنا هیچ شرمت نیست ویک *
 یعنی سبکساری نه بندداتی نه نیک ^و مع اللام * وشکول ^{فی} سکون شین معجه و ضم
 کافله مرد جلد و هو شیار و جنت و قوی و در کار معناسنه که بشکول دخی دیر لک میر نظامی بیت
 هر که در کار خودش وشکول شک * حاصل مقصود دل موصول شد ^و وکال ^{فی} فتح کاف
 فارسیله کو مرکه زغال و زکال و انکشت دخی دیر لک کذا فی الاداة مجمع الفرعه فتح و او ایله مرویدر
^و وک ^{فی} بوزن دل شکوفه معناسنه در عموم اشکوفه انکوره دیر لک خصوصاً عربیله قفا الکریم
 دید کار در ^و و پل ^{فی} یای تحتانی مجهول ایله ایکی معنایه در اول ظفر و فیروزی و غلبه
 بر اعدا معناسنه در شمس فخری * قطعه * شست اگر هر صید یک شاید * حوت کردن
 بودش در تشبیل * او چو خورشید و جسم چون ذره * ذره بر مهر کی نماید و پل * ثانی فرهنگ
 حسین وفایی ده ایشی وقتند مرادی اوزره بولعه دیر لک استاذ رودکی بیت لب سبب بهشت
 و من محتاج * یافتن راهمی پیام و پل * ادات الفضلاده فتح و او ایله مرویدر ^و مع النون ^{فی}
^و ووردان ^{فی} سکون را و فتح دال مهملتین ایله وجود اسانده ظاهر اولور ات پان لری که
 ترکیب سکیل و عربیله تولول دیر لک ضم تا مثله ایله ^و وزن ^{فی} فتح زاء معجه ایله براغا جدر
 معلوم آندن یای بیمار لر درخت بشخیز دخی دیر لک ^و وز و لیدن ^{فی} ضم زاء فارسی و او معرف
 و کسر لامله ایکی معنایه در اول ایشه قند رمق یعنی تحریر ص ابلک ثانی هوا اسمک معناسنه
 میر نظامی بیت وز و لیده صبا وقت سحر خوش * بعالم لطف و بر خود کشت آتش ^و ولین ^{فی}
 کسر لام و سکون یای تحتانیله بر نوع قبر جقد روجود انسانده ظاهر اولور اکا بر یون ووداد دخی دیر لک
^و ویران ^{فی} معروف ضد معمود در شاعر بیت هر خطه دلم را بسری کرد تصروف *
 ویران شده چون وقف بر اولاد ذکور ست ^و ویزکان ^{فی} سکون یای تحتانی و زاء معجه و فتح
 کافله یعنی خاصکان زاء فارسیله ده مرویدر استاد عنصری بیت اباویر کان ماند دامن محک
 نه روی کیزونه جای درنگ * حکیم فردوسی بیت بفرمود تا نوذر آمد به پیش * اباویر کان
 ویزکان خویش ^و مع الهاء * وره ^{فی} فتح زاء فارسیله قارش که بدست دخی دیر لک وره

برقارش ديمك اولور ابوالمعاني درهزل بيت نباشد بکادن بهرحال سير * هر چند شد
سخت ويك وزه کير و ويسه في کسر لام وسکون ياي تحتاني وفتح سين مهمله ايله بمعنى و ليس
مرقوم في ويرانه في معروف يعني خرابه في ويره في سکون ياي تحتاني وفتح راء مهمله
ايله درخت خربزه يعني قاون تکي کذا في المويد في ويره في ياي تحتاني معروف وفتح زاء
فارسيله اوج معنایه کور اول بمعنى خصوص حکيم فردوسی بيت زما بر همه پادشاهان درود *
پوره که عدلش بود تار و پود * ثاني بمعنى خاصه حکيم اسدی بيت صدوسی بشتر ويره * شه
ززر * غلافش زديانکارش کور * حکيم فردوسی بيت مرا زين همه ويره اندوه تست *
که بيد از دل باشی و تند دست * ثالث بمعنى خالص منو جهري بيت با عز مشك ويره و با قدر
کوهري * با جاه زرساوی و با نفع آهني * به معنایه شمس خري بيت هر که بابتد کان شاه
جهان * دارد اخلاص و نیت ويره * وهر نه که مغشوش اولیوب صاف اوله اکادیر لر مسعود
سعد سلمان بيت ويره می کهنه کش کشت چو کینی جوان * دل چوسبک شد ز عشق در دره رطل
کرانه في ويسه في ياي مجهول وفتح سين مهمله ايله بمعنى ويس مرقوم في ويشه في ياي
معروف وفتح شين معجه ايله صبر مشق معناسنه کسروا ايله تصحیح اولمشدر في ويشيه في
سکون ياي نین تحتانی و کسر شين معجه ايله بمعنى کسرتده یعنی دوستش کذا في المجمع في مع الیاء
التحتانی * وی في ایکی معنایه در اول بمعنى اصل ثاني حرف ندادرای کی ایکی معنایه
ابو المعانی * قطعه * هر که در ذات وی شد پاک داد * در درونش میشود حب و و داد *
ای که در اصلت نباشد مردی * وی خرابه که کشتی نامراد في ویدی في سکون ياي تحتانی
و کسر دال مهمله ايله علت جدامه دیر لر اء اذنا لله تعالی من ذلك في ویری في دال یرینه راء
مهمله ایلده اول معنایه مرویدر في ویرکی في سکون ياي تحتانی وفتح زاو کسر کف فارسین ايله
صاف و خالص اولق معناسنه در في باب الواو المضمومة مع الیاء الموحدة * وریب في کسر
راء مهمله وسکون ياي تحتانیله بمعنى کج و محرف ترکیله و رب و و رودخی دیر لر اگر چه مکسورده
ذکری مرور ایدی لکن بعض کتب لغات معتبره ده مضمومه ده ایراد اولمشن بناء علی ذلك تکرارینه
ارنکاب اولندی مع رجاء المسامحه حکيم اسدی بيت بردامن کوه اندر وریب * بکی دست
دیدند با فروزیب في مع الدال المهمله * و سد في فتح سين مهمله نشده ايله بمعنى بسد
یعنی مرجان که بسد معربیدر کذا في التخفه في مع الزاء المعجه * وراز في فتح راء مهمله مشده
ايله بمعنى خوک نری یعنی ارکک طکوز حکيم فردوسی * مصرع * چو وراز خو کست خوش
روی و چاپک في مع السين المهمله * ورناس في سکون راء مهمله وفتح نونله بمعنى غافل ابو المعانی
بيت کز ند میرسدت کر کنی بکی غفلت * زمکر دشمن بدرک مشوازه ورناس في ورس في
سکون راء مهمله ايله سر و کوهی که عربیله اهل دیر لر في مع العین المعجه * ورنغ في سکون
راء مهمله ايله بمعنى تیری و کدورت في ورونغ في ضم راء مهمله وواو معروفله ایکی معنایه در
اول بمعنى تیری و کدورت فخر کورکانی بيت بیاساقی آن آب صافی فروغ * که از دل بردنک
وازان ورونغ * ثاني بمعنى آرونغ کذا في فرهنگ جهانگیری في مع الکاف * ورنک في فتح
زاء فارسی وسکون نونله بما که پینه دخی دیر لر عربیله رقع معناسنه میرنظمی بيت اگر جامه

جامه راهست در برورثك * نباشد از و در دل پاك زرك و وشك في فتح شين معجه ايله يعنى اشك كه
 خرديمكدر مجمع الفرسك سکون شين معجه ايله اشق معناسنه در كه اشخ دخی دیرلر و ورزك في
 ضم زاء معجه و سکون زاء مهمله ايله بمعنی بزرگ کدافی فرهنگ جهانگیری کاف فارسیله در
 في مع اللام * و زول في ضم زاء فارسی و و او معروفله اپکی معنایه در اول بمعنی کشور ثانی
 بمعنی پرول و او ايله با حرف لری بننده تبادل اولدوغی اجلدن کدافی المؤید والاداة في وهل في
 ضم ه ايله بمعنی درخت کاج کدافی فرهنگ جهانگیری في مع الميم * و شم في سکون شين معجه
 ايله بر قوشدر تیهویه مشابه اما آندن کوچکتر اولور بودنه دخی دیرلر از بوسلیك بیت
 در جنب علوه منت چرخ * مانك و شم پیش چرغست * و دخی مرویدر که دیالمه پادشاه لرندن
 قابوس نام بر پادشاهك مرغ و شمی شکاره میل ورغبنی زیاده اولغله و شمکیر لقب قومش لر ایدی
 حکیم زجاجی بیت بد آنجا که بد کنبد نامدار * شهنشاه دین و شمکیر سوار * حکیم سنایی
 بیت فقه خوان لیک در جهنم چاه * همچو قابوس و شمکیر مباحث في مع النون * و شکر دیدن في
 سکون شين معجه و راء مهمله و فتح کاف و کسر دال مهمله اولی ايله في و شکر دیدن في سکون
 شين معجه و یای تحتانی و فتح کاف و کسر راء مهمله ايله کلاهما بمعنی جست کردن و جست ساختن
 کدافی المؤید في و شکو لیدن في سکون شين معجه و ضم کاف و کسر لامه کار و عملک جلدی
 و جست نمودن معناسنه در کدافی المؤید في و ضم و ساختن في آبدست ألمق معناسنه میرظمی
 بیت و ضم و ساختنی دایما آردت * فراخی رزقت اگر بایدت في و غزن في سکون غین و ضم
 زاء معجتین ايله بمعنی کورستان یعنی مزارستان کدافی فرهنگ جهانگیری في مع الواو * و سو
 ضم سین مهمله ايله اپکی معنایه در اول طیانق نکیه معناسنه ثانی آغز چوره سی في و ضم في
 یعنی آبدست اگر چه عربیدر اما فارسیه استعمالی شایع در في مع الهاء * و شکدانه في سکون
 شين معجه و راء و فتح کاف دال مهملتین ايله اول کسبه دیرلر که ایشان مجد و ساعی و مقدم و مجرب
 اوله یعنی عاقبت اندیش اولوب هر ایشده فکر و ثانی ایدوب بعده مباشرت ایلیمه و بعضیلر
 دیدلر که اول کسبه دینور که کارنه جلد و جست و چالاک اوله کدافی کتاب الاسامی فی الاسامی
 عربیه و شکرده شیخان دیرلر ادات الفضلاده کسر و او ايله جد و توش و توان و فتح و او ايله
 جست و چالک معناسنه مرویدر بعضیلر سین مهمله ايله نقل ایلدیلر في و لغونه في سکون
 لام و ضم غین معجه و فتح نونه قر لجه که زنان یوزلینه سورر لر لغونه و کلغونه و بلاگونه و کلاگونه
 و کلاگونه دخی دیرلر في مع الیاء تحتانی * وی في برکله در زنان محل تعبیه ایراد ایدر لر
 حکیم نزاری قهستانی بیت بحیرت کفت زال مولع زر * که وی وی جان ما و جان مادر *
 في باب الهاء المفتوحة مع الالف * ها في اوج معنایه استعمال اولنور اول ادات تنبیه در
 حاضر اول معناسنه و ثانی ادات جمع در هر کله نك آخرته للاحق اوله معنای جمعیت افاده ایدر
 لکن ذوی العقول ان غیر یده جمادات مقوله سی جمع اولند قده ها و الفله ادا اولنور و برادات جمع
 دخی و ادر الف و نوله در اول ذوی الروح جايز اولور تفصیلی مقدمه کتابه ذکر اولندی
 ثالث بمعنی اینک یعنی ایشته دیمکه هادیرلر حکیم خاقانی بیت کعبه چه کنی با حجر الاسود زرم
 ها عارض و زلف و خط ترکان خطایی في هبا في فتح باء موحد ايله اپکی معنایه کاور اول ضایع

و ثانیاً معناسنه میرنظمی بیت که سعیم در حق او راه باشد * چو فکر راست کردم کج روان شد
ثانی تو ز معناسنه در بوندند که هباء منثور شد دیر لر عربیده بو معنار دن غیر ی بل اسمکده ده دیر لر
و هجا فی فتح جمله بمعنی ملامت و مذمت کدافی الاداة بر کسنه بی ذم ایتمکه هجو ایندی
دیر لر شاعر بیت جهنی و هجا کو عبید ز آکافی * زبذبانی او هیچکس نیاسوده و هر آ فی
فتح راه مهمله مشدده ایله هلیله نک آ دیدر ودخی التون و کش قیره لر ایدوب آت رختنه و ایره
میخار لر هلیله به مشابهنی اولد و غندن تسمیه اولنش حکیم خاقانی بیت هر ای زین چواختر
و بر کستوان چو چرخ * افکنده بخت زیور عیدی بر اشقرش * اثیرالدین اخسیکنی بیت
هر ای نجوم بر فکنده * در بار که تو شام ادهم * و شعر ای متأخرین ایرک زیب و زینت ایله
دو زلمه سنه استعمال ایشلر از انجمله کمال اسمعیل بیت همی سازد فلک هر ای خیل بند کانش را
ز ماه چارده طاسک ز زلف نیره شب پرچم * بو معنایه حکیم خاقانی بیت رخس بهرا
بتاخت بر سر صفر آفتاب * رفت بچرب آخری کنج روان بر رکاب * بو بیتدن آت بساطی اولق
فهم اولنور و مجمع الفرسه آواز معناسنه شاعر بیت نه آوای دیوونه هر ای دد * زمانه زبان
بسته از نیک و بد * بو بیتدن آواز خوش اولق مفه و مدر و هر آ و فی بامله دیر لر ودخی
هر آواز دیمک اولور و هزار آ و فی فتح زاء معجه و سکون زاء مهمله ایله اوج و جمله بمعنی
ویریلور وجه اول آو الفظی توضیح مراد اولنوب آنجق نفس بامبل قصد اولنور وجه ثانی
تشبیه مراد اولنوب بامبل صد الو معناسی اولور وجه ثالث آوا هزار لفظنک میری اولوب
یک صد ادیمک اولر که کثرتدن کنایه اوله شمس فخری بیت سزد که اهل هنر چون هزار آ و
نیز * برند جمله بحسین او هزار آ و * استاد کسای بیت هزار آ واهی بر کل سراید * بسان
عاشقان بر روی دلدار * بو بیتدن مراد بامبل در هزار آ و فی چیان دید کوری حشر اتند در ترکیه
قرق ایاق دخی دیر لر و هست استا فی سکون سینین مهملتین و تاء اول و فتح تاء مثناة ثانیله
سحر و افسون ایدیی سحر و عزایمخوان معناسنه و هلا فی فتح لامله حرف تشبیه در عربیده
الامعناسنه حکیم فردوسی بیت هلا تیغ و کویاها بر کشید * سپرهای چینی بسردر کشید
و هلا هلا فی آسان و سهل معناسنه کمال اسمعیل * قطعه * زیان مالی و جاهی توان تحمل
کرد * ولی شماتت اعدا هلا نبود * هلا هلا سخن عامه است معذورم * کد نظم خسته دلان
از خلل جدا نبود و هما فی فتح میله باران شدید یعنی زیاده یغمور میرنظمی بیت سخت
سر ما بود و باران هما * شسته اند از زندگانی دست و پا و همارا فی فتح میم و راء مهمله ایله
بمعنی همواره و همیشه و همارا اختنک معنایه مترادف رکذافی الخفه و همانا فی فتح میم و نونله
مانا معناسنه در بکتر دیمک رامامی انلرند فرق واردر مانا عامه در همانا خاصه در که تحقیقه یقین
شمس فخری بیت از قاف تا بقافست مأمور حکم کرد * مانا که کرد ایدوز نزدیک شد همانا
مجمع الفرسه یعنی پنداری دیوب بو بیته متمسک اولش استاد فخری بیت همانا دست کو هر بار
او طانست و دادی تن * بلی دادی بد و زندست و تن زند بجان باشد و هیا فی سکون میم و فتح
باء فارسیله ایقداش معناسنه پاداش کی لکن بینارنده فرق واردر زیراهم موافق معناسنه در
ایکی کشینک یور یکنه مشیلری یعنی یور پشلی بر لرینه موافق و مناسب اولسه هیا دیر لر

دیرلر واما ابرکی کشی یوزیمکه یولداس اولسدلر پاتاش دیرلر بو بیلندن قلم اولنور میرنظمی
 بیت پکدر کر پاتاش کشتنک چند تن * نیسنک همیاولی دررهزدن * واستعاره طریقیله
 حامی معناسنه ده استعمال اولنور مثلا برکسنه برکسنه نك معاوتنند اولسه فلان همیای
 فلانست دیرلر فی همتا فی سکون میم وفتح تاء مثناة ایله مثل ومانند معناسنه مولانا جامی
 بیت یار رسول الله حبیب خالق بکتا تویی * برکزین ذوالجلال پاک بی همتا تویی فی همزانوا فی
 فتح زاء معجه ونونله متناق دوروی معناسنه در فی هموا فی سکون میم وفتح واو ایله یعنی آرزو
 وطلب واو ایله دن ترخیم اولمشدره مقصود و حاجت معناسنه هم لفظیله ترکیب اولمشدر فی دنیا
 سکون نون وفتح جمیله اوج معنایه در اول بنا اییی کدیوار هموار اولغیچون چکوب اکا برابر
 پیارلر تانی ایجه یول ثالث برابر یوزیمک معناسنه در فی هوا فی عناصر اربعه نك بریسیدر
 وکریدز خاکی آب بیجه احاطه ایتمس ایسه آبی دخی هوا او ایله احاطه وکره آتش آبی احاطه
 ایلشدر جو سما هوا ایله ملودر روح حیوانی نك تمدنه سبیدر خالق مخلوقات و صانع کائنات
 جل شانہ حضرتی روح حیوانی بی بدن حیوانده غایت خار خلق ایلشد رحالی اوزره قالسه جوف
 بدنده محترق اولوب ذی روحی هلاک ایدر ایمدی اکا میرد لازم اولدوغندن هوانک طبیعی بارد
 ورطب اولغله روحک حرارتی تسکین ایدوب اعتدال حاصل ایلکله روح دخی بدنه اواضه حیات
 ایدر و هوایی جوف بدنه ایصال ایلکله نفس واسطه در اکا بناء شیخ سعدی دیباجه کاستانده
 هر نفسی که فرو میرود هم حیاتست و چون برمی آید مفرح ذات * دیمشد رعبیده عشق و محبتبه
 هوا دیرلر فی هیلا فی سکون یای تحتانی وفتح لامله آعجه طوغان که باشه دخی دیرلر فی هیلا
 سکون یای تحتانی وفتح نونله جوهر دار قلیچ که رویمینا دخی دیرلر فی هیولا فی هر سنه نك
 اصلنه و ماده سنه دیرلر لفظ عربیدر اما فارسیه نیرنک معناسنه مستعملدر تقاضا تصویری
 نقش ایتمزدن اولر رسمی ایدرلر اکا هیولا و نیرنک دخی دیرلر خواجه حافظ بیت در اتحاد هیولا
 و اختلاف صور * خرد زهر کل تو نقش هر بیان کیرد فی مع الباء الموحده * هر باسب فی
 سکون راوسین مهملتین وفتح باء موحده ایله کواکب سیاره یعنی زحل و مشتری و مریخ و شمس
 و زهره و عطارد و قمر بونلرک جمله سنه ده و مفردینه دخی دیرلر کدانی فرهنگ جمها کیری
 فی هم شراب فی سکون میم وفتح شین معجه و راء مهمله ایله حریف و یاران یعنی همیشه بریده
 صحبت و عشرت ایدناره هه قاصح دخی دیرلر فی هم مشرب فی اخلاق و اطوار و اوضاع
 و طبیعتلری بری برینه موافق و مطابق اولاناره دیرلر میرنظمی بیت مشوهم مشرب وهم بزم
 زهار * یانکس که نمی باشک وفادار فی مع التاء المثناة * هاروت و ماروت فی مشهور ابرکی
 ملکدر که سحر او کر نوب مردود اولدیلر حق جل و علا حضرتلری آنلری باز کونه برچاه
 ایچنده آویخته ایلدی سحر او کر نك استینلر واروب آنلردن تعلم ایدرلر اول چاه بابل و لا بته در
 دیرلر مولانا تقی بیت چودانادران چاه هاروت دید * خرد دان ز تدبیر فرقت دید *
 فی هر هفت فی سکون راء مهمله و فاق و فتح هایله زینت معناسنه در مولانا جامی بیت کنیزانی
 هه هه هه هه * بهودج در پس ز رفعت کرده * و آرایش معناسنه حکیم انوری بیت
 دوش از دم در آمد سر مست و بیقرار * همچون مه دودفته هر هفت کرده یار * میرزا ابراهیم

و

یعنی زیب و آرایش هفتگانه یعنی زینت او اوریدی نسنه که حنا و وسمه و کلکونه و سفید آب
 و زرك و غایله و سرمه بونلر زنا نك زیب و زینتی اولق اوزره تقل اولمشدر بعض فرهنگلرده
 نكس معناسنه مرویدر فی هسبت فی سکون سین مهمله و فتح باء موحد ایله کسینه منسوب
 اولاین آدم و طائفه نه اولور سه ترکیه یوزده دیرلر فی هسبت فی سکون سین مهمله ایله وار
 دیمکدر مقابلی نیست در خواجه حافظ بیت در عشق خا نقاه و خرابات فرق نیست *
 هر جا که هست پر توروی حییب هست * کاه اولور که رابطه معناسنه اولان است معناسن
 افاده ایدر شاعر دیمشدر بیت بین دل من و بیگان بچسب درو * که هست کوه عم
 و چشمهای آب درو * ادات رابطه اولان استک اولنه برها زیاده ایدوب ینه است
 معناسن مراد ایدرلر بو حالت صدر کلامه اولدقده در نتم بوییتکه واقعدر بیت هست درین
 دایره لاچورد * مرتبه مرد بمقدار مرد * دیگر بیت همه بودرا هست از و نا کزیر *
 بودکس اونیست حاجت پذیر * مقدمه کتابده ابن سینانک تصریح ایتدو کی قول اوزره
 تحقیق اولمشیدی شمدی مقتضای محل ایله اجالا ذکر اولنور که ابن سینا است رابطه در لغت
 فارسیه رابطه نك حذفی جای دکلدر دید و کنک مقتضای اولدر که زید هست در رابطه مذکور
 اولور او تقدیرجه هست مرکب اولور هاء مفتوحه ایله است دن و مذکور ها اصلی اولوب وار
 معناسنه اولحق هاست اولق لازم کلور بویله اولدقده تلفظی ثقیل اولغله الفی حذف اولنوب
 است یرنده هست استعمال اولنور چغتمای لساننه هست دیمکه باردیرلر باء موحد ایله وار
 دیمکدر چوق غزله ردیف واقع اولمشدر جمله دن برینک مطعی بودر میرعلیشیر بیت کیمکه
 آینهک بر ملک سیماری وش یاری بار * آدمی ایرسامک بیرولا پریدن عاری بار * هست کبی کاه
 اولور صدر کلامه واقع اولوب آخرنده است معناسن افاده ایدر کذلك بودله دخی هست
 لفظنک مراد فیدر اول کلامه ذکر اولنور و آخرنده اولق معناسن ویرر نتم بوییتکه واقعدر وله
 بیت جسم بیمار یغنه بار اولدر کس شهلابلا * جان غمخوار یغنه بار اول لعل روح افزابلا *
 فی هسبت فی مرتبه اعداد دن سکر عدده دیرلر عربیه ثمانیه معناسنه شیخ سعدی کاستان
 دیباجه سنه کتابی سکر باب اولدیغن بیانده * چون بهشت بهشت باب * دیمشدر فی هفت فی
 مرتبه اعدادده یدی عدده دیرلر عربیه سبعة معناسنه فی هفت در هفت فی عروسک
 زوینده اولان آرایش که یدی نسنه یدی یرنده اولور کوزنده سورمه قاشنک و سمه یوزنده
 سفید آب پکاغند کلکونه زلفنده غایله اللرنده حنا قوللرنده یلازک بومعناده هفت در هفت
 اولور حکیم خاقانی بیت شش بانوی هر کرده هر هفت * عالم زتودینه هفت در هفت فی هفتوت
 سکون فاضم تاه مشناه و او و او و او ایله خطا معناسنه و خطا ایلکه ده دیرلر غالباً اصلی عربیه
 خطا معناسنه اولان هفوات لفظنک تعجیم اولمشدر و بز معناسی دخی لغزیدن یعنی سورچمک
 فی هفت فی سکون فائین و فتح ایله آوازسک یعنی کویک سسی فی همانست فی ابکی
 معنایه در اول آنجق معناسنه ثانی آنک کبی دیمکدر ابکی معنایه ترتیب اوزره ابوالمعانی بیت
 همانست جان دادن کار عاشق * نباشد کار نیک و جز همانست فی همانست فی سکون میم
 و خاء معجه و فتح لامله اوج معنایه کلور اول یعنی پینه یعنی یما واسکی ثانی معیار جمالیه آنکه

ادکه و یا شمشه و یا بوجه دیگر کون معناسنه شمس فخری بیت صبا بیگست از درگاه صیانتش
 ادیم خاک دادندیش هماخت * استاد کسای * قطعه * بشاهزاده بتازاندران سبزه
 مشکل * که مرد کوفته کرد دیدان ره اندر سخت * و کر خلاف کنی طبع را و هم بروی * بدر دار
 بمثل آهین بود هماخت * فرهنگ هند و شاهان و محفیه الاحبابه یعنی موزه و کفش و اقسام
 پای افزار مر قوس در ثالث یعنی یکپارده که تحت پار معناسنه هم لفظی نیک دخولیه یکپارده معناسن
 افاده ایدر واپکی کسنه نیک میاننده اتحاد و محبت و الفت قوی و محکم اولد قده فلان با فلان
 هماختند دیر لر ابوالعانی بیت شخص غم یامن ز مادر زاده است * بادل آشفته راهماخت شد
 و هنکفت بی سکون نون وفا و ضم کاف فارسیله یعنی سطر و کند یعنی یوغون و قالین جامه
 و امثالی حکیم سنایی بیت بهترین جامه بود هنکفت * مر مرا اوسناد چونین گفت * مولانا
 محمد ابن یمن * قطعه * کریم الدین توان پهلونژادی * که کرد از بتو باشد تفاقور *
 فرسایدم بخدمت رفته دی * بدست پهلوی هنکفت و ملتزم معالجیم * هیچ بی هر راست
 و هموار اولان نسنه یه دیر لر علم و سنجق و توغ و نیزه و امثالی نسنه که او زون و طوغری
 اولوب دیگر طوره شمس فخری بیت جم قدر جمال الحق والدین که سعادت * از نیروی
 او کرد علمای ظفر هیچ * بعض فرهنگ ضم هایله دز و فرهنگ هند و شاهان کسر هایله ضبط
 اولنش بی هیچ بی فتح دال مهمله و سکون نونله اسب خنک یعنی قیرآت هد نیک دخی دیر لر
 بی هیچ بی سکون راه مهمله ایله بوزن خرج سرحد و سنور معناسنه شمس فخری بیت
 زمهرش مباداتهی هیچ دل * ز فرمایش خالی مبادا هیچ هرج * عربی قارش موردش معناسنه
 ترکیب هرج مرج دیر لر بی هیچ بی فتح میله خرده سکه و ایشه بر امر نسنه یه دیر لر بی هیچ بی
 سکون نونله بوزن کنج ایکی معنایه کلور اول آهخ لفظیدن اختصارا اولنشد ثانی محسب
 کیفیت بی قدر اولان نسنه یه دیر لر هنک دخی دینلور ابوالعانی بیت کرچه پیش یار قدوم
 هیچ بود * در دلم عشقش ولیکن کنج بود بی اهودج بی سکون و او و فتح دال مهمله ایله ایوک
 محافه در که دیه اوزرینه بغل لر ایکی جانی اولنر آهخ اوکی بردانه اولور دخی محفل یزد نسنه ده
 دیر لر لفظ عربی میر نظمی بیت که هودج نشینان شوخ عرب * جهانرا اینده اخت نشور و شغب
 بی هیلاج بی سکون یای تحتانی و فتح لامله فرهنگ جهانگیر ید و ولد توار ایند و کی حالت که
 والد سنه مضایقه و درد و زحمت و پردوی معنایه در فرهنگ میرزا ابراهیم منجمان هیلاج اکا
 دیر لر که دلیل عمری ییلور لر لفظ هند یدر لکن فارسیه مسعتیلدر حکیم انوری بیت ترا عظیمه
 عمری چنانکه هیلاجش * کند کیبسه سالش عطای کبری را بی هیچ بی سکون یای تحتانی
 و فتح لامله یعنی صاحب خانه بی مع الخاء المعجه * هزار هیچ بی خرقه درویشان حکیم خاقانی
 بیت برکش میخ غم زدل پیش که صبح بر کشد * این خشن هزار میخ از سر چوخ چنیری بی هیچ بی
 سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله اسب تند و سرکش که عربیله طم دیر لر شمس فخری
 بیت کدام باره نلرز ذکر ایماند تاب * بوقت آنکه شود شهسوار بیهیخ * استاد رودکی بیت
 مگر نه عشقت بی از لعب فلک * هیدخی یا فرسی داشتی * فرهنگ میرزا ابراهیم منجمان هیلاج
 مسطوردر بی مع الدال المهمله * هارد بی سکون راه مهمله ایله شهسوار سیمه نیک بکرمی

بی

پیشنی کونی اسمیدر $\text{قح باء موحد ایله بیوک مالہ درکہ زراعتی آنکله هموار ایدرلر یعنی}$
دانه بی صاچد قدن صکره آنی سورب دانه بی اور ترلر بعض فرهنکده باء فا رسیمله در قح حید
فتح جیم و سکون نونله برغست و ورغست دیدکاری اوتدر عربیه قنابری و عملول دخی دیرلر
استاد عسجدی بیت نه از قیمت لعل باشد بلور * نه همرنک کلنار باشد هجند قح هر چند قح
هر تقدرو هر قن معناسنه ده کلور ابوالعانی * مسط * هر چند کفتم حال دل هر کز نکشته منفعل
تاب درونم مشتهل دیدونکرده باوری $\text{قح هر چه بادا باد قح هر نه اولور سه اولسون دیکدر}$
شاعر * مصرع * زدیم بر صف زندان هر چه بادا باد $\text{قح هر دود قح سکون را و ضم دال}$
مهملتین ایله همد خیزه لرندن بر خیزه نیک آدیدر هر دقوردخی دیرلر $\text{قح هزار سفند قح فتح زاء}$
معجه و سکون راء مهمله ایله بردارودر خردادخی دیرلر $\text{قح هر دکنند قح سکون زاء معجه و دال}$
مهمله و ضم کافله یعنی چند باد ستر کدافی الجمع $\text{قح هشتاد قح مرتبه اعداد ده سکسان حد در}$
هرینه ثمانون و ثمانین دخی دیرلر $\text{قح هفتاد قح مرتبه اعداد ده تمش عدد در عربیه سبعون}$
و سبعین دخی دیرلر $\text{قح هلند قح فتح لام و نون اول و سکون ثانیه کاهل و بیکار معناسنه}$
حضرت مولانا قدس سره بیت چو او ماه شکافید شما لبر چرا بید * چو او جست و نظریست
و شما چون هلند $\text{قح همانند قح فتح میم و نون اول ایله یعنی مانند حکیم اسدی * قطعه * همیگفت}$
کین ماه فرزند اوست * از روزاد و بر امانند اوست * که از چهر و بالا و فرو شکوه * همانند
او کس نیدزان گروه * و مثل و نظیر معناسنه حکیم ناصر خسرو بیت ای خوب نهال از خرد
بارنگیری * یابید و سیند ار همانند و عمالی * نجیب الدین جرد پادقانی * رباعی * بنکر
توبدین آب روان و لب کشت * با سبزی و خرمی همانند بهشت * با ساقی خور و و شرابی چو
کلاب * لیکن مجنبن جای فرو باید شست $\text{قح همورد قح فتح میم و واو و سکون راء مهمله ایله}$
اکا دیرلر که اپکی خصم بر بر یله جنک ایدر لری اول بر یسنه همورد اولور حکیم اسدی بیت
کس این پهلوان اهاورد ندیست * بکینی همانند او مرد نیست * حکیم فردوسی بیت همانکه
که اسب افکنی هوش دار * ساچ و همورد در کوش دار $\text{قح هجند قح سکون میم و نون و فتح جیم}$
فارسیله اولقدر در معناسنه در $\text{قح همخوند قح سکون میم و نون و ضم خاء معجه و واو و مجول ایله}$
یعنی صغه کدافی التقفه $\text{قح همدماد قح سکون میم و فتح دال مهمله ایله اپکی همشیره عورتک}$
قوجه لرینه دیرلر ترکیب با جنق دید کلریدر میرنظمی بیت ستاندند هر یک بیک خواهری *
چو کشتند داماد با دیکری $\text{قح همدرد قح سکون میم و وا و فتح دال مهملتین ایله یار غمکسار}$
یعنی الم و غصه ده بر بر یله موافق دردداش معناسنه چغتای لسانند مونکد اش دیرلر میرعلیشیر
بیت کیمسایاری بیرلا خوشتر غمدا شیب و مونکد اشیب * یا تساکاهی چیرما شیب اولتورسا
کاهی بانا شیب $\text{قح همزاد قح سکون میم و فتح زاء معجه ایله اوج معنایه کلور اول اکا دیرلر که}$
یرواد تهلداید معجه بر جنی دخی متولد اولورودا ایما اکا همراه و همنشین اولور اول جنه همزاد دیرلر
عبدالرزاق کاشی بیت ای تو محسود فلک همزادرا کشتی اسیر * وی تو مسجود ملک مردیورا
کشتی شکار * ثانی همسن و همسال یعنی یا شد اش ثالث همسفر و رفیق طریق اولانه
دیرلر که زاد و زواده لری بر رده اوله بو معناده زاد آرزق یعنی توشه معناسنه در قح همسود قح سکون

سکون میم وضم سین مهمله ایله ایت بوزنی دیرلیمش کی برنسنه درطاغلرده وچالی ارالرنده بتر
 و همعهد فی سکون میم وهاو فتح عین مهمله ایله زمانلری وعصرلری وسناری مساوی اولان
 کسنه لر یعنی برعصرده موجود اولنلره دیرلر و همورد فی سکون میم وراء مهمله وفتح ووا ایله
 سقف اغاجی یعنی طام اوزرینه قویلان اغاج میرنظمی درصفت خانه شاه بیت عاج وهم
 عود بود هبوردهش * کویا دیوجم بیاوردش و همیبود فی کسر میم و سکون یای تحتانی
 وضم باء موحد ایله صبرایتدی وطموش اولدی دپنک معناسنه در و همیب فی کسر میم
 و سکون یای تحتانی ایله یعنی لوله وحق وخی تممت معناسنه میرنظمی بیت مشوزینهار
 در سخن راعنیه * که ناکه نشوی باخطار احمید و هجد فی سکون نون وفتح جیله یعنی بیرون
 کشد یعنی طشره چکر حکیم سنایی بیت مرورادره زبفر هجد * توسنی ازمنش برون هجد
 و هند بید فی سکون نون و ذال مهمله و کسر باء موحد بعد یای تحتانیله یعنی کاسنی یعنی
 هند با کذافی الخفه و هند فی سکون نونله بوزن مند ایکی معنایه کلور اول یعنی هستند
 حکیم فردوسی بیت کشاده برایشان شود درازمن * بهرنیک وید هند همنبازمن * حکیم ناصر
 خسرو * قطعه * درکار چو کشت با تو مشکل * عاجز مشو و مباحش خرسند * از مرد خرد
 پیرس ازیرا * جز تو بجهان خرد دران هند * راستاد منو چیزی بیت هر چه هند این ملکان
 بنده مولای ویتند * هیچ مولاتن خود سوی مولانشود * ثانی یعنی هنجار حکیم فردوسی بیت
 کشاده برایشان و برکارمن * بهرنیک وید هند و هنجارمن و هنجار فی سکون نون و فتح کاف
 وراء مهمله ایله یعنی تندی یعنی حدت که هنجار دخی دیرلر کذافی المجمع و هوکند فی سکون
 و او و نون و فتح کافله بر مملکت آدید روایت اولنور که آند بر عظیم نهر وارد که عرضی بیک ذراع
 کلور دیرلر المهمله علی الراوی و هوید فی کسر و او و سکون یای تحتانیله دوه هاودی حکیم
 اسدی بیت ورا جای برزند پیل سپید * همان بر هیوانان عودی هوید و هید فی
 سکون یای تحتانیله بوزن قید خرمن صاورد قبری بش بر مقلی اغاج که ترکیه بیادیرلر کذافی المجمع
 و مع الراء المهمله * هار فی بوزن یاریدی معنایه کلور اول هر نسنه که ترتیب ایله دوزاش
 اوله اکادیرلر جمع الفرسه رسته مروارید معناسنه در شمس فخری بیت بنام دولت تو این کتاب
 کردم نظم * که هر قصیده و قطعه اش به از هزاران هار * تخصیص انجو و مرجان و آنلره
 بکزر نسنه لک دیزل وکی ایلکه دیرلر فخر کانی بیت زرد مادر و هجر برادر * کسسته
 هار مروارید دربر * امیر خسرو بیت قطرهای چند زاب چشم او پاکان چرخ * از پی تسبیح
 خودزان آبکینه کرده هار * ثانی یعنی کردن حکیم فردوسی بیت کزید از سواران برون از شمار
 بر آن باد پایان آخته هار * ثالث آدم و حیوانات ترسی حکیم سنایی بیت صورت محل
 آنکه زردارست * نیرنا هار و کون پر هارست * بوم معنایه مختاری بیت ترش بچهره و دندانش
 چون تراشته ناز * کره بروی و میان پاش پر گروه هار * رابع دیوانه خامس قوقش ات
 سادس فرهنگ وفایی ده یعنی مخیر و درمانده سابع فرهنگ میرزاده یعنی مهار منقولد
 و هاموار فی سکون میم و فتح و او ایله اوج معنایه کلور اول برابر ویک اسلوب معناسنه حکیم
 زجاجی بیت برفتند کرد نکشان هاموار * بنزدیک مستظهر کامکار * ثانی دایما همیشه

معناسنه که هامواره و همواره و هماره دخی دیرل فخر کفانی بیت پرئی رویان کیتی هامواره *
شاه برزمگاه اوقطاره * ثالث زمین مسطح یعنی دبدوزیر کدانش و یوقشی اولیه شاه ناصر خسرو
در صفت عالم بیت قدیم و محدث و نیک و بد و لطیف و کثیف * خطیرو بی خطر هاموارد و نادموار
فی هبر فی فتح باموحده ایله چرک و ایریک معناسنه حکیم سنایی بیت دشمنان بد جگر که را
بسنند از کلوخ * دوستان نیکدل خم را بشویند از هبر * یعنی ثانی تاج الدین پوره های جامی
بیت کس چو چاه نیست پرزخون و هبر * مردم ازوی چه کار یابد و فر فی هجاور فی فتح جم
و او ایله ایکی معنایه در اول ملک خطاده بر شهر آدیدر که خلفی خوز و اولغله مشهور در تاج الدین
پوره های جامی بیت ای کرده بالبل تونوگری * معشوق از نیکی و نکای هجاوری * ثانی یعنی
گروه یعنی جماعت حکیم نزاری قهستانی بیت که بسته با عهد اولجا اب تو خان * هجاور هجاور
ز دوران ایچن فی هجاور هزار فی اون سکر بیک عدد که هر ده هزار دخی دیرل میرنظمی بیت
پادشاه عالم هجاور هزار * آفریده بهر آن مرد پیشمار فی هجیر فی کسر جم سکون یای تحتانیله
کو در زپهلوانک اوغلی نک آدیدر که سهراب آنی چنکه اسیرا تمشیدی حکیم فردوسی * مثنوی
هجیر دلاور میانرا بست * بر آن باره نیرتک برنشست * بشد پیش آن مرد جنگ آزمای
ندیدیم چندان بر اسبش بجای * که بر هم زندید کان جنگجوی * که آید زبینی سوی مغربوی
عربینه شدت حر معناسنه در فی هد کیر فی سکون دال مهمله ویای تحتانی و کسر کافله در بیای
هند جزیره لرندن بر جزیره نک آدیدر فی هر فی تخفیف ایله ایکی معنایه در اول بر کله در که
معنای عموم افاده آیدر هر جا و هر کس کی ثانی بردا نه در که بغدادی اراسنه بترا کلی مضمون
اولدوغندن لابد بغدادین آیرلر هندی اسانسه پنهر دیرلر و عربینه ناخوش و مکروه صایم قدر
و تشدید ایله دخی ایکی معنایه در اول ناله و فریاد ثانی ایچی قانلو قهر حقدربو ایکی معنایه میرنظمی
بید آمد وجودش هر مشکل * ستم بر چرخ هر و کزیه و اصل فی هر اسر فی فتح راوسین مهملتین
ایله یعنی افشان فی هر یار فی سکون راء مهمله و فتح باموحده ایله هر وقت و هر دفعه معناسنه در
وله ایضا بیت نیاید چو هر بار دولت بکس * چو آید بیاید گرفتند بس فی هر دفور فی
سکون را و فتح دال مهملتین و ضم فایله هند جزیره لرندن بر جزیره اسپدر فی هر هور فی سکون
راء مهمله و ضم هایل شید و زور ایله آقان صویه دیرلر ترکیه ضمه ایله هور هور دیرلر فی هزار فی
ایکی معنایه در بری عددده بیک عدد دیرلر که عربیه الف دیرلر و بر معناسی دخی بلبله مشابه
برخوش آواز قوشدر که هزار دستان دخی دیرلر بو ایکی معنایه ترتیب اوزره خواجه حافظ بیت
صد هزاران کل شکفت و بانک مرغی بر نخاست * عند لیبارا چه پیش آید هزارانرا چه شد *
فی هر هار فی سکون زاء فارسی و فتح هایل آتک زیاده دیشی که واقع اولد قلمیم یز تا که قرمیه لر
کدافی المجمع فی هر شیر فی کسر زاء فارسی و سکون یای تحتانیله یعنی نیکو و خوش هر شیره
دخی دیرلر جمع الفرسه چاپکی و پسندیده استاد دقیق بیت ای فخر آل اردشیروی مملکت را
ناکیر * آئی چنان چون جان و دل آثار و افعال هریر فی هر فی فتح سین مهمله ایله یعنی بیخ
یعنی بوز شمس فخری بیت کرد از سردی دم اعدات * آب در نیر مه بکه هر * استاد
لیبی بیت پیش من خواند یکی شعر از اشعار تراچ زان زمان با زهنوز این دل پر هر سرست * زیاده

زیاده یای تختانیله **و** هسیر **و** کسر سین مهمله و سکون یای تختانیله بمعنی مخ حکیم سنایی
بیت امروز از بحالت دوشیننه بند را * جائیست پرز آتش و طبیعت پر هسیر **و** همار **و** فتح
مهمله بوزن میار اوج معنایه کلور اول بمعنی حساب که آمار دخی دیرلر ثانی مخفف هموار در
ثالث بمعنی اندازه بومعنا رده هماره دخی دیرلر **و** همار **و** بوزن میاور نام ولایت شام در که
هاماور و هماران و هاماوران دخی دیرلر **و** همار و همبر **و** کلاهما بسکون المیم و فتح الباء
الموحده هماره و قرین و مصاحب طریق معناسنه استاد فرخی * قطعه * خدای حکم چنان
کرده بود کان بت را * ز جای کندن آن شهر یار دین پرور * بران نیت که مر آن را بمکه باز برد *
بکنند و اینک باماهی برده می **و** هسیر **و** سکون میم و فتح سین مهمله ایله ایکی معنایه در
اول جاه و منصب و قدر و مرتبه و سن و ساله برابر اولنره دیرلر ثانی منکوحه یعنی زوجه یه
دیرلر شیخ سعدی * قطعه * بابدان یار کشت همسر لوط * خاندان نبوتش کم شد *
سک اصحاب کف روزی چند * پی نیکان گرفت مردم شد **و** همشیر **و** سکون میم و یای
تختانی و کسر سین معجه ایله قرین اشاره و بر آنه دن سودا مناره دیرلر **و** همکر **و** سکون
میم و فتح کاف فارسیله چولا معناسنه پورهای جامی بیت و راعا الیترین منصب تمامست *
قضاء همکر و چولا هه دان **و** هموار **و** ایکی معنایه در اول دویدوز یرده دیرلر سطح مستقیم
معناسنه که ارضه و غیریده استعمال اولنور هر نه که دوز اوله آک صفت ایدرلر بومعنایه همار
دخی: دیرلر ثانی بمعنی همیشه که همواره دخی دیرلر احمد کرمانی بیت چون سک همه از برای مردار
در یکد کر او فتاده هموار **و** همبر **و** سکون نون و فتح باء موحده ایله بمعنی خوب کدافی الجمع
و هنجار **و** سکون نون و فتح جیمه یول یعنی راه حقیقت شیخ نظامی بیت از هنجار دیگر بر آمد
بروم * فروماند کنج اندران مرزوبوم * بومعنایی مؤید شمس فخری بیت اگر نه شمع ضمیرت
بودم هر کامی * هزارین بفتد آفتاب از هنجار * تحفه الاحباب راه غیر جاده یعنی اشک اولین
یوله دیرلر و فرهنگ و فانی ده یولدن چقوب یوله برابر یولدن کتدکاری یرکه ترکیب ادا کچه مق دیرلر
هنجار اول معنایه مرویدر بر هنجار راه میرود دیرلر کدافی الاداة و بومعناسی دخی اسلوب و روش
معناسنه در که مجازا راه دیرلر که غیریمه بهند الاسلوب دیچک یرده بهند الطریق دید کبری کبی در
بومعنایه مولانا هاتفی بیت غلط کرداندیشه در راه او * ندانسته آپین و هنجار او * طرز
وروش معناسنه ده استعمال اولنور شاه ناصر خسرو * قطعه * بدین دست آخراز چنگال دنیا
بتغیر بخدای فرد و قهار * کرازد نیابرنجی راه ما کیر * کزین بهترین راهست ونه هنجار **و** هنجار
سکون نون و فتح کاف فارسیله بمعنی تنزی و تیزی کدافی فرهنگ جهانگیری **و** هنجامه کیر **و**
معنی مشعبد یعنی طاسباز و حقه باز و ایون بازونلرک جمله سنه هنجامه کیر دیرلر شیخ سعدی بیت
بکیرد خردمند روشن ضمیر * زبان بند دشمن ز هنجامه کیر **و** همار **و** سکون نونله بمعنی هموار
مرقوم **و** هوذر **و** سکون واو و فتح دال مهمله ایله وجود انسانه ظاهر اولان چنان کبی نسنه ل
واو یوزو کیچیک کدافی الجمع اماموید الفضلاده زشت و چرکین معناسنه در **و** هوذر **و** بوزن
جوهر ایریک که عزیبده قبح دیرلر فتح قافله **و** هنجار **و** سکون یای تختانی و فتح جیمه بمعنی هنجار
مرقوم **و** همکر **و** سکون یای تختانی و فتح کاف فارسیله بمعنی اسب کیت یعنی طوری آت میرنظمی

بیت بی بر باره همگن نشسته * بر خصم زهر سوراخ بسته * مع الزراء المعجه * هاز *
 بوزن باز یعنی بشکن زلف و کیسوی خوبان * هاز * فتح میم و راه ممله ایله یعنی برخیز یعنی
 خالق صیغه امر اول و لغت پهلویدرتاریخ طبرین منقولدر * هرگز * هیچ بروقت معناسنه
 مولانا جامی بیت یاد بادت زمن و یاد نکردی هرگز * دل ناساد مرا شاد نکردی هرگز * هفت باز
 یدی پیراق بر نوع بیرق در غالب اطرز قدیمدر حکیم فردوسی بیت کرازه بر آمد بسان کراز *
 درفش بر افراخت هفت باز * هرگز * کسر کاف و سکون راه ممله ایله یعنی هرگز حکیم اسدی
 بیت هرگز از کس زفت و بیچاره دل * خواه آرزو تا نکردی خجل * حکیم ناصر خسرو بیت
 مردمی ورز و هرگز آزار آزاده مجوی * مردم آزدان کز و آزاده را آزار نیست * وله بیت
 مردم اگر زاب مرده زنده بماندی * خلق نردی هرگز برب چون * هاندوز * فتح لام و سکون
 نون و ضم دال ممله ایله بر او تدر بعض ادویه ده استعمال ایندر بعض فرهنگرده ریواس نوعندن
 و یا خود ریواس اوله * هاوز * فتح میم و کسر و او ایله یعنی هاوز یعنی ایکی کسنه بر بوله
 اجنک ایلد که برینه هاوز اولور حکیم نزاری قهستانی بیت هرگز نعره بر زد که مکریز *
 ایامد بید انت هاوز * وله ایضا بیت زمانی نیک هم آویز بودند * زهد بکر بکین خوزیز
 بودند * هباز * سکون میم و باء موحده ایله یعنی انباز شریک معناسنه این بیت تویی که
 همت تو سرید ان فرو نازد * که در امور جهان با فک بود هباز * هراز * ایکی کسنه غیرین
 مخفی طو تدر قاری احواله بری برین مطلع ایلد که برینه هراز اولور سرداش معناسنه شاعر
 بیت دو مرد پاک طبع بود دست دمساز * بیکدیگر همه احوال هراز * هباز * سکون
 میم و فتح سین ممله ایله دوز ناکلوعتی متفق الاحوال و بر خانه نیک جماعتی معناسنه در * هباز
 سکون میم و ضم سین ممله ایله قرجه ایکنه که ایت بودنی ده دیرلر * هباز * دوز * یعنی
 اینده دوز یعنی اسکیجی * هباز * سکون نون و فتح باء موحده ایله یعنی انباز شریک معناسنه
 حکیم قطران ارموی بیت نشد پیوسته کس باوی که هبازش نشد نصرت * کس اندروی
 نشد عامی که ناید پیش خدانش * محو این عین بیت هر چه رای تو رو آورد رضاید *
 این قدر که رضا باشدش در آن هباز * هنوز * شیمی دخی معناسنه خواجه حافظ بیت
 بر نیاید از تمنای لبیت کام هنوز * بر امید جام لعلت درد آشتام هنوز * مولانا جامی بیت رفتی
 و من ملازم این منرا هنوز * زاب مره بکوی تو یاد بگم هنوز * کال پاشا زاده مرحوم هنوز که
 اصلی نوزد را و لئه بر هاز یاده اولمشد ز تنگم بویتنک واقعه در بیت باش تا صبح دولت تو دید *
 این هنوز از تاج سحرست * هنیز * کسرون و سکون یای تحتانیله یعنی هنوز کذاقی المجمع
 * هوز * کسر و او و سکون یای تحتانیله دوه چوالی یعنی ایری چوال که دویله اورلر * مع الزراء
 الفارسی * هاز * بوزن کار ایکی معنایه کاور اول خوار و ذلیل معناسنه ثانی مقبر
 و سرگردان معناسنه که هاز و هاز * دخی دیرلر و ایکی معنایه ترتیب اوزره شمس خیزی * قطعه
 قلک کرچه پیش از قیامت دهد * بر همت او حقیرست و هاز * بود نزد تعظیم او چرخ پسته *
 بود پیش تدبیر او عقل هاز * چو عر سر افراز باد اندام * بیستان همی بود چون سر و ناز
 یعنی ثانی شاه ناصر خسرو بیت هباز همی رو سپس دانش زیرا که * کنه بودان آب که

اب که استاده بود هارثی مع السین الممهله * هاس فی بمعنی دیگر که ترکیب دخی عربیه ایضا ایله
 تعبیر اول نور مختاری * قطعه * دید کس کاو همچو من خر بط * کفت کس غول همچو من
 نسناس * طیبی کردم ویشیمان * تاخنین چیزها نکوم هاس * تحفه الاحبابده بمعنی
 هراس مرویدر فی هراس فی فتح راء مهمله ایله برنوع دکنی چوق اغا جدر و کسرهایله قورقو
 معناسنه در فی هرباس فی سکون راء مهمله و فتح باء موحد ایله عمود یعنی کرز کران میرنظمی
 بیت بدست ز فولاد هرباس بوده * بخشش عدو همچو نسناس بوده فی همنفس فی
 ایکی معنایه در اول یولد اش و ندیم و مصاحب معناسنه ثانی نغمه و ترنانه هم آهنگ
 معناسنه در وله بیت همنفسی نیست مراد جهان * کشته برویم همه رادوستان فی هوس
 آرزو و طلب و دلخواه خواجه حافظ بیت حال دل با تو کفتم هوسست * خبر جان شنفتیم
 هوسست * عربیه دخی بو معنایه در قاضی السعید ابن سینا بیت لا اسمع العدل انی عنه
 فی شغل * عدل العنادل اعلا رتبه الهوس فی مع الشین المعجه * هادرویش فی شهر بخند ایله
 کند بادام میاننده واقع بر صحرانک اسمیدر روایت اول نور که مذکور کرده همیشه تند و نیز هوای
 اسر و قیشی غایت شدید اولور شهر بخند ک جانب غریبسنه و شهر مرغینانک طرف
 شرقیسنه واقع در هادرویش اسمنه سبب تسمیه نقل ایدر لکه بر زمان طایفه درویشان
 سیاحدن بر قاج غرکسنه مذکور بادیه ده کیدر لراپکن ناکاه برشدید روز کار چیقار درویشا
 سراسیمه اولوب بر لرین یاوی قیلورل فریاد ایدوب هادرویش دیور بر لرینی چقر لر لراپکیسی بریه
 کلک محال اولوب بالاخره جمله سی هلاک اولورل آخجی برسی نیجه کوندن صکره سلامت
 چیقوب احوال دن خبر ویرر فی هرش فی فتح راء مهمله ایله سودک آغزی که فله دخی دیرل
 فی هرکش فی سکون راء مهمله و ضم کافله قر اول معناسنه میرنظمی بیت بهر سوی از لشکر
 ییشمار * بهرکش برقتند چندین هزار فی هس فی بوزن کش ایکی معنایه در اول بمعنی رفتن
 سید عزالدین شروانی بیت از بر کردن کشتی بسلاح * کر بر تمهن هشی بمصاف * ثانی
 قره بالق معناسنه در فی هشتویش فی خمسة مسترقه نک بشنی کونی اعیندر مزبور بش
 کونک آدری بونلدر آهنود و اشفود و اسفند و دهشت و هشتویش فی هفتجوش فی برنوع
 بیوک کوسدر قرغانی یدی نوع معددن ترکیب اولمشدر آنکچون کوس هفتجوشی دیرل
 بشهنامه ده چوق محله وارد اولمشدر مولانا هاتفی در تیمور نامه بیت برآمد خروش ازخم هفتجوش
 مجوش اندر آمد سپه زان خروش فی هفوش فی سکون ف و فتح وا ایله برنوع طعامدر
 فی هلالوش فی فتح لام اول و ضم ثانیله فتنه و آشوب که خللوش دخی دیرل شاه ناصر خسرو
 بیت هلالوش جویان دین میهنکند * تو بیهوش رادر هلالوش کن فی هوزش و هوزش
 کلاهما بسکون الو او برنوع قان چبانی در که بغایت صعب و زحمتی اولور شوبله که دفعی مشکل
 و اصلاحی عسیردز فی مع الفاء * هدف فی فتح دال مهمله ایله اوق نشانده سی که آماج دخی دیرل
 فی هف فی بوزن تف کارگاه چوله که نفتی دخی دیرل کدافی الجمع فی هرف فی فتح میم و سکون
 راء مهمله ایله دیشنی تمام ایدن طوار که ناشی دخی کامل اولش اولور فی مع انکاف * هاک فی
 تخم مرغ یعنی غرطه طاوغک اولسون غیری قوشلرک اولسون فی هباک فی فتح باء موحد ایله

فی

ایکی معنایه در اول لك كه آنكه قرمزى رنگ بویانور و قلیچ و خجرو و بچاق قبضه سی محکم اول نور
ثانی دپه معناسنه فرقی سرکبی کرکسه آدمک اولسون حکیم فردوسی بیت یکی کر زرد ترک را
برهباک * کز اسب اندر آمد هماندم بخاک * کرکسه طاع دپه سی وغیری اولسون شمس
فخری بیت یکسر مونکر دم از مهتر * کرچه بشکا فتم بنیخ هباک و هباک فی فتح باء موحد
ایله بوزن بباک بمعنی کف دست یعنی ال آیه سی کذافی فرهنگ جهانگیری و هراک فی فتح راه
مهمله ایله ایکی معنایه در اول قورقو خوف معناسنه ثانی آدم عیاسته نسنه دوزب باغ و بوستان
و مزروعات ایچنه نصب ایذر که حیوانات آدم صائوب زیانلق ایتمیه بوا یکی معنایه میرظمی
بیت هراکی در میان باغ دپه * ندانست و هراک ازوی کشیده و هروک فی سکون راه مهمله
و فتح و او ایله جا مسب نامه ده خسرو پرویزک نامیدر دیو مسطور در و بعض فرهنگ طاع
بشاریدن ترکیه قراموق عربیه امپریارس دیدکاری چالی یشیدر که قینادوب صومنی آلوب
شکر ایله شربت ایذر و هراک فی فتح زاء فاسیله ایکی معنایه در اول ایله وفادان و زبون
و مغرور طبع اولانه دیرلر استاد دقیق بیت که یارداشت با او خویشتن را * نیاید بود مردم را
هراک * جمع الفرسه زاء معجه ایله مرویدر و رساله ابی حصص سغدیده بمعنی زبون و ضعیف
مسطور در ثانی فرهنگ جهانگیری کیکاوس شاهک مخصوص با نچه سنک آدیدر منقولدر که
اول با نچه ناک و سععی طول و عرضا شطرنجی حسابی اوزره اون بیک فرسنک برایش هر جا نبنده
اوچریوز باغبانی و ارایش و هر گوشه سنک بر معظم کوشکی و قصرلری و حوض و توابع و خدام
و حریمی اولاجق مخصوص مکانلری با شمس کیکاوس شاه مزبور با نچه یه وارنق مراد ایندکده بکارینه
هراک تدارکن کورک دیو تنبیه ایدوب بعض علمه بریل آنده او تورب عشرت ایدر ایش
و سنک فی فتح سین مهمله ایله غله بر افشان که چچ دخی دیر یعنی غله صاحب قلی نسنه
میرظمی بیت زروسیم باهسک بیفشاند * دولش را جهان دعا خواند و هفتک فی
سکون فاو فتح تاء مثناة ایله فارسی زبان اریابی ربع مصحفه دیرلر و هفتک فی یدیده بر آلمان
عشر غلال معناسنه عربیه ضم سینله سبع دیرلر و هک فی طلومعناسنه در فی هلاک فی
معروف عربیه مشترک لغتدر و هلتاک فی سکون لام و فتح تاء مثناة ایله بمعنی ترف یعنی کش
کذافی فرهنگ جهانگیری فرهنگ و فایده تیرینه نوله مرویدر و هلیاک فی سکون لام و فتح
یای تحتانیله هلتاک مرقوم کی کش معناسینه در استاد لطیفی بیت آنکه در خوان نیافنی هلیاک
نه پسنه دکنون هر یسنه و کاک و هلیاک فی بمعنی همسر مرقوم و هنتک فی سکون میم و فتح تاء
مثناة ایله رفیق و همراه معناسنه دو و یوریمکنه برابر اولانه دیرلر مولانا محمود ابن عین بیت
هریک بمال همتک قارون ولی مجمع * ذری مروی ید بیضا نموده اند * مولانا شریف بیت
ما و مجنون بره بادیه همتک بودیم * قدیمی چمن زهمراهی مادور افتاد و هیشک فی کشر میم
و سکون یای تحتانی و فتح سین معجه ایله بر سبزه در همیشه تازه و سیر اولوب اصلا قوریز
ترکیه قبا قوروزی و عربیه حی العالم دیرلر دواله استعمال ایذر لودیرلر که اکسیرک بر جزویدر
و همتک فی کشر میم و سکون یای تحتانی و فتح نوله ایسته معناسنه در و هوسناک فی
بیهوس دخی دینلور آرزو ایدیمی معناسنه در مولانا هاتنی بیت نه بسیاری خصمشان پاک

ياك في * به بنسياز بودن هوسناك في هولك في سكون واو وفتح لامه بمعنى كردگان بازي كه هيلو
 وهيلوي دخی دیر کدافی فرهنگ جهانگیری مجمع الفرسنه بمعنی آبله یعنی قبح و تحفة الاحبانه
 مویز معناسینه یعنی قوری اوزم في هولناك في سکون واو ولام وفتح نونه ابکی معنایه در اول
 بجای خوف معناسنه مولانا هاتنی بیت نشد از بیم آن فتنه هولناك * چنان فتنه جو نامداری
 هلاک * ثانی مهیب و قور قنج معناسنه في هياك في فتح یای تحتانیله روح حیوانی معناسنه در
 في هياك في سکون یای تحتانی وفتح لامه دیوار هلاکی معناسنه در في معالك الفارسی في
 في هسك في فتح دال مهمله و سکون نونه بمعنی هدیح مرقوم یعنی اسب خنك في هر فردك في
 سکون زاه فارسی و فو و فتح را و دال مهملتین ایله چند بادستر و بعض فرهنگه بر او تذرا چایر لده بتر
 کدافی فرهنگ جهانگیری في اهشك في فتح شین معجه و سکون نونه شخص بیسرو پاکه
 گنیک دخی دیر کدافی فرهنگ و فای في هفت اورنك في ابکی معنایه در اول یدیکر یندی که
 عربیه بنات النعش دیرل ثانی یدی کوکه دیرل هفتورنك و هفت برادران و هفت دادران جمله
 بر معنایه در في هفت برک في برحیچکدر بعض معالجه ایچون ترکیبیره جزو ایدرلر نادر یون
 دخی دیرل في هفتورنك في هفت اورنك مرقوم معناسنه درکه بنات النعش دخی دیرل
 ملك الشعرا حکیم علی فرقدی بیت بکرد مرکز چترش مدار هفت اقالیم * چو کرد قطب شمالی
 مدار هفتورنك * شمس خیزی بیت سپهر از پی فتح و سنام نوا بئیش * دهد بصقله نه جلای
 هفتورنك * بمعنی هفت آسمان شاعر بیت هفت رنگست زین هفتورنك * نسبت بالاتر
 از سیاه رنگ في هفتونك في هندوستانه مخصوص برشکو فدد زیدی رنگی اولور حکیم اسدی
 بیت عزوان صف کل دمیده زسنك * که صد برک و دوروی و از هفتونك * اختیارات بدیعیه
 بنفشه خیری به دیرل في همجنك في عسکری طائفه سی که اکثر جنکرده بریده بولند قلمی
 مناسبته در في همرنك في برحالو و برطرز و روشلو معناسنه در في هسك في قدر
 و قدر تده برابر اولان نسنه لره دیرل مذکور ابکی لغتک مثالی استاد بیت کسی باتوا کر همرنك
 باشد * بیاید با تو همسنك باشد في هنك في سکون نونه طقوز معنایه کلور اول تمکین
 و وقار معناسنه اثیرالین اخسیکنی بیت سبکسارند چرخ وانجم از غم زمان شیرش *
 کرانبارند کا و وماهی از حلم زمین هنکش * دیکر وله بیت زمین لنگر از بند کر بکسلاند *
 بروز نبرد تو از هنك لشکر * ثانی ادب معناسنه استاد لطیفی بیت تو تعظیم پدر کن
 از فرنگست * که آ هنك خلافتس ترک هنکست * ثالث بمعنی قصد آ هنك لفظندن مخففدر
 مختاری بیت دلستانی را لفظ توهمی سازد ساز * جان ربایی را تیغ توهمی دارد هنك * استاد
 لطیفی بیت اگر بود اندر سترش هنك او * نبود ی براژدها جنك او * رابع بمعنی هوش بومعنی
 دخی فرهنگ لفظندن اختصارا و لئشدر شمس خیزی بیت اگر غواهد تدبیر او محاصیت *
 ازین سپس نکند باده هیچ ازاله هنك * خامس بمعنی قوت و طاقت استاد لطیفی بیت کند
 کر به برموش آ هنك شیر * و ایکن نمیدارد او هنك شیر * سادس بمعنی غار و جای کوه حکیم
 غردوسی بیت همی بود چند می همک اندرون * ز کرده پشیمان و دل برزخون * سابع بمعنی
 مقدار کنافی فرهنگ جهانگیری نامن فرهنگ میرزاده سپاه و قوم معناسنه تاسع مجمع الفرسنه

و

یعنی ضرب و صدمه تحفه الاحبابه یعنی نکه داشتن و تیمار بردن استاد منوچهری بیت
 ای رییس مهربان این مهرگان خرم کدار * فر و فرمان فریدون را تو کن فرهنگ و هنک *
 مع اللام * حال فی درت معنایه کور اول قرار معنایه استاد دقیق بیت گان مبرکه
 مرابی توجای حال بود * جز از تو دوست کرم خون من حلال بود * استاد عنصری بیت
 اگر زلفش ببرد آرام و هالم * که برد از زلف او آرام و هالا * ثانی یعنی صبر و آرام حکیم سوزنی
 بیت نهال خواب مرا آب دیده برد چنانک * نه خواب ماند و نه هوش ماند و نه حال * شخص
 فخری بیت زاشنیاق جناب تو اندرین مدت * بجان تو که مرانه قرار بود نه حال * ثالث میدانک
 ایکی باشنه ایکی شرمیل نصیب ایوب کوی و چوکان اوینا دقت ایکی صف سواران طور و ب
 میدان او را سینه بر طوب براغورل ایکی طرفدن بر قاج آتاو چیقوب اللرنده چوکان ایله
 طوبی او رقب هر کس طرفلرنده اولان میلر ارا سندن کوزمه که چالشورلر اگر چه اول میلره
 حاء مهمله ایله حال دیرلر چونکه زبان فارسیه حرف حایوقدر اول اجلدن هاینده استعمال
 اولمشدر حضرت مولا ناقدس سره بیت شادباش ای مقبل فرخنده فال * کوی معنی را
 همی بر سوی حال * رابع چهارت نوعندن معروف نسنه در هیلن دخی دیرلر عربینه قاقله دیرلر
 عجم ایری سننه حال خرده سننه هیل دیرلر عربیه قاقله کبیر و قاقله صغیر دیرلر هندی لساننه
 الاجی دیرلر فی هامل فی بوزن پامال قرین و همتا معنایه که همال دخی دیرلر خسروی بیت
 این آتش و این باد و سیوم آب و زپس حاک * هر چار موافق نه بیکجاونه هامل فی
 فتح میله یعنی هامل مرقوم فی هلاهل فی کسرهاء ثانیله قائل معنایه که زهر هلاهل دیرلر
 زهر قائل دیک اولور فی هلهال فی سکون لام و فتح هایل غریبال معنایه در میر نظم بیت
 غاند آب در هلهال هرگز * نیایی در کف رند مال هرگز فی هلهال فی سکون لام و کسرهاء ثانیله
 بزوع زهر در که هیچ بر تریاک اکا مقاومت ایده میله هلاهل کبی پوره های جامی بیت حنظل
 شود بتانی و هلهال شود بطبع * دندان چو بر نبرد و شکر نهاده فی همسال فی سکون می و فتح
 سین مهمله ایله یاشتاش یعنی یاشتری برابر اولمزه دیرلر میر نظم بیت که داماد و عروس همسال
 یاید * بطبع و شکل را بیک حال باید فی هول فی سکون و او ایله ترس و بیم یعنی قورق و حکیم فردوسی
 بیت زچنگ و پرو باز و ویال او * بگردان بران هول کو پال او * هیتال فی سکون یای تحتانی
 و فتح تا معنایه ایله ایکی معنایه در اول زبان بخاراده مرد پایزنه دیرلر ثانی ولایت ختلان و طالقان
 و ملاک بدخشان پادشاهلری لقبی در که جمعنه هیاتله دیرلر اکا سره و قیاصره و فراغنه دیدکاری
 بوجم روش عرب اوزر مدر بومقوله جعل لسان فارسیه واقع اولور هکنانقل فی فرهنگ
 جهانگیری فی هیکل فی سکون یای تحتانی و فتح کافله اوج معنایه در اول جابل معنایه
 ابوالعانی بیت چومد حشش همه عالم بجان نکهدارند * از انکه لاهل سخن راهمی شده هیکل
 ثانی صورت و هیأت وجود معنایه شمس فخری بیت مرحبای براق برق مسیر * که چو
 کوهیست آهین هیکل * ثالث یعنی بتخانه و دیروله ایضا بیت از رکابش جدا نکردد فتح
 همچنان بت پرست از هیکل * لغت مشترکه در عربیه دخی بومعنازه استعمال اولنور استاد عنصری
 دخی بومعنازه ایراد ایش بیت چنان دان که هیکل بد از پهلوئی * بود نام بتخانه کریشتموی * تاج

تاج الاسامیه مسطور در که * الهیکل خانه ترسایان و هر بنایی کد بلند باشد ویشبه به الفرس
 الطویل و يقال الهیکل الضخم من کل حیوان فی مع الیم * هر و توم فی ضم راه مهمله و تاء مشتاة
 وواوین معروفین ایله یعنی غم اسپغول کذا فی الاداة فی هر ووم فی ضم راه مهمله وواو مجهول
 ایله ایکی معنایه در اول برهیلوان آیدر شیخ نظامی بیت هر ووش لقب بود زاغاز کار * کنون
 بودی خواند آموز کار * ثانی شهر زنان آیدر حکیم فردوسی بیت بفرمود تا فیلسوفی
 زروم * بردنامه نزدیک شهر هر ووم فی هشتم فی مرتبه اعدادده سکر نجی دیمکدر فی هفتم فی
 یدنجی دیمکدر قاعده عجم مرتبه اعداد اولان اعداد آخر لینه بر میم الحاق ایدوب یکم و دوم
 و سیوم دیرلر برنجی ایکنجی اوچنجی معنالین افاده ایدر گاهی میمن صکره یای نسبت و نون
 ناکید دخی کتورب هفتین و هشتمین دیرلر میر نظمی در معراج بیت مشرف کرد چرخ هفتین را
 و ز آنجا عزم کرد عرش برین را فی هلاشم فی فتح لام و شین معجه ایله زبون وزشت اولان
 نسنه لکه لهاشم دخی دیرلر حکیم انوری * قطعه * من هر چکونه باشم بی کار کی نباشم * با چیزی کی
 نویسم باشعری تراشم * خطی نه سخت نیکو خطی ازین میانه * شعری نه نیک عالی شعری
 ازین هلاشم فی هلیوم فی سکون لام و ضم یای تحتانیله مارچوبه در که هلیون دخی دیرلر فی هم فی
 اوج معنایه کلور اولینله معناسنه که عربیله مع ایله ادا اولنور ثانی دخی معناسنه که عربیله
 ایضادیرلر ثالث اثناء نظریقه مسافر لر شدت شتادن آرام اید جک زیر زمین کی ایتد کاری که
 اکثر طاع انکارنده اولور شمس خیزی بیت آنکه بهر خیر بچید در جهان * خانقه کردور باط
 و پول هم * عربیله غم و غصه معناسنه در امامیانرنه فرق اولقدر در که غم ماضیه هم مستقبله
 مخصوصدر فی همدام فی یعنی همنفس یعنی مصاحب و یاران معناسنه فی همشکم فی
 سکون میم و کسر شین معجه ایله یعنی توأم یعنی اپیکیز فی همدام فی آدناش یعنی ایکی آدمک
 آدری بر اوله آگاه بنام دیرلر فی همدام فی سکون نون و فتح دال مهمله ایله بر نسنه بی بر لویرنده
 ایتک تعدیل و تسویه معناسنه که عربیله هندمه دیرلر فارسیدن معربدر میر نظمی بیت جوان
 دلقریب خوب اندام * سرا پا جامه اش بودست همدام فی همنکام فی سکون نون و فتح کاف
 فارسیله وقت و زمان معناسنه که همنکام کل و همنکام جوانی دیرلر استاد بیت کیزی بهنکام
 فرزانه کیست * ستیزی نه بر جای دیوانگیست * عربیله وقت و چغتای لساننده سای دیرلر
 میرعلیشیر بیت قاصدی کم یاردین بیر سوز روایت ابلاسا * ایستارام سورغان سایی
 باشتین حکایت ابلاسا فی هم فی فتح یای تحتانیله یعنی هستم حکیم سوزنی بیت هم به یله
 بیکی زینک سپندان کم * بیله بی اندر هزار چندام فی مع النون * هچانیدن فی فتح حیم
 فارسی ایله هچانیدن لفظنک متعدیسی در فی هچانیدن فی کسر حیم فارسی و سکون یای
 تحتانیله قاورمق یعنی قورومق فی هار وینیدن فی ضم زاء فارسی و کسریای تحتانی اولی
 و سکون ثانیله ایله یعنی خیرت زده و فرومانده اولمق کذا فی المجمع فی هار زیدن فی کسر زاء
 معجه و سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله یعنی تکرستن و کریستن کذا فی المویده
 فی هاموران فی یعنی هماور و دخی بر ولایت اسمندر کذا فی المجمع فی هامون فی ضم میله
 یعنی دشتهمیناور شیخ سعدی بیت زدریای عمان برآمد کسی * سفر کرده هامون و در بابسی

تخفة الاحبابه یعنی صحر اوزمین نشیب که مانند دامن کوه سرفنا شده زمین شیار کرده و گلوخ
وادات الفضلاده و مؤید الفضلاده یعنی زمین گلوخ لایح مسطور در اما اصحی طاع ار اسنده واقع
اولان دوزیر معناسنه در ژی هامیان ژی سکون میم و فتح یای تختانیله یعنی همیان یعنی طغارجق
لامعی جرجانی بیت باز چوباز کرد از بیم آن بود * زایر شر را کد بکسلدش هامیان میان *
ژی مان ژی اوج معنایه کلور اول کله تمینه در آگاه اول و نیز اول معناسنه خواجه سلمان بیت
خاست هوای صبحد دجان بن پیاله ده * مان که پیاله میدهد جان هوای صبحدم * ثانی کله
تسکین در طور دیکجک یرده مان دیرل بودخی معنای تمپیهه یقیندر استقاد بیت کردم براج
برج مه خویشتن طلوع * مان ای حکیم طالع مسعود من نکر * ثالث کله تخذ یردر صاقن
دیکجک یرده مان دیرل حضرت مولانا قدس سره بیت مان با اورا حریق کم کنید * چونکه
کاوارد کله محکم کنید * حکیم سنایی بیت مان تا ترا چو خود نکند * مشت با یلس وزهره
طرار ژی هاون ژی معروف ترکیب دخی هاون دیرل ژی هیبون ژی سکون با عفارسی و ضم یای
تختانیله یعنی افیون شاه ناصر خسرو بیت دادکن ار نام نیک خواهی از یراک * عقل ترا هل
دشمنست چو هیبون ژی هچیدن ژی کسر جیم فارسیله اینجمنک و دخی استمک و قیونک در یسن
یوزمک معنایرینه در ژی هدیان ژی فتح دال مهمله ویای تختانیله بیهوده گفتار و یعنی کلمات
معناسنه شاعر بیت مثال چین جبین خیال یعنی * مثال زاده طبع زمانه پر هدیان *
ژی هدیه دندان ژی اول آنچه در که فقر ایه بعد الطعام احسان اول نور مزد دندان دخی دیرل
کذافی الموید ژی هرتن ژی کسر راه مهمله مشدده و سکون یای تختانیله یعنی هرا یعنی آواز
کذافی الموید ژی هزاران ژی جمع هزار در و هزار ابکی معنایه در اول بیک عدد در ثانی بابله
بکتر بر خوش آواز قوشه ریو ابکی معنایه بدرالدین کاشی بیت گلستان جوانی چو از سر گرفت
هزاران هزاران نوا بر گرفت ژی هزارستان ژی کمی بلبل دید پلر و کمی ده بابله بکتر بر خوش آواز
قوشه در دید پلر رومه قاره طاوق دیرل ژی هرمان ژی سکون زاء معجه و فتح میله هر زمان
دی بکدر حکیم اسدی * مثنوی * فکر تابندی دل اندر جهان * نباشی پرواندر این جهان *
که کینی یکی نغز باز بکرسست * که هرمان بتو بازی دیکرست ژی هستان ژی یعنی هست
حضرت مولانا قدس سره بیت این جهان نیست چون هستان شده * وان جهان هست پس
پنهان شده ژی هستودان ژی سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله آذربایجان پادشاه زندن
بر پادشاهک آدیدر که پد رینه امیر جملان دیرل حکیم قطران ارموی نک ممدوحی ایدی بو بیت اکا
یا پد و غی قصیده دندر بیت هر کرا یزدان دو کیتی داد خواهد جاودان * خدمت درگاه شاهنشاه
هستودان کند ژی هشت دهان ژی کل خیری معناسنه مرویدر اما اختیارات بدیعیه عود
هندی معناسنه مرویدر ژی هشتگان ژی سکون شین معجه و تاء مثناة و فتح کاف فارسیله سکر
تقسیم اولتس نسنه یه دیرل و سکر سکر معناسنه ده کلور ژی هشت کردن ژی اغزا و تدرمک
ابو المعانی بیت هشت کرد دبلان شام و سحر * دپه ام در باغ در هنگام کل ژی هشتیدن ژی
سکون شین معجه و کسر تاء مثناة ایله یعنی هشت کردن ژی هشن ژی بوزن پشن یعنی هشت
کردن و همته دخی دیرل میر تظمی بیت بمیدان مردی شود چون پشن * که با سده چو آمد

جوانمرد و صاحب هشتن و هفت برادران و هفت دادران و کلاهها معنی بنات النعشیدی
 یلدزد که ترکیب یلد کردی و هفت اورنگ و هفتورنگ دخی دینلور و هفتقوان و رستمک مشهور
 اولان مخصوص جنکیدر شهنامه ده تفصیل اولمشدر مرورایام و کثرت استعمالله هر جنک عظیمه
 علم اولمشدر خواجه سلمان بیت سفره انداختی کاوازه آن شمع را * سیر کردد قصه شیرین
 و حرب هفتقوان و هفتمین و اگر چه یذبحی دیمکدر اما فلک زحله علم اولمشدر و هفتورنگ کپین
 کسر کافله بنات النعش اصغر و هفتورنگ مهین و کسر میله بنات النعش اکبر یونلرا یکی یلد زدر
 ثواب بیننده علم هیأتدن حصه مند اولانلر بیلورلر ابوالعافی در نعت شریف بیت بخدمت
 حرمش کر کند فلک شاید * هفتورنگ کپین و هفتورنگ مهین و هلو چین و ضم لام و کسر
 جیم فارسی و سکون یای تحتانیله صالجه قدر که اطفال براغچه ایپ باغلیوب اراسنه بر تخته
 پاره سن قیوب اوزرینه اوتورب صالغورلریا لکتر هلو دخی دیرلر و هلیون و سکون لام و ضم
 یای تحتانیله مارچوبه که هیلوم دخی دیرلر و همان و ایکی معنایه در اول آنجق معناسنه ثانی
 آنجلین معناسنه که لفظ مرکبدر هم ایله آندن امام معنای اولله لفظ مفرد اولسه جایز در چغتای
 لسانده اوق دیرلر آنک کبی دیمک اولور و هماوران و فتح میم و اووراه مهمله ایله نام ولایت
 شام در که هاماور و هاماوران و هامور دخی دیرلر و هیاون و فتح و اوایله ولایت خراسانده
 بر طایغ آدیدر حکیم فردوسی بیت دوروز این یکی رنج بر تن نیم * کدیده بکوه هیاون نیم
 حکیم قطرا ارموی بیت بچاره عدو بر تو کند سود بچاره * کر کوه هیاون بتوان سود هیاون *
 و همتان و فتح میم و تاء مشنایه سزودخی جمله کردیمک معناسنه در میرنظمی بیت که همتان
 کرای کنون در برم * نکر داند م رور و در کسر م و همچنان و آنک کبی معناسنه که
 اصلی همچون آن ایدی تا فظنه نوع ثقلت اولغین و اوحذف اولندی و همچنین و بوچلین
 و بونک کبی معناسنه در بونک دخی اصلی همچون این ایدی و اوی و الفی حذف اولمشدر و چغتای
 لسانده آنداق و مونداق دیرلر آنک کبی و بونک کبی دیمک اولور لفظ داق کانه ادا ت تشبیه در
 و همچون و کله تشبیه در لکن یا لکتر معنی افاده ایتمز لابد ترکیبه محتاجدر کانه مبتدادر که خبره
 محتاجدر مثلا همچون دیکران و همچون بندکان دیرلر دیکران و بندکان کویا خبری اولور عربیده کی
 مثل کبی چغتای لسانده چاغلیغ دیرلر فلان چاغلیغ فلان مثالی دیمک اولور سبعة سیاره ده
 مناجات محله میرعلیشیر بیت کر مینک کنی یوز جهان چاغلیغ * بحر فضلینک مینک
 آسمان چاغلیغ و همداستان و همدستان و کلاهها معنی راضی و همراز مثال اول
 استاد * قطعه * جهانچه بد مهر و بد خوجهانی * چو آشفته بازار بازار کانی * بدرد کسان
 صاری اندرون * بدنایم خوش همداستانی * مثال ثانی حکیم نزاری قهستانی بیت
 روزگار مصرف شد در انتظار وصل و از تو * دست باید شست اگر همداستان روزگاری و همدیدن
 سکون میم و یای تحتانی و کسر دال مهمله اولی و فتح ثانیه ایله شویله که دیمک معناسنه در
 و هروشدن و ضم راه مهمله و او معروف ایله مقابل اولق معناسنه میرنظمی بیت
 اگر هیلوانی مهر و شویم * به پیش اجل را برابر رویم و همشین و سکون میم و کسر مشین
 معجه ایله همشین لفظدن اختصار اولمشدر و همتان و همراه و همسوار معناسنه در

أبو المعاني بيت بهر جا رود معنائش ظفر * ساحه از نصرت ركبدار فر و همگان في فتح
ميم وكاف فارسيله و همگان في فتح ميم وكسر كاف ايله جمله معناسنه خواجه سلمان
مسط * كرم شد ستم و كران پشت چه عيبست اندران * با شد به بيش همگان كوهر كران
يا قوت كم * سکون ميمله در بويلده جائزدر و همکن و همکين في سکون ميم وكسر كاف
فارسيله رفیق و قرین معناسنه در و هم نشین في هم مجلس وهم صحبت معناسنه شمس فخری
بيت اگر قلم ز جوار گفت کهر پاشد * سر زد که کیرد هم نشین هم نشین آرنک و همیان في
سکون ميم و فتح يای تحتانیله ایکی معنایه در اول کیسه و هم نشین طغارجق و چانه ثانی یعنی
گراه امیر خسرو بيت تو باش نازك و سر مست عشق چند روی * کدناز کیست بهمیان و هستی
اندر جام و همیدون في کسر ميم و سکون يای تحتانی و ضم دال مهمله ايله یعنی هم اکنون
و همچنین لامعی جرجانی بيت زروم امسال با اقبال و پیروزی و فتح آمد * همیدون سال
دیگر با سرور از قندهار آید * همیشه معناسنه شاكر بخاری بيت باش درون بر مثال
همند * همیدون باب اندرون چون نهنگا و همیشك جوان في بر او تدر خزانى اولماز دایما
ترو تازه طورر ترکیه قیا قوروغی عربیه حى العالم دیرل نفی و افرو خاصه سی چوق بر او تدر
و همین في آنجق و شویله دیمک معنالی نه در و همبان في سکون نون و فتح باء مو حله ايله
یعنی انبان یعنی طغارجق کدانی الجمع و همیدن في سکون نون و یای تحتانی و کسر حمله
قیون در یسن یوزمک عربیه سلخ دیرل و دخی کرنگ و طوغره مق معناسنه و همکیدن في
سکون نون و یای تحتانی و کسر كاف فارسيله هنگ مرقوم معنالی نیک مصدریدر و هن في
یعنی منت استاد رودکی بيت کر همه نعمت بکروز بما بخشید * نهی منت بر ما و پذیرد هن *
عربیه نون مشدده ايله ایکی معنایه در اول دیشی دوهنگ چغرمسی ثانی آدمک آغلسنه دیرل
و هواسیدن في کسر سین مهمله و سکون يای تحتانیله دوداق نوسرمک که حمدن و قور قودن
واقع اولور میرنظمی بيت هواسید لب راز بیم و هراس * فرو آمد لشکر بی قیاس و هوکان
فتح كاف فارسيله بقراج که با قردن ایدرلر قولبی اولور و بعضی سنک قیاغیده اولور و هون في
فتح و او ايله زمین زراعت که طپراغی نرم اولیوب قوری کسک اولور شرفنامه ده زمین شیار کرده
با کلوخ و ادات الفضلاده زمین کشت کلوخ دار معناسنه در عربیه یعنی آرام و آهستگی
و هیالیدن في فتح يای تحتانی اول و سکون ثانی و کسر لامله یعنی هراسیدن یعنی قور قوق
میرنظمی بيت هیالید از تیغ و کرز پلان * نمانده قرارش درونیم آن و هیون في ضم يای
تحتانی و او معروف ايله اشتراجهازه یعنی محل دوه سی شمس فخری بيت چه التفات اگر همت
باشتر است * چه کترینه عطا باشدش هزار هیون * حکیم ناصر خسرو بيت مرکب شعر
و هیون علم و ادب را * طبع سخن سخن من عنان و مهارست * نسخه و فای ده یعنی اشتربزرک
شخمسعدی بيت تراکوه پیکر هیون میبرد * چه دانی که بر ما چه شب میبرد * مجمع الفرسان
هیچین دید کاری دوه یه دیرل حکیم فردوسی بيت هیونی فرستیم نزدیک شاه * دلش بر فروز
و فرستد سپاه و مع الواو * هاژو في ضم زاء فارسيله هاژ مرقوم معناسنه یعنی دم بسته
و حیران که هاژو دخی دیرل و هاو في نعره اورب دشمنه جمله ایتد کنه هاو هاو دیو چاغر لر شیخ

شیخ آذری بیت چه سود آذری اقرار آنکسان که بحشر * ز هول هاویه افغان بر آورند که ها
 مولانا هاتنی در تیمور نامه بیت سنانها گرفتند ازها وهاو * نهادند در سینه ها کاوکاو و هرو و
 سکون راه مهمله ایله دلیر و بهادر معناسنه عربیه بمعنی زدن و هزار تو و فتح زاء معجه و سکون
 راه مهمله و ضم تاء مثناة ایله ترکیه قرق بایردید کاری که قیونک شهر دانی ایچینه اولور عربیه
 حفت و قبه دخی دیرلر و هستو و سکون سین مهمله و ضم تاء مثناة ایله ایکی معنایه در اول
 بمعنی هستو یعنی فقر حکیم اسدی بیت بهستیش هستوشوی از نخست * اگر خویشتر را
 شناسی درست * ثانی حقیقت اشیا معناسنه در کذا فی فرهنگ جهانگیری و دشو و
 ضم شیش معجه ایله بمعنی مغز که عربیه اب دیرلر و هلاکو و ضم کافله جنکیز خان احضادند
 بر ذی قوت و ذی شوکت پادشاه ایدی آخر خلفاء عباسیون معتصم خلیفه زمانند و زری
 ابن علقمی و سباطیله مزبور هلاکو بیچید و بحساب تاتار عسکر یلدیغ اداوزرینه کلوب خلیفه فی
 اخذ وقتل ایدوب نیچه بیک بیکناه مسلمانلر تاتارلر قتل اولنوب بغداد شهرین خراب ایدوب
 کتدو کی توار تخم مسطور در شیخ آذری و اویره قضیه سی مطلعند بیت هر صبح چودر پرده رود
 خسرو هندو * براوج رسد کوکبه چتر هلاکو و هلو و ضم لامه صالح بق که اطفال بنوب
 صالح نورلر و هلیو و کسر لام و سکون یای تحتانیله سید معناسنه در کذا فی المؤید و همجو
 کله تشبیه در کی معناسنه و هرو و سکون و فتح راه مهمله ایله بمعنی همراه یعنی یولد اش
 ایکی کسنه معا کید نیچه بر برته هرو اولور لرا ابو المعانی بیت زدود آه دلم نیره کشت روی جهان
 چنانکه سایه من هم نشد بمن هره و هزار تو و سکون و فتح زاء معجه و ضم نونله برابر او تور مق
 و له بیت کی شود یارب که باشد یار همز انومرا * ستر بضر ادا ده چندین دبه آهومرا و هو
 او دخی معناسنه اصل هم او ایدی استخاف الی حذف اولندی کمال بخندی بیت دوش در خانه
 ماماه فرو آمد بود * خانه روشن شد و دیدیم همو آمد بید و هو و بوزن نو بمعنی ریم سپید
 یعنی بیاض ایزیک کذا فی فرهنگ میرزا اما کتاب السامی فی الاسامیه جراحی صوتق
 معناسنه که * این جراحی راهو برده است یعنی آب در اندرونش افتاد و هو و ضم و او
 اول ایله برکشینک تحت نکاحند اولان ایکی عورت بر برینه هو و هو و یاشند و او سن و و سنی
 و انباغ دخی دیرلر کذا فی فرهنگ جهانگیری و هیا هو و های هوی که جنک ایچینه واقع اولور
 مولانا هاتنی بیت چواز آب آمون گذشت آن سپاه * بر آمد هیا هوزماهی بماه و هیلو و
 سکون یای تحتانی و ضم لامه بمعنی کردکان بازی که چار مغز بازی و هیلوی دخی دیرلر مع الهاء
 و هاره و فتح زاء فارسیله دم بسته و حیران معناسنه در و ها کره و ها کله و کلاهما
 بسکون الکاف و فتح راه المهمله و لامه پلتک یعنی لسانند لکن اولان آمده دیرلر عربیه لکن
 دید کلری تاریخ معجم مؤلفی بیت بدور معدلتش رهزنان لطف از بیم * شدند ها کره از کاف
 کاروان گفتن و هاله و بوزن ناله بش معنایه کلور اول حلقه و دایره که آیک اطرافند واقع
 اولور بخارات ارضیه سببیه حکیم انوری * قطعه * بیاد بزم تو هر ماه آسمان دوشست *
 ز آفتاب شراب وزمه پیاله کند * پس از طریق تشبیه چوشکل خوان تودید * ز عکس تابش
 مهتاب خوان چو هاله کند * ثانی مفسد و فتنه کار معناسنه ادیب صابر بیت رنج همیشه

و

هست ز دست دلالة * ولاله که هست بهر خانه هاله * ثالث رنك معناسنه که عربيه لون دیرلر
وله ایضا بیت داشت آن عروس و در آورد پیش من * وانکیخت در برم زنی زدهاله * رابع
قرار طوتمش و آرام بولاش خامس یاغلی چام اغاجی کبی وغیره کدافی فرهنگ جهانگیری
فی هامراه فی یعنی همراه کدافی المؤید حکیم فردوسی بیت سک و کرک همسایه وهامراه *
بندش همه سال پویان راه فی هامواره فی سکون میم و فتح و اووراء مهمله ایله اوج معنایه کاور
اول برابر و بک طریق ثانی همیشه و دایم معناسنه فخر کرکافی بیت پری رویان کینی هامواره
شده بر بزمگاه و نظاره * ثالث دوز نسنه عربیه سطح مستقیم معناسنه که هاموار وهموار
وهمواره دخی دینلور فی هاون دسته فی معروف هاون الیدر که آنکله هاونده نسنه دو کرلر
فی هاینه وهاینه فی کلاهما بکسر الیاء التختانی و فتح النون بمعنی هر آینه یعنی البته کدافی
فرهنگ میرزا ابراهیم فی هتسه فی سکون تاء مشثاة و فتح شین معجه ایله بمعنی پنج یعنی بوز میرنظمی
بیت مکر سالی جهان از شدت برد * گرفته آب هتسه سختی سرد فی هجده فی سکون جیم
و فتح دال مهمله و اظهار هایلله مراتب اعداد ده اون سکر عدد در فی هدیه فی سکون دال
مهمله و فتح یای تحتانیله معروف حکیم فردوسی بیت کز اول فروغی چنین هدیه داد * همین
آتش آنکاه قبله نهاد فی هر آینه فی سکون راء مهمله ایله البته دیمکر عربیه لابد معناسنه
خواجه سلمان بیت کز بنکر عروس جمالت در آینه * خود بین شود هر آینه آن به که نکر
فی هرته فی سکون راء مهمله و کسر تاء مشثاة و اظهار هایلله یعنی هر طرف ابوالمعانی بیت هرته
مرانظر نکند از کال جود * کرد دهمانه در نظرش پرده حجاب فی هرزه فی بر نوع طعامدر
بغرسنی قیمة ایله طولد یروب یاغده قاوررلر عربیه حویه دیرلر فی هرزه فی باطل و یاوه
و بیهوده سوزده وغیریده استعمال ایدرلر فی هرشه فی سکون راء مهمله و فتح شین معجه
واخفاء هایلله عربیه لبلاب دیرلر بر نوع صر مشقدر کدافی البیدی فی هرکاره فی سکون راه
مهمله اولی و فتح کاف و راء ثانیه ایله طهره معناسنه کتاب السامی فی الاصامیه بمعنی پاتیلله که
عربیه هیطله دیرلر و فرهنگ جهانگیری بمعنی دیک سنک یعنی طاش چولک حکیم فردوسی
* مثنوی * بیامد زن از خانه باشوی گفت * که هرکاره و آتش آورنهفت * کنون تابد و شم من
از کاوشیر * تو این کار هرکاره آسان مکیر فی هروانه فی سکون راء مهمله و فتح و اوونوله اپکی
معنایه در اول بیمار خانه که دارالشفا معناسنه شمس فخری * قطعه * دشمنش کرچه آدمی
شکاست * هست کتربسی زهینانه * هست دیوانه حکم کن که شها * تا برندش بسوی هروانه
ثانی عقوبت خانه که آنده اشکجه ایدرلر حکیم فردوسی بیت بفرمود کین را هروانه که *
برند و کنیدش هم آنجایه * تحفه الاحباب صاحبی معنی بیمار خانه دیوب فردوسینک بر قوم
بیتنه متمسک اولاش فی هره فی فتح راء مهمله مشدده ایله زنانک موضع معهودی فرخی بیت
هره کرد چون شکافته داشت * لیک از حرزها شکافته داشت فی هرپسه فی معروف
و مشهور طعامدر فی هرپوه فی کسر راء مهمله و سکون یای تحتانیله مختلط سیم ایله التون
مسکوک غیر مسکوک نه اولورسه میرنظمی بیت هرپوه سیم و زرا احسان کردد * که نزدش خاک
وزر بکسان کردد فی هزار چشمه فی برعلتد فضلات دمدن عارض اولور ابتدا چبان کبی چقوب

چقوب جابجاد لکرا اولور عربیه اطباء انه دیر لر صعب علتدر فی هزار خانه فی هزار تو
 دیدکاری که قبونک شیردانی ایچنه اولاند رکندانی المجمع فی هزار دانه فی بر او تدر اعشاب
 قسمندن اصطلاحه تسبیحه دیر لر میر نظمی بیت هزار دانه که کرده کردن آویز * ولی در زیر
 خرقة فتنه انکیز فی هزارینه فی ابکی معنایه در اول زر خالص العیار ثانی زر مغشوش اضداد
 قبیلندندر فی هریره فی کسر زاء فارسی وسکون یای تحتانی وفتح راء مهمله ایله یعنی خوب
 وینکو که بخیر و خیره و هریردخی دیر لر استاد منوچهری بیت دست بمی شاه راودل بهریران
 دپه بروی نکوی و کوش بقوال * حکیم قطران ارموی بیت همیشه وعده اونادرست و ناز
 دزست * همیشه عادت اونا هریروروی هریر فی هرینه فی کسر زاء فارسی وسکون یای
 تحتانی وفتح نونله خرج یومیه که نفقه معناسنه در کمال اسمعیل بیت در جمع مال عمر هرینه
 چه میکنی * زیرک نبود آنکه زرافرود و عمر کاست * مجمع الفرسد زاء معجه ایله روایت اولنمش
 کتاب السامی فی الاسامیه خرج زن که ما کولات ملبوسات و سایر لازمات کبی اما خرج
 و مصرف معناسنه کسج اولنشد در حکیم فردوسی بیت هرینه باندازه کنج کن * دل از سنی
 کنج بخارج کن فی هستره فی سکون سین وفتح تاء مثناة و راء مهملتین ایله دوه اوزرینه قونیلان
 چوال که ایچنه کریچ و یاغیری نسنه قورلر کندانی المجمع فی هشمله فی کسر شین معجه وسکون
 یای تحتانی وفتح لامله بر نوع قلیه در طاق و بر طه ایله ایدر لر فی هفتدانه و هفتدانه فی کلامها
 بسکون الفا عاشورا آشی که انواع حبوبات ایله بشور لر فی هفتده فی سکون فا و تاء مثناة
 و فتح دال مهمله و اظهار هایله یعنی آراسته و زیور کرده کندانی المجمع فی هفتدزده فی زکسک
 اعلاسی که صد برک دخی دیر لر عربیه عبهر و مضعف دخی دیر لر فی هفتکانه فی سکون فا
 و تاء مثناة و فتح کاف و نونله یدیشر ویدی دانه دیمک اولور میر نظمی بیت از سپاه کران و لشکر
 شاه * هفتکانه بیامد ندنا گاه فی هفته فی معروف ایام اسبوع معناسنه در فی هفتده فی
 سکون فا و فتح دال مهمله و اظهار هایله اونیدی عدد در فی هله فی سکون لام اول و فتح ثانی
 و هایله اول صدایه دیر لر که زنان سورسور کرده لی لی دیوچر لر عربیه زلفت دیر لر حکیم صاحب
 در قسیمه بیت بشور هله ناز پروردان عرب * بسور و لوله کلر خان سیمندار * میر نظمی
 بیت وقت زادن هله رامیدهند * وقت مردن و لوله رامیزند فی هله فی فتح لامله یعنی باری
 و قوم معناسنه واقناع معناسنه ده کاور حضرت مولانا قدس سره بیت هله عاشقان صادق
 مروید جز موافق * که سعادت نیست سابق ز درون باوفایی فی هله فی ادویه دندر ابکی نوع
 اولور بری سرخ و بری زرد اولور فی هماره فی فتح میم و راء مهمله ایله اوج معنایه در اول یعنی
 اندازه ثانی حساب معناسنه در که اماره دخی دیر لر ثالث مخفف همواره در حضرت مولانا
 قدس سره * مثنوی * خیر کن ما خلق بهر ایزدت * یا برای راحت جان خودت * تا هماره
 دوست بینی در نظر * دردلت باید ز کین ناخوش صور * کمال اسمعیل بیت مرکب اقبال تو هماره
 برین باد * پایه قدرت ز بر چرخ برین باد * شمس فخری بیت ز خانه تو موافق کند همیشه
 طرب * ز خیر تو مخالف بود هماره شمان فی هشمله فی سکون میم و کسر باء فارسی و فتح لامله
 تراز و کفهی برابر دیمک معناسنه در هسنگ کبی مولانا هاتنی بیت بمیدان دو هم پله هند و و ترک

و

به نیروی بازوی و رای سترک و همجواره بی سکون میم و فتح خاء معجیه و واو معدوله ایله بر آرزو
و بر مطلبه اولناره دیر لرمثلا بر منصبه طالب و یا خود بر مکانه متوجه و یا بر متاعه مشتری اولال
بوناره بکنز رنه اولورسه و همراه و همیره بی کلاهما بسکون المیم و فتح الراء المهمله یول یولد اشئ
و همرفشک بی سکون میم و فا و فتح راء مهمله ایله اول آته دیرلر که درت یاشتی تمام ایدوب
بشنه کیرمش اوله بغض فرهنکه فایرینه و او ایله مرویدر عربیه قارح دیرلر فتح قاف و کسرا
و سکون حایله کنافی المجمع و همکاسه بی بر جرحه ده صاکن اولوب اکل و شربلری بریده اولناره
دیرلر ابوالمغانی بیت شدن همکاسه بهتر باسکانرا * ازان نادان که دوستی زانداورد و همواره بی
یعنی همیشه و دایما که هموار و هموار و همواره دخی دیرلر و همه بی ابکی معنایه در اول جمله معناسنه که
اصلی همدر آخونده کی ها معنای اصلی عامدن معنای خاص علیته نقل ایچوندر ثانی یعنی
جمله همقولدر معنای اولنه عربیه کل و چغتای لسانده اسرود دیرلر واسرونک بر معناسی دخی
محل مبالغه ده غایتله دیمکدر بو ابکی معناسیده ذکر اولنشددر میرعلیشیر بیت کند زلفونک
آراسا لما یچ و تاب اسرو * کونکل شکجه سیکا ایشما کیل طناب اسرو * همه نک اصل
معناسی بارچه درکه دوکلی دیمکدر سبعة سیاره ده معراج وصفی اولنده بیت بارچه نینک
باشی اوزرا اولاق آج * سنکا تاج ایتدی لیله المعراج * واری دیرلر هسنی دیمکدر فرهاد
نامه ده پادشاه و صفده بیت شعی کیم نینکری دین بی سعی و کوشش * باری شهلا ردین
آرتوق تاتی بخشش و همیشه بی دایما معناسنه شاعر بیت همیشه بادعداوت میان کبر
و یهود * زهر ظرف که شود کشته سودا سلامت و هجاره بی سکون نون و فتح جیم و راه
مهمله ایله عتاک و المناک معناسنه در و هنگامه بی سکون نون و فتح کاف فارسیله هم جمع وهم
مجمع معناسنه کلور شیخ آذری * مثنوی * باک آید ز شهرهای جهان * آنچه شهری ندیده
باشد آن * خلق آنجا توند هنگامه * باز کویند ازان بشه نامه * و غلبه و شورش معناسنه
ملاک فی بیت چنان برهم زدی هنگامه روز قیامت را * که اکثر نامه اعمال مردم در میان کم شد
و معرکه و غوغا معناسنه شاعر بیت تنهاله همین معرکه من بتو کرمست * هنگامه صد سوخته
خرمن بتو کرمست و هوازه بی فتح راء معجیه ایله معنی ناکاه ترکیب آ کسزین دیرلر و هوا سیده
کسزین مهمله ایله تیسر مش طوداق که یعنی قافی کید و ب خشک و کندم کون اولمش اوله
کنافی المجمع و هوره بی سکون واو و فتح باء موحد و راء مهمله ایله معنی واله و حیران خواجه
عبدالله انصاری قدس سره طبقا تنه ذکر ایدر که * چون شمیلی بمهر میشد کند روی بر شیخ
با یعقوب میدانی بود پذیره شمیلی آمد وی آن وقت نبوی فراز این کار میکویست و اول ارادت
وی بود در فربه بود شمیلی دست بر روی فرود آورد گفت خیرک الله خدای ترا هوره کناد یا یعقوب
گفت آمین و هوه جوه بی فتح واو و ضم جیمه یعنی شنکار مرقوم و همکله بی سکون یای
تختانی و فتح کاف و لامله بر او ندر حیمکله دخی دیرلر و هینه بی سکون یای تختانی و فتح لامله معنی
صاحب خانه و مع الیاء التختانی * هانی بی کسرتا مشتاقه ایله توران زمینده بر طایفه وارد
آنک آدیدر مولانا هاتقی بیت یسارش با این کیمضروی * شد از هانی و مولتانی قوی *
و هادوری بی ضم دال و کسرتا مهملتین ایله بر قره کدالدر که ذریه و کزوب ابرام ایله جز و سوال

و سواد ایدر حکیم سنایی بیت دعوی ده کنند ولیکن چو بنگری * هادوریان کوی و کدایان برزند
 اثیرالدین اخیسینکی بیت معیشتی که نه با عزت و قناعت آن * بهردری زوم چون کدای هادوری
 و هائی بی کسر میله سر کشته و سرگردان معناسنه در کدافی فرهنگ جهانگیری بی هائی بی
 کسر نوله لغت پهلویدر معناسی بنشین دیمکدر تارنج طبرین منقولدر بی هایاهای بی شور
 و غوغای اهل ماتم بی هایاهوی بی شور و غوغای ارباب طرب که میربانی عروس محله اولور
 بوایکی لغتک مثالی حکیم انوری بیت فلک از مجلس انس توپرا از هایاهوی * عالم از کربیه خصم توپر
 از هایاهای بی هری بی اول مزروعات دشتی در که یا غوردن صولنور کدافی فرهنگ میرزائی هر جایی
 مکان و مقبری معین اولین آدم و بی و فالقلم معروف اولانه ده دیرلر بی هزار توی بی قیون شیردانه
 اولان نسنه که هزار تو هزار خانه دخی دیرلر بی هزار میخی بی نکنده لو جامه کرک فاخر اولسون
 خواجه سلمان بیت دوتایی فقرا جامه ایست کز عظمت * هزار میخی افلاک آستریانی *
 کرکسنه خسیس اولسون جامه درویشان کی مراد دیکشی چوق اولمقدر وله ایضا بیت این
 دلق هزار میخی از تو * پوشیده بجانقاقت افلاک بی همتی بی سکون سین مهمله ایله وارلق
 مقابلی نیستی در اضلی هست در آخرت کی یایای و صغیره در وکاهی مصدریه اولور بوریا عیدن
 مفهومدر * رباعی * از زفته قلم هیچ در کون نشود * وز خوردن غم آنچه چکر خون نشود
 کردر همه عمر خویش خوتا به خوری * بکقطره از آنچه هست افزون نشود * آخرت کی یا
 اواخر گله به لاحق اولان یالردندر که منله لنگ و صفینن افاده ایدر نگاه اولور که هست مجرد
 رابطه معناسنه اولان است یرینه استعمال اولغور بی هکوی بی سکون کاف و کسروا ایله
 یعنی سر کشته و پریشان حال خم کافله مجمع الفرست شراب معناسنه در و تردد معناسنه ده
 اولور کدافی الاداة بی هلیوی بی کسر لام و سکون یای تحتائیله هولک مرقوم معناسنه در که
 آنکله صوا و زنده اوینار لر کف ابی الجمع بی همجای بی یعنی همشهری بی همی بی فتح میم
 و کسر جمله هیچ مرقوم معناسنه در بی همشوی بی سکون میم و اولو و ضم شین معجه ایله
 بر آدمک تحت نکاحند اولان عورنره دیرلر میرنظمی بیت زن دنیا شود همشوی زرا * کشد
 البته شویش بی محابا بی همکی بی فتح میم و کسر کاف فارسیله جمله سی دیمک اولور بی همی بی
 بر کله در که اوایل افعال و مضارعه داخل اولور حال معناسن افاده ایدر وکاهی تقریر ایچون ایراد
 اولنور شاعر بیت همتی تابگردانی انگشترین * جهانزاد کرکون شود داوری * ترکیب کی
 مقرر میدر معناسنه استفهام کی اولور کاهی اواخر گله ده دخی واقع اولور شاعر بیت بادجوی
 دولتان آید همی * بوی یارمهربان آید همی بی همیشه بی مداومت معناسنه در بی همتی بی
 کسر نوله یعنی کوارتله یعنی سکیبی شیخ سعدی بیت مطلب گرتوانگری خواهی * جز قناعت که
 دولیست همتی بی هواری بی کسر راه مهنتله ایله بی هوازی بی کسر زاء معجه ایله
 کلاهما یعنی ناکاه استاد فرخی بیت هواری مرا کوید این شکرین لب * که ای عاشق اندر
 سخن زرت بگر * وله بیت هواری در آمد مرا آن جوانکار * مرا تنک بگرفت اندر کنار *
 بعض فرهنگرده بی عقل معناسنه مرویدر فرهنگ میرزاده یعنی بخیر استاد فرخی بیت بهمان
 هواری شاد کردم * زد دست ز غم آزاد کردم بی هوای بی ایکی معنایه در اول لغو سوز یعنی

بی اصل کلام ثانی بر نوع فشنه کدر یا قبحه هواپه چقار **و** هولی **و** سکون و اووکسر لامله طای که
 هنوز ایاور لامله مش اوله و زبان هندیده آ هسته معناسنه در و ضمه ایله ینه هندی لساننه عهد
 معناسنه در **و** هیلوی **و** سکون یای تحتانی و ضم لامله یعنی کردکان بازی یعنی قوز اوینامق
 چار مغز بازی و هیلو و هولک دخی دیرلر کذافی فرهنگ جهانگیری **و** هی **و** کسریای تحتانی
 ولی و سکون ثانیه ایله یعنی هستی حکیم سوزنی بیت خانمان سازا کرهی مردم * و چر
 امرغان مکن نشین خویش **و** هی **و** ایکی معنایه در اول بیوک شراب قدحی که آنکله آخر
 بزمه طلواچلور ثانی های وهوی معناسنه در **و** هی **و** بوزن می وکی ایکی معنایه در اول لغت
 دریده یعنی هست و زبان هندیده دخی بومعنایه در حضرت مولانا قدس سره بیت گفت
 یارب کر ترا خاصان هیند * کدمبارک دعوت و فرخ ییند * حکیم سوزنی بیت هم به پله نیکی
 زیک سپندان کم * به پله بدی اندر هزار سندانم * ثانی بر کله در که خبر دارا یتک ایچون تمید
 و تحویف بوزندن سویانور حکیم انوری بیت خویشتم در نظرم جلوه همی داد جهان * آسمان
 گفت که رسوا چکنی خود را می * شاعر بیت خمه شاکسته جام نهی بی وجود می * کردی اسیر
 قهوه مرا می زمانه می **و** باب الهاء المكسورة مع الالف * هر آ **و** فتح راه مهمله مشدده ایله
 ایکی معنایه در اول یعنی ریختن یعنی دوکک ثانی بر شهر آ دیدر که هری و هرات دخی دیرلر لکن
 معنای ثانی ده تحقیف رایله در تکم بواکی معناده شیخ نظامی ترتیب اوزره دیمشدر بیت
 بهر ای کنجش جویدرام کرد * بیله زبانش هر انام کرد * یعنی اول استاد فرخی بیت
 از فراوان کردن هر ای زرا امروز کشت * دیده اندر چشم هر یینند رازر عیار **و** هر اسما **و** فتح
 راوسین مهملتین ایله ایکی معنایه در اول او بوق که آدم صورت تنه بر نسنه یا یوب حیوانات زبان
 ایتسون دیوبانغ و بیستائنده و کشت زارا ورتاسنده نصب ایدرلر ثانی هر اسیدن لفظندن اسم
 فاعل اولور قورقیبی معناسنه میرنظمی بیت زجود لطف حق راکن شناسا * و لیکن
 از غنابش شوهر آسا **و** هلا **و** حرف تنبیه در عربیته کی الامعناسنه حضرت مولانا قدس سره
 بیت هر چه در بستیست آمد از علا * چشم را سوی بانندی نه هلا * شیخ عطار بیت
 نفس خود را چون تو بشناسی هلا * حق تعالی را بدانی باعطا * وینه بومعنایه شاهد در
 حکیم فردوسی بیت هلا تیغ و کویا لهار کشید * سپرهای چینی بسردر کشید * بعض فرهنگه
 بلی ونع معناسنه ده مرویدر **و** هیجا **و** سکون یای تحتانی و فتح جمله جنک و بیکار معناسنه در
 میرنظمی بیت روز هیجا مژد باید استوار * با جکرداری مجا کیرد قرار **و** مع التاء المثناة **و**
و هرات **و** مشهور شهر و ولایت آ دیدر هرا و هری دخی دیرلر **و** هشت **و** سکون شین
 معجه ایله ایکی معنایه در اول فعل ماضی در قودی و کپدی معناسنه خواجه حافظ بیت
 در نقد عیش کوش که چون آ بخور نماند * آدم بهشت روضه دار السلام را * ثانی سغلق که
 اکثر چوبانلر قیونی بریره جمع ایتک ایچون و سورب کو ترمک ایچون ایدرلر **و** هیت **و** سکون
 یای تحتانیله ایکی معنایه در اول غوغا و قرقشه معناسنه میرنظمی بیت از آنجا در میانش
 هیت برخاست * نفس آندم جنک و میکاری که آراست * ثانی بغداد مملکتند شط کنارند
 بر قصبه آ دیدر **و** هیجه زفت **و** ضم زاء معجه ایله بوغون اودون که ترکیب طومرق دیرلر **و** مع

و مع الجیم * هیچ بی سکون یای تختانیله بیباکه آنکه خرمن صاوررله هید دخی دیرلر و بیل
 معناسنه دخی مرویدر کدافی فرهنگ جهانگیری و هیچ بی جیم فارسیله ایکی معنایه در
 اول مطلق معدوم مولانا جامی بیت همه همچند و بهیچی سمزند * بلکه از هیچ بسی هیچ ترند *
 ثانی یعنی اندک استاد منوچهری بیت کر هیچ سخن گویم با تو ز شکر خوشتر * صد کینه بدل
 کیری صد اشک فرو باری و مع الدال المهمله * هید بی سکون راء مهمله و کسر باء موحده
 ایله طایفه نهداری کشیشی راهب و قسیس معناسنه و یهود طایفه سنک اخباری و قوم
 مجوسک آتش یا قیچیلری کدافی فرهنگ جهانگیری و هید بی کسر راء مهمله و سکون نونه
 ایکی معنایه در اول جرجان نواحیسنده بر ارمق آدیدر که منعی دیارری طاغزلنده در آندن
 چقوب جرجانه طوغری اقرار لکن بجه صولر دخی قاریشوب اولقد زهر عظیم اولور که دکرمان
 طاشندن ایری طاشلری یرندن قوپارر کد لک کوکلی اغاچلری دخی کوکندن چقاروب کو تورد
 بوجهله یکمک ممکن دکادر مجود ابن یمن بیت سخن چشمه چشم که هید یست روان *
 چون هرنش بروانی سوی جرجان که برد * ثانی اصفهان مضافاتندن بر قصبه آدیدر
 و هند بی معروف قوم و معلوم طایفه در که ولایتلرینه هند وستان دیرلر و آنلره هند و وندی
 دیرلر کثرت استعمال ایله هند و ولایتلرینه دینلمک عادت اولمش عرفی شیرازینک ترجمه الشوق
 نام قصیده سنک بیت بکاوش مرثه از کورتا نجف بروم * اگر بپند بخام کنی و کربه تبار *
 دید و کندن ولایت هند دینورایش بوندن ماعدا هند ولره هندی دیرلریای نسبت ایله هند
 منسوب دیمک اولور اما لفظ هند و مخصوص اول دیارک آدمیسنده دینلمک صحیح در طالب آملی
 * مصرع * هند و نبرد تحفه کسی جانب هند * دید و کندن معلومدر و هید بی سکون
 یای تختانیله بیباکه آنکه خرمن صاوررله و هید بی سکون یای تختانی و راء مهمله و فتح باء
 موحده ایله خادم آتشکده به دیرلر حکیم فردوسی بیت چور داشت پرورده هید * سیاوش
 همی بود لرزان زید * وله بیت بریده زبانت بشمشیرید * لبست سوخته را آتش هید *
 و هیرمند بی سکون یای تختانی و راء مهمله و نون و فتح میله ایکی معنایه در بری خادم آتشکده
 و بری دخی سرحد و لابت نیمروزده بر ارمق آدیدر کدافی الموید و مع الراء المهمله * هراهر بی
 کسرها این ایله توزدن هوا یوزنده طومان اولمق و حیوان سباع کردیسی مولانا هاتنی بیت
 روار و در آمد بصد خیل شیر * هراهر بر آمد ز کردون دلیر و هر بی ایکی معنایه در اول
 طومان که ایام شتاده واقع اولور بهاره قریب وقتلرده بخار ارضدن حاصل اولور ثانی یعنی بخ
 یعنی بوز شمس فخری بیت کردد از سردی دم اعدات * آب در نیرمه بکله هرا * و بر کله در
 چو بانلر قیون چغرر لر و عریبه دخی ایکی معنایه در اول نام زن ثانی نام کربه دز که هر دخی دیرلر که
 کدی دیمکدر و هیر بی فتح زاء معجمه و سکون باء موحده ایله ارسلانه دیرلر عربیله مشتکر در
 حکیم اسدی بیت بود سهم اودل زغران هیر * کند کرد او خشک باران ابر و هند و بار بی
 یعنی هندوستان خلاق المعانی بیت بخاتم توکد در پاش تا کر کاهست * بخامه که بسر میرود
 بپند و بار و هند و بار بی سکون نون و دال مهمله و فتح و او ایله بلخ قلعه سنک آدیدر
 کدافی فرهنگ جهانگیری و هیر بی بوزن میر و شیر فرهنگ جهانگیری آتش معناسنه در

کذا فی المویذ بو معنای مویذ امیر معزی بیت در هیر که کر زمد یج تو بخوانند * بیزار شود
 هیر از زند و زیازند * هندک زبان علی سنده زر طلا معناسنه در یعنی خالص التون فی مع الزاء
 المعجه * هر فی سولیک و سست معناسنه ابوالعانی بیت کیر مردی که هر بود زانو *
 سر خود پیش زن شد ست فرو فی هیر فی سکون یای تحتانیله اصلند حمام طاسنه دیر لر
 استعاره طریقیله کنداده یعنی پشت او غلانه اطلاق اولنه رقی علم اولدی وجه تسمیه سی ظاهر ا
 قهم اولنور که حمام طاسنی بیگانه لالنده استعمال والدن اله دوشد بکنه بناء مقبول اوغلان
 دخی اکامثال مستعمل اولدو و چون هیز دید پلر اما اکثر عوام عامه مهله ایله خیر یازار لر و اقور لر
 غلطات عوامند در شمس خیزی بیت مدام تا که نباشد بقدر عنقا بود * همیشه تا که نباشد
 بقدر مردان هیز فی مع السین المهمله * هر اس فی فتح راء مهمله ایله قور قور عریبه کی خوف
 معناسنه شمس خیزی بیت مدام تا نبود ابرو از بحر هر اس * همیشه تا نبود بحر از ابرو زیان *
 قره نك جهان کیریده یعنی ترس و بیم دینش شیخ سعدی بیت امید و هر اسش نباشد زکس
 بر نیست بنیاد توحید بنس * حکیم فردوسی بیت بیزان هر آنکس که شد ناسپاس *
 بدل اندر آید زهر سوهر اس فی هر س فی سکون راء مهمله ایله هر دیشی حیواندن سوددن
 اول اولان آغز که قله دخی دیر لر فی مع الشین المعجه * هر اس فی فتح راء مهمله ایله قور قور فی
 معناسنه که شکوفه ده دیر لر شهیدی قی بیت از چه توبه بکند خواجه چوهر جای رود *
 قبحی می بخورده کنده زود هر اس * شمس خیزی * قطعه * حدیث طام و کسری زمانه
 در بچند * چنین که در کرم و عدل شد شه نشه فاش * هزار سال بماند کز ایادی او * فتاده است
 ز بس امتلا با زهر اس * عربیه سکانه چنک آتغه دیر لر فی هر س فی سکون راء مهمله
 ایله زهر معناسنه در میر نظمی بیت شود شکر ز دست دوست حنظل * شود هر شر در دهان
 خصم شکر فی هس فی صبان اوقی که هیس دخی دیر لر فی هیس فی سکون یای تحتانیله
 اوج معنایه کلور اول یعنی هیچ زنده پیل احمد جامی * قطعه * هر که آمد هر که آید بکنرد *
 این جهان محنت سرای بیش نیست * دیگران رفتند و ما هم میرویم * کیست کور امتزلی در پیش
 نیست * احمد جامی ترا پندی دهد * آخرت را باش دنیا هیش نیست * ثانی طوقش کتان
 معناسنه در که اکثر بلاد جرات و ولایت سند شهر لرند طوقنور اکا کیش دخی دیر لر فی هاس فی
 سکون لامه مرغ مردار خواره دیر لر کذا فی القفه فی هیه کس فی اودون چکیچی یعنی اودونچی
 فی مع الکاف * هیک فی سکون نون و فتح جیمه بر غسست دید کوری اوتدر که عربیه غلول
 و قنابری دیر لر کذا فی المجمع فی هیک فی سکون نونله یعنی بچش شکم که عربیه زحیر دیر لر
 بر علتد روزبان هندیده صمغ درخت اشتر غار که اکا عربیه حلیت دیر لر فی هیک فی سکون
 یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله بر چه یعنی اوغلاق کذا فی المجمع فی مع اللام * هر قل فی
 سکون راء مهمله و کسر قافله نام دیر یعنی بر کلیسا آدیدر حکیم خاقانی بیت سزد کر راهب
 اندر دیر هر قل * کند تسبیح این ابیات غرا فی هرول فی کسر راء مهمله و ضم واو ایله حیوانات
 نوعندن ماشه بکر و باقلا ار اسنه بتر نوع دانه در کذا فی المجمع فی هلال فی یکی آی که اول
 کچه کورینور و استعاره طریقیله محبوبک قاشنه دیر لر فی هل فی ابکی معنایه در اول هیلدن

هایدن لفظندن ضمیمه امر در بهل معناسنه یعنی بگداز حضرت مولانا قدس سره بیت
 درکش قدح سودا اهل تابشوی رسوا * بر بند دو چشم سر تا چشم نهان بینی * شاعر بیت
 هل مرا تا که پسندت میدهم * تابداش زیر کم با ابلههم * ثانی هیل معناسنه که عربین قافیه
 دیرلر ^و مع المیم * هلام ^و آب افسرده کوشت یعنی طوکش ات صوفی که قیون و صغر
 اتینک یاغلی صویندن ایدرلر ترکیه ^و نخنی دیرلر حکیم شیرازی بیت آبکامه هم مخصوص وهم هلام
 باز برناورد و شملاب از طعام ^و هیزم ^و سکون یای تحتانی و ضم زاء معجه ایله اودوند که همیشه
 دخی دیرلر کمال پاشا زاده مرحوم بونده دخی تصرف خاص ایدوب هیزم ایله همیشه نک فرقی وارد
 هیزم یش ویزر اغا جلدن اولیوب و هنوز کسلش اولوب یرنده یا تور اوله اکا دیرلر ننگم
 بویتندن ظاهر در بیت چو آمد بد آنکونه هیزم فراز * بدانست بالا و پست و دراز *
 کسلد کدن صکره اغا جک ینا جغتیه همیشه دیرلر و اودون چکنه همیشه کس دیرلر دیود قایقده یازمش
^و مع النون * هجا کردن ^و هجواتیک یعنی برکسنه بی نظمه ذم و قدح ابلک و بر معناسی
 دخی هجه او قومق ^و هر اسان ^و قورق و قورقیل دیمکدر میرنظمی بیت ازان یشده هر اسان
 میگذشتند * همه بر کارزار آماده کشند ^و هر اسیدن ^و فتح را و کسر سنین مهملتین ایله
 قورق معناسنه مصدر در کمال اسمعیل بیت چه بایدش ز ستمکاران هر اسیدن * کسی که
 حفظ خدایش نگاهبان آمد ^و هر اسیدن ^و کسر سنین معجه ایله قومق فی ایتک معناسنه در
^و هرمان ^و سکون راء مهمله ایله اوزون عمره ایریشوب قوجه مق بولغت عربیدن تصرف
 اولمشدر که عرب لسانند فتح هایلهرم قوجه مقدر ^و هشتن ^و سکون سنین معجه و فتح تاه
 مثناة ایله ایکی معنایه در اول قومق و ترک ابلک معناسنه حکیم سوزنی بیت ای خصیلت
 تو هشتن آخرچه خصیلت این * وی فعل تور کشتن آخرچه فعالست این * ثانی
 صالیو یرمک معناسنه شیخ نظامی بیت همه برقع فرو هشتند بر ماه * روان کشتند سوی
 حضرت شاه * فرهنگ زفا نکویاده بمعنی آویختن مسطور در ^و هشتیدن ^و کسر سنین معجه
 ایله بمعنی هشتن مرقوم کذافی الجمع ^و هیلدن ^و کسر لام و سکون یای تحتانیله بمعنی هشتن
 مرقوم یعنی قومق و دخی صالیو یرمک معناسنه مصدر در ^و هن ^و بمعنی هست کذافی فرهنگ
 جهانگیری ^و هندستان و هندسان و هندوستان ^و مشهور عالم ولایت در هند و ولایتی
 دیمکدر استاد فرخی * قطعه * کرز جود تو نسیمی بگدر دبرز نکبار * ورز چشم تو سهومی بروزد
 بر هندسان * هند و ازا آتش سوزنده روید شاخ رخ * ز نکیم از اشوشه زرین بر آید خیزان
^و هیزان و هیزن ^و کلاهما بسکون الیاء تحتانی و فتح الزاء المعجه خائل اغاجی که دیوار ایچنه
 قورلر دخی طام اوزریشه قویوب اوستنه سقف ایدرلر ترکیه دخی هیزن دیرلر ^و هشتن ^و
 بمعنی هشتن مرقوم ^و هیناهین ^و بمعنی شتاب و عجله حکیم انوری بیت رخنه کردنظم حال مرا
 در چنین دار و کیر هیناهین ^و هین ^و سکون یای تحتانیله التي معنایه کلور اول کله تحریک
 و تحریص در نیز اول و نیز طوت معناسنه حکیم اسدی بیت چو بشنید ز اول شه این گفتگوی
 بجم گفت هین چاره خویش جوی * ثانی تنبیه و تأکید محله استعمال ایدرلر حکیم انوری
 * رباعی * چون رکاب تو کران کرد و عنان تو سبک * روز هجای سیاهت انجم و مید ان قلاک *

۵

فائل تکبیر فتح از آسمان کوی که هین * القتال ای حیدر ثانی که النصر معک * ثالث مقام تحذیرده
صاقن دیجک یرده ایراد ایدر لر حضرت مولانا قدس سره بیت هین بچاروب زبان کردی مکن
چشم را از خسره آوردی مکن * رابع آگاه اول معناسنه شمس فخری بیت بدر که توسعدت
بیت می آید * بدید دولت و کفیش مکن توقف هین * خامس فرهنگ جهانگیریده این
معناسنه ده کور سادس عربیه بمعنی سیلاب حکیم سنائی بیت تو هم معی وهم شکر ی هان
وهان وهان * از خود بترس و دیر ما همچو هین مکن * بوم معنایه حکیم اسدی بیت شل
وخشت و پرواز شاهین گرفت * ز باران خون کوه در هین گرفت * شمس فخری بیت ز زندگی چه
جمع بردعد و چون او * اساس عمر نهاده است بر کذر که هین * مع الو او * هر یو بی کسر راء مهمله
وسکون یای تحتانیله نام شهر هری در که هرات دیمکله معروفدر کدافی فرهنگ میرزا * هلیو بی
کسر لام وسکون یای تحتانیله جوزا یونی که هیلو وهولک دخی دیر لر * هندو بی شول
طائفه در که مخصوص دیار هند ده جبلیه سی اوله یعنی اصله هند و اوله زیرا خار جدن و اروپ
آند ساکن اولانه هند و دینلرا ول اجلدن ولایتیرینه هند و ستان و هند ستان دیر لر جمادات
قسمنه هند و دینلرا یای نسبتله هندی دینلور مثلاً تیغ هندی و قماش هندی دیر لر واستعاره
طریقیمه هند و سیاه فام اولد و غندن خال دلبرانه هند و دینلور خواجه سلمان بیت هندی
خال را چودل دید بر آتش رخت * کفت تونیک کی بخت خالی وهم بر ادی * مع الهاء * مراده بی
فتح را و دال مهملتین ایله بمعنی عصا ابوالمعانی بیت مکن زرق و مشوا بله فریبی * بتاج و خرقه
تسبیح و مراده * هراسه بی فتح را و سین مهملتین ایله بمعنی هراسا یعنی او یوق که باغ و بوستانلر
ایچینه وضع ایدر لر جمع الفرسه فتحه ایله مرویدر * هراسیده بی یعنی ترسیده اما کمال پاشا
زاده مرحوم تصرفا تنه بیور در که هراس ترکیه شول حالتدن عبارتدر که بایک لفظیمه تعبیر ایدر لر
بایکدی دیجک یرده هراسیده دیر لر تنکم بویتدن مفهومدر بیت ازان هیبتش در دل آمد
هراس * که زیرک منس بودوزیرک شناس * هر یوه بی کسر راء مهمله وسکون یای تحتانیله
اوج معنایه کور اول هری شهرینه منسوب دیمک اولور ثانی زر را بیچ یعنی کجراتون متوجهری
* قطعه * بدان خانه باستانی شدم * بخار چون آزمایش کری * بکی خانه دیدم ز سنک
سیاه * کذرگاه آن تنک چون چنبری * کشادم دران یافسونگری * برافروختم در دواز آزری
چراغی کر فتم چنان چون بود * زر هر یوه سرخچری * ثالث زن فاحشه به دیر لر ابوالحسن
شهیدی * قطعه * چند بردارد آن هر یوه خروش * نشود باده بر سرودش نوش * راست
کوی که در کوش کسی * پوشکی راهمی بمالد کوش * هکله بی فتح کافله هلاک مرقوم معناسنه در
کدافی المجمع * هیده بی سکون یای تحتانی و فتح دال مهمله ایله هید مرقوم معناسنه در * هیره
سکون یای تحتانی و فتح راء مهمله ایله اکسه عربیه قفایدکاری بین الناس خاء معجه ایله خیره
دیر لر * هیره بی سکون یای تحتانی و فتح زاء معجه ایله یبا که آنکله حرمن صاور لر بیخ انکشت
وهید وهید دخی دیر لر * هیرینه بی سکون یاین تحتانیین و کسر زاء معجه و فتح نونله لوغ
طاشی که آنکله طام اوسننه اولان طیراغی هموار ایدر لر ابکی باشی دلکلی بر مدور طاشدر
* هیله بی سکون یای تحتانی و فتح لامله قاصرغه که کرد باد دخی دیر لر میرنظمی بیت چو

چوشه بدست بسته بوده بر سر تخت * گرفته روی عالم هیله سخت و همه بی بوزن نیمه یا نطق
 ایچون آماده اولان اودون که اصلند دخی میوه سزاغاج اوله عربیه حطب دیرلر فختین ایله
 خواجه سلمان بیت ناسزای کاتش قهر تو دروی شعله زد * تاقیامت همه دوزخ شد و اینس
 سزا است * ارباب لغت فی الجملة همه وهیزم بر معنایه در دید پلر آ محقق کمال پاشا زاده مرحوم
 قرقلری وارد د یوب خیلی تفصیل ایش ایرادی نفعدن خالی اولغله طی اولندی چغتای
 لسانیه اوتون دیرلر خیره الا برارده میرعلیشیرخسته نظمنه اقدام اعتبار زنده دیر بیت کرچه کل
 ولاله خریداری بار * لیک اوتون نینک دخی بازاری یار و هینه بی بوزن چینه حنانه سندر
 ومع الیاء التختانی * هری بی خراسان مملکتک دارالملکی یعنی تختکاهی اولان شهرک آدیدرکه
 ولائنه دخی هری دینلور هرا و هرات دخی دیرلر هلی بی برکله در محل خطابده استعمال اولنور
 یعنی قویه سن دیو امر اولور شیخ سعدی * مثنوی * درختی کدا کفون گرفتست پای *
 به نیروی مردی بر آرد ز جای * اگر آنچنان روزگاری هلی * بگردونش از جای بر نکسلی *
 و هندوانی بی معنی هند و ستانی هند منسوب اولان دیکدر و هندی بی هند مملکتنه
 منسوب دیک اولور آخرنده کی پایای نسبتدر و هیری بی سکون یای تختانی و کسرا
 مهمله ایله معنی خیری یعنی شب بوی دیدگری چچکدر کذا فی الجمع و هیلوی بی سکون یای
 تختانی و ضم لامل جوزاویونی کذا فی الاداة و باب الیاء المضمومة مع الالف * هرا بی فتح راه
 مهمله مشدده ایله اوج معنایه در اول معنی ترس و بیم ثانی معنی درخشیدن یعنی ضیا و بر مک
 شیخ نظامی اپکی معنایه ترتیب اوزره بیت زهر ای جمله زهر ای تیغ * شده آب خون در دل تنه
 میغ * ثالث آواز مهیب که وحوش و سباع اولزی کی حکیم فردوسی در صفت شب بیت
 نه آوای مرغ و نه هر آیدد * زمانه زبان بسته از نیک وید * حکیم اسدی بیت زهر ای در تکان
 جنک دیو * شده سست بر جنک کیمان خدیو بی هما بی سایه سی مبارک کله بر مشهور
 قوشدر که هر کیمک باشی اوزرینه سایه سی دوشسته پادشاه اولور دیرلر شیخ سعدی بیت کس
 نیاید زیر سایه بوم * کرهما از جهان شود معینوم و هوشا بی واومعروف و فتح شین معجه ایله
 اپکی معنایه در اول کاهل و کارنده سست و مهمل و بیزار آدم ثانی طوغرائمش قیون قویروخی
 و ایچ پیانی که اریک ایچون حاضر ایدرلر و هویدا بی ظاهر و آشکارا معناسنه در بعض فرهنگه
 یا لیکر آشکارا معناسنه دردیمش لر زیر افرقلری شولقدردر که آشکارا ده معنی اولان ظهور مظهر
 حسیته ظهور معناسنه در هویدا ظهور عقاید که ظهورده شاملدر شاعر بیت گفت آن
 یازکر و کشتی سردار باند * جرمش آن بود کدا سر از هویدا میگرد * جمع الفرسه مبین
 و روشن معناسنه حکیم خاقانی بیت زخط استوا و خط محور * فلك را تا صلیب آید هویدا
 و مع الباء الموحده * هب بی فتح دال مهمله ایله دلمند و دستمال چخانی و امثالی چخاقلره دیرلر
 میرنظمی بیت هب بوده ز تار ز سراسر * بدستار منقش بود در بر و مع التاء المثناة بی
 و هر مست بی سکون راوسین مهلبتین و ضم میله هر مز و هر مزدک معنایله مترادف در هر مس
 دخی دیرلر و هفت بی سکون فایله صو و شراب ایچلد که درونه چکن نفسه دیرلر مولانا جامی
 * مثنوی * یادداری که پارموسم کل * دردگان نقاشی سر پیل * برف و دوشاب هفت

۵

میخوردیم * هر یکی هفت هفت میخوردیم * کسره ایله برنسنه یاش اولوب بر مقدار قوریمغه
متوجه اولدوغنه دیر لرکی هوخ و اوچمبول و سکون خاه معجه ایله کی هوخست فی و اوچمبول
و فتح ماء معجه و سکون سین مهمله ایله کلا همانام بیت المقدس که هوخ و در هوخ و کنک هوخ
دخی دیر لرکی هومات فی و اوچمبول و فتح میله احمق و نادان معناسنه کی مع الجیم * هج فی سلاح
دوزنک و برنسنه نک سو کو کنی درست ابلک معناسنه در کی مع الخاء المعجه * هوخ فی و اوچمبول
ایله نام بیت المقدس در کی مع الدال المهمله * هدهد فی باشی نالی بر قوشدر حضرت سایمان
علی نبینا و علیه السلامک چاوشی ایلی آنکه باقیسه نامه کوندردی نوعی خجوشانی در صفت
قاصد بیت در آمد از درم هدهد سرشتی * چه هدهد باک طوس بهشتی کی هر مزد فی
سکون راء مهمله و زاء معجه و ضم میله بشن معنایه کلور اول بر فرشته امیدر که روز هر مزده واقه
اولان تدبیر امور و مصالح اکا متعلقدر حکیم فردوسی * مثنوی * بر آورد سر آفرین کرد و گفت
میاد اجزا مهر و خویست جفت * که هر مزدا درین بارگاه * چو بهمن نکند از فرخ کلاه *
ثانی بشور شمسینه دن ماه لولک آدیدر استاد عنصری بیت بکیرانی ماه آزاده فلک طبع
و ملک زاده * زدست دلبران باده بدین هر مزد و شهر پرور * زراشت بهرام * مثنوی * بشه
گفت فردا هر مزد روز * چو پیدا شود شمع کینی فروز * بفرمای تامهتر ان شپاه * میانند بکستر
درین بارگاه * ثالث مشتری یلد زینک بر آ دیده هر مزد در حکیم سنایی بیت قوس و حوتست
خانه هر مزد * جدی و دلواز حمل بچوید مزد * فرهنگ میرزاده روز پنجشنبه هر مزد دیر لوبوب
پویته تمسک اولش حکیم فردوسی بیت باشم درین رزمکه پنج روز * ششم روز هر مزد کینی
فروز * رابع بهمن بن اسفند یارک اوغلی آدیدر خامس دریای عمان کنارنده واقه بر شهرک
آدیدر بوش معناده هر مزد و هر مس و هر مست و هر مزد دخی دیر لرکی هر مزد فی سکون زاء
معجه و راء مهمله و ضم میله معنی هر مزد مرقوم کی های ازادی بهمنک قزی آدیدر که سینه بهمنک
زیر جماله از دوا چند ایدی زردشت آیینی اوزره داراب آندن وجوده کلدی های دخی دیر لر
کی هنریند و هنرمند فی اول فتح باه ثانی میله هنرلو دیکد راما اول هنر باغلیبی ثانی صاحب
هنر معناسنه اولور که مقابلی فی هنر در میر نظمی بیت هنرمند هر جا شود معتبر * بماند بسین
دایمانی هنر * چغتای اساننده ایلوک یوصولق دیر لر یعنی قابل و هنر لو دیکد اولور کی هود فی
و اوچمبول ایله ابکی معنایه کلور اول اول اسکی بزدر که یاقوب قاواید لر اکا خف دخی دیر لر ثانی
اثوابی آتشد قوریدر کن یا نغنه یقین صار و اولق که بر هود دخی دینلور و عر بیله فتحه ایله
ابکی معنایه در اول مخ ابکن توبه ایله دوزنک ثانی یهودی اولق و فحشین ایله دوه اور یکی
معناسنه جمعی هود کلور و ضم هایله سینه عربیه بر پیغمبر اسمیدر کی هور مزد فی هر مزد
مرقوم معنایله مترادف در اور مزد دخی دینلور کی هوشمند فی هوش اوص و مند ادا ت نسبتدر
اوصلود یک اولور عاقلو معناسنه شاعر بیت بعقل ار چند مردم هوشمندست * نداند
موی ریش خوه که چندست کی هود فی و او معروف و فتح یای تحتانیله مهار اشتر معناسنه
حکیم سوزنی در هرل بیت بحلم وزیر کی و حکمت شتر بانان * بشال و تنک و یلاس و هود
پوش و نوار * ابونجم احمد ملقب بیت بر آوردم زمانش تابناکوش * قرو هشتم هودش

هويدش تابکاکل في مع الراء المهمله * هجیر في کسر جیم وسکون یای تحتانیله یعنی خوب
 و زیبا که بخیر دخی دیرلر ابو الفرج رونی بیت هجیر خرد آ زاده منعمی که نکشت * بجاه و نعمت
 بلا و برابر آتش و آب * حکیم سوزنی * قطعه * تانیست انجم و مه و خورشید را مدام *
 از سیر برج کزیر اندر آسمان * سیرت بربخ لم و وطرب باد سال و ماه * باطلعت چومهر هجیر
 اندر آسمان في هر في معنی ترسیدن قور و تق و کوکل یرندن قویق معناسنه که اول ذکر اولنان
 هرا اسم فاعلی اولور شاعر * مصرع * دل من هری کردوشد ترسناک في هزیر في کسر
 زاء معجه و سکون یای تحتانیله یعنی خوب و نیکو في هشوار في سکون شین معجه ایله یعنی
 هشیار في هشیار في سکون شین معجه و فتح یای تحتانیله اوصلی و متیقظ و آیق معناسنه
 خواجه حافظ بیت همه کس طالب یارند چه هشیار وجه مست * همه جا خانه عشقت
 چه مسجد چه کنشت في هشوار في کسر شین معجه و سکون یای تحتانیله یعنی هشیار مرقوم
 حکیم فردوسی * مثنوی * کسی کو خرد را ندارد زیش * دلش کرد و از کرده خویش ریش *
 هشوار دیوانه خواند و را * همان خویش بیکانه خواند و را * منوچهری * قطعه * بروی توان
 کردن تعجیل به به کردن * تعجیل بطیب اندر شد ز سبکساری * آهستی بای آنجا
 و مدارایی * صد گونه عمل کردن صد گونه هشواری في همار في بوزن چهار ترکیه قوغالق
 دیرلر بر او در دریا کنار زنده چوق اولور في هر في فتح نوله معرفت و صنعت و صنعت ما هر
 اولق میرظمی بیت هنر صاحبش را بعالم همی * میان کسان را کند آدمی في هنزور في
 یعنی هنر لوه هنر مندکی في هنیر في کسر نون و سکون یای تحتانیله ایولک و خوباق معناسنه در
 في هودر في واو معروف و فتح ذال معجه ایله زشت و چرکین معناسنه في هور في واو مجهول
 ایله اوج معنایه کلور اول نیر اعظم اسماسندن بر اسمدر حکیم فردوسی بیت ز عکس می زرد
 و جام باور * سپهری شد ایوان پر از ماه و هور * وله ایضا بیت خداوند ماه و خداوند هور *
 خداوند قیل و خداوند مور * اثیرالدین اومانی * قطعه * امل زرشحه جودت چنان همی
 بالی * که طفلکان نیانی ز ابر آزاری * ز ترس تیغ جهانگیر هور طلعت تست * نسیم صبح که تن
 مینهد به بیماری * کتب لغات معتبر آتده آفتابک لسان پهلوینده نامی هور در حکیم اسدی بیت
 بر کوهه پیل در قلبگاه * باورین یکی تخت چون هور و ماه * شمس خزی بیت ابواسحق
 رومشندل توانی * که از رای تو کیرد روشنی هور * ثانی بخت و طالع معناسنه حکیم فردوسی
 بیت زبیرن فزون بود هومان بزور * هنر عیب کرد در کشت هور * وله بیت بیکبارکی نیره
 شد هور تو * بکاست چنان مردی و زور تو * ثالث قویودن چقان بخار و طومان معناسنه در
 قره نیک میرزا ابراهیم هور بر بلند در بیک یله بر کره طلوع ایدر کذا فی الاداة و زبان هندیده دیگر
 معناسنه در في هوز مشیر في واو معروف و سکون زاء معجه ویای تحتانی و فتح میم و کسر شین
 معجه ایله و لایب اهوازک آ دیدر و اول برانکه در که متعدد ناحیه فی مشعل حالاً بین الناس
 حوزستان دیرلر کذا فی الجمع في هوشیار في معنی هشیار مرقوم شیخ سعدی بیت برک
 درختان سبز در نظر هوشیار * هرورقی دفتر است معرفت کرد کار في هور في کسر و او سکون
 یای تحتانیله آدجی معناسنه در في مع الزاء المعجه * هرز في سکون راء مهمله ایله هر منظر

مرقومك بش معناسيله ده متراد قدر في هوز في بوزن بز خرج روز مره يعنى نفقه يوميه مير
نظمى بيت نداند هر كه قدر معنس ووز را * هر آينه ضرور آيد به هوز را في هوز مز في واويله بمعنى
اورمزد وهرمزد مرقوم في هوز في واومعروف ايله آواز تند و نير كه جام طاسى مثلا و نسنه لردن
ظاهر اولور شيخ نظامى بيت بازبانك ايدر اوفتاد بهوز * آهو آزاد شد ز بچه يوز *
في هوشاز في واومعروف وفتح شين معجه ايله بهايك غايتك تشنه لكي في مع الشين المهمله في
في هراس في سكون راء مهمله ايله اهر من معناسنه در حكيم ناصر خسرو بيت اززه نام همجو
پكد كرد * سوى بنى عقل هر مس وهر ماس في هر ماس في سكون راء مهمله بوضم مهمله
بركسنه در كه اكثر صابنه بنى آنى نبي زعم ايدر لر و حضرت ادريس عليه السلام اودر ديراوشري معتارين
اكا اسناد ايدر لر ابو معشر نقل ايدر كه احوال اشياى علويه وحر كات كواكبدن با ابتدا سوز
سويان اودر وابتداهيكلارى اول بنا ايشدر وابتدا خواص اشياى اول بيان ايدوب طب
كتابار بنى نأليف ايلدى والان ايلات مصدر ده موجود اولان اهرامات آنك بنا سيدر و مصنفاتى
اولان كتابارى بحد و بنى قياس مال و خزاينى يا پيدوخى اهراماره وضع و حفظ ايلدى و بعض صحیح
القول كسینه لردير لر كه هر مس بليمنوس حكيم استا ديدر كه بعد الطوفان وجوده كلسدر
و يعقوب زو ايت ايدر كه كتاب الحيوان آنك نأليغى در بر حكيم فيلسوف ايدى شول مرتبه ده كه
جميع اقاليمى كروب طبمايع اشياى و جميع نباتاتى معلوم ايدندى و بليمنوس جميع علومى آندن
تعلّم و تلمذ ايلدى آندن ما اراولدى تحفه الاحباب صاحبه هر مس بر حكيم در ربط آنك اختراع ايدو
ديوب بويتماره متمسك اوليس استاد عنصردى * مثنوى * بدو كفت هر مس چرا بنى درم *
نه همچون منى دلت مانده بغم * كه اين الت من كه مشر ساخته * نكردد همى هيچ پرداخته * اما
بويتماردن تحفه صاحبه قولنده اصلا دلالت يوقدر في هوس في واومعروف ايله بمعنى هوش
مولانا محمود ابن عيين * قطعه * در قدح كن ز خلق بطخونى * همچو روى نذر و چشم خروس
وزم بر بزم اختيار مكن * هست مارا بخود هزاران هوس في هواس في واومعروف و كسر
لامله جان معناسنه در كه هوس دخی دير لر في مع الشين المعجه * هراس في فتح راء مهمله ايله
بمعنى افتاده خاء معجه ايله خراس دخی دير لر بعض فرهنگرده زاء معجه ايله هراس منقولدر
ابو المعانى بيت سايه ات بر فقير در بغم مدار * نشود زانكه سايه هيچ هراس في هوس في ايكى
معنايه دتر اول زير كلك معناسنه حكيم سنابى بيت هر چرا هست كفى زين ديار * كفت اورا
شريك هوس ميدار * ثانی جان معناسنه در كه هواس دخی دير لر استاد فرخى بيت مرد بيدى نرا
از هيبت توهش نبود * در میان تو و او باديه باشد هشتاد في هورخس في واومعروف و سكون
حاء معجه و فتح راء مهمله ايله نير اعظم اسماسندن بر اسندر كذا فى فرهنگ جهانكبرى في هوش في
درت معنايه كلور اول اگر چه عقل معناسنه نقل ايشدر اما اصحى عقلا وراسندن اولور
بر حالت در كه كسب ايله ترايد بولور عقل خلقى در نقص و زياد قبول ايتز مكر علت واقع اوله هوشه
تركيبه اوص دير لر منافيسى اول حالت در كه عربيه ايجاد دير لر و زواليله موتدن كناية اولنور شمس
مغزى بيت زبندكى شمسى چون توسر چرا تاب * كسى كه باشد بكد رة عقل او با هوش *
جميع الفرسانه بمعنى خرد حكيم انورى بيت سابقان لهجه او چون شراب اندر دهند * هوش

هوش کوید گوش را بین ساغری کن ساغری * ثانی جان معناسنه در حضرت مولانا قدس سره
 بیت سرمکش اندر کلیم و رومیوش * کین جهان جسمیست سرکردان تو هوش * بو معنایه
 شیخ نظامی بیت بفرمود تا طوطیا نوش را * کشند و برند از تنش هوش را * شمس خیزی بیت
 اگر چه چرخ دهد مه لئس ولی آخر * بدست شهنه قهرش بر آید آخر هوش * ثالث بمعنی
 مَرَك و هَلَاك بوابی معناده اسماء اضداد قبیلند در حکیم فردوسی بیت و راهوش در زابلستان
 بود * بدست نهمی پور دستان بود * رابع زهر معناسنه در خزر کرکانی بیت چرا با من بتانی
 همچو هوشی * که با هر کس بشیرینی چو توشی * هوشش فی واو معروف و سکون شین
 معجه و ضم کافله بنک و شراب و هرنه که عقلی ز ابل ایدر * مع الکاف * هپاک فی فتح باء فارسیله
 دپه که تارک سر معناسنه در حکیم فردوسی بیت یکی تیغ زد ترک را بر هپاک * کز اسب اندر آمد
 هماندم بخاک * منصور شیرازی بیت کمی که سر نهد بر خط متابعت * بتیغ حادثه بشکافدش
 زمانه هپاک * هروک فی ضم راء مهمله ایله ترکیه قراموق و عربیه انبربارس دیرلر چالی
 یمشیدر صوبین صقوب شربت ایدر لر لطیف و نافع شربتدر * هزاک فی فتح زاء معجه ایله ابله
 و نادان و هر سوزه اینانوب پاره یه آتیلان آمده دیرلر * هشپاک فی سکون شین معجه و فتح
 باء فارسی و لامله ساقوت معناسنه یعنی ابکی بر معنی اغزه قویوب اصلق چالرلر اکثر کبوتر باز لر
 کو کرجین اوچوردقه ایدر لر * هکاک فی فتح کافله انچقرق که عربیه فوق دیرلر هندی لسانده
 هکچی دیرلر امیر خسرو بیت زاب سنان بسینه دشمن فرو نشان * چون زاملای خون دل
 اورا هکاک بود * خواجه عمید لوبکی بیت مَرَك فراز چون رسد بر سر این شکسته دل *
 فضل نمای آن زمان چون نفسم هکاک دهد * هکاک فی سکون کاف و ضم هاء ثانیله آواز کریه که
 یوغازدن طو تولوق کلور غریک دخی دیرلر امیر خسرو بیت صوفی قرابه می هکاک کریه کشاد
 کریه خونین او در سجده جای او بین * هاک فی فتح لامله اول کون پاره سی که ترازو کفه سی
 کبی مخنیق اغاجنک باشنه آصوب و ایچنه طاش قویوب محاصره اولنش قلعه ایچنه آتارلر
 خواجه عمید لوبکی بیت چون هکی شدم نفس بسته مخنیق تن * سنک عراوه اجل
 نشکنند ار برو هاک * هوکویک فی ضم کاف فارسیله بر قوشدر کیجه لرده ایاغندن براغاجه
 اصلوب صباحه دک هو هو دیر اکاشب آویز و حق کوی دخی دیرلر کذافی الجمع * هوکویک فی
 واو معروف و ضم کاف فارسی و فتح یای تحتانیله ناخته قاون و قار پوزکه کالک و سفجه دخی دیرلر
 کذافی فرهنگ جهانگیری * هولک فی واو معروف و فتح لامله کردکان بازی یعنی اطفالک
 جو زاویونی جمع الفرسه چوب و خاشاکدن دولاب کبی ایدوب صواوزرینه قویوب او یون
 ایدر لر * هویدیک فی فتح واو و سکون یا پین تحتانیین و کسر دال مهمله ایله مقتدای ملاحظه دن
 بر ماحدک آدیدر حکیم خاقانی بیت او کیست که باروان تاریک * باشد بمثابة هویدیک *
 مع الکاف فارسی * هنک فی سکون نوله قوت معناسنه در حکیم شیرازی بیت ساکن
 سنکین که کردا کرد سنک * کاندرو سرماو کر ماسخت هنک * هوشنک فی واو معروف و فتح
 شین معجه و سکون نوله پادشاهان پیشدادیاندن بر پادشاه اسمیدر که هوشنک بن سیامک بن
 کیومرث در نصاب ملوک متعلق بر کتاب نالیفی وارد جاوید نامه خردنامه و جوق اختراعی وارد

نظام عالمه متعلق بزعاقل و عادل پادشاه ایدی حکیم فردوسی بیت گرانمایه زانام هوشنگ بود
تو کفتی همه هوش و فرهنگ بود **و** مع اللام * همال **في** اوج معنایه کاور اول همسر و قرین
معناسنه عضایری رازی * قطعه * صواب کرد که پیدا نکرد هر دو جهان * بگانه ایزدادار
بی نظیر و همال * و کر نه هر دو به بخشید فی نگاه عطا * امید بند نمایند بایزد متعال * ثانی بمعنی
مثل و مانند حکیم اسدی بیت ز شاهان کسی بد سکالم نبود * بکنج و پاشکر همالم نبود *
و عدیل و نظیر معناسنه طالب آملی بیت عدلی خواهی در ساخت زمانه عدیل * همال
جویی در عرصه جهان همال * وله ایضا بیت در ریغ کاش هجا کوی من کسی بودی * که چا کران
مراسی عدیل و همال * ثالث محبت و دوستلق معناسنده مرویدر **و** هول **في** واو
معروفله ابکی معنایه در اول راست و درست معناسنه حضرت مولانا قدس سره بیت
کفت که توزیر کی مست خیمالی و شکی * کول شدم هول شدم و ز همه بر کنده شدم * حکیم
فردوسی بمعنی راست بیت فرستاده آن هول گفتار دید * نشصت منو چور سالار دید * ثانی
یانه و عالی معناسنه امتداد فرخی در صفت کر کردن بیت چگونه هول حیوانی چوپالاور رثیان
پیلی * بچا پیل رثیان زو تا جهان باشد جهان باشد **و** مع الیم * همالم **في** اعلام رجال دندر نبریزی
بر شاعرک آدیدر نتکم کندوسی دیمشدر بیت در میان من و معشوق همامست بحاب * وقت
آنست که این پرده بیکسو فکنم * عربیده مرد بزرگ معناسنده در **و** هوم **في** ابکی معنایه در
اول فریدون نسلندن بر شخص آدیدر ویرانه لرده ساکن اولوردی حکیم اسدی بیت بکانام
آن نامور هوم بود * بسی سال دور از بروم بود * ثانی براغاج آدیدر فارس حوالیسنده بترجام
اغاجی کبی اما کر هاری بر رینه یقین اولور و پیراخی یا سمن پیراغنه مشابه در محوس طائفه سی زمزمه
یعنی دعایتم کبری و قنده اللرنده اول اغاجدن بر پاره اغاج طوتارلر **و** مع النون * هرین **في**
کسر راه مهمله و سکون یای تحتانیله آواز مهیب کد سباع و وحوشدن صادر اولور هر ادخی دیرلر
و همایون **في** مبارک و خسته و خرم و عالی معناسنده در شمس فخری بیت شکر حق کر شکوه
طلعت شاه * طالع سلطنت همایونست * همایه نسبتله سعادت معناسنه خواجه سلمان
بیت ای همای همت ممتاز عنقا یافته * آن همایون مرغ همتا بر نماید پیش ازین **و** هوختن
و هوخیدن **في** اول سکون خاء معجه ثانی کسره ایله ابکیسی ده بمعنی بیرون کشیدن و پیدا
شدن کذافی الموید و الجمع **و** هوسین **في** واو معروف و کسر سین مهمله ایله فار معناسنده در
ابوالمعانی بیت نبرد عشق تو بازید هوسین * چومن نبود داده نقد جاننش **و** هوشان **في**
بوزن هوشان کفره خاچلرین صویه براقد قاری کونک آدیدر **و** هوشازیدن **في** فتح شین و کسر
زاه معجتین ایله تشنه شدن دواب یعنی حیوانات صوسر اولق کذافی الموید **و** هوشانیدن **في**
فتح شین معجه و کسرنونله طلاق و ابلق معناسنه **و** هومان **في** بوزن طومان ایرانی بر مبارز
پهلوان آدیدر حکیم فردوسی بیت چنین کفت هومان که امروز جنک * بسازیم و دلها نداریم
تنگ **و** هون **في** بوزن چون بر کله در ناکید ایچون ایراد ایدر لر حضرت مولانا قدس سره
* قطعه * پیش آمد در رهش دو وادی * یك آتش بد بکیش کلکون * آواز آمد که رو
در آتش * تایافت شوی بکستان هون * عربیده خواری و ذلت و زبان هندیده سکه لیماس

سکه لنامش رایج التونه دیرلر **ق** مع الواو * هلو **ق** ذم لاندله یعنی شفتالوی اردی یعنی فینا
 شفتالو **ق** هو هو **ق** کو کرجین وقریه ده دیرلر کدانی فرهنگ جها نکیری **ق** مع الهاء * هه
 و هو **ق** کلاهما بفتح الدال المهمله حق اولان نسنه که صدی باطلد رو صحیح و درست و معنی دار
 نسنه که صدی بیهوده در و بیهوده **ق** دخی اولور حکیم قطران ارموی بیت مهر خواهی زمن و بی
 مهری * هه خواهی زمن و بیهوده * شمس خیزی * قطعه * تانباشد آبده مانند خا موش
 و صبور * تا هه نبود بنزد هیچکس چون بیهوده * باد در حکمش هه و بیهوده کارت سپهر * دشمنش
 خوار و خجل دایم بسان آبد * آبد هرزه سوز سو بیاهی معناسنه در **ق** هر ه **ق** فتح راء مهمله
 مشدده ایله مقعد معناسنه که هر ز دخی دیرلر استاد روحی **ق** سمرقندی در صفت صعوبت راه
 * قطعه * ده روز راه پیش گرفتیم چو مردمان * با هفت هشت کرده و ده پانزده پیاز * کوهش
 بسان هر ه در آورد سر بهم * دشمنش بسان شله نهاده زهار باز * استاد زکی **ق** مراغه در صفت
 زشتی و تنگی کاغذ رقه بیت تنگ و تاریک چون در هر ه * زشت و بد رنگ همچو بام زهار *
 زبان عنده خویسته و دلال جوزه دیرلر **ق** هزیه **ق** سکون زاء معجه و فتح باء موحد ایله چکدم
 چچکی **ق** هزیه **ق** کسر زاء معجه و سکون پای تختانی و فتح نونه نفقه روزینه که هر دخی
 اوله عنایه در میرظمی بیت چو هر روز تابشام **ق** هر هزیه * زجرخ آید بفرق سرکزینه *
ق هشیواره **ق** یعنی شیواره **ق** هر قوم حکیم فردوسی بیت خریدافت غنی و شد کاردان *
 هشیواره باهنگ بسیار دان **ق** هکجه **ق** سکون کاف و فتح جیم فارسیه انجفوق که عربیه فواق
 دیرلر فتح فایله در یوسفی * رباعی * از امتی آنکه هکجه کرد دیارش * باید که کنی مغیثی
 در کارش * آنرا که بود هکجه استفرغی * بکندر زعلاج او جو آزارش **ق** هلبه و هایه **ق** کلاهما
 بسکون اللام اول بفتح الباء الموحده ثانی بالیاء التختانی ترکیه بوی عربیه حابه دیرلر فتح
 مهمله ایله حبوبات نوعند **ق** هممه **ق** براغاجد ربوا قله صاری و عشنک مسک کبی
 رایحه سی اولور **ق** هوره **ق** و او جهول و فتح باء موحد و راء مهمله ایله بر قوشد راتی غایت لند
 اولور انکا جر ز دخی دیرلر عربیه خباری و ترکستانده توغدری دیرلر ظهیر فاریابی بیت
 روزی که باز قهر تو پر واز می کند * در جنگ او عقاب فاک همچو هوره **ق** هوره **ق** و او معروف
 و فتح باء موحد ایله معنی سقف که عربیه کتف دیرلر و معنی حمایت کدانی الموید **ق** هوره **ق**
 زاء فارسیه چکک قوشی **ق** هوشه زده **ق** و او معروف و سکون شین و فتح نون و زاء معجین
 و دال مهمله ایله غایت صوصامش دوه و سایر حیوانات که ایچوب قائمه همان دخی دیرلر **ق** مع الیاء
 التختانی * هکری **ق** سکون کاف و کسر راء مهمله ایله یغموزدن اصانش سفینه یعنی برگی
 یغموز التند **ق** لوپ اصلنه نجس دخی دیرلر کدانی فرهنگ جها نکیری اما ادات الفضلاده
 یغموزدن صوایجن اکنک معناسنه **ق** همای **ق** هماء **ق** هر قوم کبی که یا یله ده جایز یا سز دخی
 جایز بیا یا و جای و سرای یالری کبی در شیخ سعدی بیت همای بر سر مرغان ازان شرف
 دارد * که استخوان خورد و جانور نیاز آرد * ورمغناسی دخی خواهر اسفند یارک نامیدار
 و بزوع علمد که با شنده هماصورتی دوزلشدر و دخی نام دختر قیصر در که حباله ازدواج **ق** رام کورده
 ایدی شیخ نظامی بیت دختر قیصر مبارک رای * هم همایون و هم بنام همای **ق** هوی **ق**

ق

بوزن بوی بش معنایه کل و اول آه دیمک اول و حکیم فردوسی بیت همه چشم پر آب و دل پر زدوی
بطوس سپهبد نهادند روی * ثانی نفس معناسنه بواپکی معنایه فرق دقیق در شیخ نظامی
بیت دران ساعت که مایم و هوی * ز آمرزش فرومکند از موی * ثالث بر کلدر که بر کسنه بی
خبردار ایلک ایچون ادا ایدرلرنتکم شیخ ابوسعید ابوالخیر * رباعی * هان مردان هان جوان مردان
هوی * مزدی کنی و نکا هادی سرکوی * که تیغ چنان رسد که بشکافد موی * زنهار کز و دست
تکرانی روی * رابع بمعنی ترس و بیم میرخسرو بیت بشانه کردن افتادی بدل هوی * کزین
سر هان باشد بکسلد موی * خامس کوی بازلرک میداند اپکی جانبده نصب اولنان اپکی میل
اراسنه دیرلر شاعر بیت بهای وهوی سوی هوی رو کرد * بزده کبار دیکر کوی وهو کردی هوشانی
بمعنی هوشان مرقوم فی باب الیاء المفتوحة مع الالف * یا فی بش معنایه استعمال اول نور اول
حرف ندادریازید و یا عمر و کبی ثانی حرف خطاب در ثالث حرف تردید در یازید آمدست یا عمر و
کبی رابع حرف عطف در و او عطفه کبی یعنی اول معنایه خامس حرف شرط در شیخ سعدی
* قطعه * یا مکن یا یار ازرق پیرهن * یا بکش در خانمان انکشت نیل * یا مکن یا پیلانان دوستی
یا بنا کن خانه در خورد پیل فی یازان فی فتح راه مهمله ایله طاقت و قدرت معناسنه شاعر بیت
همه کشت بانقش دیوار جفت * نه یارای جنبش ادایی بکفت * امامی هروی در توحید بیت
چنان در کنه اوصاف تو عاجز کشت ادرام * که از پس دهشت و حیرت نداره دمزدن یارا *
اصلی یاری در که آخرنده کی الف حرف یادن بدل در زین ایله بسا کبی معنای حقیقی یاردمد یاری
کبی که یاردمدن حاصل اولان قدرت مجاز در توسعاه مطلق قدرته استعمال اول نور و اعجام
یولد استنه خطاب ایتد که یار ادر الف ندا ایله ننتکم خواجه حافظ بیت دهر و زه مهر کردون
افسانه است و افسون * نیکی بجای یاران فرصت شمار یارا فی یاسا فی فتح سین مهمله ایله
خوارزم لغتند حکم شاه معناسنه در ودخی قانون نامه جنکیز خانیدر که تدبیر امور مملکتند
یا زمشدر فی یرا فی فتح راه مهمله ایله اول سکنج که اندام و پیشانیده وقت غضب و حالت غم
و غصه ده واقع اولور ترنجید کی و کجکلکی دخی دیرلر فی یغما فی اپکی معنایه در اول تاراج معناسنه
ثانی ترکستانده بر شهر آدیدر که خورو محبوبلری چوق اولور بواپکی معنایه ترتیب اوزره شیخ
سعدی بیت دلی که حور بهشتی گرفت و یغما کرد * کی التفات کند پر نیان یغمایی * امیر
خسرو بیت چه کیرد نام یغمایی و خلیج * که غالب نیز خشمند و ترش رو * استادرودکی بیت
خلقه در گوش جاودان تو بود * تنک چشمان خلیج و یغما * خلیج ضم حا و فتح لامله بر شهر آدیدر
فی پکنای فی یا لکز بر و رفات ودخی آستر سز ساده معناسنه ده کلور فی بلا بلا فی الفاظ مکرره
قبیلند در بیا بیا دیمک معناسنه فی یاد فی غایت اوزون وقاره اولانه دیرلر عموما اول سبب
اربعین که اطول لیالی در غایت اوزون و قرا کو کجه اولغله اکادیرلر خصوصاً نیر اعظمک برج
جدیه تحویل ایتد کی کوندرا وج کجه بر قراده طور و بعدا کسملکه با شلر نوروز کوننه دکنیر
اعظم حمل بر جنه تحویل ایدر اول کون روز و شب مساوی اولور قرا کولق و اوزون نقدن کنایه در
شیخ سعدی بیت کد در هند رفتم بکخی فراز * چه دیدم چو یلدا آسیا هی دراز * بعضیلر برج
قوسک آخر کجه سی در دیرلر کدانی الجمع فی بلا فی هر قبا و یامی اولان نسنه به دیرلر عموما

برون يك بيك از يچ في مچ مچ في بر كله در دوه بي يا تورد قلري محله دير لر كذافي شرفنامه و مويد
 الفضلا ده كذالك اما فرهنگ ميرزاده جيم يرينه خايه مرويدر في رخفج في سكون راه مهمله
 وفا و فتح خاء معجه ايله بمعنى كايوس باء موحد ايله بر خفج دخی دير لر في بفتح و بفتح في كلاهما
 بسكون الغين المعجه بر نوع ايري ميلاندر باغلرده ساكن اولور اما ضرر سزدر بعض
 يرلده اكا انكر ك دير لر شمس فخری بيت دعا و مدح اور اورد خود ساز * كه افی با تو باشم كم
 ز بفتح * ابوالحسن شهیدی بيت مار بفتح اكرت دی بگزید * نوبت مارا فعیست امروز *
 مجمع الفرسده بولغنی فایله ذكر ایدوب غین ايله ده مرویدر دیمش في بفتح في سكون فایله لعاب
 دهن كه اغزیاری دير لر كذافي المويد في بفتح في بوزن كنج كمش و باقر و دموزا وانی و آلاقی یوغریاوب
 پنجمك في مع الخاء المعجه * مچ في بوزدر معروف چغتای لسانیه موزدیر لر سبعة سیاره ده
 خاقان بهرام ایچون یایدوغنی قصر زمستانی وصفندك بيت بیریب نسبتك قار و موزغه پیوند
 اینیب رنگین آنینك كافر مانند في بانجوخ في فتح لام و سكون نون و ضم جمله عودا غاجی
 معناسنه در في مع الدال المهمله * یاد في اوج معنایه كلور اول معروف تذكر معناسنه در
 ثانی بمعنى بیداری حكیم فردوسی بيت كه افراسیابش بسر بر نهاد * نبودی جدا و خواب
 و ییاد * ثالث نقش و نكار معناسنه استاد رودکی بيت كه بر آب و كل نقش ما یادیاد * كه ما هار
 دریننی یادیاد في یار اسپند و یار اسپند في نام اسپند یارین كشتا سبدر حكیم نوری * قطعه
 تا كه بر نطع دهر در باز است * رخ بهرام و اسب یار اسپند * باد فرزین عز و عمرت را * از پیاده
 دوام فرزین بند في یارد في صیغه مضارع در نغیا و اثبات استعمال اول نورنی باب النونیه نیارد
 ذیلندك ذكر اولندی اثباتی قدرت معناسنه اولور یعنی قادر اولور زمان حاله و یا خود مستقبلا
 استاد دقیقی بيت كه یارد داشت با او خویشش راست * نباید بود مردم را عزا كا * خواجه
 سلمان بيت تاجه ایت میکند عدل تو ملك شرع را * بر سر مردم نمی یارد شدن خیل شراب *
 ابوشکور بیت یکی كفنش كه ای دانی کیهان * كه یارد كرد با تو مكر و دستان في یارمند في
 سكون راه مهمله و نون و فتح میله یاردم ایچی معاون معناسنه حكیم فردوسی بيت توبا او برو
 برستور نوند * همش راه بر باش وهم یارمند * شیخ اوحدی بیت و كرش بخت یارمند بود *
 نام بردار و ار چند بود في یارند في فتح راه مهمله و سكون نونله نفرین معناسنه في یا كند في فتح كاف
 فارسی و سكون نونله یا قوت معناسنه شاكر بخاری بیت بجا تو باشی كشتندی خطر خوبان *
 جست راجه خطر هر كجا بود یا كند * حكیم طرطری بیت پندی و همت كد باشد آن پند * بهتر
 ز هزار اعل و یا كند في یارد في فتح و او ايله بمعنى یابد حكیم نزاری قمستانی بیت بيك خمره رك
 جانش بكاود * شود كم دروی و خود را نیارد في یارند في فتح و او و سكون نونله ایچی معنایه كلور
 اول پادشاه معناسنه ثانی بمعنى یابند با و او ابدال اولمشدر ایچی معنایه ترتیب اوزره
 میرنظمی بیت جهان معمور شد با حكم یارند * ازان هر كس بكام خویش یارند في یزد في
 سكون زاء معجه ايله بر معظم شهر در خلقنك ساده رو محبوبلری چوق اولور و لطیف طوقمش
 قاشلری اولور في یزد جرد في سكون زاء معجه و راه مهمله و ضم جمله عجم یاد شاهلرندن
 بر مشهور پادشاه آدیدر یزد كرد دخی دير لر في یزغند في سكون زاونون و فتح غین معجتین ايله ایچی

ابکی معنایه در اول براغاج در که تخمی سما قدر ثانی کلب معلم و پارس که تازی و امثال حیواناتک
 آوازه دیر لر ۱ بکتر کرد ۲ سکون کاف و فتح تاء مثناة ایله بر سید و کلتردیم کرد ۱ بکچند ۲
 بر مقدار معناسنه میرزا فصیحی بیت تازه عاشق کشته ام چشم ترحم و امکیر * نومسان
 کشته را بکچند عزتها بود ۱ بکد ۲ سکون کاف و فتح دال مهمله ایله بر سطر یا زویه دیر لر
 ۱ یک نورد ۲ یعنی یک طریق و یک اسلوب کذا فی الجمع ۱ یله آمد ۲ فتح لامه یعنی فرود آمد
 اشاعی کادی دیمک اولور ۱ یمرود ۲ بوزن امرود بر مکان آدیدرودخی مردنازک و شناخ نازک
 کذا فی الجمع ۱ یوا کرد ۲ یعنی کم کرد یاوی قلدی دیمک اولور ۱ مع الراء المهمله * یابر ۲
 کسریاء موحده ایله قریه وزمین و بنا اولنش یرلکه ارباب استحقاقه وجه معیشت ایچون ویریاور اکا
 ترکستانه سیورغال دیر لر علی شطرنجی بیت کترین یاری زاحسانت * ملک فغفور و قیصر
 و رایست ۱ یاختر ۲ سکون خاء معجمه و فتح تاء مثناة ایله درت معنایه کلور اول حجره ثانی
 حجره ثالث مانند رابع بمعنی برکشید کذا فی فرهنگ جهانگیری ۱ یاد آر ۲ سکون دال مهمله
 و الف هم و ده ایله صیغه امر در خاطره کتوردیمک اولور ۱ یاد آر ۲ خاطرده طوت معناسنه
 امر در و اسم فاعل دخی اولور خاطرده طوتیحی معناسنه یاد آر ۱ یاد آر ۲ فتح دال مهمله
 ایله نام روزد و انزده و نام نیر ماه که روز جشن فارسیاندر ۱ یاد آر ۲ تحفه و اطروفه معناسنه
 مولانا شانی بیت کشته دستم شناخ کل از بسکه دارد داغها * یاد کار باغ نومید یست بر سره یرنم
 ۱ یار ۲ اوج معنایه کلور اول معنای اصلی معین در که یاری معاونتدر استاد بیت منم که
 زخم تیغ پیشه خالی از غضنقر شد * فلاک یاری نکردای دوستان دشمن مظهر شد * ثانی
 دوست و یولداش معناسنه ثالث دسته هاون معناسنه که یادر دخی دیر لر حکیم نزاری قهستانی
 بیت زبرق تیغ روشن شد شب تار * سر دشمن چو هاون کرز چون یار ۱ یاره کیر ۲ بمعنی
 با چد ارور شوت خوار معناسنه یاره کله سنیک بر قاج معناسنه استعمال اولنور ۱ یافر ۲
 فتح فایله باز بکر لره دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری ۱ یاور ۲ فتح واو ایله ابکی معنایه در اول
 یاردم معناسنه در مولانا محمود ابن عین بیت رای پیرت کرچه باشد یاور اندر کارها * لیک چون
 بخت جوانت در جهان یاری نخواست * ثانی دسته هاون که یاردخی دیر لر حکیم نزاری قهستانی
 بیت قدر از سر کرز او ساخت یاور * قضا از سر خصم او کرد هاون * وله بیت کرچه یار ام
 بسر بر میرند * یاورند ایشان و من چون هاون ۱ یابکر ۲ فتح باء موحده اولی و سکون
 ثانیه ایله خراب ایدیجی دیمکرد ۱ یخاور ۲ فتح خاء معجمه ایله بوزل و صو و شراب و شربت وغیری
 هرنه اولورسه ۱ یرمر ۲ سکون راه مهمله و فتح مهمله بمعنی انتظار کذا فی المویده ۱ یغر ۲
 خاقان چیندن برینک اسمدر مرور یا مله چین یاد شاهلرینه علم اولمشدر ۱ بکبار ۲ برکره
 و بر یول و بر یوک معنایه بارک جمیع معنایه هرنه که بر اطلاق صالح اوله اکا دیر لر ۱ بکچند بار ۲
 بر قاج کره و بر قاج آت دیمک اولور ۱ بکدینار ۲ بر منقور معناسنه مولانا جامی بیت زدرقم
 سکه تور کارم * که بصیرند زبکدینارم ۱ بکسر ۲ سکون کاف و فتح سین مهمله ایله ابکی
 معنایه در اول براوغوردن دیمکرد میرنظمی بیت چو کردند بکسر بر اعدا هجوم * که مبه بود
 ان شاه و لشکر نجوم * ثانی بر باشند بر باشد دیمک اولور کذا فی المویده اذات الفضلاده بمعنی

ناکهان و تنهامسطوردر في بکسوار و بکه سوار في کلاهما بسکون الکاف و ضم السین المهمله
یا لکرا تا و معناسنه اولور في يتخور في سکون ميم و فتح خاء معجه و و او معدوله ايله ايت سکون
کذا في فرهنگ جهانگیری في بين ويسار في اگرچه صانع و صولدر اما جنک ايچون صف
بغلند قده شاعک و یا خود سر عسکرک اپکی طرفند اولان سپاه آلاينه ديرلر مولاناها تفي
در تیمور نامه بيت بر آراستندش بين ويسار * عمر شيخ و میران شته نامدار في مع الزاء المعجه
 في یاز في التي معنایه کلور اول قولاج که عربيه باغ ديرلر حکيم اسدی بيت گرازه بر آمد بسان
گراز * در فشی بر افراشته هفت یاز * ثاني بر ذسنه یه ال اوزاتمه ديرلر شمس غزنی بيت یجز
فراز سریر سران بپای منه * یجز بسوی ز نخدان سباده دست میاز * ثالث آدی معناسنه که
آدین کچ آتانه دیر یاز ديرلر حکيم اسدی بيت اگر چند باشد شب دیر یاز * بروئیره کی هم
نماند دراز * و آدین نیز آلوب سریع الحركه اولانه تند یاز ديرلر حکيم فردوسی * مصرع *
نشست از بر باره تند یاز * رابع قصد و آهنگ معناسنه حکيم نزاری قهستانی بيت بمیدان
بر فلک کرباز کردی * کمر شمشیر جویا یاز کردی * خامس بپمانیدن یعنی اولجک اما آر شون
ایله و یا خود قارش ایله اولجک معناسنه مولاناها تفي بيت زغیرت بر آشفت آن پیل مست
پی خواهش نیزه یازید دست * سادش مؤید الفضلاده اغاج بویوب دال بوداق صالدوغنه
ديرلر في یاغوز في ضم غین معجه ایله بر موضع آدیدر مولاناها تفي بيت وز آنجا فرو کوفت
روبینه خم * باهنگ قشلاق یاغوزوم في یاوه تاز في بیهوده و عبث سکر دوب کزنه دیرلر
 في یغماناز في سکون غین معجه و فتح فونله نام دختر خاقاندر که بهرام کور آتی حباله ازدواجه
کتور مش ایدی شیخ نظامی بيت دخت خاقان بنام یغماناز * فتنه چین و لعبتان طراز *
 في یک انداز في اپکی معنایه در اول نیز بونی معناسنه که پرنده چرتنه یه آتوب آردندن کتزلر
اثيرالدين اخسیکنی * قطعه * از همه رشته امید مرا * ای در یغا کارژی یاز نماند * تازه
بر هدف سینه ما * چرخ راهیچ یک انداز نماند * ثاني طاغده و اکینه و رودخانه ل کنار نه
اول دوز و هموار یره دیرلر که یوقارودن اشاعی برابر اولوب آدم و حیوانات اینوب چقیم ممکن
اولیه کذا في فرهنگ جهانگیری في یک آویز في و ارسق دید کلری قصه قلجدر که کار دد و روی
و کار دران و ران آویز دخی دیرلر بوط اوزرینه صالند و غیچون مولاناها تفي بيت بیستند زرینه
مهمیرها * بخون نیز کرده یک آویزها في بکه تاز في فتح کاف و تاء مشناه ایله یا لکرا تا و دیمکدر
مولاناها تفي بيت زهر دو طرف بکه تازان نیز * کشاندن بر هم دکان ستیز في مع السین المهمله
 في یاس في اپکی معنایه در اول بمعنی بیم و ترس ثاني مخفف یا سمن در فریدالدین احول جوینی
* قطعه * چهار افروخته شمعد لیکن شان نکن بر سر * گزایشانست روشن چشم یاس و زکس
و ریحان * یکی خندان کل سوری دویم خیره کل خیری * صیوم خرم کل نصیرین چهارم لاله
نعمان * و عربیه دخی اپکی معنایه در اول نا امیدي ثاني بمعنی دانستن في یک بس في
بر دفعه دیمکدر معنای ترکیب بر بتدر ابو شکور بيت یجنکی مکن جاودان یک بسی * بدین
آرزو چون منم خود درسی في مع الشین المعجه * یازش في کسر زاء معجه ایله قصد و آهنگ
معناسنه اسم مصدر در و جمع الفرسله بمعنی دراز مسطوردر ابو الفرج رونی بیت نه دراز و دراز

ودر ازبازش او * امل خصم را کند کوتاه * یال و بشی فی صفت چار پادرا کثر آنکه استعمال اولنور
 طیه ورده پروبال کبی شاعر بیت زیاد کرم همیشه سوخت بر زمین و عوا * پلنگ را بش و یال و کلنگ را
 پروبال * یغروش فی سکون غین معجمه و ضم راه مهمله ایله عجم پادشاه لریدن برینک آدیدر
 * یگدش فی سکون کاف و فتح دال مهمله ایله باب الالفه ذکری مرورایدن اکدش ایله اوج
 معناده متراد قدر مولانا محمود ابن عین بیت حمدا فصلی که ترکیبی می از نا تیر آن * میکند
 مستی و مخموری چو چشم بکدشان * بله ریش فی سکون لام و فتح مهمله قباصقل معناسنه در
 ایله المعانی بیت بله ریش ایله روش فی مذهب و بی عقل و کیش * کر بهر سندی که باشد لیک
 شوان گفتنیش * مع الغین المعجمه * یالغ فی ضم لامه بعض فرغنه که کسر لامه در بیوک
 شراب قدحی که بعضی سن کر کردن بویشوزندن ایدر لر میر عماره بیت بنشان بطارم اندر مر ترک
 خویش را * باچنک سفدیانه و بیا یالغ و کدو * یالوغ فی ضم لام و او معروفه بمعنی یالغ مر قوم
 * یرلغ و یرلیغ فی کلاهها بکسر اللام پادشاه لک حکمی نیاز بی اولان که رومه امرو برات دیر لر
 یرلیغ ماوراء النهر لسانیدر اما چغتای لسانیده لایحازه یرلغ لایحازه پادشاه طرفندن وارد اولان فرمانه
 اطلاق اولنور فرهاد نامه ده خاقان یونان زمینده کیم اولنور لایحازه لایحازه کیمه خبر ایتدی یکی یرده بیت چیر
 پیکر ابلابان میعاد و بو چار * نواحی هر طرفی ایلیت کوردی او چار * چیریک چری و بو چار استمالت
 معناسنه در * بلاغ فی کسه کله یان کله بلاغ دخی دیر لر * مع القاف * یارق فی فتح راء
 مهمله ایله عورات انجور و جوامری ایله کله یزوب بلاغ کبی قول لرینه بغلر رومه قول باغی دیر لر
 میر قلمی بیت چو کرده ساعد سیمین * بدر و لعل یارق کرده در نکین * یاساق فی فتح
 سین مهمله ایله بمعنی همواره کردن و تدبیر امور لشکر و ترتیب صفوف و منع و تنبیه معناسنه
 خواجوی کرمانی بیت تاراج دلوانیکه کنی و در عجمه یغمانیکه * بر خسته غوغا می کنی نشنیده
 یاساق را * ییاق فی فتح تاء مشتق ایله یعنی یاساق و منی یاساق و مشتق یعنی تکلمک شیخ سعدی
 بیت تو مست شراب ناز و مارا * بیگ اری کشت دوا کوشت * یراق فی فتح راء مهمله
 ایله فرمان و تدبیر و تدارک معناسنه مولانا هاتمی بیخست او را نجاخد یوسکندر یراق * عنان تاب
 شد سوی ملک عراق * یرمق فی سکون راء مهمله و فتح مهمله بمعنی درم کذا فی الاداة
 * یرنداق فی فتح ز او دال مهملتین و سکون نونله بیاض طسمه که صرم دخی دیر لر کذا فی المجمع
 * بلاق فی فتح لامه بر پادشاهک آدیدر حکیم خاقانی بیت تراست ملک جهان و تویی سزای
 ثنا * چکونه کویم مدح یماک و صف بلاق * کسر یایله ده مریدر * بلاق فی سکون لام و فتح
 مهمله قفتان و طولامه و سایر امثالک یر تماجی ماوراء النهر لسانیدر * ییاق فی فتح یای تحتانیله
 یعنی فرش کذا فی المجمع * مع الکاف * یارک فی فتح راء مهمله ایله ابکی معنایه در اول بمعنی
 رحم مادر که مشبه دخی دیر لر ثانی بر نوع کوینده یعنی بر ذرلو تعبیر در رند او باش معناسنه زبان
 بد خشانیه جمع الفرسیده مصغریار و اول نسنه یه دیر لر که شتر بجه طوغد قلعه اکا صار لر
 * یالونیک فی ضم لام و کسرتین و سکون یای تحتانیله ابکی معنایه در اول پهلو ان شجیع و مرد
 دلاور ثانی شیوه خویان معناسنه در میر نظمی بیت خوش آمد یالونیک و ناز جانان * کند
 بر عاشقان جور فراوان * یاجنیک فی سکون مع و یای تحتانی و کسر جمله اولاق و قاصد

معناسنه و زبان خوارزمه اسب نامزد یعنی آدقونش آتہ دیرلر **ی** یزک **ی** فتح زاء معجہ ایلہ
اوج معنایه کلور اول قراول که لشکر قوند قند دشمن طرفن کوزتمک ایچون تعیین اولنان آتاوولر
کمال اسمعیل بیت ای گاه تربیت خلقت ذات تور حیم * وی گاه صفدری یزک لشکر تو بیم *
ثانی مجمع الفرسه و فرهنگ و فاییده قراولدن غیر ی نوبت بکلمک معناسنه مرویدر بوم معنایی
مؤید خواجه سلمان بیت جرم هشیارست قصر ملک این را پاسبان * بخت بیدارست
خیل نصرت آرا یزک * ثالث اول آواره و بیکار آدمه دیرلر که آنک بونک آرد نه دو مشوب کزوب
یوریه **ی** یستک **ی** سکون سین مهمله و فتح تاء مثناة ایلہ باز وی خریدہ **ی** یشک **ی**
سکون سین معجہ ایلہ اوکدیش که عربیده ناب دیرلر حکیم سوزنی بیت از درازی و عین
امید فرسوده شود * پیل را خرطوم و دندان شیر اچنکال و یشک * وله ایضا بیت رنگ
چشم وزاغ بال و کورسم و یوز پوست * کرک شاخ و پیل یشک و بیرچنک و شیر ناب * بویبتدن
فهم اولنور که یان دیشلری اوله **ی** یک **ی** اول مراتب اعداد در تکم دیشلر بیت بیک
ساعت بیک لحظه بیک دم * دکر کون میشود احوال عالم * اصله فتحه معجہ ایلہ در احمد
کرمانی بیت در مزبله وجود هر یک * همچون خروسک همیشه در تک * گاه اماله ایلہ دخی
تلفظ اولنور **ی** یکایک **ی** برابر و مقاومت معناسنه میرنظمی بیت یکایک زدندش بکرز
کران * دو پیل دمان و دو شیر زیان * حکیم فردوسی بیت یکایک کوتا کوت نمود کران *
بخل کشته بازار آهنگران * **ی** یکباسرک **ی** فتح باء موحد و سین و راء مهملتین ایلہ یعنی
یکبارکی و یکسر **ی** یک بیک **ی** بربر یعنی رزنسننک کیفیتن و قوفه حصر ایلکه یک بیک دیرلر
حکیم اسدی بیت بدان یک بیک حال و آیین من * که بالین چه کردند در انجمن **ی** یکدک **ی**
سکون کاف و فتح دال مهمله ایلہ آب شیر کرم معناسنه کذافی فرهنگ جهانگیری **ی** بیک **ی**
فتح لامه بر نوع ملوک و سلاطینه مخصوص کلامدر حکیم سوزنی بیت تا من بنور ماه تو شب را
برم بروز * زان پیش کتر سمور بده در کشی بیک **ی** یک **ی** فتح میله سلاطین ماضیه دن
پریادشاه آدیدر حکیم خاقانی بیت تراست ملک جهان و توبی سزای ثنا * چگونہ کوم مدح
یک و وصف بلاق **ی** یک **ی** بوزن نمک بر شهر آدیدر محبوبلری بغایت چوق اولور
مجمع الفرسه برو لابت آدی اولق اوزن مرویدر حکیم سوزنی بیت مفکن بغمزه بزدل مجروح من نمک
وزمن بقبله سرمکش ای قبله یک **ی** مع الکاف الفارسی * بپرنگ **ی** سکون باء موحد
نون و فتح راء مهمله ایلہ اصل و هیولا معناسنه **ی** بکرنک **ی** اصله بوزنک نسنه مقابلی که
ونکار نکدر و ساده دل معناسنه ده کلور کمال اسمعیل بیت کر کند دعوی بکرنکی ازویا و رکنیه
آنکه دارد رنگ آل حیدر کرار کل **ی** یانوک **ی** ضم لام و واو معروفه **ی** یلونک **ی** ضم لام
اول و فتح ثانی و سکون نونله **ی** یلولیک **ی** ضم لام اول و کسر ثانی و سکون یای تحتانیله کلم
یعنی پہلوان نامدار و شجاعت مشهور روزگار اوله میرنظمی بیت یلوک و نامدار و وصف شکن
بود * حکیم و کردان و پرفتن بود * وله ایضا بیت بان مرد یلونک و بهادر * بچنکش هیچ مردی
نیست قادر **ی** یک **ی** سکون نونله رسم و آیین معناسنه ملک الشعرا حکیم علی فرقدی بیت
حق عایست که در طرز طراز معنی * نظر ازید کس و کس نظر از دین یک * حکیم سوزنی بیت

بیت آیین تست احسان بیک تو معرفت * نبود زال میان آیین جز این وینک * مویید
 الفضلاده صاری رنگ بر او ترا و تلق ار استند بتر * مع اللام * یال فی یدی معنایه کلور اول
 بمعنی کردن یعنی بویون استاد عنصری بیت ازور سینه بتوقف صد هزار درم * زبند بودن
 او چون کشید باید یال * حکیم اسدی بیت کند و کافی فکنده بیال * بکی کرزه بر نهاده بیال
 حکیم سوزنی بیت هر که رواج طوع شاهنشاه بر تا بد بقصد * تیغ قهر شاهشان چون طوق
 کردن یال باد * ثانی آت بوبنده اولان صاحبه دیرل حکیم فردوسی بیت سر آن خیل پیران
 دریند * دم و یال ستوران را بریند * مذکور معنایه اختصاصی یوقدر آدمی ده دخی است عمال
 اولنور ثالث قد و قامت معناسنه کلور اوزون بویاو و توانا آدمه یال و بال صاحبی دیرل حکیم اسدی
 بیت بترک اندر افتاد خم دوال * سپهدار ایران بد زدید یال * رابع عیال معناسنه در که عیال مند
 آدمه یال مند دیرل کانه عیال لفظ من اختصاصا را و نشد حکیم سوزنی بیت ضعیفم یال مند
 تنگستم * چه خوانم داستان رومی و ویس * وله ایضا بیت بودم حکیم سوزنی از چند سال باز
 تا یال مند گشتم و گشتم تحکمی * خامس فرهنگ جیم انگیزیده بمعنی مست سادس مجمع الفرسه
 بمعنی زور کردن و مست بازان سابع بمعنی قصه کنان * یال و بال فی ترکیب کی بوی بوس
 معناسنه در مرد جوان و توانا صفتیدر میر نظمی بیت کند وقت پیکار عدو بیحال * باین
 قد و قامت باین یال و بال * بحجالت فی سکون خاء معجمه و فتح جیم فارسیده بوز خانه که آند
 بوز و قار حفظ ایدر لیخدان و برندان ذخی دیرل کذافی المجمع * یسال فی فتح سین مهمله ایله
 جمعیت و آلالی معناسنه در مولانا هاتقی بیت زبر لاس و ارباس و بیشش شمار * نمودند
 چندین یسال ازینسار * تحفه الاحبابه یساک مرقوم معناسنه یعنی عشرت و صحبت کونلرنه
 ریاحین دن تاج ایدوب ارباب عشرت باشلرینه کیرل * یساول فی فتح سین مهمله و ضم
 واویلله آلالی چاوشی یعنی آلالی ترینب ایدن چاوشلر و غیره و مطلق چاوش معناسنه ده
 مرویدر میر نظمی بیت چود یوان زمردان شده بر خروش * یساول بفرمان شده چشم و کوش
 * یال فی درت معنایه کلور اول پهلوان و مهادر و مرد دلور معناسنه حکیم اسدی بیت بدرگاه
 شده شد بل سرفراز * جو آمد بنزدیک در که فر از * حکیم فردوسی * مثنوی * بروز نبرد آن بل
 ارجمند * بنیغ و بنجر بگز و کند * برید و درید و شکست و بیست * پلا زاسر و سینه و پا
 و دست * پلان جمع بل دریت اول و بیت ثانیله صنعت چار اندر چار و لاف و نشر و اردر تیغ ایله
 برید و خنجر ایله درید و کرز ایله شکست و کند ایله بست و تیغ بسر و خنجر بسینه و کرزینیا و کند
 بدست * ثانی بمعنی رها کردن یعنی صالیورمک که یله دخی دیرل ثالث برنسنه برنسنه دن
 آوخته اولق رابع غم و اندیشه دن فارغ اولانده دیرل کذافی فرهنگ جهانگیری * یال فی فتح لامه
 بر موضع اسمیدر * مع المیم * یام فی منزل آتی یعنی اولاق منزللرده بنوب سکر تدوکی آت دیار
 هجده اولاق قاعده سی بوبله در که بر برینه قریب محلارده منزل وضع اولنوب بررا پیکشر منزل
 بار کیرلری واردر عجله و شتاب ایله نامه و یا خود بر لیغ ارسال اقتضا ایتد که بر آدم مذکور آته
 بنوب و نامه بی آلوب بردزکنده یعنی سکرتمک ایله منزل آخره واردر منزل قریب اولد که بر آدم
 دخی بر آته بنوب حاضر طورر کلان آدمک النمن نامه بی آلوب اول دخی سکر در یو اسلوب اوزن

۵

لکن اله نامہ نی زمان قلیہ مجلنہ واصل ایدرلر بو طرزہ اسکدار دیرلر شمس فخری بیت
 از برای ایلچیان صیت تو در هر طرف * بسته اجرام سماوی زابلق ایام یام و یرم بی معنی
 یاربکہ بربط دخی دیرلر قوپوزدیدکاری سازدر بولغت ہم سازو ہم سازندہ یہ اطلاق اولنور کذا
 فی فرہنگ جهانگیری و یشترم بی سکون شین معجہ و فتح تاء مثناة و راء مہم ایلہ قورداشتی
 دیدکاری علتدر مادہ سی فضلات دمدر میرظمی بیت سراپا تیش بوده است یشترم *
 چوخون کشتہ فاسد دواکی برم و یشترم بی معروف طاشدر جواہر نوعندن سپردن بیاضی
 مقبولدر خواصی چوقدر جملہ دن آفت صاعقہ دن امین ایدر چونکہ ماوراء النہر دہ صاعقہ
 چوق واقع اولور حق سبحانہ و تعالی جل شانہ نہر کاشغردہ ہشمی خلق ابلش اول دیارک خلقی
 ہربری یا نلرندہ بر پارچہ ہشترم کتوررلر بامر اللہ تعالی صاعقہ اصابتندن امین اولورلر یشتر
 دخی دیرلر احمد کرمانی بیت کوه تن اگرچہ ہشترم کردد * از زخم اجل چو ہشترم کردد و یرغام بی
 فتح غین معجہ ایلہ غول معناسنہ در کذا فی المویذ و بکچشم بی برکوزلی کہ عربیہ اعوردیرلر
 و بکترخم بی سکون کاف و خا و فتح زاء معجہ تین ایلہ سام بن زیمانک لقبی در برار ثوری بر ضرب ایلہ
 ہلاک ایتدو کنتہ بولقب ایلہ ملقب اولش حکیم فردوسی بیت بشد سام بکترخم و بنشست زال
 می و مجلس آراست بفراشت بال * ولہ ایضا بیت من آن کرز بکترخم برداشتم * سپہ را
 ہما نجای بکنداشتم و مع النون * بیان بی بیان معناسنہ در ترکیبہ دخی یا بان دیرلر و یا ختن
 سکون خاء معجہ و فتح تاء مثناة ایلہ بمعنی آختن کذا فی فرہنگ جهانگیری اما مؤید الفضلادہ
 بمعنی قصد کردن و بیرون کشیدن تیغ و غیرہ ینہ آختن معناسنہ اولور مجمع الفرسان بمعنی
 زدن و انداختن و آشکارا پرسیدن و بازیدن مثل اوست و یادداشتن بی خاطر دہ طوتمق
 معناسنہ مصدر در عربیہ حفظ معناسنہ در چغتای لسانندہ اغینماق دیرلر سبغہ سیارہ دہ
 دلارام فراقندہ بہرامک احوالی ذکرندہ ہمیشہ بیت ساغینیب چونکہ زنجہ انین * چیکیمان
 بارچہ رشتہ جانین و یازان بی دوست و مصاحب معناسنہ قیاس بوایدی کہ جمع یار اولہ
 ایدی اما مفرد استعمال اولنور و کاهی جمعہ دہ اشارت اولنور مولانا عرفی بیت نازا آفت و کرشمہ
 بلا عشوہ دلفریب * یاران حذرکنید کہ طوفان آتشت و یارستن بی فتح راوسکون سین
 مہماتین ایلہ بمعنی توانستن یعنی قادر اولق معروفی بیت ز تو یارستن این کار دورست *
 نہ اندک بلکہ آن بسیار دورست و یازان بی فتح زاء معجہ ایلہ قصد ایدمی یازیدن لفظندن
 اسم فاعل درو بمعنی کشیدن حکیم انوری در صفت بہار بیت در ارنہ درد اپکی طفل شکوفہ است
 یازان سوی ابرازچہ کشادہ است دہانرا * شہرہ آفاق بیت از ہمہ خوبان سوی تو ازان
 یازانم * کہ ہمہ خوبی سوی تو ہی یازانست و یازیدن بی کسر زاء معجہ ایلہ کرنک و میل
 ایلک معناسنہ استاد عسجدی بیت رازداری تو ہستند بسی راز خوردان * وین عجب
 نیست کہ یازند سوی راز خوردان * مجمع الفرسان بمعنی آہنگ کردن و بلند شدن درست و بمعنی
 یازدن و یاسمن و یاسمون و یاسمین بی معروف چچکدر ابوالمعانی بیت یاسمن بدخدا جانان
 یا کل تر یاسمن * در لطافت بلکہ آنان رنگ و بورازان گرفت * کمال اسمعیل بیت تن و اندام
 یاسمن و سمن * بسن لطیفست در غلالہ لاد و یافتن بی بولق مستقیمندہ فایا یہ قلب اولنوب

اولنوب یابد ویابنده دیرلر چغتای لساننده تاپماق و تاپماغ دیرلر قره ادا نامه ده خاقان وزیر
 ملك آراحقنده دیر بیت تاپیب آرایش آندین ملك وزینت * بولوب ایل ایچرا ملك آراغه
 شهرت یان یی ایکی معنایه کلور اول هدیان معناسنه استاد فرخی بیت باسخن تومه
 سخن پایانست * باهنر تومه هنرها پیکار * ثانی مرکب و راحله معناسنه در یی یاوه کردن
 يتورمك کم کردن کبی یعنی ضایع ایتمك عربیه فقد معناسنه در واضاعت دخی دیرلر چغتای
 لساننده ایتمك دیرلر میرعلیشیر بیت تیلبه کونکوم کلاب و زلفونك اوچون ایتیشیدی *
 کیجه میخانه آرامست و پریشان تاپنیم یی یاوندن یی فتح و اوودال مهمله و سکون نونله یعنی
 پادشاهان جهان کذا فی التحفه یی یخندان یی سکون خاء معجه و فتح دال مهمله ایله بوزخانه که
 یخجال دخی دیرلر ابوالمعانی در مذمت زن بیت درونش زهریروم کس و کون * یکی یخندان
 و دیگر رود خانست یی یخکلون یی سکون خاء معجه و فتح کاف و ضم لامه بولغت حرف با و تا
 و نون و یا یله روایت اولنش چنین قوز معناسنه یی معناسی کی چنین در یی یومغان یی
 سکون راء مهمله و فتح میم و غین معجه ایله ارمغان معناسنه یی یریان یی سکون راء مهمله و فتح
 یای تحتانیله شهر سمرقندک نام قدیم در کذا فی المویید یی یزدان یی یارادی خالق معناسنه
 حضرت جناب احدیت جل اسماء اسماء شریفه سندن در حکیم فردوسی بیت سبک داد
 سوکند آن پاک دین * بیزدان هفت آسمان وزمین * حکیم انوری بیت آنچه یزدان ندهد بخت
 و قلاک هم ندهد * کار آن مرتبه دارد که بود یزدانی * طایفه مجوس قتلزنده یزدان خالق خیره
 مخصوص اسماء اهریمن خالق شر در دید پلرا اکثر باب لغت ایزد و یزدان بر معنایه در دیوب
 بری بر لیله تعبیر ایدر لاما محبت المعنی فرقلری وارد یی یفن یی فتح فایله و سکون فایله دد مرویدر
 ییرفانی معناسنه لغت مشترکه در یی پکان یی کاف فارسیله بگانه معناسنه در حکیم سوزنی
 بیت و رانکوم ازارکان دولست یکی * که او بجاه ازارکان دولست پکان یی پکان پکان یی کاف
 عربیله بر زبردیمک معناسنه در یی پکران یی سکون کاف و فتح زاء مهمله ایله قوله آت
 معناسنه در بعض فرهنگه چیل آت منقولدر مرور ایام ایله مطلق آت معناسنه اولمشدر
 شمس فخری بیت اگر جو یا یوز و چرخ و پلنک در میدان * دوران در آوری در پشت بادیا
 پکران * فرهنگ جهانگیریه اسب سر آمد و ممتاز استاد قرزوق * قطعه * اگر از لشکر
 فیتت نگیرد کرد در هیجا * و کراز سم پکرانت بیفتد نعل در میدان * کشد در چشم چون سیرمه
 جلالت کرد آن لشکر * کند در گوش چون حلقه سعادت نعل آن پکران * کمال اسمعیل بیت
 نشسته آب زرشک لطافت در خاک * چنانکه باد بر آتش ز نعل آن پکران * فرهنگ و فایده
 اول آت دیرلر که رنگی میان زرد و بوز اوله شرفنامه ده اشقر آت دیرلر اما یال و دمی بیاض اوله
 اگر بویله اولیه بوز اولور حکیم خاقانی بیت دو اسبه در آورد کاهی دراو * کران چرمه صبح
 پکران نماید یی بکسان و بکسون یی کلاهما بسکون الکاف و فتح السین المهملتین ایکی معنایه
 کلور اول همیشه و بردوام معناسنه حکیم سوزنی بیت فرق سرت سبز یاد همچو سر سرو *
 تا که ستر سرو سبز باشد بکسان * ثانی یعنی برابر شمس فخری * قطعه * با لفظ بکسون
 پیوسته تا بود بکسان * هماره تا که نیاید حمیت از ما بون * مخالف تو که اکثر زهیر و ما بونست *

۵

نه دستبرد فنا باد بازمین بکسون و بکون و ضم کافله ایکی معنایه در اول یعنی بکسون بو شعیب
 بیت تو بیار استه بارایش * چه بدی باوجه بخرد بکون * عربیه باشد معناسنه ثانی
 ضم کافله جامه حریر معناسنه در کدافی فرهنگ وفایی و بکین و کسر کافله بر نوع لطیف
 ریخاند چوق دالری اولور و یله کردن و ایکی معنایه کلور اول آت و قصراق و قاطر
 واشك و دوه مقوله سی حیواناتی یولا رسر صالحیورمك ثانی فدا و نثار معناسنه مر ویدر
 و یلکن و سکون لام و فتح کافله فرهنگ و فاییده یعنی بلکن که باب الباده ذکر مرور ایادی
 یعنی مخنیق شاعر بیت از نیر غمزه اوست در دل هزار روزن * حصینست جان عاشق و آن
 غمزه کانش یلکن و بلی آمدن و کسر لامله یعنی فرو آمدن یعنی اشخی کلک استادرودی
 بیت آن بلی آمد از اسبش نرم نرم * تا برد اسبش هم آنکه کرم کرم و یمان و فتح نمیه شعله
 و ضیاء معناسنه خواجه سلمان بیت از فرق ستر کوه شود تا بکمر مشق * هر که که زند برق برو تیغ
 یمازا و ینتون و سکون نون و ضم تاء مثنا ایله عربیه ریباس ترکیب اشخون دید کاری
 اوتد بر مقدار خموضی او باغله دو کوب و صعوب صوبین آلوب شکر ایله شربت ایدر لر دفع
 حرارت کبد و حمای صفر او یه یه نافع در و بچیدن و سکون نون ویای تحتانی و کسر حمله
 کوسمک یعنی بر آدمک بر آدمه خاطری قالب آنکه آشنا لقی ایتمک ابوالمعانی بیت رفته
 بودم در شب آنکه کوی یار * چون شنیده ناله ام بچیده بود و بخشودن و سکون نون و فتح
 خا و ضم شین معجزین ایله طواره قشاع و اورمق و بچیدن و کسر ها و سکون یای تحتانی ایله
 یتمق و بوزمق مثلاً خانه و امثالی عمارتی یقوب بوزمغه دیر لر استاد لطیفی بیت اگر چه
 خانه عمر بیهوده کرد مجور * اساس عمر وی اندر امان حق باشد و مع الواو * یارغو و
 سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله زبان خوار زمیاند دعوا یه و بعض قضیه که بر قوم اراسنه
 ظهور ایدر اکا دیر لر میر نظمی بیت در میان عاشقان شد یارغو * زان میان بر خاست ناکه
 های وهو و یالو و ضم لامله دریا کناری و لب جوی و پینلو و فتح باء فارسی و سکون نونله
 قافله یعنی بر مقدار یو لخی و یوکاری اولق معناسنه کدافی فرهنگ جهانگیری حضرت مولانا
 قدس سره * مثنوی * بحی جان افزای و بحی پر حرج * در میان هر دو بحی این لب مرج * چون
 پینلو در میان شهرها * از نواخی آید آنجا شهرها * بعض فرهنگرده معنی متاع و کالا و یارغو و
 سکون راء مهمله و ضم غین معجه ایله یساق و تهدید ایله منع معناسنه در خواجه حافظ بیت
 عاشق از قاضی نترسد می بیار * بلکه از مرغوی سلطان نیز هم * شیخ آذری بیت چون
 خسرو توران بسرا پرده در آید * دوران کندش طوس شب دیر بیرغو * اما زبان
 خوار زمیاند دعوی دیمکدر چغتای لسا ننه نیر کاما دیر لر فرهادک ولادتی محله شهرترین
 اولنوب عیش و عشرته اذن اولدوغی یرده دیر بیت خلایق هر نه قیلسانیر کاما یوق *
 فی قیلغانی یا مان قیلد ینک دیک یوق و بکانه کو و فتح کاف فارسی و نون و ضم کاف فارسی
 ثانیله مؤمن و موحد معناسنه میر خسرو بیت بکانه کو کسی باشد که او ترک کسی کیرد *
 نه آن بیچاره ناکس که از کس و کسا کوید و بکسو و سکون کاف و ضم سین مهمله ایله یعنی
 بر طرف و بر جانب ابوالمعانی بیت چون خیالش برم آید دم وصلت دائم * پیرهن از بدتم آرم

آرم و بکسو فکنم و یمر و فی سکون میم و ضم راء مهمله ایله بمعنی مردم کیاه که استرنک و ساترک
 و کیاه سک دخی دیر لر عربیله بیروح الصنم دیدکاری کوکدر کدافی المجمع و یند و فی سکون
 نون و ضم دال مهمله ایله شعله و ضیا بمعنا سنه و مع الهاء * یاخته فی سکون خاء معجه ایله بوزن
 ساخته یاختن لفظنک اسم فاعلید بمعنی آخته و یادگیرند فی سکون دال مهمله و کسر کاف
 فارسیله از برایجی عربیله حافظ معناسنه در و یاده فی بوزن ساده رشوت معناسنه ابوالمعانی
 بیت قاضی که کیرد از کسان یاده که باشد اندران * نبود چو حکم اوروان رسو اشود در دو جهان
 و یارابه فی فتح راء مهمله و باء موحد ایله بر نوع طعام در شلغ و یا خود کزری
 رشته ایدوب قینادوب و سرکه و خردل و بستان افروز ایله کوب ایچند حفظ ایدوب محله
 تناول ایدر لر و یارنامه فی سکون راء مهمله و فتح نون و میله بمعنی نیکنامی حکیم سنایی * قطعه
 چند ازین لاف و یانارمه تو * در چنین منزل کثیف ترند * یارنامه کزین که بر کزرد * اینهمه
 یارنامه روزی چند * خواجه عمید لوبکی بیت روان حاتم طی کویدش بکاه سخا * که یارنامه من
 پیش در جهان مسکن و یاره فی فتح زاء مهمله ایله بش معنایه کور اول انجو و لعل مثالی قیمتلو
 طاشلری ایپلکه دیزوب بلازک کبی عورات قوللیرینه بغلر لکال اسمعیل بیت ای سروردی که
 زید از نعل مرکب تو * در دست و پای دولت خاخال و یاره باشد * ثانی زمان قدیمه علامت
 بند کی اولق ایچون التوندن و یا خود کشیدن بلازک کبی ایدوب قوللیرینه طاقر لرایدی حکیم اسدی
 بیت نهان باک بایاره و طوق زر * همه پهلو ائان زرین کر * ثالث بر مشهور حب ترکیبی در که
 لطیف ملین در ایاره و ایارج دخی دیر لر شهر یاری دیمشدر * رباعی * باتیغ جفا کر حکرم
 یاره کند * تا چاره آن بر شک بیچاره کند * از اشک چو باقوت و زبر رخ خویش * ای خسته
 جگر مفرح و یاره کند * رابع بمعنی قدرت استاد لطیفی بیت زان حسدی سوختند خلق
 جهان * یاره زان نه که آرند بر زیان * تا سلسله معنی دوست یار معناسنه استاد رودکی * رباعی
 لطفت بکرم چاره بیچاره کند * عدلت ستم از زبان او آره کند * در موسم عدل تو صبار انبود *
 آن یاره که پیراهن کل یاره کند * بمعنی زهره و یار بمعنی دوست بو ابکی معنایه مهستی بیت
 جز زهره کرازهره که بوسد پایش * جز یاره کرایاره که بوسد دستش و یارابه فی فتح زاء معجه و باء
 موحد ایله یازاب مرقوم معناسنه در و یازده فی سکون زاء معجه و فتح دال مهمله و اظهارها ایله
 اون بر عدد در و یازده فی فتح زاء معجه و دال مهمله و سکون نونله بمعنی قصد کنند کدافی المجمع
 و یازده فی فتح زاء معجه ایله اسمک که دهاندره و خیمازه دخی دیر لر مؤید الفضلاده بمعنی لرزه
 مسطور در و یازده فی فتح زاء فارسیله هرزه و هدیان و بیهوده معناسنه در و یاسه فی فتح
 سین مهمله ایله ابکی معنایه در اول رسم و قاعده معناسنه حضرت مولانا قدس سره * مثنوی
 آن اسیران را بجز دوری نبود * دیدن فرعون دستوری نبود * که فتادندی بره در پایش او *
 بهر آن یاسه بختندی برو * یاسه آن به کینه بیند هیچ اسیر * در که و بیکه لقای آن امیر *
 حکیم نزاری قهستانی * قطعه * یاسه شد در جهان بیر لغ خان * که کنند از قتال کوه چنک
 هیچ کس رانیازند مگر * زیروزاری بر آوردن چنک * چشم بر هم زند ز تیه و یاز * چنک کوه
 کند ز غرم و پلنک * اینهمه یاسه های سخت برفت * یارباما هنوز بر سر چنک * ثانی بمعنی

آرزو یا سه دخی دیرل پور بهای جامی بیت بر خصت دام محکم ساختند احکام شرعی را *
مقدم کرده بر اخبار قران یا سه جازا یی یافته ی سکون فاو فتح تاء مشناه ایله فیض و وصول
معناسنه خواجه سلمان بیت دستت ارزاق خلایق بر طریق تقدیمه * داد و بستد تا بروز
حشر زایشان یافته * شرفنامه ده معنی خط و بخت مرویدر و یافتن لفظنك اسم مفعول
صیغه سی اولور یی یافته یی فتح فایله ایکی معنایه کاور اول معنی کم شایع ویتوک معناسنه در
شمس طپسی بیت کویافته شوقلا ده سیمین آسمان * لرز کف بخسته اوزیور تو باد * ثانی
هرزه و هدیان معناسند که یاوه دخی دیرل بو ایکی معنایه ابوشکور بیت نباید که خسر و بود یافته
اکوی * بد شمن دهد یافته کوی آب روی * حکیم خاقانی بیت یافته کیخت رنگین سرزنشها
کرد و گفت * نیک و بد رنگی نداری صورت زیبای من یی یالوا به یی سکون لام و فتح واو ویای
تختایله قرانج که پرستو دخی دیرل بعض فرهنگلرده یاوه دیدکاری قوشدر یی یاله یی فتح
لامله معنی شاخ کوی معنی او کوز بو بنوزی کدافی الخفه یی یا زده یی معنی یازده مرقوم یعنی
اون بر عدد یی یانه یی بوزن شانه هاون معناسنه در که دسته سنه یاوردیرل فتاحی نیشایدی
بیت همچو یاور شانه سرگزت * تاجه یانه کند سرد شمن * مجمع الفرسده میرزک که آندن
یاغ چقار لر یی یاوه یی یافته کبی ایکی معنایه در اول معنی کم شایع یعنی شمس خواجه حافظ بیت
زان مور بر آصف دراز کشت و رواست * که خواجه خاتم جم یاوه کرد و باز نخست * ثانی هرزه
و هدیان معناسنه حکیم اسدی بیت دگر تا تو بی یاوه زنیسان مکوی * بد شنی که کراه کشتی
مپوی * و کندودن بیخبر اولان آدمه دخی دیرل استاد بیت در یفا که بی مادر و بی پدر *
چنین مازن ام یاوه و بیخبر * حضرت مولانا بیت خوش خبران غلام تورطل کران سلام تو *
چون شنوند نام تو یاوه کنند پاوسری یی یحجه یی سکون خاء معجه و فتح جیم فارسیده طلوه که نکرک
دخی دیرل بدرالدین شاشی بیت در عنبر تولا له در بسد تولولو * در غنچه تونسرین در یحجه
تو آذر یی یشکرده یی سکون شین معجه و راه مهمله و فتح کافله طنبور معناسنه در یی پشه یی
سکون شین معجه و فتح مهمله خام دری که تراش ایدر لر تریشه دخی دیرل منجیک بیت چو
خون نهادنهای قروند بیشت * چو طبع خویش بخامی چو پشه بی چربو * مجمع الفرسده
آن پوست که ترکان ورزیده شرفنامه ده چرم خام مسطور در یی پکانه یی فتح کاف فارسی و نونله
هنر و کمال و علم و فضل و سخاوت و شجاعت و بوناره بکزر نسنه لرده ماهر معناسنه در صدقه
بر دانه اینجو که در بنیم دخی دیرل و نظیری نادر جوهر و امثالی نسنه لرده صفت استعمال اولنوز
نتکم شاعر * مصرع * پکانه کوهر دریای معرفت عرفی یی پکدانه یی سکون کاف و فتح دال
مهمله و نونله ایکی معنایه در اول اول عقده دیرل که بشر و یایدیشردانه اینجویی ایلکه دیزوب
برایک اینجو و برایک لعل و یا خود زمردی دلوب پکور زلر و بعضی بر اینجو و بر جوهر پکور ب
اقول نور یعنی عقد ایدوب بویونه طفرل حکیم خاقانی در مرثیه بیت مهره از بازو و مجین
ز جبین باز کنید * یاره از ساعد و بکدانه زیر بکشاید * وله بیت هر دری دان از ان دو کوهر
پکدانه کردن و دو پیکر * ثانی اول کوهر دیرل که بمثل و بی نظیر اوله خواجه حفظ بیت
کریه شام و سحر شکر که ضایع نکشت * قطره باران نا کوهر پکدانه شد یی پکدانه یی

و یکدمه بی سکون کاف و فتح دال مهمله و میله بر نفس ایله یعنی آواز ایله ایکی یا اوج آدم
 ترانه ابلک خواجه سلمان بیت ساز نوای این جهان همچو نیست یکدمه * بهر نوای یکدمه
 چند چودف فغان خوری و یکره بی اظهار هایله یعنی یکبار و یعنی بی ریابونی نفاق مثال اول
 مولانا جامی بیت بگرهش دیدیم عقل و دین ما بر باد رفت * وای اگر بر جان ما یکبار دگر بپوش
 و یکسونه بی سکون کاف و ضم سین مهمله و فتح نونه یعنی یکسان کنافی الخفه و یکشنبه بی اظهار
 هایله معروف کونک آدیدر عربیه احد ترکیه بازار دیرلر و یکشنبه بی سکون کاف و فتح شین معجه
 و بام موحد و اخفاء هایله ایکی معنایه در اول بر نوع بغایت اینجه و لطیف حیرت بر دن طوقش زرتاری
 دل بند در ثانی بر کجه لک نسنه هر نه اولور سه میر علامه بیت برای یکشنبه ذوقی که خاک بر سر
 او * اسیر زن نتوان شد بسالهای دراز * غازی قلندر بیت جزای یکشنبه هجرم اگر دهد
 ایزد * بسوی خلد برم کافر و مسلمانرا و یک کونه بی بر نوع و بردار و بر طرز معنا سنه در
 و یک کونه بی ضم کاف و فتح نونه یک کونه لفظن در کسای بیت تو ز نامزده ای شکفتی
 کار * راحت با مزده کل یکونه شدیم و یانه بی سکون لام و فتح بام و وحده ایله جبهه و جوشن
 و اثواب جنک و یاغزه بی سکون لام و ضم عین و فتح راء معجزین ایله یعنی کوکنار و یکله بی
 فتح لام و میله طولامه جامه و دخی جامه آثار ای خواجوی گرمائی بیت ای ماه قیاقی ازان سرینه
 مستت بغتاق را * بکشای بند بلمه و در بند کن قیاق را و یاوایه بی سکون لام و فتح واو
 ویای تحتانی ایله یعنی یاوایه مرقوم بلکه آندن مخفدر و یاوایه بی سکون لام و فتح واو ایله
 بر معروف قوشدر و یکله بی فتحین ایله یعنی معنایه کلور اول یعنی زهای یعنی صائی و بر مک که یله کرده
 و یله کردن حکیم فردوسی بیت بدو گفت خاقان که مارا کله * ز بخشست و کردم بیزدان یله *
 حکیم انوری بیت کله از خود نکند که تا چو بینی * خدمت چون تویی چرا یله کرد * ثانی یعنی
 بهادر حکیم اسدی بیت یکی نعره زد همچو شیر یله * که غرزد چو از غرم بیند کله * ثالث یعنی
 کج و یکی یعنی اکری و اکریک مثلاً پیاله رایله کرد یعنی کج کرد و کلاه بر سر یله نها یعنی کلاه بر سر
 کج نهاد خسروانی بیت بر سر یله نهاد کلاه و نشسته شد * این حوصله کرامت که آنسو نکه
 کند * استاد فلکی شروانی بیت دوش چو کرد آسمان افسر ز بر سر یله * ساخت ز ماه
 اختران یاره و عقد مرسله * رابع یعنی زن فاحشه که شاد خوار و غر و خشنی دخی دیرلر امیر خسرو
 بیت کشته بلی زن همه بر بانک فی * همچو زنان یله از بهر می * خامس یعنی هرزه و بیهوده
 حضرت مولانا قدس سره * مسبط * دست بدان کان بری از کف برک جان بری * باز چو بدکان
 بری آن نبود بجز یله * سادس یعنی دوان و تازان یعنی سکر دیمی و پایچی مولانا غزالی مشهدی
 بیت دلیران و شیران این سلسله * شدند از پی صید دولت یله * بودند در که یو کرک آته اسب
 یله دیرلر مولانا هاتنی بیت ازین سو یکی برد استب یله * ز سوی دگر آن یک اشتراکله * سابع
 یعنی تنهای یعنی یا نکه که یله رود دیرلر تبار و معنا سنه مولانا هاتنی بیت فتاده هزاران واسبان یله
 ز اسب یله هر طرف صد کله و یله یله بی سکون لام اول و فتح یای تحتانی و لام ثانیه پهلو ان
 دلاور و بهادر دیکدر کنافی الجمع و یله یله بی فتح میم و دال و سکون راء مهملتین ایله یعنی
 مردم کبانه که استرنک و سترنک دخی دیرلر عربیه بیروح الصنم دید کلری اوت کو کیدر که آدم

صورتند باشی اشغه بهتر تفهیل بر قاج دفعه مرور ایلمدی کی بنویسته فی ضم نون و واو مغروف
و فتح شین معجه ایله قووجی و نماز سوزین اصفا و استماع آید نه دیر لر کذا فی فرهنگ جهانگیری
کی یاشه فی فتح و اووشین معجه ایله معنی کم کرد یعنی یاوی قلدی کی بنجه فی سکون نون و فتح
جمله بر او بوند رال الیه یا شوب اوینار لر کی بهودانه فی بر پارچه صاری نزی بهود پلر او موزلری
باشنه دیکر لر که مسلمان لر دن متمیز اولق ایچون اکا بهودانه دیر لر کی مع الیاء التحافی * یاد استی فی
فتح دال مهمله و سکون شین معجه و کسر تاء مشناه ایله خوارزم لغتی در تشکست معناسنه در
کی یارای فی فتح راه مهمله و یای خطاب ایله ای یاردیمکدر کی یار عوجی فی سکون راه مهمله
و ضم غین معجه ایله بر قوم و یا خود بر جماعت ارا سننه واقع اولان دعوی و خصمونه دیر لر میر نظامی
بیت از آن پس بر طرف شد یار عوجی هم * نزاع بکد کر کشنست از آن کم کی یارگی فی
فتح راه مهمله و کسر کاف فارسیله معنی توانایی کذا فی المجمع کی یاروی فی ضم راه مهمله و ولو
مجهول ایله زخم و جراحت معناسنه در کی یاری فی کسر راه مهمله ایله ایکی معنایه کلور اول
ایکی قرنند اش عور نری که بر بریته یاری دیر لر که ترکیه ایائی دید کلریند راستادر و دکی بیت چه
نیکو سخن گفت یاری بیاری * که تا کی کشم از زنان دل و خواری * ثانی دوستلق معناسنه و دخی
یای وجد تله بر دوست دیمک اولور رشید الدین و طواط بیت اگر چه خصم بدنه از و واقش
دم یاری زند یاری بیاری کی یازی فی کسر زاء معجه ایله معنی بر زکر یعنی اکبخی کی یاجی فی
سکون میم و کسر جمله خوارزم لغتنه چوان دیمکدر چونکه یام بار کیر در جی اکا منسوب دیمک
اولور یعنی آت چوانی کی یاوروی فی فتح و او و کسر راه مهمله ایله معنی و یاردم آید جی آخر نه کی
یا حرفی صفت معناسنه در شاعر بیت بهر کار از و خواستی یاوروی * اگر صلح بودی اگر داوری
کی یاوه کی فی نهب و غارت معناسنه کال اسمعیل بیت هر آن دیار که بکندشت یاوه کی که طمع
عطای تو بسرش شکر کران آمد کی یایی فی کسریای تحتانیله بیمار یعنی خسته استاد
منوچهری * قطعه * سالار سپاهان چو ملک شد بسپاهان * بر شد بهوا همچو بکی مرغ
هوائی * کر چه بهوا بر شد چون مرغ همیدون * ور چه زمین در شد چون مردم یایی * فرزند
بدر کاه فرستاد و همیداد * بر بندگی خویش بیکبار کوانی کی یتاقی فی فتح تاء مشناه و کسر
قافله معنی یاسپهان یعنی بکچی خسروانی بیت بحواب نازش یابریک نوشاد * زهندوی یتاقی کی
کند باد کی یحیی فی سکون خاء معجه و کسر نونله اوج معنایه کلور اول معروف طعامدر ثانی
کیچه دن فاضل اولان طعامه دیر لر هر نه اولور سه ثالث مال و اثواب و حبوبات و غیرین وقت
حاجت ایچون حفظ ابلکه دیر لر عربیده بو معنایه ذخیره دیر لر شیخ نظامی بیت خور غم
ز صیدی که نا کرده * که یحیی بود هر چه نا خورده * و دخی بر نوع معروف طعامدر کذا
فی الموائد کی یزدادی فی سکون زاء معجه و فتح دال مهمله اولی و کسر تائیه ایله قیبه و تخم مرغ
ایله بشور لر بر نوع طعامدر طیمان مرغزی بیت خورد مخالفان تو خون دل و جگر * قوت
موافقان تو یزدادی و غسل کی یغمای فی معنی تاراج و یغمای و یغمائش معناسنه کی یعنی
سکون غین معجه و کسر نونله معنی یحیی مرقوم کی بگانگی فی وحدت و غالب اولق مولانا عرفی
* مصرع * مارا بکا ذکی ایزد کارست کی ییک بسی فی سکون کاف و فتح باء موحده ایله معنی

بمعنی بکبارگی ابوشکور بیت بجنکی مکن جاودان یک بسی * بدین آرزو که منم خود زنی
 ی بکبارگی ی براوغوردن یعنی دفعه واحده دیک اولور ی بکنندی ی برز وقت
 و بر زمان معناسنه در ی یکی ی معنای یک ایله موصوف اولان عدددر حکیم انوری بیت
 مرادست هنرهای خویشتن فریاد * که هر یکی بدگر کونه داردم ناشاد * آخونده کی یایای
 نسبتدر معناسی بر ایله تعبیر اولور شاعر بیت در مزبله وجوده ریک * همچون خروسک
 همیشه در تک ی بکنیدی ی سکون کاف و کسرونون بعد یای ساکنه ایله بکتک و غلبه
 و ذی قوت معناسنه ی یایوی ی یلوه دیدکاری قوشدر ی باب الیاء المضمومة مع الیاء الموحدة
 ی یوب ی واومعروفله بساط و فرش معناسنه کدافی فرهنگ میرزا ی مع الجیم * یوج ی
 واومعروفله خرنده بر جا نوزدر یعنی یراوزرنده سعورینوب یوردر بر جانوزدر کدافی فرهنگ جهانگیری
 ی مع الخاء المعجیه * یولاخ ی واومجهول ایله خراب معناسنه در کدافی الخفه ی مع الدال
 المهمله * یوزغند ی واومجهول و سکون زاونون و فتح غین معجین ایله آدم آوازی نعره و هایقرمق
 کی کدافی فرهنگ جهانگیری ی مع الزاء المهمله * یوزدار ی واومعروف و سکون زاء معجیه و فتح
 دال مهمله ایله پارسی یعنی پارس بسیجی دیک اولور ی یوهر ی واومجهول و فتح هایله دلوجه
 طوغان که یوعه دخی دیرل ی مع الزاء المعجیه * یوز ی واومجهول ایله درت معنایه کلور اول
 جستن و تفحص کردن که رزم یوز دیرل رزم جو معناسنه شمس فخری بیت زهفت حصن
 قلک یجمین شود خالی * چوشه بیدان روی آورد مبارز یوز * ثانی پارس دیدکاری آوجی
 جانور در عربین فهد دیرل سیاح جنسند در شکاری یادشاملره مخصوصدر ثالث زغر
 دیدکاری ارایجی کویک که طوغان ایچون شکار آرار اپکی معنایه مولانا هاتنی * مثنوی *
 پی تیهو و آهوی نازنین * پراز یوز و باز آسمان و زمین * کرا هونی از یوز جستی چو برق *
 بخون چرخ چالاک کردیش غرق * حکیم خاقانی بیت طعن نادان نصیحت داناست * زدن یوز
 غیرت یوزست * رابع نسنه ارامق و بولوب قالدرمق بوسبیدن زغره دخی اسم ایتشلا
 ی مع السین المهمله * یول یوس ی سکون و اوولام و ضم یای تحتانی و واومجهول ایله اورته یاز آبی
 کدافی فرهنگ جهانگیری ی مع الشین المعجیه * یوش ی واومجهول ایله اپکی معنایه در اول
 یعنی نیره ثانی جستن و تفحص کردن معناسنه کدافی فرهنگ جهانگیری ی مع الغین المعجیه ی
 ی یوغ ی واومعروفله بویندرق که چفت اوکوزینک بوینه کچورر لر کدک عربه چکر کن دخی
 کچورر لر ابوشکور بیت کرایدون که پیش تو کویم دروغ * دروغ اندر آرد سرمن بیوغ *
 حکیم سنایی بیت ای همه قول تو نفاق و دروغ * پیش دنیا تو کردن اندر بیوغ * حضرت
 مولانا قدس سره بیت آفتاب و ماه دو کاوسیه * یوغ بر کردن بیندیشان اله ی مع الکاف
 ی یوزک ی واومعروف و فتح زاء معجیه ایله اپکی معنایه در اول مصغر یوزدر ثانی مراغه
 و غلغین جانوران کدافی فرهنگ جهانگیری فرهنگ میرزاده زغر دیدکاری کویکدر ی یوک
 واومعروفله بر دمور در که تنوره آنکله بریان آصار لرودخی آتش قارسترد قاری دمور موید
 الفضلاده اوزرینه اتمک قویوب تنوره صالد قاری نسنه یه دیرل ی مع اللام * یوزل ی واو
 معروف و فتح زاء معجیه ایله سک کوچک که ماسی دیرل بر نوع کوچک کویکدر کدافی فرهنگ

ی

جهانگیری و مع النون * یمنان فی سکون میم و فتح کاف فارسیله و لابت بدخشانده کاشغر
ممتنع واقع بر قصبه ننگ آدیدر شاه ناصر خسرو و کمزاری اول قصبه ده واقع در بوییت آنکدر
بیت بزهار خدایم من یمنان * نکوینکر گرفتارم میند ار * وله ایضا بیت مرا کوی اکر دانا
و حری * یمنان چون نشینی خوارونی یار و یمن فی سکون میله بخسته و مبارک خواجه حافظ
بیت ملکت عاشقی و کخ طرب * هر چه دارم بین دولت اوست و یوزبان فی واومعروف
وسکون زاه معجه و فتح باء موحد ایله پارسبی دیمکدر و یوگان فی واومعروف و فتح کافله
رحم مادر معناسنه که زهدان دخی دیرل و یون فی واومعروفله اوج معنایه کلور اول فلس
معناسنه حکیم خاقانی بیت فلسفی فلسی و یونانی یونی ارزد * نفی این مذهب یونان
بحراسان یام * وله بیت بانص حدیث و نظم قرآن * یونی ارزد حدیث یونان * ثانی نم
زین یعنی نکلی استاد عنصری بیت از فتح و ظفر یلم بر نیزه * تو عقد * و زفره بر یمن بروزه
تویون * بومعنایه شمس خزی بیت ز فتح و نصرت بر راپنت بود پرچم * ز جاہ دولت
بر مرکب تو باشدیون * ثالث بمعنی رنگ وله ایضا بیت اکر ز خاک درت باد و آب
رخ یابد * بماء آذر و آخر بر آذر یون و یونان فی بر مملکت اسمیدر و بر قوم آدیدر که
یونانی دیرل اکثر حکما اول ولایتدن ظهور ابلشدر و اول قوم دن دیرل اسکندر ذوالقرنین
دخی آنردن اولد و غیچون اسکندر یونانی دیرل و مع الواو * ینیلو فی کسرنون و سکون
یای تحتانی * ثانیله هفته بازاری طور دوخی بره دیرل و یو فی واومعروف ایله یک معناسنه در
و یو یو فی سکون و او و ضم یای تحتانیله بوعل دید کمری قوسدر و مع الهاء * یله فی فتح
لامله بمعنی قد احکیم فردوسی بیت کم هر چه دارم برایشان یله * کر فتم ز کیتی یکی بیغله *
و یو بره فی واومعروف و فتح باء موحد و راه مهمله ایله بمعنی آرزومندی که یوبه و یوبه
دخی دیرل و یوبه فی فتح باء موحد ایله بمعنی آرزومندی حضرت مولانا قدس سره
بیت یوبه سفر کرد با پای لنگ * صبر فر و افتد در چاه تنک * حکیم انوری بیت ای در حرم
جاه تو امنی که نیاید * از یوبه آن خواب خوش آهوی حرم را و یوخه فی فتح خاء معجه
ایلله نهایت لذت جماعه ایرشیک معناسنه حکیم سوزنی بیت کرچه بدم مرد زیر میره دران
حال * همچون زن غر شدیم زیوخه رعنا و یوزه فی واومعروف و فتح زاء معجه ایلله شکار اراجی
کو یک حکیم خاقانی بیت از چرخ طمع بیکه بشیرانرا * در یوزه نشاند بر در یوزه و یوزه فی فتح زاء
فارسیله بمعنی یوز و یوزه مرقوم و یوسه فی فتح سین مهمله ایلله تحفه الاحبابده بمعنی اره و دخی
درود کران حکیم اسدی بیت بیوسه ببرد چوب سکند * کران پای خوانی در آید به بند
و یوه فی واومعروف و فتح هایله دلوجه طوغان و یوه فی اظهار هایله بمعنی یوه مرقوم
و یوبه فی واومعروف و فتح یای تحتانیله بمعنی آرزومندی حکیم فردوسی بیت زبسی یوبه کاند
دل شاه بود * دبیری فرامر زرا خواند زود * شرفنامه ده و معیار جمالیله ابکی باء موحد ایلله
بومعنایه زو ابت اولمشدر اما تحفه الاحبابده ابکی یای تحتانیله مروید راستاد
فرخی بیت چومر ایوبیه در کاه تو خیزد حکم * رهی آموز رهی راوازین غم برهان و یوه فی
سکون ها و فتح راه مهمله ایلله بمعنی یوبه مرقوم و یوه فی فتح هایله بمعنی یوبه مرقوم تم

تم باخیر و حاتمہ بی صاحب عقل سلیم و درآک و مالک ذہن مستقیم و تابناک اولان یاران
 نکتہ شناس و خلان حقیقت اسٹیناس جناب لہرینہ مخفی و مستور و تفہیم دن بعید و دور اولیہ کہ
 بو کتاب فواید نصاب و خطاب منافع انساب ابتدای جمع و تالیف و اوایل تالیف و تالیفی
 جلوہ کر فضای تفکر و نقشہ بند تخیل و تصور اولنوب سنہ ثانی و سبعین و الف من ہجرت
 من لہ العز و الشرف اثنا سنہ صورت کبیر خاطرہ شروع املا و نقش پذیر اندیشہ مباشرت
 کتب و انشا اولنوب لکن اسباب لازمه تالیف و حوا میج ضروریہ تصنیف جملہ دن کتب معتبرہ
 و نسخ مقبولہ مفصل و مختصر و مجمل و معتبر اولان کتب لغاتہ دست رس و حصول مائتس
 جملہ دن اقدام اشغال سائرہ دن اہم و الزم اولغلہ بر آوردہ کف اقتدار و آمادہ پیشگاہ
 احضار و ہر کتاب لغتک مفرداتی مقدم دفتر و کیفیت ترتیب منصفہ خیالہ جلوہ کر روز ایام
 مرور و بر مقدار زمان گذران و مقصود اولوب آخر الامر سنہ ثمانین و الفک دامن ہستی
 میان جانہ بند و ذیل عزیمتی کر گاہ دلہ پیوند یعنی کتابنہ مباشرت و جمع و تحریرینہ مبادرت ایدوب
 تمام اون اپکی سنہ روز و شب مداومت و بلا انقطاع ملازمت ایلہ بعون اللہ الملک العلام
 رسیدہ سرحد اتمام و وصول انجام اولوب بش دفعہ تسوید و تحریر و طرز ترتیب مکرر
 تسطیر ایتمکہ سنہ اثنی و تسعین و الف ختامند اختتام بیاض واقع اولدی * ذلک فضل اللہ
 یؤتیہ من یشاء واللہ ذوالفضل العظیم * علی قدر الامکان تصحیح و ہر لغتی تنقیح و تصحیح
 و تحقیق معانی سنہ بدل قدرت و تدقیق مبانین سنہ صرف ہمت اولنوب مسوع و منظور
 و مضبوط حافظہ پر قصود اولان لغاتی معانی مشہور و غیر مشہور بیلہ نسق مخصوص و طرز
 منصوب او زرہ تحریر و ترتیب و اسلوب خاص و روش اختصاص ایلہ تقریر و تنظیم اولنوب
 ہر معناسنہ داخل حیظہ امکان و واصل حوزہ اتقان اولان ایبات لطایف مضمون
 استادان سلف و اشعار ظرایف مشحون شاعران ذوی الشرف ایراد و اثبات مدعی فواید بلکہ
 تحمل اعباء شاقہ ایلہ تحصیل مرام یعنی رسیدہ رتبہ خواہش مقصد انجام دل ناکام اولوب
 صدر کتاب یعنی دیباچہ خطاب مستطابہ زادہ طبع پر کللال اولان ایبات لطافت مال و قواعد
 صحت اشتمال و ضرورہ امثال و باقی ترتیب ہجا او زرہ تحریر اولان لغات صحیح الروایات * بکرمی
 اپکی بیک بشیوز اللی * لغت صحیحہ روایت صحیحہ * و بکرمی اپکی بیک در پیوز اللی * ایبات
 نزاکت پذیر علی طریق الاستشہاد جمع و تحریر و کتب و تسطیر اولنوب را ایدوب اصحاب و قوف
 نام و ارباب دانش صحت نظام اولان اہل عرفان و نکتہ دان حقیقت اذعان اولان لغت شناسانک
 معلوم علم مشکل کشا لیدرکہ لسان فارسی و زبان دریدہ استعمال اولنان لغت کتب جامع
 و مفصل و معتبر و مطولہ اون بیک عدد لغت جمع و ترتیب و کتب و ترکیب اولنوب مشہور و فقیر
 عاجز و حقیر ناچیز ذکر اولند و غی مقدار لغتی کتب متداولہ دن تجسس و استقصا و تفحص
 و استنبایلہ جمع و التقاط و ترتیب و ارتباط ایدوب اگرچہ میان لغات فارسیہ بعض لغت عربیہ
 مخم و ادخال و خلط استعمال اولنوب مراد بیدہ نامراد نکثیر اعداد و توہین سواد ایچون اولیوب
 ایراد اولنان کلمات عربیہ اعجابک تصرفتند ن اولوب کند و لغتاریلہ آمیختہ و ترکیب
 و استعمالند لغت فارسیہ بہ تشبیہ و تقریب اہل شہر ذر بنا علی ذلک مذکور بر قاج کلہ عربیہ

به معنایه استعمال و نه حالتله اعمال اولنور آئی بیان و ایات مستشهد لری عیان اولندی ایمدی
منظور نظر شریفی اولان یاران منصفینک طبع لطیف لرندن و قوایدندن متمتع و منتفع اولان
اخوان انصاف اتصاف حضرتنک الطاف کریمانه و کرم بیکرانه لرندن نیاز و رجا اولنور که
بومستغرق دریای عصبیان و غوطه خورجه جرم بی پایان بنده لرین بر فاحه شریفه ایله یاد
و روح جزین شاد و دل ویرانن آباد ایدرلرایسه جناب حضرت رب العباد دخی کندولرین
دنیاده حصول مرادات و وصول مقصودات ایله مسرور و خندان و عقباده رحمت و مغفرت
احسان و دخول غرفه فرادیس جنان ایله شادان ایلمه اکر قرأت فاحه نصیب و میسر اولنرسه
باری رجای رحمت رحمان و تمنای عفو جرم و عصیانندن فراموش ایلمه لری بو کتاب مستطابک
جمع و نالیقندن آنجق مراد فقیر ناتوان بودر بودخی رجا و نیاز اولنور که بر عارف قدر شناس
استنساخنه طالب و استکتابنه راغب اولور ایسه لطف و کرمنه ن رجا و حسن شیمندن تمنا
اولنور که احسان و مروت ایدوب ایات و اشعارین حذف و ترک ایلیوب سمعت قصر و اختصارینه
ذاهب و کثرت کتابندن هارب اولیوب دلنشین ساده و جا پیکر خاطر دور افاده سنه موافق
اولیان محارری غلط قیاسینه تصحیح قصدی ایله حالت صحت ایات اولی سندن اخراج و شکل
آخره اذ حال ایلمکه کتاب صحت انشائی دلنا اعلان و فهم نادان کبی خراب و بناب و کج مع الفاظ
ایله یعنی ایلمه علی الخصوص که هر لغته اعراب التزام اولنوب مقتوح و مکسور و مضموم
وساکنن تطویل کلام اولنمش دیو ترک و اغفال و طرح و اهمال قصه نین دخی ایلمه زیرا
هر لغته اعراب مخصوصا کاتب و الفضول و غلط نویس و ناخ مسلوب الفهم و حماقت انیس
یادکارلر ایچون وضع و تحریر و هر زنده التزام تقریر اولنمشد که تحریر نده تحریف و ترقیمه تصحیف
اولنوب صحته اقرب و تحقیقه انصب اوله بوندن ماعدل بوز مانده تقلید معارف و دانش
و لغت شناس و فهم و بینش یکنور و زخمجه کندین فارسی دان و شعر فهم صانوب عقل فاسد
و زعم کاسته ای اوزره لغتی اصلی و فصلی ایله فهم ایدوب یازم صانوب اما حال بوکه صحیح سقیم
و غلطن مستقیم ایتمکه کتابی خراب و ویران و زحمت و مشقت مولفی هباء منثور ایله سو دینی
زیان ایدر بو خوفندن تطویل کتابنه اختیار و کثرت کلام و مکرر تحریر یته ارتکاب اولندی
زیر ادرت حرف که با و تا و نون و یا حرف لری اواسط کلمه ده بردندانه یازیلوب نقطه ایله ضبط
اولنور کذلک جیم و حا و خا دخی بر صورتله یازیلوب کذلک ذال و ذال و را و زا و مین
و شین فی الجملة بونلر بر صورتله یازیلوب استخر اجنه عاجز و تشخیص و تمیز نه قاصر اولنلر نقطه
ایله فرق ایدرلر اول جلدن هر بر لغته مشهور و غیر مشهور اعراب وضع اولنوب سکون باء موحده
و فتح تاء مشناه و ضم یای تحتانی دیو ضبط و تحریر و ربط و تقریر اولندی بوقیودات اصحاب
معارف و ارباب عقل و دانش ایچون اولیوب جاهل فضولی و نادان صاحب زعم اولنلر ایچوندر
ایمدی بو کتابی استنساخ و بونسخه بی استکتاب ایدن اخوان صاحب انصاف و یاران معذرت
قبول اولنلردن رجا و اثق و تمنی صادق اولنور که کثرت کتابت و ثقلت تحریرندن استنکاف
ایلیوب ابتداء بیجا حسنی و ذکر اولنان اعرابن و ایات مستشهد اتنی تمامه یازوب بر حرفن
اسقاط و بر کلمه سن حذف ایلمه قبول الوقوع بومرتبه قیود و شرطه باعث نه اوله دیو اصلن

اصلن استفساروسببن استخبارايدن اصلندن بيخبرواگاهوموجبندن تاوقوفبي انبياهاولناره
 جواب ويرياوركه بوندن اقدام كشيده سلاك تاليف ورسيدنه حد و تصنيف اولان لغت كتابايرينك
 اكثرى استشهدايله تحرير و محله مناسب ابيات ايرادي ايله تسطير اولنمشدر ازانجمله ديار
 رومك مسنعمل و نزد عرفاده شريف و متداول اولان بحر الغرايب حامي و لغت نعمة الله
 استنهم الله في مجبوحه الجنان كتابلري ابيات مستشهد الله تاليف اولنمشيدي مرورايامله
 نچه بو الفضول نادان و خردو پاي بي اذعان ترك ابيات وقصراشعارايتكمكه مذكو ر كتابلري
 اذعانلري كي خراب و ادراكلري كي بياب ابلشردر اول جهندن بو كتابك استنساخنه طالب
 واستكابه راغب اولان طالبان معرفت و مالكان حسن همت بعينه نقل مسطر ايدوب بر بيت
 و يا خود بر كله نك حركت نسبتي طي و قصور و قصد خفت و مختصر ايلنر سه حق سبحانه و تعالى
 توجهن راست و آسان و مرادينه و وصول ايله مسرور و خندان و اجر جزيل و ثواب جميل احسان
 ايله اكر وجه محرراوزره ترك و طرح و قصور و حذف ايدر سه و زنججه اختصار و انتخاب قصد ايدر سه
 دركاه و اهب العطا يادن تضرع و تخني اولنور كه بو خصوصيه مرام و مقصودينه نائل و مراد
 و مطلوبينه و اصل اوليوب لطايف معانيسندن بهر مند و منافع و فوايدندن سود مند اوليه آمين
 بحرمه محمد و آله الطيبين و اصحابه الطاهرين و الحمد لله و الصلوة والسلام على من لا نبي بعده

فقد تم الجلد الثاني من نسخة المطبوعة الملقبة بفهرتك شعوري والمسماة بنوال
 الفضلا ولسان العجمين من زين السنة للعلامة بلغة مخصوصة وعلم بالقلم
 على يد الحقير ابراهيم من متفرق كان دركاه عالي المأمور بعمل الطبع في دار الطباعة
 المعمورة في غرة شعبان المعظم سنة خمس وخمسين ومائة والف من هجرة
 من له العز والسعادة والشرف في البلدة الطيبة المحمية
 قسطنطينية صانها الله تعالى عن انواع
 آفات الكونية والبلية

تاريخ ختم طبع كتاب المعجمه الحقير

اي خوش اين نسخه پا كيزه و خوب	كه لسان العجم اينجا مجموع
منه نامش چونوال الفضلا	فضلا را بد امل زين مدفوع
بهر بسياري اين نسخه زبس	كوشش افتاد و چنين شد مطبوع
ز اصطلاحات و كنايات و لغات	خارج از دفتر اين ناممموع
كس نمايد از اين حرف سقيم	بود انكشت نهادن مرفوع
با چنين صحت و همواري نقش	كشت با صنعت طبعش مضموع

عاطفا كفت بختش تاريخ

بسكه فهرتك شعوري مطبوع

